МАЛОРУСКО-НІМЕЦКИЙ

СЛОВАР

уложив

Євгений Желеховский

ц. к. професор ґімназиї в Станїславі.

ТОМ I.

(А—О).

RUTHENISCH-DEUTSCHES

WÖRTERBUCH

verfasst von

Eugen Żelechowski

k. k. Gymnasialprofessor in Stanislau.

BAND I.

ЛЬВІВ, 1886. LEMBERG,

З друкарнї тов. им. Шевченка, *під зарядом К. Беднарского.*

Druckerei des Szewczenko-Vereines, *Geschäftsleiter K. Bednarski.*

МАЛОРУСКО-НІМЕЦКИЙ СЛОВАР

Том I.

Серед обставин, як мало котра книжка, появляє ся сей Словар; *бо коли мав він бути, сказавбим, надгородою за кільканайцятилїтнї* труди автора, *являє ся він по смерти автора і,* по части *бодай,* в иншій формі і під чужим именем. Покійний Евг. Желеховский почав працювати над ним вже в раній молодости бо єще в часї своїх студий унїверситецких, і опісля все збирав і доповняв материяли, аж в кінци по десяти роках труду рішив ся укладати і видавати. Так отже від 1882. року почав виходити сей „Словар" випусками, правда поволи, бо покійний автор і сам почав занепадати на здоровю і силах, аж недуга все, хотяй незначно, змагаючи ся, підкосила нарештї єго житє з початком 1885. року. І так лишило ся дїло недовершене, бо сам покійний автор встиг ледво цїлий І. том видати а з другого тому приготовив був по части, а навіть почало ся вже було друковане слів починаючих ся буквою *П*, — для прочої части дїла зібраний був материял, але не уложений. За се дїло приняв ся я по желаню и порученю покійного Евг. Желеховского, который на пару годин перед смертію прикликавши мене до себе передав менї всї зібранї материяли і просив прочу часть дїла уложити і видати завзиваючи однако, щоби в укладї самім нїяких змін не робити. Так отже підняв ся я уложеня прочої части Словара, а позаяк оставший ся материял треба було єще доповнити, то я доповняв користуючи ся єще именно Збірниками слів Закревского, Піскунова, Верхратского (в „Знадобах до словаря южнорускаго", і „Початках до уложеня номенклятури и термінологиі природописноі, народнеі.." I—VI.), Маґури (в Галичанинї І. 3. 4.), дальше, при букві *Т*, найновійшим трудом К. Шейковского; крім того було єще много материялу незужиткованого в рукописях, які Вп. Земляки з ріжних сторін понадсилали були і пізнїйше все єще надсилали. Як використав я ті материяли і о скілько відійшов від методи покійного автора і може погіршив дїло — се осудят другі, — бо конечно: si duo faciunt idem, non est idem...

Се лише сказати мушу, що з під руки покійного Е. Желеховского дїло булоби инше вийшло: покійник задумував додати обширне переднє слово і обяснити уклад і засади словара і ин. — се все мусит тепер конечно відпасти, а що найгірше, то не можу тепер подати того, що конечно повинно було бути і здавалоби ся що моглоби бути подане, именно повний спис скорочень, при чім особливо належалоби при кождім авторі подати докладно всї твори автора, з котрих винято слова до словара. Се именно є конечне при именах таких авторів, від котрих посїдаємо по кілька або і більше окремих творів. Але сего власне я тепер допоранити не можу, позаяк не позістали по покійнім авторі нїякі записки, з котрих би видно було, які якого автора твори були

через него переглянені. Длятого то я мусїв ограничити ся на саме найкоротше обяснене скорочень ужитих в словари, котре в найбільшій части відносит ся лише до самого имени автора, або до збірників або до одного звичайно одинокого якого твору.

З тої самої причини мусїла вийти і друга недокладність, именно що до спису имен помічників сеї працї, котрого залишити нїяким способом не годило ся, позаяк і з записок таких помічників увійшла до словара дуже значна часть слів або окремих значінь, призбираних звичайно з уст народа. Остав ся вправдї по покійнім авторі спис имен Вп. помічників, але за єго повність я нїяк ручити не можу, и протоє прошу, єслибим чиєго имени не подав, щоби увзглядняючи се моє прикре положенє, ласкаво менї се простив.

Єще мушу згадати словом о доповненях, котрі обіцяв покійний автор подати а котрих велику потребу і я признаю. Однако тепер не міг я сего доповнити, позаяк бажаючи раз укінчити дїло, по при занятях мого уряду не встигавєм збирати недостаючі єще слова, окремі значеня і фрази. Належит ся менї єще пояснити, длячого на заголовнім листї II. тому побіч имени п. Желеховского і моє имя уміщене. Се сталося не так з тої причини, що я в більшій части уложив і видав сей II. том словара, як що мусївєм ту піддати ся воли родини померщого, котра сповняючи послїдну єго волю желала собі сего.

Не можу також не згадати з подякою имен тих Добродїїв, котрі будь радою будь материяльною підмогою допомогли до довершеня сего дїла. Я именно обовязаний дуже за сьвітлї ради дрови Омелянови Огоновскому, проф. львівского унїверситету, котрий по при численних і ріжних своїх занятях не пожалував труду і менї жаданих пояснень ласкаво удїлити, а також п. Остапови Левицкому, проф. реальної школи в Станїславі, як і п. Юлїянови Котецкому, проф. ґімназиї в Станїславі; а в загалї до довершеня дїла допомогли материяльно ласкавими жертвами Др Фр. Мікльосіч, б. проф. віденьского унїверсит., котрий на саму вість о маючім ся видавати *„Малоруско-нїмецкім Словари“* дарував на цїль видавництва 50 зр., дальше Високий Сойм Галицкий, котрий запоміг видавництво два рази ухвалюючи підмогу грошеву (500 и 200 зр.), також Вп. Владислав Федорович, властитель Вікна, як і оо. Стефан Качала з Шельпак і Теод. Стадник з Сущина, Вп. Апольон Ничай і др. котрі жертвували на цїли видавництва далеко більше понад цїну пренумерацийну, а наконець всї Вп. Земляки, котрі поспішили з предплачуванєм сего дїла, — всїм сим Добродїям складає ся ту прилюдна подяка; а признанє належит ся Зарядови друкарнї товариства имени Шевченка у Львові за точне і сумлїнне виконанє порученої працї.

В Станїславі в вересню 1886.

СОФРОН НЕДІЛЬСКИЙ.

А. Обяснене скорочень і знаків.

a. adj. = adjectivum
adv. = adverbium
aug. = augmentativum
Bein. = Beiname
bes. = besonders
Bdtg. = Bedeutung
c. = (generis) communis
coll. = collectivum
comp. = comparativus
conj. = conjunctio
d.; *dim.* = diminutivum
dadh. = dadurch
dah. = daher
dgl. = dergleichen
dh. = durch
eig. = eigentlich
entspr. = entspricht, entsprechend.
etw. = etwas
euphem. = euphemistisch.
f. = (substantivum) femininum
g.; *gen.* = genetivus
geh. = gehörig
gew. = gewöhnlich
gr. = grossrussisch
hucul. = huculisch (Mundart der Huzulen)
imperat. = imperativus
impers. = impersonal.
Inf, *(inf.)* = infinitivus
instr. = instrumentalis
int. = interjectio
(iron.) = ironisch
links. = linksseitig
(lemk.) = lemkisch (Mundart der Лемки)
m. (substantivum) masculinum
N. = Name
n. = (substantivum (neutrum)
Nbfl. = Nebenfluss
num. = numerale; *num. card.* = numerale cardinale; *num. ord.* numerale ordinale.
oh. = ohne
opp. (oppos.) = oppositum
Pflnze, Pflze = Pflanze
pl. = pluralis, plurale tantum
pol. = polnisch
poët. = poëtisch
praep. = praepositio
praeter. = praeteritum
pron. = pronomen
ptc. prtc. = participium
Rdrt. = Redensart
Reimw. = Reimwort
rum. = rumänisch
s. = siehe; s. d. f. = siehe das folgende; s. d. v. = siehe das vorhergehende...
sc. = scilicet
scherzh. = scherzhaft; *Scherzw.* = Scherzwort.
serb. = serbisch
Spitzn. = Spitzname
sprichw. sprichwörtl. = sprichwörtlich
st. = statt
tatar. = tatarisch
th. = theils
u. = und
ungr. = ungarisch, ungarisch-ruthenisch
übhpt, übrhpt = überhaupt
v. a. = verbum activum
v. n. = verbum neutrum
verb. = verbunden
verw. = verwandt
vgl. = vergleiche
vhg. = vorhergehend
viell. = vielleicht
Vocat. (vocat.) = vocativus
Vrbdg = Verbindung
W. = Wort
z. = zu, zum, zur
zsgzg. = zusammengezogen
Zustzg. = Zusammensetzung
zw. = zweifelhaft
§ = виражене тривіяльне,
† = слово застаріле,
* = образово (переносно).

Б. Обяснене скорочень имен авторів і творів з котрих увійшли слова до словара.

А-Г. = Артемовский-Гулак Петро, (в: „Руска Библіотека Онышкевича, І. Львôвъ 1877).

АД. = Антонович і Драгоманов: „Историческія пѣсни малорусскаго народа, Кіевъ 1874. 1875,

Ал. = Александрів Степан („Вовкулака“ в „Южный русскій Зборникъ, Харьковъ 1848“).
Аль. = Зоря Галицкая яко Альбумъ на годъ 1860.
Б. = Білик Иван.
Бор. = Борковский Олександер; (*Бор.*). = Борковский Ол. в записок з уст народа.
Біл. = Біловерский Василь (в: „Основа, южно-рускій литер-ученый Вѣстникъ, 1861. 1862. С. Петербургъ).
В. = Верхратский Иван.
Ваг. = Вагилевич Иван.
Вах. = Вахнянин Наталь (Анатоль).
ВБ. = Володимир Барвіньский.
ВГ. = Василь Гоголь (в: „Руска Библіот. Онышкевича І. Львôвъ 1877).
Веч. = „Вечерницѣ“, литературне письмо для забавы и науки, Львôвъ 1862. 1863.
Вол. = Волян Василь.
ВШ. = Володимир Шашкевич: „Зільникъ“. Львôвъ 1863.
Га. = Галька Игнатій: „Народні звычаи и обряды надъ Збручемъ“, Часть І. Львôвъ 1861; часть II. 1862.
Га. = „Галичанинъ“ литературный сборникъ, І. 1—4. 1862—1863
Гам. = К. Гамалія.
Ган. = Ганкевич Клим.
ГБ. = Ганна Барвінок.
Гл. або *Гл. б.* = Глібів Леонид: Байки, 1863. 1872. 1882.
Гн. = Гной душа въ господарствѣ, въ Вѣдни 1848.
Гол. = Головацкий Яків; *Гол.* з дописаним числом = Головацкий: „Народныя пѣсни галицкой и угорской Руси“. Часть І. II. II. а. в. С.-Петербургъ 1878; *Гол. гр.* = Головацкий Я.; „Граматика руского языка“, Львôвъ 1849.
Гр. = Гребінка Е. П. („Полное собраніе сочиненій“ 1862, томъ V.).
Гуш. = Гушалевич Иван: „Поезіи“, Львôвъ 1861.
ГШ. = Григорий Шашкевич: „Мала граматика языка руского“, Вѣдень 1865.
Д. гр. = Дячан Пилип: „Методична граматика языка малоруского“. Львôвъ 1865.
До. = Добряньский Антін.
Др. = Драгоманів Михайло; *Др. с.* = „Малорусскія народныя преданія и разсказы. Сводъ Михаила Драгоманова“, Кіевъ 1876.
Еф. = Ефименко: „Сборникъ малороссійскихъ заклинаній, П. Еф.“ — Москва 1874.
Зак. = Закревский Николай: „Старосвѣтскій Бандуриста. Словарь малороссійскихъ идіомовъ, составилъ Ник. Закревскій“, — Москва 1861.
Зап. = Записки югозападного отдѣла Императ. русск. Географ. Общества. томъ І. за 1873. Кіевъ 1874; т. II. за 1874. Кіевъ 1875.
Зап. В. або *Зап.* (*Вер.*) = Остап Вересай...
Зар. = Заревич Федор.
Зг. = Згарский Евгений.
Иг. = Игнатий з Никлович: „Казки“, зôбравъ Игнатій зъ Никловичь, Львôвъ 1861.
Ил. = Ильницкий Василь.
ІГ. = Іеремія Галка: „Збірникъ творівъ Іереміі Галки“ Одесса 1875.
К. = Куліш Панталеймон; *К.* (*Досв.*) = Куліш: Досвітки: *Кч.* = Куліш: „Чорна Рада“; *К.* з дописаним числом = Куліша: „Записки о Южной Руси“ І. II.
Кв. = Квітка Григорий Основяненко, (в: Руска Библ. Онышкевича“ т. II.),
Кл. = Климкович Ксенофонт.
Кн. = Кониський Олександер.
Ко. = Котляревский И. П. („— изданіе подъ редакціей С. П. Катранова, Кіевъ 1875).
Ков. = Ковальский Василь.
Кр. = Кропивницький: „Збірник творів М. Л. Кропивницького“, Київ 1882.
КС. = „Кіевская Старина“
КУ. = Корнило Устиянович.
Кух. = Кухаренко.
Л. = Лавренко Д: „Пісні про ко-

ханнянь", Киïвъ 1864.

л. с. = „Про ліки своенародні", Киів 1875.

Ласт. = „Ластівка", збірникъ Е. Гребінки, С.-Петербургъ 1841.

ЛД. = Лука Данкевич, (Лука в Ракова).

Ле. = Леонтович Павло.

Лев. = Левицкий Іосиф: „Граматика языка русского въ Галиціи", въ Перемышли 1850.

Левч. = Левченко Михаил: „Опытъ Русско-Украинскаго Словаря", составилъ М. Л. Кіевъ 1874.

Лір. = „Лѣрвакъ въ надъ Сяна", 1852.

Лук п. = Лукашевич; „Малороссійскія и червонорусскія народныя думы и пѣсни". С.-Петербургъ 1836.

М. = Марко Вовчок. („Оповѣданя, С.-Петербургъ 1861. 1862. 1865, I—III. „Вечерницѣ" 1863. Ч. 10).

М. = Мирний.

Мак. = Макаровский Михайло, (в: „Южный русскій Зборникъ", Харьковъ 1848).

Макс. = Максимович Михайло.

Марк. = Маркевич Николай.

М Б. = П. Мирний та І. Білик; Хиба ревуть воли jak jасла пов ні? Роман з народного житя, Geneve, 1880.

Ме. = Метлиньский Амвросий. („Южный русскій Зборникъ", Харьковъ 1848); *Ме.* з дописаним числом = Метл. Амвр.: „Народныя южнорусскія пѣсни", Кіевъ 1854; „Думки и пісни въ замітками и словаремъ", у Харкові 1839.

Мл. = Млака Данило, (= Изидор Воробкевич, Демко Маковійчик, Морозенко).

Мог. = Могильницкий Антін, (*Мог. Ск.* = Могильницкий: Скит Манявский).

Мор. = Мордовець Данило, („Малорусскій литературный сборникъ", изд. Д. Л. Морд. Саратовъ 1859).

Мх. = Мох Рудольф.

МШ. = Маркіян Шашкевич.

Н. = Номис — („Украіньскі приказки, прислівъя и таке инше....", С.-Петербургъ 1864).

На. = Наумович Иван.

Нав. = Навроцкий Володимир.

Не. = Нечуй Иван (= Іван Левіцький); *Не. п.* = Нечуй: „Повісті"; *Не. хм.* = Нечуй: „Хмари"; *Не.* (*Виг.*) = Нечуй: „Украиньскі гетьмани: Виговский и Юр. Хмельницкий"; *Не. бур.* = Нечуй: „Бурлачка"; *Не. кож.* = Нечуй: „На кожемяках".

ОБ. = Олександер Барвіньский.

Ог. = Огоновский Омелян; *Ог.* з дописаним числом = „Studien auf dem Gebiete der ruthenischen Sprache", von Dr. Emil Ogonowski, Lemberg 1880.

Оп. = Опатович Стефан: „Оповідання въ свят. писання", I. С.-Петербургъ 1863.

ОП. = Олена Пчілка.

„Осн." = „Основа", южно-русскій, учено-литературный вѣстникъ, С.-Петербургъ 1861. 1862.

Оц. = Осадца: Граматика руского языка.

П. п. = „Пословици и поговорки Галицкой и Угорской Руси" С.-Петербургъ 1869.

п. хв. = „Про хвороби и якъ імъ запомогти", Киівъ 1875.

Пар. = Партицкий Омелян.

Пет. = Петрушевич Михаил.

Піс. = Піскунов Ф. („Словникъ живоі народнеі, письменноі і актовоі мови руських югівцанъ Россійскоі и Австрійско-Венґерскоі цесаріі", изд. 2. Кіевъ 1882).

Под. = Подолиньский Сергий: „Житя и здоровля людий на Украіні", 1879; „Ремесло и хвабрики на Украіні", Женева 1880.

Пол. = Поляньский Михайло.

Пот. = Потебня.

„Пр." = „Правда", письмо наукове, літературне і політичне, Львів 1867—1880.

Пт. = Петренко Михайло Николаевич.

Пу. = Пулюй Иван.
Р. = И. Я. Рудченко („Казки", I. II.); *Р. ч.* = Рудченко: „Чумацкія народныя пѣсни", Кіевъ 1874.
Ра. = „Рада", украіньский альманахъ, I. II. 1883. 1884. Кіевъ.
Раев. = Раевский П.
Розм. п. зем. с. = „Розмова про земні сили", Комаровъ.
Ру. = Руданьский Степан.
Рус. Дн. або *Р. Дн.* = „Русалка Днѣстровая", у Будимѣ 1837.
С. = Стороженко Олекса.
Сб. = „Этнографическій Сборникъ" С.-Петербургъ 1853—1858.
Св. = Сьвенціцкий Павлин (= Павло Свôй, Д. Лововский).
Сьв. = „Сьвіт", ілюстрована літературно-політично-наукова часопись, Львів 1881. 1882.
СМ. = Сильвестер Метеля.
„*Сн.*" = „Снјп", украјінський новорочник, видав Александер Корсун, в Харкові 1841.
Ст. = Старицкий.
Т. = Таначкевич Данило.
Те. = Терлецкий Володимир.
Тор. = Тороньский Александер.
У. = Устиянович Николай.
Ф. = Федькович Іосиф.
Фр. = Франко Иван (= Джеджалик, Мирон); *(Фр.)* = Франко, з записок з уст народа.
Це. = Целевич Юліян; *(Це.)* = Целевич Юл. з записок з уст народа.
Ч. = („Труды етнографическо-статистической експедиціи въ западно-русскій край, снаряженной импер. русск. географич. обществомъ. Югозападный отдѣлъ. Матеріялы и Изслѣдованія собранныя д. чл. П. П. Чубиньскимъ. Томъ I. выпускъ 1. 2; томъ II.—VII. С.-Петербургъ 1872—1877).
Ш. = Шевченко Тарас, „Кобзар", Прага 1876.
Шар. = Шараневич Исидор.
Шй. = Шейковскій К. „Бытъ Подолянъ", I. II.; „Опытъ южнорусскаго Словаря" *А—Б.* Кіевъ 1862; *Т.* Москва 1884.
Шл. = Шевченка листи: „Основа" 1861. X.; „Правда" 1875.
Щог. = Щоголев Я.

Gr. = Gregorowicz Jan.
Kol. = Kolberg O.: „Pokucie, I. II.
Kst. = „Poezyi Platona Kosteckoho", Lwiw 1862.
Luts. gr. = Lutskay: Grammatica slavo-ruthena, Budae 1830.
Lw. gr. = Lewicki J.: Grammatik der kleinrussischen Sprache. Przemyśl 1834.
Łoz. gr. = Łoziński: Gramatyka języka ruskiego (małoruskiego), Przemyśl 1846.
Mi. = Miklosich Fr.: Vergleichende Grammatik der slavischen Sprachen, I—IV.
R. = „Ruskoje wesile, opysanoje czerez J. Łozińskoho, w Peremyszly 1835.
Term. = Deutsch-ruthenische Terminologie...
TP. = Tymko Padura: „Pyśma", Lwiw 1874.
W. = „Nowyi poezyi małoruski, Lwa Eug. Węglińskoho, Lwihorod Peremyszl 1858.
W. gr. = Wagilewicz Jan: Gramatyka języka małoruskiego, Lwów 1845.
Wa. = Wacław z Oleska: Pieśni polskie i ruskie ludu Galicyjskiego, Lwów 1833.
Witw. = Witwicki Sofron: O Hucułach.
ŻP. = Żegota Pauli: Pieśni ludu ruskiego, Przemyśl 1839.

Спис Вп. помічників, котрі через прислане материялів лексикальних причинили ся до збогаченя „Малоруско-німецкого Словара“:

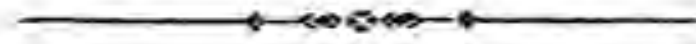
Вп. Алексевич Антін,
„ Бавилевич Едмунд,
„ Барвіньский Іосиф,
„ Барвіньский Олександер,
„ Белей Иван,
„ Бережницкий Юліян,
„ Білецкий Василь,
„ Боднар Гаврило,
„ Борковский Олександер,
„ Бурачиньский Андрій,
„ Бучиньский Мелїтон,
„ Волчук Иван,
„ Гарасимович Илярий,
„ Гладилович Дамян,
„ Глодзіньский Антін,
„ Горалевич Лев,
„ Грушкевич Зенон,
„ Ґеник Кирило,
„ Ґурґула Андрій,
„ Давидович Кароль,
„ Данкевич Оділльо,
„ Дольницкий Антін,
„ Дудрович Омелян,
„ Дуркот Иван,
„ Єверский Сидір,
„ Жегалович Иван,
„ Желеховский Антін,
„ Заклиньский Корнило,
„ „ Леонид,
„ „ Роман,
„ Зворецкий Н.
„ Зубрицкий Михайло,
„ Кахникевич Кирило,
„ Кирчів Богдар,
„ „ Павло,
„ Кіс Михайло,
„ Климкович Володимир,
„ Кобриньский Николай,
„ Ковцуняк Николай,
„ Ковч Григорий,
„ Коритко Иван,
„ Король Петро,
„ Котецкий Юліян,
„ Кочиркевич Лев,
„ Крушельницкий Максим,
„ Кувїв Иван,

Вп. Кузьма Григорий,
„ Кулїш Панталеймон,
„ Кумановский Петро,
„ Куницкий Кассіян.
„ Левицкий Иван (Нечуй),
„ „ Николай,
„ „ Остап,
„ Лещишак Никифор,
„ Литвинович Роман,
„ Лукашевич Николай,
„ Мандичевский Иван,
„ Медвідь Семко
„ Миськевич Филярет,
„ Мох Рудольф,
„ Навроцкий Володимир,
„ „ Кость,
„ Насальский Юліян,
„ Негребецкий Антін,
„ Павлик Михайло,
„ Подлуский Николай,
„ Подляшецкий Захарий,
„ „ Кароль,
„ Попель Иван,
„ Порох Василь,
„ Реваकович Тит,
„ Рожаньский Гнат,
„ Сельский Юліян,
„ Смольницкий Теодор,
„ Сосенко Ксенофонт,
„ Стояловский Иван,
„ Сумик Андрій,
„ Устиянович Николай,
„ „ Корнило,
„ Федькович Іосиф,
„ Франко Иван,
„ Цар Михайло,
„ Цегельский Богдан,
„ Целевич Юліян,
„ „ Теофіль,
„ Шашкевич Григорий,
„ Шимчук Д.
„ Шмериковский Остап,
„ Шухевич Володимир,
„ Яворский Вінкентий,
„ „ Иван,
„ „ Олександер.

Азбука.

а, б, в, г, ґ, д, е, є, ё, ж, з, и, й, і, ї, к, л, м, н, о, п, р, с, т, у, ф, х, ц, ч, ш, щ, ю, я.

г=ɧ; ґ=g; е=e; є=je, ё=jo, обі мягчат попередну согласну; и=ɏ, (на кінци слова по к, х також = е), на початку слова =і; й=j; ї=ji і мягчит попередну согласну; ю=ju, і я=ja, обі мягчат попередну согласну. Знак ь мягчит согласні, як: дь, дзь, зь, ль, нь, сь, ть, ць. — Знак ' означає що попередна согласна не мягчит ся а остає ся твердою.

A.

A, erster Buchstabe (Азъ); als Vorschlaglaut u. Anhängepartikel zu verschiedenen anderen Partikeln u. Interjectionen; beim Singen (dsgl. я) zur Ausfüllung der Silbenzahl in Versen *Ог.* 158, 1—9.

I. A! *int.* ah! ach! ei; ha! da! а так? ah so? so ist es?! das ist was Anderes! а — а! ah ja so! ei! lass! а ба! а о! а was! alles eins'!; 2) а—а! люленьки, — — котúно! beim Einwiegen u. Einsingen der Kinder; 3) а вúш! *int.* *Мх.* = а вúдиш!

II. A, *conj.*, und (dsgl. я); 2) aber, hingegen; 3) sondern; 4) а-вжéж *P.* I. 59 allerdings, ja wohl, fürwahr; а так freilich so; 5) а тó sonst, nämlich; da doch *P.* I. 121, widrigenfalls *Ог.* 158, 5—6. 208. 209, 3; 6) а тáм und weiter, s. А дáльше, а відтáк *C.* I. 117; 7) а так *Ч.* V. 963 deswegen, daher, also; 8) а-хибá-що? s. Або-щó?

Абажýр, *m.* *He.* abat-jour, Lichtschirm, *m.* [Одвах.

Абáхта, *f.* *C.* Hauptwache, *f.* s.

Аббáт, *m.* Abt, m. s. Опат.

Аббатúса, *f.* Aebtissin, *f.*

Аббáтский, *a.* zum Abte, zur Abtei geh. [tei, *f.* s. Опáцтво.

Аббáтство, *n.* Abtswürde; 2) Ab-

А-бé! *int.* pfui!

Абéтка, *f.* das ABC, Alphabet, *n.* 2) ABC-Buch, *n.* Fibel, *f.* *Шй.*

Абéтло, *n.* Alphabet, *n.* *Пс.*

Абéтний, *a.* s. Азбýчний *Пс.*

Абú, *conj.* dass, auf dass, damit, um zu —; абú не полюдски damit nur nicht so wie es sein soll; абú-м так здорóв був! soll ich so gesund sein! абúх = абú-м, абúх так жúла! so wahr ich lebe! *Ог.* 157, 7; аби й тáк, то, — mag es auch so sein, so doch —; аби що: най тобі абищó *euphem.* Fluch „hol dich der —"! аби то він пішóв? але дé! was? er sollte hingegangen sein? nicht möglich!

Абияк, *adv.* абú й як, то —, wie immer, mag dem sein wie es will, nichts destoweniger. Абúякúй, абú й якúй, *a.* wer immer, wie immer geartet, was immer für einer, *Ог.* 162,2. 165,6. *Mi.* IV. 257.

Абúр! *int.* Scheuchruf gegen Schafe.

Абó, *conj.* oder, entweder — oder; 2) або що? nun denn, was nun, was denn doch? або тú що, або я що, або тú що не знáти що? 3) абóж (= абóж нï?) *bejah.*: ja, ja so, ja wohl.

Абóй, nun denn, à propos.

Абомóвня, *f.* Wiederhall, *m.* *Gr.* 16.

Абрикóса, *f.* *He.* Aprikose, *f.*

Абрюкати, s. Аврýкати.

Абсолютизм, *m.* Absolutismus, *m.* Willkürherrschaft, *f.*

Абсолютний, *a.* absolut; unbeschränkt; willkürlich.

'Абшит, *m.* Abschied, *m.* Entlassungsurkunde der Soldaten, *f.*

Абшитóваний, *a.* verabschiedet.

Авá! *int.* *ungr.* s. Ов! (bei d. Verwunderung); *dav.*

Авáк, *m.* *gew.* *pl.* ungar. Ruthenen-Abart im Tavarnaer Thale.

Авантýра, *f.* aventure, Abenteuer, *n.* 2) Unruhe, *f.*

Авантýрний, *a.* abenteuerlich, reich an Abenteuern, *Cm.*

Авáч, *m.* rother od. schwarzer Ochs mit weissem breitem Querstreifen.

Авдúтор, *m.* Auditor, *m.*

Авдитóрия, *f.* *Кн.* Hörsaal, *m.*

Авдóтка, авдюшка, *f.* s. Голúця 3).

Авó! авóсь! *int.* da! da sieh! [girren.

Аврýкати, *v.* *a.* s. Воркотáти,

Австéрия, *f.* Einkehrhaus, Gasthaus, *n.*
Австрáлїя, *f.* Australien, *n.*
Австрáльский, *a.* australisch.
Австрúець, -úйця, *m.* Oesterreicher, *m.*
Австрúйский, *a.* oesterreichisch.
'Австрия, *f.* Oesterreich, *n.*
Авто-да-фé *Ш.* II. 102. Autodafé, Ketzergericht, *n.* Ketzerverbrennung, *f.* [Verfasser, *m.*
'Автор, *m.* Autor; Schriftsteller,
Авторитéт, *m.* Autorität, *f.*
Авторитéтно, *adv.* im hohen Tone der Autorität. [lerin, *f.*
Автóрка, *f.* Autorin, Schriftstel-
Автóрский, *a.* Autors-, schriftstellerisch.
Автóрство, *n.* Autorschaft, *f.*
Авý! *int.* vom Heulen.
Авýл, s. Аýл.
Авулóм, *adv.* s. Загалóм, *Пic.*
Авýррр! *int.* v. Knurren d. Hundes.
Агá! *int.* ja! ja so! nun da! ah so! 2) nun noch das, ah! ага-гá! wie doch sehr, o wie! [stossen.
Агáкати, *v. n.* „ага" ! rufen, aus-
Агéл, *m.* runde Hürde für Schafe.
Агéт, *m.* *У.* VII. 574. Gauner, Schuft, *m.* [über dich!
Агú, агúй, агí — на тéбе! pfui
Агúкати, *v. n.* „ahi" rufen.
Агúл, *m.* *P.* II. 129. Teufel, *m.*
Агúля! *int.* Scheuchruf gegen Gänse.
Аглúцький, *a.* *Кв.* II. 6. s. Англúйский.
Агíвка, *f.* s. Гаíвка.
'Агнець, -нця, *m.* бóжий, Lamm Gottes, *n.* Christus, *m.* 2) Hostie, *f.* Opferbrod, *n.*
А гóв, а гóу! *int.* beim Anhalten der Pferde; 2) = а що там?! (Entgegnung des Anrufes). [2) s. Агú.
Агý-гу! *int.* vom Girren der Taube;
Агýш, агýша-нá! *int.* Scheuchruf gegen Hühner. [Тúса.
Аґ, *m.* Agh, nördl. Nebenfluss der
'Аґрест, áґрус, *m* Stachelbeere, *f.*
I. Ад! — ад! *int.* ja, ja! 2) sieh da!
II. Ад, *m.* Hades, *m.* Unterwelt,
Адáм, *m.* Adam. [Hölle, *f.*
Адáмовий, *a.* Adams-; 2) -а головá Feld-Mannstreu, *f.* (Eryngium campestre); 3) -е ребрó, Sumpf-Baldrian, *m.* (Thysselinum palustre, Valeriana dubia).
Адамáшок, -шка, *m.* Damast, *m.*
Адамашкóвий, *a.* damasten.
Адвокáт, *m.* Advocat, *m.*
Адвокáтский, *a.* Advocaten-.
'Адде, *adv.* dahier; 2) *int.* sieh da! *Ог.* 217. [а+тъ+де].
Аде! *int.* hieher!
Адéлї, s. А und дáлї *М.* I. 43.
Аджé-ж, то — nun doch, doch wohl, eben doch; wie denn anders, so gut, ganz wohl, gewiss doch, sicher.
'Адзимка, *f.* ungesäuertes Brot [ἄζυμος].
А-двýски! *int.* *Ш.* II. 43 s. А-зáсї!
Адú, адїт, адїтко, адїтетко! = А дивúно, а дивіт! *Ог.* 166.
Адмирáльский, *a.* Admirals-.
Адрес, *m.* адрéса, *f.* Adresse, *f.*
Адресувáти, *v. a.* adressieren.
Адтýй, *adv.* *Гол.* III. 455. s. Звідти.
Адукáт, адукáт, s. Адвокáт *Gr.* 16.
А-é, а-éк *bejah. Part.* s. Ай.
'Аер, áер, *m.* s. Шувáр.
Аж, *conj.* bis, bis dass; 2) dass, so dass, dass sogar; ажéби auf dass, damit *Ог.* 212, 9; 3) аж-аж-аж! so sehr dass, dass —; аж гéть, так що аж ну ganz und gar, gar sehr; аж-óсь, аж-ту da, bis endlich unerwartet; ажéнь, аж-óнже, аж тогдú *Фр.* *Wgr.* 126 erst, dann erst, erst dann; 4) аж, áже *У.* wenn, falls; *b)* doch *Кн.*
Аз, *n.* kirchenslav. Name des ersten Buchstabens in der азбýка: А; нї 'Аза не тя́мити в чимóсь *Кн.* keine Idee, keinen blauen Dunst wovon haben.
Азáртник, *m.* *Ко.* 362 Hazardspie-
А-зáсї, *adv.* s. Зáсї. [ler, *m.*
Азбýка, *f.* ruthen. Alphabet, ABC, *n.*
Азбукóвець, -вця, *m.* ABC-Schüler, ABC Schütz, *m.*
Азбýчний, *a.* alphabetisch.
Азбýчник, *m.* *B.* Buchstabenheld, *m.*
'Азот, *m.* Azot, *n.* Stickstoff, *m.*
Азотúн, *m.* salpetrige Säure.
Азотúнок, -нка, *m.* Stickstoffoxydul, *n.* *Пол.*
Азотúстий, *a.* stickstoffhaltig.
Азóток, -тку *m.* Stickstoffoxyd, *n.*
I. Ай! *int.* ei! oho! 2) oh! ach! au weh!

II. Ай, *conj.* *Luts. gr.* 161. *Oг.* 209. s. 'Але; ай ми ви́бач verzeihe mir doch! 2) ай він er auch; 3) Ай, s. Але́ und а́ле.
'Айбо, s. 'Або *Oг.* 159. [garis).
'Айва, *f.* Quitte, *f.* (Cydonia vul-
Айвовка, *f.* *Ko.* 119. Quittenbranntwein aus Krim, *m*
Айда́, *int.* *Ш.* II. 107. s. Гайда́!
'Айно. *int.* ja! so ist es. *Oг.* 158, 1. 2) а́йнож? *Зар.* wohl doch?
'Айкати, *v. n.* „ай" rufen.
'Аир, аір s. Аер.
'Аист, *m.* *He.* s. Бу́зьок.
Акаде́мік, *m.* Akademiker; 2) Student, Hörer an d. Academie, Universität, *m.*
Академіст, *m* Schüler einer Ritterakademie; 2) Akademielehrer, *m.* Mitglied e. Akademie, *n.* [Universitäts-.
Академічний, *a.* akademisch,
Акаде́мія, *f.* Akademie, *f.*
Aка́фист, *m.* kirch. Gottesdienst zu Ehren der. heil. Dreifaltigkeit, Christi, der. heil. Jungfrau u. mehrerer Heiligen. [фисти enthält.
Ака́фистник, *m.* Buch, das ака́-
Ака́ция, *f.* (falsche) Akazie (Robinia pseudoacacia).
Аквареліст, *m.* Aquarellmaler, *m.*
Акваре́ля, *f.* Aquarell, *n.*
Акса́міт, *m.* Sammt, *m.* чо́рний як — sammtschwarz.
Аксамітка, *f.* Sammtband, *n.*
Аксамітний, *a.* sammeten, sammetartig.
Аксіомат, *m.* Axiom, Postulat, *n.*
Акт, *m.* That, Handlung, *f.* 2) Act, Aufzug, *m.* 3) *pl.* а́кта Acten, Actenstücke, *pl.* [Schauspieler, *m.*
'Актор, *m.* Thäter, *m.* Acteur,
Акто́рка, актри́са, *f.* Schauspielerin, *f.* [betreff.
Акто́рский, *a.* den Schauspieler
Акто́рство, *n.* Schauspielerwesen, *n.* -stand, *m.* -leben, *n.*
Аку́ла жеру́н, *m.* s. Паже́ра людоїд; 2) — велика́н Riesenhai, *m.* (Selache maxima).
Акурат, (акура́тнісько) *adv.* акура́тний, *a.* accurat, genau, pünctlich.
Акура́тество, *n.* Vollmacht, *f.* *Gr.* 16. [igkeit, Pünctlichkeit, *f.*
Акура́тність, -ости, *f.* Genau-
Акусти́чний, *a.* akustisch; — рожо́к Hörrohr, *n.* *Пол.*
Аку́m! *int.* Scheuchruf gegen Pferde.
Акуше́рка, *f.* Hebamme, *f.*
Акуше́рский, *a.* Hebammen-.
Акуше́рство, *n.* Hebammenkunst, *f.* [Betonung, *f.*
Акценто́ване, *n.* Accentuirung,
Акцентува́ти, *v. a.* accentuiren, betonen.
Акци́за, *f.* Accise, Gefälleinnahme, *f.*
Акци́зник, *m.* Accisenbeamter; Finanzwachmann, *m.*
Акционе́рка, *f.* *Кн.* Besitzerin der Actien, *f.* [Actie, *f.*
'Акция, *f.*, Action, Handlung; 2)
Аль, s. Але *Oг.* 209, 3.
Альбійка, *f.* s. Кори́тце, (alveus).
Альбо́м, *m.* а́льбум, *n.* Album, Stamm-, Gedenkbuch, *n.*
'Але, *conj.* aber, allein, hingegen; doch, jedoch; 2) sondern; 3) а́ле-а́ле ah! apropos!; 4) але́? wirklich?; ой але́ warum nicht gar, nichtsdestoweniger *IГ.*; але-па́к *adv.* *Гол.* doch wohl, fürwahr. [singen.
Алилу́йкати, §. *v. n.* „алилу́я"
Алилу́йко, *m.* Spitzn. der ruthen. Geistlichen. [Gott den Herrn).
Алилу́я, *n.* Hallelujah! (lobet
Аліти, *v. n.* sich röthen, *K.*
Алькі́р, *m.* (d. алькі́рик), Nebenstube, *f.* Seitenzimmer, *n.* Alcoven, m.
Алма́з, *m.* *Ш.* I. 224 Diamant, *m.*
Алма́зний, *a.* diamanten.
Ало́! *int.* *Mx.* s. Ано́!
Ало́й, *m.* *K.* Aloe, *f.* [doch.
Альо́сь = але-о́сь da nun, da
Альт, *m.* Alto, *n.* Altstimme, *f.*
Альта́на, (d. альта́нка), *f.* Gartenhaus, *n.* Laube, *f.*
Альтембас, *m.* *Пiс.* gewisser mit Gold stark durchwebter Stoff.
Алти́н, *m.* Dreikopekenstück, *n.*
Альти́ст, *m.* Altist, Altsänger, *m.*
Алу́н, *m.* Alaun, *m.* schwefelsauere Kali-Thonerde.
Алу́нка, *f.* Alaunerde, *f.*
Алуня́к, *m.* Alaunstein, *m.*
Алчба́, *f.* † *У.* Dürsten, *n.*
Алчу́щий, *a.* hungrig, *K.*; lungernd. *He.* [d. Alumnen, *f.*
Алюмна́тик, *m.* Beisteuer für

*

Алю́мнус, *m. pl.* -мни Alumnus, Seminarzögling, *m.* [Kälber.
Алю́шки! *int.* Scheuchruf gegen
Ама́н! *tatar. int.* des Beifalls: „bravo“. [zin, *n.*
Амба́р, *m.* Niederlage, *f.* Maga-
Амбі́тний, *a.* ehrsüchtig, ehrgeizig.
Амбі́ция, *f.* Ehrgefühl, *n.* Ehrgeiz, *m.* [tar, *n.* 2) Kanzel, *f.*
Амбо́на, *f.* Lesepult vor dem Al-
Амбро́сити, амвро́зити, *v. n.* den Tag d. h. Ambros. feiern *Н.* 78. *Га.* II. 42.
'Амінь, *m.* Amen; так ему́ бу́де — dort wird sein Ende, sein Tod sein.
Аміа́к, *Под.* амо́ніяк, *m.* Amoniak, *n.* [krugförmiges Fläschchen.
Ампу́лка, *f.* Ampel, *f.* kleines
Амро́с, Омро́с, *m.* Ambrosius.
Амуні́ция, *f.* Munition, *f.* Schiessbedarf, *m.*
Аналі́тика, *f.* Analytik, *f.*
Аналіти́чний, *a.* analytisch, zergliedernd.
Анальо́гія, *f.* Analogie, *f.* [lich.
Анальогі́чний, *a.* analog, ähn-
Анало́й, *m.* Analogeion, Lesepult, *n.*
Ана́рхія, *f.* Anarchie, *f.* [setzlos.
Анархі́чний, *a.* anarchisch, ge-
Анате́ма, *f.* Fluch, Kirchenbann, *m.*
Анатемізува́ти, *v. a.* mit dem Bann belegen.
Анато́мія, *f.* Anatomie, *f.*
Анатомі́чний, *a.* anatomisch.
Ана́фте́ма, ана́хте́ма, *f.* анафте́мский *a.* s. Ана́те́ма.
Ана́ция, *f.* *Гр.* V. 322 Noth, *f.*
Ан-ба́! *int.* sieh da! *Ог.* 217.
Анба́р s. Амба́р. [Würgengel.
'Ангел, *m.* Engel, *m.* -губи́тель
'Ангелик, а́нгелчик, *m. dim.* Engelein, *n.* *У.* [frau.
Ангели́ця, *f.* engelgleiche Jung-
'Ангельский, *a.* engelhaft, englisch, Engel-. (*n.* s. Ангелик.
Ангеля́, -ля́ти, ангеля́тко, -тка,
Ангіль, s. 'Ангел; він мнякого а́нгіля er ist weichen Herzens.
Англи́єць, -и́йця, англяни́н, *m.* Engländer, *m.* [ländisch.
Англи́йский, *a.* englisch, engel-
Анґеля́нія, *f.* *Пю.* s. Анґлія.
Анґеля́нець, -нця, анґеляни́н, *m.* s. Англи́єць.
Анґеля́нка, *f.* Engländerin, *f.*
Анґеля́ньский, *a.* englisch *Пю.*
'Анґлія, *f.* England, *n.* [wirten.
Андаґу́вати ся, einander be-
Андара́к, *m.* *Ч.* VII. 439 Unterrock der Frauen aus gestreiftem Wollzeug.
Анде! *int.* sieh da! *Ог.* 217.
Андрі́й, Андрі́йко, *m.* Andreas.
Андрі́ів, *a.* des Andreas; — мі́сяць Monat December (am 12. d. M. heil. Andr.)
Андрія́н, *m.* Adrian.
Андро́н, *m.* Andronicus; 2) андро́ни, s. Мандро́ни.
Андру́сь, Андру́нь, Андру́х, Андру́шко, *m.* Andreas.
Андрусі́вщина, *f.* Friedensvertrag zu Андру́сів im J. 1667 zwischen Polen u. Russland.
А не то́, geschweige denn, sonst nicht *Ог.* 209, 3; 2) а не то́, то — und falls nicht, so —. [anisum).
'Аниж, *m.* Anis, *m.* (Pimpinella
'Анї, а́ни, *conj.* nicht, nicht einmal; а́нї — а́нї weder — noch; 2) а́нїж nach Compar.: als, denn; 3) анї же *К.* nicht im Mindesten, ganz u. gar nicht.
Анкра, *f.* Ankerknoten, Haken, *m.* Klammer, *f.*
'Анна, Анни́ця, *f.* Anna.
Анничкі́, *pl.* Tag- und Nachtkraut, *n.* blauer Wachtelweizen, *m.*
I. Ано́! *int.* s. Ану́!
II. 'Ано, *conj.* aber, sondern; аноле́м nur aber *Ог.* 209. *Пю.*
Анонї́мний, *a.* anonym.
Анонї́мність, -ости, *f.* Anonymität, Namenverschweigung, *f.*
Анта́ба, (*d.* анта́бка), *f.* Handhabe, *f.* Oehr, *n.* Henkel, Bügel, *m.*
Анта́л, (*d.* анта́лок, -лка), *m.* Viertelfass, *n.* Tonne, *f.*
Анталю́з, *m.* *Ч.* III. 23, e. Zaubermünze. [та́м.
Анта́м, *adv.* *Гол.* III. 455. s. Он-
Антере́в, *m.* *Ф.* Art. Kleidungsstück der Suczawer Zigeuner.
'Антик, *m.* Antike, *f.*
Антиква́рня, *f.* Antiquariat, *n.*
Антими́нс, *m.* geweihtes Messtuch auf d. Altare.
Анти́па, *m.* Antypas. [*Ш.* II. 35.
Антипа́па, *m.* Gegenpapst, *m.*

I. Антипка, (-пко) *m.* — безп'ятий Teufel, *m.*
II. Антипка, *f.* Art Holz zu Pfeifenrohren verwendet. [geh. *Пic.*
Антипковий, *a.* zu антипка II.
Антипатия, *f.* Antipathie, *f.*
Антипатичний, *a.* antipathisch.
Антиукраїнка, *f. Кн.* nicht national gesinntes Weib. [selgesang, *m.*
Антифон, *m.* Antiphonos, Wech-
Антихрист, *m.* Antichrist, *m.*
Антиципатка, *f.* Anticipationsschein, *m.* [:ich, *К.*
Античний, *a.* antik, alterthüm-
Антін, -она, Антось, Антох, Антошко, *m.* Anton. [Antonie.
Антонія, Антоніна, Антося *f.*
Антропоморфічний, *a.* anthropomorphisch; -морфований *Не.* personificiert.
А-ну, а-нуже, а-нуко, а-нуно, а-нутко! *int.* auf! heda! frisch zu! nun denn. *Ог.* 166; 2) ану-як? wie doch? wie denn? ануж мене покине gesetzt nun den Fall, er verlässt mich unverhofft. [teufel, *m. Ос.* (62.) V. 81.
Анциболот, *m.* Wasser- u. Sumpf-
Анцихрист, s. Антихрист.
Анчоус, *m.* Anchovis-Sardelle, *f.*
Апарат, *m.* s. Фелон.
Апетитний, *a.* appetitlich.
Апельсин, *m.* Apfelsine, *f.* (Citrus aurantium sinensis).
Аподиктичний, *a.* apodiktisch.
Апокаліптичний, *a.* apokalyptisch. [stelbuch, *n.*
Апостол, *m.* Apostel, *m.* 2) Apo-
Апостоловане, апостольство, *n.* Verrichtung des Apostelamtes, Bekehrung, *f. ВБ.*
Апостольский, *a.* apostolisch.
'Аптика, (*d.* аптичка), *f.* Apotheke, *f.*
Аптикар, *m.* Apotheker, *m.*
Аптикарка, аптикарова, *f.* Apothekerin, *f.*
Аптикарский, *a.* Apothekers-.
Аптикарство, *n.* Apothekerkunst, *f.* [zubereitet.
Аптичний. *a.* in d. Apotheke
'Араб, арабин, *m.* Arabe, *f.*
Арабія, *f.* Arabien, *n.*
Арабка, *f.* Araberin, *f.*
Арабский, *a.* arabisch.
Арава, *f.* Schaar, *f.* Sippschaft, *f.* Rudel, *n.*
'Арак, *m.* Arak, Reisbranntwein, *m.*
Арапин, s. Араб, *Ст.* [гарба, *pl.*
Арапі, *pl.* Deichselstangen bei d.
Арґат, арґот, *m. Рч.* 11. Arbeiter in der тафа, bei dem Fischfange am unteren Dniepr *Ном.* III. 15.; 2) obdachloser Landstreicher.
Арґатар, *m.* Arbeitgeber (in dem арґат), *m. Мі.* II. 89. [d. ар.) *Пic.*
Арґатарка, *f.* Arbeitgeberin (in
Арґатний, *a.* zum арґат geh.
Арґатниця, *f.* Arbeiterin, *f.* (in d. ар.) [ґат verdingen, *Пic.*
Арґатувати, *v. a.* sich zum ар-
Арена, *f. Ш.* II. 184. Kampfplatz, Fechtboden, *m.*
Аренда, *f.* Pacht, *f.* Pachtzins, *m.* 2) verpachtete Branntweinschenke, Wirtshaus, *n.* [Pachtjude; 2) Schenkwirt, *m.*
Арендар, арендатор, *m* Pächter,
Арендарка, *f.* des Schenkwirtes Frau; 2) Pächterin, *f.*
Арендний, *a.* Pacht-, *Под.*
Арендоване, *n.* das Pachten, Verpachten, *n.* [pachten.
Арендувати, *v. a.* pachten, ver-
Аретій, *m.* Widder, *m.* (aries).
'Арешт, *m.* Arrest, Beschlag, *m.* Haft, *f.* 2) Gefängnis, *n.*
Арештант, *m.* Arrestant, Verhafteter, Sträfling, *m.*
Арештантка, *f.* Arrestantin, *f.*
Арештований, *ptc. АД.* I. 208. ausgerüstet, s. Рештувати; 2) arretirt, gefangen. [haften.
Арештувати, *v. a.* arretieren, ver-,
Аристократ, *m.* Aristokrat, *m.*
Аристократка, *f.* Aristokratin *f.*
Аристократичний, *a.* aristokratisch.
Аристократство, *n.* Aristokratie, Magnatenherrschaft, *f. К.*
Аритметика, *f.* Arithmetik, *f.*
Аритметичний, *a.* arithmetisch.
Аркада, *f.* Bogenwölbung, *f.*
I. Аркан, *m.* Art hucul. Tanz der Männer allein, *Ф.*
II. Аркан, *m.* Schlinge, *f.* Strick, *m.* (um Pferde zu fangen).
'Аркуш, (*d.* аркушик), *m.* папéру

Papierbogen, Bogen, *m.*; 2) бля́хи Blechplatte,-tafel, *f.* 3) вáти ein Stück Watte; аркýшами bogenweise; 4) s. 'Αρτος, *Gr.* 16.

Аркушéвий, *a.* Bogen-, Folio.

Армáш, *m.* *Ф. Пр.* III. 117. Zigeunerhäuptling, *m.* ?

'Армен, *m.* s. Армели́стий (віл).

Армéйский, *a.* Armee-.

Армели́стий, *a.* — віл weiss u. roth gestreift.

'Армія, *f.* Armee, *f.*

Армóванє, *n.* Armirung, Rüstung, Bewaffnung, *f.* *Піс.*

Армувáти, *v. a.* armiren, ausrüsten.

Арнаýт, арнáвт, *m.* Arnaute, *m.*

Арнáутка, *f.* Spät-Heidekorn, *n.* *H.* 10.; 2) Art Weizen.

'Арнїка, *f.* Berg-Wohlverlei, *n.* (Arnica montana).

Арóмат, *m.* Geruch,-Gewürzstoff; 2) Wohlgeruch, Aroma, *n.*

Аромати́чний, *a.* aromatisch, wohlriechend, -duftend.

Артéль, s. Артїль.

Артерия́льний, *a.* arteriell.

'Артизм, *m.* Kunstsinn *m.*

Арти́кул, *m.* Artikel, Aufsatz, *m.* Abhandlung, *f.* 2) Norm, Satzung, *f.*

Арти́ст, *m.* Artist, Künstler, *m.*

Артисти́чний, *a.* artistisch, künstlerisch.

Арти́стка, *f.* Künstlerin, *f.* *Ш. л.*

Артї́ль, *f.* Gesellschaft, Association der Arbeiter, *bes.* der чумаки́, *f.* (*vgl.* Вáлка).

Артї́льщик, *m.* Mitgenoss einer артї́ль.

'Артос, áртус, *m.* geweihtes Osterbrod [ἄρτος].

Арýля, *f.* Arlberg; земля́ передарулянська Vorarlberg, *m.*

'Арфа, *f.* Harfe, *f.*

Арфя́р, *m.* Harfenspieler, *m.*

Арфя́рка, *f.* *Фр.* Harfnerin, *f.*

Арх- s. 'Архи-, архі-.

Архаї́чний, *a.* archaistisch, *K.*

Архалýк, *m.* kurzer Sommerrock, *Пет.*

Архáни, *pl.* s. Оргáни, *pl.*

'Архи-, áрхі-, Archi-, Erz-, Ober-Hohe-.

Архиерéй, *m.* Erzpriester; 2) Erzbischof, *m.*

Архиерéйство, *n.* архиерéйщина, *f.* *Не.* Amt, *n.* Würde der архиерей-en.

Архикня́зь, *m.* Erzherzog, *m.*

Архимандри́чий, *a.* Archimandriten-.

Архистрати́г, *m.* Oberfeldherr als Bein. der Erzengel Michaël u. Gabriel. [ἀρχιστρατηγός].

Архідї́ло, *n.* *Ф.* Meisterwerk, *n.*

Аршáк, *m.* аршакóм *adv.* im zahlreichen Gefolge, — ї́хати *vgl.* Вáлка.

Аршéник, *m.* Arsen, *n.* (arsenicum).

Арши́н, *m.* Arschine, *f.* = 0·71142 Meter.

Арши́нник, *m.* Ausschnitthändler, Ellenreiter, §. *m.* *Кн.*

Аря́! *int.* Ruf gegen Schweine, *Піс.*

Аря́н, *m.* sauere Ziegenmilch.

Аря́ниця, *f.* Fass für den аря́н *n.*

Асá! *int.* Scheuchruf gegen Schweine.

Асаýл, асаýленко etc. s. Осаул etc.

Ась-éк, es scheint.

Асистóрия, *f.* *Піс.* Residenz, *f.* [Wohnsitz, *m.*

Аскéт, *m.* Ascet, Strengfrommer, *m.*

Аскети́чний, *a.* ascetisch, streng-geistlich.

Аскéцтво, *n.* *K.* Ascetismus, *m.*

Асмодéй, *m.* Asmodi, Eheteufel, Dämon der Unkeuschheit, *m.*

Аснáч, *m.* Arbeiter auf Schiffen, *m.* *Mi.* II. 333.

'Аспис, *m.* kleiner eiserner Amboss zum Stiefelbeschlagen.

Астати́чний, *a.* astatisch. [*f.* (Aster).

'Астер, *m.* *pl.* áстри, Sternblume,

Ат, ать, *C.* I. 44 lassen's, vom „Dabei bewenden lassen" s. Най, нехáй Wgr. 130.

Атамáн, атамáньство. s. Отамáн *Зак.*

Атáсь! *int.* Scheuchruf gegen Enten.

Атеїсти́чний, *a.* atheistisch.

Атери́нка, *f.* *Піс.* s. Краснопірка.

'Атлас, *m.* Atlas, *m.* (Seidenzeug).

Атласóвий, *a.* Atlas-, atlasartig.

Атмосфери́чний, атмосфéрний, *a.* *Пол.* atmosphärisch, Luft-.

Атó, *conj.* denn *C.* I. 13; 2) sonst *K.*; 3) und dazu, auch, nunmehr *M.* II. 13; а то вже in der Folge, hernach; 4) атóж? атóж нї? warum denn nicht? wie anders denn? ja wohl, ja so, ja. (*vgl.* абóж). *Кч.* 72; 5) *Сб.* I. 317. warum nicht gar? nein, mit nichten.

Атóмець, -мця, *m.* *Ф.* kleinstes
Атóмний, *a.* Atom-. [Atom.
Атирýсь! *int.* Scheuchruf gegen Katzen.
'Атра, *f.* *Піс.* s. Невістка.
Атрáмент, *m.* Tinte, *f.* [petenz, *f.*
Атрибýция, *f.* Attribution, Com-
'Аул, *m.* tatarische Hütte.
'Афини, *pl.* s. 'Яфини.
Афтéмний, *a.* — день ewig verfluchter Tag *Ф. Пр.* V. 217.
Ах! *int.* ach! oh!
Ахинéя, *f.* *gr.* s. Дурнúця.
'Ахкати, *v. a.* seufzen, stöhnen.
Аць, in Vrbdg: аць штúри nur vier, nur etliche.
Аціба! *int.* Scheuchruf gegen Hunde.
Аців! *int.* s. Acá!

I. Ач! *int.* = бач! sieh da! da! *ІГ.* schau!
II. Ач, *adv.* *Л. гр.* 135 s. Аць, nur.
III. Ач, *conj.* *Гол.* III. 545 s. Ащ, áще; ачéй, ачéйже *У.* vielleicht; -не doch wohl nicht? *Ог.* 215.
Ачхú! *int.* vom Geräusch beim Niesen.
Ащ, áщ-би, (áще би) *conj.* wenn, falls, *Гол.* III. 438. 450. *Ог.* 213, 10.
Ая́, аякже, bejah. Partik. ja, so ist es; 2) warum nicht gar?
Аяй! *int.* der Furcht.
Ая́йкало, *m.* der „аяй" ausstösst, der Furchtsame, *Шй.*
Ая́кати, *v. a.* „ja" sagen, bejahen, bestätigen.

Б.

Б, zweiter Buchstabe (Бýки).
I. -б = — би als Bestandtheil des Conjunctivus (Conditionalis): бýлиб = бýли би sie wären; 2) би, б' auf dass, damit; angehängt an Partikeln z. B. коб' (коби́), гдеб' (гдéби), щоб' (щоби́) *Ог.* 212. 9. [128. *Ог.* 56.
II. 'Б=об, о, *praep.* б'лавку *Зап.* II.
I. Ба, ja, ja so. (*vgl.* абóж, атóж wie nun?); aha! freilich, allerdings; 2) ja sogar; 3) ба й тáк nun eben, aber auch so; 4) da aber; 5) ба-ле, ще и — *Мх.* ja, aber noch dies; 6) оттúм бо й ба! *Ш.* II. 153 warum nicht gar! 7) ба-ба! o dass doch! 8) ба! s. Гóдї *Кч.* 96; 9) ба (й) s. Та *Гол.* II. 29. *Пом.* III. 57 s. Бай III.
II. Ба, *Не. Пр.* XII. 608 = бач, бáчиш, чи ти ба? *Ст.*
Бáба, *f.* altes Weib, Vetel, *n.* 2) Weib niedrigen Standes; 3) Grossmutter; 4) Hebamme, *f.* 5) * feige Memme; 6) Babe, eine Art hochgebackener Osterkuchen, Topfkuchen, *m.*; 7) Ramme, *f.*; Rammklotz, Rammbär, *m.*; 8) Plutzerbirne, *f.*; 9) Schneemann, *m.*; 10) Kropfgans, *f.* (Pelecanus onocrotalus); 11) тїснá — Art Knabenspiel; 12) *pl.* бáби Siebengestirn, *n.* Plejaden, *pl.*; 13) alte steinerne Mäler in Südrussl.; 14) Art Weisschwämme; 15) Doppelschwaden, *m.*
Бабáйка, *f.* *Не.* Ruder, *n.* [mota).
Бабáк, *m.* Murmelthier, *n.* (Mus mar-
Бабáх! *int.* s. Бубýх.
Бабáхнути, *v. n.* jäh stürzen.
Бабéць, -бця́, *m.* s. Бабю́к.
Бабéшки, *pl.* s. Бебéхи, *Шй.*
Бáбин, *a.* des alten Weibes; 2) der Grossmutter; * -а дочкá verhätscheltes Töchterchen; -е лїто Altweibersommer; -і черéва *Не. (Виг.)* 28. Sümpfe, *pl.* -вéчер s. Щéдрий в. wann die Weiber щедрýють. -син Kebskind, *n.* Bastard, *m.*
Бáбинець, -нця, *m.* Vorhalle, Vorlaube, *f.* in d. Kirche eingangs wo der Ort für Weiber bestimmt ist; (*opp.* чоловíчник.) [menkunst verrichten.
Бáбити, бабувáти, *v. a.* Hebam-
Бáбиця, *f.* s. Бáба; 2) Steinkraut, *n.* (Alyssum campestre); 3) Art Krankheit. *Мог. Ск.* 56. [Стрекóза.
Бáбич, *m.* s. Бабíй; Männchen der
Бабúшник, *m.* Graukresse, *f.* (Berteroa incana). [ling, *m.*
Бабíй, *m.* Weibernarr; 2) Weich-
Бабíти. *v. n.* weichlich, feige Memme werden *КУ.*
Бáбка, *f.* *dim.* s. Бáба; 2) Wegebreit, *n.* (Plantago); 3) Dengeleisen,

n. Dengelstock, *m.*; 4) mehrere Fischarten mit abgeplattetem Kopf. *Пет.*

Бабковáті, *pl.* Wegerichartige (Plantagineae).

Бáбляти ся, s. Бáбрати ся.

Бабни́к, *m.* (*d.* бабничóк), *m.* Topf, (Form) zum Backen der бабú (Topfenkuchen), *m.*

Бабня́, *f. coll.* das Weibervolk.

Бабодýр, баболýп *Шй*, *m.* Weibernarr, *m.* *Левч.*

Бáбрати, *v. a.* besudeln; 2) -ся krabbeln, wühlen; hineinpfuschen, в чім.

Бабрýн, *m.* бабрýнка, бабри́ська, *f.* Marienkäfer, *m.* Sonnenkälbchen, *n.* (Coccinella).

Бабський, *a.* zum (alten) Weibe geh., weibisch; -е лїто s. Бáбине л.

Бáбство, *n.* s. Бабня́, *Кч.* 238.

Бабýнечка, бабýня, бабýся, *f.* s. Бáба 3); Mütterchen, *n.*

Бабчáр, *m.* Holzklötzchen, worein das Dengeleisen eingeschlagen wird, *n.*

Бáбчика, *f.* s. Бáбка 1) *У.*

Бáбчин, *a.* *Wgr.* 52. s. Бáбин.

Бáбчити ся, s. Збáбчити ся.

Бабчýк, *m.* rothe Zwergmandel, (Amygdalus nanna).

Бабю́к, *m.* Groppe, *f.* (Cottus).

Бáбячий, *a.* den Weibern geh., weibisch.

Бáвина, *f.* s. Бáвна.

Бáвити, *v. a.* unterhalten, ergötzen; warten (das Kind); 2) aufhalten, hindern; -ся sich unterhalten, s. amüsieren; spielen, tändeln; 2) sich aufhalten, verweilen, weilen.

I. Бáвка, *f.* s. Забáвка.

II. Бáвка, *f.* s. Бáлка I.

Бáвна, *f.* s. Бавóвна.

Бáвний, *a.* aufhaltsam, viel Zeit fordernd, zeitraubend; 2) zaudernd; *mürrisch. *Пет.* [sam, *Левч.*

Бáвно, *adv.* saumselig, säumig, lang-

Бáвниця, бáвничка, *f.* Kopfbinde, *f.*

Бавóвна, *f.* Baumwolle, *f.*

Бавóвник, *m.* Baumwollenstande, *f.* (Gossypium). [webe.

Бавовня́нка, *f.* baumwollenes Ge-

Бавовня́ний, *a.* baumwollen-.

Бавýна, s. Бавóвна. [*Пар.*

I. Багá, *f.* Begierde, Sehnsucht, *f.*

II. Бáга, *f.* Welle, *f.*

Багабáч, *m.* puddingähnliches Gebäck (штрýдель).

Багáн, *m.* *Не* s. Вози́ло.

Багатарéва, *a. f.* *P.* II. 148 багати́рша, *f.* Frau eines Helden, *f.* 2) Heldenweib, *n.*

Багáте, *n.* angeschürtes Feuer.

Багатéнний, *a.* überaus reich, *Py.*

Багáти, *v. a.* *W.* s. Забагáти, бажáти *Пет.* [329.

Багати́р, *m.* reicher Mensch *Ш.* I.

Багати́рка, *f.* reiche Frau, *Пiс.*

Багáтьмо, *n.* Menge, *f.* *Mi.* II. 233.

Багáто (богáто), *d.* багáтенько, *adv.* reichlich, viel; 2) wie viel?

Баґатолї́чний, a. vielzählig, zahlreich, *Пiс* [Anzahl, *Пiс.*

Багатолї́чність, -ости, *f.* grosse

Багáцько, багáцьо, s. Багáто.

Багівниці, *pl.* Najaden, (Najadeae), Fluviales *B.*

Баглáй, *m. pl.* напáли баглаї́ überkam Faulheit; (*vgl.* *Лéжнї*). *АГ.* 161; -би́ти faullenzen.

Багли́вий, *a.* faul, träge, *Пiс.*

Бáгна, *f.* *N. e.* Berges.

Багни́стий, *a.* sumpfig, kothig *Левч.* [*m.* *Ш.* II. 20.

Багни́ще, *n.* Sumpf, Moorgrund,

Багнї́тка, *f.* Kätzchen, *n.* (amentum), *B.* [(Juliflorae).

Багнїткóві, *pl.* Kätzchenblüthler

Багнїтувáти, *v. a.* *K.* vernichten, vertilgen(?).

Багнó, *n.* Sumpf, Morast, *m.*

Багновáтий, *a.* sumpfig, Sumpf-.

Багнови́ця, *f.* s. Багнó.

Багнóвище, *n.* Sumpfgrund, *m.* *B.*

Багнýлька, *f.* Udore, *f.* (Udora accidentalis). *Пет.*

Багню́ка, *f. aug.* s. Багнó, Калю́жа.

Багняви́й, -ня́ний *a.* morastig, sumpfig.

Багня́чка, *f.* Sumpfboden, *m.*

Багови́на, *f.* багови́нє, *n. coll.* Schleimling, *m.* Zitterolge, *f.* (Nostoc commune, Tremella nostoc); -зелéне grüne Wasserpflanzen, Tang, *m.*

Баговиновáті, *pl.* Gallerttange, *pl.* (Nostochineae).

Багóнка, *f.* *Гн.* 57. Pfütze, *f.*

I. Бáгор, *m. instr.* багрóм *Ф.* Purpur, *m.* Purpurfarbe, *f.* Purpurroth, *n.* *КУ.*

II. Ба́гор, *m. pl.* ба́гри Radfelge, *f.* 2) Fischerziehhacken, *m.* [Scharlach, *m.*
Багре́ць, *m. М.* III. 81 Purpur,
Багри́вий, багри́й, *a.* braunroth.
Багри́на, *f.* Sumpf, *m.* quellige Stelle *Пет.*; 3) amerikan. Nachtschatten, *m.* (Phytolacca decandra).
Багрині́ти, *v. n.* purpurroth gefärbt sein *Мл.*
Багри́ти, *v. a.* purpurroth färben.
Багрі́й, *m.* dunkel braunrother Ochs.
Багрі́нь, *f.* Purpurroth, *n. Cm.*
Багрове́ць, -вця́, *m.* Wiesenknopf, m. (Sanguisorba officinalis) *Пет.*
Багро́вий, *a.* purpurroth.
Багро́вище, *n.* Stange am Hacken: ба́гор 2), *f.* [purbraun, *B.*
Багровобруна́тний, *a.* pur-
Багру́ля, *f.* Art purpurrother früher Pflaumen.
Ба́гря, *f.* dunkel braunrothe Kuh.
Багряне́ць, -нця́, *m.* s. Багре́ць; 2) s. Оба́рінок.
Ба́гряний, *a.* purpurn.
Багря́нка, *f.* Kieferharz, *n.* 2) -широкоу́ста weitmündige Purpurschnecke, (Purpura patula).
Багу́л, *m.* Pack. *n.* Ballen, *m. Пic.*
Багу́льник, багу́н, *m.* s. Бреду-
Багчи́, багти́ s. Бага́ти. [ле́ць.
Ба́ґа, *f.* Schmergel, Tabaksschmadder, *m.* Tunche, *f.*
Ба́ґари, *pl.* breiter Riemengürtel.
Баґа́нча, *f. pl.* Bärlatschen, *pl.*
Ба́ґнет, *m.* баґнича́йка, *f.* Bajonett, *n.* [sehen *T.*
Баґне́тний, *a.* mit Bajonett ver-
Баґо́нчі, *pl.* Art Schuhe.
Бада́, *f.* Hindernis, *n. Пic.*
Бадайда́к, *m.* (?) *Ос.* (61) XI. 32.
Бади́ле, бадило́, *n.* бадили́на, *f.* Stengel, *m.* (caulis). [minutus).
Бадиля́рка, *f.* Zwergmaus, *f.* (Mus
Ба́дїка, (*d.* ба́дїчко), *m.* Benennung eines an Jahren älteren Mannes, Bruders u. A. (bei d. Huzulen). *Пет.*, Hauswirt, *m.*
Баднути, *v. a.* stossen, *С.* I. 235.
Бадо́ня, *f.* Tiefe im Wasser, *f.* Höhle, *f.* Loch im Grund eines Gewässers, *n.*
Бадьори́стий, бадьо́рний, *a.* rasch, flink; 2) geckenhaft.
Бадьо́рити ся, sich geckenhaft benehmen, s. spreizen.

Бадя́га, *f.* Flusswasserschwamm, *m.* (Spongilla), *Пет.*
Бае́вий, *a.* aus Boi (einer Art locker gewebtes sehr haariges Wollzeug).
Бае́ня, *f. У.* s. Воро́жка.
Ба́жане, *n.* Wunsch, *m.* Begehren, Trachten, *n.*
Бажа́нт, *m.* Fasan, m.
Бажа́ти, *v. a.* wünschen, begehren, begierig sein.
Бажи́ти, *v. a. Гол.* I. 159 [ба́жу, -жиш, -жить], begehren, lechzen; ба́жить ся *impers. Н.* 54 s. Забага́е ся.
Бажі́ти, *v. a.* s. Бажа́ти.
Бажни́й, *a.* begehrlich, begierig, sehnsüchtig, *Пар.*
Базь-ба́зь! *int.* Lockruf für Schafe.
Ба́за, *f. Др. с.* 356 s. Хлїв.
Базалу́че, *n. Шй.* Gerümpel, *n.*
База́р, *m.* Bazar, Marktplatz, *m.* 2) Jahrmarkt, *m.* Messe, *f. М.* I. 115; * 3)—людий *Ш.* II. 51 e. Menge Leute.
Базари́нок, (басар-), -нка, *m.* Marktwaare, *f.* Geschenk vom Markte, *n.*
Базари́ско, *n.* Platz eines база́р; 2) Dorfplatz, Anger, *m.* [ва́ти.
Базарува́ти, *v. a.* s. Ярмарку-
Базарчу́к, *m.* zum база́р geh.
Бази́ч, *m.* s. Базі́кало.
Ба́зї, *pl.* Launen, Grillen, *pl. f.*
Базі́кало, *m.* Plauderer, *m.*
Базі́кати, *v. a.* plaudern, plauschen.
Базїчня́, *f.* Plauderei, *f.* Geplauder, *n.* Plausch, *m.*
Ба́зька, *f.* s. Багнї́тка.
Базьки́й, *a.* wollig, flaumig, *Пет.*
Базни́к, *m.* базни́че, *n.* Hollundergesträuch, *n.* [Lämmchen, *n. Пет.*
Ба́зя, *f.* s. Ба́зька; 2) Schäfchen,
I. Бай, *m.* Märchenerzähler, *m.* 2) *pl.* s. Бог зе́мний. [люва́ти ся etc.
II. Бай, баюва́ти ся s. Баль, ба-
III. Бай, (= ба и), *conj.* und auch, und so auch, und dazu; (s. Ба = та(й)); ба й ще що не ста́ло es fehlte noch, warum nicht gar!? 2) aber.
Байба́к, *m.* s. Баба́к.
Байба́ра, *f.* Stock, *m.* Stange; Peitsche, *f. Левч.*
Байбара́к, *m.* weibl. Oberkleid, *n.* *Ш.* I. 374. kurzer Oberrock der Huzulen, *Пет.* [selbstsüchtiges Privatleben.
Байба́цтво, *n. Кн. Пр.* VIII. 10.

Байбірство, *n.* s. Знахірство (до худоби) s. Бай I. 2).

Байда, *f.* grosser Brotschnitt.

I. Байдак, *m.* einmastiges Fahrzeug, Barke, *f.* Boot, *n.*

II. Байдак, *m.* freier Platz.

Байдара, *f.* *Ш.* I. 239 Boot mit Seehundsfell bedeckt, *n.*

Байдачний, *a.* Schiff-, млин (*f.* *C.* II. 116) s. Байдачник.

Байдачник, *m.* Schiffmühle, *f.*

Байдачок, -чка, *m.* бороздатий gefurchte Käferschnecke, *f.* (Chiton tulcatus). [plauschen.

Байдиґи плести albernes Zeug

Байдик, *m.pl.* байдики бити müssig sich herumtreiben, faulenzen. [бити.

Байдикувати, *v. n.* s. байдики

Байдрак чортополох *m.* Eselsdistel, Krebsdistel, *f.* (Onopordon acanthium). [tia arvensis).

Байдрачка, *f.* Sternkopf, *m.* (Knau-

Байдуже, байдуженьки, байдужливо, *adv.* gleichgiltig; *compar.* байдужійше *Ш.* I. 274.

Байдужість, -ести, -ости, *f.* *Не.* Gleichgiltigkeit, *f.* [дуже.

Байдужки, *als pl. adv.* s. Бай-

Байдужливий, *a.* gleichgiltig, theilnahmslos *М.*ЛІ. 105. [stoff (s. Бая).

I. Байка, *f.* *М.* II. 77 Art Kleider-

II. Байка, *f.* Märchen, *n.* Fabel, *f.*

Байкар, *m.* Märchenzähler, *m.*

Байкий, *a.* *Левч.* s. Говіркий.

Байківниця, *f.* Märchenbuch, *n.*

Байковий, *a.* s. Баєвий. [*Пс.*

I. Байла, байло, *m.* Wahrsager, *m.* s. Бай I. 2).

II. Байла, *m. f.* s. Шутий, *Пет.*

Байлаш, *m.* Versuch, *m.* Probe, *f.*

Байличити, байлувати, *v. a.* versuchen, probieren. [чувати.

Байлувати, *v. a.* *Рч.* 113 s. Би-

Баймуд, *m.* Tölpel, Lümmel, *m.*

Байно (=ба-айно), s. Ба 1); аббж, ая *Ог.* 158, 1.

Байорок, -рка, *m.* Fadengold, *n.* 2) grobe mit Draht umsponnene Saite.

I. Байрак, *m.* Waldthal, *n.* Waldschlucht, *f.* Gehölz, *n.* 2) Niederung vom Gesträuch bewachsen, *f.* 3) *coll.* geschnittene Holzruthen, *К.* „Хата“ 198 *Зак.*

II. Байрак, *m.* tscherkessisches Sattelzeug.

III. Байрак, *m.* grosser Schäferhund.

Байса, *pl.* s. Балаки.

Байсаміна, бальсаміна, *f.* Balsamine, *f.* [cher Sohn.

Байструк, *m.* Bastard, unehelі-

Байстрючка, *f.* uneheliche Tochter.

Байстря, -яти, *n.* uneheliches Kind.

Байтала, *m. f.* dummer Kerl, Tropf, Bengel, *m.* [bengelhaft, plump.

Байталоватий, *a.* ungeschickt,

Бак, *conj.* doch wohl, nun *К. ч.* 139.; doch, *Левч.* s. Пак, *Пет.*

Бакай, *m.* Loch im Sumpfe, *n.* *Шй.*

Бакаль, *m.* s. 'Озеро *Ч.* II. 256.

Бакаліищик, *m.* Verkäufer von бакалія, *m.* [keiten *pl.* *f.*

Бакалія, *f.* *С.* Leckereien, Süssig-

Бакаляр, *m.* Volksschullehrer, *m.* („bacca laureatus“).

Бакалярство, *n.* Schullehreramt *n.*

Бакан, *m.* rothe Cochenillfarbe.

Бакати, *v. n.* на щось die Schuld auf etw. wälzen. [ба-я-ти].

Баки, *pl.* сьвітити кому — jmdm sehr schmeicheln, Augendiener sein; забити кому — jmden übertölpeln, berücken, bethören.

Бакир, на бакир *adv.* schief, auf die Backe, auf einer Seite (von d. Kopfbedeckung); * пішло на б. ist zum Verfall gekommen.

Баклага, *f.* s. Боклаг.

Баклажани, *pl.* s. Помідори.

Баклан, *m.* Wasserrabe, Scharbe, *m.* (Carbo cormoranus); *Мор.*; 2) Haliaeus carbo, *Пет.*

Баклуші бити s. Байдики б. *Зак.*

Бакосьвіт, *m.* Schmeichler, Augendiener, Gleissner, *m.*

Бакун, *m.* starker gemeiner Tabak.

Бакуняр, *m.* Schmuggler des бакун, *m.*

Бакша, *f.* s. Баштан. [tierkugel, *f.*

I. Бал, *m.* *Не.* *Пр.* VI. 294 Ballo-

II. Бал, баль, *m.* Ball, *m.*

III. Бал, *m.* Gerede, Geplärr, *n.* Faselei, Fabel, *f.* *II.* бали точити *Кн.* Allotrien treiben, die Zeit vergeuden.

Бала, *m.* Bengel, *m.*

Балабайка, *f.* Art Instrument, Schellen, *pl.* *P.* I. 18.

Балабáн, *m. pl.* Art Krapfen, *Кух.* 2) сóкіл — Art Jagdfalke, *m.* (Falco laniarius).

Балабáньский, *a. Н.* 165 вус— eines Eisenfressers, Bramarbas-. [widder.

Балабíй! *int.* Lockruf für den Stamm-

Балабóлька, *f.* балабóнчик, *m.* kleine Trommel, Schelle, *f.*

Балабýрка, *f.* s. Мандибýрка *Гол.* I. 199. [kleines Laib Brot.

Балабýх, балабýшок, -шка, *m.*

Балагáн, *m.* Barake, Bude auf Jahrmärkten, *f. Мак.*

Балагýр, *m.* Spassmacher, Possenreisser, *m.*; 2) Märchenerzähler, *m.*

Балагýрити, *v. a.* Spässe treiben, lustige Dinge zum Besten geben.

Балагýрний, *a.* -а годи́на *Ко.* 64 spasshaft, lustig.

Балаґýла, *m.* jüdischer: 1) Reisewagen; 2) Fuhrmann, *m.*

Балáй, на галáй на — aufs Gerathewohl, blindhin u. schnell, stracks.

Балáкайло, *m. К.* Schwätzer, Plauscher, *m.*

Балáканка, *f.* Geplauder, *n.* Partie Plausch, *f.* [schen.

Балáкати, *v. a.* plaudern, plau-

Балáки, *pl. Ч.* III. 46 leeres Geschwätz, leere Formel, Plausch, *m.*

Балакли́вий, *a.* plauderhaft, gesprächig, geschwätzig.

Балакня́, *f.* s. Балáки. [leutselig.

Балакýчий, *a. Кух.* gesprächig,

Балáмкати, *v. a.* frei hin u. her bewegen; -ся frei hängen u. schwingen.

I. Баламýт, *m.* Futtersack, *m.* 2) s. Скýмбрия. *Не.* [führer, *m.*

II. Баламýт, *m.* Betrüger, Ver-

Баламýтити, *v. a.* irre führen, verführen, verwirren; faseln, schwindeln.

Баламýтка, *f.* Verführerin, *f.* 2) Branntwein, worin Tabak eingeweicht wurde, *m.* [irre führend.

Баламýтний, *a.* verworren, confus,

Балáндá, *m.* langsamer, unbeholfener Mensch; 2) fader Plauscher.

Балáндати, *v. a.* s. Балáмкати.

Баландíти, *v. a.* plaudern, *Мх.*

Балáнці, *pl.* müssige Streiche, *Кн.*

Баласи́нів, -ова, *m. N. e.* Nebenfl. des Чéремош чóрний; 2) N. der entspr. полони́на.

Баласýри, *pl.* Glas-Ohrringe *pl. f.*

Балафýт, *m.* s. Ручни́к. [kleid *n.*

Балахóн, *m.* Art weibl. Sommer-

Балáчка, *f.* Geplauder, Gerede, Gerücht, *n. Др. с.* 229.

Балвáн, s. Болвáн.

Бáлда, *f.* s. Бáлта II.

Балéрка, *f.* Ort u. Gerüst wo Bretter gesägt werden.

Балéтник, *m.* Balletmeister, *m.*

Балéтниця, *f.* Ballerine, *f.*

Бáлець, -лця, *m.* Kopftuch der Frauen, *n. Гол.* III. 321. *ŻP.* I. 115. *Пет.* 2) Hochzeitsbrod im Hause der Braut, *n.* s. Коровáй, *Гол.* III. 369. 395.

Бали́ґа, s. Белéґа.

Бáлище, *n.* Ort wo eine бáлка früher war.

Бáлїя, *f.* Waschtrog, *m.*

I. Бáлка, *f.* Niederung, *f.* Thal in d. Steppe, *n.*

II. Бáлка, *f. Левч.* s. Бáльок.

Бáлмус, *m. etw.* ungehörig Dichtes, (v. Speisen); поби́ти на — tüchtig zusammenschlagen; * gräulich misshan-

Бáлмуш, s. Бáмуш. [deln.

Бáльний, *a. Не.* s. Бальови́й.

Бáльо, *m.* in d. Kinderspr. s. Бýблик; 2) *ühpt.* Geschenk.

Бальовáти ся, Tanzfeste mitfeiern, Tanzbälle besuchen.

Бальови́й, *a.* Ball-, ballmässig.

Балóвниця, *f. Н.* 179. verzogenes, verhätscheltes Töchterchen, Favoritin, *f.* [Ungezogenheit, *f. Левч.*

Баловня́, *f.* баловствó, *n.* Unart,

Бáльок, -лька, *m.* Balken, m.

Баловéць, -вця́, Art zusammengedreheter, schwacher Tabak. [hung, *f.*

Бáлощі, *pl.* Verzärtelung, Verzie-

Бальсáмник, -мировéць, *m.* Weihrauch aus Bosswellia serrata (*od.* floribunda), *m.* [lachen, *pl. Gr.* 16.

I. Бáлта, *f.* s. Болóто; *pl.* Koth-

II. Бáлта, балти́на, *f.* s. Тóпір, топорéць. [*m.* Gastmahl, *n.* 2) s. Бáлощі.

Балувáне, *n. Ч.* III. 5 Schmaus,

Балтаґóн, *N. e.* полони́на.

Балувáти, *v. n.* Schmaushalten, *Пис.*; 2) s. Пести́ти *Пр.* II. 210; чим sich womit stets abgeben.

Балутабéньки, *pl.* s. Балáки.

Баля́ки, *pl.* s. Балáки.

*

Баляндрáси, *pl. Ко.* 13 s. Балáки.
Баляндрáсник, *m.* Spassmacher, Spassvogel, *m. Кч.* 128.
Балáр, *m. Сб.* I. 308 s. Соки́рник.
Бáляс, *m.* s. Шум.
Балáси, *pl.* Geländer, *n. Не.*; 2) Schnörkel, *pl.*; 3) * — точи́ти Narrenpossen treiben, *Пет.*
Балясувáти, *v. n.* ausgelassen froh sein, Spässe treiben.
Бам! *бам! бам-балáм! int.* vom Klingeln u. Läuten.
Бамбиля́ти, *v. n.* vom schwachen Geläute der Dorfglocken, *Фр.*
Бамбýлька, *f.* Bläschen, *n.* 2) Zitternadel, *f. Пет.*
Бамбульóчник, *m.* — водяни́й Aldrovanda vesiculosa *В.*
Бамбурá, *m. f.* grosses, grobes Ding.
Бáмкати, *v. a.* klingeln, läuten; 2) schwingen.
Бáмуш, s. Бáнуш.
Бан, *m.* Art Wasterlilie.
Банá, *f.* Sehnsucht, *f.* Weh, Heimweh, *n. Зар.* [dummes Zeug.
Баналю́ки, *pl.* Albernheiten, *pl.*
Бáнан, *m.* рáйский Paradiesfeige, Adamsapfel, Banane, *f.* (Musa paradisiaca).
Бáнда, *f.* Bande, Schaar, *f.* 2) Musikbande, *f.*
Бандажувáти, *v. a.* bandagiren, Verband anlegen, verbinden.
Бандалá, *f.* grosse schwarze Stangenbohnen.
Бандз, *m.* s. Бýльба. [beiten.
Бандикувáти, *v. n.* langsam ar-
Бандóля, *f.* Reimwort zu дóля: böses Schicksal *Н.* 36.
Бáндор, *m.* Anführer einer Bande, *m.*
Бандýр, *m.* Schenkwirt; Kuppler, *m. Шй.*
Бандýра, (*d.* бандýрка) Ziter, Laute, Mandora, *f.* 2) Bengel, Lümmel, m.
Бандури́ст, *m.* Sänger u. Spieler auf der бандýра.
Бандури́ха, *f.* Gattin eines бандýр; Bordellhälterin, *f. Шй.*
Бандýрний, *a.* zur бандýра 1) geh., Ziter-.
Бáники, *pl.* gebratene пироги́.
Бани́та, der in Bann Erklärte, Geächtete *К.* [baden, ausbrühen.
Бáнити, *v. a. Др. с.* 356 waschen,
Банї́тувати рóзумом, s. Баламýтити.
Бáнка, *f.* Guldenbanknote, *f.*
Бáнька, *f.* jedes kleine bauchige (gew. steinerne) Gefäss, kleiner Krug; 2) Schröpfkopf, *m.* 3) Wasser- od. Seifenblase; 4) halbe дїлéтка; 5) * *pl.* Augen, — ви́тріщити die A. aufreissen, sich vergaffen. [glotzenden Augen.
Банькáтий, *a.* банькáч, *m.* mit
Банкíвка, *f.* Banknote, *f.*
Баньковáтий, *a.* Blasen- *Пол.*
Банкопéць, -вця́, банкови́к. *m.* Theilnehmer an e. Bankinstitute, *Т.*
Банкóвий, *a.* zu e. Bankinstitute geh., Bank-. [sen, *n. Т.*
Банкóвість, -ости, *f.* Bankwe-
Банкротувáти, *v. a.* bankrottiren, Bankrott machen. [Fallirte.
Бáнкрут, *m.* Bankrottirer, der
Банкрýтство, *n.* Bankrott, *m.* Falliment, *n.* [sehnsüchtig.
Банли́вий, *a. Вах.* wehmüthig,
Бáнність, -ости, *f.* Sehnsucht, Wehmuth, *f.*
Бáнно, *adv.* sehnsuchtsvoll, schwermüthig; менї́ *б.* ich sehne mich mit Herzeleid nach etw. за чимóсь.
Банóване, *n.* Sehnsucht, Wehmuth, *f.* das Sehnen.
Бáньский, *a.* Salinen-.
Бáнство, *n. Ст.* Verwaltungsbezirk eines Ban, *m.*
Бант, *m. Ст.* Schlupfe, *f.*
Бáнта, банти́на, *f.* Bandholz, Querholz je zwei Dachsparren verbindend; 2) *pl.* Hühnersteige, *f.* 3) *Ос.* (61) VI. 36 s. Вергýн.
Бантувáти, *v. a.* Querbäuder anschlagen; 2) stören; anstossen, stöbern.
Банувáти, *v. n.* за чим sich nach etw. mit Herzeleid sehnen; sich grämen, traurig sein; за дóмом Heimweh haben; на гóлову Kopfweh haben.
Бáнуш, *m.* Kukurutzpolenta auf Rahm gekocht, *f.*
Бáня, *f.* etw. Bauchiges: eine Kuppel, ein Gefäss; 2) warmes Bad; Badestube, *f.*; 3) Saline, Salzsiederei, *f.* Salzwerk, *n.*
Баня́, -ня́ти, *n.* s. Збаня́.
Баня́к, (*d.* банячóк) *m.* eiserner Topf.
Баня́с, *m. КУ.* I. 194 s. Знахáр.
Баня́та, *pl.* Бáники.

Бар, *m.* feuchter Ort zwischen zwei [Hügeln.
Бараба́н, s. Тараба́н.
Бараба́нний, *a.* Trommel-; -а бо-ло́нка Trommelfell, *n.*
Бараббо́лиско, *n.* Feld, wo Kartoffeln angebaut waren.
Бараббо́лька, *f.* Knospenzwiebel, *f.* Wurzelknöllchen, *n.* *B.*
Барабольча́к, *m.* Feigwurz, *f.* Warzen-, Hahnenfuss, *m.* (Ranunculus ficaria).
Бараббо́ля, барбо́ля, барабіль, барабін, бараббо́ня, *f.* s. Бу́льба.
Бара́к, *m.* Baracke, Bretterhütte, *f.*
Бараліжний, *a.* lose, frei, müssig.
Бара́н, *m.* Widder, *m.* на бара́на взяти s. На коркоші; 2) Hirschkäfer, *m.* (Lucanus cervus); 3) *pl.* барани́ Sturzwellen, *f.*; 4) Wehrpfähle, *m. pl.*; 5) Schafpelz, *n.* [2) Widderdieb, *m.*
Барана́р (-ня́р), *m.* Widderhändler;
Баране́ць, -нця́, *m. dim.* s. Бара́н; 2) Bärlapp, *m.* (Lycopodium complanatum).
Барани́на, (*d.* барани́нка), *f.* Schöpsenfleisch, *n.* [pelz, *f.*
Барани́ця, *f.* Fussdecke aus Schaf-
Бара́нїй, *a.* Schöpsen-, -нї ро́ги, *pl.* Art essbarer Schwämme.
Баранї́ти, *v. n.* очи — glotzen.
Баранкова́тїти, *v. n.* sich verdrehen, runzlig, kraus werden.
Бара́нник, *m.* Widderhirt, *m.*
Баранча́, бараня́, -я́ти, *n.* männliches Lamm.
Бара́нчик, *m. dim.* s. Баранча́; 2) Stiel der Kürbisfrucht, *m.*; 3) weibl. Schamglied, *n.* 4) Moorschnepfe, *f.* (Scolopax gallinula); 5) *pl.* Schlüsselblume, *f.* (Primula).
Баранчу́к, *m. aug.* s. Баране́ць 1).
Бара́ня́чий, *a.* s. бара́нїй.
Бараня́чка, *f.* Keulenschwamm, Ziegenbart, *m.* (Clavaria flava).
Барасу́лї, *pl.* Art grössere gelbe Korallen.
Барахта́тися, sich herumwälzen (im Wasser); 2) * sich heftig sträuben, s. spreizen.
Бара́шка, *f. gew. pl.* Haarlocke, *f.* *Нс. п.* 137 s. Дрібни́цї; krauses Lammfell; 3) s. Чабара́шка.
Барашкува́ти, *v. n.* nichts thun nur plaudern, schwatzen.
Барба́к, *m.* s. Га́рус (?).

Барбо́лькй, *pl.* Braunwurz, *m.* (Scrofularia nodosa).
Барбо́ля, s. Бараббо́ля. [barbatus).
Барбу́н, *m.* Meerbarbe, *f.* (Mullus
Ба́рва, *f.* Farbe, *f.* -цїса́рска Militärrock, *m.* Livreé, *f.* *Зак.* 2) Duft, Reif, *m.* (an Pflaumen); 3) s. Бо́рса.
Барви́стий, *a.* farbig, bunt *Ф. Пол.*
Барви́ти, *v. a.* färben.
Барвін, *m.* *Мл.* s. Барві́нок; — листо́к *Га.* I. 100 s. Барвінко́вий.
Барвіне́ць, -нця, *m.* Bein. des ві́не́ць s. *d. f.* [tergrün.
Барві́нко́вий, *a.* aus Sinn-Win-
Барві́нок, -нка, Sinngrün, Wintergrün, *n.* (Vinca pervinca).
Ба́рвний, *a.* Farben-.
Барвурозсїва́ючий, *a.* farbenzerstreuend, *Пол.*
Бард, *m.* *V.* Barde, *m.*
I. Ба́рда, *f.* s. Бра́га.
II. Ба́рда, (*d.* барди́на, барди́чка) *f.* breite Axt der Zimmerleute; 2) s. Ба́йда (хлї́ба). [Ба́рда II. 2).
Барди́га, *f.* grosse Brotkrumme, s.
Бардцинки́, *pl.* s. Остру́жки.
Барз, *adv. pol.* s. Ду́же. [Brust.
Ба́рза, *f.* schwarzes Schaf mit weisser
Барзї́й, *m.* schwarzer Widder mit weisser Brust.
Бари́ла, ба́рилка, *f.* Fass, *n.* 2) Art ovales Osterbackwerk (штру́цель, кола́ч). [bauchig wie ein Fass, *Левч.*
Бари́лькуватий, *a.* voll, dick,
Бари́ло, (*d.* бари́льце) *n.* Fass, Fässchen, *n.* *Ш.* II. 227.
Ба́рин, *m. gr.* Herr, Edelmann, *m.*
Ба́ринїн, *a.* des ба́рин, der бари́ня.
Бари́ня, *f. gr.* Edelfrau, Herrin, *f.*
I. Бари́ти, *v. a.* *Мс.* 8 s. Борони́ти,
II. Бари́ти, *v. a.* aufhalten; себе́ sich u. einander aufhalten *Мс.* 327; 2) ся lange wo ausbleiben, säumen.
Бари́ш, *m.* Gewinn, *m.* (Agio, *n.*) Mäklerlohn, *m.* Trinkgeld; 2) s. Мого-ри́ч *Ч.* IV. 649. 675.
Баришівне́, *n. a. s.* Mäklerlohn *m.*
Ба́ришний, *a.* gewinnvoll.
Баришівни́к, баришни́к, *m.* Mäkler, Faktor; 2) Wucherer, Plusmacher, *m.*
Баришни́цтво, *n.* Mäklerei, *f.*; 2) Plusmacherei. [der St. Баришпіль.
Баришпо́лець, -лця, *m.* Einw.

Баришувáти, *v.a.* Mäklergeschäfte treiben, feilschen; 2) aufkaufen.

Барíне, *n.* Aufhalten, Säumen, *n.*

Бáрка, *f.* *Ш.* II. 181 Barke, f. 2) [s. Бáлта.

Баркáн, *m.* s. Паркáн.

Баркáс, *m.* *Ш.* I. 239 Barkasse, *f.* Boot, *n.* Nachen, *m.* *Мор.*

Бáрки, *pl.* Achseln, Schultern, *pl.*; 2) gewisse Theile des Webstuhles.

Барлíг, -лóга, *m.* Lager von Wirrstroh, schlechtes Unterlager. [Schweinen.

Барлóжити ся, sich lagern (von

Бáрма, *f.* *Н.* 90. *АД.* II. 153. Dienstlohn, Dienstgehalt, *m.*; 2) Kleidung, *f.* Putz, Staat, *m.* *Гол.* I. 150. *Ст.* (*Зак.*).

Барнá, *m.* dunkelbrauner Ochs.

Барнáк, *m.* Krümmung an der ґирлиґа. [braun.

Барнáстий, *a.* -а корóва dunkel-

Барнóха, *f.* s. Барнáстий, -а, *f.*

Бáрок, -рка, *m.* s. Óрчик.

Барóчний, *a.* -і дрóва Scheitholz, *n.* *Левч.*

Бархановий, *a.* aus Barchent.

Бархáт, *m.* Sammet, *m.* [Sammet.

Бархáтка, *f.* weibl. Kleidung von

Бархóтний, *a.* aus Sammet, sammten. [Панич.

Барчýк, *m.* Sohn des бáрин, s.

Баршипóлець, -льця s. Баришпóлець (aus Боришпіль).

Бáрщина, *f.* Frohndienst, für den бáрин, *m.* 2) Herrenstand, *m.*

Бас, *m.* Bass, *m.* Basstimme, *f.*; 2) Bassgeige, *f.*

Басаврйнок, s. Базарйнок.

Басамáн, *m.* blauer Streif vom Schlage; в басаманй ausgestreiftem Tuch.

Басаманйти, *v. a.* басамáни machen. [s. Стяжка.

Басамýнка, *f.* Band, *n.* Schärpe, *f.*

Басáн, *m.* — зелéний *ІГ.* Art breiteres Wollenband; 2) Schafleder, *n.* *Зак.*

Басáнь, *f.* gedeckte ringsumlaufende Gallerien in Dorfkirchen, *Зап.* II. 143.

Басíстий, *a. m.* Spieler auf der Bassgeige, *m.* [ten an den цимбáли.

Бáска, *f.* eine von den 6 Basssai-

Бáська, s. Варвáрка.

Баскáк, *m.* tartarischer Vorgesetzte, Steuereinnehmer.

Баскалйти, (-лйчити) ся, *Ко.* 70 sich reissen, sich überstürzen *Зак*; 2) sich sträuben, s. spreizen, *К.*

Баский, *a.* muthig, verwegen, ungestüm, rasch *С.* I. 243. [tuch.

Бáсма, *f.* schwarzes seidenes Hals-

Бáсня, *f. pl.* Klatsch, *m.* eitles Gerede, Gewäsch.

Басóк, -скá, *m.* kleine Bassgeige.

Басóля, *f.* Art Bassgeige, Violincelle, *f.* *Шй.*

Басувáти, *v. n.* Bass spielen, Bassstimme singen, 2* комý jmdem überall beistimmen, schmeicheln; 3) galoppiren (v. Pferde) *Ш.* II. 24.

Басюка, басюра, *m. aug.* s. Бас 2).

Батáва, *f.* s. Батóва, *Зак.*

Батáвий, *a.* rauflustig, störrig.

Батáлія, *f.* Bataille, *f.* Kampf, *m.* Schlacht, *f.* [Butterfass, *m.*

Бателéв, *m.* Stempel, Schlägel im

Бáтенько, -нька, *m. dim.* liebes Väterchen.

Бáтечко, *m.* Pathe, *m.*

Батечкáня, *f.* Pathin, *f.*

Батистóвий, *a.* aus Battist.

Батйтель, *m.* *Ос.* (62) IX. 66 derjenige, welcher батýє, s. Батувáти.

Батівня, *f.* *К. Пр.* II. 320 mehrere Pferde zusammengekoppelt u. mit Gut, mit Beute beladen.

Батíг, -огá (*d.* батіжóк, -жкá) *m.* Peitsche, *f.* 2) *pl.* батогй Knorpelsalat *m.* (Chondrilla juncea); 3) батіжкй сьвятого Ивáна, — Петрóві Cichorie, *f.* (Cichorium intybus).

Батíже, *n. coll.* Ranken, *pl. f.* *Ст.*

Бáтка, *f.* farbiges Feld, Streifen in e. Stoff, *m.*

Бáтьків, -кова, -кове des Vaters.

Бáтьківский, *a.* väterlich, Vater-.

Бáтьківщина, *f.* väterliches Erbtheil, Vatererbe, *n.*

Бáтько, *m.* Vater, *m. pl.* -ки. [der, *m.*

Батькобíйця, *m.* *Фр.* Vatermör-

Батьковбйвство, *n.* Vatermord, *m.*

Батькогýбець, -бця, *m.* *Ру.* s. Батькобíйця.

Батькувáти, *v. n.* Vater, Oberster sein; 2) *Р.* II. 7. *Н.* 69 auf den Namen d. Vaters jmdn schimpfen, fluchen.

Бáтьо, *dim. m.* s. Бáтько.

Батóва, *f.* Carré, *n.* dreigliedrige Colonne, Phalanx, *f.* *Шй.*

Батовня́, *f.* s. Батівня́.
Батожи́льно, *n.* Peitschenstiel, *m.*
Бато́жити, *v. a.* peitschen, geisseln.
Бато́жник, *m.* der sich nur mit Peitschen u. Pferden abgibt (Sportsmann), *m.*
Батра́к, *m.* s. На́ймит.
Батра́чка, *f.* s. На́ймичка.
Батува́ти, *v. a. K.* I. 291 fesseln; peitschen; 2) zum Kriegsgefangenen machen, *K.*; 3) Pferde zusammenkoppeln; 4) in Stücke theilen; 5) e. dreigliedriege Colonne bilden; 6) *Ke.* II. 46?
Бату́ра, *f.* s. Батіг.
Батури́нка, *f.* Weib aus d. St. Baturyn; 2) Art weibl. Kleid nach dem Baturynerschnitt.
Бату́сь, *m.* s. Ба́тько.
Ба́тчин, *a.* des ба́тько.
Батю́та, *m. f.* kindischer Jüngling.
Ба́тюшка, *gr. m.* Pfarrer, *m.*
Бах! *int.* vom Knall, *n.* Schlag.
Ба́ха, *f.* Bausch, *m.* Falte, *f. Пет.*
Баха́нтский, *a. W.* bachantisch.
Баха́стий, *a* bauschig, faltig.
Бахма́т, *m.* Saum-, Lastpferd; 2) Streitross, *n.* [schig, schlecht liegend.
Бахма́тий, *a.* vom Kleide: bau-
Бахму́тка, *f. Ko.* 116 Art Salz.
Ба́хнути, *v. n.* vom Schall des Gewehrschusses, *Py.*
Ба́хра, *f.* s. Ба́гор II. 1).
Бахра́ма, *f.*— шовко́ва *C.* Art seidener Kleiderstoff; 2) Franse, Borte, *f. Пет.*
Ба́хта, *f. Me.* 404. 406 s. Ба́шта.
Ба́хур, *m.* §. Kind; 2) uneheliches Kind; 3) Buhler, Geck, *m.*; 4) Landstreicher, *m.*
Ба́хурка, *f.* Buhle, Maitresse, *f.*
Бахурува́ти, *v. a. Ko.* 42 sich herumtreiben, herumstreichen.
Бацьку́н, *m.* Spitzn. der Litthauer (v. ба́цька, бацю́хно = ба́тько).
Бацну́ти, *v. a.* losfeuern, einen Puff machen; 2) schlagen.
Ба́ченє, *n.* das Sehen.
Ба́чити, *v. a.* sehen; на щось worauf sehen, aufmerken, Acht geben, Rücksicht nehmen; 2) meinen, менї ба́чить ся mir scheint; бач! sieh! sieh da!
Бачли́вий, ба́чний, *a.* umsichtig, achtsam, aufmerksam. [*f.* das Aufmerken.
Ба́чність, -ости, *f.* Umsicht, Obacht,
Ба́цькати, *v. a.* stossen, stechen.

Ба́ша, *(d,* ба́шенько), *m.* türk. Pascha, *m.*
Ба́шка, *f. H.* 217 *(tatar.)* Kopf, *m.*
Башма́к, *m. gr.* Schuh, *m.*
Башма́шниця, *f. He.* Schuhmacherin, *f.*
Башни́к, *m. K.* Thurmwächter, *m.*
Ба́шня, *f.* s. Ба́шта.
Ба́шта, *f.* Bastei, *f.* Bastion, *n.* Wachtthurm, *m.*; 2) dicke Tanne, *Gr.* 16.
Башта́н, *m.* Garten, wo Kürbisfrüchte, Melonen, Gurken angebaut werd.
Баштани́на, *f.* Produkte eines башта́н, *pl. n.*
Башта́нний, баштано́вий, *a.* zu башта́н geh. *Зак.*
Башта́нник, *m. M.* III. 103 Gärtner, bes. Melonenzüchter, *m.*
Баштови́й, *a.* zur ба́шта geh.; 2) *m. a. s.* Thurmwächter, *m.*
I. **Ба́юр**, *m.* Schnurband, *n.* (aus Wolle geflochten).
II. **Ба́юр**, на баю́ри s. На- корко́ші.
Баю́ра, *f.* Pfütze, Lache, *f.*
Ба́я, *f.* Art Lodentuch, *n.*
Ба́яти, *v. a.* erzählen, байки́ sagen.
Бгал, *m.* ausgefalzter eichener Block, worauf die Schlittenkufen gebogen werd.
Бга́ти, *v. a.* biegen, unterbiegen, -schlagen; 2) kneten, zurechtformen (корова́й) *Зак.*; 3) в о́клад — *Пр.* II. 269 in den Register der Steuerpflichtigen eintragen lassen; s. Пха́ти.
Бгачки́й, *a.* biegsam.
Бджола́, *f.* s. Пчола́.
Бджоляни́к, *m.* Erdgrube, in welcher die Bienenstöcke überwintern, *f.*
Бе! *int.* pfui! 2) vom Blöcken der Schafe; анї бе анї ме́ (не зна́е) er weiss weder A noch B.
Бебе́х, *int.* vom jähen Doppelfall.
Бе́бехи, *pl.* Gedärme, Eingeweide, *n.*; 2) Deckbett u. Kissen.
Бебе́хнути, *v. a.* dreinschlagen; -ся hineinstürzen *C.* I. 144.
Бебря́ний, *a.* s. Бобро́вий *Ш.* I. 362.
Бевзь, *H.* 122, *Ш.* I. 86, бе́взень, *M+E.* 87, *m.* eitler Tropf, Trottel, *m.*
Бе́вка, *f.* dünner Mehlbrei.
Бе́вкнути, s. Бо́вкнути. [*Фр.*
Бегемо́т, *m.* Flusspferd, Nilpferd, *n.*
Бегова́тий, *a.* brummig, auffahrend; grob.

Бегчи́ *P.* I. 39 s. Бігчи, бічи.

Бéґа, *f.* s. Біґа, джаґáн.

Беґарí, в — збирáти Geldbeiträge von der Gemeinde beheben.

Беґáрник, беґáрош *m.* Vagabund, *m.*

Бéґас, *m.* Taugenichts. [gen.

Беґечáти, *v. a.* *Фр.* meckernd sin-

Беґонíти, *v. a.* blöcken.

Бéдї збивáти, s. Бáйдики бити.

Бéдра, *f.* s. Козá.

Бедрáтий, *a.* mit gut entwickelten, starken Hüften. [ischiacus).

Бедрéниця, *f.* Hüftweh, *n.* (dolor

Бéдрик, *m.* s. Бабрýн.

Бедри́нець, -нця́, *m.* Bergpeterlein, *n.* Hirschwurzel, *f.* (Peucedanum cervaria). [*Кл.*

Бедри́ця, *f.* Schenkel, *m.* Hüfte, *f.*

Бедрінéць бедри́ч, *m.* gemeine Bibernell (Pimpinella saxifraga).

Бедрó, *n.* Oberschenkel, *m.* Hüfte, *f.*

Без, *praep. c. gen.* ohne; in Zusammensetzungen: ohn-, un-, -los, bar-, *Оґ.* 206; 2) weniger: двайцять без двох (=18); 3) не без тóго ohne Zweifel, gewiss, vermuthlich; без кінця́ -міри unendlich *Оґ.* 184.

Бéзбач, *adv.* (= без бáченя) ohne zu schauen, blindlings; s. По-за-очи (в сьвіт) auf's Gerathewohl.

Безберéжний (-бріж-) *a.* ufer los, grenzenlos; unermesslich gross und weit *Нс. Фр.* [Mangel.

Безбíдно, *adv.* ohne Noth, ohne

Безбілéтний, *a.* ohne Billet.

Безбóже, безбóжество. *n.* Gottlosigkeit, *f.* Atheismus, *m.* *K.*

Безбóжний, *a.* gottlos, ruchlos.

Безбóжник, *m.* der Gottlose, Gottesleugner, Atheist, *m.* [losen, gottlos.

Безбóжницкий, *a.* *K.* der Gott-

Безбóжність, -ости, *f.* Gottlosigkeit, Ruchlosigkeit, *f.*

Безбóкий, *a.* *Ч.* IV. 60 mit eingefallenen Seiten; mit e. kleineren Seite.

Безборóдий, *a.* unbärtig.

Безборóдько, *m.* *Cm.* bartloser (junger) Mann.

Безбóязно, *adv.* furchtlos.

Безбулáвний, *a.* ohne Feldherrnstab, ohne Hetmansinsignien *Кч.* 345.

Безвáжний, unwägbar, imponderabel.

Безвáжність, -ости, *f.* Unwägbarkeit, *f.* [werthlos, unbedeutend.

Безвáртний, безвáртностний, *a.*

Безвáртність, -ости *f.* Werthlosigkeit, Geringfügigkeit, *f.*

Безвéрхий, *a.* ohne Gipfel, o. Giebel, o. Dach; — козáк *Ш.* II. 260 ohne Reitpferd?

Безвéршки, *pl.* Gamander-Ehrenpreis, *m.* (Veronica chamaedrys).

Безвéщний, *a.* *Зг.* nicht materiell, abstract. [ний; 2) rücksichtslos.

Безвгля́дний, *a.* s. Абсолют-

Безвгля́дність, -ости, *f.* Rücksichtslosigkeit, *f.*

Безвя́тно, *adv.* s. Безплáтно.

Безви́глядний, *a.* aussichtslos.

Безвигля́дність, -ости, Aussichtslosigkeit, *f.*

Безви́мінно, *adv.* *У.* unbedingt.

Безви́нний, *a.* unschuld., schuldlos.

Безви́нність, -ости, *f.* Unschuld, Schuldlosigkeit, *f.*

Безви́хідний, *a.* *Нс.* ohne Ausweg u. Rettung; 2) grenzenlos.

Безви́хідність, -ости, *f.* Lage ohne Ausweg, *f.*

Безвíде, *n.* Wassermangel, *m.* Wassernoth, *f.* 2) wasserlose Gegend.

Безвíдний, s. Безвóдний, *К.*

Безвíдно, *adv.* *Св.* bewusstlos. [вѣд-].

Безвідрáдний, *a.* trostlos.

Безвідрáдність, -ости, *f.* Trostlosigkeit, *f.*

Бéзвік, *m.* Ewigkeit, *f.*

Безвíле (-ля), *Н.* 29 Mangel der Freiheit, *m.* Sklaverei, *f.* [вол-].

Безвíльно, *adv.* unwillkürlich.

Бéзвість, *f.* [вѣд-] unbekanntes Land; в бéзвісти пітú verschollen sein.

I. Безвíстний, *a.* unbekannt, *У.*

II. Безвíстний (-вóст-), *a.* *B.* grannenlos, grätenlos. [II. 403.

Безвíтре (-я), *n.* Windstille, *f.* *Mi.*

Бéзвіч, *adv.* [оч-] blindlings, ohne zu schauen *К.* [II. 403.

Безвíче, *n.* Verstümmelung, *f.* *Mг.*

Безвíчний, *a.* *Py.* sehr kurz lebend.

Безвлáдний, *a.* kraftlos; 2) unbeweglich; 3) beharrend, träge.

Безвлáдність, -ости, *f.* Kraftlosigkeit; 2) Bewegungslosigkeit; 3) Trägheit, *f.* Beharrungsvermögen, *n.* *Пол.*

Безвла́стіє, *n.* *У.* Anarchie, *f.*
Безво́дний, (-від-), *a.* *АД.* I. 111 mit Wassermangel, wasserlos, ohne Wasser; wasserarm.
Безво́нний, *a.* geruchlos. [sigkeit, *f.*
Безво́нність, -ости, *f.* Geruchlo-
Безворо́тний, *a.* *КУ.* I. 151 ohne Rückkehr, nicht zurückkehrend.
Безвреме́нно, *adv.* *gr.* *Др. с.* 225 allzu früh, unzeitig. [verschämt.
Безвсти́дний, *a.* schamlos, un-
Безвсти́дник, *m.* schamloser, unverschämter, frivoler Mensch.
Безвсти́дниця, *f.* schamlose Dirne.
Безвсти́дність, -ости, *f.* Schamlosigkeit, Unverschämtheit, *f.* [denlos.
Безвті́шний, *a.* *М.* II. 198 freu-
Безвті́шність, -ости, *f.* Trostlosigkeit, *f.* [ний.
Безгаму́льний, *a.* s. Невгомо́н-
Бе́згар, *m.* Uibermass, *n.*; 2) sehr hoher Preis; 3) Uibergewicht, *n.* [plump.
Безга́рний, *a.* übermässig gross;
Безга́рність, -ости, *f.* s. Бе́згар.
Безгла́сний, *a.* *У.* s. Безголо́сий.
Безглу́зде, *n.* Unsinn, *m.* Thorheit, *f.*
Безглу́здий, *a.* hirnlos, kopflos, unsinnig. [Thor, *m.* *У.*
Безглу́здник, *m.* ein Hirnloser,
Безго́дний, *a.* unzeitig, ungünstig.
Бе́зголїв, *m.* *К.* безголо́вє, *n.* Mangel des (Ober)hauptes, *m.* Anarchie, *f.* *К.*; 2) Tod u. Verderben, Unglück, *n.*
Безголо́вий, (-гла́в-) *a.* ohne Kopf, kopflos; enthauptet *Ш.* I. 324. II. 74.
Безголо́сий, *a.* oh. Stimme, stumm.
Безгоміне, *n.* Lautlosigkeit, *f.*
Безгрі́ше, [грош-], *n.* Geldmangel, *m.* *Лсвч.*
I. **Безгрі́шний**, *a.* ohne Geld (als Wortspiel mit d. f. II.). [Sünden.
II. **Безгрі́шний** [грѣх-], *a.* ohne
Безґрунто́вий, *a.* unbefeldert.
Бе́з-дар, бездаре́мне, *adv.* *Зап.* II. 518 s. Да́рмо, ду́рно. [unfähig, *Кн. Пет.*
Безда́рний, *a.* ohne Begabung,
Безда́рність, -ости, *f.* Mangel an Begabung, Unfähigkeit, *f.*
Безде́нок, -нка, *m.* Tümmel, *m.*; 2) Bienenbeute ohne Boden, *f.*
Бездержа́вний, *a.* politisch unselbständig, p. abhängig, *ВБ.*
Бездержа́вність, -ости, *f.* Mangel an politischer Selbständigkeit, politische Abhängigkeit, *ВБ.*
Бездиха́нний, *a.* athemlos *КУ.*; 2) ohne Geist, leblos, todt *Ш.* I. 239.
Безді́йно, *adv.* *ОБ.* unthätig.
Безді́йство, *n.* Unthat, *f.* *Ил.*
Безді́лє, (-ді́лля), *n.* *Н.* 35. *Ч.* V. 827 s. Бездо́лє. [*f.* *Ил.*
Безді́лє [дѣл-], *n.* Unthätigkeit,
Безді́льний, *a.* arbeitsscheu, träge *Ч.* V. 1202; 2) *У.* vergeblich, umsonst, *adv.* *Ков.* [Gauner, Strolch, *m.*
Безді́льник, *m.* Missethäter; Lump,
Безді́льнича́ти, *v. n.* *Кв.* II. 168 ein безді́льник sein. [keit, *f.*
Безді́льність, -ости, *f.* Unthätig-
Безді́тний, *a.* kinderlos.
Безді́тник, *m.* kinderloser Mann; Hagestolz, *m.* *В.* [derlose Frau, *Ог.* 98.
Безді́тниця, безді́тки́ня, *f.* kin-
Безді́тність, -ости, *f.* Kinderlosigkeit, *f.*
Безді́тский, *a.* *У.* s. Безді́тний.
Бе́здна, *f.* bodenlose, grundlose, Tiefe, Abgrund. [lich.
Бездо́бний, *a.* unmöglich, vergeb-
Бездога́нний, *a.* tadellos, unbescholten. [losigkeit, Unbescholtenheit, *f.*
Бездога́нність, -ости, *f.* Tadel-
Бездо́лє, *n.* *С.* I. 67, böses Schicksal, Unglück, *n.* hartes Loos. [licher.
Бездо́лець, -льця, *m.* ein Unglück-
Бездо́льний, *a.* unglücklich, unselig. [Missgeschick, *n.*
Бездо́льність, -ости, *f.* Unglück,
Бездомівник, *m.* d. Obdachlose *Гол.*
Бездо́мний, a. ohne Haus, obdachlos. *Ш.* I. 370. *Фр.*
Бездо́нний, *a.* bodenlos, grundlos,
Бе́здорож, *f.* бездоро́же, *n.* sehr schlechter Weg; 2) Unweg, Irrweg, *m.*
Бе́здрик, s. Бе́дрик.
Безду́ме, *n.* *В.* Gedankenlosigkeit, *f.*
Безду́мно, *adv.* *Ст.* gedankenlos.
Безду́хий, *a.* leblos, *Ст.*
Безду́ше, *n.* Herzlosigkeit, *f.*
Безду́шний, *a.* geistlos, seelenlos *Ч.* II. 245; sinnlos. [losigkeit, *f.*
Безду́шність, -ости, *f.* Geist-
Безжа́л(ї)с)ний (-жа́лостний), *a.* unbarmherzig; grausam, schnöde.
Безжа́лїсно, *adv.* ohne Leid, o. Schmerz.

Безжо́нець, -нця, *m.* unverheiratheter Mann, Junggesell, *m.* *Ил.*

Безже́ньство, *n.* Ehelosigkeit, *f.* Coelibat, *n.* *Ил.* [dig.

Безже́нний, *a.* unverheirathet, le-

Безжи́вний, *a.* leblos, ohne Lebenskraft. [keit, *f.*

Безжи́вність, -ости, *f.* Leblosig-

Беззави́стний, *a.* *КУ.* neidlos.

Беззагадо́чний, *a.* nicht räthselhaft, *Пу.* [los, unbescholten.

Беззаво́рний, *a.* tadellos, verdacht-

Беззаво́рність, -ости, *f.* Tadellosigkeit, *f.* [gottlos, verrucht.

Беззако́нний, *a.* ungesetzlich; 2)

Беззако́нник, *m.* *У.* Missethäter, Bösewicht, *m.*

Беззако́нство, *n.* Gottlosigkeit, Verruchtheit, *f.*; 2) Sünde, Missethat, *f.* Frevel, *m.* [ство.

Беззако́нщина, *f.* *К.* s. Беззако́н-

Беззапа́шний, *a.* *В.* geruchlos.

Беззапла́тний, *a.* ohne Lohn, ohne Entgelt. [*Term.*

Беззаса́дний, *a.* ungegründet,

Беззахи́стний, *a.* obdachlos, schutz-

Беззащи́тний, *a.* schutzlos. [los.

Беззащи́тність, -ости, *f.* Schutzlosigkeit, *f.* [ний.

Беззбро́йний, *a.* *Мог.* s. Безору́ж-

Беззвя́зний, *a.* ohne Zusammenhang, lose, *Фр.*

Безздоро́вний, *a.* kränklich, *Б.*

Безземе́льний, *a.* ohne Land, ohne Grundeigenthum, *Шл.* [surdum, *n.*

Беззми́слиця, *f.* Unsinn, *m.* Ab-

Беззо́рий, *a.* ohne Sterne, sterneleer, *Ст.*. [anonym.

Без'и́менний, *a.* ohne Namen,

Без'и́менність, -ости, *f.* Anonymität, *f.* [anspruchslos, ohne Entgelt.

Без'интересо́вний, *a.* selbstlos,

Без'истві́е, *n.* *У.* s. ? Ні́кчо́мність.

Без'ї́жя, (-е), *n.* Hunger, *m.* (inedia).

Безкалі́чити ся, sich zieren, s. sträuben, (*К. in d. Ausg. v. Кв.* II. 18.).

Безка́рний, *a.* ungestraft, ungeahndet, straflos.

Безка́рність, -ости, *f.* Straflosigkeit, Zuchtlosigkeit, *f.*

Безква́сний, *a.* *К.* ohne Sauerteig, ungesäuert. [Бе́шкет, Wirrwarr, *n.*

Бе́зкет, *m.* *Не.* *Пр.* XII. 142 s.

Бе́зкінча, *f.* *Св.* Unendlichkeit, *f.*

Безклопо́тє, *n.* *Не.* Sorgenfreiheit, *f.*

Безкожу́хий, *a.* ohne Pelz.

Безколі́нець, -нця, Schmiegen-, Blaugras, *n.* (Molinia caerulea) *Пет.*

Безкомірко́вий, *a.* zellenlos.

Безконе́ць, -кінця́, *m.* *МШ.* Dasein ohne Ende, *n.* Unendlichkeit, *f.*

Безконе́чний, *a.* endlos, unendlich, grenzenlos. [lichkeit, *f.*

Безконе́чність, -ости, *f.* Unend-

Безконе́чник, *m.* *Не.* — на писанка́х der krumme gewundene Linienzug ohne Ende; *безконе́чником* *adv.* *М.* I. 50 endlos.

Безко́ристний, *безкористолю́бний*, *a.* uneigennützig; 2) unerspriesslich, *Пар.* [eigennützigkeit, *f.*

Безко́ристність, -ости, *f.* Un-

Безкорова́йний, — син, *a.* *безкорова́йчу́к*, *m.* *Н.* 169 unehelicher Sohn, Bastard, *m.*

Безкороле́вє, (-ліве, -лівство), *n.* *Ил.* *К.* Zwischenreich, Interregnum, *n.* *ОБ.*

Безкоро́нні, *pl.* Kronenlose (Apetalae).

Безко́стий, *a.* ohne Knochen.

Безкра́йний, *a.* *Зар.* s. Безкра́їй.

Безкра́йність, -ости, *f.* grenzenlosigkeit, *f.*

Безкра́їй, *безкри́їй*, *Ог.* 206 *a.* endlos, grenzenlos, unermesslich, *Ш.* II. 34.

Безкра́іна, *f.* *Ст.* grenzenloses Gebiet.

Безкри́лий, *a.* ohne Flügel, unbeschwingt. [tera).

Безкри́лці, *pl.* Flügellose, *pl.* (Ap-

Безкрити́чність, -ости, *f.* Mangel an Kritik, an kritischem Sinn, *К.*

Безла́д, *m.* *безла́де*, *n.* *Кч.* 9 Unordnung, Zerrüttung, Anarchie, *f.* Unfug, *m.* *Term.* [rüttet.

Безла́дний, *a.* ohne Ordnung, zer-

Бе́злист накорі́нний, Ohnblatt, *n.* Schmeerwurzel, *f.* (Monotropa hypopitys).

Безли́стий, *a.* blätterlos.

Безли́чний, *a.* *ГШ.* unpersönlich, impersonell; 2) * *Н.* 121. *Ф.* *У.* schamlos, unverschämt, frech.

Безли́чник, *m.* s. Безли́чний 2).

Безли́чниця, *f.* s. Безли́чний, -а, *f.* 2). [schämtheit, Frechheit, *f.*

Безли́чність, -ости, *f.* Unver-

Безлíсний, безлíсяний *Ст. a.* waldlos, waldarm. [lich, ewig *Гуш.*
Безлíтний, *a.* *Ч.* III. 11 unend-
Бéзліч, без-лíчу [лик-], *adv.* unzählig, über die Massen, *К.*
Бéзлíчний, *a.* zahllos *Зар. К. Фр.*
Безлю́дє, *n.* *ТР.* 147. *Гуш. Ш.* II. 94 Menschenleere, Einöde, *f.*
Безлю́дько, *m.* Menschenfeind, -hasser, *m.* *Левч.* [wüst.
Безлю́дний, *a.* menschenleer, öde,
Безлюднíти, *v. n.* sich entvölkern.
Безлюдувáти, *v. n.* *Кч.* 63 menschenleer sein, öde bleiben.
Бéзмаль, без-мáла, *adv.* mit geringer Ausnahme, fast. [Stock.
Безмáток, -тка, *m.* weisselloser
Безмéжний, *a.* grenzenlos, unermesslich, *У. КУ. Фр.*
Безмéжність, -ости, *f.* Grenzenlosigkeit, Unermesslichkeit, *f.* [лостний.
Безмилосéрдний, *a.* s. Безми́-
Безми́лостний, *a.* *У. В. КУ.* erbarmungslos, unbarmherzig, schonungslos.
Безми́сльний (-ми́сний) *a.* *Фр.* gedankenlos. [kenlosigkeit, *f.*
Безми́сльність, -ости, *f.* Gedan-
Бéзмин, (-мін), *m.* Schnellwage, *f.* Desmer, *m.* [*f. Св. Фр.*
Бéзмір, [мѣр-], *m.* Unermesslichkeit,
Безмíрє, *n.* Grenzenlosigkeit, *f.* *Мі.* II. 403. *Пс.* [los; grenzenlos.
Безмíрний, *a.* unermesslich, mass-
Безмíстний, *a.* ohne Stelle, ohne Anstellung, *Ст.* [stumm.
Безмóвний, *a.* sprachlos, lautlos,
Безмóзкий (-зг-), *a.* hirnlos, gehirnlos, unvernünftig, *С.* I. 147.
Безмóстий, *a.* ohne Brücken. [lich.
Безмятéжний, *a.* † *У.* ruhig, fried-
Безнадíйний, *a.* hoffnungslos.
Безнадíйність, -ости, безнадíя *Шл. f.* Hoffnungslosigkeit, *f.*
Безнапáстний, *a.* *М.* II. 135 sorglos, sorgenfrei. [ти́чний.
Безнапря́мний, *a.* *Пол.* s. Аста-
Безнарéмний, *a.* *КУ.* I. 150 leidenschaftslos. [lig.
Безнаслíдний, *a.* erblos, heimfäl-
Безнастáнно, *adv.* ohne Unterlass.
Безначáток, -тка, *m.* *МШ.* Dasein ohne Anfang, *n.*
Безневи́нний, *a.* unschuldig, schuldlos, unverschuldet *АД.* I. 187. *Мі.* II. 403. [Неви́нність.
Безневи́нність, -ости, *f.* *Ст.* s.
Безниткóвий, *a.* *В.* ohne Staubfäden. [terhosen ist.
Безногави́чник, *m.* der ohne Un-
Безнóгий, *a.* ohne Fuss, ohne Füsse, fusslos.
Безнóсий, *a.* ohne Nase.
Безоборóнний, *a.* ohne Befestigung, *К.* wehrlos. [losigkeit, *f.*
Безоборóнність, ости, *f.* Wehr-
Безоблáчний, *a.* wolkenlos, *Фр.*
Безоблáчність, -ости, *f.* Wolkenlosigkeit, *f.*
Безовóчний, *a.* *К.* fruchtlos.
Безовóчність, -ости, *f.* Fruchtlosigkeit. *f.* [los; unverhohlen, *Пар.*
Безогля́дний, *a.* *В.* rücksichts-
Безодвíтний, *a.* *Макс.* die Antwort versagend, schweigend; 2) rechtlos *К.* [ohne Wiederhall, dumpf.
Безодголóсно, *adv.* *М.* II. 199
Безóдень, *a.* безóдня, *f. a. s.* *Ч.* I. 40 s. Бéздна.
Безодмíнно, *adv.* unveränderlich, ohne Abwechslung; ohne Unterlass.
Безодмóвний, *a.* ohne Widerrede, sanft.
Безодмóвність, -ости, *f.* *М.* III. 80 sanfter, stiller Charakter, Geduld, *f.*
Безóдній, *a.* s. Бездóнний *Ог.* 206.
Безодпочи́нно, *adv.* *М.* III. 30 rastlos.
Безóкий, *a.* eines Auges beraubt.
Безокрáсний, *a.* *К.* ungeschminkt.
Безоповíдний, *n.* unangemeldet.
Безору́жити, *v. a.* entwaffnen, *Др.*
Безоснóвний, *a.* unbegründet, grundlos. [*m.* Grundlosigkeit, *f.* *Пар.*
Безоснóвність, -ости, *f.* Ungrund,
Безоспóрно, *adv.* *Ил.* unstreitig.
Безóстий, *a.* ohne Gräten s. Безвíстний II. [ermesslich.
Безося́жний, *a.* unfassbar, un-
Безпазóрний, *a.* ohne Krallen, *Пол.*
Безпáльок, -лька, *m.* безпáлький, *a.* ohne eines Fingers.
Безпáмятний, *a.* ohne Gedächtnis, vergesslich *ВБ.*; 2) sinnlos; 3) unbedacht, sorglos.
Безпáмятність, -ости, *f.* Gedächtnismangel, *m.* Vergesslichkeit, *f.*

*

Безпáрий, *a.* nicht in einem Paar, allein, *Cm.* ungepaart. [pass.

Безпашпóртний, *a.* ohne Reise-

Безпéка, *f.* *Ф.* s. Обезпéка; 2) Furchtlosigkeit, Verwegenheit, *f.*

Безперевóдно, *adv.* unerschöpflich, ununterbrochen. [Kettenbruch, *m.*

Безперерíвний, *a.* -а дробь *Кн.*

Безперерíвність, -ости, *f.* Continuität, *f.* [aufhörlich, *Ог.* 115.

Безперéстань, (-áнно) *adv.* un-

Безперестáнний, *a.* unaufhörlich, ununterbrochen, unablässig.

Безперестáнність, -ости, *f.* Unaufhörlichkeit, *f.*

Безпéрéч, *adv.* *IГ.* unstreitig, unbedenklich; *Ог.* 115 widerspruchlos.

Безперéчний, *a.* ohne Widerstand; unstreitig, sicher, unleugbar.

Безперéчність, -ости, *f.* Unstreitigkeit, Unleugbarkeit, *f.*

Безпéрий, *a.* unbefiedert.

Безпéчити, *v. a.* bürgen, versichern, garantieren.

Безпéчний, (-пéшн-), *a.* sorglos, rücksichtslos; 2) sicher, fest, ohne Anstand. [keit; 2) Sicherheit, Festigkeit, *f.*

Безпéчність, -ости, *f.* Sorglosig-

Безписьмéнщина, *f.* *К.* Ungereimtheit, *f.*

Безпитя́ (-é), *n.* *АД.* I. 335 Durst, *m.*

Безпідстáвний, *a.* s. Безоснóвний.

Безпіхви́чний, *a.* ohne Scheide, *B.*

Безплáтний, *a.* unbezahlt, ohne Entgelt, gratis.

Безплáтність, -ости, *f.* unbezahlter, freier Genuss.

Безплемíнний, *a.* s. Безрíдний.

Безплóдний, *a.* unfruchtbar, fruchtlos. [barkeit, Fruchtlosigkeit, *f.*

Безплóдність, -ости, Unfrucht-

Безплóтний, *a.* *Фр.* körperlos.

Безповéрхий, *a.* ohne Stockwerke, *Фр.* [gleichlich.

Безподобéнний, *a.* *Кл.* unver-

Безподóбний, *a.* unförmlich.

Безподóбність, -ости, *f.* Unförmlichkeit, *f.* *Пар.*

Безпожитóчний, *a.* nutzlos, *До.*

Безпозвонóчний, *a.* *pl.* -і животи́ни wirbellose Thiere, (Evertebrata), *Пол.* [mische Zeit, *f.*

Безпóкій, -кóя, *m.* Unruhe, stür-

Безпокóйний, *a.* ruhelos, unruhig.

Безпокоíти, *v. a.* beunruhigen, stören. [dert.

Безпóльний, *a.* ackerlos, unbefel-

Безпомíче, *n.* *T.* s. Безпомóчність. [мог-]

Безпомíчний, безпомóгий *Cm.* безпомóшний, *a.* *Кв.* II. 104. hilflos.

Безпомóчність, -ости, *f.* Hilflosigkeit, *f.* hilfloser Zustand.

Безпопíвский, *a.* *Др.* ohne Pfaffen.

Безпопýстний, *a.* unnachsichtlich, *Term.*

Безпорóчний, *a.* s. Непорóчний.

Безпóрткий, *a.* ohne Hosen, *Фр.*

Безпоря́дно, *adv.* ordnungslos, verworren.

Безпосáжний, *a.* ohne Mitgift.

Безпосерéдний, *a.* unmittelbar.

Безпосерéдність, -ости, *f.* Unmittelbarkeit, *f.*

Безпощáдний, *a.* schonungslos.

Безпощáдність, -ости, *f.* schonungsloses Verfahren.

Безпрáве, *Term.* *К.* безпрáвство *Ф.* *n.* Gesetzlosigkeit; 2) s. Беззакóнство.

Бéзпрáвильний, *a.* regellos, *Гол.*

Безпрáвний, *a.* widerrechtlich, ungesetzlich, unrechtmässig, unbefugt, *Term.*; 2) rechtlos.

Безпрáвність, -ости, *f.* Ungesetzlichkeit, Unrechtmässigkeit; 2) Rechtlosigkeit, *f.* [los, schrankenlos.

Безпредíльний, *a.* *Зг.* grenzen-

Безпредметóвий, *a.* gegenstandlos, *BE.* [accentuirt, accentlos.

Безпризвýчний, *a.* *Гол.* nicht

Безпримíрний, *a.* beispiellos.

Безпристрáстний, *a.* leidenschaftslos, ruhig, neutral.

Безпристрáстність, -ости, *f.* Leidenschaftslosigkeit, *f.* Gleichmuth, *m.*

Безпристроéвий, *a.* *B.* unorganisch. [ний, *a.* obdachlos.

Безпритýлий, *Cm.* безпритýль-

Безприхи́льний, *a.* *К.* ohne Zuflucht, obdachlos.

Безпричáстний (-чáсн-), *a.* *M.* II. 199. III. 29. theilnamslos, gleichgiltig; 2) unversehrt.

Безприютний, *a.* *Ко.* 316 ohne Fach u. Dach, obdachlos, ohne Zufluchtstätte; hilflos, *Ш.* I. 386.

Безпробу́дний, *a.* *К.* nicht aufzuwecken, n. zu erwecken.

Безпромі́нно, *adv.* unabänderlich, unfehlbar, unwiderruflich. [tet, dunkel.

Безпросьвї́тний, *a.* *IГ.* unerleuch-

Безпроти́вний, *a.* unweigerlich, *Пар.*

Безпу́те, безпу́тство, *К.* *n.* Irrweg, *m.*; 2) Ausschweifung, *f.* Vergehen, *n.*; безпутя́, *adv.* vergebens, nutzlos.

Безпу́тиця, *Марк.* 105. schlechter Weg, Unweg, *m.*

Безпу́тний, *a.* unwegsam; 2) * ausschweifend, liederlich.

Бе́зп'ятий, *a.* ohne Ferse.

Безра́дний, *a.* rathlos, unberathen.

Безра́дніcть, -ости, *f.* s. Непора́дніcть.

Безрахунко́вий, *a.* ohne Rechnung, ohne Buchführung, *ВБ.*

Безре́брий, *a.* ohne Rippenknochen, rippenlos; 2) hagerdünn.

Безрелїґі́йний, *a.* irreligiös.

Безрелїґі́йніcть, -ости, *f.* Irreligiosität, *f.*

Безри́бє, *n.* Mangel an Fischen, *m.*

Безри́бний, *a.* ohne Fische, fischarm. [Безро́га.

Бе́зріг, -ро́га, *m.* ohne Hörner, *s.*

Безрі́дний, *a.* ohne Familie, verwaist, verlassen, *МШ.*

Бе́з-рік, на-бе́з-рік, *adv.* (= на через рік) über ein Jahr, *Ог.* 230; *gew.* = niemals, s. Безвік, *Mi.* II. 403.

Безробі́тє, *T.* *n.* безробі́тниця, *f.* *Под.* Arbeitsmangel, *m.*

Безробі́тний, *a.* arbeitslos, *Фр.*

Безро́ботиця, *f.* *Фр.* s. Безробі́тє.

Безро́га, *f.* Schwein, *n.*

Безро́да, *m.* безроди́нний, *a.* *ВБ.* s. Безрі́дний.

Безро́жець, -жця, *m.* Ohnsporn, Ohnhorn, *n.* (Aceras anthropophora).

Безро́жий, *a.* Schwein-, *Ф.*

Безрозли́чний, *a.* indifferent, *Пол.*

Безрозсьвї́тний, *a.* lichtlos, lichtleer, von undurchdringlicher Finsternis, *Фр.*; rettungslos, aussichtslos.

Безрозсу́дний, *a.* unüberlegt.

Безрозсу́дніcть, -ости, *f.* Unüberlegtheit, *f.* *Пар.*

Безрозу́мний, *a.* unverständig, *До.*

Бе́зрот, *m.* Ohnmund, *m.* (Phascum).

Безрука́вий, *a.* ohne Aermel, aermellos. [schuhe tragend, *Зг.*

Безрукави́чний, *a.* keine Hand-

Безрука́вка, *f.* *Ч.* IV. 702 Jacke ohne Aermel, *f.*

Безру́кий, *a.* ohne Hände, ohne eine Hand, mit abgehauenen Händen.

Безря́дніcть, -ости, *f.* *Те.* Unordnung, Verwirrung, *f.*

Безсамові́жий, *a.* unbewusst, *Др.*

Безсьвї́домий, *a.* bewusstlos, ohne Bewusstsein, unbewusst.

Безсеби́лий, *a.* bewusstlos, *vgl.* Обезсеби́ти, *Gr.* 17. [*m.* Einöde, *f.* *К.*

Безсе́да, *f.* Platz ohne Ruhestätte,

Безсерде́чний, *a.* herzlos, ohne Gemüth, gefühllos, *Фр.* [Herzlosigkeit *f.*

Безсерде́чніcть, -ости, *f.* *Фр.* *К.*

Безсере́жний, *a.* *Ш.* I. 376. ohne сере́жки?

Безси́лє, *n.* Kraftlosigkeit, Schwäche, *f.* *T.* [kraftlos.

Безси́лий, безси́льний, *a.* schwach,

Безси́льніcть, -ости, *f.* Kraftlosigkeit, Schwäche, Indolenz, *f.* [den.

Безсильнї́ти, *v.n.* schwächer wer-

Безси́лок, -лка, *m.* Schwächling, *ГБ.* [ganz schwaches Mägdelein.

Безси́лочка, *f.* *dim.* *M.* III. 144.

Безсисте́мний, *a.* ohne System.

Безсисте́мніcть, -ости, *f.* Systemlosigkeit, *f.* *T.* [ohne Befruchtung.

Безсі́менний, *a.* ohne Samen,

Безсла́ва, *f.* *TP.* 265; безсла́вє, *n.* *Ш.* II. 76. Ruhmlosigkeit, Schmach; Entehrung, *f.*

Безсла́вий, *КУ.* безсла́вний, *a.* *Ш.* I. 58 ruhmlos; 2) ehrlos, ruchlos.

Бе́злих, піти́ в бе́злихи verschollen sein. *Ha.*

Безслї́дно, *adv.* *Кн.* spurlos.

Безслї́зний, (-слез-), *a.* thränenlos, *He.* los *BE.*

Безсло́вний, *a.* ohne Worte, laut-

Безсло́вно, *adv.* *Ру.* s. Безусло́вно.

Безсме́ртіє, *n.* *У.* безсме́ртніcть, -ости, *f.* Unsterblichkeit, *f.*

Безсме́ртки, *pl.* Immortellen, *pl.* (Xeranthemum).

Безсме́ртний, *a.* unsterblich.

Безсо́бласний, *a.* unanstössig.

Безсо́бласніcть, -ости, *f.* Unanstössigkeit, *f.* *Пар.*

Безсо́вістний, *a.* gewissenlos.

Безсо́вістність, -ости, Gewissenlosigkeit, *f*.

Безсогла́сність, -ости, *f. Ков.* Missklang, *m.* Disharmonie, *f.*

Безсо́нне, *n. TP.*169 wacher, schlafloser Zustand.

Безсо́нний, *a.* schlaflos.

Безсо́нниця, *f.* und *pl.* Schlaflosigkeit, *f. Под.*

Безсоромі́тно, *adv.* schamlos.

Безсоро́мний, *a.* schamlos, unverschämt. [losigkeit, Unverschämtheit, *f.*

Безсоро́мність, -ости, *f.* Scham-

Безспо́рний, *a.* unstreitig, unbestritten, *Term.*

Безсребре́ник, *m.* der Uneigennützige (gew. v. heil. Kosmas u. Damian); 2) безсре́бники польскі, Tag Allerheiligen (1. November.).

Безсти́да, безсти́дниця, *f. Кв.* II. 97. schamlose Metze, liederliche Dirne, Prostituirte. [Безст- s. Безвст-.]

Безсторо́нний, *a.* unparteiisch, parteilos, unbefangen.

Безсторо́нність, -ости, *f.* Unparteilichkeit, *f.* [стра́стний.

Безстра́стний, *a. У.* s. Безпри-

Безстра́шний, *a.* furchtlos, *Py.* [*m.*

Безсу́де, *n. K.* rechtlose Zustände, *pl.*

Безсумлі́нний, *a.* безсумлі́нність, *f.* s. Безсо́вістний etc. [II. 179.

Безсу́мний, *a.* ungetrübt, froh *M.*

Безсумні́вість, -ости, *f.* Unzweifelhaftigkeit, *f. Пар.* [heit, Sorgenfreiheit, *f.*

Безсу́мність, -ости, *f.* Ungetrübt-

Безсущество, *n. У.* das Nichtsein. [Безсч- s. Безщ-.] [schick, *n.*

Безтала́нє, *n.* Unglück, Missge-

Безтала́нний, *a.* unglücklich.

Безтала́нниця, *Не. д.* безтала́нночка, *f. M.* I. 71 die namenlos Unglückliche.

Безти́нний, *a.* ohne Hürde.

Безтїле́сний, *Пар.* безті́льний, *Не. a.* körperlos, unkörperlich.

Безтїле́сність, -ости, *f.* Körperlosigkeit, Unkörperlichkeit, *f. Пар.*

Безтолко́вий, *a.* sinnlos, unsinnig, *Не.* [heit, *f.*

Бе́зтолоч, *f.* Ungereimtheit, Dumm-

Безтра́ве, *n.* безтра́виця, *f.* Grasmangel, *m.*

Безтра́вний, *a.* graslos, unbegrast.

Безтрепе́тний, *a.* ohne Furcht, *K.*

Безтя́мний, *a.* gedankenlos, ohne Begriffsvermögen.

Безтя́мність, -ости, *f.* Gedankenlosigkeit, *f.* Unverstand, *m.*

Безува́ти ся s. Бізувати ся.

Безувірний, *a.s.K.* s. Бузувірний.

Безуга́вно, без-уга́ву, *adv. Под.* ohne Unterlass, ununterbrochen, *Левч.*

Безу́здний, *a. КУ.* zügellos.

Безу́лька, *f.* Nebenfl. d. Ри́бниця.

Бе́зум. *m.* Thor, *m. Фр.*

Безу́ме, *n.* Ч. II. 492. Thorheit, *f.* Unsinn, *m.*; 2) Verführung, *f.* (*vgl.* збезу́мити ся).

Безу́мен, безу́мний, *a.* unvernünftig, unsinnig, thöricht, toll.

Безу́миця, *B.* безу́мниця, *f. H.* 247 Thorin, die Thörichte, 2) bethörend.

Безумо́вно, *adv. T.* s. Безусло́вно.

Безу́мство, *n. K.* Thorheit, *f.*

Безу́мствувати, *v. n.* sich thöricht, verrückt zeigen. [erstem Kalb.

Безу́нка, *f.* zweijährige Kuh mit

Безупи́нний, *a.* ohne Unterlass, unablässig.

Безуря́дний, *a.* anarchisch, wüst, *K.*

Безу́сий, *a.* ohne Schnurrbart.

Безусипли́во, *adv. M.* III. 30 schlaflos, ruhelos, rastlos, ohne zu ruhen.

Безусло́вний, *a.* unbedingt, bedingungslos. [dingtes Verhältnis.

Безусло́вність, -ости, *f.* unbe-

Безуспі́шний, *a. У.* vergeblich, fruchtlos, erfolglos.

Безуспі́шність, -ости, *f.* Vergeblichkeit, *f.* Fruchtlosigkeit, *f.*

Безу́хий, *a.* ohne Ohren.

Безуча́стний, *a.* theilnahmslos, *Фр.*

Безфоремний, *a.* formlos, unförmlich, ungestaltet.

Безха́тник, *m.* der Obdachlose, *K.*

Безха́тній, *a.* ohne Hütte, obdachlos.

Безхво́стий, *a.* ungeschwänzt, schwanzlos. [(Ecaudata).

Безхво́стки, *pl.* Froschlurche, *pl.*

Безхи́трий, *a.* ohne List, arglos, *Cm.*

Безхлї́бе, (-я), *n.* Brotmangel, *m.* Hungernoth, *f.*

Безхлї́бний, *a. АД.* I. 111 Brodmangel leidend, brodlos; 2) unfruchtbar.

Безца́рний, *a.* ohne König, *Др.*

Безцільний, *a.* ziellos, zwecklos, planlos. [losigkeit, Planlosigkeit, *f.* *ВБ.*

Безцільність, -ости, *f.* Zweck-

Безцін, за — um den Spottpreis, spottbillig.

Безцінний, *a.* werthlos.

Безцінність, -ости, *f.* Unschätzbarkeit, *f.* *Term.*

Без-часу́, *adv.* unzeitig, zu früh.

Безчелувати, *v. a.* *Га.* II. 54 unmässig sein.

Безчерешковий, *a.* mit ungestielter (sitzender) Blüthe (sessilis).

Безчестє, *n.* *Кв.* II. 34 *Ш.* II. 236 Unehre, Schmach, Schande; Ehrenbeleidigung, *f.* *Ос.* (61) VI. 166.

Безчестити, *v. a.* entehren, schmähen, beschimpfen.

Безчесний, (-чесн-) *a.* ehrlos, unehrlich; -е дерево s. Тополя.

Безчестник, *m.* d. Ehrlose, Nichtswürdige, Schurke, *m.* *Ф.* [lichkeit, *f.* *Пар.*

Безчестність, -ости, *f.* Unehr-

Безчинє, *n.* *Макс.* Unthat, Missethat, *f.*

Безчинний, *a.* unthätig, arbeitslos.

Безчинність, -ости, *f.* Unthätigkeit, *f.* [liche Anstellung.

Безчиновний, *a.* *Біл.* ohne ämt-

Безчинувати, s. Дармувати.

Безчоловіче, *n.* *Ко.* 139 Entmenschung, *f.* [lich, *КУ.*

Безчоловічний, *a.* unmensch-

Безчувственний, *До.* безчуйний, *Т.* безчутивний, *К.* безчутний, *a.* gefühllos, empfindungslos.

Безчувственність, *До.* безчуйність, безчутність, -ости, (-чувн-) *f.* Gefühllosigkeit, Unempfindlichkeit, *f.*

Безшабельний, *a.* ohne Säbel *Кч.* 226.

Безшелестно, *adv.* *В.* geräuschlos.

Безшапковий, *a.* ohne Mütze.

Безштанько, *m.* *С.* I. 185 der Hosenlose, Sansculotte, *m.*

Безшумний, *a.* *ГШ.* geräuschlos.

Безщасний, *a.* unglücklich; elend.

Безщасниця, *f.* *Ч.* V. 473 *IГ.* die Unglückliche. gemach, *n.*

Безщастє, *n.* *М.* I. 44 Unglück, Un-

Безщотократно, *adv.* *КУ.* unzählige Male.

Без'язикий, *a.* ohne Zunge, *Ш.* II. 22.

Без'язичник, *m.* Einblatt, *n.* Natterzunge, *f.* (Ophioglossum vulgatum).

Бейбас, s. Бельбас.

Бейкане, *n.* das Schreien „а бий!" zum Verscheuchen des Raubthieres.

Бейкати, *v. a.* e. Raubthier durch Schreien verscheuchen.

Бекас, *m.* лісний Waldschnepfe, *f.* (Scolopax rusticola). [schnepfenschrot, *n.*

Бекасинник, *m.* *С.* I. 237 Wald-

Бекати, бекнути, *v. a.* blöcken, mucksen.

Бекет, *m.* *Кч.* 308 Vorposten, vorgeschobener Wachposten.

Бекеша, бекешка, *f.* Pekesche, *f.* weibl. Pelzkleid; eng anliegender Uiberrock mit Schnüren u. Quasten besetzt.

Бекса, *m. f.* Greiner, Heulmeier, *m.*

Бельбас, *m.* feistes, bausbackiges Kind; Bengel, *m.*

Бельбахи, *pl.* s. Бебехи, тельбухи.

Белебень (-бинь), -бня, *m.* höher gelegener Platz; Bühel, *m.* Anhöhe, die dem schlechten Wetter ausgesetzt ist, *Левч.*; 2) das Ende, der Ausgang eines Dorfes.

Белеґа, *f.* Viehkoth, *n.* *Gr.* 17.

Белелюга, *f.* s. Сукровиця.

Белелюжити, *impers.* vom garstigen Wetter.

Белена, (— барабоjля), *f.* knolliger Nachtschatten (Solanum tuberosum).

Белендіти, *v. a.* s. Баландіти.

Беленоваті, *pl.* Nachtschatten-Gewächse, Tollkräuter, *pl.* (Solanaceae).

Белех, *m.* Schuster; 2) Gerber, *m.*

Белзе, *adv.* *Ч.* III. 399. ?

Белькотун, s. Лепетун, *Левч.*

Бельмес, *m.* s. Бовван.

Бемул, *m.* *Н.* 122 s. Дурень, Lümmel, *m.* [nedict.

Бенедьо, Бенеґда, Бенько, *m.* Be-

Бенеря, *f.* *Н.* 280 s. Лихо, трісте?

Бендюги, (*d.* бендюжки) *pl.* Art niedriges Fuhrwerk mit zwei Rädern; 2) Last-, Streifwagen, *m.*

Бендюжний, *a.* aufgespreizt.

Бензина, *f.* Benzoëbaum, *m.* (Benzoïn officinale). [собі.

Бенїтувати, *v. a.* s. Марикувати

Бенкарт, *m.* s. Байструк.

Бенкет, *m.* Bankett, Festmal, *n.* Schmaus, *m.*

Бенкетáр, *m. K.* Zecher, *m.*
Бенкетóвáнє, *n.* das Schmausen, Zechen. [gelage halten, schmausen.
Бенкетувáти, *v. a.* Festmal, Fest-
Бенкéтник, *m.* Schmauser, *m.*
Бентéжити, *v. a. K.* beunruhigen, behelligen, Unrecht jmdem zufügen.
Бер, *m.* Steig, Fusssteig; Fusssteg, *m.*
Бербени́ця, *f.* Fass, *n.* (bes. für Käse). [101. 102.
Бéрва, *f.* Stegbrücke, *f. Гол.* III.
Бервенó, *m. Гол. гр.* 79 Stamm, Block, Balken, *m.*
Бервінок, s. Барвінок. [Wacht, *f.*
Бéрда, бердóв, бердóва, *f.* s. Вáрта,
Бердéш, -иш, *m.* Streitaxt, *f. Сб.*
Берди́нка, *f. dim.* s. Бáрда.
Берди́ш, *m.* Art Weissfisch (Leuciscus cultratus). [berkämmen, *m.*
Бéрдник, *m.* Verfertiger von We-
I. Бéрдо, *(d.* бéрдечко), *n.* Weberkamm, *m.* Weberblatt, *n.*
II. Бéрдо, *n. Ч.* II. 93 todte Hand od. todter Fuss.
III. Бéрдо, *n. pl.* бердá Abgrund, *m.* tiefe Schlucht; 2) Steile, Jähe, *f.*
Бердулéць, -льцá, *m.* — ри́жий, rostfarbige Alpenrose, Schneerose, *f.* (Rhododendron ferrugineum).
Бéрдя, *f.* Stegbrücke, *f.* Balken, *Пет.*
Беребóйка, *f.* s. Берберéниця.
Береборчáстий, *a. Сб.* I. 357 -а скáтерть gemustert. (?)
Бéревна, *f. Кл.* Pfahl, *m.*
Бéрег, (-ріг, *d.* беріжóк), *m.* Ufer, Gestade, *n.* Strand, *m.* Küste; 2) Rand, Saum, *m.*; 3) Hügel, * берега пусти́ти ся das Ufer verlassen: allen Halt u. alle Rücksicht in Ausgelassenheit verlieren, ausser Rand u. Band gehen. [göttin, *f.*
Береги́ня, *f. Не. Пр.* IX. 499 Ufer-
Берегівка, s. Берегýлька.
Берегóвий, *a.* s. Бережни́й.
Берегови́на, *f.* Uferstich, *m.* Uferlandschaft, *f. Не.* [stelze, *f.* (Motacilla).
Берегýля, берегýлька, *f.* Bach-
Берегти́, s. Берéчи́, (берегчи́).
Берéжа, *a. f. s.* s. Жерéбна, trächtig.
Бережáнка, *f.* Strändling, *m.* (Litorella), *Пет.*
Берéже, *n. coll. IГ.* die Ufern, *pl.*
Бережи́на, *f.* s. Бéрег; 2) s. Зарінок.
Бережи́стий, *a.* mit wohl entwickelten, weiten od. hohen Ufern, *Ч.* IV. 438 *K.* [samkeit, *f.*
Бережінє, *n.* Hut, Abwehr, Acht-
Бережни́й, *a.* vom Ufer, vom Rand; -éсіно von trockener, sonniger Wiese, Hügelheu; -á водá *МШ.* Trink- Land-Süsswasser, *n.*
Бережни́к, s. Побережни́к. [gel.
Бережóк, -жка, *m.* bewaldeter Hü-
I. Берéза, *f.* Birke, *f.* Birkenbaum, *m.* (Betula alba). [лядники́, *m.*
II. Берéза, *m.* Anführer der ко-
Бéрезень, -зня, *m.* Monat April.
Берéзина, *f.* Birkenholz, *n.*
Березівка, Березóва, *f. Гол.* Nebenflüsschen der Бáчка u. Стир; b) Nebenfl. des Прут; 2) Branntwein *m.* worin Birkenknospen eingethan worden (als Heilmittel); 3) Art grosser Hechte die im Mon. Бéрезень laichen.
Берéзка, *f.* Zaunwinde, *f.* (Convolvulus sepium) *IГ.*
Березни́к, (*d.* березничóк), березня́к, *Ч.* III. 429 *m.* Birkenhain, *m.* Birkengehölz, *n.* [lern, *pl.* (Betulaceae).
Березовáті, *pl.* Birkenartige, El-
Березóвень, -вня, *TP.* 55 Березозóл, *m.* s. Бéрезень. [des Стрий.
Березóвець, -вця, *m.* Nebenfl.
Березóвий, *a.* birken.
Березови́ця, *f.* Birkensaft, *m.* Birkenwasser, *n.*
Берéзто, *n.* Birkenrinde, *f. Пет.*
Березти́нка, *f.* Heideerde, *f. Пет.*
Берéка, *f.* s. Богорóжник 2).
Берéлик, *m.* kleiner Bohrer.
Береміннний, *a.* s. Бремéнний, *Пар.*
Бересклéт, *m.* warziger Spindelbaum (Evonymus verrucosus).
Бéрест, *m.* langstielige Rüster (Ulmus effusa). [holz, *n.*
Берести́на, *f.* s. Бéрест; Rüster-
Берéстник (-ня́к), *m.* Rüsterwald, *m.* Rüstergehölz, *n.* [rüstern.
Берестóвий, *a.* aus Rüsterholz,
Беречéска, *f. N. е.* полони́на.
Берéчи́, берегчи́, [бережý, бережéш], *v. a.* hüten, bewahren, bewachen; — ся sich hüten s. Стерéчи́.
Бержýля, *f. Bein.* einer Kuh.
Берихвіст, -ôста, *m.* Glareola melanoptera.
Бéріг, s. Бéрег.

Бéріжно, *adv.* s. Обере́жно.

Берíзка, *f. M.* I. 157 Flachsseide, *f.* (Cuscuta epilinum).

Беркúць, *int.* beim jähen Falle kopfüber: ritsch!

Бéрковець, -вця, *m.* Gewicht von [10 Pud.

Беркýт, *m.* Steinadler, *m.* (Aquila fulva), *Пет.*

Бéрлик, *m.* Mütze, *f. У.*

Берлúн, *m. gr.* Eilwagen, Omnibus, *m.*

Бéрло, *n.* Stab, *m.* Scepter, *n.* [лíг.

Берлóга, *f. Ш.* II. 27 *Cm.* s. Бар-

Берлонóсець, -сця, *m.* Scepterträger, *m. Кл.* [тати ся.

Бертáти ся, *Ч.* III. 7 s. Обер-

Бертя́нска ріка́, *Гол.* nördl. Nebenfl. der Tи́са.

Беручкúй, *a. Левч.* s. Ємкúй.

Берфелó, *n.* берфе́ля, *f.* durchlöcherter Halter des Kessels am Henkel in d. Sennhütte (колúба).

Берцé, *n. dim. Wgr.* IX. s. Бер.

Бесáги, бесéги, *pl.* Doppelsack, Quersack, *m.* (bisaccium).

Бéседа, *f.* herumziehendes u. schmausendes Hochzeitsgefolge, *Шй.*

Беседувáти, *v. n. P.* I. 170 schmausen, sich unterhalten, festiren; 2) s. Бéсїдувати, *Ке.* II. 150.

Бесекýр, *m.* Art Pflanze. [*n.*

Бéсїда, *f.* Sprache, Rede, *f.* 2) Casino,

Бéсїдиця, *f.* s. Бéсїда.

Бéсїдка, *f. dim.* s. Бéсїда; 2) kleines Schreiben, Liebesbrief, *m.* [lig.

Бéсїдливий, *a.* gesprächig, redse-

Бéсїдувати, бéсїдити, *v. a.* sprechen, reden.

Бесїжнúк, *m.* Einbeere, *f.* (Paris quadrifolia); — огорóдний, Malve, *B.*

Бескéди, *pl. C.* II. 182 Felsen, Berge, Bergklüfte, *pl.* [*Левч.*

Бескéдина, *f.* schroffer Bergabhang,

Бéскид, *m.* Beskid, *m.*; Gebirge übhpt, *n.*

Бескúдский, *a.* Beskiden-, Beskids-. [auf den Gebirgen Vieh weiden.

Бескидувáти, *v. n.* im Beskid,

Беспéка, *Ф. Пр.* III. 278 s. Безпéка 2).

Бестíйский, *a.* bestialisch, *Фр.*

Бéта, *f.* s. Кебéта. [Бéтюг.

Бетéга, *f.* Krankheit; *f.* 2) *pl.* s.

Бетéжний, *a.* krank.

Бéти, s. Бічи, бíгати *R.* 138.

Бéтка, *f. Сб.* I. 300 s. Гриб.

Бéтюг, *m.* Kehricht; Kaff, *n.* Auswurf vom Getreide, *m.*

Бех, *m.* s. Бешúха; 2) Wasserschierling, *m.* (Cicuta virosa). [II. 143.

Бéхати, *v. a.* wuchtig schlagen, *Ке.*

Бецькóм, *adv.* — поснýти fest, stark einschlafen.

Бецмáн, *m.* s. Байтáла.

Бéцок, -цка, s. Бéльбас 1).

Бечíвка, *f. K.* Seil, *n.* grober Spagat.

Бéчка, *f.* aufgeblühete Weide, Weidenreis, *m.* s. *d. f.* (s. Бúчик, бúчка).

Бечкóвий, *a.* -а недíля Palmsonntag, *m.* (s. Бичковúй). [heitsstoffe.

Бешéги, *pl.* ansteckende Krank-

Бешúха, *f.* Rothlauf, *m. Пом.* III. 15.

Бешúшник, *m.* Heilkraut gegen бешúха: Chenopodium hybridum.

Бéшкет, *m. K.* böser Streich; Unehre, Unbill, *f.* Leid, *n. Пет. Пом.* II. 29.

Бешмéт, *m.* Art Oberkleid, *C.* II. 18.

Бештанúна, *f.* Schelten, *n.*

Бéштати, *v. a.* schelten.

Бжук, бжун, *m.* Rosskäfer, *m.*

Бжунíти, *v. n.* summen.

Бжур, *m.* Zwergattich, *m.* (Sambucus ebulus). [ker, *m.*

Бздик, *m.* старúй — Farzer, Stän-

Бздúни, *pl.* бздо, *n.* Farz, Furz, *m.*

Бздúрка, *f.* s. Здúрка.

Бздíти, бзднýти, *v. n.* farzen, Winde lassen, fisten.

Бздьóха, *f.* Pferde-Lausfliege, *f.*

Бздун, *m.* s. Бздик; 2) Blattwanze, (Cimex baccarum); 3) Landwanze, *f.* (Geocoris). [coperdon), *Пет.*

Бздýнка, *f.* Stäublingpilz, *m.* (Ly-

Бздюх, *m.* бздю́ха, *f.* s. Бздун 2), 3).

Бзенéць, -нця, *m. N. e.* Berges.

Бзик, *m.* Biesfliege, *f.* [nigra).

Бзинá, *f.* Hollunder, *m.* (Sambucus

Бзюк, *m.* s. Бжур.

Би [бы], *conj.* s. Щобú; 2) -би (-б) als Bestandtheil des Conditionalis: давбú würde geben; angehängt anderen Conjunctionen u. Partikeln: колúби, слúби, я́кби, бодáйби, чомýби, се-б, щéби u. A. *Ог.* 212,9. 213,10.

Бúвний, *a.* im Uiberfluss, reichlich.

Бивнувáти, *v. n.* чимóсь *B.* Uiberfluss an etw. haben.

Бúга, *f.* Lüsternheit, Leidenschaft, *f.*
Биґáр, *m.* Stock, Knotenstock, *m.*
Бúґасень, -сня. *m.* Bengel, Trottel, *m.*
Бúґи збивáти s. Бáйдики бúти.
Бúдзати, бúдзкатися, s. Ґéдзитися.
Бúдзень, *m.* s. Кéдзень.
Бúдзкавка, *f.* Bremse, *f.* (Oestrus); 2) Pferdelausfliege, *f.* (Hippobosca equina).
Бидлúна, *f.* s. Товáрина, Hornvieh, *n.* (Schaf, *n.*)
Бидлячий, s. Товáрячий. [рина.
Бидлá, -áти, бидлáтко, *n.* s. Товá-
Бúзбач, s. Бéзбач.
Бизíвно, *adv.* sicher, zweifelsohne.
Бик, *m.* Ochs; Stier, *m.*; 2) Ponton, *m.*: міст на бикáх; 3) на бикá, *Зап.* I. 326 Art Fesseln.
Биль, *f.* Ereignis, *n.* Begebenheit, Geschichte, *f.* *У.*
Бúле, *n. coll.* Stengeln, *pl.*
Бúлень, -лня, *m.* s. Бияк.
Билéнець, -нця, *m.* острогáстий fliegenblüthiger Nacktständel (Gymnadenia conopsea). [*f.* Staude, *f.* Pflänzchen, *n.*
Билúна, (*d.* билúнка, билúночка),
Билúско, *n.* Ort wo Unkraut wächst, *Ч.* III. 77 *ŽP.* I. 21. [dern.
Билúти, *v. a.* *Зг.* plauschen, plau-
I. Билúця, *f.* *Ш.* I. 328 wahre Begebenheit; (*opp.* небилúця).
II. Билúця, *f.* Stengel, *m.* s. Билó, *Гол.* I. 211; 2) s. Чорнóбіль.
Билúчний, *a.* *Ваг.* aus wirklicher Begebenheit.
Билївнúк, *m.* Rechenbohrer, *m.*
Билó, *n.* Stengel, *m*; 2) *К.* Klöppel, *m.*
Бильцé, *dim.* s. Билó, *pl.* *Ос.* (61) V. 58. [Band.
Бúнда, *f.* (gemodeltes, gemustertes)
Биндéк, биндюг (-юк), *m.* Hummel, Erdhummel, *m.* (Bombus).
Бúндерево, *n.* brauner Steinkriecher (Lithobius forficatus).
Бинджýк, *m.* Faulenzer, *m.*
Биндочкóвий, *a.* zur бúнда und кіснúк geh.
Биндюги, s. Бендюги.
Бúнька, *f.* Elisabeth. [Бренíти.
Бúнькати, *v. n.* *Гол.* III. 349 s.
I. Бúньо, *m.* Liebkosungsn. eines Ochsen. [(„Bebe“).
II. Бúньо, *m.* *Wgr.* 26 s. Плáкса
Бир! бир! *int.* Lockruf der Schafe.
Бúрва, s. Бровá.
Бúржа, *f.* Börse, *f.* Börsegebäude, *n.*
Биржéвий, *a.* Börsen-. [scher.
Биржовúк, *m.* moskowitischer Kut-
Бúрів, -ова, *m.* s. Війт; *pl.* бирóве Gemeindebeamten, *pl.*
Бúрка, *f.* Schaf, *n.*; 2) Schaffell, *n.* шáпка - Schafpelzmütze, *f.*
Бúркати, *v. a.* die Schafe mit („з-)бир!“ locken, treiben.
Бúрфи, *pl.* Leitersprossen, *pl.*
Бúрче. *n.* Steuereinnahmetaxe, *f.*
Бирюкувáтий, *a.* misstrauisch, versteckt.
Бирю́чина, бирю́чка, *f.* Rainweide, *f.* (Ligustrum vulgare).
Бúря, *f.* s. Бúрка 1).
Бисáги, s. Бесáги.
Бúсер, (*d.* бúсерок), *m.* Perle, *f.*
Бисéрник, *m.* — серебрúнець, Kaisermantel, Silberstrich, *m.* (Argynnis Paphia).
Бисéрниця, *f.* — річнá Flussperlmuschel, *f.* (Margarita margaritifera).
Бисерóвий, *a.* perlen; -а гóлка *Ст.* sehr fein.
Бискéти, *pl.* s. Бескéди.
Биссóнка лускáта, *f.* schuppige Steckmuschel (Pinna squamosa); 2) — знаменúта (P. nobilis).
Бúстрень, *m.* reissender Strom *К.*; 2) rieselnder Bach, Quelle, *m.*
Бúстрий, *a.* reissend schnell; scheu, wild; heftig, schnell; feurig; *scharfsinnig.
Бистринá, бúстрінь, *f.* Schnelligkeit eines Stromes; Stelle wo die Strömung heftig ist, Stromschnelle, *f.*; 2) Fahrwasser, *n.* *С.*
Бистрина́, *f.* *К.* s. Бúстрень.
Бúстриця, *f.* Wildbach, Wildriesel, *m.*; 2) Name vieler Flüsse; 3) *pl.* ungarische Pflaumen.
Бúстрість, -ости, *f.* s. Бистротá; 2) Schnelligkeit, *f.*
Бистровóдий, (-вóдний) *Ст. Макс.* *a.* schnell u. reissend, fluthend, strömend.
Бистроглядний, *a.* scharfsehend, scharfsichtig, *Т.* [Scharfsichtigkeit, *f.*
Бистроглядність, -ости, *f.*
Бистроидýчий, *a.* schnell vergehend, *Макс.* [Schwingen, Flügeln.
Бистрокрúлий, *a.* mit schnellen

Бистробкий, *a.* s. Бистроглядний. [schwimmend.
Бистроплав, *m.* sehr schnell
Бистропохбдний, *a.* schnellfahrend, *Кл.* [sinnigkeit, *f.*
Бистрота, *f.* Scharfsinn, *m.* Scharf-
Бистря, *f. Ст.* s. Бистрина.
Бистрянка, *f.* Art Fisch: Alburnus Baldneri.
Бистряночка, *f.* Bein. der річка *dim.* reissend schnell fliessend, Ч. V. 577.
Бит, [бы-], *m.* Ч. IV. 657 Stand, Zustand, Umstand, *m.* Verhältnisse, *n. pl.*
Бить, *f. У.* Dasein, Leben, *n.*
Битва, [би-], *f.* Schlacht, *f.*
I. Бите [бы-], *n. М.* III. 19 Zustand, *m.* Leben, *n.* [Züchtigung, *f.* s. Бити.
II. Бите, *n.* das Schlagen, Prügeln, *n.*
Битевний, *a.* рбзклад— *У.* Schlachtordnung, *f.* [breche, *f.*
Бительня, *f. Не.* Hanf- Flachs-
Бити, [бю, бєш, бє], *v. a.* schlagen, stossen, prügeln; на когб auf jmd. losschlagen, losstürmen; в дзвбни die Glocken läuten; напиток бє до голови steigt in den Kopf; бити товар Vieh schlachten; — ся sich schlagen, kämpfen, raufen.
Битливий, *a.* rauflustig, händelsüchtig, kriegerisch, *Не.* stössig, *Левч.*
Битка, *f. Luts. gr.* 158 *МШ.* s. Бійка, битва; 2) битка-шило *Ос.* (61) XII. 31 s. Питка. [*Н.* 110.
Битькб, *m.* Schläger, Raufbold, *m.*
Биткбм, *adv.* ganz voll, gedrängt, *Пет.*
Битовий, *a. Не.* Lebens-, Zustands-.
Битбк, -тка, *m.* Alles womit man schlägt, Art Spiel mit Nüssen, Ч. IV. 43.
Битбпись, *f. Кн.* Geschichte, Lebensschilderung, *f.*
Битуватися, im Glück, im Wohlstand leben. [Böses (?).
Битянщина, *f.* etw. Unseliges
Бицман, *Н.* 178 s. Бецман.
Бич, *m.* Peitsche, Geissel, *f.*; 2) Stock, *m.* Ruthe, *f. Р.* I. 6. [sen.
Бича, -ати, *n. pl.* бичата kleine Och-
Бичар, *m. П. n.* 121 s. Бич.
Бичачий, бичий, *a.* des Stieres.
Бичик, *m.* Gerte, Ruthe, *f.*
Бичина. *f.* Ochsenziemer, *m. Рч.* 233; 2) Ochsenhaut, *f.*
Бичиня, -яти, *n.* Бичівнб.
Бичівка, *f.* Fangriemen, *m.*
Бичівник, *m.* Stange, woran das Zuggeschirr des Beipferdes angeknüpft wird, *f.* Ziehseil, *n.*
Бичівнб, *n.* Peitschenstiel, *m.*
Бичка, *f.* s. Базька, шутка.
Бичкбвий, *a.* s. Бечкбвий, неділя Palmsonntag, *m.* [Ochsen, *pl.*
Бичня, *f. Ко.* 64 Ochsentrift, *f.*; 2) *coll.*
Бичбва, *f.* s. Бичівка, *Др. с.* 68.
Бичовий, *a.* — кінь beigespanntes Pferd, Beipferd, *n.*; 2) -і коралї e. Korallenschnur mit gleichgrossen Korallen.
Бичбк, -чка, *m. dim.* junger Ochs; 2) Art Fisch: Gobius; -гонець; -круглиш; -коваль *В.* 3) *Ос.* (61) V. 35 gerösteter u. gestampfter Hanfsamen.
Бичувати, *v. a. Ме.* 460 beim Fahren bergauf od. auf schlechtem Wege zum Pferde- od. Ochsengespann noch mehr Zugthiere zuspannen; — ся einander also beim Fahren helfen; 2) geisseln, peitschen.
Бишва, *f.* Gerberfass mit 2 höheren u. oben dhlöcherten Dauben, *n.* [ник.
Бишишник, *Др. с.* 27 s. Бешиш-
Бияк, *m.* kürzerer Theil des Dreschflegels, Schlägel, *m.*
Бі, s. Бігме.
Біб, *g.* бббу, *m.* Bohne, Saubohne, Bohnenwicke, *f.* (Vicia faba); *дати кому бббу jmdn tüchtig abprügeln; 2) s. Барабля. [Днїстер; 2) e. Städchen in Gal.
Бібберка, *f.* linker Nebenfl. des
Біббки, *pl.* Gewürznelken, *pl.*; 2) Schafunrath, *n.* [*n.* heil. Schrift, *f.*
Біблейщина, *f. Кн.* Bibelwesen,
Бібблиця, бібля, *f.* s. Бублиця.
Біблїйний, *a.* biblisch.
Біблїбтека, *f.* Bibliothek, *m.*
Біблїотечний, *a.* aus, von der
Біблїя, *f.* Bibel, *f.* [Bibliothek.
Бібник, *m.* -трилистник, Sumpf-Fieberklee, *n.* (Menyanthes trifoliata).
Бібр, *g.* бобра, *m.* (Castor fiber); бобра для себе вбйти *Мак.* gutes Geschäft worin machen, sich viel einbringen.
Бібула, *f.* Fliesspapier, Löschpapier, *n.* [licher Stoff.
Бібулина, *f.* dem Fliesspapier ähn-
Бібулястий, *a.* wie Fliesspapier aussehend.

*

Бів, *m*. *Зап.* II. 380 s. *Лёбідь*.

I. **Біг**, *g.* бога s. Бог; біг дав es ist da; дасть біг es ist nicht da.

II. **Біг**, [бѣг-], *g.* бігу́, *m.* Lauf, *m.* das Laufen, Rennen; бігом, бігцем im vollen raschen Lauf, eilend; на бігу́ mitten im Laufe; у бігах *Кв.* II. 309 fort auf der Flucht.

Біганйна, *f.* das Hin- u. Herlaufen, geschäftiges Herumtreiben.

Бігання, *f.* *N. e.* Berges.

Бігати, *v.n.* laufen, rennen; 2) (—ся) läufisch sein, rindern, stieren.

Біга́чка-крівавйця, *f.* *Ст.* s. Бігу́нка 1), червінка.

Бігкий, *a.* leicht beweglich, leicht rasch gehend, *Левч.* [Flüchtling, *m.*

Бігле́ць, *m.* *Кл.* der Flüchtige,

Біглий, *a.* flüchtig, der entläuft, desertirt, Flüchtling, *Мор.*

Біглйк, *m.* s. Бігле́ць.

Бігма́, *adv.* schnell laufend.

Бігмати ся, s. Божйти ся s. *d.f.*

Біг-ме́! *int.* bei Gott! ja so mir Gott! *Пом.* III. 15.; Бігме́ж-то-ну!

Біго́виско, *n.* Laufbahn, *f.*

Біготня́, *f.* s. Біганйна.

I. **Бігу́н**, *m.* s. Богу́н I. (сальце́сон).

II. **Бігу́н**, *m.* Ansatzstück, *n.* Zapfen, *m.* worauf sich etw. dreht z. B. die Thür; Thürangel, *f.*; 2) Pol., Erdpol, *m.*; 3) Laufer, Läufer, Renner, *m.* *Гол.* I. 376 *an e. Schnellwage, *Пол.*; 4) Flüchtling, *m.* *Др.*

Бігуне́ць, -нця́, *m. dim.* s. Бігу́н; 2) *P.* I. 116 ein aufgewecktes, munteres Kind; 3) — пісо́чник Feldsandläufer, *m.* (Cincidela campestris).

Бігу́нка, бігу́чка, *f.* rothe Ruhr; 2) schütte Naht.

Бігуно́вий, *a.* Polar-.

Бігце́м, бігції, *adv.* в бігції бічи schnell laufen.

Бігчи, бігти, бічи s. Бігати 1).

Біґа, *f.* Pickelhaue, *f.* Spitzhammer, *m.*

I. **Біда́**, (*d.* бідка) zweirädiger Karren zum Wasserholen.

II. **Біда́** [бѣд-], *f.* Elend *n.* Noth, Armut, *f.* Trübsal, *n. pl.* біди böse Leute.

Біда́га, *ІГ.* біда́ха *Кч.* 404, *m.* armer Mensch, a. Schlucker, a. Tropf; Unglücklicher, *m.*

Біда́цкий, *a.* armselig, *Зар.*

Біда́шний, s. Бідола́шний.

Бідйло, *m.* scherzh. Name eines Armen.

Бідйти, *v. a.* schmähen; 2) in Armut halten; —ся, Noth leiden.

Бідкане, *n.* *K.* Noth, *f.* Bedrängnis, *n.*

Бідьканий, *a.* gequält, geplagt.

Бідкати ся, бідкува́ти ся, *P.* I. 192 Leid empfinden, bedauern; за ким sich bekümmern um jmdn, sich für jmdn abmühen, *Ш.* II. 12. 2) unglücklich.

Бідний, *a.* arm, elend, dürftig;

Бідник, *m.* armer Schlucker, der Dürftige.

Біднйти, *v. a.* bedrücken, quälen, *K.*

Біднйця, eine Arme, arme Frau.

Бідні́вство, *n.* s. Бідність.

Бідність, -ости, *f.* Armut, Dürftigkeit, *f.* Elend, *n.*

Бідно́та, бідночія, бідо́та, *f.* grosse Armut; 2) *coll.* die Armen.

Бідня, бідняга, (*d.* бідня́жка), *m.* *МШ.* Armer, Unglücklicher, *m.*, -я́ти, *n.* *Гол.* III. 364. 368.

Бідо́вий, *a.* gefährlich.

Бідола́йчик, *m.* Reimw. zu зайчик s. Бідола́ха.

Бідола́ка, бідола́ха, бідола́шечка *МШ.* *m. f.* armes, verlassenes, unglückliches Wesen.

Бідола́шний, *a.* arm, elend.

Бідо́ма, *f.* *Гол.* III. 469 s. Біда́ II.?

Бідонька, бідочка, *dim.* s. Біда́ II.

Бідора́ка, s. Бідола́ка.

Бідро́, *n.* s. Бедро́.

Біду́шка, *f.* venerische Krankheit, Lustseuche, *f.* *Пет.*

Бідяний, *a.* s. Бідний.

Біжакй, *pl.* Läufer, *pl.* (Cursoria).

Біжбо́, s. Божбо́ *Кв.* II. 34.

Біждерко, *n.* *У.* Götterbaum, *m.* (Ailanthus glandulosa).

Біждерник, *m.* Tamariske, *f.* *B.*

Біжкй = чибера́чки, *Ч.* III. 478 Trippeln u. Schäckern, *n.*

Біз, *Др. c.* 1 s. Без, ohne.

Бізо́вно, *adv.* gewiss, wahrlich, *Пет.*

Бізува́ти, *v. a.* [bizony] s. Потверджа́ти: behaupten; не бізу́ю ся ich kann nicht versichern, i. k. n. einstehen; etw. über sich nehmen, vermögen, im Stande sein, sich stark gesund fühlen; — дара́бою, e. Floss regieren, *Пет.*

I. Бізу́н, *m.* Steuermann eines Kahnes, Flösser, *m.*

II. Бізу́н, *m.* Ochsenziemer, Knüppel, *m.* го́лий як — ganz nackt, *Пет.*

I. Бій, *gen.* бо́ю, *m.* Schlacht, *f.* Kampf, *m.* [Furcht, Respect.

II. Бій, *gen.* бо́я: мае бо́я er hat

Бі́йвко, *adv.* s. Бо́язко.

Бійни́й, *a.* s. Буйни́й, *Ог.* 47.

Бі́йся, бі́йте ся *imperat.* zu Боя́ти ся.

Бік, *gen.* бо́ку, *m.* Seite, Flanke, *f.* * вийшло ему́ на оде́н бік, лі́ше ему бо́ком ist ihm schlecht bekommen, hat genug an dem (auszustehen, zu leiden); 2) бік, *praep. c. gen.* s. По́біч, *Ст.*; 3) на сім бо́ці diesseits, на тім (тамті́м) бо́ці jenseits.

Бі́ка, *m.* Zuchtstier, *m.*

I. Біль [бол-], *gen.* бо́лю, *m.* Schmerz, *m.* Weh, Leid, *n.*

II. Біль, [бѣл-], *f.* Weisszeug, *n.* Wäsche; 2) Leinwand, *f.*; 3) Flachsgarn, *n.*; Ч. III. 113; 4) Splintholz, *n.*; 5) *m.* Pfefferschwamm, *m.* (Agaricus piperatus).

Біла́вий, *a.* s. Біля́вий.

Біла́вка, *f.* білоголо́вець, -вця, *m.* s. Мо́рон.

Біла́н, біла́ш, *Н.* 90 *m.* s. Білий.

Біла́ний, *a.* weisslich fahl.

Бі́ле, *n.* Weisszeug, Linnen, *n.* Wäsche, *f.*; 2) s. На́біл.

Біле́нь, *m.* Monat Juli, *Gr.* 17.

Бі́лене, *n.* das Weissen, Tünchen; 2) das Bleichen.

Бі́леник, *m.* gebleichte спідни́ця.

Біле́нький, біле́сенький, *a. dim.* sehr weiss, schön weiss, rein, nett; -а (горі́вка) reiner Branntwein.

Бі́лий, *a.* weiss; 2) — день heller Tag; 3) -а неді́ля *Марк.* 4 Charwoche, *f.*; 4) Бі́ле мо́ре † Name des Archipelagus; 5) = сніг der Schnee: бі́лий розболі́в ся der Schnee thaut auf; 6) silbernes Zehnkreuzerstück.

Біли́вна, *f.* s. Біль II. 1) u. Біле; 2) s. Білина 2).

Бі́лик, *m.* Weissling, *m.* (Pieris); — глоди́нець Heckenweissling; — ріпи́нець Rübenweissling; — ріпа́чник Grünader; — ріжу́шник Aurorafalter.

Біли́ло, (*d.* білі́лечко) *n.* weisse Schminke; weisses Kopftuch der Frauen.

Біли́на́, *f.* weisse Haut; 2) Rappe, *f.* (Aspius rapax).

Біли́ти, *v. a.* weissen, weiss übertünchen; 2) bleichen.

Біли́ця, *f.* s. Білка 2); 2) Laube, *f.* Uklei *m.* (Aspius lucidus); 3) земля́ — Art weisslicher Kreideboden; 4) Hausmarder, *m.* (Mustela foina).

Білі́нка, *f.* s. Білосли́ва.

Бі́лість, -ости, *f.* die Weisse, das Weisse, das Weisssein. [schimmern.

Білі́ти, *v. n.* weiss werden, weiss

Бі́лка, *f.* weisse Hornhaut im Auge *С.*; 2) Eichhörnchen, *n.*

Білка́тий, *a.* mit grosser weisser Hornhaut im Auge.

Бі́лко, бі́лько, *n.* s. Біло́чниця.

Білкови́й, *a.* eiweissartig.

Білко́вина, *f.* Eiweiss, *n.* eiweissartiger Körper, (albumen) *Вол. Фр.*

Більма́к, більма́ч, *m.* Starblinder, *m.*

Більма́тий, *a.* starblind.

Більма́чок, ма́чок — -чка, *m.* Ackermohn, *m.* (Papaver Argemone).

Більмо́, *n.* der graue Star.

Більни́й, *a.* schmerzhaft; бо́лї -і heftige, quälende Schmerzen, *Ру.*

Біло́ба, *f.* Bleiweiss, *n.* *Вол.* [по́ле.

Білобере́же, *n.* *К.* s. Килиімске

Білобо́кий, *a.* weiss an beiden Seiten. [Bart.

Білоборо́дий, *a.* mit weissem

Білобро́вий, *a.* mit weissen Brauen.

Білова́стий, *a.* s. Біля́вий. [alba).

Біло́верба, *f.* weisse Weide (Salix

Білови́нники, *pl.* Art Winteräpfel.

Білову́с, s. Білоу́с.

Білогли́няний, *a.* kreiden.

Білоголо́вий, *a.* weissköpfig.

Білоголо́вка, *f.* mit weissem Kopf; 2) Schwanzmeise, *f.* (Parus caudatus).

Білогривець, -вця, *m.* weissmähnig; 2) Ringdrossel, *f.* (Turdus torquatus).

Білогру́д, (-гру́дець, -гру́дик), *m.* mit weisser Brust; 2) Seeschwalbe, *f.*, 3) Eisvogel, *m.* (Alcedo ispida).

Білогу́бий, *a.* mit weissem (unbehaartem) Gesicht, Mund, *Кух. Ос.* (61) XI. 20.

Білода́нчик, *m.* in den гаї́вки́: wahrsch. N. eines heidn. ruthen. Gottes.

Білоду́пець, -пця, *m.* Braunkehlchen, Pfäffchen, *n.* Todtenvogel, *m.*

Білозáрка, *f.* Zaunlilie, *f.* (Anthericum). [funkelndes Sternlein.

Білозíрочка, *f. dim. Me.* 121

Білозóр, (*d.* білозíрець -рця), *m.* Falke, *m.*; 2) Studentenröschen, *n.* (Parnassia palustris).

Білозóрий, *a. Левч.* s. Яснобкий.

Білозýб, *m.* Leucodon, *B.*

Білóк, -лкá, *m.* Eiweiss, *n.*

Білокли́н, *m.* weisser Ahorn.

Білокопи́тий, *a.* weisshufig.

Білокóс, *m.* seidenes gemustertes Gewebe, *Зак.*

Білокри́лий, (*dim. f.* білокри́лонька) *a.* mit weissen Flügeln.

Білокри́лець, -льця, *m.* -кри́лка, *f.*) Buchfink, *m.* (Fringilla coelebs).

Білокýрий, *a.* blond, *Левч. Пет.*

Білоли́кий, білоли́ций, *a.* mit weissem Gesicht, Antlitz.

Біломаймýрний, (-мармурóвий), *a.* aus weissem Marmor.

Біломýха; (*d.* -мýшка), *f.* Blaukehlchen, *n.* (Lusciola suecica).

Білоні́г, -óга, *m.* glattes Bruchkraut, (Herniaria glabra).

Білонóгий, *a. f. dim.* білонóжка, mit weissen Füssen. [mis Sapa).

Білóбок, *m.* Blei, *m.* Blicke, *f.* (Abra-

Білоплéчий, *a.* weissarmig, mit weissen Schultern. [ster, *m.*

Білори́вець, -вця, *m.* Weltprie-

Білорóгий, *a.* mit weissem Geweih, *Кч.* 213.

Білорожéвий, *a.* weisslich rosa.

Білорýдь, *f.* Weissbleierz, *n. Вол.*

Білорукави́чний, *a.* weisse Handschuhe tragend, *Зг.*

Білорýкий, *a.*; *f. dim.* білорýчка, mit weissen Händen (von feinen, verzärtelten, arbeitsscheuen Mädchen, Städtlern u. A.) [braun, *K.*

Білорумя́ний, *a.* weiss und roth-

Білосли́ва, *f.* weissfrüchtige Pflaume.

Білосні́жний, *a.* schneeweiss, *Ру.*

Білотá, *f.* s. Білість.

Білотáрчик, *m.* s. Білодáнчик *Гол.* III. 156. [Schnurrbart.

Білоýс, білоýсий, *a.* mit weissem

Білóха, білóшка, *f.* weisses zarthäutiges weibl. Wesen, *Пет.*

Білохáтий, *a.* mit weissen Hütten, *Ш.* I. 263.

Білóчник, *m.* Gänse- Fingerkraut, *n.* (Potentilla anserina).

Білóчниця, *f.* weisse od. harte Augenhaut, (sclerotica).

Білоши́йка, *f.* mit weissem Hals.

Білувáнє, *n.* s. Біль II. 1).

Білувáти, *v. a. P.* II. 150 die Haut abziehen, schinden.

Білýга, s. Білюга.

Білужи́на, *f.* Hausenfleisch, *n.*

Білýн, *m. Вол.* s. Біль II. 5); 2) Stechapfel, *m.* (Datura stramonium).

Білýха, *f.* s. Білоли́ций, -я, *f.*

I. **Більцé**, *n. Кн. Пр.* IX. 814. 815. Geländer, *n.* Latte, *f.* (*vgl.* бильцé).

II. **Більцé**, *n.* Art Leinenstickerei.

Більці́, *pl.* weisses Baumwollengarn.

Більшáк [бол-], *m.* der Aeltere an Jahren. [grösser werden.

Більшáти, більшíти, *v. n. МШ.*

Більшебáрвність, -ости, *f. Вол.* Polychroismus, *m.*

Більшелі́тний, *a.* mehrjährig.

Більший, *a. compar.* zu Вели́кий.

Більшинá, *f. Кл.* Majorität, Mehrzahl, *f.*

Білюга, *f.* Hausen, *m.* (Accipenser huso); 2) s. Біле 1).

Білю́х, *m.* s. Білик. [an *Ог.* 184, 2.

Біля, *praep. c. gen.* neben, bei, nahe

Біля́вий, *a.* weisslich.

Біля́вка, білявúна, *f.* blondes Mädchen, Blondine, *f.*; 2) * *m. f.* Geliebter, Geliebte; 3) — головáта Schwamm-Rosenspinner, *m.* (Liparis dispar); — золотогýзка, Goldafter, *m.* (L. chrysorrhoea.

Біля́вша, *f.* Libelle, *f.* (Libellula).

Біля́к, *m. АД.* I. 219 козак — in weisser Kleidung von Leinweind, dah. niederen Ranges (*opp.* кармази́нник), *Шй.*; 2) Art Hasen; 3) s. Біль II. 5).

Біля́нка, *f. Ч.* 59 weisser, feiner Teint (*opp.* весня́нка 4).; 2) s. Біль II. 5) Agaricus subdulcis.

Біля́р, *m.* Bleicher, *m.*

Біля́стий, *a. Б.* s. Біля́вий.

Бімбувáти, *v.n.* sich stolz geberden.

Бір, *gen.* бóру, *m.* Wald, bes. Nadelwald, *m.* II. 299.

Біржани́к, *m.* s. Збіржани́к, *Кв.*

Бірувáти, *v. a.* s. Бізувáти, (без-).

Бірчий, *a. m. s.* † Abgabeneinnehmer, *m. K.*

Біри́ч, *m. K. (Мета* V. 25) Aufrufer, Verkünder, *m* (?) [fel, *P.* I. 3.

Біс, *m.* Teufel, *m.* в біса zum Teu-

Бісе́рний, бісеро́вий, *a. КУ.* Perlen: -не де́рево Tamarix tetrandra, s. Бисеро́вий.

Бісик, *m. dim.* s. Біс; бісики пуска́ти *C.* I. 53. *Ko.* 9 verführen, bethören.

Бісити, *v. a.* ärgern; —ся rasen, toben, toll sein.

Бісний, *a. П. n.* 13 s. Біснова́тий.

Біснова́тий, *a.* vom Teufel besessen, rasend, toll. [Raserei, Wuth, *f.*

Біснова́тість, -ости, *f.* Tollheit,

Біснува́тися, rasend werd., rasen.

Бісовий, бісо́вский, *a.* teuflisch, dämonisch; Бісова Ара́нія ehem. Name Bessarabiens. [Gesinde, *n.* teufl. Sippe, *f.*

Бісо́вщина, *f.* teufliches Handwerk,

Бісурма́н, *m.* Bisurman, Muselman, Ungläubiger, *m.* [geh. s. Туре́цкий.

Бісурма́ньский, *a.* zu Бісурма́н

Бісу́рка, біся́ка, *m. C.* I. 243 s. Біс.

Біта, *f.* Gerber, *m. Oc.* (61) 219.?

Бі́ч(ни́й,) *a.* von, an der Seite, seitig, Seiten-.

Блава́нка, *f.* Ч. IV. 434.?

Бла́ват, бла́ватень, -тня, *m.* blaue Kornblume, (Centaurea cyanus); 2) *gew. pl.* blaues Seidenzeug.

Блавата́с, *m. IГ.* s. Блава́т 2).

Блава́тний, *a.* blau; 2) склеп — Schnitt-Tuchwaarenhandlung, *f.*

Блаву́чити, *v. n.* müssig sitzen, faulenzen.

Блага́не, *n.* das Flehen, *K.* [bitten.

Блага́ти, *v. a.* flehen, flehentlich

Блага́ч, *m.* блага́щий, *a. M.* II. 117 inbrünstig, flehentlich bittend, flehend.

Благе́нький, *a. dim.* zu Благи́й: nichtig, unbedeutend.

Благи́й, *a.* gütig, gutherzig, nachsichtig; Бла́го́, *adv.* wenigstens, zum Wenigsten (-добре и то́): — мені́ тілько ich bin schon damit zufrieden, ist für mich ein Gewinn; кому́ тото́ бла́го? wem kommt das zugut?

Бла́гість, -ости, *f.* Güte, Gnade, Nachsicht, *f. Ko.* 344 *K.*; 2) Wohlfahrt, *f.* Gedeihen, *n. У.*

Благоби́т, *m. КУ.* s. Доброби́т.

Благови́дний, *a. Пар.* scheinbar gut.

Благові́ст, *m.* grosse Glocke; 2) das Läuten zur hohen Messe. [schaft.

Благовіство́ване, *n.* frohe Bot-

Благовіствува́ти, благовісти́ти, *v. a.* frohe Botschaft verkünden, das Evangelium predigen, *Ш.* II. 139.

Благовісти́тель, *Ш.* II. 221, благові́стник, *m. У.* Verkünder froher Botschaft (vom Erzengel Gabriel *Марк.* 3) * Blumenkranz als Bote des Frühlings, *m.*

-Благові́стний, *a.* heilverkündend, glücklich; 2) von dem am Feste Mariä Verkündigung (благові́щене) Geborenen: schadhaft, unbrauchbar, fatal, unglücklich, *Шй.*

Благові́щене, *n.* Verkündigung der h. Jungfrau Maria, *n.*

Благові́щний, (-вісн-), *a.* zu Благові́щене geh. *H.* 9.

Благово́лене, *n.* † Wohlgefallen, *n.* Gunst, Gnade, *f. Ш.* II. 245 *K.*

Благово́нники, *pl.* Buccogewächte, *pl.* (Diosmeae).

Благогові́йно, *adv.* † *K.* mit wahrer, tiefer Frömmigkeit. [да́тний.

Благода́йний, *a. КУ.* s. Благо-

Благодаре́ники, *pl.* Reimw. zu варе́ники *H.* 237 s. *d. f.*

Благодари́ти, благода́рствувати, *v. a.* † s. Дя́кувати.

Благода́рний, *a.* † s. Вдя́чний.

Благода́рність, -ости, † *f.* s. Вдя́чність.

Благода́ть, благода́тність, -ости, *f.* Gnade, Wohlthat, *f.*; 2) Segen, *m.*

Благода́тка, *f.* Gottesgnadenkraut, Purgirkraut, *n.* (Gratiola officinalis).

Благода́тний, *a.* segenvoll, gesegnet, holdselig. [günstigen Tage, *B.*

Благоде́нно, *adv.* vom glücklichen,

Благоди́ш, *m.* Bartgras, *n.* (Andropogon) *B.* [308, *m.* s. Доброді́й.

Благоді́й, *У.* благоді́тель, *Ke.* II.

Благоді́ле, *n.* s. Благода́ть.

Благоді́я, *f.* s. Добро́ді́йство.

Благоду́шіе, *n.* † *Макс.* Gnade, *f.*

Благоду́шне, *adv. Ш.* II. 166 gutherzig. [keit, *f.*

Благолі́пе, *n. K.* † Pracht, Herrlich-

Благоно́сний, *a. КУ.* Wohlthat, Rettung bringend.

Благоподо́бно, *adv.* † *K.* ganz entsprechend, schicklich, correct.

Благополу́чно, *adv. gr.* glücklich.
Благопристо́йний, *a. Пол.* wohlanständig. [* edel, hochherzig, *Ш.* II. 25.
Благоро́дний, *a.* edel-, freigeboren;
Благоро́дність, -ости, *f.* Adel, Edelmuth, *m.*
Благословéне, (-ние), *n.* das Segnen, Weihen; 2) der Segen.
Благослови́ти, *v. a.* segnen, weihen; 2) lobpreisen; 3) — ся до вітця́ и до ма́тери, *Га.* I. 9 den Vater u. die Mutter um den Segen zum Kranzwinden für die Braut bitten; 4) благосло́вить ся на сьвїт es dämmert der Tag, der Morgen.
Благости́нний, *a. К.* segenreich.
Благости́ня, *f. К.* Gnade, Gunst, *f.* gutes Werk, Wohlthat, *f. Ч.* V. 1167.
Благотвори́тель, *m. Не.* s. Доброді́й.
Благотво́рний, благотворя́щий, *К. a.* wohlthuend, segenvoll, segnend.
Благоуха́нний, *a.* † *Ш.* II, 217 wohlduftend.
Благочéстє, *n.* s. Правосла́віе.
Благочести́вий, *a.* s. Правосла́вний; 2) gottesfürchtig, fromm, *Ш.* II. 251. [ehrlich.
Благочéстно, *adv. К.* ehrwürdig,
Благочи́нний, *a. m. s. gr.* Aufseher über mehrere Kirchen; Dechant, *m.*
Благува́ти, *v. n.* helfen (in der Krankheit).
Благу́тити, *v. n.* irre reden.
Благу́щий, *a.* s. Блага́щий.
Блажéнний, *a.* † selig, glückselig, glücklich.
Блажéнність, -ости, *f.* блажéньство, *n.* Glückseligkeit, Seligkeit, *f. У.*
Блажéньствувати, *v. n.* † *Шл.* glücklich sein.
Блажі́вка, *f.* Nbfl. des Стри́вігор.
Бла́жко, *m.* Blasius.
Блажкува́ти, *v. n.* leichtlebig sein.
Бла́зен, (-ень), *g.* -зня, -а, *m.* Narr, *m. Кч.* 139. [ти ся.
Блазни́ти ся, *Мх.* s. Соблазня́-
Блазнува́ти, *v. n.* den Narren spielen, närrisch Zeug machen, Possen spielen.
Блазню́к, *m.* s. Бла́зен; 2) Minderjähriger, *m.*
Бла́кіть, *f.* блакі́те, *n. Ст.* Bläue (des Himmels), *f.* Azur, *m. Левч.*

Блакі́тний, *Ш.* I. 58, блакі́тяний *Ст. a.* blau, himelblau, azuren, *Левч.*
Блам, блан, *Wgr.* IX. *m.* zwei Hälften Pelzwerk; 2) Sack eines Rauchwerks, *m.* [Pelz gefüttert, gebrämt.
Бланéний, *ptc.* сердáк, *Ф.* mit
Блана́р, s. Болонка́р.
Бла́ня, *f. Ф.* Pelzverbrämung; huçul. Pelzkleid, *n.*; 2) бла́на, *Пет.* s. Боло́на; 3) Waldanflug, *m.*
Блат, *m. В.* s. Була́т. [шняни́н.
Блах, *m. gen. pl.* Бла́хи s. Доли-
Блевати́ни, *pl. Н.* 14 das Ausgeworfene, Ausgespieene, Auswurf, *m.*
Блевузни́ти, *v. a. Н.* 256 s. Варня́кати.
I. **Блéкіт**, -оту, *m.* Gleisse, Hundspetersilie, *f.* Gartenschierling, *m.* (Aethusa cynapium).
II. **Блéкіт**, -оту, *m.* Geblöcke, *n.*
Блекі́тниця, *f.* s. Гадю́чка бор. *Вол.* [(Carex pallescens), *В.*
Блéкнїй, *a.* -я осо́ка bleiche Segge,
Блéкнути, *v. n.* verbleichen, verschiessen. [cyamus niger), *Ш.* II. 27.
Блекота́, *f.* Bilsenkraut, *n.* (Hyos-
Блекота́ти, *v. n.* s. Белкота́ти; 2) s. Блея́ти.
Блена́, *f.* s. Блекота́.
Блéнда, s. Бли́нда.
Блéндати, блендиґа́ти, блéнькати, *v. n.* s. Блуди́ти; — сьвї́том; 2) нога́ми schlendern.
Бленови́на, *f.* Hyoscyamin, *n.*
Блеск, *m.* Glanz, Schimmer, Prunk, *m.*
Блéскавий, (-лиск-), *a.* leuchtend, funkelnd, glänzend. [Flitterkram, *m. ВБ.*
Блéскіт, -оту, *m.* Glanz; Flitter,
Блеста́ти, блестї́ти, *v. n.* s. Блиста́ти etc.
Блестéнцї, *pl. Вол.* s. Блищі́.
Блéстний, *a.* funkelnd, *В.*
Блет, *m. Зап.* II. 428 s. Блат, то́піp.
Блехова́ти, *v. a. Гол.* III. 60. ?
Блешня́вий, *a.* на о́чи, *Гол.* III. 220 blendend, flimmernd (?)
Блея́ти, *v. n.* blöcken, möckern.
Блиди́ти, s. Беленді́ти.
Бли́жнь, *f. ТР.* 45 s. Близна́.
Бли́жнїй, *a.* nahe anliegend, sich nahe befindend, *С.* II. 138; der Nächste, *compar.* ближні́йший, *R.* 99; *superl. Ч.* II. 532. 533.

Бли́жчати, *v. n.* *Левч.* Близйти ся.

Близ, -зу, *m.* Nähe, Nachbarschaft, *f.* Ч. III. 159 *Мог.*

Близь, бли́зень, *adv.* s. Бли́зько.

Бли́зень, -зня, *m.* Schmeichler, Schwindler, *m.*

Бли́зець, -зця, *m.* s. Близню́к.

Близина́, *Не.* бли́зкість, -ости, *f.* Nähe, *f.*

Близи́ти, *v. a.* *Ко.* 324 nähern, nahe bringen; — ся *С.* II. 239 sich nähern. [barlich; *adv.* бли́зько.

Бли́зький, (-зкий), *a.* nahe, nach-

Бли́зна́, *f.* Narbe, Wunde, *f.* *В.* *КУ.* *Пет.* *Зак.*

Близни́ти, *v. n.* Zwillinge gebären.

Близни́ця, *f.* *Ф.* Doppelgewehr, *n.*; 2) Zwillingsschwester, *f.*

Близнова́тий, *a.* narbig, mit Narben bedeckt, *B.*

Близню́к, *m.* s. Близня́.

Близня́, -я́ти, *n.* *gew. pl.* близня́та, (*d.* -тка), Zwillinge, *pl.*; 2) alles Zweifache, Doppelte: Doppeltopf, *m.* zwei zusammengewachsene Früchte u. A.

Близозі́ркий, *a.* s. Близору́кий.

Близо́мий, *a.* *Н.* 223 *М.* s. Бли́зький.

Близору́кий, *a.* kurzsichtig, *Пол.*

Близору́кість, -ости, *f.* Kurzsichtigkeit, *f.* das Kurzsehen.

Бли́зці, *pl.* s. Близня́та.

Бли́кати, бли́кнути, *v. n.* schwach flackern; 2) blinken, glitzern; 3) чимо́сь winken. [кото́ра.

Бликото́ря, *f.* Melkziege, *f.* s. Плє-

Бли́мавка, *f.* Irrlicht, *n.* *Фр.*

Бли́мати, бли́мнути, *v. n.* blinzeln, glupen, finster u. versteckt blicken; 2) flackern, flimmern, *Фр.*

Блин, (*d.* блине́ць, -нця), *m.* Plinse, *f.* Pfann-, Waffelkuchen, *m* *Ог.* 81.

Блинда́, *f.* starker Hautausschlag.

Блинда́р, *m.* *Не.* Bettler.

Блиск, *m.* Glanz, Schimmer, *m.*

Бли́скавиця, *f.* Blitz, Wetterleuchten, *n.* [wetterstrahlend.

Блискави́чний, *a.* *К.* Blitzes-,

Бли́скавка, *f.* s. Бли́скавиця; 2) Laube, *f.* (Alburnus lucidus); 3) Johanniswürmchen, *n.* (Lampyris noctiluca); 4) silbernes Zehnkreuzerstück; 5) *pl.* бли́скавки silber od. goldfarbige Glaskorallen.

Бли́скавник, *m.* Blitzschleuderer, *m.* *Ру.* [ter, *m.*

Бли́скальце, *n.* Blendwerk, *n.* Flit-

Бли́сканка, бли́скавка, *f.* Bachstelze, *f.* (Motacilla).

Бли́скати, *v. n.* blitzen; wetterleuchten; 2) glänzen, funkeln, schimmern. [Auge, *Фр.*

Блискоо́кий, *a.* mit funkelndem

Блиской́ти, *v. n.* *М.* II. 76 s. Бли́снути. [schimmernd.

Блискотли́вий, *a.* glänzend,

Бли́снути, блисону́ти, *v. n.* blitzen, erglänzen, *С.* I. 147.

Бли́тва, *f.* Runkelrübe; 2) Erdbeerspinat, *m.* (Blitum), *Пет.* [den, (*Ф.*)

Бли́хавити, *v. n.* die Zeit vergeu-

Блища́к, *m.* *Левч.* falsches Gold od. Silber, Flittergold, *n.*

Блища́ти, *v. n.* glänzen, funkeln.

Бли́ще, *n.* *N. e.* Berges. [(блиску́нка).

Блищи́ця, *f.* s. Бли́скавка 2)

Блищі́, *pl.* Glanze, Glanzerze, *pl.*

Бліг, *gen.* блога́ s. Облі́г.

Блі́день, -дня, *m.* Borax, *m.* *Вол.*

Блі́дий, (-дний), *a.* blass, bleich.

Блі́дість, -ости, *f.* Blässe, *f.*

Блі́дниця, *f.* Bleichsucht, *f.*; 2) Knotenblume, *f.* (Leucojum vernum).

Блідні́ти, (-дну́ти), *v. n.* blass werden, verbleichen.

Блідова́тий, *a.* etwas blass.

Блідоли́ций, блідноли́кий *Кч.* 211 *a.* weiss od. blass im Gesicht, bleich.

Блі́ма, *f.* blinzelnde Dirne.

Бліх, *m.* Bleiche, *f.* Bleichplatz, *m.*

Бліха́р, *m.* Bleicher, *m.* [chung, *f.*

Бліхо́ване, *n.* das Bleichen, Blei-

Бліхова́ти, *v. a.* bleichen.

Бліхо́вня, *f.* Bleicherei, *f.* *Пол.*

Бліи́ти, s. Блеи́ти.

Блок, *m.* Rolle, *f.* *Пол.* [Spitzen,) *Не.*

Бло́нда, *f.* *pl.* Blonden, (seidene

Бло́ня, *f.* Stück Ackers, *n.*

Бло́ска, *f.* s. Блощи́ця.

Блоха́, *f.* Floh, *m.* (Pulex irritans); 2) — вре́дна Sandfloh, (P. penetrans); 3) Ч. IV. 40 Art Fangspiel.

Блоха́р, *m.* der viele Flöhe hat.

Блохо́вник, *m.* Polei-Minze, *f.* (Mentha pulegium).

Бло́шка, *f.* во́дна Wasserfloh, *m.* (Daphnia pulex); 2) — зе́мна s. Коза́вка,

Блошник, *m.* Flohkraut, *n.* (Polygonum persicaria), *Пет.*

Блошниця, — осока, *f. B.* Floh-Segge, *f.* (Carex pulicaris).

Блощва, *f.* Wanzentod, *m.* Wanzenkraut, *n.* (Cimicifuga foetida).

Блощинник, блощичник, *m.*—багонник, *m.* Sumpf-Porst, wilder Rosmarin (Ledum palustre), *B.*

Блощиця, *f.* Wanze, Bettwanze, *f.* (Acanthia lectularia); 2) — красива gezierte Schildwanze (Cimex ornatus); 3) — ягідна (Cimex baccarum); 4) — чортополоша (Tingis Echii); 5) — сїра graue Baumwanze (Pentatoma grisea); 6) — підкорниця (Aradus); 7) — щитник (Scutellera); 8) — водна Wasserwanze (Coryxa striata), *pl.* -ї водні (Hydrocores); — земні Landwanzen (Geocores).

Блуд, *m.* das Herumirren; 2) Irrthum, *m.* Versehen, *n.* Fehler, *m.* 3) Unkeuschheit, Unzucht, *f.*; -ом ходити, в блудї х. Unzucht treiben; -ом повести кого jmdn irre führen; блудом піти auf Irrwege, auf Abwege gerathen.

Блудати, s. Блудити, блукати.

Блуден, (-ень), *a, Ф.* ein Verirrter, Irrender, *TP.* 199. [s. Блуд.

Блудець, -дця, *dim. m.* *Ч.* III. 419

Блудило, *n.* Irrlicht, *n.* [2) fehlen.

Блудити, *v. n.* irren, fehlgehen;

Блудний, *a.* irrig, fehlerhaft; 2) sündhaft, unzüchtig, unkeusch, *Ш.* II. 253.

Блудник, *m. K.* der Unzüchtige, Unkeusche; 2) Rothkehlchen, *n.* (Lusciola rubecula); 3) Labyrinth, *n. Ил.*

Блудниця, *f. IГ.* unzüchtiges Weib, Hure, *f.*

Блудодїйство, блудодїяне, *K.* блудство, † *n.* Unzucht, Unkeuschheit, *f.*

Блудяга, *m. f. P.* I. 86 Landstreicher; пішов у блудяги er wurde L. s. Бродяга.

Блудяжка, *f. Мак.* s. Блудниця.

Блукане, *n.* блуканина, блуканка, *f. Ил.* das Irren. [hen.

Блукати, *v. n.* — ся irren, irre ge-

Блучка, *f.* s. Волїчка.

Блювак, *m.* Art giftiger Schwämme.

Блюване, *n.* Erbrechen, Vomieren, *n.* напирає на — reizt zum —.

Блювати, *v. n.* sich erbrechen, s. übergeben, чим.

Блювачка, блювота. *f.* das Erbrechen, *B.* [*ГШ.*

Блювне средство, Brechmittel, *n.*

Блювник, *m.* brechenerregende Kopfbeere, Brechwurzel, *f.* (Cephaelis ipecacuanha). [brochene, Auswurf, *m.*

Блювотина, *f.* -не, *n.* das Er-

Блюдо, *(d.* блюдечко), *n.* kostbare Schüssel, Teller, *m*, *H.* 29 *Кв.* II. 46.

Блюдолиз, (-лизець), *m.* Tellerlecker, Schmarotzer, *m.* *Ш.* II. 21.

Блюзниця, *f.* Weib das Garstiges spricht, Zoten reisst.

Блюзнути, *v. n.* im Strahl hervorschiessen, -brechen, *Гол.* III. 20.

Блюнути, *v. n.* s. Блювати.

Блюса, *f.* schmaler Lederstreifen zur Deckung der Naht in Pelzen.

Блюститель, *m.* † Bewacher, Aufseher, *m. K.*

Блюти, s. Блювати.

Блютовина, s. Блювотина.

Блюхнути, *v. n. B.* s. Блюзнути, бухнути. [dulcamara).

Блюш, *m.* Alpranke, *f.* (Solanum

Блющ, *m.* Epheu, *m.* [*pl.* (Araliaceae).

Блющниковаті, *pl.* Ephenartige,

Бля, *Ос.* (62) IV. 75. 78. 82 s. Для.

Блявкнути, *v. a. Кч.* 28 ein ungeziemendes Wort fallen lassen.

Бляґузкати, *v. a.* Lappalien, Dummheiten vorplauschen, d. Narren spielen, *Кн.*

Блякіт, -оту, *m. Св.* s. Блакіть, *f.*

Блят, *m.* Weberblatt, Riet, *n.*; 2) s. Обух, блат; 3) Platte, Tafel (eines Tisches u. A.) *f.*

I. Бляха, *m. У.* Benennung der ungar. Ruthenen bei den верховинцї; *pl.* Wlachen s. Блах. [Blech, *n.*

II. Бляха, бляха, *(d.* бляшка), *f.*

Бляхар, *m.* Klempner, Flaschner, *m.*

Бляхарня, *f.* Blechfabrik, *f.*

Бляхарский, *a.* Klempner-.

Бляхарство, *n.* Klempnerhandwerk, *n.*

Бляхман, *m.* Dunst, Nebel vor den Augen; -а пускати, -ом очи занести кому blauen Dunst machen, vorschwindeln, mit Vorspiegelungen hintergehen.

Бляхований, *a. Ко.* 161 in Relief, in erhabener Arbeit.

Бляхувати, *v. a.* mit Blech bedecken, belegen.

Бляшаний, *a.* von Blech, blechern.

Бляшанка, *f.* Blechdose, *f.* Napf, *m.*; Art Geräth zum Fischfang im Winter.

Бо, *conj.* denn; 2) da, weil; бо инш', — не *КУ.* I. 172 denn anders, — nicht; 3) doch; але-ж бо aber doch.

Бобавець, -вця, *m.* Art Fabaria, *B.*

Бобайка, *f.* *N. e.* Berges.

Бобак, *m.* s. Свиnщ. [aus Hafermehl. *pl.*

Бобальки, (-альчаки), *pl.* Klösse

Бобачик, *m.* s. Дївунка.

Бобер, бобир, -бра, *m.* Art Jagdspiel *Ч.* IV. 40; 2) Kaulbars, *m.*

Бобирець, -рця, *dim.* s. Бобир; 2) Squalius borysthenicus.

Бобівник, *m.* кружалистий, doldenblüthige Blumenbinse, Wasserviole, *f.* (Butomus umbellatus); 2) Bitter-Biberklee, *m.* (Menyanthes trifoliata); 3) Bachbunge, *f.* (Veronica beccabunga); 4) Zwergmandel, *f.* (Amygdalus nana).

Бобковець, -вця, лавр —, *m.* edler Lorbeer, (Laurus nobilis).

Бобковий, *a.* vom бобковець.

Бобовий, *a.* Bohnen-; -е дерево Bohnenbaum, *m.* (Cytissus laburnum).

Бобовина, *f.* бобовиньe, *n. coll.* бобовянка, *f.* Bohnenstroh, *n.* Bohnenstengeln, *pl.* [feld, *n.*

Бобовиско, (-вище), *n.* Bohnen-

Бобона, *f.* Забобона, *Пет.*

Бобровий, *a.* Biber-. [storeum).

Бобровина, *f.* Bibergeil, *n.* (ca-

Бобровник, *m.* Biberjäger, -fänger, *m.* *K.*

Боброїд, *m.* Biberesser, *m.*

Бобруниця, *f.* s. Бабрун. [geläute.

I. **Бов!** *int.* vom dumpfen Glocken-

II. **Бов**, *m.* tiefe Grube im Flusse.

Бовван, *m.* grosse Masse ohne deutlichen Umriss, Klumpen, *m.* alles Riesige; 2) Götzenbild, *n.*; 3) * ungeschlachter Mensch, Lümmel, Bauerklotz, *m.*

Боввані́ти, *v. n.* als grosse Masse undeutlich heranziehen, herabdrohen (von Wolken). *Зак. Пом.* II. 25.

Бовгар, *m.* Rind- Ochsenhirt, *m.*

Бовгарка, *f.* Hürde, Stallung für Ochsen, *f.*

Бовдрик, *m.* *N. e.* Berges.

Бовдур, *m.* *P.* I. Rauchfang, *m.*; 2) Fischerstange mit e. Kopfstück; 3) * s. Бовван 3).

Бовдурити ся, in hohen Säulen (Wolken) sich erheben, *Фр.* [ламкати.

Бовкати, бовкнути, *v. n.* s. Ба-

Бовкун, *m.* Zugochse im Einspänner, *m.* бовкуном mit einem Zugochsen; einzeln, Solo-. [scherstange, *f.*

Бовт, *m.* бовта, *f.* Störstange, Fi-

Бовтати, *v. a.* schütteln, schlagen, umrühren; * plaudern, schwätzen; — ся sich plätschern.

Бовтач, *m.* s. Бовт.

Бовтиції, *pl.* s. Дармовіси (auch vorne u. aus der Wolle); 2) Metallknöpfe, *pl. m.* [Wasser, *m.*

Бовтнене, *n.* Schlag od. Fall ins

Бовчити ся *impers.* von umwölktem Himmel u. thauigem Wetter; 2) vom nahenden Ungewitter.

Бовфа, s. Больфа.

I. **Бог**, *m.* s. Богун 1).

II. **Бог**, *m.* Gott, *m.* бога ради, б. діля, *Шл.* um gotteswillen; 2) земний — Wahrsager, Zauberer als Heilkünster, Wunderdoctor, *m.* бог-да-прости Gott vergelt's! бог має Gott hat es, wir nicht: ist nicht da; (*praeterit.* бог мало *Не. д. м.* 138); 3) *pl.* боги, *Ч.* I. 23 Heiligenbilder, *pl. C.* I. 144.

III. **Бог**, (Буг, *Левч.*) Fluss Boh.

Богад, *m.* *Ч.* IV. 143 s. Посаг, посад.

Богатество, *n.* *Гол.* III. 269 s. Богацтво. [bar.

Богатий, *a.* reich, reichlich; 2) kost-

Богатиня, *m.* s. Богатир 1).

Богатир, (баг-), *m.* e. Reicher; 2) Held, *K.* II. 52, Ritter, *m.* s. Лицарь.

Богатирство, *n.* *Фр.* Reichthum, *m.*

Богатити, [богачу, -тиш], *v. a.* reich machen. [reich werden, sich bereichern.

Богатїти, [богатїю, -тїеш], *v. n.*

Богатка, пшениця —, *f.* englischer Weizen, (Triticum turgidum), *B.*

Богато, s. Багато.

Богацкий, *a.* des Reichen.

Богацтво, *m.* Reichthum, *m.* Wohlhabenheit, *f.*

Богач, *m.* der Reiche; 2) s. Косач, *B.*

Богачий, *a.* *Ч.* V. 1194 s. Богацкий.

Богачище, *m. aug.* s. Богач.

Богачка, *f.* die Reiche, reiche Frau.

Богдан, *m.* Theodor, Theodat; 2) богдан, богданчук uneheliches Kind, *Mi.* II. 390.

Богда́нка, *f.* unehelich geborenes Mädchen, *Mi.* II. 271.

Боги́ла, *f.* *Ш.*I. 215 s. Буги́ла (?).

Боги́ня, *f.* Göttin, *f.*

Боги́нин, *a.* der Göttin.

Богобо́йний, *Зг.* богобоязли́вий, *Ш.* II. 11, богобо́язний, богобоя́щий, *a.* gottesfürchtig.

Богобо́йність, *Зг.* богобо́язність, *У.* -ости, *f.* Gottesfurcht, *f.* [Gott walten.

Богова́ти, *v. n.* *Гол.* III. 225 als

Богови́тий, *a.* gottähnlich, göttlich, göttergleich, *Кл.* *КУ.*

Богові́щ, *m.* *У.* Verkünder Gottes, *m.*

Богоя́зний, *a.* *Біл.* gottesfürchtig, fromm.

Богода́вець, -вця, *m.* *Ч.* II. 239 von Gott gegeben (Theodatus).

Богода́нний, *a.* *IГ.* gottgegeben, göttlich. [geistert, von Gott eingegeben.

Богодухнове́нний, *a.* gottbe-

Богознева́га, *f.* *К.* Gotteslästerung, *f.* [ний, *К.*), *a.* *ОБ.* gotteslästernd.

Богозневажли́вий, (-зневаж-

Богома́з, богома́зник, *m.* schlechter Maler; 2) *gew. pl.* schlechte Heiligenbilder. [Gottesmuter, *f.*

Богома́ти, *f.* (-ма́тїр), *g.* -ма́тери

Богоми́слий, *a.* gottberathen, *Ру.*

Богомі́лє, [мол-], *n.* das Beten, Andacht. *f.*; 2) Wallfahrt, *f.*; 3) jüdisches Betgewand, *He.* [fromm.

Богомі́льний, *a.* Gebet- *К.*; 2)

Богомі́льниця, *f.* Betschwester, bigottes Weib, *Mx.*; 2) Wallfahrerin, *f.*; 3) *Bein.* des jüdischen Bethauses, *АД.* II. 28.

Богомо́лка, *f.* fromme Pilgerin, *He.*; 2) — хи́ща Fangheuschrecke, Gottesgrille, *f.* (Mantis religiosa). [in Gott.

Богому́дрець, -дрця, *m.* der Weise

Богоневі́стная, *a. f.* s. † Gottesbraut, *f.* [hasser, *m.*

Богоненави́дник, *m.* *К.* Gottes-

Богоно́сець, -сця, *m.* von Gott Erleuchteter, Gott Tragender, *m.*

Богоотсту́пник, *m.* Gottesleugner, Abtrünniger, *m.*

Богоподо́бний, *a.* gottähnlich.

Богоподо́бність, -ости, *f.* Gottähnlichkeit, *f.* *Фр.* [rung, *f.*

Богопочи́тане, *n.* Gottesvereh-

Богоприя́тний, *a.* gottgefällig.

Богопроти́вний, *a.* gotteswidrig.

I. Бoгоро́диця, *f.* s. Боро́диця.

II. Богоро́диця, *f.* Muttergottes, Gottesgebärerin, *f.*

Богоро́дичний, (= ро́дицький), *a.* zur Muttergottes geh. -а трава́ Thymian, *m.* (Thymus Serpyllum).

Богоро́дний, *a.* gotterzeugt, *Кл.*

Богоро́жник, *m.* Mehlbeerbaum, *m.* (Crataegus aria, Sorbus a.); 2) Elsbeerbaum, (Pyrus torminalis).

Богоро́стка, *f.* Traganth, *m.* (Astragalus glycyphyllus).

Богосло́в, (-о́вець, -вця,) богосло́вник, *m.* Theolog, Hörer der Theologie, *m.*

Богосло́віє, (-сло́вство), *n.* Theologie, *f.* Curs des theol. Studiums, *ЕВ.*

Богосло́вський, *a.* theologisch. [lich.

Богослуже́бний, *a.* gottesdienst-

Богослуже́нє, *n.* Gottesdienst, *m.*

Богосто́тний, *a.* gottähnlich, *Кл.*

Боготвори́ти, *v. a.* vergöttern, *К.* *He.*

Богото́чний, *a.* von Gott fliessend.

Богоубі́йник, *m.* *IГ.* Gottesmörder, *m.* [*АД.*

Богохрани́мий, *a.* gottgeschützt,

Богохульо́а, *f.* богоху́льство, *n.* *Пар.* Gotteslästerung, Blasphemie, *f.*

Богоче́стіє, *n.* † Religion, *f.*

Богочолові́к, *m.* Gottmensch, m.

Богоявле́ніє, *m.* Erscheinung Gottes, *f.*; 2) Fest der Taufe Christi, *n.*

Богоявле́нський, *a.* zum Feste der Taufe Christi geh.

Богуми́лий, *a.* gottgefällig, Gott angenehm, *Шл.* [ство geh. *He.* *Пр.* IX. 607.

Богумі́льський, *a.* zu Богумі́ль-

Богумі́льство, *n.* e. Art religiöser Sekte, *He.* (*Пр.* IX. 892).

Богу́н, *m.* Magen, Pansen, *m.* (rumen); 2) — борови́й души́стий Art Seidelbast (Daphne Cneorum).

Богусла́вє. *n.* Stadt Богусла́в mit Umgebung, *He.*

Бодь! *int.* vom Stechen.

Бода́й, [бог+дай], *conj.* dass doch, wenn doch, soll- (v. Fluch); 2) wenigstens doch, *Ог.* 200.

Бода́к, *m.* Distel, *f.*

Бодану́ти, s. Бодну́ти.

Бода́че, *n. coll.* Distelgewächse, *pl.*

Боде́нка, *f.* боденча́, -я́ти, *m.* Fässchen, *n.*; 2) s. Масни́чка.

Бóдець, -дця, *m.* *Ил.* Motiv, *n.* Antrieb, *m.*
Бодли́вий, *a.* stössig.
Бóднар, *m.* Böttcher, Fassbinder, *m.*
Боднари́н, *n.* Sohn des бóднар.
Боднари́на, боднарівна, *f.* Tochter d. бóднар. [Böttcherhandwerk treiben.
Боднáрити, боднарювáти, *v. n.*
Боднари́ха, боднарчýчка, *Гол.* III. 213 Gattin des бóднарь.
Боднáрский, *a.* Böttcher-.
Боднáрство, *n.* боднáрка, *f.* *На.* Böttcherhandwerk, *n.* [nern).
Боднýти, *v. a.* stossen, (mit d. Hör-
Бóдня, *f.* grosses Fass, grosser Bottich (mit Verschluss).
Бóдрий, *a.* wacker, rüstig, *Кв.* II. 59.
Бодри́ти ся, muthig, rüstig, wacker auftreten.
Бóдрість, -ости, бодротá, *f.* Wachsamkeit; Rüstigkeit, Lebhaftigkeit, *f.* Muth,
Бодя́к, *m.* s. Бодáк. [*m.*
Бодя́н, *m.* spitzhörniger u. stössiger Ochs; 2) Stern-Anis, *n.* (Pimpinella Anisum).
Бодянíвка, *f.* Anis-Branntwein, *m.*
Боввáнє, *n.* Turnier, *n.*
Боввий, *a.* Schlacht-; 2) vom Schlagen, *Кв.* II. 333. [feld, *n.* *Кч.* 173.
Боввúще, *n.* Kampfplatz, *m.* Schlacht-
Бóвець, *gen.* бóйця, *m.* Kämpfer, Duellant, *m.* *Кч.* 298. [erung, *f.*
Божбá, *f.* Eid, Schwur, *m.* Betheu-
Божевíлє, *n.* *Зар.* Wahnsinn, *m.* [вол-]. [sinnig.
Божевíльний, *a.* irrsinnig, wahn-
Божевíльник, *m.* der Wahnsinnige, Verrückte, Narr, *m.*
Божевíльня, *f.* *Шс.* Irrenhaus, *n.*
Божéник, *m.* Gehilfe eines Dorf schulzen. [s. Бог II.
Бóженька, *f.* бóженько, *m.* *dim.*
Бóженькати ся, s. Божи́ти ся; 2) zu Gott seufzen. [lich, Gottes-.
Бóжеский, божествéнний, *a.* gött-
Божествéнність, -ости, *f.* Göttlichkeit, *f.* [keit, *f.* göttliche Natur.
Бóжество́, *n.* Gottheit; 2) Göttlich-
Бóжий, *a.* göttlich, Gottes-; 2) heilig; — чоловік blinder, singender Bettler; — вóлок Hirschkäfer, *m.* (Lucanus cervus); -а дорóга Milchstrasse; 3) на бóжій дорóзі in der Sterbestunde; -а корóвка Marienkäfer; Gold-Raubkäfer; Maiwurm, *m.* -а росá Sonnenthau, *m.* (Drosera); -а травá Bockhorn, *n.* (Faenum graecum); Bandgras, *n.* (Phalaris picta); -а трíйця (крóвця) Berg- Johannisblut, *n.* (Hypericum montanum); -е дéрево Nabwurz, *f.* (Artemisia Abrotanum); -е тíло Christophskraut, *n.* (Actaea spicata); 4) на Бóже дáти zu Kirchenzwecken opfern.
Бóжик, *m.* *Зг.* s. Бóжок.
Божи́ти ся, betheuern, Gott zum Zeugen anrufen, schwören.
Божи́стий, *a.* весь день — *Фр.* den ganzen Tag hindurch.
Бóжичка, *f.* Gottes, Heiligenbild, *n.*
Божи́ще, *n.* *До.* s. Бóжок.
Божівни́к, *m.* s. При́сяжний (in d. Gemeinde).
Бóжість, -ести, *f.* *Ру.* s. Бóжество́.
Бóжка, *f.* s. Боги́ня; 2) Fasten, *n.* *Gr.* 17.
Божкáр, божкодáйло, *m.* Frömmler, Mucker, Scheinheiliger, *(Ф.)*.
Божкорóдїти, *v. n.* Hokus Pokus treiben, *(Ф.)*.
Бóжкувáти, *v. n.* fasten.
Бóжник, *(d.* божничóк, -чкá*)*, *m.* der Winkel im Hause, wo die Heiligenbilder stehen, Glasschrank mit Heiligenbildern, *m*
Божни́ця, *(d.* божни́чка*)*. *f.* *Ч.* IV. 420 s. Бóжник; 2) jüdisches Tempelhaus; 3) Mythologie, Götterlehre, *f.*
Бóжо, *adv.* *Н.* 64 = по бóжому glimpflich.
Бóжок, -жка, *m.* Götze, heidnischer Gott; 2) — сви́нний s. Богýн 1) *(В)*.
Боз, *m.* Hollunder, Holler, *m.* (Sambucus); 2) — турéцкий Flieder, *m.*
Бозинá, *f.* s. Бзинá. [(Syringa).
Бозинóвий, *a.* aus Hollunder.
Бо-взнá-що, „Gott weiss was".
Бозни́к, *m.* s. Бзни́к.
Бóзя, *f.* *dim.* in d. Kindersp. s. Бóженька oder Бог; 2) Feuer, *n*; Sonne, *f.* *Фр.* [*Сьв.* (81) 129].
Бой-дíвка, *f.* Jungfrau mit männlichem Sinn, *f.* Mannweib, *n.*
Бóйе! *int.* (= Бóгу ей, ей-Бóгу) wirklich bei Gott, *Ог.* 160, 4 *(В)*.
Бóйка, *Зг.* бойки́ня, *Зар.* *f.* Weib eines Бóйко.

Бо́йки́й, *a.* tüchtig, wacker, kampflustig, tapfer, kriegerisch; 2) kühn, keck; 3) flink, *Пет.*

Бойкі́вський, *a.* zur Бойко, *(pl.)* geh.

Бойкі́вщина, *f.* Wohnsitz d. Бо́йки.

Бо́йко, *m.* Name der Ruthenen im Gebirgsstrich zwischen den Flüssen Стрий und *Лімниця.*

Бойку́н, *m.* драчли́вий Kampfhahn, *m.* (Machetes pugnax) *Пол.*

Бо́йний, *a.* Kampf-, Kriegs-, Schlacht-.

Бойни́ця, *f.* Schiessscharte, *f.*, *К.*

Бо́йня, *f.* Schlachthof, *m.* -haus, *n.*

Бойськи́й, *a.* s. Бо́йківський.

Бо́иско, *бо́ище*, (*боіско*, *боіще*), *n.* Dreschtenne, *f.*; 2) Kampf, *m.* Fehde, *f.* das Ringen, *М.* II. 81. [кий, *Ш.* I. 396.

Бойчі́йший, *a. compar.* zu Бой-

Бойчу́к, *m.* junger Бо́йко.

Бо́йчиха, *f.* s. Бо́йка.

Бо́їти, *v. n.* sieden, *(В).*

Бока́нь, *m.* s. Повнобо́кий.

Бокаса́ піти́, *Гр.* seitwärts treten (v. störrigen Pferde).

Бока́та, *f.* s. Бука́та. [Berglehne.

Бока́ч, *m. Ф.* зеле́ний bewaldete

Бо́ки, *pl.* ско́ки й бо́ки ausgelassenes frohes Springen u. Hüpfen.

Бокі́вня́, *f.* Zahl von 500 zusammengepackten Fischen.

Бо́кла, *f.* Schwimmwanze, *f.* (Corixa).

Бокла́на, *f. Wgr.* XI. s. Бокла́г.

Бокла́г, *боклáй*, *Др. с.* 232, *(aug.* боклажи́ще, *d.* боклажо́к), *m.* Wasserschlauch, *m*; 2) Fässchen, tellerförmiges hölzernes Geschirr.

Бокла́жка, *f.* s. Бокла́г; 2) *pl.* ähnlicher Form Winteräpfel.

Бокла́тий, *a.* bauchig, *Зг.* [spiel.

Бо́кло, *n. Га.* I. 138 e. Art Oster-

Боко́бородди, *pl.* Backenbart, *m. Пол.*

Бокови́й, *a.* Seiten, seitlich; на бокову́ auf die Seite sich zum Schlafen legen, *Кн.*; 2) von Aussen.

Бокови́ця, *f.* Begleitung, Accompagnement der Bassgeige u. A.

Бокопла́вці. *pl.* Seitenschwimmer, *pl.* (Pleuronectae). [(Gammarus), *Пет.*

Бокопри́жка, *f.* Flohkrebs, *m.*

Боко́ри, *pl.* Flösse, *pl. n.*

Бокорі́йка, *f.* schmaler Riemen.

Бокохі́д, -*о́да*, паву́к — *m.* seitwärts laufende Spinne (Thomisus).

Бокре́йда, (-та), *f. Гол.* III. 400 s. Покре́йта.

Боку́ри, *pl.* Riemengürtel, *m.*

Бо́кша, *f.* Kuh von solcher Farbe wie Бокші́й, s. Бочу́ля.

Бокши́стий, *a.* mit weissem Fleck auf der Seite.

Бокші́й, *m.* schwarzer od. brauner Ochs mit weissen Seiten, od. weiss mit schwarzen od. braunen Seiten.

Боль, *f. Кн.* s. Біль, *m.*; 2) *боль*, *m. Ф. (Пов.* 65) der Kranke, Sieche.

Бола́, *f.* schwere Krankheit, *f.*; 2) Geschwür, *n.*; 3) Typhus, *m.* [derer, *m.*

Бо́лбот, *m. Не.* Mauldrescher, Plau-

Болбота́ти, *v. a.* undeutlich sprechen, plappern. [chend, plapperhaft.

Болботли́вий, *a.* undeutlich spre-

Болва́н, s. Бовва́н.

Болванопокло́ньство, *болвохва́льство*, *К. n.* Götzendienst, *m.*

Болга́р, Болгари́н, *m.* Bulgare, *m.*

Болгарова́тий, *a. К.* mit bulgarischem Gepräge.

Болга́рский, *a.* bulgarisch.

Болга́рщина, *f.* Bulgarismus, *m.*; 2) Bulgarien, *n.* [Gott sei Dank!

Бо́ле, *бо́ли*, *adv. Гол.* s. До́бре; 2)

Бо́ледь, *adv. Ф. Пр.* III. 120 s. (?) *Либ́онь*; — що, gottlob dass —.

Бо́леаний, *бо́лесний* (-естн-), *a. М.* I. 100 schmerzlich, schmerzhaft.

Болє́зность, (-лесн-), *f. Др. с.* 29 Krankheit, *f.*; 2) Schmerz, *m.*

Болесни́ця, *f. У.* s. Бо́льниця.

Бо́лещі, *pl. М.* Leid, Weh, *n.* Schmerzen, *pl.* [mal, ebengut, dass —; dennoch.

Бо́ли, *бо́ле*, *adv. Га.* II. 54 doch ein-

Боли́голов, *m.* (-ва, *f.)* Wasserschierling, *m.* (Cicuta virosa); 2) Taumellolch, *m.* (Lolium temulentum); 3) Stechapfel, *m.* (Datura stramonium.)

Болиму́ха, *f. бодя́ща*, *f.* Stechfliege, *f.* (Stomoxys calcitrans). [s. Бігме́!

Болі́в-бим! *int.* der Betheuerung,

Болі́жно, *adv.* müssig; nutzlos.

Бо́лїзько, *adv.* s. Бо́лесно, (-ий).

Бо́лїзнь, *f.* Krankheit, *f.* [ний.

Бо́лїзний, *a.* kränklich, s. Болес-

Болїзнува́ти, *v. n.* viel leiden, siechen.

Болі́нє, *n.* Schmerz, *m.* Weh, *n. Cm.*

Болі́ти, *v. a.* [болю́, боли́ш, бо-

ли́ть] wehe thun, schmerzen; боли́ть мене головá der Kopf thut mir weh; тóє менé б. das schmerzt mich; 2) *v. n.* [болíю, болíєш] Schmerzen leiden, dulden, krank sein, siechen; 3) над ким mitleiden.

Болїтцé, *n. dim.* s. Болóто.

Бóлїчь, *f.* Schmerz, *m. Сл.*

Бóлько, *adv. Ч.* V. 442 s. Бóлесно.

Болкýн, *m. N. e.* полони́на.

Бóльниця, *f.* Krankenhaus, *n.*

Бóльно, *adv.* s. Бóлесно, *Л.* 94.

Бóльность, *f.* Schmerz, *m.* Leiden, *n.* Krankheit, *f. Л.* 80.

Бóлов, *m.* grosse Schlange, *Gr.* 17.

Боломýтня, *f. Ч.* IV. 204 Betrügerei, *f.* s. Баламýтити.

Болóна, *f.* Haut, *f.* Häutchen, *n.*; 2) Pergament, *n.*; 3) Papierbogen, *m МШ.*

Болонáстий, болони́стий, болонковáтий, *a. B.* häutig.

Болóнє, *n.* Blachfeld, *n.* Ebene, *f.*; 2) Au, Trift, Weide, *f.*; 3) Glacis, *n.* s. Оболóнє.

Болóнка, *f.* Membrane, *f.* Häutchen, *n.*

Болонкáр, *m.* Glaser, *m.*

Болонкокри́льцї, *pl.* Hautflügler, *pl.* (Hymenoptera).

Больóньский, *a.* Bologneser-.

Болончáтий, *a.* dünnhäutig, *Пол.*

Болоня́чка, *f.* Hauttang, *m.* (Ulva).

Болотáвка, *f.* s. Берегýлька.

Болоткувáтий, *a. Под.* s. Болóтний.

Болотнéча, болотня́, *f.* tiefer Koth.

Болóтний, болотни́стий, *a.* sumpfig, kothig, Sumpf-.

Болóтник, *m.* sumpfige Trift; 2) болотя́ник, Pfuhlschnepfe, *f.* (Limosa).

Болóтниця, *f.* Blumensimse, *f.* (Scheuchzeria), *Нет.*

Болóто, *n.* Koth, *n.*; 2) Sumpf, *m.*; 3) sumpfige Wiese.

Болотю́к, *m.* ставови́й, Schlammschnecke, *f.* (Limnaeus stagnalis).

Болотяни́к, *m.* Sumpfteufel, *m.*

Болохóвець, -вця, *m. Ч.* IV. 84 Jäger, Weidmann, *m.*

Болувáти бокáми, *Гол.* III. 221 s. ? Носи́ти бокáми.

Бóльфа, *f.* s. Болячка 1).

Болю́чий, (-щий), schmerzhaft, wund, *Фр.*

Бóля, *f.* in d. Kindersp. s. Барабóля.

Боля́к, *m.* s. Боля́чка 1).

Болярúн, s. Боярúн.

Боля́чка, *f.* Geschwür, *n.* schwärige Beule; 2) Gebärmutter, *f.*; 3) mehrere innere Krankheiten.

Боля́щий, *a.* krank, leidend; der Kranke, *III.* I. 152.

Бóмба, *f.* Bombe, *f.*

Бомбáр, *m.* Maikäfer, *m.*

Бомбардувáти, бомбувáти, *v. a.* bombardieren, beschiessen.

Бóмбель, -бля, *m.* Bläschen, *n.* Zitterperle, *f.*

Бомбóвий, *a.* Bomben-.

Бомбýшка, *f.* — роси́ Tropfen, *m. У.*; 2) *pl.* Stecknadeln in d. Haube.

Бóмкати, *v. n.* summen.

Бóмок, *gen.* бóмка *m.* Viehbremse, *f.* (Tabanus bovinus). [s. Бóднарь etc.

Бóндар, *n.* alle Wortbildg. бонд-,

Бонк, *m.* s. Бéнкарт.

Бонтóжок, -жка, *m. Ч.* IV. 534 ein Theil der weiblichen Bekleidung.

Боня́к, *m.* s. Повня́к.

I. Бор, s. Борґ.

II. Бор, *gen* бру, прóсо — Kolbenhirse, *f.* (Setaria italica).

Бóра, *f.* s. Бóрва.

Борбá, *f.* Kampf, *m.* das Ringen.

Борборóси, *pl. Ф.* mürrische Reden, böse Grillen.

Борборосíти, *v. n.* plärren.

Бóрва, *f.* борвíй, *m. B.* Nordwind, Sturmwind, Orkan, *m.* [1048. ?

Борговéнький, *a.* віл — *Ч.* V.

Борґ, *m.* Borg, *m.* das Borgen.

Бордю́г, (-ю́х) *m.* Schlauch; Sack aus Ziegenhaut, *m.*

Бóре, *adv. Wgr.* IX. s. Бóле, бíльше.

I. Бóрець, -рця, *m.* Kämpfer, Ringer, Faustkämpfer, *m.*

II. Борéць, -рця́, *m.* Trichter, *m.*

Боржáва, *f.* nördl. Nbfl. der Ти́са.

Боржí, боржíй, *comp.* zu Бóрзо.

-Бóрзий, *a.* бóрзо *adv.* schnell, geschwind, rasch, flink.

Борзинá, *f.* s. Бистринá.

Бóрзість, -ости, *f.* Schnelligkeit, Munterkeit, *f.* [derschösse, *pl.*

Бóри, *pl.* Falten, Runzeln; 2) Klei-

Боривíтер, -тра, *m.* Rüttelfalke, *m.* (Falco tinunculus).

Борикáти, *v. a.* auseinanderwerfen, -wühlen; — ся в ким mit jmdem ringen, sich herumschlagen.

Бориславъ, *m.* Städtchen in Ostgalizien; 2) Breslau, *n.*

Борйтель, *m.* s. Бóрець.

Борйш, s. Барйш.

Боришéнний, *a.* Mehl-.

Борідка, *f.* kleiner Bart; 2) *gew. pl.* bartähnlicher Gespinnstzipfel an der Flaschreche; dgl. Борóдиця.

Бóркати, *v. a* s. Підбóркати.

Бóрки, *pl.* Backenbärte, *pl.*

Борлáк, *m.* борлáнка. *f.* Kehlkopf, *m.*

Бормотáти, *v a.* murmeln, brummen.

Бормотýн, *m.* s. Бурмйло.

Борнй, *f. Піс.* s. Борбá.

Боровéць, -вцй, — бýрий, *m.* brauner Kiefern-Rüsselkäfer, (Hylobius pini).

Боровйй, *a.* Wald-, bes. Nadelwald-; 2) *m. s.* Forstheger, *m.*

Боровйк, (-вник), Edelpilz, *m.* (Boletus edulis); 2) wohlriechender Seidelbast (Daphne cneorum).

Боровйна, (-вйця), *f.* Ч. IV. 596, 389 s. Бір, *g.* бóру.

Бородá, *f.* Bart, *m.* Kinn, *n.*; 2) untere Spitze der Axt; 3) * лйцька — niedriges Gras, das von der Sense nicht gegriffen werden kann; 4) Спáсова — bei der Ernte stehen gelassene Kornähren: Спáсови на бóроду.

Бородáвка, *f.* Warze, *f.*

Бородавкáня, *f.* s. Ропýха.

Бородáвник, *m.* Waldrebe, *f.* (Clematis); 2) Löwenzahn, *m.* (Leontodon taraxacum); 3) Knäuel, *m.* (Scleranthus annuus). [warzig, *Пол.*

Бородавчáтий, бородовáтий, *a.*

Бородáнь, бородáй, бородáч, *m.* der Bärtige. [sem Bart.

Бородáтий, *a.* bärtig; mit gros-

Борóдиця, *f.* Kaputze, *f.*; 2) s. Борідка. [pogium Gmelini).

Бородйш, *m.* Uiberbart, *m.* (Epi-

Бородýха, *f.* Bartflechte, *f.* (Usnea barbata).

Бóроздá, *f.* Furche, Rinne, *f.*

Бороздйти, *v. a.* Furchen ziehen; 2) * комý *П. н.* 11 jmdem in die Quere kommen, Winkelzüge machen.

Бóроздка, борозéнка, *f. dim.* s. Бóрозда.

Бороздкóваний, *Пол.*; бороздчáстий, *B. a.* gefurcht.

Борóздний, *a.* s. Борóзний; 2) der jmdm böswillig in die Quere kommt, schadet. [chen.

Бороздувáти, *v. n.* Umwege ma-

Борозéнний, борóзний, *a.* der in der Furche gehende z. B. Ochs beim Pflügen, rechtseitig eingeschirrt (*opp.* підрýчний).

Борознá, *f.* s. Бороздá.

Борознюк, (-нйк), *m.* Engerling des Maikäfers, *m.*

Борóйлик, *m.* Hirschkäfer, *m.*

Борóк, бірóк, *g.* -ркá, *m. dim* s. Бір Wäldchen *n.* [ралі́жний.

Бороліжний, (-лїзний), *a.* s. Ба-

Боронá, *f.* Egge, *f.* [Бóрене.

Борóне, *n. Кч.* 168 das Ringen, s.

Борóнене, *n.* Vertheidigung, Beschützung, *f.* [Vertheidiger, *m.*

Борóнець, -нця, боронйтель, *m.*

Боронйти, *v. a.* beschützen, vertheidigen, wehren, bewahren; 2) hindern, hinderlich sein, *Кв.* II. 19; 3) eggen.

Боронувáти, *v. a* eggen.

Боронйк, *m.* кінь — Pferd für die Feldarbeit, *n.* [wie bei einer Egge.

Борóняний, *a.* zur Egge geh.,

Борóстати ся, sich herumwälzen.

Боротьбá, *f.* s. Борбá.

Борóти, *v. a.* bekämpfen; — ся ringen, Kräfte messen.

Борошéнний, *a* s. Мучнйй, *Левч.*

Бóрошнó, *n.* Mehl, *n.* Poudre, *Ш.*

Борошнйк, *m.* s. Хрущáк мучнйй.

Бóрсати, *v. n.* und — ся sich hin u. herwerfen, s. herumschlagen, *Не.*; * sich plackern, s. rackern; 2) wackeln; 3) *v. a.* Bundschuhe anziehen, *Пем. b)* s. Низáти, силйти, *Gr.* 17.

Борсýк, *m.* Dachs, *m.* (Meles Taxus).

Борсýчий, *a.* Dachs-.

Борт, *m.* борть. *f.* Höhlung im Baume, *f.*; 2) Ч. III. 392 Waldbienenstock in e. hohlen Baume, *m.*; 3) Falz, *m.* Furche, Rinne, *f.*

I. Бóрта, *f.* inwendig wurmstichiger, fauler Fichtenstamm.

II. Бóрта, *f.* Borte, *f. Мог.*

Бортйти, *v. a.* falzen, aushöhlen, *Пем.*

Бортіти, *v. a. П. н.* 16 wühlen, stossen; aufwerfen.

Бо́ртник, *m. Н.* 138 Bienenzüchter in den бо́рти 2); 2) — ме́двідь brauner Bär; 3) — струг Hohlmeissel, *f.* Hohlhobel, *m. Пет.* [Holz.

Бо́ртниця. *f.* ausgemeisseltes Stück

Бортня́к, ме́двідь—*С.* s. Бо́ртник 2).

Борти́ний, *a.* -е де́рево, *К.* Baum mit wildem Bienenschwarm.

Борухва́тий, *a.* wirr, struppig. [Beten.

Бо́рухи відправля́ти vom jüdischen

Борча́стий, *a.* mit бо́рки, behaart.

Борче́вка, борше́вка, *f.* Bärenkraut, *n.* (Heracleum sibiricum).

Борша́н, *m. Гол.* III. 253?

Борщ, *g.* борщу́, säuerliche Suppe von rothen Rüben u. Grünzeug od. auf Grund des Sauerteiges von Kornmehl, *Пом.* III. 116.

Борщі́вка, *f.* Grübchen am Bart, *n.*

Борщівни́к, *m.* s. Щерба́ч.

Борюка́нє, *n.* Rauferei, *f.*

Боса́к, на босака́, босако́м, бо́сиком, босячко́м, *adv.* barfuss.

Бо́сий, *a.* barfüssig; -ий bis nicht mit Eisen beschlagen; бо́сої ноги́ слїд пи́ше er geht barfuss einher.

Бо́си́ни справля́ти, von d. Juden: wann sie bei Sterbefällen barfuss zu Hause sitzen; 2) barfuss gehen, *Н.* 219.

Босови́ки, *pl. Левч.* s. Панто́флї.

Босоні́г, (-ніж), *adv.* barfuss, blossfüssig, *Н.* 207.

Босоні́жка, *f.* barfüssiges Mädchen, „Barfüssele“, *М.* III. 135.

Босоно́гий, *a.* barfüssig.

Босо́рка, *f.* Zauberin, Hexe, Wahrsagerin, *f. Пет. Пом.* II. 31; 2) босорка́ня s. Ропу́ха, чарівка; 3) s. Опири́ця.

Босорку́н, *m.* s. Опи́р.

Босота́, *f.* Blösse der Füsse; 2) Armuth, *f.* [ну́ти.

Бости́, [боду́, боде́ш], *v. a.* s. Бод-

Boся́тник, *m.* Art Pflze.

Бота́нїк, *m.* Botaniker, *m.*

Ботанїзува́ти, *v. a.* botanisieren.

Ботані́чний, *a.* botanisch.

Бо́тва, ботви́на, *f.* Mangold, Runkelrübe, *f.* (Beta vulgaris und B. cicla).

Ботви́нє, *n. coll.* Blätter des Mangolds, *pl.*

Ботї́лий, *a.* dick, fett, wohlbeleibt.

Боті́ти, *v. n.* fett, stark, dick, derb werden, *Пом.* III. 38.

Ботю́к, *m.* Stamm zum Sägen bestimmt, *m.*

Бо́хи, *pl.* s. Околі́т, *pl.*

Бо́хон, бо́хонець, -нця, *m.* (*dim.* бохоня́, -я́ти, бохоня́тко, *n.*) Laib, *n.* (Brod).

Боча́нка, *f. В.* Tonnenschnecke, *f.*

Боча́стий, (-чи́стий) *a.* -а коро́ва s. Бочу́ля.

Бочи́ти, *v. n.* ausweichen, auf die Seite gehen; — ся sich verdrehen, auf eine Seite neigen; * на ко́го auf jmdn scheel, missgünstig blicken.

Бочі́й, *m.* s. Бокші́й.

Бочі́лка, (-ча́лка), *f.* бочо́нок, -нка, *m. Др. с.* 253 Fass, *n.*

Бо́чка, *f.* Fass, *n.* Tonne, *f.*

Бочкови́й, *a.* Fass-.

Бо́чок, -чка, *m. gew. pl.* бо́чки Poschen, Seiten am Kleide, *pl.*

Бочу́ля, *f.* dickbauchige Kuh; 2) weissseitige Kuh.

Бо́цїй, боцяни́стий, *a.* s. Боча́стий.

Боюва́нє, *n.* Kampf, *m.* Schlacht, *f. Ст.*

Бою́рок, -рка, *m.* schmaler Gürtel.

Боягу́з, *m.* § der Furchtsame, Feigling, *m.*

Боязки́й, s. Боязли́вий.

Боязли́вець, -вця, *m.* боязли́вий furchtsam, ängstlich, zaghaft.

Боязли́вість, боя́зність, -ости, *f.* Furchtsamkeit, Schüchternheit, Zaghaftigkeit, *f.*

Бо́язнь, *f.* Furcht, *f.*

Бо́язно, *adv. Ш.* I. 200 ängstlich.

Боя́к, *m.* Fechter, Kämpe, *m. Ст.*

I. **Боя́н**, молоча́к — *m.* aufrechte Wolfsmilch, (Euphorbia procera).

II. **Боя́н**, *m.* Name des altruthen. Sängers im Слово о полку Игор.

Боя́нство, *n. Ф.* Dichterkreis, *m.*

Боя́ри́н, *m. pl.* боя́ри(-е) Edelmann, vornehmer Herr, *pl.* die Grossen; 2) Freiersmann, Brautwerber, *m.*

Бояринува́ти, *v. n.* als боя́ри́н bei d. Hochzeit sein. [*Н.* 175 s. Па́нї.

Боя́риня, *f.* Frau eines Bojaren,

Боя́ришник, *m.* einsamiger Weissdorn, (Crathaegus monogyna).

Боя́рство, *n.* боя́рщина, *f.* Stand—, 2) Hof u. Sitz eines Edelmannes, *m.*; 3) боя́рщина Frohndienst, Robot, *m.*

Бо́ясть, *Левч.* s. Бо́язнь.

Боя́ти ся, fürchten, befürchten, sich fürchten; bange sein.

Бра', бря! *vocat.* zu Брат=брате! *А-Г.* I. 155, 162 s.
Бра́га, (*d.* бра́жка), *f.* Maische zum Branntweinmachen, Branntweinspülicht, *n.* Schlempe, *f.*; 2) Branntwein, *m.*; 3) Art Dünnbier aus Hirse, *n.*
Брагова́р, *m.* Kessel für die Maische, *m.* *Піс.*
Бра́вий, *a.* wacker, tapfer, brav.
Бражни́й, *a.* zur бра́га geh.
Бражни́к, *m.* Maischkufe, *f.*; 2) * Schlemmer, Trunkenbold, *m.* *Пic.*
Бра́зда, *f.* *Ф. Пр.* III. 117 s. Борозда́.
Брази́лець, -льця, *m.* s. Блощи́нник.
Бразолі́йний, *a.* in Bresil bemalt, gefärbt.
Бра́золія, s. Брези́лія.
Брай, *m.* Holzspatel zum Füllen der Fässer mit Schafskäse, *f.*; 2) Handramme zum Festschlagen, *f.* [lung, *f.*
I. Брак, *m.* Mangel, *m.* Ermange-
II. Брак, *m.* Brack, Ausschuss, Auswurf, *m.*; 2) Auswahl, Aushebung, Assentirung, *f.*: до браку́ йти, в браку́ бу́ти. [Ehe, *f.*
III. Брак, *m.* † *Ш.* II. 222 Heirat,
Бра́клен, *m.* s. Чорно́клен, *Пет.*
Браковитий, *a.* mit e. Gebrechen behaftet.
I. Бракува́ти, бра́кнути, *v. n.* fehlen, nicht vorhanden sein.
II. Бракува́ти, *v. a.* bracken, auswählen, ausschiessen. [die Hanf reisst etc.
Бра́льниця, бра́ля, *f.* Arbeiterin,
Бра́ма, *f.* Thor, *n.* Pforte, *f.*
Бра́мний, *a. m. s.* Thorwächter, *m.*
Бра́мурт, *m.* Art rothe Farbe, *Зак.*
Брань, *f.* † Krieg, *m.* *К.*; 2) Kriegsmacht, *f.* *Ф.* пеке́льні — (?)
Брандебу́ри, *pl.* Schnüre bei d. Husarenuniform, *pl.* *С.*
Бра́нджя, (-жа), *f.* Branche, Art, *f.*
Брандихвіст, -хвоста, *m.* Niederträchtiger, *m.*
Брандушки, *pl.* білї—Milchstern, *m.* (Ornithogallum umbellatum).
Бране́, *n.* das Nehmen, Greifen, Lesen, Reissen s. Бра́ти.
Бра́нець, *g.* бра́нця, *m.* Recrut; 2) Kriegsgefangener, *m.*
Бранзоле́та, *f.* s. Брасле́т.
Бра́ник, *m.* *В.* Wappenträger, *m.* (Pygaera bucephala).
Брани́ти, s. Борони́ти, *Л.* 891
Бра́нка, *f.* die Kriegsgefangene; 2) Recrutirung, Assentirung, *f.*
Бра́нський, *a.* ста́роста *R.* 2 (51) s. Ста́роста Brautführer, *m.*
Бра́нтка, *f.* Gewehrzündloch, *n.* *Пол.*
Брань-трава́, *f.* Sperrkraut, *n.* (Polemonium coeruleum).
Бра́скіт, браскота́ти s. Бря́скіт etc.
Брасле́т, *m.* *Не.* Armspange, *f.* Bracelet, *m.*
Брат, *m.* Bruder, *m.*; наш брат unsereiner, unser Landsmann, u. Standesgenosse; за па́н(е)-брат in zunahetretender Vertraulichkeit; чоловік не на́шого брата, *Кч.* 124 nicht unsereiner; 3) брат з сестро́ю dreifarbiges Veilchen, Stiefmütterchen, *n.* (Viola tricolor), s. Бра́тки; 4) * s. Че́рево.
Брата́к, брата́ч, *m.* s. Друг.
Брата́н, -а́нець, (-нця), -а́нич, -а́нок, (-нка), *m.* Brudersohn, Neffe, *m.*
Бра́тане, *n.* Verbrüderung, Freundschaft, *f.* [ter, Nichte, *f.*
Брата́ниця, -а́нка, *f.* Brudertoch-
Брата́ти ся, sich verbrüdern, fraternisieren. [pfanne, *f.*
Братва́н, *m.* братва́нка, *f.* Brat-
Брате́, *n. coll.* *Мс.* 465 s. Брат *pl.* братя́, брати́ *gen.* бра́тий, братів.
Брате́рський, *a.* s. Бра́тнїй.
Брате́рство, *m.* Brüderschaft, innige Freundschaft, *f.*
Бра́ти, [беру, бере́ш], *v. a.* s. Вья́ти; nehmen, fassen, greifen, fangen; — коно́плї Hanf reissen; 2) на ро́зум überlegen, beherzigen; 3) — ся до чо́го, за що sich an etw. machen, sich worüber hermachen; *b)* кудя́сь sich wohin richten, wenden, s. wohin begeben; m. d. *inf.* im Begriffe sein, sich aufmachen; *c)* *Ш.* I. 173 heiraten, sich vermählen; *d)* бере́ ся в зеле́не hat einen Stich ins Grüne, zieht ins Gr.; *e)* нїчо́ єго́ не бере́ ся es verfängt bei ihm gar nichts, kann ihm nichts anhaben; 4) бере́ мене охо́та, страх überkommt mich die Lust, die Furcht u. s. w.; *f)* з відки — ся woher kommen, herrühren.
Братигубля́чий, *a.* *КУ.* brudermordend.
Бра́тик, брати́ня, братії́ (*d.* бра-тїечко), бра́тко, брато́к, бра́тчик, бра-

тýха, m. s. Брат, Brüderchen, n. lieber Bruder. [тичків, a. des Bruders.
Брáтин, брáтнин *IГ.*, брáтів, бра-
Братúща, *pl. coll.* Brüder, *IГ.*; *sing. coll. Кч.* 352.
Братíвствó, *n coll. К.* Brüder, *pl.*
Братівшлúвий, *a.* wählerisch im Essen.
Братівщина, *Шй.* братовúзна, *Зак. f.* Nachlass des Bruders, *m.* Brudersvermögen, *n. Ilic.* [derlich.
Брáтній, *a.* des Bruders; 2) brü-
Братобíй, -бóя, *КУ.* братобíйця (-товбóйця), *m.* Brudermörder, *m. Фр.ВШ.*
Братовá, *s. a. f.* des Bruders Gattin, *f.* [mörder, *m. КУ.*
Братогýбець, -бця, *m.* Bruder-
Братолюбíє, *n.* Bruderliebe, Nächstenliebe, *f. Ш.* II. 173.
Братолюбний, *a.* bruderliebend.
Брáтство, *n.* братчинá. *f.* s. Брáцтво.
Брáтский, *a.* brüderlich; 2) zu Брацтво geh.
Брáтчики, *pl.* (брáтки), s. Брат в сестрóю, s. Перéстріч, *В.*
Брáтця (брáцця), *pl.* zu Брат.
Брацúкати ся, sich plätschern.
Брáцтво, *n.* Bruderschaft, bes. Kirchenbruderschaft, *f.*
Брáшень, -шня, *m.* s. Брат.
Брáчний, *a.* † *К.* Ehe-.,
Брачнá, *f.* Paarungszeit, Balgzeit, *f. В.*
Бре, брье, *Фр. Пом.* III. 15 *vocat.* zu Брáт, = брáте, s. Бра! бря!
Брéвкало, *m.* s. Прожóра, *Пic.*
Брéвкати, *v. a.* viel u. schnell fressen. [Wahnwitz, *m. Под.*
Бред, *m.* Delirium, *n.* Wahnsinn,
Брéда, *f. КУ.* böse Göttin des Träumens, der Träumerei.
Брéдень, (*d.* бреденьóк), *m.* Art Fischernetz mit dem man watet, *Левч.*
Бреднá, s. Бриднá.
Бредý, 1 *sgl.* s. Брестú. [ник.
Бредулéць, -лцá, *m.* s. Блощúн-
Брев, (бев) s. Чéрев, *Ог.* 184.
Брéвгати, *v.n.* чимóсь *Е.* verachten.
Бревúлїя, *f.* Brasilienholz, Fernambukholz, *n.*; 2) Brasilienspäne, *pl.* Bresil, *n.* (Caesalpinia brasiliensis v. echinata).
Бревилькóві, *pl.* Caesalpinieae.
Бревкýлька, s. Брязкілка.
Брéмя, -ени, *n.* Tracht, Bürde, Last, *f.*
Бремéнний, *a.* trächtig, schwanger.
Бремéнність, -ости, *f.* Trächtigkeit, Schwangerschaft, *f.*
Брендóлити ся, putzsüchtig sein.
Брендýля, (-дýша, -дýшка), *f.* Frühlingssaffrau, *m.* (Crocus vernus); 2) putzsüchtiges Weib.
Брéнене, *n.* das Summen.
Бренúця, Wiesenmücke, *f. В.*
I. Бренíти, *v. n.* falb, reif werden; 2) sich bereifen, schimmelig werden; 3) strotzen, schwellen; prangen.
II. Бренíти, *v. n.* summen.
Брéнька, *f. В.* Xylota pipiens.
Брéнькати, брéнькнути, бреньчáти, *v. n.* klimpern, klingen.
Бренькáч, *m.* klingende Münze.
Брéнькіт, -оту, *m.* das Klimpern, Geklimper, *n.*
Брéнний, *a.* † *Гол.* vergänglich.
Брескинóвий, *a.* Pfirsich-.
Брескúня, *f.* Pfirsich, *f.* [Holz.
Брéскли, *pl.* nicht ausgetrocknetes
Брестú [бредý, бредéш, бредé], *v. n.* waten, hin-eingehen (ins Wasser, dh. e. Sumpf); 2) * phantasieren, ohne Sinn reden, schwatzen.
Бретнáль, *m.* Brettnagel, *m.*
Брéус, *m.* vierschrötiger Mensch, plumper Bengel.
Брéха, s. Брехáчка.
Брехáти, [брéшу, брéшеш], *v. n.* bellen, belfern, kläffen; 2) * lügen; verleumden.
-Брехáч, брехýн, брехунáка, *Др.с.* 167 Lügner, Verleumder, *m.*
I. Брехáчка, брéхля, брехýха, *Шл.* брехýнка, *f.* Lügnerin, Verleumderin, *f.*
II. Брехáчка, *f.* s. Мóрон, *В.*
Брехéнька, *f.* s. Побрехéнька.
Брéхіт, -оту, *m*, Gebelle, Gekläff, *n.*
Брехлúвий, *a.* viel bellend; 2) lügnerisch, lügenhaft, verlogen.
Брехлúвість, -ости, *f.* Lügenhaftigkeit, Verlogenheit, *f.*
Брехнá, *f.* Lüge; 2) Verleumdung, *f.*
Брехунéць, -нця, *m.* s. Брехýн; *Bein.* der Handlungscommis. [*Зак.*
Брехунíвка, *f.* „Lügnerdorf", *Кв.*
Брецьвíнок, -нка, *m.* Kugelranunkel, *m.* (Trollius europaeus), *Пет.*
Брешкó, *m.* s. Брехýн.

*

Брид, *m.* бридь, *f.* das Abscheuliche, Garstige, Schmutzige; *Н.* 171, *Мог.*; 2) Abscheu, Ekel, *m.* Canaille. *f.* *КУ.IГ.Ф.*
Бри́джий, *a.* weiss gefleckt.
Бри́дити, *v. a.* комусь щось ekelhaft machen; — ся чимось sich ekeln, Ekel vor etw. haben, etw. verabscheuen.
Бридíй, *m.* unfläthiger, garstiger Mensch. [abscheulich.
Бри́дкий, *a.* garstig, hässlich; 2)
Бри́дкість, бридли́вість, -ости, *f.* Garstigkeit, Hässlichkeit; 2) Abscheulichkeit, *f.*
Бридли́вий, (-дни́вий), *a.* abscheulich, ekelig; 2) der sich leicht ekelt, *Левч.*
Бридня́, (*d.* бриде́нька), *f.* Geschwätz, *n.* Plauderei, *f.* Grillen, *pl.* lustige Unterhaltung, *Гл. б.* 76.
Бридня́вий, *a.* s. Бріднявий.
Бри́жа, *f.* ein Theil des Papierdrachens; 2) *pl.* бри́жі Besatz am Halse u. an den Aermeln beim Frauenhemde, *m.*
Бриженя́та, *pl. n.* s. Бри́жа, *pl.* 2),
Бри́жик, *m Bein.* des чи́жик. ЧIV37.
Бри́жка, *f.* Schnalle, *f.* s. Пря́жка.
Брижова́ти, *v. a.* kräuseln, falten; брижова́тїти, *v. n.* gerunzelt, faltig werden (am Rande v. Tuche).
Брижова́тий, *a.* gekräuselt, gerüllt; -е полотно́ ungleichmässig gewobene Leinwand. [xotes).
Бризґу́н, *m.* Schützenfisch, *m.* (To-
Бризк, бризьк, *m.* Spritzstrahl des Wassers, *m.* *К.*; 2) Fleck, *m.* — гря́зї, *Нс.*
Бри́зкавець, -вця, *m.* Spritzfisch, *m.*
Бри́зкати, бри́знути, (-зґати), *v. n.* spritzen, sprengen.
Бризлели́на, s. Бруслина.
Брик! *int.* zu Брика́ти.
Бри́ка, *f.* grosse Fuhr, Lastwagen, *m.*
Брика́р, *m.* Lastwagenfuhrmann, *m.*
Брика́рский, *a.* zur бри́ка geh.
Брика́ти, *v. n.* muthwillig herumspringen, -laufen; * übermüthig werden, sich überheben; — ся *Ш.* I. 380 sich spreizen, störrisch sein.
Брикли́вий, бриќучий, *a.* störrig; v. Mädchen: spröde, wild, muthwillig, launig.
Бри́кнути, *v. n.* aufspringen.
Бри́кси, *pl.* Рози́гри.
Бри́ку́ха, *f.* munteres Mädchen, *Левч.*
Бриль, (*d.* бри́лик, *Ш.* II. 217), *m.* Hut, *m.* Hütlein, *n.*, -невиди́м, *Р.* I. 98 unsichtbar machender Hut, Zauberhut.
Бри́ла, *f.* Klumpen, *m.* Scholle, *f.*
Брилїве, *n.* grobes Gestein.
Бри́лка, *f. dim.* Klümpchen, *n.* бри́лька, *С.* II. 123 Erdaufwurf, *m.*
Брилкова́тий, *a.* derb, *Пол.*
Брилова́тий, *a.* in Klumpen, in Schollen. [(Entimus imperialis).
Бриля́нтиця, *f.* Brillantkäfer, *m.*
Брилянто́вий, *a.* Brillant-.
Бримі́ти, *v. n.* dröhnen.
Брина́віти, (*Ф.*) Брені́ти I. 2).
Бриндза́р, бриндзе́й, Hummel, *m.* (Bombus).
Бриндзи́ти, *v. a.* Brinse machen.
Бри́ндзя, *f.* Schafskäse, Schmierkäse, *m.* Brinse, *f.* eig. u. * би́ти бри́ндзю in Dürftigkeit leben.
Бриндува́ти ся, *Гол.* III. 143 sich stattlich kleiden.
Бринду́шка, *f.* Бренду́ля 1).
Бриндя́к, *m.* *Пр.* XII. 453 Finanzwachmann, *m.*
Брині́ти, s. Брені́ти II.
Бринта́ло, *m.* s. Бретна́ль; 2) Glockenschlägel, *m.* [II. 447, 464 *Ог.* 90.
Бри́стрий, *a.* s. Би́стрий, *Зап.*
Брит, *m.* Stück, Theil des Stoffes woraus die спідни́ця zusammengenäht wird.
Брить, *f.* Schärfe, Schneide, *f.*
Бри́тан, *m.* Dogge, *f.* (Canis mast.).
Бри́тва, *f.* Rasirmesser, *n.*
Бритва́нник, *m.* Trollblume, *f.*
Бри́твати, бри́ти, брити́ти, *Ф.*, *v. a.* rasieren.
Бри́тїнь, Art Pilze.
Брითки́й, *a.* scharf, haarscharf.
Брицарі́, *pl.* Hemdmanchetten, *pl.*
Бри́ця, *f.* Borstenfennich, *m.* (Setaria glauca).
Брич, *m.* s. Бри́тва.
Бри́чка, бричи́на, бри́чечка, *dim.* leichter ungedeckter Reisewagen.
Бри́шка, s. Бри́жка.
Бри́шкати, *v. n.* *Кв.* II. 9 s. Брика́ти sich viel ausnehmen, sich gebahren, muthwillig ausgelassen sein.
Брі́вка, брі́вонька, *f. dim.* s. Бро́ва.
Брід, *gen.* бро́ду, *m.* Furt, Untiefe, *f.* Watt, *n.* [sumpfig, kothig.
Брідня́вий, *a.* -а доро́га *Ваг.*

Брінни́й, *a.* -а́ ка́ша aus Бор II.
Бріх, *m.* (*lemk.*) s. Живі́т.
Бріч, *g.* брочá, *m.* — краси́льний Färberröthe, *f.* Krapp, *m.* (Rubia tinct).
Бро́ва́, *f.* Braue, Augenbraue, *f.*
Брова́н, брова́ч, *m.* mit grossen Brauen.
Бро́вар, *m.* Bräuhaus, *n.* Bierbrauerei, *f.*
Брова́рник, *m.* Bierbrauer; 2) Brauknecht, *m.*
Брова́рниця, брова́рня, *f.* s. Бро́вар.
Брова́тий, *a.* mit dicken Augenbrauen.
Бровко́, *m.* Mensch od. Thier mit grossen Augenbrauen; 2)Name e. Hundes.
Бро́вник, *m.* Ragwurz, *f.* (Orchis); Insectenstendel, *m.* (Ophrys).
Броди́ло, *n.* Ferment, *n.* Gährungsstoff, *m.* *Под.*
Бро́джене, *n.* das Herumwaten, Herumstreichen.
Броди́ти, [бро́джу, бро́диш]. *v. n.* waten, herumwaten; 2) herumschlendern; -streichen.
Бродо́к, бродо́чок, -чка, *m. dim.* s. Брід; 2) Bächlein, *n.*
Бродя́га, *m.* Landstreicher, Vagabund, *m.*
Броїти, *v.a.* — зло́е Böses thun, Unheil stiften; — игри́ Possen treiben, Unfug machen, scherzen.
Брок, *m.* Stück Eisen unter dem Mühleisen, *n.*
Бро́мка, *f.* Mittelborte in d. Leinenstickerei, *f.*
Бро́на, *f.* Waffe, *f.* ? *К. Пс.* LXVIII.
Бронда́ти, *v. a.* kneten.
Бро́нза, *f.* Bronce, *f.*
Бронзо́вий, *a.* broncen.
Бронзо́вник, *m.* Broncearbeiter, *m.*
Бро́нич, *m. B.* Mannsschild, *n.* (Androsace septentrionalis).
Бро́ня, *f.* Panzerhemd, *n.* Harnisch, *m.*; 2) Rüstung, *f.* *C.* I. 119; 3) Pferdegeschirr, *n.* Ч. III. 296.
Броси́нка, *f.* Spore, *f.* *Пол.*
Броси́ти, *v. a.* wegwerfen; verschleudern.
Броскви́ня, *f.* s. Брескви́ня.
Бро́сня, *f.* Sporengehäuse, *n.* (sporangium), *B.*
Брость, *f.* Ч. V. 509 Schössling, Reiser, *m.*; 2) Knospe, *f.* *Пом.* III. 116.
Броста́ти (-ти́ти) ся Knospen treiben, Zweige bilden.
Бро́сте, *n. coll.* s. Брость, *pl.* bes. 2).
Бросто́к, -тка, *m.* *К.* Baumstamm, Porst, Fruchtzweig, *m.* *Зак.*
Бростува́ти, *v. n.* sich mit бро́сте nähren.
Брота́ти, *v. a.* zügeln, zäumen, s. Наоброта́ти, оброта́нка.
Броха́тися, *Др.с.* 3 s. Бо́втати ся.
Бро́хнути, *v. a.* wuchtig werfen; — ся hinabfallen, *Py.*
Броч, s. Бріч.
Брочева́ті, *pl.* Krapppflanzen, *pl.* (Rubiaceae).
Брочи́ти, *v. a.* färben, röthen.
Бро́чка, *f.* Ackerröthe, *f.* (Scherardia).
Бро́чок, -чка, *m.* Blutthierchen, *n.* (Haematococcus).
Бро́шене, *n.* Bersten, Sprossen, *n. B.*
Бруд, *m.* Schmutz, *m.* Unreinigkeit, *f.*
Бруди́ти, *v. a.* beschmutzen, besudeln.
Бру́дний, *a.* schmutzig, unrein.
Бружме́ль, *m.* s. Бруслина.
Брузуме́нт, *m.* Possament, *n.*
Брук, *m.* Stein-Pflaster, *m.*
Брука́р, *m.* Pflasterer, *m.*
Бру́кати, *v. a.* s. Бруди́ти.
Бру́ква, бру́ков, *f.* Kohlrübe, Steckrübe, *f.* (Brassica oleracea napobrassica).
Брукува́ти, *v. a.* pflastern.
Бруль, *m.* bewaldeter Gebirgsrücken.
Бруна́тка, *f.* Art Erdäpfel mit dunkler Hülse.
Бруна́тний, *a.* braun, rostbraun.
Бруна́тно-синявосі́рий. *a.* bräunlich-schiefergrau, *Пол.*
Бруне́лька, *f.* Brunelle, *f.* (Prunella vulgaris).
Брунет, *m.* s. Чорнобро́вець.
Брунетка, *f.* s. Чорнобри́вка.
Бру́нька, *f.* *Не.* s. Брость 2); Kätzchen an Pflanzen, *n.* *Пет.*
Брус, *m.* Balken, Block, *m.*; 2) Wetz-Schleifstein, *m.*; 3) Felsklippe, *f.*; 4) * roher ungeschlachter Bengel.
Бруса́к, бруца́к, *m.* Brotsack, *m.* Bündel, *n.*
Бруса́ти, *v. a.* *Wgr.* 80 s. Пакува́ти.
Брусаче́, -я́ти, (-ча́тко), *n. dim.* s. Бруса́к.
Бру́сик, брусо́к, -ска́, *m. dim.* s. Брус 2).
Бруси́ти, брусува́ти, *v. a.* wetzen, schleifen, schärfen; 2) *Кв.* II. 46 essen.
Брусленина, *f.* das Wasser unter dem Wetzsteine (in d. Schleifmaschine); 2) s. Бруслина.

Брýслик, *m.* брýсле, *n.* Brustlatz, *m.* ärmellose Leibjacke, Weste, *f.*

Бруслйна, бруслевйна, *f.* Spindelbaum, *m.* Pfaffenhütlein, *n.* (Evonymus europaeus u. verrucosus).

Бруслйнчик, *m.* *B.* Hyponomeuta evonymella. [Бруснáчка.

Бруснакй, *pl.* Aepfelfrüchte der

Бруснáтий, *a.* *Не.* *Пр.* XI. 168 -а бородá wie e. брус 1) aussehend, struppig.

Бруснáчка, *f.* Art Apfelbaum mit süssen Früchten. [ник.

Бруснйця, *f.* борíвка — s. Гоíбз-

Брусовáти, *v. a.* дéрево das Holzmaterial bezimmern, behauen, *Пет.*; 2) s. Брусйти. [roh, bengelhaft, grob.

Брусовáтий, *a.* ungeschlachtet,

Брустýрник, *m.* Art Pfize; (Blatt der Tabakspflanze, *n.* *Gr.* 17).

Бруховéщина. *f.* Zeit u. Geschichte des гетьмáн Бруховéцкий, *K.*

Бручйха, *f.* *N.* e. Berges.

Брушлáк, *m.* s. Брýслик.

Брюхáтий, *a.* *gr.* grossbäuchig.

Брюхáтки, *pl.* *B.* Bauchpilze, Balgpilze, *pl.* (Gasteromycetes). [Днїстéр.

Брáжка, *f.* rechter Nebenfl. des

Брáзкало, *n.* Klapper zum Rasseln, *f.*; 2) Thürhammer, *m.*

Брязкйти, *pl.* *K.* I. 178 Schellen, *pl.*

Брязкíлка, *f.* брязкотáло. *n.* Schelle, Klingel, *f.* Schellenglöcklein, *n.*

Брязкотíне, *n.* s. Бряскiт.

Брязкýн, *m.* *Кч.* 68 der klingt, klirrt, rasselt. [rende Geissel.

Брязкѵ́тка, *f.* *Ч.* III. 112 schwir-

Брязнýти, *v. a.* *P.* I. 34 stark schlagen; 2) s. Брйзнути; 3) klirren, *M.* I. 108,

Брязулéць, *m.* s. Бредулéць, *Пет.*

Бряк, *m.* Geklirr, *n.* Klang, *m.*

Брякйня, орябина-, *f.* Els-Vogelbeere, *f.* Elsbeerbaum, *m.* (Sorbus torm.).

Брáма, *f.* s. Брáма, *Кч.* 5.

Брáмка, *f.* *Зап.* I. 345 Rundung, Zarge bei der Бандýра 1).

Брáнщина, *f.* *K.* I. 56 = Бранйччина Epoche der Theilungen Polens, wann am rechten Dnieperufer das Geschlecht der Branicki eine bedeutende Rolle spielte, *АД.* II. 32. [s. Дóсьвiт.

Бряск, *m.* Glanz, Schimmer, *m.* *У.*

Бряскiт, -оту, *m.* Gerassel, Geklirr, *n.*

Бряскотáти, *v. n.* rasseln, klirren.

Брáчка, *f.* s. Спрáжка.

Брящáти, (брясчá-). *v. n.* klirren, rasseln, rauschen, *Ваг.* *МШ.* [klinge, *f.*

Брящóт, *m.* Schwert, *n.* *Кл.* Schwert-

Бýба, (*d.* бýбка). *f.* kleine Verwundung, Verletzung, kleiner Schmerz; натрáфити комýсь на бýбку *У.* jmds schwache Seite herausfühlen; 2) kleines Geschwür.

Бубáр, бубарчýк, *m.* s. Байстрýк.

Бýбати, *v. n.* schmerzen (Kindrspr.).

Бубáчка, *f.* Geschwür, *n.*

Бýбен, -бна, *m.* s. Бýбон; 2) der kleine Junge, Knirps, *m.* [melschläger, *m.*

Бубенáк, *m.* *Гол.* III. 124 Trom-

Бубенéць, нця́, *m.* Trommelchen, *n.* Schelle, *f.* *M.* II. 190.

Бублéйниця, бублéшниця, *f.* Semmelverkäuferin, *f.* [ниця sein.

Бублейничáти, *v. n.* бублéй-

Бýблик, *m.* mit Fett eingemachter Bretzel, Kipfel, Semmel, *m.*

Бубликóвий, бýблишний, *a.* zum бýблик geh. [ciscus rutilus).

Бýблиця, *f.* Art Weissfisch (Leu-

Бýбник, *m.* Wiedehopf, *m.* s. Вýдвуд.

Бýбнити, *v. a.* trommeln.

Бýбнова горá, *N.* e. Berges.

Бубнáвити, *v. a.* näseln.

Бубнáвiти, *v. n.* an- aufschwellen, gequellt werden. [len, *Б.*

Бубнáстий, *a.* voll, aufgeschwol-

Бубóвник, *m.* Klappertopf, klingender Hans (Rhinanthus major).

Бýбок, -бка, *m.* *N.* e. Berges.

Бубóкало, *m.* s. Бýбник.

Бýбон, -бна, *m.* Trommel, Pauke, *f.* „слáвнi бýбни за гóрами“ wer weit herkommt, hat gut lügen.

Бубóнний, *a.* Trommel-, -а áма s. Бубóнниця. [melhöhle, *f.*

Бубóнниця. *f.* Paukenhöhle, Trom-

Бубонíти, *v. a.* trommeln; 2) undeutlich, dumpf hinmurmeln.

Буботáти, *v. n.* *B.* s. Бубонíти 2).

Бубýрити, *v. a.* 2) -ся s. Бýрити.

Бубýх! *int.* vom jähen Sturz.

Був, *praeterit.* *sgl.* von Бýти, (бу, беш, бе, бем(ь). бéте, бут = бýду etc. *Ог.* 148); бувá, *Ос.* (61) V. 21 s. Буде; може бувá зайдéте до цéркви vielleicht geschieht's, dass —; 2) = бувáє

von Бувáти; бувáйте, бýдьте здорóві! seid, bleibt gesund, lebt wohl!
Бувáль, *f.* s. Бувáльщина.
Бувáла, *f. Иг.* 58 s. Булáва.
Бувáлець, -льця, *m.* s. Бувáлий.
Бувáлий, *a.* der lange gelebt u. in der Welt sich viel herumgeschaut hat, dah.: erfahren, weltkundig.
Бувáлиці, бувáльці, *С.* I. 131 *pl.* бувáти в бувáльцях vielgereist sein u. dah. reiche Erfahrung haben.
Бувáло, бýло, *neutr. praeter.* v. Бувáти, es geschah oft; 2) ehemals, vormals, *Ог.* 204, 3.
Бувáлость, *f.* Vielgereistheit, Weltklugheit, *f.*
Бувáльщина, *f.* Vergangenheit; 2) Geschichte, *f.*; 3) wahre Begebenheit, *Ш.* I. 328 *vgl.* Билиця, *Не.*
Буванíти, *v. n.* s. Бовванíти.
Бувáти, *v. n.* oft sein, geschehen, sich zutragen, vorkommen; у когó zu jmdm oft zum Besuch kommen; 2) s. Бýти.
Буввáн, *m. Ру.* Altar, *n. Пр.* V. 100.
Буг, *m.* rechts. Nebenfl. der Weichsel.
Бýга, бýга, *m.* s. Бугáй; 2) c. Плáкса.
Бугáй, *m.* Stier, Zuchtstier, Stammochs, *m.*; 2) Rohrdommel, *f.* Moorochse, *m.* (Ardea, [Botaurus] stellaris); 3) Art Kinderspiel s. Бовчóк.
Бугайни́к, *m.* s. Королиця, королька (Pflze).
Бугáло, *m.* огнéнний, Ч. I. 1, 92 [s. Бугáй.
Бýгаш, *m.* wüster Wald, *(Ф.)*.
Бýгиль, бугúла, *f.* Kuhpetersilie, *f.* (Anthriscus silvestris).
Бугíр, -гóру, *m. Фр.* Sturmwind, *m.*; 2) Hügel, *m. Ко.* 242.
Бугláв, *m. В.* s. Болиголов.
Бугóвий, *a. К.* des Flusses Буг.
Бугорчáтка, *f.* Tuberculosis, Lungensucht, *f.*
Бýгу, *int.* vom Geschrei des Бугáй (Ardea stellaris).
Бугýн, s. Богýн.
Бýда, *f.* Bude, Hütte; Pottaschehütte, *f.*; 2) Halbverdeck auf einem Wagen, *n.*
Будáра, *f.* Flussbarke, *f.* Kahn, *m.*
Бударáжити, *v. a. К.* I. 178 Barken, Kähne ausrüsten.
Бýддень, *gen.* бýдня, *m.* Werkeltag, *m.* s. Бýдний, *pl.* бýдні, *С.* II. 30.
Будженúна, (-нúця), *f.* s. Бужениња.
Будженка, *f.* (einjährige) kleine geräucherte Zwiebel.
Буджулíв, *m.* Gefäss für die Salzsohle, *n.*
Будз, *m.* s. Бундз 1).
Будúльник, *m.* Wecker, *m. Кл.*
Будúло, *n. У.* Triebfeder, *f.* Reizmittel, *n.*
Будúмір, *m.* Name d. Hahnes (in d. Räths.) *Шй.*
Будинкóвий, *a.* des Gebäudes.
Будúнок, -нка, *(d.* будúночок), *m.* Gebäude; 2) Haus, *n.*
Будúтельний, *a.* erregend, *В.*
I. Будúти, *v. a.* wecken, aufwekken; erregen.
II. Будúти, *v. a.* s. Вудúти, räuchern.
Бýдище, *n.* Ort wo eine Бýда (Pottaschehütte) gestanden, *m.*; 2) Будóва, *Левч.*
Будівля́, *f.* s. Будóва.
Будівнúй, *a.* Bau-.
Будівнúчий, *a. s. m.* Baumeister, *m.*
Бýдка, *f. dim.* s. Бýда; 2) Jahrmarktsbude, Krambude, *f.*; 3) Wächterhaus (bei d. Eisenbahn); 4) gedeckter Passagierwagen.
Будкáр, *m.* Eigenthümer einer [Бýдка, bes. 4).
Бýдькó, *m. Н.* 110 der zu lange wo aufbleibt, verweilt, der viel in der Welt sich herumgetrieben hat u. viel von sich spricht; 2) der Vielgereiste, Erfahrene, *С.*
Бýдь-коли, *adv.* wann immer.
Будь-кудá, *adv.* wo und wie immer, *У.*
Будь-лáска, habe die Güte, sei so gütig.
Бýдлї-де, *adv. Не. Пр.* XII. 415 wo immer.
Будля́че, *n. coll.* Disteln, *pl.*
Бýдний. *a.* — день gewöhnlicher Arbeitstag, Werkeltag s. Бýддень.
Будни́к, *m.* Bewohner einer Бýда; 2) Wächter; 3) Pottaschesieder, *m.*
Будóва, *f.* Bauwerk, Gebäude, *n.*; 2) Bau, *m.* Bauart, Baulichkeit, *f.* [*Пол.*
Будовéць, -вця́, *m.* Baumaterial, *n.*
Будóвник, будовнúчий, *m.* Baumeister, Baukünstler, *m.*
Бýдра, *f.* s. Розхідник, (Glechoma).
Бýдьсїм, *Ос.* (61) VII. 119 s. Бýцїм *Ог.* 200. [*Ог.* 200.
Бýдьто, *conj.* als ob, wie wenn, als.
Будувáти, *v. a.* bauen, einen Bau ausführen.

Будулáвка, *f.* Fass, *n. Gr.* 17.
Будýчина, будýчність, -ости, *f.* Zukunft, *f.* [*ГШ.. a.* künftig.
Будýчий, будýщий, будýчний,
Бýесть, *f. IГ.* бýество, бýйство, *n. КУ.* trotziger Muth, Uebermuth, *m.* Vermessenheit, *f.*
Бужанúн, *m. pl.* Бужáне Einwohner vom Flusse Буг. [fliessen.
Бужбонúти, *v. n.* geräuschvoll
Бужде*ґ*áрня, *f.* grosses, unförmiges Gebäude.
Буженúна, -úця, *f.* geräuchertes Schweinefleisch, *n. Пом.* III. 99.
Бýз(а), *f.* Getränk aus Wasser u. Mehl, *n.*; 2) Bodensatz, *m.*
Бýздерево, s. Дúвдерево.
Буздиґáн, *m.* Streitkolben, *m.*
Бýзимок, -мка, *m. Не.* junger einmal überwinterter Stier; 2) noch nicht überwintertes Kalb, *(B.)*
Бузинá, *f.* s. Бзинá, боз. [Бузинá.
Бузúнний, бузинóвий, *a.* aus, von
Бузúнник, *m.* säuerliches Getränk aus Hollunderbeeren. [den.
Бузирувáти, *v. a.* Knaben schän-
Бýзївок, -вка, *m.* s. Бýзимок.
Бýзьків. *a.* Storch-; — огéнь Kuckucksblume, *f.* (Lychnis flos cuculi).
Бýзько, *m.* s. Бýзьок.
Бузковúй, *a.* Flieder-, *M.*
Бузнúк, *m.* s. Базнúк. [нá geh.
Бузнúчий, *a.* zu бузнúк, бузн-
Бузовáти, *v. a.* schelten; 2) prügeln, *Пем.*
Бузовíр, бусовíр, *m.* s. Ungläubiger, Ketzer, *m.* [lose; s. Бузовíр.
Бузовíрка, *f. Кв.* II. 111 die Ruch-
Бузовíровий, (-рский), *a.* s. Бісурмáньский. [losigkeit, *f.*
Бузовíрство, *n.* Ketzerei; 2) Ruch-
Бузóк, -зка, *m.* Fliederstrauch, *m.*
Бýзьок, -зька, *m.* Storch, *m.* (Ciconia alba).
Бузув-, s. Бузов-.
Бузýн, *m.* Salz aus Salzseen, *n. Пем.*
Бýзя, -áти, *n.* junges Störchlein.
Буй, † *Пом.* III. 38 s. Бýїй, буйнúй; буй-головá, *m. Ш.* II. 102 tapferer Kämpe. [Büffel, *m.* (Bos bubalus).
Бýйвал, бýйвіл, -олá, бýйвол. *m.*
Буйвалúня, (-лúця), *f.* Büffelweibchen, *n.*

Буйвóлин, *a.* des Büffels, *C.* [sen.
Бýїй, *a.* † *Кч.* 130 thöricht, ausgelas-
Буйкó, *m.* Name des Hundes.
Бýйло, *m.* s. Бýйвал.
Буйнúй, *a.* üppig, üppig emporschiessend; 2) geil, ausschweifend; 3) übermüthig; 4) von „fetten" grösseren Lettern, *K.* [wind, *m.*
Буйнúстер, (-нéстер), *m. У.* Nord-
Бýйність, -ости, *f.* Uippigkeit, Geilheit, *f.*; 2) Uibermuth, *m.*; 3) Ausgelassenheit, *f.* [den, *Cm.*
Буйнíти, *v. n.* heftiger, stärker wer-
Буйносúлий, *a.* strotzend von Kraft, *КУ.*
Бýйрян, *m. Ф.* s. Бурáн. [*m.*
Бýйтур, *m. К.* wilder Stier, Auerochs,
Бук, *m.* Buche, Rothbuche, *f.* (Fagus silvatica); 2) Knüttel, Stock; *gew. pl.* Prügel, Stockstreiche, *pl. m.*
Бýка, *f.* (бýлка), 30 Klafter des Strohgeflechtes für Hüte in Form des länglichen Semmels aufgewunden.
Букáта, *(d.* букáтка), *f.* Stück, *n.* Schnitt, *m.* (des Brodes).
Букáшка, *f.* Blattlauskäfer, *m. Кн.*
Бýква, *f.* Buchstabe, *m.*; 2) *coll.* Samen der Buche, Bucheckern.
Буквáльний, *a.* buchstäblich, von Wort zu Wort.
Букварь, *m.* ABC-Buch, *n.* Fibel, *f.*
Буквáрний, *a.* zum букварь geh.
Буквéнний, *a.* вúраз Buchstaben-, algebraischer Ausdruck.
Бýквиця, *f.* Zehrkraut, *n.* (Betonica officinalis); 2) — біла Schlüsselblume, *f.* (Primula).
Бýкель, *m. Не.* s. Пýкель.
Бýки, *pl.* Name des Buchst. Б (б).
Букíвка, *f.* Buchfink, *m.* (Fringilla coelebs). [(Harpyia fagi).
Буківнúця, *f.* Buchenspinner, *m.*
Буклáк, *m.* Krug, *m.*
Буклíя, *f. Га.* I. 107 *Гол.* III. 685?
Букóвий, *a.* Buchen-; -а щітка s. Їжовéць к. [Buchenbaume.
Буковéнний, *a. Ч.* III. 459 vom
Буковéць, -вця, *N.* mehrerer Berge.
Бýкóвина, *f.* Buche, *f.*; 2) Buchenhain, *m.*; 3) Land: Bukowine, *f.*; 4) *N.* e. Berges. [Einwohner v. Bukowina.
Бýковинець, -нця (*d.* -винчик),
Бýкóвник, *m.* s. Буковúна 2).

Буколі́чний, *a.* bukolisch, idyllisch.
Букóрія, *f.* weibl. Riemengürtel an den Enden mit angenäheten Nägeln.
Букýт, *m.* s. Ботю́к.
Букш, *m.* Räderbüchse, *f.* Stossring am Wagenrade, *m.* [Räder versehen.
Букшувáти, *v. a.* mit Büchsen die
Бýкшпан, *m.* — вселелéний Buchsbaum, *m.* (Buxus sempervirens).
Букшпанóвий, *a.* aus Buchsbaum.
Букштéлї, *pl.* Bogengestell, Bogengerüst, *n.* [herrnstab, *m.*
Булáва, *f.* Stab, *m.* Keule, *f.* Feld-
Булавéнний, *a. m. s.* Keulenschwinger, *m.* *Py.* [Шпилька.
Булáвка, *f. dim.* s. Булáва; 2) s.
Булáвний, *a.* Stab-. [(Clavicornia).
Булавники́, *pl.* Keulenhörnige, *pl.*
Булáний, *a.* falb, fahl.
Булáт, *m.* Stahl, *C.* II. 255; *Schwert, *n.*
Булáтка, *f.* блї́дна́ blasser Kopfständel, (Cephalanthera pallens).
Булáтний, булатóвий, *a.* stählern.
Булахíвка, *f.* *Зап. B.* I. 17 Gasse, *f.* Gau, *m.*? [*f.* Erdäpfel, *m.*
Бýл(ьба), бульбéта, бýля. *f.* Kartoffel,
Бульбáнька, бульбáшка, *f.* Wasserblase, *f.* *C.* I. 103 Glasbläschen, *n.* *Пол.*
Бýльбиско, *n.* s. Барабóлиско.
Бульбýки, (-бýчки), *pl.* e. Pflanzenart. [chen, plätschern.
Бульбýлькати, *v. n.* Blasen ma-
Бульбяни́к. *m.* Todtenkopf, *m.* (Acherontia Atropos).
Бульбя́нка, *f.* Kartoffelsuppe, *f.*; 2) Kartoffelstengel, *pl.*; 3) Winterzwiebel, *m.*
Бульви́нка, *f.* s. Барабóлька, *B.*
Бульвонóсний, *a. B.* knollentragend.
Бульвя́ниця, *f.* s. Бýльбиско.
Булдимóк, -мка, *m.* kurzes Gewehr, Stutzgewehr, *n.* *Шй.*
Бýльдок, *m.* Bullenbeisser, *m.*; 2) *pl.* Art stumpfendende Stiefel.
Булйжник, *m.* Kieselschiefer, *m.* *Вол.*
Бýлка, *f.* Semmel, *f.* Weissbrod, *n.*
Бýлька, *f.* Blase, *f.* Bläschen, *n.*
Бýлькнути, *v. a.* herausplatzen (im Reden).
Булькотíти, *v. n.* dh. das Springen d r Blasen ein Geräusch verursachen, [brodeln.
Бульбáн, s. Боввáн.
Бýлочка, *f. dim.* s. Бýлка.
Бум! бум! *int.* bum!

Бумáга, *f. gr.* Papier, *n.*; 2) Schriftstück, *n.*
Бумáжка, *f. dim.* s. Бумáга; 2) Papierrubel, *m.*; glatte Stelle bei більцé.
Бумáжний, *a.* papieren; 2) aus feiner Leinwand.
Бýмкати, *v. n.* klimpern.
Бýнда, *f.* Oberkleid aus grobem Tuch, *n.*; 2) kurzes Pelzkleid.
Бунджýлїв, *m.* lange Pfeife ohne Bodenansatz, u. ohne Löcher.
Бундз, süsslich schmeckender Schafskäse, woraus Brinse gemacht wird; 2) kurz geschorener Knabe.
Бундю́жити (-дючи-) ся, sich stolz spreizen, s. geberden.
Бундю́жний, бундю́чний, *a.* von Stolz aufgeblasen, hoffärtig.
Буні́ти, *v. n.* summen, schwirren.
Бýнкош, фóкош, *m. ungr.* s. Кéлев.
I. Бунт, *m.* Bund, *n.* Bündel, *n. pl.* бýнти, *Зап.* I. 345 sechs gröbere Saiten der бандýра. [Empörung, *f.*
II. Бунт, *m.* Aufruhr, Aufstand, *m.*
Бунтáр, *m.* *Ha.* Aufwiegler, Stören-
Бýнтик, *m. dim.* s. Бунт I. [fried, *m.*
Бунтикóвий. *a.* in Bündeln.
Бунтівни́й, *КУ.*; бунтли́вий, *Ст.*; бунтовли́вий, aufständisch, aufrührerisch, sich empörend, rebellisch, unruhig.
Бунтувáти, aufwiegeln, zum Aufstande bewegen; — ся, Aufruhr, Aufstand machen, sich empören.
Бунтóвник, *m.* *IГ.* Aufwiegler, Aufrührer, Empörer, Rebell, *m.*
Бунтóвниця, *f.* Aufwieglerin, *f.*
Бунтóвство, *n.* s. Бунт.
Бýнчик, *m.* s. Бунт I. бýнтик, *Шй.*
Бунчýжний, *a. m. s.* Träger des Бунчýк, Fahnenträger, *m.*
Бунчýк, *m.* der Rossschweif als Kriegsfahne, *Шй.*; 2) s. Зух; 3) s. Урви́тель.
Бунчуковéнко, *m.* Sohn des Бунчукóвий товари́ш.
Бунчукóвий, *a.* — товари́ш, Stabsofficier, Gardeofficier, *m.* *Шй.*
Буня́к, *m.* Summer, *m.* Hummel, *f.* (Bombus).
Буня́с, *m.* Баня́с, *КУ.*
I. Бýра, *f.* s. Бýря.
II. Бýра, *f.* s. Бýрда II. 2).
Бурáк, (-ря́к), *m.* rothe Rübe; на дóгад буракíв anspielend, das Gespräch hinlenkend, *Кв.* II. 20.

Бураковий, *a.* aus rother Rübe.
Бурачиние, *n. coll.* Rübenblätter, *pl.*
Бурачинка, *f.* s. Бураковий борщ.
Бурачки, *pl.* Rübenspeise, *f.*; 2) Art rother Aepfel.
Бурачковий, *a.* dunkelroth.
Бурачник, *m.* Borretsch, *m.* (Borrago officinalis).
Бурачок, -чка, *m. dim.* s. Бурак.
Бурбулянка, *f.* Kartoffelsuppe, *f.*
Бурва, *f.* s. Борва, *Шй.*
Бург, бургй *pl. Ос.* (62) VIII. 30?
Бург, бургувати, s. Борґ etc.
Бурґiш, *m.* s. Буркут.
I. Бурда, *f.* schlechtes Getränk, Jauche, *f.* schlechte Speise; 2) Art Knabenspiel, Matsch (Kartenspiel), *Пет.*
II. Бурда, *f.* Händel, Streiche, *pl.* виправляти —; 2) Verweis, *m.* Rüge, Schmähung, *f.*; 3) *m.* Händelmacher, *m Пет.*
Бурдей, бурдій, *m.* Zigeunerzelt, *n.* Erdhütte, *f. ГШ.*; 2) s. Бурдель.
Бурдейка, *f.* die Prostituirte.
Бурдель, *m.* Bordell, *n.*
Бурдюг, s. Бордюг.
Буревістник, *m.* Sturmschwalbe, *f.* vogel, *m.* (Thalassidroma, Procellaria).
Бурей, *m.* Sturmwind, *m. Кв.* II. 151.
Буреки, *pl.* Mehltäschchen in Rindfett gebacken, *pl.*
Бурий, *a.* graubraun.
Буритель, *m.* Ruhestörer, Aufwiegler; 2) Zerstörer, *m.*
Бурити, *v. a.* verwirren, stören; zerstören; 2) empören, aufrühren, aufwiegeln; — ся ungestüm, aufrührerisch werden, sich empören; кров — wallt; напиток — gährt, arbeitet.
Бурич, *m.* Bärenfenchel, *m.* (Meum Mutellina) *B.*
Буришка, бурочка, *f.* s. Бульба.
Буришкати, *v. a. Ф.* mit Mühe, wider Willen etw. hintragen. [chen, *m.*
Буришянник, *m.* Kartoffelku-
Бурище, *n. aug.* grosser Sturm.
Бурінник, *m.* буріинниця, *f.* Heckenbraunelle, *f.* (Accentor modularis u. Sylvia). [braun werden.
Буріти, *v. n.* braun schimmern, grau-
Бурк, *m.* s. Брук; на бурку сидіти ohne Anstellung bleiben, brodlos sein.
I. Бурка, *f.* kurzes Kleid aus grober Wolle, Filzmantel, *m.*; 2) Art Kaputze.
II. Бурка, *f.* s. Мандибурка.
Буркали, *pl.* glotzende Augen.
Буркати, *v. a.* schütteln, rütteln; 2) s. Буркотіти.
Буркнути, *v. a.* mürrisch, barsch im heftigen Tone antworten, *Не.*; 2) losschiessen.
I. Бурковати, s. Брукувати.
II. Бурковати, *v. n. К.* mit gedämpfter Stimme mit Anderen sprechen.
Бурковина, *f. Ме.* 82 *К.* II. 246 s. Бурка I.
Буркотіти, (-отати), *v. n.* aufbrausen, moussiren, *B.*; 2) murren, schnurren.
Буркотливий, *a.* viel girrend.
Буркотня, *f.* Gemurmel, Geplärr, *n.*
Буркуку! *int.* vom Girren der Tauben.
I. Буркун, *m.* unwillig girrender Tauber; Holztaube, *f.* (Columba oenas); 2) Murrkopf, *m.*
II. Буркун, *m.* — окладник Honigklee, Steinklee, *m.* (Melilotus officinalis); 2) — сїле Käseklee, *m.* Siebengezeit, *n.* (M. coerulea). [II. 2).
I. Буркунина, *f. Л.* 93 s. Буркун
II. Буркунина, *f.* s. Бурковина.
Буркут, *m.* Sprudel, Sauerbrunn, *m.*
Буркотовий, *a.* vom буркут. [*Пет.*
Буркутати, буркотіти, *v. a.* girren (v. Tauben); 2) brausen, kochen, brodeln, sprudeln, *C.* [Буркун I.(?)
Буркутонець, -нця, *m. Н.* 290 s.
Буркуха, *f.* mürrisches Weib, Zänkerin, *f. Мі.* II. 291.
I. Бурлак, *m.* s. Борлак.
II. Бурлак, (-ака), *m.* obdachloser geringer Mensch; 2) Taglöhner, *m.*; 3) Landstreicher; Wegelagerer, *m.*
Бурлакувати, бурлачити, *v. n.* als Бурлак leben.
Бурлацкий, *a.* des Бурлак.
Бурлацтво, *n.* obdachloses, unachtsames Leben; 2) *coll. pl.* v. Бурлак.
Бурлачка, *f.* alleinstehende, obdachl. Frauenperson; 2) Landstreicherin, *f. Не.*
Бурливий, *a.* s. Бурний. [літи.
Бурлидіти, *v. n.* Ч. II. 249 s. Бур-
Бурлїй, *m. Кч.* 311 Raufbold, Renommist, *m.*
Бурлїти, *v. a.* brausen, tosen, (v. Sturmwind) *Кв.*; 2) wühlen, *К.*; 3) spuken, *Фр.*
Бурляк, *m.* -ом лїзти *Ф. Нв.* (65), 199.

Бу́рма, *f.* Revolution, *f.* Aufruhr, *m. Пис.*
Бурма́к, бурмі́й, *m.* Revolutionär, *m.*
Бурми́ло, Brummbär, Tölpel. [*Пис.*
Бурмо́сити ся, *v. n.* schmollen.
Бурмота́ти, -їти, murmeln; murren.
Бурни́й, *a.* stürmisch, ungestüm, gewaltig, heftig; — дух *К.* Sturmwind, *m.*
Бу́рнус, *m. Ш.* II. 216 Art Oberkleid.
I. Бу́рса, *f.* s. Бу́ра, бу́рда II. 2).
II. Бу́рса, *f.* Erziehungsanstalt für arme Schüler, *f.* [gling einer Бу́рса II.
Бурса́к, *m.* бурсаченя́, -я́ти, *n.* Zö-
Бурса́цкий, бурсо́вий, *a.* zur Бу́рса II. geh.; 2) scholastisch.
Бурса́цтво, *n. coll.* Zöglinge einer Lehranstalt, einer Бу́рса II. *Ш.* I. 225.
Бурт, *m. P.* I. 29 *Ш.* II. 44 Haufen, Erdhaufen, *m.* Vorwerk, *n. Зак.*; 2) s. Брус, Seitenbrett, *n.*; 3) Bord, *m.*; 4) *pl.* бу́рти Salpeterhütte, -siederei, *f.*
I. Бу́рта, *f. Ос.* (61) VI. 38 Abtheilung der Колядникі́.
II. Бурта́, *f.* Wasserstrudel, *m.*
Бурти́сь! *int.* vom geräuschvollen Hinstürzen, *Шй.*
Буртї́ти, *v. n.* sprudeln, fluten.
Бурту́вати, *v. a.* wühlen.
Буру́лька, бурульба́шка, *f.* Eiszapfen, *m.* Klümpchen, Bläschen, *n.* — білкова́та кули́ста, *Фр.* Eiweissklümpchen, *n.*
Буру́н, *m.* Welle, Woge, Brandung, Brandwelle. *f. Др. с.* 289. *Зак.*
Бурунду́к, *m.* Sichelklee, *m.* deutsche Luzerne (Medicago falcata).
Буру́нька. *f.* люлька-aus wellenähnlich fladerhafter Baumwurzel gedrechselt.
Бурх, *m. К.* = Петербурх (-бург).
Бурхани́на, *f.* s. Бу́ря, *Ст.*
Бурха́ти, *v. n. Н.* sprudeln, fluten.
Бурхли́вий, *a. Ру.* s. Бурли́вий, бурни́й.
Бурхо́вець, -вця, *m. К.* Einwohner des Бурх (= Петербурх). [(= на бу́рку).
Бурхо́вий, *a. Н.* 201 s. Бурко́вий
Бурча́к, (*d.* бурчачо́к), *m. Н.* 268 s. Бу́ркут; 2) reissender Bach, *Леви. Шй.*
Бурча́ло, *n.* Brechfliege, *f.* (Musca vomitoria).
Бурча́ти, *v. n.* murren; murmeln.
Бурчиму́ха. *f.* Biesfliege. *f.* (Oestrus).
Бурчи́н, *m. Ч.* V. 884. 885.?
Буршти́н, *m.* Bernstein, *m.*
Буршти́нка, *f.* Cigarrenspitze aus Bernstein, *f.* [gewitter, *n.*
Бу́ря, *f.* Sturm, Sturmwind, *m.* Sturm-
Буря́н, *m.* буряни́на, *f. P.* I. 208 Unkraut, *n. Пом.* III. 89.
Буряні́ти, бурянова́тїти, *v. n.* verwildern (v. Pflzen), *Гол.* I. 197, mit Unkraut verwachsen.
Бурянни́к, *m.* Art kleiner Bären, der von Beeren lebt. [verwachsen.
Буряну́ватий, *a. К.* mit Unkraut
Бу́сель. -сля, бу́сько, *m.* Storch, *m.*
Бусь! *int. v.* Fallen: bauz!
Бу́льки, *pl.* schierlingsblättriger Reiherschnabel, (Erodium cicutarum).
Бу́сти, *v. a.* s. Бости́.
I. Бут, *m.* rothe Rübe (Beta vulgaris); 2) Blattgemüse, *f. Пем.* [*Пем.*
II. Бут, *m.* Schutt, *n.* Brechsteine, *pl.*
Буть, *v. n.* s. Бу́ти.
Бута́, *f.* Stolz, Hochmuth, Uibermuth, *m.* Anmassung, *f.* Muthwille, *m.*
I. Бута́ти, *v. n.* s. Буя́ти. [len.
II. Бута́ти, *v. n.* „Бути́“ (бутів) spie-
Бутвина́, *f.* бутви́не, *n.* Blätter der rothen Rübe, *pl. Нс.* Beisskohl, *m.*
Бутві́не, *n.* Vermoderung, *f. Пол.*
Бутві́ти, *v. n.* faulen, modern.
Бутво́ра, *f. Пу.* wüstes Gebahren, Verbissenheit, *f.*
Буте́, *n. Т.* das Sein, Dasein, *n.* Existenz, *f.*; 2) Anwesenheit, *f. Леви.*
Буте́й, (*d.* буте́єць), *m.* Schafhirt, *m.*
Бутеї́ти, *v. a.* Schafe mischen.
Бу́тель, -тля, *m.* grosse Flasche.
Буте́лька, Bouteille, Flasche, *f.*
Бутелько́вий, *a.* Flaschen-.
Буте́я, *f.* Schafherde, *f.*; 2) 10 od. mehr Stück Rindvieh.
Бути́, *pl.* Art Knabenspiel.
Бу́ти, [бы́ти], *v. n.* (*sgl.* був; *pl.* бу́ли́: war, waren) **sein**, werden, existieren, leben, fristen, bleiben; — з ким на ре́чах Unterredung haben; она́ бу́ла з ним sie war ihm willfährig; неха́й бу́де як бува́ло soll bleiben beim Alten; бу́де (бува́) vielleicht, es trifft sich, dass —; b) бу́де wird **genug** sein.
Бути́н, *m.* бути́на, *f.* dicker abgeschälter Baumstamm; 2) Waldpartie, *f.* Holzschlag, *m.* [Holzschlag, *m.*
Бутина́р, бути́нник, *m.* Arbeiter im
Бути́нок, -нка, (*d.* бути́ночок), *m.* Halbstiefel, *m.*

*

Бутири́не, *n.* Schutt, *m.* s. Хмиз, *Пів.* Gerümpel, *n.* *Шй.*
Бути́ти, *v. a.* Grund aus Steinen legen, *Пет.* [benspiel Бути́.
Бутівка, *f.* dünner Stab beim Knа-
Бу́тїль, *f.* Moder, *m.* Verwesung, *f.*
Бутїти, s. Бутві́ти; 2) sieden, brodeln; gähren; 3) *ausgelassen sein.
Бутли́нка, *f.* Flaschenmonade, *f.* *B.*
Бу́тля, *f.* s. Бу́тель.
Бутни́й, *a.* ausgelassen, muthwillig, trotzig, keck, stolz.
Бу́тність, -ости, *f.* Ausgelassenheit, *f.* Muthwille, Trotz, *m.* kecker, unbändiger Sinn, Uebermuth, *m.*
Буто́к, -тка́, *m.* *Ф.* Leben, Fristen, *n.*
Буто́ра, бу́тра, *f.* *C.* II. 162 Reisegepäck, *n.* Speisevorrath, *n.* *Пет.*
Бутори́не, *n. coll.* s. Бутора; Einrichtungsstücke, *pl.*
Буту́к, s. Ботю́к.
Бутура́н, *m.* Katarrh, *m.* [bringen.
Буфалува́ти, *v. n.* Unwahres vor-
Буха́н, *m. aug.* s. Бо́хон, бо́хонець.
I. Бу́ханець, *m.* s. Бо́хонець.
II. Бу́ханець, -нця, *m.* Schlag, Streich auf den Rücken, *m.*
Буха́стий, *a.* bauschig.
Бу́хати, бу́хнути, *v. n.* knallen, platzen; 2) *v. a.* stossen, schlagen; 3) по́ломінь auflodern, prasseln; 4) mit Gewalt ausbrechen, aussprudeln.
Бухи́кати, *v. n.* keuchen.
Бухи́нка, *f.* s. Бо́хонець; кола́ч.
Бухкотї́ти, *v. n.* vom Dröhnen der Trommel, *E.* [ohne Hausflur.
Бу́хня, *f.* armselige (baufällige) Hütte
Бухт, *m. gew. pl.* Pfannennudeln, *pl.*
Бу́хта, *f.* Bausch, *m.* Falte, *f.*; 2) Fleisch- Bauchseite der Haut, *f.*
Бу́хчити, *v. a.* s. Бу́хати.

Буцега́рня, *f.* *C.* I. 140 Stadtwachstube, *f.* Arrest, *m.*
Буцьва́н = мараб́у, *m.* Marabu, *m.* (Ciconia Marabu). [ріжки́). *Зак.*
Бу́цики, *pl.* Art Mehltäschen (пи-
Бу́цїм, бу́цїм-то, *conj.* als ob, als wenn, wie wenn, gleichsam als ob, *Ог.* 200.
Бу́цкати, *v. a.* s. Ту́цати, *Зак.*
Буцма́н, *m.* буцма́тий, (-ани́стий), буцме́й, буцми́ло, *m. a.* bausbackig.
Бу́цьо, *m.* in d. Kinderspr.: Apfel, *m.*; 2) Rind, *n.* Ochs (би́ньо).
Бу́ча, *f.* Unruhe, *f.* Tumult, *m.* Anfechtung, Fehde, *f.* *P.* II. 22; -у зби́ти, підня́ти Hader machen, Heidenlärm machen.
Буча́вїти, *v. n.* s. Бутві́ти.
Бучеви́на, *f.* Fagine, *f.* [holz, *n.*
Бучи́на, *f.* Buchenhain, *m.*; 2) Buchen-
Бу́чний, *a.* s. Гучни́й; 2) tüchtig; 3) s. Бутни́й, *Пом.* III. 38.
Бу́чок, -чка, *dim.* s. Бу́к, *m.* Knüttel, Stock, Prügel, *m.*; 2) kleiner Bienenstock, *Лсвч.*
Бучу́ля, s. Бочу́ля.
Бу́шдерево, *n.* Korbweide, *f.* *Gr.* 17.
Бу́шля, *f.* Storch; 2) Fischreiher, *m.*
Бушо́вник, *m.* *BE.* Plünderer, *m.*
Бушува́ти, *v. a.* stöbern, wühlen.
Буяві́ти, *v. n.* sich frei erstrecken, s. hinziehen, *M.* [ра́к, буєра́к, *Me.* 92.
I. Буя́к, буя́рок, -рка, *m.* s. Бай-
II. Буя́к, *m.* s. Буга́й, *Пет.*
Бу́яне, (*d.* буя́нечко) *n.* Ausgelassenheit, *f.* Uebermuth, *m.* Frechheit, *f.* *He.* Schwärmerei, *f.*
Буя́нствувати, *v. n.* ausgelassen sein, Unfug treiben, Händel suchen, *He.*
Буя́ти, *v. n.* üppig wachsen; wuchern; 2) frei, ausgelassen sich herumtreiben.
Бючиця, бю́чниця, *f.* Schlagader, Arterie, *f.* *Пол.*

В.

В, dritter Buchstabe [Вѣди, вѣдѣ]; 2) als gehauchter Einsatz z. B. во́ко, ву́вязь, *Ог.* 59, 60. Daher das in diesem Bereiche unter В Fehlende s. unter entsprechenden reinen Vocalen; 3) zur Vermeidung des Hiatus, z. B. така́ вставо́ва = т. устано́ва, *Ог.* 62.

В, [въ, во, ві], *praep.* 1) *mit d. Accus.* *Mi.* IV. 395—402, *Ог.* 116: in, nach; *a)* von der Richtung u. vom Zwecke: в село́ піти́, иди́ в бо́жу пу́ть geh' in Gottes Namen; ви́брати ся в доро́гу auf Reisen gehen; в Деляти́н nach der St. Delatyn, *B.*; в пожи́ток zum Nutzen;

в примíр пітú комý zum Beispiel, zur Nachahmung für jmdn dienen; β) von Zeit, Mass, Wert, Art u. Weise: в день, bei Tage, в сéреду am Mittwoch, раз в рік einmal im Jahre, в рік потóму ein Jahr darauf, в той чáс damals, в хлóпа (завбільшки́) mannshoch, в два лíкті zwei Ellen, в однó з ним, оба в єднó beide zusammen, zugleich; в сей (тот) час allsogleich; в брíд so viel dass man darin waten kann, в мíру im rechten Masse; в-зад rückwärts; γ) bei Verben u. verbalen Subst.: вíрувати(віра)в Бóга an Gott glauben, грáти (гранé) в кáрти Karten spielen, — в кóбзу (на кóбзї); удáв ся в бáтька ist dem Vater nachgeschlagen, хрестúти (у)в уніїта *К.* I. 138 als Unirten taufen lassen, в сїдлó сїдлáти коня́ satteln; дзвонúти в дзвóни Glocken läuten, приїхати вгóстї (als—); брáти в дрýжки (zur —); итú в післú (als—); пітú в опрúшки (unter die —. zu—); вдавáти ся в тýгу, в розпýку; в нóги пáдати (до ніг п.) s. В-, s. У. *Mi.* IV. 402; 2) *mit d. Local. Mi.* IV. 656—661, *Ог.* 116 von Ort, Zeit, Art, Weise u. Umstand: in, *vgl.* У, ві [во]. *Ог.* 81, 176—177, 194—195: в рáнцї, в вéчері, в зóрях mit Anbruch der Morgenröthe, в тáйнї im Geheimen, в двох beide, в гóстях als Gast; -в недýзї, в дóбрім здорóвлю, в страхý; в якúх грóшех? в якíй цїнї? zu welchem Preise? s. В-; 3) *in Zusammensetzg:* ein-, hinein- *Mi.* IV. 198.

Ваб, *m.* ваб**ь**, *f.* *У.* Köder, *m.* Lockspeise, Aetzung, *f.* Lockherd, *n.* *Пет.*

Вáба, *f.* Lockung, Verlockung, Täuschung, *f.*; 2) Reiz, *m.* *Mi.* II. 46 *Ст.*

Вáбець, -бця, вáбик, *m.* Locker, Anlocker, Lockvogel, *m.*; 2) Lockspeise, *f.*; 3) Lockpfeife, *f.* *Пет.*

Вабúло, *n.* вáбка, *f.* s. Вабь.

Вáбити, *v. a.* locken, anlocken, ködern, reizen. [reizend, anmuthig.

Ваблúвий, вабнúй, *В. а.* verlockend,

Ваблúти, s. Вáбити, *Піс.*

Вава-вýрр! *int.* vom Girren der Taube.

I. Вáвка, *f.* *Гр.* s. Вáлка; 2) s. Лáвка,

II. Вáвка, *f.* Geschwür, *n.* [*Ог.* 69.

Вавóрити, *v. a.* verwöhnen; 2) Aergerniss haben.

Вáврик, Вавpó, *m.* s. Лавpó.

Вавцїр, вавчáр, *m.* N. e. alten Katers.

Вáвчити, *v. n.* miauen.

Вагá, *f.* Wage, *f.* Hebebaum, *m.*; 2) Schwere, Last, *f.* Gewicht, *n.* у вазї стáти schwanger werden; * Bedeutung, *f.* Belang, *m.* за велúку вагý стáвити щось, *С.* etw. hoch schätzen; 3) Rücksicht, Schonung, *f.* Rückhalt, *m.* жаль вагú не знáє; не мáєм вагú wir kennen kein Pardon, *III.* I. 14; взя́ти вагý на одúн бік, s. Переважáти.

Вáгавий, *a.* wankelmüthig, unentschlossen. [schirr, Trog, *m.*

Вагáн, *m.* *Ко.* 31 hölzernes Essge-

Ваганúна, *f.* Belästigung, Schererei, *f.* *Ст.*

Ваганúцї, *pl.* *Ч.* I. 132 s. Нагавúцї.

Ваганóк, -нкá, *m.* *dim.* s. Вагáн; 2) Waffelkuchen, *m.* [ken tragen.

Вагáти ся, unschlüssig sein, Beden-

Вагú, *pl.* Zügel, *pl.* *Ф.* s. Важкú, віжкú.

Вагівнúк, *m.* Wagbalken, *m.*

Вагівнúця, *f.* Wage, *f.* *К.* [trächtig.

Вагітнúй, *a.* schwanger, *P.* I. 209;

Вагове́, *n. s. a.* Art Abgabe, *К.*

Ваговúй, *a.* nach dem Gewicht verkäuflich, *Зак.*; 2) — друк, *Ч.* V. 1052, VII 404 Hebestange, *f.* Hebebaum, Hebel, *m.*

Вагóвистий, *Фр.* χ ваговúтий, *a.* gewichtig, *Т.*; 2) schwerfällig, wuchtig.

Вáгом, *adv.* *Кв.* II. 157 nach Gewicht, abwägend; 2) вагóм = повóли langsam, gemach, *Фр.* [ren.

Вагонúти, *v. a.* *КУ.* II. 103 erschwe-

Вагонїти, *v. n.* lasten, *КУ.*; 2) schwanger gehen, *К.*

Ваготá, *f.* *АД.* I. 334 Last, Schwere, *f.* *К.*; 2) Gravitation, *f.* *Фр.*; 3) — пúтима specifisches Gewicht, *В.*

Ваготїти, *v. n.* lasten, *Фр.*

Вагóтний, *a.* Gewichts-, *В.*

Вагувáти, *v. a.* щось Leid um etw. haben; 2) — ся zweifeln, unentschlossen sein, s. Вáжити ся.

Вáдь, nun, am Ende. [*m.* Wunde, *f.*

Вадá, *f.* Gebrechen, *n.* Fehler, Schaden,

Вáдас, *m.* Weidmann, Jäger, *m.*

Вáдити, *v. n.* комýсь schaden, schädigen, hindern; 2) на когóсь gegen jmdn aufwiegeln, hetzen, *М.*; 3) — ся sich zanken, hadern.

Вáдкий, *a.* до чогóсь fertig, geneigt zu etw., gierig nach etw., lüstern; 2) вáдко

мені̂, *adv.* mir ist übel, ist schlimm, *Зак.*

Вадли́вий, *a. Пет.* s. Звадли́вий.

Ва́дно, s. Ла́дно, *Ог.* 69.

Вадьова́ти, *v. n.* s. Бізува́ти.

Вадро́, *n. Ф.* s. Ведро́.

Ва́є, *n. coll.* Weidenreiser, *pl.* ва́ї. *pl.* geweihte W. am Palmsonntag, *Ф.* [βαΐς].

Важевни́ця, *f.* Hebebaum, *m.*

Ва́жене, *n.* das Wägen; 2) Wanken; 3) Wagen, *n.* [pressend.

Важе́нний, *a. K.* schwer, drückend,

Ва́жити, *v. a.* wägen; 2) * erwägen; 3) *v. n.* своїм жите́м sein Leben wagen; ein Gewicht haben, wiegen, gelten; 4) *v. a.* durch's Ueberzeugen bewegen, *K.* I. 178; 5) *v. n.* на щось nach etw. trachten, worauf erpicht sein; — ся wanken, schwanken, überlegen; *b)* sich unterstehen, wagen.

Ва́жка. *f.* Wagschale, *f.*; 2) s. Важки́ 1).

Важка́ти, *v. a.* Pferde zügeln, lenken.

Важки́, *pl.* Lenkseil, *n.* Zügeln, *pl.* (im Pferdegeschirr); 2) s. Коромислиці.

Важки́й, *a.* schwer, schwerwiegend, gewichtig; 2) schwanger, *Левч.* Ва́жко, *adv.*

Важко́, *m.* N. e. Hundes. [2) * wichtig.

Важли́вий, *a. M.* schwer drückend;

Ва́жний, *a.* schwer; 2) wichtig, gewichtig; bedeutend; 3) ernst. Ва́жно, *adv. C.* I. 6 s. Тя́жко.

Важни́к, *m.* Salzwäger, *m. B.*; 2) Reibkeule beim Oelschlagen, *f.*

Важни́ця, *f.* das Hebezeug, die Stütze für die Hebestange (beim Schmieren der Wagenachsen); 2) Wage, *f. K.*; 3) *m. f.* * der sich wichtig macht, Grossthuer, *H.* 107; 4) Grossthuerei, *f. Левч.*

Ва́жність, -ости, *f.* Wichtigkeit, Ernsthaftigkeit, *f.* [steht, *Зак.*

Важня́, *f.* Ort, wo die Magistratswage

Важча́ти, *v. n.* schwer werden, *Левч.*

Вазь, *f.* das Trachten, das Erpichtsein, *vgl.* Ва́жити на щось 5). [колядники́, *m.*

Ва́йда, *m.* Anführer der Gesellschaft

Ва́йка, *pl.* s. Яйці̂.

Ва́йкати, *v. n.* kläglich schreien.

Ва́йло, *int. Ф.* o Weh!

Вак, *m.* abgestecktes Ziel, *Kol.* I. 197.

Ваканцьо́вий, *a. Ко.* 68 vacant, dienstfrei.

Вака́р, *m.* Kuhhirt, *m.* [vacca].

Вака́ти ся, s. Ва́жити ся *b)*, *(Ф.)*.

Вакаци́йний, *a.* die Ferien betreffend, Ferien-.

Вака́циї, *pl.* Ferien, *pl.*

Ваке́лия, s. Веке́лия.

Вакири́стий, *a.* vom Schafe: weiss, rings um die Augen m. schwarzen Flecken.

Ва́кса, *f.* Haarwichse, *f. C.* II. 167.

Вакува́ти, *v. n. Зап.* II. 523 müssig liegen, m. hängen etc. unbeschäftigt bleiben, земля́ ваку́є bei zu schüterer Saat; 2) offen, leer, erledigt, frei, vacant sein; 3) unschlüssig sein *(Ф.)*; 4) *v. a. Зап. (Вер.)* I. 8 s. Гаїти.

Ваку́ла, *m.* Bucolus. [Су́вий.

I. Вал, *m.* s. Валови́на, *K.* I. 15; 2) s.

II. Вал, *m.* Wall, Erdaufwurf, *m.*; 2) Welle, Meereswelle, *f. ІГ.*; дощ паде́ вала́ми in Strömen; 3) Schwaden, *m.* s. Ру́чка; 4) s. Ва́лиско.

Ва́лал, *m. ungr.* s. Село́.

Вала́ндати, (-анта́ти) ся, з кимо́сь mit jmdem sich herumschleppen, sich plagen, *Кн.* [*C. Пíс.*

Вала́нтане, *n.* Säumen, Zögern, *n.*

Валанти́рош, *m.* Faulenzer, *m.*

Валаса́ти ся, *pol. K.* I. 10 s. Волочи́ти ся. [Schmerz winden, *(Ф.)*.

Валаструва́ти, *v. n.* sich vor

Ва́лах, *m.* Entmanner, Verschneider; 2) Walach, *m.* verschnittenes, castrirtes Pferd; 3) Hammel, *m.*

Валаша́йник, *m.* s. Ва́лах 1). [den.

Валаша́ти, *v. a.* wallachen, verschnei-

Вала́шка, *f.* verschnittene Sau.

Валашо́к, -шка́, *m.* s. Ва́лах 3).

Вальо́йка, *f.* s. Валове́ць II.; Hundenapf, *m.* [ний, *pol.*

Вале́бний, *a. Wgr.* VI. s. Веле́б-

Ва́леджи, *conj. Łoz. gr.* 122 doch.

Вале́жник, *m. coll.* gefallene u. von der Erde bedeckte Baumstämme, *Oc.* (61), X. 29, Windbruch, *m.* Lagerholz, *n.*

Ва́лера ходи́ти, *(Ф.)* ruhelos wie ein Verdammter umhergehen.

I. Ва́лець, -льця, *m.* Walze, *f.*

II. Ва́лець, -льця, *m.* Walzer (Tanz), *m.*

Ва́ливо, *n.* Trog im Schweinstalle, *m.*

Валиво́кий, *a.* mit weit aufgerissenen, gaffenden Augen.

Ва́лик, *m.* Walze, *f. Cm.*; [2) Bengel.

Вали́ло, *n.* Walkstampfe, -mühle, *f.*

Вали́ньска гора, *N.* e. Berges.

Ва́лиско, ва́лище, *n.* harte Anschwellung des Euters bei der Kuh.

I. Вали́ти, *v. a.* umwerfen, nieder-

reissen, zerstören; 2) tüchtig schlagen, zuhauen, prügeln; з пушок tüchtig kanonieren; 3) на що hinauflegen, laden, schieben, viel werfen; — ся (валяти ся *P.* II. 16) einfallen, einstürzen; *b)* umzufallen drohen, baufällig sein; *c)* sich wälzen. [dätschen bereiten.

II. Валити, *v. a.* das Tuch zum Kar-

Валїбка, *f.* s. Затула.

Валїв, -лова, *m.* s. Валиво.

Валївниця, *f.* Regenschauer, *m.*; 2) s. Валовниця. [müller, *m.*

Валїй, *m. Зап.* I. 286 Walker, Walk-

Валка, *f.* Partie, Compagnie der Arbeiter, bes. der чумаки, *f.* [fahren, *Зак.*

Валькою нести ся ungestüm rasch

Валкий, *a. Левч.* schwankend, wackelnd, hinfällig.

Валківниця, *f.* Rolle, Mangel, *f.*; 2) Walkerholz, Walkerbrett, *n. Пет.*

Валько, *m.* Valentius.

Вальковатий, *a.* walzig.

Валковець, -вця, *m.* Walzenrüsselkäfer, *m.* (Magdalis), *B.*

Вальковии, *a.* вальковаиий, *ptc.* s. Валькувати 2).

Валькувати, *v. a.* Wäsche rollen; walken; 2) стїну aus Klumpen von Stroh u. Lehm bauen. [s. Павальний.

Вальний, *a.* tüchtig, gross; schwer,

Валобік, -бока *m.* etw. Ausgehöhltes.

Валобой, *m.* Wellenschlag, *m.* Brandung, *f. КУ.* [land, *n.*

Валоватий, *a.* -а земля Wellen-

I. Валовець, -вця, *m.* s. Валовина; 2) Strähn, *m.* [лїв, валиво.

II. Валовець, -вця, *m.* kleiner Ва-

Валовий, *a* aus Валовина, вал I. 1).

Валовина, *f.* grobes Gewebe, Sackleinwand, *f.* Packtuch, *n.* [Ochsen).

Валовитий, *a.* sehr faul, träge (v.

Валовиця, *f.* s. Валовина.

Валовище, *n.* s. Валиско.

Валовниця, *f.* Heuschwaden in kleine Haufen zusammengeharkt; 2) grober

Валовяний *a.* aus Валовина. [Faden.

Валок, -лка, (*d.* валочок -чка), *m.* Walze, Rolle, *f.*; 2) Mangelholz, *n.*; 3) übhpt Stück Rundholz.

Вальок, -лька, *m.* Klumpen Bundstroh mit Lehm eingemacht zum Ausflechten der Wände in Gebäuden, *m.*

Вальорний, *a.* giltig.

Валочковатий, *a.* walzenförmig,

Валочний, *a.* gewandt. [*Пол.*

Вальс, *m. Ш.* I. 71 s. Валець II.

Валуване, *n.* Gebell, Gebelfer, *n.*

Валувати, *v. n.* stark bellen; 2) — ся (півця) s. Відбиркати ся, *Gr.* 29.

Валуйко, валун. *m.* s. Скрипух, *Пет.*

Валун, *m.* s. Облом, *Пол.* Geschiebe, *n.* erratischer Felsen, *Пет.*

Валуша, валюша, *f.* Walkmühle, *f.*

Вальцьоватий, *a.* walzenförmig, *B.*

Вальчатий, *a.* -і рукавцї Puffärmelchen, *pl. n.*

Валюга, валюка, *m.* Faulpelz, *m.* валюкою müssig, faul liegend.

Валюш, *m. gew. pl. C.* II. 116 s. Валуша, Фолюш.

Валява, *f.* grosser Haufen; 2) Schutt, Trümmerhaufen, *m.*; 3) Schlachtfeld mit Gefallenen bedeckt, *n.*

I. Валяти, *v. a.* s. Валити zum Fallen bringen, umstürzen, з ниг — *АД.* I. 117; 2) коня — umstürzen zum Zwecke des Verschneidens, wallachen.

II. Валяти, *v. a.* beschmutzen, besudeln; — ся sich beschmutzen; 2) sich wälzen, по під лави. п. п. плоти — ся in d. Verkommenheit u. Erniedrigung leben.

III. Валяти, *v. a.* не валяйте собі сьміх з мене! wollet ihr nicht über mich lachen! [V. 473.

Ванберець, -рця, *m.* s. Имбір, *Ч.*

Вандак, *m.* Reisesack, *m.*

Вандзар, *m.* kleines gefülltes Gebäck, Törtchen, *n.* [plärren.

Вандзарити ся, weinen, greinen;

Вандри, *pl.* Wandern, Reisen, *n.* s. Мандрівка.

Вандрівний, *a.* Wander-, reisend.

Вандрівник, вандрівець, вця, *m. Левч.* Wanderer, *m.*

Вандрувати, *v. n.* wandern, reisen.

Ванїльовий, *a.* Vanillen-.

Ванкир, *m.* s. Алькир.

Ванна, *f.* Wanne, *f.* [laria majalis).

Ванник, *m.* Maiglöckchen, *n.* (Conval-

Ваньо, Ваня, *m.* s. Иван, *Top.*

Вантажити, *v. a.* einpacken; aufladen, belasten.

Вантух *m.* Pansen, Wanst, *m.* (rumen.) *B.*; 2) Wollsack, Ballenstock, Ballen, *m.*

Ванцин, *m. N.* e. Berges.

Вапень, -пня, *m.* Calcium, *n.* Grund-

stoff des Kalks, *m.* *Пол.* [haltig.
Вапнйстий, *a.* Kalk-, kalkig, kalk-
Вапнéць, *m.* Kali, *n.* *Пар.*
Вапнйти, вапнувáти, *v. a.* kalken,
Вапнó, *n.* Kalk, *m.* [weissen, *Пар.*
Вапновйд, *m.* Skalenoëder, *m.* *Вол.*
Вапнóк, *m.* Calciumoxyd, *n.*
Вáпня, *f.* s. Вапнó.
Вапняк, *m.* kohlensauerer Kalk. [*Пар.*
Вапнянéць, -нця, *m.* Kalkspath, *m.*
Вапнáр, *m.* Kalkbrenner, *m.*
Вапнáрка, *f.* Kalkgrube, *f.* [стий.
Вапняний, вапнястий, *a.* s. Вапнй-
Вапорéць, -рця, *m.* Süssholz, *n.*
Вапрйни, *pl.* s. Вепрйни.
Вар, *m.* ausgekochter, ausgesottener Saft aus gedörrtem Obst; 2) s. Вáрка (пйва), *Зап.* II. 505; 3) s. Квас 2); 4) siedendes Wasser; 5) Sonnenhitze, Schwüle, *f.* *Кн.* [рйти.
Варá, *f.* *H.* 210 Köchin, *f.* *vgl.* Ва-
Варатйн, *m.* Nbfl. d. Чéремош, *Gr.* 7.
Варатїнниця, *f.* s. Голйця 3).
Варбá, *f.* das Auskochen, *B.*
Варвáра, Варвáрка, *f.* Barbara.
Варвáрити, *v. n.* *H.* 78, *Га.* II. 42 den Tag der heil. Варвáра feiern.
Варвідня, *f.* Wirrwarr, *m.* Geheul, *n.*
Варвідувати, *v. n.* *Шй.* heulen; 2) варвóдити, Wirrwarr anstiften.
Вáрдзель, *m.* birkene Einfassung des Mühleisens im unteren Mühlsteine.
Вáрга, *m.* *Гол.* III. 251 *ungr.*?
Вáрґа, *f.* Lippe, *f.* s. Ґýба.
Варґáтий, *a.* варґáч, *m.* mit grossen schwulstigen Lippen. [Lippen, *n.*
Варґýля, *f.* Weib mit schwulstigen
Вáре, s. Вéре; вáре?! ist das möglich? ist das denkbar?!
Вáрене, *n.* das Kochen; 2) варéнє, *n.* варéне, *n. s. a.* etw. Gesottenes (Früchte), *He.* [Kuchen, *m.*
Варéник, *m.* варенйця, *f.* Klösse, *f.*
Варенýха, *f.* Art gekochter Branntwein mit Honig, u. Pfeffer, Art Glühwein, *m.*
Варéся, Варйшка, *f.* s. Орйся.
Варéха, варéшка. *f.* Kochlöffel, Schöpflöffel, *m.* [learia officinalis).
Варéшниця, *f.* Löffelkraut, *n.* (Coch-
Вáриво, *n.* *Ч.* I. 10 etw. Gekochtes, Speise, *f.*; 2) Küchenvorrath, *m.* (mit Ausnahme d. Fleisches) *Ч.* VI. 326; 3) das Kochen, Kochkunst, *f.* *Фр.*

Варйти, *v. a.* kochen, brauen; sieden; варйть es ist sehr heiss; — ся* *M.* II. 9 sich langweilen. [*Под.*
Варймість, -ости. *f.* s. Стрáвність,
Варйстий, -а піч Kochofen, *m.* Küche, *f.*
Варівкйй, (-вннй), s. Варкйй 2).
Вáрій, *m.* s. Вáриво 1).
Варійник, варінник. *m.* Kochtopf, *m.*
I. **Вáрка**, *f.* Gebräude, *n.* (soviel Bier als auf einmal gebraut wird); 2) Siederei, Bräuerei, *f.*
II. **Вáрка**, Варвáра, *f.* Barbara.
Варкйй, *a.* zart, weichlich, schwächlich; 2) Vorsicht erheischend, gefährlich, gebrechlich. [scheinlich.
Вáрко, вáркось, *adv.* vielleicht, wahr-
Вáрмія, *f.* *Левч.* s. Армія.
Варнáк, *m.* nach Sibirien verbannter Züchtling, Sträfling, *m.* *Ш.* I. 237 II 116.
Варнйй, *a.* Koch-, Küchen-, *B.*
Варнá, *f.* Küche, *f.*; 2) Salzsiedewerk, Salzsudwerk, *n.* *B.*
Варнйкати, *v. a.* näselnd, undeutlich sprechen; 2) albernes Zeug faseln.
Варняний, *a.* Koch-, *B.*
Варовйна, *f.* Leistenbruch, Bruch, *m.*
Варовйтий, *a.* Leistenbruch leidend; 2) s. Варкйй. [Branntwein, *Ч.* IV. 466.
Варóха, *f.* mit Honig gekochter
Варстáт, *m.* Werkstätte, *f.* — ткáцкий Weberstuhl, *m.* Weberbank, *f.* — токáрский Drehbank, *f.*
Варстатóвий, *a.* auf, in einer Werkstätte ausgeführt, verfertigt.
Варт, *m.* *Кн.* *Пр.* IX 192 Wert, *m.*
Варт, вáртий, *a.* wert; würdig; вáрта щось es ist was wert; 2) genug wozu stark, fähig.
Вáрта, *f.* Wacht, Wache, *f.* [bude, *f.*
Вартáрка, вартáрня, *f.* Wächter-
Вартівнйк, *m.* Wächter, Hüter, *m.*
Вартівня, *f.* Wachzimmmer, *n.*
Вáртість, -ости, *f.* Wert, *m.* Geltung, *f.*
Вартовйй, *a.* wachthabend, Wacht-.
Вартовйк, *m.* Wachposten, Wachmann, *m.* *Левч.* [tig, *He.*
Вартóвний, *a.* bedeutend, wich-
Вартовнйчий, *s. m. a.* Wächter. *m.* *K.*
Вáртостний, *a.* wertvoll, bedeutend, Wert-. [haben, gelten, kosten.
I. **Вартувáти**, *v. n.* einen Wert

II. Вартувáти, *v.a.* bewachen, hüten.
Вартýга, *f.* Bande (der Räuber), *f.* *У.*; 2) Herde (von Schafen), *f.* *У.*
Вартýнок, -нку, *m.* Wert, *m.* *Ф.*
Варувáти, *v. a.* hüten; собі що bedingen; 3) — ся sich hüten, Acht haben, sich wahren, *М.* II. 20; Bedenken tragen, *Ме.* 329. *Пет.*
Варýнок, -ýнку, *m.* Wasserwehre an den Ufern, *f.* (від води́).
Варýцкати, *v. a.* besudeln.
Вархля́к, *m.* wildes Ferkel, Mittelschwein, *n.* [Zank, *m.*
Вархолá, вархольня́, *f.* Hader,
Вархóлити. s. Верхóлити II. [pict.)
Варцáб, *m.* Malermuschel, *f.* (Unio
Варцáби *pl.* Wälle vom zusammengeharkten Heu, *pl.*; 2) Fensterrahmen, *pl.m.*
Варцáбниця, *f.* Damen-Schachbrett, *n.* [hochgewachsenen Mann, *Пет.*
Варя́г, *m.* *Н.* 273 vom starkgebauten,
Васáг, (*d.* васажóк, -жкá). *m.* Kutschkasten, Wagenkorb, *m.* [Salz beladen.
Васáч, *m.* *Ч.* II. 14 ein Wagen mit
Васи́ль, Васи́лько, Вáсько, Васю́та, *m.* Basilius. [льок.
Василéнчик, *m. dim.* *Ф.* s. Васи́-
Васили́ми, *pl.* Gebirgszug hinter der Чóрна Горá, *m.*
Васили́на, Васили́са, *f.* Basilissa.
Васили́ск каптурáстий, Haubenbasilisk, *m.* (Basiliscus mitratus).
Васи́льок, -лька, васи́льчик (гáйзуб —), *m.* *В.* Basilienkraut, *n.* (Ocimum basilicum). [Васи́льок, von B.
Васильóчий, *a.* *М.* III. 138 des
Вáський, *a.* eurem Lande angehörig, euer Landsmann, s. Ваш, *Ог.* 72.
Васнь, *f.* Zank, Zwist, *m.* (*В.*).
Вать, *conj. ungr.* *У.* entweder — oder.
I. Вáта, *f.* Art Fischernetz mit kleineren Maschen, *m.* Wate, *f.*
II. Вáта, *f.* Watte, *f.* Steppfutter, *n.*
Ватáг, *m.* Oberhirt, Senne, *m.*; 2) Räuberhäuptling, *m.*
Ватáга, *f.* grosse Masse, Wucht, *f.* Haufen, *m.* Rotte, Bande, *f.* *Ш.* II. 119; 2) Herde *f.*; 3) Gesellschaft Fischer, *f.* Fischerdorf, *n.* *Не.*
Ватáже, (-я), *n. coll.* s. Ватáг; 2) * Schlagwörter, *pl.* *Н.* VI. [ба.
Ватажéла, *m.* älterer, oberer Дружба.
Ватáжка, (-жко, -жок), *m.* s. Ватáг.

Ватажкувáти, *v. n.* Ватáжко sein.
Ватáжний, *a.* der ватáг ist.
Ватáжник, *m.* s. Ватáг. [Schar, *f.*
Ватажóк, -жкá, *m.* *Кв.* II. 107
Ватáство, *n.* Anführung, Oberbefehl eines Ватáг 2).
Ватáсь, *m.* Schütze, *m.* *vgl.* Вáдас; 2) s. Ватáг. [Hütte, *f.*
Вáтерь, вáтра, *f.* *Ф.* *Пр.* X. 125 huzul.
Вáтлити, *v. a.* mit Heisshunger etw.
Вáтній, *a.*? [fressen.
Вáтра, *f.* Feuer, *n.* Herd, *m*
Ватрáк, *m.* *Ф.* improvisirte Sommerküche, Feuerstelle; 2) Lycaena Hippothoë, *В.*
Ватрáн, *m.* ватрáлка. *f* Schürstock, *m.*
Вáтрище, *n.* Feuerherd, *m.* [*Пет.*
Ватрíти, *v.n.* verbrennen, veraschen,
Ватýйка, (-ýлька). *f.* Ziege auf der Vorhut, *f.* [die noch nicht gelammt.
Ватуйни́к, *m. coll.* Schafe, Ziegen
Ватýля, *f.* Mutterschaf mit erstem Lamm, *n.*
Ватушáрка, *f.* *N.e.* полони́на, *Gr.* 6.
Вахлáй, *m.* Trottel; Pfuscher, *m.*
Вахлакувáтий, *a.* trottelhaft.
Вахлю́к, вахля́к, s. Верхлю́к.
Вахля́р, *m.* Fächer, *m.*
Вахляровáтий, *a.* fächerförmig, *В.*
Вáхня, *f.* Schellfisch, *m.* (Gadus aegl.).
Вáхта, *f.* Wacht, *f.* *Ш.* I. 326.
Вахци́мбра, *f.* Wachzimmer, *n.*
Вацьǃ *int.* Lockruf für Schweine.
Ваш, -а, -е, вáший, *pron.* euer, der Eurige. Вáше, Вашéці Ihr, Euerehren; з вашéці v. Bürgerstande. [Ваша честь].
Вáшин, вашинець, -нця, *m.* der Eurige, *Пет.* [sprechend, *Н.* 50.
Вáшеський, *a.* dem Вашéці entВб-, s. unter Уб-, Об-.
Вбáвити, вбавля́ти, *v. a.* vermindern, schädigen: здорóвля s. Збáвити.
Вбагнýти, *v. a.* begreifen.
Вбаришувáти, *v. a.* gewinnen, profitieren, *Кн.*
Вбачáти, *v. a.* einsehen, bemerken; вбачáє ся комýсь jmd glaubt zu sehen, jmdm scheint, kommt vor.
Вбачли́вий, *a.* *Т.* до когóсь aufmerksam, rücksichtsvoll.
Вбгáти, *v. a.* hineinlegen, -stecken, -setzen, *Ш.* II. 79. [*v. a.* s. Убезпечáти.
Вбезпечáти, (-чи́ти, -чни́ти, *Т.*)

Вбезпе́чене, *n.* Sicherheit, *f. К.*
Вби,*conj.*s.'Оби,кбби,*Гол.*III.241.242.
Вбидли́ти, вбитли́ти ся, sich wo angewöhnen, einleben.
Вбира́льник, *m.* Werkzeug zum Abschaben der Haare von der Haut. *n.*
Вби́рка, *f.* Stutzerin, *f.* putzsüchti-
I. Вби́тки, *pl.* Art Spiel. [ges Weib.
II. Вби́тки, на — s. На-вби́тки.
Вби́ток, -тку, *m. М.* II. 75 Verlust, Schaden, *m.*
Вбито́чити ся, *ГБ.* Verlust, Schaden leiden, verlieren, sich in Unkosten setzen. [fen, tadellos.
Вбій, не на — *Ф.* nicht zu verwer-
Вбійно, *adv.* в оббрі — *Гол.* III. 37 reichlich zum Schlachten.
Вблага́нє, *n. К.* Versöhnung, *f.* [350.
Вбогоду́хий, *a.* arm im Geiste, *Ш.* I.
Вбо́гше, *comp. adv. М.* s. Убо́жше.
Вбожа́ти, *v. n. Левч.* s. Убожіти.
Вбо́іще, *n. Н.* 59.? [s. Уболїва́ти.
Вболїва́ти, *v. n.* над кимо́сь, *К.*
Вболо́на, *f. Гол.* III. 232 s. Оболо́на.
Вбо́ркати, *v. a. Не.* zähmen; zahm, kirre machen.
Вбрести́, *v. n.* hineinwaten.
Вбреха́ти ся, sich hineinlügen, sich hineinschmuggeln, *КУ.*
Вбри́кнути, *v. a. Н.* 65 s. Ко́пнути.
Вбриндува́ти ся, *Ч* III. 319 sich ankleiden.
Вва́га, *f. Не.* s. Ува́га. [verstehen.
Вва́жити, *v. a. Кв.* II. 160 begreifen,
Вва́жливий, *a.* aufmerksam; rücksichtsvoll, *Не*; вва́жливо, *adv. М.* II.153 mit Obacht.
Вва́лиско, *n.* s. Ва́лиско.
Вверну́ти ся, sich Rath schaffen; 2) fertig werden.
Ввертати, *v. a. Ме.* 30 einwickeln.
Ввертїти, *v. a.* hineinbohren; 2) hineinwickeln. [aufwärts, *С.* II. 146.
Вверх, *adv. Кн.* in die Höhe, hoch,
Ввидїти ся, ввижа́ти ся, кому́, s. Приви́джувати ся.
Ввилити, ввильну́ти, ввиля́ти, *v. n.* sich herauswinden und sich fort machen, verschwinden; *Ausflüchte machen, sich entziehen.
В-ви́скоки, *adv.* in weit ausgehohlten Sprüngen, im Gallop. [her tummeln.
Ввиха́ти ся, geschäftig sich hin u.
Ввібра́ти ся, s. Скінчи́ти ся, *М.*
Ввіда́ти, *v. a.* s. Увіда́ти, *М.* II. 130.
Ввіжли́вий, *a.* aufmerksam, *Зг.*
Ввійти́, *v. n.* s. Уйти́, уходи́ти.
Ввірити ся, s. Навві́рити ся.
Ввітхнен е, *Фр.* s. Вітхнене. [вий etc.
Ввїчливий. Ввїчли́вість, s. Вїчли́-
Ввбдини, *pl. Ч.* VI. 20 s. Ви́від (der поліжни́ця).
Вволи́ти, ввольни́ти, *Ч.* V. 161 *v. a.* — во́лю den Willen erfüllen, *МШ. Л.* 17, 15 zu lieb thun.
Вворожи́ти, *v. a. Ф.* hineinzaubern.
Вгав, -ву, (уга́в), *m. Н.* 229 das Aufhören, Unterbrechung, *f.* Unterlass, *m.*; 2) Ruhe, Rast, *f. М.* II. 88.
Вгава́ти, *v. n.* sich legen, aufhören, *Кв.* II. 160 не — ohne Unterlass etw. thun; ніжки́ не вгава́ють, *Ме.* 85 tanzen rastlos.
Вгада́ти, вга́дувати, *v. a.* errathen, ahnen, *Ш.* I. 142; 2) e.(gute) Wahl treffen.
Вга́джувати, *v. n.* s. Вгоди́ти.
Вга́дливий, *a.* scharfsinnig, mit Beobachtungsinn, *Кн.* [sinn, *m.* Klugheit, *f.*
Вга́дливість, -ости, *f. Левч.* Scharf-
Вга́дно, *adv.* errathbar; 2) на тім — es ist das sicher, zutreffend.
Вга́йка, *f. К.* s. Га́йка.
Вгалади́ти, *v. n.* з чим womit gut treffen, gut auskommen.
Вгамо́ва, *f.* Beschwichtigung, Bezähmung, Beruhigung, *f. Пic.* [на́ти ся.
Вгараджа́ти ся, за чим, s. Упоми-
Вгаразди́ти, *v. a.* gutheissen, gewähren, *Ру.*
Вга́яти, *v. a.* verzögern, versäumen.
Вгили́ти, *v. a. Не.* (*n.*) 139 verschaffen, einschmuggeln. [meiden.
Вгина́ти, s. Угина́ти; від кого́ jmdn
Вгі́ддя, (-є), [= Уго́діє], *n.* guter, günstiger Platz. [2) emsig.
Вгі́дний, *a.* entsprechend, genügend;
Вглубли́вий, *a.* sich gern vertie-
Вгляд, *m.* Einsicht, *f. Св.* [fend, *В.*
Вгляда́ти, вгля́нути, *v. n.* вщось einsehen, Einsicht nehmen; — ся вве́ркалї sich im Spiegel beschauen.
Вгнївити ся, *М.* I. 30 s. Загніва́ти ся (на кого́).
Вгнїжджува́ти ся, sich einnisten, sich bequem im Sitzen machen.
Вгну́тий, *a.* — кут hohler Winkel.

Вгов, s. Врав.
Вгóвкати, s. Угóвкати.
Вговóрювати, *v. a.* über jmdn Rede führen, jmdn anklagen. [angewöhnen.
Вгóвтати ся, sich einleben, sich
Вгóда, *f.* Gefallen, *n.* Geneigtheit, *f.* *M.* II. 109, 111 на вгóду комý jmdm zu Gefallen, 85.
Вгóден, *a. P.* I. 125 tauglich, fähig.
Вгодúти, *v. n.* комý, на когó, *Кн.* jmdm zu Gefallen, recht thun, jmdn befrie-
Вгодíнє, *n.* Mastung, *f.* [digen.
Вгодлúвий, *a.* willfährig.
Вгóдний, *a.* gefällig, beliebt.
Вголосúти ся, *КУ.* II. 171 s. Обі-ввáти ся. [das Einlullen, Einschläfern.
Вгонóба, *f. K.* Beschwichtigung, *f.*
Вгонобúти, (-ноблúти), *v. a. K.* jmdn für sich willfährig machen, gewinnen; beschwichtigen.
Вгорóд, *m.* s. Горóд Garten, *Ш.* I. 53.
Вгородúти, вгорóджувати, *v. a.* hineinstossen, -schlagen, *Ш.* II. 81; 2) hineinflechten.
Вгóрский, s. Угóрский. [I. 95.
В-гóстях, als Gast, zum Gaste, *АД.*
Вгрожéний, *ptc.* mit Gewalt, Zwang gekommen, eingeführt.
Вгрузнýти, *v. n.* einsinken. [ти ся.
Вдавнúти ся, *H.* 132 s. Задавнú-
Вдáка, *f.* на вдáку, чи *Oc.* (62) II. 55 ist fraglich ob; vielleicht nicht einmal.
В-дáлї, *adv.* in der Ferne, *Лїр.* [*T.*
Вдáлощі, *pl.* Fähigkeiten, Vorzüge, *pl.*
Вдáля, *f. Cm.* s. Дáлечінь Entfernung, *f.* Abstand, *m.*
Вданé, (-é), *n.* s. Дáванє.
Вдáрити, s. Удáрити; вдаряти ся втýгу, *Ч.* V. 402 in Verzweiflung stürzen.
В-дармúцю, *adv.* s. На-дáрмо, *Cв.*
Вдáти, *v. a.* s. Удáти, vermögen, können, treffen; 2) — ся в що sich ins Mittel legen; *b)* в когó, на когó jmdm nachschlagen, ähnlich werden; *c)* gelingen, gerathen.
Вдáтний, *a.* gelungen; 2) günstig.
Вдáха, *f.* s. Вдáча; не-вдáха, *Кв.* 140 Misslingen, *n.*
Вдáча, *f.* das Gelingen, guter Erfolg, Glück, *n. Кн.*; 2) Eigenthümlichkeit, *f.* Naturell, *n.* Beschaffenheit, *f.*
Вдáчність, -ости, *f.* Güte, *f.* günstige Ertragfähigkeit.

В-двійню, *adv.* zwei zusammen.
Вдвíре, *n. Ф.* s. Подвíре; на — s. На-двір, *Кв.* II. 27.
В-двох, *adv.* beide zusammen.
В-двóю, *adv. Mx.* doppelt.
Вден, *Гол.* s. Одéн.
Вдерáти, вдéрти, *v. a.* s. Удéрти; 2) *v. n.* Reissaus nehmen, ausreissen; 3) — ся sich hineindrängen, einbrechen.
Вдéржливий, *a.* enthaltsam; 2) nachsichtig. [halt, *m.* Nachsicht, *f.*
Вдéржливість, -ости, *f. K.* Rück-
Вдивúти, *v. a.* zum Staunen bringen, staunen machen, verwundern, *He.* — ся в когó seine Blicke auf jmdn heften, ihn unverwandt ansehen; dadch einer Gesichtstäuschung unterliegen.
Вдúвлюванє, *n.* Beschauung, Einsichtnahme, *f. OБ.*
Вдивовúжа, на-вдивовúжу zum Erstaunen, staunenswert, wunderbar, sonderbar, seltsam.
Вдигнýти, [вдижý, -жéш], *v. a.* einfädeln, (нúтку до гóлки).
Вдівствó, *n. M. Ha.* Witwenstand, *m.*
Вдїльність, -ости, *f. Зг. Пр.* II. 29 Tüchtigkeit; Klugheit, *f.*
Вдїяти, *v. a.* anrichten, verursachen.
Вдобáрити, *v. a.* § s. Ворóпати.
Вдóбний, *a.* passend, entsprechend.
Вдобрýхати, *v. a.* gütig machen, beschwichtigen, besänftigen, *Зг.* [Witwe, *f.*
Вдовá, вдовúця, (*d.* вдовúчка), *f.*
Вдовéць, *g.* вдівцá, *m.* Witwer, *m.*
В-довж, *adv.* der Länge nach.
Вдовúн, вдовúчин, *a.* der Witwe, Witwen-.
Вдовíвна, *f.* Tochter der Witwe, *f.*
Вдовíренє, *n. BБ.* s. Удостовíренє.
Вдовíти, *v n.* Witwer, Witwe werden.
Вдóволь, (-віль, *Фр.*) *adv. C.* II. 171 reichlich, im Ueberfluss, satt.
Вдоволенє, *n.* Befriedigung, *f.*
Вдоволúти, вдовольнúти, *v. a.* befriedigen, zufriedenstellen, genügen, Genüge leisten.
Вдовóльно, *adv.* genügend, zufriedenstellend, befriedigend.
Вдовýшки, *pl.* Sternkopf, *m.* (Knautia, Scabiosa arvensis). [gnädig, *Зг.*
Вдогíдний, *a.* gewogen, günstig,
Вдолúти, *v. a. Др. c.* 172 schlecht machen?

*

Вдомашнити, *v.a.* heimisch machen, einbürgern, *Кл.*
Вдоптати, s. Удоптати.
Вдорожувати ся, den Weg antreten, aufbrechen, ankommen; дощ вдорожує ся beginnt zu regnen.
В-досьвіта, *adv.* s. Досьвіта.
Вдосконалене, *n.* Vervollkommnung, *f.* *Фр.* [*М+Б.* 267.
В-досталь, *adv.* zur Genüge, satt,
Вдохати ся, ausser Athem kommen.
Вдохновене, *n.* Begeisterung, *f.*
Вдохновенний, *a.* (-енно, *adv.* *С.* II. 263) begeistert; pathetisch. [geistern.
Вдохновити, вдохновляти, *v.a.* be-
В-друге, *adv.* zum zweiten Male, abermals.
Вдумати ся, вдумувати ся в що sich worüber in Gedanken vertiefen, *Фр.*
Вдунути, *v. a.* einhauchen, -blasen,
В-дух, *adv.* allsogleich, *Мх.* [-geben.
Вдуховлене, *n.* Vergeistigung, *f.* *Зг.*
Вдухопелити, *v. a.* *К.* schlagen, klopfen. [matisch, *Т.*
Вдушливий, *a.* lungenschwach, asth-
Вдягати, вдягнути, *v. a.* anziehen, ankleiden.
Вдяка, *f.* s. Вдячність; 2) Dank, *m.*
Вдячен, вдячний, *a.* dankbar; вдячно, *adv.* dankbar; 2) willkommen.
Вдячити ся, gelingen, gerathen.
Вдячність, -ости, *f.* Dankbarkeit, *f.*
Веґера, (-ря), *f.* Art Tanz, *Ко.* 97 *Кв.* II. 197. [*Т.* vegetabil, vegetativ.
Веґетабільний, веґетативний, *a.*
Ведеркове, *n.* *s.* *a.* Accise vom Eimer, *f.* *Зак.* [ten.
Ведловати, *v. a.* die Gebühr entrich-
Ведмедення, -яти, ведмедча -ати, *n.* Junges vom Bären. [s. Медведик.
Ведмедик, *m.* junger Bär, *Ш.* II. 28
Ведмедский, *a.* Bären- *Ш.* II. 28.
Ведмедчук, *m.* Rossameise, *f.* (Formica herculanea); 2) Maulwurfsgrille, *f.* (Gryllotalpa vulgaris).
Ведмідь, (медвідь), *m.* Bär, *m.*
Ведміжина, *f.* Brombeer-, Himbeerstrauch, *m.* (Rubus corylifolius).
В'еднати, *v. a.* für sich gewinnen, gewogen machen.
В'едно, *adv.* ineinemfort.
I. Ведро, *n.* heiteres Wetter, *Пет.* *У.*
II. Ведро, *n.* Eimer, *m.*
Ведровий, *a.* einen Eimer fassend.
Веду, ведеш, веде etc. *praes.* s. Вести.
Ведута, *f.* *ТР.* 155.?
Вежа, *f.* Thurm, *m.* Gefängniss, *n.* *Ч.* VI. 105; 2) Wagen, *m*, Wagenburg, *f.*; 3) Hütte, *f.* *Пот.* III. 41. 42.
Вежастий, *a.* *Ог.* mit Thürmen versehen, thurmförmig, thurmhoch.
Вежниця, *f.*—гладка kahles Thurmkraut, Waldkohl, *m.* (Turritis glabra).
Вежочка, *f.* *dim.* kleiner Thurm; 2)—сверликовата, вежалька. *В* Thurmschnecke, *f.* (Turritella terebra).
Веза, *f.* s. Вежа, *Зак.*
Везерунок, -нка, *m.* Bildnis, *n.* Abbildung, *f.* *Ш.* II. 105, *pol.*
Везти, [везу, везеш], *v. a.* fahren, führen; — ся s. Їхати.
Векати, *v. n.* „Be!“ schreien.
Векелия, *f.* Zündschwamm, *m.* *Gr.* 29.
Векло, *f.* s. Текля. [selrechtlich.
Всксльовий, *a.* Wechsel-, wech-
Векша, *f.* s. Вивірка, *Пол.*
Велблюд, *m.* Kameel, *n.*
Велебний, *a.* *Ф.* „würdig“, „d. grosse“
Велебність, -ости, *f.* *К.* Hochwürden,
Велегласний, *a.* † sehr laut, *К.* [*f.*
Веледушний, *a.* *Кл.* s. Великодушний.
Велелїпний, *a.* † prächtig, *К.*
Велелюдний, *a.* menschenreich, volkreich, Ш. II. 64 *К.*
Велерибок, -бка, *m.* *N.* e. Berges.
Велерічивий, *a.* mit Wortgepränge, hochtrabend, *Ш.* I. 349.
Велерічити, *v. a.* *Т.* grossrednerisch auftreten, hochtrabend sprechen.
Велеславний, *a.* *В.* hochberühmt.
Велетень, s. Велитень.
Велетнїй, *a.* gross, riesig, *Cm.*
Велеч, величень, *m.* etw. sehr grosses.
Велець, -льця, *m.* Art Fisch.
Велиґдан, *m.* grosser Bengel.
Велижирувати, *v. n.* s. Роскошувати, *Ч.* VII. 575.
Велика́н, *m.* Riese, *m.* [gantisch.
Великаньский, *a.* riesenhaft, gi-
Велик-день, *g.* великодня, *m.* Ostersonntag, *m.* Osterfest, *n.* Ostern, *pl.*
Великий, *a.* gross; bedeutend, wichtig, besondere, schwer.
Великість, -ости, *f.* Grösse, *f.*
Велико, *adv.* *К.* II. 49. *М.* II. 100

sehr, überaus, viel, hoch. [wohlgeboren.
Великовельможний, *a.* hoch-
Великовоїн, *m.* *P.* II. 185 grosser Krieger, Held, *m.* [vielgelehrt.
Великовчений, *a.* gross-, hoch-
Великодний, *a.* Oster-.
Великодниця, *f.* strenges Fasten in d. 3 Tagen vor dem Ostersonntage.
Великодушиє, *n.* великодушність -ости, *f.* Grossmuth, Edelmuth, *m.* Hochherzigkeit, *f.* [hochherzig, edelmüthig.
Великодушний, *a.* grossherzig,
Великоземельний, *a.* *K.* Grossgrund-.
Великоименитий, *a.* hochgepriesen, hochberühmt, hochgeboren, *C.* II. 206.
Великоклюви, *pl.* Grossschnäbler, *pl.* (Magnirostres).
Великолїпний, *a.* † prächtig, *Пол.*
Великолїс, *m.* Hochwald, *m.* *Зап.*
Великолїтний, *a.* langdauernd, viel-, langjährig, alt, *Ш.* I. 240, *K.*
Великолюде, *pl.* Riesen, *pl.* Riesengeschlecht, *n.* [sprächig, *M.* II. 34.
Великомовний, *a.* redselig, ge-
Великомовність, -ости, *f.* Redseligkeit, *f.* *Пїс.* [tyrer.
Великомученик, *m.* grosser Mär-
Великомучениця, *f.* grosse Märtyrerin. [mächtig.
Великонний, *a.* *МШ.* riesig, gross-
Великопістний, (-постний), *a.* zum великий піст geh.
Великоріб, *m.* s. Кит.
Великородний, *a.* hochgeboren, *M.*
Великорозумний, *a.* übergebildet,
Великорус, *m.* Grossrusse, *m.* [*Не.*
Великоруский, *a.* grossrussisch, russisch.
Великоумний, *a.* *ГШ.* genial.
Великоухий, *a.* grossohrig.
Велинний, *n.* sehr gross, *(В.)*
Велит, велитень, -тня, *m.* *Н.* 113 *Не.* Riese, *m.*; — звір ein riesiges Unthier, Ungeheuer.
Велитенський, *Не.*, велитский, *Гол.* *Кл.* *a.* riesig, riesenhaft, ungeheuer.
Велицьозний, (-цюзний, *Фр.*) *a.* s. Величезний.
Велич, *f.* Grösse, etw. Grosses; -риба sehr grosser Fisch; 2) Grossartigkeit; Erhabenheit, Hoheit; Herrlichkeit, Pracht, *f.*
Величавий, *a.* grossartig, herrlich, prachtvoll, *C.* II. 142.
Величавість, -ости, *f.* Grossartigkeit, Herrlichkeit, *f.* *Кн.*
Величайко, *m.* Prahler, Prahlhans, *m.*
Величайний, *a.* prahlerisch, ruhmsüchtig.
Величати, *v. a.* lobpreisen, mit Lob erheben, hochhalten, rühmen; — ся sich rühmen, prahlen, sich brüsten.
Величе, (-чиє), *n.* Pracht, Herrlichkeit, *f.* *K.* *Марк.* 139.
Величезний, величенний, *K.* *a.* überaus gross, sehr gross, bedeutend.
Величенький, *M.* величкий, *a.* *(В.)* (sehr) gross; ziemlich gross.
Величество, *n.* Majestät, *f.* [*n.* *Ш.*
Величина, *f.* Grösse, *f.*; 2) Format,
Величити, *v. a.* *Мог.* s. Величати.
Величний, *a.* grossartig, erhaben; 2) prächtig, prachtvoll; majestätisch, *Ш.* II. 219; ansehnlich; твоє таке величне das Deine hebst du so sehr hervor, lobst übermässig.
Величність, -ости, *f.* Grossartigkeit, Erhabenheit; Majestät, *f.* *K.*
Велїниє, велїнє, *n.* *Кв.* II. 161. *C.* I. 101 Gebot, *n.* Befehl, *m.*
Велїти, *v. a.* gebieten, befehlen, auftragen; 2) s. Волїти. [nehmend, hoch-.
Вельми, *adv.* sehr, überaus, aus-
Вельмисльний, *a.* hochherzig, *Пол.*
Вельможа, *m.* der mächtige Herr, Herrscher; Magnat, *m.* [nehmes Fräulein.
Вельможанка, *f.* hochadeliges, vor-
Вельможество, *n.* Herrenleben, *n.* Herrschaft, *f.*; 2) *coll.* Herren, *pl.* *Кч.* 199.
Вельможність, -ости, *f.* machtvolle Stellung, Macht, *f.*
Вельо, *adv.* *ungr.* viel.
Вена, *f.* Blutader, Vene, *f.*
В'єнно, (*d.* в'єнночко) *adv.* s. В'єдно, заєдно, *Ог.* 87. [*Под.*
Венозний, *a.* venös, der Blutadern,
Вепер, -пра, *m.* Eber, *m.* männliches Schwein; 2) rechts. Nbfl. der Висла.
Веприк, *m.* junger Eber, Ferkel, *n.* Frischling, *m.* [(Ribes grossularia).
Веприна, *f.* *gew.* *pl.* Stachelbeere, *f.*
Вепринниця, *f.* Stachelbeerspanner, *m.* (Zerene grossulariata). [*f.* *B.*
Веприняк, *m.* Stachelbeerblattwespe,
Вепровий, *a.* Eber-, Schwein-.
Вепровина, *f.* Schweinefleisch, *n.*

Вер, s. Вир.

Верба́, *f.* Sahlweide, Buschweide, Weidenbaum, *m.* (Salix); 2) Osterpalme, *f.*; 3) *Не.* Palmsonntag, *m.* на вербу́ am P.

Ве́рбє, *n. coll.* s. Верба́.

Вербе́нонька, *f. dim.* s. Верба́.

Вербе́рець, -рця, *m.* s. Имбе́рець, *Ч.* V. 761. [bebezirkes, *n.*

Вербецйрка, *f.* Amtsgebäude e. Wer-

Вербецйрник, *m.* Schriftführer bei d. Assentirungscommission, *Ф.*

Вербйна, вербйця, *f.* Weidegebüsch; 2) Weidenholz. *n.*

Ве́рбич, *m.* s. Ве́рбниця, *Ч.* I. 237; 2) der Frost am Samstag vor dem Palmsonntage, *Ч.* III. 12. [holz, *n.*

Вербівка, *f.* Gefäss aus Weiden-

Вербівнйк, *m.* Weiderich, *m.* (Ly-

Верблю́д, s. Велблю́д. [simachia).

Верблю́дка, *f.* Kameelhalsfliege, *f.* (Rhaphidia). *B.*

Верблянниця, *f.* s. Ве́рбниця. [*m.*

Ве́рбний, *a.* -а неді́ля Palmsonntag,

Вербнйк, *m.* Weidegebüsch, *n.*

Ве́рбниця, *f.* Vorfrühlingszeit, wann die Weiden blühen u. es noch schneit u. graupelt, *f.*; 2) Palmsonntag, *m.*

Вербняжо́к, вербня́к, *m.* Weidengehölz, *n.* [tanz, *ŻP.* II. 156.

Вербова́нець, -нця, *m.* Art Volks-

Вербова́ті, *pl.* Weidengewächse, *pl.* (Salicineae). [holz.

Вербо́вий, *a.* Weiden-, aus Weiden-

Вербовйна, *f.* Salicin, *n.* *Пет.*

Верболйст, *m.* ома́н — weidenblättriger Alant (Inula salicina).

Верболі́в, -ло́зу, *m.* Lorberweide, *f.* (Salix triandra); 2) Korbweidengehölz, *n.*

Верботе́рнь, *f.* Sanddorn, *m.* (Hippophaë rhamnoides).

Вербото́чник, *m.* *B.* s. Верба́к.

Вербува́ти, *v. a.* werben. [geh.

Вербунко́вий, *a.* zum верб́унок

Вербу́нок, -нку, *m.* Werbung, Anwerbung, *f.*; 2) s. Вербова́нець.

Верба́к, *m.* Weidenbohrer, *m.* (Cossus ligniperda). [(Cerambyx moschatus).

Ве́рбянка, *f.* *Пол.* Weidenbock, *m.*

Ве́рвечка, *f. dim.* s. Верёвка, *H.* 245; 2) Schlinge, Thierfalle, *f.* *Пет.*

Верг, *m.* — ґо́нтів Schichte von fünf Schindeln, *f.*; 2) Wurf, Schub, Anschub, *m.*

Верга́ти, верéчи, *v. a.* werfen, schleudern, *Кн.*; * schaudern, *Gr.* 29.

Ве́рглик, *m.* Werkzeug zum Flechten der ла́пті. [Art Zuckerbackwerk.

Вергу́н, *m. gew. pl.* *Ос.* (61) VI. 36

Ве́ре, als Einschiebsel gebr. wie das deut. **halt**; 2) wahrlich? unmöglich! *(B.)*; 3) ist es wahr?

Веребе́й, *m.* *Ч.* II. 15 s. Воробе́й.

Вере́вка, *f.* Schnur, *f.* Seil, *n.* Strick, *m.*

Веревочник, *m.* Seiler, *m.* *Пет.*

Веревча́тий, *a.* strickähnlich, *Пет.*

Вередйти, *v. n.* *МШ.* schaden; 2) — ся stolzieren, hoffärtig sein *(B.)*; *b)* вередени́ти ся laut schreien.

Вередли́вий, *a.* keifiustig; schädlich, *Зг.*; 2) eigensinnig, hartnäckig, grillenhaft, launig, barrock, *Не.* *Пет.*

Вереднйк, *m.* Ackertäschelkraut, *n.* (Thlaspi arvense). [чиця.

Вереднйця, *f.* *M.* I. 26 s. Вйгад-

Вередова́нє, *n.* Eigensinn, *m.* Caprize, *f.* [(Thalictrum flavum).

Вередо́вець, -вця, *m.* Wiesenraute, *f.*

Вередува́ти, *v. n.* sich unausstehlich gebaren, viel auszusetzen haben, eigensinnig, launig sein, „Grillen fangen"; 2) ausgelassen sein, Unwesen treiben.

Вере́й, *m.* † *K.* Riegel, *m.*

Ве́реме, (-я, *dim.* вереме́нце), *n.* günstige Witterung, schönes Wetter; Wetter übhpt. [ме́нний.

Вереме́нний, *a.* -а *Gr.* 29 s. Бре-

Веремі́я крутйти кому́ hart jmdm zusetzen, *Кч.* 13.; hie u. da plötzlich anfallen, angreifen, *Пом.* III. 67.

Вере́нва, *f.* Garbenschichte im Scheunenraume, *f.* *Ч.* VII. 575.

Вереннще, *n.* s. Веретйще. [ре́та.

Вере́нка, (-ре́нька), *f.* kleine ве-

Верентю́х, веренчу́к, *m.* *Зг.* s. Ве-ретя́нка.

Ве́рес, ве́ріс, *m.* Besenheide, *f.* (Calluna vulgaris); 2) — мя́чир, *m.* Sumpfheide, (Erica tetralix). [Heidefeld, *n.*

Вереса́ч, *m.* Heideplatz, -strich, *m.*

Ве́ресень, -сня, *m.* Mon. September, *m.*

Ве́ресїнь, *m.* s. Ве́рес 1).

Ве́реск, *m.* Geschrei, *n.* Heidenlärm, *m.* das Kreischen, *Левч.*

Верескле́д, (-кле́н), *m.* s. Бруслйна.

Вереслйвий, *a.* schreiend, kreischend, *BE.*

Верескýн, *m.* s. Крику́н, *Пет.*

Верéсло, *n. Luts. gr.* 154 Stengel des Kürbis, *m.*
Вересни́к, *m.* Pomatia ericetorum, *B.*
Вереснýти, *v. n. Др. с.* 76 gellend aufschreien.
Вересовáті, *pl.* Heidenartige (Ericaceae, Ericineae).
Вересови́ско, *n.* Heidegrund, Heideboden, *m. Пол.*
Вересчáг, *m. Левч.* s. Вересáч.
Верéта, *f.* grobes breites Sacktuch, Bettdecke, *f.* верéтами лїтáють шпáки in ausgebreiteten Schaaren.
Веретéльчик, *m.* Dorngrundel, *f.* (Cobitis taenia).
Веретени́стий, *a.* spindelförmig. *B.*
Веретéнниця, s. Веретíльниця.
Веретéно, *(d.* веретíнце), *n.* Spindel, *f.*; 2) Mühleisen, *n.* Mühlstange, *f.*; 3) Aehrenspindel, *f.*; 4) Achse der Töpferscheibe, *f.* [(Veretillum cynomorium).
Веретéнце мóрске, *n.* Meerspule, *f.*
Веретени́ти, *v. n.* drehen, Ausflüchte machen.
Верети́ння, ? *Н.* 135 нї з тóго, нї з сьóго — в.!
Веретíль, *f.* Meerspule, *f.* (Veretillum), *B.*
Веретíльник, *m.* веретíльниця. *f.* Blindschleiche, *f.* (Anguis fragilis).
Верéто, *n.* Art kleines dichteres Fischnetz.
Веретя́жь, *f.* Thürkette, *f.* Kettenhäkchen an d. Thür, *n. Пет.*
Верети́нка, *f.* Oberkleid aus gröbster Leinwand, *n.* grober Kittel.
Верéчи, *v. a.* s. Вергáти.
Веречковáтий, *a.. Кн.* („*Рус*"23)?
Верещáти, *v. a.* stark schreien, kreischen. [рікá links. Nbfl. des Днїстéр.
Верещи́ця, (·шúця), *f.* Верещи́цка
Верéя, верія, *f. Wgr.* 26 Thorflügel; 2) Thürpfosten, *m.*
Вéржене, *n.* Wurf, *m. Пол.*
Верзíне, *n.* Traumgebilde, Hirngespinnst, Märchen, *n. M.* III. 130.
Вéрзти, *v. a.* albernes, loses Zeug sprechen, faseln; 2) верзé ся в снї vom unruhig. Schlaf, schreckhaftem Träumen.
Верзýн, *m. Ко.* 246 *С.* Art Fussbekleidung, s. Лáптї.
Верзя́кане, *n.* das Plauschen, Plärren, *Кч.* 67.
Верівни́чий, *a.* Seiler- *B.*
Верлáнь, *m.* s. Горлáнь, горлáч. *Зак.*
Верми́вка, *f.* Geliebte, Geliebteste, *f.* [врѣл + ми́лка ?]

Вермя́нка, *f. Марк* 104.?
Вермя́ний, *a. Зак.* s. Румя́ний.
Верни́вода, *m. Ч.* II. 266 fabelhafter Riese der das Wasser hin u. her rückt.
Верни́гора, *m.* Berggeist, Bergriese, [Rübezahl, *m.*
Верни́на. *f.* Span, *m. B.*
Вéрно, Stabreimwort zu перевéрнено.
Вернýти, *v. a.* s. Вертáти; 2) *v. n.* wirbeln, пóлем *Ш.* I. 39; wälzen, *К.*
Верня́кати, s. Варня́кати.
Верпи́на, s. Вепри́на; верпинки́, *pl.* Stachelbeeren, *pl.*
I. Версть, *f.* s. Верствá.
II. Версть, *f.* Geschlecht, *n.* Stamm, *m.* Zeitgenossen, *pl.* gleiche Alterstufe, *(B.)*
Верстá, *f.* Werste, (russ. Meile), *f.*; 2) Werstpfahl, *m.* Meilensäule, *f.*
Верстáти, *v. a.* дорóгу. *К.* den Weg zurücklegen; Feldzug machen.
Верствá, *f.* Schicht, Lage, *f.*
Верст(в)я́к, *m.* Altersgenosse, *m.*
Вéрстний, *a. У.* -і лїтá von gleichem Alter. [gemessen, *Ш.* I. 351.
Верстóвий. *a.* nach Wersten (officiell)
Верстóк, -ткá, *m.* з молокá, *Не.* „Oberes", obere Sahne.
Верть, *int. M.* I. 134 vom schnellen Umkehren.
Вертáк, *m.* Drehtanz, „Dreher", *m.*
Вертáти, *v n.* zurückkehren, -kommen; 2) *v. a.* zurückgeben; 3) sich erbrechen. [Hohlbohrer, *m.*
Вéртель, *m.* Bratspiess; 2) Bohrer,
Вертéлка, *f. Зар. (Рус.* 3) s. Вертíлка?
Вéртень, *m.* Schiffsbohrwurm, *m.* (Teredo).
Вертéп, *m.* Höhle, Schlucht, *f.*; 2) Puppenspiel, Marionettenkasten, Dreh-Schaukasten, (um Weinachten): крýтить ся як ля́лька в вертéпі, *Пет.* [klüftet, *Пет.*
Вертепи́стий, *a.* höhlenreich, zer-
Вертéпити, *v. n. Зар.* sich herumdrehen. [ken; (вертопи́ти, *Пет.*)
Вертепíти, *v. n. У.* rasen, toben, zanken;
Вертéпний, *a.* z. вертéп 2) geh. *Др.*
Верти́голов, *m.* (-вка, *m. f.*) der den Kopf dreht s. Вертоши́йка.
Вертикáльний, *a.* s. Прямови́сний, *Пол.* [Roller, *m.*
Верти́лець, -льця, *m.* Rollmuskel, *f.*
Верти́порох, *m.* s. Гони́вітер. *(B.)*
Верти́шів, -ова, *m. N.* e. Berges.
Вертíлка, *f.* Kreisel, *n.*; 2) Kunststück, *n.*

Вертíти, *v.a.* bohren; 2) s. Крутúти; 3) wedeln.
Верткúй, *a.* betriebsam, rührig, unternehmend, s. d. folg. [drehbar, munter.
Вертлúвий, *a.* leicht sich drehend,
Вéртло, *n.* *Оц.* 55 s. Вéртель.
Вертлюг, *m.* Seilerwerkzeug zum Drehen, *n.*; Drehring am Wagen, s. Колúворіт; Zapfen, *m.* Spindelpfanne, *f.*
Вертьóга, *f.* *Ч.* II. 407 Art Gefäss.
Вертóла, *f.* Pfuscher, Stümper, *m.* *Пет.*
Вертóлити, *v. n.* pfuschen. [rin, *f.*
Вертóлиця, *f.* Pfuscherin, Stümpe-
Вертопрáх. *m.* *Фр.Св.* s. Вертúпорох.
Вертóчина, *f.* Bohrmehl, *n.* *ГШ.*
Вертошúйка. *f.* Wendehals, *m.* (Iynx torquilla), *Вол.* [Vögel u. Fische, s. Вúтер.
Вертрáх, *m.* Art Fangvorrichtung für
Вертýн, *m.* *Н.* 293 in d. Räthsel: Schwanz, *m.*; 2) Zierbengel, Gauch, Geck, Stutzer, *m.* *Не*; 3) s. Зáвертка ńблочна; 4) Drehwurm, *m.* Schafsquese, *f.*
Вертýнка, *f.* Kokette, *f.*
Вертюх, (*d.* вертюшóк), *m.* Reibkeule, *f.*; 2) s. Насáд (в вóзї); 3) * der sich unaufhörlich bewegt, nicht still sitzt; Dreher, *m.* *Пол.* [terebrans), *В.*
Вертńк, *m.* Bohrassel, *f.* (Limnoria
Вертючий, *a.* unbeständig, unstät, wechselnd, wandelbar.
Верх, *m.* der obere Theil, Gipfel, *m.* Spitze (des Berges), *f.*; 2) Schornstein, *m.* Esse, *f.* *Р.* I. 30; 3) вéрхú, *adv.* *Р.* I. 69 сїв верхú stieg zu Pferde; верхáми, *Ш.* I. 41; сїли на два вéрхи zu Pferde von zwei Reitern; верхóм їхати zu Pferde reiten; — итú *Зар.* an der Spitze gehen; — плúсти auf der Oberfläche schwimmen; верхóм übervoll, bis zum Rand; по верхáм oberflächlich, *К.*; верх *praep.* mit d. *genit.* α) über, auf, oberhalb, auf dem Gipfel. *Ог.* 204. 2. β) darüber, über das Mass s. Повéрх; 4) * верх вéсти в чім *Зг.* s. Перéд вéсти; чий тýтка верх? wer hat hier die Oberhoheit, die Herrschaft, wer ist hier tonangebend? [fel, *m.*
Верхвńк, *m.* oberer Schössling, Wip-
Верхíвє, *n. coll.* das Obere, die oberste Schichte, die Gipfel (der Bäume); 2) Quellengebiet, *n.* Quellenbezirk, *m.* (des Flusses). [ten, Reiter, *m.*
Верхівнúй, *a. pl.* *Др. с.* 305 berit-
Верхівнúця, d. ob. Fläche (d. Ofens).

Верхíвочка, *f. dim.* Spitze, Krone, *f.*
Верхівчóвий, *a.* -а кошýля, *Гол.* III. 493 *ungr.*?
Верхíвщина, *f.* Art Abgabe, *К.* [(*В.*)
Верхлюк, верхлńк, *m.* Wildferkel, *n.*
Вéрхний, *a.* ober, von oben, oberst; oberhalb gelegen.
Вéрхник, *m.* s. Верхнńк.
Верхнúна, *f.* „Oberes“, Rahm, *m.*
Вéрхнúця, *f.* *Гуш.* Bergspitze, *f.* Gipfel, *m.*; 2) Gewölbe des Backofens, *n.*
Вéрхність, -ости, *f.* *Пет.* s. Верхóвність.
Верхнńк, *m.* *Зап.* I. 345 das obere Gewölbe, das Dach bei der бандýра; Decke, *f.* Deckel, *m.*; 2) oberer Mühlstein, Läuferstein; 3) übhpt oberer Theil einer Vorrichtung, der Töpferscheibe, des Butterfasses u. dgl. [rock, *m.* *В.*
Верхнńнка, *f.* Oberkleid, *n.* Ober-
Верхоблáчний, *a.* -а горá über die Wolken ragend. [Верблюд, (*В.*).
Верхоблýд, (-блюд), *m.* *МШ.* s.
Верхóванє, *n.* *Гуш.* s. Верховóдство.
Верховáти, *v. n.* *Ф.* на когó über jmdn Oberhand gewinnen, herrschen, над ким, *Гуш.* [хóм (v. Schüttmass).
Верховáтий, *a.* hoch; 2) = з вер-
Верховúй, *a.* vom Gipfel, v. Wipfel, v. Giebel, von der Spitze, oberst; 2) — кінь Reitpferd, *n.*; 3) der zu Pferde reitet, Reiter, Reitersmann, *m.*; 4) s. Вер-
Верховúк, *m.* Reiter, *m.* *К.* [хóвний.
Верхóвúна, *f.* Hochland, Gebirgsland, *n.*; 2) Gipfel, *m.* *Р.* I. 4.
Верхóвинець, -нця, *m.* Gebirgsbewohner, Gebirgler, *m.*; 2) — окáтець Alpenfalter, Apollo, *m.* (Doritis Apollo).
Верховúнщина, *f.* Gebirgerthum, *n.*
Верховúцї, *pl.* *N.* e. Berges.
Верховíтє, *n.* *АД.* I. 121 die obersten Zweige, Wipfel des Baumes, *К.*
Верховлáдний, *a.* die Oberherrschaft habend.
Верховлáдність, -ости, *f.* *Кл.* Oberherrschaft, Hegemonie, *f.*
Верхóвний, *a.* der Obere, Ober-.
Верхóвник, *m.* der Obere, Oberhaupt, *n.* *К.* *Фр.* [Oberhoheit, *f.* *Пет.*
Верхóвність, -ости, *f.* Obrigkeit;
Верховóд, верховóда, (-вóдець, -дця, *Фр.*), *m.* Anführer, Führer, Tonangeber, *К.* *Не.* Häuptling, *m.* *С.*

Верховóда, верховóдиця, *f.* Laube, *f.* (Alburnus, Aspius lucidus).
Верховодúтель, *m.* *T.* oberster Leiter, Director, *m.*
Верховодúти, *v.n.* над ким, комý, кимóсь an der Spitze sein, anführen; regieren, lenken, jmds Oberhaupt sein, *M.* II. 78. [Häuptling, *m.*
Верховóдник, *m.* *MШ.* Anführer,
Верховóдство, *n.* (-вóдність, -ости, *f.*), Oberherrschaft, Hegemonie, Suprematie; Oberleitung, *f.* *У. К. Пет.*
Верхоглáд, *m.* eitler, oberflächlicher Mensch.
Верхоглáдка, *f.* *M.* I. 27 Weib von eitlem, oberflächlichem Sinn, *n.*
I. Верхóла, *m.* Pfuscher, Stümper, *m.*
II. Верхолá, *f.* Händel, *m.* Affaire, *f.* Hader, *m.*
I. Верхóлити, *v. n.* pfuschen.
II. Верхóлити, *v. a.* aufreizen; 2) foppen, *(B.)*; 3) *v. n.* zanken.
Верхолýдиця, *f.* s. Верховóдиця.
Верхосушнúк, *m.* gipfeldürre Bäume, *pl.*; 2) Gipfeldürre (Krankheit), *f.* *Пет.*
Верхотвóрець, -рця, *m.* Schöpfer des Weltalls, *m.* *Ш.* II. 168.
Верхоýмка, *f.* *M.* I. 27 s. Верхоглáдка; 2) Klüglerin, *f.*
Верч, (*d.* вéрчик), *m.* верчá, -áти, *n.* *Ч.* IV. 221 Verzierung aus Teig am коровáй; kleinerer коровáй 236.
Вéрша, *f.* Reuse, Fischreuse, *f.*
Вершáва, *f.* *Кл.* s. Вершинá, вершóк.
Вершáк, *m.* Baumstamm vom dünneren Ende, *m.* [felröhren.
Вéршва, *f.* ordinäres Leder für Stie-
Вéршений, *a.* *K.* vollkommen.
Вершúна, *f.* oberster Punkt, Theil; Oberfläche; Firste, *f.* *C.* II. 242; 2) Quelle, *f.* Quellengebiet eines Flusses, *АД.* I. 244.
Вершúнний, *a.* End- *Пол.*
Вершúти, *v. a.* den Gipfel aufsetzen, bilden, zuspitzen: стіжóк in eine Spitze aufschichten; 2) — суд *K.* ein Rechtsurtheil bestätigen; 3) *v. n.* над кúм s. Верховóдити; 4) — ся in eine Spitze auslaufen, enden, sich thürmen, *C.*
Вершíль, *m.* Oberschwelle, *f.*
Вéршка, *f.* *dim.* s. Вéрша; 2) *breites Maul: настáвила вéршку vom zudringlichen Weib. [kel, *m.*
Вершкóвий, *a.* — кут Scheitelwin-
Вершлáґ, *m.* *Гр.* V. 322 Verschlag-Vorschlaghammer, *m.* *Пот.* II. 30.
Вéршний, *a.* nicht voll.
Вéршник, *m.* Reiter, *Cm.* Vorreiter, Berittener, *m.* *C.* II. 57.
Вершнюк, *m.* Baumpieper, *m.* Spitzlerche, *f.* (Anthus arboreus).
I. Вершóк, -шкá *m.* *K.* $\frac{1}{16}$ des Аршúн.
II. Вершóк, -шкá, (*d.* вершéчок), *m.* *Ч.* IV. 22 s. Верхнúна; 2) Gipfel, *m.* oberste Spitze, s. Верх. [fläche, *f.* *Пол.*
Вершóчний, *a.* End-, -а плóща End-
Верюга, *f.* *H.* 246 s. Дерюга. [нúй.
I. Весь, *g.* вéсю, *m.* *B.* s. Укріп водя-
II. Весь, вся, все aller, alle, alles; all, ganz. [aus ganzer Seele.
Весдýшно, *adv.* aus ganzem Herzen,
Весéла, *f.* s. Веселúця.
Весéлечко, *n.* *dim.* s. Веслó.
Весéлий, *a.* froh, heiter, lustig, fröhlich; munter. [равéль 1) u. ж. selbst.
Весéлик, *m.* *Ч.* III. 7 *Bein.* des жу-
Веселúки, *pl.* *Kst.* Freudenschreie, -rufe, *pl.* *m.*
Веселúти, *v. a.* erfreuen, fröhlich machen, belustigen, ergötzen; — ся sich freuen, lustig sein.
Веселúця, веселúчка, веселíвка, I. весéлка, *f.* Regenbogen, *m.* [сїлé.
Веселїйко, весельцé, *n.* *dim.* s. Ве-
Весéлість, -ости, *f.* Fröhlichkeit, *f.* Frohsinn, *m.* [werden, sich aufheitern.
Веселїти, веселїшáти, *v. n.* fröhlich
II. Весéлка, *f.* — вонюча Eichelpilz, Ruthenpilz, *m.* (Phallus impudicus); 2) — чортовá Ph. caninus. [froh wehend?
Весéльне-бýйний, *a.* вітер, *Л.* 125
Весéльний, *a.* Ruder- *Py.* [gend.
Веселозвýчний, *a.* *Ле.* frohklin-
Весéлощі, *pl.* Vergnügungen, Freuden, Zerstreuungen, freudige Weilen.
Веселýха, (-люх, *m.* -люха), *f.* Gartenfrosch; 2) Laubfrosch, *m.*
Весельчáк, *m.* Spassvogel, Lustigmacher, *m.* *Пет.*; „lustige Person“, *Фр.*
Весéлчин, *a.* der весéлка I., Regenbogen-.
Весéнний, *a.* *Лїр.* s. Веснянúй.
Весíвка, *f.* s. Веселúця, весéлка I.
Весїлé, *n.* Hochzeit, *f.*
Весїльний, *a.* Hochzeits-; весїльно, *adv.* *Гол.* III. 37 в дóму — viel Hochzeit feiernd.

Весїнний, *a. Не.* s. Весняний, *К.ГБ.*
Веський, *a. МШ.* s. Весь, всякий.
Весле́нник, *m. Пет.* s. Весляр.
Весло́, *n.* Ruder, Steuerruder, *m.* Ruderstange, *f.*
Весловати, *v.n.* rudern.
Весловий, *a.* Steuer-, Ruder-.
Веслу́н, *m.* Ruderwanze, *f.* (Velia), *B.*
Весля́р, *m. Ог.* Ruderer, Schiffer, Seefahrer, *m. ТР.* 25.
Весля́рка папірната, *f.* Papierboot, *n.* (Argonauta Argo).
Ве́сьмир, (-мір), *m. Пет. Вах.* Weltgebäude, Weltall, *n.*
Весна́, *f.* Frühling, Lenz, *m.* Frühjahr, *n.*
Весне́вний, *a. W.* s. Весняний.
Ве́сник, *m.* шафран — Frühlingssaffran, *m.* (Crocus vernus).
Веснївка, *f.* Primel, Schlüsselblume, *f.* (Primula veris); 2) Feldlerche, *f.* (Alauda arvensis).
Весно́ваний, *ptc.* durch die Frühlingszeit gehalten.
Весновий, *a.* im Frühling.
Веснувати, *v.a.* ве́сну (und *v.n.*) den Frühling zubringen, Frühlingsarbeiten auf dem Felde verrichten.
Веснуватий, *a.* — віл beim Frühlingspflügen schwach, hinfällig (schlecht überwintert).
Весну́ха, *f.* Grasfrosch, *m.* (Rana temporaria).
Весну́шка, *f.* s. Весня́нка 4).
Весняний, *a.* Frühlings-.
Весня́нка, *f.* s. Веснївка 1); 2) Frühlingsfliege, *f.* (Primula phrygena); 3) Frühlingslied, *n.*; 4) *gew. pl.* веснянки́ Sommersprossen, *pl.*
Вессьвіт, *m. W.* Weltall, *n.*
Ве́сти, *v. a.* [веду́, веде́ш], führen, leiten; jmdm den Weg weisen.
Вети́ти, *v. a. Wgr.* 94 übertreffen; 2) s. Верхово́дити.
Ветлина́, *f.* ве́рба — Korb-, Bandweide, *f.* (Salix viminalis); 2) Dotterweide, (S. vittelina); 3) ветли́нка, *f.* (Gorgonia viminalis), *B.*
Ветли́нка, *f.* Nbfl. des Сян.
Ве́тошь, *f.* das Alte, Alterthümliche, Veraltete, *H.* 95.
Вето́шній, вето́хний, *a.* veraltet, alt *(B.)*; abgetragen (одіж).
Вету́шка, *f. Ко.*83. 135 s. Виту́шка.
Ве́тхий, *a.* † alt, *Ш.* II. 219, *Кч.* 160 -а де́ньми hochbetagt, *Зак.* abgenutzt, morsch.
Ветховавітник, *m. КУ.* vom Alten Testament.

Ветшати, *v. n.* veralten, *K.*
Вех, *m. H.* 106 s. Паламарь; 2) Froscheppich, *m.* (Sium latifolium).
Вехá, *f. Ос.* (61) VI. 19. Wiesenraute, *f.* (Thalictrum flavum).
Ве́чер, (-ір, -ор), *m.* Abend, *m.* до́брий в.! und ве́чер д.! guten Abend! *P.* I. 14; ве́чером, abends.
Вече́ра, (-ря), *f.* Abendmal, Abendessen, *n.*
Вечери́нка, *f. Не.* Abendunterhaltung, *f.* Soirée; 2) s. Ве́чер.
Вечеріти, *v.n.* Abend werden, dämmern (ве́чер -ів).
Вече́рка, *f.* — госпожа́нка. *f.* Nachtviole, *f.* Frauenveilchen, *n.* (Hesperis matronalis).
Вечерники́, *pl.* Abendfalter, *pl.* (Crepuscularia), *B.*
Вечерни́цї, *pl.* s. Вечери́нка 1).
Вечерни́чити, *v. n.* Abendfeste feiern; lustig leben.
Вече́рня, вечірня, *f.* Abendgottesdienst, *m.*
Вече́ряти, (-ра-), *v. n.* Abendmal einnehmen, zu Abend essen.
Вечірка, *f. КУ.* Abendstern, *m.*; 2) *pl.* s. Вечерни́цї.
Вечірний, *a.* abendlich, Abends-.
Вечірни́ця, *f.* Abendstern, *m.*; 2) *gew. pl.* s. Вече́рка госпожа́нка.
Вечірнїйко, *m. dim.* *(Веч.* I. 215) Abend, Sonnenuntergang, Westen, *m.*
Вечори́на, *f. Ч.* IV. 596 s. Ве́чер.
Ве́ша, *f.* s. Ве́рша.
Вешня́к, *m.* Mühle die nur im Frühjahr geht, *Леич.*
Ве́штане, *n.* das Herumschweifen.
Ве́штати ся, herumschwärmen, -schweifen; s. Скита́ти ся.
I. Вещ, *f.* Sache, *f. Ч.* V. 482. *K.*
II. Вещ, Art Fisch.
Вещество́, *n. Пол.* Stoff, *m.* Materie, *f.*
Вжа́лувати, s. Пожа́лувати. *Лїр.* 21.
Вжарну́ти, *v.a. Ч.* V. 739 s. Впалити.
Вжах, *m.* s. Жах, *M.*
Вже́, *adv.* schon, bereits.
Вжесто́чити ся, — се́рцем *Макс.* sein Herz verhärten.
Вживи́ти ся, Leben bekommen, lebendig werden.
Вжи́вок, s. Вжи́ток.
Вжи́лий, *a.* nicht mehr jung, ältlich.
Вжи́ти ся, вживіти ся, *P.* II. 177 sich hineinleben, -finden; 2) zum Gedeihen kommen.
Вжи́тний, *a.* s. Розкішний; вжи́тно, *adv. Ст.* genussvoll, angenehm.

Вжиток, -тку, m. s. Пожиток, С. І. 229; pl. вжитки s. Достатки, Левч.

Вжиточність, -ости, f. s. Ужиточність. [* weich, nachgiebig machen.

Вжувати, v. a. КС. IX. 585 zerkauen;

В-заброд ходити, Рч. 11 zum Fischfange an den Don als Arbeiter gehen.

В-за-велиці собі що мати, sich etw. zur Ehre anrechnen.

Взавеличний, a. Ehrgefühl habend.

В-завід, Гол. І. 110, в-заводи, Ф. adv. s. На-в-заводи. [III. 46.

Взагаряти, v. n. sich anzünden, Гол.

Взад, ввадгузь, взадусь, (-сть), adv.

Взаєм, adv. У. s. Поспόлу. [rückwärts.

Взаїмний, a. gegenseitig, Gegen-.

Взаїмність, -ости, f. Gegenseitigkeit, Reciprocität, f. [nahme.

Взамiт, adv. ohne Wahl, ohne Aus-

В-за-очи, adv. Левч. s. По-за-очи.

В-заперті, adv. im Gefängnisse, Ш. I. 222. [men.

В-за-спiл, adv. insgemein, zusam-

В-за-троє, num. s. В-троє, В. Фр.

Взбільшки, adv. s. Завбільшки.

Взбуджене, n. Erregung, f. Пол. [m.

Взбудитель, m. Erwecker, Erreger,

Взбудити, взбуджати, взбуджувати, v. a. wecken, erwecken, erregen.

Взбухане, взбухнене, n. das Ver-

Взбухати. v. n. verpuffen. [puffen, Пол.

Взбухуючий, a. schlagend, — газ schlagendes Wetter.

Ввар, s. Увар. [чити.

Ввидати, v. a. АД. II. 123 s. Ба-

В-вниж, adv. Мх. s. Звиж, Mi. IV. 403.

Ввичений, a. gewohnt.

Ввiз, g. ввозу, m. Ос. (61) V. 72 Auffahrt, f. s. Вивiз. [nach aufwärts, m.

Вгiн, g. вгону, m. Auftrieb, Druck

Вгляд. m. Blick, m. Гр.; 2) das Aussehen; 3) Rücksicht, Beziehung, f.

Вглядiти, v. a. erblicken, zu Gesichte bekommen, Mi. IV. 200.

Вглядний, a. bezüglich, relativ, respectiv; specifisch; adv. вглядно beziehungsweise, respective, Ог. [trär.

Вглядно-суперечний, a. Ил. con-

Вгонка, f. Sublimation, f. Пол.

Вгонність, -ости f. Steigkraft. f. Пол.

Вгордiти, v. n. Тор. stolz, hochmüthig werden. [beim Pflügen, Mi. II. 286.

Вгрiх, m. ausgelassene Ackerstelle

Вгряниче, n. s. Угряниче, К.

Вдвiре, n. М. s. Подвiре.

Вдимане, n. s. Здуване.

Вдимати ся, sich aufblähen; s. Здувати ся, здути ся, Mi. IV. 200.

Вдихати, вдохнути, v. n. seufzen, Mi. IV. 200. [längs, entlang, Mi. IV. 199.

Вдовж, (-ш). adv. der Länge nach,

Вдрiти, s. Узрiти.

Вдрогане, n. Пол. Zuckung, f.

Вдрогати, v. n. s. Здригати ся.

Вдрячка, во вдрячку сказати щось ins Gesicht offen sagen. [blasen.

Вдутий, ptc. aufgetrieben, aufge-

Взиване, s. Завiзване.

Взивати, v. a. s. Називати; 2) auffordern, aufrufen.

Взиграти, v. n. † aufhüpfen, jubeln; взигравати ся кому, Лїр, 12. jmdn verhöhnen?

Взирати, v. n. на когось Rücksicht nehmen, worauf schauen, achten, Ст. К.

Взирити, вздрiти, v. a. erblicken.

Взискане, † n. Gewinnung, f. Пол.

Взискатель, m. gr. Forscher, m.

Взискати, v. a. † suchen, nach etw. trachten, Ш. II. 267; 2) дани на кимось, КУ. von jmdm Tribut fordern.

В-зїмку, М. I. 102 s. В зимi.

Взiр, g. взору äusseres Ansehen, das Aeussere s. Позор, Левч.; 2) Muster, n. Vorlage, f.

Взлет, m. Aufflug, m. [den.

Взлити ся, böse, erbost, zornig wer-

Взлич, adv. ins Gesicht; — мене, in meiner Gegenwart, Mi. IV. 199.

Взлїсе, n. Кв. II. 254. 264 s. Узлїсе.

Взлїтати, v. n. auffliegen, sich aufschwingen.

Взмагати ся, взмочи ся mächtiger werden, an Kraft zunehmen, sich

Взмiцнити, s. Змiцнити. [steigern.

Взнак, за-взнаки, adv. Левч. zum Andenken; дати ся комусь взнаки, sich jmdm fühlbar machen.

Взнане, n. Erkenntnis, f. Св.

Взнати, v. a. erkennen, erfahren, zur Kenntnis von etw. gelangen. [f. Тор.

Взнесене, n. Erhöhung; Erhabenheit,

Взнеслий, В. взнесений, Тор. a. erhaben, hehr, gehoben. [mich in Arsch!

Взни, взний мя (— в гузицю)! leck

Взор, m. W. Blick, m.

Взоре́ць, -рця́, *m.* Muster, Beispiel,
Взо́рник. *m.* Modell, *n.* [*n.* Vorlage, *f.*
Взоровзі́р, -о́ру, *m.* Muster, *n.*
Взоровзі́рний, *a. Не.* musterhaft; 2) bildschön. [mustergiltig, *Term. Ле.*
Взоро́вий, *a.* Muster-, musterhaft,
Взоро́дум, *m. К.* Ideal, *n.*; 2) Anschauung, *f.* [genröthe, *Ог.* 195.
В-зо́рях, *adv.* mit Anbruch der Mor-
Взрив, *m. Пол.* Explosion, *f.*
Взрива́ти, *v. n.* explodieren.
Взрид, пла́кати на — laut schluchzen.
Взри́ти ся s. Вгля́нути ся.
Взрі́д, *g.* взро́ду, *m.* Wiedergeburt, *f.* das Aufkommen, *Св.* [mögen, *n.*
Взро́к, *m.* Gesichtsinn, *m.* Sehver-
Взроко́вий, *a.* Gesichts-, Seh-.
Взрост, взріст, *m.* das Gedeihen, Wachsen, *Пол.*
Взроста́ти, *v. n.* aufwachsen, gedei-
Взро́щене, *n.* s. Взрі́д. [hen.
Взру́шене, *n.* Rührung, *f.*
Взру́шити, *v. a.* rühren, *Тор.* [Stiefel).
Взува́ти, взу́ти, *v. a.* anziehen (die
Взуте́, *n.* das Anziehen (der Stiefel).
Взяну́ти, *v. a.* einhauchen, *В.*
Взя́ти, [во́зьму (ві́зьму), во́зьмеш], *Mi.* IV. 200, *v. a.* nehmen, fassen, greifen — кого́сь по со́бі jmdn unter seine Bot;mässigkeit bringen; — си́лу an Stärke zunehmen; взя́ло ему́ нещáсте *P.* I. 81 das Unglück begann ihn zu verfolgen; чия́ ві́зьме? wer gewinnt die Wette, die Oberhand? взя́ла мене́ ду́мка про кого́сь der Gedanke an jmd beschäftigt mich, *К.*; 2) — ся: з відки von woher kommen; — куда́сь: (на пра́во nach rechts) die Richtung, den Weg einschlagen; *b)* eintreten: як зи́мно ся во́зьме wann die Kälte eintritt; *c)* werden: сні́г взяв ся водо́ю ward, schmolz zu Wasser, *vgl.* Поня́ти ся, бра́ти ся; сло́во взя́ло ся пла́менем, *Ш.* das Wort ward zur Flamme; *d)* взяв ся вчи́ти begann zu lernen; взя́ли крича́ти begannen zu schreien, *vgl.* Ста́ти; 3) das *Imperf. de conatu* ausdrückend: взяв тай (и, да) пішо́в er machte sich auf den Weg, *Ог.* 144. 200.
Взя́ха, *f.* взяха́р, *m. Н.* 208 Nehmer, *m.*
Ви [вы, вас, вам], *pron. pers.* 2 *pl.* ihr; 2) Sie (*pl.*): Ви па́не Sie, mein Herr.
Ви- [вы-], in Zusammensetzungen: aus-, heraus-, auf-, ab-, er-, ver-; bei Verben von vollendeter, perfecter Handlung, *Mi.* IV. 201.
Вибави́тель, *m.* Retter, *m.*
Ви́бавити, вибавля́ти, *v. a.* erretten, retten; 2) дити́ну таку́ вели́ку gross warten, pflegen, aufziehen.
Вибага́нка, *f.* launiger, sonderbarer Wunsch, Laune, *f.*
Вибага́ти, ви́багнути, *v. a.* aus-, ersinnen; begreifen, errathen; 2) tolle, eigensinnige, grillenhafte Wünsche haben, sich gebaren. [rische, Launige.
Ви́багливець, -вця, *m.* der Wähle-
Виба́дувати, *v. a.* ausfragen.
Виба́жний, *a.* mit launigen Wünschen; виба́жно, *adv. Зар.* ausgesucht, mit Comfort.
Ви́байкувати ся. *M.* III. 50 sich aus den Fluten herausarbeiten, auftauchen.
Ви́балушити, вибалу́шувати, *v. a.* § — о́чи die Augen aufreissen, glotzen.
Ви́бандурити, *v. a.* ausweiden (das Wild); auswaschen, *Піс.* [ляяти.
Ви́банїтувати, *v. a. Н.* 74 s. Ви́-
Вибарянча́вий, (-че́—), *a.* wählerisch, launig, capriziös.
Вибарянча́ти (-че́-), *v. a.* собі wählerisch, launig sein.
Ви́батькувати, *v. a.* кого́ (jmdm seine Eltern) lästern, schimpfen; fluchen.
Вибача́ти, ви́бачити, *v. a.* щось кому́ entschuldigen, verzeihen, vergeben, nachsehen; 2) *v. n.* sich ohne etw. bequemen. [zeihung, *f.*
Ви́бачене, *n.* Entschuldigung, Ver-
Виба́чний, *a.* бу́дьте виба́чнї entschuldigen Sie, verzeihen Sie (Ihr).
Ви́бель, -бля, *m.* runder Balken, s. Вібла́к. [wahlberechtigt, wählbar.
Вибера́льний, вибера́тельний, *a.*
Вибера́ти, *v. a.* s. Ви́брати. [fen.
Ви́бештати, *v. a.* ausschelten, -schimp-
Вибі́йванка, *f.* s. Ви́бійка.
Вибива́ти, ви́бити, *v. a.* ausschlagen, -stossen, -prügeln; einschlagen, -werfen (ві́кна); erbrechen (две́рі); ви́бий си то́е з голови́ schlage dir das aus dem Kopfe; 2) — ди́мку Leinwand für die д. farbig drucken; 3) покло́ни tiefe Bücklinge machen; 4) — ся з си́ли *P.* II. 193 sich entkräften, an Kraft sich erschöpfen, ermatten; — ся зі сну schlaflos werden.
Вибичува́ти, *v. a.* durch Vorspan-

nen eines Beipferdes forthelfen; — ся auf diese Art fortrücken.

Ви́біжка, *f. B.* Ausflug, *m.* Excursion, *f.*; 2) — лугова́ Wiesen-Rispengras, *n.* (Poa pratensis).

Ви́біій, *g.* вибо́ю, *m. gew. pl.* s. Вибо́їна; 2) das Aufsteigen des Terrains.

Ви́бійка, ви́бойка, *f.* Art gedrucktes Tuch, *Ko.* 14. *K*; 2) grob gedrucktes Weiberkleid aus Leinwand.

Ви́білити, вибі́лювати, *v. a.* ха́ту weiss tünchen; 2) шма́те s. Ви́прати; 3) полотно́ bleichen.

Ви́бір, -ору, *m.* Wahl, Auswahl, *f. pl.* вибо́ри die Wahlen; 2) Verwandtschaft, Affinität, *f.*

Ви́бірка, *f.K.* Auswahl, *f.* Auszug, *m.*; 2) *pl.* Ausschuss, Auswurf, Abfall, *m. H.* 90. *Oc.* (61), X. 63. [ereinnehmer, *m.*

Вибі́рчий, *a. m.s.* до пода́тків, Steu-

Вибі́рний, *a.* ausgewählt, *Др.* Wahl-*He.*; auserlesen, *Нав.* s. Чі́льний; 2) Abgeordneter, Delegat, *m. He.*

Ви́блеск, *m.* Abglanz, Abbild, Widerschein, *Зap.* Glanz, Schimmer, *m. M.* III. 68.

Вибли́скувати ся, schimmern, glänzen. [ben, ausspeien (dh Erbrechen).

Ви́блювати, *v. a.* von sich wiederge-

Вибо́їна, *f.* ausgefahrenes Loch auf der Strasse s. Ви́бій.

Вибо́їстий, *a.* -а доро́га mit ausgefahrenen Gruben; -а земля́ Terrain von häufig aufsteigendem u. abstürzendem Charakter, *n. (B.).* [mann, *m.*

Вибо́рець, -рця, *m.* Wähler, Wahl-

Вибо́рний, *a.* вибо́рно, *adv. M.* III. 76 gewählt, trefflich, ausserordentlich gut, köstlich.

Ви́бороздити, *v.a.* Furchen machen.

Ви́борсати, ви́борсувати ся, sich herausarbeiten. [betreffend.

Вибо́рчий, *a.* Wahl-, die Wahlen

Вибра́нець, -нця, *m.* der Ausgewählte; 2) der ausgehobene Rekrut, Soldat, *K.* [*pl.* 2).

Вибра́нство, *n. coll.* s. Вибра́нець,

Вибра́нчик, *m.* s. Вибра́нець 2).

Ви́брати, вибера́ти, *v. a.* herausnehmen, wegnehmen; — село́ vom Tatareneinfall: menschenleer machen, entvölkern, *K.*; — о́чи ausstechen; 2) auslesen, auswählen, wählen, erkiesen; 3) — ся sich herausarbeiten, *P.* I. 41; *b)* — в доро́гу sich auf den Weg machen; *c)* schön aufwachsen, gedeihen; *d)* sich treffen, щасли́ва годи́на, день, *K.* I. 280.

Ви́брик, *m.* muthwilliger Sprung, Streich, Excess, *m.*; 2) launiger Einfall; ви́бриком, *adv.* rasch hinspringend, froh hüpfend. [froh springen.

Вибри́кувати, lebensfrisch hüpfen,

Ви́бричити ся, *Ф.* sich glatt rasieren.

Ви́брост, *m.* das Schiessen, Sprossen der Blätter, *B.* [densatz.

Ви́брудок, -дка, *m.* kothiger Bo-

Вибря́зкувати, *v.n.* klirren, rasseln.

Вибува́ти, *v. n.* ausgehen, ermangeln; 2) ausdienen, aushalten, s. Ви́бути.

Ви́бутїти, *v. n.* s. Постуденїти (на дворі́). [sturz, *m.*

Ви́бух, *m.* Ausbruch; — кро́ви Blut-

Вибуха́ти, ви́бухнути, вибу́хувати, *v. n.* ausbrechen, hervorplatzen.

Ви́бучкувати, *v. a.* ausprügeln.

Ви́буялий, *a.* üppig aufgeschossen.

Ви́буяти, *v. n.* üppig aufschiessen, aufwachsen.

Ви́вабити, *v.a.* herauslocken. [ung, *f.*

Вива́га, *f. Пic.* Rettung, Hilfe, Befrei-

Виважа́ти, вива́жувати, *v. a.* s. Ви́важити; 2) *v. n. M.* II. 34 hin u. her denken, erwägen, unschlüssig sein, zögern: до́вго виважа́ла по́ки зва́жилась — — bis sie sich entschloss.

Ви́важити, вива́жувати, *v. a.* ausheben; две́рі — aus den Angeln h.; 2) * retten, helfen, *Пic.*

Виваливо́кий, *a.* s. Валиво́кий.

Ви́валити, вива́лювати, *v. a.* aus-heraus- durch- einschlagen; -reissen; 2) heraus- ausstrecken, -langen язи́к.

Ви́вар, *m.* ви́варка, *f. B.* das Auskochen; Absud, *m.*

Виварача́ти, *Фр.* s. Вибаранча́ти.

Ви́варити, *v.a.* auskochen, absieden.

Вива́ряне, *n. Пол.* das Versieden,

Вива́ча, *N.* e. Berges. [Absieden.

Ви́вернений, *ptc.* umgekehrt, verkehrt; * -а ки́шка verkehrter, verrückter Kopf.

Ви́верениця, *f.* s. Ви́вертень.

Виверт, *m.* Stelle, wo ein Baum vom Winde ausgerissen wurde, *pl.* umgestürzte Bäume.

Виверта́ти, ви́вернути, *v. a.* umkehren, umwerfen, umstossen, umstürzen; 2)

verkehren, über den Haufen werfen; — ся umstürzen, umfallen. [m. Rahne, f.
Вйвертень, m. coll. Windbruch,
Вйвертїти, вивéрчувати, v. a. heraus- ausbohren; 2) herauswickeln; — ся Кв. II. 330 sich herauswinden.
Вйвертка, f. B. Korkzieher, m.; 2) вйвертки, pl. Bohrspähne, pl. ГШ.
Вйвершити, вивéршувати, v. a. s. Вершйти; 2) ausführen, vollenden, К.; 3) — ся почéрез верх überlaufen (водá).
Вйвести, виводйти, v. a. ausführen; 2) s. Вйвід (дáти) I. 4); 3) — в пóле hinters Licht führen, hintergehen; — з рóзуму berücken; 4) ausbrüten; 5) — ся ausgebrütet, geboren werden; vorkommen; b) nicht mehr da sein, schwinden; c) sich rechtfertigen, sich ausweisen, sich legitimieren: — ся слýшним сьвідї́тством (сьвідóцтвом) АД. I. 233.
Вйвинути, вививáти, v. a. aus- herauswickeln, losmachen, herauswinden; 2) нóгу, Н. 226 s. Вйвихнути; 3) чим womit umher schwingen.
Вивисшáти, вйвисшити. (-вишш-) v. a. erhöhen, erheben, höher stellen, vorziehen. [Auszeichnung, f.
Вйвисшенє, n. Erhöhung, Erhebung,
Вйвити, s. Вйвинути. [f. Св.
Вйвих, m. Ausrenkung, Verrenkung,
Вйвихнути, вивихáти, v. a. рýку, нóгу verrenken, verstauchen.
I. Вйвід, -воду [вед-], m. Ausführung, Deduction, f. Schluss, m. Resultat, n. Не. Фр.; 2) Ableitung, Deduction, f. Ил.; 3) s. Вйвод 1); 4) — поліжнйці Führung der Wöchnerin nach 2 Wochen in die Kirche u. Verrichtung des reinigenden u. segnenden Gebetes daselbst dh den Geistlichen; — молодóї ähnliches Ceremoniell in Bezug auf die Braut nach der Hochzeitnacht: до вйводу привéсти, бýти, вйвід дáти.
II. Вйвід, -іду, [вѣд-], m. Auskunft, Erkundigung, f.
Вйвідати, вйвідїти, вивíдувати, v. a. aus- erforschen, versuchen, probieren; kennen lernen; — ся sich erkundigen. [späher, Spion, Kundschafter, m. Зак.
Вивідáч, вйвідець, -дця, m. Aus-
Вйвідка, f. Untersuchung, Studie, f. К.
Вйвідний, a. Auskunfts-. [her, m.
Вйвідник, m. Ог. Kundschafter, Spä-
Вйвідниця, f. Auskunftsbureau, n.
Вйвіжати, v. a. kennen lernen. [m.
I. Вйвіз, -возу, m. Ausfuhr, f. Export,
II. Вйвіз, -возу, m. Hohlweg, Eng-
Вивíльга, f. s. Вíльга. [pass, m. Мог.
Вивінóванє, n. Ausstattung, f.
Вйвінувати, s. Відвінувáти.
Вйвірка. f. Eichhörnchen, n. (Sciurus).
Вивірйти, вйвірити, v. a. — прáвди у когó Не. die wahre Stimmung erforschen, jmdn auf die Probe stellen.
Вйвісити, v. a. aushängen.
Вйвіска, f. Aushängeschild, n.
Вйвіступати, вйвістити, v. a. aufdecken, a. Tageslicht bringen, offenbaren.
Вивíтрювати ся, пáмять людська: schwinden. [(Geum urbanun).
Вйвішник, m. Benedictenkraut, n.
Вйвіщувати, v. a. vorhersagen, verkünden, М.
Вивíяси, pl. s. Викрутáси.
Вйвіяти, v. a. auswehen, -schwingen, ausworfeln.
Вйвластити, вивлáщувати, вивлáснювати, Фр. v. a. expropriieren, ГШ.
Вйвлащенє, n. Expropriation, f. Term.
Вйвод, m. Rauchfang (als Ableitungsröhre), m. Не.; Ausweg, m.; 2) das Ausbrüten, Aushecken, К.; 3) вйводом, adv. gedehnt, gestreckt.
Виводйти, v. a. s. Вйвести; ausführen, ableiten, Ил.; 2) звичáї abschaffen, aufheben, Не. [liges Ausbrüten.
Вйводок, -дку, m. Brut, f. einma-
Вивóженє n. Ausfuhr, Ausführung, f.
Вивóжечка, f. dim. Гол. III. 121 Art Vogel.
Вивозний, a. pl. -ї волй ein überaus starkes Ochsenpaar, das die grösste Fuhre von der Stelle rückt, К.
Вивозóвий, a. Ausfuhr-, Export-.
Виволáник, m. Raufbold, m.
Виволїкáти, s. Вйволокти.
Вивольнйти, v. a. Под. frei machen.
Вйволожити, v. a. s. Воложйти, Зак. hin u. her (bei der Nase) führen.
Вйволока, f. Schindmähre, f.
Вйволокти, вйволочи, v. a. herausziehen, -schleppen.
Вйволочка, f. das Herausziehen, das zutage Fördern, Под.
Вйворіт, -оту, m. das Umstürzen, Umwerfen, Umstossen; 2) Kehrseite, f.

на — umgekehrt, verkehrt, von der Kehrseite; 3) s. Вивертень.

Виворічати, v. a. на когó Unwahres gegen jmdn vorbringen, aussinnen.

Виворотний, a. Кн. -і підхóди verkehrt proportionirte Verhältnisse; виворотно adv. ТР. 5 verkehrt; schwankend, hinfällig.

Вивоювати, v. a. im Kriege erkämpfen, erbeuten.

Вивчас, m. das Ausruhen, Erholung, f.

Вивчасувати ся, sich gut ausschlafen, ausruhen, sich erholen.

Вивчити, s. Вучити.

Вившина, f. N. e. Berges.

Вивязати, вивязувати, v. a. heraus- hervorbinden, lösen; рахунок ausführen, auflösen; — ся das Kopftuch schön umbinden (v. Frauen); b) з чогó sich herausbringen, Тор., seine Aufgabe lösen; c) sich entwickeln, Пол.

Вивялий, a. abgewelkt, welk, abgemergelt.

Вивялити, v. a. ausmergeln, trocken, siech machen.

Вигабати, v a. misshandeln, aufreiben.

Вигад, m. Ст. Erfindung, Phantasie, f.

Вигадати, вигадувати, v. a. aus-, ersinnen, erdenken, erfinden; Witze, Spässe zum besten geben.

Вигадка, f. Erfindung, f. Phantasiespiel, n. Witz, Spass, m.

Вигадливий, a. spitzfindig, witzig, geistreich.

Вигадниця, f. Spassmacherin, Witzlerin, f.

Вигадчик, m. Spassmacher, Witzling, m. Кч. 94.

Вигадчиця, f. übertrieben mäkelndes, tadelsüchtiges Weib.

Вигажати, вигоджати, v. n. на когóсь з чим auf jmdn mit etw. zuwarten.

Вигаїти, v. a. aufräumen, ausleeren; ordnen.

Виганяти, s. Вигнати.

Вигар, m. вигариско. n. Brandstätte, f.

Вигарбувати ся, sich mit Mühe herausarbeiten, Фр.

Вигибати, v. n. s. Вигинути.

Вигикнути, вигикати, v. a. s. Гикнути; §* gesund geniessen, wohl gespeist zu haben.

Вигин, m. Bug, m. Beugung, Krümmung, Windung, f. Левч.

Вигина, f. Beuge, Biege, f.

Вигинати, вигнути, v. a. ver-, ausbiegen.

Вигинистий, вигинчастий, a. biegsam, geschmeidig.

Вигинути, v. n. umkommen, gänzlich (nach einander) verloren gehen, verschwinden.

Вигинчастість, -ости, f. Biegsamkeit, Geschmeidigkeit, f.

Вигідь, -годи, f. s. Вигóда.

Вигідливий, a. hilffertig, dienstfertig.

Вигідний, a. bequem; gelegen.

Вигін, -гону, m. Trift, f. Viehweg, m.

Вигінне, n. s. a. вигінщина, f. Hutgeld, n. Hutlohn, m. (beim ersten Austreiben des Viehes auf die Weide).

Виглада, f. Schliff, n. Ausfeilung, f.

Виглáджувати, вигладити, v. a. ausglätten, glatt machen.

Вигладнїти, v. a. Гуш. glatt werden.

Вигляд, m. Aussicht; 2) Ansicht; 3) Gestalt, Form, f. Др. с. 94. Фр.; 4) s. Визір.

Виглядане, n. Hinausschauen, Herausgucken, n.; 2) Aussehen, n.

Вигляда́ти, v. a. ausersehen; 2) jmdm entgegensehen, ersehen; 3) v. n. aussehen, heraus- hinaussehen; hervorscheinen, hervorragen; aussehen, das Aussehen (Ansehen) haben, scheinen.

Виглядити, v. a. Фр. s. Виглядати 1); aussuchen, herausfinden.

Виглядїти, v. a. s. Виглядити; 2) дїти, Не. warten, aufziehen, pflegen.

Виглятн, v. n. s. Вилятн, ввилятн, IГ. (II.) 126.

Вигнанець, -нця, ГШ., К., вигнанник. Це. m. der Verbannte, Exilirte.

Вигнати, v. a. aus- vertreiben, fortjagen, verbannen; 2) — ся в гору́ hoch im Wuchse aufschiessen.

Вигнути s. Вигинати; вигнутий кут erhabener Winkel.

Виговорити, виговóрювати, виговоряти, v. a. aussprechen, -sagen; виговорити ся з чим unachtsam, unwillkürlich beim Sprechen ein Wort fallen lassen; * herauslocken, -rufen, Р. I. 30; 2) vorwerfen, aussetzen.

Виговір, -ору, m. Aussprache, f.

Вигóвщина, f. Zeit u. Geschichte des гетьмáн Вигóвский, К.

Вигóда, f. Bequemlichkeit, Gemächlichkeit, f. вигóду комýсь зробити jmdm e. Gefälligkeit, einen guten Dienst erweisen, leisten; 2) Gelegenheit, f.

Вигодити, v. n. комý чим jmdm womit aushelfen.

Вигодованець, -нця, m. Zögling, Sohn, Кл. Pflegesohn, m.

Вигодовка, f. вигодуване, Не. n,

Aufziehen, *n.* Pflege, Erziehung, Bildung, *f.*
Вúгодувати, *v. a.* aufziehen, gross pflegen, erziehen; 2) wohl nähren, mästen.
Вúгоїти, *v. a.* heilen, ausheilen. [den.
Вúголодати ся. ausgehungert wer-
Вúголоджений, *a.* ausgehungert.
Вúголос, *m.* Verlautbarung, Aussage, *f.*; 2) Ausdruck, Accent, *m.* *T.*
Виголосúтель, *m.* Ausrufer, *m.*
Вúголосити, виголóшувати, *v. a.* verlautbaren, aussprechen; — бéсїду, слóво, річ eine Rede halten, vortragen.
Вúголошене, *n.* Vortrag, *m.* Pronuntiation, *f.*; das Ausrufen, Ausruf, *m.*
Вúгонистий, *a.* -е пóле Viehtrift, die dem Viehwege am nächsten gelegen ist; 2) hoch aufgewachsen.
Вúгоріти, *v. n.* ab, ausbrennen.
Вúгорлати ся, auslärmen.
Вúгородити, *v. a.* * себé sich frei machen, sich losmachen.
Вúгорувати, *v. a.* дорóгу das Terrain der Strasse erhöhen.
Вúготов, *m.* *Др.* вúготóвлене, *n.* das Fertigmachen, -stellen, Ausarbeitung, Ausführung, *f.*
Вúготовити, виготовлáти, *v. a.* fertig machen, f. stellen, ausarbeiten, ausführen. [sikalischer Vortrag, *Cm.*
Вúгра, *f.* *Py.* Kampfpreis, *m.*; 2) mu-
Вигрáни, *pl.* Musikinstrument des mythischen Donnerfürsten in d. колядкú *Пр.* IX. 175, VIII, 26; 2) s. Орґáни.
Вúграти. вигравáти, (-грив-) *v. a.* ausspielen; (lange u. schön) spielen: на дýдцї, на скрúпцї; 2) Oberhand gewinnen, das Spiel gewinnen; 3) сóнце вúграло, (*v. n.*) *Cm.* die Sonne ist schon hoch aufgegangen. s. Грáти.
Вигрáш, *m.* *Кн.* Gewinnst, *m.*
Вúграшка, *f.* *Ш.* II. 117 Spiel, *n.* Unterhaltung, *f.*
Вигривáч, *m.* Gewinner, *m.*
Вигрівáти, вúгріти, *v. a.* auswärmen; —ся на сóнци. до сóнця sich sonnen.
Вúгрівки, *pl.* das Sichsonnen.
Вúгуба, *f.* вúгублене, *n.* Vertilgung, Vernichtung, Ausrottung, *f.* *B.*
Вúгубити, вигублáти, *v. a.* vertilgen, ausrotten.
Вúгук, *m.* lauter, gellender Schrei, *M.* III. 131 Geschrei, *n.* Lärm, *m.* 56; 2) Ausruf, Zuruf, *m.*
Вигýкувати, *v. n.* laut schreien, lärmen, rufen.
Вúгулити, *v. a.* *Ф.* ent-, -auslocken, erlisten; 2) вигýлювати ся sich aufheitern, *Пар.* [vortauchen.
Вúгулькнути, *v. n.* plötzlich her-
Вúгуляти ся, sich satt austanzen.
Вúґвінчувати, *v. a.* mit Schraubengang, mit Gewinde versehen.
Виґулáри, *pl.* *P.* I. 18 s. Окулáри.
Вид, *m.* Aussicht, *f.* Aussehen, *n.* Gestalt, Form, *f.* Schein, Anschein, *m.*; 2) Schein, *m.* Zeugnis, *n.* Reisepass, *m.* *C.* I. 48 II. 189; 3) корóткий вид Kurzsichtigkeit, *f.*; 4) вид подавáти, *Ч.* II. 21 den Schein geben, zeigen, zu erkennen geben; 5) на вид beim Anblick; ans Tageslicht, offenbar, öffentlich; на два вúди der Ausgang, das Resultat ist ungewiss *(B.)*; для вúду, *K.* pro forma, äusserlich; з вúду, *Левч.* äusserlich, von aussen. [дане.
Видáване, *n.* Herausgabe, *f.* s. Вú-
Видавáти, s. Вúдати.
Видáвець, -вця, *m.* Herausgeber; 2) Auszahler, *m.* *K.*
Вúдавити, видавлáти, *v. a.* auspressen, -drücken; 2) aus-erwürgen.
Видáвник, *m.* *Кн.* Herausgeber, Verleger, *m.* [Видавнúк.
Видавнúцтво, *n.* Verlag, *m.*; 2) s.
Видáвниця. *f.* Verlegerin, Herausgeberin, *f.* [leger-.
Видавнúчий, *a.* *K.* Verlags-, Ver-
Видáвство, *n.* *T.* s. Видавнúцтво.
Вúдавцем. *adv.* *He.* theilweise (nach Art des Schaffners), in Portionen.
Видáвцá, *m.* *ungr.* *Гол.* III. 414 Hochzeitsvater der Braut, *m.*
Вúдайкати, *v. a.* durch unablässiges Rufen „дай! дай!“ abmüssigen, abdringen. [fung, *f.*
Вúдалене, *n.* Ausweisung, Abschaf-
Вúдаленець, -нця, *m.* ein Abgeschaffter, *m.* *Term.* [sehen hat.
Видáлець, -лця, *m.* der Vieles ge-
Видáлий, *a.* *M+Б.* 358 der Vieles in der Welt gesehen hat, kundig.
Вúдалити, *v. a.* ausweisen, abschaffen.
Видáльщина, *f.* (gesehene) bekannte Sache.
Вúдане, *n.* das Ausgeben, Ausliefern; 2) Ausgabe (кнúжки); Ausliefe-

rung, *f.*; 3) das Heiratenlassen; дочка́ на ви́даню heiratsfähige Tochter.

Ви́дати, видава́ти, [вы-], *v. a.* ausgeben, verausgaben, ausliefern; * verrathen; — дочку́ (за́-муж) zur Gattin geben, verheiraten; — кни́жку herausgeben; — ро́зказ erlassen, geben; — квіт ausfolgen, ausstellen; 2) — ся sich verrathen, herauskommen, sich zeigen, ans Licht kommen; *b)* — на по́ле sich ins Freie begeben; *c)* за кого́сь sich für jmdn ausgeben; sich ausnehmen; видає́ ся мені́ es scheint, kommt mir vor.

Вида́ти, [вид-], *v. a.* sehen, zu sehen bekommen; — ся (з ким) sich oft sehen; ви́дано, чи то —?! war es je möglich (zu sehen)?! *P.* I. 2.

Видатко́вий, *a.* Ausgabs-.

Вида́тний, *a.* -е збі́же reichlichen Ertrag gebend; 2) hervorragend, in die Augen fallend; вида́тно, *adv.* *ГШ.* mit Hervorhebung, mit Nachdruck, nachdrücklich, genau.

Вида́тність, -ости, *f.* Ertragsfähigkeit, *f.* (reichlicher) Ertrag, *Фр.*

Вида́ток, -тку, *m.* Ausgabe, als Aufwand, *f.* Kosten, Unkosten, *pl.*; 2) Ausgabe, Publication, *f.* *Cm.*

Ви́да́ча, *f.* Ausfolgung, Auslieferung, [*f. Левч.*

Видвига́ти, ви́двигнути, *v. a.* hervorschieben, emporheben.

Ви́двигнене, видви́гуване, *n.* *Фр.* das Hervor-, Emporheben.

Виддї́лити, *v. a.* *Oc.* (62) VIII. 14 jmdn an einem besonderen Erbstück an- [setzen.

I. Ви́ден, *a.* s. Видни́й, *K.*

II. Ви́ден, s. Ви́нен schuldig.

Ви́депутувати, *v. a.* als Deputirten aussenden.

Ви́держалий, *a.* ausdauernd, *B*

Видержа́лість, -ости, *f.* Ausdauer, *f.* *Пар.*

Ви́держати, виде́ржувати, *v.a.* und *v. n.* ausdauern, aushalten, ertragen.

Ви́держимий, *a.* *Пол.* aushaltend, ausdauernd. [dauer; 2) Tragkraft, *f.* *Пол.*

Видержи́мість, -ости, *f.* Aus-

Ви́держка, *f.* *gr.* correcte Ausführung, Vollendung.

Видерка́си, *pl.* s. Дра́ча.

Ви́дибати, *v. a.* *T.* s. Нади́бати.

Видибуля́ти, *v. n.* wankend hingehen, hintrotteln.

Ви́дивити ся на ко́го (щось) jmdn verwundert anschauen.

Ви́димий, *a.* sichtlich, augenscheinlich, *M. Кч.* 40; *adv.* zusehends; ви́димо-неви́димо unübersehbar viel, *P.* I. 75.

Ви́дихане, *n.* Athmen, Leben, *n.*

Ви́дихати, *v. a.* щось здоро́во etw. wohl geniessen, gut bekommen.

Ви́дище, *n.* со́нне, *Св.* Traumgesicht, *n.* Erscheinung, *f.* Gespenst, *n.*

Ви́дї́дичити, *v. a.* enterben.

Ви́дій, -дбю, *m.* Gemelke, *n.* (soviel auf einmal gemolken wird).

Виді́йник, *m.* Milchpächter, *m.*

Ви́дї́л, *m.* Abtheilung; 2) Facultät, *f.*; 3) Ausschuss, *m.* Comité, *n.* [zutheilen.

Ви́дї́лити, виді́лювати, *v. a.* aus-,

Видї́ло́вий, *a.* Ausschuss-; -а шко́ла höhere Bürgerschule. [lösung, *f.* *ОБ.*

Виді́люване, *n.* Ausscheidung, Ab-

Ви́дїне, *n.* das Sehen, *Пол.*

Ви́дїти [ви́джу, ви́диш], *v. a.* sehen; — ся з ким sich (einander) sehen; 2) s. Пови́дїти ся; *impers* ви́дить ся мені́ mir scheint, mich dünkt; ви́диш *adv.* wohl, augenscheinlich (eig. du siehst es) *vgl.* Віда́й, ба́чиш, *Mi.* IV. 154.

Видки́й, *a.* *Пет. B.* s. Ви́дний; ви́дко, — ся s. Здає́ ся; 2) man sieht, ist sichtbar; 3) es ist hell, licht.

Ви́дків, s. Відки.

Ви́дло, на-ви́длї, *adv.* *Левч.* s. Навидно́цї, Ви́дно. [ziehen, *Cm.*

Видля́ти, *a.* часу́ in die Länge

Ви́дма, *f.* — піскова́ Sanddüne, *f.*

Ви́дьмище, *n.* *Кл.* Gespenst, *n.*

Ви́дмо, *n.* *V.* Erscheinung, *f.* Gespenst, *n.* [durchwehen.

Ви́дму, -дмеш, -дме s. Ви́дути;

Ви́дний, *a.* sichtbar; licht, *M. TP.* 185 ви́дно, *adv.* mit d. Accus. man kann sehen, ist ersichtlich, es erhellt (з того daraus); що тільки — *P.* I. 25 ist kaum noch zu sehen. [дни́йшого о́ка.

Видни́й, *a.* gut, scharf sehend: ви-

Видни́ти, *v. a.* о́бочку das дно herausnehmen.

Ви́дниха, *f.* s. Ви́дра, *C.* II. 165.

Видні́вка, *f.* bodenloses Fass.

Видні́й, *compar. adv.* zu Ви́дно st. видні́йше. [ganz sichtbar.

Видні́сенько, *adv.* *dim.* ganz hell,

Видні́ти ся, *Hc.* (kaum) sichtbar

werden; 2) ansehnlich, bemerkenswerth, merkwürdig sein; 3) durchscheinen; видні́е der Morgen dämmert an.

Видно́, *n. B.* Anblick, *m.* Aussehen, *n.* Ansicht, *f.*; 2) lichter Ort. [locker werden.

Ви́добріти, *v. n.* vom Acker: gar,

Видобува́не, *n.* das Hervorbringen, Gewinnung, Darstellung, *f. Пол.*

Видобува́ти, ви́добути, *v. a.* herauslangen, -bringen, zum Vorschein bringen, herausziehen; 2) — ся sich herausarbeiten, sich mit Mühe losmachen.

Ви́довжити, *v. a.* langstrecken, verlängern, *Пол.*

Видови́ско, *Ст.* видо́вище, *Біл.*, *n.* Anblick, *m.* Aussicht, Ansicht; Landschaft, *f.*; 2) Schauspiel, *n. К.*

Видозмі́нний, *a.* veränderlich.

Ви́доптати, видо́птувати, *v. a.* mit Füssen austreten. [ren, hinfallen.

Ви́дохнути, *v. n. P.* I. 194 crepie-

Видо́чок, -чка, *dim.* s. Вид. [ris).

Ви́дра, *f.* Fischotter, *f.* (Lutra vulga-

Видра́нїя, *f.* s. Дра́чка.

Ви́дробець, s. Ви́ступець; ви́дробцем in kleinem, zierlichem Schritt.

Ви́дрочити ся, s. Ґе́дзити ся, зби́дзити ся.

Ви́друстїти ся, s. Ви́спати ся, *(В.)*.

Ви́дужати, виду́жувати, *v. n.* Reconvalescent sein, genesen.

Ви́дум, *Св. m.* ви́думка, *f.* Erfindung, Fiction, *f.* das Ersonnene; 2) Einfall, *m.*

Ви́думати, виду́мувати, *v. a.* eraussinnen, erdichten, ausdenken. [sinnt.

Ви́думця, *m.* Erfinder, *m.* der aus-

Ви́думщик, *m. Др. с.* 208 toller Spassmacher. [доптати.

Ви́дупкати, *v. a. Ч.* IV. 225 s. Ви́-

Ви́дуплавити, *v. a.* hohl machen *Пол.*

Ви́дурити, виду́рювати, *v. a.* erausschwindeln, entlocken.

Ви́дуркати, ви́дурняти, *v. a.* jmdn einen Thoren heissen, ausschelten.

Ви́дути, видува́ти, *v. a.* ausblasen, -wehen, -pusten; — гу́би die Lippen stolz aufwerfen, schnippisch thun.

Видю́к, мак —, видю́х, *m.* видю́ха, *f.* s. Зірка́тий мак, *Зг. Ч.* III. 225.

Видю́щий, видю́чий, *a.* sehend, *Ш.* II. 73; 2) sichtlich, augenscheinlich, *Кв.* II. 136. [Grabe, *f.*

Ви́дякуване, *n.* Abschiedsrede am

Ви́дякувати, *v. n.* кому́сь Dank, *m.* Abschied sagen.

Ви́жадати ся на що, чого́ sich heiss nach etw. sehnen, etw. ersehnen. [etw.

Ви́жадний, *a.* чого́ sehnsüchtig nach

Ви́жвати, *v. a.* auskauen, aussaugen.

Ви́жга, *f.* ausgebrannter Ort, *Mi.* II. 27; 2) das Ausbrennen, *Піс.*

Виже́вий, *a.* ґрана́т, *Ф.(Веч.* I. 85.)?

Ви́жел, -жла, (ви́жлець, *Вол.*), *m.* Spürhund, *m.* (Canis sagax).

Виже́н, (-жі́н), -е́ну, Schnitterarbeit, Ernte, *f.* [жа́ти].

Вижива́ти, ви́жити, *v. n.* neu aufwachsen, verharschen (unter dem Schorf an der Haut); не мо́гу з то́го ви́жити ich kann damit nicht ausleben, auskommen, reicht mir nicht zum Leben; — ся *Не.* schon Alles verzehren, aufzehren, verbrauchen; darben; 2) *v. a. P.* I. 60 jmdn ausweisen, vertreiben, verdrängen, fortschicken; з до́му кого́сь vom pickenden Spechte *Ос.* (62) X. 17 jmdn vom Leben rufen, jmdm den Tod verkünden.

Ви́живити, вижив́ляти, *v. a.* ernähren, unterhalten.

Ви́живлене, *n.* Ernährung, *f.*

Вижи́вне, *n. s. a.* s. Стра́вне.

Вижига́ти, *v. a.* ausbrennen.

Вижида́ти, *v. a.* erwarten, erhoffen; ab-, zuwarten. [ringen (шма́те).

Вижима́ти, *v. a.* auspressen, aus-

Ви́жимки, *pl. ГШ.* ausgepresstes Zeug.

Ви́жки, *adv.* s. За-ввишки́, *Wgr.* 160.

Ви́жлик, *m. dim.* s. Ви́жел; 2) flinker Bursche. [schlürfen, -saufen, *Ко.* 216.

Ви́жлоктїти, ви́жльопати, *v. a.* aus-

Ви́жмок, *m Зак.* s. Ви́жимки.

Ви́жний, *a.* ober.

Ви́жмякати, *v. a.* s. Жмяка́ти.

Вижо́ване, *n. s. a.* † Beschaugeld, *n.*

Ви́жолобати, *v. a.* aushöhlen, -falzen, -meisseln. [lung, Rinne, *f.*

Ви́жолобок, -бка, *m. Вах.* Aushöh-

Вижче́нько, *adv. Др. с.* 216 *dim.* s. Ви́жше, ви́жче.

Виз, *m.* Hausen, *m.* (Accipenser huso).

Виза́нтия, *f.* Byzantium, Constantinopel, *n.*

Византи́йский, *a.* byzantinisch.

Византи́йство, *n.* Byzantinismus, *m. Ш.* II. 211.

Визáряне, *n.* das Ausstrahlen, Ausstrahlung, *f.*

Визаря́ти, *v. a.* ausstrahlen, *Пол.*

Ви́збирати, визби́рувати, *v.a.* ganz sammeln, nach-lesen. [одбóрний.

Визбірни́й, *a. Левч.* s. Ви́браний,

Визвáтель, *m.* Herausforderer, *m.*

Ви́звати, визивáти, *v. a.* heraus- hervor- aufrufen; heraus- ausfordern; — ся hervor- auftreten, *Кв.*; *b)* sich anmelden, sich erbieten, *Кч.* 127.

Ви́звідане, *n.* s. Ви́слїджене.

Визвіжити, *v. a.* s. Звіжити.

Ви́звіздити ся, mit Sternen besäet sein; sich aufheitern, *Пар.* [s. Ви́зволене.

Ви́звілок, -лку, *m.* (від мáйстра)

Ви́звірити ся на когóсь wie ein Thier böse werden, ergrimmen.

Ви́звол, *m.* Aushilfe, *f.*; 2) Ertrag, *m.*; 3) Befreiung, *f. OБ.*

Ви́зволене, (-лїнє), *n.* Freisprechung, Befreiung, Erlösung, Rettung, *f.*

Визволи́тель, *m.* Befreier, Erlöser, *m. IГ.*

Ви́зволити, визволя́ти, *v. a.* frei-, losmachen, рýку, *M.* I. 142; befreien, er- auslösen: з невóлї; — з термíну, з наýки einen Ausgelernten lossprechen, freigeben; — ся з терм. freier Arbeitsgeselle werden; ви́зволений, *ptc.* befreit, freigelassen; лúсти ви́зволенї, *АД.* I. 209 Freiheitsbrief, Freibrief, *m. K.*

Ви́зволка, *f.* gelöstes Geld, *Левч.* s. Ви́ручка.

Ви́зворотка, *f.* Aufsuchung der Mittel bei Verlegenheit wegen Zahlung; Ausflucht, List, *f. Левч.*

Ви́згати, *v. n.* knirren, *M.* III. 81.

Ви́здоровіти, *v. n.* виздорóвлюiати ся, *T.* genesen, gesund werden.

Виздрівáти, *v. n.* reif, zeitig werden.

Визи́на, *f.* Hausenfleisch, *n.*

Визи́ране, *n.* das Hinausschauen, Herausgucken.

Визирáти, *v. a.* und *v. n.* ви́зирнути, *v. a.* herausschauen, -blicken, hervorgucken; — ся sich beschauen (im Spiegel), *K.* [nutzen, ausbeuten, exploitieren.

Ви́зискати, визи́скувати, *v. a.* aus-

Визи́скувач, *m* Aussauger, Exploiteur, *m. BБ.*

Ви́зів, *m. B.* Ausdünstung, *f.*

Визівáти, визїйнýти, *v. a.* дýха den Geist aushauchen, ausathmen, aufgeben, *K.*

Ви́зір, -ору, *m.* s. Вікнó. [geben, *K.*

Визнáвець, -вця, *m.* Bekenner, *m. Пар. Фр.* [weis, *m.*

Ви́знак, *m.* Verzeichnis, *n.* Aus-

Визнáка, *f. Cm.* Abzeichen, Merkmal, *n.* Auszeichnung, *f.* Vorzug, *m.*; визнáку вчини́ти Erwähnung thun, *Фр.*

Ви́знамок, -мка. *m.* Gepräge, *n. Пар.*

Ви́знане, визнатé, *n.* Bekennen, Bekenntnis, Geständnis, *n.*

Ви́знати, визнавáти, *v. a.* kennen lernen, erfahren; erdulden, erleiden; 2) gestehen, bekennen, *M.*; 3) когóсь angeben, verrathen; 4) vorausbestimmen, verkünden, *Ч.* III. 327; — ся bekannt werden, *M.* II. 118. *Ф.* [Bedeutung, *f.*

Визначáне, *n. Под.* s. Значíне,

Визначáти, ви́значити, *v. a.* bestimmen, anweisen, zutheilen. [bar.

Ви́значний, *a. B.* merklich, bemerk-

Ви́зов, -зову, *m.* Herausforderung, *f.*

Ви́зорити ся, *Пар.* s. Ви́звіздити ся.

Ви́зріти, *v. n.* reif werden, reifen, *C.*

Ви́зубити, *v a.* schartig machen.

Визувáти, ви́зути, *v. a.* ausziehen (чóботи). [(Pneumodermon) *B.*

Ви́зявок, -вка, *m.* Hautkieme, *f.*

Ви́зянути, *v. a.* aushauchen, *Ф.*

Ви́йманка, (*d.* виймáночка), *f. Гол.* III. 214.? [rausnehmen, hervorziehen.

Виймáти, s. Ви́няти. *v. a.* aus-, he-

Ви́йна, *f. H.* 181 s. Вýйна.

Вийóмка, *f. Кв.* II. 255 Confiscirung, Contrebande, *f.* [Виходи́ти 1—5).

Ви́йти, [ви́йду, ви́йдеш], *v. n.* s.

Ви́йсте, *n. Не.* Aufgang, *m.* Erhebung, Fahrt, *f.* [Emigrant, *m. Левч.*

Ви́йшлий, *s. a. m.* Auswanderer,

Ви́йшов, *m.* Nbfl. der Ти́са 6.

Ви́їзд, *m.* Ausfahrt, Abreise, Abfahrt, *f.*; Ausflug, *m.* Auffahrt, *f.*

Виїзджáти, виїзди́ти, *v. n.* oft ausfahren, verreisen, s. Ви́їхати.

Ви́їздка. *f.* Ausfahrt; на селó Landpartie, *f.* Ausflug, *m.*

Виїмкóвий, *a.* річ -а *T.* Ausnahme; exceptionell, Ausnahms-, besonders, *Цс.*

Ви́їмок, -мка, *m.* Ausnahme, *f. Пол.*

Ви́їсти, виїдáти, *v. a.* heraus-, ausfressen; ganz verzehren.

Ви́їхати, *v. n.* ausfahren; fortreisen, verreisen; — з чим womit ausfahren,

ausrücken, на торг etw. auf den Markt bringen; * etw. zum Besten geben.

Вика, *f.* Wicke, Futterwicke, *f.* (Vicia sativa).

Викабаняти ся, § sich stolz aufrichten.

Викабужати, *v. a.* ausmischen.

Викадити, *v. a.* ausräuchern.

Виказати, виказувати, *v. a.* aussagen, nachweisen, ausweisen, darlegen; на кого, комусь, *Не.* gegen jmdn eine Anzeige machen; — ся чим sich womit ausweisen, s. bescheinigen.

Виказити ся, *M.* nacheinander allesammt wüthend werden u. dadurch zu Grunde gehen.

Виказний, *a.* Ausweis-, Legitimations-.

Виказчик, *m. Не.* Spion, Kundschafter; Berichterstatter, *m.*

Виканючити, *v. a.* dh. zudringliche Belästigung etw. erreichen.

Викапати, *v. n.* tropfenweise auslaufen; *v. a.* auströpfeln; викапаний тато, -а мама, wie zwei Tropfen einander ähnlich, dem Vater od. der Mutter ganz u. gar ähnlich.

Викарабкати ся, викарабкувати ся mit Mühe aufklimmen.

Викарати, *v. a.* strafen, züchtigen Ч. IV. 56; викараний 555 gestraft, gewitzigt.

Викати, *v. n.* до кого mit „Ihr" anreden, ihrzen, *Ог.* 111. 2) mit „Sie" anreden, siezen.

Виквітувати ся, *T.* quitt werden, sich begleichen.

Викидати, викидувати, викинути, *v. a.* hinaus-, herauswerfen; 2) викинуло кому jemd bekam einen Hautausschlag; 3)* — штуку якусь e. Kunstück machen, einen Streich spielen; 4) викидати кирницю einen Brunnen reinigen (v. Schlamm); 5)* щоб тя з памяти викинуло! sollst das Bewusstsein verlieren.

Викидиш, *m.* Auswürfling, *m. Пол.*

Викидка, *f.* Spass, *m.* Posse, *f.*

Викичувати, *v. a. P.* II. 120 s. Викорчувати.

Викишкати, *v. a.* austreiben §.

Викишувати, *v. a.* dh. Gährung hervorbringen. 2) verbrauchen.

Викільтувати, *v. a.* ausfolgen *(B.)*;

Викінчати ся чим, *Пол.* in etw. enden, ausgehen, sich endigen; викінчити, *v. a.* vollenden, beendigen.

Викінчити, *v. n.* crepieren; verscheiden.

Виклад, *m.* Auslage; Gebühr, *f.* 2) Vorlesung, *f.* Vortrag, *m.*

Викладати, *v. a.* auslegen; erklären; vortragen; викладаний, *ptc.* s. Виложистий. [Vorstellung, *f. М+Б.* 201.

Викладка, *f.* Auseinandersetzung,

Викладниця, *f.* Pflugbrett, *n.*

Викладчастий (-чатий). *a.* Auslege-, zum Auslegen, -комір *Не.*

Викладчик, *m.* der Vortragende. *Фр.*

Викладжа, *f.* Ausladung *f.*

Виклик, *m. М.* III. 56. Ruf, *m.*

Викликане, *n.* Aufruf, *m.* Proclamation, *f.*

Викликати, викликувати, викликнути, *v. a.* herausrufen, *M.* II. 188.

Виклинати, *v. a.* in den Bann thun, bannen; verwünschen.

Викліт, -оту, *m.* das Sichausbrüten.

Виклочувати ся, ausgebrütet werden.

Виклювати, виклюнути, *v. a.* auspicken, aushacken.

Виключати, (-чити), *v. a.* auswickeln; ausschliessen; — ся sich aus der Schlinge (ключка) auswickeln, sich herauswinden.

Виключний, *a.* ausschliesslich, exclusiv.

Виключність -ости, *f.* Exclusivität, *f. ВБ.*

Викляти, s. Виклинати.

Викнути, s. Звикнути.

Виковерзувати, *v. a.* listig ersinnen, *C.*

Виковиряти, *v. a.* ausscharren.

Виколисати, *v. a.** erziehen.

Викомпонувати, *v. a.* verfassen, ausfertigen, *K.*

Викон, *m.* Leistung, *f. Пол.*

Виконавець, -вця, *m. ВБ.* Vollzieher, Vollstrecker, *m.*

Виконати, *v. a.* vollziehen, vollstrecken, ausführen, leisten.

Викопати, викопувати *v. a.* herausgraben.

Викопитити, *v. a.* ногу im Hufgelenk verrenken.

Викопсти, *v. a. Luts gr.* 158. 163. ausstechen.

Викоптити ся sich mit Russ bedecken.

Викоренити, викоренувати (-корінюв-), *v. a.* mit der Wurzel ausreissen, entwurzeln, ausroden; * völlig ausrotten; — ся *C.* II. 77. die Lebenswurzeln verlieren.

Викорчувати, *v. a.* ausroden, aushacken, abholzen (ліс).

Викосити, викошувати, *v. a.* ausabmähen.

Вйкот, бчи на вйкоті, *Кн.* herausstehende, grosse Augen.

Вйкотець, -тця, *m.* † Entführer der Leibeigenen, der der geheimen Flucht Vorschub leistet. [rauswälzen, -rollen.

Вйкотити, викбчувати, *v. a.* he-

Вйкоханець, -нця, Pflegesohn, Zögling, *m.* [ziehen, pflegen, warten.

Вйкохати, викбхувати, *v.a.* auf-

Вйкочелати, *v. a.* s. Вйкотити.

Вйкочене, *n.* † Entführung, *f.* Raub eines Leibeigenen, *m.* [klimmen, ersteigen.

Вйкочувати, *v. n.* eine Höhe er-

Вйкпити, *v. a.* ablocken, abschwindeln. [stehlen, entführen.

Викрадáти, вйкрасти, *v. a.* weg-

Викрапáти, *v.n.* zu träufeln anfangen.

Вйкрасити, *v.a.* anfärben, ausmalen.

Вйкрасок, -ска, *m.* водяний Aquarell, *n.* *Пар.*

Вйкрепити ся, Muth fassen, *Кн.*

Вйкрив, *m.* *Св.* -уст Verziehen des Mundes, schiefes Maul. [ken, aufdecken.

Викривáти, вйкрити, *v. a.* entdec-

Вйкривити, викривля́ти, *v. a.* krumm, schief machen, biegen; krümmen; verziehen, verdrehen; чоботи — schief treten; 2) — ся комý jmds Worte höhnisch nachsprechen.

Вйкрик, *m.* *Фр.* Aufschrei, *m.*

Викрикáти, вйкрикнути, *v.a.* laut ausrufen, lärmen, jauchzen, johlen.

Вйкрикник, *m.pol.He.* Ausrufungswort, *n.* [herausschneiden, zuschneiden.

Вйкроїти, викрбювати, *v. a.* aus-

Вйкруглити, *v. a.* *Левч.* s. Заокругли́ти.

Вйкрут, *m.* вйкрутка *f.* Entwinden, *n.* 2) Ausflucht, Ausrede, Rabulistik. *f.*

Викрутáсом, *adv.* schwenkend, rings um sich drehend (beim Tanz).

Вйкрутень, -тня, *m.* *Н.* 60. der sich herauswindet, abgefeimter, pfiffiger Kerl, Rabulist, *m.*; 2) *pl.* вйкрутні 18. 22. *Пс.* Kniffe, listige Ausreden, pfiffige Behelfe, *pl.*

Вйкрутити, викрýчувати, *v. a.* aus- herausdrehen, -winden, -ziehen, шмáте ausringen; — ся sich rings drehen; з чогб sich herauswinden, -wickeln.

Вйкрятати ся, sich herausarbeiten, sich herauswinden, *У.*

Вйкулений, a. stark gewölbt.

Вйкуп, *m.* Loskauf, *m*, Loskaufung, Einlösung, *f.* Lösegeld, *n.* [Вйкупити.

I. Викупáти, *v. a.* *Кв.* II. 161. s.

II. Вйкупати, *v. a.* baden: — ся sich baden.

Вйкупити, викýпувати, *v. a.* auskaufen, loskaufen; alles nach u. nach wegkaufen.

Вйкупний, a. zum Loskaufen bestimmt, zum Loskauf geh.; einlösbar.

Вйкурити, викýрювати, *v. a.* ausräuchern; люльку eine Pfeife ausrauchen.

Вйкурувати, *v. a.* *Ч.* II. 334. s. Вйлічити. [raus- ausbeissen.

Вйкусити, викýшувати, *v. a.* he-

Вйкутати, *v.a.* mühsam erwirken, an-

Виль, *int.* *Ко.* 161. s. Гульк. [schaffen.

Вйла, *pl.* grosse Gabel.

Вйлабудати ся, sich mühsam herausarbeiten, з чогбсь. [stellen.

Вйлагодити, *v.a.* bearbeiten, fertig

Вйладити, *v.a.* zu Stande bringen, fertig machen; 2) когб abordnen, beordern.

Вилазйти, *v. n.* на дерево heraufsteigen, -klettern; 2) hervorkriechen; 3) ausfallen, ausgehen (волбсє).

Вйлазка, *f.* *К.* Ausfall, *m.* (aus e. Festung); 2) Oeffnung, *f.* Loch zum Durchkriechen, *n.* *Левч.*

Вилáні, *pl.* eiserne Mistgabel, *(В)*.

Вйлатати, *v. a.* когб, комý скіру durchprügeln.

Вильготá, *f.* s. Вбхкість.

Вйлет, *m.* *Н*, *н*, 71. Ausfliegen, *n.* Ausflug, *m*, на вйлеті бýти im Sprunge begriffen sein, baldigst ausgehen sollen.

Вйлечко, *n.* *dim.* s. Вйльце.

Вйлив, *m.* Ergiessung, *f.* 2) das Ausgiessen.

Вилйване *n.* s. Вйлив 2).

Виливáти, s. Вйляти.

Вйлизати, вилйзувати, *v. a.* auslecken; — ся sich heil lecken.

Вйлиняти, *v. n.* *Н.* 28. s. Полиняти; ausgehen, ausfallen (v. Haaren).

Вйлисіти, *v.n.* ganz kahl werden.

Вйлиск, *m.* *В.* Glanz, *m.*

Вйлиско, *n.* Gabelstiel, *m.* [mern.

Вилйскувати ся, glänzen, schim-

Вилйтель, *m.* *В.* Giesser, *m.*

Вйлити, s. Вйляти; вйлитий ausgegossen; 2) s. Вйкапаний. [Unterkiefer, *m.*

Вйлиці, *pl.* Unterkieferknochen, *pl.*

Вилицювати, v. a. tüchtig ins Gesicht schlagen, hinausohrfeigen.
Виліэти, v. n. s. Вилазйти.
Вилім. -лому, m. Ausbruch, m. Bresche, f. МШ. Пар. ausgebrochenes Loch.
Вилїнити ся, s. Лїнйти ся. [fliegen.
Вилїтати, вилетїти, v.n. aus- heraus-
Вилїтка, f. Flugloch, n. Пол.
I. Вилїчити, v. a. Нс. Пр. XI., (1), 85. von einer Summe abrechnen, abziehen.
II. Вилїчити, v. a. heilen, curieren.
Вилка, вилкй, pl. kleine Gabel; Tischgabel, f.; 2) gabelförmige Doppel-Keimlappen; pl. 3) N. e. Berges.
Вилковатий, a. gabelig, gabelförmig.
Вилляти, виляти, v. a. ausgiessen, vergiessen; — ся sich ergiessen.
Вилбо, з вилбá s. З-лбба, Лоб.
Виловатий, a. gabelig. [m. Patte f.
Вилбга, (d. виложка) f. Aufschlag,
Вилбжистий, a. — кбмір geeignet zum Ueberklappen, zum Ueberschlagen, od. Ueberlegen.
Виложити, v. a. s. Викладáти.
Вилбжник, m. Exponent, Potenzexponent, m.
Виложнйчий, a Exponential-.
Виломити, вилбмлювати, v. a. heraus- ausbrechen; *) — ся Routine gewinnen; з чбго sich etw. abgewöhnen.
Вильбти, pl. aufgeschlitzte Aermel des кунтýш.
Вилохвбстець, -тця, m. пушйстий haariger Springschwanz, (Podura villosa).
Вилохвбстий, a, gabelschwänzig.
Вилощити, v. a. М. II. 31. glätten, einen Glanz geben.
Вильта, виля солбмяна, Ф. (Новобр.)?
Вилубити, v. a. лýб das Bast abschälen, abbasten, Gr. 55.
Вилудити, v. a. s. Лудйти, heraus- hervor- entlocken, Ф.
Вилужковане, das Auslaugen, Пол.
Вилýзуватися, sich herausschälen,
Вилуковáстий, a. ausgebogen. [B.
Вилупити, вилýплювати, v.a. aushülsen, ausschälen, ausklauben; aushacken, Пол. [seweises Bübchen.
Вилупок, -пка, m. klügelndes, na-
Вилуск, m. Ст. Knall, m.
Вилýскувати, v.n knallen, poltern.
Вилучáти, вилучити, v. a. ausschliessen, ausscheiden; — ся М. II. 128. frei, erübrigt werden.
Вилучáти ся, Ч. IV. 1. krummen Rücken bekommen s. Лукувáти ся.
Вилущити, v. a. aushülsen, ausklauben, auslösen.
Вилущок, -щка, s. Лущáк. [(vigilia).
Вилуя, f. Ч. III. 2. verdorb. s. Вілїя
Вильцé, n. junges Bäumchen, welches in das Hochzeitbrot (коровáй) eingesteckt wird, Марк. 106. [rispig.
Вильчастодїльний, a. B. gabel-
Вилюднити, вилюднЯти, v. a. entvölkern; вилюднїти v. n. menschenähnlich werden, ordentlicher Mensch werden, Н. 286. Кн. 2) mannbar werden, gross aufwachsen, Ч. VII. 575. [m. Левч.
Вилюга, f. Левч. Krümme, f. Bug,
Вилюк, m Ч. I. 90. ?
Виля, f. serb. s. Русáлка, Ф.
Вилягáти, v. n. massenhaft auftreten, sich ausbreiten, sich setzen; 2) (збіже) sich lagern.
Виляски, pl. Schall, m. — роздають ся vom Wiederhall des Klatschens, des lauten Küssens.
Вилáти, ввиляти, вильнýти, v. n. Ме. 123 ausweichen, Ausflüchte machen, „um den Brei herumgehen"; 2) Ч. I. 67 sich tummeln; 3) höhnisch sprechen, К. (Пс. 84). [(Perla), B.
Вилячка, f. Afterfrühlingsfliege, f.
Вимáгане, n. Forderung, Anforderung; Erpressung, f. [erheischen.
Вимагáти, v. a. fordern, verlangen,
Вимазати, вимáзувати, v a. ausstreichen; 2) anstreichen.
Виманити, вимантачити, вимантити, v. a. betrügerisch entlocken, abschwindeln. [zehrt, elend aussehen.
Вимарнїти, v. n. abmagern; abge-
Вимацяти, v. a. herausfühlen; — когó jmdn auf den Zahn fühlen, ГШ.; * entdecken, herausbringen. [citieren.
Вименути, v. a. Н. V. anführen,
Вимерáти, вимерти, v. n. aussterben, erlöschen. [frieren.
Вимерзáти, вимерзнути, v. n. aus-
Вимерхати ся, hungrig, durstig, ausgemergelt werden.
Вимести, v. a. ausfegen, auskehren.
Виместити. вимещáти. v. a. щось на ким, комý, Кн. sich an jmdn wegen

etw. rächen, wofür Rache nehmen.

I. Вимина́ти, ви́мняти, v. a. ausneten, auspressen. [weichen; meiden.

II. Вимина́ти, ви́минути, v.a. aus-

Ви́мисл. m. Erdichtung, f. etw. Ausgedachtes; Einfall, m.

Ви́мисливий, a. M. I. 122 wählerisch, mäklerisch, übertrieben tadelsüchtig; 2) überdelicat.

Ви́мислити, вимишля́ти, v. a. aussinnen, erdichten; 2) an jmdm etw. aussetzen, mäkeln, Me. 370. [lich.

Вими́сльно, adv. Пол. sinnig, künst-

Ви́мівка, f. Ausrede, Ausflucht, f.

Ви́мізернїти, v. n. s. Ви́марнїти.

Ви́мізкувати, v. a. herausdenken.

Ви́міл, m. Mi. II. 8 ausgewaschene Stelle.

Ви́мілити, v. a. schlämmen, Пар.

Ви́міна, f. Austausch, Tausch, m.

Ви́мінити, вимініа́ти, v. a. aus-, umtauschen; 2) wechseln, umwechseln.

Ви́мінка, f. У. В. Bedingung, f.

Ви́мір, -іру, m. [мѣр-] Ausmass, n. Ausmessung, Dimension, f. Ил.; 2) Getreide, das man in der Mühle kauft u. dortselbst mahlt; 3) G. als Mahlmetze.

Ви́мірене, n. Ausmessen, n.

Ви́міріти, ви́міряти, вимі́рювати, v. a. messen, bemessen, ausmessen; 2) v. n. genau hinzielen.

Ви́міркувати, v. a. ermessen; — кого́ jmdn durchschauen, jmdm etw. abmerken.

Ви́мірний, a. Mass-, Ausmass-.

Ви́міт, -ету, m. Auswurf, ГШ. — мо́рський Seewurf, m. Term.

Вимітáти, s. Ви́мести.

Вимітáч, m. Feger, m.

Ви́мітити, вимі́тувати, v. a. wegschaffen, eliminieren.

Ви́мітка, f. ein Gespenst, das sich nach dem Aberglauben von Dorf zu Dorf hintragen lässt, (B.). [tionsmethode.

Ви́мітний, a. — спо́сіб Elimina-

Вимічáти, v. a. M. auszeichnen, ausnehmen. [стити.

Вимішáти, виміcти́ти, s. Ви́ме-

Ви́мкнути, вимика́ти, v. a. herausziehen, -reissen; — ся entschlüpfen.

Вимо́ва, f. Aussprache; 2) Beredsamkeit; 3) Bedingung, f. [Term.

Вимови́тель, m. Ausgedinger, m.

Ви́мовити, вимовля́ти, v. a. aussprechen; 2) кому́сь щось jmdm etw. vorhalten; 3) собі́ що sich etw. ausbedingen; 4) — ся s. entschuldigen; b) — ся в чим unwillkürlich ein unstatthaftes Wort fallen lassen.

Вимо́вний, a. beredsam, beredt, Wa. 16; 2) mit Vorwürfen verbunden, Ч. V. 1020.

Вимо́внина. f. Ausgedinge, n. Term.

Вимо́га, f. Erfordernis, Postulat, n. T. Anforderung, f.

Ви́могчи, v. a. щось від ко́го abnöthigen, erzwingen, Пар.

Ви́мо́клий, a. ausgewässert; bleich.

Ви́мокнути, v. n. durchweicht, durchnässt werden.

Ви́молити, v. a. erbeten, erflehen.

Ви́молоднїти, v. n. Не. zum Jüngling werden.

Ви́молот, m. Ausdrusch, m.

Ви́молотити, v. a. ausdreschen.

Ви́моргати, v. a. dh das Winken, Blinzeln mit den Augen etw. sich verschaffen, jmdn sich erobern.

Ви́мордувати, v. a. alles ermorden, dh Morden ausrotten.

Ви́морити, v. a. lange hungern, aushungern lassen.

Ви́мостити, вимо́щувати, v. a. auslegen, auspolstern, Ш. II. 198.

Ви́мотати, вимо́тувати, v. a. ausabwinden, abhaspeln; * entwenden.

Ви́мудрішки, pl. Нав. Пр. III. 311 Schnörkel, pl. Zierat, m.

Виму́друвати ся, mit List sich herausmachen; ви́мудруваний, ptc. К. erkünstelt, gekünstelt, gesucht.

Ви́мул, m. Bachfahrt, f. ГШ. [spülen.

Ви́мулити, виму́лювати, v. a. aus-

Ви́мус, m. ви́мушене, n. Abnöthigung, Abmüssigung, f. Пар.

Ви́мусити, v. a. щось від ко́го s. Ви́нудити, Пар.

Ви́мучити, v. a. quälen; щось від ко́го mit Pein von jmdm etw. abnöthigen.

Ви́мя, -мени, n. Euter n.

Ви́мяти, s. Вимина́ти I., ви́мняти; ви́мята (вівцї) mit verdorbenem Euter.

Вина́, f. Schuld, Verschuldung, f.; 2) ви́ни, pl. Strafgeld; вину́ брати з ко́го exequiren; — звали́ти на кого́ die Schuld auf jmdn wälzen.

Ви́нагорода, (-надгор-), *f.* Entlohnung, Remuneration, *f.* Preis, *m.* Prämie, *f.* *Гол*; Vergeltung, *f.* *С.* I. 192 Entschädigung, *f.*

Ви́нагородити, (-ро́джувати), *v. a.* belohnen, vergelten, entschädigen.

Ви́наем, -найму, *m.* *Гол. гр.* 215 Vermiethung, *f.*

Винае́мник, *m.* Vermiether; Pächter, *m.*

Ви́найдене, *n.* *Пар.* Aufsuchen, Auffinden, *n.*; 2) Erfindung, *f.* *ОБ.*

Винайма́ти, (-мити), *v. a.* vermiethen; miethen, in Pacht nehmen.

Ви́наймлене, *n.* s. Ви́наем.

Ви́найти, ви́находи́ти, *v. a.* erfinden; aufsuchen.

Вина́р, *m.* Weingärtner, Winzer, *m.*

Вина́рня, *f.* *К.* Weingarten, Weinberg, *m.*

Ви́народовлене, *n.* Entnationalisirung, *f.*

Ви́народовити, (-вля́ти), *v. a.* entnationalisieren; — ся in e. anderen Nation aufgehen. [*Фр.*

Винату́жити ся, sich anstrengen,

Ви́нахі́д, -ходу, *m.* *Св.* *На.* ви́находка, *f.* *Фр.* Erfindung, *f.*

Винахо́дець, -дця, (-хо́дник, -хо́дчик), винаше́лець, -лця, *m.* Erfinder, *m.* *Пар.* *Пол.* *ОБ.*

Ви́нен, ви́ннен, ви́нний, *a.* schuldig.

Виндю́к, *m.* Magen, *m.*

Вине́ць, -нця́, *m.* Weinbergslauch, *m.* (Allium vineale).

Ви́никати, *v. a.* ausschnüffeln.

Вини́ти, *v. a.* beschuldigen, anklagen; — ся в чимо́сь, *Кн.* seine Schuld gestehen.

Вини́ця, *f.* Ч. I. 110?

Ви́нищене, *n.* Vernichtung, Vertilgung, Auszehrung (ті́ла), *f.*

Ви́нищити, вини́щувати, *v. a.* vernichten, vertilgen, auszehren.

Вині́вка, *f.* Weinfass, *n.*

Виніже́ночка, *f.* *М.* III. 61 verzärteltes, verzogenes Mägdelein.

Ви́ніжити, *v. a.* verzärteln, verziehen, verweichlichen.

Вині́сний, *a.* kostspielig.

Ви́нний, *a.* Wein-, Ч. IV. 178 weinig, angenehm säuerlich, weinhaft.

I. Винни́к, *m.* Branntweinbrenner, Arbeiter in der Branntweinbrennerei, *Кч.* 187; 2) Saufer, *m.* *Гол.* III. 393.

II. Ви́нник, *m.* Schuldner, *m.*

Винни́цкий *a.* Branntwein, *Кч.* 258.

Винни́ця, *f.* Weinkeller, *m.*; 2) Branntweinbrennerei, *f.*; 3) s. Парі́чка; 4) Apfelbaum mit weiniger Frucht.

Винничкі́, *pl.* Weinlinge, weinige Aepfel.

I. Ви́нно, *neutr. a.* von Ви́нен schuldig.

II. Ви́нно s. Ви́дно. *Ог.* 87.

Винно́вий, *a.* s. Ви́нний.

Винногоро́дець, -дця, *m. dim.* s. Виногра́д 3).

Винножо́втий, *a.* weingelb.

Виннюха, *f. pl.* Art weinsauerer Aepfel.

Вино́, *n.* Wein, *m.* [*ОП.*

Винова́р, *m.* Branntweinbrenner, *m.*

Винова́т, винова́тий, *a.* schuldig, schuld (— то́му daran —).

Винова́тець, -тця (винова́лець), *m.* *К.* der Schuldige, Beschuldigte; 2) Schuldner, Schuldenmacher, *Ос.* (61) X. 38; 3) Verbrecher, *m.*

Винова́тниця, *f.* die Schuldige, *Левч.*

Винова́цтво, *n.* *К.* Schuld; Anklage, *f.*

Вино́вен, *a.* *Гол.* I. 357 s. Ви́нен, вино́вний.

Вино́вий, *a.* Wein-, *Мс.* 354; 2) s. Виногра́дний, Ч. IV. 71; weintragend, *В.*

Вино́вний, *a.* schuldig, *Зг.* (то́му — daran —).

Вино́вник, *m.* der Schuldige, *Нав.*

Вино́вниця, *f.* die Schuldige, *Вах.*

Вино́вність, -ости, *f.* Schuld, *f.*

Виного́рска, *s. a. f.* *N.* e. Berges.

Виногра́д, *m.* Weinrebe, *f.* (Vitis vinifera); 2) Weintraube, *f.*; 3) Weingarten, Weinberg, *m.*; 4) gekochtes Obst, Ч. IV. 12.

Виноградáр, *m.* Weingärtner, *m.* *К.*

Виногра́дина, *f.* Weinstock, *m.* *К.*

Виногра́дний, виногра́довий, *a.* des Weingartens, Weinberg-, der Weintraube; 2) reich an Weinstöcken, rebenreich, *Ру.*

Виногра́дник, *m.* *К.* *Не.* Weingarten, Weinberg, *m.*

Виноградньова́ті, *pl.* Rebenartige, (Ampelideae).

Виногра́дячко, *n.* *dim.* s. Виногра́д.

Винодíл, *m.* Weinbauer, Winzer, *m.*

Винозо́р, — со́кіл, *Др. с.* 170.? [*Под.*

Винокíл, -ко́лу, *m.* s. Виногра́д 3).

Виноку́р, *m.* *Др. с.* 167 Branntweinbrenner, *m.*

Вино́нька, *f.* *dim.* s. Винногоро́дець, виногра́д 3).

Винорóдний, *a.* weintragend, *B.*

Винорáти ся, *Зг.* hervorquellen, ausströmen.

Вѝнóс, *m.* Leichenfeier, *f.*; 2) s. Принóс, прѝхід, *Под.*

Виносѝти, вѝнести, *v. a.* aus-, heraus- hinaustragen; * ertragen, erdulden; 2) * erheben, sehr rühmen, preisen; 3) *v. n.* betragen: кілько бýде виносѝти? wie viel wird es betragen, zu stehen kommen? 4) — ся з відки sich davon machen, sich aus dem Staube machen; *b)* sich überheben, hochmüthig, stolz sein; *c)* з чим s. Вѝрвати ся (з пустѝм слóвом).

Вѝносливо, *adv.* *M.* erträglich, leidlich.

Вѝносок, -ска, *m.* der in zarter Kindheit ins Kosakenlager Січ gebrachte u. darin erzogene Kosak.

Винотóка, *f.* *K.* Kelter, *f.*

Вѝнохóд, *m.* *Ос.* (61) X. 27 Passgänger, Zelter, *m.* кінь — s. Инохóдець *K.* II. 50.

Виночéрпій, *m.* Schenk, Weinschenk, *m.*

Вѝночувати ся, d. Nacht zubringen.

Винóшувати, s. Виносѝти.

Вѝну, *adv.* † *K.* stets, immer.

Винувáтель, *m.* *K.* Kläger, Ankläger, *m.*

Винувáтити, *v. a.* anklagen, schuldig erklären, *K.*

Вѝнудити, *v. a.* abnöthigen, erzwingen; вѝнуджений, *ptc.* erzwungen, gezwungen, affectirt, *Пар.*

Винштáк, *m.* Schuster, *m.* (?)

Винáте, *n.* *B.* s. Вѝїмок.

Вѝняти, винимáти, виймáти, *v. a.* aus- herausnehmen, hervorlangen, herausziehen; 2) вѝняти гóрод, *Ос.* (61) II. 7 mit Sturm einnehmen, erstürmen; 3) — ся, *K.* II. 31 sich losmachen, sich absondern, e. Ausnahme machen; *b)* ausfallen, vorfallen, sich ereignen; erscheinen, sich zeigen, (mit d. *Nom. des Praedic.*), *Кн.*

Винятковий, *a.* *T.* Ausnahms-.

Вѝняток, -тку, *m.* s. Вѝїмок.

Вѝобіськати, *v. n.* s. Ськáти.

Виображáти, вѝобразити, *v. a.* собі щось sich etw. vorstellen, sich wovon einen Begriff bilden.

Вѝображене, *n.* Vorstellung, Darstellung, *f.* *Пл.* *Ган.*

Виобрáзниця, *Пл.* виобрáзня, *K. f.* Vorstellungsvermögen, Wahrnehmungsvermögen, *n.* Phantasie, *f.*; — твірча Einbildungskraft, *f.*

Вѝосібнене, *n.* *Фр.* das Sichabsondern, Abscheidung, *f.*

Вѝострити, *v. a.* scharf machen, schleifen.

Вѝпад, *m.* Los, *n.* *K.* *Пр.* II. 341.

Випадáти, I. вѝпасти, *v. n.* ausfallen; — з пáмяти entwischen, dem Gedächtnisse entfallen; 2) vorfallen; 3) випадáе мені steht an, ziemt, schickt sich für mich, ich soll; — на мéне fällt auf mich zu, entfällt s. Припадáти. [*He.*

Випадкóвий, *a.* zufällig, jeweilig,

Випáдок, -дку, *m.* Fall, Zufall, Vorfall, *m.* Ereignis, *n.* *M* II. 166; 2) Resultat, *n.* випáдком, *adv.* *He.* zufälliger Weise, —вѝпасти, *Кн.Пр.* XI. (2) 101.

Вѝпаздерити, *v. a.* tüchtig prügeln, durchhecheln, *(B).*

Вѝпалити, випáлювати, *v. a.* ausbrennen; знак einbrennen; цéглу, горшкѝ brennen, ausbrennen; 2) зо стрільбóй abfeuern, abschiessen, losschiessen.

Вѝпар, *m.* Dunst, Dampf, *m.* Ausdünstung, *f.* *Зг.*; 2) Sublimat, *n.* *Пол.*

Вѝпараїти, *v. a.* zudringlich etw. verlangen.

Вѝпарити, *v. a.* ausbrühen, ausbähen; 2) * durch-, ausprügeln, *Ш.* II. 53.

Вѝпароване, *n.* Ausdünstung, *f.*

Вѝпарувати, *v. n.* ausdünsten, verdampfen.

Випасáти, II. вѝпасти, *v. a.* weiden, hüten; 2) fettmästen, ausmästen.

Вѝпачесувáти, *v. a.* aushecheln.

Вѝпеленити, вѝпеленувати, *v. a.* *Ha.* aus den Windeln heben, auferziehen; — ся sich auswickeln, hervorgehen, *Зг.*

Виперáти, вѝперти, *v. a.* herausdrängen; 2) — ся когóсь, чогóсь jmdn verleugnen, einer Sache entsagen.

Вѝпередити, випередáжувати, *v. a.* когóсь jmdm zuvorkommen, jmdn (weit) hinter sich lassen; *v. n.* voraneilen, Vorsprung gewinnen.

Вѝпередки, бігати на — um die Wette laufen.

Вѝпестити, *v. a.* mit Zärtlichkeit grossziehen, zärtlich auferziehen.

Вѝпивка, *f.* *He.* Zechgelage, *n.*

Випинáти, вѝпняти, *v. a.* herausrecken, -spannen; 2) — ся sich ausspan-

nen; sich aufblähen, stolz werden.

Ви́пис, *m.* Auszug aus e. Schrift, *m.* 2) Verzeichnis, *n.*

Ви́писати, випи́сувати, *v. a.* auf-, ausschreiben, ausziehen, Auszüge machen; 2) — ся viel u. pikant schreiben; *b)* sich ausschreiben (ausstreichen, ausschliessen) lassen (aus einem Verzeichnisse, *Ш.* I. 392.

Ви́писка, *f.* (ausgeschriebene) angeführte Stelle, Citat, *n.* *K.*

Випи́счик, *K.* s. Випи́щик.

Ви́пит, *m.* das Ausfragen, Erkundigung, *f.* *Піс.*

Ви́питати, випи́тувати, *v. a.* ausfragen; — ся Nachfrage anstellen, sich erkundigen.

Ви́пити, випива́ти, *v. a.* austrinken, ausleeren; 2) auslesen (weiche Getreidesaat von Spatzen).

Випи́щик, *m.* *K.* der aus dem Kosakenregister Ausgeschriebene, Gestrichene, Ausgetretene.

Випіка́ти, *v. a.* ausbrennen.

Ви́пір,-ору,*m.* Lohkuchen, Lohkäse, *m.*

Ви́пірний, *a.* Loh-, Gerb-. [ти ся.

Випіря́ти ся, ви́піритися s. Піри-

Ви́плавити, виплавля́ти, *v. a.* ausschmelzen.

Ви́плавка, *f.* Schmelzen, *n.*

Ви́плакати, *v. a.* durchs Weinen erbitten, erlangen; 2) о́чи sich die Augen ausweinen, sich müde weinen; — ся sich ausweinen, sich satt weinen.

Ви́плат, *m.* на ви́плат, gegen Ratenzahlung. [Gebühr, *f.* Lösegeld, *n.* *Кн.*

Випла́та, *f.* Bezahlung, Auszahlung,

Ви́платити, випла́чувати, *v. a.* auszahlen. [zahlungs-.

Випла́тний, *a.* auszahlbar, Aus-

Випла́тник, *m.* Auszahler, *m.* *Пар.*

Ви́плекати, *v. a.* gross-, aufziehen.

Ви́плести, *v. a.* ausflechten.

Ви́плив, *m.* Ausfluss, *m.*

Виплива́ти, ви́плисти *v. n.* heraus- hervorschwimmen, auftauchen; 2) ausfliessen, auslaufen; 3) entspringen, hervorgehen.

Виплїта́ти, s. Ви́плести.

Ви́плїтка, *f. pl.* enge Streifen, Bänder an den Enden der Haarflechten.

Ви́плодити, випло́джувати, *v. a.* aushecken, ausbrüten.

Ви́плодок, -дку, *m.* Ausgeburt, *f.* Ausbund, *m.* *Зак.* [herausspucken, -speien.

Ви́плювати, ви́плюти, *v. a.* aus-

Випля́шувати, *v. n.* tanzen.

Ви́пнути, ви́пняти, s. Випина́ти, ви́пнутий, *ptc.* *Не.* convex.

Виповіда́ти, ви́повісти, *v. a.* aussagen, Alles hersagen; 2) kündigen, aufkündigen: поме́шкане. [digung, *f.*

Ви́повіджене, *n.* Aussage; 2) Kün-

Ви́повітрити, *v. a.* *Левч.* durch Pestluft vertilgen.

Ви́повнити, виповня́ти, випо́внювати, *v. a.* ausfüllen, erfüllen; — ся sich ausfüllen, voll, glatt werden.

Ви́погодити ся, heiter werden, sich aufheitern. [bibliothek, *f.*

Випозича́льня, *f.* книжо́к Leih-

Випозича́ти,(-жич-).випози́чити, *v. a.* ausleihen; кому́сь, у кого́сь.

Ви́пользувати, *v. a.* *Под.* s. Ви́лїчити, heilen.

Виполі́кувати, ви́полокати, (-лоск-), *v. a.* auswaschen, -spülen.

Ви́полонити, *v. a.* ausrotten, vertilgen, *M+Б.* 41; 2) gefangen nehmen, *K.*

Ви́полоти, випо́лювати, *v. a.* ausjäten. [Stelle, Lache, *f.*

Ви́полоч, (-чина), *f.* ausgespülte

Ви́полювати, *v. a.* erjagen.

Ви́попередити, *v. a.* кого́ überholen, jmdm zuvorkommen. [machen.

Ви́порожнити, *v. a.* ausleeren, leer

Ви́порок, -рка, *m.* s. Ви́порток 2).

Ви́пороти, *v. a.* auftrennen; dh Auftrennen, Aufschlitzen herausnehmen.

Ви́порохнїти, *v. n.* hohl werden.

Ви́порпати, *v. a.* ausscharren.

Ви́порснути, *v. n.* herausfallen.

Ви́порток,-тка, *m.* missrathenes Wesen, gemeiner Taugenichts; 2) Frügeburt, *f.* [stäuben, -stöbern.

Ви́порхати, *v. a.* *Me.* 464 heraus-

Ви́постити, *v. a.* ausfasten.

Ви́почати, (-чи́ти, -чива́ти), *v. n.* ausruhen, rasten. [s. Ви́лицювати.

Ви́почелюстковати, *v. a.* *Пар.*

Випра́ва, *f.* Zurichtung, Verbesserung, Bearbeitung, *f.*; 2) — скі́ри Ledergare, Gerber-, Kürschnergare, *f.* das Ausgerben; 3) — стїни́ der Anwurf des Mörtels an die rohe Wand; 4) — дочки́ Ausstattung einer Tochter (noch ausser

der Aussteuer), *f.*; 5) Expedition, Absendung, *f.*; 6) Feldzug, *m.* Campagne, *f.*

Вйправка, *f.* *M.* II. 15 Uebung, *f.* (im Militär), das Exercieren; Abrichtung, *f.*; 2) s. Випрáва 1) u. 2).

Виправля́ти, ви́правити, *v. a.* zurecht machen, auswirken, *P.* I. 37; zurichten, zubereiten; (скíру) gerben; (стїну́) mit Mörtel anwerfen; (когó в дорóгу) mit allem Nöthigen auf den Weg zur Reise versehen, equipiren; abschicken, abordnen, abfertigen; (збйтки) Streiche spielen, Unfug treiben; aufführen, anstellen, ausrichten; — ся sich rechtfertigen, sich entschuldigen, *M+Б.* 202.

Ви́правотити, ви́правувати, *v. a.* durch Process erlangen. [rectur-.

Ви́правщицький, *a.* *H.* II. Cor-

Ви́прати, *v. a.* aus-, reinwaschen.

Ви́прижки, *f.* Sporenschleudern, *pl.* (Elateres), *B.*

Ви́прискованє, *n.* das Ausspritzen.

Ви́прищити, *v. n.* sich aussetzen, ausschlagen (v. Geschwür) *C.* I. 146.

Випрівáти, ви́прiти, *v. n.* durch Erhitzung wund werden.

Ви́пробувати, *v. a.* erproben, prüfen, als bewährt finden.

Ви́провадити, випровáджувати, випроводи́ти (-ваджáти), *v. a.* herausführen, -bringen; когó з *блу́ду* jmdn auf den rechten Weg führen; в дорóзї geleiten, begleiten; щось з чогóсь herleiten, ableiten; 2) — ся ausziehen, in e. andere Wohnung ziehen.

Ви́продати, випрóдувати *v. a.* gänzlich ausverkaufen; — ся alle seine Habe ausverkaufen.

Ви́просити, випрóшувати, *v. a.* aus- er- losbitten; когó за двéрi zur Thüre hinausbitten-, weisen; — ся sich freibitten, s. losbitten, s. befreien.

Ви́простати, ви́простувати, ви́простити, (*K.П* 288) *v. a.* gerade, aufrecht machen, stellen; дорóгу *K.* den Weg bahnen, ebnen; 2) — ся gerade aufrecht stehen, sich stellen, sich aufrichten u. sich losmachen, *M.*; ви́простовано *adv.* *Пол.* wagerecht.

Ви́простник, s. Ви́прyчник.

Ви́прохати, s. Ви́просити.

Ви́прощений, *a.* s. Пiвнóвний.

Випру́га *f.* Kiel, *n.* *B.*

Випруговáтий, *a.* kielartig, gekielt.

Випру́жниця, *f.* Kielschnecke, *f.* (Cavinaria) *B.*

Ви́прудити, випру́джувати, *v. a.* austreiben, verjagen, *C.* I. 56. [bar.

Випручáльний, *a.* spannbar, streck-

Випручáти, *v. a.* ausrecken, ausstrecken, -spreizen; *Ш.* I. 142; auswinden, *C.* випру́чувати ся, sich —.

Ви́пручник, *m.* Streckmuskel, *f.* Strecker, *m.* [spannen, ausschirren.

Випрягáти, ви́прягчи, *v. a.* aus-

Випря́жний, *a.* *АД.* I. 144. кóнї ausgespannt u. frei weidend. (?).

Ви́прямити, випрямля́ти, *v. a.* und *v. n.* s. Ви́простати. [spinnen.

Ви́прясти, випрядáти, *v. a.* aus-

Ви́прятати, *v. a.* aus-, wegräumen.

Ви́пукати, *v. a.* когó, jmdn austrommeln.

Випу́клий, *a.* *Пол.* gewölbt, convexerhaben; випу́кло-вогну́тий convexconcav.

Випукля́стий, *a.* [*Сьв.* (81.) 123]. plastisch, sich abhebend.

Ви́пулити, s. Ви́пучити 1).

Ви́пурснути, *v. n.* *Ос.* (61) III. 24. herausspringen.

Ви́пурхнути, *v. n.* weg- herausausflattern, *M.* II. 20.

Ви́пуск, *m.* Lieferung, *f.* Heft, *n.*; 2) † Abtragsquote des зáкупень.

Випускáти, ви́пустити, *v. a.* auslassen, heraus- hinauslassen, los- freilassen; 2) *v. n.* von der Pflanze: ausschlagen, hervorsprossen, treiben; 3) — ся з ким, з чим (в дорóгу) sich auf den Weg machen, eine Reise zu unternehmen wagen. [zum Auslassen, *f.*

Ви́пуст, *m.* Weidetrift, *f.* 2) Oeffnung

Ви́пустка, *f.* Vorstoss, *m.* (am Rocke).

Випучáти, ви́пучити, випу́чувати, *v. a.* nach vorne richten, herausbeugen, vorstrecken; 2) aufreissen, herausziehen, entkernen (я́годи); 3) — óчи *P.* I. 128. die Augen weit aufreissen, grosse Augen machen на когó, jmdn starr ansehen; — баньки́ glotzen *Ш.* II. 28.

Ви́пучистий *a.* *Bax.* erhaben, aufgebauscht, convex.

Ви́пучний, *a.* *Ков.* ausgebuchtet.

Ви́пушок, -шка, *m.* Weichkäfer, *m.* (Malachius), *B.*

Ви́пхати, *v. a.* ausstossen; 2) ausstopfen.

Ви́пялити, *v.a.* ausrecken,-strecken, [-spannen.
Вир, *m.* Strudel, *m.*
Ви́ражене, *n. B.* Redensart, Redewendung, Ausdrucksweise, *f.* [Ч.IV.219.
Ви́раз, *m.* Ausdruck, *m.* 2) Wort *n.*
Виразйстий, *a.* ausdrucksvoll, sich merklich abhebend, *ВБ. Гол.* deutlich *Ил.*
Виразйстість, -ости, *f.* Deutlichkeit, *f. Ил.*
Ви́разити, виражáти, *v.a.* ausdrücken, aussprechen; — ся sich ausdrücken.
Ви́разка, *f.* Schramme, Wunde, Verletzung, Narbe, *f.H.*33. *Не.* Geschwür, *n.*
Ви́рáзний, *a.* ausdrücklich, deutlich, bestimmt, klar.
Вирáзність, -ости, *f.* genauer Ausdruck, *K.* Deutlichkeit, Klarheit, *f.*
Вирáзня, *f, B.* Terminologie, *f.*
Вирастáти, s. Виростáти.
Ви́ратувати, *v. a.* erretten.
Ви́рахувати, *v. a.* ausrechnen.
Ви́рва, в три ви́рви *Ко.* 10. s. Вíрва 1) (*H.* 93). 2) *N.* e. Flusses bei Добрóмиль.
Ви́рвати, виривáти, *v. a.* heraus- aus- hervorreissen, entreissen; щось з вíдкись erraffen, erwischen; — ся sich losreissen, losmachen; herausfahren, hervorplatzen, loskommen.
Ви́рей, *m.* warmes, glückliches, keinen Winter kennendes Land, Südland; südliche paradiesische Gegend.
Вирезýб, s. Ви́риз.
Ви́рескати ся, aufkommen, auftauchen, sich losmachen, losgehen.
Ви́речене, *n.* Ausspruch, *m.*
Ви́речи, *v.a.* aussprechen, heraussagen; — ся когóсь, чогóсь jmdn verleugnen, sich von jmdm lossagen, einer Sache entsagen.
Ви́рив, s. Ви́бух, *Пар.*
Ви́ригати, *v.a.* auswerfen, -kotzen.
Ви́рив, виризýб, *m. C.*II.25. Wirisob, *m.* (Leuciscus Friesii, Gardonns).
Ви́ринь, *f.* Wasserschlauch, *m.* (Utricularia vulgaris).
Виринáти, ви́ринути, *v. n.* auf- hervortauchen, -kommen, plötzlich zum Vorschein kommen.
Вири́нка, *f. Гол.* III. 262. *pl.* ви́ринки, *H.* 158.? [(Callitriche).
Вири́нниця, *f.* Wasserstern, *m.*
Виринькові, *pl.* Schlauchkrautartige (Utriculariae).
Ви́рипати, *v. a.* хáту, теплó durch häufiges Oeffnen der Thüre die Wärme entfliehen lassen.
Ви́рискати, *v.a.* auffinden. [prügeln.
Ви́риськати, ви́рищити, *v a.* durch-
Ви́рити, *v. a.* ausgraben, auswühlen; 2) eingraben, * tief einprägen.
Ви́ріб, -робу, *m.* das Formen der Brotlaibe; 2) s. Ви́роб.
Ви́рівнане, *n.* Ausgleichung, *f.*
Ви́рівнати, вирíвнувати, *v. a.* gerade machen, g. stellen, ausgleichen; glatt, eben machen; 2) *v. n.* комý jmdm gleich kommen.
Ви́рід, -роду, *m. H.* 180. ein Ausgearteter, der aus der Art schlägt; Unart, Abart, Afterbrut, *f*; 2) Ausartung, *f.*
Ви́рідний, *a. Зап.* entartet, missrathen.
Ви́ріжнене, *n.* das Sichunterscheiden, *Фр.* [von Anderen unterscheiden.
Ви́ріжнити, вирíжнювати, *v.a.Фр.*
Виріжóк, -жкá, *m. Me.* 294.?
Ви́різати, (-íзувати) *v a.* heraus- ausschneiden; schnitzen; 2) niedermachen, -metzeln; 3) — ся (зýби) durchbrechen.
Ви́різка, *f.* Ausschnitt, *m.* 2) flacherhabene Bildhauerarbeit, Schnitzwerk in Basrelief, *n. C.* II. 110.
Ви́різний, *a. C.* II. 155. geschnitzt.
Ви́різок, зка, *m.* Ausschnitt, *m.*
Ви́рік, -року, *m. Ос.* (61) IX. 42. Ausspruch, *m.* [machen, *Ф.*2) s. Ви́речи(ся).
Вирікáти, *v. a.* комýсь Vorwürfe
Ви́ріскати, *v. a.* s. Вроíти, (зброíти щось). [II.15.
Ви́ріст, -осту, *m.* Wuchs, *m. M.*
Ви́рла, *pl.* s. Бáньки 5).
Вирлáтий *a.*,— і óчи *K.*(*Mem.* V. 31) s. Валивóкий.
Ви́рник, *m.* wirbelnder Scheibenkopf, *m.* (Euplotes rotatorius), *B.*
Ви́рнути, *v.n.* s. Виринáти.
Ви́роб, *m.* ви́робка, *f. Под.* Ausführung, Ausarbeitung, Erzeugung, Production, Hervorbringung *f.Cm.*; 2) Erzeugnis, Product, *n.*
Ви́робити, вироблáти, *v. a.* aus- verarbeiten, verfertigen, erzeugen; 2) що ти не виробляéш? was für Streiche machst du doch? was stellst du an? 3) — ся, си́ла ви́робила ся, die Kraft hat sich ausgearbeitet, ausgebildet; *b)*

d. Kraft hat sich erschöpft, verbraucht.
Виро́бник, *m. T.* Handwerker, Verfertiger, *m.*
Виро́бня, Fabrik, *f. Пар. Пiс.*
Виро́бщик, *m.* Fabrikant, *Пiс.*; 2) Papierglätter, *m.* [bund, *m.* Gezücht, *n.*
Виро́да, *f. ЛД.* Ausgeburt, *f.* Aus-
Ви́родити ся, ausarten, entarten, missrathen. [Виро́да, ви́рiд.
Ви́родник, ви́родок, -дка, *m.* s.
Виро́дниця, *f.* s. Виро́да.
Ви́розумiлий, *a.* billig denkend, vernünftig, nachsichtsvoll.
Ви́розумiлiсть, -ости, *f.* billige, verständige Einsicht, Rücksicht, *f.*
Ви́розумiти, *v. n.* verstehen, begreifen; вирозумляти sich vorstellen (in Gedanken).
Ви́роїти ся, ausschwärmen; при́казка вироїлась, *C.* I. 8. herausgehen u. sich verbreiten. [dina), *B.*
Вироми́р, *m.* Räderer, *m.* (Philo-
Ви́рок, -оку, *m.* richterlicher Ausspruch, *Term.*
Виромо́шки, *pl.* Wirbelmoosthierchen, *pl.* (Dinobryon), *B.*
Ви́роситися, виро́шувати ся, früh auf bethautem Grase einhergehen.
Ви́рост, -сту *m.* reifere Jugendzeit, das Erwachsensein, Mannbarkeit, *f.*
Вироста́ти, ви́росту, *v. n.* aufwachsen, *Ш.* I. 43; aus- herauswachsen.
Виростко́вий, *a. Под.* von gegerbter Ochsenhaut.
Ви́росток, -тка, (*d.* виросто́чок, *M*) *m. K.* Aufschössling, Schössling; 2) junger Bursche, *K.*; 3) gegerbte Haut vom jungen Ochsen.
Виросто́ки, *pl. N.* e. Berges.
Виро́чня, *f.* бо́жа — *Кл.* göttlicher Ausspruch; Orakel, *n.*
Ви́ртель, -тля, *m.* Wirtel, *f.* (an d. Spindel) *K. Пр.* II. 339.
Ви́рубати, виру́бувати, *v. a.* aushauen; 2) *v. n.* *Ляхо́м *K.* als Pole auftreten.
Виру́га *f.* Ausstossung, Vertreibung, *f.*
Виругóвувати, ви́руґувати *v. a.* (*pol.*) jmdn aus seinem Besitze vertreiben; entfernen, forträumen.
Выруча́ти, ви́ручити, *v. a.* befreien, loshelfen; Entsatz leisten, loskaufen, erlösen; 2) vertreten, aushelfen; 3) einlösen, erwerben, erringen *Кв.* II 154. einbringen; 4) — ся ким sich durch jmdn vertreten lassen. [Пору́ка.
Ви́ручка, *f.* Erlös, Gewinn, *m.*; 2) s.
Вьирьх, s. Верх, *Ог.* 49. (*B*).
Ви́рядити, виряджа́ти, *v. a.* abordnen, abschicken, abfertigen; кого́ в доро́гу mit allem Nöthigen auf den Weg, zur Reise versehen, ausrüsten, equipiren.
Ви́рячити, *v. a.* о́чи die Augen weit aufreissen.
Вирячкова́тий, *a.* mit weit aufgerissenen, glotzenden Augen.
Висаджа́ти, ви́садити, *v. a.* aussetzen, ans Land setzen; 2) кого́ verdrängen; 3) щось в во́здух sprengen; 4) щось чим womit besetzen; доро́гу bepflanzen; 5) — ся на щось sich hinaufmachen, sich worauf setzen; 6) з чим sich hervorthun. [aufs Land, *n.* Landung, *f.*
Ви́садка, *f. C.* II. 166. Aussetzen
Ви́садник, *m.* Rhodites, *B.*
Ви́садок -дка, *m. gew. pl.* ви́садки Setzpflanze, Samenpflanze *f.* s. Саджени́ця.
Ви́санкувати ся, krumm wie eine Schlittenkufe (са́нка) werden; 2) satt in Schlitten fahren.
Ви́сватане, *n.* Werbung, *f.* s. *d. f.*
Ви́свататн, *v. a.* werben, (um eine Person für einen Anderen), den Freiwerber machen; 2) s. Ожени́ти: я тобі ви́сватаю за ца́рську дочку́ *P.* I. 32. [*Левч.*
Висве́рдлювати, *v. a.* ausbohren,
Ви́свистати, *v. a.* auspfeifen.
Висвища́к, *m.* Bein. des батiг.
Висьвiдча́ти, ви́сьвiдчити, *v. a.* s. Сьвiдчити; 2) erklären, (*B*); 3) — ся einen entlastenden Beweis führen.
Ви́сьвiтлити, *v. a.* klar machen, beleuchten, *Це.* aufhellen.
Висьві́чувати, *v. v.* viel leuchten lassen; — ся erglänzen.
Ви́свобода, *f.* Befreiung, Emancipation, *f.* [lassung, *f.*
Ви́свободжене, *n.* Befreiung, Frei-
Ви́свободити, висвободжа́ти, *v. a.* befreien; aus- ab- erlösen, losmachen, frei machen, emancipieren.
Ви́сьвятити, висьвяща́ти, *v. a.* die Priesterweihe geben, ausweihen.
Ви́сьвячене, *n.* Priesterweihe, *f.*
Виселе́нець, -нця, ви́селок, -лка, *m.* Auswanderer, *m.* [auswandern lassen.
Ви́селити, -ля́ти, *v. a.* übersiedeln,

Ви́сеп -спу, *m.* *Cm.* s. Ви́спа, острів.
Ви́сидїти, виси́джувати, *v.n.* sitzen, aussitzen; нїчого ту не ви́сиджу hier werde ich durchs Sitzen (Warten) nichts ausrichten; eine Zeit lang sitzen (в аре́штї); 2) *v.a.* Junge ausbrüten (v. Vögeln).
Висика́ка, *m.* *Ko.* 120. Raufbold, *m.*
Ви́сикати, *v. a.* ausspritzen.
Висила́ти, ви́слати, *v. a.* ausschikken, aussenden, senden.
Ви́силене, *n.* völlige Erschöpfung.
Ви́силити ся, alle Kräfte aufbieten, anstrengen, matt werden, sich entkräften.
Ви́силка, *f.* Sendung, *f.*
Ви́силок, -лку, *m.* Anstrengung, *f.* Aufwand, *m.* Erschöpfung der Kräfte, *Фр.*
Висиля́ти, ви́силити, *v. a.* ausfädeln; 2) ausschöpfen (ви́пір з при́кадка).
Ви́синовити, *v. a.* aus der Familie ausschliessen, enterben.
Ви́сип, *m.* *Пар.* s. На́сип.
Ви́сипати, *v. a.* ausschütten; — ся ausgeschüttet werden; *b)* (збіже) Aehren bekommen; *c)* (вус) durchbrechen; *d)* ausschlagen.
Ви́сипка, *f.* Hautausschlag, *m.*; 2) Wasserrispengras, *n.* (Poa aquatica).
Висипля́ти ся, s. Ви́спати ся.
Висиса́ти s. Ви́ссати. [*m. BБ.*
Висиса́ч, *m.* Aussauger, Exploiteur,
I. Ви́сити ся, sich erheben, *M.*III.64
II. Ви́сити ся, ви́снути, *v.n. Ш.* II. 247 jmdm nicht von der Seite (vom Halse) gehen, sich an jmdn hängen.
Висиха́ти, s. Ви́схнути.
Ви́сїв, *m.* Aussaat, *f.* [2) aussieben.
Висїва́ти, ви́сїяти, *v. a.* aussäen;
Висі́вка, *f.* *N.* e. Berges.
Ви́сївки, *pl.* das Ausgesiebte vom Korn, vom Mehl, Kaff, *n.*
Висїда́ти, s. Ви́сїсти.
Ви́сїдка *f.* das Ausbrüten, *Пол.*
Висі́дуване, *n.* Brütezeit, *f.* *B.*
Висі́канка, *f.* *H.* 246 das Auspeitschen. [zen.
Ви́сїкати (-сяк-) ся sich ausschneu-
Висі́льниця, *f.* *У.* s. Ши́бениця.
Ви́сїнь, *f.* Höhe, *f.* *(B.)*.
Ви́сїсти, *v. n.* з во́за absteigen, aussteigen; 2) s. Ви́сидїти 2). [gen.
Ви́сїти, hängen, von etw. herabhän-
Ви́сїчи, *v. a.* aushauen; auspeitschen, stäupen.

Ви́сказ, *m.* *Це.* Aeusserung, Behauptung, *f.* Ausdruck, *m.* *Пар.*
Ви́сказане, *n.* *Пол.* s. Ви́сказ.
Ви́сказати, виска́зувати, *v. a* ausdrücken, -sagen, -sprechen.
Виска́кувати, *v. a.* munter springen, hüpfen; 2) ausspringen.
Ви́скалити, вискаря́ти, *v. a.* зу́би die Zähne fletschen, — zeigen.
Ви́скати, *v. a.* s. Вища́ти II.
Ви́скеп, *m.* (-па, *f.*), Schinderei; Anfechtung, Beunruhigung, *f.* Angriff, *m.*
Ви́скепати, *v. a.* herausspalten; ent-, ausreissen, austilgen; entwenden; 2) anfechten; 3) necken; 4) — ся entschlüpfen, entwischen, sich befreien, sich losmachen. [auswinden.
Ви́сковзнути, *v. n.* ausgleiten, sich
Ви́скок, *m.* Sprung, Vorsprung, m.; 2) на ви́скоки, з ви́скоком mit grösster Bereitwilligkeit, mit Lust; 3) * Verirrung, *f.*; 4) — ви́нний Weingeist, *m.*
Ви́скорити, *v. a.* s. Ви́скалити, *He. Пр.* IX. 607. [Kreischen.
Вискотня́, *f.* gellendes Schreien,
Ви́скоцень, -цня, *m.* Klanglein, *m.*
Ви́скочити, *v. n.* herauf-, hinaufspringen; 2) herausspringen. [dh Springen.
Ви́скочки, на — гра́ти ся Art Spiel
Ви́скребки, *pl.* ausgeschabter Teig, u. A. [kratzen.
Ви́скробати, *v. a.* ausschaben, aus-
Ви́скубати, *v. a.* auszupfen, herausrupfen.
Ви́сла, *f.* Fluss Weichsel, *f.* *П. n.* 70: ми́сли по за Ви́сли а смерть за плечи́ма.
Ви́славити, виславля́ти, *v. a.* preisen, lobpreisen, rühmen; 2) berüchtigt machen. [sen.
Ви́славний, *a.* *Ф.* berühmt, geprie-
Ви́сланець, -нця́ *m.* Aussendling, *m.*; Emissär, *m.* *ГШ.*
Висла́нник, *m.* Sendbote, *m.* *У.*
Ви́слати, s. Висила́ти. [ausstammeln.
Ви́слебізувати, *v. a.* *K.* auslallen,
Ви́слизнути ся, entschlüpfen, herausgleiten, sich herauswinden.
Ви́слий, *a.* herabhangend, *Кч.* 214.
Ви́слїд, *m.* Resultat einer Forschung, *n.* *T.*; 2) Folge, *f.* *Ил.*
Вислі́джуване, *n.* Erforschung, *f.*
Ви́слїдити, вислі́джувати, *v. a.*

untersuchen, erforschen, *Не.* aufspüren.
Вислїдка, *f.* Untersuchung, *f.*
Вислїдливість, -сти, *f.* Forsch-
Вислїдний, *a.* Folge-. [begierde, *f.*
Вислїдник, *m.* Forscher, *m.*
Вислїдоване, *n.* *Пар.* Untersuchung, Forschung, *f.*
Вислїдовник, *m.* Ausspürer, *m.* *Пар.*
Вислїдок, -дка, *m.* Resultat, *n.* Ausgang, *m.*; 2) Folgesatz, Folgerungssatz, *m.*
Вислїпити, *v. a.* *Н.* 289 бчи *У.* s. Витріщити.
Вислов, *m.* *В.* Ausdrucksweise, *f.*
Висловити, висловляти, висловлювати, *v. a.* mit Worten ausdrücken, aussprechen, auslegen, *Ч.* V. 570; — ся sich — —; прéтно висловляти einschärfen, aussetzen, vorwerfen.
Висловлїне, *n.* *Гол.* s. Вислов.
Вислок, *m.* links. Nebenfl. des Сян (bei Решів). [сла (bei Pilzno).
Вислóка, *f.* rechts. Nebenfl. der Ви-
Вислоухий, *a.* s. Клапоухий, *Мі.* II.
Вислóя, *f.* Erosionsthal, *n.* *(В.)*. [398.
Вислуга, *f.* Dienst, *m.*; 2) Dienstzeit, *f.*; 3) Avance beim Dienen, Dienst für e. bestimmte Zeit behufs Erlangung der Freiheit; 4) Pension, *f.*
Вислугувати, вислужити, вислужувати, den Dienst leisten; 2) ausdienen, abdienen; 3) durch Dienste erwerben, erlangen; 4) — ся комусь jmdm Dienste thun, leisten; вислужити ся на щось zu etw. im Dienste bringen.
Вислужéнець, -нця, *m.* *Term.*, вислужений *a.* der Ausgediente, Emeritirte.
Вислуженина, *f.* вислужне *n.* s. *a.* Emeritur, *f.* *ГШ.* Pensionsgehalt, *m.* *Term.*
Вислухати, вислухувати, *v. a.* aushören; 2) erhören; 3) aushorchen, vernehmen. [hört, erhört.
Вислухляющий, *a.* *АД.* I. 199 der
Висляний, *a.* Weichsel-(Fl.).
Висмажити, висмажувати, *v. a.* ausschmorren, ausprägeln.
Висмаркати, *v. a* hic ausschneuzen.
Висмарувати, *v. a.* ausschmieren; einreiben. [lachen, verspotten.
Висьмівати, висьміяти, *v. a.* aus-
Висмоктати, висмоктувати, *v. a.* aussaugen.
Висмотрити, *v. a.* ausspähen; 2) — грошій auftreiben, verschaffen, herausbringen, aufbringen.
Висник, *m.* Galgendieb, *m.*
Виснóвуване, *n.* das Ausspinnen, Abwickelung, *f.* *ОБ.*
Виснувати, виснути, *v. a.* aus-, herausspinnen, herauswickeln, -fädeln, herleiten; — ся sich entwickeln, s. entspinnen. [Schläfe, *f.*
I. Висóк, -ска, *m.* *gew. pl.* виски
II. Висóк, *a.* *Ч.* V. 101 s. Висóкий.
Висóкий, *a.* hoch, hochgewachsen; 2) erhaben, hehr. [benheit, *f.*
Висóкість, -ости, *f.* Höhe; Erha-
Високовельможний, *a.* grossmächtig, *ІГ.* [fel, hochgescheitelt, *M.*
Високовéрхий, *a.* mit hohem Wip-
Високовоспитаний, *a.* † hochgebildet. [fart, *f.* Hochmuth, *m.*
Високоглядність, -ости, *f.* Hof-
Високодостóйний, *a.* hochgeehrt, hochzuverehrend, hochwürdig, *Пол.*
Високодум, *m.* *Ст.* eitler Tropf.
Високодумний, *a.* hochtrabend, hoffärtig, hochmüthig, *Не.*
Високодумство, *n.* Hochmuth, *m.* hochtrabender, eitler Sinn.
Високоименитий, *a.* hochgeboren, berühmten Namens, *Кч.* 218.
Висококрилий, *a.* schwungvoll, *У.*
Високолéтний. *a.* *Фр.* *Вах.* hochfliegend, hochtrabend. [müthig klügeln.
Високомудрувати, *v. n.* *К.* über-
Високоосадний, *a.* *M.* mit hohen Stockwerken. [hochfliegend.
Високопáрний, *a.* hochtrabend,
Високоповáжний, (-почтéний), *a.* hochgeachtet, hochgeehrt.
Високопоклáдений, *a.* — віз *M.* III. 93 hochgeladen. [gestellt.
Високопостáвлений, *a.* hoch-
Високопереподóбний, *a.* hochehrwürdig. [*Term.*
Високосьвітлий, *a.* hochlöblich,
Високорівня, високорóвень. *f.* *Це.* Hochplateau, *n.* Hochebene, *f.*
Високорóгий, *a.* *M.* II. 134 mit hoch aufgerichteten Hörnern.
Високорóдний, *a.* hochgeboren.
Високослáвний, *a.* hochberühmt, glorreich.
Високостáнний, *a.* hochgewachsen. [schiessend, schlank, *ВБ.*
Високострімкий, *a.* hoch auf-

Високочёстний, *a.* hochgeehrt, hochzuverehrend.

Висолопити, висолóплювати, *v.a.* язи́к herausstrecken, jmdm die Zunge zeigen. [sehr hoch.

Висоцьóвний, висоцьóстий, *a.*

Височéнний, *a.* sehr hoch.

Височина́, *f.* Hochebene, *f.* *Це.*; 2) Höhe, *f.* Gipfel, *m.* *ТР.* 77.

Висóчити, *v.a.* *Ч.* III. 158 hoch erheben, h. machen, erhöhen.

Ви́сочінь, *f.* Höhe *f*; Höhen, *pl. f.*

Ви́сочний, *a.* Schläfen-, *Пол.*

Ви́спа, *f.* Insel, *f.* s. Острóв.

Ви́спати ся, sich ausschlafen.

Ви́спилати, *v. a.* ausschöpfen.

Ви́спитати, *v. a.* *M.* ausfragen, vernehmen. [sanges, *m.* poëtisches Sujet.

Ви́спів, *m.* *K.* Gegenstand des Ge-

Ви́співати, виспíвувати, *v. a.* etw. aussingen können; 2) fröhlich singen; singend vortragen.

Ви́спіти, *v. n.* s. Наспíти, *Ке.* II 213, 227; 2) reifen, zur Zeitigung gelangen, *Не.*

Ви́сповідати, *v.a.* когó jmds Beichte hören; — ся beichten.

Ви́спочиваний, *a.* -е пóле das längere Zeit ruhete, brach gelegen ist.

Ви́спух, *m.* unehelicher Sohn, Bastard, *m.* [Tochter.

Ви́спушка, *f.* uneheliche, natürliche

Ви́спушя, -я́ти, *n.* uneheliches Kind.

Ви́спяток, *m.* s. За́пяток, *Пр.* VI. 546; ви́спятками (кóпнути) *Др. с.* 18 e. Fusstritt geben.

Ви́ссати, *v. a.* aussaugen.

Виссóн, *m.* Byssus (seidenartiger Flachs bei d. Alten u. Zeug davon), *m.* *Ш.* II. 233.

Вистáва, ви́ставка, *f.* Ausstellung, Auslage, *f.*; 2) Benehmen, das Aeussere, *K.*

Виставáти, *v. n.* від кóго, з чогóсь *Га.* I. 56 abstehen, abfallen; (*opp.* приставáти до когó).

Ви́ставити, виставля́ти, *v. a.* ausstellen; 2) буди́нок ausführen, errichten, erbauen; 3) комý щóсь vorstellen, darstellen; 4) когó на щось aussetzen; — на ду́рня, на кпи jmdn zum Narren machen; 5) на прóдаж feilbieten.

Вистáвний, *a.* Auslage-, -е вікнó *Зг.* Schaufenster, *n.*; *adv.* mit Gepränge, *K.*

Вистáвник, *m.*, —вéксля Aussteller, Acceptant des Wechsels.

Ви́сталити, *v. a.* stählen.

Вистанóва, *f.* *Левч.* s. Вистáва.

Ви́становити ся, austreten, sich loslösen. [etw. verschaffen.

Ви́старати ся о щось, чогóсь,

Вистарчáти, *v. n.* s. Ви́стати.

Ви́стати, виставáти, *v. n.* auslangen, ausreichen, hinreichen; 2) austreten.

Вистачáти, вистáчувати, *v. a.* veran- herbeischaffen, liefern, *Ке.* II. 339.

Ви́стелити, вистéлювати, *v.a.* auspolstern; weichen Bettstatt geben, комýсь.

Вистеля́к, *m.* Cteniza caementaria, *B.*

Вистерігáти ся, s. Стерегти́ ся.

Виставáти, *v. n.* s. Вистигáти II.

I. Вистигáти, ви́стигти, ви́стичи, *v. n.* zeitig ankommen, sich einstellen, *Ч.* V. 1046; ausrücken, anlangen, *Зап.* I. 320.

II. Вистигáти, ви́стигнути, *v. n.* kühl werden, auskühlen; 2) s. Встигнýти *КС.* III. 612.

Ви́стинати, *v.a.* niederhauen, köpfen.

В-и́стину, *adv.* *У.* wahrhaft, gewiss.

Ви́стїлка, *f.* Auspolsterung, Wattirung, *f.* [auslegen s. Ви́правити.

Ви́стїнкувати, *v. a.* mit Mörtel

Вистлі́вий, *a.* *M.* *Ос.* (62) I. 75. ?

Ви́стогнати, *v. a.* ausstöhnen.

Вистóюване, *n.* müssiges u. erniedrigendes Stehen, Aufwarten.

Вистóювати, ви́стояти, *v. n.* eine Zeit lang aus-stehen, aufwarten, *Кv.* 100. ausharren; 2)— ся dh. langes Stehen sich abklären, ablagern. [настóйка, *Левч.*

Ви́стойлка, *f.* *Ст.* s. Настóйлка,

Вистрáвний, *a.* schnell sich abnutzend, verbrauchend.

Вистрáвно, *adv* kostspielig.

Ви́страданий, *ptc.* мýками і трýдами *Фр.* erkauft durch Qualen u. Mühen; viel ausgelitten. [verscheuchen.

Ви́страшити, вистрáшувати, *v. a.*

Ви́стрибом, *adv.* forthüpfend, *Зак.*

Вистри́бувати, *v.n.* springen, hüpfen.

Ви́стригнути (ви́стрихн-), *v. a.* ausführen, verfertigen; —на ду́рня когó jmdn zum Narren machen.

Ви́стричи, ви́стригти, *v. a.* mit der Scheere herausschneiden, ausscheren.

Ви́стрій -ою, *m.* Gala *f.* Galakleid, *n.* *Пар.*

Вистрі́йний, *a.* -а óдїж, s. Ви́стрій.

Вúстріл, *m.* Schuss, *m.*
Вúстрілити, *v. a.* herausschiessen, wo hinein schiessen, abfeuern, abschiessen; 2) дах, крóкву, лáту vorstossen, vorschiessen, hervorragen lassen.
Вúстріляти, *v. a.* niederschiessen; 2) verschiessen.
Вúстрімкати *v. a.* ausfasern.
Вúстрічки, *pl.* s. Мóрон.
Вúстроіти, *v. a.* bauen, auszimmern; — міст e. Brücke schlagen; 2) збúтки, фіґлï Streiche spielen, Spässe machen; 3) ausschmücken, ausputzen; 4) — ся *M.* II. 95. sich aus-bilden, zu Stande kommen. [rie, *f. Пар.*
Вистрóйність, -ости, *f.* Galanterie
Вúстромити ся, gerade, stramme Stellung nehmen.
Вúстропати, *v. a.* aus- herausfasern.
Вúстругати, *v. a.* glatt schneiden, -graben; ausschnitzeln.
Вúстудити, вистýджувати, *v. a.* abkühlen, kühl machen.
Вúступ, *m.* Auftritt, *m.*; 2) Ausmarsch, *m.* Ausrücken, *n. IГ.* Austritt, *m.*
Виступáти, (-пити), *v.n.* vor-, vorantreten, auftreten, debutieren; 2) austreten; 3) * sich vergehen, überschreiten, sich versündigen. [Вúступець 1).
Вúступень, -пня, *m.Пр.* IX. 217. s.
Вúступець, -пця, *m.* Art Frühlingsspiel in Reigen, *Ч.* III. 85., *АД.* II. 54.; 2) Vorsprung, Vorstoss, Rand, Saum, *m. С.* II. 29; 3) Beinschiene, *f.* Beinharnisch, *m. Ру.* 4) Pantoffel, *m. К.* I. 69.
Вúступка, *f.* Tritt, Gang, *m. М.* I. 108.; 2) s. Пóкритка (die aus dem Mädchenstand austritt: виступáє) (*В*).
Вúступленє, *n.* das Auftreten, Auftritt, *m.* Debut, *n.*; 2) Austritt, *m.*
Виступлúвий *a. Пар.* aggressiv auftretend, angreifend.
Вúступцем, *adv.* mit grossem weit ausholendem Schritt; 2) kokett, niedlich auftretend. [vorschnellbar.
Висувáльний, *a.Пол.* ausstreckbar,
Висувáти, *v. a.* heraus- ausschieben. -ziehen, hervorziehen; — ся sich herausschieben lassen; sich wegschleichen.
Вúсувка, *f.* Vorschieber, *m.*
Вúсудити, *v. a.* bestimmen (судьбóю); в páю *Гол.* III. 521. db. Rechtsspruch ausschliessen; щось на когó ersinnen, erdichten.
Вúсунь, *f.* Nebfl. des Ингулéць.
Вúсунути, s. Висувáти. [*Мх.*
Вúсус, *m.* Lotterbub, Galgenstrick, *m.*
Вúсушити, *v. a.* austrocknen; auszehren. [werden.
Вúсхнути, *v.n.* austrocknen, trocken
Вúсшість, s. Вúпшість. [(—ся).
Вúсякати, *v.a.* hie sich ausschneuzen,
Висякиванє, *n. Пол.* Exosmose, *f.*
Вить, *adv. Wgr.* XV. s. Відь, відáй, а прéцïж.
Витáльниця, *f.* Hospital, *n. С.*II.136.
Витáнє, *n.* Begrüssung, Bewillkommnung, *f.* [aufschaffen.
Вúтарабанити ся, sich wo hin-
Вúтаскати, вúтащити, *v.a.* herausbringen; 2) hinaufbringen, -schaffen.
Витáти, *v. a.* grüssen, willkommen heissen: витáй! sei willkommen! 2) *v. a.* s. Вітáти. [Streich, *m.*
Вúтвар, (-твор), *m. Ил.* Spass,
Вúтвердити, *v. a.* на пáмять auswendig lernen; 2) — ся *Др.* sich als sicher herausstellen.
Вúтверезити ся, nüchtern werden.
Витворáти, *Зап.* I. 58., витворя́ти, вúтворити, *v. a.* ausführen, ausbilden, hervorbringen, erzeugen; 2) wunderliches Zeug treiben, machen; 3) Ungerechtes aussinnen. [sterhaft, *Св.*
Витвóрний, *a.* ausgesucht, mei-
Витвóрність, -ости, *f.* Pracht, Luxus, *m. Ус.* [langen.
Витекáти, *v. n. Ф.* ausreichen, aus-
Вúтень, — ялáпа, *m.* Jalapenwinde *f.* (Convolvulus jalapa). [Термітé.
Вúтепки, *pl.* Ausgebräche, *n.* s.
Витерáча, *pl.* Bestandtheil des підкóша, womit das Getreide in den Mühlstein geschüttelt wird.
Вúтеребіж, *f.* Abholzung, *f. Пар.*
Вúтерпіти, *v. a.* aus- erleiden, erdulden, aushalten, ausstehen; не — etw. über sich nicht bringen können, über sich nicht vermögen, sich nicht bezwingen.
Вúтерти, витерáти *v. a.* ausreiben, auswischen; кóмин fegen; 2) abnützen, abtragen (одéжу); 3) чужí кутú sich in der Fremde herumtreiben, unter fremdem Obdach wohnen. [rinnen.
Вúтечи, *v. n.* ausfliessen, heraus-
I. Вúти, [вю, веш, ве), *v.a.* winden,

flechten, wickeln; 2) гнїздо́ — Nest anlegen; 3)—ся sich winden, sich schlingen, (в го́ру) sich aufranken; вужо́м sich schlängeln.

II. Вйти, [вйю, вйєш, вйє] heulen.

Витйкане, n. Ausstellung, Rüge, f.

Витика́ти, v. a. herausstrecken, -langen, -stecken; 2) кому́ що́сь jmdm womit Vorwürfe machen, Fehler vorhalten, ausstellen, Ausstellungen machen, rügen; s. Вйткнути.

Витина́ти, вйтяти, v. a. aushauen; де́рева Bäume fällen; щось в пень alles niedermachen; 2) ausschneiden, auszacken; 3) schlagen; * — гопака́, tüchtig tanzen.

Вйтинка, f. * Streich, m.

Вйтирити, v. a. ausstrecken, B.

Вйтирка, f. Fegewisch, m.

Витиска́ти, вйтиснути, v. a. auspressen, ausdrücken, ausprägen; erpressen; печа́ть aufdrücken; 2) verdrängen.

Вйтиснене, n. das Auspressen; 2) Verdrängung, f.

Витйця, f. Ф. (Веч. I. 76) doppelt gewundene dünne Wachskerze.

Вйтичити, витйчувати, v. a. abstecken, markiren.

Вйтишити, v. a. детйну durchs Stillen u. Warten aufziehen.

Витїва́ти, v. a. Unfug treiben, Streiche spielen; 2) aussinnen, ausspinnen, anstellen, Ос. (62.) V. 48; 3) verlangen.

Вйтївки, pl. Anschläge, Ränke; Streiche, pl. Зак.

Витійство, n. † Wohlredenheit, Beredsamkeit, f.

Вйтїк, -теку, m. Ausflussrohr, n. Пол.

Витїка́ти, вйтїкнути, v. n. s. Витека́ти; 2) im Stande sein (mit d. Inf.) я не витїка́ю —; 3) folgen, darausgehen, gebühren; 4) s. Вйтечи.

Вйтїчка, f. flatterige Simse (Juncus effusus).

Вйтїяти, v. a. K. II. 288. s. Витїва́ти.

Вйтка, f. s. Уже́вка; 2) s. Обру́ч (B); 3) s. Тязь; 4) Wickellappen, m.

Вйткати v. a. ausweben.

Вйткнути, v. a. s. Витика́ти; 2) но́гу verrenken; 3) — ся hervorkommen, sich heraus-hervorneigen, auftauchen.

I. Вйток, -тка, m. Windung, f. Пол.

II. Вйток, -току, m. Ausfluss, m., Folge, f. B.

Вйтокомити ся, Иг. 94. sich herauswälzen.

Вйтолковане, n. Erklärung, f.

Вйтолкувати, v. a. erklären, klar, begreiflich machen.

Вйтолочити, v. a. mit Füssen zertreten, zerstampfen.

Вйтончений, a. verfeinert, Ог.

Вйтончити, v. a. fein, dünn machen; verfeinern.

Вйтопити, вито́плювати, витапля́ти, v. a. allesammt ertränken; 2) ausschmelzen; 3) durchheizen; verbrennen.

Вйторгувати, v. a. abhandeln.

Вйторопити, v. a. — о́чи aufreissen (im Schreck).

Вйторочити, v. a. ausfasern, Fransen machen; 2) Вйтріщити.

Вйточити, v. a. abzapfen; 2) abschleifen; 3) про́цес einen Process anhängig machen.

Вито́чний, a. abgetragen, detrit s. Вето́шний (B).

Вйтравити, v. a. verwüsten, verheeren, K.; 2) auslaugen.

Вйтравка, f. Beize, f. ГШ.

Вйтравлене, n. das Auslaugen, Пол.

Вйтраскати, s. Тра́скати; 2) v. a. ohrfeigen.

Вйтратити, v. a. vertilgen; 2) vergeuden.

Вйтратувати s. Стратува́ти.

Вйтрафити ся, sich zutreffen; 2) v. n. s. Тра́фити.

Витребе́ньки, pl. Spässe, Grillen, Launen.

Витребе́нькуватий, a. s. Перебі́рчивий.

Витрева́лий, a. ausdauernd, beharrlich.

Витрева́лість, -ости, f. Ausdauer, f. das Ausharren.

Вйтревати, v. a. ausdauern, aushalten, ausharren.

Витремба́си, pl. Не. s. Витребе́ньки.

Вйтриобки, pl. Н. 90. Abfälle, pl. Auswurf, m. Gemülle, n. [s. Паламар.

Витрику́ш, m. Lichtauslöscher, m.

Витрима́лий, a. Левч. enthaltsam.

Витрйманцї, pl. Scherzw.: терпічкй тай — vom geduldigen Abwarten.

Вйтримати, v. a. aushalten, ertragen.

Вйтрих, m. Dietrich, m.

Вйтришки, pl. s. Вйтриобки.

Вйтришок, -шка, m. Gaffer, m. Н. 128.

Вйтрібувати, v. a. versuchen, auf die Probe stellen, probieren.

Вйтріпати, v. a. ausklopfen; ausprügeln.

Витріскобкий, a. s. Валибо́кий.

Витрі́скувати, v. a. viel poltern.

Вйтрішки, pl. — купува́ти gaffen.

Витрішкуватий, mit glotzenden Augen, Maulaffen feil habend.
Витріщак, m. s. Страхопуд.
Витріщити, (-щати), v. a. очи weit aufreissen, aufthun, aufsperren; anglotzen; — ся на кого. [hetzen.
Витровити, v. a. кого псами fort-
Витрудити, v. a. руки in schwerer Arbeit abmühen.
Витрут, m. s. Підбій (на нозї).
Витрутити, витручати, v. a. hinausausstossen; 2) s. Відшибнути (з плати).
Витрясати, витрясти, v. a. ausschütteln, ausleeren; 2) s. Счиняти, щиняти граблями.
Витужене, n. Ил. Anstrengung, f.
Витурити, (-турлити, -туряти) v. a. heraustreiben, -stossen, ВГ. 142.
Витушка, f. Ч. VII. 410 kreuzförmige Haspel, Weife, Zwirnstern, m. 2) s. Веретено H. 300. [schal.
Витхлий, a. verdunstet, verrochen,
Витхнути, v. a. aushauchen, Cm. 2) v. n. sich ausschnauben, Athem holen, sich erholen; — ся sich verdunsten, verrauchen, verfliegen. Левч.
Витчак, m. Micryphantes, B.
Витютень, m. Ringeltaube, f. (Columba palumbus). [Excerpt, n.
Витяг, m. Auszug, Extract, m.
Витягати, витягнути, v. a. ausziehen, -strecken, -dehnen; — ся sich recken, sich ausdehnen, sich ausstrecken.
Витягачка, f. поза плечі ходить Gliederreissen, n.
Витягом, adv. auszugsweise.
Витяжка, f. Ко. 197. ввитяжку итй stramme Stellung nehmen; 2) Extract m.
Витяжний, a. Под. Extractiv-.
Витяжно, adv.—співати He. gedehnt.
Витязь, (d. витязенько Гол. I. 169). m. Held, Kriegsheld, m. 2) ластовець Schwalbenschwanz, m. (Papilio Machaon); -вітрилець (плавач) Segelfalter, m. (P. podalirius).
Витязкий, a. Те. ritterlich, Helden-.
Витязюване, n. Heldenlaufbahn. Ritterlichkeit, f. K.
Витяти, s. Витинати.
Виудити, v. a. Cm. angeln, fischen.
Вифайнїти, v. n. schön werden.
Вифатень, -тня, m. leicht zugängliche Stelle, woraus man sich leicht losmachen od. auf die man leicht hineinkommen kann.
Вифатниця, f. Semmel aus übriggebliebenem Teig des Osterbrodes, m. Gr. 29.
Вифляскати, v. a. abohrfeigen.
Вифуняти, v. n. schwinden.
Вифурдїти, v. n. в печи ausbrennen u. mit dem Winde fortgehen; -ло молоко ist überlaufen.
Вифутрувати, v. a. ausfüttern.
Вихарити, v. a. säubern, reinigen.
Вихати, v. a. bewegen, schwingen, wiegen. [Prahlerei, f.
Вихвала, Мл. вихвалка, Ру. f. pl.
Вихвалець, -лця, m. Cm. Lobpreiser, m.
Вихвалювати, вихвалити, v. a. preisen, lobpreisen, loben, rühmen, erheben.
Вихватити, вихвачувати, v. a. herausgreifen, -reissen; — ся s. Вихопити ся. [sund machen.
Вихворувати, v. a. Ф. heilen, ge-
Вихилити ся на ким, sich überbeugen, -neigen.
Вихиляси, pl. verschiedene verschobene Stellungen des Körpers, Ш. I. 256; вихилясом, adv. ausneigend, schwenkend, heraussteckend.
Вихитувати, v. a. wackelnd machen.
Вихід, -ходу, m. Ausgang; Aufgang; Absatz (der Waare), m. Ausgabe, Auslage, f.; 2) Genesung, f., не ма єму виходу wird nicht genesen; b) hat keinen Ausweg.
Вихідний, a. Фр. Ausgangs-, adv. -но на гроші у кого bei jmdm geht viel Geld aus, jmd hat grosse Auslagen.
Виховане, n. Erziehung, Pflege, f.
Вихованець, -нця, вихованок, -нка, m. Pflegekind, n. Pflegesohn, Zögling, m. [хованочка), f. Pflegetochter, f.
Вихованиця, вихованка, (d. ви-
Виховати, виховувати, v. a. erziehen, auferziehen, die nöthige Pflege u. Erziehung geben; 2) (товар) züchten; 3) — ся erzogen werden; b) geborgen, aufgehoben werden.
Виховзати ся, виховзнути ся, ent- ausgleiten, entschlüpfen; виховзати ся viel Schlittschuh laufen. [pädagogisch.
Виховницкий, a. Cm. erziehend,
Вихобок, -вку, m. Zucht, Zuzucht, f.
Вихувстаний, a. zügellos, ausgelassen, BE.

Вихо́д, *m.* Product, *n.* (in d. Mathematik) *Кн.*

Ви́ходений, *ptc.* aufgezogen, gezüchtet, *М.* [*Не. m.* Auswanderer, Emigrant, *m.*

Ви́ходець, -дця, *С. Мор.* ви́ходько,

Ви́ходи́ти, ви́йти, *v. n.* aus- heraus- hinausgehen, herauskommen; -steigen, wohin gehen, на що́ hinaufgehen; 2) ви́йшов на чолові́ка hat zum ordentlichen, achtbaren Menschen gebracht (ist e. solcher geworden); 3) — на своє́ auf das Seinige auskommen; до́бре на чім — bei etw. gut wegkommen; ви́йшло на до́бре hat zum Guten ausgeschlagen; guten Ausgang nehmen; — на одно́ auf eins hinauskommen; 4) zum Vorschein kommen, ans Licht kommen, erscheinen; — з ві́дкись herrühren, entspringen; 5) verbraucht werden, ausgehen; 6) — ся viel gehen; *b)* genesen, sich erholen; таки́й па́рубок ви́ходив ся ist rüstig aufgewachsen; 7) ви́ходити *v. a.* щось (durch Herumgehen) erwirken.

Виходо́вий, *a.* Ausgangs-. [*Term.*

Вихо́дство, *n.* Auswanderung, *f. Пар.*

Вихо́ла, *f.* s. Ви́хор.

Ви́холоштати, *P.* I. 56, вихоло́щувати, *Др. v. a.* entmannen.

Ви́хону́ти, *v. n. P.* I. 1 ausschlagen; schwenken, heben.

Ви́хоп, *m.* das Herausgelangen, Losmachen, *n.* Rettung, *f. Т.*

Ви́хопити, вихопля́ти, *v. a.* herausgreifen; — ся entgehen, entkommen, entschlüpfen; *b)* herausfahren, hervorplatzen, (з чимо́сь womit); *c)* sich hinaufschwingen.

Ви́хор, *m.* вихо́ра, *f.* Sturmwind, *m.*

Вихоро́шувати ся, *Ос.* (61) II. 189 schön werden; sich zieren.

Ви́хорувати, *v. n.* genesen.

Ви́храмати ся, hinken aber dann hergestellt sein.

Ви́хрест, *m.* getaufter Jude.

Ви́хрестити, вихре́щувати, *v. a.* einen Juden taufen.

Ви́хрестка, *f.* getaufte Jüdin.

Ви́хрити, *v. a.* bei den Haaren raufen, *Др. с.* 214; 2) wuchtig schlagen, *Ко.* 114; — ся sich krümmen, s. kräuseln, krummlaufen; *b)* sich tummeln, *Л.* 29.

Ви́хріти, *v. n. Н.* 49 sich überheben u. Aufruhr erregen.

Вихрова́тий, *a.* nicht glatt, krumm, verbogen, geworfen, -а *ґо́нта*; 2) *голова́ störriger, unbeugsamer Kopf.

Вихрови́й, *a.* zum Sturmwind geh.

Ви́худати, (-дїти), *v. n.* hager werden.

Ви́хрякнути, *v. a.* aushusten, *Ч.* II. 295. [stellen.

Ви́хторити, *v. a.* щось eilig an-

Ви́цвисти, ви́цьвісти, *v. n.* die Farbe verlieren, verschiessen, verblassen, verbleichen, *М.* [in Blüten prangen, *Н.* 141.

Вицвита́ти, *v. n.* вицьвіча́ти ся,

Ви́цьвіт, *m.* вицьві́тина, *f.* Ausblühung, Efflorescenz, *f. Вол. Пол.*

Ви́цьвягати, *v. a.* auspeitschen.

Ви́цьвяхувати, *v. a.* mit Nägeln beschlagen, *ІГ.*

Ви́церкати, *v. a.* abmelken.

Ви́цик, *m.* Auszahlung in kleinen Posten; ви́циком плати́ть er läppert seine Schuld ab.

Ви́цикати, *v. a.* s. Ви́цяпати; 2) läppern, nach u. nach in kleinen Posten auszahlen. [ziehen.

Ви́цупити, *v. a.* ausklauben, aus-

Ви́цяпати, *v. a.* tröpfeln lassen, die wenige Milch ausmelken.

Ви́чапарати ся, з біди́ sich aus der Noth heraushelfen.

Ви́чахнути, *v. n.* abmagern, schwindsüchtig werden, *С.* I. 19.

Ви́чванка, *f.* Prahlerei, *f.* [*ОП.*

Вичва́ри, *pl.* Spässe, Streiche, *pl. m.*

Вичва́рувати, *v. n.* Streiche spielen, Unfug treiben, *P.* I. 77.

Ви́чвати, *v. a.* aufhetzen.

Вичеко́внути, *v. n.* ausgleiten, entgleisen, *(Ф.)* [trünnige.

Вичепе́нець, -нця, *m.* der Ab-

Вичепу́рювати, ви́чепурити, *v. a.* schmücken, ausstaffieren, ordnen, aufräumen, *К.*

Ви́черети, *v. a.* ausschöpfen, erschöpfen, aussaugen; ви́черетий, *ptc. В.* erschöpft, ausgesogen. [streichen.

Ви́черкнути, ви́черкати, *v. a.* aus-

Ви́черпати, виче́рпувати; s. Ви́черети. [kämmen.

Ви́чесати, вичі́сувати, *v. a.* aus-

Вичи́на, *f. Др. с.* 363 s. Ви́ка.

Ви́чинити, *v. a.* s. Ви́правити (скі́ру); 2) abscheiden, *Пол.*, reinigen (збі́же решето́м).

Ви́чинка, *f. Н.* 203 s. Випра́ва (скі-ри); 2) *m.* eigensinniger Prahler.
Ви́чинки, *pl.* Auswurf vom Getreide, Gemülle, *n.* Kaff, *m.*
Вичиня́ти ся, sich absondern, *V.*; sich offenbaren, auftreten; — чим womit prahlen, sich brüsten.
Ви́чистити, вичи́щувати, *v. a.* reinigen, säubern.
Ви́чисток, -тка, *m.* s. Корчу́нок.
Вичита́єме, *n.* -е число́ s. Одлї-чу́єме.
Вичи́тане, *n.* s. Одлїч, *Кн.*
Ви́читати, вичи́тувати, *v. a.* durch Lesen etw. erfahren, herauslesen, etw. wo lesen; 2) abrechnen, abziehen. [ся §.
Вичікурну́ти, *v. n.* s. Ви́хопити
Ви́чубити, вичу́бувати, *v. a.* beim Schopf nehmen u. reissen. [sein, *Пол.*
Вичува́ти ся, hörbar, vernehmbar
Ви́чуняти, вичу́нювати, *v. n.* genesen, *Ш.* I. 27. [rieseln.
Ви́чуріти, вичу́рувати, *v. n.* aus-
Ви́чухати (-чухрати) ся, sich genug kratzen, reiben (u. dadh glatt aufwachsen: пацї).
Ви́ша, *f.* Höhe, *f. Mi.* II. 80.
Вишаро́вувати, s. Ви́шурувати.
Ви́шатрити, *v. a.* ausstöbern, ausforschen.
Вишви́кувати, *v.a.* schwingen, *Не.*
Ви́шенька, *f.* rechts. Nebenfl. d. Ся́н.
Вишенни́к, *m.* s. Вишни́к, *M.*
Вишеупомяну́тий, *a. Гол.* obenerwähnt. [IV. 475 ausstossen.
Ви́шибнути, ви́шибсти, *v. a. Ч.*
Ви́шибок, -бка, *m.* Vorsprung, Vorstoss, *m. Вах.* (in d. Geogr.).
Вишива́льниця, *f.* Stickerin, *f.*
Виши́ване, *n.* Ausnähen, Sticken, *n.* Stickerei, *f.*
Виши́ваний, *ptc.* gestickt, gewirkt.
Виши́ваник, *m.* mit bunter Wolle gesticktes Kleid u. A.
Вишива́ти, ви́шити, *v. a.* ausnähen; 2) sticken, wirken (in Mustern).
Вишина́, *f.* Höhe, *f.* hoher Wuchs, *Кн.*
Ви́шинк, *m.* Ausschank, Schank, *m.*
Вишине́, *n.* Weichselpflanzung, *f.*
Ви́шка, *f.* Boden unterm Dache, Dachboden, *m.*
Ви́шкварок, -рка, *m.* s. Шква́рок; ви́шкварки з когóсь зробúти jmdn zu Tode verbrennen, weidlich abprügeln, *C.*I.57.
Ви́шкирити, *v. a.* зу́би Zähne fletschen; óко d. Auge verdrehen; — ся grinsen.
Ви́шкирка, *m. f.* der Zähne fletscht.
Ви́шкробати, s. Ви́скробати.
Вишне́вий, (*d.* вишневе́нький), *a.* aus Weichselholz; 2) — сад Weichselgarten; 3) weichselroth.
Вишневе́ччина, *f. К. С.* Gütercomplex der Fürsten Вишневе́цкі.
I. **Ви́шник**, *m. Ч.* III. 45 Obermann, der Obere, Oberste, Vorstand, Vorsteher; *Н.* 22 der Ober (Kartenfigur zwischen dem König u. dem Buben [*sog.* Unter]): Dame. [Weichselpflanzung, *f.* -garten, *m.*
II. **Вишни́к**, (*d.* вишничóк), *m.*
Ви́шнимпорити, *v. a.* ausschnüffeln, -flunkern, *V.*
Вишни́на, *f. coll.* Weichselbäume, *pl.*; 2) Weichselholz, *n.*
Ви́шниця, *f.* Oberin, Vorsteherin, *f.*
Ви́шнїв-гра́д, *m. ŽP.* I. 94 s. Вишни́к. [II. 314; 2) höher gelegen.
Ви́шнїй, -ий, *a.* hoch, höchst, *M. Кв.*
Ви́шність, -ости, *f.* Hoheit, *f.*
Ви́шня, *f.* Weichselbaum, *m.* Sauerkirsche, *f.*(Prunus cerasus); 2) Nbfl. d. Сян.
Вишня́к, *m.* Weichselgeist, Kirschwein, *m.*
Вишо́ва, *f.* nördl. Nbfl. der Ти́са.
Ви́шок, -шку, *m. M.* Spitze, *f.* Gipfel, *m.*
Ви́шук, *m.* das gesuchte Resultat.
Ви́шукати, вишу́кувати, *v. a.* aushervorsuchen.
Ви́шуміти, *v. n.* ausschäumen, ausgähren; 2) austoben; 3) wieder nüchtern werden. [rein scheuern.
Ви́шурувати, *v. a.* aus-scheuern,
Ви́шший, ви́щий, *a. compar.* zu Високий.
Вишшина́, *f. К.* s. Вишина́. [со́кий.
Ви́шшість, -ости, *f.* höhere Lage; 2) Vorrang, *m.* Uebergewicht, *n.* Ueberlegenheit *f.*; Höhe, Erhabenheit, *f.*
I. **Ви́щати**, [ви́щаю, -аєш] *v.n. Др. с.* 99, *Сm.* höher werden.
II. **Вища́ти**, [вищу́, вищи́ш], *v. n.* gellend schreien, kreischen, lärmen, *Левч.*
Ви́щеканий, *a.* loses Maul habend.
Ви́щербо́, *m. Вах.* Scharte, *f.*
Ви́щербити, *v. a.* schartig machen.
Ви́щибати, *v. a.* abkneipen, -reissen, herausrupfen.

Вищина́, *f.* *Cm.* s. Вишина́.

Вищиря́ти, ви́щирити, *v. a.* blossstellen, entblössen, aufmachen; — зу́би d. Zähne fletschen.

Вищи́тувати, ви́щитати, *v. a.* *C.* I. 240 aufzählen.

Вищу́пуватися, sich sehr sorgfältig kleiden, ausputzen, s. Щу́пати.

Ви́яв, *m.* *T. He.* Ausdruck, Erguss, *m.* Aeusserung, *f.*; 2) Veröffentlichung, Bekanntmachung, *f.* 3) Bekenntnis, Geständnis, *n.* Aussage, *f.* *M.* 4) Erscheinung, *f.* *He.*

Ви́ява, *f.* das Erscheinen, Hervorkommen; 2) *M.* III. 9. Aussage, Mittheilung, *f.* Aufschluss der Gefühle, *m.*

Вияви́тель, *m.* Offenbarer, *Пу.* 2) Darsteller, Repräsentant, *m.* *He.*

Ви́явити, виявля́ти, *v. a.* enthüllen, entdecken, an den Tag bringen; ко́го́сь jmdn überführen, überweisen (einer Schuld).

Ви́явка, *f.* *Иг.* 48. меч гей — ?

Ви́ясненє, *n.* Erklärung, Aufklärung, *f.* Aufschluss, *m.*

Ви́яснити, вияснйти, *v. a.* aufklären, erklären, Aufschluss geben; —ся sich aufklären; s. aufheitern, licht werden.

Ві, s. В, *praep.*

Вібла́к, *m.* runder Baumklotz, s. Ви́[бель.

Ві́блий, *a.* [обл-] *Wgr.* 176. länglich rund.

Вібли́не, *n.* віблиці, *pl.* Hürde, Um[friedung aus Rundholz, *f.*

Вібли́нка, *f.* Seewalze, *f.* — сику́нка Spritzwurm, *m.* Seegurke, *f.* (Holothuria tubulosa).

Вібло́, *n.* Bogen, *m.* Wölbung *f.* *ГШ.*

Віблова́тий, *a.* walzenförmig drehrund, *Пол.*

Віблови́к кукла́стий, Walzenthierchen, *n.* (Enchelys pupa) *Вол.*

Ві́бче, *n.* *f.* Віб́чи́на, (-нка) *f.* *N.* d. Berge und полони́на, *Gr.* 6.

Ві́ват, *m.* Vivatruf; 2) Toast; 3) Sa[lutschuss, *m.*

Ві́вдя, *f.* s. Явдо́ха.

Вівк, s. Вовк, Ч. II. 297.

Ві́вкане, *n.* вівкоти, *pl.* Gejohle, *n.*

Ві́вкати, вівкнути, *v. n.* lose aufschreien, johlen.

Ві́вса (-и́) *pl.* Hafersaaten, *pl.*

Ві́всик, *m.* s. Вівсю́г; 2) Art Weissfisch (Aspius delineatus).

Ві́всиско, *n.* Haferstoppelfeld, *n.*

Вівсю́г, *m.* вівсю́га, *f.* Windhafer, *m.* (Avena fatua).

Вівся́ний, *a.* von Hafer, Hafer-.

Вівся́ниця, *f.* Haferstroh. [Ві́всик2).

Вівся́нка, *f.* s. Вівся́ниця; 2) s.

Ві́втар, *m.* Altar, *m.*

Вівті́вна, s. Війті́вна. [*m.* *Oг.* 54.

Вівто́рок, *g.* вівтірка, *m.* Dienstag,

Вівця́, *f.* Schaf, *n.* (Ovis).

Вівча́р, *m.* Schafhirt, Schäfer, *m.*

Вівча́рик, *m.* Schäferjunge, Schafhirt, *m.*; 2) s. Овча́рик; 3) Art Melodie, *M+Б.* 44. [Schafhirt, Schäfer sein.

Вівча́рити, *v. n.* Schafe weiden,

Вівча́рка, *f.* Schafhirtin, Schäferin *f.*

Вівча́рня, *f.* s. Вівчи́нець.

Вівча́рский, *a.* Schäfer-; — пес Schäferhund, *m.* (Canis pastoreus).

Вівчи́нець, -нця, *m.* Schafstall, *m.*

Вівчу́ра, *f.* Wolfspelz, *n.* *У.* [Wiar).

Ві́гор, *m.* rechts. Nfl. des Сян (*pol.*

Ві́горлят, *m.* Gebirgsarm des Бески́д.

Вігра́ни, *pl.* *АД.* I. 8. *Пр.* VIII. 26. Art Musikinstrument.

I. Від, *praep.* s. Ид (до) *Oг.* 190.

II. Від [оть, од], *praep.* mit d. Genit. 1) bez. d. Ursprung einer Sache, den Urheber, die Ursache eines Zustandes: von, von Seite, seitens; від ме́не, від те́бе etc. von mir, meinerseits etc. від люди́й сьміх von d. Leuten Spott; ключ від комо́ри Kammerschlüssel; драби́на від стри́ху *Mi.* IV. 559. Bei passiv., reflex. u. neutr. Verben mit passiver Bedtg.: поби́тий, ви́браний від ко́го; вме́рти від страху́, горі́ти від всти́да: aus, vor, wegen, in Folge, durch; лікарство від ка́шлю gegen, für den Husten; від ста́рости vor Alter, in Folge des Alters; 2) von Zeit u. Ort: von, seit, binnen; від мало́ї дити́ни von Kindesbeinen, von zarter Kindheit an; від ра́на до но́чи, від ни́ні за ти́ждень; від Ки́єва von K. her, aus der Gegend von K.; від схо́ду со́нця, від пі́вночи von Norden; ха́та від со́нця vom Sonnenlichte abgewandt, von der Sonne unbeschienen; від чо́го не дасьте́? unter welchem Preise werden Sie das nicht verkaufen? * я не від то́го bin nicht fern davon, bin nicht dagegen, bin dabei; 3) von Art u. Weise: від ра́зу allsogleich, від о́ка nach dem

Augenmass, від нéхочу ungern, самó від céбе von selbst; 4) bei *Compar.* бíльший від мéне grösser als ich. *Mi.* IV. 547—559.

Від- (од-), untrennbare Partikel in Zusammensetzung mit Verben u. Adverbien: ab-, zurück-, wieder-, auf-, er-, ent-, los-, weg-, ver-, genug-, *Mi.* IV. 223, 224.

Die fehlenden Wörter unter Від- s. unter Од-, u. unter einfachen Wörtern + від-.

III. Від [вѣд-], *g.* віду, *H.* 39: вíдом s. Вид, вúдом.

В'їдь, *f.* Typhuskrankheit, *f.*

Віда [вѣд-]. *f. M.* I. 89. II. 190 Kunde, Nachricht, Anzeige, *f.* das Wissen, *Mi.* II. 36.

В'їда, *f.* s. Врóки, (*vgl.* В'їдь).

Відáв, відáй. *adv.* vermuthlich, wahrscheinlich, vielleicht, *Ог.* 204. 4.

Вíдане, (*d.* вiдáнечко), *n.* das Wissen, Kenntnis, *f. Левч.* — дáти Nachricht geben.

Вíдати, *v. a.* wissen; — ся sich erkundigen; за чúм s. Глядáти.

В'їдáти ся, в'їсти ся sich hineinbeissen, -fressen, -zehren, -drücken; 2) *v. a.* s. Уречй. [пáйку — s. Батувáти.

Відбатувáти, *v. a.* *Ч.* V. 1173 свою

Відбивáти, відбúти, *v. a.* zurückschlagen, -stossen; rück-, abschlagen, abprallen, reflectieren; 2) *v. n.* abstechen, sich abheben; 3) gewaltsam abnehmen, abringen, befreien, wiedererobern; 4) — ся sich abtrennen, verschlagen werden; *b)* sich vertheidigen; *c)* aufstossen (von Magengasen) комýсь чим.

Відбúвач, *m.* vom Zurückgeschlagenen, Abgestossenen, Vereinsamten.

Відбирáтель, *m.* Abnehmer, Kunde; 2) Empfänger, *m.*

Відбирáти, відібрáти, *v. a.* zurück-, abnehmen, übernehmen, empfangen; 2) детúну Hebammendienst verrichten.

Відбúркати ся, vom Belegtwerden des Schafes dh den Widder.

Вíдбит, *m.* Absatz, Abgang, *m. ГШ.*

Відбігáти, відбíчи, *v. n.* weglaufen; abschweifen від рíчи; hineilen кудáсь; 2) von der läufischen Kuh, die vom Stiere belegt wurde.

Відбíжний, *a.* Flieh-, -а сúла Fliehkraft, Schwung-, Centrifugalkraft, *f. Пол.*

Відбíй, -бóю, *m.* Abprall, *m. Пол.*

Відбíр, -бóру, *m.* Abnahme; 2) Aushebung, Recrutirung, *f. Зар.*

Відборóна, *f.* Vertheidigung, *f. M.*

Відбрéхувати, *v. n.* entgegen bellen, klaffen; відбрíхувати ся sich herauslügen. [messen.

Відбродúти, *v. a.* mit Schritten ab-

Відбýване, *n.* s. Відбýток; 2) Abhaltung, *f.*

Відбудóване, *n.* Wiederaufbau, *m.*

Відбудувáти, *v. a.* wiederaufbauen.

Відбýти, відбувáти, *v. a.* abmachen, leisten; — своé seine Pflicht thun; 2) abhalten; 3) abbüssen; 4) — ся stattfinden, vor sich gehen.

Відбýток, -тку, *m.* Dienstleistung, Servitutspflicht, *f. K.*

Відвáга, *f.* Muth, *m.* Kühnheit, *f.*

Відвáдити, *v. a.* abrathen, abwendig machen, die Lust benehmen.

Відвáжити, відвáжувати, *v. a.* abwägen, abwiegen; darwägen; 2) abheben; 3) — ся sich an etw. wagen, es wagen, sich erkühnen, на щось.

Відвáжний, *a.* muthig, kühn.

Відвáжність, -ости, *f.* s. Відвáга.

Відвалáти, *v. a.* s. Одволáти, відволодáти. [wälzen, abwälzen.

Відвалúти, відвáлювати, *v. a.* weg-

Вíдвар, *m.* Absud, Abguss, *m. Пар.*

Відварúти, *v. a.* absieden, abkochen; 2) s. Відпустúти 3) *Пол.*

Відвдя́ка, *f. Ф.* Dank, *m.* Vergeltung, *f.*

Відвдя́чити, відвдя́чувати, *v. a.* dankbar vergelten; — ся sich dankbar erweisen. [abwerfen, ablehnen, abweisen.

Відверéчи, відвергáти, *v. a.* ver-,

Відвержéнець, -нця, *m.* der Abtrünnige, Renegat, *m. T.* [ter Brachacker.

Вíдверть, *f.* das zweite Mal gepflüg-

Відвертáти, відвернýти, *v. a.* abwenden, wegwenden; 2) den Acker zum zweiten Male stürzen.

Відвéсти, відводúти, *v. a.* weg-, abführen, abbringen: когóсь від чóгось; 2) — ся verschoben werden.

Відвикáти, відвúкнути, *v. n.* sich entwöhnen, sich abgewöhnen.

Відвúлювати, *v. a.* auf die Seite schwenken, abwenden; — ся sich entfernen, sich abwenden, від кóгось.

Відвинýти, відвивáти, *v. a.* abwinden, abwickeln, aufrollen; 2) відвинýти рýку, рукóю auf die Seite schwenken;

3) — ся sich abwenden, sich entfernen.
I. Відвід, [вед-], я з ними на відводї ich halte mich abseits von ihnen.
II. Відвід, [вѣд-], *m.* *Иг.* I. Einsicht, Kenntnis, *f.* — взяти Erkundigung einholen. [*АД.* I. 82 sich erkundigen.
Відвідати, *v. a.* besuchen; 2) — ся
Відвідини, *pl.* Besuch, *m.* Abstattung eines Besuches, *f.* *T.*
Відвідний, [вед-, вод-]. *a.* — час Zeit, welche verschoben werden kann.
Відвіз, -возу, *m.* Abfuhr, *f.*
Відвінувати, *v. a.* ausstatten, Ausstattung, Mitgift geben.
Відвічний, *a.* uralt; althergebracht.
Відвлечений, *a.* abstract, *Top.*
Відводич, *m.* Zieher, *m.* Ableitungsapparat, *m.* *Пол.* [pratensis).
Відводник, *m.* Abbiskraut, *n.* (Succisa
Відводок, -дка, *m.* Absenker, *m.* *Пар.*
Відволгати, *v. n.* vom Thauwetter.
Відволїкати, відволїчи, *v. a.* verziehen, verschieben.
Відволога, відволож, *Гол.* відволода, *Gr.* 29. *f.* Thauwetter, *n.*
Відволодати, *v. a.* *Кв.* II. 61. zur Besinnung, zum Bewusstsein bringen.
Відволоднути, *v. n.* sich erholen, *Ф.*
Відволока, *f.* Aufschub, Verzug, *m.*
Відвонючене, *n.* das Entziehen von übelriechenden Gasen, Desinfection *f.*
Відвонючити, *v. a.* desinficieren.
Відворкувати, *v. a.* mürrisch u. zänkisch entgegnen.
Відворотъ *f.* Rückseite. *f.* Revers, *m.* на-відворіть vice versa, *Фр.*
Відворотний, *a.* Gegen-, gegenseitig; rückseitig; 2) rückgehend, umgehend.
Відворотність, -ости, *f.* Gegenseitigkeit, Reciprocität, *f.* [тати ся.
Відворочувати ся, s. Відвертати ся.
Відгадати, відгадувати, *v. a.* errathen, enträthseln; — загадку das Räthsel lösen; 2) ahnen. [then, *ВБ.*
Відгадливий, *a.* leicht zu errathen.
Відгадуване, *n.* das Errathen; 2) Ahnen, *n.*
Відгадувач, *m.* *Га.* I. 141 der errāth.
Відгаль, *m.* *M.* I. 47. без відгалю ohne Unterlass, ohne nachzulassen, rastlos.
Відганяти, s. Відігнати.
Відгинати, *v. a.* s. Відогнути.
Відглагольний, *a.* deverbativ, *Ог.*
Відглядати, *v. a.* aufsuchen, *До.*
Відговорити, *v. a.* abreden, zu Ende herunterplappern.
Відгодити ся від дому sich vom Hause entfernen, verreisen, nicht zu Hause sein, *Ф.*
Відголос, *m.* Wiederhall, *m.* Echo, *n.*
Відгомон, *m.* s. Відголос, Nachhall, *m.*
Відгоріти, *v. n.* abbrennen.
Відгорнути, відгортати, *v. a.* auf die Seite scharren, -schieben, -bringen.
Відгостини, *pl.* Gegenbesuch u. Gegenbewirtung. [statten.
Відгостити ся, Gegenbesuch abstatten.
Відгрожати ся, відгрожувати ся кому, на кого drohen, androhen (jmdm) *Top.* [abgrenzen.
Відграничати, (-ничити). *v. a.* abgrenzen.
Відграничене, *n.* Abgrenzung, *f.*
Відгребати, відгребувати, *v. a.* aufgraben; d. Verschollene heraufbringen.
Відгривати, s. Відограти. [nung.
Відгривка, *f.* *Ле.* bissige Entgegnung.
Відгрязти, *v. a.* abbeissen, -nagen.
Відгрівати, *v. a.* s. Відпускати 4).
Відгузний, *a.* vom After; -а кишка Enddarm, Mastdarm, *m.* [Entgegnung, *f.*
Відгук, *m.* s. Відгомон, Zuruf, *m.*
Відгукнути ся, відгукувати ся, den Zuruf entgegnen, zurückschallen lassen; 2) s. Гукати ся.
Відгулень, -лня, *m.* s. 'Одгулень.
Відгулювати, *v. a.* abwendig machen. [abhalten — весїлє, *P.* I. 129.
Відгуляти, *v. a.* abtanzen, festlich abhalten.
Віддаване, *n.* Abgabe, Abstattung, *f.*; das Erweisen; 2) s. Віддане.
Віддавати, віддати, *v. a.* abgeben, zurück-, wiedergeben, -erstatten; vergelten, відданий хлїб verdiente Vergeltung, Strafe; — візиту den Besuch abstatten; — поклін entgegengrüssen; — честь кому Ehre bezeugen, verehren; 2) — ся sich widmen, s. hingeben; s. empfehlen, s. ergeben; *b)* — ся (vom Weibe) heiraten, sich vermählen; 3) *v. n.* віддало му er ist genesen; сїно віддає wird wieder feucht.
Віддавляти, *v. a.* ab-, auspressen.
Віддажа, *f.* *Wgr.* 146 Vermählung, Heirat, *f.*
Віддаль, *f.* *Фр.* Entfernung, Ferne, *f.*
Віддалене, *n.* Entfernung, Weite, *f.*

Віддале́ний, *a.* entfernt, fern.
Віддале́ність,-ости.*f.*Entfernung,*f.*
Віддале́чити ся, *W.* sich weit entfernen. [fernen.
Віддали́ти, віддаля́ти, *v. a.* ent-
Віддане́, відданіне,(*Рус. Дн.* 42), *n.* Heirat, *f.* [дочка́ на віддань́ heiratsfähig.
Відда́ниця, *f.* heiratsfähiges Mädchen; 2) Braut, *f.* [ger, *m.* *ГШ.*
Відда́тель, *m.* Abgeber, Ueberbrin-
Відда́ти, s. Віддава́ти.
Відда́ча, *f.* *Кв.* II. 161 Zurückgabe, Zurückerstattung, *f.*
Віддві́рний, *a.* von, nach Aussen.
Відде́льник, *m.* *Др. с.* 30 Arzt, *m.*
Відде́рти, віддира́ти, *v. a.* abreissen.
Ві́ддих, *m.* Athem, *m.* das Athemholen; ві́ддиху не да́ти кому́ s. Віддихну́ти не да́ти.
Віддиха́ти, віддихну́ти, *v.n.* athmen, Athem holen, schöpfen; не дасть віддихну́ти lässt nicht zu Athem kommen, heisst rastlos arbeiten.
Віддихо́ць, *m.* *Зг.* нажида́ти віддихцю́ schwer, lange ausathmen.
Ві́ддїл, *m.* Abtheilung; 2) Theilung, *f.*
Віддїли́мий, *a.* trennbar, *Пол.*
Віддїли́ти, віддї́лювати, *v. a.* abtheilen, absondern, scheiden, trennen.
Віддї́льний, *a.* abgesondert, abgetheilt, abgeschieden; 2) abtheilbar, trennbar. [Getrenntheit, Abgeschiedenheit, *Пол.*
Віддї́льність,-ости.*f.*Absonderung,
Віддї́луване, *n.* Rückwirkung, Reaction, *f.* *Пар.* [ken, reagiren, *Пар.*
Віддї́лувати, *v. a.* rück-, einwir-
Віддува́ти, відду́ти, *v. a.* abwehen, abblasen; — ся sich aufblähen, bauschig
Ві́ддух, s. Ві́ддих. [werden.
Віддюба́рити, віддуба́сити, *v. a.* abprügeln.
Відця́ка, *f.* *Левч.* s. Відвдя́ка.
Відця́кувати ся, *Ф.* s. Відвдя́чи-
Віде́льга, s. Відли́га. [ти ся.
Від'є́мник, *m.* Subtrahend, *m.*
Віде́речко, *n.* *dim.* s. Відро́.
Віде́рний, *a.* ein Eimer fassend.
Віджа́лувати, *v. a.* не мо́гу то́го — ich kann mich dessen gar nicht genug gereuen lassen.
Віджахну́ти, *v.a.* abschrecken. [ben.
Віджера́ти ся, bissige Antwort ge-
Відживи́ти, віджовля́ти, *v. a.* beleben; — ся до́бре sich gut nähren.
Віджи́вний, *a.* Nahrungs-.
Віджина́ти ся від ко́го von jmdm weiter hin Getreide schneiden.
Віджи́ти, віджива́ти, *v. n.* aufleben, neues Leben bekommen.
Віджува́ти, *v. a.* wiederkäuen.
Відза́де, *n.* *Гол.* III. 31 s. Поза́де, ві́задне.
Відза́дний, *a.* von hinten, vom After.
Ві́дзарок, -рку, *m.* *У.* Abglanz, Nimbus, *m.* [entwöhnen.
Відзвича́їти, *v. a.* abgewöhnen,
Відзволи́ти, *v. a.* befreien; від чо́гось jmdm etw. erlassen, *К.* [ende.
Відземко́вий, *a.* Stamm-, v. Stamm-
Відзе́мок, -мка, *m.* Stamm, *m.* Stammende, *n.*; 2) Ausläufer, *m.* (stolo), *B.*
Відзива́ти ся, відізва́ти ся sich hören lassen, sich vernehmen lassen; entgegen-, zurückrufen.
Ві́дзимки, *pl.* Nachwinter, *m.*
Відзи́скане, *n.* das Wiedererlangen, Wiedergewinnen.
Відзи́скати, відзи́скувати, *v. a.* wiedergewinnen, wiedererlangen. [*n.* *B.*
Відзна́ка, *f.* Kennzeichen, Merkmal,
Відзнача́ти, (-чи́ти, -чувати), *v.a.* kennzeichnen, ein Abzeichen machen, unterscheiden; — ся sich auszeichnen.
Відзна́чене, *n.* Unterscheidung; 2) Auszeichnung, *f.* [земко́вий.
Відзніко́вий, *a.* *Ч.* V. 675 s. Від-
Відзо́в, *m.* *ВБ.* — со́вісти Laut, *m.* Stimme, Regung des Gewissens, *f.*
Відзоли́ти, *v. a.* auslaugen.
Відзяпи́ти, *v.a.* две́рі von der Klinke loslassen.
Від'и́менний, *a.* denominativ, *Ог.*
Відігна́ти, *v. a.* abtreiben, wegjagen, davon treiben, -jagen.
Від'ї́зд, *m.* Abfahrt, Abreise, *f.* [ren.
Від'їзди́ти, від'їзджа́ти, *v. n.* abfah-
Від'ї́здний, *a.* zur Abfahrt geh., на від'ї́зднім bei der Abfahrt, b. Abschied.
Віді́йма, [-доим-], *f.* Abbruch, Verlust, *m.* *T.*
Відійти́, відходи́ти, *v. n.* abgehen, davon-, ausgehen, sich entfernen; 2) zu Ende gehen: вече́ра відійшла́; verenden: това́рина; 3) wieder feucht werden (сї-
Віді́мкну́ти, s. Відомкну́ти. [но).
Віді́пня́ти, s. Відпина́ти.

Відіпрати, v. a. abwaschen.
Відіпхнути, s. Віднихати.
Відірвати, s. Відорвати.
Відіслати, s. Відсилати.
Від'їсти, від'їдати, v. a. abfressen; від'їсти ся не мо́гу ich kann mich nicht satt essen; 2) s. Віднасти ся; 3) від'їдати ся s. Віджерати ся. [verlassen.
Від'їхати, s. Від'їздити; кого́ jmdn
В'їдка ла́стівча, Stenopterix hirundina, Пол. [zicht, m. Пар.
Відказ, m. Absage, Absagung, f. Ver-
Відказа́льний, a. -а присяга rückschiebbarer Hauptеid, ВБ.
Відказа́ти, відка́зувати, v. a. antworten, erwiedern; 2) кому́ щось jmdm etw. vermachen; присягу rückschieben; 3) absagen, abschlagen, Пар.; 4) відка́зувати на кого́ s. Наріка́ти. [Пол.
Відкаламу́чене, n. Entfärben, n.
Відкара́скати ся, від ко́го von jmdm sich losreissen. [welcher Stelle?
Відки, adv. woher? von wo? von
Відкида́ти, відки́нути, v. a. weg abwerfen; verwerfen; abweisen; 2) * — но́ги verenden; 3) v. n. відки́нуло кому́ es widert jmdn an, ist zuwider; 4) — ся від ко́го von jmdm abfallen, jmdn verlassen; від чо́го auf etw. entsagen. [gen, рука́в.
Відки́дний, a. zum Zurückschla-
Відки́нене, відки́нуте, К. n. Abweisung; Verwerfung, f. [Пол.
Відкисля́ти, v. a. desoxydieren,
Ві́дкіль, відкіля́? adv. von woher? [отъ-ко-лѣ], Ог. 162, 1. ві́дкільсь, Кн. von wo; von-aus irgend woher, aus irgend einem Orte. [Aufschieben, Aufschub, m.
Відкла́дане, n. Weglegung f.; 2) das
Відкладати, відложи́ти, v. a. bei Seite legen, weg- ablegen; 2) aufschieben, verschieben; aussetzen, verlegen.
Відкла́дниця, f. Streichbrett, Rüster, n. (в плу́зї).
Відклеїти, v. a. aufleimen, abkleben; — ся aus dem Leime gehen.
Відклепати, v. a. abklopfen.
Ві́дклик, m. відкли́кане, n. Term. Berufung, f. Anruf, m. Appellation, f. 2) Abberufung, f.
Відкли́кати, відкли́кувати, v. a. до, на ко́гось, auf jmdn sich berufen, an jmdn appellieren; 2) abberufen, widerrufen.

Відкли́чний, a. Appellations-, Berufungs-. [Appellant, m. Term.
Відкли́чник, m. der Berufende,
Відкли́чність, відклика́льність, -ости, f. Appellabilität, f. Term.
Відклін, -о́ну, m. Gegengruss, m. Пар.
Відклінне, n. a. s. das Werfen der Erde in den Grab (при по́хороні) Kol. I. 220. [хувати, (v. Hunde).
Відклісьнова́ти ся, s. Відбре-
Відкло́нене, n. Abweichung, Declination, f. Пол.
Відклони́ти, відкланя́ти, відкло́нювати, v. a. abwenden, abwendig machen; verabschieden; — ся sich abwenden, den Gruss erwiedern, entgegengrüssen; * відкла́нювати ся verenden,
Відко́лиця, f. s. За́колїсник. [sterben.
Відко́ло, adv. abstehend, divergirend (in Halbkreis).
Відкопа́ти, відко́пувати, v. a. herausgraben, aufgraben.
Відко́си, pl. das Eis an den beiden Seiten des Flusses. [abmähen.
Відкоси́ти, відко́шувати, v. a.
Відкра́вувати, s. Відкроїти.
Відкрапли́ти, v. a. ausziehen, auspressen. [verblühen.
Відкрасува́ти ся, in Schönheit
Відкрива́ти, відкри́ти, v. a. aufdecken; 2) entdecken, erfinden; 3) dahinter kommen, erfahren; 4) збо́ри бе́сїдою eröffnen; 5) — ся sich entblössen.
Відкри́льщик, m. Flügelmann, m. Ков.
Відкрите́, n. Entdeckung, f. 2) das Aufdecken, Erfahrung, f. 3) Eröffnung, f.
Відкри́тель, m. Ил. Entdecker, m.
Відкри́тість, -ости, f. Фр. [Сьв. (82)318] offene umfassbare Aussicht, Lage.
Відкроїти, v. a. abschneiden.
Відкрути́ти, відкру́чувати, v. a. auf-, zurückdrehen. [Ablösung, Abolition, f.
Ві́дкуп, відку́плене, Abkauf, m.
Відкупи́ти, відкупля́ти, v. a. abkaufen, wiederkaufen; 2) erlösen.
Ві́дкус, m. відкуска, f. Abbiss, m.
Відкуси́ти, відку́шувати, v. a. abbeissen.
Відле́жати, відле́жувати, v. n. abliegen (krank, bettlägerig); liegend abbüssen; 2) sich wundliegen; 3) v. a. бо́ки die Seiten wundliegen.

Ві́длет, *m.* das Abziehen der Zugvögel, Wegflug, *m.*

Відлеті́ти, відліта́ти, *v. n.* weg-, fortfliegen; abspringen. [guss, *m.*

Ві́длив, *m.* s. Ві́дплив, *Пол.*; 2) Ab-

Відлива́ти, відли́ти, *v. a.* abgiessen; 2) кого́сь водо́ю jmdn mit dem W. begiessen u. dadh zum Bewusstsein bringen; відли́ваний *ptc.* і бу́ки tüchtige Prügel, wobei das відлива́ти 2) stattfindet. [süchtig; 2) zudringlich, lästig.

В'ї́дливий, *a.* bissig, bösartig, streit-

В'ї́дливість, -ости, *f.* Verbissenheit, *f.* *К.*

Відли́га, відлї́ж, *f.* Thauwetter, *n.*

Ві́длиток, -тку, *m.* Abguss, *m.* *Пол.*

Ві́длї, на-ві́длї, на ві́лї би́ти, уда́рити mit der Oberfläche der Hand, linkseitig von sich schlagen.

Відлїпи́ти *v. a.* abkleben.

Відлї́чи́ти, відлї́чувати, *v. a.* abrechnen, abzählen.

Відло́га, *f.* Aufschlag, Mantelkragen, *m.* 2) s. Відли́га. [werden.

Відло́гнути, *v. n.* aufthauen, feucht

Відлома́ти, відло́млювати, *v. a.* abbrechen. [Trümmer, *pl.*

Відло́мок, -мку, *m.* *У.* Bruchstück, *n.*

Відлупа́ти, відлу́пувати, *v. a.* abspalten. [am Rande.

Ві́длутка, *f.* schmales Ackerbeet

Відлуча́ти, (-чи́ти), *v. a.* ab-trennen, absondern, scheiden; 2) дети́ну von der Brust entwöhnen.

Відлу́чений, *a.* abstract, *К.*

Відлу́чно, *adv.* besonders, abgesondert, getrennt, *Фр.*

Відлюби́ти, *v. a.* кому́ кого́сь jmdm eine Person untreu machen u. für sich gewinnen. [scheu.

Відлю́дний, *a.* einsam; menschen-

Відлю́дник, відлю́док, -дка, *m.* der Menschenscheue, Menschenfeind, *m.*

Відлю́дність, -ости, *f.* Menschenleere, Einöde, *f.* [kitten.

Відлютува́ти, *v. a.* ablöthen, ab-

Ві́для, *adv.* mit d. *Genit.* *Гол.* I. 150. ne-

Ві́дляск, *m.* Wiederhall, *m.* [ben, s. Біля.

Ві́дьма, [вѣд-], *f.* Zauberin, Hexe, *f.*

Відмавля́ти, s. Відмовля́ти.

Відмага́ти ся, sich weigern, sich sträuben, від чо́гось.

Відьма́к, відьма́ч, *m.* Hexenmeister, Zauberer, *m.*

Відмака́ти, *v. n.* weich, gar, mürbe durch Nässe werden. [schildern.

Відмалюва́ти, *v. a.* abmalen,

Відмастка, *f.* Mehlschlichte, Schlichte *f.* 2) Zurichtung des Viehfutters mit Mehl, Kleie u. A.

Ві́дмах, *m.* на — руба́ти ся *Ф.* duelliren; на — молоти́ти mit seitlicher Abschwenkung des Flegels, daher langsam dreschen.

Відмахну́ти ся, відма́хувати ся, den Schlag u. Hieb parieren.

Відьма́чий, ві́дьмин, *a.* Hexen-, *Hc.* -е зі́лє Hexenkraut, Waldkletten, *n.* (Circaea lutetiana).

Ві́дмек (-як), *m.* Thauwetter, *n.*

Відмерза́ти, відме́рзнути, *v. n.* aufthauen; abfrieren. [-kehren.

Відме́сти, відміта́ти, *v. a.* abfegen,

Відме́т, *m.* Rückschlag, *m.*

Відмика́ти, s. Відомкну́ти.

Відми́ти, відмива́ти, *v. a.* wegwaschen, reinwaschen.

Ві́дьмище, *n.* *aug.* s. Ві́дьма.

Відьмі́вство, *n.* *Фр.* Hexenheit, *f.*

Відмізґа́віти, *v. n.* neuen Bast bekommen.

Ві́дмі́л, *m.* відмі́ла, *f.* [мѣл-] das Abtreten des Wassers, seicht gewordenes Wasser, seichte Uferstelle.

Відмі́на, *f.* Abwechslung, Abänderung; neue Phase; Abwandlung, *f.* *Пар.* 2) Abart, Varietät; 3) Missgeburt, Monstrum, *n.* unterschobenes Kind; 4) engl. Krankheit: Rhachitis, *Еф.* 4.

Відміни́ти, відміня́ти, відмі́нювати, *v. a.* ändern, abändern, abwechseln; unterscheiden; 2) aussetzen, bestimmen; 3) loskaufen, lösen, *АД.* I. 100.

Відмі́нний, *a.* veränderlich; verschieden; abweichend.

Відмі́нник, *m.* s. Одмі́нок.

Відмі́нність, -ости, *f.* Veränderlichkeit; Verschiedenheit, *f.*

Відмінча́, -ати, *n.* s. Відмі́на 3) u. ein an Rhachitis krankes Kind.

Відмі́рити, відмі́рювати, *v. a.* abmessen, zumessen.

Ві́дміток, -тку, *m.* s. Ві́длутка.

Відмі́тувати, *v. a.* s. Відкида́ти.

Відмо́ва, *f.* Absage, abschlägige Antwort, Abweisung; 2) Entgegnung, *f.* *Под.*

3) das Abrathen.

Відмо́вити, відмовля́ти, *v. a.* hersagen; моли́тву ein Gebet sprechen, verrichten; 2) aus- abschlagen, versagen, absagen, nicht gewähren, sein Wort zurücknehmen; 3) abreden, widerrathen, abwendig machen (від кого́сь зо слу́жби); 4) на ліси́ на го́ри ver-bannen, wegzaubern; 5) — ся sich weigern.

Відмо́вний, *a.* abschlägig.

Відмо́вка, *f. K.* Entschuldigung, *f.*

Відмо́ка, *f. Не.* Wasser, worein die Wäsche zuerst gelegt wird, dass der Schmutz sich loslöse.

Відмо́кнути, s. Відмака́ти.

Відмолодні́ти, *v. n.* sich verjüngen, wieder jung werden.

Відмолоти́ти, *v. a.* abdreschen.

Відморози́ти, відморо́жувати, *v.a.* er-frieren lassen; abfrieren.

Відмо́тане, *n.* Herauswirrung, Auflösung, *f.* [rauswickeln, entwirren.

Відмота́ти, відмо́тувати, *v. a.* he-

Відмочи́ти, відмо́чувати, *v. a.* an- durchfeuchten, einweichen, einnässen.

Відьмува́ти, *v. n.* hexen, zaubern.

Відмяка́ти, відмя́кнути, *v. n.* weich werden; aufthauen. [frieren lassen?

Відна́дити, *v. a.* від мо́розу er-

Віднайма́ти, (-мя́ти), *v. a.* abmiethen; (als Subarendator).

Віднайти́, віднаходи́ти, *v. a.* wiederfinden; — ся wiedergefunden, -aufgesucht werden.

Віднева́га, *f. КУ.* III. 11. Frechheit, *f.*

Відне́сти, s. Відноси́ти. [zwungen.

Від- не́хочу, *adv.* unfreiwillig, ge-

В'ї́дний, *a.* s. В'ї́сний.

Відни́к, (*d.* відничо́к), водни́к, *m.* Wasserbehälter, *m.* -fass, Ч. V. 522. *M.*

Відно́ва, *f.* відно́влене, *n.* Erneuerung; Reproduction, *f. Ил.* Wiederherstellung, *f.* [derhersteller, *m.*

Віднови́тель, *m.* Erneuerer, Wie-

Віднови́ти, відновля́ти, *v. a.* erneuern, reproducieren, wiederherstellen; — ся sich erneuern, erneuert werden, wieder erscheinen. [Trieb, Schössling, *m.*

Ві́дновок, віднївок, -вка, *m.* neuer

Відно́га, *f.* Nebenschössling, *m.* Ast; 2) Arm eines Flusses, eines Gebirges, *m.* [her, *Ог.* 57. 169.

Відно́н, *adv.* von dorten, von dort-

Відноси́ни, *pl. Не. Тор.* Beziehung, Beziehungen, *pl.* Verhältnis, *n.*

Відноси́нник, *m.* Verhältniszahl, *f.*

Відноси́тельність, -ости, *f.* Verhältnis, *n.* Beziehung, Relation, *f. Гуш.*

Відноси́ти, відно́шувати, *a. a.* ab-, zurück-, davontragen; — ся до чого́сь worauf Bezug haben, sich beziehen, sich datieren, zurückgeführt werden. [*Фр.*

Відно́сний, *a.* bezüglich, betreffend,

Відно́сність, -ости. *f.* Relation, *f. Ил.*

Відня́ти, віднима́ти, *v. a.* weg-, abnehmen; s. Відойма́ти.

Відобрі́ти [обрѣт-], *v. a.* das Erworbene verlieren, (*B*).

Відова́ти, *v. a.* s. Вида́ти, sehen.

Відовя́нути, *v. n.* sich erfrischen, *Ф.*

Відогни́ти, *v. n.* abfaulen, abschwären. [eine Rolle spielen.

Відогра́ти, *v.* abspielen; — ро́лю

Відогріва́ти, *v. a.* aufwärmen; abgewinnen; відогрі́ти, — сир geronnene Milch dh Aufwärmen zu Käse machen, käsen. [3) Sendschreiben, *n.*

Відо́зва, *f.* Anrede, *f.* 2) Aufruf, *m.*;

Відозва́ти ся, s. Відзива́ти ся.

Відозна́ти, *v. a.* за кого́сь *Ф.* sich nach jmdm erkundigen; erfahren; — ся sich gegenseitig besuchen.

Відойма́ти, відня́ти, *v. a.* abnehmen, benehmen, abziehen; відойми́ло, відня́ло ему́ ру́ку, ist an der Hand gelähmt; як руко́ю відня́ло von schneller u. leichter Heilung.

Відокре́мити (-кро́м), *v. a.* absondern, selbständig machen.

Ві́дом, *m.* ві́дома, *f. K.* I. 71. Kenntnis, *f.* Wissen; нема́ ві́дома *Др. с.* 86. ist nicht bekannt. [bekannt.

Ві́домий, (*d.* відомі́сенький, *M.*) *a.*

Ві́домість, -ости, *f.* Kunde, Kenntnis, Nachricht, *f.*; *pl.* Wissenschaften.

Відомкну́ти, відмика́ти, *v. a.* aufthun, -schliessen, -sperren, -machen; öffnen.

Відомра́зний, *a.* was gegen das Unreine (омра́за) u. Böse helfen soll.

Відо́мство, *n. B.* Wissenschaft, *f.*

Відомсти́тель, *m. K.* s. Ме́стник.

Відомсти́ти, відомща́ти, *v a.* щось, за кого́сь, rächen. [tragen.

Відомча́ти, *v. a.* rasch laufend weg-

Відорва́ти, s. Відривати; відо́рваний, *ptc. Ил.* abstract.

Відосо́блений (-бне́н-), vereinzelt, einzeln genommen. *К.*

Відосо́бнене, *n.* Abgeschiedenheit, Isolirung, Isolirtheit, *f.* *Т.* [ти ся.

Відособни́ти ся, s. Відокре́ми-

Відосса́ти ся, zu saugen aufhören.

Відосю́ди, *adv.* von allen Seiten.

Відота́вити ся, *В.* s. Відчу́нювати.

Відотка́ти s. Відтика́ти.

Відохті́ти ся, кому́сь чого́сь (відхо́чуєсь, відохті́лось), die Lust zu etw. verlieren, nicht mehr wollen.

Відпада́ти, відпа́сти, *v. n.* ab-, wegfallen; 2) від ко́го abtrünnig werden; 3) від чо́го verlieren. [abweisen.

Відпали́ти, *v. a.* кого jemdn womit

Ві́дпар, *m.* відпаро́ване, *n.* Verdampfung, *f.* *Пол.* [wund reiten.

Відпа́рити, *v. a.* коня́ abdrücken,

Відпарува́ти, *v. a.* verdampfen, verdunsten lassen. [s. Відпада́ти.

I. Відпа́сти, [-па́ду, -па́деш], *v. n.*

II. Відпа́сти, відпаса́ти, [-пасу́, -паса́ю; -пасе́ш, -паса́єш], *v. a.* dh gute Weide u. Futter fett machen, abfüttern; 2) dh nachlässiges Hüten verlieren.

Відпе́кувати ся, відпе́кати ся, від чо́го sich von etw. lossagen; від кого́, чого́ jmds, einer Sache loswerden.

I. Відпера́ти, відпе́рти, *v. a.* zurückstossen, -treiben, -weisen, wegdrängen; 2) aufschliessen, öffnen, *ІГ.*; 3) — ся sich weigern, sich entschuldigen, *АД.* I. 134; (die Schuld) leugnen.

II. Відпера́ти, s. Відіпра́ти.

Відпеча́тати, (-ча́тувати), *v. a.* abdrücken, abdrucken lassen; 2) entsiegeln, das Siegel aufbrechen.

Відпе́чаток, -тка, *m.* Abdruck, *m.* Abbild, *n.* *Гол.* [лювати, ab-, wegfeilen.

Відпили́ти, *v. a.* absägen; відпи́-

Відпина́ти, відіпня́ти, *v. a.* aufknöpfen, abschnallen, losbinden.

Ві́дпис, *m.* Abschrift, Copie, *f.*; 2) Antwort, *f.* Antwortschreiben, *n.*

Відписа́ти, відпи́сувати, *v. a.* abschreiben, copieren; 2) schriftlich Antwort geben, zurückschreiben; 3) abschreiben, in Abzug bringen, abrechnen: пода́ток; 4) на ко́го щось schriftlich auf jmdn übertragen, jmdm abtreten.

Відпиха́ти, *v. a.* weg-, abstossen.

Відпічну́ти, s. Відпочива́ти.

Відпла́та, *f.* Vergeltung, *f.* Entgelt, *n.*

Відплати́ти, відпла́чувати, *v. a.* abzahlen; 2) * vergelten, entgelten. [ten.

Відпле́сти, відплїта́ти, *v. a.* auffiech-

Ві́дплив, *m.* Abfluss, *m.*; 2) Ebbe, *f.*

Відплива́ти, відпли́сти, *v. n.* abfliessen, ablaufen; 3) wegschwimmen; 3) abschiffen, absegeln.

Ві́дповідь, *f.* Antwort; 2) Verantwortlichkeit, *f.* *Фр.* [vanche, *f.*

Відпові́де, *n.* *К.* Entgelt, *n.* Re-

Відпові́дний, *a.* entsprechend.

Відпові́сти, відповісти́ти, *Ф.* відповіда́ти, *v. a.* antworten, erwiedern; *v. n.* за щось wofür verantwortlich sein; 2) entsprechen; 3) — ся від чо́го s. Відрече́ ся.

Відпоку́тувати, *v. a.* abbüssen.

Відполо́шити, *v. a.* weg-, verscheu-

Відпомсти́ти, *v. a.* rächen, *Ст.* [chen.

Відпо́рний, *a.* Gegendruck leistend; defensiv.

Відпо́рність, -ости, *f.* *ВБ.* Vertheidigungsfähigkeit, Wehrhaftigkeit, *f.*; 2) Gegendruck, *m.* Abstossung, *f.*; 3) Spontaneität, *f.* *Ган.* [trennen, abtrennen.

Відпоро́ти, відпо́рувати, *v. a.* auf-

Відпоруча́ти, (-чи́ти), *v. a.* abordnen. [Delegat, *m.*

Відпору́чник, *m.* Abgeordneter,

Відпоса́жити, *v. a.* ausstatten, die Ausstattung, d. Mitgift geben, aussteuern.

Відпосла́нник, *m.* *Зг.* der Delegierte, Abgesandte.

Відпочива́не, відпочи́ве, *n.* *ІГ.*; відпочи́нок, -нку, *m.* Ruhe, Rast, *f.*

Відпочива́ти, *v. n.* ausruhen, rasten.

Відпотара́йкати, *v. a.* § verlieren.

Відпра́ва, *f.* Abfertigung; 2) Abdankung; Verabschiedung; 3) Abhaltung des Gottesdienstes.

Відпра́вити, відправля́ти, *v. a.* abfertigen; 2) abdanken, entlassen, verabschieden; 3) abhalten (den Gottesdienst).

Відпразникува́ти, *v. n.* ein Fest, eine Feier abhalten.

Відприсягну́ти, *v. a.* abschwören, eidlich widerrufen.

Відпрова́дити, відпроваджа́ти, *v. a.* abführen; 2) begleiten, geleiten.

Відпровізи́йний, *a.* — раху́нок Zinseszinsrechnung, *f.* [verkäufer, *m.* *Пар.*

Відпрода́вець, -вця, *m.* Wieder-

Відпро́даж, *f.* Wiederverkauf, *m.* *Term.* [abverkaufen, wiederverkaufen.
Відпрода́ти, відпро́дувати, *v. a.*
Відпрото́рити, *v. a.* auf die Seite schieben, *Кв.* II. 324; — ся від ко́гось sich entfernen, sich entfremden.
Відпряга́ти, відпрячи́, *v.a.* aus-, abspannen, ausschirren. [vom Gespinnst, *pl.*
Ві́дпрядки, *pl.* *Гол.* III. 31 Abfälle
Відптру́скати, *v. a.* *П. н.* 92 abtreiben §.
Відпуска́ти, відпусти́ти, *v. a.* frei, los-lassen; 2) erlassen, vergeben, verzeihen (гріхи́); 3) anlassen, minder hart machen (v. Metallen); 4) від приста́ні *АД.* I. 209 weit vom Hafen auf die hohe See ausfahren.
Ві́дпуст, *m.* Ablass, *m.*; 2) Wallfahrt, *f.* ити́ на в. е. W. antreten, unternehmen. [fahrts-; -і лю́де Wallfahrer, *pl.*
Відпусто́вий, *a.* Ablass-; 2) Wall-
Відпу́щане, (-щене), *n.* Freilassen, Vergeben, Verzeihen, *n.*; 2) Anlassen, *n.*
Відра́да, *f.* Trost, *m.* [Abmahnen.
Відра́джуване, *n.* das Abrathen,
Відра́дити, відра́джувати, *v. a.* abrathen.
Відра́дісно, *М.* II. 79 відра́достно, *adv.* freudig, lieblich, angenehm; tröstlich, trostreich.
Відра́дник, *m.* der abräth.
Відра́дниця, *f.* die abräth.
Відра́дність, -ости, *f.* *Ч.* V. 361 s. Відра́да.
Відража́ти, відрази́ти, *v. a.* zurückwerfen, -schlagen; 2) abschrecken.
Відра́жене, *n.* Zurückwerfung, Reflexion, *f.* *Пол.*; 2) Abbild, *n.* *Фр.*
Ві́дражка, *f.* Zurückstrahlung, *f.* Reflex, *m.* *Кл.* [neigung, *f.*
Відра́за, *f.* Abscheu, Ekel, *m.* Ab-
Відразли́вий, *a.* widerlich, ekelig, abstossend, *Фр.*
Відра́їти, відра́яти s. Відра́дити.
Відраста́ти, s. Відроста́ти.
Відра́яне, *n.* s. Відра́джуване.
Відречи́ ся, відріка́ти ся s. Ви́речи ся. [wegziehen; 2)*abstrahieren, *Ил.*
Відрива́ти, *v. a.* ab-, losreissen, ab-
Відри́вний, *a.* fragmentarisch, *Пар.*
Відри́вок, -вка, *m.* Fragment, Bruchstück, *n.* *ГШ.* [3) *c*).
Відри́гувати ся s. Відбива́ти ся
Відрисува́ти, *v. a.* abzeichnen; schildern.
Ві́дрід, -роду, *m.* Species, *f.*
Відрізни́ти, (-ня́ти), *v. a.* absondern, unterscheiden; — ся, sich —.
Відрі́зати, відрі́зувати, *v. a.* abschneiden. [*m.* Unterscheidung, *f.*
Ві́дрізнь, -розни. *f.* *В.* Unterschied,
Відріша́ти, (-ши́ти), *v. a.* *Ч.* III. 20 lostrennen; von der Theilnahme ausschliessen.
Відроби́ти, відробля́ти, *v. a.* abarbeiten, abverdienen. [gehärmt.
Відробі́тний, *a.* *Фр.* dh Arbeit ab-
Відро́бок, -бку, відробі́ток, -тку, *m.* das Abarbeiten, das Abdienen dh Arbeit; 2) das Abgearbeitete.
Відро́джене, *n.* Wiedergeburt, *f.* das Wiederaufleben.
Відро́дити ся, відро́джувати ся, wiederaufleben, wiedergeboren werden, 2) aus der Art schlagen.
Відродо́вувати ся, sich als besonderes Geschlecht unterscheiden: по́між всі́ми и́ншими, *Зг.*
Відро́док, -дка, *m.* s. Ви́родок.
Ві́дрость, *f.* Zweig, *m.* *У.*
Відроста́ти, відрости́, *v. n.* wieder wachsen, von neuem wachsen.
Ві́дросток, -тка, *m.* Ableger, Absenker, *m.* (propago). [nen.
Відруба́ти, *v. a.* abhauen; *abtren-
Відру́бний, *a.* *Фр.* abgesondert; gänzlich verschieden.
Відру́бність, -ости, *f.* Abgesondertheit, Verschiedenheit, *f.* [*Term.*
Відса́да, *f.* Abstiftung, *f.* (з ґру́нту)
Відсади́ти, відсажа́ти, *v. a.* absetzen; 2) entwöhnen; 3) abstiften.
Відса́дник, *m.* Schachtsumpf, *m.* *В.*
Ві́дсадок, -дка, *m.* s. Ві́дросток, *В.*
Відсахну́ти ся від ко́го sich von jmdm zurückziehen, s. Понеха́ти.
Відсьві́жити, *v. a.* auffrischen, frisch
Ві́дси, von hier. [machen, erfrischen.
Відси́дїти, відси́джувати, *v. n.* absitzen; *v. a.* ка́ру eine Strafe sitzend abbüssen. [2) verweisen, hinweisen.
Відсила́ти, *v. a.* zurück-, abschicken;
Відсили́ти, відси́лювати, *v. a.* losbinden, ablösen.
Відси́пати, *v. a.* abschütten. [den.
Відсити́ти ся, *Фр.* wieder fett wer-

Відсївати, відсїяти, *v. a.* absäen; 2) s. Відпасти II. 2).
Відсїль, -сїля s. Відси.
Відсїсти ся, s. Відстати; хлїб відсїв ся die obere Rinde ist abgesprungen.
Відсїч, *f.* Entsatz, *m.* Befreiung, *f. ОБ.*
Відсїчи, *v. a.* abhauen, -schneiden.
Відскакувати, відскочити, *v. n.* abspringen.
Відскок, *m.* Absprung, *m. Фр.*
Відсланяти, відслоняти, відслонювати, *v. a.* enthüllen, aufdecken.
Відслуга, *f. Гол.* I. 158 das Ende des Dienstes, Gegendienst, *m.*
Відслужити, відслугувати, *v. n.* abdienen, ausdienen; 2) кому Gegendienste leisten, vergelten; 3) — службу Божу die heil. Messe abhalten; 4) — ся від кого bei jmdm den Dienst verlassen.
Відсмарувати, *v. a.* abschmieren; 2) * abschinden.
Відсовувати, s. Відсувати.
Відсоне, *n.* sonnige Lage; 2) von der Sonne abgekehrte, schattige Lage, *vgl.* Від I.u.II. [цес von neuem aufnehmen.
Відсотати, *v. a.* abwickeln; *—про-
Відсотний, *a.* in Percenten. [singen.
Відспівати, *v. a.* absingen, zu Ende
Відсьрубувати, *v. a.* abschrauben.
Відстава, *f.* Ablieferung, Abführung, *f.*
Відставити, відставляти, *v. a.* wegstellen, bei Seite stellen; 2) когось до чого eigens jmdn wozu aufstellen, bestimmen; 3) abliefern, abführen; 4) — ся sich absondern.
Відставний, *a.* zum Abliefern, Absatz-; 2) abgesondert; eigens wozu aufgestellt. [ниця.
Відстайниця, *f. Фр.* s. Відступ-
Відстань, *f.* Entfernung, *f.* Abstand, *m.* Distanz, *f. Вах.* [schälen lassen.
Відстановити, *v. a.* кобилу be-
Відстановлене, *n.* Beschälung, *f.*
Відстаріти, *v. a.* — ум durch das Alter die Vernunft verlieren, *Кв.* II. 162.
Відстати, відставати, *v. n.* abstehen, sich ablösen, s. absondern, s. trennen; — від кого von jmdm abfallen, sich lossagen; 2) не може ся відстати kann nicht ungeschehen werden. [men.
Відстеречи ся, sich in Hut neh-
Відсторонь, *f.* Einöde, *f. У.*
Відсторонене, *n. Нав.* Entfernung, Abgeschlossenheit, *f.*
Відстрах, *m.* das Abschrecken, *Ф.*
Відстрашити, відстрашувати, *v. a.* ab- zurückschrecken, verscheuchen.
Відстрілити, відстрілювати, *v. a.* weg-, abschiessen; — ся zurückschiessen.
Відстроювати, *v. a.* s. Відбудувати.
Відстрочити, *v. a.* auf e. späte Zeit verschieben, *Ал.*; 2) кого від когось abwendig machen. [tretung, *f.*
Відступ, *m. В.* Abstand, *m.*; 2) Ab-
Відступати, відступити, *v. n.* zurück-, abtreten, abstehen; abweichen; 2) *v. a.* abtreten, кому щось; aufgeben, verlassen, когось.
Відступлене *n.* das Abstehen (vom Processe); 2) Abtretung, *f.* das Verlassen; Abweichung, *f. Фр.*
Відступне, *n. a.* s. Abstandsgeld, *n.*
Відступник, *m.* der Abtrünnige.
Відступниця, *f. Фр.* die Abtrünnige.
Відступництво, *n.* Abtrünnigkeit, *f.* Abfall, *m. Тор.*
Відсувати, відсунути, *v. a.* abrücken, zurückschieben, (Riegel &); aufmachen; — заслону den Vorhang aufziehen; bei Seite schieben, entfernen, * verwerfen; abweisen. [sprechung, *f.*
Відсуджене, *n.* Aburtheilung; Ab-
Відсудити, відсуджувати, *v. a.* aburtheilen; 2) кого від чого durch gerichtlichen Spruch jmdm etw. absprechen, es ihm entziehen. [frisch, roh werden.
Відсуровіти, *v. n.* wieder feucht,
Відтавати, відтаювати, *v. n.* aufthauen. [nach, nun.
Відтак, *adv.* hierauf, darauf, her-
Відтам, *adv.* von dort.
Відтановити, *v. a.* wieder beleben.
Відтепер, *adv.* von nun an.
Відтерпіти, *v. a.* abbüssen, кару; ausleiden, ausstehen.
Відтерти, відтерати, *v. a.* dh Reiben e. Ohnmächtigen wieder zum Leben bringen.
Відти, *adv.* von hier; von dort, *Ог.* 161. 1. відти-невідти v. h. und von dort.
Відтикати, *v. a.* öffnen.
Відтинати s. Відтяти.
Відтинок, *m.* Segment, *n.*
Відтиск, *m.* відтискуване, *n. Др.* Abdruck, *m.* Abformung, *f. Term.*
Відтискати, відтиснути, *v. a.* zu-

rückdrücken; 2) hinwegdrängen; 3) abziehen, abdrucken (в друкáрни).
Відтіль, відтіля, відтиль, *adv.* von da, von hier aus, *Ов.* 161. 1.
Відтінкóванє, *n.* Nuancierung, Schattirung, *f.*
Відтінок, -нка, *m.* Schatirung, Nuance, *B.* Abstuffung, *f.* *Пол.*
Відтогди́, *adv.* von der Zeit, seit der [Zeit.
Відточи́ти, відтóчувати, *v. a.* abzapfen, abheben; 2) abschleifen; abdrechseln; 3) wegwälzen. [abstossen.
Відтру́тити, відтручáти, *v. a.* weg-
Відтужи́ти, *v. n.* за кимóсь genug nach jmdm trauern.
Відтягáти, відтягну́ти, *v. a.* abziehen, wegziehen; subtrahieren (в раху́нку); 2) abbringen, когó від чóгось; 3) — ся Verzug erleiden.
Відтя́ти, *v. a.* abhauen, abschneiden; abbrechen; entziehen; 2) * відтинáти ся derb antworten, sich tüchtig wehren.
Відумерáти, відумéрти, *v. a.* jmdm absterben, jmdn verwaisen.
Відумéрщина, *f.* Nachlass eines Verstorbenen, *m.* Verlassenschaft, *f.*
Віду́н, *m.* *Ещ.* 60. s. Відьмáч.
Відусіль, *Гр.* відусіля, *Кв.* II. 158. відусю́ди, *adv.* von allen Seiten.
Відутіля́, *adv.* s. Відтіль.
Відучáти, відучи́ти, віду́чувати, *v. a.* abgewöhnen, entwöhnen, когó чогóсь, від чогó.
Віду́щий, *a.* *Зг.* bewusst, einsichtig.
Відхили́ти, (-ля́ти), *v. a.* ein wenig öffnen, aufmachen, -heben.
Відхід, -óду, *m.* das Abgehen, Weggehen; Abgang, *m.* [Höhle, *f.* *Це.*
Відхлáнь, *f.* Abgrund, *m.* Schlucht,
Відхля́нути, *v. n.* nachlassen, *K.* *Пр.* II. 353. [ziehen.
Відховáти, *v. a.* grossziehen, auf-
Відходи́ти, відхóджувати, відійти́, *v. n.* ab-, weggehen; 2) від céбе ausser sich werden, von Sinnen werden; 3) heilen, *Ещ.* 30.
Відхóдний, *a.* Abgangs, на відхóднім beim Abgang, beim Weggehen.
Відходóвий, *a.* After-.
Відхóжий, *a.* beim Abgehen, Abgangs-; грáти відхóжої *Кух.* e. Marsch spielen. [Erholung *f.*
Відхолóда, *f.* Erquickung, Labung,
Відхорувáти, *v. a.* dh eine Krankheit genug büssen.
Відхрести́ти ся, відхрéщувати ся, — від кóго vor jmdm sich bekreuzigen, von sich bannen, mit jmdm nichts zu thun haben wollen.
Відху́хати, *v. a.* dh. warmen Hauch wieder beleben. [ver-, ausblühen.
Відцвисти, відцвитáти, *v. a.* ab-,
Відцьвіт, *m.* das Abblühen, *B.*
Віцéркну́ти ся, im Unwillen auffahren.
Відцирклювáти, *v. a.* abzirkeln.
Відціди́ти, відціджувати, *v. a.* abseihen; 2) * —ди́ці Wasser abschlagen.
Відцяпи́ти, s. Відзяпи́ти.
Відчали́ти, *v. n.* vom Lande abstossen; absegeln, *K.*
Відчáса, *f.* frühe Apfelart.
Відчахну́ти, s. Відчімхну́ти.
Відчепи́ти, відчепля́ти (відчіп-), *v. a.* lostecken, abstecken, losmachen; — ся від кóгось, sich vom jmdm losmachen, jmdm Ruhe geben, in Ruh lassen.
Відчини́ти, (-ня́ти), *v. a.* aufthun, aufmachen, öffnen.
Відчит, *m.* Vorlesung *f.* [sung, *f.*
Відчи́танє, *n.* das Verlesen, Verle-
Відчитáти, відчи́тувати, *v. a.* ab-, vor-, verlesen; 2) hersagen; 3) *P.* II. 29 bei Verstorbenen nachts Psalmen ablesen.
Відчитáч, *m.* *Кл.* Prelegent, *m.*
Відчікáти, відчікну́ти, *v. n.* від кóгось vom jmdm abtreten, sich entfernen (auf e. Augenblick). [cken.
Відчімхну́ти, *v. a.* abreissen, -ha-
Відчіпний, *a.* — e, *n. a.* s. відчіпного дáти комýсь das Geld womit man sich von jmdm losmacht.
Відчувáти, відчу́ти, *v. a.* herausfühlen, mitfühlen.
Відчужáти, відчужени́ти, відчу́жувати, *v. a.* entfremden.
Відчу́женє, *n.* Entfremdung, *f.*
Відчути́ти, *v. a.* den Ohnmächtigen zum Bewusstsein bringen, wecken.
Відшáркувати, *v. a.* *Фр.* wegscharren.
Відшибáти, відшибну́ти, відшибсти, *v. a.* abschlagen, abziehen, abrechnen, in Abzug bringen. [e. Zahlung). *m.*
Відшибóка, *f.* Abschlag, Abzug (bei
Відши́бник, *m.* Schachtengang, *m.* *B.*

Відшкрóбати, *v.a.* ab-,wegkratzen.
Відшпилúти, *v. a.* die Stecknadel herausziehen, losstecken.
Відшпíнкати,*v. a.* *У.* aufschnallen.
Від'ярúти ся, sich erneuern, sich erholen u. freudig gedeihen.
Віé, *n.* Deichsel beim Ochsenwagen, *f.*
Віéля, *f.* verdorrter Baum, *Gr.* 29.
Віéрниця, *f.* Fächelpalme, Weinpalme (Borassus flabelliformis). [*Пiс.*
Віж, *m.* † Commissär; 2) s. Вóзьний.
Віжа, *f.* *Зг.* Kenntnis, *f.* Wissen, *n.*
Віжди, *pl.* † *КУ.* Augenlieder, *pl.*
Віжечки, *pl. dim.* s. Віжкú, важкú; 2) s, Корóмесло, *Ш.* I. 338.
Віжка, *f.* s. Лицé, *Н.* 107.
Віжкáти, *v. a.* das Lenkseil an den Zügel anbinden.
Віжкú, *pl.* Lenkseil, *n.*Zügel, Zaum,*m.*
Віжлúвий, *a.* kundig, *Пiс.*
Віз, *g.* вóза, *m.* Wagen, *m.* вóзом zu Wagen, per Achse; 2) der grosse Bär (als Sternbild); * своїм вóзом їхати nach eigenem Gutdünken handeln.
Візворот, *m.* *Левч.* s. Пóворот.
Візгряк, s. Віскряк.
В'їзд, *m.* Einfahrt, *f.* Einzug, *m.*
В'їздити, в'їзджáти, в'їхати, *v. n.* hineinfahren,- reiten; 2) s. Уїздити.
В'їздний. (уїздний), *n.* двір Einkehrhaus, *n.* *Ос.* (61), IX. 41. 42.
В'їздóвий, *a.* Einfahrt-, *Фр.*
Візита, *f.* Besuch, *m.* Visite, *f.*
Візитúрка, *f.* Oeffnung in der Thür (in Arresten), Guckfenster, *n.*
Візитирувáти, *v. a.* visitieren, beschauen, untersuchen, revidieren.
Візля, *praep.* mit d. *Genit.* neben, an *Гол.* I. 83. [въз-лѣ] *Ог.* 178, 2.
I. Візнúй, *Ч.* IV. 313. візнúчий, 442. *Га.* I. 86. -ого, *s. a.m.* s. Візнúк.
II. Візнúй, *a.*, -á стéжка schmaler Fahrweg.
Візнúк, візникá, *M.* *m.* Fuhrmann, Wagen-, Pferdelenker, *m.* *АД.* I. 86.
Візо, *m.* linker Nbfl. der Тúса.
Візóк, -зкá, *m.* kleiner Wagen; d. візочóк Wägelchen, *n.*; 2) Art Kartenspiel; *візкá підвéзти комýсь, jmdm etw. vorplauschen, jmdn prellen.
I. Вій, *m.* *Др.* *с.* 13. *pl.* вії, Augenwimpern, *pl.*; 2) Geisterkönig mit sehr langen вії, *Пiс.*
II. Вій, *gen.* вóю [вúти], *m.* Zaunschichte, *f.*
Війва, *f.* s. Мáйва.
Війлóк, *m.* (*aug.* війлочúще, *Гол.* I. 121). *m.* Filz- Satteldecke, *f.* [Уймúти.
Виймúти, *v. a.* *Гол.* III. 274. s.
I. Війнá. d. війнóнька. *f.* Krieg, *m.* итú в війнóю против когó, gegen jmdn feindlich, mit Krieg ziehen; -у вéсти, тримáти в кúм Krieg führen.
II. Війна, *pl.* *Кн.* *Пр.* XI. (2) 104 *corr.* s. Завíйна, *f.* ?
Війник, *Gr.* 29. s. Віник, вінник.
Війниця, *f.* s. Повíка. [hauchen.
Війнýти, *v. n.* дýхом anwehen, anВійско,війскóвий, etc. s.Вóйско etc.
Війт, *m.* Gemeindevorstand, Dorfschulze, Vogt, *m.*
Війтéнко, *Кч.* 297 війтóвич, (*d.* війтовичéнько), *m.* Sohn des Війт.
Війтú, *v. n.* Входúти.
Війтúха, *f.* Gattin des Війт.
Війтів, війтовий, *a.* des Війт.
Війтівна, *f.* Tochter des війт.
Війтівство, *n.* Amt eines Війт; 2) s. Війтíвщина.
Війтівщина, *f.*Haus u.Hof des Війт.
Війтувáти, *v. n.* Amt u. Dienst eines Війт versehen.
Війцé, *m.* *dim.* s. Віé; Deichsel beim Pflug, woran man Ochsen spannt.
Війщина, *f.* Heer, *n.* Armee. *f.* *Mi.* II. 138. *Пiс.*
Вік, [вѣк-], *m.* Alter, Leben, *n.* Lebenszeit, *f.*; 2) Zeitalter, Jahrhundert, *n.*; 3) на віки, во в. auf ewig, ewig; 4) на вікú im Leben; вік ввікувáти das ganze Leben verleben, an das Ende der Lebenszeit kommen; вік (по вік) цвúсти, *Кн.* ewig, immerwährend blühen; поки мóго вікý solange meine Lebenszeit reicht, solange ich lebe; комý на вік, тóму на лїк wer leben soll, dem hilft gut das Heilmittel; 5)чоловíчий — Tagblume,Taglilie,*f.*(Hemerocallis fulva).
I. Віка, *pl.* Augenlieder, *pl.* віка звéсти *M.* I. 57 die Augen schliessen.
II. Віка, *f.* Mass Getreide, *n.*
Вікáр, *m.* Kuchen aus Schafskäse, *m.* *Gr.* 29 gepresstes u. mit Schnitzerei verziertes Käselaibchen. [operator, *m.*
Вікáрий, -ого, *s. a. m.* Vicar, CoВікарівка, *f.* Wohnhaus d. вікáрий.
Вікнó, *n.* Fenster, *n.*; 2) Sohlen-

schacht, *m. B.* [2) s. 'Око.
Віко, *n.* Deckel, *m.*; Scheibe, *f. K.*
Віковий, *a.* bejahrt, alt *Ш.* I. 167.
Віковічний, віковистий *a.* ewig dauernd, ewiglich; 2) uralt.
Віковічність, -ости, *f. Cm.* Ewigkeit, *f.* [von altersher.
Віковщина, *f.* Alterthum, *n.* з -ни
Відавний, *a. K.* alt, uralt.
Віконне, *n.coll.*Fenster.*pl.Ks.*II.130.
Віконниця, *f.* Fensterladen, *m.*
Віконце, віконечко, *diw. n.* Fensterchen, Fensterlein, *n.*
Віцопомний, *a.* ewig denkwürdig, unvergesslich, unsterblich, *K. BБ.*
Вікт, *m.* s. Харч Kost, *f.* Unterhalt,*m.*
Віктуали, *pl.* Lebensmittel, *pl.*
Віктувати ся, sich be-,verköstigen.
Вікувати, *v. n.* (lange Zeit) leben.
Віл, *m. gen.* вола, Ochs, Zugochse, *m.*; 2) Art Osterspiel der Burschen: вола водити *Га.* I. 143.
Вільгота, *f.* Ч. II. 18 Erleichterung, Erlaubniss, Freiheit, *f.* Erlassen, *n.* Nutzen, Vortheil, *m.Oc.* (61) VIII.88. *Кн.* s. Пільга. [Вогкий.
Вільготний, *a. pol. M.* III. 58 s.
Вільготно, *adv. Oc.* (61) VIII. 93 frei, bequem, vortheilhaft.
Вільний, (вольний), *a.* frei; вільного стану, ledigen Standes; вільно, *adv.* frei, unverwehrt; 2) s. Лівко.
Вільник, *m. R.* 6. Freibauer, s. Дідич; Insasse einer „воля" od. слобода Freisas, *m.*
Вільність, -ости, *f.* Freiheit, *f.*
Вільновіріє, *n. V.* Freidenkerei, *f.*
Вільнозяви, *pl.* Nacktkiemer, *pl.* (Nudibranchia), *B.* [freiheitlich.
Вільнолюбивий,*a.*freiheitsliebend,
Вільха, *f.* Erle, Schwarzerle, *f.* (Alnus glutinosa). [(Phoxinus rivularis).
Вільхівка, *f.* Pfrille, Ellritze, *f.*
Вільховий, *a.* erlen, aus Erlenholz.
Вільчура, s. Вівчура. [lenholz, *n.*
Вільце, s. Війце, віє.
Вільшина, *f.* Erlenbaum, *m.*; Er-
Він, вона (она), воно (оно), *pron.*
Віна, *pl.*віни, *Гол.*III.241.?[er, sie, es.
Вінбар, s. Амбар.
Вінець, -нця, *m.* Kranz, *m.*; 2) Krone, *f.*; 3) s. Криса, *He. Пр.* XII. 274 *bes. pl.* вінції u. вінця, *Зак.*; 4) * позбавити вінця, розвити вінець entjungfern.
Віник, s. Вінник. [fern.
Вінникар, *m.* Besenbinder, *m.*
Вініче, вінничиє, *n.* s. Мітличина; вінічка, *f.* Staudenkoralle, *f. B.*
Віничкй, *pl.* Wermuth, *m.* (Artemisia scoparia).
Вінкобрани, *pl.* die Annahme der kleinen Kränzchen durch den Bräutigam u. seinen Brautführer. [kränzte.
Вінконосець, -сця, *m.* der Be-
Вінкоплетини, *pl.* Windung des Brautkranzes, (als Hochzeitsfeier abends vor dem Trauungstage), *f.* [gehörig.
Вінний, *a.* zum віно (Aussteuer)
Вінник, *m.* (вітник), *R.* 82, *Wa.* 14 Laub, *n.*; Zweige, Reiser, *pl.*; 2) Besen, *m.*
Віно, *n.* Mitgift, *f.* Aussteuer, *f.* Heiratsgut, *n.* [pique (in Karten).
Віновий, *a. K.* des Weinstocks; 2)
Віновка, вінівка, *f.* Karte: pique.
Вінок, -нка, s. Вінець (*d.* віночок, вінчик). [ern, (s. віно).
Вінувати, *v. a.* ausstatten, aussteu-
Вінути, *v. n. K.* I. 39 wehen, sausen.
Вінценосний,*a.* kronetragend, gekrönt, *Ш.* II. 249.
Вінчак, *m.* город-, *Гол.* III. 100 wo Kränze geflochten werden; 2) Kranzspinne, *f.* (Theridium redimitum), *B.*
Вінчальний, (*d.* -альненький), вінчанний, *a.* Trau-, Trauung-, Hochzeit-, *У. К.* — кум s. Дружба; -а кума s. Дружка, *Kol.* I. 253. [ung, *f. (B.).*
Вінчане, *n.* (*d.* вінчанїнько) Trau-
Вінчанка гладиця, *f.* glatte Natter (Coluber laevis), *B.*
Вінчанки, *pl. Гол.* III. 458?
Вінчати, *v. a.* kränzen, krönen; 2) trauen, Trauung geben.
Віншувати, (вінч-), *v. a.* кого чим, кому щось wünschen, gratulieren, beglückwünschen.
Віпса, *f. H.* 284 у віпсу повернути verderben. [Черемош.
Віпчий, *m.* Віпчинка, *f.* Nbfl. des
I. Вір, *gen.* віру, *coll. m.* Ч. I. 274 s. Тріски, *(pl.)*, *Оц.* §. 31.
II. Вір, *m.* на вір брати, давати auf Borg nehmen, geben, s. Віра.
III. Вір, *m. Oc.* (61) XII. 55 s. Вірян?
— Віра, [вѣр-], *f.* Glaube, *m.*; 2) Religion, *f.* Glaubensbekenntnis, *n.*; 3) * Volk,

n. Glaubensgenossen, *pl.*; 4) Vertrauen, *n.* Zuversicht, *f.* віру (-и) поняти, ймити в. дати Glauben schenken; — учинити † schwören; на віру сидіти (з ким) in wilder Ehe leben; на віру, до віри взяти auf Borg nehmen; 5) s. Вірка.

Вірачкуватий, *a. Н.* 243 mit aufgerissenen Augen, glotzend. [des Wirbels.

Вірбель, -бля, *m. Ф.* das Schlagen

Вірва, *f. Н.* 93 Schlag auf den Nacken, *m.* s. Вирва; 2) Beutelschneider, *m.*

Вірвати s. Урвати; 2) — ся plötzlich einfallen, -dringen, -reissen.

Вірвечка, вірéвка, s. Верéвка (*d.* верéвочка).

Вірисний, *a.* glaubwürdig, *Пар.*

Вірйтель, *m.* Gläubiger, Creditor, *m.*

Вірйтелька, *f.* Gläubigerin, *f.*

Вірити, вірувати, *v. a.* glauben, щось, в щóсь, в кóго; комý jmdm Glauben beimessen; jmdm etw. borgen; у когó щось von j. etw. b. [(*Ф.*)

Вірити ся, s. Пáчити ся, (дóшка),

Вірка, Вірочка, *f.* Wjera: weibl. Name [Πίστις]. [лáтий.

Вірлáтий, *a. К. Пр.* II. 337 s. Вир-

Вірли, *pl. Nom.* s. Орéл, óрли.

Вірлйвий, *a. Фр.* voll Vertrauen, zuversichtlich, getrost.

Вірлйне, *n.* s. Ворйне.

Вірлó, *n. Иг.* 84 s. Орéл. [tig.

Вірний, *a.* gläubig; 2) treu; 3) rich-

Вірник, *m.* der Gläubige, Bekenner, Anhänger, *Т.*; 2) treuer Diener, der Vertraute, Commissär; 3) Liebling, Günstling, *m. Левч.*

Вірниця, *f.* vertraute Freundin, Günstlingin, Favoritin, *f. Левч.* [tigkeit, *f.*

Вірність, -ости, *f.* Treue; 2) Rich-

Вірóвка, (*d.* вірóвочка) s. Верéвка.

Віродостóйний, *a.* glaubwürdig.

Віродостóйність, -ости, *f.* Glaubwürdigkeit, *f.*

Віроисповідний, *a.* das Glaubensbekenntnis betreffend, confessional, *ВБ.*

Віротéрпність, -ости, *f.* Toleranz in Glaubenssachen, *f. Кн.* s. Терпймість.

Віройтний, *a.* glaublich. [keit, *f.*

Віройтність, -ости, *f.* Glaublich-

Вірт, *m.* Art Münze.

Вірувати, s. Вірити, *v. n.* wert sein, gelten, kosten: кілько то вірує? wie viel kostet es.

Вірýтний, *a. pol.* s. Справдéшний.

Вірýтник, *m. К. Пр.* II. 144 der Vertraute, Bevollmächtigte.

Вірýтно, *adv. Гол.* glaublich.

Вірш, *m.* вірша, *f.* Gedicht, *n.* [cher, *m.*

Віршáник, *m. Кв.* II. 262 Versma-

Віршний, *a.* in Versen, *Зак.*

Віршнйк, *m. Ш.* I. 389 Versmacher, Dichterling, Poëtaster, *m.*

Віршомáз, *m. Ш.* II. 21 s. Віршнйк.

Віршувáльник, *m.* der Vortragende der Verse, des Gedichtes, Declamator, *m.*

Віршувáльниця, *f.* die Vortragende des Gedichtes.

Віршувáти, *v. a.* Verse machen, dichten; in Versen schildern; 2) Verse vortragen (von d. zu Neujahr wünschenden Dorfknaben, *ŻP.* I. 1).

Вірщик, *m. Левч.* s. Вірйтель.

Вірян, *m. Ос.* (61) XII. 49 s. Сватáч.

Вісь, [ос-], *gen.* (в)óси, *f.* Achse, *f.*

Віса, *f. Зг.* Тягáр. [orientalis).

Вісáк, *m.* Küchenschabe, *f.* (Blatta

Вісéн, *a.* s. Вістéн.

Вісень, *f.* s. 'Осїнь, *Ос.* (61) III. 26, *М.* вісїню, *adv.* Ч. II. 495 = в осені, óсенїю (óсенев).

Вісилиця, *f. Гуш.* s. Шйбениця.

Вісїм, *num.* acht.

Вісїмдесять, *num.* achzig; вісїмдесятий, *a.* der 80-ste; вісїмсóт 800; вісїмсóтний der 800-ste, *Ог.*

Вісїмка, *f.* die Acht.

Вісїмнáйцять, (-нáдц-, -нáдсять), *num.* achtzehn; вісїмнáйцятий d. achtzehnte; 2) scherzh. тумáне — ! *Фр.*

Вісїмнáйцятка, *f.* minderfeine Leinwand.

Віск, *g.* вóску, *m.* Wachs, *n.* тілько сьвічки і вóску das ist Alles was man hat, das ist das Letzte.

Віскресний, sehr ähnlich, leibhaft.

Віскрйвий, *a. Не.* s. Соплйвий,

Віскрівка, *f. N.* e. Berges. [rotzig.

Віскрйк, *m. Не.* s. Соплйк.

Віслюк, *m.* s. Ослюк.

Вісмерйк, *m.* grosser Mühlstein (8 вершків в прóмірі); 2) Gespann von acht Ochsen; 3) übhpt etw. von 8 Einheiten. [demünze, s. Грйвенник.

Вісьмигрйвенник, *m.* Art Schei-

В'їсний, *a.* zudringlich, lästig; verbissen, bissig.

Віснйй, *a.* ніж; віснин s. Віснйк.
Віснйк, *m.* Schnitzmesser, *n.* (um e. вісь u. A. glatt zu schneiden).
Вісóчок, *m.dim.* s. Висóк, (*pl.* виски́).
Вíспа, *f.* Pocken, Blattern, *pl.* — щеплéна s. Щéплене.
Віспáр, *m.* Impfarzt, *m.*
Віспувáтий, *a.* pockennarbig.
Вість, [вѣд-], *f.* Kunde, Nachricht, *f.* Gerücht, *n.* виходить такá вість es verlautet; на вістя́х держáти когóсь, *К.* jmdn als Kundschafter halten.
Вíсьта! *int.* zum Lenken der Pferde nach links.
Вісьтáк, *m.* Stab zum Ausdrehen der Häute, *n.*
Вíсте, *n.* weibliches Schamglied.
Вістéн, вістнá, -тнé, *a.* — бýти о чім, чогóсь von etw. wissen, *Пар.*
В'їсти, *v.a.* s. Укуси́ти; 2) — ся s. В'їдáти ся.
Вісти́мий, *a.* bekannt, bekanntlich, ausgemacht, allbekannt, *Н.*199, *Кв.*II.327.
Вісти́тель, вíстник, *m.* Verkünder, Prediger, *m.* *У.*
Вісти́ти, віщáти, *v.a.* verkünden, offenbaren, *ТР.* 158, *Лїр.*
Вíстка, *f.* s. Вість.
Вíстниця, *f.* *W.* Verkünderin, *f.*
Вістни́чий, *a. m.* s. *Ст.* Verkünder, Herold, *m.*
Вістовáти ся, ким *У.* s. Опікувати ся.
Вістови́й, *a.* вістови́к, *m.* *Ч.* II. 21 Verkünder, Bote; Eilbote, *m.*
Вістóвниця, *f.* Verkünderin, *f.*
Вістóвщик, *m.* s. Вістови́й; 2) Reporteur, *m.* *К.*
Вíстре, -стря, (-е, -стра), *n.* Schneide, Schärfe, *f.*; 2) Klinge, *f.*
Вíстрів, -ова, *m.* s. Острóв.
Вістýн, вістя́нець, -нця, *m.* *КУ.* s. Віщýн; 2) Bote, *m.* *К.*
Вісхóд, *m.* Aufgang, *m.* *ІГ.*
Віть, *М.* I. 144 вíта, *f.* Zweig, *m.*
Віть за віть оддáти комý, *Мак.* etw. wett machen, Gleiches mit Gleichem vergelten, niemandem eine Antwort schuldig bleiben.
Вітáльний, *a.* Gast-, *Ст.*
Вітáльня, *f.* s. Гости́нниця, *Ст.*
Вітáти, *v.n.* sich aufhalten, weilen, wohnen.
Вíтьва, *f.* *Гол. гр.* 48 s. Вíта, віть.
Вітви́стий, *a.* *Левч.* s. Вітлáтий, віти́стий.

Вíте, *n. coll.* Zweige, *pl.* Laub, *n.*
Вíтер, -тру, (*d.* вітерéць, -рця́, вітерóчок, -чка), *m.* Wind, *m.* — побúти die Luft anfachen, Wind machen; * на вíтер in den Wind hinein, vergeblich, umsonst; пішлó з вíтром ist zerronnen; вíтер мáє der Wind hat es = es ist nicht zu haben.
Віти́стий, *a.* ästig, zweigreich.
Вітíвка, *f.* Haarflechte, *f.*
Вíтік, *m.* Loch, *n.* Höhlung, *f.* (in der Erde, im Stroh).
Вітлáтий, *a.* *Біл.* s. Віти́стий.
Вітли́вий, *a.* *Гр.* s. Привíтний.
Вітлячки́, *pl.* Geissel-Infusorien, *pl.*
Вітрáк, (-як), *m.* Windmühle, *f.*
Вíтреник, *m.* s. Навíтреник; 2) s. Медýниця.
Вíтренниця, *f.* Wetterfahne, *f.*; 2) Sturmwind, *m.*; 3) * unbeständiges, leichtfertiges Weib, *Зап.*; 4) s. Лíтавиця.
Вітренність, -ости, *f.* Flatterhaftigkeit, *f.* *Т.*
Вíтрик, *m. dim.* s. Вíтер.
Вітри́лець, -льця, *m.* Segelfalter, *m.* *Пол.*
Вітри́льний, *a.* Segel-, *Ил.*; вітри́льник, *m.* Segelqualle, *f.* (Velella), *В.*
Вітри́ло, *m.* *Ш.* I. 359, *Лїр.* s. Вíтер; 2) *n.* Segel, *m.*
Вітриня́тко, *n. dim.* *Ст.* Kindlein des Windes, der Luft, *n.*
Вітри́стий, *a.* windschnell, *Ру.*; 2) windig.
Вíтрити, *v.a.* durchlüften, *Ф.*(*РХ.*102)
Вíтрів, -ова, -ове, *a.* Winds-.
Вітрíвка, *f.* Windbüchse, *f.* *Пол.*; 2) Nervenfieber, *n.*
Вітрíти, *v. n.* wittern, verwittern.
Вітрови́й, *a.* s. Вíтрів; -ий млин Windmühle, *f.*
Вітрогóн, *m.* flatterhafter Mensch, Windbeutel, *m.*
Вітрогóнка, *f.* flatterhaftes, leichtsinniges Weib, *Не.*
Вітродýй, *m.* *Ч.* I. 32 Winddämon, Schaffner der Winde, *m.*
Вітролóв, *m.* *Зап.* s. Вітрогóн.
Вітролóм, *m.* Sausewind, *n.*
Вітромíр, *m.* Windmesser, *m.* *Пол.*
Вітроскáз, *m.* Windfahne, *f.* *Пол.*
Вітряни́й, *a.* *М.* II. 187 Windes-, windig, stürmisch.
Вітря́нка, *f.* s. Вíтренниця 2), *Піс.*
Вíтхнене, *n.* *Ог.* Begeisterung, *f.*
Вітхнýти, *v.a.* eingeben, begeistern.

Вітцéвий, *a.* des Vaters.
Вітцівский, *a.* des Vaters, väterlich; -а дети́на wohlerzogenes Kind.
Вітці́вщина, *f.* väterliches Erbtheil, Vatererbtheil, *n. Фр.*
Вітчи́м, *m.* Stiefvater, *m.* [Stiefvaters.
Вітчи́мів, -ова, -óве, (-овий), *a.* des
Вітчинá; *f.* Vaterland, *n.* Heimat, *f.*
Віха, *f.* Ч. І. 18 Laubbündel, *n.* Bierwisch, *m.*; 2) віхá, Komet, *Gr.* 29; 3) Art Flechtwerk um Fische an einem Orte einzudämmen, zu umhürden u. zu fangen; 4) віха Wasserschierling, *m.* (Cicuta virosa). [rymbus), *B.*
Віхóвка, *f.* Doldentraube, *f.* (co-
Віхоть, *(d.* віхтик), *m.* віхóтка, *f.* *Левч.* Strohwisch, Scheuerwisch, *m.*
Віхтити, *v. a. Кн.* mit dem віхоть ausscheuern. [ting, *n.*
Віче, *n.* Volksversammlung, *f.* Mee-
Вічéвий, *a.* das віче betreffend.
Вічéнний, *a.* на вік —, *Фр.* fürs ganze Leben.
Вічи, *(d.* вічка), *pl.* s. Очи, óко *(gen. pl.* віч). [віки -і ewig, auf immerdar.
I. Вічи́стий, *a. Кл.* unsterblich;
II. Вічи́стий, *a.* zum віче geh.
Вічко, *n.* Deckel, *m.* (operculum), *B.*
Вічли́вий, *a.* höflich, artig.
Вічли́вість, -ости, *f.* Höflichkeit, Artigkeit, *f.*
Вічний, *a.* ewig; вічним рóдом von altersher, angestammt, ganz und gar; вічно, *adv.* ewig, immerfort.
Вічність, -ости, *f.* Ewigkeit, *f.* в вічність купи́ти щось für ewige zeiten, als Erbgut.
Вічнодержáвний, *a. T.* ewig bindeng, e. geltend, закóн. [irrende, *Ф.*
Вічноблýд, *m.* прочáн- der Ewig-
Вічнодіви́чий, *a.* ewig jungfräulich.
Вічнозавітний, *a. T.* für ewige Zeiten vermacht, aufgetragen. [mergrün.
Вічнозéлен, *IГ.* -зелéний, *a.* im-
Вічóк, -чка, *m. dim.* s. Вік 1). *Kol.* I. 103.
Вішáлка, *f.* Hängegestell, *n. He.*; 2) s. Гóйдавка, *Зал.*
Вішáльник, *m.* der Gehenkte.
Вішáло, *n.* Kleiderrechen, *m. Гол.* III. 386. *Top.*; Hängestock, *m.*
Вішати, *v. a.* hängen, henken.
Віштя! *int.* s. Вісьта.
Віштя́к, *m.* Spitzn. der Einwohner um Каменéць (vom Zuruf віштя).
Віщ, *m. Py.* Seher, Weissager, *m.*
Віщáне, *n.* Aussage, *f.* wörtlicher Ausdruck, *K.*; 2) Verkündung, *f.* [*m. K.*
Віщáтель, *m.* Verkünder, Prediger,
Віщáти, віщувáти, *v. a.* weissagen, wahrsagen, vorhersagen, prophezeien; 2) dichten.
Віщий, *a.* чомýсь etw. vorhersehend, vorherwissend, ahnend; 2) wahrsagerisch, prophetisch.
Віщівни́к. (d. -ни́чок), *Гал.* I. 170 віщник, *Luts. gr.* 156. *m.* s. Віщýн.
Віщли́вий, *a. Cm.* verkündend, wahrsagend. [gen, weshalb.
Віщо, на-віщó, worauf; 2) weswe-
Віщóвий, *a.* zum Verkünden geh. (in einer Versammlung etc.: бýбон, двві́н, *Кч.* 268); 2) zur Versamlung geh. е- кóлесо 270 Rathsversammlung im Kreise, *f.* [sterung, *f. K.*
Віщувáне, *n.* das Dichten, Begei-
Віщýк, *m.* Kundschafter, Spion, *m.*
Віщýн, *m.* Verkünder; Wahrsager, Weissager; 2) Dichter, *m.* [gerin, *f. W.*
Віщýнка, *f.* Verkündigerin, Wahrsa-
Віщýньство, *n.* Prophezeihung, Wahrsagerei, *f. Ил.*
Віа, *f. КУ.* I. 190 s. Віáчка. [верýха.
Віялиця, *Ков.* віянь (снїжнá), s. За-
Віялка, *f.* Getreidereinigungsmaschine, *f.*
Віяти, *v. n.* wehen, blasen; 2) *v. a.* schwingen, worfeln (збі́же), 3) * — ся sich fortmachen, s. aus dem Staube machen.
Віяч, *m.* Getreidereiniger, Worfler, *m.*
Віячка, *f.* Schaufel zum Worfeln des Getreides, *f.*
Віяшки, віядла, *pl.* Werkstück beim Aufwickeln des Gespinnstes auf Spulen.
Вкáз, s. Укáз: ніхтó менї не —.
Вкáзник, *m. И.* 4 Anzeiger, Deuter; 2) Befehlshaber, *m.*
Вкáпати, вкáпувати, *v. n.* eintröpfeln, hineinträufeln.
Вквічáти ся, s. Уквічáти ся.
Вки́дки, на — *Марк.* 53. ?
Вкидáти, вки́нути, *v. a.* hinein-, herein, -einwerfen; 2) anbringen (jmdm Prügel). [werden.
Вкисáти, вки́снути, *v. n.* sauer
В-кінци́, *adv.* zuletzt.
Вклáд, *m. K.* Beitrag, *m.* Beisteuer, *f.*

s. Вклáдка; 2) Auslage, *f.* Aufwand, *m.* s. Нáклад.

Вкладáти, вклáсти, *v. a.* ein-, hineinlegen; 2) niederlegen, zu Boden werfen, besiegen, s. Вложи́ти.

Вклáдка, *f.* Einlage, *f.* Beitrag, *f.*

Вкладкови́й, вклáдний, *a.* Einlage-, Beitrag-; Einlags- *Term.*

Вклеі́ти, вклéювати, *v. a.* einleimen, einkleben.

Вклепáти, *v.a.* lügnerisch anklagen, verleumden; 2) — ся *Ос.* (61)II. в щóсь sich einer Sache befleissen, sich woran heften, machen; einer Sache nahhängen; auf etw. losgehen; *b)* fehlgreifen, sich täuschen *К.* I. 161 *Кн.* [hinein-, zurufen.

Вкли́кати, *v.a. М.* II. 187 herein-,

Вклинóванє, *n.* Einkeilung, *f.*

Вклиновáти, *v. a.* einkeilen.

Вклоня́ти, *v. n.* sich beugen, sich senken, *ІГ.* [dringen.

Вклю́нути ся, sich einnisten, ein-

Вкля́щити, *v.n.* plätschern.

Вковáти, s. Заковáти.

Вкогти́ти ся, die Krallen, die Nägeln einschlagen, einlassen.

Вкóлиця, s. Окóлиця *Н.* 149.

Вкóло, s. На-окóло. [schlagen. §.

Вколóшкати, *v a.* lahmlegen, todt-

Вколупи́ти, вколупну́ти, *v. a. М.* I. 152. abspalten, -klauben, -zwicken, *Кч.* 174.

Вкопáти, вкóпнути, *К.* вкóпувати, *v. a.* ein-, hineingraben; — ся über die Grenze (über den Rain) graben; вкóпаний *ptc.* eingegraben; * як — fest wie eingewurzelt, unerschütterlich, unbeweglich, betroffen, befremdet, stutzig.

Вкоріни́ти, *v.a.* einwurzeln lassen; — ся einwurzeln, tief Wurzel schlagen.

Вкороти́ти, вкорочáти *А-Г.* I. 170 kürzer machen, verkürzen.

Вкóськати, *v. a.* kirre machen, besänftigen (коня́ і * чоловíка). s. Кóсю.

Вкóсом, *adv.* scheel, schief.

Вкóчи — втóчи, *adv.* dann — wann.

Вкрáпка, *f.* eingesprengtes Korn, *Пол.*

Вкритонасі́нні, *pl.* Bedecktsamige, od. Einfrüchtige (Angiospermae).

Вкрі́вля, *f.* Bedeckung, *f.* Dach, *n.* Decke, *f.* bes. Bahrendecke.

Вкруг, *adv.* ringsum, *Ч.* IV. 78.

Вкрути́ти, вкру́чувати, *v. a.* eindrehen, einschrauben; — ся sich eindrängen, einschleichen.

Вкули́ти, *v. a. Фр.* lähmen, krümmen, s. Покри́вити, Відойми́ти.

Вкуп, *m.* прáво вку́пу Einstandsrecht, *n. Term.* чогóсь miethen.

Вкупи́ти ся, sich hineinkaufen; до

В-ку́пі, *adv.* zusammen. [geld, *n.*

Вку́пне, *n.a.s.* Einstands-, Einkaufs-

Вкус, *m.* Geschmack, —. 2) Geschmacksinn; 3) Appetit, *m. ГШ.*

Вкуси́ти, *v. a.* beissen, anbeissen; hineinstechen.

Вку́сний, вку́сьний, *a.* geschmackvoll; 2) schmackhaft, appetitlich. [nerv, *m.*

Вкусóвий, *a.* — нерв Geschmacks-

Вку́чити ся, кому́ jmdn langweilen, jmdm lästig werden.

Вку́чно, *adv.* кому́, langweilt sich.

Влáга, *f.* Feuchtigkeit, *f.* [feucht.

Влагки́й, *Не.* влаговáтий, *В. а.* nass,

Влáгкість, -ости, *f.* s. Вóгкість.

В-лад, *adv.* мені́ йде щóсь в лад es geht mir vonstatten; не в-лад passt mir nicht in den Kram, ist ungelegen.

Влáда, *f.* Macht, Botmässigkeit, *f.*

Владáр, *m. ТР.* 185 *Пу.* Herr, Gebieter, Herrscher, Lenker, *m.*

Владáти, s. Володі́ти.

Влади́ка, *m.* Herrscher, Gebieter, Herr; 2) Bischof. *m.*

Владикувáти, *К.* владичествувáти, *Ф. v. n.* Влади́ка sein.

Влади́цтво, *n.* Bisthum, *n.*

Влади́чний, *a.* des Bischofs, bischöflich; 2) s. Влади́чні́й.

Влади́чні́й *a. Ос.* (61), XI. 50 gebieterisch, imponierend, imposant; 2) Herrscher-, des Oberherrn, *Пу.*; 3) allmächtig; влади́чно, *adv. К.* als Herr, als Gebieter.

Владі́льниця, владі́телька, *f.* Beherrscherin, Gebieterin. Herrin, *f.*

Владі́тель, *ГШ. Фр.* s. Володі́тель.

Владі́ти, *Фр.* s. Володі́ти.

Владнувáтель, *m. МШ.* Herrscher, Lenker, Leiter, *m.*

Владнувáти, *v. a.* ordnen, in Ordnung bringen, (нéлад) *Ст.*

Влáжний, *a.* s. Волóжний.

Влави́ти, s. Влі́зти.

Влáзливий, *a.* Влі́зливий.

Влáки, *pl.* Bestandtheil der Schlitten; 2) s. Пі́дволока.

Вла́пати, вла́пити, *v. a.* ergreifen, erfassen.
Вла́скавити ся, *M.* II. 112 gnädig, gütig werden. [machen.
Вла́скати, *v. a.* bezähmen, zahm
Вла́сний, *a.* eigen; вла́сне, *adv.* s. Ма́йже. [Eigenschaft, Eigenheit, *f.*
Вла́сність, -ости, *f.* Eigenthum, *n.*;
Власнопра́вний, *a.* eigenberechtigt, sui juris. *Term.* [genberechtigung, *f.*
Власнопра́вність, -ости, *f.* Ei-
Власнору́чний, *a.* eigenhändig; *adv.*: -но und власно́руч.
Власнору́чність, -ости, *f.* — підпису eigenhändige Unterschrift.
Власть, *f.* Macht, Gewalt, Herrschaft, *f.* *Ш.* I. 156.
Властвува́ти, *v. n.* над ки́м Macht haben, herrschen *Кч.* 398.
Вла́стен, *a.* mit Macht ausgestattet, *IГ.*; 2) mit d. *Infin.* *C.* II. 252 freie Hand, freien Willen haben etw. zu thun; der, dem es zusteht, der es kann, darf, *Кн.*
Власти́вий, *a.* eigentlich, *ГШ.* власти́во, *adv.* eigens, eigentlich, *Пар.*
Властивість, -вости, *f.* Eigenthümlichkeit, *f.* *OE.* [ний.
Вла́стий, вла́стний, *a.* *Под.* s. Влас-
Власти́тель, власти́вець, -вця (власти́лець, -льця, *T.* *Фр.* *Под.* *m.* Eigenthümer, Besitzer, Inhaber, *m.*
Власти́телька, вла́стниця, *Пар.* *f.* Eigenthümerin, Besitzerin, *f.*
Вла́стість, *Под.* вла́стність, -ости, *ГШ.* s. Вла́сність.
Вла́стник, *m.* Ч. I. 121 Machthaber, Herr; 2) Vollstrecker e. Machtspruches, *Еф.* 18; 3) Besitzer, Eigenthümer, *m.* *Кн.* *Пар.*
Властода́вець, -вця, *m.* Vollmachtgeber, *m.* *BE.* *Term.* *ГШ.*
Властоде́ржець, -жця, *m.* Gewalthaber, Bevollmächtigter, Machthaber, *m.*
Властолю́б, *m.* *Пол.* властолю́бний, *a.* *Фр.* herrschsüchtig.
Властолю́біє, *n.* *У.* Herrschsucht, *f.*
Власяни́ця, *f.* † härenes Gewand, *Ш.* II. 241.
Вле́жати, s. Уле́жати, влягчи́.
В-ле́жку, *adv.* *Oc.* (61)V. 27 liegend.
Влекова́ті, *pl.* Serpentariae, *B.* [stig.
Вле́сливий, *a.* einschmeichelnd, li-
Вле́сливість, -ости, *f.* *Cm.* List, *f.*

Влеста́ти, влеща́ти (ул-). *v. a.* кого́ dh Schmeichelei jmdn überreden, jmdm schmeicheln; erschmeicheln, erlisten, *P.* I. 97; — ся *Кн.* sich verlocken, sich verführen lassen.
Влеті́ти, влїта́ти, *v. n.* hinein-, einfliegen, hineinfallen-, stürzen. [204.
Вле́щане, *n.* Schmeichlerei, *f.* *C.* II.
Вли́ва, *f.* *K.* s. Зли́ва. [sen, s. Обли́ване.
Вли́ване; *n.* das Hinein-, Eingies-
Влива́ти, вли́ти, *v. a.* ein-, hineingiessen; вли́ваний, *ptc.* eingegossen; 2) s. Обли́ваний. [sion, *f.* — пра́ва, *Пс.*
Вли́вок, -вку, *m,* † Abtretung, Ces-
Влизну́ти, *v. n.* *Ко.* 36 entkommen, entwischen, -schlüpfen, sich entwinden, *Кч.* 205. [leimen; tief eindringen.
Влипа́ти, влипну́ти, *v. n.* sich ein-
Влї́зливець, -вця, *m.* *Пол.* Eindringling, *m.*
Влї́зливий, *a.* zudringlich, lästig.
Влї́зти, *v. n.* hineinkriechen, einschleichen, sich hineindrängen; — ся hineingehen, Platz finden; влї́зло му до голови́ ihm ist etw. in den Kopf gefahren, geht im Kopfe herum; наби́в го що ся влї́зло hat ihn tüchtig, vollauf geprügelt.
Влїпи́ти, *v. n.* einkleben, -leimen; 2)* applicieren (кому́ eine Tracht Prügel).
В-лї́тку, *adv.* Lebenlang, *n.* *IГ.*; 2) in der Sommerzeit.
Влов, (уло́в, *m.* Fang, Fischfang, *m.* *He.*; 2) Jagdbeute, *f.* *K.*; 3) *pl.* s. Ло́ви, *He.* (*d.* влово́ньки).
Влови́ти, s. Улови́ти.
Влож, *f.* Schaft, Flintenschaft, *n.*; 2) Sippschaft, Nation, *f.*
Вложи́ти, вклада́ти, *v. a.* hineinlegen, -thun, -stecken; 2) anlegen, aufsetzen; 3) auferlegen, auflegen; 4) — ся до чо́гось sich an etw. gewöhnen, sich Fertigkeit, Routine in etw. erwerben.
Вло́жник, *m.* Exhibent, *m.* *ГШ.*
Влок, *m.* Wald-Wicke, *f.* (Vicia silva-
Влома́ти, s. Улома́ти. [tica.
В-ло́ни, *adv.* im vorigen Jahre.
Влу́кий, *a.* *Ф.* s. Ласка́вий.
Влупи́ти, *v. a.* abbrechen.
Влуча́ти, влучи́ти, (ул-), *v. a.* treffen, das Ziel nicht verfehlen. [fend.
Влу́чен, *a.* *H.* 2 richtig, sicher tref-
Влу́чень, -чня, *m.* *Cm.* gut geführ-

ter, g. getroffener Stoss, Schlag.
Влу́чність, -ости, f. Fertigkeit gut zu treffen, B.
Влу́щити, v. a. derb schlagen.
Влюби́ти ся, sich verlieben, в ко́го́сь in jmdn.
Влюблене, n. das Sichverlieben.
Влюбчи́вий, a. leicht zum Verlieben. [brennen in Jähzorn.
Влютити ся, T. ergrimmen, ent-
Влягати ся, s. Улягати ся, уле́жати ся. [säumen.
Влякати ся, Гол. I. 235 zögern,
Вля́пати ся, Кух. Ос. (61) XI. 15* s. Влюби́ти ся §.
Вля́ти, s. Вливати.
Влячи́ ся, влягчи́ ся, s. Укладати, уложи́ти ся sich legen, sich beruhigen
Вмаїти, s. Замаїти. [(фи́ля).
Вмали́ти, (умаляти), v. a. kleiner machen, verkleinern, vermindern; * verkürzen; schädigen, beeinträchtigen: кому́ здо́ровля, Ч. V. 367.
Вмана́, f. Лїр. s. Мана́, обма́на.
В-мах, adv. m. in Augenblick, Левч.
В-мент (= в мо́мент), adv. Др. с. 253 in einem Nu, s. В-мах, в-мить.
Вменшати, (-чати) s. Уменшати.
Вмера́ти, (вмир-) вме́рти, v. n. sterben; вмерлий, s. ptc. m. der Verstorbene, Todte. [gen.
Вмертви́ти, v. a. tödten, todtschla-
Вме́сти, s. Заме́сти.
Вме́шкати ся, s. Обу́ти ся.
Вмивальний, a. K. Wasch-.
Вмива́ти, вми́ти, s. Умивати.
Вми́кати, вми́кнути, v. a. s. Ми́кати.
Вмилосерди́ти ся, sich erbarmen; над ким. [нути, поминути.
Вмину́ти, v. a. M. II. 149 s. Оми-
Вмир, ля́гти ся на — Ос. VI. 73 einander in den Tod hineinfluchen.
Вми́слити, v. a. den Beschluss fassen, auf den Gedanken verfallen, K.
Вми́сне, adv. s. На́рошно. [Ми́тю.
Вмить, adv. allsogleich, schnell s.
Вмі́ливий, вмі́лий, a. fähig, vermögend, K.; kundig, T.
Вмі́лість, -ости, f. Kenntniss, f. Wissen, n. Фр.
Вмі́нене, n. Zurechnung, Term.; 2) Zurechnungsfähigkeit, f. Ган.
Вміни́ти, вміня́ти, v. a. кому́сь що́сь jmdm etw. zurechnen, beimessen, zuschreiben, imputieren, Term. Ган.
Вміра́ти s. Вмера́ти.
Вміру́щий, a. Ос. (61) VI. 22 s. Поме́рший; 2) d. Sterben nahe, sterbend.
Вміст, m. Не. Inhalt, m.
Вмісти́тель, m. Пу. Behälter, m.
Вмісти́ти, вміща́ти, v. a. hineinlegen, anstellen, lociren; — ся Platz genug finden.
Вмі́сті,(ум-). adv. gr. s. Ра́зом, в-ку́пі.
Вмісто, вміcць, adv. statt, anstatt.
Вміта́ти, вме́сти, v. a. s. Заміта́ти (до середини); вмете́ний, ptc. rein gekehrt. [nis, n.
Вміте́, n. T. Kenntnis, f. Verständ-
Вміте́нїнько, n. dim. Гол. III. 14 = Вмете́не подві́ренько.
Вмі́ти, s. Умі́ти.
Вмі́тувати, v. a. s. Вкида́ти.
Вміча́ти, v. a. bemerken, M. II. 174.
Вміша́ти, вмі́шувати, v. a. einmischen, einmengen.
Вміщане, n. das Enthaltensein.
Вмкну́ти, s. Вми́кати.
Вмлі́вий, a. K. Зак. s. Вмі́лий.
Вмлі́ти, s. Умлі́ти. [Ueberredung, f,
Вмо́ва, f. M. I. 152 das Zureden,
Вмо́вини, pl. Verabredung, f. Vertrag, m. [в ко́го jmdm etw. einreden.
Вмо́вити, вмовля́ти, v. a. щось
Вмовка́ти, вмовча́ти. вмо́вкнути, v. a. verschweigen; in der Rede einhalten; 2) Maul halten, still bleiben.
Вмори́ти (ум-) v. a. den Hungertod sterben lassen, verhungern lassen; 2) vernichten, tilgen; amortisieren; 3) abtödten, abschwächen; — ся sich zu Tode abmühen.
Вмо́рханий, a. Ос. (61) IX. 43 zu Tode gehetzt, ermüdet, geplagt.
Вмота́ти, v. a. ein-, verwickeln.
Вмотика́ти, v. a. ermüden.
Вмудря́ти ся, kluge, listige Massregeln ersinnen, Кч. 12.
Вмурува́ти, v. a. einmauern.
Вна, s. Вона́ (она́), Він.
Вна́дити ся, in Folge der Verwöhnung öfters wohin kommen, mit Lust nachgehen; der Lockung, dem Köder folgen. [lichkeit, f.
Вна́дливість, -ости, f. Zudring-
Вна́дник, m. Schmarotzer, Parasit, m. B.

Внамовляти ся когось, viel bereden, *Ф.*

Внесене, внесок, -ску, *m. Term.* Antrag, Vorschlag; 2) Schluss, *m.* Schlussfolgerung, *f. Bax.*

Внескодатель, *m.* s. Вноситель.

Внести, s. Вносити.

Вни, s. Воні (оні), Він.

Внивати, (ун-), *v. n.* verzagen, kleinmüthig werden, *КУ.*

Вникати, вникнути, *v. n.* eindringen.

Вникливий, *a. Пол.* eindringlich.

Внимати ся, schüchtern sein, sich schämen, Bedenken tragen.

Вні, *adv.* на-вні, *Wgr.* 128 äusserlich; von, nach aussen.

В-нівець, *adv.* in Nichts, zunichte.

Внішний, *a. Пол.* äusser, äusserlich, von aussen, auswendig, an der Oberfläche.

Внішність, -ости, *f. Ч.* III 18 das Aeusserliche, Aeussere, *n.* Aussenseite, *f.*

Вноситель, *m.* Antragsteller, *m.*

Вносити, *v. a.* ein-, hineintragen, beitragen; beibringen, zu wissen geben комусь; 3) antragen, den Antrag stellen; з чогось schliessen, folgern.

Вносок, -ску, *m.* das von der Gattin dem Manne eingebrachte Gut, das Eingebrachte.

Внувати, *v. n.* s. Скучати.

Внук, *m.* Enkel, *m.*

Внука, *f.* Enkelin, *f.*

Внуків, -ова, -ове, *n.* des Enkels.

Внурити, внуряти, *v. a.* tief eintauchen, untersenken; * — ся Kopfhänger sein.

Внутренний, внутрішний, *a.* inner, innerlich, inwendig.

Внутренність, -ости, *f.* das Innere, die Innenseite, *pl.* Eingeweide, *n. Пол.*

В-нутри, *adv.* im Inneren, innen, *B.*

Внутро, *n.* das Innere, *ОБ.* Eingeweide; 2) Eingerichte, *m.* (в замку), *Пар.*

Внуча, -чати, *n. pl.* внучата die Enkelkinder, Enkel.

Внушати, внушити † *v. a.* комусь щось eingeben, beibringen, einflössen, *Ш.* II. 267. *КУ.*

Вняти, *v. n.* слову, *Ш.* II. 234 hören, vernehmen; 2) — ся *Не. Пр.* XI. (2) 21 aufkommen, erstehen, sich geltend machen.

Вооа, вооі s. 'Ооа, ооі.

Вобгати, *v. a.* hineinbiegen, -stecken, -setzen, *С.* I. 109.

Вооблад, s. Оолад.

В-облі́г, *adv. Ме.* 437 s. Покотом.

Вова, *f.* Kinderpopanz, *m.*

Воведене, *n. Пол.* Einleitung, *f.* s. Введене; 2) Воведеніе, Fest Mariä Tempelgang am 3. Decemb. (n. St.).

Вовисень, вовісїнь, -сня, Erzspitzbube, Galgenstrick, Schlingel, *m. Пар.*

Вовк, *m.* Wolf, *m.* (Lupus); вовком дивить ся macht ein Wolfsgesicht, blickt grimmig u. tückisch wie ein W.; 2) Wasserreis, Räuber, Klebast, wilder Trieb an Gewächsen, *m.*; 3) s. Вовчиця 2); 4) Bestandtheil der Tuchspinnerei, *Не.* (*бур.* 114); 5) (*хм.* 229).?

Вовкан, *m. N.* e. Berges.

Вовкиня, *f. B.* s. Лубін.

Вовківня, вовковина, *P.* I. 20 *f.* Wolfsgrube, *f.*

Вовковий, *a.* Wolfs-; -а, вовча вода das Wasser, worin der Wolf badete u. welches den dasselbe Trinkenden in einen Wolf verwandelt.

Вовкодав, *m.* Wolfshund, Bullenbeisser, *m. Ст.*

Вовкодух, *m. М.* Mensch mit Wolfssinn, *m.*

Вовкозубий, *a.* mit Wolfzähnen, wolfzahnig.

Вовконог, *m.* s. Вовчуг; 2) Wolfstrapp, Wolfsfuss, *m.* (Lycopus exaltatus).

Вовкориба, *f.* Seewolf, *m.* (Anarrhichas lupus).

Вовкотруби, *pl. Зап.* I. 59 *Bein.* der Frohnaufseher.

Вовкулак, (-лака), *m.* Werwolf, *m.*

Вовкун, *m. Мог.* s. Вовкулак, *Ф. Пр.* III. 195.

I. Вовна, *f.* Wolle, *f.*

II. Вовна, *f.* Welle, Woge, *f.*

Вовник, *m.* Vibrio undula, *B.*

Вовнистий, *a.* wollig; 2) wollreich.

Вовниця, *f.* s. Вовна; 2) — широколиста Wollgras, *n.* Binsenseide, *f.* (Eriophorum latifolium).

Вовноїда, *m.* s. Кровосисень овечий.

Вовняк, *m.* s. Бараничка.

Вовняний, *a.* wollen, aus Wolle.

Вовнянка, *f. Ч.* V. 1183, *Кн. Пр.* XI. (2) 102 s. Бараничка; 2) Mordschwamm, Saubrätling, *m.* (Agaricus necator).

Вовсечасний, *a.* immerwährend, jederzeit.

Вовся, *adv. Ко.* 288 s. Зовсїм.

Вовтузати (-зити) ся, з ким sich

mit jmdm herumbalgen, -schlagen, -werfen, -ziehen, -zerren, viel zu schaffen haben; 2) zappeln, *А-Г.* 168.

Вовхурянець, -нця, *m.* zur Kriegsschar des Вовгур *Лисенко* (1648) geh.

Вовцебик, *m.* Bisamthier, *n.* Schafochs, *m.* (Bos moschatus, Ovibos), *Пол.*

Вовцюган, *m.* s. Вовчиско.

Вовчак, вовчівник, *m.* вовче зїле *В.* s. Козлинник; 2) Waldameise, *f.* (Formica rufa).

Вовчачий, *a.* Wolfs-, wolfsähnlich; — холодок Spargel, *f.* (Asparagus officinalis).

Вовченя, -няти, *n.* Junges vom Wolfe, junger Wolf.

Вовчий, *a.* zum Wolfe geh., wölfisch, Wolfs-; 2) -а трава Hartelheu, *n.* Hauhechel, *f.* (Ononis spinosa); 3) -а ступа, *М.* I. 140 s. Вовконог 2); 4) -а ягода Wolfskirsche, Tollkirsche, *f.* (Atropa Belladona); 5) -е ребро („когутик") falsche Weisswurz (Convallaria polygonatum); 6) -е лико Wolf-Seidelbast, *m.* (Daphne Mezereum); *b)* Spindelbaum, *m.* Pfaffenkäpplein, *n.* (Evonymus europaeus); 7) -е тїло Blutauge, Siebenfingerkraut, *n.* (Comarum palustre); 8) -а стопа Bergschnabelkraut, *n.* Blutwurz, *f.* (Geranium sanguineum); 9) -і лапки Acker-Storchschnabel, *m.* (Geranium pratense); 10) — зуб Reisszahn d. Raubthiere, Wolfszahn, *m.*; 11) * — білет, *Кн.* Laufpass, *m.*

Вовчик, (вовчок, -чка), *m. dim.* s. Вовк 1).

Вовчинець, -нця, *m.* Wolfsbast, Kellerhals, *m.* (Daphne Mezereum).

Вовчинки, *pl. Ме.* 191 s. Овчина.

Вовчинюк, *m. Ф.* Brut der Wölfin, (verächtl. von d. Römern), *f.*

Вовчиця, *f.* Wölfin, *f.*; 2) Gummifluss der Bäume, *m. В.*

Вовчівня, s. Вовківня.

Вовчкуватий, *a.* wolfähnlich, wolfartig; vom menschenscheuen, versteckten heimtückischen Wesen, *М+Б.* 25.

Вовчниковаті, *pl.* Seidelbastartige (Daphnoideae).

Вовчня, *f. В.* Rudel Wölfe, *m.*

Вовчок, *m.* s. Вовчик; 2) schwarzer Kornwurm (Calandra granaria); 3) Maulwurfsgrille, *f.* (Gryllotalpa vulgaris); 4) Ameisenlöwe, *m.* (Myrmecoleon formicarius); 5) Areometer, *m.*

Вовчуг, *m.* Hauhechel, *f.* Ochsenbrech, *m.* (Ononis hircina).

Вовчуга, *f.* s. Вовчуг; 2) Wolfsspinne, *f.* (Lycosa).

Вовчура, *f.* Wildschur, *f.* Wolfspelz, *m.*

Вовчя. -яти, *n.* s. Вовченя.

Вогкий, вогкість, s. Вохкий &.

Воглублене, *n.* Vertiefung, *f.*

Вогневий, *a.* (-ньов-) Feuer-, *Cm.*

Вогник, вогничок, s. 'Огник &.

Вогнівка, *f.* Feuernelke, *f.* (Lychnis Chalcedonica).

Вогнутий, *a.* hohl eingebogen, hohl, concav; вогнуто-випуклий, concavconvex, *Пол.*

Вогняниця, *f. Ф. Пр.* 215 Art Natter (Pelias); 2) Art Pflze.

Вогонь, вогень, s. Огонь &.

Вогул, *m.* Erntearbeit für einige Schock Getreide, *f.*

Вогульник, *m.* Arbeiter im вогул, *m.*

Вогульниця, *f.* Arbeiterin im вогул, *f.*

Вогульщина, *f.* Lohn, *m.* Entlohnung, *f.* für den вогул.

Вод, в роду и з воду nach dem Geschlecht u. nach der Sitte, nach dem Herkommen.

Вода, *f.* Wasser, *n. pl.* води die Gewässer; — великі hochgehende Fluthen.

Водавий, *a.* wässerig.

Водавиця, *f.* Pustel, *f.* Bläschen mit wässerigen Eiter, *n.*

Водворити, † *v. a. Гол.* einführen, einbürgern; — ся, *К.* sich wo ansiedeln, Wohnung beziehen.

В'одежити, *v. a.* einkleiden, *Зг.*

Воденъ, -еня, *m.* Wasserstoff, *m.* (Hydrogenium), *Пол.*

Воденний, *a.* Wasserstoff-; -а кислота Wasserstoffsäure, *f.*

Водило, *n.* Zügel, *m.* Leitseil, *n.*

В-одиночку, *adv.* vereinzelt, einzelnweise. [Пиж.

Водир, *m.* Ч. IV. 30 Leiter im Spiele

Водити, *v. a.* führen, umher- herumführen; 2) — в ким хлїб-сіль mit jmdm in Freundschaft (in Gastfr.) leben; — ся в ким im üblen Sinne: sich mit jmdm herumtreiben, mit jmdm umgehen; 4) *impers.* водить ся ist zu Lande, ist Brauch, *vgl.* Вод.

Водиця, *f. dim.* s. Вода; 2) Weihwasser, *n.*; 3) Erdöl, Naphta, *n.*

Водйченька, водйчка, *f. dim.* s.
Водїй, *m.* s. Вожáтий, вожїй. [Водá.
Вóдний, *a.* Wasser-, -е крещéниє, Wassertaufe, *f.*; im Wasser lebend, wachsend, sich befindend.
Водник, *m.* Wasserkrug, *m. K*; 2) водничóк, -чка, *m.* Krystalltierchen, *n.* (Hydatina) *B.*
Воднйстий, *a.* wässerig.
В'-однó, s. Одéн. [drocanthari).
Водняки, *pl.* Wasserkäfer, *pl.* (Hy-
Водняний, *a.* Wasser-, *Hc.*
Воднячка, *f.* s. Водомїльга.
Водóвий, *a.* -а вóвна Wasserfaden, *n.* (Conferva).
Водограй, *m.* Springbrunnen, *m.Cm.*
Водозбíр, -ору, *m.* Wasserbehälter, *m.* Bassin, *n. Цс.*
Водозиáк, *m.* Wasserdruck, *m.*
Водóйма, Wasserbehälter, -reservoir, *m.* Bassin, *n.*
Водолáз, *m.* Taucher, *m.*
Водолáзний, *a.* Taucher-. [rius) *Пол.*
Водолїй, *m.* Wassermann, *m.* (Aqua-
Водолюбка, *f.* s. Калýжниця.
Водомéт, *m.* Springbrunnen, *m. C.*
Ведомїльга, *f.* Wasser-, Weihermilbe, *f.* (Hydrarachna), *B.*
Водомірка, *f.* — багóнна Wasserläufer, *m.* (Hydrometra stagnorum).
Водоморóз, *m.* Eisvogel, *m.* (Al-
Водонїска, *f.* s. Конóвка. [cedo ispida).
Водонóс, *m.* Wasserträger, *m.*
Водонóсний, *a.* wassertragend, -führend, -reich, mit Wasser gefüllt, *Зг.*
Водопáд, *m. K.* Wasserfall, *m.* [ke, *f.*
Водопїй, -пóю, *m.* водопíйло, *n.* Trän-
Водоплйв, *m. Ру.* s. Водопрйск.
Водопотоплїнє, *n. Hc.* das Ertrinken.
Водопрйск, *m.* Springquell-, brunnen, *m.* Fontane, *f.* [tung, *f. Пол.*
Водопрóвід, -воду, *m.* Wasserlei-
Водопрóс, *m.* die Sitte nach jmds Tode u. dgl. ein Gefäss mit Wasser unter einen Baum zu stellen, womit die Vorübergehenden ihren Durst stillen.
Водорівний, *a.* wasserrecht, wagerecht, *Пол.* [stanie, *f.* (Trapa natans).
Водорішник, *m.* Wassernuss, -ka-
Водорóд, *m.* s. Бóдень, *Пол.*
Водорóсти, *pl.* Tange, Algen, *pl.* (Algae, Alginae).
Водорщáний, *a.* -і пісни, s. Водохрéстний, *Ф.*
Водóрщі. *pl.* s. Водохрéщі.
Водосьвятиє, *n.* Wasserweihe, *f.*
Водосьвятний, *a.* zur Wasserweihe gehen. [sin, *n.* 2) Wasserfall, *m. Ф.*
Водостóк, *m. Гол.* Flussgebiet, Bas-
Водотéча, *f. M.* III. 62 Springquelle. *f.*
Водотїк, -óку, *m.* Wasserleitung, *f. БО.*
Водотóк, -óку, *m. Фр.* Wasserströmung.
Водотóп, *m.* niedrig gelegenes Feld, das v. Wasser leicht überschwemmt wird.
Водотóпля, *f.* Wasserfluth, *f.*
Водотрйск, *m. Пол.* s. Водопрйск.
Водоцьвіт, *m.* Palingenia, *B.*
Водохрéстний, *a.* -і пісни, *Ф.* zur Zeit der водохрéщі 2) gesungen.
Водохрéщі, *pl.* Weihe, Einweihung des Wassers, *f.*; 2) Fest der Erscheinung (Taufe Christi), am 18. Jänn. n. St.
Водощéльний, *a. B.* wasserdicht.
Водрузйти, водружáти, † *v.a. До.* einstecken, -heften, -schlagen.
В-óдсторонь, *adv.* abseits, entfernt.
Водян, *m.* Wasserkäfer, *m.* (Hydrophilus), *B.*
Водянá, *f. Под.* Wassersucht, *f.*
Водянéць, -нця, *m.* Wasserspinne, *f.*
Водяний, *a.* Wasser-; * -і слóва wässerig, leer, *МШ.*
Водяник, (*d.* водянчик), *m.* Wasserbehälter, *m.* -fass, *n. Кв.* II. 134; 2) Wassergeist, Wasserteufel, *m.* s. Топельник.
Водянйстий, *a.* wässerig, dünn.
Водяниця, *m.* Wassernixe, Undene, *f. Фр.*; 2) *pl.* Wassersterne, *pl.* (Aquaticae, Hippuridaceae); 3) übhpt Wasserthiere, *pl.*
Водянка, *f.* Affenbeere, *f.* schwarzes Gichtkraut (Empetrum nigrum); 2) Wasserschlange, *f.* (Tropidonotus natrix).
Водяр, *m.* Wassermann, *m.* s. Водолїй.
Воєвáнє (вою-), *n.* Kampf, *m. ŻP.* I 88.
Воєвідский, *a.* des Wojwoden.
Воєвник, (воїв-), *m.* Krieger, Kämpe. *m. M.* II. 15.
Воєвниця, *f.* Kämpferin, Kriegerin, *f.*
Воєвничий, (воюв-, воїв-*K.*), *a.* kriegerisch. [Kriegsherr, Herrführer, *m.*
Воєвóд, воєвóда, *m.* Wojwode, *m. Ф.*
Воєводйч, *m.* Sohn eines Wojwoden, *m. K.*

Воєво́дство, *n.* Wojewodschaft, *f.*
Воєво́дствувати, *v. n. K.* Wojwode sein. [*f. Ф.*
Воєво́жа, *f.* Frau eines Wojwoden,
Воє́нний, *a.* Kriegs-, Soldaten-.
Во́єн-цар, *m. Ч.* III. 270 kriegerischer König. [Soldatenfach, *n. K.*
Воє́нщина, *f.* das Soldatenmässige,
Вожа́к, вожа́ка, *m. H.* 225 Führer, *m.K.*| *Wgr.*25 s.Провідни́к, проводáтор.
Вожа́тий, *a.m.* s. вожє́й, вожі́й, *m.*
Вождї́й, *m.* Führer eines Blinden,
Во́живо, *n. Мак.* 32 ? [*m. ГШ.*
Воза́рня, *f.*s.Возівня́.[schaft, *f.Term.*
Возата́йство, *n.* Fuhrwesensmann-
Возьба́, *f.* s. Возови́ця. [pfer, *K.*
Возбра́нний, *a.* † kriegerisch, ta-
Возбуди́тель, *m.Мог.*Erwecker, *m.*
Возвелича́ти, (-величи́ти), *v. a. Кв.* 113 auszeichnen; preisen, lobpreisen, berühmt machen, mit Lob erheben, *Ш.* I. 349.
Возвели́чене, *n.* s. Звели́чане.
Возвергáти, (-верзáти), † *v. a. K* werfen, ausstosen.
Возвиси́ти, возвишшáти, *v.a.*erhöhen, hocherheben, *Ш.* II. 349.
Возвіз, -во́за, *Не.*(*бур.*204), *д.м.* 140.?
Во́зворот, *m. У.* s. По́ворот.
Возгла́си, *pl. Cm..* Grossprecherei, *f.*
Возгласи́ти ся, † *K.* laut werden, sich kundgeben.
Возґри́вий, *a.* (-и́вець, *m.*,-и́вка, *f.*) s. Віскривий. [давáти.
Воздава́ти, *a. v. H.* 326 s. Від-
Воздвигáти, s. Здвигáти 1).
Воздвиже́не, *a.* Че́стного Крестá Kreuzes Erhöhung, *f.* (am 26. Sept. n. St.) s. Здви́жене.
Воздвиже́ньский, *a.* erbaut zur Ehre der Kreuzes-Erhöhung.
Воздви́жник, *m.* s. Подви́жник.
Возде́ржний, *a.* enthaltsam, *Top.*
Возде́ржність,-ости, *f.* Enthaltsamkeit, *f.*
Во́здих, *m. У.* Seufzer, *m.* [heben, *n.*
Воздїя́ние, *n. K.* Aufheben, Empor-
Воздїя́ч, *m. Не. Пр.* XI.(2)14 der die (Gegen)wirkung übt, der beeinflusst, rückwirkt. [geschmückt, schön, zierlich.
Воздо́бний,(-ді́бний *K.*)*a.АД.*I.112
Во́здух, *m.* Luft, *f.* на во́здухи in
Воздухо́вий, *a. K.* Luft- [die Lüfte.
Воздухо́вина, *f. ГШ.* Gas, *n.*
Воздухови́нний, *a.* gasförmig, gasartig, *Пол.* [lon, Aërostat, *m.*
Воздухопла́в, *m.* Luftschiff, *n.* -ba-
Воздухопла́вець, -вця, (-плавáтель), *m.* Luftschiffer, -segler, Aëronaut, *m. В. Пол.*
Возду́шка, *f.* Luftmotor, Luftmaschine, *f.* [Luftpumpe.
Возду́шний, *a.* Luft-, -а по́мпа
Во́здушок, -шка, *m.* kleine, viereckige, gestickte Decke des Messkelches.
Возжадáти, *a. v.* † inbrünstig wünschen.
Воззивáти, *v. a.* † aufrufen, zurück-wiederrufen *Ш.* I. 349; 2) anrufen, s. Узивáти, *Кв.* II. 58.
Вози́ло, *m. Gr.*29 s. Возни́ця; 2) Gott Ве́лес(на Полі́сю. [führer, Fuhrmann, *m.*
Ьози́льник, возі́льник, *m.* Wagen-
Во́зик, возо́к, візо́к, (*d.* во́зичок, візо́чок) *dim. m.* s. Віз, Wägelchen, *n.*
Вози́ти, *v. a.* führen, fahren, (auf e. Fuhrwerk od. Fahrzeug; verführen (сі́но, гні́й); 2) * — ся з ким sich viel mit jmdm zu schaffen geben; *b)* sich ungezogen benehmen, verzogen sein, *IГ.*
Возівня́, *f.* Wagenschoppen, *m.*
Возі́й, *m. Не.*s.Вози́льник.[Remise, *f.*
Во́зькати ся, stets hin und her fahren. [giessen.
Возливáти, *v. a.* † *Me.* 440 auf-
Во́злї, *praep.* mit d. *Genit.* neben, bei; an *Ог.* 178, 2. s. Уз.
Возлі́се, *n.* Waldrand, *m. Ш.* I. 43.
Возлюбле́нник, *m.* † Liebling, *m. Ш.* II.166.
Возми́тель, *МШ.* s. Грабі́тель.
Возмо́га, *f. K.* Vermögen, *m.* Möglichkeit, *f.*
Возмо́ре, *n. Др. с.* 133 Insel, *f.*
Возмужáти, † *v. n. K.* Mann werden, mannbar werden, reifen.
Возмути́ти ся, † — душе́ю, *K.* unruhig, gestört werden.
Возмущáти, † *v. a. Кч.* 200 aufrühren; in Aufruhr, in Wallung bringen; aufregen. [pört, ungehalten.
Вознегодувáти, † *v. n. K.* em-
Вознесе́не, *n.*Himmelfahrt Christi, *f.*
Во́зьний, *a. s. m.* Gerichtsbote, Amtsdiener, *m.*
Возни́к, (*d.* возниче́нько), *m.* воз-

ни́чий s. a. m. Cm. s. Візни́к.
Возни́ця, f. Darrhaus, n.
Вознобити, v. n. sich erkälten.
Вознови́ти, возновля́ти, v. a. † Гол. s. Віднови́ти, обнови́ти.
Возноси́ти, вознéсти, v. a. erheben, erhöhen; loben, preisen; — ся sich emporschwingen, sich erheben, hochmüthig werden. [wand, m. Кн.
Возня́, f. Schererei, Plakerei, f. Auf-
Возови́й, a. Wagen-, -á доро́га Fahrweg, m. возовé, n. s. a. Fahrge-
Возови́к, m. Не. s. Візни́к. [bühr, f.
Возови́ця, f. das Schaffen, das Einheimsen des Getreides bei der Ernte vom Felde.
Возо́к, m. возя́тко, n. s. Візи́к.
Возревнува́ти, †. v. n. K. eifrig werden, sich hingeben. [Vegetation, f.
Возросли́на, f. Pflanzenwuchs, m.
Возсїда́ти, v. n. † K. sich setzen.
Возстава́ти, v. n. † K. aufstehen,
I. Вой, g.вóя, m.Geheul,n. [erwachen.
II. Вой, m. Ч. III. 43 Зап. (Вер.) I. 14 s.Війна́; 2) pl. вóї Krieger, m. Ш. I. 359.
Войдува́нє, n. das Hin- u. Herzerren.
Войдува́ти ся, in Zerwürfnis, in
Войé, n. s. Біé. [Fehde leben, hadern.
Во́йна́, f. s. Війна́.
Войови́й, a. zum Zaunflechten geh.
Во́йско, n. Heer, Militär, n. Militärdienst, m.
Войско́вий, a. militärisch, Militär-.
Войскови́к, m. Militärist, m. Пс.
Войскови́ця, f. Armee, f. Пс.
Войту́л, m. Nbfl. des Прут.
Воївни́й, a. kampfesmuthig, tapfer, Ру.
Воївода́нка, f. K. Tochter eines Wojwoden, f.
Во́їн, m. Krieger, Kämpe, Soldat, m.
Во́їньский, a. K. militärisch.
Воїнствува́ти, † v. n. als Soldat dienen, K. [kämpfend.
Воїнству́ючий, a. -а цéрков,
Воїтель, m. Krieger, Kämpfer, m. IГ.
Воїти, v. a. den Zaun flechten.
В-о́кіл, в-окóло, adv. rings, ringsum, rundum.
Во́ко, вóчи s. 'Око &.
Во́крижем, adv. — ста́ти mit ausgestreckten Armen in Kreuzesform sich stellen.
Воль (то), — воль (то), conj. sei es dass, oder dass, entweder — oder, sowohl — als auch, Лгр. 139, Ог. 209, 2. У. [vel — vel].
Вола́р, m. Ochsenhirt, m.
Вола́рити, v. n. Ochsenhirt sein.
Вола́рня, f. Ochsenstall, m. У.
Воласа́ти ся, МШ. s. Волочи́ти ся.
Вола́стий, a. mit grossem Kropf, Левч.
Вола́ти, v. a. pol. H. 144. До. s. Кли́-
Во́льга, f. s. 'Ивола, (В.). [кати.
Вольго́та, f Левч. s. Пільга.
Во́ле, n. Kropf, m.
Во́лен, a. gewillt, willens, Шл.
Во́лене, n. Ил. das Wollen.
Во́ленька, вóлонька. f. dim. s. Вóля.
Воленю́к, Воляни́к, Воли́нець, -нця, Волиня́к, Волиняни́н, m. Bewohner von Wołynien.
Во́лик, n. dim. s. Віл; 2) Blattstengel; 3) Hirschkäfer, m.; 4) Bein. d. Fisolen, Ос. (61) IV. 34.
Во́линь, f. Wołynien, n.
Волиньский, a. wołynisch.
Воли́ти, — вóлю s. Вволи́ти, Ме. 462; 2) wollen, wünschen, Кч. 264; 3) — ся s. Волі́ти.
Воли́ця, f. s. Слобода́ 2), K. I. 86.
Во́лиш ягодорóдний, beerentragender Taubenkropf (Cucubalus baccifer).
Воли́ще, воли́ско, m. aug. s. Віл.
Во́лї — вóлї, s. Воль — воль.
Волі́вка, f. Wamme, f.
Волівня́, f. Ochsenstall, m.
Во́лік, -локу, m. die Spur, welche nach dem hingeschleppten Heu sich hinzieht.
Волі́ти, v. a. wollen, IГ.; 2) lieber, eher wollen; — ся s. Воли́ти ся. [garn, n.
Волі́чка, f. Stickwolle, f. Wollen-
Волїчко́вий, a. aus волі́чка.
Во́льний, a. (вільни́й), frei, unabhängig; — хлоп Bauer mit dem Rechte der Freizügigkeit, m.; -а кóрчма mit freiem Schankrecht, С. I. 88. Кв. II. 130. 404; вóльно, adv. frei; 2) langsam.
Во́льник, m. s. Вільник.
Во́льниця, f. Gegend, die an Allem Ueberfluss hat.
Вольноду́мець, -мця, m. вольноду́мний, a. Freidenker, freidenkerisch, Freigeist.
Вольноду́мство, n. Freidenkerei, f.
Вольноду́мствувати, v. n. Ш. I.

254 freisinnig sprechen, den Liberalen spielen.

Вольнозвичайність, -ости, *f.* Freiheit, Ungebundenheit der Sitten, *f.K.*

Вольнолюбство, *n.* Anlage zur Freiheit, Freiheitsliebe, *f.*

Вольность, s. Вільність; по вольности, *P.* I. 64 aus freien Stücken, von selbst, freiwillig.

Волнувати, волнити, *Зар. v. a.* bewegen; in Wallung bringen, Unruhe erregen, beunruhigen; 2) -ся, s. Хвилювати ся.

Воловар, *m. Гол.* III. 417 s. Волар.

Воловець, -вця, кремяник, *m.* Ochsenauge, *n.* (Buphtalmum cordifolium), *B.*

Воловий, *a.* Ochsen; Rind-; 2) — поступ, *K.* sehr langsamer Schritt, Schneckenschritt; -е очко Zaunkönig, *m.* (Troglodytes parvulus).

Воловик, *m.* Ochsenbesitzer, *K.*; 2) Wagen, mit Ochsen eingespannt, *m. Зак.*; 3) s. Волове очко.

Воловина, *f.* Ochsenhaut, *f.*; 2) воловина Rindfleisch, *n.* [sam.

Воловитий, *a.* schwerfällig, lang-

Воловід, (вал-), -вода, *m.* Seil zum Lenken der Ochsen; 2) Ochsenführer, treiber, *m. KC.* III. 600.

Волово, s. 'Олово.

Воловодити, *v. a.* Ч. IV. 438 hinführen, lästig hinhalten; — ся з ким mit jmdm sich herumbalgen.

Воловщина, *f.* Abgabe vom Vieh, *f.*

Воловяний, *a. Др. с.* 44 s. Оловяний. [ge, *f.* (Anchusa officinalis).

Вологлодка синька, *f.* Ochsenzun-

Вологость, -ости, *f. Кч.* 400, Feuchtigkeit, Nässe. *f.*

I. Володар, *m.* Ч. III. 38 Art Frühlingsspiel, *n.* Lied der Mädchen (in d. гаівки) s. Воротар.

II. Володар. *m.* Herrscher, Beherrscher, Gebieter, *m.*; 2) Name ruthen. Fürsten.

Володарити, *v. n.* s. Володіти. *Пар.*

Володарка, *f.* Herrscherin, Eigenthümerin, *f. Cm.*

Володарність, -ости, *f. BE.* володарство, *n. OE.* Machtgewalt, Herrschergewalt, *f.* Regime, *n.* Cäsarismus, *m.*

Володарский, *a.* Herrscher-, des regierenden Fürsten.

Володати, *v. n.* чим etw. zu gebrauchen, zu regen vermögen, рукою.

Володимир, Володко, *m.* Wladimir.

Володимирский, *a.* aus der St. aus dem Fürstenthume Wladimir.

Володислав, *m.* Wladislaw, Ladislaus. [Verwaltung, *f. Левч.*

Володіня, *n.* Herrschaft, Regierung;

Володітель, *m.* Herrscher, Gebieter, Herr; Verwalter, *m.*

Володіти, *v. n.* чим beherrschen, regieren, verwalten, von etw. Herr sein, über etw. herrschen, *Левч.*

Вологa, *f.* fette Feuchtigkeit.

Воложити, *v. a. Ал.* über jmdn herfallen u. ihn reissen, zerren.

Воложний, *a. Левч.* s. Вохкий.

I. Волок, -лка, *m.* збіжевий, Korn-, Rüsselkäfer, *m.* (Calandra granaria), *Пол.*

II. Волок, -оку, *m.* Grünzeug, Grünes, *n.*; 2) Speise vom Grünen, *f.*

III. Волок, -ока, *m.* Holzblock, *m.*

IV. Волок, -ока, *m.* grosses Fischnetz, Zugnetz; 2) Stange mit e. Seil zum Schleppen der Heuhaufen, *f.*; 3) *m.* Bauer der die Egge führt; 4) *pl.* s. 'Облаки, Wolken.

Волока, *f.* Grundstück eines Frohnbauern von 30 Joch u. 2100□ Klafter, *n.*; 2) *Гол.* III. 113.?

Волокенце, (-конце), *n. dim.* s. Волокно1) [die(Bast)schuhe zu zubinden.

Волоки, *pl.* Schuhbänder, Riemchen,

Волокита, *m.* Landstreicher, Vagabund, *m.*; 2) Besuchsameise, *f.* (Atta caephalotes); пустити ся на волокиту L. werden; 2) Landstreicherei, Vagabondage, *f.*

Волокитний, *a.* Wander-, streichend.

Волокливий, *a.* viel herumstreichend.

Волокнина, *f. Под.* Faserstoff, *m.* Fibrin, *n.*

Волокнистий, *a.* faserig, *B.*

Волокнистість, -ости, *f.* faserige Beschaffenheit.

Волокниці, *pl.* s. Плїсниці.

Волокно, *n.* Faser, *f.*; 2) Gewebe. Garn, Gespinst, *n.*; 3) Art Fingergeschwür; 4) Wasserkalb, *n.* (Gordius aquaticus).

Волоконник, *m.* чотирелистий vierblättrige Einbeere, (Paris quadrifolia); 2) Fingerwurm, *m.* (schwellende u. eiternde Entzündung, panaritium).

Волокти, s. Волочи, волочити.

Волокуш, *f.* Art grosses Zugnetz, Zuggarn d. Fischer. [tragende (Milo).
Волоўсець -сця, *m.* der Stiertra-
Волоцюгувати, *v. n.* Landstreicher sein, sich herumtreiben.
Волобчок, -чка, *m.* *Гол.* III. 519. s. Золове-бчко.
Волос, *m.* Haar, *n.*; *pl.* волоси bestimmte Anzahl; волосе, (*d.* волосечко) *n. coll.* unbest. Anz.; волос, волосе стає до гори, дибом становить ся *P.* I. 74 die Haare stehen zuberge; на волос, о в. um ein Haar, es fehlte nur sehr wenig, knapp; 2) s. Підбій *Др. с.* 24. *Еф.* 8.; 3) пєсій — Straubfuss (у коня), *m.*; 4) — підскірник Fadenwurm, *m.* (Filaria medinensis). [Berges.
Волосань, *f.* s. Волосінь; 2) N. e.
Волосанистий, *a.* haarartig.
Волосати ся, *Фр* s. Волосувати ся.
Волосатий, *ГШ.*; волосистий, *B. a.* haarig. [Comatula); 2) Nbfl. des Сян.
Волосатка, *f.* Haar- Stopfstern, *m.*
Волосина, (-инка), *f.* Härchen, *n.*; 2) s. Волосінь. [(Cyclidium pantotrichum) *B.*
Волосинок, -нка. *m.* Muffthierchen, *n.*
Волосичка, *f.* Trichine, *f.* (Trichina spiralis). [Mähne u. dem Schweife, *pl.*
Волосінь, *f.* Pferdehaare von der
Волосінка, (-янка), *f.* Dorngrasmücke, *f.* (Sylvia cinerea).
Волосіня, *f. Ру.* s. Волосяниця 1).
Волоский, *a.* welsch; 2) wallachisch, rumänisch; 3) — павук Lycosa singoriensis (ucrainensis).
Волосковатий, *a.* haarförmig; -а цівочка s. Волосниця 1).
Волосний, *a.* Haar-, Capillar-, -а рурка Haarröhrchen, *n.*
Волосник, *m.* s. Волокбнник 2); 2) s. Волос 2) *Др. с.* 25; 3) Blutwurz, *f.* Nabelkraut, *n.* (Geranium sanguineum).
Волосниця, *f.* Haargefäss, Capillargefäss, *n.*; 2) härenes Gewand, *K.*; 3) Hainrispengras, *n.* (Poa nemoralis).
Волосність, -ости, *f.* Capillarität, *f.*
Волосня. *f.* s. Волосінь. [*ГШ. Пол.*
Волосожар, *m.* Oriongestirn, *K.* Plejadengestirn, *n.*
Волосок, -ска, *m. dim.* Härchen, *n.*
Волость, *f.* Amt, *n.* Amtsbezirk, *m.*; 2) Land, Gebiet, *ІГ.* Complex der Landgüter, Latifundium, *n. K.*; 3) s. Власть (=власність), *Под.*
Волостель, *m.* † *K.* fürstlicher od. bischöflicher Commissär, Procurator.
Волостний, *a.* zum Amtsbezirke geh., Gemeinde-.
Волосувати, *v. a.* bei den Haaren reissen, raufen; — ся sich — — sich balgen; 2) *v. n.* Haare bekommen: vom Kukurutz am Kolben (stylus), *vgl.* Прясти.
Волосяк, *m.* Trichodectes, *B.*
Волосяниця, *f.* härenes Gewand, Haarhemd, *n. ГШ.*; 2) — овбщна Art Fadenpilz: Sporotrichum fructigenum, *Вол.*
Волосянка, *f.* Haartuch, *n. ГШ.*; 2) s. Волосінка. [nes leichtes Tuch.
Волосяньский, *a.* -е сукно fei-
Волоть, волота, волотка, *f.* Rispe, *f.* (panicula). [penbund, *n.*; 2) s. Волоть.
Волоте (-тя), *n. coll. Ме.* 206 Ris-
Волотьоватий, *a. B.* rispenförmig.
Волотюга, *f.* s. Волок (Speise aus grünzeug); 2) s. Підволока. [mäne, *m.*
Волох, Волошин. *m.* Wallache, Ru-
Волохатець, -тця, *m.* Bienenwolf, *m.* (Trichodes). [zottig.
Волохатий. *a.* zaserig, rauh, haarig,
Волохатість, -ости, *f.* Zottigkeit, Rauheit, *f.*
Волохач, *m.* Störsaat, *f.* Fuchsschwanz, *m.* (Amaranthus retroflexus) s. Волохатий. [streicher, Vagabund, *m.*
Волоцюга, волоцюжник, *m.* Land-
Волоцюжниця, *f.* Landstreicherin, *f.*
Волоцюжство (-цюство), *n.* Landstreicherei, *f.* Vagabondieren, *n. Фр. Ст.*
Волочене, *n.* Schleppen; 2) Eggen, *n. Kol.* I. 81.
Волочи, волочити, *v. a.* schleppen, ziehen, schleifen; 2) eggen; 3) — ся umherziehen, -streichen, vagabundieren; — ся з ким mit jmdm sich herumtreiben; — ся за ким jmdm nachgehen, -folgen, -ziehen.
Волочильник, волочильщик, *Левч. m.* Egger, Eggenführer, *m.*
Волочища, *pl. aug.* s. Волоки, *pl.*
Волочіне, *n. Не. Пр.* IX. 19 der Gang kleiner Bauernknaben an den Ostertagen mit Lobgesängen auf Christus.
Волочільнее, *s. n. a.* das Geschenk bei волочіне am Ostermontag, *Ч.* III. 24 [włóczebne].

Волочільник, -чінник, Ч. III. 24, *m.* Einsammler des Ostergeschenkes, *m.*; 2) *Bein.* des Ostermontags.

Волочовний, *a.* -і пісни Osterlieder in Weissrussland; s. Волочіне, *Не.*

Волочниця, *f.* Raubfliege, *f.* (Asilus), *B.*

Волочно, Verbalausdr. *adv.* so soll es sein, *Gr.* 29.

Волочок, -чка, *m. K.* I. 156 rundes Trinkglas auf e. Schnur.

Волошин, *m.* s. Волох.

I. Волошка, *f.* wallachisches, rumänisches Weib.

II. Волошка, *f.* haariger Klee (Trifolium alpestre); 2) *pl. M.* s. Блават. Cyane.

Волощина, *f.* Wallachei, Moldau, *f.* Rumänien, *n.*

Волуй, *m.* stickender Eierpilz (Agaricus foetens).

Волуйко, (вал-). *m. Bein.* eines Ungeschickten, Schwerfälligen; *Ochsenkopf, *m.*

Волуйковатий, *a.* ochsendumm.

Волхв, *m.* † Magier, Weise, Zauberer, *m. Ш.* I. 181.

Волхвіля, *f. КУ.* I. 222 s. Чарівниця.

Волшебний, *a. У.* Zauber-, feenhaft.

Волшебниця, *f. P.* II. 90 Wahrsagerin, Hexe; Fee, *f.*

Волюваня, волювака, *f.* (-ваха, -вак *m.*), Fischreiher, *m.* (Ardea).

Волюська, s. Олюська.

Волюшка, *f.* s. Воленька.

Воля, *f.* Wille, *m.*; 2) freier Wille, Freiheit, *f.* вже не наша — es steht nicht mehr in unserer Macht; 3) до-волї nach Belieben, zur Genüge; по єго волі nach seinem Willen, nach s. Wunsch; по-волі gemach, langsam, gelassen; дати кому волю jmdm Freiheit geben, Alles erlauben; добра воля guter Wille, gute Absicht; * Fröhlichkeit; 3) Freigrund, *m.* Freicolonie, *f.*

Воляк, *m.* Kropftaube, *f.* [воле].

Воляка, *m. K.* s. Волище.

Волянюк, волинюк, *m. Гал.* I. 684 s. Волинець.

Волярня, *f.* s. Волівня.

Воме́на, *f.* (*B.*) s. Оме́ла.

Вомига, *f.* s. Бех.

Вомісто, s. Вмісто, *Ш.* II. 139.

Вомпити, *v. n. Ко.* 33 anstehen, säumen; вонтпити, *Кч.* 136 zweifeln, [wątpić].

Вон! з віден fort von hier!

Вонь, *f. Тор.* s. Воня.

Вона, (она) s. Він; вні (они), *pl.*

Вонка, *adv. Wgr.* 128 Вні; draussen, *Гол.* III. 486.

Вонькир, *m.* — піднятися кого, gegen jmdn Groll u. Hass aufnehmen, §.

Воніти, *v. n.* duften, *У. ГШ.* [спend.

Вонний, *a.* duftend, duftig, wohlriechend.

Вонність, -ости, *f. Ст.* Duft, Wohlgeruch, *m.*

Вонтори, s. Втори.

Вонючий, *a.* übelriechend, stinkend.

Вонючка, *f.* s. Хріниця песя.

Воня, *f.* Geruch, Duft, *m. ГШ.*; 2) Gestank, *m. Кн.*

Воняти, *v. n.* übelriechen, stinken, (üblen) Geruch verbreiten.

Вообража́ти, *v. a.* собі що, *ГШ.* sich etw. einbilden.

Вообра́жене, *n.* Einbildung, *f. ГШ.*

Вообра́зня, *f. ГШ.* Einbildungskraft, *f.*

Вопал, *m.* harter Stuhlgang, Obstruction, *f.*

Вопари, *pl.* s. Опарі, заїди.

Вопити, *v. n.* † jammern, *ІГ.*

Вопіющий, *a.* rufend; — до неба himmelschreiend.

Вопль, *m.* † *K.* Klageton, Schmerzensruf, *m.*

Воплотити, *v. a.* † Leib geben, verkörpern, *Ш.* II. 212; — ся Mensch werden.

Воплощене, *n.* Menschwerdung, Incarnation, *f.*

Воплощений, *a.* verkörpert, Mensch geworden.

Вор, *m.* junger Hengst, (*Ф.*).

Вораль, s. Волар.

В'орати, *v. a.* einpflügen; — ся sich in fremdes Feld hineinpflügen.

Воробина, ворібо, -роби, *f.* s. Орябина.

Ворвіль, -воля, *m.* Hautblase, *f.*

Ворволинець, -нця, *m.* Wurzelblasenqualle, *f.* (Rhizophysa), *B.*

Воренька, *f.* Stange, *f.* s. Ворина.

Воре, ворине, *n.* ворина, *f.* Zaun, *m.* Hürde, Umfriedung aus Latten, *f.*

Вориняний, *a.* zum Lattenplanken, zur Umfriedung geh.

Ворівский, *a. Кв.* II. 317 gestohlen; diebisch.

Воріте́нний, *s. m. a. Ру.* Thorschliesser, *m.*

Ворітний, *a.* zu ворота geh.

Ворітник, *m. K.* Thorwächter, *m. Га.* I. 127.

Ворітниця, *f.* eine Latte von ворота; 2) kleines Lattenthor; *pl. АД.* I. 41.

Ворíх, ворішина, s. Оріх, орішина.

Ворі́шинка, *f.* Ackerschottenklee, *m.* gelbe Vogelwicke (Lotus corniculatus).
Ворка́, *f. Ос.* (61) II. 94 das Murren.
Ворковйна, *f.* Ч. V. 77 Art Pflze.
Воркот, *m. Bein.* des Katers: Murrner, Schnurrer, *m.* [Katze.
Воркота, *f.* Schnurren, Spinnen der
Воркота́ти, (-ті́ти), *v. n.* schnurren; 2) unwillig murren; 3) girren, gurren (v. Tauben); 4) в животі́ im Bauche knurren. [Lärm, *m.*
Воркотня́, *f.* das Murren; Hader,
Воркоту́н, *m.* Murrkopf, Griesgram, *m.*
Воркоту́ха, *f.* mürrisches, zänkisches Weib, *С.* II. 204.
Ворку́ня, *f.* — костоли́чка Knurrhahn, *m.* (Trigla hirundo).
Воробе́йник, *m.* Ackerhirse, Schminkwurzel, *f.* (Lithospermum arvense).
Воробе́ць, -бця́, (-бе́ль, -бля́), *m.* Sperling, Spatz, *m.* (*d.* воро́бчик); 2) Art гаївка, *Kol.* I. 154. 157. [lings.
Вороби́ний, воро́бячий, *a.* Sper-
Вороби́нка, *f.* сови́нка- Zwergkauz, Käuzlein, *n.* (Surnium passerina).
Вороби́ця, воробчи́ха, *f.* Sperlingsweibchen, *n.* [tzenvolk, *n.*
Вороби́я́, *f. coll.* Sperlinge, *pl.* Spa-
Вороба́чка, *f.* zottige Wicke (Vicia villosa); 2) Sperlingsdreck, *n.*
Во́рог, *m.* Feind, Widersacher, Todfeind; 2) * Dieb, *m.*
Воро́га, *f.* s. Ворожи́ця. [seligkeit, *f.*
Ворогова́нє, *n.* Feindschaft, Feind-
Ворогу́вати, *v. n.* на ко́го́ feindlich gegen jmdn gesinnt sein, jmdn anfeinden. [phezeiung; Vorbedeutung, *f.*
Ворожба́, *f. Пар.* Weissagung, Pro-
Ворожби́т, *m.* Wahrsager, Weissager, *m.*
Ворожби́тка, *f.* Wahrsagerin, *f.*
Ворожби́тний, *a.* wahrsagend. [*Тор.*
Ворожби́тство, *n.* Wahrsagerei, *f.*
Воро́жда, *f. Сm.* s. Вра́жда.
Вороджува́ти, *v. n. Гол.* I. 116 s. Враждува́ти (на ко́гось). [gegnerisch.
Воро́жий, *a.* feindlich, feindselig,
Ворожи́ля, *f. У.* s. Воро́жка.
Ворожи́ти, *v. a.* weissagen, wahrsagen, prophezeien; 2) beschwören, zaubern, на що́сь. [dersacherin, *f.*
Ворожи́ця, *f.* arge Feindin, Wi-
Воро́жка, *f.* Wahrsagerin, Weissagerin, Prophetin; 2) Zauberin, *f.*; 3) ворожки́ роски́нути, *Кух. Ос.* (61) XI. 21 Karten aufschlagen, legen. [sein.
Ворожкува́ти, *v. n. Зар.* воро́жка
Ворожли́вий, *a. Гуш.* wahrsagend.
Ворожне́та, ворожня́, *f. coll. K.* Feinde, Widersacher, *pl.* [121.
Ворожне́ча, *f.* Feindschaft, *f. М*+*Б.*
Воро́жчин, *a.* der Wahrsagerin.
Воро́за, воро́зка, *f.* Leine, Schnur; Schlinge, *f.* (у батога́).
Ворозький, *a.* кінь ein feuriges Ross, *B.*; flink. [рох.
Во́рок, -ока, *m.* Sack, *m. H.* 28 s. Бо́-
I. Во́рон, *a.* s. Воро́ний (кінь).
II. Во́рон, *m.* —и́стий, Rabe, Kolkrabe, *m.* (Corvus corax), (крук).
Воро́на, *f.* чо́рна Rabenkrähe, *f.* (Corvus corone); 2) — сі́ра Nebelkrähe, (C. cornix); 3) Nebenfl. der Би́стриця.
I. Вороне́ць, -нця́, *m.* кінь-, *Me.* 339. Ч. III. 275 s. Воро́ний.
II. Вороне́ць, -нця, *m.* Pfingstrose, Päonie, *f.* (Paeonia tenuifolia); 2) Nbfl. des vereinigten Че́ремош.
Воро́ний, *a.* rabenschwarz, schwarz; — кінь Rappe, *m.* [-е ма́сло s. Підво́я.
Воро́нїй, *a.* der Krähe, Krähen-;
Ворони́ло, *n. Пол.* Bronzirsalz, *n.* Spiessglanzbutter, *f.*
Воро́нка, *f.* Trichterloch, Spundloch, *n.* (в бо́чці); 2) Loch in e. Flöte.
Воро́ннє, *n. coll.* Raben u. Krähen, *pl.*
Вороня́ки, *pl. N.* e. Gebirgszuges.
Вороня́чка, *f.* чо́рна Rausch-Krähenbeere, *f.* (Empetrum nigrum).
Воро́ска, *f.* Ч. V. 339 s. Воро́зка.
Воро́ський, *a.* überflüssig; 2) lästig, *Gr.* 29. [*f. Пол.*
Во́рот, -ота́, *m.* Cylinder, *m.* Welle,
Воро́та, (*d.* воро́тонька, ворітця́та), *pl. g.* ворі́т Thor, *n.* Thorflügel, *pl.* gew. aus Latten gemacht.
Ворота́р, *m.* Thorschliesser, -wächter, *m.*; 2) Art гаївка, *АД.* I. 38—42.
Ворота́ти, *v. a. Ф.* herumbewegen, -wenden; 2) про́со — enthülsen; ду́бе — stampfen.
Вороти́ло, *n.* s. Вере́те́но.
Воро́тич, *m.* Reinfarren, *m.* (Tanacetum vulgare), *Вол.*
Воротій, *m.* (-те́, *n.*), Anfahre, *f.* Angewende, *n. vgl.* Су́головки.

Воро́тка, *f.* Räderthierchen, *n.* (Rotifer), *B.*

Воро́тник, *m. Га.* I. 127 s. Ворота́р.

Воротя́ (-é), *n. Ш.* II. 108 Rückkehr; Rettung, *f.*

Во́рох, *m.* воро́ха, *f. M.* III. 94 Haufen, *m.*; 2) Getümmel, Wirrwar, *n. P.* I. 4 * Unruhe, Intrigue, *f.*; 3) в во́росї zusammen, gehäuft; во́рохи, во́рохом *adv.* haufenweise, in Haufen, zusammen.

Ворохо́бити, *v. a.* aufrühren, aufwiegeln. [risch.

Ворохобли́вий, *a. Це.* aufrühre-

Ворохо́бник, *m.* Aufwiegler; 2) der Aufständische, Empörer, Insurgent, *m.*

Ворохо́бниця, *f.* Aufwieglerin; *f.* Kupplerin, *f.* *(Ф.)*

Ворохо́бня, *f.* ворохо́бство, *n. Фр.* Aufruhr, Aufstand, Tumult, *m.*; 2) Kupplerei, *f.*

Ворохо́ль, *m.* Nbfl. des Прут.

Вороча́ти, *v. a.* wenden, kehren; 2) s. Коти́ти, *Др. с.* 125; 3) — ся s. Верта́ти ся.

Вороши́ти, *v. a.* aufscheuchen; 2) *v. n.* слова́ми, *Ф.* *(Веч.* I. 65) dicht häufen (?); 3) — ся до ко́гось, *Ф.* sich in den Haufen einmengen.

Во́рошний, *a.* gemeinschaftlich, Massen-; haufenweise, allgemein, *Кл.*; во́рошно, *adv. Зар.* zusammen.

Во́рса, *f.* Haar auf d. Tuche od. Wollenzeuge, *n.*; 2) * во́рсу ви́терти кому́ jmdn abwalken, ihm tüchtig zusetzen, *Ко.* 218.

Ворси́нка, *f.* Zotte, *f. Под.* [ся.

Во́рсити ся, на ко́го s. Наво́рсити

Ворся́нка, *f.* Kardendistel, Weberkarde, *f.* (Dipsacus fullonum).

Ворухли́вий (-рушл-), stürmisch, aufgeregt, *Зг.* aufregend.

Вору́шити, *v. a.* rühren, stöbern; bewegen, aufregen; — ся sich —.

Ворушня́, *f.* Aufruhr, Tumult, *m. Ог.*

Ворюга, воря́га, *Левч.* воря́к, *m.* s. Злодюга; 2) воря́га, s. Во́рог 1).

Воря́бка, *f. Luts. gr.* 157 s. 'Оря́бок.

Воска́рка, *f.* Frau, die mittels Wachsguss wahrsagt, *Ф.* [Haut, *Пол.*

Воскі́вка, *f.* Wachshaut, schwielige

Во́склик, *m.* † Anruf, *m.* Apostrophe, *f.* (mit Pathos), *Кч.* 228.

Воскликнове́не, воскли́ца́не, *n.* † *K.* Jubelklang, *m.*

Воскобо́йна, *f.* Wachsträbern, *pl.* Wachskeule, *f.* (Rückstand beim Auspressen der Wachswaben); 2) — золотя́чка, *f.* Goldruthe, *f.* (Solidago virgaurea).

Воскобо́йник, *m.* Wachssieder, -bossierer, *m.*; 2) Aufkäufer d. воскобо́йна 1).

Воскобо́йниця, *f.* Wachspresse, *f.* Wachsiedergeräth, *n.* [presse, *f.*

Воскобо́йня. *f.* Wachsiederei; Wachs-

Воско́вий, *a.* Wachs-, wächsern.

Восковиця, *f.* s. Воскі́вка.

Восколі́йник, *m.* Wachszieher, -bossierer, *m. Пар.*

Воскре́с, *m.* Lebensfrische, *f.* Leben, *n.*; 2) Jerichorose, *f.* (Anastatica hierochuntica).

Воскресе́не, *n.* Auferstehung, *f.*

Воскресе́нський, *a.* храм zur Ehre der Auferstehung Christi erbaut, geweiht.

Воскреси́тель, *m.* Erwecker, Wiedererwecker, Wiederhersteller, Beleber, *m.*

Воскреси́ти, воскреша́ти, *v. a.* auferwecken, wiederbeleben; herstellen.

Воскре́сний, *a.* Auferstehungs-.

Воскре́сник, *m.* Schüler der Sonntagsschule, *m.*

Воскре́сну́ти, *v. n.* auferstehen, (vom Tode); wiederhergestellt werden.

Воскува́ти, *v. a.* wichsen.

Восьма́, *adv.* achtmal, *K.* (*гр.* 107).

Во́смеро, s. Осмеро.

Восмерува́ти, *v. a.* in 8 Theile theilen, hauen, *C.* I. 257.

Восьмілова́ті, *pl.* Mistelartige, *pl.* (Loranthaceae). [dungsanstalt, *f.*

Воспита́лище, *n.* Erziehungs-, Bil-

Воспита́льниця, воспита́телька, *f.* † Erzieherin, *f. Кн.*

Воспита́ние, *n.* (-а́ность, *f.)* † Erziehung, Bildung, *f. K.* [ger, *m.*

Воспита́тель, *m.* † Erzieher, Pfle-

Воспита́ти, воспи́тувати, *v. a.* erziehen, bilden. [II. 182.

Воспряну́ти, *v. n.* † erwachen, *Ш.*

Восьтильо́зний, (-льо́стий), *a.* so sehr gross, §. [III. 36.

Вості́к, *m.* scharfer Ostwind, *Гол.*

Востіка́ти, востї́ха́ти, *v. a.* stäupen, züchtigen.

Восто́к, -то́ку, *m.* † s. Вехід; Osten, *m.*

Востоко́вець, -вця, *m.* *У.* Ostwind, *m.*
Во-стокро́т, *adv.* hundertmal.
Восто́рг, *m.* Entzücken, *m.* Begeisterung, *f.* Enthusiasmus, *m.*
Восторга́ти, (-торгну́ти) ся, чим *К.* sich womit begeistern, wovon entzückt werden; восторже́ний, *ptc.* *К.* entzückt.
Восторжествова́ти, *v. n.* † Triumph feiern, *К.*
Східний [Ost, östlich.
Восто́чний, (-тошний *Др. с.* 75), *a.*
Восхи́т, *m.* s. Восто́рг, *В.* [га́ти.
Восхити́ти, восхища́ти, s. Восторга́ти.
Во́сход-со́нця, *Р.* I. 35 s. Всхід-со́нця.
Воте́нький, *a* s. Оте́цький [со́нця.
Воті́лене, *n.* *Пар.* s. Вопло́щене.
Во-тро́йци, *adv.* *Га.* I. 9 zum dritten Male.
Вотхнове́не, *a.* *Гол.* s. Вдохнове́не.
Вохки́й, *a.* feucht, nass; *adv.* во́хко.
Во́хкість, -ости, *f.* Feuchtigkeit, Nässe, *f.*
Вохкомі́р, *m.* Hygrometer, *m.* *Пол.*
Вохча́тка, *f.* Wasserbärthierchen, *n.*
Вохчи́ти, s. Звохчи́ти [(Emydium), *В.*
Воцари́ти ся, †, seine Herrschaft gründen, den Thron besteigen.
В-очеви́дь, в-оче́х, *adv.* vor aller Augen, öffentlich. [glotzend ?
Вочки́стий, *a.* -і о́чи *Ч.* V. 39
В-очу́, *adv.* *М.* II. 98. s. В-очеви́дь.
Вош; во́ша, *Ч.* III. 108 *f.* Laus; Kopflaus, *f.* (Pediculus capitis); 2) — вша́вка Läusesuchtlaus (P. tabescentium); 3) — оде́жна, Leib-, Kleiderlaus
Воши́вий, *a.* läusig. [(P. vestimenti).
Воши́нок, -нка, *m.* Polypenlaus, *f.* *В.*
Вошобі́й, -бо́я, *m.* Lausbub, *m.*
Воща́на, (восча́на) *f.* wachsgelber Rost.
Воща́нка, *f.* Wachstuch, *n.* *Пар.*
Воща́тка, *f.* Wachsblume, *f.* (Cerinthe minor), *В.*
Вощи́на, *f.* Wabe, Wachswabe, *f.*
Вощи́ти, *v. a.* wichsen.
Воюва́ти, *v. n.* Krieg führen; 2) Auftritte machen, toll treiben; 3) — ся kämpfen, *Р.* I. 53. [Soldat, *m.*
Во́як; войка, *Кн.* *m.* (*d.* воячо́к), *m.*
Войцкий, *a.* Soldaten-.
Впад, *m.* *М.* II. 83. Fall, *m.* до впа́ду bis zum Niederfallen; 2) Wasserfall, *К.*
Впада́ти, впа́сти, *v. n.* hinein-, einfallen; 2) einbrechen, eindringen; 3) wohin kommen (на хви́лю), на коня́ sich auf's Pferd werfen; 4) на га́дку auf den Gedanken verfallen; 5) — в о́чи auffallen; 6) fallen, sich ergiessen; 7) fallen, spielen ins (о ба́рві); 8) — ся на щось auf etw. vertrauen; як ся впа́де wie es sich trifft; впада́е, *К.* es schickt sich, ziemt, s. Випада́е.
Впа́дина, *f.* *Под.* Vertiefung, Grube, *f.*
Впа́дниця, *f.* Loth, Einfallsloth, Senkblei, *n.* [einstopfen.
Впакува́ти, *v. a.* einpacken, hin-
Впаркани́ти, *v. a.* mit dem Planken umgeben, *Ф.* [Хрань Б.!
Впаси́ Бо́же —! *Ч.* II. 357 s.
Впаску́дити ся, Unrath machen, scheissen.
Впа́трен, *a.* він сво́му не — er weiss für das Seinige weder Rath noch Ordnung.
Впатрі́не, *n.* *n.* s. Огля́дність.
Впевни́ти ся, ким, sich auf jmdn verlassen, *К.*
Впелени́ти ся, eindringen, seine Stätte finden, Wurzelschlagen, в чи-
Впе́лес, *m.* Echthrus, *В.* [мо́сь, *Зг.*
Впелеси́ти ся, Впелю́скати ся, s. Вна́дити ся, вчепи́ти ся.
Впера́ти, впе́рти, *v. a.* hineindrängen; 2) s. Вмо́вити; 3) — ся eindringen, einstürmen, *Ш.* I. 246; *b*) s. Опе́рти ся, *К.*
В-пе́рве — на-пе́рве, *adv.* zum allerersten Male. [2) впе́ред zuerst.
Впере́д, *adv.* *gr.* künftighin, *Ме.* 48;
Вперезати, s. Опереза́ти.
Впечали́ти, s. Опечали́ти.
Впечатлі́не, *n.* *Зг.* Eindruck, *m.*
Впечи́, s. Упечи́; — ся кому *М.* II. 7 jmdm überaus lästig werden.
Впин, -у, *m.* Einhalt, Rückhalt, *m.* Abwehr, *f.* Schranken, *pl.*
Впини́ти, s. Спини́ти.
Впи́р, вупи́р *Н.* 33 s. Опи́р.
Впира́ти, s. Впера́ти.
Впис, *m.* впи́сане, впи́суване, *n.* Einschreibung; Eintragung, *f.*
Вписа́ти, впи́сувати, *v. n.* einschreiben, eintragen; — ся sich —.
Вписови́й, *a.* вписове́, *s. n. a.* Einschreibegebühr, Einschreibegeld, *n.*
Випихати, упхну́ти, віпхну́ти, hineinstossen, -stecken. [in der Mitte, mitten.
В-пів, *adv.* zur Hälfte, halb entzwei;

В-півя́вно, *adv. Ваг.* сни́ти, halb wirklich. [mit vielen Fächern, fächerig.
Впівперегра́д, *adv. В.* поділе́ний mit vielen Fächern, fächerig.
Впіли́ти ся, s. Впяли́ти *Лір.*
Впірну́ти, *v. n.* hineintauchen.
В-плав, schwimmend. [chen, *Зг.*
Впленя́чити ся, sich wo breit ma-
Впле́сти, вплїта́ти, *v. a* ein-, hineinflechten, -winden.
Вплив, *m.* Einfluss, *m.* Wirkung, *f.*
Впливати, вплину́ти, *v. a.* hineinfliessen, einströmen, einlaufen; 2) — на кого́ auf jmdn einwirken, Einfluss ausüben; 3) до ка́си,— einlaufen, einkommen.
Впливо́вий, *a.* Einfluss habend, einflussreich. [245; 2) * im freien Fluss, *K.*
Вплинь, *adv.* s. В-плав, *Зак. Др.с.*
Вплї́тка, *f.* das Band am Ende d. Haarflechte eingeflochten, *Нав. Пр.* III. 271 s. Ви́плїтка.
Вповажни́ти, *v. a. K.* кого jmdm Ansehen, Achtung verschaffen; ehren, *Ру.*
Впови́вати, впови́ти, s. Повива́ти,
Вповива́ч, *m.* s. Повива́ч. [пови́ти.
Вповівати ся, sich in Schmerz winden, sich unruhig wälzen.
В-подві́йнї, *adv.* zweimal.
Вподо́ба, *f.* до -би менї (моєї) nach meinem Gefallen, n. m. Sinn. [*Ог.* 196.
Вподо́бний, *a.* кому́, lieb, gefällig,
Впоїти, впо́ювати, *v. a.* кому́, в кого́ щось einflössen, einprägen.
Впокі́й, -ою, *m.* Ruhe, *f. Кч.* 390.
Впокі́йний, *a. K.* s. Спокі́йний.
Впольну́ти, *v. a.* s. Віпрну́ти, *Зап.* II. 459. [Junge werfen (коро́ва).
Вположи́ти ся, s. Положи́ти ся,
В-попе́рек, *adv.* quer, in die Quere; 2) s. В-пів: mitten.
Впопереначку, *adv.* abwechselnd.
В-по́пихахъ, *adv.* hinstossend, stossweise. [od. Fracht; frei; müssig.
В-порожнї, *adv.* leer, ohne Ladung
Впопру́жити, *v. a.* (коня́) den Schattelgurt festschnallen, *Kol.* I. 101.
Впоро́ти, *v. a.* s. Вда́рити.
Впо́руч, s. По́руч.
Впору́чний, *a.* gleichlaufend, parallel.
В-по́слїд, (-ди) *adv. Ф.* hernach, zuletzt; найупо́слїд allerzuletzt.
Впослї́дити, *v. a. K.* hintansetzen. zurücksetzen.

В-по́тайцї, *adv.* im Geheimen.
Впотї́ти, *v. n.* Ч.IV.14 s. Впріти.
Впотрі́йнї, *adv.* dreimal.
Впотужни́ти, *v. a.* когось, kräftigen; zu jmds Macht beitragen.
Впра́ва, *f.* Uebung, Einübung, Abrichtung; Fertigkeit, Geläufigkeit, Rou-
В-пра́вдї, *adv.* zwar. [tine, *f.*
Впра́вити, вправля́ти, *v. a.* когось до чого jmdn einüben, dh Uebung zur Fertigkeit bringen, einschulen; — ся sich —; 2) s. Упо́рати ся.
Впра́вний, впра́влений, *a. ГШ.* geübt, eingeübt, gewandt, geschickt, geschult. [Fertigkeit, Gewandheit, *f. ГШ.*
Впра́вність, -ости, *f.* Geübtheit,
Вправо́вувати ся, *Под.* sich verwalten, eine Verfassung haben. [Hand.
Вправо́руч, *adv.* rechts. zur rechten
Впридо́бити, впридобля́ти, *v. a. M.* II. 194 in Ordnung bringen, einrichten; 2) versehen, versorgen, *Левч.*
В-при́пуст, *adv.* in Fülle und Hülle, satt. [sprengen.
Впри́скати, *v. a.* bespritzen, be-
В-при́явки, *adv. Cm.* in der Vorstellung, in d. Erscheinung. als Vorspielung.
Впріти, s. Упріти. [s. Вве́дене.
Впрова́джене, *n.* Einführung, *f.*
Впроваджа́ти, впрова́дити, *v. a.* ein-, hineinführen, installiren; — ся einziehen, eine Wohnung beziehen.
В-продо́вж, *praep.* mit d. *Gen. Cm.* — сього während dem, unterdessen.
Впроси́ти ся, впро́шувати ся, sich einbetteln. [s. Впря́м.
Впрост, *adv. Ил.* gerade, geradezu,
Впрост-супере́чний, *a. Ил.* contradictorisch. [Reihen hintereinander.
В-про́стяж, *adv. K.* I. 266 in (zwei)
В-про́чім, *adv.* im übrigen, übrigens.
Впрягати, впрячи́, s. Запряга́ти.
Впряда́ти, впря́сти, s. Запряда́ти.
Впрям, *adv.* gerade, gerade aus *M.*; 2) wirklich, gewiss, fürwahr, *Др. с.*295.
Впря́мий, *a.* s. Упря́мий; 2) zudringlich. [Kleider auf sich nehmen.
Впу́гати ся, в одеж — *Не.* viel
Впуска́ти, впусти́ти, *v. a.* ein-hineinlassen; 2) s. Упусти́ти.
Впу́скне, впу́стне, *n. a.* s. ЧIV.186 Einlassgeld, Einlassgebühr *n. R.* 51.
Впу́тати, *v. a.* verwickeln, einmi-

schen; verwirren; — ся sich —

Впхнути, віпхати, s. Впихати.

Впялити, v. a. einspannen; -stecken, schlagen; — ся sich — — einflechten.

Враг, m. † s. Ворог; до врага, P. I. 63 zum Henker viel, überaus viel.

Враговий, a. s. Вражий.

Врад, вряд, s. Уряд.

Врадити, M. s. Урадити, n. Порадити, ausrichten, zuwege bringen, Кч. 159. M. [Heerführer, m. Ру.

Врадник, врядник, m. s. Урядник;

Вражба, Ру. вражда, f. Feindschaft, Feindseligkeit, f.

Враждати, Кв. II. 265, враждувати, v. n. feindlich gesinnt sein, f. handeln, на кого gegen jmdn.

Враждиний. a. Лїр. s. Ворожий.

Враженний, a. Wgr. XIV. sehr feindlich.

Вражий, a. s. Ворожий; 2) böse, schlimm; — син Sohn des Feindes; Feind.

Вражіне, враження, n. Eindruck, m. ГШ. [die Eindrücke aufnehmend.

Вражливий, a. empfindlich; leicht

Вражливість -ости, f. die Eigenschaft, Eindrücke, Einflüsse aufzunehmen, auf sich wirken zu lassen, Receptivität, f. Ган.

Вражнь, вражня, f. s. Ворожня, Лїр.

I. В-раз, adv. auf einmal, zugleich, sammt; 2) gleich viel. [Verletzung, f. M.

II. Враз, m. Schlag, Stoss, Stich, m.

Враза, f. Ст. Wunde, f.

Вразе, вразице, Vocat. in der Formel der Hebamme beim Vergraben des Mutterkuchens, Ч. IV. 5.

Вразити, вражати, (ур-). v. a. durch Stoss, Berührung an einer kranken (schmerzhaften) Stelle Schmerzen verursachen; * schmerzlich berühren, treffen; 2) beleidigen, kränken; 3) einprägen в память; Eindruck machen; — ся Др. с. 92 sich beleidigt sehen, s. verletzen, s. anstossen; s. einprägen.

Вразливий. a. (adv. M. III. 106) empfindlich treffend, schmerzlich, hart; 2) s. Вражливий, Фр.

Вразний, вразьний, a. gleichmässig, von gleichem Mass.

Враніншний, a. Гр. s. Ранїшний.

В-ранцї, adv. früh, in der Frühe.

Вратик, m. N. e. Berges.

Врахувати, s. Вчислити.

Врацати, v. n. sich erbrechen.

Врацовини, pl. das dh Erbrechen Herausgespieene.

Врачити, H. 231 s. Урачити.

Врачувати, v. a. † heilen, curieren, Ш. II. 270. [Beschädigung, f.

Вред, m. † Schaden, Nachtheil, m.

Временний, a. † К. zeitlich.

Времéньщик, m. К. II. 288 seltsamer, ungewöhnlicher Mensch, (v. ОпАр).

Времізувати, v. a. künstlich verfertigen, ausführen.

Врéмне, Ч. IV. 594. врéмя, -мени, n. АД. I. 260 rechte, passende Zeit.

Вривати, v. a. s. Уривати, вірвати; руки dh allzu schwere Bürde müde reissen, lähmen; — ся gewaltsam eindringen, einreissen, einfallen; в чужі права in fremde Rechte eingreifen. [stück.

Врívок, -вка, m. abgerissenes Seil-

Врити ся, sich ein-, hineinwühlen, sich eingraben. [adv. missliebig.

Вритний, s. Влізливий; вритно,

В-рівень, Кн. в-рівнї, adv. стояти auf gleicher Stufe stehen.

Вріз, m. Einschnitt, m. Пар.

Врізати, врізувати, v. a. s. Урізати; 2) einschneiden; 3) * штуку, — ся § von e. ausserordentlichen (ungeheuerlichen, lächerlichen, dummen) Leistung.

Врізний, a. B. spaltig. [darauf.

В-рік потому, adv. ein Jahr hernach,

Врікати, v. n. комусь, Ф. s. Дорікати. [* ungehalten sein, hassen.

Вріти, v. n. ВШ. kochen, brodeln;

Врода, f. s. Урожай; 2) s. Урода.

Врожений, a. angeboren.

Вродливий, (ур-), a. schön, hübsch, anmuthig, wohlgestaltet; 2) на все — чоловік, P. I. 74 schöpferisch, productiv; geschickt, anstellig.

Вродність, -ости, f. B. s. Урожайність. [Вродливий.

Вродовитий, a. gebürtig; 2) s.

В-розвижки, adv. in die Höhe, in die Lüfte.

Врозкошити ся, Зг. zum rechten, immerwährenden Genusse der Lust u. Wonne gelangen, in Wollust aufgehen.

В-розсип, adv. M. I. 72 auseinander, in die Flucht.

Врозуміти, врозумляти, v. a. Ш.

I. 376 belehren, überzeugen.
Вронйти, s. Уронйти, У.
Врóслий, a. eingewachsen.
Вростáти, врастáти, вростй. v.n. einwachsen. [Flucht gejagt, zerstreut.
В-рóстич, adv. auseinander, in die
Врóчисть, f. Fest, n. Feier, f.
Врочйстий, a. einmal im Jahre, jährig, -е сьвято Jahresfest, n. s. Урочйстий. [Holzung, f. Term.
Вруб, m. Recht des Holzschlages, n.
Врубáти, врубнути, врубувати, v. a. einhauen, -hacken; — ся в чийсь лїс v. unrechtmässigem Holzschlag. [чик.
Врýблик, m. pol. Ч. V. 273 s. Воробó-
Вручáти, (-чйти). v. a. einhändigen; anvertrauen, empfehlen.
Врýчість, -ости, f. Те. Tüchtigkeit, f. wackerer Sinn.
Вряд, m. pl. чиї ту вряди (-рé-)? wer herrscht, befiehlt, ordnet hier an?
Врядй-гóди, adv. von Zeit zu Zeit, zeitweilig, dann u. wann, selten wann.
Врядйти, s. Урядйти, зарядйти; 2) — ся, Рч. 112 sich ankleiden, Gr. 56.
Всаджáти, всадйти, v. a. ein-, hineinsetzen, aufsetzen, wohin setzen; всадйти в тóе такі грóші viel Geld (fruchtlos) hineinlegen. [reis, n.
Всáдник, m. Steckling, m. Steck-
Всьвіщнýти, v. a. М. III. 59 plötzlich beleuchten.
Все, (всьо), neutr. zu Весь, alles, ganz, всьóго нá-всього Alles in Allem (лишé тíлько); 2) adv. immer, immerfort, forthin; всé-би immer doch.
Всебитé, n. [бы-], У. Allsein, n.
Всеблагйй, a. allgütig.
Всеблáгість, -ости, f. Allgüte, f.
Всевидїне, n. das Allessehen, n. Тор.
Всевидящий, a. allsehend. [(Gott).
Всевйшний, a. der Allerhöchste
Всевіда, m. Alleswisser, m. К.
Всевідущий, a. allwissend.
Всевідýщість, -ости, f. Allwissenheit, f. [(81) 132.]
Всевічний, a. ewig lebend, [Сьв.
Всевлáдний, a. К. Alles beherrschend, viel vermögend, allmächtig.
Всевлáдство, n. Фр. Despotismus, m.
Всеволóд, m. Name ruthen. Fürsten.
Всегосьвітний, a. das Weltall betreffend, weltlich.
Вседержйтель, m Allerhalter (Gott) m. Ш. I. 335. [rer, m.
Всеживйтель, m. Пар. Allernäh-
Всéзелень, f. Wintergrün, n. (Pyrola).
Всезелéний, a. immergrün, В.
Все-злé-лихе, n. К. Еѣ. 24 alles Böse, Tod u. Verderben.
Всезнáйко, n. Alleswisser, m.
Всезнáне, n. das Alleswissen, К.
Всеїдна, f. a. s. Зап. I. 324 s. Заїдльниця. Ш. I. 175. [unfehlbar.
Всеконéчно, adv. nothwendigst,
Вселéнна, f. die ganze Welt, Erdkreis, m Weltall, n.
Вселéнський, a. kosmisch, im Weltraume entstanden; 2) allgemein, ökumenisch. [Manifest, n. Др.
Вселюдний, a. Це. öffentlich; лист
Вселюдно, adv. öffentlich, Ст.
Вселюдський, ВБ. Фр вселюдский, Т.а. allgemein menschlich, absolut human.
Вселйти ся, Wohnsitz aufschlagen, К.; 2) когó s. Всилйти ся.
В-сéме, adv. zum siebenten Male, К.
В-сéмеро, adv. siebenfach.
Всемйлостивий, (-стний, У.), a. der allergnädigste.
Всемйрний, a. Welt-, der ganzen Welt, Universal-, allgemein.
Всемóга, f. П. n. 121 Allmöglichkeit, Allmacht, f. [gewaltig.
Всемогýщий, a. allmächtig, all-
Всемогýщество, n. всемогýчість, -ости, f. Allmacht, Allgewalt, f.
Всень, Ч. IV. 467 всéнький, a. s. Весь, Др. с. 177.
Всенáродний, a. К. ВБ. das gesammte Volk betreffend, allgemein, öffentlich, Кн. [unvermeidlich.
Всенепремінно, adv. Кв. II. 314
Всенóчне, (-нóшне), n. a. s. Gottesdienst ehemals die ganze Nacht hindurch vor einem hohen Feste während, jetzt gew. sehr früh abgehalten, n.
Всеобщйти, v a. generalisieren, ГШ.
Всеоднак, adv. immerhin, nichtsdestoweniger, Тор. [überwindend.
Всеодолївáючий, a. К. alles
Всеоживлáючий, a. Alles belebend, До. [te Scharen; 2) volle Rüstung.
Всеорýже, n. coll. К. alle bewaffne-
Всепáлене, n. Пу. Brandopfer, Holo-
Всепітий, a. † allgepriesen. [kaust, n.

Всепоборяющий, *a.* alles besiegend, allsiegend.

Всепожираючий, *a.* alles verzehrend, *Фр.*

Всеправедний, *a. КУ.* allgerecht.

Всепрощене, *n. Кн.* das volle Verzeihen, Vergessen aller Unbilden, Amnestie, *f.*

Всердити ся, zornig werden.

Всеродний, *a. ЛД.* s. Всенародний.

Всесьвітлий, *a.* hochgelehrt.

Всесьвітний, *a.* Welt-, Universal; *Гл.б.*19 — кум aller Welt, s. Громадский.

Всесьвятий, *a.* allerheiligst.

Всесильний, *a.* allgewaltig, allmächtig.

Всеслав, *m. N.* der ruthen. Fürsten.

Всеславний, *a.* hochberühmt, glorwürdigst.

Всеславяньский, *a.* gesammtslavisch.

Всесожжене, *n.* † *К.* s. Всепалене.

Всесправедливий, *a. КУ.* allgerecht.

Всетвір, -твору, Weltall, Universum, *n. Св.*

Всетворене, *n.* Erschaffung des Weltalls, *f. СМ.*

Всетворящий, *a. Ш.* II. 189 alles schaffend, erzeugend.

Всетерпіне. *n.* Duldung, *f. Ш.* II. 240.

Всеучилище, *n.* Universität, Hochschule, Akademie, *f.*

Всеученнійший, *a. comp.* hochgelehrt, *Лір.*

Всехвальний, *a.* (höchst) löblich, wohllöblich, lobenswert, *МШ.*

Всеціло, *adv. Фр.* völlig, vollends, ganz, *К.*

Всеціл*ю*щий, *a.* alles heilend, *КУ.*

Всечестний, (-чесн-), *a.* allehrwürdig, *IГ.*; hochwürdig, geehrt.

Всечудний, *a.* höchst wundervoll.

Всещедрий, *a.* allgütig, höchst gnädig, *Ш.* I. 358.

Всикати ся, dem Bettpissen, dem nächtlichen Einpissen unterliegen.

Всилити, *v. a.* an-, vorbinden, anknüpfen; — ся когось an jmdn sich heften u. ihn belästigen.

Всильніти, *v. n.* erstarken, stark werden, *Др. с.* 202.

Всиловувати ся, *К.* eifrig trachten, sich anstrengen.

Всильство, *n.* Gewaltthat; Nothzucht, *f.*

В-силу, *adv. М.* I. 151 s. На-силу.

Всиновити, *v. a.* an Sohnes- (Kindes-) statt annehmen, adoptieren, *Term.*

Всиновлене, *n. К.* Annahme an Sohnesstatt; Kindschaft, Adoption.

Всипати, всипувати, *v. a.* einschütten, eingiessen.

Всипище, *n.* Behälter für Schüttsachen, *m.*

Всипливий, s. Усипливий.

Всиротіти, *v. n. М.* II. 105 s. Осиротіти.

Всисати, всисувати, *v. a.* einsaugen, resorbieren.

Всисиване, *n. Пол.* das Einsaugen, Resorbtion, *f.*

Всігда, всігди, *adv.* immer, *Ф.*

Всїгдишний, *a.* immerwährend, ununterbrochen.

Всїдати, *v. n.* s. Усїдати.

Всїлякий, *a.* mannigfach, verschieden, allerlei; *adv.* всїляко s. Всякови

Всїлячина, *f. ВБ.* s. Всячина.

Всїночна, *f. С.* I. 203 s. Всеночне

Всїсти, s. Всїдати.

Вказ, *m.* Zeiger, Index, *m.* (in d. Mathem.

Вказати, вказувати, *v. a.* andeuten, zeigen; на щось auf etw. hindeuten, hinweisen.

Вказник, *m.* Zeiger, *m.* (an d. Uhr).

Вкач, *adv.* im Ansprung, im Galopp, *Ко.* 208; hüpfend, *Не.*

Вкинути, *v. a. ТР.* 63 in die Höhe werfen.

Вкипіти, s. Скипіти, aufwallen.

Вклезь, на — *adv.* durch u. durch, gradaus, stracks.

Вкобити, *v. a.* in Klammer setzen, einklammern; einschalten, *Пар.*

Вкоблити, *v. a.* бульбу abschälen s. Вшкроботи.

Вкочити, *v. n.* herauf-, hinauf-, hineinspringen; sich hinaufschwingen; — ся einlaufen, eingehen (сукно).

Вкрай, *adv.* am Rande.

Вкурати, *v a.* § *pol.* etw. ausrichten.

Вкус, *m. Н.* 126 s. Вкус.

Вкую? † warum? *Ш.* II. 266, *К.*

Вславити, *v. a.* berühmt machen; — ся sich berühmt machen, b. werden.

Вслуга, *f. М.* II. 33 *IГ.* s. Услуга, прислуга.

Вслужливий, *a.* dienstfertig, *С.* I. 108.

В-смак, *adv.* schmackhaft; не — nicht genehm.

Всмирити, *Др.* s. Усмирити.

Всьожерчий, *a.* allesfressend.

Всьой, s. Весь II.

Всотати, *v. a.* einwickeln; * — ся s. Вхадити ся.

Всотка, *f.* s. Відсотка.

Вспинати ся, s. Спинати ся.

Вспинятки, на - ках auf den Fuss-

spitzen sich streckend, *М+Б.* 193. [tzen.
Вспирáти, вспéрти, *v. a.* unterstü-
Вспів- s. Спів-.
Вспіти, s. Успіти.
Вспликливий, *a. Под.* (*ж. з.* 41)?
Вспóвнене, *n. Св.* Ergänzung, *f.*
Вспокóн, *adv.* seitjeher, *Ог.* 116.
Вспомагáти, вспомочи́ s. Запома-
Вспоминáти, s. Згáдувати. [гáти.
Вспóминка, s. Згáдка; вспóминки комýсь буде щось, *Cm.* jmd wird lange Zeit etw. gedenken (im üblen Sinne).
Вспомóга, *f.* s. Запомóга.
Вспóрхнути, вспóрхати, *v.n. Wgr.* 113 entfliehen, entwischen, sich aus dem Staube machen, davoneilen. [mit Recht.
Вспрáжки, на — *adv. IГ.* wahrlich,
Вспя́тний, *a.* Rück-; вспя́тно, *adv. B.* im Rückschritt.
Верáти ся, [всéру, -реш], scheissen.
Вставáти, встáти, *v. n.* aufstehen, sich erheben.
Встáвити, вставля́ти, *v. a.* hineinstellen, -setzen, hereinstellen, einschalten; нóгу — einrenken; 2) — ся за ким sich für jmdn verwenden.
Встáвка, *f.* Einschiebsel, *n.*; s. 'Уставка, Einsatz, *m.* Bordüre, *f.*
Встáвлене, *n.* das Einstellen, Einsetzen; Einschaltung, *f.*
Встáвний, вставóчний, *a.* zum Einschalten; epenthetisch, *Гол. гр.* 32.
Встáне, *n. Не.* s. Повстáне.
Встáрчити ся в слóві Wort halten.
Встáти, s. Вставáти.
Встéклий, *a. Ф.* встекли́зна, *Пол.* s. Скажéний. скажени́на.
Встеречи́, s. Устеречи́.
Встечи́ ся, s. Встїкáти ся.
Встигáти, (не) встигнýти, *v. n.* mit d. *Inf.*; не встиг отвори́ти konnte (vermochte) kaum öffnen, konnte nicht mehr —; (з робóтою) встигáти rechtzeitig fertig werden, *Не.* (*Пр.* XII. 275).
Встид, *m.* Scham; 2) Schande, *f.*; тобі не встид—?du schämst dich nicht—?
Встидáти ся, sich schämen.
Встидли́вий, *a.* schamhaft.
Встидли́вість, -ости, *f.* Schamhaftigkeit. [jmd schämt sich.
Всти́дно, *adv.* Verbalausdr. комýсь
Встї́бати, встї́бнути, *v. a.* hineinstecken §.

Встїж, *adv. W.* s. На-стижір.
Встїкáти ся. toll, rasend werden,
Встїч, *f. Ф.* Wuth, *f.* [wüthen.
В-сторóнцї, *adv.* seitwärts, abseits, *M.* [s. Устóяти ся.
Встóяти, *v. n.* ruhig stehen; — ся
Встрáмити, *v.a.Л.*33 s.Осорóмити.
Встрашáти, *v.a.* коло кóго, *Др.с.*45.?
Встримáло, *adv. Левч.* zurückhaltend, enthaltsam.
Встри́мати, s. Стри́мати.
Встріт, *m. Ру.* Zufall, *m.* Gelegenheit, *f.* до чогóсь.
Встріти́ти, s. Стріти́ти.
В-стріть, *Ф.* на-встріч, *adv. АД.*II. 149 entgegen. [sammenkommen, *n.*
Встрíча, (стрíча) *f.* Begegnung, *f.* Zu-
Встрíчний, s. Стрíчний.
Встроми́ти, встромля́ти, *v. a.* hineinstecken, -schlagen, -geben; einheften, einlassen.
Встругнýти, *v. a.* — штýку ein Kunststück ausführen, etw. klug ersinnen, einen Streich spielen, *Не.* §.
Встрявáти, встрягнýти, встрянýти, *v. n.* hineinstecken bleiben, sich einmengen.
Встрясáти, встрясти́, *v.a.* щось, чим erschüttern, aufrütteln, wankend machen.
Вступ, *m.* Eintritt, Zutritt; 2) Antritt, *m.*; 3) Einleitung, *f.*
Вступáти, вступи́ти, *v. n.* до когó bei, zu jmdm eintreten; до слýжби in den Dienst eintreten, den D. antreten; вступи́в в мéне дух meine Lebensgeister kehrten wieder; 2) aufsteigen, на щебéль auf die Sprosse treten; на трон den Thron besteigen; 3) — ся abtreten, weggehen, sich fortmachen, s. Уступáти; *b)* за ки́м für jmdn einstehen, sich verwenden; 4) *v.a.* сукнó einlaufen lassen.
Встýплене, *n.* s. Вступ.
Встýпний, *a.* Eingangs-, Eintritts-; 2) Antritts-; 3) Einleitungs-; -е слóво Vorwort *n.*; Einleitung; Vorrede; -ий бій Angriffskrieg, Offensivkrieg, *m. K.* встýпне, *n.a.s.* Eintrittsgeld, *n.* -preis, *m.*
Встягáти, встягнýти, *v. a.* zurückhalten, zügeln.
Встя́жка, *f. Ле.* s. Стя́жка.
Встя́жний, *a.* enthaltsam.
Встя́мити ся, *W.* s. Стя́мити ся, схаменýти ся, *ŻP.*

Всувáти, всýнути, *v. a.* ein-, hineinschieben, -einstecken; * комýсь jmdn tüchtig abprügeln; — ся sich hineinschleichen. [осудúти.

Всýда, *f. Ру.* всудúти, s. Осýда,

Всýе, *adv.*†vergebens, eitel, *Ш.*II.32.

В-сýміш, *adv. Фр.* s. Пóміш.

Всумнíти ся, s. Усумнíти ся.

Всупокоïти ся, s. Успокоïти ся.

Всхід, (схід) *g.* всхóду (схóду), *m.* Aufgang; Osten, *m.* до, на всхід-сонця, gegen Sonnenaufgang, gegen Osten; vor Sonnenaufgang, früh; на всхóдї im Orient, im Osten.

Всхíдний, всходóвий, *Га.*I. 14*a.* von Osten her, von Osten, östlich.

Всхíдниця, *f.* Steigrohr, *n. Пол.*

Всходúти, (взійтú), s. Сходúти

Всцяти ся,harnen,einpissen.[(зійти).

Всчáти ся, anfangen, beginnen, *M.*

Всю́да, всю́ди, всю́денька, *adv.* überall, allenthalben.

Всюсенький, *a. Н.*s.Всень. *Ог.*108.

Всягде, s. Всю́да. [während, *K.*

Всядобóвий, *a. K.* allezeit, immer-

Всякáти, всякнути, *v. a.* ein- hineinsickern, verlaufen; 2) *v. a.* в сéбе einziehen, in sich ziehen, einsaugen.

Всякий, *a.* jeder, jeglicher, jedweder; allerlei, verschieden.

Всякиване, *n.* Endosmose, *f. Пол.*

Всяко, всякого, *adv.* verschieden; das eine Mal so, das andere Mal wieder anders; mannigfach, *Пic.*

Всячина, *f.* Allerlei, Verschiedenes, *n.* Mannigfaltigkeit, *f.* [gen.

Втабóрити ся, ein Lager aufschla-

Втайнéний, *a. Лe.* in das Geheim-

Втаïти, s. Утаïти. [nis eingeweiht.

Deвталувáти, s. Поталувáти.

Втанцювáти, *v. a.* * s. Упóрати ся.

Втвéрджене, *n. Ил.* das Einprägen, Einprägung, *f.*

Втевелúти, s. Тéвкнути.

Втéки, *pl. K.* Втéча. [flüchtig.

Втéклий, *a.* entlaufen, verlaufen,

Втéком, *adv.* nітú — die Flucht ergreifen, s. Втїк.

Втелю́щити, *v. a.* — гарбузá *Кч.* 297 davontragen; втелю́щувати, einprägen, eintrichtern, *K.* §.

Втеребúти, *v. a.* hineinstecken, *Ш.* I. 186; s. Обтéребити.

Втерпíти, s. Утерпíти; не втéрпíти nicht aushalten, nicht über sich bringen können.

Втéрти, втерáти, s. Утéрти.

Втéрхати, *v. a.* конá beladen.

Втéча, *f.* Flucht, *f.*

Втéчи, s. Втїкáти.

Втéчище, *n.* Zufluchtsort, *m. K.*

Втикáти, *v. a.* hinein-, einstecken.

Втинáти, s. Втя́ти.

Втирáти, s. Втéрти, втерáти.

Втúрити, *v. a. Кв.* II. 289 hineinstopfen, -stecken, -schieben.

Втиркáти, втиркнýти, *v. a.* сьвíчку das Licht putzen; 2) — ся до чогóсь sich in etw. unberufen einmischen.

Втиркýн, *m.* sich gern miteinmengend, Naseweis, *m. B.*

Втúск, *m. Кн.* Druck, *m.*

Втискáти, втиснýти, *v. a.* ein-, hineindrücken, ein-, hineinpressen, -drängen; — ся sich —; eindringen. [chus).

Втискýн, *m.* Grabkäfer, *m.* (Pterosti-

Втихáти, втихнýти, etc. s. Утихáти, etc. [still, *M.* II. 139.

Втúхлий, *a.* in Ruhe versunken,

Втїк, *g.* втéку, *m. Пол.* s. Втéча.

Втїкáти, утíкнути, *v. n.* ent-, weg-, fort, davonlaufen; sich flüchten, entwischen.

Втїкáч, *m.* der Flüchtige, Flüchtling, *m.* Ausreisser, *m.* пустúти ся на втїкачá, die Flucht ergreifen, davonlaufen.

Втїкáчка, *m.* der entläuft, Ausreisser, *m. C.* I. 150.

Втїлесúти ся, sich verkörpern, *Зг.*

Втїлúти, втїлювати, *v. a. Пар.* s. Воплотúти; 2) einverleiben, *ГШ.*

Втїшити, s. Утїшити; втїшáти ся чимóсь sich einer Sache erfreuen, Freude woran, worüber haben, geniessen.

Втїшний, *a. C.* I. 89 freudig, erfreulich; s. Утїшний. [* eintrichtern, *K.*

Втовкмáчити, *v. a.* hineindrücken;

Втóвпити ся, *Не.* sich hineindrängen, -zwängen.

Втовчú, втовкáти, s. Утовчú &.

Втогдú, s. Тогдú. [гр. 18.

Втогíд, *adv.* in vorigen Jahre, *Гол.*

Втой, s. О-тóй, отсéй.

Втолóчити, втолóчувати, *v. a.* hineindrücken, -pressen; festschlagen, s. Вúтолочити. [ма &.

Втóма, *f. C.* II. 28, втомúти, s. Утó-

Втонáти, *v. n.* s. Поринáти.
Втонýти, втопúти & s. Утонýти, [утопúти &.
Вторáк, s. Другáк.
Втóри, *pl.* die Rinne der Fassdauben für den Boden, Gergel, *m.*
Втóрий, *a.* s. Дрýгий.
Вторúти, *Св.* вторувáти, *v. n.* begleiten (beim Gesang). [abermalig, *У.*
Вторúчний, *a.* zum zweiten Male,
Вторíчний, *a.* s. Торíчний.
Вторлúвий, *a. Н.* 259 gewöhnt, *gerieben, ?
Второóбразний, *a.* secundär, *Ог.*
Вторóпати, *v. a.* §. begreifen, verstehen. [ти ся.
Второпúти ся, *Зг.* s. Надоýми-
Вторóпний, *a.* klug, *В.*
Второрóдство, *n. Term.* Secundogenitur, *f.* [fen.
Второхрестúти, *v. a.* wiedertau-
Второхрещéнець, -нця, *m.* Wiedertäufer, Anabaptist, *m.*
Второхрéщі, *pl.* Wiedertaufe, *f.*
Вточúти, s. Уточúти.
Втрáвити ся, s. Внáдити ся.
Втрáпити, s. Трáфити, потрáфити.
Втрáта, втрáтний & s. Утрáта &
Втрúмати, s. Утрúмати. [sammen.
В-трíйню, в-трíйку, *adv.* drei zu-
Втрíпати, *v a.* s. Трíпати; 2) *auswendig lernen; 3) e. grossen Weg zu Fuss zurücklegen. [sich einarbeiten.
Втровúти ся, sich angewöhnen,
В-трóє, *adv.* zu drei, dreifach.
Втроїти, s. Строїти.
Втрóювати, *v. a.* verdreifachen, *Ст.*
Втрýтити, *v. a.* hineinstossen, -werfen, einstecken, eindrängen; — ся sich einmischen, s. einmengen.
Втручáрний, *a. Зак.* durch-, eindringend, zudringlich. [Втрутúти.
Втручáти, втрýчити, *М. Ст.* s.
Втрясáти, втрястú, *v. a.* hinein streuen; 2) schütteln.
Втрячáти ся, s. Трáтити ся, vergebliche Kosten tragen.
Втулúти, *v. a.* hineinstecken.
Втýлка, *f.* das engere Ende der Radnabe.
Втупúти, *v. a.* óчи в зéмлю den Blick zu Erde senken, auf den Boden heften. [хо, *М.* unterdrücken; dämpfen.
Втушúти, *v. a.* s. Потушúти; лú-
Втягáльний, *a.* zurückziehbar, *Пол.*
Втягáти, втягнýти, *v. a.* ein-, hineinziehen; hinaufziehen; 2) до кнúги eintragen; 3) — ся до чóгось sich worin einarbeiten, sich wozu angewöhnen.
Втяжний, *a.* der Länge nach.
Втямáти, *v. a. Гл. б.* 84 wissen.
Втя́мити ся, *impers.* s. Навтя́мити ся. [nere mich, *Ш.* I. 393.
Втя́мки мені — ich gedenke, erin-
Втя́ти [втну, втнеш], *v. a.* abschneiden, abhauen; 2) plötzlich abbrechen (óбсїду); *etw. Tüchtiges leisten; *vgl.* Врізати; 4) *begreifen, auffassen, vermögen, treffen, *ІГ.* s. Утя́ти; не втну більше ich bin nicht mehr im Stande —.
Вýвязь, *f.* s. 'Увязь.
Вугíлє, *n.* s. Вýглє.
Вýгла, *f.* Sammetente, *f.* (Anas fusca).
Вуглéць, -еця, *m.* Kohlenstoff, *m.*
Вýглиско, *n.* Kohlenstätte, *f.*
Вýглова. *f.* s. Увя́зь (до ціпа).
Вуглóвий, вугóльний, s. Угóльний.
Вуглянúй, *a.* Kohlen-.
Вугля́р, *m.* Köhler, Kohlenbrenner; Kohlenbauer, *m.*
Вугля́рка, *f.* Gattin des Köhlers; 2) Kohlenbrennerei, *f.*; 3) Kohlenpfanne, *f.*
Вугля́рство, *n.* вугóльня, *f.* Kohlenbrennerei, *f.*
Вýгол, -гла, s. 'Угол, Ecke, *f.*
Вýголь, -гля, *m.* вýглє, *n. coll.* Kohle, *f.* Kohlen, *pl.*
Вуголúна, *f. Др. с.* 130 angebrannter, verkohlter Stock.
Вýгнавець, -вця, *m.* вýгнавий, вугнотáвий, *a.* der Näselnde.
Вýгнавка, *f.* die Näselnde.
Вýгнати, вугнотáти, *v. a.* näseln, näselnd sprechen.
I. Вýгор, вугр, -гра, s. 'Угор.
II. Вýгор, -гра, *m.* Finne, *f.* (Cisticercus cellulosae).
Вугрáк, *m.* Dasselbeule, *f.*
Вугровáтий, *a.* finnig, voll Finnen.
Вуґ, *m.* Ungh. rechts. Nbfl. der Тúса.
Вудáлий, *a.* Ч. V. 514 s. Удáлий.
Вýдвуд, вýдвудок, -дка, *m.* Wiedehopf, *m.* (Upupa epops). [вýдвуд.
Вудвудя́, -я́ти, *n.* das Junge des
Вудженúна, *f.* geräuchertes Fleisch, *Пол. vgl.* буджéнина.
Вудúло, вýдлиско, *n.* Angelruthe, *f.*

Вудйти, (будйти), *v. a.* räuchern.
Вўдка, *f.* Angel, Fischangel, *f.*
Вўдкало, вўдко, вўдок, -дка, *m.* s. Вўдвуд.
Вўдол, *m.* s. Ідо́л, *Пр.* IX. 220.
Вўж, (*aug.* вужа́ка, вужи́ско), *m.* Schlange, Natter, *f.*
Вўжва, *f.* Kettenring an der тязь.
Вуждей, *m.* *Wgr.* XV. s. Хлїв.
Вужевець, -вця, *m.* Ring, *m.* Schlinge, *f.* an den Enden des воловід.
Вужевка, s. Ужевка.
Вужище, *n.* s. Ужище (Tau).
Вужоватий, *a.* Schlangen-, schlangenförmig, -artig. [*Пар.*
Вужовник, *m.* Schlangenstein, *m.*
В-ўзголовіх, *adv.* unter dem Kopfkissen, *Гол.* [Zügel, *m.*
Вувдела, *pl.* Halfterband, *n.* Zaum,
Вузина, *f.* *Ог.* Enge, Schmalheit, *f.*
Вузкий, *a.* schmal, eng, enge; sehr beschränkt.
Вўзкість, -ости, *f.* Enge, *f.*
Вузкоглядство, *n.* Kurzsichtigkeit, Engherzigkeit, *f.* *Фр.*
Вузконогий, *a.* engbeinig
Вузконосий, *a.* schmalnasig, Schmalnas, *Пол.*
Вузловито, *adv.* *Фр.* bündig.
Вузня, *f.* s. Гудимець; 2) Підбій.
Вўзол & s. 'Узол &. [den.
Вузчати, *v. n.* enger, schmäler wer-
Вўй, вўйко, *m.* Oheim, *m.*
Вўйна, вуянка, *f.* des Oheims (Mutterbruders) Gattin, s. Дядина. [her.
Вулешний, *a.* *Cm.* von der Gasse
Вўлька, вўльшка, *f.* *K.* I. 86 s. Волиця; 2) s. Юлька. [der Berg.
Вулькан, *m.* Vulkan, feuerspeien-
Вульканїчний, *Пол.* вульканува́тий, *K.* *a.* vulkanisch.
Вўрда, (ур-), *f.* gekochter Rahm aus Schafs- od. Ziegenmilch; 2) milchiger Saft (u. Brei) von gequetschten Mohn- od. Hanfsamen.
Вурдяний, *a.* aus Вўрда.
Вурвечка, вурвеченька, *f.* *dim.* s. Веревка.
Вус, *m.* *pl.* вўси, u. вўса, (*aug.* вусиска, -сища), Schnurrbart, *m.*; 2) Granne, *f.*; 3) die Ranken an Pflanzen.
Вусатий, *a.* mit grossem langem Schnurrbart; schnurrbärtig; 2) mit Grannen, begrannt: -а пшениця.
Вусач, *m.* s. Вусатий 1).
Вусачка, *f.* пшениця Bartweizen.
Вусельник, вўсень, *m.* Raupe, *f.* (eruca), s. Усїльниця.
Вўсте, *n.* s. 'Усте, ўйсте.
Вўстїлка, s. 'Устїлка.
Вустриця, *f.* Auster, *f.* *Cm.*
В-(у)тім, *conj.* indem; 2) übrigens, *B.*: а в тім незнаю.
Вўтлий, s. 'Утлий. [качатко.
Вутя, -яти, (*d.* вутятко), *n.* s. Кача,
Вўтячий, *a.* *Др. с.* 375 s. Качачий (der ўтка).
Вухналь, *m.* s. Ухналь.
Вушивець, -вця, *m.* Läusekerl, *m.*
Вушивий, *a.* s. Вошивий.
Вушийок, -йка, *m.* Schlag auf den Nacken, *m.*
Вўшинка, *f.* s. Застяжка. [men.
Вхекати ся, § aus dem Athem kom-
Вхйбнути, *v. n.* *M.* III. 62 entkommen, entweichen, unversehrt mit Heil davonkommen.
В-хил, *adv.* geneigt, sich absenkend.
Вхиляти ся, від чогось, *ГБ.* etw. meiden, vermeiden, sich wovon entziehen.
Вхистити, *v. a.* umzäunen, einfrieden; s. Захистити. [anwenden,
Вхитрувати ся, *Др. с.* 225 List
Вхід, *g.* входу, *m.* Eingang, Eintritt, *m.*; 2) *pl.* входи: знає всї — ihm sind alle Schliche u. Tritte bekannt; 3) *pl.* s. Ухо́д, *K.* Nutzgebiete, Jagdreviere, *pl.*
Вхідний, входовий, *a.* Eingangs-.
Вхідчини, *pl.* *Ос.* (61) I. 322. *M.* II. 96 festliche Bewirtung bei feierlicher Weihe u. Eröffnung eines neuen Hauses &.
Вхїте, (-я). *n.* *Cm.* Vergnügen, *n.* Lust, *f.*
Вхїтний, *a.* *M.* II. 132 s. Охочий; коли — wenn u. wie jmd will, wenn's beliebt; вхїтно, *adv.* angenehm, will-
Входини, s. Вхідчини. [kommen.
Входити, *v. n.* ein- hineingehen; 2) s. Уходити 2).
Вхожай, *m.* Nachstellung, Jagd, *f.* *K.*
Вхожий, *a.* до кого zu jmdm Zutritt habend, jmds Gast sein, *Cm.* *Кн.*
Вхорошити, *v. a.* verschönern, zieren, *Фр.* [влучити.
Вцїлити, *v. a.* treffen s. Поцїлити,
В-цїлові, *adv.* im Ganzen; 2) noch nicht entbunden, жінка ходит ще —.

Вчадіти, *v n* s. Загоріти (чад), *Шл*
Вчасний, *a*. zeitig, frühzeitig, beizeiten; Früh- (z. B. горох).
Вчастити ся, *K.* öfter werden, sich wiederholen.
Вчасток. s. Участок, Ortschaft, *f.*
Вчахане, *n. ВШ.* das Pflücken.
Вчахати, вчахнути, *v. a.* pflücken.
Вчащати, s. Учащати.
Вчень. вчений & s. 'Ученик.(учень).
Вчепити, s. Учепити. [учений &.
Вчера, вчерака, (-ки), *adv.* gestern.
Вчерашний, *a.* gestrig, von gestern.
Вчесати, вчісувати (уч-), kämmen; 2) * etw. gut ausführen, zurechtmachen.
Вчинити, *v. a.* s. Учинити; 2) — ся leihen; 3) — ся werden, entstehen.
Вчиніня (-є), *n.* s. Чари, дане (починити).
Вчинок, s. Учинок; *gew. pl.* вчинки schriftstellerisches Werk, Schrift, *f.* *Е.*; 2) Behexung, *f.*
Вчиняти, *v. a.* s. Розчиняти. [nen.
Вчислити, вчисляти, *v. a.* einrech-
Вчистити, *v. a.* nett ausführen, ausstellen; 2) einschlagen, *P.* I. 2.
Вчитати ся, sich hineinlesen, sich im Lesen vertiefen.
Вчити, s. Учити.
Вчімхнути, *v. a.* abpflücken.
Вчіп, *m.* Wallfischlaus, *f.* (Cyamus).
Вчовпати, s. Второпати.
Вчоловічене, *n.* Vermenschlichung, *f.* Anthropomorphismus, *m.*
Вчоловічити, *v. a.* vermenschlichen.
Вчуне, *n. Ст.* s. Чувство.
Вчути; s. Учути; вчувати ся hörbar werden; в вухах — in den Ohren klingen; вчуло ся мені, *P.* I. 4 ich glaubte zu hören, es kam mir vor als hörte ich (причути)
Вшади, *adv. Wgr.* XVIII. s. Всюда.
Вшак, *conj. pol. Ф.* s. Таж, таже.
Вшатрити, *v. a.* собі sich etw. merken. [Blösse geben.
Вшелепати ся, *Не.* (*хм.* 169) § sich
Вшеметати ся, *Ч.* IV. 7 s. Одягнути ся.
Вшесте, *n.* Himmelfahrt Christi, *f.*
Вшир, *adv.* der Breite nach.
Вширність, -ости, *f. Веч.* I. 215 reichliche Ernte? [2) s. Ушити.
Вшити, вшивати, *v. a.* einnähen;
Вшиткий, *a.* s. Весь II. (*лемк*).
Вшицегубка вонюча, Florfliege, *f.* (Hemerobius perla)
Вшиця, *f.* Blattlaus, *f.* (Aphis) — попилиця Kohl-Blattlaus (A. brassicae), Mehlthau, *m.* s. Мшиця.
Вшкварити, s. Ушкварити.
Вшкверкати, s. Зчверкати.
Вшкодити, *v. n.* чого, чому etw. schädigen, *K.* [kommen, merken.
Вшолопати, *v. a.* § auf die Spur
Вшпатити, *v. a.* schneiden, stechen.
Вшугнути, *v. n.* rasch hineinlaufen.
Вштонь, (уш-), *adv.* Либонь. [*Кл.*
Вшчерть, *adv.* в чим. *Не.* s. Рівно.
Вщастити, *v. a. Макс.* s. Ущасливити.
Вщати, вчати s. Счати beginnen, *Піс.*
Вщелочати, *v. n.* s. Підстояти ся.
Вщепити, вщіпляти, *v. a.* einpfropfen, einimpfen, einpflanzen.
Вщибнути, вщибати, *v. a.* abschürfen, -quetschen, -reissen. [men, *Кч.* 373.
Вщухнути. *v. n.* inne halten, verstum-
Вюки, *pl. K.* I. 156 Gepäck, Bagage, *n.* *Ме.* 443. [fisch, *m.* (Cobitis fossilis).
Вюн, *m.* Schlammbeisker, Wetter-
Вюнкий, *a. КУ.* geschmeidig.
Вюнок, -нка, *m.* Bärwinde, Heckenwinde, *f.* (Convolvulus sepium).
Вюрок, -рка, *m. Ч.* VII. 409 s. Юрок; 2) Bergfink, *m.* (Fringilla montifringilla).
Вютка, *f.* Sandkäfer, *m.* (Cicindela), *B.*
Вюха, *f.* Wüthschierling, *m.* (Cicuta virosa). [165.
Вючити, *v. a.* eine Last laden, *C.* II.
Вяз, *m.* Band, *n.*; 2) Glockenstuhl, *m.*; 3) *pl.* вязи Genick, *n.* Wirbel, Nacken, *m.* — скрутити den Hals brechen; 4) Rüster, *f.* (Ulmus), *IГ.*
Вязь, *f.* Bandholz, *n.* (у саний); 2) das Binden (снопів). [(Cuscuta).
Вязалець, -лця, *m.* Kleeseide, *f.*
Вязальник, вязільник, *f.* Garbenbinder, *m.* [Garbenbinderin, *f.*
Вязальниця, вязільниця, *f.*
Вязане, *n.* das Binden; 2) Dachwerk, *n.* Dachstuhl, *m.* Gebälk, *n.*
Вязанка, *f.* Bund, Bündel, *n.*
Вязанковато, *adv. B.* büschelweise, gebüschelt.
Вязати, *v. a.* binden, knüpfen; fesseln; ineinander verschlingen, vereini-

gen; в́язані но́ти gestrichene Noten; 2)* — ся сло́вом sich binden, s. verpflichten; — ся цьвіт, о́воч die Blume, die Frucht setzt an. [*Term. ГШ.*

Вязба́, *f.* — само́тна Einzelnhaft, *f.*

Вя́зе, *n.* s. 'Увязь, ву́глова.

Вя́зень. -зня, *m.* Gefangener, Verhafteter; Sträfling, *m.*

Вязи́ло, *n. K.* Band, *n.* Fessel, *f.*

Вя́зїль, *f.* rauhhaarige Linse (Ervum hirsutum); 2) Geisklee, Kleber, m. (Trifolium flexosum).

Вя́зка, (*d.* вя́зочка), *f.* s. Вя́занка.

Вязки́й, *a.* bindig, zähe.

Вязни́к, *m. K. Тор.* s. Вя́зень.

Вязни́ти, *v. a.* gefangen halten.

Вязни́ця, *f.* Gefängnis, -haus, *n.* Kerker, *m.*

Вязни́чний, *f.* Gefängnis-, Kerker-.

Вязну́ти, *v. n.* до кого́ *Б.* an jmdn sehr nahe treten, an ihn losgehen, sich andrängen; zudringlich sein.

Вя́зня. *f.* s. Вязни́ця. [cese).

Вязова́ті, *pl.* Rüsterartige (Ulmaceae).

Вязо́вий, *a.* von Ulmen. [ten.

Вя́зок, -зка, *m.* s. Вязь, bei d. Schlitten.

Вя́зя, *f. Ф.* (*Пр.* V. 213) s. Лзя.

Вя́лий, *a.* getrocknet. gedörrt; * trocken, fad. [heit; Fadheit, *f.*

Вя́лість, -ости. *f.* Trockenheit, Welkheit; Fadheit, *f.*

Вя́лний, не-, *a. IГ.* unverwelklich.

Вя́нути, *v. n.* welken, verwelken.

Вя́тер, (*d.* вя́трик), *m.* вятири́на. *f. Н.* 14 Fischfanggeräth ähnl. der Reuse, *n.*; Stromkorb, *m.* Reuse, *f.* s. 'Ятер.

Г.

Г, vierter Buchstabe (Глаго́ль, -гіль); als gehauchter Einsatz im Anlaute (mit В wechselnd): ги́нчий, горіх, го́стрий *Ог.* 59. *Mi.* IV. 81. Manches unter Г fehlende s. unter Ґ.

Га! *int.* vom Lautgeben: ha! 2) mit Resignation: magsein, leider nun; 3) га? was? was denn?

I. Га́ба, *f.* Woge, Welle, *f.* (*B.*) *Gr.* 20.

II. Га́ба, *f.* Art weisses grobes Tuch; 2) weisse Decke.

Га́бати, *v. a.* beanstanden, behelligen, *Пом.* III. 27 etw. jmdm anhaben.

Габелько́вий, *a.* vom jungen Rindviehleder. [junger Ochs.

Габе́льок, -е́лька, *m.* junges Rind, junger Ochs.

Габзьо́ваний *a. Ос.* (61) VIII. 16?

Га́бка, *f. Не.* weibl. Oberkleid, *n.* s. Га́ба II. [ger Rinder.

Габли́на, *f.* га́блї *pl.* Fleisch junger Rinder.

Га́бор, *m.* N. e. Berges. [s. Гаври́ло.

Га́брик, Га́бро, Габру́к, *m. Mi.* II 250 s. Гаври́ло.

Габя́к, *m.* Rock aus га́ба-stoff, *m.*

Гав-гав. *int.* vom Bellen des Hundes; 2) гав, *m.* Gebell, *n.*

Га́ва, *f.* s. Ґа́ва.

Га́вась, *m.* s. Са́ва.

Га́вда, *f.* N. e. Berges.

Га́ведний, *a.* s. Га́вязний.

Га́ведня. *f.* loses Gesindel, *n.* Pöbel. *m.*

Га́видний, *a.* s. Самолю́бний, (*vgl.* за́видний).

Га́вин, *a.* der га́ва, *Cm.*

Га́вка, s. Га́лка 1).

Га́вкати, га́вкнути, *v. n.* kläffen, bellen; на кого́ jmdn anbellen. [Ochsen.

Гав-ке́, *int.* zum Zurücktreiben der Ochsen.

Гавкотї́я, (-тня́) *f.* Gebell, *n. Mi.* II. 71 *Пic.*

Гавку́н, *m.* Kläffer; 2) * Advocat, *m.* §.

Гаволо́вицяя, *f. Ф.* die müssig gafft.

Га́вра. *f.* — паску́дна garstiges Wetter [aura]

Гаври́ло, Га́врик, *m.* Gabriel. [aura]

Га́врахъ, *m. Др. с.* 241 s. Оврах.

Га́вяжий, *a.* vom га́вяз.

Га́вяз, Hundszunge, *f.* Venusfinger, *m.* (Cynoglossum officinale).

Га́вязний, *a.* ungeheuer gross.

Га́вяр, *m.* s. Ле́пех, аер.; 2) Ufer-Segge, *f.* (Carex riparia).

Гага́к, *m.* гага́ра, (*d.* гага́рка), *f.* Seetaucher, *m.* (Colymbus).

Га-го́в! *int.* beim Anhalten: langsam!

Гад. *m.* Schlange, *f. Не.*

Гада́й-зїлє, *n.* Einblatt, Studentenröschen, *n.* (Parnassia palustris).

Гада́не, *n. M.* I. 49 (ка́ртами) Kartenschlagen, Wahrsagen aus d. Karten, *n.*

Гада́ти, *v. a.* denken, meinen; 2) wahrsagen; 3) — ся s. Жури́ти ся *Mi.* IV. 718.

Ґаде́, *n. coll.* Schlangen, *pl.* 2) Gewürme, *n.*
Ґа́дерно, *adv.* s. 'Ядерно, охо́чо.
Ґаджу́ла, *f.* junge Rothtanne.
Ґа́дина, *f.* Schlange, *f.*
Ґади́нник, *m.* s. Ді́вина; 2) Sinau, *m.* (Alchemilla vulg.)
Ґади́нниця, *f.* (Primula offic.).
Ґади́ти ся, s. Гиди́ти ся; 2) *impers.* s. Млої́ти.
Ґа́дка, *f.* Gedanke, *m.* Meinung, *f.* Ermessen, *n.*; 2) Entschluss, *m.* Absicht, *f.* ма́ю ґа́дку bin gesonnen; ма́ти ґ. за кого́ an jmdn denken; ски́нути ґ. за кого́ vergessen; ні-ґа́дки єму́ denkt nicht daran, ist ihm gleichgiltig; з ґа́дки єму́ не йде́ kommt ihm nicht aus dem Sinn; 3) s. За́ґадка.
Ґадкува́ти, *v. a.* s. Ґада́ти, *У.*
Ґадни́к ціло́листний Drachenkopf, *m.* (Dracocephalum Ruyschiana), *B.*
Ґа́довий, *a. Ko.* 121 s. Ґадю́чий.
Ґадови́ще, *n.* Aufenthaltsort der Schlangen, *m.* [Furie.
Ґа́дра, *f.* hadersüchtige Weibsperson,
Ґадськи́й, *a.* s. Ґадя́чий.
Ґадю́га, *m. f.* ґадю́к, *m.* ґадю́ка, *f.* s. Ґа́дина; 2) * Hundskerl, *m.*
Ґадю́цкий, ґадю́чий, *a.* Schlangen-.
Ґадю́чиця, *f.* Weibchen der Natter, *n. KУ.*
Ґадю́чка, *f.* бородавча́та Schierlingsblätterschwamm, *m.* (Agaricus phalloides od. verrucosus); 2) — сорока́та Krötenschwamm (A. pantherinus); 3) — червоня́ва Perlenschwamm, (A. rubescens), *Вол.*
Ґадю́чник, *m He.* Schlangenhöhle, *f.*; 2) Erdeichel, Tropfwurz, *f.* (Spiraea filipendula). [645 s. Сороку́ля?
Ґадя́рка. *f.* — капани́ста, *Ф. Пр.* IX.
Ґадя́чий, *a.* Schlangen-; 2) — часно́к Schlangenknoblauch, *m.* (Allium
Ґадя́чка, s. Ґадю́чка. [victorialis)
Гаєви́й, *a.* im Haine befindlich.
Гаєви́к, *m.* Waldhüter, *m.*
Гай; ґай! *int. Ф.* ja! ja! schon gut! nun weiter, wohlan; га́йже! auf!
I. Гай, *g.* гая́ zeittödtender Mensch; гай часу́ Zeitverlust, *m.* — робо́ти Versäumnis der Arbeit, *n.*
II. Гай, *g.* га́ю, *m.* Hain, *m.* kleiner Wald; * гай розви́в ся єму́ es grünt ihm der Hain — ihm geht's sehr wohl.
Га́йвор, га́йворон, *m.* Saatkrähe *f.* (Corvus frugilegus).
Га́йворінь-рони, *f. coll.* Rabenkrähen, *pl f.*; 2) * Narren, *pl. m.*
Гайда́, *int.* marsch! vorwärts!
Гайдабу́ра, *m.* s. Гайдама́ка.
Га́йдабу́рити. *K.* s. Гайдамакува́ти.
Гайда́й, *m.* s. Гайде́й.
Гайдама́ка, (-маха, *d.* гайдама́чок, -шок, гайдама́шка) *m.* Hajdemak, Krieger in den Steppen, Freibeuter; 2) Räuber, Strassenräuber, *m.*; 3) † frohnflüchtger u. aufständischer Bauer.
Гайдама́цкий, гайдама́чий, *a.* des гайдама́ка.
Гайдама́цтво, *n. coll.* гайдама́ччина, *f.* s. Гайдама́ки. (*pl.*); 2) Zeit u. Geschichte der гайдама́ки um d. J. 1768. Bauernkrieg, *m.*; 3) Freibeuterei, *f.*
Гайда́р, *m.* Ч. V. 951 s. Гонда́р.
Гайде́й, *m.* Ochsenhüter, Ochsentreiber; 2) Vagabund, *m.*; 3) * rüstiger, grosser Bengel, *Л.* 54.
Гайду́к, (*aug.* гайдучи́ще), *m.* Hajduke, Bediente, Scherge, *m.*; 2) Art Tanz
Га́йвуб, *m.* s. Васи́льок, *B.* [*ŽP.* II. 153.
Га́йка, *f.* Verzug, Zeitverlust, *m.*
Гайли́вий. *a.* zeitraubend. [Säumen. *n.*
Га́йма, s. Га́льма.
Гайна, (гаї́на), *f.* s. Гай II. *Гол.* I. 386.
Га́й-на́! *int.* Scheuchruf gegen d. Habicht.
I. Га́йний, *a. K.* II. 251 zeitraubend; saumselig, (*opp.* нега́йний, спірни́й; 2) *adv.* га́йно müssig *Кл.*; 3) s. Поро́жний.
II. Га́йний, *a. Гол.* III. 78 s. Го́рдий.
Гайни́к, *m.* Hegebereiter, *m.* s. Гаєви́к.
I. Гайно́, *n.* s. Гнїздо́. *Gr.* 20.
II. Га́йно, *n.* s. Гівно́.
Гайно́ване, *n. МШ.* s. Марно́ване.
Гайнува́ти, *v. a.* vergeuden.
Гайну́ти, *v. n.* rasch fortlaufen.
Гайняни́й, *a.* dreckig.
Га́йстер, -тра, *m. Ko* 220 s. 'Астер; 2) schwarzer Storch (Ciconia nigra).
I. Га́йта, *f.* liederliche Dirne, *f.*
II. Гайта́! *int.* beim Lenken des Pferdes nach rechts, (взя́ти —).
Гайта́н, *m.* Gürtel mit benagelter Tasche, *m.* (worin Ahle, Messer, u. Wurmzange für чаба́ни́).

Гайтів, -ова, Feldhüter, -Wächter, *m.*
Гайтоване, *n.* das Jagen, Jagd, *f.*
Гайтове, *n. a. s. Зап.* Durchsuchung; 2) Jagd, *f.*
Гайтон, *m.* Schulterriemen der дзьоб- [ня, *m.*
Гайтувати, *v. n.* jagen (mit Jagdhunden; 2) lauern.
Гайтусь, *adv. H.* 164 draussen; — ходити auf den Abort gehen.
Гаївка, гаїлка, *f.* Frühlingsspiel, u. lied der Mädchen in den Ostertagen.
Гаїти, *v. a.* jmdn in der Arbeit durch müssige Sachen aufhalten, unterbrechen; unnöthigerweise Platz einnehmen; — ся sich aufhalten (in d. Arbeit), säumen.
I. Гак, *m.* † der 30 ste Theil: als Erwerb des лїчман das 30 ste Schaf.
II. Гак, *m.* Haken, *m.*; 2) s. 'Ости.
Гаківниця, *f.* Hakenbüchse, *f.* (Art alter Feuergewehre die an e. Klotz festgeschraubt u. mit Lunten losgebrannt [wurden).
Гаклове, s. Готлове.
Гаксьо, *int.* Scheuchruf für Ferkel.
Гал, *m.* Summe, *f. Пар. vgl.* Загал.
Галабурда, Händel, Streit, Wirrwarr, *m.*; 2) u. галабурдник, *m.* Raufbold, Polterer, *m.*
Галабута, Uebermuth, *m.* (*B*).
Галаган, *m. He.* s. Поплавок, *Пр.* [XI. (1) 107.
Галагівка, s. Гаївка.
Галадун, галадущик, s. Гладущик.
Галай, *m.* s. Галайко; на — на балай ohne Bedacht, überstürzt, nachlässig.
Галай, галайко, галатин. *Пар. m.* Brausekopf, eitler Schreier, Schreihals, Heisssporn, *m.*
Галайкати, (-котати, -котїти), *v. n.* wirr durcheinander schreien u. singen, lärmen. [mend, schwatzhaft.
Галайоватий, (-коватий), *a.* lär-
Галайсьвіта, в — піти, *Ф.* in die weite Welt sich fortmachen.
Галайстра, *f.* Haufen des Pöbels, der Kinder u. A. *m.*
Галамбець, -бця, *m.* Habermus, *n.*
Галамбувати, *v. a.* durcheinander verwirren. [глийский?
Галанський, *a. C.* II. 160 s. Ан-
Галанцї, *pl. Ko.* 107 enge, knappe Hosen.
Галапас, *m.* Schmarotzer, *m. B.*
Галапасний, *a.* schmarotzend, parasitisch, *B.*; 2) Heisssporn, *m.*

Галапуп, *m.* s. Голопупець; 2) *pl.* s. Голопузята, (*pl.*)
Галас, *m.* Geschrei, *n.* Lärm, *m.*
Галасайко, *m.* Schreier, *m.*
Галасливий, галасний, *a.* lärmend.
Галасливість, -ости, *f.* Lärm, *m.*
Галасувати, *v. n.* lärmen, schreien; галаснути комусь, *МШ.* schreiend zurufen. [atropoides.
Галасове зїля, Scopolia (Scopolina)
Галатиноватий, *a.* voreilig, ungestüm, *Пар.*
Галацюцько, *m.* s. Голоцюцьок.
Галачистий, *a. Зап.* II. 473, -а телиця?
Галвашка, *f.* s. 'Играшка.
Галда, *f. B.* Halde, *f.* taube Erde.
Галем, -льма, *m.* s. Гальма.
Галеня, -яти, *n.* junge Dohle.
Галилейский, *a.* galiläisch.
Галилейство, *n.* grosser Lärm, *n.* Verwirrung, *vgl.* Галай.
Галити, *v. a. Ko.* 66 s. Нагляти; 2) s. Раїти, нараїти; 3) — ся sich tummeln, s. sputen, *Пом.* III. 25.
Галицкий, *a.* von Halitsch, Halitscher-; 2) galizisch.
Галиця, *f. H.* 186 s. Галїч.
Галич, *m.* St. Halitsch; 2) * s. Галичина; 3) *N.* e. Berges.
Галичанин, *m.* Bürger v. Halitsch; 2) Bewohner v. Galizien, Galizier, *m.*
Галичанка, *f.* Galizierin, *f.*
Галичий, *a.* s. Галицкий 1); галич, *a. МШ.* der Dohlen (галка).
Галичина, *f.* Galizien, *n.*
Галїч, *f. coll.* Dohlen, *pl. Mi.* II. 336.
I. Галка, (*d.* галочка), *f.* Dohle, *f.* (Corvus monedula); 2) schwarzes Eichhörnchen; черва-галочка schwarzes Käferchen, *Wa.* 38.
II. Галка, *f.* Kugel, *f. Лев.*
Галька, Галочка, Гальшка, Галя, Галюня, *f.* Elisabeth, Lieschen; 2) Anna, Annchen; 3) Helene. [kette, *f.*
Гальма, *f.* Hemmschuh, *m.* Hemm-
Гальмази *pl.* Kleinodien, *pl.* s. Альмаз.
Гальмо, *n. Oc.* (61) XII. 49. 50 s. Ганьмо.
Гальмувати, *v. a.* hemmen (mit d. гальма); 2) s. Галити 1); 3) s. Гайнувати.
Гальний, *a. Л.* 150 s. Гайний I. 1).

Гало, n. Б. (Пр. VII. 657) Kugel, f.
Галочка, s. Галка, n. Галька.
Галочниця, f. s. Ґалясівка; — шипшачка Rosengallwespe, f. (Rhodites rosae).
Галузь, галуза; галузка, f. Ast; Zweig, m.
Галузе, n. coll. Zweige, Aeste, pl.
Галузистий, a. vielästig. W.
Галузоване, n. loses Treiben, Unfug, m. Ніс.
Галузоватий, a. muthwillig, Ніс.
I. Галун, m. АД. I. 256 s. Ґальон.
II. Галун, m. Alaun, m.
Галунити, v. a. mit Beimischung des Alaun färben, bes. Ostereier malen.
Галунка. f. einfärbig bemaltes Osterei
Галушка. f. pl. -шкй Mehlklösschen, n. Ном. III. 27. [Галька 1) u. 2) Зак.
Гальшка, Галютонька. Галя, f. s.
Галява, галявина, f. Lücke, Lichtung; Waldblösse, f. freier Raum.
Галякати, s. Гулюкати.
Галячий, a. Dohlen-.
I. Гам, int. vom Verschlucken.
II. Гам, m. Lärm, m.
III. Гам, m. s. Гальма.
Гамазей, m. гамазия, f. s. Маґазин.
Гамазейщик, m. s. Маґазинер.
Гамалик. m. s. Карк. [гамалик, Зак.
Гамаликуватий, a. mit grossem
I. Гаман. (d. гаманець, -нця), m. lederne Geldbörse; Beutel, Sack zum Aufbewahren des Feuerzeuges, m.
II. Гаман, m. jüd. Hamansfest; 2) die Person, welche den Juden bei diesem Feste angeblich als Gegenstand des Spottes u. der Misshandlung dient.
Гаманувати, v. a. jmdn so arg schlagen u. misshandeln wie es die Juden angeblich dem Гаман II. thun.
Гаманщик, m. Beutelschneider, Taschendieb, m. Ніс.
Гамарний, a. sich härmend, kummervoll, trübselig, (Ф.). [senhammer, m.
Гамарня, f. Hämmerwerk, n. Ei-
Гамати, v. a. essen (in d. Kinderspr.)
Гамела, m. f. e. plumpe Person.
Гамера, гамерка, f. s. Маґерка.
Гамерский, a. = американьский.
Гамів, f. (В.) s. Гальма.
Гамір, -ору, m. Lärm, m. Geschrei, n.
Гамірний, a. lärmend, brausend, laut.

Гамішний, a. s. Лакомий, Gr. 20.
Гамкнути, v. a. verschlucken, H. 25.
Гаморити, v. a. murmeln, plaudern.
Гамсемити, v. a. M+Б. 196 s. Гомзонути. [— ся sich mässigen.
Гамувати, v. a. hemmen, aufhalten;
Гамув, на — збити zu Brei schlagen, in kleine Stücke zerschlagen, zerbrechen.
Гамурити, v. n. böse sein (?).
Ган, m. s. Хан; ганьский, s. Ханьский.
Гань, f. КУ. I. 234 s. Ганьба.
Гана, f. Гол. s. Догана.
Ганавиці, pl. s. Ногавиці.
Ганьба, f. Schimpf, m. Schmach, Schande, f.; 2) Verkommenheit, f. на ганьбу піти verwahrlost werden.
Ганьбити, ганьбувати, v. a. schimpfen, schmähen, schelten, verunehren; tadeln, rügen; — чим, К. Schande anthun, der Schmach preisgeben; — ся Luts. 154 sich schämen, Schmach fühlen.
Ганьбливий, a. schimpflich, schmählich, МШ. [II. 217. 218.
Ганголь, m. s. 'Ангел, янгол, Ч.
Гандевері, pl. s. Cветові штани.
Гандель, -длю, гандльовий, гандлювати, s. Торговля, торговельний &.
Ганджа, f. Art Gefäss.
Гандзин, a. der Гандзя.
Гандзя, Гандзуня, Ганця, f. Anna, Hanna, Hannchen. [Байдики бити.
Гандри бити, Ф. гандрити ся, s.
Ганебний, a. К. Ніс. schändlich, schmachvoll. [s. Ганьба.
Ганиба, f. M. II. 43 Erniedrigung, f.
Ганиж, s. 'Аниж.
Ганити, v. a. tadeln, rügen; 2) verschmähen, Ш. I. 307. [bedeckt.
Ганібний, a. M. entehrt, mit Schmach
I. Ганка, f. Luts. gr. 164 s. Згадка.
Ганько, m. Eugenius.
Ганьмо, n. Tadel; Fehler, Mangel, m.; Ausstellung, f. Ніс. [Гануся, f. s. Гандзя.
Ганна, Ганка II., Ганька, Ганя,
Ганобний, a. Кл. schimpflich.
Гантелити, §. v. a. s. Ганьбити.
Ганус, ганущ, m. Зап. 288 s. 'Аниж.
Ганусівка, f. ганусна горівка Anisbranntwein, m.
Ганусько, f. s. Ганна.
Ганца, f. Mähre, Schindmähre, f.
Ганцаміна, f. s. Гарканина.

Ганчáр, ганчáрство & s. Гончáр &.
Ганчáрка, *f.* s. Гончáрка; 2) Thon, *m. Гн.* 77.
Ганчірка, *f.* s. Лах, онýчка. [Krim.
Гáнщина, *f.* Land des tartar. Han, gew.
Ганяти, *v. a.* treiben, hetzen, *Ш.* II. 18; — ся за чим wornach jagen, nachlaufen, etw. verfolgen.
Гáпалом, *adv.* flugs, rasch, *Пар.*
I. **Гáпка**, Гапýня, *f.* Agathe.
II. **Гáпка**, *f.* s. Гáфтка.
Гáплик, *m. gew. pl.* Heftel, *m.* s. Гáфтка, втяти до гáплика, до -ів, *С.* I. 54 vom albernen Reden u. Handeln.
Гапликóвий, *a.* mit Hefteln versehen, *Пс.*
Гапóн, *m.* Agathon. [(гафáр) & *Зак.*
Гаптáр, — гаптувáти & s. Гафтяр
Гаптовáльний, *a.* -а гóлка Sticknadel, *f.* [dampf, *m. Py.*
Гар, *f. K.* Schlacke, *f.*; 2) Fett-
Гарабáкати, *v. n.* mit roher Stimme sprechen od. singen; Kauderwelsch sprechen.
Гарáзд, -дv, *m.* Glück, Wohlergehen, *n.* Inbegriff alles Glückes, *m.*; 2) гарáзъ, гараздéнько, (*comp.* гараздніїше, *Зар.*) *adv. Кв.* II. 56 gut, glücklich; entsprechend, sehr gut, sehr schön; tüchtig, wirklich; мáйте ся —, оставáйте ся в гараздї bleibet gesund, le-
Гáрай, *N.* e. Berges. [bet wohl.
Гáрап, гарáпник, *m.* geflochtene Riemenpeitsche, Hetzpeitsche, *f.*
Гáрас, *m.* s. Гáрус.
Гарасим, Гараськó, *m.* Gerasimus.
Гарасíвка, *f.* rothe schmale Binde aus grober Wolle od. Kameelgarn. [ten.
Гарасїковáти ся, §. zanken, strei-
Гаратáти, *v. a.* wuchtig schlagen; grob zerschlagen. [s. Гарáзд 2).
Гарáщо, *adv. Не. Пр.* XII. 607. 680
Гáрба, *f. Др. с.* 256 Fuhrwerk, *n.* Wagen, *m.*
Гáрбане, *n.* Raub, *m.* Plünderung, *f. K.*
Гáрбати, *v a.* raffen, rauben, *Ш.* I. 378.
Гарбáчий, *s. a. m.* Verweser einer гáрба bei d. nomad. Schafherde, *m.*
Гарбýз, *m.* Kürbis, *m.* (Cucurbita pepo); * гарбузá піднéсти, прикотити комý „einen Korb geben": von abschlägiger Antwort beim Werben, — дістáти від кóго — — bekommen.

Гарбузи́нє, *n. coll.* Kürbisstengel, *pl.*
Гарбузóвий, *a.* des Kürbisses.
Гарвéда, *f.* Hader, *m.* Zänkerei, *f.* §.
Гаргáра, *f.* etw. sehr Grosses, plumpes; grosses, schlecht eingerichtetes Zimmer; 2) *Bein.* e. keiflustigen, bösen Weibes, *Н.* 267.
Гард, *m.* [gardé], *Рч.* 246 Aufsicht, Wacht, *f.*; 2) e. Ort zum Fischfange bes. abwärts hinter der Mündung der Синюха in d. Бог (bei d. Запорóжцї); 3) quergelegte Wasserwehre aus Steinen.
Гардамáн, гардемáн, *m. Гол.* III. 205 Art hitziges Getränk, *Ч.* IV. 513.
Гáрдий, *a.* s. Гáрний; *adv.* гáрдї.
Гардовáти, *v. n. Ко.* 150 lustwandeln, spazieren.
Гардови́на, s. Гордови́на.
Гардовни́чий, *s. a. m.* Oberaufseher in e. гард 2).
Гарéм, *m.* Harem, *n.*
Гарéмний, *a. Py.* vom Harem.
Гарéмник, *m.* Haremhalter, *m.*
Гáрен, *a. Ф.* fähig, mächtig; не- unfähig, unvermögend.
Гáрець, -рця, *m.* Flocken-, Flammenblume, *f.* (Phlox), *B.*
Гари́кати, *v. a. P.* I. 179 anherrschen, anschreien, antreiben; з со бю щось, *Пр.* VI. 547 unter der Nase brummen.
Гáріль, *m. Ко.* 91, *Н.* 39 s. Горíле.
Гаркáн, *m.* s. Аркáн I.
Гáркане, *n.* das Knurren; Hadern, *n.*
Гаркани́на, *f.* Hader, *m.* Zänkerei, *f.*
Гáркати, *v. n.* на когó jmdn anknurren; — ся з ким hadern, zanken.
Гаркебýз, *m.* arquebuse, Feuerwaffe, schwere Büchse, *Кч.* 38. [* Hader, *m.*
Гáркіт, оту, *m.* Geknurre, *n.*; 2)
Гармanувáти, *v. a. Не. Пр.* XI. (1) 101 mittels Pferden od. Ochsen durchs Treten das Getreide dreschen.
Гармасáр, *m.* Hengst, *m.*
Гармáта, *f.* Kanone, *f.* Geschütz, *n.*
Гáрмати, s. Грáбати 2).
Гарматíй, **гармáш**, *m.* Kanonier, Artillerist, *m. Пс.*
Гармáтний, *a.* Kanonen-.
Гармáтня, *f.* Kanonengiesserei; 2) Batterie, *f. Пс.*
Гармíдер, *m.* Lärm, Geräusch, *m.* *Ш.* I. 147; 2) Kram, Habe, *f.* (*iron.*), *Не.*
Гармонїзувáти, *v. n.* harmonie-

ren, übereinstimmen.
Гармоні́йний, *a.* harmonisch.
Гармо́нійка, *f.* Harmonika, *f.*
Гармо́нія, *f.* Harmonie, Uebereinstimmung, *f.*
Гарму́в, *m.* *Зап.* II. 411.?
Гарна́ґати, *v. n.* §. s. Гамори́ти.
Га́рний, (*d.* гарне́нький), *a.* schön, hübsch, nett, *Пом.* III. 14.
Гарни́к, *m.* Arbeiter bei e. Ochsenfuhre, *m.* *Левч.* [солиця.
Гарнили́ця, (гарнол-), *f.* s. Кра-
Гарні́ти, гарнішати, *v. n.* schön, schöner werden, *Левч.*
Гарт, *m.* Abhärtung, Härtung, *f.* да́ти кому́ га́рту, *P.* II. 123 jmdm tüchtig zusetzen, ihn derb zurichten.
Гарто́ване, *n.* Härtung, Abhärtung, *f.*
Га́ртос, *int.* *Га.* I. 144 Zigeunerzuruf im Osterspiel Ци́ган.
Гартува́ти. *v. a.* härten, abhärten; 2) *v. n.* landen, das Ufer zu erreichen suchen.
Гарту́лець, -льця, *m.* Pflock, *m.* zum Anbinden des Flosses an der Ufer.
I. Гарува́ти, s. Гайнува́ти.
II. Гарува́ти, *v. n.* viel mühselig arbeiten, sich placken. [Mensch.
Гару́ка, *m.* Streitmaul, zänkischer
Гару́кати ся, (гарю́к-, *Не.*) zanken, hadern, (*vgl.* га́дра, га́ркати ся).
Га́рус, *m.* Kameelgarn, *n.*
Гарусо́вий, *a.* von Kameelgarn.
Гарцївни́к, *m.* Spassmacher, lustiger Gesell. [frohes Weib, *Мак.*
Гарцївни́ця, *f.* fröhliches, lebens-
Гарцо́ване, *n.* das Herumtummeln des Pferdes.
Гарцюва́ти, *v. n.* коне́м e. Pferd im Kreise herumtummeln; scharmützeln, s. Герць; — гопака́ den г. tanzen, *Ке.* 48.
Гарча́ти, *v. n.* s. Га́ркати 1); röcheln.
Гарч, *m.* га́рче, *n.* (*B.*) Höllennatter, (Pelias Prester); 2) Kreuzotter, *f.*
Гаса́ти, *v. n.* springen; herumstreifen; 2) die Salzmasse zerbröckeln, *B.*
Гаси́льник, *m.* Löschhacken, *m.*
Гаси́тель, *m.* Löscher, *m.* *T. K.*
Гаси́ти, *v. a.* löschen, auslöschen.
Га́ска, *f.* Hammer zum Zerbröckeln der Salzmasse, *m.*
Га́ська, *f.* Johanna. [*Оц.* §. 277, 1.
Га́сло, *n.* Losung, Parole, *f.* *Кч.* 397;
Га́снути, *v. n.* verlöschen, erlöschen, auslöschen, (*v. n.*). [fel, *m.* s. 'Яспед.
Га́спед, (-під), *m.* Schlange, *f.* Teu-
Га́спедский, *a.* teuflisch.
Га́ся, *f.* Schlange, *f.* s. Га́шка.
Га́ть, *f.* s. Га́тка.
Гатала́й! *int.* vom Galopp e. Gaules.
Гати́нець, -нця, *m.* Allgut, *n.* Dorfgänsefuss, *m.* (Chenopodium bonus Henricus).
Гати́ти, *v. a.* dämmen; e. Weg von Faschinen über morastigen Boden machen.
Га́ті, *pl.* *N.* e. Berges.
Га́тка, (*d.* га́точка), *f.* Damm, Deich; Faschinenweg, *m.* [auf e. Haufen werfen.
Гатля́ти, *v. a.* eine Wust von etw.
Гатьма́н, *m.* *Ме.* 413 s. Гетьма́н.
Гатьта́, гетьта́, *int.* s. Гайта́ II.
Гафа́р, гафта́р, *m.* s. Шму́клер;
Га́фт, *m.* Stickarbeit, *f.* [Sticker, *m.*
Га́фтарка, *f.* Stickerin, *f.*
Га́фтка, *f.* Heftel, *m.*
Гафтува́ти, *v. a.* sticken. [tummeln.
Гаца́ти, *v. a.* hüpfen, tanzen, sich
Гацмоли́ти, *v. a.* § schlagen; Backenstreiche austheilen.
Га́ча, -яти, *n.* s. Лоша́. [ken.
Га́чик, *m.* Häkchen, *n.* kleiner Ha-
Гачикова́тий, *a.* hakig, wiederhakig, *Пол.*
Га́чити, *v. a.* § кого́ за́ що jmdn wegen etw. zur Rede stellen, rügen.
Га́чі, *pl.* s. Ногави́ці. [ку́р bei Га́чі. *f.*
Га́чник, *m.* Einfassung für den оч-
Га́чур, *m.* s. Лоша́к.
Гачу́ра, *f.* s. Лоши́ця.
Га́шене, *n.* das Auslöschen, Löschen.
Га́шка, (*d.* га́шечка), *f.* Natter, Kreuzotter, *f.* [Zögern, *n.*
Га́яне, *n.* га́янка, *f.* *Піс.* Säumen,
Га́яти, *v. n.* *K.* müssig bleiben; — ся s. Га́їти ся. *Кч.* 158.
Гба́ти, *Ч.* IV. 231 s. Бга́ти, *Ог.* 95.
Гва́рити, *v. a.* s. Говори́ти, гуто́рити.
Гвіздь, *g.* гво́здя, (*d.* гвіздо́к -дка), *m.* Nagel, *m.*; 2) Fischergabel, *f.* s. 'Ости. [вво́дне).
Гво́дне, *adv.* (*lemk.*) bei Tage (=
Гво́здик, s. Зво́здик. [beschlagen.
Гвозди́ти, *v. a.* nageln, mit Nageln
Гвозди́нка, *f.* Benedictenkraut, *n.* Nelkenwurz, *f.* (Geum urbanum).
Ге, s. Гей I. u. II. [(Diospyros Ebenum).
Ге́бан, *m.* Ebenholz, *n.* Dattelpflaume, *f.*

Гебано́вий, *m.* aus Ebenholz.
Геба́нок, -нка, *m.* grosser Hobel.
Гев, ге́всадий, *adv. ungr.* s. Сюда́
Гева́л, s. Гева́л. [*Mi.* IV. 81.
Ге́зде, ге́здечка, (-ки), s. 'Озде, о́вьде, *Mi.* IV. 81.
I. Гей! *int.* ha! na! holla! auf! ге́й-бри, ге́й-сми als Aufruf gebr. *(B.)*; ге́й-аба! *У.* s. Гія́ба; гей-ле́ю o weh!
II. Ґей, ге́йби, гей колй *conj.* wie, gleichwie, gleichsam, wie wenn, als wenn, gleichsam als.
Ге́йкане, *n.* das Zurufen гей! I.
Ге́йкати, ге́йкнути, *v. n.* гей! dem Zugvieh zurufen, es antreiben.
Ге́йки, *int. adv.* vom Fortfahren.
Гейма́, *int.* beim Spiele Бо́бер.
Ге́йса, *int.* s. Соб.
Гейта! s. Гайта́ II.
Ге́йтати, *v. n.* dem Zugvieh гейта́! [zurufen.
Ге́йя, *f. Luts. gr.* 157?
Ге́ла! *int.* s. Ги́ля!
Ге́лиха, *f. N.* e. Berges.
Ге́лкій, *m.* s. Па́рубок, *Gr.* 20.
Гелі́от, *m.* Helot, *m.*
Гельотизува́ти, *v. a. Зг.* zum Heloten machen.
Гема́н, *m.* Teufel.
Ге́манів, гемо́ньский, *a. IГ.* teuflisch, Teufels-. [zeug zu Wasser,?
Гемія, *f. Ос.* (61) I. 230 Art Fahr-
Гемоґльобін, *m. Под.* Globulin, Hämatin, Blutroth, *n.*
Гемоня́ка, *m. aug. ОП.* s. Ге́ман.
Гемпе́ль, -пля́, гемпе́нник, *m.* Betrüger, *m.* [IV. 81.
Ген-гец, — там, *adv.* dort weit *Mi.*
Ге́нде, ге́ндека, (-еньки, -ечка), ге́нька (-ай) s. Онта́м, *Ог.* 167.
Ге́нто, ге́нтова (-олї), ген'якось, s. 'Оногда, позавче́ра, нeда́вно, *Ог.* 172 ге́нто = колйсьто бува́ло.
Гентова́тїшний, (-ва́шний), ген'якосїшний, *a.* s. Оногда́шний. [вистий.
Генцина́тий, *a.* — кінь s. Норо-
Ге́па, *f.* §. *Н.* 189 s. Потилйця, голова́; 2) N. e. Berges.
Ге́пати, ге́пнути, *v. n.* §. derb schlagen; -нути ся schwer fallen, stürzen.
Геро, *m.* Wappen, *n.*; Stempel auf d. Papier, *m.*
Геро́бвий, *a.* Wappen-; 2) Stempel-.
Герб́овйк, *К.* гербуля́к, *m.* Edelmann mit e. Wappen.
Герб́о́вник, *m.* Wappenbuch, *n.*
Ге́рґев, *m.* s. Колеше́ник.
Гере́за, гере́зия, *f.* Ungemach, Uebel, *m.*, Verwirrung, *f.* Hader, *m.*
Ге́рець, -рця, *m.* s. Герц.
Гере́тик, s. Єре́тик. [dicht.
Герметйчний, *a.* hermetisch, luft-
Ге́рнад, *m.* Nbfl. des Шайо.
Ге́рой, *m.* Heros, Held, *m.* [thig, *У.*
Геро́йний, *a.* heroisch, heldenmü-
Геро́йство, *n.* Heroismus, Heldenmuth, *m.* [ros, e. Helden spielen, *ВБ.*
Геро́йствувати, *v. n.* einen He-
Героі́ня, *f.* Heroine, Heldin, *f.*
Геро́їти, *v. n. Ко.* 177 sich heroisch zeigen. [mer, *f.* Wappenwesen, *n. К.*
Геро́льдія, *f.* Heroldie, Wappenkam-
Герсону́ти, *v. n.* ungestüm dahineilen, *Ос.* (62) VII. 38.
Герц, -рцю, *m.* Scharmützel, Vorspiel einer Schlacht, *n.* Zweikampf, *m.*, * Bravour, Verwegenheit, *f. C.* [kämpft, *Cm.*
Герцовни́к, *m.* der im Zweikampf
Герцува́ти, *v. n.* den герц ausführen, bestehen.
Герштика́ти ся, ге́ршкати ся, герцика́ти ся, schäckern; sich balgen з ким. [Geflügel.
Гесюге́, *int.* e. Scheuchruf gegen
Гет, геть, *adv.* weg, fort; ге́ть-та́м dortweiter; 2) ganz, völlig, vollständig, gänzlich. [Brettsäge, *m. Gr.* 20.
Гета́зь, *m.* Arbeitsgeselle bei d.
Гете́ра, *f.* Hetäre, Buhldirne, *f.*
Ге́тка, *f.* s. Ґо́тка. [*Ш.* II. 174.
Гетма́н, гетьма́н, *n.* Hetman, *m.*
Гетма́нець -нця, *m.* Bürger, Einwohner der гетма́ньщина 2).
Гетма́нич, *m.* Sohn des Hetman, *f.*
Гетма́нівна, *f.* Tochter d. Hetman, *f.*
Гетма́нїя, *f. Пс. Mi.* II. 71 гетмано́ване, *n.* eines Hetman Anführung, *f.* Oberbefehl, *m.*
Гетьма́нка, *f.* Bürgerin, Einwohnerin der гетма́нщина 2), *Пс.*
Гетмано́ва, *s. f. a.* s. Гетма́нша 1).
Гетма́нство, *n.* Hetmanswürde, *f.*
Гетманува́ти, *v. n.* Hetman sein.
Гетма́нша, *f.* Frau des Hetman; 2) Tochter des H.
Гетма́нщина, *f.* Zeit, Periode der ukrain. Hetmanen *f.*; 2) Theil der Ukraina unter der Verwaltung der Hetmanen.

Гетте! *int.* (*pl.*) macht euch fort!

Гец, підвести когó під гéца *Кн.* jmdn hinter's Licht führen, ihn prellen.

Гéца, *f.* Hetz, *f.* [кй, (*РДн.* 18).

Гéшки, (*d.* гéшечки), *pl.* s. Гиж-

Ги,гий,гі,гій,s.Гей. [s.Бгáти,місúти.

Гибáти, *v. a.* *Ч.* IV. 225.VII.551.

I. Гúбель, -бля, *m.* Hobel, *m.*

II. Гибель, гúбіль, -ели, *f.* Untergang, *m.* Verderben, *n.* *IГ.*; гúбель чогó s. Прóпасть чогó eine Unzahl, *K.*

Гúбельний, *a.* *Ч.* III. 25. verderblich, Verderben bringend.

Гибíти, *v. n.* verloren gehen, untergehen, sterben.

Гибкúй, *n.* *Зг.* biegsam, geschmeidig.

Гиблївкú, *pl.* Hobelspähne, *pl.*

Гиблювáти, *v. a.* hobeln.

Гибля́к, (облúк, вібля́к), *m.* Rundholz, *n.* *Ог.* 59 1.

Гúбнути, *v. n.* *Л.* 51 s. Гúнути.

Гибчáстий, *a.* *Ч.* IV. 378 — ко-

Гúва, *f.* s. 'Ива, éва. [ровáй rundlich.

Гúвер (-ір), *m.* s. 'Ивер.

Гúвир, гúвінь, *f.* s. 'Ивола, *B.*

Гиготати, *v. n.* wiehern.

Гид, *m.* *H.* 65 das Abscheuliche, Schmutzige, Garstige; Ekel, *m.* на гúд переходúти zu Ekel werden; verabscheut, verachtet werden, *Пот.* III. 26; 2) гид, *a.* *TP.* 11. s. Гúдкий.

Гидж-га, *int.* s. Гýджа.

Гúдити ся, гидкувáти, *v. n.* чим sich vor etw. ekeln, менї щось гúдить ся etw. widert mich an, habe Ekel vor etw. [empfindend.

Гидлúвий, *a.* *Др. с.* 35 Abscheu

Гидлúвість -ости, *f.* *He.* Abscheu, Ekel, *m.* [derwärtig, ekelhaft, garstig.

Гидкúй, гúдний, *a.* widerlich, wi-

Гúдкість -ости, *f.* Garstigkeit, Ekelhaftigkeit, Abscheulichkeit, *f.* [behaglich.

Гúдно, гúдостно *adv.* zuwider, miss-

Гúдостний, *a.* s.Гидкúй, *Піс.* *Левч.*

Гúдостність, -ости, гидóта, *f.* *Піс.* s. Гúдкість.

Гúдра, *f.* Hydra, Wasserschlange, *f.*

Гидувáти, *v. n.* ким *K.* *Др. с.* 362, s. Гúдити ся.

Гúжка, *gen. pl.* Гижкú, s. Гишкú.

Гúза, *f.* Schieler, *m.*

Гúзнути, *v. n.* geschwürig eitern.

Гик, *m.* гúкане, *n.* Geschrei zum Aufscheuchen, *n.*

Гúкавець, -вця, гикавцýн, гúкало, *m.* гúкавий, гиклúвий, *a.* Stotterer, stotternd.

Гúкавка, *f.* *B.* s. Щúкавка.

Гúкати ся, stottern; *v.n.* schlucksen.

Гикíцькати, hinkend dahin trotteln.

Гúлечко, *n.* s. Гильцé.

Гúлї, *pl.* *Кух.* Albernheiten, *pl.* Gewäsch, *n.* понéсти —. [*Пот.* III. 25 *Пе.*

Гúлка, *f.* Ballspiel mit Laufen verb.

Гúлька, гилúна, *f.* Zweiglein, *n.*; 2) Stabheuschrecke, *f.* *B.* [ля́вий, *a.* ästig.

Гильнúстий, гилúстий, *Фр.* ги-

Гильнити ся, in Rudeln umherlaufen (v. Wölfen zur Brunstzeit).

Гильня́, *f.* Rudel Wölfe, *n.* *vgl.* Тїчка; Meute, *f.* [füllte Klösse (пирогú).

Гилýн, *m.* *gew. pl.* mit Fleisch ge-

Гильцé, *n.* *Сб.* I. 257 s. Вильцé.

Гиля́! *int.* Scheuchruf gegen Gänse, *Пот.* III. 15.

Гиля́ра, *f.* *Др. с.* 186 s. Гáляр.

Гиля́рко, *m.* Hilarion.

Гúмбіль, s. Гúндель; гимблювáти, s. Гиндлювáти.

Гименéй, *m.* *Ш.* II. 174 Hymen, *m.* (Gott der Ehe b. Griechen u. Römern).

Гимзїти, *v. n.* гим — wimmeln *Пот.* III. 28.

Гимн, *m.* Hymnus, Lobgesang, *m.*

Гин-гúн, *adv.* s. Ген-ген, *Лев. гр.* 133. *Mi.* IV. 81. [Гинцувáти.

Гиньбувáти ся за ким (*Ф.*) s.

Гúндель etc. s. Гáндель, гандлювати etc. [s. Герштикáти ся.

Гиндзувáти, гендригáти ся, §.

Гúндик, *m.* s. 'Индик.

Гúндри, *pl.* loses Schäckern.

Гúней, *m.* s. 'Иней. [*Левч.*

Гинкúй, *a.* biegsam, geschmeidig.

Гинтóв, *Гол.* III. 503 Kutsche, *f.* ?

Гúнути, *v.n.* zu Grunde gehen, umkommen, verderben, vergehen; schwinden.

Гинцувáти, *v. a.* когó jmdn ausser Athem hetzen, todthetzen, (*Ф.*).

Гинч, *m.* *Гол.* I. 208, Schlange, *f.* ?

Гúнчий, *a.* s. 'Инчий, *Mi.* IV. 81. *Ог.* 60.

Гинчáти, *v. n.* wimmern, winseln; 2) s. Ревáти.

Гир, *m.* за гир, *Ф.* s. На дúво, на слáву; 2) Spur, *f.*; гир би ти ся загúрив! soll jede Spur nach dir ver-

schwinden; гиром ходити ganz verkommen, sittlich verfallen.

Гира, f. §. Kopfhaare, pl. Schopf, m.

Гиравець, -вця, m. Art Pflze.

Гиробет. s. Хребет.

Гирдев. m. s. Колешерник. [Wagen).

Гирдиґати, v. a. s. Трясти (vom

Гирдїль, m. s. Грядїль.

Гирешний, (-ріш-) a. ungr. Др. с. 405 s. Славний; — злодій ein Dieb von den wahren! non plus ultra, (Ф).

Гирити, v. a. s. Загирити.

Гирівка, f. struppiges Kopfhaar; 2) Schopfstern, m. (Comatula).

Гирішливий, a. s. Гирешний; 2) гриб—Щирак; 3) berüchtigt, verrufen.

Гирка. f. das obere Ende Kopfstück, n. s. Гичка.

Гиркання, (-киня), f. Art Bitterpilz.

Гиркий, s. Гіркий.

Гирло, s. Гірло.

Гирміти, Ог. 49 Гриміти. [Pranger, m.

Гировище, n. öffentliche Schande,

Гирочник, m. Boretsch, m. (Borago officinalis), B.

Гирувати, v. a. aufregen, aufheben, Гр.; mühevoll wohinziehen, schlep-

Гирцї, pl. s. Герць. [pen, zerren, Шл.

Гирчина, f. Beinwurz, f. (Symphytum cordifolium) B.

Гиря, f. s. Гира, ІГ.; 2) mit kurz geschnittenen Haaren, Ко. 3 (vgl. стрига); 3) s. Канчук, Др. с. 305; 4) Gewicht bei d. Uhr, Ос. (62) II. 83 Пот. III. 28.

Гирявець, -вця, mit sträubigem Haar; гирявий, a. geschoren, gestutzt, Ко. 73.

Гитала, f. Art Heidekorngraupen.

Гитина, f. Spleisse, f. s. Гінтина, vgl. Гітинка. [Theile gespaltener Holzblock.

Гитине, ein dh die Mitte in vier

Гитовий, a. s. Гінтовий.

Гиц! int. rapps! (v. Hüpfen).

Гицель, -цля, гицїль, m. Abdecker, Wasenmeister, m. [цель; Schindanger, m.

Гицлївка, f. Wohnstätte des ги-

Гицнути, гицкати, v. n. aufhüpfen, springen.

Гич, m. Etw. ohne allen Wert, etw. Nichtiges: і гич не до речі, Ш. I. 270, 88 нї гич нї гаріля пилинки ganz u. gar nichts, Зак. [f. Stengelblätter, pl.

Гиче, n. coll. гичка, гичина, Гн. 75

Гичка, f. N. e. Berges.

Гишки, pl. kalte Füsse als Gallertspeise.

Гишкове пущене, s. Мяснé, n.

Гівно, Dreck, Menschenkoth, m.

Гівноїд, гівнорий. (-рийка. f.), Rosskäfer, m. (Scarabaeus stercorarius).

Гівняк, m. s. Лайняк. [2) s. Гівноїд.

Гівняр, m. Dreckkerl, Sudler, m.;

Гіґієна, f. Hygiene, f.

Гіґієнїчний, a. hygienisch.

Гід, g. года, m. Jahr, n. * комусь чорний год справити jmdm e. unglückliches Jahr bereiten, drohen Schlechtes zuzufügen.

Гідь, як-гідь (як-г.) собі гадаєш? wie denkst du halt in dieser Sache? (Ф.).

Гідний, a. würdig, wert; brav, gut, bieder; 2) jährlich, Jahres; 3) genug gross.

Гідність, -ости, f. Würde, Тор. Bravheit, f.

I. Гій! int. гій на тебе! pfui über dich, hol' dich der — Ос. (61) XII. 39.

II. Гій, g. гою, m. Heilmittel, n. Arzenei, f. Мі. II. 4, Піс.

Гійкати, гійнути. v. n. на кого jmdn dh lautes Schelten einschüchtern.

Гійня, f. Фр. s. Гильня.

Гіле, m. coll. Zweige, pl. m.

Гілька, гілечка, f. kleiner Zweig, Zweiglein, n.

Гільнувати, s. Гайнувати.

Гільтай, (d. гільтаєнко). m. s. Гультай, Ог. 47.

Гільтайский, a. liederlich.

Гільтайство, n. liederliches Leben; 2) coll. loses, liederliches Gesindel, Landstreicher, pl. [Ast, m.

Гіля, гіляка, (-юка). f. starker Zweig,

Гілястий, a. astreich, ästig.

Гімно, гімняк, s. Гівно, гівняк, Ог. 80.

Гін, g. гону. m. Макс. Lauf, m. Rennen, n.; 2) Eile, Schnelligkeit, f. Кв. II. 178; Strömung, f.; 3) Trieb, m. Ил.; 4) гін, g. pl. двоє. троє гін, s. Гони, pl.

Гінé, [гон-]. n. Brunst, Geilheit, f.

I. Гінкий, [гон-]. a. H. 279 hurtig, schnell laufend, geschwind strömend.

II. Гінкий, (гин-), a. Гр. schlank, hoch wachsend; — стан.

Гінний, a. s. Гідний, Ог. 78 (B.).

Гінтай, гінтяй, Гол. s. Гільтай.

Гінтина, f. centrifugal (schindelförmig) gespaltener Holzstamm, vgl Ґонта.

Гінтовий, *a.* -á дóшка, von dem Viertel eines Baumstammes seitwärts gesägtes Brett. [s. Зrінник; 2) Jagdhund, *m.*
Гінчáй, гінчий, *a.* Schweinetreiber,
Гіпéрболя, *f.* Hyperbel, *f.*
Гіперболíчний, *a.* hyperbolisch.
Гіпóтека, *f.* Hypotheke, *f.*
Гіпотетúчний, *a.* hypothetisch.
Гіржá, Гіржáти, s. Иржá, Иржáти.
Гíрка, *f. dim.* s. Горá kleine Anhöhe; 2) Heuboden, *m.* [(Peucedanum cerv.).
Гіркáн оленячий, Hirschwurzel, *f.*
Гіркúй, *a.* bitter; arg, heillos, versessen, verrucht (— пяниця, вóрог).
Гіркúня, *f.* Art Bitterpilz.
Гíркість, -ости, *f.* Bitterkeit, *f.*
Гіркотá, *f.* Bitterkeit; Erbitterung, *f.*
Гірлó, [гор-], *n.* *АД.* I. 186 Mündung, *f.* (рікú), *Mi.* II. 99.
Гірнúй, *a.* Berg-, *Пар.*; 2) allein, nur: — сидúть в хáтї er wohnt allein; — в душéю mutterseelen allein; мáю гірнúх пять ґрéйцарів habe nur die letzten fünf Kreuzer: гірнéський раз das letzte Mal. [betrieb, *m.*
Гірнúцтво, *n.* Bergbau, Bergwerks-
Гірнúця, s. Горнúця.
Гірнúчий, *a.* bergmännisch, Berg- (ýряд, шкóла &).
Гірнюк, *m.* Bergknappe, *m.* *Пар.*
Гірнáк, *m.* Bergmann; 2) Gebirgsbewohner, Gebirgler, *m.*
Гірнáчка, *f.* Gebirglerin, *f.*
Гірóчок, -чка, *m.* *Л.* 8 s. Огирóк.
Гірóшник, *m.* Blutkrautwurz, *f.* Geissfuss, *m.* (Spiraea ulmaria).
Гірский, *a.* gebirgig, Berg-.
Гірчáк, *m.* Torfrubgras, Mariengras, *n.* (Hierochloa borealis); 2) scharfer Knöterisch (Polygonum hidropiper); 3) Bitterling, *m.* Dürrkraut, *n.* (P. persicaria); 4) Hederich, *m.* (Raphanus raphanistrum). [bittern.
Гірчúти, *v. a.* bitter machen; * ver-
Гірчúця, *f.* Ackersenf, Senf, *m.* (Sinapis arvensis). [ter werden, *M.*
Гіршáти, *v. n.* schlimmer, schlech
Гíрший, *a. comp.* schlechter, schlimmer, ärger; 2) mehr, *P.* I. 1.
Гіршúти, *v. a.* schlechter, ärger machen, verschlimmern; — когó jmdm Aergernis geben; — ся Aer. nehmen.
Гірянúн, *m.* s. Гірняк 2).

Гість, *g.* гóстя, *m.* Gast, *m.* в гóстї прийтú als Gast kommen, в гóстях бýти zu Gaste sein; *vom neugebor. Kind.
Гістьбá, *f.* *Гол.* — купéцка Reisen, *f. pl.* Verkehr, *m.* Wanderung, *f.* *Мог.*; 2) s. Гостúна. [гитúна.
Гітúнка, *f.* junge Tanne, s. Гінтúна,
Гíцаш, *m.* Leiter e. Brettsäge, Brettschneider, *m.*
Гіщúця, *f.* гіщовáнець, -нця, *m.* Art Heilkraut gegen den гостéць.
I. Гія. *f.* *Ф.* Schreck, *m.*; 2) s. Гáйка. *(B.).*
II. Гія, не гія Вам мáсла? ist Ihnen nicht Butter nöthig.
Гійба, — дíло! *adv.* leider, umsonst, vergebens; unmöglich, *(B.)*, *Зар.* *(Веч.* I. 334), s. Гóдї bis hier u. nicht weiter!
Гла, s. Иглá. [*(Вер.)* I. 36.
Глáбцї. *pl.* Art kleiner Schlitten, *Зап.*
Глабчáстий, (глоб-), *a.* — віз *Ос.* (61) I. 229 mit den оглóблї.
Глáва, *f.* Capitel, Hauptstück, *n.*
Главúзна, *f.* † *K.* Buchrolle, *f.*; 2) Capitel, *n.*
Главúця, *f.* s. Головá, *Гол.* III. 17.
Глáвний, *a.* *gr.* s. Головнúй.
Главосíки. *pl.* s. Усїкновéніе глáви Св. Іоáна. [tigen.
Глагоїти. *v. a.* beruhigen, beschwich-
Глагóл, † *m* Wort, *n.*; 2) Verbum, Zeitwort; 3) глагóль (-гíль) † Name des Buchstabens Г.
Глáдик, *m.* Xestomyza, *B.* [holz, *n.*
Гладúльце, *n.* Werkzeug zum Glätt-
Гладúльниця, глáдженица, *f.* feinere Hechel, *f.* (zum Flachs od. Hauf.).
Глáдити, *v. a.* glätten; glatt, eben machen; 2) streicheln; 3) прóсо enthülsen; дуб die Eichenrinde stampfen.
Гладúшка, *f.* *Кн.* s. Гладýшик.
Гладúшник, *m.* Ackermennig, Beerkraut, *n.* (Agrimonia Eupatoria); 2) A. odorata; 3) s. Глекопáр.
Гладíй, *m.* s. Гладýн.
Гладíнка, *f.* = глáдка, глáдкий (*opp.* zu Рябінка), *Га.* II. 40.
Глáдкий, *a* glatt, platt, eben; 2) fein, gefeilt, polirt; 3) einfach gemacht, einfarbig (v. Kleidungsstücke); 4) glatt, fett, gut aussehend (v. Vieh); glatt, schmeichelnd (v. Worten); fliessend (v. Schreibart u. Vortrag); глáдко брéше er lügt leicht; глáдко му йдé das geht

ihm leicht vonstatten.

Гладківщина, Zeit u. Wirken des Гла́дкий Степа́н (1741) u. dessen S. Дани́ло, *Біл.*

Гла́дкість, -ости, *f.* Glätte; Eleganz, *f.*

Гладконо́сий, *a.* ohne Nasenblatt, *Пол.*

Гладкопло́щий, *a.* glattflächig, *Пол.*

Гла́дниця, s. Гладильниця.

Гладо́ня, *f.* schmuckes, schönes, „fesches" Weib.

Гладу́н, *m.* wohlbeleibter, feister Mensch; 2) —, гладу́нка, *f.* s. Веретільниця; 3) Blattlos, kahles Bruchkraut (Herniaria glabra).

Гладу́нець, -нця, гладу́нчик, *m.* s. Гладу́щик.

Гладу́ш, гладу́щик, *m.* irdener Topf; *gew.* Milchtopf.

Гладу́шник, *m.* s. Росто́пасть 2).

Гладча́ти, (-дш-), *v. n.* feister, glatter, voller werden, *He.*

Гла́за, s. Лога́за.

Глазе́т, *m.* Silber-, Goldstoff, Glaset, *n.* *C.* I. 88.

Глазето́вий, *a.* aus глазе́т.

Глаї́ти, *v. a.* besänftigen, beruhigen; — ся übereinstimmen.

Гла́с, † *m.* s. Го́лос.

Гласи́ти, *v. a.* † verkünden, *K.*

Гла́стівка, *f.* s. Ла́стівка.

Глеві́ти, *v. n.* s. Зглеві́ти.

Глевки́й, глевкова́тий, *a.* lettig, bindig, *Гн.* 41: земля́; 2) teigig, klebrig, wasserstriemig (хліб), *H.* 43.

Глевтю́к, (-ти́к), *m.* *Гн.* 39 lettiger Boden; 2) s. Зака́лець, *Ко.* 75.

Гледі́ти, s. Глядіти; гледи́ть ся, *M.* I. 75 s. Видає́ ся es scheint.

Глеє́вий, *a.* schlammig, *Cm.*

Глє́зень, -зня, *m.* Art Pilze.

Глє́зна, *f.* † Knöchel, *m.*

Глей, *m.* Bodenschlam, *m.*; 2) blaugrauer Lehm.

Гле́йник, *m.* Schlammwurm, *m.* (Tubifex), *B.*

I. Глек, *m.* s. Підпу́щник.

II. Глек, *m.* Topf, *m.* steinerner Krug.

Глекопа́р, *m.* Odermennig, *n.* (Agrimonia pillosa); 2) Schölkraut, *n.* Schwalbenwurz, *f.* (Chelidonium majus).

Глеку́шник, *m.* s. Підпу́щник.

Глемо́ї, *pl.* monatliche Reinigung (menstruatio), *(B.)*.

Глемо́іза, *f.* Unterhaltung beim Besuche der Verstorbenen, wobei einer mit e. Stecken die Ausweichenden zuschlagen sucht, *Gr.* 20.

Гле́чик, гле́чичок. *dim.* s. Глек II.; 2) *pl.* гле́чики жо́вті gelbe Kannenblume, Wassertulpe, *f.* (Nuphar luteum).

Гли́б, *m.* Tiefe in der Erde u. im Wasser, *Др. с.* 83. 88; 2) Gelass, *m.* Erdhöhle, *f.*

Гли́ба, *f.* — землі́ Erdscholle, *f.*

Глибина́, гли́бінь, гли́бочінь, s. Глубина́ &.

Гли́бка, *f.* unterirdisches Getängnis, *IГ.*

Глибну́ти, глибні́ти, *v n.* *W. ŻP.* die Kraft verlieren.

Глибо́кий, глибоче́нний, & s. Глубо́кий, &.

Глибококру́глий, *a* *He.* tiefrund, kesselförmig.

Гли́ва, *f.* Leberschwamm, -pilz, Rindszunge, *f.* (Boletus hepaticus), *Бол.*; 2) Art Birnbaum, *Ос.* (61) X. 27.

Гли́вий, *a.* fahlgelb; hellkastanienbraun, rothgelb, gelbbraun.

Гливи́ця, — волотя́нка, *f.* rispiger Hohldotter, (Neslia paniculata).

Гливі́ти, s. Глеві́ти.

Гли́вка, *f.* gelbbraune Ameise, *f.* *B.*

Гливки́й, гливтякова́тий, s. Глевки́й, &.

Гливни́чка, *f.* Art Staubpilz: Tubercularia, *Бол.*

Гли́й. *m.* s. Глей.

Гли́мати, *v.a.* *Cm.* s. Глота́ти, *H.*19.

Глинь, глине́ць, -нця́, гли́ній, *Пол.* *m.* Aluminium, *n.* *Hic.*

Гли́на, *f.* Lehm, Thon, *m.*

Гли́ник, *m.* *N.* e. Berges.

Гли́ниско, гли́нище, *n.* гли́нниця, *f.* Lehmgrube, *f.*

Глиномі́с, *m.* Lehmkneter, *m.* [174.

Глину́ти, *v. a.* s. Пролигну́ти, *Ч.* II.

Глиня́к, *m.* Thonstein, *m.*; 2) s. Гли́няник 2).

Гли́няний, *a.* thönern, irden, Lehm-.

Гли́ня́ни́к, *m.* irdener Topf; 2) Gefäss mit Lehm zum Verstreichen, *n.*

Глиня́нка, *f.* s. Гли́ниско.

Глиня́стий, (-и́стий), *a.* *B.* lehmig, thonig; lehmfarbig.

Гли́пати, глипі́ти, *v. n.* blinzen, matt blicken; 2) kümmerlich sein Leben fristen, dahinsiechen, kränkeln, *Мог.*; 3) s. Гли́пнути.

Гли́пнути, *v. n.* на кого́ auf jmdn blicken, den Blick werfen.

Гли́ста, *f.* Eingeweidewurm, Spul-

wurm (Ascaris lumbricoides); — дитя́ча Kinderwurm, *m.*
Гли́сти, *v. a. Wgr.* IX. s. Гри́зти.
Гли́стник, бе́лена —, *m.* Bittersüss, *n.* Alpranken, *m.* (Solanum dulcamara).
Глистю́к, *m.* ekelhafter Sudler, *Cm.*
Глисто́к, *He. Пр.* VI. 423 Wurm, *m.*
Глита́ня, *f.* Schlund, Rachen, *m.*
Глита́ти, глитну́ти, *v. a.* ver-, schlucken, verschlingen, *Кв.* II. 59 *С.* I. 59.
Гли́ця, *f.* s. Игли́ця.
Гліг, *g.* гло́гу, *m.* Weissdorn, *n.* (Crathaegus oxyacantha). [s. Гліг.
Глід, *g.* гло́ду; глій, *g.* гло́ю. *m.*
Гліжé, *n. coll.* dorniges stacheliges Gesträuch.
Глі́пкати, *v. n.* — дїдька́ми fluchen.
Гліт, *g.* гло́ту, *m.* s. Глота́.
Глітно, *adv.* dicht, vom Gedränge.
Глоба́, *f.* Kummer, Gram, *m.* Sorge, *f.*; 2) Angriff, Zank, *m.* (*B.*).
Глобува́ти, *v. a.* кого́ jmdn kränken, ungerecht herabsetzen, verunglimpfen; 2) auszanken. [Ву́глова.
Глова́, *f. Др. с.* 300 Riemzeug, *n. vgl.*
Глого́вий, *a.* vom гліг. [гліг.
Глогова́тий, *a.* dornig, stachelig wie
Глод, глот, *m.* s. Гліг.
Глода́вка, вйо́ізкка —, *f.* scharfes Rispengras (Poa trivialis), *B.*
Глода́ти, *v. a.* nagen, benagen; 2) wundreiben (чо́біт). [cker, *m.*
Глоди́тель, *m. Mx.* Nager; Bedrü-
Глодови́нець, -нця, *m.* Heckenweissling, *m.* (Pieris Crathaegi), *B.*
Глоду́н, *m.* s. Гризу́н.
Глое́вий, *a.* s. Гло́говий.
Глоїна, *f.* s. Гліг. [den (v. Vieh).
Глонда́ти, *v. n.* frei streifen u. wei-
Гло́ском, *adv.* üppig, reichlich, massenweise, s. Ло́ском.
Глот, *m.* Schluck, *m.* [Schar.
Глота́ *f.* Gedränge, *n.* (люди́й), dichte
Глота́вий, *a. Ч.* V. 347. ?
Глота́ти, s. Глита́ти.
Гло́тка, *f.* s. Про́лик, *С.* I. 23.
Глуб, *f. Фр.* Tiefe, *f.*
I. Глу́бий, *a.* s. Голу́бий, *Ог.* 57.
II. Глу́бий, *a. Н.* 141 s. Глубо́кий.
Глубина́, -бінь, (-біч, *g.* -бочи), -бочінь, -би́зна, *Лсвч.*, *f.* Tiefe, *f.*
Глубі́нка, *f.* s. Голубі́нка.
Глубо́кий, *a.* tief — вік hohes Alter.
Глубо́кість, -ости, *f.* Tiefe, *f.*
Глубокозми́слний, *a.* tiefen Sinn enthaltend, *T.* [zelnd.
Глубококорінний, *a.* tief wur-
Глубокомислéнний, *Гол.* (-ми́сний, *Фр.*), *a.* tief durchdacht, gründlich erwogen; tiefsinnig. [tiefsinnig.
Глубокоу́мний, *a.* tiefdenkend,
Глубокоу́мність, -ости, *f.* tiefes Nachdenken, Scharfsinnigkeit, *f. Ган.*
Глубокочувстви́тельний, *a. V.* mit tiefem u. innigstem Gefühl.
Глубочéнний, *a.* sehr tief.
Глу́бочінь, *f.* s. Глубина́.
Глуз, *m.* Spott, Hohn, *m. Кн.*
Глуза́вцї, *pl.* Rhizoboleae, *B.*
I. Глузд, *m.* s. Глуз, *ІГ.*
II. Глузд, *m. pl.* -и und -а, Sinn, *m.* Begriffsvermögen, *n.* Verstand, *m.* з глу́зду зійти, зсу́нути ся von Sinnen kommen, verrückt werden; — помути́в ся, der Sinn, d. Geist wurde gestört; зáбити кому́ глу́зда jmdn dh. Schlagen (auf den Kopf) stumpfsinnig machen. [249.
Глу́здівний, *a.* höhnisch, *adv. Ко.*
Глуздова́тий, *a.* глузда́к, *m.* stumpfsinnig.
Глуздува́ти, *v.n* s. Глузува́ти, *Піс.*
Глузли́вий, *a. Ко.* 388 spottsüchtig.
Глузо́ване, *n.* Verspottung, *f.* das Höhnen. [zosporium, *Вол.*
Глузомо́р, *m.* s. Шолудівка (Rhi-
Глузува́ти, *v. n.* з кого́ über jmdn spotten, jmdn verhöhnen, mit jmdn Spott treiben.
Глузуви́тий, *a.* spöttisch, höhnend, *K.*
Глум, -му. *m.* Scherz, Spass; 2) Spott, Hohn, *m.* Schande, *f.*
Глуми́тель, *m.* Spassmacher; 2) Verhöhner, Spötter, *m.*
Глуми́ти, *v. a. Me.* 437 misshandeln, plagen; 2) — ся spassen, scherzen; кому́ sich über jmdn lustig machen, (jmds) spotten, jmdn verhöhnen, jmdm Hohn sprechen.
Глу́млене, глумува́не, *Кп.* s. Глум.
Глумли́вий, *a.* spöttisch, höhnisch; schnöde. [schmählich.
Глу́мно, *adv.* höhnisch; schnöde;
Глу́пий, *a.* thöricht; dumm; 2) глу́па ніч, о́сїнь s. Глухи́й.
Глупа́к, s. Дура́к. [(Sula alba).
Глупéй, — білий, weisser Tölpel

Глуповатий, глуптавий, *a.* tölpelhaft, dumm, blöde, blödsinnig; einfältig; thöricht, albern.
Глупощі, *pl.* s. Дурощі.
Глуптак, *m.* s. Глупак.
Глухавка, *f.* s. Глушиця.
Глухан, *m.* Auerhahn, *m.* [*Зар.*
Глухановий, *a.* des Auerhahnes,
Глуханя, (-ачка), *f.* Typhus, *m*
Глухий, *a.* taub; -а ніч, -а осінь, späte, stockfinstere Nacht, Spätherbst; -а улиця Sackgasse, *f.*; 3) -а кропива s. Глушиця; 4) dumpf, hohl, dunkel: шум, голос, слух; 5) -е місце, Поділе still, wenig belebt; — конець (у дверий, у ворiт) bei den Angeln: „todter" Punkt. [(Vaccinium uliginossum).
Глухиня, *f.* Morastheidelbeere, *f.*
Глухман, *m.* der Taube, Schwerhörige.
Глухо, *adv.* taub, dumpf, hohl.
Глуховатий, *a.* schwer hörend, harthörig, etw. taub; 2) dumpf, *IГ.*
Глуховатість, -ости, *f.* geringe Taubheit, Harthörigkeit, *f.*
Глухоморе, *n.КУ.* fabelhaftes Meer; *vgl.* Лукоморе, праморе.
Глухота, *f.* Taubheit, *f.*
Глухувати, *v. n.* *Зг.* in Taubheit verharren, taub bleiben.
Глуш, *f.* abgelegene u. abgeschlossene einsame Gegend, Einöde, *f.*; 2) Dickicht, *n.*; 3) s. Глуханя; 4) s. Липа (великолиста), *B.*; 4) *m.* s. Глухан.
Глуша, глушка, *f.* s. Глуханя.
Глушина, *f.* Dickicht von Unkraut, *n.*
Глушити, *v. a.* taub machen; * betäuben; 2) dämpfen (убон, дзвін); 3) ersticken (v. Pflanzen); 4) übertönen, überschallen (v. starken Geläute).
Глушиця, *f.* Taubnessel, *f.* (Lamium), *B.*
Глушіти, *v. n.* mit wüstem Unkraut verwachsen.
Глушко, *m.* *Левч.* s. Глухий.
Глушкове озеро See im Stromgebiete der Самара. [ман, *Ог.* 97.
Глушмень, *m.* *Mi.* II. 237 s. Глух-
Глюбокий, s. Глубокий.
Гля, s. Для, *Пic.* *Ог.* 77.
Гляба, *adv.* s. Гіаба. [Вид; *B.*
Гляд, *m.* Blick, *Лір.*; Anblick, *m.* s.
Глядіти, [гляджу, глядиш], *v. a.* sehen, hin-schauen; nach etw. sehen, suchen; того і глядй що — kannst gewärtig, sicher sein dass —, *Ш.* I. 379.
Глядка бояринка, *f.* Christauge, *n.* Virgils-Sternblume, *f.* (Aster amellus).
Глядний, *a.* *Зг.* sehend, beobachtend, einsichtsvoll.
Гляк, *m.* s. Підпущник.
Глянути, *v. n.* на кого einmal ansehen, auf jmdn blicken. [нути.
Гляти, *v. a.* *Ф.* [*Поез.* (67) 66] s. Гля-
Гм! *int.* der Unschlüssigkeit, des Zweifels.
Гматати, *v. a.* kneten, verbiegen, *(B).*
Гматкий, *a.* knetbar, biegsam. [чі, *m.*
Гнап, *m.* Fabrikant der сїраки, опан-
Гнат. Гнатко, *m.* Ignatius.
Гнатишин, *a.* der Гнатиха (des Гнат Frau) Sohn.
Гнати, [жену, женеш], *v. a.* treiben; * — слїд die Untersuchung weiter führen; *v. n.*, — ся за ким jmdm nacheilen; eilen.
Гнений, *ptc.* gebogen, gekrümmt.
Гнести, [гнету, гнетеш], *v. a.* drücken, pressen, kneten; * drücken, bedrücken, verfolgen; — ся im Gedränge gepresst werden.
Гнеть, гнетько, *Кл.* (*superl.* гнетісїнько), *adv.* allsogleich, baldigst.
Гнетар, *m.* karger Filz, Knicker, *m.*
Гнетене, *n.* das Pressen, Drücken.
Гнетінка, *f.* — сира s. Плесканка.
Гнетуха, *f.* *Bein.* des Fiebers.
Гнида, (*d.* гнидка), *f.* Nisse in d. Haaren, *f.*; 2) * vom unansehnlichen aber sich lästig anhaftendem Menschen.
Гнидавець, -вця, *m.* Nissekerl, *m.*; 2) Bettlerläuse, Borstendolde, *f.* (Torilis).
Гнидавий, (-дявий), *a.* mit Nissen.
Гнидник, *m.* Pferdebremsfliege, *f.* (Gastrus equi).
Гниль, гнилина, *B.* *f.* Fäulnis, *f.* das Verfaulte, Faule. [unreinen Säften.
Гнилавець, -вця, *m.* Mensch mit
Гнилець, -лця, *m.* Art Bauchpilz: Aethalium, *Вол.*; 2) Faulbrut, *f.*
Гнилий, *a.* faul, verfault; 2) * faul, träge; -а Липа Nbfl. des Днїстер.
Гнилиця, *f.* *Cm.* s. Порохно; 2) *gew. pl.* leicht faulende, weich werdende Birnen.
Гнилич, *m.* *Ф.* гниличе, *n.* *coll.* angefaulte, vermoderte Baumstämme, -zweige, *pl.*

Гниля́чити ся, v. Birnen: angefault, weich, gar werden.

Гниля́чка, гни́лка, *f. d.* s. Гнили́ця 2).

Гни́лька, *f.* Schlammfliege, *f.* (Eristalis), *B.*

Гнилобо́кий, *a. Ш.* I. 105 faul an den Seiten.

Гниловóди *pl.* Morast, *m.*

Гнилову́бий, *a.* mit Zahnfäule behaftet.

Гнилоі́д, (-і́да, -і́дник), *m.* Knauser, *m.*

Гнилоі́дити, (-ї́сти), *v, n.* knausern; *v. a.* durch Knauserei vergeuden.

Гнилóша, *f.* faules, träges Weib.

Гнилу́ша, *f. Bein.* des Neumondes, *Ч.* I. 11.

Гнилю́к, *m.* Schildkrötenkäfer, *m.* (Hister), *B.*

Гниля́к, *m.* der Faule, mit faulen verdorbenen Säften; faulendes Holz; * der Träge.

Гниля́тина, *f.* faules Fleisch, Aas, *n.*

Гниля́ча, (-че), *n. coll.* faule Baumstrunke, *pl.*

Гниля́чка, *f.* Scorbut, *m.* Zahnfleischfäule, *f. B.*

Гнипі́ти, *v. a. Mx.* s. Гноби́ти.

Гнита́вий, *a.* einwenig faul; * träge.

Гните́, *n.* Fäulnis, Verwesung, *f.*

Гни́ти, *v. n.* faulen, modern, verfaulen; im Fäulnis übergehen.

Гнити́ти ся, verstohlen sich an etw. schleichen, gleisen.

Гнїв, *m.* Zorn, Grimm, Groll, *m.* за те гнїву́ нема́ deswegen braucht man nicht zu zürnen.

Гнї́вати, гнїви́ти, *v. a.* erzürnen, aufbringen, ärgern; — ся sich erzürnen, in Zorn gerathen, zornig aufgebracht werden; з ким mit jmdm zürnen, gegen einander grollen; schmollen; на кого́ jmdm zürnen.

Гнївли́вий, *a. Г.* zornig, zum Zorn geneigt; hitzig.

Гнївливі́сть, -ости. *f.* Zornmüthigkeit, *f.* Jähzorn, *m.*

Гнївни́й, *a.* zornig, erzürnt, aufgebracht, jmdm grollend.

Гнївни́к, *m.* (гнївни́чка, *f.*): він мій — er ist mit mir entzweit.

Гнїда́н, *m.* гнї́дий, *a.* braun (кінь).

Гнїди́ти, s. Гнїти́ти II.

Гнїду́ля, *f.* braune Kuh.

Гнїзди́ти ся ein Nest bauen, nisten; v. Raubvögeln: horsten.

Гнїзді́вка, Nestzeit, *f. B.*

Гнїздни́й, гнїздо́вий, *a.* zum Neste geh.; Nest-.

Гнїздо́, (*aug.* гнїзди́ще), *n.* Nest, *n.* Brutstätte, *f.* Horst, *m.*; 2) jedwede Vertiefung, Aushöhlung, Pfanne, Loch, z. B. d. Vertiefung in d. Oelkelter, *n.* * Räubernest, *n.* Räuberhöhle, *f.*

Гнї́здюх, *m. B.* Nesthocker, *m.*

Гній, *g.* гно́ю, *m.* Dünger, Mist, Unrath, *m.*; 2) Eiter, *n.*; 3) Ohrschmalz, *m.*

Гнійни́й, *a.* -е́ поле gedüngt, gut gemistet.

Гнійни́к, *m.* Mist-, Rosskäfer.

Гнійни́ця, *f.* Düngerleiter, *f.*

Гнїпи́ти, *v. a. M.* II. 80 s. Гнипи́ти.

Гнїсть, *m. Oc.* (61) XII. 62 s. Па́гнїсть, па́нїсть.

I. **Гнїт**, *g.* гно́та, s. Ґнїт.

II. **Гнїт**, гнет, *g.* гне́ту, *m. К.* Druck, *m.* Bedrückung, *f.*

I. **Гнїти́ти**, *v. a.* s. Гне́сти; 2) s. Міси́ти.

II. **Гнїти́ти**, *v. a.* bräunen: das Brot im Ofen dh das Anfachen einer Flamme auf d. Vorderraume (при́пічок); — ся sich bräunen, braune Färbung bekommen.

Гнїче́ний, *ptc. Ч.* II. 29 getrocknet, gedörrt.

Гноби́ти, (гньоб-), *v. a.* bedrücken, plagen.

Гноеви́й, *a.* zum гній geh.

Гноеі́дка, *f.* Pillenkäfer, *m.* (Onthophagus).

Гної́вка, гноя́вка, *f.* Düngerjauche, *f.*

Гноївня́, *f.* s. Гно́їще.

Гної́ти, *v. a.* düngen, misten; 2) faulen, eitern lassen; — ся sich eitern.

Гно́їще, *n.* Misthaufen, *m.* Düngerstätte, *f.*

Гнота́р, гно́те & s. Ґнота́р, ґно́те &.

Гнояни́й, *a.* Mist-, kothig, *Hc.*

Гноя́нка, *f.* Eiterblase, Pustel, *f. Под.*

Гнузда́ти, *v. a.* den Zaum anlegen, zügeln.

Гнузде́чка, *f. Hc.* s. Узде́чка, *Mc.* 74.

Гну́ти, *v. a.* biegen, beugen, krümmen; * hart bedrücken; 2) alberne Possen schwatzen; — ся sich biegen, s. krümmen; перед ким sich vor jmdm krümmen; kriechen; sich beugen.

Гнуткий. гну́чий, **гнучки́й**. *a. Ш.* I. 236 biegsam, geschmeidig; 2) schlank.

Гнюпави́й, *a.* gebeugt, §.

Гнюпити ся, s. Похню́пити ся.

Го́бзик, *m.* Ballota nigra, *B.*

Гобзува́ти, † *v. n. К.* чим überaus womit reich sein; 2) s. Глузува́ти, *Пс.*

Гобла́ти, *v. a.* s. Скобли́ти.

Гобля, *f.* s. Гоголя.
Гобой, *m.* Hoboe, *f.*
Гобоіст, *m.* Hoboist, *m.*
Гобортка, *f.* s. 'Обгортка.
Гов! *int.* beim Anhalten der Pferde.
Говад, *m.* s. 'Овад, вовад.
Гівда, *f.* s. Гора́.
Говдува́ти, *v. a. Гол.* III. 224?
Говдя, *f.* wüster Grund; 2) *faules Weib.
Говедо, *n. (B)* s. Говя́дина 1).
Гове́рля, s. Говірля.
Говіне, *n.* das Fasten.
Говірка, *f.* Gespräch, *n.* Unterredung, *f. M.* III. 31; 2) Redeweise, Sprechart, *f.* II. 31.
Говіркане, *n.* Plaudern, *n. B.*
Говірки́й, говірли́вий, *a.* gesprächig, redselig.
Говірля, *f. N.* e. Berges.
Говірни́й, *a.* -а́ труба́ Sprachrohr, *n.*
Говіти, *v. n.* fasten; sich zum Empfang des heil. Abendmals vorbereiten, seine Andacht halten.
Говія, *f. Gr.* 20 die Fasten.
Говор, *m. Кв.* üble Nachrede; 2) Dialect, *m.* Idiom, *n.* [den, *Св.*
Говори́ло, говори́ — ! hast gut reden, *Св.*
Говори́ти, *v. a.* reden, sprechen; — ба́йку sagen, erzählen; от говорит er redet ins Gelag hinein, er plauscht.
Говорінка, *f.* mürrischer Wortwechsel, *Фр.*; 2) Plauscherei, *f.*
Говорли́вий, s. Говірки́й.
Говору́н, *m.* Plauderer, Schwätzer, *m.*
Говору́ха, *f.* Schwätzerin; von d. summenden Fliege, *H.* 79.
Говору́шки, *pl.* das Lallen, *Me.* 2.
Говтати, s. Угов́тати, угов́кати.
Говтва, Говтвин, *K.* s. Голтва &.
Говя́дина, *f.* Vieh; 2) Fleisch, *n.*
Гогов, *m.* s. Гогодзи.
Гоголь, *m.* Klangente, Quakerente, *f.* (Anas clangula). [2) Kokette, *f. (Ф.)*.
Гоголя, *f.* hochgewachsenes Weib;
Гоготало, *m. n.* Ziegenmelker, *m.* (Caprimulgus). [tern, Geschrei, *n.*
Гоготень, -тня, *m. Зг.* das Schnattern, Geschrei, *n.*
Гоготі́ти, *a. n.* laut schallen, erdröhnen; von d. Flamme: flackern.
Год, *m.* Jahr, *m. pl.* годи, *Ш.* I. 251 Jahre, Zeiten, *pl. (gen. pl.* nach *num. card.* год, *P.* I. 20); з-годом nach einiger Zeit; год за год Jahr für's Jahr, *Мор.*; в ряди́-годи dann und wann, zeitweilig, manchmal, nicht oft.
Годен, годна, годно, *a. МШ.* wert, würdig; він не годен тое зроби́ти er vermag nicht, ist nicht im Stande das zu thun, *adv.* годно, *У.* gut, tüchtig.
Годи́на, *f.* schönes Wetter, *He. Пр.* XI. (2) 30; годи́на, годи́ниця Stunde; котра — ? wie viel Uhr ist es? 3) * гірка́ лиха́ мені́ годи́на, *(d.* годи́нонька) з тобою es ist mein Unglück, m. Kreuz mit dir.
Годи́нний, *a. Кн.* heiter, klar, licht; 2) von einer Stunde, einstündig, *Под.*; годи́нно, *adv. He.* stündlich, chronisch(?).
Годи́нник, *m.* Uhr. *f.*
Годинника́р, *m.* Uhrmacher, *m.*
Годи́ти, *v. a.* vergleichen, aussöhnen; 2) dingen, miethen; — ся sich vermiethen; *b)* einig leben; 3) *v. n.* warten s. Погоди́ти, перегоди́ти; *b)* — кому́ jmdm zuwillen sein, gewärtig sein, willfahren, wohl thun; годи́ть ся тое зроби́ти? ist es erlaubt, ziemt sich dies od. jenes zu thun? то не годи́ть ся es ist nicht erlaubt, es geziemt sich nicht; ist unpassend, unbillig.;
Годї, *adv.* ist unmöglich, es geht nicht weiter, hört alles auf; ist genug davon, *C.* II. 178; 2) leider, *Ог.* 197.
Годівле, *n.* годівля, *f.* das Ziehen, Aufziehen, Zucht, Ernährung, *f.*; 2) Viehfutter, *n.* [ведли́вість.
Годли́вість, -ости, *f. Ил.* s. Справедли́вість.
Годованець, -нця, годованок, -нка, *m.* Pflegesohn, Zögling, *m.*; 2) der Wohlgenährte; Mastochs, *m.* Mastschwein, *n.*
Годованка, *f. Ш.* I. 264 Pflegetochter, *f.* Mündel, *n.* [Jahres-, jährlich, *BE.*
Годови́й, *a.* пора́ -а́ Jahreszeit, *f.*
Годови́к, *(d.* годовичок), *m.* einjähriges Kind.
Годови́ще, *n. K.* I. 46 s. Год.
Годовни́й, *a.* einmal im Jahre, s. Рокови́й.
Годовник, *m.* Züchter, Pfleger, *m. B.*
Годок, -дка, *m. dim.* s. Год.
Годува́ти, *v. a.* er-nähren; 2) aufziehen, züchten; 3) mästen.
Годя́щий, *a.* zweckmässig, entsprechend, *Кч.* 5. [*Кв.* II. 32; *Reimw* zu Боже.
Гоже, *adv.* entsprechend, geziemend, *Кв.* II. 32; *Reimw* zu Боже.

Гожий, *a.* frisch, lebhaft, munter; anmuthig, stattlich; -а водá s. Погóжий.

Гожи́ти, *v. n.* s. Годи́ти; 2) glücken, gönnen, jmdm gut gewogen sein. *Пар.*

Гóжма, *adv.* ineinemfort, ohne Unterlass, (*Ф.*).

I. Гой, *m. Ос.* (61) XII. 40 s. Гій II.

II. Гій! *int.* oh! ha! ah! гой чи! holla ha! *Ш.* I. 14; гой та дáна! beim Singen.

Гóйда, *f.* § grossgewachsenes Weib.

Гóйдалка, (-авка, -анка), *f.* Schaukel, *f.*

Гойдáр, *m.* Schäfer, *m. Піс.*

Гойдарювáти, *v. n.* frei herumstreifen; 2) Schäfer sein, *Піс.*

Гóйдати, *v. a.* schaukeln.

Гóйкати, *v. n.* гой! schreien; johlen.

Гóйкий, *a. Ру.* heilbar.

Гóйний, *a.* freigebig, honett.

Гóйник, *m.* Arzt, Chirurg, *m. Піс.*

Гóйниця, *f.* Chirurgie, *f. Піс.*

Гóйність, -ости, *f.* Freigebigkeit, *f.*

I. Гóйса! *int.* s. Соб.

II. Гóйса, *f.* s. Гóйда.

Гóїнє, *n.* das Heilen, Zuheilen.

Гоїти, *v. a.* heilen; — ся heilen, heil werden.

Голь, *f.* Blösse, Nacktheit, *f.*; 2)* *coll.* arme Leute; Bettelpack, *m. Н.* 32.

Гóла, *f.* s. Головá.

Голáльня, *f.* s. Горáльня.

Голвóта, *f. Н.* 7 Osterbrod, *n.*

Голдувáти, *v. n. Ме.* 393 huldigen, *Пом.* II. 28.

Гóлейко, *n. dim. coll.* s. Гіле, *Ч.* IV. 180.

Голени́ця, *f.* s. Голі́нка.

Гóлець, -лця́, *m.* nackter Hafer (Avena nuda), *B.*; 2) Lederkarpfen, *m.*; 3) Schmerle, *f.* (Cobitis barbatula).

Голéче, *n. N.* e. Berges.

Гóлий, *a.* nackt, bloss, entblösst; -а горá kahler Berg; під гóлим нéбом unter freiem Himmel.

Гóли́к, *m.* s. Голи́ш; 2) Brandstätte, *f.*

Голи́на, *f.* harte Getreidegattung: Roggen, Weizen.

Голи́нка, *f. B.* Früchtchen des Riedgrases, *n.*

Голи́ти, *v. a.* rasieren; scheren.

Голи́ця, *f.* nackter, unbewaldeter (u. unbegraster) Berg; 2) Weissgerberleder, *n.*; 3) Steinbeisser, Dorngrundel, *m.* (Cobitis Taenia).

Голи́ш, *m.* Habenichts, *m.* armer Schlucker; 2) Art Salbei (Salvia nutans).

Голи́шниці, *pl.* Nackt-, Blätterschwämme, *pl. Вол.*

Голівни́й, *a.* Kopf-, *Ст.*

Голі́й, *m. Ст.* Barbier, *m.*

Голінáтий, *a.* langfüssig; mit langen (starken) Schienbeinen.

Голі́нка, *f.* Schienbein, *n.*

Голі́нний, *a.* wacker, tapfer, herzhaft; *compar.* гольні́йший, *Зак.*

Голі́руч, *adv.* mit leeren, mit blossen Händen.

Голі́сінький, голі́ський, *a.* ganz nackt.

Гóлка, *f.* Nadel, *f.*

Голковáтий, *a.* Nadel-, nadelförmig, *Піс.*

Гóльник, *m.* s. Игóльник.

Голоóель, голобéлець, -лця, *m.* das in die голóблі eingespannte Pferd, *Піс. Гол. гр.* 50; *adj.* голобéльний.

Голоби́ти, *v. a.* keilen, einkeilen.

Голóбісь, голóбіски, *adv.* in Stiefeln ohne Socken (o. Fusslappen); *adj.* голобіський.

Голóблі, (*d.* голобéльки), *pl.* s. Оголóблі.

Голобри́ш, *m.* Gauner, Schelm. 2) Proletarier, *m.*

Головá, *f.* Kopf, *m.* Haupt, *n.*; 2) * Obmann, Vorstand, Präses, *m.*; 3) s. При́шва, Vorschuh, *m.*; 4) Radnabe, *f.*; в головáх beim Kopfe, zu den Häuptern; з голови́ собі ви́бити sich etw. aus dem Sinne schlagen; прийшлó до голови́ ist eingefallen; заходи́ти в гóлову sich den Kopf zerbrechen (mit vielem Denken); піти́ до голови́ по рóзум sich besinnen; мáти в голові́ ein Räuschchen haben; за моєї́ голови́ bei meinen Lebzeiten; по мóїй голові́ nach meinem Tode.

Головáй-ковбáн, *m.* Mond-Kopffisch, *m.* (Orthagoriscus mola).

Головáйчик, *m.* Jasione montana.

Головáнчик, *m. К. Пр.* IX. 465. ?

Голóватень, -тня, *m.* Gebirgskuppe, -koppe, *f.* -kopf, *m.*; 2) Kugeldistel, *f.* (Echinops sphaerocephalus).

Головáтий, *a.* grossköpfig; 2)* klug, weise, *Кч.* 131.

Головáтка, *f.* Dickkopffliege, *f.* (Conops), *B.*

Головáч, *m.* Grosskopf, *m.*; 2) * tüchtiger Kopf; 3) Kaulquappe, *f.*

Головáчик, — бáбка, Kaulkopf, *m.*

Groppe, *f.* (Cottus gobio).
Головачка, *f.* Art Strohbündel zum Dachdecken, s. Стріхач.
Головей, *m.* s. Головач 1) 2), *Фр.*
Головень, -вня, головль, *m.* Altel, Döbel, *m.* (Squalius dobula).
Головенник, *m.* Heizer, *m.* [ня.
Головенка, головешка, *f.* s. Голов-
Головечити, *v. a.* auf den Kopf schlagen. [stück vom Schweine, *Зак.*
Головизна, *f.* geräuchertes Kopf-
Головин, *a.* des голова 2).
Головиня, -яти, *n.* Köpfchen, *n.*
Головистий, *a.* stark u. grossköpfig, *He.* [ert).
I. Головиця, *f.* Maische, *f.* (gesäu-
II. Головиця, *f.* ріки, *Ф.* Quelle, Ursprung, *f.*; 2) —, головач, *m.* Huchen, *m.* (Salmo hucho).
Головичний, *a.* -вода Quellen-, *Ф.*
Головінка, *f.* Flockenblume, *f.* (Centaurea jacea). [lius europaeus).
Головічка, *f.* Trollblume, *f.* (Trol-
Головка, *f.* Köpfchen, Kopfstück, *n.* — маку, часнику, капусти & Mohnkopf, -kapsel, Zwiebel, Kopf &; 2)* то головка das ist ein kluger gescheidter Kopf; 3) am männl. Gliede: die Eichel; 4) das Stück Vieh, welches dem Pfarrer für die Beerdigung bestimmt ist u. hinter dem Sarge getrieben wird, *Gr.* 20. [sächlich.
Головний, *a.* Haupt-, Ober-, haupt-
Головник, *m.* Todtschläger, Mörder, *m.* (*B.*). [lichen Sammelkapseln.
Головнистий, *a.* льон mit reich-
Головництво, *n.* Todtschlag, *m.* Mordverbrechen, *n.*
Головниця, *f.* Oeffnung im Gestein, woraus das Wasser quillt, *f.* (*B.*).
Головня, *f.* Feuerbrand, *m.*; 2) -трухлиця, *f.* Faul-, Stein-, Schmierbrand, *m.* (Tilletia caries); Kornfäule, *f.* (Ustilago Maydis); 3) *pl.* s. Снітиці.
Головогрудь, *f.* Cephalothorax, *m.*
Головоїд, *m.* *Гол.* III. 40 s. Людоїд.
Головокружець, -жця, *m.* Euplotes discocephalus, *B.*
Головокрут, *m.* Immortellenblume, *f.* (Helichrysum arenarium).
Голововонька, *f.* *dim.* s. Голова; *pl.* -и мої! ihr geliebten Häupter, meine Lieben.
Головосіка, *f.* *Ф.* Enthauptung, *f.*
Головувати, *v. n.* Vorstand einer Dorfgemeinde sein. [phalopoda).
Головухи, *pl.* Kopffüssler, *pl.* (Ce-
Головчак, *m.* Dickkopffalter, *m.* *B.*
Головщина, *f.* † s. Поголовщина; 2) Strafgeld entrichtet vom Grundherrn für den durch dessen Frohnbauer vollbrachten Mord, *n.*
Головяний, *a.* Kopf-.
Гологолов, *adv.* barhaupt.
Гологори, *pl.* *N.* eines Gebirgszuges u. e. Dorfes.
Голод, *m.* Hunger, *m.* Hungersnoth, *f.* — під себе взяти wohlgenährt werden.
Голодатися, verzehrt, genagt werden, *Ф.*
Голодець, -дця, голодник, *m.* *B.* Hungerblümchen, *n.* (Draba verna).
Голодівка, *f.* s. Ласівка; 2) „ein Hungerdorf".
Голоднеча, *f.* Hungerstätte, *f.* *T.*; 2) hungriges Gesindel, *K.*; 3) s. Голод, *Cm.*
Голодний, *a.* hungrig; — куток, *Ko.* 7 Magen, *m.* -ї злидні годувати, *Ш.* I. 332 unablässliche Wehtage verleben; -а смерть, Hungertod, *m.* — тиф Hungertyphus, *m.*; -а кутя s. Щедрий вечер, водохрещі 2).
Голодниця, голоднівка, голоднянка, *f.* Vertiefung beim Widerriste am Bauche des Viehes, Weiche, Bauchflanke, *f.*
Голодня, *f.* Hungersnoth, *f.*; 2) *coll.* die Ausgehungerten.
Голодовий, *a.* Hunger-, -а запомога Unterstützung während der Hungerszeit, *f.*
Голодрабець, (-дранець), -бця, *m.* голодрабий, *a.* halbnackter, zerlumpter Kerl, Haderlump, *m.* *C.* I. 192.
Голодриґа, *m.* Lump, Halunke, *m.*
Голодувати, *v. n.* hungern, Hunger leiden, darben.
Голодуха, *f.* із голодухи vor Hunger, mit starkem Appetit.
Голодухий, *a.* geistesarm, *Кн.*
Голоколінець, -нця, *H.* 26, голоколінок, -нка, *Ч.* V. 583 *m.* mit nackten Knieen, mit zerrissenen Hosen, Sansculotte, *m.* [Glatteis, *n.*
Гололедиця, гололідь, -леди, *f.*
Голом, *m.* *Wgr.* IX. s. Глум.
Голомовий, *a.* голомовзик, *m.* mit einer Glatze, kahlköpfig.

Голомо́зина, *f.* Glatze am Kopfe, *f.* *Шл.*

Голоморо́жа, *f.* голоморо́зє, *n.* (-моро́зиця, *f.*) trockener Frost ohne Schnee, Barfrost, Blachfrost, *m.*; 2) s. Гололе́диця, *(В.)*. [kelweizen, *m.*

Голо́мша, *f.* Dünkel, Spelt, Dün-

Голомши́вий, *a.* schundig, zerschlissen, dem die Haare stellenweise ausgegangen, abgeschabt, fadenscheinig, *Ф. Не.* [machen; 2) s. Заголо́мшити.

Голо́мшити, *v. a.* bloss od. nackt

Голоні́ж, *adv.* s. Голо́бісь.

Гольо́па, *f.* das Hintere des Pferdes.

Голопа́шний, *a.* s. Горопа́шний 2).

Голопя́тий, *a.* голопя́тник, *m.* mit nackten Fersen: Haderlump, *m.*

Голору́чно, *adv. Мх.* s. Голїру́ч.

Го́лос, (*d.* голосо́к, -ска́, голосо́чок), *m.* Stimme, *f.* Laut, Klang, *m.* * Ruf, *m.* Wort, *n.* не на той го́лос nicht nach dieser Melodie, взя́ти пісню на — ein Lied vorsingen; фа́йна пісня на — schön zum Singen, melodiereich; не тим го́лосом nicht auf diese Weise; на-го́лос, *adv.* laut; 2) Wahlstimme, *f.*

Голосеня́, -я́ти, *n.* zarte Stimme des Vögleins. [starke Stimme hat.

Голоси́на, *m.* Ч. II.581 der eine sehr

Голоси́стий, *a.* mit lauter, weit schallender Stimme, *Py.*

Голоси́тель, *m.* Verkünder, *m.* *Ог.*

Голоси́ти, *v. a.* verkünden, verlauten lassen; 2) по вмерлі́м einen Todten mit e. Todtenklage ehren, beklagen, beweinen.

Голосі́льник, (-си́ль-, *Ст.*) *m.* *К.* der e. Todten beklagt, beweint.

Голосі́нє, *n.* das Beklagen, Beweinen; Todtenklage, *f.*

Го́лосний, *a.* tönend, *ГШ.*; laut, volltönend; * berühmt, berüchtigt, *Ш.* I. 274; *adv.* го́лосно.

Голосни́к, *m.* s. Голосни́ця 3); 2) Art zäher Gummisaft im Inneren des Buchenstammes.

Голосни́ця, *f.* Kehlkopf, *m.* Luftröhre, *f.* *У.*; 2) Stimmritze, *f.* (glottis), *Пол.*; 3) Schallloch, *n.*; 4) Pulsschlag beim Menschen, *m.*; 5) Knochen hinter dem Ohre, *m.*; 6) Klageweib, *n.* s. Пла́чка.

Голосни́чий, *a.* Stimm-, -і болонки́ Stimmbänder, *pl.* *Пол.*

Голосні́вка, *f.* s. Голосни́ця 1), 2).

Голосню́к, *m.* Kläffer, *m.* klaffender Hund od. Mensch. [Stimmenabgabe, *f.*

Голосо́ванє, *n.* das Abstimmen,

Голосо́вий, *a.* — міху́р. *Пол.* Schallblase, *f.* knöcherne Trommel.

Голосува́ти, *v. n.* stimmen, abstimmen, на кого jmdm seine Stimme geben.

Голо́та, голотва́, *Ог.* 155, *f.* Gesindel, *n.* Pöbel, *m.* [nackt.

Голоте́ка, *f.* Nacktheit, *f.* в -ці ganz

Голоте́ча, (те́чина, -ти́ка). *f.* на голоте́чи, (= *adv.* голоті́ч) auf offenem Orte, ohne Anlehnung u. ohne Schutz, frei, lose, entblösst.

Голоцю́цьок, -цька, *m.* nacktes, noch nicht flügges Junge der Vögel; * kleines Kind.

Голочере́вки, *pl.* Kahlbäuche, *pl.* (Malacopteri). [ha sig.

Голоши́йка, голоши́я. *m. f.* nackt-

Голоші́нє, *n.* *Ф.* s. Голосі́нє.

Голощок, *m.* der Bartlose, *Ilic.*

Го́лтва, *f.* links. Nbfl. des Псьол: Го́лтвин, *a.* zu Г. geh. [fenes Gesindel.

Гольтїпа́, *f.* *coll.* zusammengelau-

Гольтя́й, гольтяпа́к, *m.* s. Гільтя́й. Landstreicher, *m.*

Го́луб, (*d.* голу́бонько, голу́бчик), *m.* Taube, *f.* Tauber, *m.* [chen.

Голуба́ся, *f.* Liebkosungsw.: Täub-

Го́лубель, -бля, *m.* Döbel, Hässling, *m.* (Leuciscus dobula)

Го́лубець, -бця. *m.* *dim.* s. Го́луб; 2) *gew. pl.* in Sauerkrautblätter (u. dgl.) gefüllte Grützen u. A. und zu Klössen eingewickelt; 3) Sprung beim Tanzen mit taktmässigem Zusammenschlagen der Absätze, *m.*; 4) Moor-, *f.* Heidelbeere, *f.* (Vaccinium uliginosum). [melblau.

Голу́бий, (*d.* голубе́нький), *a.* him-

Голуби́ний, *a.* Tauben-.

Голу́бити, *v. a.* liebkosen, herzen.

Голуби́ця, голу́бка. *f.* Täubin, *f.*; 2) голуби́ця. *Ме.* 190 blaues Zwirn.

Голубі́нє, *n.* das Kosen, Herzen.

Голубі́нка, *f.* їдови́та (червона) rother Täubling (Agaricus integer); 2) румя́на Honigtäubling (A. russula). *Вол.*

Голубни́к, *m.* Taubenschlag, *m.*

Голу́бок, -бка. *m.* Schopfhyacynthe, *f.* (Muscari comosum), *B.* [Farbe, himmelblau.

Голубоцьвіто́вий, *a.* von blauer

Голу́бця, *f.* s. Голуби́ця 1).
Голуб́я́к, *m.* Lycaena Cyllarus, *B.*
Голуб́я́р, *m.* Taubenkrämer, *m.*
Голуб́я́чий, *a.* Tauben-.
Голу́н, голю́к, *m.* nackter Wicht, s. Голи́ш, Ч. V. 584.
Голю́кати, *v. n.* на когó jmdn anherrschen, barsch antreiben, anrufen.
Голю́ра, *f. P.* II. 184 Requisiten zum Rasiren, *pl.* [Vögel, *B.*
Голя́, -я́ти, *n.* nacktes Junge der
Голя́к, *m.* halbnackter Mensch, *H.* 32 s. Голи́ш; 2) s. Бри́тва.
Голяни́ща, *f. K.* II.70 Schienbein, *n.*
Голя́нча, -áти, *n.* s. Палени́ця (з ки́слого ті́ста).
Голя́р, *m.* Barbier, *m.* [garis).
Гóмар, *m.* Hummer, *m.* (Astacus vul-
Гóмжа, *f.* Schlangenstern, *m.* (Ophioderma), *B.* [liquaria), *B.*
Гомжи́ця, *f.* Schotenschnecke, *f.* (Si-
Гóмзик, *m.* Alcyonella repens, *B.*
Гомзи́ти, *impers.* мене гомзи́т ich fühle e. unangenehmen Kitzel im Gaumen vor dem Erbrechen. [*Mi.* II. 427.
Гомзону́ти, *v. a.* wuchtig schlagen,
Гоми́ця, *f.* elendes, kriechendes Wesen (amphibium), *B.*
Гомíвка, гомíлка, *f.* Schienbein, *n.* s. Голи́нка, *Левч.*; 2) Unterarm; Ellbogenröhre, *f.* [mel eingemacht.
Гомíлка, *f.* Käselaibchen mit Küm-
Гóмін, -ону, *m.* Schall, Lärm, *m.*; 2) Wiederhall, *m.* das Hallen, Lärmen.
Гомінни́ця, *f.* Resonanzboden, *m. B.*
Гóміт, -оту, *m.* s. Гóмін.
Гомоні́ти, *v. n. Гол. гр.* 46 lauten, s. Звучáти, schallen, lärmen. [вий.
Гомонли́вий, *a. Левч.* s. Балакли́-
Гомону́ха, *f.* die viel lärmt [ren.
Гóмоти, *pl.* das Erbrechen, Vomitie-
Гомоти́ти ся, *impers.* aufstossen zum Erbrechen.
Гонá, *f. Wgr.* VI. s. Ганá.
Гонéние, *f.* Verfolgung, *f.*
Гонéць, -нця́, *m.* Eilbote, Courier, *m.*; 2) Fetthenne, *f.* Mauerpfeffer, *n.* (Sedum acre).
Гóни, *pl. gen.* гін und гóней, Gewende, *n.* ein Stück Feld soweit es der Länge nach ohne umzuwenden gepflügt wird; Strecke als Längenmass (v. 120 Klafter), *Зак.*; 2) Feldweg, *m.*

Гони́вітер, *m.* Windbeutel, *m.* flotter Bursche.
Гони́на, *f.* s. Верховóдиця.
Гони́тва, *f.* Verfolgung, Hetze, *f.*
Гони́тель, *m. Кв.* II. 196 Verfolger, Widersacher, *m.*
Гони́телька, *f.* Verfolgerin, *n.*
Гони́тельство, *n. K. Біл.* arge Verfolgung.
Гони́ти, *v. a.* treiben, vertreiben; nach-jagen, hetzen; 2) * verfolgen; — ся ку́дась wohin stürmen, sich wogend bewegen; *b)* v. Thieren: sich begatten; *c)* з рóзумом, що робити? im Geiste herumtreiben, erwägen was zu thun wäre?
Гони́ця, *f. B.* Taumelkäfer, Radschläger, *m.* (Gyrinus natator); 2) geiles, lüsternes Weib.
Гоничи, Ч. V. 1122.?
Гонкá, *f. КУ.* Hetze, Hatz, Verfolgung, *f.*; 2) s. Гóни, *(Веч.* I. 334).
Гонки́й, *a.* stark treibend, üppig schiessend, wachsend; *K.* I. 172 gross, erwachsen, schmächtig, schlank s. Гінки́й I.
Гонóба, *f.* Belästigung, Plage, *f. B.*
Гонобі́ти, s. Гнобі́ти.
Гонобичевáті, *pl.* Hundswürger-Gewächse (Apocyneae). [de, *f.*
Гóнор, (гóнір), -ору, *m.* Ehre, Wür-
Гонóрний; гонорови́тий, *Не. Ст.* *a.* stolz, ehrsüchtig.
Гонорóвий, *a.* ehrenhaft; -е слóво Ehrenwort, Verbum nobile, *n.*
Гоноруваáти ся, sich brüsten.
Гончáр, *m.* Töpfer, Hafner, *m.*
Гончáрик, гончáрин, *m.* Sohn des Töpfers, *m.* junger Töpfer.
Гончáрити, *v. n.* das Töpferhandwerk betreiben.
Гончари́ха, гончáрка, *f.* des Töpfers Gattin, Töpferin, *n.*; 2) Trypoxylon, *B.*
Гончарíвка, *f.* Töpferdorf, *n.*
Гончáрський, *a.* des Töpfers, Töpfer-.
Гончáрство, *n.* Töpferhandwerk, *n.*
Гóнчий, *a.* nec Hetz-, Jagdhund, *m.* (Canis venaticus).
Гóнщик, *m.* s. Погóнщик.
Гоню́х, *m.* Treiber, *m.* [heisa-juchhe!
Гоп, гопчу́к, гопá-гопáшеньки! *int.*
Гопадрáл, *m.* Windbeutel, *m.* *Ф.*
Гопáк, *m.* Art Tanz.
Гóпати, *v. n.* hüpfend tanzen,

Гопачо́к, -чка́, *m.* пе́стрий Tigerspinne, *f.* (Salticus scenicus).

Го́пи, го́пки, *pl.* lustige Sprünge, Hopsasa (— витина́ти).

Го́пкало, *m.* s. Гу́пало.

Гопта́р, гоптарюва́ти, *Пс.* s. Гафта́р, гаптува́ти &. [s. Гопа́к.

Гопцюва́ти, *v.m.* hüpfend tanzen,

Гор, *m.* s. Горн 1), Esse, *f.*

Гора́, *f.* Berg, *m.* Anhöhe, Höhe, *f.*; 2) Dachboden, *m.*; до гори́ *adv.* in die Höhe; під го́ру bergauf; з гори́ bergab vom Berge; набра́ти кого́ з гори́ jmdn (rügend) herunternehmen; в го́ру йти́ hochfahren, hochmüthig werden; *b)* im Preise steigen; го́ру бра́ти Oberhand nehmen; — взя́ти O. bekommen, gewinnen; — — над ким jmdn überflügeln.

Го́раб, *m.* s. Рябина́ (орябина́).

Гора́ець, -айця́, *N.* e. Berges.

Горазд, s. Гара́зд. [Eid, *m.*

Гораме́нт, *m.* † *Зак.* juramentum, *n.*

Го́ранє, гора́ти & s. 'Оранє &, *Ог.* 60.

Горб, *m.* Hügel, *m.* Anhöhe, *f.*; 2) Höcker, Buckel, *m.* [gen.

Горба́, *f.* *Wgr.* X. s. Орба́ das Pflü-

Горба́стий, *a.* hügelig, *H.* 273.

Горба́т, *m.* *TP.* 37 s. Карпа́т.

Горба́тий, *a.* buckelig; höckerig.

Горба́ч, *m.* *gew. pl.* Stechmücken, *pl.* (Culices).

Горби́на, *f.* s. Горб, *K.*

Горби́ти, *v. a.* *T.* buckelig machen; — ся s. Зго́рбити ся.

Горбова́тий, *a* hügelig; wellenförmig; 2) gewölbt; -а робо́та Buckelbrut, *f.* (у пчіл).

Горбова́тина, *f.* s. Горбови́на 2).

Горбови́на, *f.* Hügelland, *n.* Hügelgegend, *f.*; Heu von hochgelegener Wiese, Hügelheu, *n.*

Го́рбий, го́рбого но́са, горбоно́сий, *a.* mit krummer, gebogener Nase.

Горбу́н, *m.* buckeliger Mensch; 2) Garnat, *m.* (Palaemon elegans).

Горга́ч, *m.* Art essbarer Schwämme.

Го́рда, *f.* s. 'Орда; горди́нець, горди́ньский s. Горда &. [stolz, übermüthig.

Горделйвий, *T.*, горди́вий, *У. a.*

Го́рдий, *a.* (горди́ло, *dim.* горди́лонько, *m.* *Гол.* III. 255 *ZP.* I. 79), stolz, hoffärtig, hochfahrend, hochmüthig; *s. m.* *a.* *N.* e. Berges.

Горди́на, *f.* Stolz, Uebermuth, *m.* *Ш.* II. 182.

Горди́тель, *m.* Verächter, *m.*

Горди́ти, s. Гордува́ти; 2) — ся чим auf etw. stolz sein, sich womit [brüsten.

I. Гордї́й, *m.* Gordius.

II. Гордї́й, *m.* der Stolze, Hoffährtige.

Гордї́ти, *v. n.* stolz werden.

Гордова́тий, (-ови́тий, *d.* -ова́тенький), *a.* *M.* I. 139 stolz, vornehm; schneidend in Worten, *M.*

Гордови́й, *a.* *Ч.* I. 92 -е́ камі́ня?

I. Гордови́на, *f.* дївчи́на- stolzes Mädchen.

II. Гордови́на, *f.* Bandstrauch, Schneeball, *m.* (Viburnum lantana); 2) Pappelkraut, *n.* (Malva crispa) s. Городови́на 2), *B.*

Гордо́вля, *f.* Eibisch, *m.* Sammetpappel, *f.* (Althaea officinalis). [ter, *m.*

Гордовни́к, *m.* der Stolze; Veräch-

Гордо́вни́ця, *f.* die Stolze, die Spröde W. [Schwingen, *Мл.*

Гордокри́лий, *a.* mit stolzen

Гордо́та, *f.* Stolz, *m.* *Е.* *Фр.*

Гордоши́йка, *f.* mit stolzem Nacken, *У.* [Hoffahrt, *f.* Hochmuth, Stolz, *m.*

Го́рдощ, *f.* *gew. pl.* -щі, *АД.* I. 179

Гордува́ти, *v. n.* ким (чим), jmdn verachten, verschmähen, gegen jmdn stolz sein.

Горду́н, *m.* s. Гордї́й II.

Го́ре, *g.* го́ря, (*d.* горе́нько), *n.* Unglück, Wehe, bitteres Leid, *n.* Noth, *f.* Drangsal, *n.*; 2) als *adv.* schwerlich, kaum; unmöglich; а́ле го́ре! aber leider!

Горе́їжний, s. Горо́їжний.

Го́рен, *m.* s. Горн, *K.*

Горени́ти, *v. a.* bitter machen, *Пс.*; 2) *v. n. impers.* *M.* bitter werden, b. schmecken; горенї́ти, *Ч.* V. 614?

Го́ресть, *f.* Kummer, *m.* Herzeleid, Elend, *n.* Trübsal, *f.* [kummervoll.

Го́рестний, *a.* bitterlich, kläglich,

Горецьвї́т, *m.* schwarze Nieswurz, Weinachtrose, *f.* (Helleborus niger).

Го́реч, *f.* *Гол.гр.* 49 го́речість, -ости, *f.* Bitterkeit, *f.* bitterer Geschmack.

Горза́ти ся, *Пс.* sich werfen, s. spreizen. [bündel, *pl.*

Горзи́на, *f.* *K.* Faschine, *f.* Reis-

Го́риво, (-ево), *n.* gutes, loderndes Brennen; 2) Brennstärke, *f.*

Горизонтальний, *a.* horizontal, wagrecht.
Горинь, *f.* rechts. Nbfl. des Дніпрó.
Горúна, *f. Ч.* V. 223 s. Ворúна?
Горинéчок, *m.dim.* s. Горнятко, *Кн.*
Горúніж, *adv.* mit den Füssen nach
Горúстий, *a.* bergig, gebirgig. [oben.
Горихвіст, -óста, *m.* Rothschwänzchen, *n.* (Lusciola phoenicurus).
Горúцьвіт, *m.* Adonisröschen, Blutauge, *n.* (Adonis aestivalis).
Горúчник, *m.* Quassienbaum, *m.* (Quassia amara). [biferum).
Горúш, *m.* Feuerlilie, *f.* (Lilium bul-
Гóрúще, *n.* Dachboden, *m.*
Гóрі, *adv.* in die Höhe, nach oben, obenauf; — рікóю stromaufwärts.
Горівка, (-ріл-). *f.* Branntwein, *m.*
Горіжний, *a. АД.* I. 50 s. Гороїжний, *Wgr.* XV.
Горіздра, *m. K.* der Hoffährtige.
Горізнáч, *adv.* s. Горілúць.
Гóрій, *adv.* s. Гірше, ще — noch ärger, noch mehr, *Ос.* (61) VIII. 31.
Горіле, *n. K.* etw. Verkohltes; Schlacke, *f.* Abfälle, *pl.* das kleinste Theilchen.
Горілий, *a.* s. Обгорілий; 2) brennend, *С.* I. 247.
Горілúць, (-úцею), *adv.* mit dem Antlitz nach oben, rücklings.
Горілки, *pl.* Art Fangspiel.
Горількóвий, горільний, *Пic.* (горїльчáний), *a.* Branntwein-, mit B. aufgegossen.
Горільня, *f. Рч.* 124 s. Горáльня.
Горінúць, (-нúцї), *adv.* s. Горілúць, *Ог.* 70.
Горіский, *a.* s. Горішний, *Kol.* I. 92.
Горіти, *v. n.* brennen; 2) * funkeln; 3) робóта горúть емý в рукáх er thut alles feuerig, blitzschnell.
Горіх & s. Оріх &.
Горічéревом, *adv.* nach oben mit dem Bauch, rücklings. [Höhen, *pl. Gr.* 70.
Горіше, *n. Гол.* Gebirgslandschaft, *f.*
Горішки, в — кúдати möglichst hoch werfen. [Obere, Ober-.
Горішний, *a.* höher gelegen, der
Горішнúк, горішнянúн, (-річн-), *m.* s. Гірнúк; 2) Bewohner des oberen Theiles von e. Dorfe. [Theile e. Dorfes.
Горішнянський, *a.* vom oberen
Горлáнь, горлáч, *m. Ко.* 150 Schreier, Krakehler, Schreihals; 2) Ausrufer, *m.*
Горлáстий, *a.* laut schreiend, gellend, *Ст.* [ren, *Bax.*
Горлáти, *v. n.* schreien; 2) gir-
Горлáтий; *a.* mit Schlünden, mit verschlingenden Abgründen, *Ф.*
Горлáха, *f. Кч.* 131 Erdgrube zum Aufbewahren des Getreides, *f.*
Горлачі, *pl.* Alpenmullkraut, *n.* (Verbascum nigrum).
Горлáчка, *f.* Kehlkopf, *m.* [taube, *f.*
Горлúця, *(d.* горлúчка), *f.* Turtel-
Гóрличко, *n. Левч.* s. Шúйка (фляшки). [roler.
Горлївка, *f. W.* das Jodeln der Ti-
Гóрло, *n.* Schlund, Hals, *m.* Kehle, *f.*
Горловúй, *a.* Kehl-; то такé горловé das ist so dringend, pressant.
Горлоріз, *m. Ко.* 5 Kehl-, Gurgelabschneider, *m.*
Горлява, *f. N.* e. Berges.
Горлúк, горлáч, *m.* Kropftaube, *f.* (Columba gutturosa).
Горлянúй, *a.* Hals-, Kehl-.
Горлúнка, *f. С.* I. 3 s. Гортáнка; 2) Prunella, *f.* (Brunella grandiflora); 3) Engelblümchen, Ruhrkraut, *n.* (Filago arv.).
Горн, *m. K.* II. 30 Esse, *f.* Herd, *m.* Feuerbecken, *n.*; 2) Schmelzofen; 3) Töpferofen, *m.* (гóрна, *f.*); 4) Ofenkappe, *f.*
Горнáда, *f.* Hernad rechts. Nbfl. der Тúса.
Горнáр, *m.* Ofenheizer, *m. Ф.*
Горненá, -яти, *n.* s. Горнá.
Горнéць, -нцá, *(gew. g.* горшкá v. горщóк), *m.* Topf, *m.* [2) Berges-, *Ру.*
Гóрний, *a. B.* hoch, hehr, erhaben;
Горнúло, *n.* Esse der Schmiede, *f.*; 2) Schmelzofen, *m. Ш.* I. 350.
Горнúця, *f.* Zimmer, *n.* [ser, *m.*
Горнїста, *m. Ф.* Hornist, Hornblä-
Горновé, *n. s. a.* Haussteuer, *f.*
Горностáй, (-стáль), *m.* Hermelin, *n.* (Foetorius ermineus).
Горнýти, *v. a.* scharren, schüren, raffen; сїно zusammenharken; — ся до когó an jmdn sich anschliessen, anschmiegen; до чогóсь sich an etw. machen.
Горнá, -яти, горнятко, *n.* kleiner Topf; 2) bei e. Art гаївка 3 kleine Kinder, *Kol.* I. 159.
Горнáка, *f. Ч.* V. 734?
Горобéйник, горобéль, (-бецъ),

горббонька & s. Воробе́йник, воробе́ць &, *Ог.* 60.

Горобйна, *f.* *М.* I. 156 s. Орябйна.

Горобйнець, -нця, *m.* Spitzkiel, Wirbelkraut, *n.* (Oxytropis pilosa).

Горобйний, *a.* zum Sperling geh.; 2) -а ніч überaus stürmische Nacht im Juli u. August, *Марк.* 15; 3) горбшок, *М.* I. 140 Vogelwicke, *f.* (Vicia angustifolia).

Горббка, *f.* s. 'Орябка.

Горобцювáне, *n.* das leichte frivole Leben eines Gecken, *Кн.*

Горовáти, s. Горювáти.

Горове́сенька, *Ч.* IV. 216? [Berg-.

Горовйй, *a.* *М.* II. 159 der Berges,

Горовйтий, *a.* gebirgig, *(В)*.

Горбд, *m.* Garten, *m.*; 2) гóрод, *m.* Stadt, *f.*

Городáр, *m.* *Ог.* (61) XII. 56 Bürgermeister, *m.*

Городьбá, *f.* das Flechten der Hürde, der Hecke; das Umzäunen.

Горбдець, -дця, горбдчик, горбдонько, *m.* городйна, *f.* *Р.* I. 52 kleiner Garten; Blumengarten, *m.*

Горбджене, *n.* s. Городьбá.

Горбдин, *m.* *Марк.* 105 s. Горбд.

Горбдина, *f.* Gemüse, *n.* Gartenproducte, *pl.*

Городйнець, -нця, *m.* *К.* Stadtbewohner, Städter; 2) von städtischen Kosaken.

Городйти, *v. a.* zäunen, einen Zaun machen, e. Hürde flechten; 2) * plauschen, schwatzen, *Кч.* 24.

Городйще, *n.* Ort wo ehemals ein гóрод (befestigte Stadt) gelegen; 2) = Градижск, *gr.* im Połtaw. Gouvern. *Левч.*

Городі́льник, *m.* Zaunflechter, *m.*

Горбдний, *a.* Garten-, *М.* I. 18.

Горбдник, *m.* Gartenspaten, *m.*

Городнйчий, *s. a. m.* Stadtvogt, Platzhauptman, *m.*. *Зак.*

Горбдня, *f.* Gartenwesen, *n.* *В.*; 2) s. Городьбá; 3) городня́—голодня́, *Н.* 264 theueres Städteleben unter Entbehrungen. [Städten verweilend, Stadt-.

Городбвий, *a.* zur Stadt geh.; in

Городовйна, *f.* Gartengemüse, *n.*; s. Гордовйна II. 2).

Городянйн, s. Горожанйн.

Городя́нка, горожáнка, *f.* Städterin; e. Bürgerliche, *f.* [gerlich.

Городя́нський, *a.* städtisch, bür-

Городя́нство. *n.* городя́нщина, горожáнство, *Ос.* (61) II. *f.* Städtewesen, Bürgerthum, *n.*

Горбжа, *f.* s. Огорбжа. [Bürger, *m.*

Горожанйн, *m.* Stadteinwohner;

Горожáнський, *a.* bürgerlich, Staats-, *Term.* [-ства Bürgerrecht, *n.*

Горожáньство, *n.* *ГШ.*, прáво

Горбвьба, *f.* *Мх.* s. Грбвьба.

Горозйти, s. Грозйти.

Горої́жити ся, sich stolz gebahren; stolz u. herausfordernd auftreten.

Горої́жний, *a.* sich stolz gebahrend, stolz drohend; kampfbereit.

Горої́жник, *m.* Prahler, *m.*

Горої́жниця, *f.* Prahlerin, *f.*

Гброн, *m.* *Др. с.* 126 Schlund (Loch) des Blasebalges in e. Schmiede, *m.*

Горопáха, *m.* *К.* armer Wicht, *a.* Schlucker, ein Unglücklicher.

Горопáшити, *v. a.* habsüchtig sein.

Горопáшливий, горопáшний, *a.* *ВБ.* *(Пр.* X. 133), *a.* unglücklich, elend; 2) habgierig. [gieriger Mensch.

Горопáшник, *m.* (-иця, *f.)* hab-

Горорі́зьба, *f.* erhabene Arbeit an Bildwerken, Relief, *n.* *С.* II. 110.

Горбх, *m.* Erbse, *f.* (Pisum sativum).

Гороховáтка, *f.* Erbsenmuschel, *f.* (Pisidium), *В.* [(-вля́нка *f.*) Erbsenstroh, *n.*

Гороховйни, *pl.* гороховйне, *n.*

Горохйжий, *a.* wild in den Bergen hausend, *Ру.*

Горохівнйк, *m.* s. Акáция.

Горохбвець, -вця, *m.* *N.* e. Berges.

Горохбвляний, *a.* aus Erbsen, Erbsen. [gross; wulstig.

Гороховáтий, *a.* *Не.* erbsenähnlich,

Горохоїд, *m.* Erbsensamenkäfer, *m.* (Bruchus pisi), *В.*

Горохблиско, *n.* Erbsenfeld, *n.* [*m.*

Горошйнець, -нця, *m.* Erbsenstein,

Горошйна, (-йнка), *f.* eine Erbse, ein Erbsenkorn; Erbsenfrucht, *f.*

Горбшко, *m.* fabelh. Zwerg, *m.*

Горошковáтий, *a.* ре́мінь Leder, das e. erbsenähnliche Aussenseite hat, rundgerippt. [cher, *f.* (Lathyrus).

Горбшок, -шку, *m.* Platterbse, Ki-

Горпйна, *f.* Agrippina. [VIII. 69.

Гбрський, *a.* s. Угбрский, *(Пр.*

Горсть, гбрстка, *f.* eine Handvoll *(bes.* d. gerissenen Leines, Hanfes); 2)

pl. Art Pflaumen. [Gurgel; 2) Luftröhre, *f.*
Гортáнь, *Кч.* 122 гортáнка, *f.* Kehle,
Гортóп, *m.* s. Búбій.
Горувáти, *v. n.* sich nach oben heben, wölben; 2) * vorherrschen. [amarus).
Горýля, *f.* Bitterling, *m.* (Rhodeus
Горýнка, *f.* Winterreps, -kohlreps, *m.* (Brassica napus); 2) Ackersenf, *m.* (Sinapis arvensis). [kraut, *n.* (Barbaraea).
I. Горýшка, *f.* Barbarakraut, Senf-
II. Горýшка, áні -ки, *Шй.* (*б. п.* I. (2) 61) s. ? Горіле.
Горшá, (-я, -е. -áти. *n.* s. Горня́.
Горшкáр, *m.* *Нав.* s. Гончáр.
Горшкодрáй, горшколáт, *m.* Töpferflicker, Drahtbinder, *m.*
Горщá, -áти, *n.* гóрщик, (*d.* гóрщичок), s. Горня́; 2) Art Mädchenspiel (гаївка), *Kol.* I. 176.
Горщóк, *g.* горшкá, *m.* Topf, *m.*
Горювáне, *n.* Herzeleid, Wehklagen, *n.* Kummer, Gram, *m.*
Горювáти, *v. n.* traurig, bekümmert sein; sich kränken, s. grämen; wehklagen.
Горю́-дуд, *m.* Art gesellschaftl. Kinderspiel, *n.* [rechten Ufers des Сейм, *m.*
Горю́н, *m.* *Левч.* Bewohner des hohen
Горю́шний, *a.* *Гр.* unglücklich.
Горяни́н, *m.* *Wgr.* 32 s. Гірня́к.
I. Горя́нка, *f.* Gebirglerin, *f.*
II. Горя́нка, *f.* s. Горля́нка 2).
Горя́нський, *a.* *Cm.* вовк Gebirgs-.
Гóряч, *f.* *Зар. В.* Hitze, Erhitzung, *f.*
Горя́чий, *a.* heiss, glühend; 2) * hitzig, eifrig; auffahrend; feuerig, inbrünstig; за-гóряча bei frischer That u. frischem Andenken.
Горя́чина, *f.* Todtenmal, *n.*
Горячи́ти, *v. a.* erhitzen, *K.*
Гóрячість, -ести, *f.* Hitze, *f.* Eifer, *m.* Inbrunst, *f.* [2) * Hitzkopf, Heissporn, *m.*
Горя́чка, *f.* Hitze, Fieberhitze, *f.*;
Горячосéрдий, *a.* heissblütig, feu-
Гóспа, *f.* *Пс.* s. Госпóжа. [erig.
Госпéць, *m.* *Пс.* s. Господи́н.
Гóсподь, *g.* -да, *m.* der Herr, Gott, *m.* — знáє, — ві́дїв der Herrgott mag es wissen, Gott weiss (wer, was, ob —). [90.
Господéвий, *a.* Gott des Herrn, *Ш.* II.
Господи́н, *m.* *Ш.* I. 360, *Н.* 22, 197 Herr, Herrscher, Regierer; Herrgott, *m.*
Господинóва, *f.* *Н. п.* 27 Frau e. Pfarrers?
Господи́ти, *v. n.* *Cm.* herrschen.
Госпóдній, *a.* göttlich, des Herrn, Gottes-; Богоявлéніе -не Erscheinung Christi (Fest), *f.*
Госпóдство, *n.* † Herrschaft, *f.*
Госпóжа, (*d.* госпóженька), *f.* *ГБ. М.* III. 105 Vorsteherin, Vorgesetzte, *f.*; 2) Frau, Herrin, *f.* *Не.*: Пречи́ста —
Гостáр, *m.*? [Богорóдиця.
Гостéбний, гостели́вий, гостелюбйвий, *a.* gastfreundlich, gastlich, *Зар.*
Гóстенько, *dim.* lieber Gast.
Гостéць, -стця́, *m.* Rheumatismus, *m.* Gicht, *f.*
Гостéчник, *m.* Art Pilze?
Гóстин, *m.* *N.* e. Berges.
Гости́на, *f.* Bewirtung, *f.* Besuch, Aufenthalt als Gast, *m.*; 2) Gastmal, *n.* піти́ в -ну zu Gast gehen.
Гости́нець, -нця, *m.* Heerstrasse, Landstrasse, Chaussée, *f.*; 2) Geschenk, das man jmdm von auswärts bringt; Gastgeschenk, *n.*
Гости́нний, *a.* gastlich, gastfrei, gastfreundlich; — покíй Gastzimmer, *n.* = гости́нна (кімнáта).
Гости́нник, *m.* Gastwirt, *m.* *Ков.*; 2) s. Гости́нець, *T.* [hof, *m.*
Гости́нниця, *f.* Gasthaus, *n.* Gast-
Гости́нність, -ости, *f.* Gastfreiheit, Gastfreundschaft, *f.* [feierlich.
Гости́нський, *a.* *Гол.* III. festlich,
Гости́ти, *v. n.* reisen, wandern, gehen; кудá гóстиш? wohin des Weges? 2) sich als Gast wo aufhalten, Gast sein; 3) *v. a.* s. Погости́ти; 4) — ся einander als Gast bewirten; Gastgelage halten.
Гóстих, *m.* *N.* e. Berges.
Гóстия, *f.* Hostie, *f.* geweihte Oblate.
Гостівни́й, *a.* der gerne den Gastgelagen nachgeht. [(Geranium sanguin.).
Гостівни́к, *m.* Bergschnabelkraut, *n.*
Гóстний, *a.* *Левч.* s. Гости́нний.
Гостовéць, -вця́, *m.* *N.* einer полони́на. [rührung den гостéць beibringen.
Гостьови́й, *a.* -і рýки die dh Be-
Гостьови́тий, *a.* gastlich, *Б.*
Гостьови́цтво, *n.* *Cm.* s. Гости́н-
Гостовни́ця, *f.* Gasthaus, *n.* [ність.
Гóстрий, & s. 'Острий &.
Гостри́ця, *f.* Horn, Zahn, *m.* Nadel, *f.* (v. Gipfel e. Berges), *Вах.* [*a.* spitzig.
Гостровáтий, гострóвуватий,

Гостроглйд, *m. Bein.* der горівка.
Гострокйд, *m. pl. K.* hingeworfene witzige Ausdrücke. [строўмний.
Гостророзўмний, *a. K.* s. Би-
Гострянйщина, *f. K.* Zeit u. Geschichte des гетьма́н Острянйця.
Гостцьова́тий, *a.* rheumatisch, gichtisch. [Gast.
Гостюва́не, *n.* das Verweilen als
Гостюва́ти, *v. n. C.* I. 190 s. Гостйти 2), 4). [scher, *m.*
Госуда́р *m. gr.* Monarch, Kaiser, Herr-
Государйня, *f.* Monarchin, Kaiserin, Königin; 2) Herrin, Frau, *f.* Fräulein, *n.*
Госуда́рник, (-дарстве́нник), *m. K.* Herrscher; Staatsmann, Politiker, *m.*
Госуда́рність, -ости, *f.* Staatswesen, *n. K.* [staatlich.
Государстве́нний, *a.* Staats-,
Гота́р, *m. rum.* Grenzraum, *m.*
Гота́рити, *v. n.* grenzen.
Готі́вка, готовйзна, *K. f.* bares Geld, Barschaft, *f.* [Haken zum Holzführen, *f.*
Готло́ва, *f.* готло́ве, *n.* Kette mit
Гото́вий, *a.* bereit, fertig; -і гро́ші bares Geld; -а річ же — es liegt auf der Hand, ist augenscheinlich dass —
Гото́вити, *v. a.* zubereiten, bereiten, fertigen; — ся sich fertig machen.
Гото́вість, -ости, *f.* Bereitschaft, *f.*
Гото́вленe, *n.* Zubereitung, *f.* [*Ф. B.*
Готува́ти, *v. a.* bereiten, (вече́ру &),
I. Го́ца, гоца-дра́ла! *int.* hopsasa!
II. Го́ца, *f.* liederliches Weib.
Гоца́к, *m.* Art Tanz, *C.* I. 88.
Го́цул & s. Гу́цул &.
Го́ця, *f.* in d. Kinderspr. = жа́ба.
Гошйтй, гоші́ти, *v. n.* на кого́, на що lauern, worauf erpicht, versessen sein; 2) — ся sich vorbereiten; 3) *v. a.* aufstacheln. [sterwurz, *f.* (Astrantia major).
Гою́чий, *a.* heilend; -е зі́ле Mei-
Го́я! *int.* juchhe! hussasa!
Гра, *f.* s. Игра́. [(Carpinus betulus).
Граб, *m.* Weissbuche, Hagebuche, *f.*
Граба́ля, *m. f.* s. Гребі́льник.
Гра́бане, *m.* — гря́дки das Eggen; 2) — сі́на das Harken, Rechen.
Граба́р, граба́рник, *m.* Todtengräber, *m.*; 2) der einen Graben gräbt, *K.*
Граба́рити, *v. n.* Todtengräber sein.
Граба́рка, *f.* Gattin des граба́р; 2) Schindanger, *m.*
Граба́рский, *a.* Gräber-; 2) Graben-, *Зак.* [*m.*; 2) das Graben.
Граба́рство, *n.* Todtengräberdienst,
Гра́бати, *v. a.* гря́дку s. Погра́бати; 2) сі́но harken, rechen, scharren.
Грабе́жа, *f.* Plünderung, *f.* Raub, *m.*; 2) Pfändung, *f.*
Гра́бежливий, грабе́жний, *a.* грабе́жник, *m. Пол.* Raub .
Грабелькй, *pl.* kleiner Rechen.
Грабе́льний, *a.* zum Rechen, zur Harke geh.; — све́рлик womit man Löcher für die Pflöcke (Zähne) des Rechens bohrt.
Грабе́льно, *n.* s. Гра́блиско.
Грабйвий, *a. B.* s. Граблйвий.
Гра́бйна, *f.* s. Граб; 2) Weissbuchengehölz, *n.*
Грабйтель, *m.* Räuber; Bedrücker, *m.*
Гра́бити, грабува́ти, *v. a.* plündern, rauben, erpressen; 2) pfänden.
Грабі́ж, *m.* Pfand, *m.* gepfändeter Gegenstand.
Гра́біжка, *f. H.* 236 s. Грабе́жа.
Грабі́жний, *a.* Pfand-, vom Gegenstande der Pfändung.
Грабкй, *pl.* Sensenreff, *m.*; 2) kleiner Rechen; 3) — сьв. Іва́на Waldstorchschnabel, *m.* (Geranium silvaticum).
Гра́блене, *n.* das Plündern, Räuberei, *f.*; 2) Pfändung, *f.*
Граблйвий, *a.* räuberisch.
Гра́блиско, (-ище), *n.* gabelförmiges Rechenstiel; гра́блищем ста́ти die Füsse auseinander stellen, spreizen.
Граблі́, *pl.* Harke, *f.* Rechen, *m.*
Грабля́ник, *m.* s. Грабе́льний све́рлик.
Грабнйк, *m.* Gehölz der Weissbuche, *n.*
Грабо́вий, *a.* von Weissbuche; -і дро́ва Weissbuchenholz, *n.* [gierig.
Грабовйтий, *a.* raubsüchtig, hab-
Грабовйця, *f.* s. Гребовйця. [173.
Грабу́нок, -нку, *m.* s. Рабу́нок. *C.* II.
Гра́бя, гра́бля. *g.* гра́бйого, *m.* s. Ґраф.
Грава́ти, *v. n. Ф.* oft spielen.
Град, *m.* Hagel, *m.* Schlossen, *pl.*
Града, *f. Веч.* I. 231 Reihe, *f.*?
Града́р, *m.* Winzer, Weingärtner, *m. Ф.*
Градйна, *f.* s. Градовйна 1).
Граді́вка, *f.* Rollstein von gewöhnl. Hagelgrösse, *m.*
Граді́вник, *m.* Hagelbeschwörer, *m.*

Градобі́й, *m.* vom Hagel geschlagenes Getreide.
Градобі́т, *m.* s. Градови́ця.
Градобі́тє, градобі́щ, *m. Пар. п.* Hagelschlag, -schaden, Wetterschaden.
Градові́й, *a.* Hagel-. [*m. Term.*
Градови́на, *f.* s. Град; Hagelkorn, *n.*; 2) s. *d. f.* [Hagelwetter, *n.*
Градови́ця, *f.* Hagelwolke, *f. B.*
Гра́ва, *f.* s. Ґра́лї. [tryllus), *B.*
Гра́влик, *m.* Traubenscheide, *f.* (Bo-
Гравли́на, *f.* blasentragender Beerentang (Sargassum bacciferum).
Гравли́нок, -нка, *m.* Traubenmo-
Гра́вло, s. Гро́вло. [nade, *f.* (Uvella).
Гра́йворон, s. Га́йворон, *Mi.* II. 374.
Гра́йка, *f.* (*B.*) das Spielen, Spielpartie, *f.*; 2) *pl.* stark im Fluge summende od. biesende Fliegen.
Гра́йливий, *a.* spielend; schimmernd; -е со́нечко, *M.* II. 113.
Граймо́ре, *a.* hohes stürmisches Meer.
Гра́йний, *a.* музи́ка, *Га.* I. 72 kundig im Spiele, kunstfertig.
Грак, *m.* 292 *Др. с.* 413 s. Га́йворон.
Гракува́ти, *v. n.* Герцува́ти. *Зак.*
Гра́лка, (*d.* гра́лочка), *f.* Spieldose, *f.* Musikinstrument, *n.* [tung, *f.* Spiel, *n.*
Гра́ло, *n. Ос.* (61) XII. 30 Unterhal-
Грама́та, s. Грамота́.
Грама́тик, *m.* Schüler der 3. Cl. im ehem. geistl. Schulen u. Seminarien.
Грама́тика, *f.* Grammatik, *f.*
Граматика́р, *m.* Grammatiker, *m.*
Граматйчний, *a.* grammatisch.
Грама́тка, *f.* Verzeichnis der Verstorbenen e. Familie; 2) ABC-Buch, *n.* Fibel, *f. K.*; 8) Taschenbuch, *m. Cm.*
Грамітни́й, *s. a. m.* Nbfl. des Черемош 6.
Гра́моситн, s. Обгра́мосити.
Гра́мота́, *f.* das Lesen u. Schreiben; 2) alte Urkunde, Diplom, *n.* Contract, *m.* Testament, *n.* Brief, *m.*; 3) -лиця́, *У.* Gesichtszug, -ausdruck, *m.*
Грамоти́ка, *f.* gestossener Knoblauch mit Salz u. Wasser.
Грамоті́й, *m. Ог.* der Gelehrte; 2) Schriftsteller, *m.*
Грамо́тник, *m.* Archivar, *m.*
I. Грань, *f. КУ.* Grenze, *f.*; 2) Rand, *m. Л.* 9; 3) Ecke; 4) Zeile, *f.*; 5) (u. гран, *m.*) Kante, *f.* 6) Легкове́ць ісля́ндский, *Gr.* 20; грань орі́хів mehrere zusammenwachsende Haselnüsse.
II. Грань, *f.* glühende Kohlen, *pl.*
Гра́на, *f.* s. грань 5). [Glut, *f.*
Грана́точка, *dim. f. АД.* I. 300 s. Квати́ра (Fenster). [sicieren, *n.*
Гране́, *n.* das Spielen, Spiel, *n.* Mu-
Грани́стий, *a.* kantig, *Пар.*
Грани́ця, *f.* Grenze, *f.* Grenzstein, Markstein, *m.*
Грани́чний, *a.* Grenz-.
Грани́чник, *m.* der Angrenzende; Grenzenbewohner, *m.*
Грани́чити, *v. a.* abgrenzen; — ся, *K.* I. 106 Grenzen setzen, die Grenzen des Reiches bestimmen (u. zu dem Zwecke Krieg führen), *K.*; 2) mit Worten streiten.
I. Гра́нка, *f. dim.* s. Гра.
II. Гра́нка, *f.* Zeile, *f.* (an d. Gerstenähre); 2) Kante, *f.*
Гранкокі́пчик, *m.* Kegel, *m.* [le, *f.*
Гранкослу́п, *m.* Prisma, *n.* Ecksäu-
Гра́нок, -нку, *m.* Ast, Zweig, *m.*? *Gr.* 69. [Birnen.
Гранушки́, *pl.* Art grosser harter
Гранча́к, *m.* sechs-, vierzeilige Gerste.
Гранча́стий, *a.* kantig; 2) gezeilt, Zeilen; ячмі́нь s. Гранча́к.
Гра́ня, *f. Мак.* s. Гра́нь 1). [sma, *n. B.*
I. Граня́к, *m.* eckiger Körper; Pri-
II. Граня́к, *m.* glühende Kohle.
Граня́стий, *a.* eckig, *Пол.*
Грап, s. Ґраф.
Гра́ти, *v. n.* spielen; v. jeder sichtbaren materiellen od. geistigen regen Bewegung: — на скри́пцї auf der Geige sp.; в ка́рти — Karten sp.; — коне́м das Pferd tummeln; ри́ба гра́є пі́но́ю macht das Wasser schäumen u. spielt im Schaume; кров, горі́вка, мо́ре u. A. гра́є: wallen, wogen, gähren, schäumen, schwingen &; 2) tanzen; 3) tönen, schallen, krächzen, kreischen: гало́к га́мор гра́є, *МШ.* (*vgl.* гра́йворон); 4) гро́ші гра́ють = г. горя́ть; со́нце гра́є schillert, flimmert; 5) — ся spielen (mit Gespielen); schäckern; *b)* sich begatten.
Грач, *m.* Spieler, *bes.* Kartenspieler, *m.*; 2) s. Грак, *K.*
Гра́шка, *f. M.* III. 32 s. Играшка.
Греба́ти, *v. a.* s. Гребсти́; 2) чим (погреба́ти) etw. verschmähen.
Гребе́лька, *f. dim.* s. Гре́бля.

Гребене́ць, -нця́, *m. dim.* Kämmchen, *n.*; 2) — богомо́льчий Jacobs-Pilgermuschel, *f.* (Pecten jacobaeus).

Гребени́ще, *n. N.* e. (Berges).

Гребенни́к, гребеня́р, *m.* Kammacher, *m.* [stern, *m.* (Asteropecten), *B.*

Гребеньозьвіздник, *m.* Kamm-

Гребенькру́жка, *f.* Kammrädchen, *n.* (Cristellaria), *B.* [losia cristata).

Гребеню́шка, *f.* Hahnenkamm, *m.* (Ce-

Гребеня́стий, *a.* kammähnlich, -artig, zackig, *Пол.* [nosurus cristatus).

Гребеня́чка, *f.* Kammgras, *n.* (Cy-

Гребе́ць, -бця́, der das Heu zusammenscharrt, der heut, s. Громаді́льник, *А-Г.* 159; 2) Ruderer, *m. С.* II. 138.

Греби́ш, *m.* болотя́ний Sumpf-Schlangenkraut, *n.* (Calla palustris).

Гребі́жка, *f. Bein.* der ку́рочка-welche scharrt (гребе́). [Гребе́ць 1).

Гребі́льник, *m.* гребі́ля, *m. f.* s.

Гре́бінь, -беня, *m.* Kamm, *m.*; 2) s. Гребі́нка; 3) First, *m.* (стріхи).

Гребі́нка, *f.* Hechel, *f.* Wollkamm, *m.*; 2) kammartige кужі́лка; 3) hölzernes kammförmiges Werkzeug, womit man Heidel-, u. Preisselbeeren sammelt, *(B.)*.

Гребі́нний, *a.* -е полотно́, гребі́нниця, *f.* grobe Leinwand.

Гребі́нник, *m.* Benedictenkraut, *n.* Garaffel, *f.* (Geum urbanum).

Гребіньозя́ві, *pl.* Kammkiemer, (Pectinibranchia), *B.* [бене́ць 1).

Гребішо́к, -шка́, *m. Ч.* III. s. Гре-

Гре́блиця, *f.* гре́бло́, *n.* Striegel, *f.*

Гре́бля, *f.* Damm, Deich, *m.*; 2) Dammweg, *m.* Land-, Heerstrasse, *f.*; Bergrücken, *m.*; 4) Schneewall, *m.*; 5) das Rudern, *Ко.* 75.

Гре́бний, *a.* -і но́ги Grabbeine, *pl. B.*

Гребови́ця, *f.* Harken, Zusammenrechen der Heues; 2) Zeit dieser Arbeit, *Ч.* VII. 419.

Гребо́к, -бка́, *m. Не.* Ruder, *n.*

Гребсти́, гребти́, *v. a.* graben: я́му; 2) scharren, harken, rechen: сі́но; 3) rudern.

Гребу́н, *m.* Grabheuschrecke, *f. B.*

Гре́бчик, *m.* s. Гребе́ць.

Греготати, *v. n.* brausen, *Кн.*

Грезето́вий, *a.* von Grisett, s. Пар-

Грек, *m.* Grieche, *m.* [чевий.

Гре́ка, *f.* s. Гречина́.

Греки́ня, *f.* Griechin, *f.*

Грель, *m. N.* e. Berges.

Гремі́ти, *v. n.* donnern; 2) erschallen, ertönen; *мені́ та́я погро́за десь гре́мит (і в голові́ не —) ich achte darauf ganz u. gar nicht.

Гремоті́ти, *v. n. У.* donnern, erschallen. [tönend; — ʃasKnallgas, *n. Пол.*

Гриму́чий, *a.* donnernd, schallend,

Гре́на, *f.* s. Гря́на, *Зак.*

Грену́ха, (-у́шка), *f.* s. Руса́льний (-а пісня).

Гре́пнути, *v. n.* s. Ге́пнути ся.

Гре́сько, *m.* s. Гринько́.

Гре́хіт, -хоту, *m. МШ.* Schutt, *m.*

I. Грець, *m.* s. Игре́ць.

II. Грець, *m. Кч.* 166 s. Герць.

III. Грець, *m.* Apoplexie, *f.* Schlaganfall, *m. Н.* 286.

Гре́цкий, *a.* griechisch.

Греча́ний, (-а́нний), *a.* aus Buchweizen od. Heidekorn.

Греча́ник, *m.* Kuchen aus Buchweizenmehl; 2) s. Гречу́х. [zenstroh, *n.*

Греча́ниця, греча́нка, *f.* Buchwei-

Гре́че, *adv.* brav, recht gut, recht wohl, *Пс.*

Греченова, *f. N.* e. Berges.

Гре́чий, *a. К.* I. 204 s. Гре́чний, ʃре́чний. [chische, *Бор. Тор.*

Гречина́, (-еччина́), *f.* das Grie-

Гре́чиско, *n.* Feld, worauf Buchweizen angebaut wurde.

Гре́чка, *f.* Buchweizen, *m.* Heidekorn, *n.* (Polygonum fagopyrum); 2) dem Heidekorn ähnliche braune Tüpfel auf d. Felle alter weisser Pferde; 3)* скака́ти в гре́чку, *Кч.* 274 sich in verbotene Liebschaften einlassen; Unzucht treiben. [ниця.

Гречкі́вка, *f. Ч.* IV. 524 s. Греча́-

Гречкосі́й, *m.* Buchweizensäer, Landmann, Ackersmann, *m. Ш.* II. 178; 2) s. Гречу́х.

Гречу́х, *m.* Getreide-Laubkäfer, *m.* (Anisoplia fruticosa); 2) Kuchen, Hupfen aus Buchweizenmehl; 3) wilder Buchweizen.

Гри! *vocat.* statt Грицю! (v. Гриць).

Гриб, *(d.* гри́бочок, -чка), *m.* Pilz, Schwamm, *m.*; 2) Hausschwamm (Merulius); 3) гриб щира́к Bilzling, Edelpilz, (Boletus edulis).

Грибáр, *m.* Pilzsammler, *m.*

Грúбиця рижиковáта Pilzkoralle, *f.* (Fungia agariciformis).

Грибкóва, *f.* *N.* e. Berges.

Грибнúй, *a.* лїс, wo Pilze reichlich wachsen: колú грúбно, тогдú хлїбно wann es viel P. giebt dann ist reichliche Getreideernte.

Грибóвий, *a.* -а зу́па Pilzsuppe, *f.*

Грибóвиско, грибóвище, *n.* Ort wo reichlich Schwämme aufkommen, Fundort von Pilzen, *Mi.* II. 276.

Грúва, (*ungr.* грúвище), *f.* Mähne, *f.*; 2) der nicht glatt abgemähete Grasstreifen.

Гривáк, гривáч, *m.* s. Гривнáк.

Гривáстий, *a.* *Py.* starkmähnig.

Грúвенник, *m.* silbernes 10 Kopekenstück.

Грúвий, *a.* s. Глúвий, *Wgr.* IX.

Гривúця, *f.* s. Грúва, *Др. с.* 243.

Грúвна, (*aug.* гривнúка), *f.* ehem. Gewichtseinheit von verschied. Gehalte: 1 Pf. ½ Pf. Silber; jetzt = 10 Kopeken; † — срíбла = 16 Loth Silber, (7 грúвен кун); — зóлота = 56 Ducaten.

Гривнáк, *m.* Ringeltaube, *f.* (Columba palumbus).

Грúвно, *n.* *H.* 93 s. Грúмно.

Гривня́к, *m.* *gew.* *pl.* Abart der Ruthenen um Перемúшль u. Ярослáв.

Григóрий, *m.* Gregorius; „Григорія" клúкати, *Ф. Пр.* III. 204 „den heiligen Ulrich rufen": stark erbrechen s. Рúгати.

Гридь, грúдень, -дня *m.* † Leibwächter bei d. ruthen. Fürsten, *K. m.*

Грúди, (гря́ди), *pl.* über dem Ofen hervorstehendes Gerüst (Bretter, Geflecht) zum Aufbewahren des Geschirres u. zum Dörren mancher Früchte.

Грúдка, *f.* s. Жéрдка, *Ч.* VII. 400.

Грúдня, грúдниця, *f.* † Empfangszimmer in fürstlichem Palaste, *n.*; 2) Kaserne, *f.*; 8) Garnison, *f.* *Піс.*

Гридня́к, *m.* *Піс.* s. Гридь.

Гридня́кувáти, гридня́чити, *v. n.* *Піс.* гридня́к sein. [geh.

Гридня́чий, *a.* *Піс.* zum гридня́к

Грижá, гризá, *f.* nagender Kummer, Gram, *m.* [etw. erwerben.

Грúжіти, *v. a.* mit Kummer u. Mühe

Грúжник білоніг, *m.* kahles Bruchkraut (Herniaria glabra).

Гризь, гризá, Magen-Bauchschmerz, *m.* Leibschneiden, *n.*; 2) Diarrhöe, *f.*

Гризáлка, *f.* гризáло, *n.* beissendes Mundwerkzeug, Kauwerkzeug, *n.*

Гризáлчий, *a.* Nage-.

Гризáчка, гризу́чка, *f.* s. Píна.

Гризьбá, *f.* s. Грижá.

Гризкúй, empfindlich gegen Kummer, *B.*; 2) грúзько, *adv.* *Фр.* hämisch, spottweise, beissend.

Гризня́, *f.* Hader, *m.* Zänkerei, *f.*

Гризотá, *f.* s. Грижá.

Грúзти, *v. a.* nagen; ätzen; — opíхи, aufbeissen, knacken; * nagen: сóвість, quälen, kränken, grämen; — ся sich grämen; *b)* sich beissen, * sich zanken; гризу́чий, *ptc.* ätzend; -е кáлї Aetzkali, *n.* *Пол.* [*Пол.*

Гризу́н, *m.* Nager, *m.* Nagethier, *n.*

Грим, *m.* Gepolter, *n.*

Гримáк, *m.* *gew.* *pl.* Eisstücke zum Schlittenfahren zubereitet, *pl.* *Oc.* (61) V. 60 *Пic.*

Грúмане, *n.* das Poltern, * das Rügen.

Грúмати, *v. n.* poltern, derb schlagen; * на когó hart jmdn mitnehmen; rügen, poltern.

Гримíти, гримотíти, s. Гремíти &.

Грúмно, *n.* Furz, *m.* бáбине — всїм людям дúвно.

Грúмнути, *v. n.* wuchtig einschlagen, werfen; 2) mit Wucht fallen, stürzen.

Гринúха, Грицúха, *f.* Gattin des Гринь, Гриць.

Гринíвка, *N.* e. Berges.

Гринькó, Гринь, *m.* Gregorius.

Грип, *m.* *Ч.* 327 s. Ґриф.

Грúпа, *f.* plumper Mensch.

Гринь, Грицькó, s. Гринькó.

Грúцики, *pl.* Zackenschotte, *f.* (Bunias orientalis); 2) Ranke, *f.* (Sisymbrium pannonicum).

Грицúло, *n.* s. Галу́н.

Гричáк, *m.* Art Pilz.

Грúще, *n.* Unterhaltung, Lustbarkeit, *f.* piquenique; 2) Verschwendung, *f.* Luxus, *m.* Spiel, *n.* *Ш.* II. 100; 3) Tummelplatz, Spielort, Anger, *m.* II. 237.

Грищовúй, *a.* zum грúще geh., *Пic.*

Грищовúк, *m.* Theilnehmer, *m.* Mitglied *n.* eines грúще, *Mi.* II. 249.

Гріб, *g.* грóбу, *m.* Grab, *n.*

Грізьба́, *f. Кн.* s. Грозьба́, гроза́.
Грізни́й, *a.* drohend, dräuend; streng, hart, trotzig; schrecklich, furchtbar.
Грім, *g.* гро́му, *m.* Donner, *m.* Gewitter, *n.* гро́мом, *adv.* urplötzlich.
Гріма́ч, *m.* Polterer, Brummbär, *m.*
Грімки́й, *a.* laut, tönend, schallend, weit erschallend; * glänzend, stark.
Грімота́ти, (-ті́ти), *ІГ.* s. Гремоті́ти &.
Грі́нка, *f. П. п.* 17 geröstete Scheibe des Weissbrodes; 2) s. Ку́пка; 3) * Gewinn, *m.* Einkünfte, *pl.* грі́нку уби́ти в кого́сь, *Ко.* 16 gewinnen (bei jmdm).
Гріти, *v. a.* wärmen, erwärmen.
Гріх, *m.* Sünde, Schuld, *f.* гріхо́м ся ді́є es wird sündhaft verfahren. [*Ш.* I. 265.
Гріхо́вний, *a.* sündig, sündhaft,
Гріхово́да, гріхово́дник, *m. Кч.* 278. 279 Verführer zur Sünde; 2) Sünder, Bösewicht, *m.* [*Пс.*
Гріхово́дниця, *f.* Verführerin, *f.*
Грі́хово́дство, *n. Кв.* sündhaftes Treiben. [chen, schuldbewusst sein.
Гріхува́ти ся, sich Vorwürfe ma-
I. Гріш, *g.* гроша́, *m.* ein Stück Geld, Münze, *f. pl.* гро́ші das Geld, Gelder; гроші Münzen, *ГШ.* (*гр.* 50.)
II. Гріш, *m.* s. Гріх.
Гріши́ти, *v. n.* sündigen: Бо́гу, пе́ред Бо́гом vor Gott; sich irren, fehlen.
Грі́шка, *f. dim.* in d. Kinderspr. s. Гріх.
I. Грішни́й, *a.* begeldet, reich.
II. Грі́шний, *a.* sündlich, sündhaft; schuldig. [dige.
Грі́шник, *m.* Sünder, *m.* der Schul-
Грі́шниця, *f.* Sünderin, *f.* die Schuldige. [der Sünder, Sünden-.
Грі́шницкий, грі́шничий, *a. К.*
Гроб, *m.* Art Frühlingsspiel, *Ч.* III. 89.
Гроба́к, s. Хроба́к, *С.* II. 204 *Кух.*
Гробівни́ця, *В.* гробни́ця, *К. f.* Grabmal, Mausoleum, *n.*
Гробки́, *pl.* Gottesacker, Friedhof, *m.*
Гробкови́й, *a. Ст.* s. Моги́льний.
Гро́бний, *a.* Grabes-, *Ф. Лір.*
Гробови́к, *m. М+Е.* 321. ?
Гробови́ще, *n.* s. Гробки́.
Гробокопа́тель, *m.* Todtengräber, *m. Ш.* I. 291.
Гро́жно, *Фр.* s. Гро́зно.
Гроза́, грозьба́, *f.* Drohung, Strenge, *f.* drohendes, ernstes Auftreten u. Verfahren, *Wa.* 2; 2) Grauen, Entsetzen, *n.*; 3) ungeheuer Grosses, *(В.)*.
Гроздова́тий, *a* traubig, *Пол.*
Грозенце́, -нця́, *n. dim.* s. Гро́зно.
Грози́ти, *v. a.* кому́ drohen, dräuen; кого́ ermahnen, wehren; — ся, *Зг.* s. Відгража́ти ся.
Гро́зло, s. Гро́зно.
Гро́зний, *a.* s. Грізни́й.
Грозни́стий, *a.* mit grosser reichblütiger Traube.
Гро́зно, *n.* Traube, *f.* (racemus).
Грозни́нка, *f.* Mondraute, *f.* (Botrychium lunaria).
Грома́да, *f.* Gemeinde, *f.* Gemeinwesen, *n.*; Gesellschaft, *f.* Verein, *m.*; 2) Haufen, *m.* Menge, *f.*
Грома́дити. *v. a.* häufen, sammeln; 2) zusammenharken (сіно). [*Под. Др.*
Громаді́вство, *n.* Socialismus, *m.*
Громаді́лка, *f.* Pferderechen, *m. Зак.*
Громаді́льник, *m.* Arbeiter, der das Heu auf der Wiese zusammenscharrt, Harker, *m.* [kleine Gesellschaft.
Грома́дка, грома́дочка, *f. dim.* sehr
Грома́дний, *a. Т.* das Gemeindewesen betreffend; bürgerlich; -е камі́не Geröll, *n. Кв.* II. 329; грома́дно, *adv.* *Пол. К.* gesellschaftlich, truppweise, gemeinschaftlich, im Vereine.
Громадні́сть, -ости, *f.* Geselligkeit. Gesellschaftlichkeit, *f. Т.*
Грома́дский, *a.* Gemeinde-; 2) gemeinschaftlich; 3) öffentlich. [meinwesen, *n.*
Грома́дскість, -ости, *f. Под.* Ge-
Громадяни́н, *m.* Gemeindemitglied, Vereinsmitglied, *n.*; 3) Bürger, *m.*
Громадя́нка, *f.* Bürgerin, *f. Пс.*
Громадя́нский, *a.* gemeinschaftlich, gemeinsam; 2) bürgerlich, Bürger-.
Громадя́нство, *n.* громадя́нщина, *f.* Gemeinwesen, *n.* Gemeindeautonomie, *f.* Oeffentlichkeit, *f.* Volk, *n.* *Нє.* (*Пр.* XI. (2) 40). [Besieger, *m.*
Громи́тель, *m. КУ.* Bekämpfer,
Громи́ти, *v. a.* wuchtig schlagen, *К.*; 2) * überwältigen; 3) ausschelten.
Гро́міш, *m. В.* s. Ро́муш.
Громки́й, *a.* s. Грімки́й.
Громни́ця, *f.* Kirchenkerze, *f.* (als Talisman gegen den Blitzschlag); 2) donnernde Kanone, *КУ.*

Громобій, -бόя, *m. Ру.* Donnerer, *m.*
Громовéрзець, -рзця, *m. К.* Blitzschleuderer, *m.*
Громовúй, (*d.* громовéнький), *a.* Blitz-, Donner-; -е сьвято, *Зап.* II.358 am 8. 13. 20. 22. 24. Juli u. am 1. August; дім пішόв громовúм огнем, *КС.* IV. (82) 503 das Haus wurde vom Blitze verbrannt. [Donnergott, *m. Не.*
Громовúк, *m.* Gott des Donners,
Громовúна, *f.* Elektricität, *f.*
Громовúця, *f.* Donnerwetter, Gewitter, *n. В.*; 2) Donnerkeil, *m.* (Belemnites). [ter, *m.*
Громоввід, -звόду. *m.* Blitzablei-
Громовдúти ся, *МШ.* 64 aufgehäuft liegen. [Donners u. Blitzes, *m.*
Громоковáль, *m. КУ.* Schmied des
Громонόсний, *a. Ог.* den Donnerkeil tragend. [Kraftausdruck, *m.*
Громослόв, *m. ВБ.* Donnerwort, *n.*
Громостя́г, *m. W.* s. Громоввід.
Громотити, *v. a.* Ч. V. 579 s. Громáдити сіно. [wolken.
Громохмáрний, *a. К.* mit Donner-
Громохтíти. *v. n. М.* stark dröhnen.
Гронúти ся, *Ме.* 176 Trauben bilden.
Грόно, (*d.* грόночко, *Ме.* 176), *n.* s. Грόзно. [ні]?
Грот, *m. Гол.* III. 252 s. Кіш (в мли-
Грόхіт, -оту, *m.* Donner, *m.* Gerassel, Gepolter, *n. Фр.*
Грόхнути ся, грохотíти, *v. n. Фр.* stürzen, fallen mit Gewalt an etw. anstossen, *Р.* I. 23; 2) *v. n.* rasseln, rollen.
Грошéвий, *a.* Geld-.
Грошéво, *Мх.* грошиствό, *n.* „viel gut Geld", e. Menge Geldes.
Грошелю́б, *m.* der Geldsüchtige, *Зг.*
Грошеня́та. *pl.* kleine Summe Geldes.
Грошúна, *f.* kleine Münze, *Cm.*
Грошівка, *f. N.* e. Berges; 2) Helicostegia numulina, *В.*
Грошовúй, *a. К.* fürs Geld; — жόвнір besoldet; — люд Söldner, *pl.*
Грошовúтий, *a.* geldreich.
Грошозаплόд, *m. Н.* 143 *Гр.* von e. bestechlichen Richter, der nur auf die Vermehrung seines Vermögens ausgeht.
Грошолόв, *m.* Geldhascher, *m.*
Грýба, (*d.* грýбка), *f.* Ofenloch, *n.* Ofen, *m. Пот.* II. 28.
I. Грýбар, *m.* s. Грýбник.
II. Грýбар, *m.* Dickbauch, Grossbauch, *m.*
Грýбарка, *f.* dickbäuchiges Weib.
Грубéзний, *a.* sehr dick.
Грýбий, (*d.* грубéнький, -бнéнький), *a.* dick, grob; хόдить грýба § ist schwanger; * grob, roh, rauh, ungesittet.
Грубúти, *v. a. М.* II. 43 jmdn grob behandeln, jmdm grob begegnen; jmdn barsch anfahren; *v. n.* sich grob, ungesittet, roh zeigen, *IГ.*
Грýбість, -ости, *f.* Dicke, *f.*; 2) * Grobheit, Rohheit, *f.*
Грубíти, *v. n.* dick, grob werden.
Грýбник, *m.* Ofenheizer, *m.*
Грубовáтий, *a.* gröblich, derb, *К.*
Грýбовінь, *f.* grosse Dicke.
Грубоволόсий, *a* grobhaarig, mit straffem Haar.
Грубозернúстий, *a.* grobkörnig.
Грубодзю́б, *m.* (Fringilla coccothraustes). [*Пол.*
Грубоскірці, *pl.* Dickhäute, *pl.*
Грубослоїстий, *a.* mit dickem Geäder; dickschiefrig, *Пол.* [pulvert.
Грубопорошкόваний, grob ge-
Грубствό, *n.* etw. sehr Dickes.
Грубочáстий, *a.* dicklich.
Грудь, *f.* und *pl.* грýди Brust, (Brüste, *pl.*) *f.* Busen, *m.* (sternum, *В.*)
Грýда, *f. Ос.* (61) IX. 179 Masse, *f.* Klumpen, *m.* Scholle, *f.* Kloss, *m.* Stück, *n.*; 2) ausschlagartige Fusskrankheit der Pferde, Mauke, *f.*
Грýде, грудόле, *n. coll.* Erdkloss, Erdklumpen, *m.*; 2) holprige, gefrorene Erde; 3) s. Грудь, *Ос.* (61) VI. 30.
Грýдень, -дня, *m.* Monat December; 2) bei d. Huzulen: November.
Грудúна. *f. Н.* 219 *Кч.* 397 s. Грудь.
Грудúстий, *a.* mit starken Brüsten.
I. Грýдка, *f.* s. Грýда 1)
II. Грýдка, *f. Ру.* Brustwarze, *f.*
Груднéвий, *a.* December-.
Груднúй, *a.* Brust-; 2) -а трáвка Filago arvensis.
Грýдник, *m* Brustkasten, *m.* (thorax), Brust, *f.* Bruststück, *n.* [stück, *n.*
Груднúна, *f.* s. Грýди; 2) Brust-
Грýдниця, *f.* Brustblatt, *n.* Brustkasten, *m.* Brustbein; Bruststück, *n.*; 2) Goldschopf, *m.* Leinkraut, *n.* (Linosyris villosa).

Груднївка, *f.* Decemberverfassung, *f.* *Кл.* [mit Schollen.
Груднястий, *a.* holperig, rauh,
Грудовий, *a.* -é сїно gemäht auf feuchten Wiesen mit Erdhügeln.
Грудóк, грудóчок, -чка, *m.* *АД.* I. 146 s. Горбóк.
Гружáвина, *f.* Untiefe, *f.*
Грýжало, *n.* s. Грязовúна.
I. Грузь, *f.* Trümmer, *pl.* Schutt, *m.*
II. Грузь, *f.* s. Болóто 1).
Грузд, грýздїнь, *m.* s. Рунáтка. *Вол.*
Грузúло, *n.* Senkblei, *n.* Bleiknoten, *m.* [2) auf-laden, *K.* (e. Schiff).
Грузúти, *v. a.* *Ч.* 410 s. Місúти;
Грузїль, *m.* s. Грузд.
Грузкúй, *a.* sumpfig, morastig, (*vgl.* грýзнути); *adv.* грýзко. [drüsig.
Грузлáтий, *a.* *Пол.* mit Drüsen,
Грýзло, *a.* der Theil Thones der zur Verfertigung eines Töpfergeschirres bestimmt ist. [e. Sumpf).
Грýзнути, *v. n.* ein-, versinken (in
Грузóвина, *f.* Sumpf, Morast, *m.*
Груїти, *v. n.* *Мор.* kreischen, krähen.
Грýкати, грýкнути, грукотїти, *v. n.* s. Гýркати, *Кч.* 6. [Гуркотня́.
Грукотня́, грукотня́ва, *K.* *f.* s.
Грукýчий, *a.* rauschend; polternd, *M.* III. 124.
Грумотїти, *v. n.* s. Гремíти.
Грýнище, *n.* *coll.* *B.* Felsen, *pl.*
Грýхане, *n.* das Krähen, *K.*
Грýхнути, *v. n.* poltern, *M.* III. 31; 2) *K.* krähen. [*f.* (als Frucht).
Грýша, *f.* Birnbaum, *m.*; 2) Birne, *f.*
Грушáнка, *f.* Birnmus, *n.* Birnsuppe, *f.* [Birnbaumholz.
Грушéвий, грушкóвий, *a.* aus
Грушевúна, *f.* s. Грýша 1).
Грушúна, *f.* Birnholz, *n.*
Грушúця, *f.* *Me.* 251 Wald- od. Holzmangold, *n.* (Pyrola rotundifolia).
Грýшка, *f.* s. Грýша; * пок.ázуе грушкú на вéрбі will weiss machen, hinter's Licht führen; 2) s. Глембíза, *Gr.* 20.
Грушнúк, *m.* Birnwein, *m.*
Грущáник, *m.* mit gehackten, gedörrten Birnen gefüllter пиріг. [baum.
Грущúна, *f.* unansehnlicher Birn-
Грюк, *m.* *Фр.* das Dröhnen. [feuer, *n.*
Грюкава, *f.* s. Гуркотня́, Schnell-
Гряд, *m.* *H.* 269 s. Град Hagel.

I. Гря́да, *f.* *gew.* *pl.* s. Гря́ди; гря́дка, *f.* *Тор.* s. Ґрáґар.
II. Гря́да, гря́дка. (грúдка). *f.* Beet, *n.*; 2) грядá verengtes Flussbeet, wo das Wasser springend plätschert; 3) seichte Stelle wo das Floss strandet.
Грядúти шáпку на гóлову aufsetzen.
Грядїль, *m.* Grendelbaum, Pflugbalken, -baum, *m.*
Грядóшник, *m.* Gemüsegarten, *m.*
Грядýщий, *a.* kommend, künftig, *Ш.* II. 167. [Schlamm, *m.*
Грязь, *f.* гря́зиво, *n.* *K.* Koth, *n.*
Грязькúй, *a.* s. Грузкúй.
Грязнúти, *v. a.* mit Schmutz erfüllen.
Гря́знути, s. Грýзнути.
Грязовúна, *f.* s. Грузóвина.
Грязотá, *f.* s. Грязь.
Грязюка, *f.* Pfütze, *f.*; 2) s. Грязь.
Гряк, стук-гряк! *int.* von гря́кнути, *Піс.*
Грякнýти, грякотїти, *v. n.* mit Getös herunterfallen; tosen; poltern.
Грянь, *f.* Lichtnelke, *f.* (Lychnis chalcedonica).
Гря́на, *f.* гря́на недїля Pfingstsonntag, *m.* *Me.* 309 *Зак.* [as, *B.*
Грянéць. -нця́, *m.* Lycaena Phlae-
Гряни́шник, *m.* *K.* s. Гранúчник.
Гря́нути, *v. n.* mit Wucht einschlagen, schmettern, *Ф.* [lich fallen, bauzen.
Гря́пнути, гря́пснути, *v. n.* plötz-
Грясть, *f.* Inhalt, *m.*
Гря́стиця, *f.* Knäuelgras, *n.* (Dactylis glomerata).
Грястнúй, *a.* *Зг.* inhaltsvoll, -schwer.
Гря́хнути, *v. n.* чýтка — laut werden, erschallen.
Гряхотїти, *v. n.* klappern.
I. Гýба, *f.* Lippe, Lefze, *f.*; 2) Mund, *m.* надýти гýби schmollen. [Pilze, *pl.* *m.*
II. Гýба, *f.* *gew.* *pl.* гýби Schwämme,
I. Губáня жóвта Goldnessel, *f.* (Galeobdolon luteum), *B.*
II. Губáня, *f.* slovakische Kleidung.
Губáстий, (-áтий), *a.* mit dicken, wulstigen Lippen, *Ш.* I. 195; — мéдвідь Lippen-, Lefzenbär, *m.*; губáті. *pl.* Lippenblüthige, *pl.* (Labiatae).
Губúтель, *m.* Verderber, Vertilger, *Ш.* II. 272 Mörder, *m.* [störerin, *f.*
Губúтелька, *f.* Verderberin, Zer-
Губúтельний, *a.* *Шар.* vernich-

tend, verderblich. [*n.* Pest, *f.*
Губительство, *n. Te.* Verderben,
Губити, *v. a.* verderben, zu Grunde richten, zerstören; ins Unglück stürzen; — в cего сьвіта hinrichten; 2) verlieren, verschleudern. [s. Гу́ба I.
Губище, *n. aug.* гу́бонька, *f. dim.*
Губійка, *f.* Süsswasserschwamm, *m.* (Spongilla), *B.*
Гу́бка, *f.* Baumschwamm, *m.* — модринóва Lärchenschwamm, (Polyporus officinalis); -чирíвка Zunderschwamm, Buchenpilz, *m.* (P. fomentarius); 2) — мóрска Badeschwamm, (Spongia officinalis).
Губковáтий, *a.* schwammig.
Гу́бний, Lippen-, labial.
Гу́бовать. *f.* Pilzsternkoralle, *f.* (Fungia), *B.* [zähnchen, *n.* (Chilodon), *B.*
Губозу́бець, -бця, *m.* Lippen-
Губолюб, *m.* Mycetochares, *B.*
Губчаки́, *pl.* Seeschwämme, *pl.* Amorphozooa, *B.*
Губчáрка, *f.* s. Білявка головáта.
Губчáстий, *a.* schwammig.
Губя́к, *m.* Boletophagus, *B.*
Гу́гнавець, -вця, *m.* гу́гнавий, гугни́вий, гугня́вий, *a.* näselnd, stammelnd, *Kч.* 395.
Гу́гнати, гугни́ти, гугня́віти, *v.n.* näseln, stammeln, *Кв.* II. 135.
Гугні́ти, гугоні́ти, *v. n.* dumpf schallen, *Пic.*; 2) girren.
Гу́гон, *m.* dumpfer Schall, *Пic.*
Гуд, *m.* s. Гук 3).
Гудáк, (*d.* гудáчок, -чка), гудéць, -дця́, *m.* Musikant, *m.*
Гудьбá, *f.* Musik, *f.*
Гу́джа! *int.* zum Hetzen der Hunde.
Гу́дик, *m.* Junikäfer, *n.* (Melolontha solstitialis), *B.*
Гу́дина, *f.* s. Огу́дина.
Гуди́ло, *m.* Immertadler, *m.*
Гуди́ти, [гу́джу, гу́диш], *v.a.* tadeln, verunglimpfen, herabsetzen, *Пом.* III. 26.
Гуді́ти, [гуджу́, гуди́ш, *Оц.* §. 201. 211] hallen, schallen; brausen; 2) gurren (гóлуб); 3) brummen, *vgl.* Густи́.
Гудкувáти, *v. n.* einander erzählen, plauschen, plärren.
Гуж, *m.* Seil, *n.* Schnur, *f.*; 2) Kummetriemen, *m. АД.* II. 147 * в едéн гуж зо мнóю тягні́те wirket mit mir einig zusammen zu einem u. demselben Ziele; 2) Zug, Strich (v. Vögeln); гужéм in e. langen Reihe hintereinander s. Ключéм, *Левч.*
Гу́жва, гужéвка, гу́жов, -жви, *f.* *Ф.* s. Ужéвка, вужéвка; 2) Zugkette,
Гу́зар, *m.* Husar, *m.* [*f.* s. Тязь.
Гу́зати ся, säumen, §.
Гу́зер, *m.* гу́зеро, *n.* гу́зїр, (*d.* гузирéць, *P.* II. 30) der untere Theil des Garbens, des Baumstammes; Kobenholz, *n.* Boden, Grund, *m.*
Гузерувáти, *v. a.* von unten e. Stamm abschneiden. [Gesäss, *n.*
Гузи́ця, *f.* das Hintere, Arsch, *m.*
Гу́зїриние, *n.* das mit Gras untermischte Stroh vom unteren Theile des Garbens, das beim Dreschen sich loslöset.
Гу́зка, *f.* das hintere (breite, stumpfe) Ende des Eies.
Гу́зкати, *v. n.* ungefüge hinhüpfen, *B.*
Гу́зли, *pl.* Unterhosen, *pl.*
Гу́зно, *n.* das Hintere, Gesäss, *n.*; 2) *pl.* s. Гу́зли.
Гузоби́й, гузовáл, *m.* Arschpauker, *m.*
Гузóк, -зка, *m.* der hintere, stumpfe Theil.
Гуйц! *int.* Scheuchruf gegen Ferkeln.
Гук, *m.* Knall, Schall, Donner, *m.* Gepolter, *n.*; 2) гук, гу́ком, *H.* 274 grosse Masse, Wust, *m.*; 3) rauschender Wasserfall; 4) Rohrdommel, *f.*; 5) гук, гу́кало, s. Гу́пало; 6) Bassgeige, *f.*; 7) lederner Dudelsack.
Гукани́на, *f.* гу́кане, *n.* laute Rufe, *pl.* das Schreien.
Гукáти, (гу́кнути), *v. a.* когó, *M.* nach jmdm laut rufen; *v. n.* dumpfen Laut geben, laut zu-rufen; 2) на когó jmdn schelten; 3) — ся (von der Sau) rauschen, brünstig sein.
Гу́кля, *f.* liederliches Weib, Hure, *f.*
Гукоті́я, *Mi.* II. 71, гукотня́, *f.* öfteres starkes Rufen, *n.* Lärmen, Lärm, *m.*
Гул, *m.* fernes dumpfes Getöse, Nachhall, *m. IГ.*
Гуль, *m. АД.* Tölpel, Dummkopf, *m.*
Гу́лавий, *a.* verrückt, wahnsinnig.
Гулáтий, *a.* aufgeblasen, aufgedunsen, *Пол.*
Гульбá, *f. M.* Unterhaltung, *f.* Festgelage, *n.* Tanzunterhaltung, *f.* Tänze, *pl. Bax.*; 2) Spaziergang, *m.* Promenade, *f. KC.* (82) V. 355.

Гу́льбище, *n.* Unterhaltungsort, Spazierort, *n.* [*M.* II. 83.

Гу́льбощі, *pl.* Tanzunterhaltung, *f.*

Гульві́са, *m.* s. Гульта́й, *Ш.* I. 311.

Гу́лий, *s. a. m.* Rothkehlchen, *n.* (Lusciola rubecula).

Гули́ти, *v. a.* *МШ.* tadeln, bespötteln, zum Besten haben; 2) *Ф.* verlocken, verführen; mit falschem Versprechen hinhalten.

Гу́лиця, *f.* s. Ву́лиця. [*Cm.*

Гу́лї, *pl.* *Ч.* V. 454 *Bein.* der го́луби,

Гульк! *int.* vom plötzlichen, unerwarteten Erscheinen, Ankommen, *Ог.* 217, 9.

Гу́лькати, гульну́ти, *v. n.* aufhüpfen; 2) schnell untertauchen. [2) flottes Leben.

Гу́льки, гу́лї, *pl.* Tanzunterhaltung, *f.*;

Гульня́, *f.* s. Гульба́; 2) Zechgelage, *n.* Sauferei, *f.* *Кв.* II. 135; 3) Musse, Mussezeit, *f.* *Пр.* II. 223.

Гульта́й, *m.* Schwelger, *m.* liederlicher Kerl; 2) Schlingel, Kujon, Lump, Gauner, Halunke, *m.* [lumpen.

Гульта́їти, *v. n.* *Cm.* flott leben,

Гульта́йство, *n.* s. Гільта́йство.

Гулю́кати, *v. n.* на кого́ jmdn schreiend tadeln.

Гуля́й-город, *m.* -городи́на, *f.* wandelnde Stadt; ehem. bedeckte Schlitten mit Kanonen u. Schiessscharten; beweglicher Thurm.

Гуля́ка, гуля́йко. *m.* Lebemann, *m.* flotter Bursche; der Liederliche.

Гуля́нка, *f.* Tanzunterhaltung, *f.*; 2) Schmaus, Gastmal, *n.*; 3) гуля́нками, *adv.* in freien, müssigen Stunden.

Гуля́рка, *f.* *Ф.* (*Веч.* 21)?

Гуля́ти, *v. n.* tanzen; sich unterhalten, sich ergötzen; 2) spazieren gehen, müssig lustwandeln; 3) leben, *Ш.* I. 128 bes. liederlich leben, ausschweifen; — в ка́рти, *P.* I. 107 s. Гра́ти в к.; — ся чим, *К.* (*Й.* 92) womit spielen.

Гуля́щий, *a.* lustig, flott lebend; müssig gehend; — хло́пець tüchtiger Tänzer; 2) — кіне́ць, *Ч.* III. 99 freihängendes Ende; frei, lose, müssig 104; — день geschäftsfrei, Feiertag, *m.*

Гума́нїзм, *m.*; гума́нність, -ости, *f.* Humanismus, *m.*; Humanität, *f.*

Гума́нний, *a.* human, menschenfreundlich.

Гуме́не, *Н.* 50 *vocat. v.* Игу́мен.

Гуме́нний, *s. a. m.* гуме́нник, *m.* *Кн.* Tennenwächter, *m.*

Гуменце́, -нця́, *n.* попо́ве Pfaffenröhrlein, *n.* Butterblume, *f.* (Taraxacum officinale, T. dens leonis); 2) Tonsurglatze, *f.* *Левч.* [*m.* *Пом.* III. 29.

Гумно́, *n.* Scheunen-, Schoberplatz,

Гумоти́ти ся s. Гомоти́ти ся.

Гуна́, *f.* *К.* s. Луна́, *Пiс.*

Гуна́ти, *v. n.* wiederhallen, stark schallen, *Пiс.*

Гуньба́, *f.* s. Бурку́н-зі́лє.

Гу́нька, *f.* s. Гу́ня 1).

Гу́нство, *n. coll.* гу́нцвот, *m.* Hundsfott, *m.* *Пом.* II. 28.

Гуну́ти, *v. n.* *ТР.* 9. 23 schallen; 2) *v. a.* einstürzen, wuchtig stossen; 3) s. Шугну́ти, *Пiс.*

Гу́ня, *f.* grober Tuchrock; 2) kleine Sippe der Auerhähne, *B.*; гу́нев лїта́ти scharenweise.

Гуня́ник, *m.* in гу́ня Gekleideter, *У.*

Гуп-гуп! *int.* v. Schlagen u. Hüpfen.

Гу́пало, *n.* Rohrdommel, *f.* Moorochse, *m.* (Ardea stellaris).

Гу́пати, гу́пнути, гупоті́ти, *v. n.* stark niederfallen; 2) poltern, polternd

Гу́пко, *m.* s. 'Одуд. [gehen.

Гупоні́ти, *v. n.* dumpf schallen.

Гуррр! -гур! *int.* v. Kollern u. Dröhnen; гу́рра! hurrah!

Гура́к, *m.* s. Угра́к.

Гурба́, *f.* Haufen, *m.* Schar, *f.* *M.*

Гу́рда, *f.* s. Ву́рда.

Гури́ти, s. Гули́ти.

Гу́рка, *f.* Guria (weibl. *N.*).

Гу́ркало, *n.* Art schwirrendes Spielzeug; 2) *m.* Poltergeist, Tummler, Schwätzer, *m.*; 3) *n.* kleiner Wasserfall, (*B.*)

Гу́ркати, *v. n.* poltern, klopfen, schlagen.

Гу́рко, *m.* Gurius (männl. *N.*).

Гу́ркіт, -оту, *m.* гурко́та, гуркоті́я, *Mi.* II. 71, гуркотня́, *f.* *Me.* 3 Gepolter, Getöse, Gerassel, *n.*; 2) Lärm, *m.*

Гуркота́ти, *v. n.* s. Гу́ркати; 2) girren. [taube, *f.* (Columbus oenas).

Гуркотли́вець, -вця, *m.* Holz-

Гуркотли́вочка. *f.* *M.* II. 114 голу́бонька- Turteltäubchen, *n.* [(го́лубо).

Гурли́кати, *v. n.* girren, gurren

Гу́рма, *f.* s. Гурба́.

Гурма́н, *m.* Füderl, *n.* — со́ли; 2)

гурмано́м, в-гурма́н, *Зг.* auf ein Mal, haufenweise.

Гурма́нка, *f.* grosser Ballen zusammengekneteten Schafkäses; 2) s. То́пка (со́ли).

Гурни́й, *a.* stolz, hoffärtig.

Гуро́к, -рка́, *m.* s. 'Огирок.

Гурт, *m.* Gesammtheit; Gesellschaft, *f.* гурт гро́шей e. Menge Geldes, viel Geld; на гурт, гу́рто́м купува́ти im Grossen, en gros ohne Auswahl auf-, einkaufen; в гу́рті, в гурт, *adv.* zusammen, *P.* I. 22; 2) Rindviehherde, *f.* *C.* I. 18. 91.

Гуртова́, *f.* Mass, *n*: — горі́вки *(B.)*

Гуртови́й, гурто́вний, *a.* zum гурт geh., collectiv, in Massen, Massen-, en gros; 2) öffentlich, Gemein; 3) *Ко.* 69 v. natürlichen Kindern. [Grosshändler, *m.*

Гурто́вник, *m.* Aufkäufer en gros,

Гурто́к, (-о́чок), *m. dim.* s. Гурт, kleine Gruppe, Truppe, Sippschaft.

Гуртопра́в, *m.* Hüter od. Züchter des гурт Viehes, *m.*

Гуртува́ти, *v.a.* zusammen machen, treiben; (nach gewissem Plan) s. Згуртува́ти. [Wildgans.

Гусь, *f.* Gans; — сі́ра (ди́ка) Grau-,

Гуса́к, *m.* Ganser, Gänserich, *m.* гусако́м hintereinander (wie eine Reihe Gänse); 2) Art Tanz; 3) Hohlziegel, *m.*

Гуса́р, s. Гу́зар. [4) Art Fussfessel.

Гусари́н, *m.* Husar; 2) Husarensohn, *m.* [nes Husaren.

Гуса́рка, *f.* Geliebte, das Weib ei-

Гу́саш, *m. ungr.* s. Сороковець, *Гол.* III. 431.

Гу́севки, (-сї-), гусе́лки, *Ал.* 407 *pl. dim.* s. Гу́сли, *АД.* I. 37, *Гол.* III. 57.

Гусевни́ця, *f. АД.* I. 37 die Kammer wo die гу́севки aufbewahrt werden, *Гол.* III. 57. [s. Вусі́льниця.

Гу́сень, *f. coll. К. Гр.* гу́сениця. *f.*

Гусени́чник, *m.* Raupenschlupfwespe, *f.* (Microgaster). [*f.* (Chenopus), *B.*

Гусені́жка, *f.* Gänsefussschnecke,

Гусеня́, -я́ти, *n.* s. Гу́ся.

Гуси́мець, -мця, *m.* Gänsekresse, *f.* (Arabis hirsuta). [ся́тник 3).

Гу́син, *a.* Gänse-; -а ла́пка s. Гу-

Гуси́нець, -нця, *m.* Sternlauch, *n.* (Gagea pusilla).

Гусі́льниця, *f.* s. Гу́сень.

Гусі́р, *m.* Ganszwitter, *m.*

Гу́ска, (*d.* гу́сочка), *f.* Gans, *f.*; 2) — со́ли s. То́пка; 3) längliche Semmel; 4) *pl.* гу́ски s. Лата́те; 5) — пря́дива e. Gebinde von Gespinnst. [же́м.

Гусько́м, *adv. Левч.* s. Гуж 2): гу-

Гусль, *f. pl.* гу́сли, гу́слї Gussli, e. Saiteninstrument, wo die Saiten mit den Fingern gegriffen werden, liegende Harfe, Zither, *f.* [nene Milch.

Гусля́нка, *f.* eingekochte geron-

Гусля́р, *m.* Lautespieler, Gusslispieler, Harfner, Harfenspieler, *m. Ш.* II. 247.

Гусни́к, *m.* Gänsestall, *m. Пср.*

Гу́снути, *v. n.* s. Густі́йша́ти.

Густа́вий, *a.* genug dicht.

Густве́нський. *a.* -а ду́ша, *Пом.* II. 28 s. Гунцо́цкий

Густи́, [гуду́, гуде́ш, гуде́, *Оц.* §. 201] musicieren, spielen; 2) summen; 3) brausen (ві́тер).

Густи́й, *a.* dicht; 2) dick, grob; *Пе.* — го́лос grobe Stimme; 3) Густе́ *N.* e. Berges.

Густи́ра, (-и́рка), *f.* Güster, Zobelpleinze, *f.* (Abramis blicca).

Густи́тельний, *a.* Verdichtungs-, Compressions-, *Пол.*

Густи́ти, *v. a.* verdichten, verdicken.

Густі́йша́ти, *v. n.* dichter werden, sich verdichten.

Гу́стість, -ости, *f.* Dichte, Dichtigkeit; — лю́дности Bevölkerungsdichte, *f. Це.* [teren, sehr oft.

Гу́сто, *adv.* dicht; -ча́сто des Oef-

Густоволо́сий, *a.* dichtbehaart.

Густокру́тий, *a.* dicht gewunden, *МШ.*

Густоли́стий, *a.* dichtblätterig.

Густоно́жка, *f.* — зе́мна Schnurassel, *f.* Tausendfuss, *m.* (Julus terrestris).

Густомі́р, *m.* Dichtigkeitsmesser, *m.*

Густота́, *f. Ог.* s. Гу́стість. [*Пол.*

Гу́ся́, -я́ти, гу́сятко, -тка, *n.* ganz junges Gänschen, Güssel, *n.*

Гуся́тина, *f.* Gänsefleisch, *n.*

Гуся́тник, *m.* Gänse-, Fingerkraut, *n.* (Potentilla anserina); 2) s. Гуси́мець; 3) Gänsehirt, *m.* [etc. (Fabrik).

Гу́та, *f.* Hütte, *f.* Eisen-, Glashütte

Гута́ти, *v. a.* s. Гаї́ти.

Гу́ти, *v.n.* s. Гуді́ти, girren. [Klumpen.

Гути́ра, *aug.* -ири́ска), *f.* grosser

Гýтиско, гутúще, *n.* Ort wo e. гýта war.
Гýтір, *Мак.* гýтірка, гýторка, *f.* Spruch, *m.* Anekdote, *f.* *Кч.* 381; 2) Gerede; Gespräch, *n.* Unterredung, *f.*
Гутїти, *v. n.* brausen, *(B.)*.
Гýтний, *a.* Hütten-.
Гýтник, *m.* Hüttenarbeiter, *m.*
Гутнúцтво, *n.* Hüttenwesen, *n.* *Term.*
Гутóрити, *v. a.* Gespräch führen, plaudern. [готлóве.
Гуфлúнка, *f.* Haken an der Kette
Гуфнáль, (*d.* гуфнáлик), *m.* Hufnagel, *m.*
Гуц, гýцї, гýца, гýцюцю! *int.* hopsa!
Гýцати, гýцкати, гуциґáти, *v. a.* nach oben schaukelnd werfen, hätscheln.
Гýцул, *m.* ruthen. Einwohner der Flussgebiete von oberer Бистрúця, vom Прут, Чéремош, Серéт u. einem Theile v. mittlerem Днїстéр. [lenland, *n.*
Гуцулїя, гуцýльщина, *f.* Huzu-
Гуцýлка, *f.* Huzulin, *f.*; 2) Art Volkslied u. Volksweise zum Spielen, Singen od. Tanzen. [lenpferd
Гуцýлок, -лка, *m.* kleines Huzu-
Гуцýльский, *a.* Huzulen-, huzulisch.
Гуцуля́к, (*d.* -уля́чок), *m.* s. Гуцýлок; 2) sehr kurzes huzul. Pelz.
Гýця, *f.* Wiege, *f.* (in d. Kinderspr.)

Гучáти, гучїти, *v. n.* dumpf dröhnen, schallen; schreien.
Гýчка, *f. coll.* Treiber bei d. Jagd, *pl.*; 2) *sgl.* Tachina fera, *B.*
Гучлúвий, *a. B.* weithinschallend; 2) *M.* II. 78 summend.
Гучнúй, *a.* überaus laut, schallend; там бýло гýчно dort gieng's hoch.
Гýчність, -ости, *f.* Fähigkeit zum Klingen, zum Schallen, *f.*; 2) Getöse, Saus u. Braus, *n.* *Піс.*
Гýчóк, -чка, *m.* Kreisel, *m.*; 2) Brechfliege, *f.* (Musca vomitoria); 3) Krippe, Gosse beim Brunnen.
Гýшлї, (*d.* гушéльки), *pl.* Geige, *f.* (*vgl.* Гýслї).
Гушмá, *adv.* im Haufen, *Gr.* 20.
Гушнúк, *m.* колосáтий Federkraut, Tausendblatt, *n* (Myriophyllum spicatum).
Гущ, *m.* s. Гущавнúк.
Гýща, *f.* Dichtheit, *f.* *übhpt.* alles Dichte, Massive, Compacte, *He. H.* 29; 2) Brei, *n.* dicker eingekochter Saft, *Кч.* 308; 2) Bodensatz, *m.* Hefen, *f. pl.*
Гущáвина, *f.* Dickicht, *n.*
Гущавнúк, гущáк. *m.* dichtes Gebüsch, Gestrüpp, *Зар. Фр.*
Гущавникóва вúка Heckenwicke, *f.* (Vicia dumetorum).
Гýщинь, гущúна, (-úня), *f.* *P.* I. 133. *IГ. С.* I. 98 s. Гущáвина.

Ґ.

Ґ, fünfter Buchstabe (Ґáма). Manches unter Ґ Fehlende s. unter Г.
Ґаб, *m. gew. pl.* Teichmuscheln, *pl.*
I. Ґáбати, s. Гáбати.
II. Ґáбати, ґабнýти, *v. a.* die Hand in etw. Flüssiges stecken; 2) s. Гáбати.
Ґабівка, *f.* Erastria, *B.*
Ґабовéць, -вцá, *m.* Perlmutterfalter, *m.* (Aglaja).
Ґабóрцьо, *m.* Teufel, *m.*
Ґáва, *f.* Nebelkrähe, *f.* (Corvus cornix); * ґáви ловúти zerstreut hingaffen, Allotrien treiben. [2) s. Квáнькати.
Ґáвати, *v. n.* den Mund aufmachen;
Ґавеня́, -я́ти, *n.* *Др. с.* 272 Junge
Ґавзýн, *m.* grosser Topf. [einer ґáва.
Ґавóра, *f.* Loch, *n.*

Ґáвра, *f.* winterliche Lagerstätte des Bären; 2) § Schlund, *m.*; loses Maul розпустúти ґáвру s. d. f. [schreien.
Ґáврати, *v. n.* maulen, sehr laut
Ґаврáч, *m.* Maulmacher, Plauscher, *m.*
Ґавýля, *f.* s. Ґáйса.
Ґаґарáдз, *m.* Schaf-, Ziegenkoth, *n.*
Ґадатéуш, *m.* § Wortführer, Redner, *m.*
Ґаджáла, *f.* Knöchel, *m.*; 2) s. Ґáла.
Ґаджалáґати, *v. n.* Kauderwelsch sprechen.
Ґаджéло, s. Качéло, качáло.
Ґаджúна, *f. N.* e. полонúна.
Ґаджуля́ти, s. Качуля́ти.
Ґадзиґáти, s. Скоботáти. [us).
Ґадзýля, *f.* Rosskäfer, *m.* (Scarabae-
Ґаз, *m.* Gas, *n.*

Ґáза, *f.* Gaze, *f.* Flortuch, *n.*
Ґаздá, (*d.* ґáздик), *m.* s. Господáр.
Ґаздúня, (*d.* ґаздúнька), *f.* s. Господúня. [дáрний.
Ґаздівнúй, ґаздовúтий, s. Госпо-
Ґаздівствó, s. Господáрство.
Ґаздувáти, s. Господарувáти.
Ґазéта, *f.* Zeitung, *f.*
Ґазéтний, *a.* Zeitungs-.
Ґазéтник, ґазетя́р, *m.* Zeitungsschreiber, Journalist, *m.*
Ґазетя́рство, *n.* Journalistik, *f.*
Ґазóвий, *a.* Gas-; gasartig, *Пол.*
I. Ґáйда, *f.* ґалу́х, *m.* s. Бу́льба.
II. Ґáйда, *m. f.* (schlechter) Hund; Taugenichts, *m.*
III. Ґáйда, ґáйдиця, ґáйдичка, *f.* Art Hirtenflöte, *f.*; 2) *pl.* Dudelsack, *m.*
Ґайдáр, *m.* Dudelsackspieler, *m.*
Ґáйса, *f.* s. Мéрша.
Ґáла, *f. gew. pl.* ґáли § Füsse, *pl.*
Ґалавáн, s. Ґаладзáн.
Ґалаґáн, *m.* grosser (kupferner Topf; 2) Kupfermünze: Vierkreuzerstück, *n.*; 3) *K.* (*Досьв.* 219) verloschener Feuer-
Ґалаґóда, *f.* s. Барабóля. [brand.
Ґалаґотáти, *v. n.* schnattern.
Ґаладзáн, *m.* grosser Topf.
Ґаламáґа, *f.* loses Maul.
Ґаламáґати, ґалаґахáти, *v. n.* plauschen, plärren.
Ґаландíти, s. Белендíти.
Ґальвáнїзм, *m.* Galvanismus, *m.*
Ґальванíчний, *a.* galvanisch.
Ґáлґа, *f.* Meeräsche, *f.* (Mugil chelo).
Ґáлґан, *m.* Lump, *m.*; 2) Lumpen,
Ґалéра, *f.* Galeere, *f.* [Hadern, *pl.*
Ґалéрія, *f.* Gallerie, *f.* (ґалерéя, *Шл.*).
Ґалéрний, *a.* Galeeren-.
Ґáлиця, *f.* Ungeziefer; 2) Hausgeflügel, *n.* (*Ф.*); 3) s. Довжнúк 2), *B.*
Ґáлїр, *m.* viereckige Capuze, Pelerine an der чу́га.
Ґалїя́рд, *m.* Art italien. Tanz, *C.*
Ґáлка, *f.* s. Гáлка.
Ґáльон, *m.* Tresse, Borte, *f.* [chen, *m.*
Ґальóнка, *f.* Kopfschmuck der Mäd-
Ґалу́нок, -нка, *m.* buntes Band.
Ґалю́ґа, *f.* s. Ґáлиця, *B.*
Ґаля́ня, *f.* putzsüchtiges Weib, Kokette, *f.* [riehandlung, *f.*
Ґалянтсрúйний склеп Galante-
Ґаля́нтність, -ости, *f.* Galanterie, Courtoisie, *f.*
Ґáляр, *m.* Flussboot, *n.*
Ґаля́рник, *m.* Zimmerer od. Führer eines Ґаля́р. [2) Gallapfel, *m.*
Ґалясíвка, *f.* *Пол.* Gallwespe, *f.*;
Ґáма, *f. N.* d. Buchst. Ґ, (ґ); in d. Musik: Tonleiter, *f.*
Ґáмба, *f.* *ungr.* grosser Knopf.
Ґáмлати, *v. a.* langsam, ohne Lust fressen.
Ґáмлявий, *a.* ohne Lust zu fressen.
Ґáмнути, *v. a.* §. aufessen, verschlin-
Ґанá, s. Ганá. [gen.
Ґáнат, *m.* Stück Leinwand; ґанáте=шмáте.
Ґанґлїóни, *pl.* Ganglien, Nervenknoten, *pl.* [d. Felle des Viehes), *pl.*
Ґанґу́лики, *pl.* Mistklümpchen (an
Ґáнок, -нка, (*d.* ґáночок), *m.* Gang, Vorbau, Auftritt vor dem Eingange eines Hauses, *m.* Freitreppe, *f.* *Ном.* II. 28.
Ґанч, *m.* Tadel, Fehler, *m.* Gebrechen, *n.*
Ґанчáвий, ґанчовáтий, *a.* fehlerhaft, mit e. Fehler behaftet.
Ґанчувáти, *v. a.* tadeln, an etw. Mängel entdecken.
Ґáня, *f.* s. Кáня.
Ґáра, *f.* Falze, Rinne, Hohlkehle, *f.*; 2) Wagenkiste zum Verführen der Kartoffeln; 3) etw. Schwerfälliges. [бурка.
Ґарабóля, ґардибу́рка, s. Мандú-
Ґарґáра, *f.* Polar-Ente, *f.* (Colymbus arcticus). [тáнка.
Ґарґáчка, ґарлáнка, (ґир-), s. Гор-
Ґáрда, *f.* Schmuck, *m.* Zierrat, *n.*
Ґардáн, *m.* s. Таргáн.
Ґáрдий, ґардúстий, *a.* stolz.
Ґáрдити ся stolz den Kopf hochhalten (v. Pferden).
Ґарувáти, *v. a.* ausfalzen, e. Rinne machen; 2) zerwühlen, zerstampfen.
Ґáтра, *f.* Gatter in d. Brettmühle, *n.*
Ґату́нок, -нку, *m.* Gattung, Art, *f.*
Ґатункувáти, *v. a.* *Ил.* specialisieren. [*f.*; 2) s. Деркáч 2).
Ґáцик, ґáцок, -цка, *m.* Fledermaus,
Ґах, *m.* Geck, *m.*
Ґбол, *m.* s. Кóрець.
Ґваздáти, s. Місúти.
Ґвалт, *m.* (Gewalt), Gewaltthat, *f.* Sturm, *m.* на — дзвонúти d. Sturmglocke läuten; Schmerzensschrei, Aufruf, *m.* *Ш.* I. 65. 79. 82.

Ґвалтóвний, *a.* Gewalt, gewaltsam, *Me.* 373; unruhig, *K.*
Ґвалтувáти, *v. n.* прóтив когó. *Пс.* gegen jmdn e. gewaltigen Lärm erheben; um Hilfe rufen.
Ґвардéйский, *a.* zur Garde geh.
Ґвáрдия, *f.* Garde, Leibwache, *f.*
Ґвардійон, *m.* Gardist, *m.* *Cm.*
Ґвінт, *m.* ґвінтівня́, *f.* Schraubengewinde, *n.* -gang, *n.* [Schiessgewehr.
Ґвінтóвка, *f.* gezogenes Rohr, *g.*
Ґвінтóвник, *m.* Schraubeneisen, *n.*
Ґвінтувáти, *v. a.* den ґвінт ausführen.
Ґе-ґе-ґе! *int.* vom Schnattern d. Gänse.
Ґевáл, *m.* gemeiner Bauer; 2) Landstreicher, *m.* *C.*
Ґéвкнути, *v.n.* im Inneren erdröhnen.
Ґéґавка, *f.* s. Гогóль.
Ґéґати, *v. n.* schnattern (v. Gänsen).
Ґéґлик, *m.* s. Ґéтель.
Ґедз, ґéдзель, ґéдзик, *m.* Rinderbremse, (Oestrus bovis); 2) Pferdebremsfliege, *f* (Gastrus equi); * ґéдза пиймáти (з стаканá) e. tüchtigen Schluck machen; ґéдзика вкúнути einen Streich spielen, ein Schnippchen schlagen.
Ґедзáн, *m.* s. Тарґáн.
Ґéдзати —, ґедзéлити —, ґéдзити ся toben; herumlaufen (vom Vieh, wenn es von ґедз gestochen wird); sehr unruhig werden, *C.*
Ґедзýла, *f.* *Mx.* grosses Fass.
Ґéдло, *n.* *Зап.* II. 558 s. Рóзказ.
Ґез, *m.* *Пол.* s. Ґедз.
Ґел! *int.* vom Schnattern d. Gänse.
Ґéлавець, -вця, *m.* Hauben-, Koth-
Ґéлавчий, *a.* s. Кéлавий. [lerche, *f.*
Ґелевáтий, *a.* ґелевáч, *m.* §. ein Dickbauch.
Ґéлево, *n.* § dicker Bauch.
Ґéлета, ґелéтка, *f.* Fass, *n.* *gew.* ¼ Scheffel = чвéртва. [gefäss.
Ґелетя́, -я́ти, *n.* hölzernes Milch-
Ґéлка, *f.* *Зап.* II. 381 s. Ґýля, Beule.
Ґелтýнок, -нку, *m.* s. Старýнок. *Gr.* 19. [кувáти.
Ґембарувáти, ґембáти s. Паще-
Ґенґóрити ся sich stolz spreizen.
Ґенґóрний, *a.* s. Ґоґóрний.
Ґенерáл, *m.* General, *m.* s. Єнерáл.
Ґенерáльний, *a.* allgemein; -а рáда ковáцка, *Кч.* 182.
Ґенерáльша, *f.* s. Єнералóва.
Ґензýра, *f.* Gentiana, *(B.).*
Ґéній, *m.* Genius, *m.*; 2) Genie, *n.*
Ґенія́льний, *a.* genial.
Ґенія́льність, -ости, *f.* Genialität, *f.* Genie, *n.*
Ґеоґрáфія, *f.* Geographie, *f.*
Ґеоґрафічний, *a.* geographisch.
Ґеольóґія, *f.* Geologie, *f.*
Ґеольоґічний, *a.* geologisch.
Ґеомéтрія, *f.* Geometrie, *f.*
Ґеометрúчний, *a.* geometrisch.
Ґеоморфічний, *a.* *He.* geomorphisch.
Ґер, *m.* Giersch, Zipperleinkraut, *n.* (Aegopodium).
Ґерґáвка, s. Ґарґáчка.
Ґерґелúця, *f.* Kornwurm, *m.*
Ґерґотáти, *v. n.* schnarren, kallern, *А-Г.* 156; 2) röcheln.
Ґердáн, *m.* mit Glaskorallen benähtes od. gesticktes Band als Kopfbinde od. Schmuck um den Hals für Mädchen od. um den Hut für Burschen, *Kol.* I. 38. 40.
Ґерéґа, *f.* Kreisel, Brettrad zum Knabenspiel geh. *Lgr.* 6 *gew. pl.*; 2) Art Wurfspiel; Damenspiel.
Ґерелúця, *f.* *TP.* 63 Umzug haltender lärmender Haufen.
Ґéтель, -тля, *m.* s. Дя́тель.
Ґеф, *m.* Schöpflöffel, *m.*
Ґзéйворонок, s. Жáйворонок.
Ґзи, *pl.* Schäckerei, *f.* Muthwille, *m.*
Ґзик, *m.* s. Сліпень бúчий.
Ґзимс, *m.* Gesimse, *n.*
Ґзúти ся, s. Ґéдзати ся; 2) з ким mit jmdm schäckern, muthwillig scherzen.
Ґиґáцки, *pl.* s. Аґрест.
Ґиґлá, *f.* s. Иглá.
Ґúґнути, *v. n.* §. crepieren, *P.* I. 6.
Ґирáн, *m.* tatarischer Kriegsmusiker.
Ґúрла, *f.* grosses Erdloch, Erdspalte, *f.* *(Ф.).* [*Wgr.* XI. *Ог.* 77.
Ґід, ґі́дько, ґілúти & s. Дід, ді́дько &
Ґілик, *m.* s. Илько (?)
Ґімнáзия, *f.* Gymnasium, *n.*
Ґімназия́льний, *a.* Gymnasial-.
Ґімнáстик, *m.* Gymnastiker, *m.*
Ґімнáстика, *f.* Gymnastik, *f.*
Ґімнастúчний, *a.* gymnastisch.
Ґіндзýра, *f.* Art Gebirgspflanze.
Ґінекéй, *m* *Ш.* Gynäkeion, Frauengemach, *n.* [(=ангидріт) wasserfreier G.
Ґіпс, *m.* Gips, *m.*; 2) — безвóдний

Ґіпсо́вий, *a.* aus Gips.
Ґіпсо́виця, *f.* Mauer-Gipskraut, *n.* (Gypsophila muralis). [(по́ле).
Ґіпсува́ти, *v. a.* mit Gips bestreuen
Ґірли́ґа, *f.* oben gekrümmter Hirtenstab, *IГ.* [ва́ти.
Ґіцо́к, ґіцкува́ти, s. Дїцо́к, дїцку-
Ґі́я, *f.* Branntwein, *m.*
Ґлеґ, *m.* Kälberlab, *m.* (als Gärstoff der Schafsmilch).
Ґлей, ґлейова́тий, s. Глей &.
Ґлеме́й, *m.* s. Де́бра. [*Mi.* IV. 526.
Ґлї, ґля, s. Длї, для, *Ог.* 77; за́-ґля,
Ґло́бе, *m.* kleiner Käseballen, -klumpen. [та́ти.
Ґльонди́ти, (-нти́ти), *v. a.* Хлеп-
Ґлю́вдати, *v. n.* s. Уґлю́вдати ся.
Ґляґ, s. Ґлеґ, Ґля́ґати (ґля́джити) s. Заґля́ґати.
Ґми́рати, ґни́рати, *v. n.* grübeln, wühlen; ґни́ряти pantschen, flau arbei [ten.
Ґнес, ґне́ска, s. Днесь &.
Ґни́ра, *m.* Grübler, *m.*
Ґнип, ґни́пець, -пця, *m.* Schusterkneif, *m.* *Пом.* II. 28.
Ґніт, *g.* ґно́та, *m.* Docht, *m.*
Ґномі́чний, *a.* gnomisch, Gnomen-, *K.*
Ґнота́р, *m.* Dochtmacher, *m.*
Ґно́те, *n. coll.* Dochte, *pl.* *Lumpen *pl.*
Ґо́вдаш, *m.* armer Schlucker.
Ґові́ти, *v. n.* s. Ни́дїти (v. Vieh).
Ґо́втиця, *f.* Knopf, *m.*
Ґо́ґа, *f.* Kreuzotter, *f.* (*B*).
Ґоґо́дзи, (-о́зи), *pl.* Frucht der Preisselbeerstrauches, Preisselbeeren, *pl.*
Ґоґо́зник, *m.* Preisselbeere *f.* (Vaccinium vitis idaea).
Ґоґома́н, *m.* Dummkopf.
Ґоґо́рний, *a.* stolz, sich brüstend.
Ґоґотї́ти, *v. n.* zwitschern, glucken.
Ґо́два, *f.* ansteckender Hautausschlag,
Ґой, *m.* s. Бевзь *Ос.* (61) XII. 39. [*Gr.* 19.
Ґолдува́ти. *v. a.* *Др. с.* 223 verwalten.
Ґо́льфа, *f.* Wunde *f.* [ner Knopf (*B*).
Ґо́мбичка, *f. dim.* kleiner metalle-
Ґондзоля́к, *m.*, s. Ґудз.
Ґо́нта, *f.* (*d.* ґонтини́на) Schindel, Dachschindel, *f.*
Ґонта́ль, *m.* Schindelnagel, *m.*
Ґонта́р, ґонтя́р, *m.* Schindelspalter, *m.*
Ґонта́рка, *f.* Schindelwerkstätte, *f.*
Ґонти́на, *f.* schindeldicke Holzspleisse, -platte, *f.*

Ґонти́ти, *v. a.* mit Schindeln decken.
Ґонтї́ти, *v. n.* angenehm plaudern.
Ґонто́вий, *a.* — дах Schindel-.
Ґора́льник, *m.* Werkführer in. e. Ґо́ральня.
Ґора́льня, *f.* Branntweinbrennerei, *f.*
Ґорґа́н, *m.* Berggipfel, *m.* (*B*); *N.* e. [Berges.
Ґордзо́ля, *f.* s. Бу́льба.
Ґоспо́да, *f.* Gasthaus, Wirtshaus, *n.* Herberge. *f.*
Ґоспо́дар, (*d.* -а́ренко, -а́рентьо, *Гол.* III. 3), *m.* Hausherr, Herr, Wirt; Landwirt, Landmann, *m.*
Ґосподарити, (-арува́ти), *v. n.* Hausherr sein; wirtschaften, die Landwirtschaft betreiben, führen.
Ґоспода́рка, *f.* Wirtschaft, Landwirtschaft, *f.*; 2) *He.* (*n.* 307) s. Ґосподи́ня; дї́вчина- ґ., *K.* s. d. folg.
Ґоспода́рний, *a.* wirtschaftlich; emsig u. sparsam in d. Landw.
Ґоспода́рник, *m.* *K.* Reichsverweser, Staatsmann, *m.*
Ґоспода́рский, *a.* des Hauswirtes; wirtschaftlich, Wirtschafts-.
Ґоспода́рство, *n.* s. Ґоспода́рка 1); Haushalt, *m.* [schaftsliebend.
Ґосподарюва́тий, *a.* *K.* wirt-
Ґосподи́ня, (*d.* -и́нька), *f.* Hausfrau; Wirtin; Wirtschafterin; 2) Herrin, Frau, *Ш.* I. 45; 3) — балю́ Patro- [nesse, *f.*
Ґоти́цкий, *a.* gothisch.
Ґо́тка, *f.* Auerhenne, *f.*; 2) Art wilde Ende. [gallus); 2) Federbusch, *m.*
Ґо́тур, *m.* Auerhahn, *m.* (Tetrao uro-
Ґрабуле́ць, -лця́, *m.* das Feuer v. Holzspähnen im Töpferofen.
Ґравіта́ция, *f.* s. Тяготї́не, *Пол.*
Ґравітува́ти, s. Тяготї́ти, gravitieren. [rauf die Zimmerdecke ruht.
Ґра́ґар, *m.* der mittlere Balken wo-
Ґраду́сник, *m.* *Под.* Thermometer, *m.*
Ґра́жда, *f.* s. Клї́тка, *Gr.* 19; 2) Schuppen, *m.*
Ґрайзле́рник, *m.* Greisler, *m.*
Ґрайзле́рня, *f.* Greislerei, *f.* Fragnergeschäft.
Ґра́лї, *pl.* Mistgabel, *f.*
Ґрама́тика, & s. Гра́матика.
Ґра́нат, *m.* Granate, Art Sprengbomben, *f.*; 2) Granat, Granatstein, *m.*; 3) Granatbaum, -apfel, *m.* (Punica granatum); 4) dunkelblaue Farbe, -es Tuch.

Ґранатний, ґранатовий, *a.* Granat-.
Ґраніт, *m.* Granit, *m.* [niten.
Ґранїтовий, *a.* aus Granit, gra-
Ґраса, *f.* Gärtnerkarst, *m.* Jäthacke, *f.*
I. Ґрасувати, *v. a.* стежку auskarsten, ausjäten; копитами землю, *АД.* I. 77 treten, zerstampfen.
II. Ґрасувати, *v. n.* grassieren, wüthen, hausen.
Ґрата, *f.* (*d. pl.* ґратки) Gitter, *n.* за ґратами hinter den Gitterfenstern, d. i. im Gefängnis.
Ґратувати, *v. a.* vergittern, *Піс.*
Ґратулювати, *v. n.* gratulieren.
Ґратуляцийний, *a.* Gratulations-.
Ґратчастий, *a.* vergittert; 2) gitterförmig. [fin, *f.*; ґрафский, *a.* gräflich.
Ґраф, *m.* Graf, *m.*; ґрафиня, *f.* Grä-
Ґрашпан, *m.* s. Синїй камінь (Grünspan). [Feld, kahler, felsiger Berg.
Ґреґіт, (-хіт), -оту, *m.* steiniges
Ґреґати, *v. n.* quaken.
Ґреґорний, *a.* s. Моторний.
Ґрежда, *f.* grosses Gebäude, *vgl.* Ґражда; 2) s. Орежда.
Ґрейцар, *m.* Kreuzer, *m.*
Ґрече, s. Грече. [tet, artig.
Ґречний, *a.* wohlanständig, -gesit-
Ґречність, -ости, *f.* s. Чемність.
Ґринда, *f.* s. Поличка; 2) (Grendel).
Ґринджа, *f.* Schnee mit Regen, *m.*
Ґринджоли, *pl.* kleine Schlitten, *Пом.* III. 99; 2) breitsohlige Holzschuhe zum Waten im Schnee.
Ґрис, (*d.* ґрисочок), *m.* Gries, *m. B.*
Ґриф, *m.* Ч. I. 210 Greif, *m.* (fabelh. Vogel). [нина.
Ґроца, *f. N.* e. Berges u. e. поло-
Ґрос, *m.* Herde der trächtigen Mut-
Ґруля, *f.* s. Бульба. [terschafe, *f.*
Ґрунь, ґруник, ґрунок, -нка, *m.* Anhöhe, *f.* Hügel, *m.* (*B.*) Berggipfel, *m*
Ґрундзювати, *v. a. H.* VI. verschroben, verzwickt machen §.
Ґрунт, (*d.* ґрунтик, ґрунтичко), -ту, *m.* Grund u. Boden; Grundstück, Feld, *n.*
Ґрунталя, *f.* Flechtwerk aus дереза od. свид am четен. [Grundbesitz, *n.*
Ґрунтівка, *f.* Weib mit eigenem
Ґрунтовий, *a.* Grund-; *He.* zu Grunde gelegt.
Ґрунтовик, *m.* Grundeigenthümer, *m.*
Ґрунтувати, *v. a.* ergründen; * auf den Grund gehen; 2) gründen, die Grundfarbe auftragen.
Ґрупа, *f.* Gruppe, *f.*
Ґрупувати, *v. a.* gruppieren.
Ґубатий, *a.* s. Кудлатий.
Ґуберець, -рця, *m. Ko.* 357 Beamte vom Gouvernement, *m.* [ment, *n.*
Ґуберня, *f.* Gubernium, *n.* Gouverne-
Ґуберніяльний, *a.* Gubernial-.
Ґувернувати, *v. n. ВБ.* Gouvernante sein. [Пундик.
Ґуґель, -ґля, *m.* Gugelhupf, *m.* s
Ґуґля, *f.* huzul. Mantel mit Kapuze.
Ґуґовник, *m.* Kapuze, *f.* [treiben.
Ґудати, *v. n.* sich allerorts herum-
Ґуджулай, (-лей, *m.* -лайка, ґуджулька, *f.*) Mist-, Dungkäfer, *m.* (*B.*).
Ґудз, *m.* Knoten, *m.* Beule, *f.* * ґудз собі шукати Händel suchen. [Knopf, *m.*
Ґудзик, ґузик, (*d.* ґудзичок), *m.*
Ґудзоватий, *a.* s. Ґузатий.
Ґудзок, ґудзьок, -дзка, *m.* s. Ґудз.
Ґудзоле, *n. coll.* Knoten, Knorren, *pl.*
Ґудзувати, s. Заґудзувати.
Ґузь, *f.* ґузе, *n. coll.* Knöpfe; 2) Knorren, *pl.*
Ґузатий, *a. B.* knotig, knorrig.
Ґуздрати ся, trödeln, nicht fertig werden können.
Ґулий, *a.* s. Шутий, *Левч.*
Ґульний, ґунний, *a.* — раз einzig, das einzige Mal.
Ґулюватий, *a.* mit Beulen.
Ґуля, *f.* Beule, *f.*
Ґураль, *f.* Keule, *f.*
Ґуральня, s. Горальня.
Ґурґулат, *m. N.* e. Berges.
Ґурґулиця, *f.* Gräberwurm, *m.* (*Ф.*).
Ґуст, *m.* Geschmack, *m.* Belieben, *n.* Ч. II. 160. 163 до ґусту nach dem B.
Ґустовний, *a.* geschmackvoll.
Ґутаперховий, (-перчевий), *a.* aus Guttapercha, aus Kautschuk; so elastisch wie G. od. K.
Ґутея, *f.* Quittenstrauch, *m.*
Ґуцьки, *pl.* geringelte Erdäpfel; 2) *sgl.* ґуцьок s. Ґудзик. [ritis, *f.*
Ґуші, *pl.* Beulen, *pl.*; 2) Diphthe-
Ґушкір, *m.* das Niesen, s. Чихавка; 2) Schnupfen, Katarrh, *m.*
Ґушоватий, *a.* mit Beulen bedeckt.
Ґущір, *m.* Hitzfieber wegen Verkältung, *n.*

Д.

Д, sechster Buchstabe (*Добро́*).
I. *'Д*=од, s. Від: мене́ 'д смерти одборо́нив *P.* I. 71. *Ог.* 56, 2. [*Ог.* 59, 6.
II. *Д'*=до mit d. *Dativ:* д' мині́ zu mir
Да, *conj.* s. Та und, und auch; 2) да-ба! *int.* umsonst! leider doch.
Даби́ло *m.* (?) s. Пода́ток, *Gr.* 18.
Дав, *m.* Gedränge, *n.* Druck, *m. Св.*
Да́ване, *n.* das Geben, Darreichen; 2) Stelle wo das Vieh auf d. Felde gefüttert wird.
Дава́ти s *Да́ти.*
Дава́ч *m. Піс. Mi.* II. 330 s. *Да́тель.*
Да́вець, -вця, *m. H.* 208 Geber; 2) Schuldenzahler, *m.*
Давиму́ка, *m.* Knicker, Geizhals, *m.*
Дави́на, *f.* s. Давнина́ *Гол.* III. 385.
Дави́тель, *m.* Erdrücker, *m.*; 2) 6óa-Riesenschlange, *f.* (Boa constrictor).
Дави́ти, *v. a.* drücken, pressen; 2) er-würgen; 3) klemmen; keltern; 4)* drücken, plagen, verfolgen; 5) — ся sich — 1); *b*) ersticken.
Дави́ця, *f.* s. За́давка.
Да́ві, да́віда, да́віки, *adv.* früh, heute in der Früh (*B*); 2) ehemals, einst; в-да́вішня s. З-ра́ня. *Mi.* II. 376.
Да́влянка, *f.* Art harter in d. Kehle drückender Birnen.
Да́вне-колишній, *a.* längstvergangen, *Ш.* I. 363.
Давневе́зний, *a.* uralt, K.
Да́вни́й (-нїй), *a*, alt, ehemalig 2) lange vergangen; з да́вни́х даве́н seit uralter Zeit; давно́, *adv.* in alter Zeit, lange her, längst; з да́вна, з да́вен да́вна, від да́вна von altersher, seit jeher, seit lange; vor Alters.
Давнина́, *f.* alte Zeit; Alterthum, *n.* давня́я — *P.* I. 59, graues Alterthum *С.* II. 15; 2) *pl.* давнини́ *Б.* Alterthümer, Antiquitäten, *pl.*
Да́вність, -ости, *f.* Vorzeit, *f. Гол*; *pl. Пр.* II. 247 alte Zeiten, alte Begebenheiten.
Да́внїшний, давня́шний, *K. a.* alt, ehemalig, älter.
Давновіко́вий, *a.* aus d. Vorzeit *ВБ.*
Давнота́, *f.* Alterthümlichkeit, *f. Пар.*
Давну́ти, *v. a.* stossen, *Ш.* II. 23 s. Давити́.
Да́где, *adv.* hie und da, *Ог.* 163; 2) s. А чи?
Даді́й, *m.* Geber, *m. Піс. Mi.* II. 64.
Даді́йка, *f.* Geberin, *f. Піс.*
Да́дний, *a.* einer von —, ein gewisser, etwelcher, *Ог.* 56, 2. (bande *m.*
Да́дос, *m.* Haupt einer Zigeuner-
Да́жбог, *m.* altsl. Gottheit; Sonnengott, m. *Mi.* II. 371.
Дажбо́жий, *a.* des Да́жбог, *IГ.* — внук: Володими́р Вел.
Да́же, *adv.* sogar *P.* I. 176.
Да́збіг = дасть Біг (бог), *А-Г.* 161: Gott giebt, wir nicht = ist nichts was zu geben (als Abfertigung des Bettlers); ist nicht da, nein; mit d. *Genit.* = нема́; 2) vielleicht *Ог.* 117.
I. Дай s. Тай [та+и (+і)] *P.* I. 5.
II. Дай єго́ ка́ту, hol' ihn der Henker *Gr.* 63; да́й-ко! gieb her! *Ог.* 165. 8.
Дак, s. Так, also, nun, daher *Mi.* IV. 260; — щож, нуж *Мс.* 5 warum denn nicht, wohl denn, wohl nun.
Да́кий, *a.* s. Де́який.
Да́коли, *adv.* s. Де́коли, де́сь-колись.
Да́кто, *pron.* s. Де́кто, де́хто.
Да́кус, *adv.* ein Bischen.
Даль, *f. Кв.* II. 319 weite Ferne, weite Strecke; Weite, *f. Пол.*
Далама́н, *m.* langer (schlechter) Rock (der Juden).
Дале́-бі, дали́-бі *int.* s. Бігме, єй-бо́гу! *Ог.* 94.
Далеви́д, *m.* Fernrohr, *n.* Teleskop, *m. Пол.*
Дале́кий, *a.* weit, entfernt, fern; [дале́ко, *adv.* weit; viel.
Дале́кість -ости, *f. M.* I. 78. Ferne, *f.*
Далекогля́д, далекозо́р, *Cm. m.* s. Далеви́д.
Далекови́дний, *a.* -і шкла Fernglas, *n. Вах.*
Далеконо́сний, *a.* von grosser Tragweite; beträchtlich.
Далекопи́сець -сця, *m.* Telegraph, *m. Пар.*
Далекопи́сний, *a.* Telegraphen-, telegraphisch.
Далекопи́сник, *m.* Telegraphist, *m. Term.*
Да́лень, *f. Ос.* (62) I. 75 Hintergrund.
Даленя́, да́леч, *Нс.* далечина́, далина́, (-иня́), *H.* 148. *M.* III. 55. *f.* Weite, Entfernung, Ferne, *f.*
Далестрі́лий, *a.* weittreffend, *Кл.*
Да́льний, (-нїй), *a. M.* I. 109 s. Дале́кий.

Дальновидний, *a. Гол.* weitsehend, mit weitem Blick, *K.*
Дальнозоркий, *a.* weitsichtig, *Пол.*
Дальнозоркість, -ости, *f.* das Weitsehen, *Пол.*
Далус, *m.* Unordnung, *f.* 2) Elend, *n.*
Далш, *Гр. adv.* = дальше; дальший, *a. compar.* zu Далекий.
Дама, *f.* Dame, *f.*
Дамаска, дамасценка, дамашівка, *f.* Damascenersäbel, *m. Ш.* I. 96. *Cm.*
Дамки, *pl. Ko.* 15 Damenspiel, *n.*, Steine im D.
Дамниця, *f.* Damenbrett. *n. Зак.*
Дамский, *a.* Damen-, Frauen-.
Дамян, s. Дємко.
Дан, *m.* s. Стовп, *Ч.* VII. 575.
Дань, *f.* Abgabe, *f.* Tribut, *m.*
Дана, *f.* Göttin der Wasserkraft, vorgestellt als lebensvolles, wunderschönes Mädchen, *f. Зг. Пр.* II. 147; 2) in den Liedern oft als Refrain od. Schaltvers: дана-ж моя дана, дана! (*B.*)
Данава, *f. N. e.* Berges.
Данакати, *v. n.* дана singen.
Дане *n. Зг.* das Gegebene, Data (Daten), *n. pl.* 2) дане́, *n.* Gift; *n.* Zaubertrank, *m.* — єму дала gab ihm G., Z.
Данець, *Wgr.* X. s. Танець.
Данило, Данько, *m.* Daniel.
Данина, *f.* s. Дань. [(Cervus dama).
Даніель, *m. Пол.* Damhirsch, *m.*
Данія, *f.* Dänemark, *n.*; 2) *N. e.* Berges.
Данник, *m.* der Tributpflichtige, Vasal, *Гол.*; Steuerzahler, *m. K.*
Данок, -нка, *m.* Gabe, *f. Зак.*
I. Даньский, *a.* староста *R.* 7. Hochzeitvater, *m.*; 2) Steuer-, настав *Ф?*
II. Даньский, *a.* dänisch, von Dä-
Данцювати, s. Танцювати [nemark.
Дар, *m.* Gabe, *f.* Geschenk, *n.* природний, — Naturgabe, Begabung, *f.* Talent, *n.* — божий bes. Brot, Getreide, *n.*; 2) *pl.* дари сьвяті die heiligen Sacramente.
Дара, *f. Ч.* III. 270 s. Дар; 2) дара, *f* das geweihte Brod im Abendmahl (bei d. heil. Messe), *Зак.* [*n.* Klumpen, *m.* (*B*).
Дараб, дарабів, (-бчик), *m.* Stück,
Дараба, *f.* s. Тратва, сплав.
Дарабан, *m.* zerschlagener Topf.
Дараданьскій, *a.* осел s. Дардан.
Дардан, *m. Mx.* Tölpel. *m.*

Даревний, *a. H.* 30. s. *d. folg.?*
Даремний, *a.* vergeblich. umsonst; erfolglos; даремно, *adv.* s. Дармо.
Даремщина, *f.* unentlohnte Arbeit, Frohndienst, m, [рувати.
Дарити, *v. a. Ч.* III. 294 s. Да-
Дариця, *f. Ч.* III. 210 s. Дар.
Дарма, *adv.* schade, umsonst, vergeblich; 2) — що ungeachtet, wiewohl. *Ог.* 114. [2) müssig.
Дармий, *a. Фр.* gratis, geschenkt;
Дармиця, *f.* unwichtige Sache; 2) ungerechte Beschuldigung.
Дармо, *adv.* s. Гойно *Ф.*; 2) gratis, umsonst, ohne Entgelt, 3) s. Дарма u. даремно.
Дармовіси, *pl.* zwei schmale Riemen mit Quasten hinter dem Pelz (кожух) herabhangend (zum Schmuck).
Дармограй, *m.* der umsonst spielt, Stadtpfeifer, *Ш.* II. 187.
Дармоїд, *m.* unnützer Esser, Parasit, Faulenzer, *m.*
Дармоїдка, *f.* unnütze Esserin.
Дарморос, *m.* s. Дереза.
Дармохід, -хода, *m. Кл.* Müssiggänger, *m.*
Дармувати, *v. n.* müssig gehen, m. sitzen., m. liegen, ohne Arbeit bleiben.
Дарний, *a.* fehlerlos, -frei (bei d. Juden: koscher); 2) дарна неділя s. Провідна н. wann der Артос vertheilt
Дарник, *m.* s. Артос. [wird.
Дароване, *n.* Begabung, *f.* Talent, *n.*
Даровий, *a. K.* geschenkt, unentgeltlich, Gnaden-.
Даровитий, *a.* begabt, talentirt, *Зг.*
Даровище, *n. N. e.* Berges.
Дарок, -рка, *m. TP.* 21 Geschenk, *n.*
Даром, даромá, *adv.* s. Дармо.
Дарувати, *v. a.* кого чим beschenken; кому щось schenken.
Дарунок, -нку (*d.* -унeнько), *m.* Geschenk, Angebinde, *n.*
Даскал, *m.* s. Дяк. [διδάσκαλος.]
Дата, *f.* Datum, *n.*; 2) Portion Futter für Melkkühe, *f.*
Дати, давати, *v. a.* geben, liefern; lassen; (на) добрий -день дати, guten Tag sagen, wünschen *P.* I. 14. *M.* I. 14. *Л.* 6. — в лице Ohrfeige geben, ins Gesicht schlagen; — на розум *P.* I. 77. be-lehren, eingeben; 2) (дай) дайте

ми́ спокі́й! lasst, mich in Ruh! дай ім напи́ти ся lasse sie trinken; не дáти когó jmdn. nicht herausgeben, ihn vertheidigen; дóбре му дав hat ihm tüchtig zugesetzt; (давáй) дай, піду, побáчусь *Не. хм.* 262 nun denn, wohlan! da mache ich mich auf —; давáй гнáти ся *P.* I. 4. sie stürzten fort, machten sich auf zu verfolgen *Ог.* 198; 3) — ся sich ergeben; не дáти ся Stand halten, sich nicht überwältigen lassen; — ся в знакú комý sich jmdm. fühlbar machen; — ся на пересторóгу *Ф.* sich warnen lassen; — на підмóву sich bereden, verführen lassen; дáла ся я вам на сьміх sie haben gut lachen über mich; *b)* дáло ся *K.* I. 47. es begab sich, es ereignete sich.

Дáтель, *m.* Geber, Spender, *m.*

Дáтельний, *a.* (пáдеж) Dativus.

Дáток, -тку, *m. H.* 207. Gabe, Spende *f.* Geschenk, *n.* Beitrag, *m.*

Дáточник, *m.* Rekrut. *m. K.*

Датувáти, *v. a.* datieren.

Дах, *m.* Dach, *n.*

I. Дáха, *f.* kurzes Pelzkleid mit d. Pelz nach aussen, *K.* I. 175. [Дáтель.

II. Дáха, *m. f.* дахáр, *m. H.* 208. s.

Дахéра, *f.* die sich ekelt *Gr.* 18.

Дахíвка, *f.* s. Черепи́ця.

Дахóвий, *a.* Dach-.

Дахти́льний, *a.* Dattel.

Дахти́льник, *m. B.* Dattelpalme, *f.*

Дач, *m. Зг. Пр.* II. 43. Drache, *m.*?

Дáча, *f. Кв.* II. 163. Schenkung, *f.*; 2) Landgut, *n. gr. Шл.*

Дáчка, *f.* Steuer, Abgabe, *f.*

Дáшко, *m.* s. Дéмко.

Дашóк, -шкá, *m.* Dächelchen; kleines Wetterdach; 2) Mützenschirm, *m.*

Дáщо, *pron.* s. Дéщо. [emsig, *K.*

Дбáйливий, *a. M.* III. 79. fleissig,

Дбáлий, *a.* fürsorglich, emsig.

Дбáлість, -ости, *f.* Achtsamkeit, Sorgsamkeit, Fürsorge, *f.*

Дбáти, *v. a.* auf etw. achten, sich um etw. kümmern, sorgen, etw. zu erwerben trachten; я не дбáю о тóе es ist mir daran nicht gelegen.

Дбáч, *m. Піс. М.* II. 330 Erwerber, *m.*

Два, *m. n.* дві, *f.* двóе, *n. num.* zwei.

Двáжди, *num. K.* † s. Двíчи.

Двáйцять, (двадс-, двадц-) *num.* zwanzig.

Двáйцятий, *num.* der zwanzigste.

Двайцятипятилíток, -тка, *m. Кн.* 25 jähriger Jüngling.

Двáйцятка, *f.* feinere Leinwand (20 пáсем на 1 мóток). [*num.* zwölf.

Дванáйцять, (-нáдсять,-нáдцять),

Дванайцятиголóвий, *a.* zwölfköpfig.

Дванáйцятий, *num.* der zwölfte.

Дванайця́тний, *a.* Duodecimal-.

Дванáйцяток, -тка, *m.* Dutzend, *n.*

Двáрічний, *a.* -ого рóку vor zwei Jahren.

Двéрі, *pl gen* двери́й, Thür *f.* und *pl.*

Двéрник, *m.* Thürhüther, Pförtner, *m.*

Двéрці, *pl. gen.* двéрець *n.* двéрців, *dim.* kleine Thüre, Thürchen *n.*; 2)* Art Fisch. (лещ).

Двиг, *m.* Bewegung, Hebung, *f. K.*

Дви́га, двигня, *f. Зг.* дви́гало, *n. K.* Hebel, *m.*, Triebfeder, *f.*

Двигáр, *m.* Heber, *m. Пар.* [Förderer, *m.*

Двигáтель, *m.* Beweger, Anreger,

Дви́гáти, двигнýти, *v. a.* heben, emporheben; e. Last tragen; — ся sich bewegen.

Двигáч, *m.* Hebel, Träger, *m. Фр.*

Дви́гнене, *n.* Hebung, *f. ГШ.*

Двигнéний, *a.* харáктер *Ф.* gehoben, höher, edler.

Двигнутé, *n.* das Heben, *Пу.*

Двиготі́ти, движáти, *v. n. Ч.* III. 377. bewegt, erschüttert werden; erzittern; 2) sich bewegen; schwärmen; 3) er-dröhnen *Др. с.* 82.

Дви́жене, *n.* Bewegung, *f.*

Движи́мий, *a.* beweglich. *Пар. ГШ.*

Движи́мість, -ости, *f.* Beweglichkeit, *f. ГШ.*

Дви́жний, *a.* beweglich, *Пол.* [*f. Пол.*

Дви́жник, *m.* Hebel *m.* Hebestange,

Дви́жня, *f. ТР.* 185. s. Дви́га. двигня?

Двизи́ти, (-зі́ти), *v. a.* vorsichtig etw. spannen, anstrengen; — ся sich leidlich aufrecht halten; sich erholen.

Дви́ло, *n. АД.* II. 27. s. Двíйло?

Двинýти, *v. n.* sich fortbewegen, *K.*; wohin aufbrechen, s. Двигнýти ся *Ог.* 93.

Дви́чи, дви́чі, s. Двíчи *Ог.* 137.

Двігня́, s. Двійня́.

Двíйга, *f.* в двíйзї zu Zweien *Ог.* 137.

Двíйка, *f.* Zweier, *m.*

Двійло, *n.* *К.* I. 76. Deichsel beim Ochsenwagen; angesetzte zweite Deichsel beim Viergespann.

Двійни́й, *a.* *Ч.* V. 776. doppelt, zwei-; -é число́ numerus dualis *Бор.*, двійно, *adv.* doppelt *ГШ.*

Двійни́к, *m.* Doppelgänger *m.* *ГШ.*; 2) — їсти doppelzüngig sein, zweideutig sprechen. [*Пар.*

Двійність, -ости, *f.* Zweiheit *f.*

Двійновипу́клий, *a.* biconvex, *Пол.*

Двійновогну́тий, *a.* biconcav.

Двійня́, *f.* *К.* Paar, *n.* Zwillinge, *pl.* в двійню́ zwei zusammen; 2) Dualismus, *m.* Zweitheiligkeit, *f.* *Зг.*

Двійня́к, *m.*-ячмінь zweizeilige Gerste (Hordeum distichon); 2) s. Двійня́та.

Двійня́та, *pl.* Zwillingstopf, *m.* s.

Двійця, *f.* Zweiheit, *f.* [Близня́та.

Двійча́стий, *a.* doppel-, zweifach, gespalten, *К.* mit zwei Sprossen od. Zinken, zweitheilig. [Ochs.

Двілі́ток, -тка, *m.* zweijähriger

Двір, *m.* *gen.* двора́ Hof; Edelhof, *m.* Schloss, *n.* Burg, *f.* 2) *gen.* дво́ру Wohngebäude, *n.*; 3) з-на-дво́ру von aussen, von draussen; на-двір ви́йти hinausgehen; на дворі́ draussen; на-двір ходи́ти Stuhlgang verrichten.

Двіре, *n.* *В.* s. Подвіре. [двір 1).

Двіре́нний, *a.* *Ч.* II. 575. vom

Двірка, *f.* *Под.* s. Две́рці *pl.*

Двірни́й, *a.* Hof-; 2) viel Burgen u. Gemächer enthaltend, *Ру*; 3) s. Дворови́й 2).

Двірни́к, *m.* Schlossherr, *Ф.*; Ortsvorstand; 2) Hausknecht, *m.* *С.* I. 152.

Двірня, *f.* *Ос.* (61) VIII. 23. s. Двір; 2) двірня, *coll.* Hof-, Hausgesinde, *n.* *Кв.* II. 220.

Двірня́к, *m.* s. Дворови́й 2).

Двіро́к, -рка́, *m.* *dim.* s. Двір; 2) Villa *f.*

Двірски́й, *a.* Hof-, vom Herr-

Двірці, *pl.* s. Две́рці. [schaftshof.

Двіста, -ті *num.* zweihundert.

Двічи, двійчи, двійки *num.* zweimal. *Ог.* 75. [unter Дву-.

Дво-; die unter Дво- fehlenden W. s.

Двогла́сна. *s. f. a.* Doppellaut, Diphthong, *m.* *ГШ.*

Двогоди́нний, *a.* zweistündig.

Двоголо́вий, *a.* zweiköpfig; — оре́л Doppeladler, *m.*

Двоголо́сий, *a.* zweistimmig, *Пар.*

Дводне́вий, *a.* zweitägig.

Дво́е, *num.* zwei, ein Paar: — люда (людий.) — чобіт; в дво́е zweimal so viel; на дво́е in zwei Theile; *zweideutig (ворожи́ти); по — zwei und zwei, paarweise.

Двоеду́шний, *a.* *К.* zwieherzig.

Двоекі́нний, *a.* mit zwei Pferden, zweispännig.

Двоеже́нець, -нця, *m.* Bigamist, *m.*

Двоеже́нство, *n.* Bigamie *f.* doppelte Ehe *ГШ.*

Двоемо́рский, *a.* -е місце *К.* e. Stelle wo zwei Strömungen sind.

Двоесі́чний, *a.* *У.* zweischneidig.

Двоесло́в, *m.* *Н.* 135 doppelzüngig, falsch.

Двожи́лний, *a.* кінь, скоти́на, mit e. gewissen Fehler behaftet, *Ч.* I. 50.

Дво́звук, *m.* s. Двогла́сна *Дгр.*

Двозна́чний, *a.* zweideutig, doppelsinnig. [tigkeit, *f.* Doppelsinn, *m.*

Двозна́чність, -ости, *f.* Zweideu-

Дво́зуб, *m.* Zweizahn, *m.*

Двозу́бий, *a.* zweizackig, zweizinkig, mit Doppelzahn, zweizähnig.

Дво́йка, *f.* Doppelgewehr, *n.* [137.

Двойко́, двійко, im Ganzen zwei *Ог.*

Дво́йство, *n.* *Ил.* Dualismus, *m.*

Двойча́тий, (-а́тний *МШ.*), *a.* zu zwei Stücke getheilt, zusammengewachsen, doppelt, zweifach.

Двої́ти, *v. a.* verdoppeln *ГШ.*; 2) *v. n.* zweifeln; 3) s. Ви́кати; 4) дво́їть ся в очéх man sieht etw. doppelt.

Двокінча́стий, *a.* zweispitzig, *Пар.*

Двокра́тний, *a.* zweimalig.

Двокри́лий, *a.* zweiflügelig.

Дволи́стий, *a.* zweiblätterig.

Дволі́тний, *a.* zweijährig.

Двомі́сячний, *a.* zweimonatlich.

Двоно́гий, *a.* zweifüssig.

Двопове́рхий, *a.* zweistöckig.

Двопоста́вка, *f.* двопоста́вний раху́нок Zweisatzrechnung, *f.*

Двора́к, *m.* Höfling; Diener vom Herrschaftshof, *m.*

Двора́менний, *a.* zweiarmig.

Дворе́ць, *gen.* двірця́, *m.* *dim.* s. Двір; 2) Bahnhof, *m.* [Двіро́к.

Дво́рик, двориче́нько, *m.* *dim.* s.

Дво́рити, дворува́ти, *v. n.* hofieren; schmeicheln; prangen *ГШ.*
Дво́рище, *n.* Двір *Н.* 43; geräumiges Gehöfte; 2) Ort wo ein Hof, e. Gehöfte stand. [vom Herrschaftshof, *n.*
Дво́рка, *f.* Weib, Dienstmädchen
Дворки́ня, *f.* Hoffräulein, *n. Ст.*
Дво́рний, s. Двірни́й, herrschaftlich; дво́рно, *adv.* nach Art der Herren, elegant.
Дво́рник, s. Двірни́к 2). [*Зар.*
Дворови́й, *a.* Hof-; Haus-; — пес Hofhund, *m.* (Canis villaticus) *С.* I. 173; 2) -а́ свиня́ frei im Hofe umhergehend (*opp.* в карнику́).
Дворови́к, *m. Ст.* s. Двора́к.
Двоpо́жний, *a.* zweihörnig, *Гуш.*
Двоpозгово́р, *m.* Zweigespräch, *n.*
Двору́кий, *a.* zweihändig. [*Пар.*
Двору́чки, Пресьвятої — gefleckte Ragwurz (Orchis maculata).
Двору́чний, *a.* zweiarmig, *У.*
Дворя́нин, *m.* Edelmann; Hofmann, Hofcavalier *m. pl.* дворя́не Edelleute; Hofleute, *pl.*
Дворя́н(ка) *f.* adelige Dame.
Дворя́нський, *a.* zum Adel geh.
Дворя́ньство, *n.* Hofwesen, *n.*; 2) Adel, Adelstand(sämmtliche Edelleute), *m.*
Двоскла́дний, *a.* zweisilbig.
Двосо́тний, (двохс- *Оц.* §. 179) der zweihundertste. [vers, *m.*
Дво́стих, *m.* Distichon, *n.* Doppel-
Двости́шний, *a.* in Distichen; 2) zweizeilig. [beiderseitig, gegenseitig, *Кл.*
Двосторо́нний, *a.* zweiseitig, *Пар*;
Двострі́чний, *a.* zweizeilig, *Пар.*
Двоті́нний, *a.* zweischattig, *Пар.*
Двоу́шний, *a.* mit zwei Henkeln, Hal-
Двохтижне́вий, *a.* von zwei Wochen.
ДвохщоглО́вий, *a. Др.* zweimastig.
Двоцале́вий, *a.* zweizöllig. [tern.
Двоці́вка, *f.* Doppelflinte *f. ГШ.*
Двочле́н, *m.* Binom, *n.*
Двочле́нний, *a.* zweigliederig.
Двоязи́чний, *a.* двоязи́чник, *m.* doppelzüngig, Doppelzüngler, *m. ГШ.*
Двоя́к, *m.* s. Дві́йка. [doppelt.
Двоя́кий, *a.* zweierlei, zweifach;
Двоя́нка, в двоя́нці in zwei Kleidungstücke derselben Art gekleidet, im Doppelanzuge. [unter Дво-.
Дву-: die unter Дву- fehlenden W. s.

Двуба́рвний, *a.* zweifarbig.
Двугра́нний, *В.* двугрня́стий, *a.* zweikantig; zweischneidig.
Двужо́н, *m. М.*+*Б.* s. Двоже́нець.
Двузво́рчі, *pl.* Zweimuskler. *pl.* (Dimyaria) *Пол.* [(cremocarpium) *В.*
Двузерна́к, *m.* Spaltfrucht, *f.*
Двузя́вні, *pl.* Zweikiemer, *pl.* (Dibranchiata) *В.*
Двукля́пний, *a.* zweiklappig, *В.*
Двукри́льці, *pl.* Zweiflügler *pl.*
Двули́чний, *a.* mit zwei Gesichtern, m. z. Seiten *Н.* 60; 2) Doppelspiel treibend, falsch, verstellt *Ш.* I. 378.
Двумязо́ві, *pl. В.* s. Двузво́рчі.
Двуплавча́тий, *a.* Fischsäugethier, Fischzitzthier, *n. Пол.*
Двуплатка́тий, *a.* zweilappig.
Двупрозябце́ві, *pl.* zweisamenlappige Gefässpflanzen (mit zwei Keimlappen): Dicotyledoneae, *В.*
Двурі́чний, *a.* zweijährig.
Двуро́гий, *a.* mit zwei Hörnern.
Двуси́льні, *pl.* zweimächtige (vierfrüchtige) Pflanzen, (Didynamia) *В.*
Двусі́чний, *a.* zweischneidig. *Ст.*
Двусмуго́вий, *a.* mit zwei Striemen, *В.*
Двуто́чка, *f.* Doppelpunkt *m. Пар.*
Двуколе́сний, *a.* zweirädrig.
Двуцьві́тний, *a.* zweiblütig, *В.*
Д- го́рі, *adv.* = до горі́ *Ог.* 59. 6.
Де (где), *adv.* wo; 2) wohin; де -б його нам купи́ти дети́нку *Р.* I. 19. wo könnten wir doch — —; де- де hie und da *Ш.* I. 18; kaum wohl, etwa: зале́дво де со́тий, *Фр.*, яки́х- де двох; де- як irgend wie; ungefähr; де-де-де! де тото́ де! o gar nicht, nicht im mindesten; 4) де, (дей) s. Ді *Гол.* I. 275.
Дебеле́зний, *a.* riesig, ungeheuer, *Зг.*
Дебе́лий, *a.* kräftig, stark, fest *Ш.* I. 357. [tägliche, gemeine, geringe Sache.
Де́била, де́билиця (-бе-), *f.* all-
Дебе́лість, -ости, *f.* Kraft, Stärke,
Дебелі́ти, *v. n.* starren. [Festigkeit, *f.*
Дебе́нький, дебі́цький, *a.* s. Мале́нький. [Schlucht, *f.* Thal, *n*; 2) Gehölz, *n.*
Де́бр, *Ш.* I. 351, де́бра, дебри́ця, *f.*
Дебрине́ць, дебряне́ць, -нця, *m.* Wildbach, Waldbach, *m. В.*
Дебуши́рити (-шува́ти), *v. n.* debouchiren, streifen,

Девїде́нник, s. Девятьде́нник.
Девї́дкіля, *adv.* hie und dort *Н.* I.
Девни́ця, s. Денни́ця.
Девяно́сто, *num.* s. Девятьдеся́ть; девяно́стий, s. Девятьдеся́тий.
Де́вять, *n. num.* neun. [wert.
Девятьволо́вий, *a.* neun Ochsen
Девятьде́нник, *m. П. n.* 67 vom Thiere, das dh. 9. Tage nach der Geburt blind bleibt, *Пом.* III. 70—73. 2)* Leuteschinder, Blutsauger, *m.*
Девятьдеся́ть, *num.* neunzig.
Девятьдеся́тий, *num.* d. neunzigste.
Девяте́рний, *a* neunfach, neunerlei.
Девяте́рник, *m.* s. Підво́я.
Девятиду́шний, *a.* neun Seelen, neun Köpfe enthaltend.
Девя́тий, *num.* der neunte.
Девятилї́тник, *m.* Süssblatt, *n.* (Astragalus glyciphyllus).
Девяти́ни, *pl.* Todtenfeier am neunten Tage nach jmds Ableben.
Девятьна́йцять (-на́дсять, -на́дцять), *num.* neunzehn; девятьна́йцятий, der neunzehnte.
Девятoро́гий, *a.* mit neun Hörnern, mit neunzackigem Geweih.
Девятоси́л, девятисе́льник, *m.* stengellose Eberwurz, (Carlina acaulis) *В.*; 2) s. Дивоси́ль. [лї́тник.
Девятоси́льник, *m.* s. Девято-
Девятотиси́на, *f.* s. Девятоси́л.
Девятьсо́тний, *num.* der neunhundertste. [Noth u. Mühe.
Дего́дї, *adv. Фр.* kaum mit grosser
Де́готь, дегтя́р, etc. s. До́готь etc.
Де- да́лї (тим —) je weiter, je mehr (desto —) *Под*; 2) immermehr *Ш.* I.398,
Де́два, *f.* magere, schlechte Kost, alles was roh gegessen wird *Га.* II. 54; 2) Kaff, *n.* s. Бе́тюг, (*В.*).
Де́де, де́дьо, *m.* Vater, *m.* (*В*). *Ог.* 45,4.
Дедї́на, *f. ungr.* s. Село́.
Дезелюва́ти, *v.a.* desolieren. [ser, *m.*
Дезерти́р, *m.* Deserteur, Ausreis-
Дезертирува́ти, *v. n.* desertieren.
Дей, s. Да́й, да́ти *Ог.* 44, 2. 2) s. Де́яти: дей- дей!
Дейне́к, *m.* Art Fusssoldat (des полко́вник Пушка́р) *К. Зак.* [geh.
Дейне́цкий, *a.* zu дейне́ки (*pl.*)
Дейне́цтво, *n.* Anwerbung der Soldaten aus den niedrigsten Schichten der Bevölkerung; solcher Art Truppen, *К.*
Де́йсус, *m. Ос.* (61.) I. 221. Gemälde, das den Heiland zwischen der heil. Jungfrau *n.* Johann dem Täufer vorstellt.
Де́ка, *f.* s. Верхня́к; bei der Geige: Decke, *f.*; 2) Deka = 10 Gramme.
Декабри́ст, *m.* Verschwörer in d. Decemberrevolution.
Де́кан, *m.* Decan, Dechant, *m.*
Дека́нат, *m.* Decanat, Dechantssprengel, *m.* [den Decan, *f.*
Дека́натик, *m.* Gebührenquote für
Декана́цкий, *a.* das Dechantsamt betreffend.
Деканівна, *f.* Dechantstochter, *f.*
Декано́ва, *f.* Dechantsfrau, *f.* [de, *f.*
Дека́нство, *n.* Dechantsamt, *n.* -wür-
Декі́льки. *adv.* wenig; einige.
Деко́трий, *pron.* mancher.
Де́кохт, *m. Др.с.* 27. Decoct, Absud, *m.*
Де́крет, *m.* Decret; 2) Urtheil; 3) Diplom, *n.* [Auffangen der Baumstämme, *n.*
Де́льгів, -ова, *m.* Werkzeug zum
Дели́на, *f.* Diele, Bohle, *f.*; дели́не, *n. coll.* Dielen, *pl.*
Делїка́тний, *a.* delicat, fein; zart.
Делїка́тність, -ости, *f.* Feinheit, Zartheit, *f.*
Делїка́ция, *f. Ф.* Delicatesse, *f.*
Делова́не, *n. Ме.* 259. [lein, (*В.*)
Дельо́на, *f.* delicates schönes Fräu-
Дело́нний, *a.* schön.
Де́мгати ся, sich aufrichten, §.
Деме́н, *m.* деме́на, *f. АД.* I. 244. Ruderbank, *f.*; 2) Nachen, *m.* Boot, *n.*
Деменї́ти, *v. n.* lange wo säumen.
Деме́но, *n.* Steuerruder *n. С.*II.125.
Демено́вий, *a.* des Деме́но.
Деме́нтій, Де́мко, *m.* Dometius.
Деми́д, *m.* Diomedes.
Демика́т, *m. Гол.* III. 404?
Демика́ти, *v. a.* s. Рва́ти.
Демикотоно́вий, *a.* aus e. Art Tuch, baumwollen [coton]. [Деме́н 2).
Демі́н, *m. Ос.* (61.) VIII. 99. s.
Де́мко, Демя́н, *m.* Damianus.
Демна́ти, *v. a. Ф.* (zum Essen die Gäste) aufrufen, bitten, bewegen; anspornen; jmdm. Muth zusprechen, den Verzagenden aufrichten.
Де́мня, s. Ди́мня.
Де́мон, *m.* Dämon, *m.*
Демонї́чний, *a.* dämonisch.

Демономанія, *f.* Glauben an Dämonen, *m.*

День, *g.* дня, *m.* Tag, *m.* день одо дня *Ос.* (61.) I. 320, день-дéнички в-дня-нá-день von Tag zu Tag; Tag für Tag, tagtäglich; день дéньский, *accus.* des Masses: *Ос.* (61) VIII. 16. den ganzen, geschlagenen Tag *H.* 149; день дóбрий u. добрий-день, день-дóброчки! guten Tag, gut Morgen! по (пі) днéви bei Tage; je éinen Tag.

Денéжка, *f. gr.* kleine Kupfermünze.

Денéжний, *a.* s. Громовитий.

Денекóтрий, *a.* mancher; -і *pl.* [einige.

Дéнечко, *dim.* s. Дно.

Дéнеякий, *a. Гр.* s. Дéякий.

Денис, Дениско, *n.* Dionysius.

Деніти s. Дніти.

Денічний, *a.* vom Tag-.

Дéнька, *f.* Kothlache, *f.*

Дéньки, на—пітú,на дéньках бýти vom gesellschaftlichen Spinnen: Spinnstube, Spinnichte halten (auch tagsüber).

Дéнний, *a.* Tages, Tag-; дéнно, *adv. Mc.* 429 bei Tage; 2) per Tag.

Дéнник, *m. K.* s. Днéвник; 2) *pl.* Tagfalter (Diurna), *B.*

Денцé, *n. dim.* s. Дно. [gedeckte P.

Денцівка, *f.* Pfeife mit dem денцé:

Деодин, *pron. Гол. гр.* 30 einiger, mancher. [genthümer eine Alpe, *m.*

Депутáт, *m.* Abgeordneter; 2) Ei-

Депутатóваний, *a.* als Deputirter abgeordnet, *Зак.* [lauf, *n.*

Дер- дер, *Марк.* 76 Spiel im Kreis-

Дербáк, *m.* Taugenichts, Krüppel, *m.*

Дéрбник, *m.* сóкіл — Merlin, *m.* (Falco aesalon).

Дервáн, *m.* s. Дернюка *Еф.* 55.

Дервеніти, *v. n.* holzig werden; [erstarren.

Дéрви, *pl. N.* e. Berges.

Дервина, *f.* s. Делина, *Гол.*

Дерводзюбка, *f.* s. Довбáч, дзюб-

Дéрга, *f.* grobe Wolldecke. [дéрево.

Дергáн, дергýн, *m.* Küchenschabe, *f.* s. Таргáн. [Hecheln.

Дéргане, *n.* Zuckung, *f. Кн*; 2) das

Дéргати, *v. a.* raufen, hecheln.

Дергáч, *m.* Hechler, *m.*

Дéргачка, *f.* Hechel, Raufe, *f.*

Дергівка, *f.* Hechel, *f.*; Rechenbrett, *n.* [2) *N.* e. Berges.

Деревáч, *m.* Hylotrupes bajulus.;

Деревéнка, *f. Mc.* 16. ?

Деревéць, -вця, *m.* Hylobius, *B.*

Деревина, *f.* s. Дéрево 1).

Деревистий, *a.* holzig, *B.*

Деревище, *n.* hölzerner Handgriff, Halter, *m.*; 2) Sarg, *m.*

Деревій, деревінь, *m.* Schafgarbe, *f.* (Achillea millefolium). [wein.

Деревійка, *f.* Art gewürzter Brannt-

Деревіти, *v. n.* s. Здеревіти, erstarren (сéрце).

Дерéвка, *f.* Holzeule, *f.* (Xylina) *B.*

Дерев'яний, деревяний, *a.* hölzern, aus Holz. [(Lonicera nigra).

Деревник, *m.* schwarzes Geisblatt

Деревниковáті, *pl.* Holzgewächse, *pl.* (Lonicerae).

Дерéвня, *f.* Holz, Holzmaterial, Bauholz, *n. P.* II. 120 *He.*; 2) viel Holz; 3) *f. gr. M.* III. 2. 5. s. Селó.

Дéрево, *n.* Baum, *m.*; 2) Holz, *n.*

Деревцé, *n. dim.* Bäumchen; 2) Hochzeitbäumchen, *n.* s. Вильцé. [вина.

Деревяка, *f. aug.* Ч.II.424.s. Дере-

Деревяніліcть, -ости, *f.* Erstarrung *f.*

Деревянка, *f.* hölzernes Bein, Holzstelze, *f. K.*; 2) Holzschüssel; 3) Holzhütte *f.*

Деревяче, *n.* Gehölz, *n.*

Дерéза, дерезина, *f.* Teufelzwirn, *n.* (Lycium barbarum); 2)* streitsüchtige Person.

Дерéн, *m.* Hartriegel, *m.* (Cornus mascula); *coll.* Kornelkirschen, Dirndel, *pl.*

Деренéвий, (-нóвий) *a.* aus Hartriegel. [рéн 2) aufgegossen.

Деренівка, *f.* Branntwein auf де-

Дереновáті, *pl.* Hartriegelartige *pl.* (Corneae). [(Polygomun).

Дéресень, -éня, *m.* Knöterich, *m.*

Дересеньовáті, *pl.* Knöterichgewächse, *pl.* (Polygoneae).

Дерéч, *m. H.* 275. s. Драпáк 2).

Дерéча, *f.* s. Дерéза, *B.*

Дéреш, *m.* дерешовáтий, *a.* кінь dunkler Honigschimmel. [*m. Ф.*

Дéржа, *f.* Handhabe, *f.* Griff, Handgriff,

Держáва, *f.* Herrschaft, Regierung, Verwaltung, *f.* 2) Reich, *n.* Staat, *m.*; 3) Lebzeiten, *pl.*

Держáвець,-вця, *m.* Beherrscher, Verweser, Verwalter, *m. Кч.*10.*Cm.* [*n.Cm.*

Держáвище, *n.* Herrschaft, *f.* Reich,

Держа́вка, *f.* Staatsnote, *f.*
Держа́вний, *a.* Regierungs-; 2) Staats-, Reichs-, пан *Wa.* 16.
Держа́вність, -ости, *f. ВБ. Пр.* VIII.601. Souveränität, *f.* [lich, Herren-.
Держа́вський, *a. Кч.* 5. herrschaft-
Держа́к, держа́н, *Kst. m.* де́ржально, (-ало), *n.* s. Де́ржа, Stiel, Halter, *m.*
Де́ржане, (-іне, *d.* держа́нечко), *n.* das Halten, Auf-, Zurückhalten.
Держа́тель †, держи́тель, *m.* Erhalter; Herrscher, *m. Ш.* II. 236.
Держа́ти, *v. a.* halten, haben; verwahren; auf-, anhalten; — віру кому́ jmdm. Glauben schenken; — всю пра́вду ehrsam leben, Treue bewahren; — одвіт verantworten; — ся sich halten, fest stehen; *чогось sich an etw. halten, beobachten, befolgen. [Statthalter, *m. КУ.*
Держикра́й, *m.* Landesverwalter,
Держи́тель, *m.* Erhalter, *m. Шар.*
Держки́й, *a.* fest haltend; standhaft: у сло́ві.
Держу́к, s. Держа́к.
Дерза́тися, (*Ф.*) sich zusammennehmen, s. aufrichten, s. aufraffen, Kräfte sammeln.
Дерзки́й, *a. Ф.* stramm, kräftig; — дід e. schneidiger Greis; 2) verwegen, muthig *К. Пом.* III. 4.
Де́рзость, *f.* Muth, *m.* Kühnheit *f. Ф.*
Дерзу́н, *m. Зг.* Wagehals, *m.*
Дерику́чник, дерили́ко, дерили́ця, дерій, *m.* s. Деру́н.
Дерка́вий, *a.* stotternd.
Дерка́ч (-ачко), *m.* Art Klapper; 2) Wachtelkönig, *m.* (Rallus crex); 3) *Не. Пр.* XII. 676 alter Besen; 4) Fuss eines Huhns; 5) Art Knabenspiel.
Деркача́стий, *a.* bunt, gescheckt.
Дерки́й, *a.* rauh.
Деркоті́ти, *v. n.* klappern, schnarren.
Дерленкоті́ти, *v. n. W.* vom weinerlichen Glockengeläute der Dorfkirche.
Дерлю́га, *f. coll.* Lumpen, *pl. Ф.*
Дермо́, *n.* leichter schlechter Kleiderstoff. [*m.* (*instr.* де́рном *Ш.* I. 127).
Де́рне, *n. coll.* Rasenstücke *pl.* Rasen,
Дерни́ва, *f. P.* I. 68. s. d. folg.
Дерни́на, дерна́к, *m.* s. Де́рне.
Дерни́ця, *f. Ч.* V. 428. s. Драни́ця.
Дерні́вка, s. Терні́вка.
Дернова́тий, *a,* rasenbildend.

Дерну́ти, *v. n.* Reissaus machen *P.* I. 3.
Дерню́ка, *f.* s. Дерни́на.
Дерня́нка, мура́шка — *f.* Rasenameise, *f.* (Myrmica caespitum). *Пол.*
Дерпа́к, *m.* s. Драпа́к. [*Зак.*
Дерри́на, *f.* stacheliges Gestrüppe,
Дерть, *f.* grob geschrotenes Mehl, Getreide.
Де́рти [деру́ (дру), дере́ш (дреш)] *v. a.* reissen, in Stücke reisen; 2) schinden; 3) — го́рло sich den Hals ausschreien; піре — Federn schleissen; 4) о́чи кому́ — zudringlich betteln, jmdn. um etw. angehen; 5) — ся *P.* I. 41 sich herausreissen, -arbeiten; — з ким sich in den Haaren liegen; над чим — um, über etw. raufen u. sich reissen um es zu bekommen; anhaltend schreien (v. Kindern); ли́ко дре ся der Bast löst sich ab; *sprchw.* ли́ко де́рти, по́ки ся дає́, п. час den Gewinnst ziehen so lange es geht, die rechte Zeit nicht verpassen.
Деру́н, *m.* Schinder, Leuteschinder; Bedrücker, Erpresser, *m.*
Деря́бка, *f.* kletterndes Labkraut (Galium aparine).
Десь, *adv.* irgendwo; мені то́е десь (гре́мить) das kümmert mich blutwenig.
Де́сь -біч, *adv.* rechts. [rechtseitig.
Десьбі́чний, *a.* von rechter Seite,
Де́си, де́ся, *Ог.* 163. s. Десь.
Десїтори́ти, *v. a.* zehnmal (vielmals) dasselbe sagen.
Де́ськолись, *adv.* hin und wieder, dann u. wann, manchmal.
I. Де́сна, десни́ця, *f. КУ. Тор.* s. Прави́ця, пра́ва рука. [про́.
II. Де́сна, *f.* linker Nbfl. des Дні-
Десперу́ство виробля́ти, toben.
Деспо́т, *m.* Despot, Gewaltherrscher, *m. Ш.* II. 176.
Деспоти́чний, *a.* despotisch.
Деспо́тство, *К. n.* деспо́тизм, *m.* Despotismus, *m.*
Дестилюва́ти, *v. a.* destillieren.
Десять, *num.* zehn. [227. †.
Десятери́цею, *adv.* zehnfach *Кч.*
Десяте́рний, *a.* zehnfach.
Деся́тий, *num.* der zehnte.
Десяти́на, *f.* Zehent, *m.*; 2) Stück Land von 2400□ Klafter.
Десяти́нний, *a.* — мід der Zehent vom Verkauf des Honigs, *Зак.*; -а це́р-

ков mit Zehenteinkünften ausgestattet.
Десятиріжний, *a.* zehneckig, *Cm.*
Десятисло́віє, *n.* Dekalog, *m. Top.*
Десяти́чний, *a.* -а дроб Decimalbruch, *m. Кн.* [Zehne in d. Karten.
Деся́тка, *f.* Zehnguldennote, *f.*; 2)
Десятко́вий, *a.* dekadisch.
Деся́тний, *a.* Decimal-.
Деся́тник, *m.* Zehentmann, Gehülfe des Dorfschulzen; Gerichtsdiener als Aufseher über zehn Häuser, *m.*
Деся́ток, -тка, *m.* Dekade (decuria), Zehn. *C.* I. 186. з на́шого деся́тка aus unserer Mitte, *a.* u. Sippschaft *K.*
Десятолі́тє, *n.* Decennium, *n.* на десятолі́тях *M.* in dem Jahrzehente, im zehnten Jahre.
Десятолі́тний, *a.* zehnjährig.
Десяту́ха, *f.* 10-ter Freitag nach Ostern *Пic.*
Деся́цкий, s. *a m. КС.* s. Деся́тник.
Дета́ль, *Нє.* детайлі́чність, -ости, *f.* Detail, *n.* Einzelnheit, *f.*
Де́ -там, *adv.* gar nicht, keineswegs.
Дети́на, *f.* Kind, *n.*
Дети́нний, *a.* Kindes-, kindlich; 2) дети́нячий, kindisch.
Деше́ва, *f. P.* I. 215. Tanzboden, *m.*?
Деше́вий, (-вни́й), *a.* wohlfeil, billig.
Дешевіти, *v. n.* wohlfeil werden.
Дешевня́, *f. Гн.* 81. (дешевина́ *Левч.*) wohlfeile Zeiten.
Де́щиця, *f.* irgend Etwas, dies und jenes *Кух. Ос.* (61.) XI. 23 ein gewisses Quantum *H.* I.
Де́що, *g.* де́чого Etwas; ein wenig.
Де́який, *a. P.* II. 159. s. Деко́трий.
Де́яти, s. Ді́яти; де́йко-дей, thu' nur
Джа́рити, s. Жа́рити, *Фр.* [weiter!.
Джа́рка, *f.* s. Ча́рка *Ог.* 75.
Джви́ндати, s. Жви́ндати.
Джґут, *m. K.* zusammengewundenes Tuch zum Schlagen im Spiele: Plumpsack.
Дже́ґи, *pl.* Spiess mit Widerhaken zum Fischfang, *m.*
Джеґітний, *a.* s. Чепу́рний.
Джеджо́ра, *f.* Eichelhäher, *m.*
Дже́мра, *f.* dunkler Wald.
Дженджеру́ха, *f.* s. Жеру́ха.
Дженджури́стий, *a.* §. anspruchsvoll, geckenhaft *Ч.* V. 105.
Джепя́к, *m. П. n.* 28? [*Зак.*
Джер, *m.* s. Джур, чир (Art Getränk)
Дже́рга, *f. Ф.* s. Обпинка; 2) s. Де́рга.
Джереґе́лі, джеґере́лі, *pl. Ко.* 97. Haarflechte kranzweise auf den Kopf
Джерело́, *n.* s. Жерело́. [aufgelegt.
Дже́ркати, джеркоті́ти, *v. n.* zwitschern; zirpen; schnattern.
Джерма́ла, *pl.* Zange zum Herausziehen der Würmer u. des Ungeziefers bei Schafen, *f.*
Дже́ря, *f.* s. Джер.
Джиґи́ря, *f.* Schlundröhre mit Lunge u. Leber, *f.* (der Schafen).
Джиґу́н, (д. -у́нчик) *m.* Geck, eitler Tropf; 2) Saufer, *m.*
Джиґуноватість, -ости, *f.* das Wesen eines Gecken, *Кн.*
Джиджули́ти, s. Приджиджули́ти; — ся *H.* 218. stolziren.
Джиджулу́ха, *f.* e. Weib, welches in ihrem Hause u. in ihrer Kleidung auf Vortrefflichkeit u. Nettigkeit viel hält.
Джинджиґиля́стий, *a.* mit geziertem Betragen, kokett.
Джинджиру́ха, *f.* Art lustigen Tanzes *C.* I. 220. [wählerisch.
Джи́нька́шливий, *a.* на ї́ду́
Джиркоті́ти, *v. n. Др. с.* 346. rasseln. [tiana).
Джінджу́ра, *f.* Enzian, *m.* (Gen-
Джміль, *m.* Hummel, *f.* (Bombus).
Джмола́, *f.* Holzbiene. *f.* (Xylocopa), *B.*
Джо́йка, джо́я, *f.* s. Со́йка, со́я.
Джоломія, *f. Зап.* (*Верес.*) I. 35. e. Art Musikinstrument.
Джоло́нка, *f.* s. Дя́тель Ч. VII. 575.
Джо́нва, *f.* s. Жо́вна, Specht, *m.*
Джо́рини, джо́рни, *pl.* s. Шква́рки.
Джу́ґас, *m.* Spitzhammer, *m.*
Джу́ґля, *f.* Wintermütze, *f.*
Джук, *m.* s. Жук *Wgr.* XVI.
Джу́лий, *a.* ohne Ohren (e. Art v.
Джу́ма, *f.* s. Чу́ма. [Schafen).
Джуми́ра, *f.* Lammfellmütze hinten einwenig aufgestülpt, *f.*
Джунджо́вий, *a. Гол.* III. 39. s.
Джур, *m.* s. Жур. [Дюндьо́вий.
Джу́ра, *m.* s. Чу́ра.
Джурба́н, *m.* Jagdhorn, *n. B.*
Джу́рга, *f.* Viehherde, *f. Gr.* 19.
Джури́ло, *m.* s. Чу́ра, чури́ло. *Пот.* II. 18. [Дністе́р.
Джури́нка, *f.* linker Nbfl. des
Джуріти, *v. n.* strömen; rieseln s.

Чурíти.
Джуркáло, *n.* *Гн.* 39. s. Жерелó?
Джурчáнечко, *n.* *dims.* Журчáне.
Джус, *m.* s. Джýра; 2) Bursche, *m.*
Дзбанк, *m.* *Ос.* (61.) VIII. 89. 91. Bankinstitut, *n.* §.
Дзвенíти, (дзви-) *v. n.* schallen, tönen; schnurren; schwirren.
Дзвенкáч, *m.* Дзвóнець.
Дзвинíнє, *n.* *Не.* heller Schall.
Дзвúнькнути, *v. a.* *Ф.** хáту nett ausbauen; ausführen.
Дзвін, *g.* дзвóна, (*д.* дзвінóчок), Glocke, *f.* (*d.* Glöcklein, *n.*); 2) Schelle, *f.*; 3) Radfelge, *f.* [Careau, *n.*
Двíнка, *f.* Schellen in Karten, *pl.*
Дзвінкúй, дзвіннúй, *a.* klingend, schallend *M.* II. 202, klangreich.
Дзвінкость, *f.* *К.* Klang, Wohllaut, *m.*
Дзвінник, *m.* s. Дзвонáр. [thurm, *m.*
Дзвінніця, (*d.* -úчка), *f.* Glocken-
Дзвіновúк (*d.* -ичóк), *m.* Glockengeist, Kirchengeist, *m.* *Cm.*
Дзвінóк, -нкá, *m.* *dim.* s. Дзвін; 2) s. Дзвóник; 3) s. Дзвонéць.
Дзвінята, *pl.* s. Двійнята. [ter, *m.*
Дзвонáр, *m.* Glöckner, Glockenläu-
Дзвонéць, -нця, *m.* Grünling, *m.* (Fringilla chloris).
Дзвóник, *m.* *dim.* Glöcklein, *n.*
Дзвонúстий, *a.* -е кóлесо aus Felgen zusammengefügt (*opp.* ободúсте).
Дзвонúти, *v. a.* läuten; klingen; 2)* — лúхо *Ш.* I. 27. üble Nachrede führen; 3) — зубáми die Zähne klappern jmdm. vor Kälte.
Дзвяк, *m.* Geklirre, *n.* Klang, *m.* [chen.
Дзвя́ньґати, *v.n.* weinerlich spre-
Дзéкати, дзéкнути, *v. n.* von d. Aussprache der Weissrussen u. Litthauer *H.* 97. [Art Brei *m.* Jauche *f.*
Дзéма, *f.* (d. -мка) dicker Saft; Eiter,
Дзембрóня, *f.* Nbfl. des Чéремош ч. u. *N.* e. полонúна
Дземýрний, *m.* Nbfl. d. Чéремош ч.
Дзелéнь, дзень -дзелéнь! *int.* vom Glocken- u. metallischem Klang: klinglingling. [klingen.
Дзелéнькати, (-енькотíти), *v. n.*
Дзéнґель, s. Дя́гиль.
Дзендзéлїя, *f.* s. Центýрия.
Дзéня, *f.* in d. *Kinderspr.* Scheidemünze, *f.*

Дзер, *m.* Gemelke, *n.* Melke, *f.*; 2) s. Сúрватка.
Дзéрдзик, *m.* s. Мереснúця.
Дзеренчáти, *v. n.* klingeln.
Дзеркáльня, *f.* Ч. V. 1163?
Дзéркало, s. Зéркало.
Дзúґа *f.* Kreisel *m.* [fuss, *m.*
Дзúґлик, *m.* kleiner Stuhl; Drei-
Дзидзúкати, дзижчáти, *v. n.* zischeln; s. Шепеля́ти.
Дзизнýти, *v. n.* schwirren, *M.*
Дзúнґель, *m.* s. Щúгол.
Дзúндра, *f.* *coll.* s. Жýжелиця.
Дзиндрíвка, *f.* sehr gut ausgebrannter Ziegel.
Дзиркотíти, *v.n.* rasseln, zirpen, *C.*
Дзїворон, *m.* s. Красóворон.
Дзїґерáй, *m.* s. Нéжит.
Дзїґíтний, *a.* s. Мотóрний. [*Не.*
Дзїґóрити, *v.n.* plappern, zwitschern,
Дзїлинь-котóра, Ч. III. 457; дзінькатóра, *Ос.* (61.) XII. 65. Klingbeutel, Geldsäckel, *m.* §.
Дзїнь! *int.* kling!
Дзїндзївер, *m.* Malve, *f.* Pappelkraut, *n.* (Malva mauritiana); 2) -зух *C.* I. 184. s. Зух, хват, *Ог.* 72.
Дзїндзóра, *f.* s. Джінджýра.
Дзїнькувáти, *pol.* s. Дя́кувати.
Дзмíй, *m.* *Др.с.* 300. s. Змій; дзміїха, *f.* 305. s. Зміїха. [(Picus).
Дзьобáк, дзьóґало, *m.* Specht, *m.*
Дзьóбати (дзюб-), *v. a.* mit dem Schnabel picken; — ся sich schnäbeln.
Дзьобéнка, дзьóбленя, дзьоблúнка, *Ф.* *f.* Umhängetasche, *f.*
Дзóґа, *f.* s. Дзúґа, *Зак.*
Дзойк, *m.* *Ф.* s. Зойк.
Дзьоркáч, *m.* s. Дзвонéць.
Дзóрок, -рка, *m.* *coll.* die besten (gesundesten) Getreidekörner. [II. 43.
Дзус, дзýсь, дзýски! s. Зась, зáсї! *Ш.*
Дзюб, *m.* Schnabel, *m.*; 2) Blatter-Pockennarbe, *f.* [ben; 2) übhpt: Mädchen.
Дзюба, *f.* Mädchen mit Pockennar-
Дзюбáй, *m.* дзюбáтий, *a.* blatternarbig.
Дзюбáк, *m.* Schnabelthier, *n.* (Ornithorhynchus paradoxus); 2) Spitzhammer, *m.* Bicke, *f.*
Дзюбдéрево, *m.* Specht *m.* [singen.
Дзюбонíти, *v. n.* lallen; klangvoll
Дзюбрик, *m.* Vogelklaue, *f.*
Дзюдзя, *m.* Gott des Winters (in

Weissrussl.) *Пр.*IX.257. [цюрко́м течи́.
Дзюріти, дзюркотіти, *v. n.* rieseln,
Дзюркотли́вий, *a.* rieselnd; вода́-дзюрко́тонька *K.*
Дзяве́ля, *m.* langhörniger Ochs.
Дзя́вір,-ору, *m.Ф.* Gebelle, Gebelfer, *n.*
Дзяволіти, дзявкотіти, *v. n.* winselnd bellen. [schreien; gellen.
Дзякотіти, *v. n. M.* schrillend
Дзя́пка, *f.* Tüpfel, *n.*; дзя́почка, *dim.* Tüpfelchen, *n. vgl.* Ця́пка.
Дзяпкани́стий, *a.* getüpfelt.
Дзя́пкати, s. Подзя́пкати.
Дзя́рати, *v. n.* schreien; zanken.
Ди́бати, *v. n.* hintrotteln.
Ди́би, диби́ці, *pl.* Banden, Fuss-Fesseln, *pl.* забити кого́ в ди́би in Fesseln legen, in Ketten schliessen.
Ди́бки, на — спя́сти ся sich auf d. Hinterfüsse stellen, sich bäumen; ди́бки-ди́бки *int.*; Art hüpfenden Tanzes.
Дибу́ль -дибу́ль, *int.* v. trottelndem
Дибуля́ти, s. Ди́бати. [Gang.
Див, *m.* † böse Gottheit der Finsternis; Wunderthier, *n.*; 2) ди́вом диву-ва́ти sich überaus wundern, als grosses Wunder ansehen; wie über ein Wunder staunen *АД.* I. 187.
Дива́к, *m.* Sonderling, *m.*
Дива́ло, *n. Зар.* s. Ди́во.
Ди́ван, *m.* Teppich, *m.*
Ди́вань пестра́, *f.* buntblumige Kronwicke, Giftwicke, *f.* (Coronilla varia).
Дива́цтво, *n.* Sonderbarkeit, *f.* wunderliches Wesen.
Ди́вдур, *n.* Tölpel, *m.*
Ди́вень, -вня, *m.* s. Корова́й, *Зак.*
Диве́нний, *a. Ру.* s. Ди́вний.
Диве́са́, *pl.* s. Ди́во; launige wunderliche Einfälle, Grillen, *Пар.*
Диве́сний, *a.* launig, wunderlich, grillenhaft. [derling, *m.*
Диве́сник, *m.* Grillenfänger, Son-
Диве́сність, -ости, *f.* s. Диве́са́,
Диве́ць, *g.* дивця́, *m. dim.* s. Ди́во *Ос.* (62.) X. 31.
Диви́дло, *n. Лук. n.* 54?
Ди́вий, *a. ШМ.* s. Ди́кий.
Диви́на, *f. H.* 290. s. Дївенна́.
Диви́на -ка́зка, *f. Пар.* Wundermäre, *f. Зак.*
Диви́ти, *v. a.* кого́ *M.* III. 19. s. Дивува́ти ся; 2) — ся schauen; *b*) чому́сь etw. bewundern, anstaunen *Ш.* II. 269; ди́вить ся з не́го man sieht es ihm an.
Дивкоріне, *n.* Zauberwurzel, *f. КУ.*
Ди́вку би не бу́ло тако́му що —, а то́ — wäre — nicht zu verwundern, wenn einer —, aber —. [wunderbar.
Ди́вний, *a.* wunderlich, sonderbar,
Дивни́ця, то не-дивни́ця das ist kein Wunder, darob braucht man sich nicht zu verwundern. [derbarer Kraft.
Дивноси́льний, *a. КУ.* mit wun-
Ди́во, (*д.* ди́венько), *n.* Wunder, Wunderding, *n.* то ди́во das ist sonderbar.
Диво́ва́не, *n.* das Staunen; ким die Bewunderung jmds. [ke, *pl. Мл.*
Дивови́ди, *pl.* Kunst-, Wunderwer-
Дивови́жа, (-віжа *P.*II. 172) wunderliche, seltsame Geschichte, seltsamer Vorfall; 2) Phantasiespiel, *n. Cm.* на (в-) дивови́жу всїм Allen zum Erstaunen; 3) Scene, Schaubühne, *f.*
Дивови́на, *f. pl. Гр.* s. Дивови́ди.
Диво́виско, *n.* s. Ди́во.
Дивогла́сний, *a.* wunderbar, wunderlich, seltsam klingend, *КУ.*
Дивогля́д, *m.* Wunderthier, Monstrum, *n.* Missgeburt, *f.*
Дивогля́дний, (-гляде́нний) *a.* sonderbar, wunderlich, monströs.
Дивови́рка, *f.* s. Ра́йвидок, *Пол.*
Диво́зний, *a.* wunderlich, wundervoll, *Cm.* [des Kometen, *f. КУ.*
Диво́коса, *f.* Haarflechte (Schweif)
Диволи́ций, *a.* wunderlich, *Kst.*
Дивоо́бразний, *a.* grotesk.
Дивоси́л, девяси́л, *m.* echter Alant (Inula Helenium). *Пом.* I. 134.
Дивосо́н, *m. КУ.* s. Чаросо́н.
Дивота́, *f.* s. Дивни́ця. [*K.*
Дивотво́рний, *a.* wunderwirkend,
Ди́вощі, *pl.* das Staunen, Verwunderung, *f.*
Дивува́ти ся sich wundern, staunen; не — ему́, що — man soll sich nicht wundern, dass er —; з кого́сь über jmdn. staunen *Ш.*I.241; 2) на щось s. Диви́ти ся (schauen) I. 22. 214. 250.
Дигота́ти, дигтіти *v.n.* zucken, *Пар.*
Дигнїта́р, *m. K.* Würdenträger, *m.*
Дида́лькати, *v. n.* wanken vor dem Falle, schwanken.
Ди́длавий, *a.* der das „д" für „р"

wegen organ. Gebrechens ausspricht.
Дидóрця, *pl.* s. Придорóжник.
Ди́жма, *f.* *W.* s. Десяти́на 1).
Диздáр, *m.* tatar. Finanzbeamter.
Дий, дей s. Дай II. *Ог.* 44, 2.
Дик, *m.* Wildschwein, *n.*
Дикáр, *m.* der Wilde, *Не. Ш.* II. 57.
Дикáрка, (*d.* -áрочка *Не.*) die Wilde, die Schüchterne.
Дикáрство, *n.* wildes rohes Wesen; 2) Barbarenthum, *n.* Wildheit, *f.* *ВБ. Не.*
Ди́кий (дик *Мог.*), *a.* wild, wildwachsend;* roh, menschenscheu; 2) -е прóсо rother Fuchsschwanz (Amaranthus caudatus); 3) -а гре́чка Hirtentäschelkraut, *n.* (Capsella bursa pastoris); 4) -е м'я́со wildes Fleisch; 5) -а бáрва Eisenfarbe, *f.* *b*) Ди́кі пóля Steppengefilde von Neurussland, *pl.*
Дикобу́йний, *a.* wild, unbändig, *У.*
Диковéнний, *a.* sonderbar, seltsam, *КС.* (82) IV. 57.
Дикóвина, *f.* ein Wunder, *n.* eine Seltenheit, *Н.* 107; etw. Unerhörtes *Г*; 2) Wildnis, *f.* *ВБ.*; 3) s. Пустáр.
Диктóвка, *f.* *gr.* під -ку dictirt, als Dictando, *Не.*
Дику́н, *m.* s. Дик; 2)* wilder, roher. menschenscheuer Mensch. [*f.* *КУ*,
Дику́нство, *n.* Wildheit, Rohheit,
Ди́ле, *n.* *coll.* Dielen, Bohlen, *pl.* s. Дели́не. [tern, wanken; 2) klimpern.
Ди́лькати, дилькоті́ти, *v. n.* zit-
Дильовáти, *v. n.* auszimmern, auslegen mit ди́ле.
Дим, *m.* Rauch, *m.* *pl.* *(poët.)* димóве Rauchwolken, *pl.*; 2) Rauchfang, *m.* *Кч.* 198. *Не.*; з ди́мом пусти́ти когó jmds Gehöfte in Brand stecken.
Ди́ма, *f.* Canevas, *n.*
Ди́мавка, *f.* Hebelarm bei der Wasserpumpe am Brunnen, *m.* *Фр.*; 2) димáвка Art Zwiebel, welche geräuchert u. dann versetzt wird.
Ди́мало, *n.* Blase *f.* (міху́р) *Gr.* 19.
Димáн, *m.* Betonie, *f.* (Betonia offic.)
Димáнь, (Демáнь) *m.* s. Дéмко.
I. Димáр, *m.* Rauchfang, Schorn-
II. Димáр, s. Димкáр. [stein, *m.*
Димáрка, *f.* Schmelzofen, *m.* *Пол.*
Ди́мати, *v. a.* *Фр.* *В.* pumpen.
Димáч, (*d.*-áчок) *m.* Blasebalg, *m.* *Пол.*
Димáшка, димі́вка, *f.* Rauchschwalbe, *f.* (Hirundo rustica).
Ди́мен, *a.* *П. n.* 14. вітер, s. Ди́мний?
Димиді́ти, *v. n.* sich verflüchtigen, schwinden.
Диминéць, -нця́, *m.* Rauchfang, *m.*
Дими́нник, *m.* Windbeutel, *m.* loser Schlingel. [Haut, *n.*
Ди́миниця, *f.* Geschwür unter der
Димині́ти, *v. n.* *М.* rauchen.
Дими́стий, *a.* rauchig; дими́стобу́рий, *a.* rauchbraun, *Пол.*
Димі́ти, (димлю́, дими́ш) *v. n.* rauchen, Rauch lassen.
I. Ди́мка, *f.* s. Димáвка 2).
II. Ди́мка, *f.* weibl. Unterrock aus grober gedruckter Leinwand.
Димкáр, *m.* Leinwanddrucker, *m.*
Ди́мний, *a.* rauchig; 2) rauchfarbig; ди́мно, *adv.* voll Rauch, rauchig.
Димни́к, *m.* Rauchfang, *m.*
Ди́мниця, *f.* Art Pflaumen.
Ди́мня, *f.* *ШМ.* Rauchfang, *m.* Esse, *f.* (der Schmiede). [maria offic.)
Димня́нка, *f.* Erdrauch, *m.* (Fu-
I. Димóвий, *a.* Rauch-, *Кл.* s. Курни́й.
II. Димóвий, *a.* -а нáмітка *М.* I. 89. aus Canevas.
Димóк, -мкá, *m.* *dim.* s. Дим.
Димувáти, *v. n.* rauchen, *Гр.*
Диму́рка, s. Димáвка 2).
Диму́щий, *a.* rauchend; -а піч schadhaft u. daher r. *Мі.* II. 204. [*Пс.*
Димчáнка, *f.* s. Ві́тренниця, *Зак.*
Димчáстий, *a.* rauchig, rauchfarben, *М.* (che ди́мка II.
Димчи́на, *f.* *dim.* schlechte, ärmli-
'Дин, s. Оди́н *Ог.* 56.
Динáстия, *f.* Dynastie, *f.*; династи́чний, *a.* dynastisch.
Ди́ндерево, *n.* Ди́вдерево. [ти ся.
Диндили́ндати, *v. n.* s. Телéпа-
Динду́рити, s. Дуду́рити.
Ди́нька, *f.* Kürbissamen, *m.*
Динни́че, *n.* *coll.* Kürbisblätter u. Stengel, *pl.*
Ди́но, s. Диви́-но *Оц. г р.* §.122. *Ог.* 59.
Динóз, *m.* s. Дени́с. [(Cucurbitaceae).
Диньовáті, *pl.* Kürbisgewächse, *pl.*
Диньонóсні, *pl.* Kürbisfrüchtige (Peponiferae).
Ди́ня, *f.* Art länglicher Kürbis.
Диня́чий, *a.* vom Kürbis (ди́ня).
Диня́чка, *f.* динячóк, *m.* *В.* Kür-

bisfrucht, *f.* (pepo).
Дúплик, *m.* s. Дýбельт, *(B.)*
Диптам ясенéць, *m.* Diptam, *m.* (Dictamnus fraxinella) *B.* [abprügeln.
Дúптю добрóго дáти *Н.* 77. tüchtig
Диптя́нка, *f.* *Ко*˘81. feile Dirne.
Дирвá, *pl.* *Гол.* III. 235 s. Дровá *Ог.* 37. (IV).
Дúрдати, *v. n.* trippeln, hüpfen.
Дирдóха, *f.* muthwilliges Mädchen *Mi.* II. 289. [knarren.
Дúркати, дирчáти, *v. n.* schnarren,
Диркáтий, *a.* schopfig wie деркáч?
Дирчáтка, *f.* Wimperfliege, (Trichopoda) *B.* [Детúна etc.
Дитúна, (-нка) дитúнний etc. s.
Дитиня́, дитинчá *Др. с.* 356. -я́ти *n.* s. Дитя́. Kindlein, *n.*
Дитя́, -я́ти, *n.* Kind, *n.* (*pl.* дíти).
Дитя́тко, дитятýхно, *Ч.* IV. 132, дитя́тя *Ос.* (61) III. 53. s. Дитя́.
Дитя́цтво, *m.* Kindheit, *f.* *Cm.*
Дитя́чий, *a.* kindlich.
Дих, *m.* Athemzug, *m.* нї слúху нї дúху за кóго немá ist ganz verschollen; дúхи, *pl.* eingefallene Stellen zwischen den Widerristknochen bei dem Vieh.
Дúхавиця, *f.* Engbrüstigkeit, Dämpfigkeit, *f.* Asthma *n.* [asthmatisch.
Дúхавичний.*a.*engbrüstig,dämpfig,
Дúхало, *n.* Athmungsorgan, -werkzeug, *n.* *Пол.* [† *Кв* II.18.alles Lebende.
Дúхане, *n.* das Athmen; дихáнне
Дúхати, *v. n.* athmen, (*Imperat.* дишú *Ш.* I. 112); * leben; сопíлка, цибýх не дúхає ist verstopft.
Диховúй, *a.* -é гóло s. Дúшник.
Дихтинéць, -нця́, *m.* *Nbfl.* des Чéремош.
Дичúти ся (*Сн.* 153), дичíти, *v. n.* wild werden, menschenscheu sein; verwildern, *Фр.* [ling, *m.*
Дúчка, *f.* wilder Obstbaum, Wild-
Дичок, -чкá, *m.* wildes Fohlen, (Füllen).
Дúшель, -шля, *m.* Deichsel, *f.*
Дúшиця.*f.*Luftröhre,*f.**Пол.*(trachea).
Дúшка, *f.*Luftröhrenast, *m.*Bronchie*f.*
Дúшлик, *m.dim.*Deichsel am Pfluge*f.*
Дишльовúй, *a.* кінь, Deichselpferd, *n.* -дúшлий, in Wagen eingespannt?
Дúшник.*m.*s.Дúшиця. [*КС*.IV.499.
Дияволéнний, *a.* teuflisch, *Ог.* 102. s. Діявол. Дия- s. Дія-.
Ді, s. До *praep.* *Ог.* 35, 10.
Дї, [дѣй]. *adv.* nämlich, wohl, nun also *Wgr.* 126. *Ог.* 109. 1.
Дібрáти, s. Доберáти.
Дібрóва, s. Дубрóва. [Maria, *f.*
Дївá, *f.* Jungfrau; *bes.* heil. Jungfrau
Дївáти, *v. a.* auf- wegräumen, fortschaffen, aufheben; ся s. Подїти ся.
Дївеннá, *f.* Königskerze, *f.* (Verbascum thapsus) *B.*
Дївер, дївир, (*d.* -éрчик), *m.* дївéре, *n. coll.* des Mannes Bruder [δαήρ].
Дївий, *a.* thätig *Mi.* II. 13.
Дївúн-, дївúч- вéчер, *m.* Abendgesellschaft der Mädchen vor der Hochzeit bei der Braut, Polterabend, *Мс.* 156.
Дївúця, *f.* Jungfrau, *f.*
Дївúще, *n.* s. Дївчиско.
Дївіян, *m.* s. Козлúнник, *B.*
Дївка, *f.* Mädchen, Mädel, *n.* *Tochter; 2) Magd, *f.*; 3) **pl.* s. Клюцки, *Фр.*
Дївмівáти ся, дївмíти ся, erfahren; sich wovon e. Begriff bilden; vernehmen, kennen lernen, verstehen, *Фр.*
Дївóване, *n.* jungfräulicher Stand, Jungferschaft, *f.*
Дївóйник, *m.* сїйнúй angebauete Esparsette, spanischer Klee (Onobrychis sativa). [IX. 375)?
Дївóкий, *a.* -а я́года *Кн.* (*Пр.*
Дївóнка, *f.* Köcherfliege, *f.* (Phryganea). [інка spielen.
Дїворою вáти, *v.n.* *Kol.* I. Art ra-
Дївослюби, (-снýби), *pl.* Ч.IV.658. s. Злюбини, Brautwerbung, *f.*
Дївоснýб, *m.* Ч. IV. 56. Brautwerber; Brautdiener, *m.* [dziewosłąb].
Дївоснýбний, *a.* zur Brautwerbung geh. Ч. IV. 64. [*с.* 306.
Дївóта, *f.* *coll.* die Mädchen *pl.* *Др.*
Дївóцкий, дївóчий, *a.* Mädchen-; -ча крóв s. Бабчýк.
Дївóцтво, *n.* Mädchenjahre, *pl. n.*
Дївóчити ся, zu früh als reife Jungfrau auftreten, erwachsene J. spielen.
Дївочка, *f.* s. Дївчинка. [(*хм.*120).
Дїветвéнниця. *f.* alte Jungfer, *Нс.*
Дївствó, *n.* *До.* Jungfräulichkeit, Jungferschaft, *f.* [vermählt leben.
Дївувáти, *v. n.* als Jungfrau un-
Дївýнка, *f.* Labkraut, *m.* (Galium).
Дївýся, *f.* *Тор.* s. Дївчина.

Дївча́, -а́ти, n. Mädchen, n. pl. дїв-ча́та, (d. -а́точка); дївча́тко, n. kleines Mädchen. [chen-.

Дївча́чий, дївчи́нин, He. a. Mäd-

Дївчина, дївчини́на, (d. дївчинка), f. Mädchen, Mädel, n.

Дївчини́ско, (-чиско) дївчище, n. unschönes, ungebildetes Mädchen.

Дївчу́к, m. junges Mädel.

Дївчу́р, m. s. Дївчини́ско; 2) Hermaphrodit, m. (Фр); 3) Mädchenjäger, Weibernarr, m. [Kartoffel, (B).

Дївчу́рка, f. Art kleiner rothe

Дігна́ти, s. Догани́ти, догони́ти (кому́).

Дїд, [дѣд-], m. Grossvater, m. pl. дїди́ Voreltern, Ahnen, pl.; 2) Шй. Todtenamt, Seelenamt, n. vier Aller-Seelensamstage, Сб. I. 325; 3) Greis, m.; 4) alter Bettler; 5) Bund aus Stroh, aus Schilf u. A.; 6) pl. dunkle Schatten in den Hauswinkeln bei d. Abenddämmerung, He. (д. м. 112. 139); 7) Art Speise aus Roggenmehl. [Дїді́вщина.

Дїди́зна. дїди́на, K. f. АД. II 48. s.

Дїди́зний, a. vom Grossvater geerbt; 2) hochbetagt, greise C. I. 228.

Дїдик, m. Kreuzkraut, n. (Senecio); 2) Maulwurfsgrille, f. (Gryllotalpa vulg.).

Дїди́на, f. erbärmlicher Greis.

Дїди́нець, -нця, m. Schlossplatz, Vorhof, m.

Дїди́ха. f. Bettlerin, f.

Дїди́цтво, n. Erbe, Vatererbe, n.

Дїдич, m. Erbe; 2) Gutsherr, freier Gutsbesitzer, m. [besitzers, f. Зар.

Дїдича́нка, f. Tochter eines Guts-

Дїди́чене, n. das Erben.

Дїди́чити, v. a. erben.

Дїдичка, f. Erbin; 2) Gutsbesitzerin, Frau eines Gutsherrn, f.

Дїди́чний, a. erblich.

Дїдичні́сть, -ости, f. Vererbung, Erblichkeit, f. Фр. [erbliche Herrschaft.

Дїди́чня, f. C. II. 133. Erbgut, n.

Дїдичу́к, m. Sohn e. Gutsbesitzers, eines Edelmannes, m. [Bettlers-.

Дїді́вский, a. grossväterlich; 2)

Дїді́вщина, f. Grossvatererbe, Ahnenerbe, n.

Дїдько, m. (dim. zu Дїд, Lgr. 66. Greis); Bergmännchen, n Teufel, m.

Дїднина, f. Erbtheil, m. Erbgut, n. s. Дїді́вщина. [zum T. s. Дї.

Дї-дня, adv. vor Tagesanbruch; bis

Дїдо, m. s. Дїд 1). [2) des Bettlers.

Дїдовий, дїдів. a. grossväterlich;

Дїдови́н, a. Га. I. 111. aus der Bettlerfamilie, Bettler, m.

Дїдо́вник, m. s. Лопу́х.

Дїдово́д, m. Bettelführer, m.

Дїдово́диця, f. Bettelführerin, f.

Дїдо́ра, m. f. Гол. гр. 43; дїду́га, m. erbärmlicher Greis, Bettler, m.

Дїдува́ти, v. n. als Greis leben (die letzten Tage ableben). [Greis.

Дїдуга́н, m. rüstiger, vierschrötiger

Дїду́ник. дїду́сь, m dim. s. Дїд 1), 3), 4).

Дїду́х, m. der Garben Getreide beim Weinachtsfest; 2) Frühlingsknotenblume, f. Leucojum vernum); 3) s. Тарга́н.

Дїдчий, a. des Teufels, Teufels-, teuflisch; -е ребро́ Baldrian, m. (Valeriana offic.). [leumderin, f. Зак.

Дїдчиця, f. teuflisches Weib; Ver-

Дієвий, a. handelnd.

Дієпи́сь, f. дієпи́сане, n. ГШ. К. Geschichtschreibung, f; 2) s. Літо́пись.

Дієписа́тель, дієпи́сець, -сця, m. ТР. 5. Geschichtschreiber, Historiograph m. ОБ. [risch, ГШ.

Дієпи́сний, a. geschichtlich, histo-

Діє́та. f Гол. III. 261. ungr. Landtag, Reichstag, m.; 2) Diät; pl. Diäten, Taggelder, pl.

Дієць, gen. дїйця́, m. Т. s. Дїя́тель.

Дїжа́, f. Backtrog, m.

Діжда́ти (дож-), v. n. mit d. genit. warten (bis zu —), erwarten, gewärtig, sein; erleben; дїжда́вши недїлї nachdem man bis zum Sonntag gewartet hat, am S. nun.

Ді́жечка, f. dim. Fässchen, n.

Ді́жка, f. Fass, n; 2) — пікна́ Ч. IV. 561. s. Дїжа́; 3) s. Чве́ртка (als Schüttmass).

Ді́жма, f. s Дижма. [im Gehalt, n.

Діжни́ця, f. Fass mehr als 1 Eimer.

Дізді́ріти, v. a. s. Допильнува́ти.

Дізнава́ти, дізна́ти, v. a. und — ся erforschen, erproben; erfahren щось о чім; *erleiden, bekommen.

Дій, (дий) его́ че́сти! Кв. II. 315.

Дійво́, n. s. До́вне. [Art Fluch?

Ді́йка, f. Melkwarze, Zitze, f.

Ді́йло, n. das Gemelke, У. Melkstätte, f.

Дійма, (дій-); *f.* Ahnung, Hoffnung, *f.* лише — nur ein Schein; дійму робити nur für den Schein, zum Scheine etw. thun; *adv.* дійма — дійма entweder — oder. [zusetzen, s. Дійняти.

Діймати, *v. n.* кому jmdm. hart

Діймаючий, *a.* empfindlich schmerzlich, arg. [Kühe gemolken werden.

Дійнарка, *f.* Hürde in der Schafe u.

Дійний, *a.* -а корова Milchkuh, *f.*

Дійник, [дѣ-]. *m. Не.* s. Діятель.

Дійняк, дійняк *ОА.* 35. *m. coll.* Kühe, Schafe welche gemolken werden; Melkkühe, *pl.* [*n.* Gelte, *f.*

Дійниця, *f.* дійняк, *m.* Melkfass,

Дійняти, *v. n. impers.* дійняло *Пр.* VII. 165; доймає єму: rühren, ergreifen, zusetzen, zu fühlen bekommen.

Дійсний, *a.* wirklich, factisch; дійсно, *adv.* in der That. [*f. Пар.*

Дійсність, -ости, *f.* Wirklichkeit,

Дійственний, *a.* wirkend, sich bethätigend, *До.*; wirksam, *К.*

Дійствительний, *a.* wirklich, actuell. [lichkeit, *f.*

Дійствительність, -ости. *f.* Wirk-

Дійство, *n. Цу. Еф.* 54. Wirkung, *f.*; 2) Handlung, *f.*; 3) Act, Aufzug, *m. ГШ.*

Дійствоване, *n.* Einwirkung, *f. ГШ.*

Дійствувати, *v. n.* на кого, на що einwirken, auf jmdn, auf etw. *ГШ.*

Дійти, s. Доходити.

Дійшлість, -ости, *f. Не.* (*Пр.* II. 359) das Zeitgemässe; Reife, Vollkommenheit; 2) Verwirklichung, *f.* [*ТР.* 5. *Ил.*

Дії, *pl.* s. Дія, Thaten, *pl.* Geschichte, *f.*

Дікати, *v. a.* люде дікают man spricht, man munkelt, (*Фр.*).

Дікирій, *m.* Doppelkerze, *f.* [δικήριον].

Діл, *gen.* долу, *m.* Boden, Fussboden, *m.*; 2) niedrig gelegener Ort; *pl.* доли, на долах in flach gelegenen Gegenden, in Ebenen, Thälern; в долу von unten; долом unterwärts, s. Долї.

Діл, (*d.* ділок) *m.* Gebirgsrücken, -zug, *m.*; 2) — водний Wasserscheide, *f. Це.* s. Розточе.

Діяльний, *a. Се.* thätig, sich bethätigend, handelnd, wirksam, *Пар.*

Діяльність, -ости. *f. Се.* Thätigkeit, Handlung, Wirksamkeit, Action, *f. Пар.*

Діяне, *n.* das Wirken, Wirkung. *f.*

Діятель, *m.* Arbeiter, *m.*

Дїяти, *v. a.* thun, handeln, wirken.

Дїльба, *f.* Vertheilung, Division, *f.* *f.* das Dividieren.

Дїле, (-я), *n. coll.* s. Диле. делине.

Дїлень, *m* s. Дїлимок. [2) Scheiden.

Дїлене, *n.* das Theilen; Dividieren;

Дїлениня, дїлениця, *f.* Theilung der Habe nach dem Tode.

Дїлець, -льця, *m.* Kelchblatt, (sepalum); Blättchen, *n. В.*

Дїлечко, (-енько), *n. dim.* s. Дїло.

Дїлимий, *a.* theilbar; 2) -е число *К.* Dividend, *m.*

Дїлимок, -мка, *m.* Dividend, *m.*; 2) das Eintheilungsganze, der einzutheilende Begriff (totum divisum, dividendum) *Ил.*

Дїлиниця, *f.* s. Дїлениця, Theilung, *f.*

Дїлитель, *m. К.* Divisor; 2) Erbtheiler, *m.* [2) absondern, scheiden.

Дїлити, *v. a.* theilen; dividieren;

Дїлка, *f. Зап.* II. 356. Halsdrüsse, Mandel, *f.*; Gekröse, *n.*

Дїльма, *adv.* theilend *Мі.* II. 235; 2) s. Для (дїля), через *Піс.*

Дїльний, *a. Пол. Т.* thätig, betriebsam, wacker; 2) Arbeits-, -е время.

Дїльник, *m. Н.* 203. der tüchtige, wackere Arbeiter; — дїла *Ру.* Verrichter, Vollbringer, *m.*; 2) Divisor, *m.*

Дїльниця, *f.* äussere Einfriedung od. Umzäunung eines Gehöftes, Dorfes; 2) Grenze, *f.*; 3) Antheil, *m. К.*

Дїльність, -ости, *f. Ил.* Energie; 2) Tapferkeit, *f. Фр.*

Дїльня, *f.* Laboratorium, *n. Пар. В.*

Дїло, *n.* Werk, *n.* Arbeit, That, *f.*; 2) Angelegenheit, Sache, *f.*; дїла не скільки *Мор.* nicht viel zu thun; по дїлу *Р.* II. 144 in Geschäften; маю дїло до когось s. Орудка; до дїла; отся річ — das ist das rechte Wort, d. i. wohlgesprochen; без дїла erfolglos, müssig, vergeblich; дїло *adv.* wirklich, wahrhaft, *Гр.*

Дїловане, *n. С.* I. 26. Haus-, Wirtschaftsgeräth, *n.*; 2) II. 162. Verschlag, *m.* Hürde; Planke *f. Кч.* 62. feldwärtiger Zaun *Ч.* V. 468. *Зак.* [mann, *m.*

Дїловий, *a.* чоловік *Фр.* Geschäfts-

Дїловитость, -ости, *f. Ст.* Geschäftigkeit, *f.* [Leiter, Meister, *m.*

Дїловодець, дця, *m.* Werkführer,

Дільский, *v.* von Thälern, von Ebenen, *У.*
Дільчий, *a.* лист † durch Theilung [erhaltene Verschreibung.
Діля, s. Для, *КУ.* II. 85. 91; діля про von wegen- за-для; wegen, -halber.
Дім, *gew.* дому, *m.* Haus; Heim, *n.* туга за домом Heimweh, *n.*; дома zu Hause, домів nach Hause; від дома privatim; за домом ausserhalb des Hauses; без дому і лому ohne Dach u. Fach.
Дімок, *dim.* s. Домок.
Дін, *gew.* Дону, s. Дон.
Дінути, *v. a.* s. Подіти, діти.
Діправди, *adv.* *Ф.* s. Справді.
Діра, *f.* Loch, u. Lücke, *f.*
Діравий, *a.* löcherig, mit Löchern.
Діравити, *v. a.* löchern, Löcher [machen.
Діравка, *f.* (*lemk*)?
Дірвати, дориватн, *v. a.* alles ausreissen; — ся (до) чогось etw. erhaschen, erwischen, erschnappen.
Дірганий, *ptc.* gestickt.
Дірка, дірочка, *f.* kleines Loch, Löchelchen, *n.* Pore *f.*
Діркатий, дірковатий, дірястий *Пар. a.* porös, *Пол.* [*f.* Porosität, *f.* *Пол.*
Діркатість, дірковатість, -ости,
Діробой Иванок, *m.* Hartheu, Johanniskraut, -blut, *n.* (Hypericum perforatum), *B.*
Діробоєваті, *pl.* Hypericineae, *B.*
Дірочні, *pl.* Rhizopoda — Foraminifera, *B.* [*M.* + *Б.* 292.
Дірчавіти, *v. n.* Löcher bekommen?
Дірчатий, *a.* *Пол.* porös. [me, *m.*
Дірче, *n.* Auswuchs am Baumstam-
Діськи, та — *Ф. Пр.* V. 212?
Дісний, (дійсний, -стний), *a.* *М* II. 89. sicherlich, in Wirklichkeit, gewiss, sicher, wirklich, wahrhaftig, то дісна правда das ist wirklich, wahr; дісне, *adv.*
Діставати, дістати, *v. a.* bekommen, „kriegen“, erhalten, erreichen; — язика *П. n.* 80 Kunde bekommen, erfahren; — ся куда wohin kommen, gelangen.
Дістаток, s. Достаток *М.* III. 103.
Дісті, *adv.* wirklich, in der That(*Фр.*).
Дітва, дітвага, дітвора, *f. coll.* Kinder, *pl.* Kinderwelt, *f.* *Зг.* *Mi.* II. 219.
Дітвак, *m.* Bübchen, Büblein, *n*; 2) Aufschössling, *m.* (*B.*).

Дітваче, *n. coll.* s. Дітвак 2) *pl.*
Дітвачий, *a.* kindisch.
Дітеродний, *a.* kindererzeugend, *He.*
I. Діти, дівати, *v. a.* *P.* I. 14 aufheben, unterbringen; 2) — ся s. Подіти ся. [на s. Дитина).
II. Діти, *pl.* Kinder, *pl.* (*sgl.* дити-
Дітинець, -нця, *m.* † innere Stadtbefestigung.
Дітиньский, *a.* *Гол.* III. 702. Kindes-, біль Geburtswehen, *pl.* [Дитя.
Дітитечко, *n. dim.* *ZP.* I. 106. s.
Дітки, *gen.* діток. діточки, -очок, *pl. dim.* Kinder, Kinderchen, *pl.*
Дітментовий, *a.* *P.* I. 84. s. Діяментовий. [Kindern.
Дітний, *a.* kinderreich, gesegnet mit
Дітолюбний, *a.* die Kinder liebend, kinderfreundlich, *IГ.*
Дітопродавець, -вця, *m.* Kinderverkäufer, *m.* *Ш.* I. 384. [kindlich, *Зг.*
Діточий, *a.* Kinder-, der Kinder-;
Дітський, *a.* *Кв.* II. 117. Kinder-, kinderhaft; 2) s. *a. m.* † Executor, *m.* *Пс.*
Дітство, *M.* I. 14. діцтво, *n.* *He.* Kindheit, *f.* Kindesalter, *n.* -jahre, *pl.*
Дітьтьо, *m.* s. Дідько (дітько).
Діфтерітний, *a.* diphtheritisch.
Діцкувати, *v. a.* pfänden, *Пот.* III. 48.
Діцок, -цка, *m.* Pfand, *n.*
Дія, *f.* Drama, *n.* *Ш.* I. 372; 2) Act, Aufzug, *m.* *K*; 3) Thätigkeit, Beschäftigung, *M.* III. 38; Handlung, That, *f.* III. 53.; 5) *Кл.* Geschichte, *f.* *bes. pl.* дії (*vgl.* Подія). [con *m.*
Діякон, (дякон), *m.* Diaconus, Dia-
Діяконник, *m.* Messbuch für die Diaconen, *n.*
Діяконство, *n.* Diaconen-Weihe, *f.*; 2) -amt, *n.* -dienst *m.*; 3) *coll.* Diaconenstand, *m.*
Діяконувати, *v. n.* als Diaconus beim Gottesdienste thätig sein. [ний, etc.
Діяльний, діяльність, s. Діятель-
Діялектичний, *a.* dialectisch.
Діямаґнитний, *a.* diamagnetisch, *Пол.* [Kleinod, *n.*
Діямед, *m.* *P.* I. 83. -діядем Diadem,
Діямент, *m.* Diamant, *n.*
Діяментовий, *a.* diamanten.
Діяна, *f.* Diana, Mondgöttin, *f.* Mond, *m.* *Ш.* I. 325. [handelnde Person.
Діятель, *m.* der Thätige, Wirkende;

Дїя́тельний, *a.* thätig, thatkräftig, betriebsam. [keit, *f.* Wirken, *n.*
Дїя́тельність, -ости, *f.* Thätig-
Дїя́ти, *v. a.* thun, handeln, machen; — ся geschehen, sich zutragen; dauern, *Левч.* най ся в тим часо́м дїє es soll
Дїя́ч, *m.* s. Дїя́тель. [vorübergehen.
Длина́, *f. gr.* Länge, *f. Под.*
Длї, *praep.* s. Для; вадлї *Ф.* = за-для.
Для, *praep.* mit d. *Genit.* für jmdn; 2) wegen jmds, halben; для уго́ди сьвятих *Ш.* I. 385. um den Heiligen gefällig zu sein; для-чо́го weswegen, weshalb; для-то́го (то́го для) deshalb, deswegen, darum; 3) бли́зько для — neben, neben an; 4) для свого ввича́ю gemäss, nach *Mi.* IV. 526. [Гаїти ся.
Дляя́ти ся, *Ч.* IV. 556. säumen s.
Дмитро́, Дми́трик, Дмитру́сь, *m.* Demetrius.
Дму, дмеш, дме etc. s. Ду́ти.
Дму́хати, дму́хнути, *v. a.* blasen, wehen, pusten; *v. n.* mit Windeseile davonstürmen.
Дмухача́ да́ти, *H.* 85. sich eilig aus dem Staube machen, entfliehen.
Дна, *f.* Gebärmutter, *f.*
Дне́вний, *a.* Tag-, Tages-.
Дне́вник, *m.* Tagesblatt, Journal, *n.*; 2) Tagfalter, *pl.* (Diurna).
Днеда́вний, *a.* alt, aus der Vorzeit *Ш.* II. 151.
Дне́нце, *n. Ч.* V. 110. Art Trinkgeschirr; 2) дненьце́, денце́ *dim.* s. Дно.
Днесь, дне́ська, *adv.* heute, *Ог.* 167.
Дне́шний, *a.* s. Ни́нїшний, *До.*
Дни́на, (*d.* дни́нка), *f.* s. День.
Дни́нї, *adv.* s. Ни́нї *Гол.*
Дни́ньськи, дни́ньць и, *adv.* mit jedem Morgen *Фр.*
Дни́ти, *v. a.* s. Задни́ти.
I. Дни́ще, *m. П. n.* 78. (*aug.* v. день) ein Unglückstag.
II. Дни́ще, *n.* Sitzbrett des Spinnrokkens, *n.*; 2) ча́йки Höhlung des Bootes, *Др.*
Днї, *praep. Wgr.* 128. innerlich, innen, im Inneren.
Днї́вка, *f.* Tagarbeit, *f.* [fluss, *m.*
Днїпе́р, -пра́, Днїпро́, *m.* Dnieper-
Днї́пра, *f.* Dniepernixe, *f. Пїс.*
Днїпро́вий, днїпря́ньский, *a.* Dniepr-. [perfluss, *n.*
Днїпря́нщина, *f.* Land am Dnie-

Днїсте́р, -стра́, *m.* Dniesterfluss, *m.*
Днї́стра. *f.* Dniesternixe, -nymphe, *f. Пїс.*
Днї́стрик, *m.* Nbfl. des Днїсте́р.
Днї́стрівка, *f.* Art Stockente, *f.*
Днїстрова́нка, Днїстря́нка. *f.* Bewohnerin des Dniesterufers; 2) s. Днї́стра.
Днїстро́вий, днїстря́ньский, *a.* Dniester-. [Dniesterfluss, *n.*
Днїстря́ньщина, *f.* Land am
Днї́ти, *v. n.* tagen; днїє es dämmert der Tag.
Дно, *n.* Boden, Grund, *m.* (in e. Fass, Geschirre, Flusse, Meere). * Boden, unterste Schichte (Hefe) der Gesellschaft; 2) Grund eines Gewebes, e. Teppichs.
Днова́ти, (дну́ю, дну́єш), днюва́ти (дню́ю, дню́єш) *Ш.* I. 1. den Tag hindurch verleben.
Днько́вка, *f. gr. С.* I. 215. Rasttag, *m.*
Дну́ка, *adv. ungr.* innen, nach innen, hinein *Гол.* III. 426. *Mi.* IV. 525.
I. До, s. То *P.* I. 59. *Л.* 118; доб= тоб=тоби *Л.* 25. 52.; 2) s. Та; 3) дой= той, то и (і).
II. До (дї), *praep.* 1) mit d. *Genit. Mi.* IV. 519—525. zu, an; nach, bis, hin; до Бо́га моли́ти ся, ру́ки вноси́ти, до кого́ ли́сти писа́ти; до мі́сяця, bis zu Ende des Monats; коси́ти до мі́сяця (при мі́сяци) beim Mondlicht; до зірни́цї, (до) дї-дня vor Tagesanbruch, bei Morgenröthe, до мі́ста nach der St. in die St. до-в-мі́ста, до-в-села́ bis in die Stadt, in das D. hinein; до ти́сяч etc. gegen Tausend etc.; до во́лї genug *Ог.* 115. не до ми́слоньки менї *Me.* 285. nicht nach meinem Sinn; менї не до то́го тепе́р ich habe jetzt dazu keine Lust; ласка́вий до ме́не, gegen mich, mir gegenüber freundlich; лїни́вий до робо́ти; не до сьмі́ху було war nicht zu lachen! до чо́го? wozu? до чо́го то йде́? wohin geht das, worauf zielt das ab? що тобі до то́го? was geht das dich an? до ро́ку три ра́зи dreimal im Jahre; добу́в (до) ро́ку er blieb bis zu Ende seines Dienstjahres im Dienste; 2) *in Zusammensetzungen* mit Verben zeigt es an eine Richtung wohin, (zu welchem Ende, Ziele) u. die Vollendung der Handlung, die das Verbum ausdrückt: zu Ende, ganz, vol-

lends, (*vgl.*недо-)*Ог.*206: hinzu-, heran-; ab-, aus-, er-, ver-, zu. *Mi.* IV. 202—205.

Дóбá, *f.* bestimmtes Zeitmass: Tag u. Nacht: 24 Stunden; 2) Zeitpunkt; Zeitraum, *m.* Periode, *f.* [gen, vern.ehren.

Добáвити, (-вляти), *v. a.* hinzufü-

Дóбавка, *f.* s. Додáток, *Леви.*

Дóбаг, *m. gew. pl.* seltsame Wünsche, Launen.

Добагáти, *v. n.* собі launige Wünsche haben. [voll, distinguirt, *Зап.*

Добáжний, *a.* ausgesucht; geschmack-

Добалáкати, *v. a.* zu Ende das Gespräch führen.

Добачáти, добáчити, *v. a.* bemerken, wahrnehmen; не — nicht genau, nicht gut sehen u. daher nicht erkennen, *Ш.* I. 195. nicht bemerken, kaum sehen. [aufmerksam. *T.*

Добáчливий, *a.* scharf sehend,

Добáчний, *a.* bemerkbar, wahrnehmbar, *T.*

Доберáти (-бир-), дібрáти, *v. a.* zu-, hinzunehmen; zuwählen; auslesen, aussuchen; собі *v. n.* wählerisch, verzogen sein; 2) — ся gut zu einander passen; *b)* дочогó sich an etw. machen, eingreifen; gelangen; einbrechen: до комóри. [gezeichnet.

Добéрський, *a.* vorzüglich, aus-

Добúраний, *a.* eigens wozu gewählt; s. Добірний.

Добúти, добивáти, *v. a.* noch mehr schlagen, vollends schlagen; когó jmdn todtschlagen, ihm den Rest, den Todesstoss geben, den Garaus machen; *jmdn gänzlich ins Verderben stürzen, ruiniren; — торгý einen Kauf abschliessen; — вікý віковóго *Ш.* I. 167. zu Ende des Lebens sich hindurchschlagen, mühselig durchleben; — до бéрега ans Ufer stossen; 2) — ся sich den letzten Stoss geben; чогó etw. erkämpfen, erfechten; mit Mühe erlangen; кудáсь, до міста mit Mühe sich wohin durchschlagen; добивáти ся о що um etw. kämpfen, nach etw. trachten, streben.

I. Добúток, -тка, — смéртний *M.* III. 57. tödlicher Schlag, Todesstoss, *m.*

II. Добúток, -тку (-бы-), *m.* Habe an Vieh, *f.*; 2) Menge, Fülle, *f.* щось добúтком мáти wovon Ueberfluss haben.

Добúтча, -áти, *n.* Vieh, *n.*

Дóбич, добúча. *f.* Beute, *f.*; 2) Vieh, *n.*

Добúчник, *m.* Freibeuter, Räuber, *m.* *Ч.* V. 1052.

Добігáти, добігти, добічи. *v. n.* im Laufe erreichen, einholen; 2) herzulaufen. [das Beste.

Дóбір, *g.* дóбору, *m.* Auswahl, *f.*

Добірний, *a.* ausgewählt, auserlesen, der beste.

Добірчивий, *a.* wählerisch.

Дóблесть, -ести, *f.* † schöner Vorzug, Tugend *f.* [*Ог.* 115.

До-блúзька, *adv. Под.* annähernd,

Добовúй, *a.* eine добá fassend.

Дóбош. *m.* Добошáнка *f. N.* der Berge.

Дóбре (дóбрі. добрó), *adv.* gut, wohl, *Ог.* 114. дóбре мáєш hast Recht дóбре тобі так! geschieht dir recht; добре єму в тим er befindet sich wohl dabei; добрó мені й тільки ich nehme Vorlieb schon damit; дóбре му дав hat ihn tüchtig, weidlich abgeprügelt.

Добремислячий, *a.* gutgesinnt, wohlmeinend. [brav.

Добрéнний, *a.* sehr gut, bieder,

Добрехáти ся, mit dem Lügen an ein (schlimmes) Ende kommen.

Добрú-день! = Добрúй день s. День; добрá-ніч! gute Nacht! добрúвéчер! = дóбрий в.! *Ог.* 94. з.

Добрúдник, *m. H.* 230. Zecher, *m.*

Добри-дóсьвіток, *m. Ос.* (61.) V. 51. als Gruss: gut Morgen!

Дóбрий, *a.* gut; bieder, gutherzig, gütig; 2) echt; tüchtig, до чóго wozu tauglich; 3) чогó дóброго! *Ш.* I. 377. da fehlte noch das! по дóброму in Güte, gütlich.

Дóбринь, *m.* Nbfl. d. Чéремош ч.

Добрúти, *v. a.* begütigen; 2) gutheissen, loben *M.* II. 171; glücklich preisen; segnen I. 44.

Добрійший, *compar. v.* Дóбрий, s. Лýчший; 2) sehr gut *(B).*

Добрінúця, *f.* „ein gutes Herz".

Добрінкий, *Wgr.* XX. добрéнький *a.* gutherzig. [gut (erhalten).

Добріський, *a.* ще — noch ganz

Дóбрість, -ости, *f.* *Кв.* II. 148. s. Добротá, *ГШ.* [figer Mensch.

Добрітка, *m.f.* scheinheiliger, pfif-

Добрó, *n.* etwas Gutes; Tugend, *f.* когó добру нáвчúти, jmdm. den Weg-

zum Guten weisen; 2) Gut, *n.* Hab' u. Gut, Eigenthum, *n.* Habseligkeit, *f.*; 3) Wohltat, *f.* за моє́ добро́ штовх мене́ в ребро́ (vom schnöden Undank); 4) Glück, *n.* Wohlstand, *m.* в добрі ся не чу́є lebt sorglos im Genusse des vollsten Glückes; в до́бра-ми́ру заслаб erkrankte ohne dass man die Ursache weiss; з-добра-ди́ва unverhofft. 5) Buchst. д.

Добро́бит, (-бут *К.*) *m.* Wohlstand, *m.*

Доброві́льний, *a.* freiwillig; 2) *Me.* 147. gutwillig, gutmüthig *Ч.* IV. 86.

Доброві́льність, -ости, *f.* Gutwilligkeit, *f. Пар.* [-duftend *Ш.* II. 270.

Доброво́нний, *a.* wohlriechend,

Добродві́йка, *f. pol.* Pfarrersgattin *Ч.* III. 436.

Добро́дїй, *m.* Wohlthäter, Gönner, *m.*; 2) „gnädiger Herr."

Добро́дїйка, *f. M.* „gnädige Frau;" 2) s. Добродї́телька, [thätig *МШ.*

Добродї́йний, *a.* wohlthätig, mild-

Добро́дїйство, *n.* Wohlthat, *f.*; 2) *coll. Cm.* die Herren, geehrte Herren die Herrschaften, geehrtes Publicum.

Добродї́тель, *IГ.* (-дїятель *МШ.*) *m.* s. Добро́дїй 1); 2) *f. Ос.* (61) VIII. 91. Tugend, *f.* [Wohlthäterin, *f.*

Добродї́телька, *f, Др. с.* 297.

Добродї́тельний, *a. Пр.* II. 269. wohlthätig, gutthätig; 2) tugendhaft, *К.*

Добродї́тельність, -ости. *f.* Gutthätigkeit *f. Пар.* [Добродї́йство 1).

Добродї́тельство, *n. МШ.* s.

Доброду́шний, *a.* gutherzig; gemüthlich. [herzigkeit; Einfalt, *f.*

Доброду́шність, -ости, *f.* Gut-

Доброживчли́вий, *a.* доброжела́тель, *m. Не.* wohlmeinend, gutgesinnt; gewogen, wohlwollend, *Кл.*

Добровиждущий, *a.* † Gutes schaffend *Ш.* II. 239. [licher Apfel (*B.*).

Доброква́ска, *f.* angenehm säuer-

Добромисля́чий, *a.* gutgesinnt, *ГШ.* [redt, *К.*

Добромо́вний, *a.* gut redend, be-

Доброплі́дний, *a.* gute Frucht hervorbringend, *Пу.*

Добросе́рдний, *a. МШ.* gutherzig, barmherzig; hochherzig *Ш.* II. 240.

Добросе́рдність, -ости, *f.* Gutherzigkeit, *f. Пар.*

Доброта́, *f.* Güte; Gutheit, *f.* — се́рця Gutartigkeit *f. Пар.* [Rechtschaffene.

Добротво́рець, -рця, *m. К.* der

Добротвори́ти, *v. n.* wohlthun *ГШ.*

Добротво́рний, *a.* gut wirkend, Gutes stiftend, heilsam, erspriesslich.

Добротли́вий, *a.* gütig, *Тор. ГШ.*

Добро́тний, *a.* (*Си.* 214) guter Sorte.

Доброхі́ть, *adv.* gutwillig *М.* I. 73. freiwillig, *Ог.* 115. [trefflich.

Доброче́сний, *a. Ру.* untadelig,

Доброчи́нний, *a.* wohlthätig, mildthätig, *Cm.* [thätigkeit, *f.*

Доброчи́нність, -ости, *f.* Mild-

Добро́шин, *m. N.* e. Berges. [I. 253.

Добря́га, *m.* herzguter Mensch *Ш.*

Добря́чий (-ящий *Не.*), *a.* s. До́брий: tüchtig, gut gezimmert: ла́вка; 2) gutherzig, herzensgut. [2) s. Добува́ти.

Добу́ване, *m.* Gewinnung, *f. Пол.*;

Добува́ти, добу́ти, *v.* s. erstürmen, einnehmen: мі́ста; 2) herausnehmen, -ziehen, zücken: меч; 3) hervor-, herausbringen, gewinnen; 4) *v. n.* до яко́гось часу́ bis zu einer gewissen Zeit wo bleiben; ти́жня, ро́ку bis zu Ende der Woche, des J. verbleiben (im Dienst); 5) — ся до чого́сь mit Gewalt eindringen, einbrechen; в чого́сь sich herausarbeiten.

Добуткова́не, *n.* Erwerb, *m. К.*

Добу́тний, *a.* erwerbbar.

Добу́ток, -тка, *m.* Product, Resultat, Ergebnis, *n.*

До́буш, до́бош, *m.* s. Довби́ш.

Добуші́вка, *f.* Axt mit schmaler Schneide, *f.*

Довари́ти, (-рувати), *v. a.* gar kochen; 2) heiss schmieden, *Кв.* II. 415.

До́вбавка, *f.* s. До́вбало, довба́ч, до́вбуш, *m.* Specht, *m.* (Picus).

До́вбане, *n.* das Meisseln.

Довбани́на, *f.* Klauberei, *f.*

Довба́ти, *v. a.* stochern, meisseln, höhlen; 2) * viel vergeblich sprechen.

Довба́чка, *f.* Zahnstocher, *m.*

Довбе́нька, довбе́шка *f. dim.* s. До́вбня; 2) Trommel-, Zitherstäbchen, *n.*

Довби́ш, до́бyш, *m.* Trommel-, Paukenschläger, *m.*

До́вбня, *f.* Handramme, *f.* Schlägel, m. (aus Holz); Todtschläger, *m.*

Довг, *m.* Schuld, *f.*

Довга́ль, (-га́нь), *m.* Langmann, *m.*

Довганáстий, *a. Cm.* länglich.
Довгáня, *f.* s. Веретíльниця.
Довгастíнки, *pl.* längliche Pflaumen, *(B)*.
Довгáстка, *f.* Paramecium, *B.*
Довгелéзний, (-енéзний), *a.* sehr lang, überaus lang.
Дóвгий, *a.* lang; langdauernd, langwierig; 2) — а лозá, скакáти в дóвгої лозú Art gymnastisches Spiel *He.*; 3) дóвга *Umsprechung* st. Гáдина, (*vgl.* довгáня). [lang, genug lang.
Довгéсько, довгéнько, *adv.* sehr
Дóвгість, -ости, *f.* Länge, *f.*
Довгобрáзий, *a.* -е лицé länglich, oval, *He.*
Довговáтий, *a.* länglich, oval.
Довговíїй, *a.* mit langen Augenwimpern.
Довговíчний, *a.* langjährig, langlebend; 2)altehrwürdig; 3)dauerhaft; *Кч.*41.
Довговолóсий, *a.* langhaarig.
Довгогрúвець, -вця, *m.* довгогрúвий, *a.* langmähnig; langhaarig.
Довгоклюгий, *a.* — спис *K.* mit langer Spitze. [oval, *He.*
Довгокрýглий, *a.* länglich rund,
Довголíте, *a.* lange Jahre, *pl.* hohes Alter. [Jahre lebend.
Довголíтний, *a.* langjährig, lange
Довгомúна.*f.Др.с.*305s.Домовúна?
Довгомýд, *m. Ч.* II. 95. Art Ungethüm, Halbmensch, Werwolf, *m.*
Довгонóгий, *a.* довгонóжка, *Ч.* IV. 136. langfüssig, Langfüssler, *m.*
Довгонóсий, *a.* mit langer Nase, langnasig.
Довгонóсик, -ика, *m.* -березúнець, *m.* Reben Birkenstecher, *m.* (Rhynchites betuleti); 2) -сливóчник, Pflaumenrüsselkäfer, *m.* (Magdalis pruni); *Зак.*
Довгоóстий, *a.* langbegrannt, *B.*
Довгополий, *a.* mit langen Rockschössen, *Ш.* II. 246.
Довгорýка, *m. f.* довгорýкий Langhand, Langfinger, *m.* (Dieb); 2) langarmig.
Довготá, *f.* Länge, *f.* [Gesicht.
Довготвáрий, *a.* mit länglichem
Довготелéсий, *a.* mit langgestrecktem Leibe, *Гл. б.* 20; 2) hochgewachsen, schmächtig. [thig, *Пар.*
Довготерпелúвий, *a.* langmü-

Довготерпелúвість, -ости, *f.* *Пар.* (-терпіне, *n. K.*) Langmuth, *m.* *Ш.* Langmüthigkeit, *f.* [*Пар.*
Довготривáлий, *a.* langwierig,
Довгоýхий, *a.* langöhrig, Langohr.
Довгохвóстий, *a.* langgeschwänzt.
Довгочерешкóвий, *a.* langgestielt, *B.*
Довгошúїй, *a. He.* langhalsig.
Довгошúйка, *f.* -каченятко entenartiges Halsthierchen, (Trachelius anas) *Пол.*; 2) Otion *B.*
Довгоязúкий, *a.* mit langer Zunge.
Довгýля, *f.* Langfliege; (Longina), *B.*
Довéзти, s. Доповúти.
Дóверг, *m. Пар.* Wurfweite, *f.*
Довергáти, доверéчи, s.Докидáти.
Доверeдувáти ся, durch вередóвање etw. erlangen.
Довершéний, *a.* vollkommen, *Зап.*
Довершúти, (-шáти), *v. a.* vollständig ausführen; vollbringen, vollenden; ergänzen.
Довéсти, доводúти, *v. a.* hin-, zuführen, dazu-, dahinbringen; довóдить ся es trifft sich, es kommt dazu, dahin; менí не довéло ся побáчити ich vermochte nicht zu sehen, hab'es nicht erlebt; 2) er-, beweisen, darthun; begreiflich machen *M.* II. 26.
Довж, *M.* II. 166. *Кл.* довжинá, довжíнь, довжéнь, довжéвінь, *f.* (beträchtliche) Länge, *f.*
Довжáстий, *a.* sehr lang.
Довжéн, *a.* s. Дóвжний.
Довжéнний, довгéнний, *a.* довжéвний *C.*II.18. sehr lang. *Пот.*III.108.
Довжикóві ягоди *H.*275. s. Дерéч.
Довжúти, *v. a.* verlängern, in die Länge ziehen; рáлом der Länge nach das Feld bearbeiten; вікý комýсь — lange leben lassen; — ся sich lange ziehen, lang währen; *Левч.*
Дóвжний, *a.* schuldig, verschuldet.
Дóвжнúк, *m.* Schuldner, *m.*; 2) Augentrost, *m.* (Euphrasia offic.).
Дóвжниця, *f.* Schuldnerin, *f.Bax.K.*
Довжнá, *f.* Länge *f.*
Довжóн, *a. gr. Кв.* II. 385. я — ich muss, ich soll, bin verpflichtet.
Довúдний, *a. T.* sichtbar, bemerkbar, merklich.
Довúдність, -ости, *f.* Ansicht, *f.*

Einblick, *m.* Evidenz, *f.* *T.* Sichtbarsein, *n.*

Довишний, (-нїй), *a.* *Мс.* 89. sicher, untrüglich in der Wirkung, — її чари *Л.* 17.

I. Довід, -воду, довідок, -дку *m.* [вед-, вод-] Beweis, *m.* Begründung, Argumentation, *f.* s. Доказ; *ГШ.* *Ил.*; 2) Ursache, *f.* Grund, *m.*

II. Довід, -віду, *m.* довідь-іди, *f.* *Зак.* [вѣд-] Erkundigung, Kundschaft, *f.* *Мак.* за довідом *К.* mit Vorwissen.

Довідати, *v. a.* кого sich nach jmdm erkundigen *Ш.* I. 289; (довідувати) — ся за кого (що), о кім erfahren; Kunde erhalten, sich erkundigen nach jmdm.

Довідний, *a.* B. wirksam; довідно (-е). *adv.* beweislich, sicherlich, gewiss, sichtlich, *Кн.*

Довідця, *К.* *ОБ.* довідчик, *С.* II. 146. *m.* Anführer, Führer, *m.* [vermuthen.

Довіжувати ся, *М.* muthmassen,

Довів, -ову, *m.* Zufuhr, *f.*

Довіле, *n.* Zufriedenheit, *f.* *Фр.*

Довільний, *a.* *М.* III. 126. — на все mit Allem zufrieden, genügsam; in Allem willig; довільно *adv.* genug.

Довільність, -ости, *f.* Zufriedenheit, *f.* *Пар.* [Vertrauen, *n.* Zuversicht, *f.*

Довіра, *f.* *Нс.* довіре, довірене, *Ле.*

Довірений, *a.* довіреник, *m.* *У.* der Vertraute, Vertrauensmann; 2) Bevollmächtigter.

Довіреність, довірність, *Пу.* -ости, *f.* Vertrauen, Zutrauen; 2) Vollmacht, *f.* *С.* II. 102.

Довірка, *f.* Vertrauen, *n.* *Пар.* *Ог.*; 2) Credit, *m.* *Пар.* *Term.*

Довірити ся кому, *Кн.* Zutrauen zu jmdm fassen; довіряти кому jmdm trauen.

Довірочний, *a* Credit-. *Term.*

Довірчивий, *a.* leichtgläubig; *adv.* mit Zutrauen, vertraulich.

Довірчивість, -ости, *f.* Leichtgläubigkeit, *f.* *У.*

Довічний, (-вішн-), *a.* ewig, ewiglich, immerwährend *АД.* I. 334. *Н.* 31.

Довічно, *adv.* s. Доочно (*В.*).

Довміти, *v. a.* *Ру.* s. Надоумити.

Доводити, *v. a.* s. Довести; ким jmds Anführer sein; etw. befehligen.

Доводниця, *f.* Blutader, Vene, *f.*

Доводничий. *a.* zur Blutader geh., Venen-.

Довозити, довезти, довожувати, *v. a.* herbei-zuführen, (mit d. Fuhrwerk); 2) zu Ende fahren.

Доволї, *adv.* genug, hinreichend.

Довольний, *a.* *М.* II. 196. s. Довільний.

Довольнити ся, zufrieden sein, sich zufrieden stellen, Vorlieb womit nehmen, *Зак.* [ність; 2) Willkür, *f.* *Ган.*

Довольність, -ости, *f.* s. Довіль-

Довольство, *n.* *У.* Willkür, *f.*

Довоља, *f.* *М.*+*Б.* 345. Ueberfluss, *m.*

Довомина. *f.* *Ч.* II. 541. s. Домовина *Ог.* 95.

Довпорати, *v. n.* *Зг.* s. Упорати ся.

Довстотку, s. Достотку.

Довтіпний, *a.* *М.* s. Дотепний; aufgeweckt; *С.* II. 155. gescheidt, klug *С.* II. 155. [u. Liebeln zum Ziele gelangen.

Довуркотати ся, durch's Girren

Довшати, *v. n.* länger werden, *Левч.*

Довшки, *pl.* *N.* e. Berges.

Догад, *m.* Vermuthung, Muthmassung, Annahme, Conjectur, *f.* не в догад кому jmd vermag nicht zu begreifen, zu errathen, *Кч.* 26; 2) Zweifel, *m.* Bedenken, *n.*: без догаду *Гол.*; 3) s. Згадка *W.*

Догадати ся, догадувати ся vermuthen, muthmassen; 2) sich besinnen, auf den Gedanken kommen, endlich

Догаджати, s. Догодити. [merken.

Догадка. (*d* догадочка) *f.* s. Догад 1).

Догадливий, *a.* einer der alles ohne (ausdrücklichen) Befehl, auf eigenen Antrieb thut, der leicht von selbst alles weiss, erräth: zuvorkommend; 2) muthmasslich.

Догадливість, -ости, *f.* Eigenschaft des Догадливий: Zuvorkommenheit, Feinheit. *f.* Scharfsinn, *m.*

Догадний, *a.* *ГШ.* zu ergänzen, hinzuzudenken. Tabak, *ГШ.*

I. Доган, (*d.* доганець), *m.* Art

II. Доган, *m.* *К.* s. Догана.

Догана, (*d.* доганочка), *f.* Vorwurf, Tadel, *m.* Rüge, *f.*

Доганка, *f.* *У.* s. Догадка.

Доганний, *a.* voll Tadel, rügend, vorwurfsvoll, *Кл.*

I. Доганяти, догоняти, *v. n.* кому

an jmdm etw. aussetzen, jmdn tadeln, rügen; jmdm lästig werden, arg zusetzen.

II. Доганяти, догонити, дігнати, v. a. einholen; nacheilen um zu ereilen, erreichen. [няти I.

I. Догаряти, s. Догорити; дога-

II. Догаряти, догоріти, v. n. zu Ende ver-brennen, erlöschen; 2) * seinem Ende nahen.

Догідний, a. bequem, angemessen.

Догідність, -ости, f. Bequemlichkeit; 2) Befriedigung, f.

Догін, догінь Ф. -бну, m. на-з-догін, в догінь -итй Ф. forteilend um einzuholen, з ким — um die Wette.

Догледіти, v. a. und — ся s. Доглядіти.

Доглотити ся, durch e. Menge (глота) Leute sich durchdrängen.

Доглупати ся до чого etw. mit Mühe begreifen, dahinterkommen, §.

Доглядати, доглянути, v. a. nach etw. nachsehen, auf etw. ein wachsames Auge haben, Acht geben; 2) pflegen, warten; — ся М. II. 102. на щось s. Приглядати ся чомусь, до чогось; b) sich gutpflegen.

Доглядачка, Не. доглядниця, f. f. Aufseherin, Beobachterin; 2) Pflegerin, Wärterin, f.

Доглядіти, доглянути, v. a. wahrnehmen; — ся чого etw. auffinden.

Доглядчик, m. Левч. Aufseher, Wärter, m.

Договір, -бру; pl. Ш. II. 77. m. Vertrag, m. Uebereinkunft, f.; Verbindlichkeit, f. Friedensbedingungen, pl. 2) Vorwurf, m. Ме. 47.

Договірний, a. K. den Vertrag betreffend, Vertrags-, vertragsmässig.

Договорене, n. Пол. Redeschluss, m. (peroratio).

Договорити, договорювати, v. a. zu Ende reden, sagen, erzählen; ein Gespräch endigen; die letzten Silben aussprechen; 2) кого Ко. 31. bestellen, dingen; 3) кому zureden; b) mit harten Worten jmdm zusetzen, jmdn reizen; 4) — ся до чого das Gespräch auf etw. bringen, lenken; b) sich (Dat.) durch Reden Ungelegenheiten zuziehen; c) о чім worüber einig werden, übereinkommen, etw. verabreden P. II. 149.

Догода, f. Annehmlichkeit, Bequemlichkeit, f. pl.: Genüsse, pl. Ф.; в догоду Т. zu Gefallen, zu Nutz und Frommen, zum Besten, zu Gunsten, im Interesse.

Догодити, догаджувати, v.n. кому jmdm willfahren, recht thun; jmdn befriedigen; 2) jmdm arg zusetzen.

Догодливий, a. dienstfertig, zuvorkommend, Левч. [fertigkeit, f. Левч.

Догодливість, -ости, f. Dienst-

Догодне, adv. М. I. 25. genügend; befriedigend. [ernähren, pflegen; mästen.

Догодувати, v. a. zu Ende, völlig,

Догонь, догоня, f. P. I 86. Einholung, f. das Ereilen; пішов у догонь machte sich auf um zu ereilen, setzte nach.

Догонити, s. Доганяти II.

Догонка, f. gr. Ко. 217. das Nachlaufen, Nachsetzen; в догонку um zu ereilen, um die Wette. [oben.

До-гори, adv. in die Höhe, nach,

Догорити, v. n. кому viel Leid, Ungemach (горе) jmdm bereiten, arg zusetzen Н. п. 33. [ряти II.

Догоріти, догорювати, s. Дога-

Доготь, g. дігтя, m. Birkentheer, m.

Дограбок, -бку, m. Ende der Erntezeit, der Heumahd.

Дограничувати ся, die Grenzen auf dem Rechtswege zu bestimmen suchen.

Доггяр, m. Theerbrenner; Theerverkäufer, m.

Доггярня, f. Theerbrennerei, f.

Догуляти ся чого, до чого dh. unordentliches Leben sich Ungemach zuziehen.

Доґи, pl. Fassdauben, pl. [dęgi].

Доґмат, m. Dogma, n.; доґматичний, a. dogmatisch.

Дьоґнути, v. n. §. stechen, stossen.

Додаване, додане. n. das Hinzugeben, -thun, -fügen; Addieren, n. Addition, f.

Додавати, додати, v. a. hinzu-, bei-, zugeben, -setzen, fügen; 2) addieren; 3) *охоти комусь jmds Lust steigern, mehren. [satz-, Supplement-.

Додатковий, a. nachträglich, Zu-

Додатний, a. positiv, Пол.

Додатник, m. Addend, Summand, m.

Додаток, -тку, m. Beigabe, Zulage, Beilage, f. Zusatz, Nachtrag, m.

Додаточний, a. -а вартість Mehr-

wert, *m.* — — прáці M. der Arbeit, *Под.*

Додáча, *f.* Zugabe, Zufügung, *f.* *He.*

Додбáти, *v. a.* hinzuerwerben, vermehren *Ш.* I. 155.

Додéржане, додéржуване, *n.* das Behalten, Aufbewahren, Einhalten.

Додержáти, додéржувати, *v. a.* aus-, hinhalten, aufbewahren; слóва sein Wort halten.

Додивúти ся, до чóго genau zusehen, einblicken, wahrnehmen. [hen, *T.*

Додúвлюване, *n.* fleissiges Zuse-

Додïвáти, *v. n.* s. Докучáти *Тор.*

Додíльний, *a.* bis nach unten; -а сорóчка *H.* 263 aus einheitlicher Leinwand b. n. u. [ziehen, *Зак.*

Додля́ти ся, sich zu Ende (lange)

Додміря́ти, *v. n.* до хáти *M.* (*Веч.* II. 74) sich in der Richtung der Hütte nähern, sich dahin richten.

Додýднование, *n.* *T.* (*пр. поч.* 39) Ergründung, *f.*

Додýмати, *v. a.* hinzudenken, ausdenken *Ш.* I. 367; — ся до чóго etw. begreifen, worauf kommen; 2) muthmassen. [kommen, Durchdrängen.

Додýра, *f.* *He. n.?* 157? das Durch-

До-душí, *adv.* всї — alle bis auf die letzte Seele, den letzten Mann.

До-éден, *a.* jeder bis auf den letzten всï до еднóго.

Дóене, *n.* das Melken. [*Ог.* 75. 76.

I. Дож, дождж *m.Зап.* II.410 s. Дощ,

II. Дож, дóжа, *m.* Doge, *m.* *ГШ.*

Дожáрувати, *v.a.МШ.*s.Допікáти.

Дожáти, s. Дожинáти.

Дождéнний, *a.* *Левч.* s. Дощúстий.

Дождж́анка, *f.* Regenwurm, *m.* (Lumbricus agricola). [дувати ся.

Дождовáти ся, *H.* 197 s. Дожú-

Доживáти, дожúти, *v. a.* zu Ende leben: вікý den Rest seiner Tage, seine Lebenszeit verleben, *P.*I.3.; 2)erleben.

Доживóтє, *n.* Leibgedinge, *n.* Leibrente, *f.* lebenslängliche Pension; -er Besitz, *He.* *Пар.*

Доживóтний, *a.* lebenslänglich.

Дожидáне, *n.* das Erwarten, Erwartung, *f.* [erwarten; warten, zuwarten.

Дожидáти, дожúдувати (ся) *v. a.*

Дóжин, *a.* *Ф.* des Dogen. [(жéнцї).

Дожинáти, *v. a.* zu Ende abernten

Дожúток, -тку, *m. pl.* дожúтки Erlebnisse, *pl.* *Зар.*

Дóжка. *f.* *Сб.* I. 341. Wasserfass, *n.*

Дозвідати ся до когóсь *Гол.* III. 391. s. Довíдати ся.

Дозвíле, *n.* *Ко.* 100. Musse, Musse-Ruhezeit, *f.* Feierabend, *m.*; 2) Wohlhabenheit, *f.*

Дозвóлити, (-ля́ти), *v. a.* bewilligen, erlauben, gestatten; — ся Erlaubnis nehmen.

Дозволéне, (-лїне), *n.* Erlaubnis, *n.* Gestattung, *f.*; Fügung, *f.* [Fülle.

До-звóлу, *adv.* nach Belieben; in

Дóзвук, *m.* *Зг.* (*Пр.* II. 43) Accord, harmonischer Ton; *pl.* 77. Harmonie, *f.*

Дозéмний, *a.* tief bis zur Erde (reichend), niedrigst, *K.*; fussfällig *Ш.* II. 240.

Дозимувáти, *v. a.* durch-, überwintern. [überwachen; 2) pflegen.

Дозирáти, *v. a.* beaufsichtigen.

Дóзір, -ору, *m.* Aufsicht, Pflege, *f.*

Дозірлúвий, дозíрний, *ОП.*: -не óко *a.* fleissig beaufsichtigend, einsehend, scharf sehend. *ВБ.*

Дозíрнїй, *a.* *He.* -я росá vor Tagesanbruch *vgl.* До-зóрі.

Дознáване, дознáне, *Левч.* *n.* Erkenntnis, Erfahrung; Ueberzeugung, *f.*

До-знакú, *adv.* комýсь jmd weiss, ist ihm bekannt.

Дознáлість, -ости, *f.* *ОП.* Verständnis, *n.* Sachkenntnis, *f.* [vollends.

До-знакý так, *adv.* *Ф.* ganz so,

Дознатé, *n.* Untersuchung, Erkundigung, *f.* [*Ш.* I. 246. s. Дізнáти ся.

Дознáти, дознавáти, *v. a.* erfahren,

Дозолúти, (-ля́ти) *v. n.* комý s. Догорúти, *M.+Б.* [seher, *m.*

Дозóрець, -рця, дозóрця *m.* Auf-

До-зóрі, *adv.* vor Tagesanbruch.

Дозорувáти, *v. a.* s. Наглядáти.

Доспівáти, дозрíти *v. n.* völlig reifen, reif werden; 2) mannbar werden.

Дозрíлий, *a.* s. Зрíлий.

Дозрíлість, -ости, *f.* s. Зрíлість.

Дозхíднїй, *a.* vor Tagesanbruch, *ІГ.* (до схóду сóнця). [*Зак.*

Дóйда, *m. f.* Jagd-, Spürhund, *m.*

Дóйка, *f.* Melkschaf, *n.*

Доймáти, *v. a.* ergreifen, erfassen; — до живóго jmdm bis ans Leben kommen, tief, schwer treffen *Кч.* 55.

Дойменний, *a. T.* s. Дісний, -а правда. [Lied.

Дойна, *f.* — волоска moldauisches

Доиск, *m. Вах.* Resultat der Forschung, der Untersuchung, *n.*

Дойшик, *m.* s. Дощик, дощ.

Доїдати, доїсти, *v. a.* vollends aufessen, aufzehren. [zu essen.

Доїжно, *adv. .Н.* 203. genug, satt

Доїзд, *m.* Zufahrt, *f.*

Доїзджати, доїздити, *v. n.* bis wohin fahren, zu- auffahren; Доїзджачий, *s. a. m.* der den Jagdhunden nachsetzt u. ihnen das gefangene Wild abnimmt, *C.*; Aufseher über die Jagdhunde.

Доїльниця, *f.* s. Дійниця.

Доісторичний, *a.* s. Передісторичний.

Доїти, *v. a.* melken.

Доїхати, *v. n.* s. Доїзджати; — кому кінця hat ihm den Garaus gemacht, hat ihn völlig ruinirt.

Дока, *m.* Sachkenner, Kenner, *m.* der Gescheite, *Зак.*

Доказ, *m.* Beweis, *m. Кв.* II. 315.

Доказати, доказувати, *v. a.* zu Ende sagen; 2) beweisen, erweisen; * — свого etw. durchsetzen; 3) доказувати, *v. n.* ausgelassen sein, böse Streiche spielen; — серденьку *Мс.* 264. hart zusetzen.

Доказка, *f.* Erörterung, Ausführung, *f*; 2) доказка Liquidation, *f.*

Доказний, *a.* beweisend, *K.*; доказно, *adv. B.* mit Beweis, ad oculos; 2) ausführlich, eingehend, *E.*

Доказчик, *m. Кв.* II. 314. Beweisführer, Ankläger, *m.*

Докаль, *adv.* s. Доки.

Доканати, *Ш.* II. 24. s. Доконати *.

До-канора, (-ну-) *adv. Л. гр.* 134. підрав ся — bis zum letzten Lumpen, bis auf das letzte Ueberbleibsel.

Доки, докіль, докіля, *adv. Ог.* 162. bis, bis so lange; wie lange; 2) bis wie weit.

Докивати ся чого s. Доторкати ся.

Докидати, докинути, *v. a.* bis wohin werfen; (mehrmals) zuwerfen; 2) — ся кого jmdn anrühren, *Ф.*

Докисати, докиснути, *v. n.* genug sauer werden.

Докінчене, *n.* Beendigung, *f.*

Докінчити, *v. a.* enden, beendigen; * — ся verenden, sterben.

Докіптити, *v. a.* s. Дослідити.

Докір, -ору *m.* Vorwurf, Tadel, *m.* Rüge, *f.*

Докірливий, *a.* vorwurfsvoll, *Нс.*

Докірно, *adv. T.* rügend, *ОП.* empfindlich, anzüglich; gehässig.

Докія, *f.* Eudokia.

Доклад, *m.* Zusatz *m*; Zugabe, Zulage, *f.* на-доклад *(Фр.)* s. Докладно, genau.

Докладати, докласти, *v. a.* zusetzen, zugeben, zulegen; — хати zu Ende ausbauen; 2) *gr. P.* I. 105. Bericht erstatten. [Вигадка *Н.* 254.

Докладка, *f.* s. Доклад; 2) * s.

Докладний, *a.* vollständig, ausführlich; 2) genau.

Докладність, -ости, *f.* Vollständigkeit, Ausführlichkeit; 2) Genauigkeit, *f.*

Докладчик, *m. gr.* Berichterstatter, Referent, *m.* [fen, bis er hört.

Доклйкати ся кого jmdm zurufen, bis er hört.

Докля, *adv. Н. п.* 72. s. Доки *Ог.* 162.

Докмітити, *v. a.* *(Ф.)* auf die Spur von etw. kommen, etw. wahrnehmen.

Докозакувати ся, als козак (etw. Schlimmes) erleben.

Докола, s. Доокола.

Доколик, *m.* Wirtel, *m. B.*

Доколичний, (-йшн-)*a.* umliegend.

Доколінниці, *pl.* s. Поколінниці.

Доколоти, доколювати, *v. a.* zu Ende stechen; abschlachten; den Todesstoss versetzen. [*f. Гол.*

Доконалене, *n.* Vervollkommnung, *f. Гол.*

Докональний, (-алий *Пар.*) *a.* s. Доскональний. [kommenheit, *f. Гол.*

Докональність, -ости, *f.* Vollkommenheit, *f. Гол.*

Доконати, доконувати, *v. a.* vollbringen, vollenden; * völlig verderben, den Todesstoss versetzen; 2) beweisen; 3) — ся s. Переконати ся.

Доконечний, *a.* durchaus nothwendig; unfehlbar, unwiderruflich; доконечно, доконче, *adv.*, не — далеко nicht so sehr weit. [Nothwendigkeit, *f.*

Доконечність, -ости, *f. Св. Пар.* Nothwendigkeit, *f.*

Докопати, *v. a.* zu Ende graben; — ся чого auf etw. beim Graben kommen, stossen.

Докора, *f. М.+Б.* 269. s. Докір.

Докоритель, *m.* der jmdn einer Schuld überführt, der rügt, *Пу.*; 2) Immertadler, *m. K.*

Докоря́ти, *v. n.* кому́ чим jmdm Vorwürfe machen, jmdn rügen.

Докоснýти ся berühren, чогó.

Докохáти ся, bis zum Ziele, zu (unseligem) Ende lieben.

Докроіти, докрáювати, *v. a.* völlig zuschneiden. [völlig winden; v. zwirnen.

Докрути́ти, докру́чувати, *v. a.*

Докторáльно, *adv.* wie e. Doctor, im akademischen, kathedermässigem Ton, *Кн.* [ctorat, *n.* Doctorgrad, *m.*

Доктóрат, *m.* доктóрство, *n.* Do-

Докторизувáти ся, sich doctorisieren.

Дóкторка, *f.* Weib das curiert.

Докторóва, *s. f. a.* Doctorsfrau, *f.*

Доктóрский, *a.* Doctor-.

Доку́ди, *adv. Левч.* s. Дóки, дóкіль.

Доку́ка, *f. Гр. С.* II. 133. s. До-

Дьóкул, *m.* s. Дя́тель. [кучли́вість.

До-ку́пи, *adv.* zusammen.

Докупи́ти, докупля́ти, доку́пувати, *v. a.* noch zukaufen; не могу чогó докупи́ти ся ich kann nicht wegen hohen Preises zum Kauf kommen.

Докури́ти, *v.a.* ausrauchen, (люль-

Дóкус, *adv.* ganz, vollends. [ки).

Докучáти; доку́чити, *v. n.* кому́ jmdm lästig sein, jmdn belästigen, jmdm arg zusetzen.

Докучли́вий, доку́чний, *a.* lästig, beschwerlich zudringlich *Ш.* I. 377; langweilig.

Докучли́вість, -ости, *f.* Belästigung, Zudringlichkeit, *f.* schwerer Druck.

Доку́чна, *f. M.* III. 67. Art Kinderspiel, *n.*

Долáдити, *v. n.* s. Догоди́ти.

Долáдний, *a. Макс.* zutreffend, trefflich, richtig, *К.*; 2) prächtig, wohlgeordnet *Макс.* [мáцати ся.

Долáпати, *v. a. Др. с.* 2 s. До-

Долгодéньствіе, *n.* † langes Leben *Ш.*II.240. [pfindlich, drückend *КУ.*

Долегли́вий, *a.* schmerzhaft, em-

Долегли́вість, долéжність,-ости, *У. f.* Leid, Drangsal, *n.*

Долéжати, *v. n.* bis zu e. gewissen Zeit, zu Ende liegen bleiben.

Дóленька, дóлька, *f. dim.* s. Дóля.

Дóлець, -лця, *m. B.* Vertiefung, Furche, *f.* [Zugiessen, *n.* Zugus, *m.*

Дóлив, *m.* дóливка, *f.* доли́ване, *n.*

Доливáти, долля́ти, *v. a.* zugiessen; 2)* ergänzen, *Кн.*

Доливи́на, *f. Пар.* Zugusseisen, *n.*

Дóлин, *a. Кн.* des Loses, Schicksals-.

Доли́на, *f.* Thal, *n.*; доли́нка, *dim.* kleines Thal.

Доли́нний, *a.* s. Долі́шний.

Доли́ти, s. Доливáти.

Долишняни́н, (-лїшн-) *m.* Bewohner der Ebene, der Thäler, *m.*

Дóлище, *n. aug.* s. Дóля *H.* 43.

Дóлї, *adv.* unterwärts, auf der Erde, nieder auf dem Boden; — рікóю stromabwärts; долíв hinab *Ог.* 113.

Долі́вка, *f.* Boden, *m.* Estrich, *n. С.*I.27.

Долíвка, *f.* Handmühlgestell, *n.*

Долíжно, *adv. H.* 203 genug satt zu schlafen.

Долїни́ць, долїли́ць, *adv.* mit dem Gesichte zu Boden gerichtet, *Ог.* 115.

Долі́ский, *a. Kol.*I.92 s. Долі́шний.

Долі́тний, *a.* volljährig, *Кн.*

Долїчи́ти, долі́чувати, *v. a.* zu Ende rechnen; 2) zuzählen, zurechnen.

Долі́шний, *a.* unter, unterwärts, niedrig gelegen.

Долїшняни́н, s. Долишня́нин.

Долобкувáти, *v. a.* reifeln.

Долóвня, *f. С.* das Einfangen, Fang, *m.*?

Доложи́ти, s. Докладáти.

Дóлок, -лка, *m.* Erdgrube, *f. К.*

Доломáн, *m.* Dolman, ungar. Waffenrok, *m.* [ви́на *Ог.* 80.

Доломи́на, *f. Ч.* II. 69. s. Домо-

Долони́стий, *a.* handförmig, *B.*

Долóнний, *a.* s. Середру́чний.

Долóня, *f.* die flache Hand.

Долоти́ти, s. Довбáти.

Долотковáтий, *a.* meisselähnlich, -förmig; keilförmig; *Пол.*

Долотó, *n.* Meissel, *m.* Stemmeissen, *n.*

Дóлочок, -чка, *m.* Grübchen, *n.*

Долóшка, *f. Ф.* s. Долóня.

Дольчиця, *f.* in Zucker eingemachtes Obst [dolce].

Долюбля́ти, *v. a. Не.* 127 не — nicht gern wollen, n. g. haben.

Дóля, *f.* Theil, *Кв.* II. 144. 157. Antheil, *m. С.* I. 19; 2) Los, Schicksal, *n.*; 3) * Lebensgefährte, -in; 4) Hauslattich, *m.* (Sempervivum globiferum).

Долягáти, *v. n.* кому́ hart drücken, sehr schmerzen.

Долягли́вість. *До.*s.Долеглпвість.
Доляни́н, доля́нець, -нця, *m.* s. Долишняни́н.
До́ма, до́маки, *adv.* zu Hause, daheim.
Домавля́ти, s. Домо́вити.
Дома́гане, *n.* Forderung, *f.* Anspruch, *m.* Prätension, *f.*
Домага́тель, *m.* der die Ansprüche erhebt, Prätendent, *m.*
Домага́ти ся fordern, beansprechen; trachten, (чого́сь).
Дома́в, *m.* zu Hause gemästeter Ochs.
Дома́р, *m.* Hauswirt, *m.*
Дома́рство, *n.* das Bleiben zu Hause, bei der Haushaltung, на -ві. [*m.Ф.*
Домата́р, (-тор), *m.* Hausherr, Wirt,
Домато́рствувати, *v. n.* *K.*: домата́р, домонта́р sein.
I. Дома́ха, *f.* *He.* (*Пр.* XI. 1.) 122. то́ня — nahe am Hause liegend, Haus-; 2) die gern zu Hause sitzt.
II. Дома́ха, До́мка, До́мна, *f.* Dominica, Domicella
Дома́цати (-цяти) ся er ausfühlen, tastend u. fühlend entdecken, ausspüren.
Дома́шний, *a.* häuslich, Haus-.
Дома́шність -ости, *f.* *У.* Häuslichkeit, *f.* [*Lgr.* 67.
До́мик *m.* доми́на, *f.* kleines Haus,
До́мисл, *m.* Muthmassung, Vermuthung; впа́сти на — auf den Gedanken verfallen.
Доми́слити ся, домисля́ти (-шля́ти) ся muthmassen, vermuthen, чого́сь auf den Gedanken gerathen, errathen.
Домі́в, *adv.* nach Hause, heim; домі́й *Ог.* I. 88.
Домі́вка, *f.* Haus; *n.* Hütte, *f.*; 2) Haushaltung, *f.* Haushalt, *m.* *P.* I. 64; 3) Vaterhaus, *n.* *K.*
Домівни́к, *m.* Hausgenosse, *m.ГШ.*
Домівни́ця *f.*Hausmagd,*f.Бор.Левч.*
Домі́вский, *a.*häuslich,*Бор.* [Hof,*m.*
Домівство́, *n.* Haushalt, *m.* Haus, *n.*
Домівці́, *pl.* *Піс.* Hausleute, *pl.* Hausgesinde, *n.* [ва́ти ся.
Домізкува́ти ся *B.* s. Домірку-
Домі́нїя, *f.* † Gutsherrschaft; Gutsherrkanzlei, *f.*
Домі́рити, (-рювати), *v. v.* zumessen, gehörig (voll) messen.
Доміркува́ти ся s Доми́слити ся.
Доміти́ти, *v. n.* *B.* wahrnehmen.

Домітува́ти, s. Метикува́ти, медитува́ти. (*Фр.*).
Доміша́ти, *v. a.* bei-, hinzumischen.
Домо́ва. *f.* s. Умо́ва, *Піс.*
Домове́ць, -вця, *m.* — слеза́вий („гриб“), zerstörender Hausschwamm (Merulius lacrymans).
Домови́й, *a.* Haus-, häuslich.
Домови́к, *m.* (böser) Hausgeist, Poltergeist, Lemur, *m* *He.*
Домови́на, *f.* Sarg, *m.*
Домо́вини, *pl.* *Ч.* IV. 560 Besprechung, Uebereinkunft, *f.* (bei d. Heirat); Theil des Hochzeitsfestes *Mc.* 165.
Домо́вити, домовля́ти (-мав-), *v.a.* ausreden, vollends zu Ende sprechen, das Sprechen ergänzen *Ш.* I. 13; 2) кому́ *M.* jmdm vorwerfen e. (rügende) Bemerkung machen; — ся з ким sich verabreden, mit jmdm übereinkommen, *Ш.* I. 391 *Левч.*; *b*) dh Reden zuwege bringen, erlangen; *c*) — чого́ um etw. durch Umschweife ansprechen, worauf anspielen, etw. fordern.
Домови́тий, *a.* *He.* haushälterisch, häuslich, sparsam. *ГШ.*
Домови́тість, -ости, *f.* Sinn für Häuslichkeit, *f.* *ГШ.*
Домови́ще, *n.* Gebäude, *n.*
Домовля́нка, *f.* *Піс.* Bedingung, *f.* Vertrag, *m.*
I. Домо́вний, *a.* aus dem Vertrage hervorgehend, *Піс.*; 2) Bedingung-, *Левч.*; 3) beredt.
II. Домо́вний, *a.* Heimats-, *Term.*
Домо́вність, *f.* Heimat, *f.* пра́во -ости Heimatrecht, *n.* *ГШ.*, ви́казка -ости Heimatsschein, *m.* *Term.*
Домово́дство. *n.* *K.* *ГШ.* Haushalt, *m.* häusliche Einrichtung, *f.*
Домогти́ ся, *K.* s. Домага́ти ся.
Домодержа́вець, -вця, *m.* *Mc.* 395. s. Господар.
Домока́ти, s. Відмика́ти.
Домонта́р, домоту́р, *m.* einer der immer zu Hause sitzt, der das Zuhause bleiben liebt. [zurückgezogene Leben.
Домонта́рство, *n.* das häusliche,
Домоправи́тель, *ГШ.*, доморя́дник, *K.* *m.* Hausverwalter, Haushälter,Haushofmeister,*m.*[tigt,Haus-*ГШ.*
Доморо́бний, *a.* zu Hause verfer-
Доморядни́цтво, *n.* Hausverwal-

tung, Anordnung, *f*. *К*.

Домосида, *m*. *В*. s. Домонтар.

Домотканий, *a*. zu Hause gewoben, (v. der Handarbeit) *К*.

Домочадець, -дця, *m*. *gew*. *pl*. † ein im Hause geborener u. auferzogener Knecht; *pl*. s. Челядь, *К*. *Біл*.

Домощувати ся до кого in die Nähe, in Berührung zu kommen trachten.

Домуване, *n*. Haushalt, *m*. *К*.

Домувати, *v*. *n*. zu Hause bleiben, *Me*. 318; wirtschaften. *Кн*.

Домудрувати ся до чого klügelnd worauf, wozu kommen.

Домурувати, *v*. *a*. zu Ende mauern, — до того mit dem Mauern so weit bringen *P*. I. 6. 2) hinzumauern.

Домчати, *v*. *a*. geschwind wohin tragen.

Домчин, *a*. der Домка (Домаха).

Дон, *m*. Fluss Дон; 2) *pl*. Дони *К*. I. 259 s. Донець 2).

До-на-праху, (*Фр*.) до-нащаду 2) *adv*. bis auf den Grund ganz und gar, gänzlich. [richt, *f*.

Донесене, *n*. s. Донос; 2) Nach-

Донець, -нця, *m*. Nbfl. des Дон; 2) Einwohner vom Don, donischer Kosak.

Донечка, *dim*. *f*. s. Донька.

Донечко, *n*.*dim*.s. Денце. [zur Erde.

До-низу, *Ч*. III. 159 tief zu Boden,

Донимати, *v*. *n*. *МШ*. s. Дійняти.

Донин, дончин, *a*. der Tochter.

До-нині, *adv*. bis heute, bis jetzt.

Донька, (*d*. донтя, донця, доня), Tochter, *f*. Töchterchen, Töchterlein, *n*. *Ог*. 65.

Донний, *a*. -а вудка Grundangel, *f*.

Донос, *m*. Angebung, Anklage, Anzeige, Denuntiation, *f*

Доноситель, доносчик, *К*. *m*. Anzeiger, Angeber, Denuntiant; Spion, *m*.

Доносити, доношувати, *v*. *a*. bis wohin; bis so lange tragen; hinzu tragen; 2) *benachrichtigen, anzeigen.

Донський, *a*. donisch, vom Don.

Дончак, *m*. s. Донець 2).

Донщина, *f*. das Land der donischen Kosaken.

Доня, *f*. s. Донька. [schen Kosaken.

Доняти, *v*. *a*. s. Донимати. дійняти; 2) *Н*. 147 hinzunehmen, -fügen; 3) begreifen, verstehen, muthmassen.

Дообід, *adv*. *Н*. 47. bis zum Mittagsmahle. [herum.

Доокола, *adv*. ringsum, im Kreise

Доорати, доорувати *v*. *a*. zu Ende pflügen. [sicht, bei der Confrontation.

Добчне, (-но), *adv*. offen ins Ge-

Допадати, допасти, *v*. *n*. bis wohin fallen; genau anschliessen; auf jmdn zuspringen, herfallen u. ihn fassen; schnell erreichen, ereilen, treffen.

Допанувати ся mit seinem herrischen Benehmen zum unseligen Ende kommen.

Допевне, *adv*. gewiss, sicherlich.

Допевняти ся чогось auf etw. Ansprüche erleben; fordern. [eben jetzt.

Доперва, допіро, *adv*. eben erst,

Допереберати ся wählerisch sein u. damit schlecht auskommen.

Допечи, допікати, *v*. *a*. ausbraten; gut ausbacken; сонце допікає die Sonne sticht; 2) * кому jmdm arg zusetzen.

Допик, *m*. *Зап*. II. 501.?

Допильнувати чого fleissig beobachten,besorgen, abwarten; ein wachsames Auge auf etw. haben.

Допилювати, *v*. *a*. zu Ende feilen, sägen; 2) * кому s. Докучати.

Допинати ся, *К*. чого darauf dringen, nach etw. trachten; 2) *Лев*ч. s. Допоминати ся.

Допирати, *v*. *n*. gut schliessen, * — свого права против кого sein Recht gegen jmdn verfolgen, *Term*.; * до кого: то до мене не допирає das tritt nicht an mich heran, berührt mich nicht.

Допирувати, *v*. *n*. das Gastgelage zu Ende bringen.

Допись, *f*.Zuschrift, Correspondenz,*f*.

Дописати, дописувати, *v*. *a*. hinzuschreiben; zu Ende schreiben; — ся в листі до кого paar Worte hinzufügen; дописувати до часописи Correspondent einer Zeitung sein.

Дописка, *f*. schriftlicher Zusatz.

Дописуватель, дописник, *Пр*. XIII. 38 *m*. Correspondent (einer Zeitung), *m*.

Допит, *m*. *gew*. *pl*. Nachfrage, Erkundigung, Kundschaft, Nachforschung,*f*.

Допитати ся, допитувати ся erfragen, nachfragen, erforschen, sich erkundigen, за ким, (чим); не — з ким, у кого aus jmds confusen Antworten

nichts erfahren können.

Допи́ти, допива́ти, *v. a.* zu Ende, ganz austrinken, ausleeren; допи́в ся до то́го, що — er kam durch das Saufen dahin, dass —.

До́питка, *f. K.* Frage, *f.* s. До́пит.

Допитли́вий, *a.* fragend, forschend, prüfend; fragselig, neugierig *He. Кн.*

Допитли́вість, -ости, *f.* Wissbegierde; Fragseligkeit, Neugierde, *f. Te.*

До-пів, *adv.* zur Hälfte, halb.

Допікли́вий, *a. T.* schmerzlich, stechend; unerträglich. [Zuschuss, *m.*

Допла́та, *f.* Zuzahlung, Zulage *f.*

Доплати́ти, допла́чувати, *v. a.* zuzahlen. [пле́сти ся s. Доплуга́нити ся.

Допле́нтати ся *Ш.* II. 13. до-

До́плив, *m.* Zufluss, *m.*

Доплива́ти, доплисти, *v. n.* bis wohin schwimmen; 2) zufliessen.

Доплуга́нити ся, ле́дви — mit Mühe kaum hinschlendern, sich hinschleppen.

Доповіда́ти, доповісти, *v. a.* vollends, zu Ende erzählen; 2) wissen lassen, hinterbringen, melden 3) beweisen.

Доповідне, *adv.* (*Фр.*) s. Довідне (-о).

Доподати, *v. a.* чого́сь hinzugeben, *Макс.*

Допомага́ти s. Допомочи́.

Допоми́нане, *n.* Forderung, *f. He.*

Допомина́ти ся чого́, о що, etw. fordern; за ким jmds Recht fordern.

Допомо́га, *f.* Unterstützung Nachhilfe, *f.* Beistand, *m. Кч.* 398.

Допомочи́, *v. n.* кому́ jmdm Hilfe leisten, helfen, jmdn unterstützen.

Допо́мочний, *a.* Hilfs- *ГШ.*

Допото́пний, *a.* vor der Sündflut, antediluvianisch; uralt, altmodisch, *He.*

Доправдо́вувати ся, допра́вдувати ся у кого́ von jmdm die Wahrheit ungestüm fordern; für sein wirklich od. angeblich verletztes Recht heftig eintreten.

Доправля́ти ся, доправо́вувати ся, *H.* 180 rechtlich wofür einstehen; чого́ etw. beanspruchen, auf etw. Anspruch erheben.

Доправува́ти ся, verlangen, fordern; 2) ans schlimme Ende sich processieren. [lig, früher, *Py.*

Допре́жний, *a.* vormalig, ehema-

До-при́кладу, *adv.* angemessen, schicklich.

До́прік, *m. M.* II. 144 Vorwurf, *m.*

Допріка́ти, *v. n.* кому́ vorwerfen, Vorwürfe machen. *Ilic.*

Допрова́дити, (-ваджа́ти), *v. a.* bis wohin führen; es bis zu etw. bringen.

Допро́с, *m. gr.* gerichtliche Befragung, Verhör, *n.*

Допроси́ти ся, допро́шувати ся ко́го́сь о що um etw. dringend bitten, erbitten. [im Untersuchungsprotocoll, *pl.*

Допро́сний, *a.* -і ре́чи Aussagen

Допуска́льний, *a.* angenommen, muthmasslich *Hae.*

Допуска́ти, допусти́ти, *v. a.* zulassen, zugeben, verstatten, stattfinden lassen; *annehmen; — ся чого́ etw. begehen, verüben.

До́пуст, *m.* бо́жий Heimsuchung, Zulassung, Fügung, *f.*; Verhängnis, *m.*

Допусти́мий, *a.* zulässig.

Допусти́мість, -ости, *f.* Statthaftigkeit, Zulässigkeit *f. Term.*

Допу́стний, *a.* -а проса́дина Ebenschurf, *m. B.*

До-путя́, *adv. IГ.* gehörig.

Допу́щене, *n.* Zulassung; 2) Annahme, Voraussetzung, Hypothese, *f. Пар.*

До́ра, *f.* in Stücke geschnittenes, geweihtes Osterbrod (*B*). [ἀντίδωρον].

Дьо́ру да́ти §. *Кв.* II. 204 weglaufen, reisaus nehmen.

Дора́дити, дора́джувати, *v. a.* rathen, zu -anrathen, Rath geben.

Дора́дник, дора́дець, *ВБ.* дора́дця, *K. m.* s. Пора́дник.

Дора́дниця. *f.* Ч. V. 729 s. Пора́дниця.

До́раз, дора́зу, *adv.* auf einmal, mit einemmal, alsogleich; 2) ganz, völlig, (*Фр.*)

Дора́зка, *f. Зг.* Unbill, Verletzung, *f.*

Дора́зький, *Зг.* (*Пр.* II. 260) дора́зливий, *ОП. a.* schlagend, treffend, entscheidend; sinnlich.

Дора́зний, *a. Вах.* schlagend, entschieden; prägnant; 2) pünktlich, *Cm.*

Дораста́ти, *v. n.* heranwachsen.

До́рахува́ти ся, dh langes Rechnen etw. herausbringen, ausrechnen.

Дьорде́і, *pl. rum. Ф.* zur weibl. Kleidung geh.

Дьордя́н, *m.* s. Ґердя́н. [etc. *K.*

Дорека́не, дорека́ти s. Дорі́кане

До-ре́чи, *adv.* *Ш.* II. 221 schicklich, geziemend.

Дорі́дливий, дорі́дний, *a.* schön gerathen, gewachsen; wohlgestaltet.

Дорі́жка, дорі́жчина, *f.* schmaler Weg; Fusspfad, *m.*

Дорі́зати, дорі́зувати, *v. a.* zu Ende schneiden; — до кро́ви bis aufs Blut schneiden; — това́р abschlachten (damit es nicht von selbst crepiert).

Доріка́нє, *n.* Vorwurf, *m.* Ausstellung, Rüge, *f.*

Доріка́ти, доріку́ти, *v. n.* кому́ чимо́сь *М.* II. 120 rügend sagen, vorwerfen. [sachlich, objectiv.

Доріче́вий, *a.* zur Sache geh.,

Доріши́ти, *v. v. M.* die letzte Entscheidung fällen.

До́рко, *m.* s. Сидір. [wagen, *m.*

Дорме́за, *f.* Dormeuse, *f.* Schlaf-

Доро́байло, *n.* alte Schachtel, *f.* 2) s. Обича́йка.

Дороби́ти, дороби́ти, *v. a.* чого́сь zu Ende arbeiten, enden; 2) щось etw. wozu anfertigen; доро́блений, *ptc.* angesetzt, angestückt; 3) ся чого́сь etw. durch Arbeit erwerben, verdienen.

Доробке́вич, *m.* der sich erst ein Vermögen erarbeitet, Parvenu, *m.*

Доро́бок, *g.* дорі́бку, *m.* erworbenes, erarbeitetes Vermögen; Verdienst, Erwerb, *m.* він на дорі́бку er ist Anfänger, (der einen Erwerbszweig begonnen hat); 2) *pl.* дорі́бки s. Обжинки,

Доро́в, s. Здоро́в *Ог.* 91, 4. [зрі́бки.

Доро́га, *f.* Weg, *m.* Strasse *f.* 2) Reise *f.* щасли́ва д! glückliche R!; 3) — в Єрусали́м Milchstrasse, *f*; в доро́зі unterwegs, auf der Reise, auf d. Wanderung; куда́ тобі — ? wohin des Weges; по доро́зі im Vorbeigehen.

Дороги́й, *a.* theuer; kostbar; 2) lieb; з доро́гою душе́ю *Кч.* 297 vom ganzen Herzen, bereitwilligst; *adv.* до́рого theuer.

Дорогітня́, *f.* s. Дорожне́та.

Дорого́вий, *a.* Strassen-, Weg-; дорогове́ s. *n. a.* Strassenzoll, *m.* Wegegeld. *n.*

Дорогоска́з, *m.* Wegesäule als Wegweiser, *Term.* [Verkauf, ?

Дорогото́ва, *f.* *Н.* 205 theuerer

Дорогоці́нний, *a.* kostbar, wertvoll, hochschätzbar.

Дорогоці́нність, -ости, *f.* Kostbarkeit, *f.* hoher Wert; Kleinod, *n.*

Дорожба́, *f.* Licitation, Versteigerung, *f.* *Term.*

Доро́же́нька, дорожи́на, дорожі́вка *Ч.* IV. 280, *f.* *dim.* s. Доро́га 1) 2); дорі́жка.

Дорожи́ти, *v. a.* *Гол.* III. 249 theuer machen, vertheuern; чим etw. hochachten, wert halten; — ся zu viel fordern; * spröde thun.

Дорожне́та, *К.* (-не́ча), дорожня́, *f.* Theuerung, theuere Zeit.

Доро́жний, *a.* *R.* 91 s. Подоро́жний; 2) Weg-, Strassen-, Reise-.

Доро́жник, *m.* s. Подоро́жник.

Доро́зець, s. Дозо́рець, *Ог.* 95.

Дорозумі́ти ся, дорозумова́ти ся auf den Gedanken kommen, zum Verständnis gelangen; merken; muthmassen, errathen; hinzudenken. [mannbar.

Доро́слий, *a. M.* I. 18. erwachsen; 2)

Дорости́, s. Дораста́ти.

Доро́та, *f.* Dickdarm, *m.* (bes. des Schweines). [ges.

До́рош, *m.* Dorotheus; 2) *N.* e. Ber-

Дорошенкі́вщина, *f.* Zeit u. Geschichte des гетьма́н Доро́ше́нко, *К.*

Дортуа́р, *m.* *Не.* Dortoir, Schlafsaal, *m.* [lends, zu Ende hauen.

Доруба́ти, дору́бувати *v. a.* vol-

До-руки́, *adv.* *M.* II. 114 bei der Hand. [händigen, reichen.

Доруча́ти, доручи́ти, *v. a.* ein-

Дору́ченє, *n.* Einhändigung, *f.*

Доручи́тель, *m.* Einhändiger, *m.*

Дорщ, до́рщик, *m.* *Ос.* (62) VII. 40. s. Дощ. до́щик, *Н.* 13. *Ог.* 90.

Доса́да *f.* Verdruss, Aerger, Unwille, *m.*

Досади́ти, *v. a.* zu Ende pflanzen, setzen; 2) * s. Доса́дувати.

Доса́дливий, *a.* ärgerlich, ungehalten, missmuthig, *К.*; 2) mit scharfem, beissendem Witz, *Зар.*

Доса́дний, *a.* genug gross, kräftig; prägnant; ansehnlich: -е́ мі́сто; 2) s. Доса́дливий, stark zusetzend, empfindlich; *adv.* мені́ доса́дно es ärgert mich; ist für mich verdriesslich, unerträglich.

Доса́дник, *m.* Peiniger, Widersacher, *m.* *У.* [*f.* Kraftausdruk, *m.*

Доса́дність, -ости, *f.* *В.* Prägnanz,

Доса́дувати, досажда́ти, *v. n.* s.

Докучати; 2) jmdm Vorwürfe machen, ungehalten sein gegen jmdn, jmdn rügen; sich über etw. ärgern *Не.*

Досьвід, *m.* s. Досьвідчене.

Досьвідити, s. Досьвідчити.

Досьвідний, досвідчений (-чаний *М.* III. 111), *a.* erfahren.

Досьвідчати, досьвідчити, *v. n.* bezeugen, beweisen, кому щось *Ст. Левч.*; 2) erfahren, erleiden.

Досьвідчене, *n.* Erfahrung; 2) Versuch, *m.* Experiment, *n.* *Пол.*; 3) Ueberzeugung, *f.* *Левч.*

Досьвіт, *Ш.* I. 361. досьвіток, -тка, *m.* Morgendämmerung, *f.* Tagesanbruch, *m.* Morgensonne, Morgenstunde, *f.* досьвіта, *adv.* früh, in der Frühe; 2) *pl.* досьвітки gesellige Arbeit u. Unterhaltung in der Frühzeit, (Spinnstube); 3) Nachricht, Kunde, *f.*

Досьвітнїй, *Ш.* I. 285. 157; досьвітковий, *Ст. Не.* in früher Morgenstunde; Morgen- der Tagesdämmerung; -ня зоря Morgenstern, *m.* Morgenröthe, *f.*

Досьвітчаний, *a.* für od. von досьвіток u. досьвітки; -а мати Frau in deren Hause die досьвітки gehalten werden. [Frühspinnerin, *f.*

Досьвітчанка, (-віч-), *f.* *Н* 272

Досегоднїшний, *В.* досьднешний, *У.* *a.* bis auf den heutigen Tag, bisherig. [рішний.

Доселїшний, *a.* *ЛД.* s. Дотепе-

Досередочний, *a.* centripetal, *Пол.*

Доси, доеї *adv.* bis nunzu, bisher, bislang, bis jetzt.

Досидїти, досиджувати, *v. n.* mit Sitzen aushalten, sitzen bleiben bis-.

Досилати, дісилати, *v. a.* zusenden, zuschicken. [dung, *f.*

Досилка, *f.* досилане, *n.* Zusen-

I. Досипати, досипувати, *v. a.* hinzuschütten, -giessen. [schlafen.

II. Досипати, досипляти, *v. n.* noch

Досить, до-сити *Ф.* (*Взч.* 39.) *adv.* genug, genügend viel.

Доситїшати, *v. n.* fetter werden.

Досїпати, *v. a.* чогось erraffen, §.

Доська, *f.* Teodosia.

Доскипати ся до когось s. Чіпати ся; до чогось *Б.* sich zu etw. mit Mühe hindurcharbeiten.

Доскіць *adv.* в — бічи *Фр.* in weiten Sprüngen, hinhuschend. [rhythmisch.

Доскладний, *a.* *ТР.* 236 gereimt,

Доскональний, (-ванний), *a.* vollkommen, ausgezeichnet, tüchtig; доскональне, *adv.* *Шл.* ganz gut.

Доскональство, *n.* *Т.* досконалість, -ости, *f.* Vollkommenheit, *f.* Gipfel, Höhepunkt, *m.* [haschen, erraffen.

Доскочити, *v. n.* чого *К.* etw. er-

Доскула, *f.* arge Belästigung; Bedrängnis, Ungemach, *n.* *Зг.*

Доскулити, доскулювати, *v. n.* кому чим sehr belästigen, arg zusetzen.

Дослати, досилати, *v. a.* zusenden, zuschicken; — ся когось *Н.* 212 durch abermaliges Schicken u. Entbieten jmdn endlich zum Kommen bewegen.

Дослїд, *m.* Forschung, Untersuchung, *f.*

Дослїдити, дослїджувати, *v. a.* nach-, erforschen, aufspüren, untersuchen.

Дослїдний, *a.* *До.* bemerkbar, merklich, wahrnehmbar; zu finden, vorkommend.

Дослїдник, *m.* Forscher, *m.* *К.*

До-слова, *Кн.* = зговоривши ся; à propos. [für Wort, wörtlich.

Дословний, *a.* wortgetreu, Wort

Дословність, -ости, *f.* Wörtlichkeit, *f.*

Дослугувати, дослужити, *v. n.* ausdienen; — ся чого dh. Dienen etw. erhalten, im Dienste erwerben, sich aufdienen. [до кінця *С.* I. 35.

Дослухати, *v. a.* zu Ende hören —

Досмертний, *a.* bis an den Tod, lebelang, *Пу*; 2) tödtlich zehrend *М.* III. 36.

Досмотрити, *a. a.* erblicken, *До.*

Дособкати ся, dahinschlendern.

Досолити, *v. a.* vollends einsalzen; 2) * кому tüchtig, arg zusetzen.

Доспів, *m.* доспіне, *n.* *В.* Reife, *f.*

I. Доспівати, доспіти *v. n.* reifen, zeitig werden.

II. Доспівати, *v. a.* zu Ende singen.

Доспілий, *a.* reif.

Доспілість, -ости, *f.* Reife, *f.*

До-спіху, *adv.* eilig.

Доста, *adv.* *Ф.* s. Досить.

Достава, *f.* доставлене, *n.* Zufuhr, Lieferung, Zustellung, *f.*

Доставити, доставляти, *v. a.* хати zu Ende bauen; 2) liefern, verschaffen, zustellen.

Доставник, *m.* Lieferant, *m. Term.*
Доставочний, *a.* -і гроші Liefergeld, *n. Term.* [verschaffen.
Достарчати, (-чити), *v. a.* liefern,
Достаткувати, *v. a. K.* sich in reichlicher, Fülle ergiessen.
Достатний, *a.* wohlhabend, reich; -а одежа stattlich, *Шл.*
Достатність, *Вах.* достатечність, *Н.* 29. -ости, *f.* Fülle, Wohlhabenheit, *f.* Reichthum, *m.*
Достаток, -тку, *m.* s. Достатність.
Достаточний, *a.* genügend; hinreichend.
Достатчити, *v. a.* beweisen, *Фр.*
Достача, *f.* Ueberfluss, *m.*; 2) Lieferung, Ration, *f. М.+Б.* 158. [чати.
Достачати, достачити, s. Достар-
Достеменно, *adv.* ganz ebenso *Шл.*
Достерегальний, *a. Пол.* erkennbar, wahrnehmbar.
Достерігати, достеречи, *v. a.* erblicken, wahrnehmen, gewahr werden; 2) bewachen, hüten, *Иг.* 47.
Достигати, достигнути, достягати *Нс. v. a.* erreichen, einholen; до цїли das Ziel zu erreichen streben, anstreben; 2) s. Доспівати I.
Достигненє, *n.* Erreichung, *f. Пар.*
Достижний, *a.* erreichbar, *ГШ.*
Достійний, *a.* standhaft, beharrlich, ausdauernd fleissig, *Gr.* 18.
Достланий, *ptc.* zu достлати bedecken, s. Застелений.
Достовірний, *a.* glaubwürdig.
Достовірність, -ости, *f.* Glaubwürdigkeit, *f.* [-но mit Würde, ernst.
Достойний, *a.* würdig, wert; *adv.*
Достойник, *m.* Würdenträger, *m. Term.* [Würdigkeit, *f.*
Достойність, -ости, *f.* Würde,
Достойнопітий, *a.* † würdig besungen *Ш.* II. 215. [stelle, *f.* Rang, *m.*
Достоїнство, *n.* Würde, Ehren-
Достоменно, *adv.* s. Достеменно; 2) *Cm.* s. Именно.
Достота, *f. Cm.* Eigenschaft, Eigenthümlichkeit, Originalität, *f.* Vorzug, *m.*
Достотний, *a. Cm.* s. Благородний.
До-стоту, до-стотку (-стоку), достотне, *adv.* ganz genau so, gar ähnlich, *Ог.* 115. [löblich, würdig, *K.*
Достохвальний, *a.* lobenswert,

Достояти, достоювати, *v. n.* bis zu Ende stehen; unversehrt verbleiben, ausharren; 2) reif werden; 3) слова Wort halten, treu bestehen, *Зар.*; — права sein Recht wahren, durchsetzen; чогось etw. fordern. [gnen, finden.
Дострітити, *v. n.* чогось bege-
Достроїти, достроювати, *v. a.* den Bau vollenden; 2) zubauen.
Достукувати, достукати ся mit endlichem Erfolg anklopfen, erpochen.
Доступ, *m.* Zutritt, Zugang, *m.* в доступ ступати?
Доступати, доступити, *v. n.* hinzutreten, näher treten; чого zu etw. gelangen, etw. erreichen; — ся hineingelangen, reichen, *K.*
Доступний, *a. M.* zugänglich; * gesellig, herablassend, leutselig. [lichkeit, *f.*
Доступність, -ости, *f.* Zugäng-
Достягнути, *v. a.* s. Досягнути.
Досудити ся, *T.* gewürdigt werden.
До-схочу, *adv.* satt, vollauf.
Досяг, *m.* під досягом *У.* in der Schussweite, im Bereiche.
Досягати, досягнути, *v. n.* reichen bis an etw.: до землї; berühren; erreichen; * ergründen.
Досягливий, *a. ВБ.* erreichbar.
До-так, *adv. Фр.* bisher, bis nunzu.
Дотатарский, *a.* час Zeit vor dem Tatareneinfalle.
Дотекач, *m. Зг.* s. Дослїдник.
Дотеп, *m.* Witz, *m.*
Дотепа, *Ко.* 56. дотепність, -ости, *ІГ.* Einsicht, *f.* verständiger Sinn, Geschick, *n. Еор.* Witz, *m.* [bisher.
Дотепер, *adv.* bis jetzt, bis lang,
Дотеперішний, *a.* bisherig, bis jetzt.
Дотепний, *a.* witzig, sinnreich; wakker *ВБ.*
Дотепник, *m.* Witzler, Witzbold, *m.*
Дотепувати, *v. n. В.* sich im Witz ergehen, witzeln. [поки so lange, bis.
Доти, *adv.* bis da, bis hieher; доти,
Дотик, *m.* дотиканє, *n.* das Tasten, Anfühlen; Berührung, *f.* змисл дотику Tastsinn, *m.* [greiflich.
Дотикаемий, *a. Др.* fühlbar, hand-
Дотикальце, *n.* s. Щупальце.
Дотикати, *a. a.* berühren, anfühlen.
Дотиковий, *a.* Gefühls-, -е тїльце Tastkörperchen, *n. Ил.*

Дотирáти, дотéрти, *v. a.* vollends zerreiben. [rühren, leicht berühren.
Дотиркáти, дотиркну́ти ся an-
Дотискáти ся, дотисну́ти ся, sich bis wohin durchdrängen.
Дóтисок, -ску, *m.* Druck, *m.* Bedrückung, *f.* *Фр.*
Дотихчасóвий, *a. pol.* bis jetzt, *K.*
Доти́чити, *v. a.* mit Stangen bestecken: фасóлю; 2) *jmdn, etw. betreffen, anlangen, Bezug haben auf — когó, чогó.
Дóтичка, *f.* Zubehör, *n.* Zugabe. *f.*
Доти́чний, *a.* betreffend, Bezug habend; einschlägig, *Term.*
Дóтїк, *m.* *Ф.* на — сокóли пускáти zum Erreichen, z. Erhaschen, z. Erjagen; 2) * Tragweite, Wichtigkeit, *f.*
Дотїкáти, *v. n.* до чóгось ereilen, erreichen; * чогóсь *Зг.* erforschen, untersuchen. [тиль *Ог.* 161.
Дóтіль, дóтіля, *adv.* s. Дóти, дó-
Доткли́вий, *a.* schmerzlich, stechend *Ос.* (61) III. 28. [gänzlich.
До-тлá, *adv.* bis auf den Grund,
Дотлївáти, дотлїти, *v. n.* zu Ende glimmen, verlöschen. [Дóти.
Дóтля, дóтоль, *adv.* *Гол.* III. 410. s.
Дóтовп, *m.* das Hinzudrängen, Möglichkeit sich hinan-zudrängen, *Кв.*
Дотовпи́ти ся, *H.* 177 sich herandrängen, mit Mühe erreichen.
Дотопи́ти, дотóплювати, *v. a.* zu Ende schmelzen; 2) die Feuerung, d. Heizung versehen.
Дóторк, *m.* *B.* Berührung, *f.*
Доторкáти, доторкну́ти, -торокн-*Левч.*) *v. n.* — ся, s. Дотиркáти; anstossen.
Доточи́ти, дотóчувати, *v. a.* hinzuwälzen; 2) zudrechseln; 3) hinzusetzen, anfügen, anstücken. [Lehren.
Доу́ка, *f.* *Mi.* II. 46 das zu Ende
Доучи́ти, доу́чувати, *v. a.* bis zu Ende lehren; — ся auslernen, noch etw. dazu lernen. [them, *m.* *Св.* s. Дих.
Дох, *gen.* тху, *m.* Hauch, *МШ.* A-
Дóхід, -оду, (*d.* дóхідок, дохóдець,) *m. pl.* дóходи, Einkommen, *n.* Einkünfte, *pl.* Ertrag, *m.* [Einkünfte einbringend, *M.*
Дохíдний, *a.* grossen Ertrag, grosse
Дóхлий, *a.* s. Здóхлий, *C.* I. 66.
Доховáти, дохóвувати, *v. a.* bewahren, erhalten, — ся (крáсного товáру) aufziehen, grossziehen, züchten.
Дохóвок, -вку, *m.* Anwachs, Zuwachs, *m.* (bes. an Vieh) s. Прихóвок.
Дохóдженє, *n.* Untersuchung, Nachforschung, *f.*
Доходи́ти, дійти́, *v. n.* bis wohin kommen gelangen, anlangen; bis wohin reichen, erreichen; менé всьо (*ли́сти*, чутка etc.) дохóдит mir geht (kommt, gelangt an mich) alles zu, ich bekomme, erhalte alles; до царá то дойшлóсь *P.* I. 82 die Kunde davon gelangte zum Czar; 2) zur Reife kommen, reifen; 3) verenden; 4) — чогó nach etw. forschen, etw. erforschen, ergründen, untersuchen, zu erlangen suchen.
Доходнíйший, *a compar.* *Ос.* (61) V. 21 von дохóдний der wohin besser gelangt, dringt. [trägnis-.
Доходóвий, *a.* Einkommen-, Er-
Дохожáлий, *a.* überreif, verblüht, alternd *He.* [rücktes Alter, *He.*
Дохожáлість, -ости, *f.* vorge-
Дохожáти, *v. n.* *M.* II. 104 vorbeigeben s. Доходи́ти.
Дохрáпати ся чогó etw. mit grosser Mühe erwerben.
Дóхтїр, *m.* = дóктор.
I. Дóця, *f. dim.* s. Дочкá, *Кв.* II.122.
II. Дóця̆, s. Дóкія *Ha.*
Доч, *f.* s. Дочкá.
Дóчаклувáти, s. (до)Чарувáти.
Дочалáпати, дочапáти, *v. n.* *M.* mit Mühe dahin trabend gelangen.
Дочáсний, дочасóвий, *a.* zeitlich, endlich, *M.* nur bis zu einer Zeit, provisorisch. [*f.* *Пар.*
Дочáсність, -ости, *f.* Zeitlichkeit,
Дочéканє, *n.* не — твоé! sollst nicht erleben!
Дочини́ти, дочиня́ти, *v. a.* hinzuthun, bei-, zugeben, zufügen. [that, *f.* *B.*
Дочи́нка, *f.* дочи́нок, -нку, *m.* Zu-
Дочитáти, дочи́тувати, *v. a.* zu Ende lesen; — ся чогó beim Lesen auf etw. kommen, durchs Lesen etw. erfahren.
Дочкá, (*d.* дóчечка), *f.* Tochter, *f.*
Дочувáти ся, дочу́ти ся, *МШ.* zu hören bekommen, erfahren; vom Hörensagen wissen *ВБ.*; 2) не- дочувáти schwerhörig sein.

Дочудити ся чомусь *Ст.* worüber staunen, aber das Wunderbare begreifen.
Дочумакувати ся, als чумак erleben, dazu kommen.
Дошатрити ся чого auf die Spur von etw. kommen, §.
Дошвандяти, *v. n.* hinzutrotteln,§.
Дошимрати ся §. ergrübeln, ausschnoffeln.
Дошка, *f.* Brett, *n.* *третьої дошки в голові не мае = нема всїх в дома, бракуе пятої клепки.
Дошкулити, s. Доскулити.
Дошмигати, *v. a.* *IГ.* mit dem Schlag erreichen. [nehm, *Пот.* II. 30.
До-шмиґи, *adv.* не — nicht ge-
До-шниру, *adv.* s. До-нащадку.
Дошпетний, *a.* *IГ.* ordentlich, wohlanständig.
Дощ, *g.* дощу,*m.* Regen, *m.*
Дощанний, дощатий *M. a.* brettern, aus Brettern, aus Latten.
Дощаник, *m.* Brettervorschlag, *m.* -gehäuse, *n.*
Дощевий, *ВБ.* дощовий, дощистий *Левч. a.* vom Regen, regnerisch; düster, trübe. [*dim.* s. Дощ.
Доценько, дощечок, дощик, *m.*
До-щенту, *adv. pol. С.* II. 95 *K.* s. До-нащадку.
Дощина, (-инка), дощечка, *f. dim.* Brettchen, *n.*; 2) -ина Nbfl. der Бистриця срібна.
Дощипками брати abkneipend.
Дощівка, дощовиця, *f.* Regen-
Доюн, *m. He.* 34. 269? [wasser, *n.*
Дойва, *f.* *Пiс.* s. Обявлене, донесене.
Дояви́ти, *v. a.* *Пiс.*s. Обявити, донести.
Драб, (*aug.* -иско, -ище), *m.* Lump, lumpiger Kerl, Halunke, *m.*; 2) bewaffneter Knecht; 3) Viola arenaria.
Драбант, *m.* Trabant, *m.* *Гр.*
Драбаня, драбиха, *f.* lumpiges Weib; Bettlerin, *f.*
Драбастий, *a.*кінь von hohem Mass.
Драбина, (*d.* -инка), *f.* Leiter, *f.*
Драбинчастий, *С.*I.39. драбинястий, драбний, *a.* Leiter, — bis mit grossen Sprossenleitern, Leiterwagen; *einer Leiter ähnlich: so schmächtig, hager.
Драбня, *f.coll.*Lumpen-, Bettelvolk,*n.*
Драбский, *a.* lumpig, bettelhaft; *драбского хліба дерти raufen.
Драбуга, (-бюга) *aug.* s. Драб 1).
Драглий, (*d.* драгленький) *a. M.* zitternd; locker.
Драглїти, *v. n. M.* II. 121 sich regen u. herabhangen, hereinzubrechen drohen (хмари); zittern; 2) gerinnen, erstarren, *Ст.*
Драговина, *f. С.* s. Дряговина.
Драголюб, (-бчик), *m.* *Ч.* V. 34. Art Liebeskraut; Christuslampe, *f.* Wasserandorn, *m.* (Lycopus europaeus); 2) Feldmünze, *f.* Kornpolej, *m.* (Mentha arv.); 3) Salvia nemorosa. [гоцїнний.
Драгоцїнний, *Кч.* 111 s. Доро-
Драгун, *m.* *Ч.* III. 102?
Драґон, драґун, *m.* Dragoner, *m.* *adv.* -оньский, -уньский.
Дражка, *f.* *ungr.* s. Доріжка.
Дражник, (-зник) *m.* Brombeere, *f.* (Rubus).
Дражнити, дразнити, *v. a.* reizen; 2) nennen, heissen mit e. Spitznamen *Ш.* I. 381, чимось.
Дражнїне, *n.Кн.* das Kitzeln, Kosen.
Дражнїти, *v. a.* дощ дражнить vom Fallen eines leichten Regens.
Дразливий, дражливий, *a.* reizbar, s. Разний; kitzlich, heiklich.
Драйка, *f.* e. dralle Dirne.
Драк, *m.* *Иг.* 37 Drache, *m.*
Драка, *f.* Schlägerei, Rauferei, *f.*
Дракати, (дрек-) s- Деркотїти.
Драль, *m.* Drillbohrer, *m.*
Драла, *int.* husch! fort! *a.* він тодї — (дав) er machte nun Reisaus. *P.* I,4.; *Mi.* IV. 511.; 2) драли, *pl.* Füsse des Hasen, (*B.*).
Дралувати, *v. n.* sich flott herumtreiben. [schleisst.
Драля, *f.* Arbeiterin die Federn
Драма, *f.* драмат, *m.* Drama, *n.*
Драматик, *m.* Dramatiker, *m.*
Драматичний, *a.* dramatisch.
Драматурґічний, *a.* dramaturgisch. [matisch dargestellt.
Драмований, *a. K.* als Drama, dra-
Драмуване, *n. K.* das Verfassen von Dramen. [zerrissen,lumpig; ärmlich.
Дран, драний, (*d.* драненький). *a.*
Дранджоли, *pl.* s. Ґренджоли *Ч.* VII. 575.
Драниця, *f.* dünnes spleissenähn-

liches Brett, Daubenbrett *n.*; 2) Raubbiene, *f.* (*Ф.*)

Дранка, дрантина, *f.* zerrissenes, zerfetztes, abgetragenes Kleid, Hemd.

Дранкавий, дрантивий, *a.* zerfetzt, lumpig, schäbig. [tig schlagen.

Дрантавити, *v.a.* zerfetzen; *tüch-

Дранте, *n.* Lumpen, *pl.* * Lumpen-, Bettelvolk, *n.* Schund, *m.*

Дрантивець, -вця, дрантогуз, дрантюх, *m.* Haderlump; armer Wicht in zerlumpten Kleidern. [Sense, *f.*

Драншина, *f. Н.* 304 in d. Räthsel,

Драпак, *m.* Wald-Brombeere, *f.* (Rubus fruticosus); 2) драпака дати s. Драпнути 2); 3) Klauenwehe, *f.* (beim Horn- u. Borstenvieh).

Драпати, драпнути, *v. a.* kratzen, scharren; 2) * Reisaus nehmen, entwischen; 3) — (драпанйти) ся на щось etw. erklimmen, ersteigen.

Драпач, *m.* Gruber, Extirpator, *m.*; 2) alter Besen.

Драпачина, *m. f.* armer Wicht.

Драпачка, *f.* Werkstück zum Abschürfen der Leinkapseln, *n.*

Драпіжка, *f.* bösartiges Thierchen, *Ст.*

Драпіжник, *С.* (*Фр.*), драпіка, *К. m.* Räuber, Raubritter, Buschklepper, *m.*

Драпустан, *m.* Azalea pontica.

Драпцем, драпци (-цї), *adv.* побічи sich rasch aus dem Staube machen, Reisaus nehmen.

Драпцювати, *v. n.* entlaufen.

Драпчастий, *a.* nicht gut mit dem Fuss auftretend, (*В.*).

Драстувати, *Р.* I. 42 s. Здраствувати.

Драта, *f.* s. Дратівля.

Дратва, *f.* Pechdraht, *m.*

Драта, s. Дерти.

Дратка, *f. Др. с.* 406. s. Стежка.

Дратівля, *f.* Bedrückung, Schinderung; Qual, Marter, *f. Ст.*

Дратниця, *f.* s. Дратва?

Дратувати, *v. a.* s. Дражнити; — ся hadern.

Драхлавий, *a. Зг.* s. Дряхлйвий.

Драч, драчка, *m.* raufiustiger Bube.

Драча, драчка, *f.* s. Драка; 2) Erpressung, Schinderei, *f.* Steuerdruck, *m.*

Драчливий, *a.* драчун, *m.* rauflustig, händelsüchtig, *Пол.*

Драчливість, -ости, *f.* Reizbarkeit, Stössigkeit, *f. Пол.*

Драчний, *a.* зуб Reisszahn, Hundszahn, *m. Пол.*

Драшинути, драшпати, *v.a.* ritzen, verletzen.

Драшпак, *m.* alter Besen.

Драшпанка, *f.* vergoldete aus Federfahne gemachte Blumen (in Grünspan gefärbt).

Дреботати, *v. a.* schnell sprechen.

Дреботуга, *f.* s. Цокотуха.

Древина, *f. Ш.* I. 240 s. Деревина.

Древесний, *a.* Baum-, *М.* III. 28.

Древіночка, *f.* hölzernes Schüsselchen. [gelass, *n.*

Древітня, *f.* Holzstall, *m.* Holz-

Древле, *adv.* † in der Vorzeit.

Древнїй, *a.* † alt, uralt.

Древнїти, s. Дрегнавіти.

Древно, *n.* faules Holz. [mer, *pl.*

Древность, *f.* † *Ш.* II.46. Alterthü-

Древо, *n.* † *М.* II. 144. *Кн. Фр.* s. Дерево.

Древоруб, *m.* s. Дроворуб.

Дрегот, *m. V.* Zuckung, *f.* дреготá *f.* дреготїти s. Дриготá etc.

Древвиве, *n. coll.* Gerümpel, alter Plunder, altes Geräthe.

Дрелїх, *m.* Drillich, *n.* [dler, *m. Т.*

Дрелїхар, *m* Drillicherzeuger, -händ-

Дрелїховий, *a.* aus Drillich.

Дрема, *f. М.* Schlummer, *m.*

Дременути, *v. n.* sich aus dem Staube machen, hastig entfliehen, entwischen.

Дремехнути, *v. a.* derb schlagen.

Дренький, *a. Ме.* 235?

Дренькіт, -оту, *m.* Gerassel, *n.* das Zirpen. *ОП.* [dröhnen.

Дрентїти, дренчати, *v. n.* klirren,

Дресувати, *v. a.* dressieren, abrichten. [primulgus europ.).

Дриглик, *m.* Ziegenmelker, *n.* (Ca-

Дриглї, *pl.* Sulz, *f.* gallertartige Lake od. Masse. [rinnen.

Дриглїти, *v. n.* zu Gallerte ge-

Дригльовина, *f.* Gallerte, *f. В.*

Дригнавіти, *v. n.* moderig u. dadh. brüchig werden. [лїти, *v. n.* zittern.

Дригонїти, дриготїти, дригу-

Дриготá, *f.* das Zittern; 2) * Ungemach, *n.* [zuckt, zappelt.

Дриґа, *m. f.* der (die) mit Füssen

Дриґавка, *f.* das Schlottern, Zittern der Füsse.

Дриґати, *v. n.* zucken, zappeln.

Дриґотливий, *a.* -а погода Gra-

sel verursachend, kühl, kalt.

Дриґулька, f. trippelnder Gang, Зак.

Дриж, m. pl. дрижі Fieberfrost. -schauer, m.

Дрижавка, f. s. Дриготá 1).

Дрижáк, (-жик), m. das Zittern; pl. -кú їсти vor Kälte zittern H. 14; схóплять тебé — das Zittern, d. Gruseln wird dich befallen.

Дрижáти [дрижý, -жúш, жúть], v. n. zittern s. Дрожáти.

Дриженéць, -вця, m. дриженú- [на. f. s. Дриглї.

Дрижúфіст, -фоста, m. Wippsterz, e. mit d. Schwanze (Sterze) wippender Vogel: Rothschwänzchen, (Phoenicurus) Mi. II. 370.

Дрúзнути, v. n. §. s. Дременýти.

Дрик, m. — жóвтий, Pferde-Magenfliege, f. (Gastrus equi); 2) s. Ґедз. Пол.

Дрúлити, s. Дрýлити.

Дрилювáти, v. a. drillen, bohren, drieseln; 2) s. Вúпучати.

Дрúмба, (-ля), f. Brummeisen, n. Maultrommel, f.; 2) * grosse Magd.

Дрúндати, v. n. trippeln. [pler, m.

Дрúндик, m. Bein. des Индик, Trip-

Дринять, v. n. §. s. Жúти: проживáти (Фр.).

Дрискýля, дрúслявка, f. Art Pflaumen von früher geringer Sorte.

Дрисливúцї, pl. дрúсля, f. s. Сирливúцї, Зак.

Дрислúвцї, pl. s. Дрискýля (Obst).

Дристáти, [дрúщу, дрúщеш], v. a. laxiren. [cus reticulatus).

Дристокóв, m. Saffran, m. (Cro-

Дрúшнї, pl. s. Дриглї.

I. Дріб, дріб (дриб), int. vom zierlichem Trippeln Кв. II. 90.

II. Дріб, g. дрóбу m. coll. Hausgeflügel, n.; 2) junge Schafe Мог. s. Дріботá 1).

Дрібен, a. s. Дрібнúй.

Дрібка. f. дрібóк, -бка, (d. дрібóчок, -бóцїчок) m. Etwas; Kleinigkeit, f. Фр.; Brocken, m. дрібку, adv. ein wenig, ein Bischen, ein Stückchen.

Дрібнúй, (d. -бнéнький, -бóнький) a. klein; kleintheilig, kleingemacht; -i грóші kleines Geld: не мáю дрібнúх habe kein Kleingeld; unansehnlich, gering, geringfügig; fein, schwach, kraftlos; dünn; — дощ mit kleinen aber dichten Tropfen; i слёбзи, reichliche Thränen; -á шляхта niedriger, kleiner Adel; 2) дрібнїйше compar. adv. Ч. II. 577 s. Подрібнїйше.

Дрібник, m. Verfertiger kleiner Sachen in Glashütten.

Дрібнúця, f. Kleinigkeit, wertlose, Sache, Geringfügigkeit; 2) sehr fein gesticktes Kleid (плáхта) Л. 162; 3) pl. Art weibl. Haarfrisur in feinen, schmalen Flechten. [wörter gebrauchen.

Дрібнúчити, a. a. Verkleinerungs-

Дрібнїти, v. n. kleiner, winziger werden Ш. II. 247.

Дрібновúд, m. Пар. Mikroskop, n.

Дрібновúдний, a. mikroskopisch Пар. [schwachköpfig, bornirt

Дрібноголóвий, a. kleinköpfig,

Дрібноземéльний, a. zum Kleingrundbesitz geh. К. [Пол.

Дрібнозернúстий, a. feinkörnig,

Дрібнокучерúстий, a. feingekräuselt.

Дрібнолúстий, a. kleinblättrig.

Дрібномаляр, m. Пар. Miniaturmaler, m. [gemälde.

Дрібнообраз, m. Пар. Miniatur-

Дрібнóта, f. coll. die Kleinen, die Geringen. [geld.

Дрібнякú, pl. kleines Geld, Klein-

Дрібостка, f. Не. Einzelnheit, f. Detail, n. s. Подрóбність.

Дріботá, дрібóбщина, Вах. f. alles Kleine, s. Дрібнúця 1).; 2) Н. V. Petit-Schrift, f. [traben; 2) plärren, plauschen.

Дріботїти, v. n. trippeln, zierlich

Дріботýн, m. Plauscher, Plauderer, m.

Дрібýшка, f. gew. pl. дрібýшки s. Дрібнúця 3), sgl. Кв. II. 4.; 2) Art trippelnder Tanz der Mädchen Кв. II. 8. 48.; 3) дрібушкú (хлїба), Brocken, pl.

Дрібязок, -зку, m. Kleinigkeit; 2) Einzelnheit, f. К. [нéць.

Дрібчáстий, a. -е зїле s. Бедрі-

Дрівця, g. дрівéць. pl. dim. s. Дрóвá, Ф.

Дріжáти, s. Дрижáти, Ог. 59.

Дріжджéвий, a. Hefen-. [ster, pl.

Дріжджі, -джíв, pl. Hefen, Tre-

Дріжлúвий, a. zitternd, bange.

Дріжýч, adv. partc. = дріжýчи Ф.

I. Дрік, m. s. Дрок I. [zitternd.

II. Дрік, m. gewisser Theil des Hemdes.

Дріковиця, f. Пic s. Дроковúця (vgl. Дрик).

Дрімáйло, (-мáка) *m.* schläfriger Mensch, * Schlafmütze, *f.*
Дрімáти, *v. n.* schlummern.
Дрíмки, дрімливи́цї, *pl.* дрімля́ *Шс. f.* s. Дрімотá 1). [*Гол.* III. 456.
Дрíмко, *m.* Gott des Schlummers
Дрімотá, *f.* Schlummer, Schlaf, *m.*; 2) s. Дрíмко.
Дрімóтний, *a.* Schlummer- *Cm.*; schlummernd, einschläfernd, *V.*
Дрімýх, *m.* Nachtschwalbe, *f.* Tagschläfer, *m.* (Caprimulgus europ.).
Дрíна. *f. H.* 163 schäbige, lumpige, gar-
Дріплó, *n.* s. Дрáнте. *Зак.* [stige Person.
I. Дрíт, *g.* дротá, *m.* Pferdelausfliege, *f.* (Hippobosca equina). [Stricknadel, *f.*
II. Дрíт, *g.* дрóту, *m.* Draht, *m.*; 2)
Дрíта, -ой тай —! s. Дáна 2).
Дрíчний, *a.* (=до річи) anständig, ordentlich, artig *Luts. gr.* 168. *ZP.*
Дрíще, *n.* s. Болóто, (*vgl.* трісте́).
Дрíщі *pl.* s. Дрíжджі.
Дроб, *m.* Bruch, *m.* (in d. Mathem).
Дрóбен, *a.* s. Дрíбен, дрібни́й.
Дроби́на, (д.; -би́нка) *f.* s. Дріб; 2) *coll.* dünne junge Bäumchen; 3) Brocken, *m.* (хлїба); 4) kleingedruckte Stelle im Buche *Кв.* II 137; 5) Kleinigkeit, *f.* 6) s. Дріб. [sorgung des Geflügels, *f.*
Дроби́нниця, *f. He.* Magd zur Be-
Дроби́ти, *v. a.* in kleine Stücke theilen, bröckeln, zerstückeln, kleinbrechen; * verkleinern s. Дрібни́чити.
Дробóк, -бкá, *m.* Ч. IV. 593 s. Дрíбка.
Дробцювáти, *v. n.* trippeln.
Дробя́та, *pl. coll.* Schafe *pl.*
Дрóвá, *g.* дров, *pl.* Holz, Brennholz, *n.*
Дровáрня, *n. f.* Holzhof, Holzplatz, *m. Пар.* [Holz, *n.* Holzstange, *f.*
Дровеня́ка, (*d.* -ня́чка), *f.* Stück
Дрóвно, *n.* (*лемк.*) Holz, *n.*
Дроворýб, *m.* Holzhauer, -hacker, *m.* *Cm.*; 2) Block zum Holzhacken; 2) s. Древíтня.
Дровосíк, *m.* сїрий, Zimmerbockkäfer, *m.* (Lamia aedilis); *pl.* Bockkäfer, (Longicornia). *Пол.* [Holz-.
Дровяни́й, *a. Пол.* s. Деревля́ний,
Дровянки́, *pl.* Pflanzenwespen, *pl.* *pl.* (Phytospheces) *Пол.*
Дрóгане, *Пол.* дрóгнене, *Ил. n.* Schwingung, Oscillation, Vibration, *f.*
Дрогáти, *v. n.* schwingen, vibrieren.

Дрогнáвіти, *v. n.* s. Дригнáвіти.
Дроготá, *f. Пол.* s. Дриготá.
Дрож, дрождж, *f.* Schauer; Schauder, *m.* das Zittren, Frösteln. [tern, beben.
Дрожáти, (дриж-, дріж-) *v. n.* zit-
Дрожáчка, *f.* Zittergras, *n.* (Brizia media). *B.* [Kutsche, *f.* Ч. II. 598.
Дрóжка, *f. Кв.* II. 301 Droschke,
Дрозд, *m.* -бовиня́к Weindrossel, *f.* (Turdus iliaceus); 2) — камíнний (рудохвóстик) Steindrossel, (T. saxatilis); 3) -омельни́к (дерáба) Mitteldrossel, (T. viscivorus); 4) -раби́нник Wachholderdrossel (T. pilaris); 5) -рíжнопівець Spottdrossel (T. polyglottus); 6) — чóрний (кіс, кос), Schwarzdrossel, Amsel, *f.* (T. merula); дрóздиця Weibch.
I. Дрок бріч, *m.* Färber- Ginster, *m.* (Genista tinctoria).
II. Дрок, *m.* s. Ґедз. [в- дрóки.
Дрóки, *pl.* Ф. Spass, böser Scherz,
Дрокови́ця, *f.* heisse Zeit, wann das Vieh herumtobt, da es von Viehbremsen (дрок, дрік, дри.) gestochen wird. [*m.* Ritze, *f.* 2); Splitter, *m.*
Дрóска, *f.* Sprung (auf d. Leder),
Дрóскати, дрóснути, *v. a.* ritzen, verletzen; — ся rissig werden „springen“, sich splittern. [zieher, *m.*
Дротáр, *m.* Drahtbinder; 2) Draht-
Дротíвка *f.* Art Fischangel mit Draht.
Дротови́й, дротяни́й, *a.* aus Draht, drähtern. [überziehen.
Дротувáти, *v. a.* mit Draht binden,
Дротя́нка, -нагáйка, *f.* drahtgeflochtene Peitsche, Geissel.
Дрóфа, дрáфа, дрóхва, *f.* Trappe, *f.* (Otis tarda). [pe, *n. C.* II. 23.
Дрóхвич, *m.* Männchen einer Trap-
Дрóчити, *v. a.* reizen, necken, ärgern.
Дрочли́вий, *a.* Ч. I. 50 s. Драчли́вий; 2) s. Дражли́вий.
Дрощ, *m.* s. Дрож.
Дрóшка, *f. Л.* 116 s. Дрóжка.
Друг, *m.* Freund; Nächste, Gefährte, *m.*
Другáк, (-анéць) *m.* Zweitschwarm, *m.*
Дрýгий, *a.* der zweite; -і півнї das zweite Hahnengeschrei; der andere.
Други́ня, *f.* Freundin, *f. К. Біл.*
Дрýгобіч, *adv.* von anderer Seite.
Другорíдний, (-рóдний), *a. К.* zweitgeboren. [ges.
Другоря́дний, *a. He.* zweiten Ran-

Другосьвітний, *a.* -а формáция Secundärzeit, *f.* *Фр.* [*m.*

Дру́ґаль, *m.* Querbalken beim Floss,

Друґаничка, *Зак.* II. 590?

Друґáр, *m.* junges Kieferbäumchen; 2) Ruder, *n.* *Gr.* 18.

Дру́ґати, *v.a.* flechten, winden, *(B.)*; 2) s. Усукáти. [Gemahlin, *f.*

Дру́жа, *f.* Freundin, Geliebte; 2)

Дру́жба, *f.* *K.* II. 61 s. Дружи́на; 2) *m.* Brautführer, Hochzeitsbitter, *m.*; 3) дружбá, *f.* Freundschaft, *f.*

Дружби́ти, дружикувáти *Кн.*(*Рус.* 91) Brautführer (дру́жба, дру́жко) sein.

Дружелюби́вий, (-лю́бний), *a.* *Ko.* 129 freundschaftlich, leutselig.

Дру́жене, *n.*(freundschaftliche) Vereinigung, Verbindung, *f.*

Дружинá, *f.* Gesellschaft, Kameradschaft; *f.*; 2) *coll.* Gefährten, Begleiter, *pl.*; 3) Gatte, *m.* Gattin, *f.*; 4) — * кидрóва Pfeilgeschoss aus кедри́на.

Дружи́нний, *a.* дружи́нник, *m.* Kriegsgefährte, *m.*

Дружи́ти, *v. a.* (als Freunde) vereinigen, verbinden; — ся з ким jmds Freundschaft suchen, mit jmdm Fr. schliessen.

Дру́жка, *f.* Brautjungfer, Kranzeljungfer, *f.*; 2) дру́жка-дру́жку einer den anderen, einander, *KC.* IV. 506.

Дру́жко, *m.* Lebensgefährte, *m.* Gemahl, s. Подру́же *Л.* 27.; 2) Brautführer, Bräutigamsführer, *m.*

Дру́жник, *m.* Trabant, Satellit, *m.*

Дру́жнїй, (ний), *a.* Freundes-; 2) freundschaftlich, vertraulich; 3) wacker, tüchtig: *adv.* дру́жно.

Дру́жочок, -чка, *dim.* s. Друг.

Дру́жчини, *pl.* Festmal u. Tanz bei der дру́жка. [(дру́жка) sein.

Дру́жчити, *v. n.* Brautjungfer

Друзáти, *v. a.* §. schneiden.

Друзя́ *pl.* =дру́ги (s. Друг).

Друзя́ка, *m. aug.* guter, alter, biederer Freund, Camerad.

I. Друк, -кá, *m.* Stange, *f.* Stock, *m.*; 2) Hebel, Hebebaum, *m.* *Пол.*; 3) * Taugenichts, Bengel, *m.* *Ф.*

II. Друк, -ку, *m.* Druck, Buchdruck, *m.*

Друкáр, (-áрщик, *Зак.*) *m.* Drucker, Buchdrucker, *m.*; 2) s. Короїд ря́тник.

Друкáрник, *m.* s. Гуля́ка *Gr.* 19.

Друкáрня, *f.* Druckerei, Buchdruckerei, *f.*

Друкáрский, *a.* Buchdrucker-.

Друкóване, *n.* das Drucken.

Друкувáти, *v. a.* drucken, drucken

Друл, *m.* Schiebkarren, *m.* *B.* [lassen.

Дру́ле, *n.* s. Дели́не, Фр.

Дру́лити, друля́ти, *v. a.* s. Тру́тити, тручáти. [VIII. 9)?

Друмекувáти, *v. n.* *Кн.* (*Пр.*

Дру́мхати ся sich kratzen.

Друхнїти, *v. n.* ver-mordern, *B.*

Друхнó, *n.* *B.* s. Порохнó.

Дру́хнути, *v. n.* prasseln; knarren; dröhnen.

Друхотáти, *v. a.* zerschmettern.

Дру́цкати, *v. a.* zu Brei schlagen; zerstossen.

Дру́че, *n. coll.* Stangen, Stöcke, *pl.*

Дручи́на, (дрю-), *f.* s. Дручóк; 2) Schaft, Stiel, *m.* *Ш.* I. 166.

Дручкови́й, *a.* кінь s. Бичови́й.

Дручня́, *f.* *B.* Pumpgestänge, *n.*

Дручóк, -чка. *m.* Stock, *m.* Stange, *f.*

I. Друшля́к, *m.* Durchschlag, *m.*

II. Друшля́к, *m.* s. Киптáр.

Дрюх, *m.* Schnellkäfer, *m.* (Harpalus), *B.*

Дрябчáк, *m.* Kratzdistel, *f.* (Cirsium lanceol.); 2) s. Диви́на. [*m.* *C.* I. 1. 51.

Дрягови́на, *f.* Morast, Moorgrund,

Дря́нь, *f. coll.* *He.* s. Драни́ця, Ґóнта; 2) *gr.* s. Дрáнте. [ritsch!

Дряп, (драп), *int.* beim Kratzen:

Дряпі́чка, *m.* *Ko.* 6. der Sporteln eintreibt. [schwach, siech.

Дряхли́й, (-ли́вий *Фр.*), *a.* zitternd,

Дря́хлість, -ости, *f.* *Пр.* II. 246 Schwäche, Hinfälligkeit, *f.*

Дряхля́к. *m.* Trogulus, *B.*

Дуб, -ба, m. Eiche, *f.* Eichenbaum, *m.*; 2) *g.* ду́бу Eichenrinde, -lohe, Gerberlohe, *f.*; 3) Kahn, *m.* *K.* I. 249. *C.* II. 129; 4) * стáти ду́ба sich bäumen (v. Pferde); ду́бом стáло волóсе, die Haare standen zu Berge; дáти ду́ба *C.* I. 106 sterben. [geln *C.* II. 83.

Дубáсити, *v. a.* §. schlagen, prü-

Ду́бати, ду́бнути, *v. a.* mit Füssen anschlagen, stampfen; s. Ту́пати.

Дубе, *n.* s. Ду́бле. [lopax major).

Ду́бельт. *m.* Doppelschnepfe, *f.* (Sco-

Дубельті́вка, *f.* Doppelflinte, *f.*

Дубе́ць, -бця, *m. dim.* s. Дуб 1).

Дубилйст, *m.* weisse Hirschwurz, (Laserpitium latif.).
Дубйло, *n.* Gerbestoff, *m.*
Дýбина, *f.* Eichenwald, *m.* Eichengehölz, *n.*; 2) Eichenholz, *n.*
Дубиняк, *m.* Eichenruthe, *f.* *Г.*; *pl.* Stockstreiche, *pl.*
Дубйти, *v.a.* gerben; 2)*erpressen *Г.*
Дубівка, *f.* Art дйня (Kürbis); *Кв.* 2) Branntwein auf Eichenknospen aufgegossen.
Дубівнйк, *m.* Gerber, *m.*
Дубінка, *f.* Galläpfel, Knopper, *m.*
Дубінкóвий, *a.* Galläpfel-.
Дубіти, s. Задубіти; Дублéнний, *ptc.* *Ко.* 222 starr vor Kälte.
Дýбкати, s. Дубнйти.
Дýбле, (-бе). *n.* Partie von Eichenstämmen; 2) s. Дубйло.
Дублйло, *m.* *N.* e. Berges.
Дубнйй, *a.* zur Geberlohe geh.; Loh-.
Дубнйк, (-ичóк), дубняк, *К.* II 37. *m.* Eichenwald, *m.*
Дубнйти, дубонйти, дýбнути (тýпн-), *v. n.* mit dem Fuss stampfen; traben; Getöse verursachen. [*N.*e.Berges.
Дубнйця, *f.* Lohbeizwasser, *n.*; 2)
Дýбовáне, *n.* *К.* das wilde Schweifen; Bivouakieren. [cus, *B.*
Дубовéць, -вця, *m.* Lycaena quer-
Дýбóвий, *a.* Eichen, aus Eichenholz; — рак Hirschkäfer, *m.* (Lucanus cervus).
Дубовйк, лящ —, *m.* Bley (Abramis brama), der damals leicht gefangen wird, wann die Knospen an d. Eiche sich öffnen.
Дубовйна, *f.* *К.* II. 286 Sarg aus Eichenholz, *m.*
Дубóвник, *m.* s. Дубівнйк.
Дубóк, бкá, *m* junge Eiche; 2) Stock, *m.* 3) дубóчок, вовчйнець — *m.* Kellerhals, *m.* (Daphne cneorum).
Дубрáк, *m.* Günsel, *m.* Ajuga) *B.*
Дубрйчка, *f.* Gilb Weiderich, *m.* (Lysimachia).
Дубрівка, (-вонька, дубрóв-), *dim.* s. Дубрóва; 2) Eichelmaus, *f.* (Myoxus nitela).
Дубрівнйй, *a.* zur дубрóва geh., darin lebend; Wald-. [*Оц.* §. 344.
Дубрóва, *f.* Eichenwald, Wald, *m.*
Дубрóвник, *m.* s. Гриб щирáк.
Дубувáти, *v. n.* im wachen Zustande verweilen; wild schweifen, bivouakieren *К.* I. 180.
Дубýрити, *v.a.* s. Бýрити, stöbern.
Дубчáк, (-чик), *m.* *dim.* s. Дубóк.
Дубяк, *m.* *Ч.* V. 97. s. Будяк?
Дувáло, *n.* Gebläse, *n.* гремýчоґазовé — Knallgasgebläse, *Пол.*
I. Дувáнити, *v. a.* theilen; — ся з ким mit jmdm th. *К.* [prahlen *С.*II.180.
II. Дувáнити ся sich aufblähen,
Дýвка, *f.* Blaserohr, Löthrohr, *n.* (*B.*).
Дугá, *f.* Bogen; 2) Regenbogen *m.*; 3) gebogener Henkel am Kessel; 4) Krummholz am Kummet, *n.*
Дугáн, s. Догáн I.
Дуганяр, *m.* Tabakschmuggler, *m.*
Дугáстий, *a.* bogenförmig, gebogen, *Пол.* [haut, *f.*
Дугівка, *f.* *Ил.* Iris, Regenbogen-
Дýда. *f.* Rohrpfeife, Schalmei, *f.*
Дудáр, (*d.* дудáрик, -áрчик) *m.* Pfeifenmacher, *m.* *Зак.*
Дýдва, *f.* Schierling, *m.* (Conium macul.); 2) Kälberkropf, *m.* (Chaerophyllum). [tel, *m.*
Дудзуман, *m.* *Ф.* s. Тумáн, Trot-
Дýди, *pl.* Ochsenlunge, *f.* 2) Aermelleisten am Hemd, *pl.* [Abgrund?
Дудйна, *f.* *Зап.* II. 595 bodenloser
Дýдиця, *f.* s. Дýда; *pl.* -дýди 2); 3) Strohalm, *m.* (zum Hutflechten) s. Стрілка.
Дýдич, *m.* Hohlrüsselkäfer, *m.* *B.*
Дудїти, *v. n.* tönen, schallen, *Піс.*
Дýдка, *f.* s. Дýда; 2) Tute, *f.* *Пол.*
Дýдла, *f.* s. Дупло́; дудлáвий s.
Дýдлик, *m.* s. Дудáр. [Дуплáвий.
Дýдлити, дудїти *Ч.* VII. 575. *v. a.* durch die Gurgel jagen, schlürfen, saufen.
Дýднйк, (*d.* -ничóк), *m.* Pfeifenspieler, *Ш.* I. 309.
Дуднїти, *v. n.* dumpfes Geräusch von sich geben; rollen, dröhnen.
Дýдок, -дка, *m.* ehem. Scheidemünze (2 Nkr.); *pl.* * Geld, *n.*
Дýдочка, *f.* *dim.* s. Дýдка, Pfeifchen, *n.* 2) Art Tanz *Ш.* I. 250.
Дудý, áнї (нї) — gar nicht im Sinn.
Дудýрити ся, §. sich sträuben; 2) vor Schreck zittern; erschrocken zurückfahren (*B.*); 3) *v. a.* nachlässig etw. hintragen. [*f.* (Anemone prat.) *B.*
Дудýрка, *f.* Wiesen-, Küchenschelle,

Дўж, чим дўж, *adv.* = чим дўжше, s. Дўжий. [sche Uebung, *Бор.*

Дўжанє, *n.* Ringen, *n.* gymnasti-

Дужáти, *v. n.* genesen, sich erholen, *Ф.* — в сúлу an Kraft gewinnen, erstarken; — ся seine ·Kräfte messen, sich messen *Lgr.* 148.

Дўже, *adv.* sehr, überaus; (*d.* дужéнько, genug kräftig).

Дужéнний. *a.* sehr stark; mächtig, gewaltig *Wgr.* 46 *Зap.*

Дўжечка, *f. dim.* s. Дугá.

Дўжúй, *a.* gesund, rüstig, stark.

Дужíнь, -ени, *f.* Stärke *f.* 2) * ein starker Mann.

Дужíнники, *pl.* Art kleiner Kuchen, gegessen am 1. Tage der Fasten.

Дўжість, -ести, *f.* s. Видержúмість 2) *Пол.*

Дўжка, *f.* s. Дугá *He.*; 2) — залíзна *He.* Art Riegel od. Schloss; 3) Henkel an der Мазнúця.

Дужч *compar.* zu Дўже *Ke.* II. 151, що нá- дужч möglichst stark.

Дуймóм, *adv.* flugs, geschwind, (*B*), s. Дўти 2). [stark wehend.

Дуйнúй, *a. Гол.* III. 3 — вітер

Дуйнўти, *v. n. Гол.* III. 17 s. Дунўти, дмухнўти; 2) forthuschen, entwischen.

Дўка, дукáр, дукасáр, *m.* Magnat, der Reiche; *pl.* дуки -срíбляники Geld-

Дўкáт, *m.* Ducat, *m.* [aristokraten.

Дукатóвий, *a.* Ducaten-.

I. Дукáч, (*d.* -áчик), *m. Ш.* I. 104 Ducat, *m.* grosse Gold od. Silbermünze; 2) Lycaena virgaurea. [*Bein.* zu богáч.

II. Дукáч, *m. Ч.* V. 957 s. Дук;

Дукíвский, *a.* zum дўка geh. *Пic.*

Дукíвство, *n.* Stand, *m.* Würde eines дўка, *Пic.*

Дукóня, *f. N.* e. полонúна.

Дулéба, *m.* дурнúй — s. Пагўла.

Дулéвина, *f. Ш.* I. 233? *vgl.* дулéба (*gr.* дулéбина)? [Schafhund, *n.*

Дулéй, *m.* Lagerplätzchen für d.

Дулéта, *f. Ko.* 84 Art Weiberkleid [douillete].

Дулиґáти, §.s. Смоктáти, schlürfen.

Дулї̂вка, *f.* Branntwein aufgegossen auf Birnen дўлї.

Дўлó, *n.* Schmiedebalg, *m.*; 2) Lauf *m.* Mündung e. Feuerwaffe *Kч.* 190.

Дулювáти, *v. a.* дўлї 2) ertheilen.

Дўля, (*d.* дўлька), *f.* Art grosser Birnen, *f.*; 2) Knippschen, *n.*

Дум, *m. M.* das Nachdenken, Sinnen.

Дўма, *f. He.* (*Виг.* 43) s. Дўмка (гáдка); 2) epischer Volksgesang; 3) — держáвна Reichsrath, *m.* [hänger *m.*

Думáйло, *m.* Grillenfänger, Kopf-

Дўмáти, *v. a.* denken, erwägen, sinnen; meinen, glauben.

Дўмець, -мця, *m. T.* s. Мислúтель.

Думíти, думíтувáти, *v. n. R.* 109 sich bedenken, anstehen, zweifeln.

Дўмка, *f.* Gedanke, *m.* Idee, *f*; 2) Absicht, *f.* Sinn, *m.*; 3) Sehnsuchtslied, *n.*

Думлúвий, *a. OП.* in Gedanken vertieft.

Дўмнúй, *a.* denkend, (*Фр.*); gedankenvoll, tiefsinnig, *M.* II. 39.; 2) *gr.* † — дворя́нин Mitglied des Staatsrathes; — дяк Geheimschreiber des St.

Думóвини, (дом-) *pl.* s. Умóвини *Ч.* IV. 95. *Ог.* 43.

Думця́, *m. H.* 21. s. Порáдник.

Дўмчий, *a. Макс.* Ideen-, der Phantasie [мислен]. [nau-, aus der Donau.

Дунаéвий, дунáйский, *a.* Do-

Дунáй, (*d.* дунáєнько), *m.* Donau, *f.*; 2) *übhpt.* jedes grosse Wasser, grosser Strom.

Дундўк. *m. Ko.* 72 vom Halsstarrigen u. Ernsthaften; 2) Hagestolz, *m. Kч.* 380.

Дўнка, дўнька, *f.* s. Плотúця.

Дўньский, *a.* s. Дáньский, dänisch.

Дунўти, *v. a.* blasen, ab-, anhauchen, -wehen.

Дўпа, *f.* linker Nbfl. des Днїстéр *Гол.*; 2) *pol.* Steiss, *m.* das Hintere.

Дупáк, *m.* Bube in d. Karten.

Дўпка, *f.* в дўпку чесáти ся Art weibl. Haarfrisur; 2) s. Вíддупок.

Дуплáвий, дупелнáвий, *Гол.* III. 502. дуплевáстий. (-áтий), дупловáтий *a.* hohl, mit Höhlungen.

Дуплáвина, *f. МШ.* s. Дуплó.

Дуплíти, *v. a. Га.* II. 54 betäubt werden, stutzen.]*f.* hohler Baum.

Дуплó. *n.* Höhlung eines Baumes,

Дупля́нка, *f.* — úста Drehling, *m.* (Agaricus ostreatus) *Вол.*

Дупнáстий, *a.* s. Дуплáвий.

Дўпнів, *m. N.* e. Berges.

Дур, *m.* дурá, *f.* Betäubung, *f.* Tau-

mel, *m*; Irrsinn, Wahnsinn, *m*. Albernheit, Thorheit, Ausgelassenheit, *f*. dummer, närrischer Einfall *Ш*. I. 380; дур голова́ бере́ ся, в ду́ру; дура́ *Bein.* des sinnberaubenden Branntweins, *Кч* 139.

Дура́к, дурале́й *Ко*. 97 Narr, Thor, Tropf, Tölpel, Dummkopf, *m*.

Дураля́си, *pl*. Dummheiten, Thorheiten, Narrenpossen, *pl*. *P*. I. 75 — виправля́ти — treiben.

Дура́ция, *f*. Wahnsinn, *m*.

Дура́чество, *n*. etw. Thörichtes, Thorheit, Dummheit, *f*. [242; 2) s. Дурба́р.

Дурба́к, *m*. Wetzstein, *m*. *Mi*. II.

Дурба́р, дурба́с, *m*. s. Дура́к.

Ду́рень, -рня, *m*. s. Дура́к.

Дурени́ця, *f*. Kokkelskörner, *pl*. (*B*.).

Дуре́ньство, *n*. *Фр*. Thorheit, *f*. Blödsinn, *m*.

Дуре́ць, -рця́, *m*. s. Дурі́йка 1).

Дурзі́лє, *n*. s. Ди́вдерев.

Дури́баба, (-бабка), ду́рик, *m*. дури́потя, -яти, *n*. Zaunkönig, Zaunschlüpfer, *m*. (Troglodytes parvulus).

Дурилю́д, дурилю́док, -дка, (-лю́дка, *f*.) eig. der die Menschen narrt: Rothkelchen, *n*. (Lusciola rubecula); *Mi*. II. 370.

Дурисьві́т, *m*. Betrüger, Gaukler, Schwindler; 2) s. Дурилю́д.

Дурисьві́тка, *f*. Betrügerin, Gauklerin, Gaunerin, *He*.; Verführerin, *f*. *Cm*.

Дури́ти, *v*. *a*. кого jmdn narren, zum Besten haben, mit leeren Versprechungen hinhalten; anführen, betrügen, beschwindeln.

Дурі́йка, *f*. Taumellolch, Schwindelhafer, *m*. (Lolium temulentum).

Дурі́ти, дурні́ти, *v*. *n*. zum Narren werden, verrückt werden, den Verstand verlieren, toben, ausgelassen sein.

Ду́рка, (*d*. ду́рочка *Ш*. I. 376) *f*. Närrin, *f*. kopf schelten; 2) s. Наду́ркати.

Ду́ркати, *v*. *a*. jmdn einen Dumm-

Дуркова́тий, s. Дурнова́тий.

Дурма́н, *m*. s. Дурзі́лє; 2) s. Ди́вдерев; (Alles Betäubende).

Дурма́нити, *v*. *a*. bethören, betäuben.

Дурне́ча, *Ч*. II. 491 дурни́на, *Зак*. *m*. *f*. s. Ду́рень.

Дурни́й, *a*. thöricht, dumm; einfältig, närrisch, verrückt, він не — то́ве зроби́ти wohlweislich thut er es nicht; то не — чолові́к das ist ein gescheiter, gelehrter Mensch; 2) eitel, nichtig; 3) — Рома́н geruchlose Wucherblume (Chrysanthemum inodorum).

Ду́рник, *m*. alberner Tropf, Einfaltspinsel, Thor, *m*.

Дурни́ця, (дурни́чка), *f*. Albernheit *f*; eitler Tand, Kleinigkeit, Nichtigkeit; тра́филася ему́ —, живе́ дурни́чков: weiss manchen Profit auf leichte pfiffige Weise zu erhaschen; дурничкй *adv*. *He*. s. Ду́рно.

Ду́рно, *adv*. umsonst, gratis; vergebens, vergeblich, fruchtlos.

Дурнова́тий, *a*. verrückt, närrisch.

Дурнова́тість, -ости, *f*. Verrücktheit, *f*. närrisches Wesen.

Дурно́віч, *m*. ewiger Dummkopf.

Дурноголо́вий, *a*. dummköpfig, thöricht, *K*.

Дурнопя́н, *m*. s. Дурма́н.

Дурно́слов, *m*. Wortkrämer, *m*. *Cm*.

Ду́рность, *f*. s. Дурова́нє.

Дурно́ха, дурня́чка, *f*. Nervenfieber, *n*. Typhus, *m*. (*B*.). [*Cm*.

Дурношми́га, *m*. dummer Gimpel,

Дурня́к, *m*. s. Дура́к.

Дурова́нє, *n*. *H*. 136. *He*., ду́рость, *f*. *B*. ду́рощі, *pl*. (*Пр*. II. 420) thörichtes Handeln, Narrheit, *f*. Thorheiten, *pl*. Unverstand, *m*.

Дуросьві́цтво, *n*. *K*. Verdummung, Spiegelfechterei; Schwindelei, *f*.

Дуси́ти, s. Души́ти.

Ду́скати, (души́ти), *v*. *a*. quetschen.

Ду́тель, -еля, *m*. §. *Пс*. Verderben, *n*. Untergang; -еля з'їсти *Ко*. 209 sterben, *C*. I. 53. [gefährlich.

Дуте́льний, *a*. §. *Пс*. verderblich,

Ду́ти, [ду́ю (дму), ду́еш, (дмеш), ду́е, (дме, дмит)], *v*. *n*. wehen, hauchen, blasen; * windschnell eilen; — на щось anhauchen, anschnauben; — ся sich aufblähen; * schmollen, maulen; дме ся на те́бе *Св*. er verachtet dich, faucht dich an.

Ду́тий, *a*. s. Духо́вий 2) *Пол*.; 2) geblasen, Blase-; 3) -а земля́ nasser lettiger Boden.

Ду́тик, *m*. *M*. III. 139. was hohl ist (von Metall od. Glas); ein aufgedunsenes Gesicht. [Ду́дка.

Ду́тка, *f*. Düse, Tute, *f*. *Пол*.; 2) s.

Дутча́стий, *a*. hohl, *B*.

Дуфати, *v n.* hoffen, vertrauen; на щось auf etw. bauen, sich verlassen, s. Вповáти.

Дух, *g.* дýху und тху, *m.* Hauch, Athem, Odem, *m. К.* перевéсти дух Athem schöpfen; Gas, *n. Пу.*; (*vgl.* дих). 2) eingehauenes Loch im Eise, Wuhne, *f*; 3) Hitze, *f.* s. Духóта; 4) *g.* дýха Geist, *m.* Seele, *f.* * Muth, *m. pl.* дýхи Geister, Gespenster, *pl.*; — спустúти den Geist abgeben, die Seele aushauchen; * дýха дáти комý (чомý) jmdn (etw.) tüchtig bearbeiten; на-дýх, дýхом (зробúти що) in einem Athem, geschwind; 5) на духý *He.* (*г. н.* 302) in der Beichte; Сьвятúй Дух heil. Geist.

Дýхів день, der zweite Pfingsttag.

Духнýти, *v. n.* an-, einhauchen.

Духóвéньство, *n* geistlicher Stand, Geistlichkeit, *f.* Clerus, *m.* [den.

Духовúна, *f.* leichter, lockerer Bo-

Дýховий, *a.* geistig, zum Geist geh.; Geistes-; — день s Дýхів день; 2) Blase-; — інструмéнт Blase-Instrument, *Пол.*

Духóвість, духóвність, -ости, *f.* Geistigkeit, *f.* das Geistige, *Фр. He.*

Духóвний *a.* geistig, unkörperlich, immateriell; 2) geistlich; отéць — der Geistliche, Seelsorger; Beichtvater, *m.*; -а семінáрия geistliches Seminar.

Духóвник, *m.* der Geistliche, *МШ.* Beichtvater, *He.* Pater spiritualis, *m.*

Духопéлик, *m.* Stoss, Schlag auf d. Schultern. [*f.* erst. Luft; Dunst, *m.*

Духотá, *f.* erstickende Hitze, Schwüle,

Дýцкати, s. Тýцати.

Дуч, *m. Н.* 260?

Дýча, *В.* **дýчка**, *f.* Loch, *n.* Kluft; Vertiefung, Aushöhlung, Oeffnung. *f.* Loch im oberen Mühlstein, in e. Fass; Naphtagrube, *f.* [Дýчка (*В.*).

Дучéй, *m.* дучéйка, (-íйка *f.* s.

Душá, *f.* Seele, *f.*; 2) Herz, *n.* з душí-сéрця vom ganzen Herzen; душí в сóбі не чýти ausser sich sein, verzückt sein, *С.* I. 3; дýшу згубúв: vom Selbstmörder; до душí прийтú (приходúти) ся комý jmds Sympathie, Zuneigung gewinnen; він в душí менí сидúть hab ihn im Magen; моя душá не вúнна ich (in meinem Bewusstsein, in meinem Gewissen) bin unschuldig; собí самá душéю *М. Ос.* (62) I. 81. mutterseelen allein; по душí дзвóнять vom Glockengeläute nach dem Verstorbenen; 3) übhpt. das Innere, der inwendige Theil: Stimmstock, *m.* Stimme, *f.* (bei d. Geige); Einsatz, Mittelstück im книш etc.; 4) Mund, *m. С.* I. 63 (als Oeffnung für den „дух"); 5) Latz bei der Schürze, *m.*; 6) * Leben, *n.* без душí ohnmächtig, leblos; 7) Halsgeschwulst, *Зап.* II. 390. *vgl.* Ґýші.

Душáр, *m.* душáрка, *f. Зап.* II. 389. in der Zauberformel gegen душí, s. Душá 7).

Душéвний, *a.* die Seele angehend, Seelen-; herzlich, Herzens-; innerlich.

Душéвність, -ости, *f. He.* (*Пр.* XI. (2) 32) Geistigkeit, *f.* 2) Gemüthstimmung, *f.* Gefühl, *n.* Innigkeit, Innerlichkeit, *f.* [lenverderber, Mörder, *m. Кн.*

Душегýб, (-гýбець, -бця), *m.* See-

Душегýбний, *a. П.* seelen-, menschenvernichtend. [derin, *f.*

Душегýбниця, *f. Т.* Selbstmör-

Душегýбство, *n.* Menschenmord, Mord, *m.* [laschfleisch, *n.*

Душенúна, *f.* Schmorbraten, *m.* Gol-

Душенúця, *f.* zum Ersticken enge Räumlichkeit. [Дýшка.

Дýшенька, дýшечка, *f. dim.* s.

Душеубíйця, *m.* Seelentödter, Mörder, *m. Ш.* II. 222. [muthlos *Ш.* II. 235. 240.

Душеубóгий, *a.* arm im Geiste,

Душéць, -щя, *m.* Stickstoff, *m. Пол.*

Дýшин, *a. КУ.* s. Душéвний.

Душúти, *v. a.* würgen, ersticken; 2) drücken, pressen; quetschen; schmoren.

Душúця, *f. У.* s. Душá.

Душíти, *v. a.* stark duften, *М.*

Дýшка, *f. dim.* (liebe) Seele, liebes Herz; моя — meine Liebste.

Душкувáти, *v. n.* von Schafen, wenn sie, sich zusammendrängend, gegen den Boden hin schnauben (gegen d. Bissfliege).

Душлúвий, *a.* erstickend, *ВБ.*

Душмáн, *m.* Würger, Bedrücker, Tyrann, *m. Пот.* III. 15.

Дýшне, *adv.* eben (nicht), just (nicht).

Дýшний, *a. ГР.* 73 s. Душéвний; 2) warm zum Ersticken, heiss, schwül, dunstig; *adv.* дýшно.

Дýшник, *m.* Luftloch, *n.* Luftfang, Ventilator, *m.* Ventil, *n. Кв.*

Дýшність, -ости, *f.* s. Духотá.

Душо́вий, *a.* jede Seele, jedermann betreffend.

Душогу́б, etc. s. *Душегу́б* etc.

Душогу́бка, *f.* Mörderin, *f.*; 2) * leichter unsicherer Kahn aus Lindenholz *Ос.* (61) V. 55.

Дуя́вка, *f. n.* Sturmwind, *m.*

Дчини́ти, s. Відчини́ти *Ог.* 56.

Дщер, *f.* † *Ш.* II. 272 Tochter, *f.*

Дюг, *m. П. n.* 75. Luts. *gr.* 165? s. Дюк.

Дюк, *m.* Schwärmer, *m.* (Sphinx) *В.*; 2) Wolfsmilchraupe, *f.* (Eruca euphorbiae). [(Halicore cetacea).

Дю́гонь, *f.* Dügong, Seemaid, *f.*

Дю́гати, *v. a.* stossen, schlagen §.

Дю́дя, *f.* свисти́ть — в кеше́ни von leeren Taschen, *Не.*; 2) s. *Дзю́дзя.*

Дюндьо́вий, *a.* -а кошу́ля *Гол.* III. 493. *ungr.*?

Дю́ндзя, *f.* s. *Дзїндзївер.*

Дю́ра, *f.* s. Дїра́. [Danken).

Дя! in d. *Kinderspr.* = Па! (beim

Дяволе́нний, *a.* s. Дія́вольский, *Зак.*

Дя́га. *f.* etw. Unbestimmtes: Grosses, Schweres, Böses: нарва́ло на нозї таку́ дя́гу; як ту менї таку́ д. зроби́ти? (*Фр.*) [(Angelica silv., A. archang.)

Дя́гель, дя́гиль, *m.* Engelwurz, *f.*

Дя́дик, дя́дичок, дя́дьо, (дедьо) *m.* Vater, *m.* [Base, Muhme, *f.*

Дя́дина. *f.* der Mutter Schwester,

Дя́динки, *pl.* s. Про́води, *pl. Зак.*

Дя́дько, *m.* Vatersbruder, Onkel, *m.*

Дяк, *m.* Kirchensänger, *m.*; дякі́в, -о́ва, -о́ве, *a.* des дяк.

Дя́ка, *f. П. n.* 42. *У.* Dank, *m.* Dankesbezeugung, *f.* дя́ку зроби́ти кому́ *Ме.* dankbar jmds gedenken; 2) — на кого́сь der Wille zu jmdm, Neigung, *f.* Gefallen, *n.* щось припада́е до дя́ки кому́ jmdm ist etw. lieb, gefällt ihm.

Дякі́вна, *f.* des дяк Tochter, *f.*

Дя́клик, (дя́тель), *m.* Specht, *m.* (Picus). [in natura, *f. Пом.* III. 99. 133.

Дя́кло, *n.* † Abgabe der Feldfrüchte

Дя́коване, *n.* Danksagung, *f.*

Дяко́ванець, -нця, *m. ZP.* I. 86 zum Hochzeitgefolge (beim Danken) geh.

Дяко́льний, *a.* † zu Дя́кло geh.

Дя́кон, *m.* s. Дія́кон. [дя́кон.

Дяко́ниха, *f.* Frau od. Witwe eines

Дяконе́нко, *m.* Sohn —; дяконча́, -а́ти, *n.* Kind eines дя́кон.

I. Дякува́ти, дя́чити, *v. n.* дяк sein, dessen Dienste verrichten.

II. Дя́кувати, *v. n.* danken, Dank sagen: сьвітови von den Lebenden scheiden, verscheiden; 2) само́му собі *Кв.* II. 27. seine That selbst billigen, gutfinden, anerkennen; 3) *v. a.* кого́ *Ш.* I. 1. jmdm etw. Angenehmes u. Erfreuliches bereiten od. erzeigen; Gunst, Wohlwollen, Verehrung beweisen, gefällig sein, zu Willen sein. *Пом.* II. 28.

Дя́ра, *f.* s. Дїра́ (дюра́).

Дя́тель, *m. Пол.* s. Дя́клик.

Дятинки́, *pl.* das Vertheilen der geweihten Essartikel am Osterfeste an Arme. [lium pratense).

Дятлови́на, *f.* rother Klee (Trifo-

Дя́чий, *s. a. m. Ф.* (*Нива* 1865. 9.)?

Дя́чити, *v. a.* У. собі щось sich nicht worin gefallen, kein Gefallen finden; 2) *v. a.* s. Дя́кувати 3).

Дячи́ха, *f.* Weib od. Witwe des дяк.

Дячи́шин, *a.* der дячи́ха geh.

Дя́чний, *a.* genehm, willkommen.

E. Є.

E, und Є, siebenter Buchtstabe (е́сть, E). Infolge der Lautwandlungen ist ена́кше=ина́кше; е́ней=и́ней; е́скра =и́скра etc.; еде́н (їден) = оди́н; еще́=їще́ (іще́); его́ = його́; еї=її; есаул=осау́л; Єри́на=Ори́на(Ири́на) etc. ейце́ = яйце, etc. *P.* I. 188. *Ог.* 32. 37. 42. 43. 46. *Оц.* §. 26. 23.

E! *int.* beim Zureden, Gefasstsein, Sträuben, Lachen und Spotten.

Є, 3. *pers. sg.* von бути: ist, s. Єсьм, есть. *Mi.* IV. 763.

I. Ева, Євка, *f.* Eva. [иво́лга.

II. Єва, евола́. *f.* е́вник, *m.* s. Ивола,

III. Єва, *f.* s. Ива. [ction und Buch).

Єванге́лие, *n.* Evangelium, *n.* (Le-

Еванге́лик, *m.* Evangelischer (Protestant) *m. Це.*

Євангелист, *m.* Evangelist, *m.*
Євангельский, евангеличний, *ГШ. a.* evangelisch; евангелицкий (protestantisch) *ГШ. Це.* [*f.* Eugenia.
Євгений, *m.* Eugenius; Євгения,
Євґраф, *m.* Eugraphius.
Евин, *a.* von Eva abstammend, Evas.
Евнух, *m.* Eunuch, Verschnittener, *m*
Єврах, єврашок s. Оврах etc. *Пс.*
Єврей, *m.* Hebräer.
Єврейский, *a.* hebräisch. [erthum.
Єврейство, *n* євреїзм, *m.* Hebrä-
Євреїст, *m.* Hebraist, *m.*
Європа, *f.* Europa, *n.*
Європеєць, -пейця.*m.* Europäer, *m.*
Європейский, *a.* europäisch.
Євсевій, *m.* Eusebius s. Овсій.
Євтух, *m.* Eutychius, s. Явтух.
Євуня. *f. dim.* s. Єва I. Evchen. *n.*
Евхаристия, *f.* Eucharistie, *f.*
Євя, (євня), *f.* † s. Сушарня, Brachstube, *f. Пом.* III. 135.
Ег, еге (еґе)! *int.* ja, ja wohl, so ist es; 2) warum nicht gar! [Аякати.
Егекати, *v. n.* oft еге sagen, s.
Єґера, *f.* s. Яга, яя, *Пс.*
Египет, *m.* Aegypten, *n.*
Єгипетник, *m.* „aegyptischer“ Zwingherr, Verfolger, *m.* [Aegypten.
Египетский, *a.* aegyptisch, aus
Єгипта, *f. coll.* Feldplage: Mäuse, Insecten und nach irriger Volksansicht auch Frösche (wie ehem. in Aegypten).
Египтянин, *m.* Aegypter, *m.*; Египтянка, *f.* Aegypterin, *f.* [etc. *Ог.*43.
Єгла, еглиця *МШ.f.*s. Игла. иглиця
Еґзамін, *m.* Examen, *n.* Prüfung, *f.*; еґзамінувати, *v. a.* examinieren, prüfen.
Еґзеґет, *m.* Exeget, Erklärer, *m.*
Еґзеґетика, *f.* Exegetik, *f.* [tieren.
Еґзеквувати, *v.a.* exequiren, execu-
Еґзекутник, *m.* Executor, *n.*
Еґзекуция, *f.* Execution, *f.*
Еґзецирка, *f.* das Exercieren.
Еґзецирувати, *v. a.* exercieren.
Еґземпляр, *m.* Exemplar, *m.*
Еґзом, *adv.* allsogleich, dringend.
Еґоїзм, *m.* Egoismus, еґоістичний, *a.* egoistisch; еґоїст, *m.* Egoist, *m.*
Єґомость (-осць), *d.* еґомостик, *m.* Herr Pfarrer (so betitelt der Bauer seinen Pfarrer). [Jego Mość].
Єґомостевий, *a.* des еґомость.

Єґурдати ся, по чести моїй verunglimpfen, mit Füssen treten.
Єдамашок, едеман; едамашковий *Пс.* s. Адамашок etc. [ковий etc.
Єдваб, едвабний etc. s. Шовк, шов-
Єдем, *m.* Eden, Paradies, *n.*
Єден, един, единайцять, (-ятий) s. Оден, (один) etc.; в един раз *P.* I. 32 einmal; едних два три люда etliche (Leute), *pl.* [richt, *n. P.* I. 75.
Єдене, *n* Essware, Speise, *f.* Ge-
Єдерний. *a.* muthig, stolz, selbstbewusst, gehoben, (*Ф.*) парубок, кінь.
Єдинак, *m.* einziger Sohn.
Єдиначка, *f.* einzige Tochter.
Єдиний, *a.* einzig; * allerliebst.
Єдинитель, *m.* Vereiniger, *m. K.*
Єдинити, *v. a.* vereinigen; — ся
Єдиниця, *f.*s. Одиниця. [sich — *K.*
Єдиничний, *a.* des Einzelnen, individuell *K. Ил.* число -е Einzahl, Singularis, *Пар.*
Єдино-, едно- s. Одно-, едно-.
Єдиновладний, *a.* alleinherrschend.
Єдинодушність, -ости, *f.* Einmüthigkeit, Einigkeit, *f.*
Єдинозвучний, *a.* eintönig, *У.*
Єдиноземець, -мця, *m. КС.* IV. 108. Landsmann, *m.* [Mutter geboren.
Єдиноматерній, *a.* von derselben
Єдиномислїє, *n.* † *Ш.* II. 239. Gleichheit der Denkungsart, gutes Vernehmen. [mesverwandte, *m. Гол.*
Єдиноплеменець, -нця, *m.* Stam-
Єдинородний, *a.* eingeboren, einzig.
Єдинособний, *a.* Einzeln-; — судія Einzelnrichter, *m. Term.* [machend.
Єдиноспасаючий, *a.* alleinselig-
Єдиносущний, *a.* gleiches Wesens.
Єдиносущність, -ости, *f.* Einigkeit des (göttlichen) Wesens.
Єдиноутробний, *a.* † *C.* von derselben Mutter geboren, leiblich verschwistert.
Єдинство, *n.* Einheit, Einigkeit, *f.*
Єдинчик, *m.*s. Єдинак, *КС.* IV. 513.
Єднак, *conj.* s. Однакож.
Єднакий, еднаків, *Гол.* I. 364. *a.* einerlei, immer ein und derselbe; s. Однакий; еднако. *adv.* s. Одпаково.
Єднанка, *f.* Ersatz, *m.* Schmerzgeld, *n. Ф.*
Єднати, *v. a.* vereinigen (zu einer

gemeinsamen Unternehmung *Кч.* 299); einigen, gewinnen; dingen *Ог.* 37.; 2) jmdn um Verzeihung bitten.

Єднач, *m. Пс.* Vereiniger, Vermittler, *m. Ог.* 97.

Єдначи, по — *adv. П. н.* 128.?

Єднісїнький, *a.* до -кої конопль bis auf den letzten Hanfstengel.

Єдність, -ости. *f.* Einigkeit, *f.* — мати fleischlichen Umgang haben.

Єднодуш, еднодушець, -шця, *m.* Seelenfreund, Busenfreund, *m.*

Єднословний, *a.* der sein gegebenes Wort od. Versprechen hält, Worthalter, *m.* [gleichförmig, einförmig.

Єдносталь, *f.* Einförmigkeit, *f.* в. —

Єдносталковець, -вця, *m.* Gabelpferd, *n.*

Єдносталковий, *a.* einspännig.

Єдностальний, -стайність s. Одностайний etc. [Gabelwagen, *m.*

Єдносталок, -лка, *m.* Einspänner,

Єдностний, *a.* einig, vereinbart; * gleichgesinnt; vereinigt, verbündet *Пс*

Єднота, *f. Пу. Ле.* Einheit, *f.* einheitliche Form; 2) Verein, *m. Term.*

Єднус, *m.* Ring an der Korallenschnur, *m.* Дукач.

Єжевика, ежина, *f. gr.* s. Ожина.

Ей, *int.* ei! ei sieh! ейже! ei doch! 2) s. Але либонь: ей даш! wirst doch wohl geben; ей-ва, ей де там aber gar nicht.

Єк, екий, s. Як, який, *Ч.* V. 578. *P.* II. 173. I. 74. *Ог.* 45. 4. [tropisch.

Екваторский, *a. Не.* aequatorial,

Екзорта, *f.* Exhorte, *f.*

Екзорцизм, *m.* екзордия, *f. Не. Пр.* XI. (1) 149. Teufelsbeschwörung, -bannung, -austreibung, *f.* [*a.* ökonomisch.

Економ, s. Окоман; економічний,

Експльоатувати, *v. a.* exploitieren. [ploitation, *f.*

Експлуататорство, *n. Не.* Ex-

Єктенія, *f.* Gebet welches der Priester singend liest u. worauf nach Absätzen des Gebetes der Chor antwortet: Господи помилуй! od. подай Господи!

Єль, елка, *f.* s. Ялина.

Єле, *adv.* † kaum, *P.* II 175. *C.* I. 173; еле -еле *Кн.*

Елеґант, *m.* Stutzer, ein Putzsüchtiger.

Елеґантність, -ости, *f. Не.* Eleganz, *f.*

Елеґантувати ся, sich fein, nett

Елеґійний, *a.* elegisch. [kleiden.

Елеґія, *f.* Elegie, *f. Ш.* II. 152.

Єлей сьвятий — Chrisam, *m.*

Єлеосьвященіе, s. Маслосьвятие.

Електризм, *m.* електрика, електричність, -ости, *f.* Elektricität, *f.*

Електризувати, elektrisieren.

Електричний, *a.* elektrisch; -а машина Elektrisirmaschine, *f.*

Електродержець, -жця, *m.* Elektricitätsträger, Elektrophor, *m.*

Елекция, *f.* Wahl, *f.*

Єлень, *m.* s. Иволга, еволя.

Єлечко, *n. Ме.* 134. 136. s. Вилечко.

Єлизавет = Єлисаветград.

Єлико-мога, *adv.* † *Ш.* I. 314 wie viel vermögend. [Ялíоно.

Єліоно, *adv.* zierlich, schmuck, s.

Єлкий, *a.* ranzig, *Зак.*

Єломок, -мка, *m.* Art Mütze.

Еля, *int.* Scheuchruf gegen Schweine.

Елястичний, *a.* elastisch, federnd.

Елястичність, -ости, *f.* Elasti-

Емалія, *f.* Email, *m.* Smalte, *f.* [cität, *f.*

Емалїювати, *v. a.* mit Email versehen, emaillieren.

Емблєма, *f. Не.* Emblem, Sinnbild mit e. Wahlspruche verbunden.

Ємкий, *a.* zugreifend, fassend; * unternehmend, energisch, wacker, tüchtig, rasch handelnd; merklich; ємко (*adv.*) їсти gierig. [tigkeit, *f.*

Ємкість, -ости, *f.* Energie, Tüch-

Ємний, *a. Пар.* umfassend, reichhaltig; s. Обємний.

Ємність, -ости, *f.* das Vermögen aufzunehmen; сільна — Salzgehalt, *n. B.*

Емпіричний, *a.* empirisch, erfahrungsmässig.

Єнак, енакший, s. Инакший.

Єней, *m.* s. Иней, *Ог.* 43.

Енема, *f.* Klystier, *n.*

Єнерал, енеральский, енеральство etc. s. Ґенерал etc. [*a.* energisch.

Енерґія, *f.* Energie; енерґічний,

Єно, s. Инό. [klopädisch.

Енциклопедичний, *a.* ency-

Єнчий, енший, s. Инчий etc.

Епархія, *f.* Eparchie, *f.* Sprengel eines Bischofs.

Епархіяльний, *a.* zur Eparchie geh.

Єпи́скоп, *m.* Bischof, *m.*
Єпи́скопский, *a.* bischöflich.
Єпи́скопство, *n.* епископія, *f.* Bischofswürde, *f.*; 2) Bisthum, *n.*
Епідемі́чний, *a.* epidemisch, ansteckend (v. Krankheiten).
Епі́к, *m.* Epiker, *m.*
Епілепти́чний, *a.* epileptisch.
Епіта́фія, *f.* Grabinschrift, *f.* *Кч.* 101.
Епітрахиль, Epitrachilion, Schultertuch der Geistlichen, *n.*
Епі́чний, *a.* episch. [derstoff.
Епойко́вий, *a.* *С.* I. 92. Art Klei-
Епопе́я, *f.* єпос, *m.* Epopöe, *f.* Epos, Heldengedicht, *n.*
Епо́ха, *f.* Epoche, *f.* Zeitpunkt, *m.*
Епоха́льний, *a.* *Нав.* epochema-
Ера, *f.* Aera, Zeitrechnung, *f.* [chend.
Єрґи́ня, *f.* s. Ґеорґі́ня.
Ердек, *m.* *ung.* s. Чорт.
Єре́й, *m.* Opferer, Priester, *m.* [ἱερεύς].
Єре́йка, *f.* Priesterin, *f.* *ОБ.*
Єре́йский, *a.* priesterlich.
Єре́йство, *n.* Priesterstand, *m.*
Єре́нтий, *s. a.* s. Реє́нтий.
Єрепени́ти ся, *М.+Б.* 195 sich sträuben, s. spreizen. §. [довий.
Єрепу́дний, *a.* *БГ.* 147 s. Ярпу-
Єресь, *f.* Häresis, Ketzerei, *f.*
Єре́тик, *m.* Häretiker, Ketzer, *m.*
Єре́тичий, (-чний), *a.* häretisch, ketzerisch; * verflucht. [ner Bach.
Єрик, *m.* *Не.* (*Пр.* XI. (1) 115 klei-
Єрма́к. *m.* Ermolaus.
Єродула, *f.* *К.* griech. Hierodule, Tempeldienerin, *f.*
Еро́тик, *m.* Erotiker, *m.*
Еротичний, *a.* erotisch.
Єро́ха, *m.* Hierotheus, *Зак.*
Єрува́ти, *v. a.* кожу́х steppen.
Єрусали́м, *m.* Jerusalem, *n.* до -му їздити vom Pferde geschleift werden zur Strafe für das Verschlafen der Wacht bei der nächtlichen Hutweide der Pferde, *К.*
Єрш, *m.* Kaulbarsch, *m.* (Acerina cernua). [ти: du bist.
Єсь, єси́, 2. *pers. sg. praes.* von бу́-
Есау́л, есау́ленко *pl.* есау́лцї etc. s. Осау́л etc.
Есе́нция, *f.* Essenz, *f.* [wesentlich.
Есенционáльний, *a.* essentionell,

Еский́з, *m.* *К.* esquisse, Skizze, *f.*
Єсько́, *m* s. Юсько, *Зак.* [Entwurf, *m.*
Єсли́, *conj.* wenn, wofern.
Єсьм, 1. *pers. sg. praes.* von бу́ти: ich bin (-єм, -єх, *Ог.* 145); єсьмо́ wir sind; єсть (є) (sie, es) er ist, єсьте́ ihr seid.
Єсма́нь, *f.* rechter Nbfl. des Сейм.
Есова́то, *adv.* *Пол.* in der Gestalt eines S.
Еспарзе́та, *f.* s. Дївóйник, *В.*
Єстестве́нний, *a.* *Пол.* natürlich; wesentlich.
Єстество́, *n.* *Пол.* Naturproduct, *n*; 2) Natur, *f.* Wesen, *n.* *К.* wesentliche Eigenschaft. [ний, *a.* ästhetisch.
Есте́тика, *f.* Aesthetik, *f.*; естети́ч-
Ет! *int.* des Wegwerfens, Absprechens, Sträubens, des Unwillens: lass mich!
Етери́чний, *a.* ätherisch.
Етика, *f.* Ethik, Sittenlehre, *f.*; ети́чний, *a.* ethisch.
Етике́та, *f.* Etikette, *f.*; етикета́льний *a.* etikettenmässig.
Етимольо́ґія, *f.* Etymologie, *f.*; етимольоґі́чний, *a.* etymologisch.
Етноґра́фія, *f.* Etnographie, *f.*; етноґрафі́чний, *a.* ethnographisch.
Етюда, *f.* *К.* étude, Studienzeichnung, *f.* Studium, *n.*
Ефекто́вний, *a.* effectvoll.
Ефиме́рия, *f.* *Т.* ephemerische Erscheinung, Eintagserscheinung; ефеме́рний, *a.* ephemerisch. [[αἰθήρ].
Ефи́рний, *a.* *Не.* s. Етери́чний
Єфна́р, *m.* Altvater, der von den beiderseitigen Eltern zur Leitung der Hochzeitsgebräuche bestellte Ceremoniär.
Ех, *int.* der Sehnsucht, der Wehmuth, der Begeisterung *ТР.* *Ш.* II. 3.
Єха́вку, ой —! hol' ihn der —! potz tausend!
Ехидкова́тий, *Гр.* ехи́дний, *a.* Eidechsen-, Natter-; * boshaft, heimtückisch, schadenfroh, *Не.*
Ехи́дна, *f.* Natter, Eidechse, *f.*
Ехо, *n.* s. Відголос, луна́.
Еч! еч як! еч який! sieh doch! schau! schau! wie — (mit Vorwurf).
Єще́, *adv.* noch, annoch.

Ж.

Ж, achter Buchstabe (Живіте).
-ж, *conj.* s. Же; коли-ж wenn (wann) nun aber, піду-ж бо я aber da werde ich gehen; робй-ж! *imperat.* mache doch! а вже́-ж nothwendigerweise, ja; та вже-ж dennoch, *Ог.* 208—215 як же-ж wie denn? *Ог.* 59. 7. 159 8. що-ж ти таке́? ja, was bist denn du? *P.* I. 1.
Жа́ба, *f.* Frosch, *m.* * — ци́цьки дасть тобі wirst „in's Gras beissen", w. enthauptet werden, w. sterben *Гр.* V. 336. *Пом.* II. 10.
Жаба́к, *m.* Schwanen-Teichmuschel *f.* (Anodonta cygnea). [Жа́бур.
Жаба́р, *m.* Froschtümpel, *m*; 2) s.
Жаберна́тий, жабе́рний, *a.* Kiemen-, mit Kiemen (branchiae) versehen.
Жа́бин, жа́бій, жаби́ньский *Ч.* II. 40. *a.* des Frosches, Frösche-; -ні о́чка Ackervergissmeinnicht, *n.* (Myosotis intermedia).
Жаби́на, (жеб-) *f.* grünlicher Schleim (Auswurf) beim Erbrechen.
Жа́бка, *f. dim.* s. Жа́ба; 2) * Art Doppelnagel zum Beschlagen der Галяри.
Жабни́к, *m.* s. Ло́тапі; 2) s. Жабяни́к.
Жабови́на, *f. coll.* Frösche, *pl Mi.*
Жабої́д, *m.* Froschfresser, *m.* [II. 138.
Жабоко́лець, лця, *m.* Froschstecher, *m.* (*scherzh.* W.).
Жабокрю́калка, *f. Піс.* s. Жаба́р.
Жабокрю́кане, *n.* Froschgequack, *n. Піс.* [mäusekrieg, *m.*
Жабомишодра́ківка, *f.* Frosch-
Жаборі́з, *m.* Froschmörder, *m.*
Жа́бра, *f. gew. pl.* жа́бри, Kiemen, (branchiae). *Пом.* III. 110.
Жабре́й, жабри́к, *m.* s. Жебрій.
Жабский, *a. Иг.* 84 s. Жабя́чий.
Жабу́н-риболо́в, *m.* Froschfisch, Seeteufel, *m.* (Lophius piscatorius).
Жа́бур, *m.* жабури́не, *n.* Laichort der Frösche, Froschtümpel, *m.*; 2) Bach-Wasserfaden, *m.* (Conferva rivularis).
Жабурни́к, *m.* кучеря́вий krauses Laichkraut, (Potamogeton crispus).
Жа́бяний, *B.* жа́бячий, *a.* des Frosches, Frosch-; -а цибу́ля Binse, *f.* (Scirpus tabernaemontani); -і мищинки́, колиски́ s. Жаба́к; -а зелени́на s. Жа́бур 2).
Жабя́чка, *f.* s. Жаба́к; 2) Perl-flussmuschel, *f.* (Unio margaritana).
Жаве́льский, *a.* Javellisch, -а лужина́ J. Lauge *Пол.*
Жа́воронок, etc. s. Жа́йворонок etc.
Жа́вра, *f.* Hund, *m.*
Жавра́тий, *a.* s. Крикли́вий.
Жа́га́, *f.* s. Зга́га; 2) Gier, *f.* Begehren, *n.* *M.*+*Б.* 122. *ОП.*
Жа́глик, *m. M. Кн.* kleines Segel.
Жагля́вка, *f.* s. Жуля́вка.
Жада́, *f.* Begierde, Gier, *f. ЛД.*
Жа́да́не, *n. M.* II. 164 das Begehren, Verlangen, *n.* Wunsch, *m.*
Жаданча́, -а́ти, *n.* ersehnter Gast (*iron*). (*Фр.*). [wünschen, fordern.
Жада́ти, *v a.* begehren, verlangen,
I. Жаде́н, -дна́, -дне́ *a.* s. Жадний II.
II. Жа́ден, -дна, -дне kein (жа́дний).
Жа́ді́бка, *f. M.* II. 94 *П.* 20 s. Жадо́ба; кому́сь щось не в -бку́ jmd hat kein Verlangen nach etw.
I. Жа́дний, жа́ден, *a. К.* I. 105. s. Ко́ждий, вся́кий. [etw.
II. Жадни́й, *a.* чого́сь begierig nach
Жа́дні́сть, -ости, *f.* Begierde, Sucht, *f. Пар.* [süchtigem Blick, *КУ.*
Жаднобкий, *a.* mit gierigem, eifer-
Жадо́ба, *f.* das Begehren, Verlangen; Begierde, Lust, *f.* Wunsch, *m.* *Кч.* 186. *Зак.* про жадо́би auf dringendes Verlangen.
Жадо́бен, жадо́бний, *a.* gierig, begierig, habsüchtig, lüstern *Не. Пол.*; 2) durstig, *Cm.*
Жаду́чий, *a. К.* s. Жажду́щий.
Жа́жда, *f.* Gier, *f.* heftige Begierde; 2) Durst, *m.* [harrend; sehr durstig *Ог.* 102.
Жажде́нний, *a. Ру.* sehnsüchtig
Жажди́вий, жаждли́вий, *У. a.* gierig, begehrlich, unersättlich, Luts. *gr.* 170. *Гол.* III. 523. [dürsten, *К.*
Жа́ждувати, *v. n.* Durst leiden,
Жажду́щий, *a.* dürstend, durstig, lechzend. [*Cm.* s. Жижки́й.
Жа́жки́й, *a.* brennend, flammend,
Жа́йвір, -ора, *К.* жа́йворонок, -нка, *m.* Lerche, *f.* [der Lerche, Lerchen-.
Жа́йвороночий, (-рончий), *a. На.*

Жайворончиха, *f.* Lerchenweibchen, *n.*

I. Жак, *m. Н.* 110 *Др. с.* 243 Arbeit um die Wette zum Zwecke grösseren Erwerbes, *f.* [wespe, *f.* (Sphex), *B.*

II. Жак, *m.* (*B.*) s. Бóмок; 2) Mord-

Жакувáти, *v. a.* vernichten, verderben, zerstören; plündern; — тї́ло zerfleischen.

Жаль, *m.* (und *f.* *Ф.*) Leid, Herzeleid, *n.* wehmüthiger Schmerz, Wehmuth, *f.* жалї́ виводи́ти за чим etw. beklagen; жаль менї́ когóсь es thut mir leid um jmdn; — чогóсь um etw.; 2) Reue, *f.* Leid, Bedauern, *n.*; 3) — u. жалá, *f.* Mitleid, Erbarmen; *n.*; 4) das Gefühl einer von jmdm erfahrenen Kränkung: на, до когóсь; жаль емý на когóсь er beklagt, beschwert sich über jmdn.

Жáльворонок, s. Жáйворонок.

Жали́ва, *f.*. *П. н.* 49 s. Кропи́ва, Brennessel, *f.*

Жали́ти, *v. a.* stechen, brennen; 2) * когó jmdm Herzeleid verursachen, jmdn grämen, betrüben. [xys).

Жали́ця, *f.* Stechfliege, *f.* (Stomo-

Жáлїб, -óбу (-лї-) *m.* *Ч.* V. 238 s. Жалóба 2). [лóбний).

Жáлїбливий, *К.* Жáлїбний s. Жа-

Жáлїбник, *m.* *Пр.* II. 247 der Mitleidige, Wohlthäter, *m.*; 2) брáтик — *Ч.* V. 799 der Trauernde, d. Bemitleidenswerte; 3) — нáшої мóви *Ос.* (61) IV.33 Liebling ? 4) Kläger, (actor) *Term.*

Жалїбни́ця, *f.* *feminin.* Form s. Жалїбни́к 4).

Жáлїбщик, *m. Б.* Kläger, *m.*

Жалї́нє, *n.* das Mitleiden, Bedauern, Erbarmen; 2) Betrübnis, *f.*; 3) Klage, *f.* *Кв.* II. 269.

Жáлїсливий, жáлїсний, (-лїстн-) *a.* barmherzig, mild; kläglich.

Жалї́ти, *v. n.* bedauern, Leid um etw. haben — чогóсь; 2) * вапнó жалїє (перегори́т) der Kalk zerfällt zu Staub wegen Feuchtigkeit.

Жалки́й, *a.* stechend; 2) klagend, kläglich, mitleiderregend; жáлко, *adv.* *Ос.* (61) V. 21 stechend, empfindlich; schmerzhaft; jämmerlich, — менї́ тебé ich fühle mit dir Mitleid, es dauert mich deiner. [Trauer, Schwermuth, *f.*

Жáлїсть, жáлькість, *У.* -ости, *f.*

Жалькотї́ти, (жарк-), *v. n.* vom Gesang des жáльворонок. [dauern, *n.*

Жалкувáнє, *n.* Leid, Mitleid, Be-

Жалкувáти, *v. n.* за ким, по кім sich nach jmdm sehnen, mit jmdm Leid haben, um jmdn trauern, jmdn beklagen, beweinen, betrauern *АД.* I. 161.

Жаллá, (-є), *n.* *Ч.* V. 653 s. Жаль.

Жальни́й, *a.* wehmüthig, traurig *B.*; 2) — четвéр s. Стрáстний ч.; *adv. compar.* менї́ жальнї́йше es thut mir mehr leid, ich bedauere mehr.

Жáлнощі, *pl.* Mitleid, *n.* Condolenz, *f.*

Жалó (же-), *n.* Stachel, *m.*

Жалóба, *f.* Mitleid, *n.* Sympathie, *f.* *К.*; 2) Trauer, *f.* Leid, *n.* Traueranzug, *m.*; 3) жáлоба Klage, *f.* (vor dem Amte: querela). *Term.*

Жалобéць, -бця́, *m.* Trauermantel, *m.* (Vanessa Antiopa) *B.*

Жалóбний, *a.* *Пр.* II. 247 mitleidig, barmherzig, mitleidvoll, sympathisch; klagend, wehmütig, Trauer-.

Жаловáнник, *m. gew. pl.* *Ч.* III. 8. ungesäuertes Kornbrod als Fastenspeise.

Жаловáсний, *a.* wegen eines Leids leicht in Thränen ausbrechend.

Жáлосливість, (-лїсл-), -ости, *f.* *ВБ.* Mitleid, Erbarmen, *n.*

Жáлосник, *m.* *Н.* 94 der sich u. den man beklagt. [trauernd.

Жáлости́вий, *a.* *ШМ.* klagend,

Жáлостонька, *f. dim.* s. Жáлїсть.

Жáлощі, *pl.* Trauer, *f.* Gram, Schmerz, *m.*

Жáлуванє, *n.* das Bedauern, Mitleid, *n.*; 2) Gehalt, *m.* *Term.* *Пом.* III. 53.

Жáлувати, *v. a.* jmdn bedauern, Mitleid mit jmdm haben; 2) jmdm Rücksicht, Pflege, Unterhalt angedeihen lassen, *Пом.* III. 53. *P.* I. 13; 3) liebkosen, lieben *M.*; 4) чогó, за чим, (гріхів, за гріхи́) Reue empfinden; s. Жáлкувати. [Жалó.

Жальцé, *n.* Nadelspitze, *f.*; 2) s.

Жаля́, *f.* Schnitterin, *f.* [жáти].

Жаля́чка, *f.* s. Жали́ва.

Жандáр, *m.* Gendarme, *m.*

Жандáрик, *m.* s. Вýдвуд, *Gr.* 30.

Жар, -у, *m.* жар, -и, *f.* glühende Kohlen, Glut, *f.*; 2) *W.* II. 81 Alpenglühen (Pflze).

Жарá, *f.* Glut, Hitze, *f.* *Кв.* II. 328.

Жаранни́к, *m.* s. Яловéць.
Жарина́, *f.* *М.* II. 174. *Мe.* 364 glühende Kohle.
Жари́стий, *a.* glühend, *У.*
Жари́ти, *v. a.* rösten, braten, brennen; 2) * schlagen.
Жа́рище, *n.Зар.*Herd, Brennpunkt,*m.*
Жарі́вка, *f.* Feuerbecken, *m.* Kohlenpfanne, *f.*
Жарівни́ця, *f.* Feuergewehr, *n.?*
Жарі́нє, *n.* das Glühen, *Пол.*; 2) *coll.* glühende Kohlen *Ч.* III. 315.
Жарі́ти ся, glühen, funkeln.
Жа́рка, *f.* -середу́шник Tausendgüldenkraut, *n.* (Erythraea centaurium).
Жарки́, *pl.* *Н.* 50 s. Жарóк.
Жаркúй, *a.* brennend heiss, glühend; schwül; 2) glutroth *Л.* 1.
I. Жарли́вий, *a.* вовк *Мл.* s. Пáжерливий.
Жарні́вки, (жер-) *pl.* Krebssteine, -augen, *pl.* (Lapides cancrorum) *Кв.*
Жарну́ти, *v. n.* *М.* * rasch ankommen (*Нив.* 164).
Жарóвня, *f.* *С.* s. Жарі́вка; Fleischbank, *f.* Hackbrett, *n.* *Ру.?* [Pferde.
Жароі́д, *m.* *Н.* 199 vom trägen
Жарóк, -рка́, *m.* glühende Kohle.
Жаромі́р, *m.* Hitzemesser, *m.* Pyroskop, *n.* *Пол.*
Жарóта, *f.* Hitze, Schwüle, *f.* *С.*
Жароцьвіт, *m.* Feuerblüthe, *f.*Name der Мóлня *КУ.* [Vogel.
Жар-пти́ця, *f.* *Др. с.* 286 fabelh.
Жарт, (*d.* жáртик), *m.* жáрта, *f.Мор.* Scherz, Spass, *m.* жáртом, жáртиком scherzweise, zum Scherz; *pl.* жáрти *Га.* I. 101. 102.?
Жартівли́вий,(-тли́-тобл-,-товл-) *a.* scherzhaft, spasshaft; lustig.
Жартобли́вість, -ости, Scherzhaftigkeit, *f.*
Жартувáти, *v. n.* scherzen, spassen, spielen, Spass machen; schäckern. *Пот.* II. 28.
Жарту́шки, *pl.* s. Жарт, *pl.*
Жару́ха, *f.* s. Жи́гавка, *В.*
Жас, *m.* *Ф.* Schrecken, *m.* Entsetzen, *n.* s. Жах.
Жасми́н, *m.* жасми́нний *М.* III. 52. *a.* s. Ясьмін, Ясьмінóвий.
Жасни́й, *a.Ф.*schrecklich, grauenvoll.
Жасну́ти, *v. a.* schrecken.

Жáтва, *f.* Ernte, *f.* *Кв.* II. 158.
I. Жáти, [жну, жнеш] *v. a.* ernten, Getreide schneiden.
II. Жáти [жму, жмеш], *v. a.* drücken, pressen; сéрце жметь ся das Herz wird gepresst, beklommen, *Мак.* I. 27.
Жáтка, *f.* *Ос.* (61) IX. 178 s. Жниварка. [*m.* *Зак.*
Жáтний, *a.* — козáк Gutsbesitzer,
Жах, -ху, *m.* *С.* II. 256 Schrecken, Schauder, *m.* das Betroffensein, Staunen, *n.* жáхом *adv.* *ІГ.* schrecklich, waghalsig; *Пот.* II. 10.
Жахáнє, *n.* *К.* Furcht, Angst, *f.*
Жахáти ся, vor Schreck schaudern, sich ängstigen,fürchten.[furchtsam,scheu.
Жахли́вий, *a.* жахля́к, *n.* *Пі́с.*
Жахли́вість, -ости. *f.* Furchtsamkeit, *f.* *Пі́с.* [Ви́капаний.
Жáхлий, *a.* wahr, lauter, echt; s.
Жáхно, *adv.* bange, mit Furcht.
Жахну́ти ся, s. Зжахну́ти ся *Пі́с.*
Жахті́ти, *v. n.* *ГБ.* s. Жахáти ся.
Жбан, жбáнок etc. s. Збáн. збáнок etc. *Ог.* 75, 2. [stossen.
Жбéвхнути, жбихну́ти, *v .a.* stark
Жби, жби́хи, *pl.* Sturzwellen, *pl.*(*Фр.*)
Жбир, (*d.* жби́рик), *m.* Wiese mit Gesträuch; ganz magerer Weideplatz; 3) Flussinsel, *f.* [wellen herausbrechen.
Жбирили́ти, *v. n.* in grossen Sturz-
Жбу́рити, жбурну́ти. *v. a.* hinschleudern, кимбсь; s. Шпу́рити.
Жбурті́ти, *v. n.* rauschend anpral-
Жбух! *int.* zu Жбу́хнати. [len, *Зг.*
Жбу́хати, жбу́хнути, *v. a.* heftig ausgiessen: води́, водóю; schiessen, strahlen lassen.
Жвáвий. жвáлий, *a.* munter, flink, behend; жвáво, *adv.* mit Lust, frisch.
Жвáвість, -ости. *f.* Munterkeit, Behendigkeit, Raschheit, *f.*
Жвáка, жвáчка, *f.* das zum zweiten Male gekaute Futter; 2) Tabaksblätter zum Kauen, *pl.*; Art rothes Baumharz zum Kauen.
Жвáти, жвикáти, жвя́кати, s.Жу́ти.
Жвáчний, *a.* -а повéрхність, Kaufläche, *f.* *Пол.*
Жвиканúна, *f.* das Gekaute.
Жвинді́ти, (-дáти), *v. n.* undeutlich sprechen; plärren.
Жвя́ка, жвя́чка, s. Жвáка, жвáчка.

Жвяхтіти, v. n. Ko. 178 plätschern, des Geräusch von sich geben.
Жгут, m. s. Джгут.
Жгу́чка, f. s. Жи́гавка Mi. II. 271.
Жда́не́, n. das Warten, Erwarten.
Жда́нок, -нка, m. M. II. 133 Erwartung, f. pl. H. 109 мені не до жда́нків ich habe nicht wie zu warten, ich mag nicht länger warten.
Жда́ти [жду, ждеш], v. a. кого́, на кого́ (що) warten, erwarten, кого, на кого́ (що).
Ждюхнути, v. a. s. Жбе́вхнути.
Же, conj. declar. dass; 2) advers.-же aber, hingegen, doch; 3) ja, s. -ж. In Verbdg. mit anderen Partikeln Conjunctionen u. Imperativen: nun denn, Ог. 208—215.
Жеби́, s. Щоби́, аби́ Ог. 212. 9.
Же́бін, -ону, m. das Lallen, Lärmen; Gesumme, n. [summen, lärmen.
Жебоніти, v. n. lallen, M. III. 94;
Жебра́к, жебра́н Ч. V.433, m. Bettler, m. [telei, f. Bettelstand, m.
Жебрани́на, f. жебра́цтво, n. Bet-
Же́брати, v. n. betteln; піти́ за же́браним хлі́бом betteln gehen.
Жебра́цкий, жебра́чий, a. Bettler-, bettelhaft. [weib, n.
Жебра́чка, f. Bettlerin, f. Bettel-
Же́бри, на — піти́, по же́брах ходи́ти betteln gehen, Bettler werden.
Жебрі́й, m. дрібноцьвітий, Daun, Hohlzahn, m. (Galeopsis tetrahit); — польови́й Ackerhohlzahn, (G. ladanum).
Же́бром жи́ти vom Betteln leben КУ.
Жебрува́ти, s. Же́брати, жебру́щий, bettelnd, Bettel- Ог. 102. 2.
Жеве́мъ, АД. I. 121, жевки́й s. Живе́м, живки́й. (B.)
Же́вра, s. Же́рва, жа́вра. [feuer, n.
Же́вриво, n. Кн. Glut, Lohe, f. Loh-
Жевріти, v. n. glühen, glimmen.
Же́глий, a. ні́сбк? Госп. 21.
Жегло́, n. Brenneisen, n. ГШ.
Жегу́н, m. Blitzbube, m.
Жегу́нка, f. уха́та, Ohrenqualle, f. (Aurelia aurita).
Жегти́, жегчи́, жечи́, [жегу́ (гу), жеже́ш (жжеш)] Оц. §. 204 brennen.
Же́жко. adv. Ч. II. 403 brennend, heiss, s. Жигки́й. [Scepter, n.
Жезл, m. † bischöflicher Hirtenstab;
Же́кнути, v. n. до кого́ ungestüm, hitzig gegen jmdn dringen.
Жела́не, n. Wunsch, m.; Gratulation, f.
Жела́ти, v. n. Me. 68 wünschen, begehren; Wünsche darbringen, gratulieren; жела́нний, a. У. erwünscht.
Желв, m. Schildkröte, f. (Testudo) Пол.
Желва́к, m. Beule, f. Auswuchs, m.
Желво́вий, a. Schildkröten-.
Же́льворонок, s. Жа́льворонок; жел- s. жал-.
Желе́тка, f. gilet, Weste, f.
Же́лї, conj. s. Єсли́ [jeżeli].
Желїзе́, n. Eisenoxydul, n.
Желїза́к, m. Abscess mit Verhärtung der Oberfläche, m.
Желїзи́нець, -нця, m. Eisenspath m. kohlensaueres Eisenoxydul.
Желі́зко, n. Plätteisen, Biegeleisen, n.
Желі́зний, a. eisern, Eisen-; eisenfarbig; 2) * — дощ s. Ожеле́да (nach e. Regen) КУ.
Желі́зниця, f. Ч. I. 57 Art (eisenfarbige) Geschwulst am Gesichte; 2) veränderliche Kröte (Bufo variabilis); 3) Eisenbahn, f.
Желі́зничий, a. Eisenbahn-, Bahn-.
Желїзня́к, m. Eisenstein, n.; 2) Eisenkraut, n. Eiserich, m. (Verbena offic.)
Желі́зо, n. Eisen, n. Ог. 71—72.
Желі́зок, -зка, m. Eisenoxyd, n. Пол.
Желїзоно́сний, a. eisenhaltig, eisenschüssig, Пол. [fen M.+Б. 129.
Желі́пнути, v. a. klagend ausru-
Жемері́, pl. Walddickicht, n.
Же́моїдь, m. f. Fresser, m.
Же́мчуг, m. Perle; coll. Perlen, pl.
Жемчу́жи́на, f. С. II. 225 s. Жемчу́г; 2) Perlmutter, f.
Жемчу́жний, a. perlen.
Жемчу́жниця, f. — и́ста echte Perlmuschel (Meleagrina margaritifera).
Жень, m. Bastleiter der Bienenzeidler, f. (B.).
Жена́, f. s. Жі́нка, R. 86.
Же́навий, a. (Ф.). s. Побігу́щий.
Жене́, жене́ш, etc. s. Гна́ти, го́нит го́ниш etc.
Женепи́н (-пир), m. Zwergwachholder, m. (Juniperus comm.) B.
Жени́ло, m. P. II. 108 heiratsfähiger junger Mann; grosser Bengel.
Жени́тьба, f. Heirat, Verehelichung, f.
Жени́ти, v. a. си́на den Sohn hei-

raten lassen; — ся heiraten, sich verehelichen з ким, (на ким); * toben.
Жених, (d. женишок, -ишенько; aug.женишище), m.Freier, Bräutigam, m.
Жениханє, n. Кв. II. 35 Liebeshändel, pl. Liebelei, f.
Женихати ся, sich in Liebschaften einlassen.
Женихівский, a. Кв. II. 91 zu жениханє geh.
Женихливий, a. Гол. III. 254 der Liebelei ergeben; liebeslustig; дурень — Weibernarr, m. Ф.
Женихливість, -ости, Unbeständigkeit in der Liebe, f. Ф.
Женицький, a. Braut-, bräutlich, Trauung,- Зг.
Женишина, f. Мє. 98 Braut, Geliebte, f.; 2) s. Жених Л. 32.
Женкиня, f. Schnitterin, f.
Женник, m. s. Жнець.
Женьский, a. weiblich, Frauen-.
Женьскість,-ости.f. Weiblichkeit, f.
Жентиця, f. Käsewasser, n. Molke, f.
Жентичник, m. Molkencurgast, Badegast, m.
Женчуг, m. Wgr. IX. s. Жемчуг.
Женчик, m. Schnitter, m.
Женщина, f. Frau, f. Weib, n.
Женятин, яловець-, m. Alpen-Wachholder. m. (Juniperus nana).
Жербій, m. Haferdistel, m. Ackerscharte, f. (Cirsium arv.).
Жерва, жирва, f. (bissiger) Hund.
Жердити, v. a. mit Stangen zäunen.
Жердка, (d. жердочка, (aug. жердюга), f. Holzstange, f. — поля (прут п.) gewisses Feldmass.
I. Жереб, m. s. Жереп.
II. Жереб, жеребен Ф. m. Los, n. Würfel, m. Не. Левч.
Жеребець, -бця (-бчик), m. junges Pferd; 2) Nbfl. des Донець bei d. St. Славяньске.
Жеребити ся, fohlen (von der Stute).
Жеребій, m. ein bestimmtes Stück Feldes.
Жеребінь, f. s. Розвора.
Жеребінка, f. Schneckenmuschel, f.
Жеребком, adv. durchs Los, Ч. III. 103.
Жеребний, a.von e. Stute: trächtig.
Жеребованє, n. Losung, Verlosung, f. Гуш.
Жерделя.f.Aprikose, f. Левч.
Жеревник, m. Speiseröhre, f.
Жерелинець, -нця, m. Sprudelstein, m. Пол.
Жерельний, a. Quell-.
Жерело, n. Quelle, f. Born, m.; 2) s. Жировиско 2) (В.).
Жерелястий, a. quellenreich, ГБ.
Жеренкотіти, жеренчати, v. n. Зар. tönen, schallen, schrillen.
Жереп, m. Zwergkiefer, f. krummholz, n. (Pinus mughus): 2) s. Яловець.
Жерепник, m. mit Krummholzkiefer bewachsene Stelle in d. Gebirgen.
Жерети, v.a.s. Жерти, Пот. I. 154.
Жеретія, f. Baumschlange, f. С.
Жерлянка, f.?
Жерло, n. s. Жерело Ле. Urquell, m. Stammnest, n. злодійске — Diebsnest, n. Räuberhöhle, f.(Ф.).
Жерно, Wgr.174; жерновати etc. s. Жорно etc.
Жерновець, -вця, — півінь, m. Besenstrauch, m.(Sarothamnus scoparius).
Жерсть, f. Blech, n. Ог. 90. 2.
Жерстко, adv. вода йде — reissend schnell.
Жерстяний, a.aus (Messing-)Blech, blechern, Мє. 436. КУ. I. 286.
Жерстянка, f. Blechbüchse, f. Под.
Жертва, f. Opfer, n. безкровна — unblutiges O. Messopfer, n.; Spende, f. Beitrag, m.; 2) gefrässiges Unthier, Drachen, m. Иг. 18.
Жертвений, a.zum Opfer bestimmt, Opfer- Кл.; 2) opferwillig, selbstlos У.
Жертвенник, m. Opferaltar, Altar, m.
Жертволюбний, В. жертовний, a. opferwillig.
Жертвувати, v. a. opfern, Не.
Жерти [жру (жеру), жреш (жереш) v. a. verzehren, fressen; * — ся межи собою bissig hadern, sich zanken.
Жертівня, f. К. жертовник, m. В Opferaltar, m.
Жерун, m. Vielfrass, m.
Жеруха, f.s. Жерявка; 2)Bitterling, m. (Cyprinus amarus).
Жеручий (-ущий), a. zehrend, verzehrend, К. Ст.
Жерць, m. жерця, f. Піс. s. Жрець, жриця.
Жерцем пожирати Ч. V. 448 gierig auffressen, verschlingen, Ог. 192.
Жерюшник, m. Kressenweissling, m. (Pieris cardaminis).
Жерявка, f. Kapuzinerkresse, f. unechte Kappern, (Tropaeolum majus).

Жес, жеса́ти, жесни́й etc. s. Жас, жасну́ти etc.

Жест, *m*. *K*. le geste, Geberde, declamatorische Bewegung, *Bax*.

Жесткий, *a*. -мо́ва s. Храпли́вий.

Жесто́кий, *a*. *H*. 65 grausam, gräulich, grausenhaft, schrecklich, grimmig, *Ш*. I. 348. [кість.

Жесто́кість, -ости, *f*. s. Жорсто́-

Жехува́ти, *v*. *a*. (*Ф*.) plündern s. Жакува́ти. [schön.

Жехли́й, s. Жахли́й; 2) reizend

Жи, s. Же- (жа-).

Жива́ти, *v*. *a*. *Ko*. 91 leben.

Живе́ць, вця́, *m*. *Mak*. (II. 35) Lebenskraft, *f*.; 2) der Lebende, *V*.; 3) Alburnus (Aspius) lucidus; übhpt kleiner Fisch als Köder an die Angel aufgespiesst; 4) *pl*. живці́ *Hc*. (*Пр*. XI. (1) 120 Gurt (Riemen) mit hölzernen Schlägeln bei der ляма; 5) Knoten, *m*.

Жи́вжик, *m*. Geck, Fant, *m*. *Кв*.

Живи́й, *a*. lebendig; lebhaft, aufgeweckt; -а ри́ба (*opp*. су́шена); 2) -во́лос Fadenwurm, *m*.

Живи́ло, *n*. *P*. II 183 das was Leben schafft, was belebt; Lebenselixir, *m*.; 2) Element, *n*. Lebensstoff, *m*. *Зг*.

Живи́на́, *f*. *У*. lebendiges Wesen, bes. Insect. [живи́телька *f*. Ernährerin, *f*.

Живи́тель, *m*. *Пар*. Ernährer, *m*.;

Живи́ти, *v*. *a*. er-nähren.

Живи́ця, *f*. Harz, *n*.; 2) ледащиця-живи́ця (живи́ти) *Bein*. des Branntweins (Aqua vita) *Ш*. I. 87.

Живи́чний, *a*. harzig; bituminös *Пол*.

Живі́йка ловиму́ха (держиму́ха), *f*. Venus-Fliegenfalle, *f*. (Dionaea muscipula).

Жи́вість, -ости, *f*. Lebendigkeit. Lebhaftigkeit, *f*. Leben, *n*. Munterkeit, *f*,

Живі́т, -вота́, *m*. Bauch, *m*. (*d*. живо́тик, -ото́чок).

Живі́те, *n*. *N*. des Buchstabens Ж.

Живі́те, *n*. *H*. 79 s. Житє́.

I. Живки́й, *a*. lebhaft, rasch handelnd; жи́вко, *adv*. *Гол*. s. Жи́во.

II. Живки́й, *a*. bitter. [*n*. *Cm*.

Живли́на, *f*. belebtes Wesen, Thier,

Живло́, *n*. *M*.+*Б*. 39 Element, alles Lebende, Wesen, *n*. *Cв*. *Ил*.

Живло́вий, *a*. elementarisch, *Пар*.

Живлю́щий, *a*. *M*. III. 44 am Leben erhaltend.

Живне́ча, *f*. *coll*. Thiere, *pl*. *Cm*.

Живни́й, *a*. nahrhaft, *Зг*.; 2) lebenspendend; 3) — четве́р der grüne Donnerstag (Стра́стний ч.)

Живни́ка, *f*. *Піс*. Balsam, *m*.

Жи́вність, -ости, *f*. Nahrung, *f*. Nahrungsmittel, *n*.; 2) вся́ка — (*n*. *xв*.*6*.) alles Lebende.

Жи́во, *adv*. lebendig; lebhaft; 2) wohl, gut; 3) viel; 4) schnell, geschwind.

Живобитє́, *n*. das Fristen.

Живо́кість, га́вяз —, -о́сту, *m*. Beinwurz, Schwarzwurz, *n*. (Symphytum offic.).

Живоко́стник, *m*. verschiedenblüthiges Veilchen (Viola mirabilis).

Живолі́к, *m*. Lebenselixir, *n*.

Живоно́сний, *a*. lebenspendend, belebend.

Живо́пись, *f*. живопи́сане, *n*. Malerei, *f*. bildliche, malerische, lebendige Darstellung [ζωγραφ-].

Живопи́сець, -сця, *m*. Maler, Darsteller der Zeichnung u. Malerei, *m*.

Живопи́сний, *a*. malerisch; plastisch. [*f*. malerisches Aussehen, *He*.

Живопи́сність, -ости, *f*. Malerei,

Живопи́сувати, *v*.*a*. malen, zeichnen, *K*. [Zaun, Heckenzaun, *B*.

Живоплі́т, -пло́та, *m*. lebendiger

Живорі́дник, *m*. Polygonum viviparum *B*. [plätschernd, *Піс*.

Живоро́бкий, *a*. поті́к rieselnd,

Живоро́бок, -бка, *m*. *P*. I. 130 belebt, lebend.

Живоро́дний, *a*. lebendig gebärend.

Живоси́лом, *adv*. *M*. II. 111 mit Gewalt, gewaltsam; plötzlich, unverhofft.

Живо́т, *m*. Leben, *n*. к живоо́ту зволя́ти *P*. I. 134 das Leben schenken; 2) *pl*. живо́ти, *Піс*. s. Пожи́ток.

Живота́тий, *a*. mit grossem Bauch, bäuchig. [All, Element des Lebens, *n*. *K*.

Животві́р, -о́ру, *m*. das belebte

Животвори́ти, *v* *a*. beleben, *K*.

Животво́рний, *a*. Leben spendend, belebend, schöpferisch. [s. Живі́т.

I. Животи́на, *f*. *dim*. Ч. V. 1167

II. Животи́на, *f*. Thier, *n*. *Кч*. 91 *Пол*.

Животи́не, (*d*. -ти́нячко), *n*. *IГ*. — золоте́ goldgelber Fruchtboden sammt den Staubgefässen bei d. Rose.

Животи́нний, (-ти́ньский *Кн.*), *a.* dem Thierreiche geh., Thier-, -е вещество́ *Пол.* Thierstoff, *m.* thierisch.
Животи́нник, *m.* Viehhändler, *m. Гр.*
Животи́ньство, *n.* Thierreich, *n. Пол.*
Животі́не, *n.* das Vegetieren; kümmerliches Dasein.
Животі́ти, *v. n.* vegetieren; am Leben sein, sein Dasein (kümmerlich) fristen; 2) s. Жи́ти *Кв.* II. 55. 196.
Животко́вий, *a.* -а горі́вка *Ст.* „Magenbitter", *n.*
Живо́тний, *a.* Lebens-, physich, sinnlich, vital, *Не.*; materiell *К.* (*гр.* 46).
Живо́тність, -ости, *f.* Lebenskraft, *f.* vitales Vermögen.
Живо́тно, *n.* das Lebendige, *К.*; das Thier (animal) *Вол.*
Живото́вий, *a.* Bauch-; gastronomisch *ВБ.*
Животочи́вий, *a.* lebenströmend, -spendend, *К.*
Живочі́ти, s. Животі́ти, глипіти.
Живу́, живе́ш, живе́ etc. s. Жи́ти.
Живу́чий, *a.* lebend, belebt, *Вол.*
Живу́чість, -ости, *f.* Lebensenergie, Vitalität, *f. ВБ.*
Живу́шка, *f. Др. с.* 345 *Reimw.* zu Шу́шка-Мару́шка.
Живу́щий, *a.* belebend, lebenbringend, -spendend; вода́ -а Lebenswasser, *n.* Lebenselixir, Nervensaft, *m.*; kräftigend.
Живце́м, жи́вци, *adv.* lebendig, lebend; schnell *Ог.* 114.
Жи́вчик, *m.* Schlagader, *f.* Puls, *m. Ііс.*
Жи́гавка, жигу́чка, *f.* kleine Brennessel, *f.* (Urtica urens).
Жи́гало, *n.* *Ч.* II. 666 alles Spitze u. Scharfe; 2) glühender Draht zum Durchschlagen des Pfeifenrohres.
Жигки́й, *a.* brennend, glühend.
Жи́город, *m.* Björneborg, *Ііс.*
Жид, *m.* der Jude.
Жидени́, жидівлени́, -я́ти, жидовча́, -а́ти *Кч.* 67 *n.* kleines Judenkind.
Жи́дик, *m.* Judenjunge, *m.*; 2) s. Ти́жик (*В.*).
Жиді́вка, *f.* Jüdin, *f.*; 2) viele Arten von Glanzkäfern, (Carabus, Cetonia etc.).
Жиді́вочка, *f.* jüdisches Mädchen.
Жиді́вский, *a.* jüdisch, Juden-; 2) -а лепе́ха s. Ле́пех; 3) -і гру́ші Blasenkirsche, *f.* Judendeckel, *m.* (Physalis Alkekengi); 4) -а ку́кавка s. Ву́двуд.
Жиді́вство, *n.* Judenthum, *n.* jüdische Nationalität.
Жидови́н, *m.* *Ш.* I. 92 s. Жид.
Жидові́ти, *v. n.* verjuden, Jude werden.
Жидо́к, -дка́, *m.* (unansehnlicher) Jude; 2) Rothhorn, *n.* (Harpalus ruficornis).
Жидолю́бець, -бця, *m.* Judenfreund.
Жи́жа, *f. in d. Kinderspr.* Feuer, *n.* das Brennende, *Н.* 84.
Жижи́в! *int.* vom Zwitschern der Spatzen.
Жи́жка, *f.* s. Жи́гавка.
Жижки́, *pl.* Sehnen, Flechsen unter den Knieen, Wadenmuskeln, *pl.*
Жижки́й, *a.* brennend.
Жизви́й, *a.* *Зг.* lebhaft, frisch.
Жизнь, жизь, жиздь *Ч.* I. 165. III. 25. *f.* Leben, *n.*; жизь молочако́ва Aedium euphorbiae, *В.*
Жизне́нний, *a.* zum Leben geh., Lebens-. s. Живо́тний.
Жизне́нність, -ости, *f.* Lebenskraft, *f.*
Жизноно́сний, *a.* lebenspendend, *Гуш.*
Жи́зность, *f.* *К.* I. 272 s. Жизнь.
Жи́ла, *f.* Ader, *f.*; 2) Nerv, *m.* Sehne, *f.*; 3) Erzader, Gang, *m.* (Mineral. *Пол.*); суха́ — Flechse, *f.*
Жи́лавий, *a.* nervig, sehnig; musculös; zähe; * unverwüstlich; поне́ділок der erste Tag der grossen Fasten *Др. с.* 22.
Жила́віти, *v. n.* zähe werden.
Жи́лавник, жи́лавець, -вця, *m.* Kuchen, gebacken aus zu Teig geknetetem Sauerkraut, rother Rübe u. sogar Brennessel (mit Mehl).
Жила́тка, *f.* Speise-, Faltenpilz, u. (Cantharellus cibarius), *Вол.*
Жильба́, *f.* *Н.* 65. s. Жите́, пожите́.
Жиле́, *n.* *Под.* Wohnung, *f.* Haus, *n.* *Ос.* (61) V. 28. (жилля́).
Жиле́ць, -льця́, *m.* Bewohner, *m. Кн. Фр.*
Жили́стий, жилки́й, *Пар. a.* Ader-, aderig, *Ил.*
Жи́лище, *n.* † Wohnstätte, *f.* Wohnort, *m.* Behausung, *f.*
Жильни́й, *a.* — четве́р s. Живни́й; 2) жи́льне *adv. М.* III. 11 reichlich; heftig.
Жи́льниця, *f.* Aderhaut, *f.* (chorioidea).
Жи́льности, *pl.* Erlebnisse, *pl.?*
Жило́, *n.* *Ф.* (*Пр.* II. 489) Art Gift?
Жи́лочка, *dim. f.* Aederchen, *n.*
Жилува́ти, *v. a.* die Muskeln u.

das Adergeflecht ausnehmen, ausädern; 2) die Schafe u. Ziegen an den Hinterfüssen unterbinden, fesseln. [aderig.
Жилуватий, a. mit vielem Geäder,
Жиляний, a. Н. 4. aus Adern, aus Muskeln. [vgl. Жилавник.
Жиляник, m. корж ohne Butter
Жимена, f. gew. pl. Semmelpaar für Taufpathen bestimmt.
Жимоїдник, m. Vielfresser, m. (B.).
Жимок, одноли́стий Malaxis monophyllos. [nicera caprifol.). Вол.
Жимолость, f. Geisblatt, n. (Lo
Жинь, s. Жень. [lerisch.
Жинькашливий, a. на їду wäh-
Жипавий, a. rüstig, kräftig, nervig.
Жир, m. Frass, m. Nahrung, f.; 2) Trunkenheit, f. Rausch, m. Кв. 151; 3) Fett, n. 4) Bucheichel, f.; 5) in Karten s. Жолудь 2).
Жирбій, m. Kratzdistel, f. (Cirsium canum). [roth.
Жирий, (жарий), a. feuerroth, gelb-
Жирівка, f. in Karten s. Жир 5) Пic.
Жиркий, a. tüchtig, wacker.
Жирливість, -ости, f. verbissene Hadersucht Не. (с. у. н. 423).
Жирний, a. fett, feist, Кв.
Жирність, -ости, f. Fettigkeit, f.
Жирнокислий, a. fettsauer, -е натрон, Пол. [schwanz.
Жирнохвостий, a. mit e. Fett-
Жировий, a. Н. 128 Eichel-, Ekkern-; 2) von Trefle in d. Karten.
Жировина, f. s. Жабина
Жировиско, n. s. Жировище; 2) Gebiss, Gefriss, n. (B.).
Жировиця, f. Uferfliege, f. (Perla) als Köder beim Fischfang.
Жировище, n. s. Жир 1); 2) Futterstelle, f. Futterplatz, m.
Жировлини, Ч. V. 257.? [f. Пар.
Жировний, a. — банк Girobank,
Жироїдний, a. fett-fleischfressend, Ваг. [— ся zum Fettwerden fressen.
I. Жирувати, v. a. Nahrung suchen;
II. Жирувати, v. n. s. Жартувати.
III. Жирувати, v. a. girieren.
IV. Жирувати, v. a. Muster u. Schmuck mit Messingdraht n. -blech ausführen, verzieren: топорець жирований etc. [живдь Ог. 90. 3.
Жисть, f. Пр. II. 210 s. Живнь,

Жистяк, m. Lebensbaum, n. (Thuja) B.
Житво, n. Wohnsitz, m. Wohnstätte, f. М.+Б. 143.
Житє, n. Leben, n. житє-бутє ІГ. Leben, n. Lebensart, f. Unterhalt, m.
Житєвий, a. Св. Кн. Lebens-, vital; -а енергія Vitalität, f.
Житель, -еля, АД. II. 26 С. II. 135 жителець, -лця, Ст. m. Einwohner, Insasse, m. [nerin, f.
Жителька, f. Einwohnerin, Bewoh-
Житепись, f. Lebensbeschreibung, -schilderung, Biographie, f.
Житеписець -сця. m Biograph, m.
Житеписний, a. biographisch.
Житець, -тця, m. Ст. s. Житель,
Житєчний, a. Lebens-, М.+Б. 350. Зак.
Жити [живу, (живу) живеш, (живеш)], v. n. leben; 2) den Nutzen ziehen, geniessen.
Житін, m Ст. (Різ.н. 33). Amboss, m.?
Житкувати, v. n. sich nähren.
Житло, n. Др. с. 242 Wohnung, Ansiedelung, f.; 2) s. Житє, пожитє Ос. (61) I. 323.
Житний, a. Roggen-, Korn-.
Житник, m. Feldsperling, m. (Fringilla mont.); 2) Art Insect. [gebaut war.
Житниско, n. Feld wo Roggen an-
Житниця, f. B. Roggenstroh, n.; 2) s. Стодола, Kornkammer, f. Ш. II. 220.
Житнівка, f. Kornbranntwein, m.; 2) Art Insect. [ця 1).
Житнянка, (-тянка), f. s. Житни-
Жито, n. Roggen, m. Korn, n.; pl. жита Kornfelder, -saaten, u. übhpt Getreidefelder; біжить житом er läuft durch das Kornfeld; за моє жито ще мене бито für meinen guten Willen hab' ich schnöden Undank eingeerntet. [halt, m Левч.
Житовя (-є), n. М. Leben, n. Haus-
Житяний, a. s. Житний.
Жих, m. s. Жах.
Жихлий, a. ähnlich, (B.) vgl. Жахлий, (Фр.); 2) s. Живкий.
Жичити, v. a. wünschen: комусь щось, чогось; 2) leihen s. Зичити.
Жичка, f. Wollengarn, n; 2) Kragenband beim Hemd, n.
Жичкувати, v. a. mit Wollengarn sticken (нашивати волічков).
Жичливий, a. wohlwollend, ge-

neigt, gewogen, günstig.

Жичли́вість, -ости, *f.* das Wohlwollen, Gewogenheit, Gunst, *f.*

Жінва́, *f.* s. Жіно́та *Ог.* 99.

Жінка, *f.* Weib, *n.* Ehefrau, Gattin, *f.* übhpt eine verheiratete Frauensperson.

Жіно́та, *f. coll.* Weiber, Frauen, *pl.* Weibervolk, *n.*

Жіно́цький, *a.* weibisch ро́зум —.

Жіно́чий, *a.* des Weibes, weiblich.

Жіно́чник, *m.* s. Ба́бинець.

Жіно́щина, *f.* s. Же́нщина.

Жінчин, *a.* der Ehefrau.

Жіпнути, *v. n.* sich niederhocken, s. niederducken.

Жірни́ця, *f.* *Гол.* I. 45.?

Жли, *conj.* s. Єсли́ [jeżeli].

Жльо́пати, *v. a.* schlürfen, dudeln.

Жлуктїти,(жлок-)s.Жльо́пати,*Зак.*

Жлукто́, *n.* Kufe *f.* Zuber, *m.* s. Зільни́ця. [но́чний, *a.* Magen-.

Жлуно́к, -нка́, *m.* Magen, *m*; жлу-

Жмак, *m.* s. Маку́х *Леву.*

Жма́кати, s. Жмика́ти.

Жме́ня, *f.* eine Handvoll; в жме́ни in der Hand; s. Руча́йка (пря́жи) Ч. VII. 408. [sche abreiben, waschen.

Жмика́ти. *v. a.* шма́те die Wä-

Жми́крут, *m.* Knicker, Filz, *m.* *Ог.* 118.

Жмит, (*d.* жмито́к, -тка́) жмін *m.* s. Жме́ня, Happen, *m.*

Жмінда, *m.* s. Жми́крут; жміндавий, *a.* knickerig. [hals, Knicker sein.

Жміндати, *v. n.* knausern, Geiz-

Жмінка, *f. dim.* kleine Handvoll, ein wenig. [stossen, drücken §.

Жміхати, жміхнути, *v. a.* schlagen,

Жмондїй, *m.* s. Бала́нда 1).

Жму, жмеш, жме (жметь ся), etc. *praes.* s. Жа́ти II. [Augen halb zumachen.

Жму́рити, *v. a.* о́чи u. — ся die

Жмурі́й, жму́рко,(-ка́йло) *m.* жмурли́вий, *a.* der mit halbgeschlossenen Augen unfreundlich, trübe hinblickt, blinzelt. [steckspiel, *n.*; 2) s. Піжмурки.

Жму́рка, жмурі́нка, *f. gew. pl.* Ver-

Жмут, (*d.* жмуто́к) s. Жмит.

Жне́ць, *g.* женця́, *m.* Schnitter, *m.*

Жнива́рка, *f.* Erntemaschine, *f.*

Жни́вний, *Зак.* жни́вяний *Не. a.* Ernte-, Schnitt-; Hochsommer-.

Жни́во, *n. pl.* жнива́, жни́ця. *f.* Ernte, Erntezeit, u. *; Fechsung, *f.*; 2) die geschnittene Partie Getreides: нажа́ти —. [женки́ня,

Жни́чка, *f. dim.* *M.* I. 125 s. Жа́ля.

Жнїй, (*d.* жнїйко), *m.* *Me.* 323 s. Жне́ць.

Жну, жнеш, жне etc. *praes.* s. Жа́ти.

Жня́кати, s. Жвя́кати, (*B.*).

Жо, s. Що in d. Bdtg. котри́й.

Жова́ти, s. Жу́ти.

Жові́т, -вота́, *m.* s. Живі́т. [den.

Жо́вкнути, жовті́ти, *v. n.* gelb wer-

Жо́вкший, *a. compar.* -жовті́йший.

I. Жо́вна, *f.* Specht, *m.* (Picus); — пи́сана Buntspecht (*B.*).

II. Жо́вна, *f.* Scrophel, Drüsenanschwellung, *f.*; 2) krankhafter Erguss der Galle Ч. IV. 2.

Жовна́к, *m.* Scrophelbeule, *f.*

Жо́внїр, (-няр, *d.* -нярочок *aug.* жовнярé́га), *m.* Soldat, *m.* [ne, *f.*

Жо́внїрка, *f.* Soldatenweib, *n.* * Dir-

Жовні́рский, *a.* Soldaten-.

Жовні́рство, *n.* жовні́рщина, *f.* Soldaten, *pl.* Soldatenvolk, *n.*

Жовнова́тий, *a.* scrophulös.

Жовта́вий, *a.* gelblich. [*Пол.*

Жовтаво-сї́рий, *a.* gelblichgrau,

Жовта́чка, *f.* s. Жовті́льниця 1).

Жовтви́ля, *f.* Gemisch aus gelbfärbenden Pflanzen u. Stoffen (zum Färben der Ostereier), *n.* [2) M. September.

Жо́втень, -тня. *m.* Monat October;

Жо́втий, *a.* gelb; Жо́вті Во́ди rechter Nbfl. des Дні́пе́р.

Жо́втик, *m.* круши́нець, Citronfalter, *m.* (Colias rhamni); 2) -осьма́к C. hyale.

Жовти́ло, *n.* s. Дрок бріч, *B.* 2) Scharte *f.* (Serratula coronata); 3) Grasnelke, *f.* Mauerlehm, *n.* (Statice tatarica).

Жовти́нець, -нця, *m.* Stiefel aus gelbem Leder, *Мак.* gelber Schuh

Жовтї́льниця, *f.* Gelbsucht, Gallensucht *f.*; 2) Ackerscabiose, *f.* [gelb.

Жовті́ський, жовті́сінький, *a.* sehr

Жо́втість, -ости, *f.* das Gelbe, gelbe

Жовтї́ти, *v. n.* gelb werden. [Farbe.

Жо́втка, *f.* s. Скоросп́ілка, (*B.*).

Жовткови́на, *f.* *K.* s. Жовто́к.

Жовтне́вий, *a.* October-.

Жовтобе́рі́г, пливе́ць-, *m.* Gelbrand, *m.* (Dytiscus marginalis), *B.*

Жовтобру́чка, (-бру́шка), *f.* s. Жовтогру́дка.

Жовтоватий, *a.* s. Жовтавий.
Жовтогорячий, *a.* feuergelb, rothgelb. [ammer, *m.* (Emberiza citrinella).
Жовтогрудка.(-грудник),*m.*Gold-
Жовток, -тка, *m.* Eidotter, Dotter, *n.*
Жовтокрилий, *a.* mit gelben Flügeln. [nops flavipes, *B.*
Жовтоніжка, *f.* головатка — Co-
Жовтоплуг, *m.* Art Pflze. [trahalis.
Жовтопуз, *m.* Coluber od. Zamenis
Жовторіг, -рога, *m.* Melandrya flavicornis. *B.* [тогрудка.
Жовторуз, (-узка, *f.*) *m.* s. Жов-
Жовтостопка, *f.* окатка- Panops flavitarsis, *B.*
Жовточеревка, *f.* Meise, *f.* (Parus).
Жовточниця, *f.* Milzkraut, *n.* Goldmilz, *f.* (Chrysosplenium alternifolium).
Жовтурка, *f.* s. Жовтогрудка.
Жовтуха, *f.* *Под.* s. Жовтільниця; 2) Gelberde, *f.*
Жовтушка, (-тюшка) *f.* Löwenzahn, *m.* Leontodon taraxacum); 2) s. Головокрут.
Жовтяк, *m.* s. Жупляк; 2) Menschenkoth, *n.*
Жовтяниця, *f.* *M.* II. 203 s. Жовтільниця 1); 2) Leberfleck, *m.* *Кн.* (*Пр.* IX. 814)? 3) s. Жовточниця.
Жовч, *f.* Galle, *f.* (bilis).
Жовчевий, *a.* gallicht, gallig.
Жовчний, *a* cholerisch, *Под.* [sehnt.
Жоданий, *a. ptc.* s. Жаданий er-
Жоден, жодна, жодно s. Жаден II. *Кв.* II. 8. kein; 2) jeder, -e, -es. *Кв.* II. 64. *M.* II. 109. s. Кождий.
Жола, *f.* підземна unterirdische Erdnuss, Erdeichel, *f.* (Arachis hypogaea).
Жолд, *m.* Sold, *m.* *K.*
Жолдак, *m.* Söldner, Miethling, *m.*
Жолви, *pl.* *ГШ.* s. Золви.
Жолоб, (*d.* жолобок, -бка), *m.* Krippe; 2) Rinne, *f.*; 3) *dim.* *Ш.* I. 57 kleiner Brunnen; Bach; 4) Sternbild des Krebses, *CM.* [(des Flusses) *Гол.*
Жолобина, *f.* Rinne, *f.* Beet, *n.*
Жолобити, *v. a.* meisseln, aushöhlen.
Жолобковатий, *a.* krippenförmig, gefurcht. [*B.*
Жолобник, *m.* Holzwespe, *f.* (Sirex),
Жолобниця, *f.* ausgehöhltes Holzstück auf dem Kamm (First) des Bretterdaches; Rinne, *f.*

Жолобчастий, (-бка-) *a.* -е долото gekrümmte Meissel zum Schneiden der Rinnen u. Furchen.
Жолобчастість, -ости, *f.* ausgehöhlte, hohle Form, Concavität.
Жоломіґа, *f.* weibl. Schamglied (scherzh). (*B.*). [pfeife, *f.*
Жоломійка, *f.* Schalmei; Rohr-
Жолуб, s. Жолоб.
Жолубяний, *a.* hohl, concav, *Пу.*
Жолудь, (*d.* жолуденька) *f.* Eichel, Eichelfrucht, *f.*; 2) Tréfl, Kreuz (in Karten).
I. Жолудний, *a.* Eichel; жолудне *s. a. n.* Steuer für das Recht Eicheln zu sammeln.
II. Жолудний, *a.* Magen-.
Жолудок, -дка, *m.* Magen, *m.*
Жолудянки, *pl.* Meereicheln, *pl.* (Balanida). [*f.* -stock, *m.* *Пар.*
Жом, *g.*; жома, *m* Daumenschraube,
Жомнір, etc. s. Жовнір etc.
Жона, *f.* *pl.* жони, s. Жена, жінка *Ш.* I. 231.
Жонатий, *a.* verheiratet.
Жонва, *aug.* жонвище etc. s. Жовна I.
Жоних, *m.* *M.* II. 122 s. Жених.
Жонище, жоноха *Ч.* III. 116 *aug.* s. Жона. баба 1).
Жонови, (жонви), *pl.* жоноватий etc. s. Жовна, II. *pl.* жовноватий.
Жонота, *f. coll.* *Др.с.* 171 s. Жінота.
Жопіти, *v. n.* s. Жіпнути.
Жорванок, s. Жайворонок.
Жоржина, *f.* *Ч.* V. 440 s. Ґеорґінія.
Жорло, *n.* Flussbett, *n.*
Жорна, (*d.* жоренька) *f.* s. Яр, Kluft, *f.* Graben, *m.* [нівка I.
Жорнак, *m.* жорнатка, *f.* s. Жор-
Жорнати, жорнувати *v. a.* einen Graben (жорна) machen; 2) s. Молоти.
I. Жорнівка, *f.* Stange zum Bewegen des Steines bei der Handmühle, *f.*; 2) Quirl, *n.*
II. Жорнівка, *f.* Perle, *f.*
Жорно, *n.* Mühlstein, *m.* *K.* *gew.* *pl.* жорна, *gen.* жорен Handmühle, *f.* *P.* I. 35.
Жорновий, *a.* zur Handmühle geh.: камінь; 2) хліб Brot aus dem Mehle gebacken, das auf der Handmühle gemahlen wurde. [phyllum), *B.*
Жорст, *n.* Kölberkropf, *m.* (Chaero-
Жорсть, s. Жерсть, Blech, *Пс.*

Жóрства, *f.* *Др. с.* 235 lockere Sanderde. [III. 124 (*adv.*) rauh.
Жорсткий, *Ру.* жóсткий, *a.* *M.*
Жорстóкий,*a.*s.Жестóкий. *Ог.*90, 2.
Жорстóкість, -ости, *f.* Grausamkeit, Rohheit, *f.*
Жость, *f.* *B.* s. Бирючка?
Жостелина, *f.* жóстер, *m* Kreuzdorn, *m.* Purgir-Kreuzbeere, *f.* (Rhamnus cathartica).
Жóхлї, *adv.* nur einmal. [Aetz- *Пол.*
Жрати, s. Жéрти; жрýчий, *ptc.*
Жребувати, *v. n.* *K.* das Loswerfen s. Жéреб. [ferer, Opferpriester, *m.*
Жрець, *g.* жреця u. жерця, *m.* Op-
Жриця, *f.* Opferpriesterin, Priesterin, *f.* *Ш.* II. 174. [men, schwirren.
Жубелити, жубонїти, *v. n.* sum-
Жýбелиця, *f.* Ross-Mistkäfer, *m.* (Scarabaeus sterc.)
Жýберниця, *f.* s. Жабáк.
Жýбот, *m.* *Ос.* (62) VI. 14.?
Жувати s. Жýти.
Жувачка, *f.* s. Гризáлка.
Жýжель, -жля, *m.pl.* *TP.* 236 Brandstätte, *f.*; 2) s. Жýжелиця 1). [nen.
Жýжелити ся, zu Kohle verbren-
Жýжелиця, *f.* Schlacke, Kohle, *f.* abgebrannter Docht; 2) Laufkäfer, *m.* (Carabus). [(Cladosporium fumago) *Вол.*
Жужлéць, -еця, *m.* Russthau, *m.*
Жýжмом, *adv.* *M.* II. 10 lärmend durcheinander, im Wirrwarr *Ог.* 114.
Жýйка, *f.* das Wiederkauen: жýйку жувати; das Wiedergekaute, *Mi.*II. 271.
Жук, *m.* Käfer; bes. Rosskäfer, *m.* (Scarabaeus sterc.); 2) -великáн Herkuleskäfer; 3) -носорóгий Nashornkäfer (Oryctis nasicornis); 4) *pl.* Blatthörnige (Lamellicornia); * жуки в головї *Гл. б.* 47 nicht recht im Kopfe; 5) *N.* e. Osterspieles u. -liedes *Kol.* I. 156. 187.
Жукáн, *m.* Käferschnecke, *f.* (Scarabus). *B.* [wie ein Жук.
Жуковатий, *a.* *M.* II. 32 schwarz
Жуковéць, -вця, Käfermilbe, *f.* (Gamasus coleoptatorum). [Stein, *m.*
Жукóвина, *f.*Ring mit eingefasstem
Жукóвка, *f.* Tetyra scarabaeoides, *B.*
Жулявка, *f.* Grashecht, *m.*
Жýнка, *f.* *P.*I.39 s.Жїнка *Ог.* 30—33.
Жýпа, *f.* Salzbergwerk, Salzsudwerk, *n.* Salzsiederei, *f.*
Жупáн, *m.* жупанина. *f.* Art Unterrock; weibl. Oberkleid. [*Кв.* II. 273.
Жупáнний, *a.* im жупáн gekleidet
Жýпель, -пля, *m.* *Не.*s. Жýжель 2); 2) brennender Schwefel *Пic.*
Жупéня, *f.* Speise aus Kukurutzgraupen u. Fisolen, *f.* [Schacht, *m.* *Зак.*
Жýпище, *n.* Stätte einer жýпа;
Жупяк, *m.* Ч. III. 37 gelbe bittere
Жýпний, *a.* zur жýпа geh. [Gurke.
Жýпник, *m.* Verwalter einer жýпа, *m.*
Жýпничка, *f.* Weib des жýпник, *n.*
I. Жур, *m.* *Зг.* s. Журá.
II. Жур, *m.* Hafermus, *n.* s. Джур.
I. Жýра, *m.* s. Джýра.
II. Журá, *f.* s. Журбá.
Журавéль, -вля, (*d.* журáвлик -ичок) *m.* Kranich, *m.* (Grus); 2) *Brunnenschwengel, *m.* („Kranich"); 3) Art Hochzeittanz u. -lied, *Пic.* [*Пом.* I. 139.]
Журавéльник, *m.* s. Вовчýга (Geranium prat.).
Журавéць, -вця, *m.* -крóвник, Storchschnabel, *m.* (Geranium phaeum).
Журавина, *f.* *M.* Kranichbeere, Moosheidelbeere, *f.* (Vaccinium oxycoccos).
Журáвка, журавлиця, *f.* *Ме.* 447 Weibchen des Kranich; *Л.* 152 (*d.* -вочка); 2) Regenpfeifer, *m.* (Charadrius).
Журавлéвий, *a.* des Kranichs; 2) — горóшок wilde Platterbse (Lathyrus silv.) [Gewächse, *pl.* (Geraniaceae).
Журавлинки, *pl.* Storchschnabel-
Журапина, *f.* журáпник, *m.* *Цр.* s. Жéреп. [Джýра.
Журáх, журашин. *m.* *АД.* II. 63 s.
Журбá, журбóта, *f.* Kummer, Harm, *m.* Sorge, *f.* журбá-мóва *Ш.* I. 13 kummervolle Klage. *Пом.* III. 33. 98.
Журбувати, *v. n.* *Зг.* sich dem Grame, dem Kummer überlassen.
Журжиця, *f.*? [s. Жур II.
Журина, *f.* Ч. III. 472 Art Speise
Журити, *v. a.* когóсь jmdm Sorge bereiten, jmdn grämen, betrüben; — ся чим (ким) Sorge, Kummer womit um jmdn haben, sich bekümmern; 2) * vom Gackern der Henne, wann sie sich nach einem Plätzchen für's Eierlegen umsieht.
Журиця, *f.* журїне, *Ме.* 249 *n.* жýрка, *f.* (*B.*) s. Журá, журбá. [mel, *n.*
Жýркiт, -оту, *m.* Geriesel, Gemur-

Журли́вий, *a.* bekümmert, sich grämend, s. leicht ärgernd; gramvoll, sorgenvoll, kummervoll.

Журли́вість, -ости, *f.* Bekümmernis, *f.* Gram, *m.*

Журна́льний, *a.* Journal-, Journalisten-, Zeitungs-.

Журни́й, *a.* kummervoll s. Журли́вий, *МШ. Мх.*

Журча́ти, *v. n.* rieseln, murmeln (vom Bache).

Жу́ти, жува́ти [жую́, жуе́ш], *v. a.* kauen.

Жу́тко, *adv. Рч.* 122 *II.* gefährlich; bange *Еф.* 64.

Жухну́ти, *v. a.* §. mit Wucht hineinschleudern.

Жучи́на, *f. Га.* I. 128 хо́дить жук по -нї Höhlung in e. Baume, *f.*; 2) Weibchen des жук *Kol.* I. 156.? [чо́к 1), *f.*

Жучколо́вка, *f.* Falle für den жу-

Жучни́й, *a.* gefährlich, bange, *Зак. Пис.*

Жу́чо́к, -чка, *m.* Kornwurm, *m.* (Anisoplia austriaca); 2) *dim.* s. Жук: Käferchen; 3) Kreisel, *n.*; 4) Art Osterspiel der Mädchen mit dem entsprechenden Liede vom жучо́к.

З.

З, neunter Buchstabe (Земля́).

З, з- (из, із, зо, зі с, съ) *praep.* I) *mit dem Genitiv*, *Mi.* IV. 529—533 *Ог.* 187, 13. 182, 9. aus, von, herunter, herab: *a*) örtlich: з комо́ри aus —; з по́ля von der Seite des Feldes; vom Felde; зі Льво́ва; *b*) partitiv: хто з нас ви́нен, найста́рший з брати́в; *c*) vom vom Stoffe u. Materie: з де́рева, не дай Бо́же з Іва́на па́на; *d*) die Zeit bestimmend: з ра́на des Morgens, з-напща́да сьві́та, з-перво́віку von, am Anfange der Welt; ще з лїта noch vom S. her; з ра́зу anfangs; *e*) die Ursache bezeichnend: aus, vor, von, wegen, durch: з боя́зни aus Furcht, зі зло́сти aus Bosheit; вмер з го́лоду starb vor H.; зпав з тїла wurde mager; з то́гож самого *Мор.* aus eben demselben Grunde: глузува́ти з кого́ jmds spotten; *f*) die Art u. Weise bez: з ла́ски aus Gnade; з-губи́ (*Ф.*) mündlich; з до́бра ди́ва [з-до́бра-дли́ва (*Фр.*) von ungefähr, ganz unverhofft; з-ча́ста oft, des öfteren; з низе́нька tief etc. II) *mit dem Accusativ*, *Mi.* IV. 444. *Ог.* 182. 183 ungefähr, etwa, wenigstens, gegen: з ти́ждень ungefähr eine Woche; го́дів зо два etwa zwei Jahre; завви́шки з чолові́ка beinahe mannshoch, зо дві ми́лї etwa zwei Meilen. III) (с, зо) *mit dem Instrumental*, *Mi.* IV. 759—762. *Ог.* 193. mit: *a*) vom Beisammensein, Verbindung, Gemeinschaft: ша́бля з по́хвою, Го́сподь з тобо́ю, иде з во́йском би́ти ся з ким; von d. Wechselseitigkeit: стріти́ти ся, лю́би́ти ся з ким, рі́вний з ким (ко́му); von d. Trennung: розлучи́ти ся з дїтьми́. *b*) von d. Zeit: з со́нцем вста́ти mit Sonnenaufgang aufstehen; *c*) vom begleitenden Umstande, von Art u. Weise: з вели́ков че́стев in grossen Ehren: зо страхо́м mit Furcht; *d*) in Bezug auf etw. як вам з їдїньом? wie ist's (steht's) mit dem Essen? — In den Fällen I), III) bildet З- adverbiale Ausdrücke; з-ві́льна langsam, з- мо́лоду von Jugend auf; з-о́крищем mit Stumpf und Stiel, gänzlich, не з-добро́м nicht in guter Absicht, schlimm etc., — welche, so wie dessen Verbindungen mit anderen Praepositionen wie з-за, з поза́, из-за, з пе́ред etc. unten an entsprechenden Stellen zu suchen sind. IV) *In Zusammensetzungen* bei Verben u. verbalen Substantiven bedeutet з-(зі-, зо-, с-) die Vollendung der Handlung: auf-, ab-, weg- ganz, gänzlich, zu Ende; herunter-; herab- zusammen-, zer, be-, ver-. *Mi.* IV. 211—212; 245—247. 197—200.

За, *praep.* I) *mit d. Genitiv*, *Mi.* IV. 527. während, in, unter — bezeichnet die Zeit, in die e. Handlung fällt: за-дни́ bei Tage; за ча́су zeitig, за живота́ bei Lebzeiten; за добра́ bei guten Zeiten *ВБ.*; за пано́вання, за держа́ви, unter der Regierung, за Володими́ра Вели́кого zur Zeit W. des Gr. II) *mit d. Accusativ*, *Mi.* IV. 404—411, bezeichnet: *a*) den Gegenstand hinter welchen e. Bewegung vor sich geht: влі́з-

ти за піч, sich hinter den Ofen, verkriechen; вийти за двері zur Thüre hinausgehen, піти́ за грани́цю über die Grenze, ins Ausland gehen; *b*) das Mass: за дві ми́ли (-лї) від Київа zwei Meilen von Kiew; за сїм миль бачу ich sehe sieben Meilen weit; відійшли́ за ми́лю ungefähr eine Meile *Ог.* 179; як бу́де за вели́кий, за до́вгий etc.? wie gross, wie lang etc. wird er wohl sein? *c*) bei den Verben des Ergreifens, Bindens, Hängens, Ziehens, Haltens etc. bez. dasjenige wobei man etw. ergreift, woran man es bindet etc. взя́ти за ру́ку; * бра́ти ся за дїло zum Handeln schreiten; *d*) bez. dasjenige, dem etw. angemessen ist, zu dessen Gunsten etw. geschieht: für; борода́ як у старо́го а ро́зуму нема́ і за мало́го; за здоро́вле чиє́сь пи́ти, за вітчину́ боро́ти ся; *e*) bez. dasjenige, dessentwegen etw. geschieht (als Ursache): сва́рка за ко́зячий хвіст rixa de lana caprina; бють ся за дївчину wegen —; за злодїйство, wegen Diebstahl; за ка́ру, zur —; за гріхи́ на́ші für —; зацо wofür, weswegen; *f*) die Gleichstellung, Vergleichung, Vertretung, Vertauschung, Verwechslung, Vergeltung, den Preis, die Geltung: бі́льший за не́го grösser als er *Ог.* 179; проміня́в жінку за тютю́н та лю́льку; зроби́ то за ме́не thue es anstatt meiner, für mich; прода́ти, купи́ти за три золоті — um, für drei Gulden; за бу́дь-що um einen Spottpreis; за всї го́лови *Не. Пр.* XI. (1) 143 soll etw. als Opfer für alle Häupter gelten; за нїщо́ тебе́ не ма́ють; за на мак-зе́рно nicht das Geringste; за все *Ф.* vor Allem, vorzüglich; о́ко за о́ко, зуб за зуб; *g*) das Praedicat: був за пи́саря war Schreiber; став за огоро́дника trat den Dienst als Gärtner an; обібра́ти за короля́ zum König wählen; бу́ти з ким за па́небра́та sehr vertraut mit jmdm sein, що то за чоловік? was ist das für ein Mensch? що то за робо́та? was ist das für eine Art? *Mi.* IV. 411 l. 206. *h*) bez. den Gegenstand auf den sich e. Thätigkeit bezieht: забу́ти за кого jmdn vergessen, незна́ти за кого́ von jmdm nichts wissen; чу́ем за черво́ні wir hören von Ducaten; *i*) besond. Ausdrücke: за́ муж (між) ити́ (піти́), einen Mann heiraten; я за тебе дочку́ (за муж) дам (віддам) ich werde dir meine Tochter zur Frau geben; висватаю тебе́ за ца́рську дочку́ *P.* I. 32; *k*) die Zeit: nach, binnen, за рік ein Jahr lang, nach Verlauf eines Jahres, übers Jahr; за час, за коро́ткий час in kurzer Zeit, bald; го́дів за де́сять до сме́рти zehn Jahre vor dem Tode. III) *mit d. Instrumental, Mi.* IV. 743—748, bezeichnet; *a*) dasjenige hinter dem etw. ruht, geschieht: hinter, nach, ausser, ausserhalb: за дверми́, за го́рами; за рікою jenseits des Flusses, ити́ за ки́м hinter nach jmdm gehen, jmdm nachfolgen; погляда́ти за ким jmdm nachschauen; за моє́ю голово́ю bei meinen Lebzeiten, bei meiner Fürsorge; за тобо́ю вся́ке дїло du bist der Anführer in Allem Handeln; за чим йде́ш? welcher Sache gehst du nach? *b*) die Zeit, nach der e. Handlung vor sich geht: за ко́ждов стра́вов nach jeder Speise; за тре́тим ра́зом das dritte Mal; всї за не́ю повстава́ли alle standen nach ihr auf d. i. nachdem sie aufgestanden war; а за тим сло́вом бува́й ми здоро́в! nachdem ich das gesprochen habe — lebe nun wohl! за одни́м за́ходом in einem Zuge, mit einem Male, untereinem; *c*) bez. den Grund, die Ursache: за дрібни́ми слїзоньками сьвітонька не ба́чу vor Thränen sehe ich nicht; за ким до́ати, тужи́ти, пла́кати ги́нути, промо́в за мнов до́бре сло́во sprich für mich, meinetwegen ein gutes Wort; за мали́м *К.* es fehlte wenig, dass —, beinahe. *d*) bez. das Beisammensein, d. Zusammenleben der Gatten: за ким (=за му́жем) бу́ти mit jmdm verheiratet sein; менї за ним як за па́ном, ich lebe mit ihm gleich einer Gebieterin; я за мо́їм му́жем, як за му́ром сто́ю *Mi.* IV. 748 d); за вдівце́м хліб гото́вий. IV) *als Adverb* ein Uebermass ausdrückend: за вели́кий zu gross, за мно́го zu viel; за слїпи́й zu sehr, viel zu blind. V) *In Zusammensetzungen* als Praefix bedeutet за-: *a*) die Bewegung hinter einen Gegenstand; *b*) d. Hervorbringung eines Hindernis-

ses; c) d. Bewegung, Vertiefung in einen Gegenstand hinein; ein Abirren vom rechten Wege, dem rechten od. dem gewöhnlichen Masse; d) die Vollziehung u. die Vollendung einer Handlung; e) den Beginn der Handlung; f) den Verlust, Verbrauch eines Gegenstandes, ein Loswerden mittels der Handlung, *Mi.* IV. 206—208, wozu Beispiele sowie die Verbindungen des За- mit anderen Praepositionen (за-для, за-про, из-за, по-за etc.) unten an entsprechenden Stellen zu suchen sind.

Заальпéйский, *a.* jenseit der Alpen liegend, transalpinisch.

Заамвóнний, *a.* was am Lesepult (амвóн, амбóна) in d. Kirche geschieht.

Заапортувáти, *v.a* apportieren, *Фр.*

Заарендувáти, *v. a.* verpachten.

Заарканювати, *v. a.* um jmdn den аркáн werfen, schlingen.

Заасекурýвати, *v. a.* assecurieren, versichern (gegen Schaden: від —).

Забáва, *f.* Verzug, *m.* без -ви unverzüglich; 2) Zeitvertreib, *m.* Unterhaltung, Belustigung, *f.* Spiel, *m.*

Забáвити, забавля́ти, *v. a.* aufhalten; 2) когó, (дети́ну) jmdm die Zeit vertreiben, unterhalten, kurzweilen, amüsieren; — ся und *v.n.* sich aufhalten, ausbleiben, verweilen, sich unterhalten ——

Зáбавка, зáбавочка *f.dim.* kleine Beschäftigung, Unterhaltung; 2) Spielzeug, *n.*

Зáбавний, *a.* unterhaltend, ergötzlich, lustig, amüsant, jovial, *Не.*

Забáвник, *m.* Lustigmacher, *m.* *Пар.*

Забáвність, -ости, *f.* Ergötzlichkeit, Possierlichkeit, *f.*

Забавчи́на, *f.* дівчи́на- die Unterhaltung gewährt u. dadh. jmds Zeit in Anspruch nimmt; tändelndes Mädchen.

Зáбаг, *m. gew. pl.* Begehren, *n.* *Ил.* launige Wünsche. [ger Wunsch.

Забáганка, *f.* sonderbarer, launi-

Забагáти, забажáти, *v. n.* когó (чогó) nach jmdm (u. etw.) begehren; sehr wünschen; забагáє. забáгло ся комý чогóсь, jmd verlangt (bes. etw. Unmögliches). [127 sich hin- einlassen?

Забáдити ся в щось *Ф. Пр.* III.

Забайдýжити ся, gleichgiltig werden.

Забалагýрити, *v. a.* §. когó чим jmdn womit Nichtigem in Anspruch nehmen u. dadh. das Wichtige vergessen machen; — ся.

Забалáкати ся in Geplauder gerathen u. dadh die Zeit vertrödeln.

Забалянтрáсити, *v. n.* zu witzeln anfangen. [kommen *III.* I. 264.

Забандю́рити ся §. Grillen be-

Забанувáти, *v. n.* за ким sich nach jmdm sehnen. [Zögerung, *f.*

Забáра, *f.* Aufenthalt, *m.* Säumen, *n.*

Забарабáнити, s. Затарабáнити.

Забáрвити, (-вля́ти) *v. a.* färben, Färbung geben, *Фр.*

Забáрвлене, *n.* Färbung, *f.* Colorit, *n.*

Забáрити, (-рювати), *v. a.* aufhalten; — ся sich (zu lange) wo aufhalten; säumen.

Зá-барки взя́ти, s. Бáрки 1).

Забарли́вий, *Ст.* забáрний, *a.* zeitraubend, langwierig, langweilig mühsam, mühevoll, umständlich; saumselig *Ме.* 215. [auftreten.

Забаскали́чити ся *Гр.* §. stolz

Забастóване, *n.* *Кн.* das Abtreten vom Spiele: das „Basta"- Sagen, Endigen, Aufhören. [aufhören.

Забастувáти, *v. n.* „Basta" sagen,

Забачéне, *n.* Wiedersehen, Stelldichein, Rendez-vous, *n.* *IГ.*; 2) Ansicht, Bemerkung, *f.* [бáчити.

Забáчити, забáчувати *Кв.* s. За-

Забáяти, *v. a.* mit Zauberspruch bannen.

Забая́ч, *m.* Beschwörer, Zauberer, *m.*

Забегáчкий, *a.* was sich zusammenlegen, (-biegen) lässt: (В.) ніж, [бгáти]. [werden.

Забезлю́дніти, *v. n.* menschenleer

Забезпéка, *f.* забезпéчене, *n.* Versicherung, Sicherstellung, Garantie, *f.*

Забезпечáти, (-чити, -чувати), *v.a.* versichern, sicher stellen; versorgen.

Забезпокóїти, *v. a.* beunruhigen, incommodieren *ВБ.*

Забендюгувáти, *v. a.* *М.+Б.* 229 s. Прирубли́ти (віз рублéм).

Забéраний, *a.* -а сорóчка gestickt.

Заберáти, *v. a.* nehmen, weg,- fortnehmen; путь ко — seinen Weg wohin nehmen, einschlagen, *Зак.*; гóлос das Wort ergreifen; — ся (тай піти́) seine Sachen nehmen u. fortgehen, sich

fortpacken; b) до чóгось * sich zu etw. anschicken, etw. unternehmen.

Забéреж, m. N. e. Berges.

Заберéжний, a. jenseit des Ufers.

Забеременíти, v. n. Др. с. 299 schwanger werden.

Забеседуваáти, v. n. P. I. 170 з ким mit jmdm betreffs einer Unterhaltung Rede pflegen.

Забесїдúти, v. a. Зг. s. Промóвити.

Забетегáти (-гнýти) v. n. krank, unpässlich werden. §.

Забиваáти, v. a. verschlagen, fest schlagen; vernageln; feststopfen; * когó до криміна́лу ins Zuchthaus treiben; 2) tödten, schlachten. [ніж.

Забигáч, m. Gr. 30 s. Забегáчкий

Забúйня, f. Klemme f. zum Fest halten (Einkeilen) e. Holzstückes beim Behauen.

Забинчáти, s. Забренíти.

Забирáти, s. Заберáти.

Забúти, [забю́, -бéш] s. Забиваáти 1); зáбити [зáбю, зáбеш] s. Забиваáти 2); зáбита, s. ptc. f. Ч. I. 160 Niederlage, f. (clades). [verweht.

Зáбитний, a. -а дорóга vom Schnee

Забичуваáти, s. Бичуваáти.

Забияáка, m. s. Забіяáка.

Зáбіг, m. Др. с. 228 feindlicher Einfall; 2) Bemühung, f.

Зáбіга, f. s. Зáтока (на санній дорóзї).

Забігáти, забігти, v. a. когó jmdn ereilen, gefangen nehmen, erbeuten; комý дорóгу jmdm den Weg verrennen, versetzen; jmdm zuvorkommen; v. n. wo hineinlaufen, sich verlaufen, im Laufen sich verirren; коло когó (чогó) um jmdn sich eifrig bemühen, sich bemühen, sich bestreben; най ти язúк не забігáє schwätze kein dummes Zeug zusammen! (B.); язúк — по кутка́х die Zunge läuft hin u. her wegen Verlegenheit od. wegen Leckerhaftigkeit.

Забіганий, a. рóзум; забігóватий launig, grillenhaft. [мом altklug, pfiffig.

Забіглий, a. M (Мет.(65) 319 рóзу-

Забігмати ся, (-ми-) mit „Бігмé" betheuern.

Забідúти, забідуваáти, v. a. abhärmen, abquälen: худóбу; — ся klägliches Aussehen bekommen.

Забíй, -бю m. зелéний — Гол. III. 419. N. e. Berges. [mit Todtschlag.

Зáбійка, забійня́, f. blutige Rauferei

Забій-кручáá, f. Clematis integrifolia.

Забійниця, f. s. Бóдня.

Забійчúня, f. У. Mörderin, f.

Зáбіл, [бѣл-], m. зáбілка, f. Alles womit man einer Speise e. weisse Farbe giebt (Milch, Rahm).

Зáбіль, f. Federweiss, n. Вол.

Забілене, забілюване, n. das Weissen, Uebertünchen.

Забілúти, забілювати, v. a. weiss machen (борщ зáбілкою); — хáту weissen, übertünchen; — ся weiss werden, weisse Flecke bekommen. [s. Білуваáти.

Забілуваáти, v. v. Др. с. 395 вівцю́,

Забíр, -бру, m. gew. pl. Stickerei am Rande eines Kopftuches u. A.; 2) s. Грабíж, Eroberung, f. ГШ.

Забíрний, a. viel nehmend.

Забíруваáти, v. a. когó s. Переборóти, überwinden.

Забірчúвий, a. eroberungssüchtig, ГШ. [rungssucht, f. ГШ.

Забірчúвість, -ости, f. Erobe-

Забісуваáти, v. a. verteufeln; pl. забісóваний С.

Забíчи, s. Забігáти.

Забіяáка, m. Raufbold; Haudegen; fester, stämmiger Bursche.

Заблéкнути, v. n. anfangen zu welken, verschiessen, verbleichen.

Заблестíти, забдискотíти, v. n. erglänzen. [(v. Schafen).

Заблеяáти, v. n. anfangen zu blöken

Заблощéний, a. wanzig.

Зáблуд, m. Irrweg, Holzweg, m. У.; 2) * Ausschweifung, Unzucht, f. K.

Заблýда, m. der Irrende, Ст. 2) s. Приблýда У.

Заблудúти, заблукáти ся v. n. irren, fehl gehen; sich verirren. [rend, K.

Заблудлúвий, a. leicht irre füh-

Заблýдний, a. irrend, Ру.; verirrt, K.

Забóбон, m. gew. pl. Aberglaube, m.

Забобóнний, a. abergläubig.

Забобóнність, -ости, f. das abergläubische Wesen, Aberglaube, m. [ся.

Забовдýрити ся, s. Набовдýрити

Забóвтати ся s. Захляпати ся. Зак.

Забогатíти, v. n. reich, wohlhabend werden. [betheuern, на щось

Забожúти ся, bei Gott schwören

Забо́ї, *pl.* — дзво́нів Glockengeläute, *n.*; 2) s. Вибо́їна.
Забо́їна, *f.* s. Забо́йня.
Заболботáти, *v. n.* kollernden Ton von sich geben. [kranken.
Заболі́ти, *v. n.* krank werden, er-
Заболо́нники, *pl.* Splintkäfer, (Scolyti) *Пол.* [mit Koth beschmutzen.
Заболоти́ти ся, (-тáнити ся) sich
Заболо́тний. *a.* hinter dem боло́то 2) 3) wohnend, liegend.
Забо́р, *m.* Sendung der Steuerschuldigen zur Feldarbeit *Ос.* (61) XII, 111.
Забо́ра, *f.* *Др. с.* 229 Barrikade, Wehre, *f.*
Заборозе́нник, *m.* einer von den Keilen, womit die Pflugschar in dem гряді́ль fest eingerammt wird.
За́борозник, *m.* s. Борозню́к.
Заборо́ло, *n.* Bollwerk, *n.* Schutzmauer, *f.*; 2) der hinter der Schussweite (hinter dem Kampfplatze) gelegene Hort.
Заборо́на, *f.* заборо́нене, *n.* das Verwehren, Verbot, *n.*
Заборони́ти, (-ня́ти), *v. a.* кому́ щось jmdm etw. verwehren, verbieten.
Заборонувáти, *v. a.* *Мор.* beeggen.
Забо́рсати, забо́рсувати, *v. a.* zuschnüren, umschnallen (die Schnürsohlen); 2) * — ся в виплáтою schlechter Zahler sein, Schuldner bleiben. [*Гол.*
Заборчи́вий, *a.* eroberungssüchtig,
Забораня́н, *m.* Mitglied eines Забо́р, *n.*
Забора́ньство, *n.* s. Забо́р.
Забо́та, *f. gr.* Mühewaltung, *f.* *Др. с.* 378; бу́ти в забо́тах *Гр.* Sorge haben, in Verlegenheit sein. [·wabe, *f.* *К.* I. 134.
За́боцень, -цня, *m.* *К.* Honigscheibe,
Забочи́ти ся, на кого́ auf jmdn scheel blicken; schmollen; забоче́ний s. Нагні́ваний.
Забрáло, *n.* † s. Заборо́ло.
Забрáти, s. Заберáти.
Забрáтів, *m.* *W.* e. Berges.
Забре́ндати ся, sich beschmutzen §.
Забрені́ти, *v. n.* s. Брені́ти II.
Забреньчáти, *v. n.* zu klimpern etc. anfangen.
Забрести́, *v. n.* hineinwaten.
Забрехáти, *v. n.* anfangen zu bellen; 2) — ся *С.* I. 134 sich hineinlügen; *b*) sich irren. §.

Забре́ць, *m.* Art heilsames Kraut (für Zähne), *Піс.* [sudeln.
Забри́зкати, *a. a.* verspritzen; be-
Забрі́дник, *m.* der mittels der Austretung eines Pfades die Grenze macht.
Забро́д, *m.* Arbeit beim Fischfang am Don etc. *f.* [Відброди́ти, забрі́дник.
I. Забро́джувати, *v. a.* сте́жку s.
II. Забро́джувати, *v. n.* *Под.* in Gährung gerathen. [99 zum забро́д geb.
Забро́дзький; *a.* *Не.* *Пр.* XI. (1)
Заброди́ти, *v. a.* mit Koth beschmutzen; — ся beim Waten nass werden.
Забро́дчик, *m.* Arbeiter beim Fischfang, *m.* *Лев.* [beschmutzen *R.* 71.
Забруди́ти, (-дня́ти *Ст.*), *v. a.*
Забрязчáти, *v. n.* erklingen, er-
Забубоні́ти, s. Бубоні́ти [schallen.
Забувáне, *n.* das Vergessen, Vergessenheit, *f.* *Не.*
Забувáти, *v. a.* s. Забу́ти; — ся *Ф.* (*Мет.* (63) 100 s. Загадáти ся.
За́будь, в — попáсти *В.* in Vergessenheit gerathen. [*n.* Baulichkeit, *f.*
Забуди́нок, -нку, *m.* *В. Б.* Gebäude,
Забуди́ти, забу́джувати, *v. a.* räuchern (Fleisch etc.).
Забу́дька, *f.* *Н.* 5 (паляни́ця-) s. Забу́дько 2); забу́дка, *f.* *В.* das Vergessen; 2) * s. Чорно́біль.
Забу́дько, забувáчка, *m.* забу́дькуватий, забу́дьчивий, *Пар. а.* der leicht Alles vergisst, der Zerstreute; 2) *Др. с.* 32 das vergessene Laib Brot im Backofen.
Забудо́ване, *n.* das Verbauen; 2) Gebäude, *n.*
Забудувáти, *v. a.* verbauen.
Забу́дьчивість, -ости, *f.* *Пар*; Vergesslichkeit, *f.*
Забузáн, *m.* *Н.* 267;? заби́ти за бузáн s. Заткну́ти за по́яс кого́.
Забузувáти, *v. a.* verstopfen, einmachen, füllen *Гр.*
Забундо́сити ся rauhes, unfreundliches Gesicht machen.
Забундю́чити ся, sich ungeberdig, unwillig zeigen; 2) s. Захмáрити ся.
Забунтувáти, *v. a.* *К.* I. 273 zur Empörung, zum Aufstand jmdn bringen. *v. n.* s. Бунтовáти ся, *К.* [schmollt.
Забу́ра, *m.* der ungehalten wird, der
Забу́рене, *n.* Verwirrung, *f.* Aufruhr, *m.*

Забўрити, *v. a.* in Verwirrung, in Unruhe bringen, Aufruhr erregen; — ся на кóго gegen jmdn aufgebracht, ungehalten sein.

Забуртúти, *v. a.* *АД.* I. 304 einschlagen, einstossen; 2) *v. n.* s. Буртíти.

Забурчáти, *v.n.* zu brodeln, zischen, schäumen anfangen.

Забутé, *n.* s. Забувáне.

Забўти, забувáти, *v. a.* когó (що), на кóго vergessen; = — ся *P.* I. 29. *M.* I. 138; *b*) sich vergessen, vergesslich sein.

Забутíти, *v. n.* *Гол.* I. 131 s. Загудíти.

Забўтний, *a.* *Пiс.* забўтниця, *f.* der, die leicht vergisst, *Cm.*

Забўток, -тку, *m.* *Ф.* das Vergessen; 2) vergessenes Ueberbleibsel, *Зак.*; 3) Denkmal, *n.* *Oc.* (63) I. 51. *К.*

Забушувáти, *v. n.* anfangen als Freibeuter, als Räuber zu leben.

Забуя́лий, *a.* ausgelassen, ungestüm.

Забуя́лість, -ости, *f.* *Пол.* Ausgelassenheit; Verbissenheit, *f.*

Завáга, *f.* *Cm.* Bedeutung, Geltung, *f.*

Завагонíти (-готнíти), *v.n.* schwanger werden; завагот ніли й *a.* *H.* 177. schwanger.

Завáда, *f.* Hindernis, *n.*

Заваджáти, *v. n.* im Wege stehen, hindern.

Завáдити, *v. a.* на сéбе щось ein Kleid anziehen; 2) *v. n.* комў s. Пошкóдити; 3) за, в що s. Зачепúти. [*К.*

Завадлúвий. *a.* anstössig, schädlich,

Заважáти, завáжити *v. n.* wiegen; Ausschlag geben; * verschlagen, bedeuten *Кч.* 220.

Заважнúй, *a.* schwer wiegend, *Левч.*; 2) завáжний hinderlich, lästig, *H.* 205.

Заважнíти, заважчáти *Левч.*, *v. n.* s. Завагонíти.

Завакувáти, *v. n.* vacant, erledigt, offen werden.

Завáл, *m.* *ГШ.* Einsturz, *m.*

Зáваль, завáла, *f.* Erdabrutschung, *f.* Trümmer, *pl.* Schutt, *m.*; 2) grosse Schneeverwehung, *f.*; 3) Verschanzung, Barrikade, *f.* *К.*

Завалúдорога, *m.* unnütze Erdenlast, Taugenichts, *m.*; 2) Wegelagerer, *m.*

Завалúло, *m.* *N.* e. Berges.

Завáлина, *f.* *Фр.* завáлище, *n.* Ruin, *f.* Trümmer, *pl.*

Завалúти, завáлювати, *v. a.* zuwerfen, vollwerfen, verschütten, vollstopfen, verrammeln *Ш.* II. 53; 2) umstürzen.

Завáлки, *pl.* angeschwollene Drüsen.

Завáльний, завáлистий, *a.* -а дорóга, зимá mit vielem tiefem Schnee.

Завалувáти, *v. n.* stark bellen, *Гр.*

Завáльчити ся в ким mit jmdm in Zank gerathen.

Заваля́ти, *v. a.* beschmutzen, besudeln.

Заваля́щий, *a.* *Кв.* II. 77. 260. 320 gemein, ordinär; schmutzig; verwahrlost *Левч.* s. Валя́ти I. II.

Завандрувáти, *v. n.* einwandern.

Зáвар, *m.* Absud, Decoct, *m.*

Заварúти, завáрувати, *v. a.* einkochen, kochen lassen.

Зáварка, *f.* (*B.*) Zusatz an Käse etc. zum Verkochen der жентúця.

Заварувáти, *a. a.* ausbedingen, vorbehalten, versichern; verhüten.

Завархóлити, (*B.*) s. Завертепúти.

Завáрюванка, *f.* вўрда u. сир zusammen eingekocht.

Завáтра, *f.* zweites Feuer, Nachfeuer, *n.* (*B*).

За-вбачíнем, *adv.* mit Verlaub, *m.* Erlaubnis (*B*). (*vgl.* вибачáйте).

Заввихнўти ся, rührig sein, sich sputen.

Заввúшки, *adv.* an Höhe, hoch, in die Höhe *C.* I. 18.

Заввóлити, *v. n.* *M.* II. 199 wollen, wünschen.

Завгéт, *adv.* *Пiс.* mit Ausnahme.

Завглибкú, *Др. с.* 253 завглубшкú. *adv.* der Tiefe nach, in die Tiefe, tief.

Завгодя́, *adv.* frühzeitig, rechtzeitig.

Завгрубшкú, *adv.* der Dicke nach.

Зáвґар, *m.* Faulenzer, *m.*

Завґарувáти, *v. n.* faulenzen.

Завдáлий, *a.* *Ч.* V. 1025 s. Удáлий.

Зáвдане, *n.* das Aufheben u. Aufl gen; Aufgabe, *f.*

Завдáти, завдавáти, *v.a.* комў щось zur Aufgabe machen, aufgeben; на пл чі heben u. jmdm aufladen, auflegen, aufbürden; жалю́ — Schmerz, Leid erregen, machen, verursachen; брехнí — *C.* II. 105 Lügen strafen; злодíйство комў des Diebstahls zeihen; 2) до кó *У.* jmdn benachrichtigen; 3) далéко когó — weit wohin versetzen, weg schaffen; 4) хліб (розчúну) квасни тíстом mit Sauerteig anmachen; 5) gern reichlich geben *H.* 1; 6) — ся в ким до прáва *Term.* s. Запізвáти; *c*) — ся

sich verstellen, simulieren. Завда́тий *ptc.* *M.* II. 34 = за́вда́ний.
Завда́ток, s. Зада́ток. [ge, lang.
Завдо́вж, завдовжки́, *adv.* in die Län-
Завдові́ти, *v. n.* Ч. V. 806 zur Witwe werden, verwitwen. [ten Male.
Завдру́ге, *adv.* Ч. II. 467 zum zwei-
Завдячча́ти, *v. n.* verdanken.
Заведе́не, (-ние), *n.* Brauch, *m.* Sitte Einrichtung, *f.*; 2) Institut, *n.* Anstalt, *f.*
Заведе́нция, *f.* *K.* II. 42. Einrichtung, *f.* Brauch, *m.* [людок.
Заведи́сьвіток, -тка, *m.* s. Дури́-
Заве́злиско, *n.* Stelle, wo die Erde eingefallen ist, od. wo e. Abrutschung stattgefunden hat, (*B.*).
Заве́зти, *v. a.* s. Завози́ти; заве́зло ся хма́рами der Himmel hat sich mit Wolken überzogen.
Заве́йкати, s. Ва́йкати.
Заве́личати ся zu prahlen anfangen, stolz werden *Кв.* 222.
За́верба. *f.* за́вербник. за́вербок.-бка, *m.* (*B.*) Art Weide, s. Лугови́на *Gr.* 30.
Завербува́ти, s. Вербува́ти. [вати.
Завередува́ти, *v. n.* *Ko.* s. Вереду-
Заверечи, *v. a.* s. Заки́нути 1).
За́вержка, *f.* *V.* das hingeworfene Wort, Andeutung, *f.* 2) Ueberwurf, *m.* Ueberkleid, *n.* [Kopf verdreht, verwirrt.
Заверни́голова, *m. f.* der die den
Заверну́ти, заверта́ти, *v. a.* — наза́д zurückleiten; zurückstellen; заве́ртаний хліб abermals in den Backofen gesetzt; лист retournieren; това́р ab-, wegtreiben; * кому́ го́лову den Kopf verdrehen, jmdn belästigen; *ptc.* заверне́ний *Gr.* 30 zum Militär einberufen; 2) — ся umkehren, sich umdrehen, sich umschlagen. [Заве́ртні; ли́ко?
За́верт, за́вертень, *m.* *H.* 57? s.
За́верта-голови́, Schwindelkopf, *m.*
Завертани́на, *f.* s. Закрутенія.
Завертепи́ти, *v. n.* Händelsuchen, eine Affaire machen, (*B.*).
Заверті́ти, заве́рчувати, *v. a.* an-, einbohren; 2) einwickeln, einhüllen; — ся sich — —; s. Закрути́ти ся *K.* I. 124.
За́вертка, *f.* hölzerner Riegel, Klinke, *f.* [Schlitten; 2) s. Оголоблї, *Зак.*
За́вертнї, *pl.* e Bestandtheil der
Завертоо́ка, *f. m.* auf jmdn lüsterne Blicke werfend.

Заверхова́нний, *a.* hinter dem Oberlaufe eines Flusses, *K.* [einbringen.
Заверхоли́ти. *v. n.* Zank u. Zwist hin-
Заве́рчи (заве́речи). *v. a.* *V.* werfen; — сло́во hinwerfen, entgegnen.
Заверша́ти, (-ши́ти *v. a.* den Gipfel aufsetzen; * ausführen, vollbringen, vollenden.
Заве́рше, *n.* Ort hinter dem Berge, *m.*; 2) —, завершко́ва кість Oberhauptsbein, *n.* *B.*
Заве́сти, заводи́ти, *v. a.* wohin führen, leiten; щось etw. einführen. installieren; — та́нець den Reigen eröffnen; * кого́, надію gegen jmdn seiner Verpflichtung nicht nachkommen; betrügen, täuschen; verführen, verleiten *M.*; 2) — ся з ким mit jmdm sich gesellen, e. Geschäft anfangen; mit jmdm anbinden.
Завети́ти, *v. a.* кого́ в чім übertreffen.
Заветша́ти, *v. n.* *Зг.* s. Обветша́ти.
Завеча́ти, *v. n.* s. Завіча́ти; на старо́го sichtlich alt werden.
Завечері́ти, *v. n.* Abend werden.
Завешта́ти ся, *Ko.* 64 sich sputen, s. tummeln.
За́вжде, *Др.* *c.* 250; за́вжди, *adv.* immer, jedesmal, *Не.* *Левч.*
Завжде́нний, *a.* *M.*+*Б.* 127 alltäglich, immerwährend.
Завзива́ти, s. Завіева́ти.
Завву́ля, *f.* s. Заву́ля.
Завя́те, *n.* завя́ток, -тку, *m.* ungestümes, hartnäckiges Trachten; Verbissenheit; Verbitterung, *f.* Trotz, Ingrimm, Groll, *m.*
Завя́ти ся, sich nachdrücklich bemühen; auf etw. versessen, erpicht sein; 2) на кого́ sich über jmdn erbosen, ergrimmen; завя́тий, *a.* на що worauf versessen; 2) erbost, ergrimmt; voll Trutz.
Завива́льниця, (*d.* -а́льночка). *f.* s. Покрива́йниця.
Зави́вало, (-а́йло, -а́льце *Kol.* I. 262.) *n.* Wickeltuch, Hülltuch, Kopftuch für verheiratete Frauen; Hülle, *f.*; 2) *АД.* I. 216 Türkenbund, Turban, *m.* [Bedecken.
I. Зави́ване, *n.* das Einwickeln;
II. Зави́ване, *n.* вітру das Heulen
I. Завива́ти, s. Зави́ти I. [d. W. *Вс.*
II. Завива́ти s. Зави́ти II.
III. Завива́ти, *v. n.* wehen, blasen. brausen *Ш.* I. 18.

Завйвка, *f.* *Ч.* III. 193 s. Закрутька (колóся).

Зáвидь, -**завйдько**, *m.* *Гол.* III. 33 der Neidische, Uebelwollende, *Bax.*

Завидáти, *v. a* s. Завйдїти 1); zu sehen bekommen, *T.* не — кінцá тóму das Ende davon lässt sich nicht absehen.

Завйдїти, *v. a.* erblicken, sehen *АД.* I. 333 *Ч.* IV. 633; 2) *v. n.* комýсь чогóсь s. Зáвидувати.

Завидія, (-іяка), *m.* *Зг.* Händelmacher, Renommist, *m.* (Tage.

За-вйдка, за вйдна, *adv.* noch bei

Зáвидки берýть *Мор.* vom Neid.

Завйдливий, *K.* **зáвйдний**, *a.* neidisch; schell, eifersüchtig; gierig; 2) завйдний *Ko.* 331 beneidenswert; Neiderregend, *Пт.*; зáвйдно тобí du beneidest, dich wurmt, ärgert. [Missgünstige, *K.*

Зáвидник, *m.* Neider, Hasser, *m.* der

Зáвидниця, *f.* *Te.* Neiderin, die Eifersüchtige, Nebenbuhlerin, *f.* [gen, *Зг.*

Завиднíти, *v. n.* Tag werden, ta

Зáвидощі, *pl.* *H.* 94 s. Зáвисть, Scheelsucht, *f.*

Зáвидувати, *v. n.* комý чогóсь jmdn um etw. beneiden, jmdm etw. missgönnen; завидýщий (-дющ-) *Cm. Лев.* neidisch, eifersüchtig.

Завйй, *m.* Geheul, *n.* [tern überhangend.

Зáвийка, *f.* Kopftuch über die Schul

Завилíти, *v. n.* schwingen, wedeln. *C.* I. 169. [wickeln.

Завйн, *m.* *Cm.* завйнене, *n.* das Um-

Завйна, *M.* *Фр.* завинйна, *f.* Anklage, Anschuldigung; Schuld, *f.*

Завинйтель, *m.* *M.* Kläger, *m.*

Завинйти, *v. a.* щось, в чім verschulden, sich etw. zu Schulden kommen lassen; sich vergehen; грóші schuldig sein. [heit; s. ? Завíйна.

Завйниця, *f.* *Ч.* I. 114 Art Krank-

Завинíне, (-я), *He.* (*n.* 361) Bündelchen, zusammengewickeltes Päckchen.

Завинýти, завирнýти *v. a.* s. За-

Завирýха, *f.* Schneegestöber. [вйти I.

Завйс, ? (*Ч.* 967 спйси в завйсї) Halter, *m.* Angel für e. Lanze, *f.*

Зависáти, завйсїти, завйснути, *v. n.* hangen bleiben; abhängen, abhän-

Зависймий, *a.* abhängig. [gig sein.

Зависймість, -ости, *f.* Abhängigkeit, *f.*

Завйскрити ся, mit віскряк(и) sich bedecken *Ko.* 8.

Завйсливий, *a.* *C.* I. 68. *МШ.* neidisch, missgünstig, schadenfroh, eifersüchtig; *adv.* -во, **зáвистно** (-висн-) комý jmd verfolgt mit Neid, s. Зáвйдно.

Завислáнщина, *f.* Land jenseits der Weichsel, *K.*

Зáвисть, *f.* Neid, *m.* Missgunst, *f.*

Зáвистити, зáвистувати, *v. n.* s. Зáвидувати. [discher Mensch, Neider, *m.*

Зáвистник, *m.* *Гол.* III. 86 nei-

Зáвистниця, *f.* neidisches Weib, Neiderin.

Завитáне, *n.* *Пр.* III. 288 Besuch, *m.*

Завитáти, *v. n.* eintreffen, gastlich ankommen, erscheinen.

Завитé, *n.* das Einwickeln, Einhüllen; 2) Kopftuch, *n.* -putz, *n.* -binde, *f.* für verheiratete Frauen.

I. **Завйти**, [-ви-], *v. a.* einwickeln, einhüllen; mit dem von verheirateten Frauen getragenen Kopftuche bedecken, od. umhüllen: дíвчину * ein Mädchen, verführen; — ся з ким von jmdm verführt werden, sich Mutter fühlen; 2) — огéнь die Glut in Asche verbergen.

II. **Завйти** [-вы-], *v. n.* Geheul erheben, heulen.

Завитйти, *v. a.* (вйткою) fest binden.

Завйтка, *f.* verführte, Mutter gewordene Frauensperson, s. Завйти I. 1); 2) s. Завйвка.

Завитóк, -ткá, *m.* Ringelsperling, *m.* (Fringilla montana) *B.*

Завйхорити, завйхрйти *v. n.* aufwirbeln, Verwirrung, Unordnung, Unruhe verursachen, aufwiegeln, aufrühren; — ся in stürmische Aufregung gerathen, heftig aufbrausen; до чóго ungestüm sich an etw. machen.

Завйхторити, *v. a.* §, gefährden, bedrohen; 2) einen Anschlag machen, gesonnen sein.

Завищáти, завівкотíти *KУ.* *v. n.* schneidend, schrillend aufschreien (з бóлю), aufschmettern.

Завівáти, *v. n.* s. Завíяти.

I. **Зáвід**, -оду, *m.* Aushieb in der Falze des Pfahles zuoberst, durch welchen das Brett in e. Bretterwand eingeführt, eingelegt wird; в зáводи йтй zickzack gehen; 2) Einrichtung, Mass-

regel, Anstalt, *f.*; 3) Fabrik; немá й зáводу *Ш.* II. 192, áнї на зáвід ist keine Spur, kein Ansatz, nicht das Geringste; 4) Beruf, *m.* Amt, Fach, *n.*; 5) Täuschung, *f.* зробúти комý зáвід der Verpflichtung nicht nachkommen; 6) Todtenklage *f.*

II. Зáвід, -іду, *m.* *Ф.* s. Завідуванє.

Завідáтель, *m.* Verwalter, Administrator, *m.* [Administration, *f.*

Завідáтельство, *n* Verwaltung,

Завíдати, *v. a.* *H.* 79 kennen lernen, versuchen, erleiden *Ч.* V. 13, kosten: водú — ertrinken; *v. n.* *M.* куди — wohin gehen u. nachfragen (nach einer Anleihe); s. Звíдати ся.

Зáвідний, *a.* *BE.* enttäuschend, trügerisch, unzuverlässig; 2) завіднúй der die Arbeit verschiebt.

Завіднúк, *m.* Bewerber, *m.*

За-вíдома. *adv.* wissentlich, mit Vorwissen *C.* II. 180. [nachrichtigen.

Завíдомити, (-мляти), *v. v.* be-

Завідóмленє *n.* Benachrichtigung, *f.*

Завíдуванє, *n.* Verwaltung, Besorgung, *f.* [walten, besorgen.

Завíдувати, *v. n.* чим etw. ver-

Завíдця, *m.* Unternehmer, Leiter, Obmann, (*Ф.*); Vorsänger, *m.*(*Ф.Кол.*19).

Зáвіз, -озу, *m.* *He.* Zufuhr zur Mühle (des Getreides), *f.*

Завíзванє, *n.* Aufruf, *m.* Vorladung, *f.*

Завізвáти, *v. a.* aufrufen, vorladen.

Зáвізно, *adv.* (в млинї) von starker Zufuhr.

Завíй, -óя, *m.* Gewinde, *n.* Windung, *f.*; 2) Kopftuch, *n.* *АД.* I. 298; 3) -óю Gattung, *f.* Schlag, *m.* [tuch, *Гол.*

Завíйка, *f.* kleines Wickeltuch, Kopf-

Завíйна, завíйниця, завíна, *Гр.* *f.* Art Herzkrankheit, *K.* Bauchschmerzen, *pl.* *Ko.* 108; Lähmung, *f.* — підвіяла когóсь jmd ist gelähmt (dh. Zugluft etc.).

Завíйник, *m.* Meerturban, *m.* (Cidaris).

Завíкниця, *f.* *У.* s. Вікóнниця.

Завінýти, *v. n.* anwehen, s. Завíяти.

Завíренє, *Mx.* завíрє, *У.* *n.* Vertrauen, *n.* Zuversicht, *f.*

Завíрити, завірáти, *a. a.* когó versichern *C.* II. 60; щось комý anvertrauen; *v. n.* комý jmdm Glauben, Vertrauen schenken, trauen; creditieren.

Завíрити ся (-вúр-), на когó grimmig u. grollend gegen jmdn sich wenden; erzürnen, schmollen; завíрений böse.

За-вíрне, *adv.* als wahr; завíрно allenfalls, *Пар.* [I. 253.

Завíртувати, *v. a.* einwickeln *C.*

Завірю́ха, *f.* s. Завирýха.

Завірю́шливий, *a.* stürmisch, ungestüm, *T.*

Зáвіс, -ісу, *m.* зáвісь, *f.* steiler Abhang, überhängender Felsen, e. solcher Ufertheil, (*B.*).

Завíса, *f.* Vorhang, *m.*; 2) Thürband, u. Thürangel, Haspe, *f.*; 3) Stange zum Aufhängen der Wäsche, *f.* [hängend, *Зак.*

Завісúстий, *a.* angehängt, über-

Завíсити, *v. a.* vor-, zu-, an, aufhängen; вікнó den Fenstervorhang zuziehen, vorziehen; — ся sich aufhängen; *b)* * s. Скрúвити ся. [Підíсок.

Завíска, *f.* *dim.* s. Завіса; 2) s.

Завістúти, *v. a.* *M.* II. 138 hören lassen, benachrichtigen.

Зáвістка, *f.* *T.* Kundmachung, *f.*

Завíт, -іту, *m.* Vermächtnis, *n.* Auftrag, *m.* *Kv.* 276. стáрий — das alte Testament; новúй — d. neue T.

Завітúти, *v. a.* *Oc.* (61) IX. 44 einladen.

Завíтний, *a.* vom Testament vorbehalten, ausbedungen, testamentarisch, *Term.* -а дýмка angestammter Gedanke, Herzenswunsch, *m.* *Кн.*

Завíтуванє, *n.* *K.* Lehre, *f.* geistiges Vermächtnis. [tragen; 2) geloben.

Завíтувати, *v. a.* vermachen, auf-

Завічáти, *v. a.* vorhersagen; лúхо ein Unglück —; на щось, *Ф.* etw. heraufbeschwören; — комý на богачá vorhersagen, dass jmd reich sein wird.

Завíшати, завíшувати, *v. a.* s. Завісити; — ся s. Повíсити ся.

Завíщанє, *n.* Vermächtnis, Testament, *n.* Auftrag, *m.* [tor, *m.* *Term.*

Завіщáтель, *m.* Erblasser, Testa-

Завіщáтельниця, *f.* Erblasserin, Testirerin, *f.*

Завіщáти, *v. a.* vermachen (im Testament), testieren; auftragen.

За-віщо? wofür? weshalb?

Завíяти, *v. n.* anfangen zu wehen; 2) *v. a.* zuwehen, verwehen: снíгом, дорóгу завíяло der Weg ist mit Schnee zugeweht; 3) когó, на когó завíяло e.

böse Luft (Zugluft etc.) hat jmdn gelähmt; рости́ну — hat im Wachsthum geschädigt. schön, *Не.*

За-в-крашки́, *adv.* таки́й — so

За́вкривдно, (-идно), *adv.* кому́ jmd glaubt Unrecht zu leiden u. ist daher neidisch. [Заволодї́ти.

Завлада́ти, (-дї́ти), *v. n.* чим s.

Завладї́лець, -льця, *m.* Eroberer, *m. ГШ.*

Завла́сний, *a. Зак.* s. Вла́сний.

Завлека́ти, *v. a. Кн.* anziehen.

За́влюбки, *adv.* когось, чогось *Ф.* jmdm zu Liebe, um jmds willen; 2) s. За́любки *Гол.* III. 130.

Завля́г, *m.* за-вля́ги, *adv. Зап.* II. 353 s. Ля́гови, в —.

Завме́р, *m. Св.* завме́рлість, -ости, *f. ВБ.* das Absterben, Tod, *m.* Abgestorbenheit, *f.* [sterben; verkümmern.

Завмера́ти, завме́рти, *v. n.* ab-

Завме́рлий, *a.* abgestorben, todt.

За́вмирок, -рка, *m.* etw. Abgestorbenes.

Заво́д, -оду, *m.* s. За́від I. 2) 3); 2) *Ч.* VI. Rath aus 5—6 Schiedsrichtern.

За́води, *pl.* Wettrennen, *n.*

Заво́дина, *f.* Creatur, *f.* Geschöpf, *n.*

Заво́дини, *pl. Кн.* (*Пр.* VIII. 951) Einführung, Installirung, Einwirtschaftung; 2) Eröffnung der Hochzeitfeier, *f.*

Заво́дистий, *a.* eingebogen, *Пар.*

Заводи́ти, *v. a.* s. Заве́сти; 2) wehklagen, weinen; — ся коло чого́, з чим sich womit beschäftigen. [briks- *Под.*

Заво́дский, *a.* zum заво́д geh., Fa-

Заво́дчик, *m.* Besitzer u. Leiter einer Fabrik; 2) Rädelsführer, *m. Левч.*

Завоє́вник, *m.* Eroberer, *m. Пар.*

Заво́єць, *m.* s. Підво́я.

Завози́ти, **заво́жувати**, *v. a.* etw. wohin fahren, führen; — я́му mit herbeigeführter Erde verschütten; по́ле гно́єм mit Dunger bedecken; 2) — ся vollauf beschäftigt werden; заво́жений, *ОП.* abgetragen, abgenutzt.

Завойо́ване, *n.* Eroberung, *f.* das Erobern, *n. ГШ. Пар.*

Завойо́вний, *a.* -а війна́ Eroberungskrieg, *m. Пар.* [lium martagon).

Заво́йок, *m.* Türkenbund, *m.* (Li-

Заво́їстий, *a.* -е де́рево krumm.

Заволі́кане, *n.* s. Зани́зуване.

Заволі́кати, заволі́чи, **заволокти**, *v. a.* bis wohin schleppen; hineinziehen, durchziehen; — ни́тку в го́лку einfädeln; — ся sich wohin schleppen, mit Mühe wohin kommen.

Заволі́куване, *n.* **заво́лок**, -оку *m.* заволо́чене, *n.* das Eggen.

Заволодї́ти, *v. n.* чим sich einer Sache bemächtigen, etw. in Besitz nehmen, erobern.

За́волока, *f. m.* ein Hergelaufener; 2) *f.* Haarseil, *n.* Haarschnur *f.* (bei Pferdekrankheiten), *ГШ.*

Заво́локом, *adv.? Н.* 138 = за во́локом s. Во́лок IV. 3).

За́-волоси, *adv. Фр.* bei den Haaren.

Заволочи́ти, *v. a.* mit dem Eggen fertig werden. [Nadel.

За́волочка, *f.* -го́лка grosse platte

Завони́ти, *v. a. У.* s. Заню́хати; 2) — ся stinkend werden (*В.*).

Завонї́лий, *a.* stinkend.

Завоня́ти(ся,) s. Засмердї́ти ся.

Заво́ра, *f.* Anfahre, *f.* Angewende, *n.* s. Забра.

Заворі́те, *n. Ме.* 124. *Ч.* IV. 69 der Bereich, Platz vor воро́та, vor dem Thorweg. [girren.

Заворкува́ти, *v. n.* anfangen zu

Заворожи́ти, (-о́жувати), *v. a.* wahrsagen, prophezeien; 2) bezaubern, besprechen, bannen; заворо́жений bezaubert, daher: unantastbar, unverwundbar *Ш.* I. 185. [lich sich benehmen.

Заворони́ти ся, einer Krähe ähn-

За́ворот, *m.* (голови́) Schwindel, Taumel, *m.*; 2) в за́вороті, *М.* I. 22 am Wege, unterwegs, im Vorbeigehen.

За́вороть, *f.?* Keim, *m.* (*Фр.*).

Заворо́та, *pl. Н.* 57 s. Воро́та; рот без заворо́т loses Maul *Ос.*(61)IV.31.

Заворо́тичі, *pl.* die Enden des Radzirkels. [(Coenurus cerebralis) *Вол.*

За́воротник, *m.* Drehwurm, *m.*

Заворохо́бити, *v. a.* aufrühren, aus der Fassung bringen.

Заворо́шити, *v. a.* aufrütteln.

Заво́рсити ся, mürrisch, barsch werden; заво́рсило ся на дворі́ der Himmel wurde trübe; заво́рсений = захму́рений. [kommen, sich rühren.

Завору́шити ся, in Bewegung

Заворча́ти, *v. n.* zu knurren, zu

murren anfangen. [дістáти.
Завоскóмити ся, = Оскóмину
Завоювáти, *v. n.* erobern; unterjochen; obsiegen. [vörderst.
Заперéд. *adv.* am allerersten, zu-
Завперувáти, *v. n.* störrig, halsstarrig werden. [merdar, (-ергá *Кч.*124).
Зáвсїгда, (-ди), *adv.* immer, im-
Зáвсїдний, *a.* alltäglich *М.+Б.* 350; immerwährend, *Не.* [гáти.
Завстигнýти, *v. n.* *Ф.* s. Вsти-
Завстидáти. *v. a.* beschämen; — ся schamroth werden.
Завсюди, *adv.* *М.*II. 106 s. Зáвсїгди.
Завтовшкú, *adv.* *Р.* I. 104 der Dicke nach, dick. [Вторúти.
Завторúти, *Мог.* завторувáти, s.
Зáвтра, *Мі.* IV. 528. зáвтрички, *adv.* morgen; do — bis —.
Зáвтрий, (день) *М.*II. 138, зáвтрій. до зáвтрйого *Р.* II. 68; (*Кв.* II. 29) жúти в зáвтром *ВБ.* auf den morgigen Tag bedacht sein, зáвтрішний, (-трашн-) *a.* morgend, der morgende, nächstfolgende Tag.
Завтякати, *v. n.* vermögen, sich, unterziehen, -stehen щось вробúти (*Фр.*).
Завýзлити, *v.a.* den Knoten machen, *С.* [mit Auswüchsen hinter den Ohren.
Зáвушницї, *pl.* Schweinekrankheit
Зáвхопи, *pl.* Anwandlung, *f.* *Пар.*
Завчáс, завчáсу, *adv.* frühzeitig, bei Zeiten, zur rechten Zeit. [zeitig, *Пу.*
Завчáсний, *a.* früh, vorzeitig, zu
Завчáсто, *adv.* s. Чáсто, почáсто.
Завчерáшний, *a.* vorgestrig, *МШ.*
Зá-вчером, *adv.* vorgestern, *Ог.*193.
Завчéств, (-я), *n.* *Ш.* II. 249 Ehrenbezeugung, *f.* festliche Bewirtung?
Зáвший, *a.* *Под.* stet. [breit.
Завширшкú. *adv.* in die Breite,
Зáвязь, *f.* s. Зáвязок. *К.*; 2) Fruchtansatz, Fruchtkeim, *m.*; 2) abrutschende Erde an Abhängen. *Gr.* 30.
Завязáти, завязувати, *v. a.* zubinden, unter- verbinden, einbinden; anknüpfen; 2) товáриство stiften, gründen; — ся sich bilden, s. entwickeln, s. enspinnen, s. ansetzen (óвоч) sich häupteln (капýста).
Завязе. *n.* Statur, *f.* Körperbau, *m.*
Завязи, завязини, *pl.* Grundlegung e. Wohngebäudes u. Festmal dabei.

Завязистий, завязкуватий, *a.* kernhaft, kernfest, stämmig; ausdauernd.
Зáвязка, *f.* Verknüpfung, Schürzung, *f.* Band, *n.* Binde, *f.* Knoten, Ansatz, *m.*
Зáвязник, *m.* *В.* Fruchtknoten, *m.* (germen); 2) Rothwurz, *f.* Heidecker, *m.* (Tormentilla erecta).
Завязнути, *v. n.* stecken, heften bleiben, *Р.* 1. 8. *Кч.* 276.
Зáвязок, -зку, *m.* Keim, Embryo; Fruchtansatz, *m.*; 2) das Werden, Wachsthum; 3) Capacität *f.* не мáє -зку в голові (*Фр.*) ist schwachsinnig.
Завялий, завялистий, *a.* eingetrocknet, verwelkt; zur Magerkeit hinneigend; zähe, sehnig. [trocken, zähe werden.
Завянути, *v. n.* verwelken, welk,
Зáга, *f.* s. Згáга.
Загáвити ся, *См.* sich vergaffen.
Загáвкати, s. Забрехáти.
Загагáкати, *v. n.* mit weiter Stimme zu singen anfangen (*v.* дяк).
Зáгáд, *m.* s. Нáказ, Auftrag, *m.*
Загадáйко, *m.*?
Загадáти, загáдувати, *v. a.* собі щось sich etw. denken (um dasselbe errathen zu lassen); ersinnen; 2) ein Räthsel, ein Problem aufstellen, aufgeben; auftragen, gebieten, befehlen, комý щось *Не.*; 3) gedenken, e. Gedanken fassen, beabsichtigen, bezwecken, щось вробúти; — ся sich in Gedanken vertiefen.
Зáгадка, *f.* Räthsel, *n.*; 2) Aufgabe, *f.* Problem, *n.*; 3) Berufkraut, *n.* (Erigeron canadense). [selhaft.
Загадóчний, загадкóвий, *a.* räth-
Загадóчність, -ости, *f.* Räthselhaftigkeit, *f.*
Загáдуванє, *n.* s. Загадáти etc.
Загаздúти, *v. a.* §. leichtfertig jmdm übergeben, комý щось.
Загáй, *m.* лані як загáї *Ф.* (*Кол.* 38)? üppiges Weidengesträuch; 2) загáї *pl.* Unordnung, *f.* *vgl.* Загаїти.
Загáйка, *f.* s. Гáйка.
Загаїти, загáювати, *v. a.* чим щось vollstopfen, verlegen; 2) aufhalten, verzögern, unterbrechen; — ся zögern, säumen, sich aufhalten.
Загáл, *m.* das Ganze, die Gesammtheit, das Gemeinwesen *Пом.* III. 27. загалóм, в загалї Alle insgesammt; im

Allgemeinen, überhaupt.
Загалáкати ся, durch eitles Geplärr zerstreut werden u. etw. vergessen.
Зáгалень, -лня, *B.* загáльник, *m.* Gemeinplatz, *m.* vage, banale Phrase.
Загальмувáти, s. Гальмувáти 1).
Загáльний, загалóвий, *До. Ваг.* *a.* allgemein, Gesammt-, Haupt-, universal; total.
Загáльниця. *f.* Fleischwoche,-zeit, *f.*
Загáльність, -ости, *f.* das Allgemeine; Allgemeinheit, Gesammtheit, *f.*
Загальнá, *f.* allgemeine Versammlung, *Пiс.*
Зáгáнка, *f.* *Wgr.* XVII. s. Зáгадка.
Загануґти, *v. a.* s. Загадáти; 2) за когóсь *У.* nach jmdm fragen.
Заганáти, *v. a.* hinein-, ein-treiben; verschlagen; — ся eindringen, hineinstürzen; sich überstürzen, voreilig sein, * за далéко zu weit gehen.
Загáпкати ся, *Зг.* s. Загáвити ся.
Зáгар, *m.* Kohlendunst, *m.*
Загáра, *f.* auflodernde Hitze; *Leidenschaft, *f.* *Cm.*; 2) Lichtnelke, *f.* (Lychnis chalcedonica).
Загараздúти, *v. a.* щось комý s. Придбáти.
Загарáздрювати, *v. a.* *H.* щось чим mit Wust verlegen, vollstopfen.
Загáрбати, загáрмати, *v. n.* etw. an sich reissen u. es verderben.
Загарбуваáтий, *a.* s. Загребýщий.
Загáркати, s. Гáркати. [erig *ОП.*
Загáрливий, *a.* feuerfangend; feu-
Загáртий, *a.* abgehärtet, *Cm.*
Зáгартка, *f.* s. Зáгортка, *B.*
Загартувáти, *v. a.* abhärten; die Härtung geben.
Загасáти ся, *IГ.* кiнь sich übertreiben, s. müde abtreiben.
Загасáти, загáснути, *v. n.* verlöschen, auslöschen (*v. n.*). [löschen (*v.a.*).
Загасúти, загáшувати, *v. a.* aus-
Загáта, (*d* -áтка), *f.* s. Гáтка; 2) Einkleidung der äusseren Hauswände mit Stroh u. A.
Загатúвода, *m.* fabelh. Wesen, das die Gewässer abdämmen kann, *Иг.* 78.
Загатúти, загáчувати, *v.a.* s. Гатúти.
Загáчити, *v. a.* anhaken, anhäkeln.
Зáгачка, *f.* Haken, Zahn, *m.*
Загáянка, *f.* s. Гáйка, *Пiс.*

Загвiздкóвий, *a.* s. Затичкóвий.
Загвоздúти, загвóзджувати, *v. a.* zunageln; vernageln (конá, пýшку).
Зáгвоздок, (-гвiз-), *n.* дка, *m.* s. Зáтичка, льóник.
Загúб, (*d.* -бóчок). *m.* загúба *f. Левч.* загúбiль, -ели, *f.* das Verderben; Vernichtung, *f.* Untergang Tod, *m.* *Гол.* III.346. [загибнýти ся, *T.* sich krümmen.
I. Загибáти, *v. a.* s. Загинáти;
II. Загибáти, *v. n.* untergehen, umkommen. [tödtlich.
Загибíльний, *a.* *Кл.* verderblich,
Загúблий, *a.* *У.* verloren, verschollen.
Загúкувати ся, stottern.
Загúлити, *v. a.* §. *H.* 75 schlagen.
I. Загúн, -ну, *m.* Tod, *m.* *Ш.* I. 38.
II. Зáгин, *m.* Beuge, *f.* *Пар.*
Загинáти, *v.a.* biegen, ein-um-verbiegen; krümmen; um-zurück-aufschlagen.
Зáгинка, *f.* Falte; Biegung, *f.*
Загúнути, *v. n.* verloren gehen, umkommen, zugrunde gehen.
Загúнчастий, *a.* gebogen.
Загúрити, *v. a.* verderben, verlieren; vergeuden.
Зáгiн, -ону, -óна, *m.* Ort wo das Vieh ein getrieben wird, Hürde, *f.* *C.* I. 39. II. 43; 2) Eintreibung, *f.*; 3) Fischfang von Mehreren, ausgeführt; 4) dh. eine tiefe Furche abgetheiltes Ackerfeld.
Загiнчáй, *m.* (*B.*) s. Погóнич (при плýзi). [einem Berge.
Загíре, *n.* Ort (Dorf etc.) hinter
Загíрмую рвати.?
Загíрний, загíрский, *Ф. a.* jenseit des Berges, von hinter den Bergen.
Загiрчúти, *v. a.* bitter machen.
Заглáвок, -вка, *m.* *Luts. gr.* 175 Kopfkissen, *m.*
Заглагаïти, *v. a.* s. Глаïти; — ся unter einander Frieden machen.
Заглáд, *m.* *Зг.* зáгладь, заглáда, *f.* (*B.*) здiлáти комý — jmdm Verderben bereiten; Untergang, *m.* Vernichtung, *f.*
Заглáджене, *n.* das Ebnen, Glätten.
Заглáдити, заглáджувати, *v. a.* ebnen, glätten; 2) ver-tilgen; заглáдило ся за ним jede Spur ist nach ihm verschwunden.
Заглúбина, *f.* s. Заглýбина.
Заглибшкú, *adv.* s. Завглибкú.
Зáглiбка, *f.* s. Плiшка.

Заглобити, s. Заплїшити.
Заглотити, *v. a.* dicht u. gedrängt machen, — місце in dichter Menge einnehmen; * übertölpeln *ЛД.*
Заглуб, *m.* **заглубина**, *f. B.* заглублене, *n. Пол.* Vertiefung, Einsenkung, *f.* Oehrchen, gebildet vom blattartigen Ansatz am Blattstiele, *B.*
Заглубити ся sich vertiefen.
Заглубчастий, *a.* vertieft, hohl eingedrückt, *B.* [II. (забити кому —).
Заглуздувати, *v. a. Мог.* s. Глузд
Заглузувати, *v. n.* s. Глузувати.
Заглупати, *v. a.* übertölpeln mit Geschrei etc.; v. Hunden *Иг.* 9? be len; 2) детину плаччу чим beschwichtigen.
Заглухнути, *v. n.* taub werden; verstummen: вість; 2) ersticken, eingehen (von zu dicht stehenden Pflanzen).
Заглушати, заглушити *v. a.* betäuben, übertäuben; ersticken.
Заглушка, *f.* стоколоса — Trespe, *f.* Dort, *m.* (Bromus secalinus).
Заглушний, *a.* übertäubend, erdrückend, erstickend, *B.*
Заглюбити, *v. a.* §. verdammen.
Заглядати, **заглянути**, *v. n.* hinblicken; nachsehen, nachschauen.
Заглядити ся, s. Задивити ся.
Заглядуване, *n.* öfteres Ansehen, Hinschielen, Nachschauen.
Загнати. *v. a.* s Заганяти.
Загнивати, загнити, *v. n.* faul werden; загнилий angefault. [erfüllen.
Загниличити, *v. a.* mit Faulbrut
Загниця, *f. gew. pl.* die Weichen.
Загнївати ся (на кого) zornig auf gebracht werden, erzürnen; grollen.
Загнїздити ся sich einnisten.
Загнїруч, *adv.* mit in den Schos gelegten Händen, mit verschränkten Armen.
I. **Загнїт**, *m.* загнїтиця s. Занїгтиця.
II. **Загнїт**, *m.* das Bräunen des Brotes in Backofen mittels angefachter Flamme.
I. **Загнїтити**, загнїчувати, *v. a.* s. Замісити (в дїжи).
II. **Загнїтити**, *v. a.* хлїб в печи das Brot im Backofen durchs nahe Anschüren des hellen Feuers, od. dh. glühende Kohlen rostbraun anlaufen lassen, bräunen. [гнїт II.
Загнїтка, *f.* dürres Reisig zu За-
Загнїтко, *m.* gekrümmt; 2) *Knikker, *m.* [Fäulnis anfüllen.
Загноїти, *v. a.* mit Unrath od.
Загнути, s. Загинати; 2) * verfänglich sprechen od. fragen etc.
Загова, *adv. У.* frühzeitig.
Заговіни, *pl. P.* I. 202. *C.* I. 29. letzter Fleischtag vor den Fasten, Fastenabend, *m.*
Заговіти, *v. n.* und — ся, заговляти ся das Fleischessen beschliesen, zu fasten anfangen.
Заговір, -ору, заговорок, (*Фр.*) *m.* Verabredung, Verschwörung, *f.* Complot, *n.*
Заговорець, -рця, *m.* Verschworener, Verschwörer, *m. ОБ.*
Заговорити, *v. n.* anfangen zu reden; до кого anreden; *v. a.* Andere nicht zu Worte kommen lassen; — зуби кому *Кн.* jmds Rede auf etw. Anderes leiten; 2) s. Замовити; 3) — ся ins lange Reden hinein kommen; vergessen was man spricht; заговорювати ся irre reden, *Кн.* [macht: -а сокира.
Заговтаний, *a.* sehr stumpf ge-
Загода, *f.* s. Загоджене. [tragen.
Загодати, *v. a.* Загадати; 2) auf-
Загоджене, *n.* das Zufriedenstellen, Vergütung, *f.*
Загодити, загоджувати, *v. a.* zufriedenstellen, begütigen; jmdm etw. vergüten; begleichen; — ся з ким sich mit jmdm worüber einigen, ausmachen, vergleichen, übereinkommen; 2) erwarten *Иг.* 51.
Загодї, *C.*II. 115, **загодя**, *C.* I. 91. *Ог.* 116. *adv.* zeitig, zur rechten Zeit; frühzeitig, vorzeitig.
Загодно, *adv.* s. Заєдно.
Загодовувати, *v. a.* s. Годувати.
Загоїти, *v. a.* heilen; — ся zuheilen.
Заголити, заголювати, *v. a.* entblössen, aufdecken; 2) в салдати als Soldaten kahl scheren lassen, *Ш.* I. 295.
Заголоба, *f.* Plackerei, *f.* s. Морока.
Заголобити, *v. a.* verkeilen, vernieten.
Заголове, *n.* s. Заголовок, 2).
Заголовний, *a.* -ий лист Titelblatt, *n. Пар.*
Заголовок, -вку, *m.* Kopfstück beim Bette; 2) Kopfkissen, *m. Гол.* III. 372; 3) Titel, *m.*

Заголодні́лий, (*Фр.*) заголодóваний, *a.* ausgehungert, durch öfteres Hungerleiden verkümmert.

Заголóмшити, *v. a.* betäuben, übertölpeln; ersticken.

Заголубúти, *v. a.* blau färben.

Заголубі́ти, *v. n.* anfangen blau zu schimmern, sich bläuen.

Загомоні́ти, *v. n.* anfangen zu schallen, hallen, lärmen, laut zu sprechen.

Загóн, *m.* Ч. I. 199 s. За́гін 1).

Загóна, *m.* загóнистий, *a.* zu weit gehend, voreilig, heftig, ungestüm, hitzig.

Загоне́ць, -цá, *m. dim.* s. За́гін 4).

Загóнистість, -ости, *f.* *Пар.* Jähe des Gemüthes, Voreiligkeit, *f.*

Загонóвий, *a.* -а упрáва пóля Beetbau, *m.*; -а шля́хта ackerbauend.

Загóра, *f. N.* e. Berges. [*Кв.* II. 93.

Загордúти ся, übermüthig werden

Загорúчити, *v. a.* heiss machen.

За́горідь, *f. К.* s. Загорóжа.

Загорі́лий, *a.* загорі́лець, -лця, *ГШ. m.* fanatisch; Heisssporn, Fanatiker, Eiferer, *m.*

Загорі́лість, -ости, *f.* загорі́льство, *n. Пар.* Fanatismus, *m.*

Загорі́ти, *v. n.* verbrennen, verdorren; 2) durch Kohlendunst betäubt werden; 3) — ся zu brennen anfangen, entbrennen sich entzünden; * sich entflammen,sich begeistern чим до чóго, *ГШ.*

Загорні́не, *n.* Kleidung, *f.*

Загорну́ти, s. Загортáти. [IX.100.

Загорйóваний, *a.* gehässig *Ос.*(62)

Загорóда, *f.* Verzäunung, Hürde *f.* Gehege, *n.* Verschlag, *m.*; 2) Feld nahe beim Dorfe, *n.* (в цáринї); 3) kleine Grundbesitzung.

Загородúти, загорóджувати, *v. a.* ein-verzäunen, versperren.

Загорóдний, *a.* hinter den Gärten.

Загорóдник, *m.* † Frohnbauer mit 3 Joch Grundbesitz, Häusler, Hintersass, *m.*

Загорóжа, *f. С.* II. 100 Zaun, *m.* Hürde, *f.*

Загортáти, загóртувати, *v. a.* zusammenscharren, verscharren; 2) etw. an sich reissen, bringen; — ся в одéжу, ein Kleid anziehen.

Загортúна, *Гол.* III. 386, за́гортка, *f.* Oberkleid der Frauen, *n.*

Загорювáти, (-орув-), *v. a.* mühselig erarbeiten, erwerben.

За-гóряча, *adv.* * auf frischer That; ohne zu verschieben.

Загостúти, загóщувати, *v. a.* загостювáти ся als Gast einkehren; (auf lange Zeit) gastlich einziehen, sich g. einrichten. [bereiten, vor-zubereiten.

Заготóвити, (-вляти), *v. a. Левч.*

Заготóвкя, *f. Под.* заготóвлене, *n.* Zubereitung, *f.* [-e Ankunft.

Загóщене, *n.* gastlicher Einzug,

Заграбáти, *v. a.* Грáбати.

Заграбити, *v. a.* s. Грáбити 2).

Загрáда, *f.* (*lemk.*) Friedhof, *m.* s. За́города. [би му óчи! soll erblinden!

Заградúти, s. Загородúти; -úло

Загрáдник, *m.* Obstgärtner, *m.*

Загражáти, s. Загрозúти.

Загранúця, *f.* Ausland, *n.*

Загранúчити ся, in Grenzstreitigkeiten gerathen, з ким. [wärtig.

Загранúчний, *a.* ausländisch, aus-

Загрáти, *v. n.* anfangen zu spielen, aufspielen; ertönen; s. Грáти; кáрту: ausspielen.

За́греб, *m.* in heisser Asche gebakkener Kuchen, -es Brot *С.* II. 16.

Загребáти (-гріб-) загребстú, *v. a.* verscharren, zusammenscharren; auf die Seite schüren: жар в печú, s. Гребстú vergraben. [räuberisch.

Загребу́щий, *a.* Alles zerstörend;

Загремі́ти, *v. n.* donnern; ertönen, er-aufbrausen, rauschen: в фáлю *Гол.*

Загрúвий, *a.* weiss aber um den Hals schwarz: вівцá.

Загризáти, загрúзти, *v. a.* mit den Zähnen zerreissen, todt beissen; 2) * dh. grossen nagenden Kummer jmdm das Ende bereiten; 3) — ся in übermässigen Kummer u. Gram verfallen.

Загримихті́ти, *v.a. М.* I. 69 s. Загрімати. [III. 215.

Загрібáчка, *f.* Schürstock, *m. Гол.*

Загрівáти, загрі́ти, *v. a.* erwärmen, erhitzen; 2) * anfeuern, anflammen.

Загрі́ток, -тку, *m. П. н.* 68 Wärme *f.*; Wärmestoff, *m.*; 2) Erwärmung, *f.*; 3) * Zufluchtsort, letzter Zehrpfennig: тілько мóго за́грітку.

Загрóза, *f. Зг.* Androhung, *f.*

Загрозúти, загрóжувати, *v. a.* ко-

му щось jmdm etw. androhen; чим womit drohen; — ся на кóго s. Завяти ся на к.

Загромáдити (-мáджувати), *v. a.* mit dem Rechen wegharken. [verstockt.

Загрубілий, *a. Кн.* grob, roh, hart,

Загрубіти, *v. n.* dick, grob werden.

Загрýде, *n.* der dritte Brustring. (bei Insecten). [Brust.

Загрýдний, *a.* Brust-, hinter der

Загрузи́ти, *v. a.* beflecken, beschmutzen.

Загрýзнути, загрузáти, загрязнути, *v. n.* in e. Sumpf hineinfallen, gerathen, versinken; 2) untertauchen.

Загýба, *f. Пар.* Verderb, *m.* das Verderben; Vernichtung, *f.*

Загуби́ти, *v. a.* verlieren; 2) vernichten; — дýшу die Seele verderben, die Seligkeit verwirken; — ся verloren gehen, in Verlust gerathen.

Загýбіль, -ели, *f. Пр.* VIII. 166 Verlust, Schaden, *n. Др. с.* 191 das Verlorene.

Загубни́к, *m.* Verderber, *m. Пар.*

Загýгнати, *v. n.* näseln.

Загуготíти, *v.n.* dumpf schallen, *M.*

Загудáти, s. Загрáти. [ди́ти.

Загуди́ти, *v. n. Кв.* II. 33 s. Гу-

Загудíти, *v. n.* dumpf erschallen, ertönen, erdröhnen; 2) gurren. [ся.

Загудýрити ся, §. s. Збаламýтити

Загукáти, *v. a.* s. Гукáти 1).

Загулáти, *v. a.* дети́ну s. Забáвити.

Загули́ти, *v. a.* verführen, verlokken, *Ф.* [*m.* s. Збáвка, Spielerei, *f.*

Загýлка, *f. gew. pl.* Zeitvertreib,

Загýлювати ся, *Не.* zu lange auf dem Spaziergange ausbleiben, über dem Lustwandeln Alles vergessen.

Загулю́кати, *v. a.* mit Geschrei übertölpeln.

Загуля́ти, *v. a.* ли́хо *Не.* dh Tanzen u. flottes Leben seinem Ungemach ein Ende machen.

Загýмене, *n.* загýменок, -нка, *m.* Platz, Feld, etc. hinter dem гумнó.

Загумéнний, *a.* hinter dem гумнó liegend. [heftig schütteln.

Загурдувáти, *v. n.* ким *Ф.* jmdn

Загýрити, (-ря́ти), *v. a.* s. Забалагури́ти *(В.).* [seln; erdröhnen, poltern.

Загуркотíти, *v. n.* kollern, ras-

За-гýрт, *adv. M.* II. 132 unter einem; insgesammt.

Загýря, *f. У.* s. Загýлка.

Загýснути, загустíти, *v. a.* sich verdichten; dicht, dick werden.

Загýсти, s. Загудíти, *Оц.* §. 201.

Загусти́ти, *v. a.* verdichten, verdicken.

Загýтати, *v. a.* übertäuben; 2) beschwichtigen; 3) — ся sich vergaffen, in Zerstreung etw. vergessen.

Загýти, *v. n.* den Laut „huu!“ von sich geben, dumpf (klagend) ertönen; 2) dahin schwinden, verschollen sein: бýло тай загýло.

Загучáти, s. Загудíти.

Заґéлкати, *v. n. Ш.* II. 35 zu schnattern anfangen.

Заґерґотáти, (-тíти), *v. n.* zu kreischen, zu röcheln anfangen.

Заґля́ґати, *v.a.* mit Ґлеґ einmachen.

Заґосподарóване, *n.* Einwirtschaftung, *f.*

Заґосподарувáти, *v. a.* dh Nachhilfe beim Wirtschaftsbetrieb jmdn wohlhabend machen; — ся sich einwirtschaften; заґосподарóваний, *ptc.*

Заґрунтувáти, *v. a.* щось den Grund zu etw. legen.

Зад, задý, *m.* Hintertheil, *m.* Hinterstück, *n.* das Hintere; Steiss; Hinterwagen, *m.*; на-зáд *adv.* nach hinten, zurück, *Mi.* IV. 529.

Зáда, *f. Мор.* (*Пис.*) 37?

Задавáти, задáти, *v. a.* aufgeben, auflegen, s. Завдáти; задáти ся *ГБ.* (*Пр.* III. 26), — ся задáчею щось зроби́ти *Кн.* den Vorsatz machen, sich vornehmen, sich zur Aufgabe machen, eifrig trachten.

Задави́ти, задáвлювати, *v. a.* erdrücken, eindrücken; задавлéний concav; 2) erwürgen; — ся sich die Speiseröhre verstopfen. [tis; Halsbräune, *f.*

Зáдавка, задавля́чка, *f.* Diphtheri-

Задáвнене, *n.* Verjährung, *f. Term.*

Задавни́ти, задáвнювати, *v. a.* veraltet machen; — ся sich verspäten; 2) verjähren; задáвнене прáво Verjährungsrecht, verjährtes R.

Задавнíлий, *a. Term.* s. Застарíлий.

Зáдане, *n.* s. Задáча. [sonst.

Задáр, задáром, *adv.* vergebens, um-

Задари́ти, *v. a. He.* dh Geschenke, dh Bestechung etw. gewinnen, erwerben.
Зада́ток, -тку, *m.* Drangabe, *f.* Drangeld, Angeld; 2) Unterpfand, *n.*; 3) Element, *n.*
Зада́ча, *f.* Aufgabe, *f. Пол. K.*
Задвигті́ти, *v. n.* sich rühren, s. regen, *He.*
Задвижа́ти, *v. n.* erbeben.
Задві́йний, *a.ГШ.* doppelt, zweifach.
Задві́йник, *m.* — яйцели́стий ei blättriges Zweiblatt (Listera ovata).
Задвійня́к, *m.* Doppelqualle, *f.* (Diphyes). [terraum des Hofes, *m.*
Задвіре, *n.* за́двірок, -рку, *m.* Hin-
Задвірко́вий, *Ч.* IV. 557 задві́рний, s. Зати́льний; задві́рний суд *K.* (*Пр.* II. 317) † königliches Gericht für die nicht vollberechtigten Unterthanen, *Пс.*
За́-двое, *adv.* doppelt.
Задемчико́ва, *s.a. f. N.* e. Berges.
Задена́ти, (-дин-) s. Задни́ти.
Задеревені́лість, задереві́лість, -ости *f.* Erstarrtheit, *f. Bax.*
Задеревені́ти, задереві́ти, (-рв-) *v. n.* erstarren (wie Holz), *ptc.* -ілий.
Заде́ржалість, -ости, *f.* Ausstand, Rückstand, *m. Term.*
Заде́ржане, заде́ржуване, *n.* das Anhalten, Aufhalten; Vorenthaltung, *f.*
Задержа́ти, заде́ржувати *v. a.* aufanhalten, zurückbehalten; пла́ту кому́сь den Lohn vorenthalten; заде́ржалі на́рости ausständige Zinsen, *Term.*
За́держка, *f. Term.* s. Застереже́не.
Задерій, *m. scherzh. Reimw.* zu Андрі́й, *H.* 249 s. Задера́ти.
Заде́рти, задера́ти, (-дир-), *v. a.* anreissen; (— ся) splittern, Splitter reissen; — хвіст in die Höhe heben; — ніс die Nase rümpfen, hoch tragen; *кого́ словами necken, auf jmdn sticheln; — ся з ким mit jmdm anbinden, — verderben. [nach oben aufwirft.
Задертоо́кий, *a.* der die Augen
Задесе́нський, *a.*задесе́нець, -нця, *m.* hinter, jenseits des Fl. Де́сна, *H.* 267.
Задесе́нщина, *f.* Land hinter der Де́сна, *n.*
Заде́яти, заде́ювати, *v. a.* verschleppen; verlegen, einstellen, flicken: ді́ру́; — ся verschoben, verjährt, vergessen werden. [erklingen.
Задзвені́ти, задзвенкоті́ти, *v. n.*
Задзвони́ти, *v.n.* zu läuten, zu klingeln, zu summen etc. anfangen. [fangen.
Задзизча́ти, *v. n.* zu summen an-
Задзіґо́рити, s. Дзіґо́рити.
Задзюркоті́ти, *v. n.* rieseln, sprudeln *Кч.* 306.
За́див, *m.* Verwunderung, *f. У.*
Задиви́ти ся, (-вля́ти, -влювати) на щось den Blick auf etw. wenden, etw. aufmerksam, anhaltend betrachten, на кого́сь auf jmdn schauen u. ihn befolgen, nachahmen; jmdm nachmachen; 2) sich vergaffen. [Anschauung, *f.*
Зади́вляне, зади́влюване, *n. B.*
Задивува́ти ся s. Здивува́ти ся.
Задими́ти, (-мля́ти), *v. a.* voll Rauch machen; räuchern; — ся vom Rauche schwarz werden. [pugnax).
Задира́к, *m.* Kampfhahn, *m.* (Tringa
Задира́ка, *m.* задиракува́тий, *a.* händelsüchtig, rauflustig, Raufbold, *m.*
Задира́ти, s. Заде́рти.
Зади́ристий, *a.* s. За́їдливий, *Левч.*
За́дирка, *f.* die sich abreissende Haut oberhalb an den Fingerspitzen.
Зади́рчастий, *a.* -а до́шка splitternd; ніс aufgeworfen.
За́дих, *m.* s. Ди́хавиця.
Задиха́ти, *v. n.* чим nach etw. riechen: вода́ сі́ркою ist schwefelhältig; 2) — ся ausser Athem kommen; sich verschnauben, keuchen. [вичний.
За́дихливий, (-ди́шл-) *a.* s. Ди́ха-
За́ді. за́дісь, *adv.Зг.* hinten, rückwärts.
Задіва́ти, задіну́ти, заді́ти, *v. a.* etw. wo verschleppen, hinthun; verstekken; — ся verloren gehen, s. Поді́ти.
Задідуха́ти ся, s. Запу́гати ся?
За́дiлува́ти, *v. a.* s. Попря́тати,
Заділя́нець, -нця, *m. Гол.* s. Гірня́к, гіряни́н. (*vgl.* Ділʼ). [пере́мітка.
За́дір, *m.* gestickter Saum an der
Задірча́тий, *a. Пол.* splitterig.
Задкува́ти, *v. n. Мор.* auf das Hintere fallen? [2) wegen, halben.
За́-для, *praep.* s. Для, für, *C. He.*;
Задля́ти ся, *M.* II. 143 verweilen, sich aufhalten; zögern, säumen; sich in die Länge ziehen *Левч.*
За́дмух, *m.* Anlage, Natur, *f.* злоді́йский — у кого́ (*Фр.*)

Задму́хнути. *v. a.* ausblasen.
За́дний, *a.* der hintere, Hinter-; rückwärtig; -а страж Arriergarde, *f. Term.*
Задни́к, *m.* hinteres Stiefelbrett.
Задни́ти, задена́ти, *v. a.* бо́чку mit zweitem Boden das Fass absperren; *ptc.* задне́ний (задно́ваний *Пу.*).
За́дниця, *f.* das Hintere, Gesäss; 2) der hintere Theil des Weiberkleides за́паска *Сб.* I. 343 (*opp.* пере́дниця).
Задни́чий, *a. Пол.* Gesäss-, -а кість Steissbein, *n.* [des Дніпро́.
Заднїпро́вий, *a.* hinter, jenseit
Заднїпря́нець, -нця, *m.* Bewohner des jenseitigen Dnieperufers, *m.*
Заднїстря́нський, *a.* hinter, jenseit des Днїсте́р.
За́днянка, *f.* Mastdarm, *m.*
Задобі́дє, *n. Me.* 393 die Zeit vor dem Mittagsmal = за (час) до обі́ду.
Задобі́дний, *a. Пic.* vor dem Mittagsmal. [mehr, *Пic.*
Задо́бре, *adv.* nichts für ungut, noch
Задобри́ти, *v. a.* кого́ begütigen, gewinnen; — ду́шу etw. Gutes, Lekkeres verzehren.
Задобу́ти ся, s. Запомочи́ ся.
Задовба́ти, (-бувати), *v. a.* einmeisseln, einstemmen, einlassen; einprägen *Кч.* 83.
За́довго, ще — до noch lange vor *K.*
Задовжи́ти, задо́вжувати, *v.a.* verschulden, mit Schulden belasten; — ся in Schulden verfallen; 2) *v. n.* hinter sich etw. sich langschleppen lassen; 3) in die Länge ziehen: він не задо́вжит wird nicht mehr lange leben. [denheit, *f.*
Задово́лене, *n.* Befriedigung, Zufrie-
Задоволи́ти, (-вольнити *He.*) задовольня́ти, *v.* befriedigen, zufriedenstellen; *ptc.* задово́лений zufrieden.
Задої́ти, *v. a.* теля́ dh Abmelken der Milch das Kalb im Säugen u. Gedeihen beeinträchtigen.
Задо́к, -дка́, *m.dim.* s. Зад. [Hauses, *T.*
Задома́шний, *a.* ausserhalb des
Задопта́ти, задо́птувати, *v. a.* niedertreten, zertreten.
Задо́р, (задьо́р), -о́ру, *m. Ko.* 44. Zwist, *m.* Fehde, *f. K.*; 2) s. За́вязток.
Задо́сить, задо́ста, *adv.* genug, bei weitem ausreichend. [ersticken, *Пod.*
Задо́хнути ся, s. Зади́хати ся;

За́дра, *f.* Splitter, der in d. Leib sich einschlägt; 2) s. За́дирка.
За́драчка, *f.* Streit, *m.* Zerwürfnis, *n.*
Задри́ґати, *v.n.* trippeln, ausschlagen.
Задрижа́ти, задрожа́ти, *v. n.* erzittern, erbeben.
Задріботі́ти, *v.n.* trillern; schnell u. ungeduldig sprechen, *M.*; 2) trippeln *Кв.* 18.
Задрі́па, задрі́панка, *f. Ш.* I. 342 Weib mit zerlumptem, unten aufgedrieseltem Kleid; 2) liederliche Dirne. [*m.*
Задрі́панець, -нця, *m.* Haderlump,
Задрі́пати, *v. a.* unten aufdrieseln, zerreissen; *ptc. f.* s. Задрі́па 1).
Задробняко́ва, *f. N.* e. Berges.
За́дросний, *a. M.* II. 173 eifersüchtig.
Задро́чити ся, gereizt werden.
Задру́тець, -тця, *m. Пic.* Märtyrer, *m.*
Задуби́ти, *v. a.* gerben. [дубі́лий.
Задубі́ти, *v. n.* erstarren; *ptc.* за-
Задубонїти, (-ботїти). *v. n.* mit Füssen stampfen u. dadh e. Schall hervorbringen.
Задува́ти, *v.a.* anfangen zu wehen; auswehen, ausblasen; доро́гу снїгом ver-
Задуднїти, *v.n.* erdröhnen. [wehen.
Заду́дурити ся, §. betäubt werden, Geistesgegenwart verlieren, (*B.*).
Заду́жати, (-жіти), *v. a.* кого́, (на кого що́) überwältigen, an Stärke jmdn
За-ду́же, *adv.* zu sehr. [übertreffen.
За́дум, *m.* Gedanke, Idee, *f. K.*; 2) —, за́думок -мку *Cm.* Vorsatz, *n.* Vorhaben, *n.*; 3) Staunen, *n.* Verwunderung, *f. У.*
Заду́ма, *У.* заду́маність, *He.* задумчи́вість, -ости, *Пap. f.* Vertiefung in Gedanken, Tiefsinnigkeit, *f.* das Sinnen; Schwermuth, *f.* Trübsinn, *m.* Melancholie, *f.* [Schwärmer, *m. Б.*
Задума́нець, -нця, *m.* Kopfhänger,
Задума́ти, заду́мувати, *v. a.* sich etw. denken, sich etw. vornehmen, etw. vorhaben; — ся nachdenklich, tiefsinnig werden; sich in Nachdenken, in Sinnen vertiefen, *Mi.* IV. 207.
За́думка, *f. K.* Vorhaben, *n.* Entschluss, Rathschlag, *m.*
Задумли́вий, *He.* задумчи́вий, *У.* заду́мшливий *M.* II. 8. tiefsinnig, schwermüthig, melancholisch; sinnend; brütend, *У.* [bung, *f.* Taumel, *m.* Bethörung, *f.*
За́дур, *m. У.* заду́ра, *f.* (*Фр.*) Betäu-
Задури́ти, (-рювати), задурма́-

нити v. a. bethören, betäuben; prellen.
Задуркати, s. Затуркати.
Задусь, adv. s. Взад.
Задути, s. Задувати.
Задуфальство, n. Frechheit, f.
Задуха, f. schlechte, verdorbene Luft; Stickluft; Luftfäule, f.; 2) Asthma, n.; 3) Engbrüstigkeit, f. [s. Затухнути.
Задухнути, v. n. dumpfig werden;
Задушевний, a. eigenen Herzens, innig, T.
Задушити, v. a. erwürgen; erstikken; задушило ся сїно = стухло s. Стухнути. [kurzathmig.
Задушливий, a. s. Дихавичний,
Задушний, a. -но adv. dumpfig, mit Stickluft angefüllt; schwül; 2) — день Allerseelen-Tag, m.
Задушниця, f. Cm. (Срб.п.) Opferwerk, vollbracht bei Lebzeiten für die Seelenruhe nach dem Tode.
Задягати, задягнути, v. a. anziehen, ankleiden; — ся в що.
Задягно, adv. gekleidet.
Заєвий, a. s. Зайвий.
Заєднакий, a. gleich gross, lang &.
Заєдно, adv. ineinemfort, immer.
Заєдноделений, a. immergrün.
Заєм, m. das Leihen, Borgen, IT.; 2) Besitznahme, f. K. [Заячиха.
Заєць, m. s. Заяць; Заєчка, f. s.
Зажадати, v. a. verlangen, fordern; begehren. [anfangen.
Зажалїти, v. n. Гуш. zu trauern
Зажалувати комусь чого jmdm etw. misgönnen u. für sich begehren.
Зажаріти, v. n. entbrennen, zu leuchten anfangen, T.; 2) — ся glüh-
Зажати, s. Зажинати. [roth werden.
Заждати, v. n. кого (що) auf jmdn, (etw.) warten; abwarten.
Зажебрати, v. a. ausbetteln.
Зажевріти, v.n. P. I. 138 erglühen.
Зажегальний, v. a. Пол. Brenn-, -е шкло Brennglas; Zünd-, Feuerzeug-.
Зажегане, n. das Anzünden.
Зажегати, зажечи, v. a. anzünden, — ся sich —.
Зажелати, v.a. wünschen, begehren.
Заженихати ся sich verlieben.
Зажерати, зажерти, v. a. auffressen, -zehren; todtbeissen; — ся з ким mit jmdm in verbissenen, grimmigen Streit kommen. [trächtig werden·
Зажеребнїти, v. n. von d. Stute:
Зажеристий, a. Gr. 30 s. Зажирливий. [Unersättichkeit; Verbissenheit, f.
Зажерливість, -ости, f. K. Gier,
Зажерний, a. K. verschlingend, verzehrend; verbissen.
Зажертий, a. verbissen, grimmig.
Зажестїнь, f. Brennweite, f. Пар.
Зажжати ся, s. Зажегати ся, Оц. §. 204.
Зажив, m. Nährstoff, belebender Stoff, Nahrung, f. Oc. (61) IV. 34; 2) das Verharschen, Heilung, f.
Заживане, n. Gebrauch; Genuss, m. das Geniessen; — табаки das Tabakschnupfen.
Заживати, v. a. geniessen, gebrauchen; лїкарство einnehmen; табаку schnupfen; вік leben; s. Зажити; — ся з ким sich mit jmdm einleben, Зг.
Заживити, заживляти, v.a. nähren, kräftigen, beleben, erquicken; рану K. heilen.
Заживний, a. nahrhaft, stärkend; 2) wohlgenährt, beleibt; behäbig, Вах.; 3) wohlhabend, reich.
Заживо, (за-животя) Не. adv. am Leben, bei Lebzeiten.
Заживок, -вку, m. Nahrungsstoff, m. etw. Nahrhaftes; 2) Lebenskeim, m. Lebenselement, n. Не.
Заживотїти, v. n. Св. anfangen zu leben, aufleben.
Зажигальце, n. Brennglas, n. ГШ.
ЗажиӁати, v. n. M. II. 110 abwarten.
Зажилий, a. wohlbeleibt, hebäbig, Зг.
Зажилість, -ости, f. alte Bekanntschaft, Vertraulichkeit, f. ВБ.
Зажин, m. зажинки, pl. das erste Ernten; — зробити die Ernte anfangen Зак.; итий на — als Schnitter Arbeit suchen.
Зажинати, v. n. anfangen Getreide zu schneiden; 2) als Schnitterlohn etw. Getreide erwerben.
Зажирливий, зажирний, a. gierig, unersättlich; verbissen im Hader, Не.
Зажити, v. a. s. Заживати; verdienen, erwerben, verschaffen собі чого Др. с. 83. Левч.; 2) v. n. verharschen, vernarben, zuheilen KC. (82) IV. 509.
Зажитий, a. wohlhabend.

Зажичáти, (-йти) ся Anleihe, Schulden machen, leihen.
Зажмýрити, v. v. óчи und — ся die Augen schliessen.
Зажнúвний, a. -і піснї zu Anfang der Ernte gesungen, Пiс.
Зажовтúти, v. a. gelb machen.
Зажовтíти, зажóвкнути, v. n. gelb, fahl werden.
Зажóга, f. H. 65 s. Піджóга.
Зажолóбити, v. a. einkehlen, Пар.
Зажурúти, v. a. M. II. 126 jmdm Kummer bereiten; — ся Kummer, Sorge haben, sich bekümmern, s. grämen.
Зажурчáти, v. n. anfangen zu rieseln, zu murmeln.
Засáвидувати, s. Зáвидувати.
Зазахарúти, v. a. bezaubern, (Ф.).
Засбирáти, засбúрувати. v. a. auflesen, nachlesen, sammeln. [Збруч T.
Засбручéвий, a. hinter dem Fl.
Зáсвание, n. Vorforderung, Vorladung, f.
Засвáтель, m. Vorforderer, m. Term.
Засвáти, v. a. vorfordern, vorladen, beschicken (vors Gericht).
Засвíдати, v. a. Y. fragen; — ся Kst. s. Звíдати ся.
Засвонúти, s. Задвонúти; засвóнна робóта Oc. (62) II. 58?
Заздалегíдь, заздалúгоди, adv. im voraus, in vornhinein; — животá noch weit bei Lebzeiten.
Заздалегíднїй, a. im voraus; -е слóво Vorwort, n. K. [Zustande.
Зáздорова, adv. Пол. im gesunden
Заздорóвкати ся, auf seine Gesundheit betheuern, (B.).
Заздорóвний, a. -а Слýжба, Бóжа für die Gesundheit, Гол. III. 24.
Зáздра, Cm. зáздрість, зáзрість, ГШ. -ости, K. f. Neid, m. Eifersucht, f.
Зáздрий, Кн. зáздрісний, зáздрісливий, a. neidisch, eifersüchtig, missgünstig; adv. зáздро vom Neid Ш. I. 102.
Заздрíти (зазріти) v. a. erblicken, zu sehen bekommen; 2) — ся neidisch blicken, scheel ansehen; — на що.
Зáздростити, pol. АД. I. 44 заздрувáти, Левч. на щось s. Зáвидувати.
Зáздрощі, pl. Neid, m. Eifersucht, f. Ш. II. 159. C. I. 70.
Зазеленúти, v. a. grün färben.
Зазеленíти, v. n. und — ся grün werden. [допечú комý.
Зазелúти, v. a. когó s. Догорúти,
Зáзив, m. Aufruf, m.
Зазивáти, s. Засвáти.
Зазивнúй. a. Aufruf- K. [sten Fröste.
Зáзимки, pl. Vorwinter, m. B. die er-
Зазимнíти, v. n. kalt, winterlich werden.
Зазимувáти, v. a. худóбу дóбре gut einwintern; v. n. über Winter bleiben, überwintern. [(Chimatobia brumata).
Зазимчáк, m. kleiner Frostspanner
Зазирáти, зазирнýти, v. n. hineinblicken, -gucken.
Зáзір, -ору, m. на — beim Erblikken, МШ.; і зáзором нїгдé не вúдко ist gar nicht zu sehen Па.; 2) Verdächtigung, f. Schatten eines Makels, einer Unehre; 3) die dem Sonnenlichte vorangehende Röthe des Himmels, Morgenröthe, f, Mc. 364.
Зá-зле, мáти комý щось — etw. jmdm für übel nehmen, verübeln.
Зáзлість, -ости. f. — на когó мáти Groll gegen jmdn hegen.
Зáзлістно, adv. комýсь стáло Др. c. 89 jmd wurde worüber ungehalten, eifersüchtig. [sinnen u. bereiten Py.
Зазломúслити, v. a. Böses er-
Зазмагáти ся з ким in Streit gerathen, Гр.
Зазнáвание, n. Bekanntschaft, f.
Зазнавáти, зазнáти, v. a. kennen lernen; erkennen; чогó erleiden, erleben; sich jmds entsinnen, etw. gedenken; 2) — ся з ким Bekanntschaft mit jmdm machen IГ. M. II. 141. b) übermüthig auf sich selbst vertrauen, eine stolze, wichtige Miene machen M.+Б. 85 Левч.
Зазнакомúти ся, зазнайомúти ся Кн. s. Познакомúти ся. [nen, T.
Зазнаменувáти, v. a. kennzeich-
Зазначúти, зазнáчувати, v. a. ein Zeichen machen, bezeichnen, kennzeichnen, markieren; — ся das Kennzeichen, das Merkmal besitzen, K. [Strich, m.
Зáзначка, f. Zeichen, n. Marke, f.
Зáзнобка, f. K. I. 20 Narbe, f. Brandmal, n.; 2) * Schande, Schmach, f.
Зазóв, m. Term. s. Зáзвание.
Зáзови, (зазóвини K.), pl. Пр. II.

223 Einladung der Gäste, *f.* Fest, *n.*
Зазорити, *v. a.* verdächtigen; *ptc.* зазорений verdächtig, *Левч.*
Зазоріти, (-зар-), *v. n.* день anbrechen s. Засвитати.
Зазріти, *v. a.* erblicken.
Зазубелати, *v. a.* коні den Pferden das Gebiss vom Zaume anlegen.
Зазубень, -бня, *m.* querliegende Sackgasse, *Левч.*
Зазубець, -бця, *m.* Einschnitt, *m.* Kerbe, *f.*; 2) Zahn, Haken, Angelhaken, *m.*; 3) *pl.* gezähnte Strohflechte.
Зазубити, *v. a.* hakig umbiegen; schartig machen;— ся *K V.* sich einbeissen.
Зазубрити, *v. a.* auszacken, zahnen, *Пол.* [2) versehen.
Зазубчастий, *a.* mit зазубці 1)
Зазуванці, *pl.* Stiefel auf beliebigen Fuss (rechten od. linken) anzuziehen.
Зазувати, зазути, *v. a.* anziehen (e. Fussbekleidung).
Зазувистий, *a.* чобіт geräumig, weit; 2) ungefüge; altmodisch.
Зазулин, зазулячий, зазульчин, *a.* des Kuckucks; -чі чобітки s. d. folg.
Зазулинець, -нця, *m.* Knabenkraut, *n.* Ragwurz, *f.* (Orchis morio); *pl.* Orchideae.
Зазулька. *f.* Sonnenkälbchen, *n.* (Coccinella septempunctata).
Зазуля, -кукавка, *f.* Kuckuck, *m.* (Cuculus canorus). [erstarren, erfrieren.
Зазябати, зазябнути, *v.n.* vor Kälte
Зазявати ся, *Mx.* vom Ausgehen des Athems: athemlos werden, nach Luft schnappen. [Займа, займи.
Зайви, *pl.* у зайви взяти *ГБ.* s.
Зайвий, *a.* überflüssig, überzählig; — час Musse, Mussezeit, *f.*; frei, müssig, lose.
Зайвина, *f. H.* 92. das Ueberflüssige, Entbehrliche; unnöthiges, leeres, müssiges Gerede: булоби зайвиною es wäre überflüssig, müssig, *Кн.*
Зайворонок, s. Жайворонок.
Зайграти ся, über dem Spielen worauf vergessen.
За-играшки, *adv.* spielend.
Зайгрувати ся з ким, *Кн.* Spass treiben, zu Schäckereien reizen.
Зайда, зайдея, *m. f.* Ankömmling, Fremdling, *m.*
Зайдикати, *v. n.* „иди! иди = „geh' fort" zurufen.
Зайдисьвіт, *m. Гол.* I. 261 der jmds Sonne der Freiheit, der Freude untergehen macht; 2) *Зг.* (*Мар.* 9.) dem die ganze Welt des Lichtes, der Freude etc. untergangen ist: der Unglückliche.
Зайдочка, *f.* Bündel, *n. Тор.*
Зайка, *m. f.* зайкало, зайкливець, зайкавець, -вця, *m.* зайкливий, *a.* Stammler, Stotterer; *m.* Stammlerin, *f.* s. Гикавий. [Eiern) belegen.
Зайкрити. *v. a.* mit Laich (mit
Займа, *f.* Pfand, *n.* в займу брати pfänden; в — давати, класти verpfänden, versetzen; в займі бути verpfändet sein; 2) займи, *pl.* das Borgen, Leihen; в — брати borgen; *b*) vermiethen.
Займанщина, *f.* in Besitz genommenes Land, (Ort, Platz, Raum, Boden) Besitzthum, *n.* Besitzung, *f.*
Займати, займити, *v. a.* in Besitz nehmen: землю; angreifen, sich an jmdn (etw.) kehren, jmdm einen Anstand machen; — словом anreden, sich an jmdn, an etw. machen; anziehen, einnehmen, interessieren; займаючий, einnehmend, interessant, *Пар.* товар в поле auf die Weide mit- forttreiben; — з поля vom Felde ein- wegtreiben um zu pfänden, als Pfand wegnehmen; 2) entlehnen, borgen (beim Subtrahieren *K.*); 3) — ся чим sich womit abgeben, beschäftigen, befassen; *b*) займає ся на сьвіт, на зорю der Tag bricht, fängt an; *c*) огонь, хата займає ся: zu brennen anfangen, Feuer, Funken fangen.
Займенний, *a.* pronominal. [men *n.*
Займенник, *m.* Fürwort, Prono-
Займиско. *a. Cm.* Schar, *f.*
Займистий, *a.* viel um-fassend.
Займище, *n.* Ч. VI. s. Займанщина; Gebiet zur Nutzniessung, *n. ОБ.*
Зайняти. s. Заняти. занимати.
Заирзати, *v. n.* s. Заржати,
Заискрити ся, funkeln *M.* II. 201. *in Zorn entbrennen.[zu sprühen anfangen.
Заискрявіти, *a.n* funkelnd werden,
Зайськувати, *n. a.* aufsuchen, worauf ausgehen, sich verschaffen.
Зайти, заходити, *v. a.* кого (слабого) pflegen, warten, bedienen; 2) hintergehen, (з майки) beschleichen; *v. n.*

сьвіта собі *Фр.* sich Rath u. Rettung schaffen; у рáду, в совіти *M.* II. 34 в ким mit jmdm sich berathen; — собі в ким mit jmdm anbinden, ein Verhältnis anknüpfen; кому́ дорóгу in den Weg kommen; 3) untergehen (сóнце); 4) hingelangen, hineinkommen; ausreichen, zulangen *Гол.* III. 438; захóдить одно́ на дру́ге kommt das eine über das andere zu liegen; 5) за ким *Кв.* II. 14 nach jmdm eintreten um ihn zu holen; 5) зайшóв за крáй *Ст.* es ist weit mit ihm gekommen; зайдé гáдка кому́ es fällt jmdm ein; * — в гóлову, sich den Kopf zerbrechen; 7) schwanger werden *P.* I. 81; 8) сльозáми óчи захóдять die Thränen treten in die Augen; кервóв — mit Blut unterlaufen; 9) захóдить пúтане es entsteht die Frage; зайшлó щось межú нúми es fiel unter ihnen etw. vor; мені́ зáйде, захóдить від Вас ще два рúньскі mir kommt, gebührt noch von Ihnen —; 10) — ся чим sich womit beschäftigen; на чимóсь etw. in Angriff nehmen; *b*) в, від плачу́, в кáшлю, від сьмíху́ etc. vor — sich verschlucken, ersticken.

Зайудовúти, *a. a.* *Ч.* V. 706. 709 zum Witwer machen. [ria vulg.).

Зáйців льон, Leinkraut, *n.* (Lina-

Зайчáтина, *f.* s. Зáячина.

Зайченя́, -я́ти, *n.* s. Заяченя́.

Зáйчик, *m.* s. Зáячик; 2) *pl.* Stinkkresse, *f.* (Lepidium ruderale).

Зáйчина, *f.* Hasenbalg, *m.*

Заівáнити, *v. a.* §. щось s. Хáпнути (*vgl.* Івáнова хáта).

Заїдáти, заї́сти, *v. a.* tüchtig essen; 2) verbeissen, nachbeissen s. Закусúти *Ко.* 8; 3) tödlich beissen, todt beissen; — ся сметáною, мáком etc. an den Lippen Spuren von gegessenem — behalten; * ся в ким mit jmdm in verbissene Feindschaft gerathen u. heftig hadern.

Зáїди, *pl.* eiternde Mundwinkel; 2) gelbe Haut in den Schnabelwinkeln bei Vögeln; 3) * *K.* I. 70 Schelmstükke, Spitzbubenstreiche, *pl.* {eifersüchtig, *K.*

Зáїдливий, *a.* bissig, verbissen;

Зáїдник, *m.* Gelbschnabel, *m.* *B.*

Зáїдок, *m.* *gew. pl.* зáїдки, *Левч.* Nachtisch, *m.* Nachessen, *n.* Dessert, *m.*

Зáїв, *m.* заї́за, *f.* Wehre aus Steinen zum Zwecke des Fischfanges; Schleuse, *f.* *B.*

Зáїзд, -ду, *m.* Vorfahrt, Anfahrt, Einfahrt, *f.*; 2) Einkehrhaus, *m.*; 3) *Me.* 451?

Заїзджий, *a.* und *a. s. m.* der Reisende, Fremde.

Заїздúти, заї́зджувати, *v. n.* vorfahren, anfahren; einkehren, ankommen; wohin gelangen; sich verriren; 2) *v. a.* коня́, bis etc. zuschanden reiten, — fahren.

Заїздний, *a.* дім Einkehrhaus, *n.*

Заїздне, *n. a. s.* Einkehrsgeld, *n.*

Заїлий, *a.* verbissen, *Пар.*

Заїлість, -ости, *f.* Verbissenheit, *f.*

Зáїнько, *m. dim.* Hase, *m.*; 2) Art гаївка.

Заїсти, s. Заїдáти; — ся з ким (чим) mit jmdm (etw.) sich zu Tode abquälen.

Заїхати, s. Заїздúти; — когó dh unverhofftes Ankommen jmdn in Verlegenheit bringen. [211. bevor, *Пар.*

Зак, зáки, *conj.* bis; während, *Ог.*

Закабóїти, *v. n.* s. Закúмбати ся.

Закабалúти, *v. v.* *Ко.* 62 zum Leibeigenen machen.

Закáбла, закаблу́ка, *f.* *Ш.* I. 226 Absatz, *m.* Hakenstück eines Stiefels, *n.*

Закаблу́чити, закаву́льчити, *v. a.* in einen Bogen umbiegen; eine Krümme machen.

Закавкáзе, *n.* Länder hinterm Kaukasus; закавкáзкий, *a.* transkaukasisch.

Закаврáш, *m.* Aufschlag, *m.* (am

Закаву́лок, s. Закау́лок. [Kleid).

Закадúти, *v. n.* Rauchwerk, Weihrauch verbrennen, räuchern.

Закáз, *m.* заказáне, *n.* Verbot, *n.* Untersagung, *f*; 2) Befehl, *m.* *IГ.*

Заказáти, закáзувати, *v. a.* когó, кому́ щось verbieten, verwehren, untersagen, verpönen; 2) anbefehlen, anberaumen, beauftragen; bestellen (etw. zu machen) *P.* I. 215; fordern *IГ.*

Закáзний, *a.* Verbots-, *Term.*

Закáкати, *v. a.* bescheissen, besudeln; 2) das grossruss. „как" sprechen.

Зáкаль, — зáталь, *adv.* wie lange — so lange.

Закáла, *f.* *Ф.* Riss, *m.* Spalte *f.*; 2) * Makel, *m.* Schande, *f.* Schandfleck, *m.*

Закаламáзити, *v. a.* § *jmdn zum Unfall bringen (коломáзь).

Закáлець, -лця, *m.* Wasserstrieme, *f.* Schlief, *m.* (im Brote).
Закалúти, *v. a.* härten; * abhärten; закалéний *Пол.* glashart.
Закалі́чити, *v. a.* s. Скалі́чити.
Закалу́щити, *v. a.* mit dem кá-лум knüpfen, verschliessen. [mig, schlifig.
Закальцювáтий, *a.* wasserstrie-
Закалúти, *v. a.* beschmutzen.
Закамáрок, -рка, *m.* verborgener Winkel, Versteck, *m.* [Stein verhärten.
Закаменúти, *v. a. К.* wie einen
Закамені́лість, -ости, *f.* Verstocktheit, Hartherzigkeit, *f.*
Закамені́ти, *v. n. Др. с.* 98 versteinern; *ptc.* закамені́лий, закамéнний versteinert; * verstockt, hartherzig.
Закамешúти ся, *Ко.* 64 s. Закомешúти ся.
Закандзю́бити, *v. a.* krümmen, hakenförmig biegen; — ся *Н.* 195 sich krümmen.
Закáпати, *v. n.* anfangen zu tröpfeln.
Закапéлок, -лка, *m. Кв.* 317 s. Закамáрок.
Закаплу́нити ся, roth vor Aerger werden wie ein каплу́н, когу́т.
Закапризувáти, *v. n.* Caprice machen Ч.II.657. [bedecken, verkappen, *Зг.*
Закапту́рити, *v.a.* mit der Kappe.
Закарáти, *v. a. impers.* -áло мене́ з чим es ist mein Kreuz mit dieser Sache.
Закарлючúстий, *a.* krumm, *Шл.*
Закарлю́чка, *Левч. f.* Häckchen, *n.* * Manier, *f. Не.* [umbiegen.
Закарю́чити, *v. a.* hakenförmig
Закартáти ся, verkrüppeln.
Закарúвіти, *v. n.* erstarren, *Кн.*
Закасáти ся, sich schürzen.
Закасувáти, *v.a.* §. jmdn übertreffen.
Закатáти, *v. v. gr.* hineinschlagen *Ш.*I.79. [кáтно *adv.* скакáти *Гр.*V.327.?
Закáтний, *a.* s. Жестóкий, *Левч.* sa-
Закатолúчити, *v. a.* katholicisieren, *К.* [zu Tode martern.
Закатувáти, *v. a. КУ.* morden,
Закау́лок, -лка, *m.* Gassenwinkel, Ort hinter der Ecke, *m.*; Winkel-, Nebengasse, *f.* [starren.
Закачані́ти, *v. n.* vor Kälte er-
Закачáти, s. Закотúти.
Закáшляти, *v. n.* anfangen zu husten; — ся fast ersticken vor Husten.

Закáяти ся, anfangen zu büssen; 2) ein Gelübde thun.
Зáквас, *m. Пол.*; зáкваска, *f. Фр.* Ferment, Einsäuerungsmittel, *n.* Sauerteig, *m.*
Заквасúти, (-снúти), заквáшувати, *v. a.* sauer machen, einsäuern; — ду́шу собі́ dh säuerliche Kost (Obst etc.) sich erfrischen.
Заквасувáти, *v. a.* §. *Ш.* II. 131 s. Запротóрити. [nen, zu wimmern.
Заквилúти, *v. n.* anfangen zu wei-
Заквичáти s. Квичáти.
Заквічáти, *v.a.* mit Blumen schmükken (bes. das Haupt.)
Закентúти, (*Фр.*) s. Замантúти,
Закервáвити, s. Закровáвити.
Закерекорі́ти, *v. n. Ф.* s. Загомоні́ти.
Зáки, зáкиль, зáким, зáкинь, *conj.* während (kurzer Zeit), bis; bevor, ehe.
Зáкид, *m.* Vorwurf, *m.* Ausstellung, *f.*
Закидáк, *m.* Rückenfüsser, *m.* (Maja dromia) *В.*
Закидáти, закúдувати, закúнути, *v. a.* wegwerfen, hin-, verwerfen, verschütten, verschleppen; сі́ти die Netze auswerfen; нóги, ногáми seitlich überschlagen; що на cебе etw. über sich, auf sich werfen, umwerfen; чим щó vollwerfen, zuwerfen; * кому́ що jmdm etw. vorwerfen, Einwendungen, Ausstellungen machen; 2) *v. n.* він закидáє по ні́мéцки, з пóльська etc. er mischt ins Ruthenische deutsche, poln. etc. Wörter, Aussprache u. Accent ein; 3) — ся verschleppt werden, abhanden
Зáким, s. Зак, зáки. [kommen.
Закúмбати ся, hinschlendern.
Закипáти, (-пі́ти), *v. n.* anfangen zu kochen, zu sieden; * hitzig werden.
Закирúнити, *v. a.* verunreinigen.
Закúркати, *v. a.* höhnisch mit Fingern zeigen *Кв.* II. 123 s. Кир!
Закирувáти, *v. n.* ким, чим jmdm eine Richtung geben; — *v. a.* ці́ну́ *Левч.* fordern, *vgl.* Запрáвити.
Зáкис, *m.* закúсане, *n.* das Einsäuern, Sauerwerden.
Закисáти, закúснути, *v. n.* sauer werden; 2) óчи — sondern aus den zähen Augenschleim.
Закитúчити, *v. a.* кóсу die Haarflechte schmücken, *Зг.*

Закі́чний, *a.* vermögend, wohlhabend, (*B.*).
Закишіти, *v. n.* anfangen zu wimmeln.
Заки́шкати на кого́ jmdn mit „а киш!" verscheuchen. *Мор.* [персток.
За́ківка, *f.* Beschlag d. Sense s. На́-
За́кіль, s. За́ким, за́киль.
Закі́лько, *adv. Ков.* s. По-закі́лько.
Закілкува́ти, *v. a.* den Pflock einschlagen, mit Pflöcken festschlagen.
Закі́н, -о́ну, *m.* Beichte u. Empfang der heil. Communion: — бра́ти, ити́ до зако́ну. [Beendigung, *f.* Schluss, *m.*
Закінча́нє, *Кч.* 384, закі́нченє, *n.*
Закінча́ти, (-чи́ти -чувати), *v. a.* beendigen, beschliessen. [Schacht *m.* (*B.*).
За́кіп, -опу, *pl.* за́копи Gesenke, *n.*
Закі́с, -ко́су, за́кісок, -ску, *m.* Arbeit, Lohn eines Mähers; ити́ на за́кіски als Mäher Arbeit suchen; 2) erster Schwaden; 3) за́кіс krumm fliessender u. das Ufer unterwaschender Fluss.
Закітли́на, *f. Фр.* s. Кітлови́на.
Закітува́ти, *v. a.* verkitten.
За́кла, *f.* Haken, *m.*
За́клад, *m.* Anlage, Anstalt, Stiftung, *f.*; 2) Unterpfand, Pfand, *n. Кв.* 175 *Term.*; 3) die Wette u. der Preis welchen man gewinnt; в — піти *P.* I. 64 eine Wette eingehen s. Заложи́ти ся.
Заклада́ти, закла́сти, *v. a.* anlegen; gründen, stiften; 2) worauf fussen, basiren; 3) verlegen; vorsetzen; 4) beabsichtigen; 5) — в залі́жку, — ся о що, e. Wette anstellen, wetten; s. Заста́вити.
Заклада́ч, *m. Не.* Gründer, *m.*
За́кладень, -дня, *m.* † s. За́купень.
Закла́дини, *pl.* Grundlegung, Gründung, *f.*; 2) Gründungsfest, *n.*
За́кладка, *f.* Falte, *f.* Einschlag, *m.*; 2) in e. Buch gelegtes Zeichen, Zeichenband, *n.*; 3) repartirte Geldquote.
Закла́дний, *a.* Pfand-; 2) -а робо́та ausgesetzte, abgemessene Arbeit.
Закла́дник, *m.* Geisel, *m.* Pfand, *n.*
Закладчани́н, *m. Ч.* VII. 376 Theilnehmer an d. Feierlichkeit der Grundsteinlegung zu einem Hause, *m.*
Закла́нє, *n.* s. Зако́ленє.
Заклеї́ти, закле́ювати, *v. a.* verleimen, verkleben.
Заклекота́ти, (-тї́ти), *v. n.* zu klappern, zu kreischen, zu brodeln anfangen. [schliessen.
Заклену́ти, *v. a.* ру́ку (в кула́к)
Закле́п, *m. Ос.* (62) VI. 52?
Заклепати, *v. a.* zuhämmern, zuklopfen; vernieten. [2) Verweis, *m. К.*
За́клик, *m.* Ruf, Aufruf, *m. ІГ.*;
Заклика́нє, *n.* Aufruf, *m.* Einberufung, *f. ІГ.* [заклика́ти einberufen.
Закли́кати, *v. a.* rufen, zurufen;
Закли́макува́ти, *v. a.* fest zusammenlegen, -packen, -binden. [theuerung, *f.*
Закли́нанє, *n.* Beschwörung, Be-
Заклина́тель, заклина́ч, *Ог.* 97 *m.* Beschwörer, Geisterbanner, *m.*
Заклина́ти, закля́ти, *v. a.* beschwören (jmdn inständig bitten); — бі́са beschwören, bannen; — ся betheuern.
Закли́нє, *n. N.* e. Berges. [keilen.
Заклинкува́ти, *v. a.* zukeilen, ver-
Закли́чник, *m. Фр.* Anrufer, Herold, *m.*
За́клін, -ину, *m. Т.* Betheuerung, *f.* Schwur, *m.*
Закліпати, *v. n.* очи́ма blinzeln.
За́клїпка, *f. B.* Verschlussklappe, *f.*
За́кло, *n. Левч.* s. За́куток; 2) eingekeiltes Feldstück in fremdes Ackerland; Enclave, *f.*
Заклопота́ти, *v. n.* s. Клопота́ти.
Заклькосува́ти, *v. a.* mittels кльоси́во verbinden.
Заклубота́ти ся, sich in Knäueln zusammenschlagen, — mischen; sich aufballen, *Б.* [zerhacken, zer-aufpicken.
Заклюва́ти, *v. a.* mit dem Schnabel
Заклю́нути ся, s. Наклюва́ти ся *Ш.* I. 141; hervorspriessen wollen II. 217.
Заключа́ти, (-чи́ти,) *v. a.* einschliessen; — до́говір, мир Vertrag, Frieden schliessen; в со́бі щось enthalten, in sich fassen, begreifen; 2) * з чого́ на що woraus schliessen, folgern; заклю́чений, *ptc.* verschlossen, eingekerkert.
Заклю́ченє, *n.* Schluss, Schlusssatz, *m.* (conclusio) *Ил.* Folgerung, *f.*
За́ключка, *f. pl. ГШ.* Einschlusszeichen, *n.* Klammer, *pl. f. ГШ.*; 2) на -ку zum Schluss; 3) *Vorwand, *m. Пар.*
За́кля — за́тля, *conj.* wie lange — solange; solange, als, bis — *Ог.* 211.
Закля́кнути, закля́чи́, *v. n.* von Kälte erstarren, steif werden.
Закля́тє, *n.* Beschwörung, Betheu-

erung, *f*. Bann, Fluch, *m*. Verbot, *n*.
Заклáти, s. Заклинáти; заклáтий, *a*. beschworen, gebannt; 2) verflucht, fluchbeladen *Ш*. I. 187.
Зикметúти, *v. a*. s. Затáмити.
Закобірчити, *v. a*. hakenförmig umbiegen, §.
Заковбанíти, *v. n*. -íла ми душá?
Ковáти, закóваний s.Закувáти &.
Заковúлий, *a*. *Cm*. s. Заввáтий.
Заковáзнути, *v. n*. erstarren (wie e. Leiche); sterben.
Заковакувáти ся, sich in das Kosakenleben, in den Kosakenstand hineinfinden, hineinleben. [starren.
Заковáбнути, *v. n*. vor Kälte er-
Закоíти, *v. a*. unternehmen, anrichten, planen. [zen, s. aufblähen, *Зг*.
Закокоіжити ся, sich drollig sprei-
Зáколь, *adv*. *Гол*. III. 488 s. Дóкиль, дóки.
Заколáчини, *pl*. der letzte Theil in den Hochzeitsgebräuchen, s. Подарýнки *Сб*. I. 370. [schlachten.
Закóлене, *n*. das Abstechen, Ab-
Закóлець, -лця, *m*. Art Schlupfwespe: Pimpla, *B*.
Заколúсь, *adv*. ehemals, einst, *Cm*.
Заколисáти, (-сувати,) заколихáти *v. a*. einwiegen.
Заколїнковáтїти, *v. n*. заколїнúчити ся steif werden (ногá): von gew. Fusskrankheit der Schafe u.Hühner.
Заколíнок -нка, *m*. Bug, Kniebug, *m*. Krümmung, *f*.
Зáколїсник, *m*. Zusatzring zur Radnabe wann selbe zu kurz u. die Achse zu lang ist; 2) Radnagel, (зáтичка), *n*.
Заколосúти ся, Aehren bekommen, mit Ae. sich bedecken.
Зáколот, *m*. заколóчене, *n*. Verwirrung, Erschütterung, *f*.
Заколóти, закóлювати, *v. a*. zu Tode stechen, todtstechen.
Заколотúти, *v. a*. um -aufrühren; 2) beunruhigen, stören; Zank erregen.
Заколýпити, *v. a*. ausklauben, stechen, schneiden;* drücken; wurmen.
Закомезúти ся, capriziös werden, *Ко*. [meln, *Левч*. rührig umherlaufen.
Закомешúти ся, anfangen zu wim-
Закомірник, *m*. Zellenkoralle, *f*. (Cellaria).

Закомброк, (*d*. -брочок), s. Закамáрок.
Закóн, *m*. Gesetz, Recht, *n*. Religion, *f*. Glaube, *m*. — принáти *Кв*. 229 gesetzliche Ehe eingehen, sich trauen lassen; 2)s.Закін. [Communion empfangen.
Законáти ся, (-нювати ся) heil.
Закóнний, *a*. gesetzlich, rechtmässig, legitim; gemäss der Sitte u. dem Brauche *Ш*. I. 380, giltig.
Закóнник, *m*. Rechtsgelehrter, Schriftgelehrter; Rechtsverdreher; Vollstrecker des Gesetzes, *m*. *К*. *Т*.
Закóнниця, *f*. Nonne, *f*. [keit, *f*.
Закóнність, -ости, *f*. Gesetzlich-
Законовідїнє, *n*. † Jurisprudenz, *f*. *Тор*. [тель, *m*. Gesetzgeber, *m*. *Term*.
Законодáвець, -вця, законодá-
Законодáвство, (-дáтельство), *n*. Gesetzgebung, Legislative, Legislatur, *f*.
Законодáвчий, *a*. gesetzgebend, *Term*. [de, *f*.
Законознáвство, *n*. Gesetzkun-
Законоположник, *m*. s. Законодáвець. [drig, *Кн*.
Законопротúвний, *a*. gesetzwi-
Законопротúвність, -ости, *f*. Gesetzwidrigkeit, *f*. *Term*.
Законоучúтель, *m*. Rechtslehrer, Lehrer des Gesetzes, *m*. *К*.
Закóпанець, -нця, *m*. von Klüften umgebener Hügel, (*B*.).
Закопáти, закóпувати, *v. a*. vergraben; eingraben. [und lossreissen.
Закопáчити, *v. a*. чим einstechen
Закóпуване, закóпане, *n*. Vergrabung, Eingrabung, *f*.
Закопотíти, *v. n*. trabend den Staub aufschlagen u. einen Schall hervorrufen *Кв*.154. [erheben,aufbrechen *C*.I.250.
Закопошúти ся, sich massenhaft
Закоптúти, *v. a*. beräuchern, mit Rauch, mit Russ schwärzen.
Закоптíти, *v. n*. schwarz vom Rauche werden, sich berussen; *ptc*. закоптíлий. [Cordon wohnend.
Закордóнник, *m*. *Мор*. hinter dem
Закорéнок, -нку, *m*.Hauptwurzel,*f*.
Закорúти ся, *hart bleiben, sich gegen etw. sträuben; 2) s. Заввáти ся.
Закоріняти ся, einwurzeln, Wurzel fassen. [schlagen; * Anfänge, *pl*.
Закóрінки, *pl*. *Вяг*. das Wurzel-

Закортіти, *v. n. impers.* -іло когó jmdn lüstete nach etw.

Закорýблий, (-рýзлий *Кн.*)*a.*starr, [erstarrt, steif.

Закóрчити, *v. a.* krümmen, umbiegen.

Закорявіти, *v. n.* verkümmern, [verkrüppeln, *Кч.* 67.

Закоси́ти, закóшувати, *v. a.* anfangen zu mähen.

Закоси́чити, *v. a.* mit Blumen die Haarflechten schmücken.

Закосніти, закостеніти, *v. n.* erstarren, star werden; *ptc.* -ілий.

Закосóві свáшки, die der Braut nächstverwandten Frauen, *Kol.* I. 235.

Закостенíлість, -ости, *f.* Erstarrung, Starre, *f.*

Зáкот, *m. M.* III. 94; закóта, *f. Ч.* VII. 427 Einfassung, *f.* Aufschlag, *m.* кóмір з -ою Art Façon des gestickten Hemdekragens; 2) Stumpfnase, *f.*

Закóте, *n. N.* e. Berges.

Закотелеви́на, *f. Фр.* s. Закітли́на.

Закоти́ти, закóчувати, *v.a.* hinter-, auf etw. zu-, gegen etw. hin -wälzen, schieben, rollen; рукави́ die Aermeln hinaufwickeln, -schürzen, lüpfen; — ся hinter etw. rollen (*v. n.*); untergehen (v. Gestirnen).

Зáкотом, *adv.* грім вигрімля́в — [M. rollend?

Закохáння, закохáньство, *n.* das Verliebtwerden, Liebe, *f.* * Geliebter, -e.

Закохáночка, *f. Гол.* III. 520 s. Кохáнка.

Закохáти, *v. a.* когó *Ш.* I. 280 sich in jmdn verlieben, jmdn lieb haben, l. gewinnen; любóв закохáла менé до чогóсь die Liebe zu etw. hat mich umfangen; — ся в кім sich in jmdn verlieben.

Закоцілíти, *Не.* (-ціні́ти, -цябну́ти, -ченівáти, *Под.* -чені́ти,) *v. n.* erstarren, erfrieren.

Закоцю́рбити ся, sich krümmen.

I. Закóчувати, s. Закоти́ти.

II. Закочувáти, *v. n.* sich niederlassen, sich lange wo aufhalten.

Закоштувáти, s. Закýшати.

Закпи́ти собі з когó jmdm zum Narren machen, zum Besten haben, sich über jmdn lustig machen.

Закрадáти ся, sich hineinstehlen, sich heran -einschleichen.

Закрáкати, *v. a.* s. Крáкати.

Закраїна, *f. Ос.* (61) VIII. 98 Rand, Ranft, *m.*

Закрапáти, *v. n. M.* II. 77 träufeln.

Зáкрас, *m. B.* зáкраска, *f.* Färbestoff, *m.* das Färben, Färbung, *f.* Colorit, *n.* Anstrich, *m.*

Закраси́ти, закрашáти, (-áшувати), *v.a.* färben; bunt machen; 2) schmükken, verschönern, [roth werden, erröthen.

Закрасніти, *v. n.* закрасни́ти ся

Закректáти, *v. n.* sich räuspern.

Зáкреп, *m.* Verstopfung des Leibes, Stuhlverhaltung, *f.*

Закривáти, s. Закри́ти.

Закриви́ти, закривля́ти, *v. a.* auf die Seite biegen, krümmen, krumm machen; — ся на щось *А.-Г.* 157 на пáна als Herr auftreten, sich geberden.

Зáкривка, *f.* s. Нáкривка.

Закри́влене, *n.* das Hrümmen.

Закрижи́ти ся, s. Забожи́ти ся (хрéсту сьвятий!)

Закрижніти, *v. n. Ст.* zu harten Schollen zusammenfrieren.

Закри́стия, *f.* Sacristei, *f.*

Закристияни́н, *m.*Sacristan, *m.Кл.*

Закритé, закри́ване *n.* Verdecken, Zudecken, *n.*

Закри́ти, *v. a.* verdecken, bedecken; verhüllen, verbergen; bedeckeln: закри́тий черв (пчіл).

Закричáти, *v.a.*anfangen zu schreien, на кóго jmdn anschreien, jmdm zuschreien; когó jmdn überschreien, übertäuben.

Закриши́ти, *v. a.* einbrocken, mit [Gemüse einmachen.

Зáкришка, *f.* Gemüse, (Grünzeug) zum Einmachen, *n.*; Würze, *f.*

Закрівний, *a. Ст.* (*Пр.* VII. 450) mit Blut erworben?

Зáкрій, -бю, *m.*Anschnitt, Einschnitt; [Zuschnitt, *m.*

Закріпи́ти, *v. a.* fest schlagen, heften, schliessen; 2) verbürgen, *Ст.*; — ся sich fest klammern; *b*)erstarren *Ме.* 293.

Закріпнене, *n.* das Erstarren, *Пол.*

Закріпнути, *v. n.* erstarren, *Пол.*

Закріпости́ти, *v. n.* in die Leibeigenschaft geben.

Закріпóщене, *n.* das Machen zum [Leibeigenen.

Закровáвити, *v. a.* mit Blut benetzen, besudeln, beflecken; 2) bis aufs Blut kränken: сéрце.

Закроїти, (-бювати), *v. a.* anschnei-

den; на що * worauf abzwecken.
Закрóм, *m.* Speicherraum, *m.* *C.* I. 22. 76. Banse, *f.*
Закропи́ти, (-óплювати) *v. n.* benetzen, besprengen; — дýшу, erfrischen, laben.
Закругли́ти, v. *a.* abrunden; закруглéний, gerundet, abgerundet.
Закружи́ти ся, (головá), *Св.* schwindlig werden. (v. кречéт).
Закрукáти, *v. n.* *C.* II. 143 schreien
Закрундзьóвувати, *v. a.* *K.* fesseln, unterjochen; quälen, §.
Зáкрут, *m.* закрýтина, *f.* *Фр.* Biegung, Schlängelung, Krümmung, Windung, *f.* (рікú).
Закрутанúна, закрутенíя, *f.* das Sichdrehen, das viele Schaffen, unausgesetzte Beschäftigung, Besorgung, *f.*
Закрути́ти, закрýчувати, *v. a.* zudrehen, zuschrauben, einwinden; вýса den Schnurrbart drehen; 2) закрути́в ся комý сьвіт (в головí) Schwindel bekommen; закрýчуваний, *a.* von gewisser Gestalt der Ochsenstirn.
Зáкрутка, *f.* Art Schloss, (Hahn) zum Zudrehen; 2) die Spannwirbel der Geige; 3) das Schlingen der Getreideähren zu einem Knoten auf dem Felde zum Zwecke einer schadenfrohen Hexerei, *Марк.* 93; 4) * Verwirrung, *f.*
Зáкруток, *m.* *gew.* *pl.* зáкрутки *K.* II. 17 etw. Verdrehtes, Verworrenes.
Зáкруцьки, *pl.* Art kipfelförmig gekrümmte Erdäpfel.
Закрушня́ти ся, s. Крушня́ти ся.
Закувáти, *a. a.* beschlagen, einschmieden; в кайдáни in Ketten legen; 2) vom Ruf des Kuckuck. [ne).
Закувíкати, *v.n.* quieken (v.Schwei-
Закудкудáкати, *v. n.* anfangen zu gackern, (v. Hühnern).
Закуйóвдити ся, §. erregt, unruhig werden; 2) *v. a.* zerzausen.
Закукурíчити ся, zornig, roth vor Zorn werden wie ein Hahn; sich echauffieren.
Закульбýчити, s. Закобíрчити, §.
Закули́ти, *v. a.* krümmen, unterbiegen. [lahm werden.
Закулíти, *v. n.* zu hinken anfangen,
Закýльчистий, *a.* gekrümmt.
Закуня́ти.*v.n.*s Задрімáти *А-Г.*155.

Зáкуп, *m.*зáкупка закупня́, *f.Зап.* I. 301 *f.*; зáкупно, *n.* Einkauf, Ankauf, *m.* — вічи́стий Emphiteusis, *f.* *Term.*
Зáкупень, -пня, зáкуп, *m.* *Пар. Ил.* Einkäufer, *m.*; 2) † Arbeiter, Dienstmann auf Termin, Dienstpflichtiger wegen der Schulden (addictus per nexum).
Закупи́ти, закýпувати, *v. a.* aufkaufen; ankaufen; — ся † sich in Knechtschaft verkaufen (im nexus).
Закýплене, закýпно, закупóване, *n.* Aufkauf, *m.* [gekauft.
Закýпний, *a.* *КУ.* I. 168 -і рабú
Закýпник, *m.* вічи́стий, Käufer für ewige Zeiten, Emphiteut, *m.* *Term.*
Закýрене, *n.* das Anrauchen etc. s. d. folg.
Закури́ти, (-ýрювати), *v. a.* anrauchen, anzünden (люльку); beräuchern; 2) u. — ся zu stöbern, zu stauben anfangen: снíгом, пóрохом, etc. — bedecken; eine Staubwolke aufwirbeln.
Закурíти, *v. n.* *P.* II. 25 im Staubwirbel davonlaufen.
Закурникáти, s. Курникáти, *C.*
Закуря́вíти ся, verbrannt werden,
Закусáти, *v. a.* todtbeissen. [*Cm.*
Закуси́ти, закýсувати, *v. a.* nachbeissen, etw. nachessen (nach e. Trunke) чимь по чімсь; — зубú die Zähne zusammenbeissen von verhaltenem Ingrimm; — ся sich beissen (v. Thieren).
Зáкуска, *f.* Imbiss, was man nach e. Trunke nachisst, Nachbiss; Dessert, Nachtisch, *m.*; 2) s. Зáдрачка.
Закýстрити, *v.a.* straubig machen?
Зáкут, зáкуток, -тка, зáкутець, -тця, *m.* закýтина, *f.* закýте, *n.* Winkel, *m.* Nische, Ecke, *f.* verborgenes Plätzchen.
Закýтати, *v. a.* zudecken, ein-, verhüllen; 2) etw. wohin verlegen, verschleppen; 3) *Ф.* (*Пов.* 74) s. Залáгодити (einen Gläubiger).
Закýти, s. Закувáти. [verborgen.
Закýтний, *a.* *Св.* Winkel-, After-,
Закýшати, *v..n.* kosten, verkosten, zu kosten bekommen.
Закушпели́ти, s. Кушпели́ти.
Закýшувати, *v. a.* s. Закуси́ти, *Ко.* 156.
Залавля́ти, *v. n.* коло чогó geschäftig um etw. herumlaufen um es

zu erwischen.

Залáгода, *f.* залáгоджене, *n.* Beilegung, *f.* Vergleich, *m.* Abmachung, *f.*

Залáгодити, (-годжувáти), *v. a.* in Güte beilegen; abmachen, begleichen; zu Ende bringen. [bereiten; ausbessern.

Залáдити, *v. a. У.* her-, zurichten,

Залавúти, s. Залíзти. [gehren, *Пол.*

Залакнýти, *v. n.* anfangen zu be-

Залапцювáти, *v. a.* §. etw. ergreifen u. fest in den Händen halten.

Залáсе, *n. Cm.* Näscherei, *f.* Naschwerk, *n.* Reiz, Kitzel; Geschmack, (falscher) Trieb, *m.* die Lüste, *pl.*

Залáсний, *a.* wonnig, Wonne-, *Cm.*; schmeichelhaft, schmackhaft *H.* 17.

Залатáти, *v.a.* zu-flicken, ausbessern.

Залáяти, *v. n.* anfangen zu bellen.

Залебедíти, *v. n.* s. *Лебедíти.*

Залебезúти, *v. a. Кн.* §. gleissnerisch etw. vorsprechen. [Radlöne, *f.*

Залéвчник, *m. ungr.* s. *Льóник,*

Залéда, *f. Зар.* Eiskruste, *f.*

Залéдви (-во), *adv.* kaum, mit Mühe.

Зáлеж, зáлежа, *f. K.* müssiges Liegen; Verwahrlosung, *f.*; 2) залéжа нічни́й Nachtwächter, *m.*

Залéжати, *v. n.* від чóго (кóго) von etw. abhängen *Term*; 2) залéжить мені на чім es liegt mir an etw.; 3) — ся, залéжувати ся länger im Bette liegen bleiben u. dadh faul u. träge werden; sich verliegen (im Schmutz).

Залежи́тість, -ости, *f.* Angelegenheit, *f. Term.* [Hörigkeit, *f. Фр.*

Залежність, -ости *f.* Abhängigkeit,

Залелíти, *v. n.* erglänzen, *Ф.*

Залéпух, *m.* schlifiger Streifen im Brote, s. Закáлець; 2) solches Brot; 3) Krüppler, *m.* [backen lassen.

Залéпушити хлїб, nicht recht aus-

Залетíти, s. Залїтáти.

Зáлив, *m.* Meerbusen, Golf, *m.*

Зали́ва, *f. Фр.* Fluth, *f.* Fluthregen, *m.*

Зали́ванє, *n.* das Begiessen, Zu-, Ausgiessen; Auslöschen.

Заливáти, залúти, *v. a.* begiessen, übergiessen, auslöschen: водóю огóнь; überschwemmen; zugiessen, zuschmelzen, zulöthen (дíру чим); 2) — ся слезáми in Thränen ausbrechen, schwimmen, sich in Th. baden; *b*) sich oft berauschen; *c*) — ся зáливним рéготом sich in erstickendes Gelächter ergehen; 3) *v. n.* папір заливáє schlägt durch.

Заливи́стий, **зáливний**, *a.* дощ fluthend, strömend.

Залигáти, *v. a.* in Banden schlagen, schnüren, *Нс.* anknüpfen, anspannen, heranziehen, *K.*; 2) in Beschlag nehmen, verpfänden.

Зали́жник, *m.* s. *Ли́жник.*

Зализáти, зали́зувати, *v. a.* nachlecken; durch Lecken heilen; зали́заний *glatt geleckt, geschniegelt.

Залипáти, зали́пнути, *v. n.* sich verkleben, verwachsen, sich zusammenziehen; 2) * sterben, (*Фр.*).

Зали́скати, *v. n.* Blitze schiessen, wetterleuchten, *K.*

Зали́сити ся, sich kahl machen, sich eine Glatze machen.

Зали́ти, [-ллю. ллéш] s. Заливáти.

Залицяне, *n.* das Courmachen, die Liebesbewerbungen.

Залицяти ся, den Hof, die Cour machen, um Liebe werben, buhlen, liebeln, до когó. на когó *Ш.* II. 37.

Зáлички, *pl.* Backenbart, *m.*

Зáличок, -чка, *m.* Backen *m.*; 2) Kinnbackenleder, *n.* [маскувáти.

Заличкувáти, *v. a. Левч.* s. За-

Залишáти, залиши́ти, *v. a.* liegen lassen, etw. nicht mehr thun; vernachlässigen; — ся *Др.* sich versäumen; zurückbleiben.

Зали́шний, (-нїй), *a. Cm.* überflüssig, überzählig, zu viel *H.* 228 *Кв.* 153; 2) übrigbleibend, rückständig, restirend, *C.* I. 92. *Зар.* [*m. Cm. Кв.* 154.

Зали́шок, -шка, *m.* Rest, Ueberschuss,

Залíг, -óгу, *m. Ф.* Pfand, *m.* s. Зáстав, грабíж; 2) *Term.* Caution, *f.* Vadium, *n.*; 3) Verpachtung, *f.*

Залíжка, *f.* s. Зáклад, Wette, *f.*

Залíжний, *a.* Pfand-, Cautions-, *Term.*

Залíжок, -жку, *m. Ф.* Wiese, Au, *f.*

Зáлїв, *m.* зáлїзь, *f.* залíза, *m.* залíзка, *f.* s. Затéка.

Залїзáти, *v. n.* s. Залíзти.

Залíзло, *adv.* s. Занíсно, занíсно.

Залíзо, **залíзний**, etc. s. Желíзо, желíзний etc.

Залїзня́к, *m. Кв.* 42 Eisenwaarenhändler, *m.*; 2) лицар — невpáзний, *Cm.* eisenfest, nicht verwundbar; 3)

Blutkraut, *n.* (Lythrum salicaria); 4) козацький — Phlomis pungens.

Залізти, *v. n.* hinter- hinkriechen, -schleichen; hineingehen, -kommen; 2) hinaufsteigen, emporklettern *P.* I. 4.

Залїзяка, (*d.* -зачка) *f.* Stück Eisen, *IГ.*; Falleisen; *n.* grosse eiserne Klammer, Ankerhaken, *m.*

Залім, -ому, *m.* Einbug, Absatz, *m.* eingebogener Rand; 2) Lücke beim Pflügen, Fehlstelle, *f.*; 3) das Brechen der Kukurutzkolben vom Stengel: Kukurutzernte, *f.*; 4) — леду Eisbruch, *m.*

Заліпити, заліплювати, *v. a.* zukleben.

Залїсняти, *v. a.* beforsten, *Фр.*

Залїсок, -ска, *m.* Waldrand, *m.* Waldgebüsch, *n.*

Залїтавія, Transleithanien, *n.*

Залїтавский, *a.* transleithanisch.

Залїтати, *v. n.* einfliegen, herbeifliegen; weit wegfliegen; 2) anwehen (v. Geruch).

Залїтити, *v. a.* lauwarm machen.

Залітний, *a.* hergeflogen, Strich-, Zug- (птиця) *M. ОП.*

I. Залїчити, залічувати, *v. a.* heilen, zuheilen, *Кч.* 174. [s. Зачислити.

II. Залїчити, залічувати, *v. a. Нав.*

Зальний, *a.* zum Saale geh., Saal-.

Залога, *f.* das Verlegen, Hindernis, *n.* Ballast, *m.*; 2) Garnison, *f. K.*; 3) Umzingelung, *f. K.*; 4) Vorschuss, *m.* Vorstreckung, *f.*

Заложене, *n.* Anlegung, Anlage, Stiftung, Gründung, *f.*; 2) Thesis, Voraussetzung, *f. Ил.*; 3) Vorstreckung (des Geldes) кого чим *Term.* [*m. ГШ.*

Заложитель, *m.* Stifter, Gründer,

Заложити, *v. a.* s. Закладати; — руки die Hände in den Schoss legen, die Arme verschränken; 2) кого грішми jmdm e. Summe Geldes vorschiessen, vorstrecken, *Term.*; 3) verpachten; 4) 4) — конї anspannen.

Заложник, *m.* s. Лижник.

Залоза, (*d.* залозка), *f.* Drüse; Geschwulst, *f. Под.*

Залозний шлях, † der Weg nach den Städten der unteren Donau führend.

Залозувати, s. Золзувати.

Залома, *f.* eingestürztes Ufer.

Заломити, заломлювати, *v. a.* anfangen zu brechen; einbrechen; überschlagen; — руки die Hände ringen; 2) * щось чим etw. womit übertreffen; * на кого es auf jmdn abgesehen haben; 3) — ся einbrechen. [in Flaschen?

Залон, *m. Ос.* (61) 224 „Verdruss“

Залоскнїти, *v. n.* erglänzen, *B.*

Зальоти, *pl.* s. Залицяне.

Зальотчик, *m. M.* II. 137 Courmacher, Freier, Anbeter, *m.* [verschmachten.

Залохати, залохнути *v. n.* за чим

Залохтати, *v. a. У.* kitzeln.

Залубицї (-бницї), залубнї, *pl.* Schlitten mit e. Kasten, *m.*

Залудити, *v. a.* s. Заклйкати; 2) verführen, verlocken. [*m. У.*

Залудник, *m.* Verführer, Betrüger,

Залудуватий, *a.* rappelköpfig, thöricht, (*B.*).

Залука, *f.* Stelle wo der Lauf des Flusses oft plötzlich verändert wird, Windung, Krümmung d. Flusses, *f.*

Залупа, *m.* männl. Glied mit aufgeschlagener Vorhaut.

Залупати очима, mit den Augen blinken, die Augen reissen.

Залупити, *v. a.* aufschlagen, aufstülpen; 2) abschälen, aufdecken; 3) anspalten. [mit aufgeschlagenem Rohr.

Залупчастий, (-чи-), *a.* чобіт

Залупястий, *a.* schiefmäulig. [chen.

Залускотїти, *v. n.* ein Gepolter ma-

Залучати, залучити, залучувати, *v. a.* hinzufügen, -schlagen, beilegen, *K.*; 2) ergreifen (das Moment), *Кн.*; — слави собі sich erwerben *IГ.*; etw. an sich reissen, *Левч.*; 3) далї — *АД.* I. 166 weiter wohin fortziehen, -treiben, versetzen, werfen. [thium strumarium).

Залучник, *m.* Spitzklette, *f.* (Xan-

Залучно, *adv.* einschliesslich, *Пар.*

Залюбити, *v. a. Не.* liebgewinnen, gern aufnehmen; s. Злюбляти *M.* II. 97; — ся sich verlieben.

Залюбки, *adv.* gern, mit Vorliebe.

Залюбоване, *n. У.* Vorliebe, Neigung, Liebe, *f.* [sich einer Sache hingeben.

Залюбувати ся в щось mit Liebe

Залюднити, (-няти), *v. a.* bevölkern; 2) — ся *n.* залюднїти, *v. n.* sich bevölkern. [den *Ш.* II. 163.

I. Залютувати, *v. n.* grimmig wer-

II. Залютувати, *v. a.* zu-verlöthen.

Залягане, n. das Lagern; Besatzung,f.K.;2)подάтку Steuerrückstand,m.

Залягάти, залягти́, залячи́, v.a. einnehmen, decken (пόля); 2) v.n. sich hinter etw. legen, im Hinterhalt liegen; müssig liegen; (подάтки) rückständig bleiben.

Залякάти ся, sehr erschrecken, aus der Fassung kommen; ptc. заля́каний erschrocken, übertölpelt.

Заля́мистий, a. §. s. Запона́дний.

Заля́мити, v. a. §. s. Запона́сти, захόпити.

Залямувάти, s. Лямувάти.

Залящάти, v. n. s. Лящάти.

Замагάти, v. a. bewältigen können, noch im Stande sein etw. zu machen.

Замάзάти, замάзувати, v. a. verzuschmieren; verkitten; — ся sich beschmieren. [z. Verkleben, z. Verstopfen.

Зάмазка, f. Stoff zum Verschmieren,

Замазу́ра, m.f.Sudler, m. beschmutztes Wesen,Левч. [nem Laub schmücken.

Замаїти, замάювати, v. a. mit grü-

Замакάти, v. n.der Nässe ausgesetzt sein.

Замакiтрити ся, zur макiтра werden Н. 230; сьвiт замакiтрив ся менї Нс. (Пр. VIII. 914) die ganze Welt dreht sich mir vor den Augen um, mir ist schwindelig; — в головi -ло ся Н. 288 Rausch bekommen.

За-мάло, замάлом, Н. 128 adv. es fehlte wenig, nicht viel.

Замалювάти, v. a. vermalen; 2) * в пи́сок ins Gesicht derb schlagen.

Замάнистий, Левч. заманли́вий, Фр. a. s. Заманчи́вий. [Bethörung, f.

Заманїне, (-ене), n. Verlockung, f.

Заману́ти, v. a. bethören, berücken, hinters Licht führen; 2) заману́ло ся кому́сь на щось, чогόсь, Пр. I. 182 jmd empfand e. ungehörige Begierde, bekam Lust, widerstand nicht den Lockungen, dem Reiz, es gelüstete ihn, wünschte, sehnte sich Cm. [leiten.

Замάнювати, v. a. verlocken, ver-

Заманчи́вий, a. verlockend, verführerisch, Зг. [Anmuth, f. Фр.

Заманчи́вiсть, -ости, f. Reiz, m.

Замάрати,v.a.besudeln,beschmieren.

Замарни́ти, v. a. verderben, ver-

Замару́дити,v.a.kitzeln.[nichten,Т.

Замаскувάти, v. a. maskieren; verbergen.

Замасти́ти, замάщувати, v. a. mit Fett beschmieren; beschmutzen; s. Замазάти; — ванно́м vertünchen.

Заматерiти, v. n. † bejahrt werden, verhärten; заматерiлий alt, eingewurzelt (durch d. Länge der Zeit).

Зάмах, m. das Ausholen zum Schlagen, zum Hauen; Schwung, m. der vor bereitete Schlag, Streich; gewaltsames Unternehmen in böser Absicht, Gewaltstreich,Coup,— на конститу́цию Staatsstreich, m. [holen.

Замахну́ти ся, zum Schlag aus-

Замάцяти, v. a. боля́чку dhs Betasten heilen.

Замачάти, s. Замочи́ти.

Замάшки, pl. s. Пόскiнь (конόплї).

Замашни́й, (-ахн-), a. den Schwung habend;rüstig,tüchtig; -е кόлесо Schwungrad, n. ПУ.

Замгну́ти, v. a. Др. с. 60 die Augen zum Schlummer schliessen.

Замеготάти, замегтїти, v. n. blinzeln, flimmern. [versüssen.

Замеди́ти, v. a. щось mit Honig

Замéрзане, n. das Gefrieren

Замерзάти, замéрзнути, (-мéргн-) v. n. frieren, zufrieren. [hunzen, Зг.

Замерзи́ти, v. a. verderben, ver-

Замéрзлий, a. gefroren, zugefroren.

Замерiяти, v. a. IГ. phantastisch erscheinen, auftauchen, s. Замрiти.

Замертвiне, n. das Absterben, Erlöschen. [sterben; замéрлий erstorben.

Замертвiти, замéрти, v. n. er-

Замéртво, adv. P. I. 135 für todt, sich todt stellend. [wehen, Mi. IV. 207.

Замéсти, s. Замiтάти, снїгом ver-

Зάмет, m. зάмiть, заметïя, заметелюга, f. Schne-, Sandwehen, pl. Verwehung, f. Schneehaufen, pl. Schneegestöber, n. Ш. I. 41.

Заметάти, v. a. s. Заки́дати; -άло снїгом дорόгу, (B.).
der Weg ist verschneit. [чити ся.

Заметли́чити ся, s. Замотили́-

Заметня́, f.Vielgeschäftigkeit, f. ОП.

Заметуши́ти ся, sich hin u. her werfen, sich rühren u. sich verwirren.

Замéшкати, v. n. eine Wohnung beziehen; v. a. bewohnen; парάфiю

dh längeres Wohnen die Zuständigkeit zu einer Pfarre erlangen; замéшкалий *a.* замéшканець, -нця, *m.* Insass, *m.* wohnhaft, ansässig.

Замéшник, *m.* Sämischgerber, *m.*

Замешнúцтво, *n.* Sämischgerberei, *f. Пар.*

Замúгати, *v. n. Кн.* s. Замеготáти.

Замиготíти, *v. n.* schnell hinstreifen, — flattern u. verschwinden. [*Пол.*

Замикáльний, *a.* verschliessbar,

Замикáтель, *m. K.* Schliesser, *m.*

Замикáти, s. Замкнýти.

Замилúти, замúлювати, *v. a.* einseifen; óчи комý einen blauen Dunst vormachen, Sand in die Augen streuen.

Замúлуване, *n.* das Liebgewinnen, Liebe, Vorliebe zu etw. до чóго.

Замúлувати ся, *Не.* grosses Wohlgefallen an etw. finden, sich entzücken, entzückt werden; в кім *До.* sich jmdm in Liebe hingeben.

Замúмрити, *v. n.* dumpf murmeln.

Заминáти, s. Замняти.

Зáминка, *f.* mit Wasser eingemachtes u. geknetetes Mehl od. Kleie.

Замúране, *n.* tiefe, todtenähnliche Ohnmacht.

Замирáти, замéрти, *v. n.* das Bewusstsein verlieren, in Lethargie verfallen.

Замúре, *n. IГ. Гр.* Friede, *m.* Friedenszeit, *f.* [schluss, *m.*

Замирéнне, *n. С.* II. 85 Friedens-

Замирúти, *v. a.* beruhigen, beschwichtigen; *v. n. K.* I. 51 u. — ся Frieden machen, F. schliessen.

Замиркотáти, *v. n. IГ.* zu schluchzen anfangen. [Entschluss, *m.* Absicht, *f.*

Зáмисл, *m.* Vorhaben, *n.* Vorsatz,

Замúслúвість, -ости, *f. Кн.* das Sinnen, Vertiefung in Gedanken, *f.*

Замúслити, замисляти, замишляти, *v. a.* im Sinne haben, Vorsatz haben, Entschluss fassen, gesonnen sein, wollen; 2) s. Загáдувати (зáгадки) *Ч.* IV. 174; 3) — ся sich in Gedanken vertiefen *С.* II. 50.

Зáмисник, *m.* s. Мúсник.

Замишлéне, *n. Макс.* s. Зáмисл.

Зáмишливий, *a.* sinnig, scharfsinnig.

Замишлíвка, *f. Н.* 245 *Reimw.* zu дíвка; замишляниця *Reimw.* zu молодúця.

Зá-між, *Mi.* IV. 410. заміже, *n.* Heirat, *f.* Ehestand, *m. М.* зáміжем s. Зáмужем; вúйти зá-між.

Замíжний, (-ній) *a.* das Verheiraten betreffend; Ehe-, Ehestand-, ehelich, *Ч.* III. 121. *Не.* verheiratet.

Зáмін, *m.* заміна, *f.* Tausch, Umtausch, Austausch, *m.*

Замíнене, *n.* Verwandlung, *f. Пол.*

Замінúти, заміняти, *v. a.* vertauschen, wechseln; 2) verwandeln; 3) ersetzen, vertreten, *Кв.* 5.; замінúмий, *ptc.* чимóсь womit zu vertauschen, ersetzlich, *Кн.*

Замíнний, *a.* Tausch-. *Term.* [*Term.*

Замінóване, *n.* Tauschgeschäft, *n.*

Зáмір, *m.* [мѣр-] Absicht, *f.* Vorsatz, Zweck, *m.*

Замíре, *n.* [море] *Ф.* Land jenseit des Meeres, hinter dem Meere, überseeisches Land.

Замíристий, *a. С.* II. 166 hochstrebend, hochtrabend, hochsinnig; kühn, verwegen,

Замíрити, *v. a.* abmessen; 2) — ся zum Schlag ausholen; * sich an etw. machen, anlegen, im Begriffe, sein.

Замíркуватий, *a.* [мер-] verkrüppelt, siech, abgestorben.

Зáмірок, -рку, *m. Ст.* s. Зáмір.

Замірáне, *n. Ч.* II. 665 das Ausholen.

Зáміс, -су, *m.* das Kneten (des Brodteiges). [wohl, dass; wohl.

I. Замíсь, *adv. K.* I. 173 es scheint

II. Замíсь, *K* II 11. зáмість, замíст, замíсто, *praep.* mit d. *Genit.* anstatt, statt, *Mi.* IV. 546. [einkneten, einmachen.

Замісúти, замíшувати, *v. a.*

Замíський, *a.* ausserhalb der Stadt.

Замістúти, заміщáти, *v. a.* когó jmdm einen Platz anweisen; 2) vertreten lassen, substituieren. [halt, *m. Пол.*

Зáмістка, *f.* Masse, *f.* Inhalt; Ge-

I. Зáміт, *m.* чóрний піднáв ся *K.* (*Пр.* II. 317) Sturm-, Wirbelwind, *m.* Gestöber, *n.* s. Зáмет.

II. Зáміт, *m.* Einwurf, Vorwurf; Einspruch *m.* Einwendung, Einsprache *f. Term. ГШ.*

Замітáвка, *f.* Kehrbürste, *f. Gr.* 30.

Замітáти, *v. a.* fegen, kehren; мéтіль замітáє der Schneesturm fegt dahin.

Замітúти, замічáти, *v. a.* mer-

ken, bemerken, wahrnehmen, beobachten.
Зáмітка, зáмічка, *Кл. f.* Bemerkung, Anmerkung; на зáмітку собі взяти що sich etw. merken, *ОП.*
Замітливий, *a. Зг.* aufmerksam.
Зáмітний, зáмічний, *a.* bemerkbar, merklich *C.* II. 143.
Замітниця, *f.* langes dünnes Holz, das geschwemmt wird. [tung, *f.*
Замічане, *n.* das Merken, Beobach-
Замічáтель, *m.* Beobachter, *m.*
Заміщане, *n.* Verwirrung, 2) Vermengung, *f.* [wirre, *n.*
Замішанúна, *f.* Verwirrung, *f.* Ge-
Замішáти, *v. a.* vermengen, vermischen; verwirren, in Unordnung, in Verwirrung bringen; — ся sich unter etw. mischen.
Зáмішка, *f.* Brei, Speisebrei, Chymus, *m.* Gemenge, *n.*; 2) s. Лемішка; 3) *Др. с.* 242 Ursache zum Streit, *f.*
Зáмкнене, *n.* das Einschliessen, Schluss, *m.* das Verschliessen, *n.*
Замкнýти, *v. a.* ver-, zu-, einschliessen, — ся sich zuschliessen, zugehen: сéрце ми ся зáмкло. [geh., Burg-.
Замковúй, *a.* Schloss-, zum Schloss
Замкóвище, *n. Др. с.* 80 s. Замчúско.
Замлївóка, *adv.* in einem Augenblick.
Замлíти, *v. n.* schwach, ohnmächtig, matt, abgemergelt, schwächlich werden; *ptc.* замлíлий — ohne Leben.
Замлоїти, *v. n.* anfangen übel, unpässlich zu werden, *M.*
Замнíти, *v. n. Пїс.* woran zweifeln.
Замняти, *v. a.* zerknittern, zertreten; einkneten; * — дíло e. Sache unterdrücken; — ся stecken bleiben (im Reden), stocken, inne halten, verlegen werden *Кч.* 162; лад замнáв ся e. Verwirrung ist eingetreten.
Зáмняток, *m.* зáминка, *f.* Unordnung, Verwirrung, *f.* Wirrwarr, *n.* (*B.*).
Замóва, замóвка, *f.* Zauberspruch, *m.* -formel, *f.*; Geisterbeschwörung, *f.* *КУ.*; 2) замóва, *f.* замóвлене, *m.* Bestellung, *f.* на -ву auf B. *Под.*
Замовúтель, *m.* Kunde auf Bestellung, Besteller, *m.*
Замóвити, замовляти, *v. a.* слáбість, e. Krankheit besprechen, dh Zauberspruch heilen; 2) bestellen, ansagen (робóту).
Замовкáти, замóвкнути, *v. n.* aufhören (v. Geschrei etc.) still werden; verstummen; schweigen. [zaubert.
Замóвний, *a.* dh einen Spruch be-
Замовчáти, *v. n.* verschweigen, mit Stillschweigen übergehen. [-in, *m. f. Пїс.*
Замóвщик, *m.* -щиця, *f.* Beschwörer,
Замóга, *f. Ру.* Ueberwältigung, *f.* Sieg, *m.* [bes, vom Jenseit.
Замогúльний, *a.* jenseits des Gra-
Замогорúчити, *v. a. Gr.* 30 s. Засватáти.
Зáможем, s. Зá-мужем. [gend.
Замóжний, *a.* wohlhabend, vermö-
Замóжність, -ости, *f.* Wohlhabenheit, *f.* Wohlstand, *m.*
Зáмок, -мку, *m.* das Schloss an d. Thür; 2) Burg, *f.* Schloss, *n.*
Замóкнути, *v. n.* nass werden.
Замолéндати, *v. a.* §. s. Замýчити.
Замолúти, *v. a.* гріх abbitten, durch Gebete entsühnen; когó mit Bitten erdrücken *K.* — ся до когó an jmdn ein heisses Gebet richten, inständig jmdn bitten. [jahren, von Jugend an.
Зá-молоду, (-да), *adv.* in Jugend-
Замолотúти, *v. a.* dh Dreschen etw. verdienen. [kümmertes.
Замóра, *f.* etw. Abgemergeltes, Ver-
Замордувáти, *v. a.* ermorden, erschlagen *Ш.* I. 23.
Заморúти, *v. a.* verhungern lassen; — ся verhungern, vor Hunger sterben (гóлодом); 2) ohnmächtig werden.
Зáморка, *f.* s. Зáсклепка.
Зáморозь, *f.* gefrorener Erdboden; Eisrinde, *f.* Frost, *m.*
Заморозúти, заморóжувати, *v. a.* ge-, einfrieren lassen. [зок, *Зак.*
Зáморозок, -зку, *m.* s. Прúморо-
Зáморок, -рка, — музéйник, *m.* Kabinetkäfer, *m.* (Anthrenus museorum); 2) — підтúнник, Knollenkäfer, (A. scrofulariae).
Заморóка, замóроч, *f.* s. Морóка *T.* Betäubung, *f.* *Ст. pl.* -ки на нéго упáли er wurde betäubt; 2) s. Чарівнúця, *Зак.*
Заморóчити, *v. a. P.* I. 77 betäuben, bethören; — від чогó dh Betäubung, Bezauberung jmdn von etw. abwendig machen. [Закрутúти ся.
Заморошúти ся, *Не.* головá s.

Заморский, *a.* überseeisch; ausländisch. [(морýг) bedecken.
Заморýжити ся, sich, mit морir
За́мос, *m. rum.* s. Ме́льон. [brücken.
Замости́ти, *v. a.* verdielen; über-
Замосто́вий, *a.* Ч. III. 159 hinter, jenseits der Brücke.
Замо́тане, *n.* замотани́на, *f.* Verwickelung; Verwirrung, *f.*
Замота́ти, замо́тувати, *v. a.* verwickeln, verwirren; bestricken; замо́таний compliciert.
Замотили́чити, *v. a.* пень пчіл mit Gespinnst u. Brut der Galleria mellonella und Achroea grisella (alvearia) erfüllen; — ся von den Wachsmotten heimgesucht werden.
За́моток, -тку, *m.* Gespinnst, Cocon, *n.*
Замоторошні́ти, *v. n.* schwerfallen, drücken, *ІГ.*
Замотýзити, *v. a.* verschnüren; — ся sich in Stricke verwickeln.
Замотýлькати, *v. a.* §. s. Замота́ти.
Замочи́, *v. a.* s. Замага́ти.
Замочи́ти, *v. a.* nass machen; in e. Flüssigkeit eintunken.
Замо́чник, *m.* s. Шлюсар, *B.*
За́мочок, -чка, *m. dim.* kleines Schloss.
Замра́, *f. m.* Todtengespenst, leichenähnlicher Mensch.
Замреко́тний, *a.* s. Захла́нний.
Замриї́ти, *v. n.* *Ф.* замриї́ло в очє́х es flimmerte vor den Augen.
Замрі́лець, -лця, *m.* замрілий, *a.* düster, finster im Gesicht; * Sauertopf, *m.*; 2) nichtsnutzig.
Замріти, *v. n.* dämmern, *У.* на пýти.
За́мтуз, *m.* Unordnung, *f.* (*Фр.*).
За́-муж, вийти — einen Mann heiraten; за́мужем verheiratet, vermählt.
Замýже, (*d.* -жечко), замýжество, *Ко.* 300. *Св.* Heirat, Ehe; Vermählung, *f.*
Замýжня жінка, verheiratete Frau.
Замýвати, (-зяти) s. Замýрати.
Замули́ти, замýлювати, *v. a.* verschlammen, verschleimen, verstopfen.
За́мулок, -лка, *m.* mit Schlamm bedeckter Platz. [bartel, -hammel, *m.*
Замýранець, -нця, *m.* Schmutz-
Замýрати, замýрдзати, замурýцкати, *v. a.* лицé beschmieren, beschmutzen; anschwärzen. [verkappt, maskirt.
Замурдо́ваний, *a.* *М.+Б.* 214
Замурмота́ти, *v. n.* anfangen zu murmeln. [mauern.
Замурува́ти, *v. a.* zu-, ein- ver-
За́мусь, *praep.* Ч. II. 77 s. За́мість.
За́мут, *m.* *У.*, замýта, *f.* *Кл.* Chaos, *m.* Verwirrung, *f.*
Замути́ти, *v. a.* trüben, stören; — ся sich trüben, in Aufregung gerathen; sich zerstreuen; 2) sich womit beschäftigen *К.*; Vorwand finden zum Bleiben, Sprechen etc.
Замутні́ти, *v. n.* trübe, düster werden, *Зар.*; замутні́лий getrübt.
Замýчити, *v. a.* zu Tode martern, quälen; — ся sich langsam abmergeln, sich zu Tode quälen u. sterben.
Замуштрува́ти, *v. n.* zum Exercieren ausrücken *Ш.* II. 19. [schleppen.
Замча́ти, *v. a.* weit hintragen, —
Замчи́ско, *Др. с.* 85 замчи́ще 225. *Левч. n.* Ort wo ein Schloss eine Burg gestanden; verfallenes, wüstes Schloss.
Замчи́стий, *a.* *R.* 128 mit vielen u. festen Schlössern.
За́мша, *f.* Sämischleder, *n.*
Замши́ти ся, so dicht wie Moos verwachsen; * verkümmern.
Замязни́й, *a.* wohlbeleibt; 2) massiv.
Замя́те, *n.* замятня́, *f.* Verwirrung, *f.* Wirrwarr, *m.* Uebereilung, Ueberstürzung, *f.*
Замя́ти, s. Замня́ти. [clavus) *С.* I. 23.
За́на, *f.* Mutterkorn, *n.* (Sclerotium
За́навіс, *m. gr.* Vorhang, *m.*
Зана́дити, *v. a.* verlocken; — ся s. Вна́дити ся.
Зана́йкати, s. Занеха́ти.
Занапасти́ти, (-пащáти, -пáщувати), *v. a.* verderben, dem Verderben preisgeben, zugrunde richten; verlieren; — ся zugrunde gehen.
Занатýрити ся, störrig werden.
Заневи́днїти, *v. n.* dunkel werden, sich verdüstern.
Заневі́льний, *a.* Ч. V. 603 = занево́лений; — сьвіт (зав'я́заний).
Занево́лене, *n.* Beraubung der Freiheit, Unterjochung, *f.*
Занево́лити, *v. a.* jmdm die Freiheit rauben, jmdn zum Sclaven, unterthan, leibeigen machen.
Зане́дба́не, *n.* *Кv.* 134, зане́дбаність, -ости, *f.* *Т.* Vernachlässigung,

Verwahrlosung, *f.*
Занедбати, занедбувати, *v. a.* vernachlässigen; versäumen, verabsäumen.
Занедужати, *v. n.* krank werden, erkranken; занедужалий, *a.* чим erkrankt an etw. [жати.
Заневдоровіти, *v. n.* s. Занеду-
Заневнавати, *v. a.* verkennen, *Кл.*
Занемагати, занемочи, s. Занедужати; kränkeln. [Verfall, *m.*
Занепад, *m. К.* (moralischer) Fall,
Занепадати, занепасти, *v. n.* verfallen, in Verfall kommen; — на вдоровлю von schwacher Gesundheit sein; krank werden, kränkeln.
Занепогодити ся, vom Eintreten des schlechten Wetters.
Занерти, *v. n.* untertauchen, -sinken.
Занесене, *n.* das Weg- Hintragen.
Занести, *v. a.* s. Заносити.
Занехати, (-хаяти, -хасовати, -хувати), *v. a.* unterlassen, bleiben lassen, einstellen; verschieben; vernachlässigen, verwahrlosen *Ш.* I. 276.
Занечищене, *n.* Verunreinigung, *f.*
Занечищати, занечистити, *v. a.* verunreinigen.
Занештати ся, s. Занедбати (ся).
Занив, *m.* Brache (толока) hinter den Fluren, *f.* *(B.)*.
Занивати, занити, *v. n.* in Gram zergehen, tief trauern, *К.*; vergehen, schwinden. [reihen, -hefteln.
Занивати, занизувати, *v. a.* auf-
Занизуване, *n.* Art Leinenstickerei.
Занимательний, *a.* *Др. с.* 114 anmuthig.
Занимати, s. Займати. [achten.
За-нич мати кого jmdn gar nicht
Занишкнути, *v. n.* still werden, nicht mucken.
Занишпорити, *v. n.* stöbern.
Занівечити, *v. a.* verunstalten, enstellen, *Под.*; 2) verderben, zugrunde richten *Ш.* II. 116.
Занігтиця, *f.* Nagelgeschwür, *n.* Fingerwurm, *m.* 2) — скальова Streifenfarn, Widerthon, *m.* (Asplenium trichomanes); 3) Mauerraute, *f.* (A. ruta muraria) *Вол.*
Заніддро, *n.* *Зг.* s. Пазуха.
Заніжка, *f.* Hinterfuss e. Thieres.
Заніз, -оза, *m.* занізка, *f.* s. Заноза.

Заніхчемніти, *v. n.* verkommen, niederträchtig werden, *Піс.* [stummen.
Заніміти, *Мог.* заніміти, *v. n.* ver-
Занімити, *v. a.* stumm machen.
Заніс, -осу, *m.* das Gedränge; *vgl.*
Заніcник, *m.* s. Заніз. [Заніcно.
Заніcно, *adv.* в млині wenn viel Getreide zum Mahlen von den Leuten gebracht wurde.
За-ніц, s. (за) Нііцо.
Заніячити, s. Занівечити 2).
Заньмати, *v. a.* *Зар.* s. Занимати.
Занова, (-во), *adv.* *Н.* 102 wann's noch neu, frisch ist, anfangs; 2) unlängst; 3) abermals. [новать?
Зановать, (-віть), *f.* Pfize s? Зі-
Зановики, *pl.* gelbfärbende Pfize, *Kol.* I. 68. [e. Flusses, *m.*
Заноrа, *f.* *Gr.* 30 s. Закут; Arm
Заноrтиця. *f.* *П. п.* 49 s. Занігтиця 1).
Заноза, *f.* Pflock am Ochsenjoche, *m.*
Занозистий, *a.* *Вол.* splitterig.
Занозуватий, *a.* unverfroren; pikant, *Піс.*
Заносити, занести, заношати, *v. a.* hintragen, dahinbringen; снігом хату — verwehen, verschütten *Ш.* I. 245; *душу, — ся (стравов) sein Leben unterhalten, sich laben; 2) *v. n.* чимось nach etw. riechen; *etw. verrathen; заносити, *Левч.* Grosssprecher, Aufschneider sein; 3) — ся на щось bevorstehen; на дощ nach Regen aussehen, den Anschein haben — —.
Зановливий, *a.* *Кн.* hochmüthig, stolz. [*v. a.* anmerken, notieren.
Занотувати, (заночувати, *Н.* VI),
Заночувати, *v. n.* übernachten.
Зануда, *f.* Ueberdruss, *m.*
Занудити, *v. a.* zu Tode langweilen; 2) *v. n.* Uebelkeiten erregen.
Зануділи, *v. n.* s. Затужити.
Занудний, *a.* beschwerlich, unerträglich, *Піс.* [biss, *n.*
Занузда, *f.* *К.* I. 136 Zaum, *m.* Ge-
Занувдати, *v. a.* zäumen, Zügel, Gebiss anlegen. [senken.
Занурити, *v. a.* untertauchen, ver-
v. a. *(B.)* s. Занадити.
Занютувати, *v. a.* zu-, vernieten.
Занюхати, *v. a.* dh den Geruch wahrnehmen, riechen, wittern.
Занявчати, *v. n.* anfangen zu miauen.

Занáти, s. Займáти; занáв ся дух *K.* der Athem gieng aus.
Занáтний, *a. Др. Ст.* interessant.
Занáтність, -ости, *f. Ст.* das Einnehmende, Interessante. [enthülsen.
Зáобаратáти, *v. a.* прóсо в стýпі
Заóбернути ся, eine Schwenkung präcis u. wuchtig machen.
Заоблáчний, *a.* über den Wolken.
Заобрíсти ся, заобрíти ся s. Запомочи́ ся. [Zaum anlegen, verkörbern.
Заобрóчувати, *v.a.*(dem Vieh) den
Заóгнене, *n.* Entzündung, *f. B.*
Заогни́ти ся sich entzünden.
Заодíти ся, sich ankleiden.
Заокрýглене, *n.* Abrundung, *f.*
Заокругли́ти, (-глáти) *v. a.* abrunden, rund machen, arrondieren. [джити.
Заонáчити, *v. a.* s. Онáчити, онá-
Заопалáти, *v. a.* s. Опалáти, *vgl.* d. folg. [tum Hirse etc. stampfen.
Заопихáти, *v. a.* e. gewissses Quan
Заопíкувати ся кимóсь, *T.* jmdn bevormunden, jmdm seine Fürsorge angedeihen lassen.
Заóра, *f.* Angewende, *n.* das Ende einer Flur, wo beim Pflügen zur Rückfahrt umgewendet wird, u. welches zuletzt selbst quer gepflügt etc. wird.
I. Заорáти, заóрувати, *v. a.* umpflügen (querfeldein), anfangen zu pflügen; *vgl.* Заóра; im Frühjahr das erste Mal pflügen; мéжу *Кн.* den Grenzrain unterpflügen; 2) * заорáло у когó рóзум зóвсїм *BE.* die Vernunft, ist spurlos gewichen; як заорáло ist dem Gedächtnisse ganz entschwunden, (habe ganz vergessen). [zu schallen, zu kreischen etc.
II. Заорáти, *v.n.АД.*I.159 anfangen
Заорýдовати, *v. a.* в свої рýки щось *Ч.* I. 171 in seine Hände, unter seine Protection nehmen; 2) грóші beschaffen, auftreiben; 3) *ptc.* заорýдований abgehärtet.
Заоскóмити ся, sich die Zähne dh etw. Saueres stumpf machen.
Заостáти ся, zurückbleiben, *Y.*
Заóстрене, *n.* Verschärfung, *f.*; das Zuspitzen.
Заостри́ти, заóстрювати, *v.a.* verschärfen; scharf wetzen, zuspitzen.
Заострожи́ти, *v. a.* mit Pallisaden umgeben; einzäunen.

Заостáчити, *v. n.* конá mit Spreu voll von Grannen füttern.
Заосýжити ся, sich mit Schlamm (осýга), bedecken.
Заотáвити ся, mit Grummet (отáва) sich bedecken, *П. n.* 32.
Заохáбити, *v. a.* vernachlässigen, preisgeben; — ся sich — —.
Заóхати, заóхкати, *v. n.* anfangen zu seufzen.
Заохóта, *f.* заохóчене, заохóчуване, *n.* Aufmunterung, Anregung, Lust, *f.*
Заохоти́ти, заохóчувати, *v.a.* auf-, ermuntern, anregen, anfeuern, Lust wozu machen.
Заохтеми́ти, *v. a.* §. дýшу seine Seele verderben, verlieren *vgl.* Анафтéма.
За-óчі (по-за-óчи) *adv.* hinterrücks.
Заóчний, *a.* hinter den Augen, hinterrücks, hinterrückisch: купéць = Dieb *H.* 205 *Ч.* 298; 2) Contumaz-, — суд на когó ви́дати, засуди́ти заóчно jmdn contumazieren, (in seiner Abwesenheit).
Заощáджене, *n.* Ersparung, *f.*
Заощади́ти, *v. a.* ersparen.
Запавýтати, *v. a. Вах.* mit Spinngewebe bedecken. [Занапасти́ти.
Запагýбити, *v. a.* (*Ласт.* 226) s.
Зáпад, *m.* † Sonnenuntergang; Westen, *m.* s. Зáхід.
Западáти, s. Запáсти II.
Запáдець, -дця, *m. Гол.* Abendländer, Occidentale, *m.*
Запáдина, *f. He.* eingefallener, eingesunkener Ort, Einsturz, Riss, *m.* Spalte, Vertiefung, *f.*
Запади́ска, *pl. N.* e. Berges.
Запади́стий, *a. He.* tief eingefallen, eingesunken.
Запáдний, *a.* -а зимá schneereich; 2) зáпадний, abendländisch, westlich.
Зáпадниця, *f.* eingefallene Weiche beim Vieh.
Западнá, *f.* Fallgrube, Falle, *f.* * Untergang, *m.*; äusserste Gefahr *Кч.* 112.
Западовéць, -вця, *m.* Westwind, *m.*
Запáдок, -дку, *m.* Verfall, *m.* Trümmer, *pl. Ф.*; 2) Hinterschenkel beim Vieh, *m.* [зухою) versteckt.
Запáзушний, *a.* im Busen (за пá-
Запáкостити, *v. a. Кв.* 123 bemakeln, beeinträchtigen, schädigen.
Запакувáти, *v. a.* ver-, einpacken.

Зáпал, *m.* в гóрлї Halsentzündung, Entzündung, *f.*; 2) Zündloch, *n.* *Пар.* Kammer der Kanone, *f.* *АД.* I. 246; 3) s. Зáполоч; 4) rothes Kissentuch.

Запáла, *f.* Ч. II. 557 Schmach, *f.*

Запáлене, *n.* Entzündung, *f.*; 2) запалїне сéрця Ч. V. 69 Glut, *f.*

Запаленїти, *v. n.* erröthen, schamroth werden.

Запáлий, *a.Фр.* eingefallen, eingesunken; 2) fällig, verfallen: змінóк *Term.*

Запали́стий, *a.* hitzig, heissblütig.

Запали́ти, запáлювати, *v. a.* anzünden, anstecken; 2) anbrennen; 3) coc einbrennen, braun machen; — ся sich entzünden, s. erhitzen, s. entflammen.

Запáлість, *f.* Fälligkeit, *f.* день -ости Verfallstag (e. Wechsels) *Term.*

Зáпáлка, *f.* Lunte, *f.* *Пар.* Fidibus, *m.* *ГШ.*

Запáлько, запáльок, *m.* Hitzkopf, Heissporn, *m.*

Запалькувáти, *v.a.Фр.* mit Grenzpflöcken abstecken.

Запáльний, *Ст.* запальчи́вий, *Ме.* 416. *Пол.* hitzig, leidenschaftlich, leicht aufbrausend, jähzornig.

Запáморочити, *v. a.* betäuben.

Запамятáти, *v. a.* щось im Gedächtnis bewahren, behalten; 2) vergessen, (*В.*) *Gr.* 30.

Запáмяток, -тка, *m.* *У.* s. Пáмятник.

Запанїти, *v. n.* запáнчити ся, *Пїс.* grosser Herr werden; herrisch, hochmüthig auftreten; 2) запанувáти *v. n.* u. *v. a.* anfangen zu herrschen; beherrschen, (когó, ким).

Зáпанка, *f.* *Зак.* weibl. Kopfbedeckung.

Запарáїти, *v. a.* mit Zudringlichkeit, etw. verlangen, begehren.

Запáрити, запáрювати, *v. a.* ein- ab-brühen; — зїле einen Absud bereiten; 2) dh heisses Bad, Futter etc. an der Gesundheit beschädigen.

Зáпарі, *pl.* в пáльцї зайшли́ die Kälte ist in die Finger eingezogen und sticht in denselben.

Запаркани́ти, *v. a.* mit e. Plankenzaune umgeben.

Запарши́віти, *v. n.* anfangen räudig zu werden.

Зáпáс, *m.* Vorrath, *m.*

Зáпаска, (*d.* зáпасочка, запащи́на), *f.* Vortuch, *n.* Schürze, *f.*

Запáсний, *a.* wohl versehen *W.*; untersetzt, gedrungen, -á пóстать *ВБ.*; 2) Vorraths-, Aushilfs-, Reserve-; vorräthig, *Term.*

I. Запáсти, *v. a.* Ч. I. 201 sich einen Vorrath machen; — ся чимóсь *С.* II. 95 sich womit versehen, versorgen.

II. Запáсти, западáти, *v. n.* hinter etw. fallen, ver-, zufallen; (in die Erde) versinken, einsinken, sich senken, einfallen, einstürzen; 2) — ніч bricht ein; зáсуд, ви́рок — das Urtheil ist gefällt worden; verfallen, fällig sein, *Term.* змінóк; 3) ржев — *Ф.* mit Rost sich bedecken, verrosten; 4) чогóсь s. Допáсти ч.

Зáпах, *m.* Geruch, Wohlgeruch, Duft, *m.*

Запáхнути, *v. n.* den Wohlgeruch verbreiten.

Запаху́щий, *Гол.* запáшний, (-ни́стий) *a.* duftend, duftig, wohlriechend.

Запáцькати, (запáчк-), *v. a.* besudeln, beschmieren.

Запаши́ти, *v. a.* щось чим (*Фр.*) etw. riechen machen, etw. Riechendes hineinthun.

Запéвне, (-но), *adv.* *Не.* sicher, sicherlich, gewiss, allerdings; fürwahr *ІГ.*

Запевни́тель, *m.* Versicherer, *m.* *Term.*

Запевни́ти, (-ня́ти), *v.a.* versichern; behaupten.

Запéка, *m.* ein Verbissener, Halsstarriger; Trotzkopf, *m.*; 2) Schwiele, *f.*

Запéклий, *a.* dh Hitze verhärtet; höllisch *Ш.* I. 16; 2) кров geronnen.

Запéкуватий, *a.* s. Зявзя́тий.

Запéкший, *a.* verbrannt, glühend, hitzig, *Кв.* 59.

Заперáти, запéрти, *v. a.* verschliessen, ver-, zusperren; 2) — ся sich verschliessen; *b*) sich stemmen, (ногáми etc.); *worauf bestehen; *c*) чогó verleugnen, nicht eingestehen, in Abrede stellen. [27 s. d. folg.

Заперéджувати ся, *Ос.* (61) XII.

Заперезáти ся, заперíзувати ся s. Оперезáти (ся).

Заперечáти, (-чити, -чувати), *v. a.* комý що jmdm etw. streitig machen, es ihm ableugnen, bestreiten; 2) verneinen.

Заперéчене, *n.* заперéка, *f.* *Пар.* Bestreitung; Verneinung, *f.*

Заперéчка, *f.* *ГШ.* Einwendung, *f.* Einwand, *m.*

Заперечний, *a.* verneinend, Verneinungs-. *Term.* [kranken (пчоли).
Заперживи ся, an der Ruhr erkranken (пчоли).
Заперієний, *a.* mit Quecken verunreinigt. [ten gebraucht, *f.*
Заперізка, *f.* Anschrote zum Gürten gebraucht, *f.*
Заперше, *adv.* früher, vordem *Кн.*
Запестрити ся, *Фр.* bunt erscheinen, sich bunt färben.
Запецок, -цка, *m.* s. Запічок.
Запечале, (лля), *n.* *Ч.* V. 635 s. Печаль.
Запечалити, *v. a.* кого Kummer und Gram jmdm bereiten, jmdn tief betrüben; — ся u. запечалувати *v. n.* *Пр.* II. 269 sich bekümmern, s. grämen, in Gram verfallen; за ким für jmdn sich kümmern, sorgen. [siegelung,*f.*
Запечатане, *n.* das Zusiegeln, Versiegelung, *f.*
Запечатати, *v. a.* versiegeln; 2) *besiegeln (кровю); 3) гріб ein Grab schliessen: begraben.
Запечи, *v. a.* s. Запікати; запечений s. Запека, запеклий.
Запещений, *a.* verzogen, verzärtelt.
Запивати, запити, *v. n.* nachtrinken; und — ся beständig trinken, sich betrinken, saufen; *v. a.* справу mit einer Zeche die Sache endgiltig beilegen.
Запикувати ся, запикати ся, stottern, stammeln, anstossen. [bestäuben.
Запилити, запилювати, *v. a.* an-, bestäuben.
Запин, *m.* *Ру.* запина, *f.* *C.* II 161. *Зар.* Einhalt, *m.* Hindernis, *n.* Wehr, *f.*
Запинало, *n.* Hülle, Kapuze, *f.* Kopftuch, *n.*; Mantel, *m.* Schleier, *m.* *Щог.*
Запинати, *v.a.* zuknöpfen, zuschnallen, zustecken, zuhaken; запиняний, *ptc.* *M.* II. 14 verhängt (вікно). [ся.
Запиндорити ся, §.s.Запишнити ся.
Запинити, *v. a.* auf-, anhalten; — ся *C.* II. 27 sich aufhalten, wo bleiben; *b*) anstossen, stocken (im Lesen &).
Запинка, *f.* Schurzfell, *n.* Schürze, *f.*; 2) Beistrich, *m.* Komma, *n.* *Пар.*
Запиране, *n.* Verschliessung, Einsperrung, *f.*
Запирати, s. Заперати.
Запирити ся, sich ereifern, roth von Zorn werden, §.
Запириювати̂ти, *v. n.* verquecken.
Запирханий, *a.* *ІГ.* keuchend.
Запис, *m.* записане, *n.* Einschreibung, Eintragung, *f.*
Запись, *f.* Verschreibung, schriftliche testamentarische Bestimmung *Кч.* 225; Eigenthumsurkunde, *f.* *Пic.*
Записати, записувати, *v. a.* einschreiben, eintragen, registriren, protokollieren; aufschreiben, aufzeichnen, anmerken; schriftlich bestellen; кому щось, на кого щось — verschreiben, schriftlich vermachen; voll schreiben; — ся sich einschreiben (lassen).
Записка, *f.* Verschreibung, *f.* Schein, *m.*; Aufzeichnung, Notiz, *f. pl.* Tagebuch, *n.* Denkwürdigkeiten, *f. pl.*
Запискотіти, *v. n.* anfangen zu wimmern.
Записний, *a.* -а книжка *C.* II. 107 Vormerkbuch, Notizbuch, *n.*; 2) — поета Dichter vom Fach. [*Term.*
Записник, *m.* Protokoll, (Buch) *n.*
Записничий, *a.s.m.* Protokollist,*m.*
Запит, *m.* Ч. III. 108 Frage, *f.* *ОП.*
Запитати, запитувати, *v. a.* fragen, nachfragen; — ся — —; *b*) mit d. Infinit. *Кв.* 91 versuchen.
Запити, *v. n.* *M.* II. 51 s. Запивати.
Запишати ся, запишнити ся, stolz werden, st. auftreten, sich brüsten *Н.*49.*ІГ.*
Запишити, *v. a.* stolz machen.
Запищати, *v. n.* anfangen zu pfeifen, piepsen.
Запівало, *m.* *Б.* Vorsänger, *m.*
Запізвати, *v. a.* кого за що, о що (до суду) jmdn gerichtlich um eine Sache belangen; за своє право sein Recht wider jmdn einklagen. [Bekanntschaft,*f.*
Запізнане, *n.* das Bekanntwerden, Bekanntschaft, *f.*
Запізнати, *v. a.* kennen lernen; ся з ким Bekanntschaft machen; запізналї люде alte Bekannte.
Запізнити ся, sich verspäten, zu spät kommen.
Запізно, *adv.* zu spät.
Запій, -ою, *m.* anhaltendes Trinken, beständige Trunkenheit; запоем пити unmässig saufen, *Кн.*
Запіканка, *f.* starker Gewürzbranntwein im heissen Ofen gekocht.
Запікати, *v. a.* dh Hitze hart machen, verhärten; einbacken.
Запіклувати ся кимось sich jmds fürsorglich annehmen, *M.* III. 65.
Запіл,-олу, *m.* Fischnetz, *n.* 2) s. Запіле.

Запіле, *n.* Seitenraum in der Scheune zum Aufnehmen des Getreides *m.* Scheuerfach, *n.* Banse, *f.*; 2) Bausche des Schosses, *АД.* I. 125. [s. За́паска.

За́пілка, за́пільчина, *f.* Vortuch, *n.*

Запільний, *a.* -а стїна́ Scheidewand bei запіле, *f.*

Запіни́ти ся, запінювати ся schäumen, Schaum von sich geben, mit Schaum sich bedecken.

Запі́р, -о́ру, *m.* Einsperrung, Einschliessung, Belagerung, *f.*; 2) Hemme, *f.*; 3) Bauchzwang, *m.* Stuhlverstopfung, *f.*; 3) Stützpunkt, *m.* rechtliche Grundlage, *Mx.* (*спр.* 114). [захо́пити.

Запірва́ти, *v. a.* *Не.* s. Зарва́ти,

Запісни́ти, *v. a.* *W.* anfangen zu singen. [201; 2) s. Запе́чений, *Н.* 173.

За́пічний, *a.* hinter dem Ofen, *Ч.*IV.

За́пічок, -чка, *m.* Raum hinterm Ofen, *m.* „Hölle" *f.*

Запішвити, *v. a.* s. Припішвити.

Запію́щий, *a.* *Кв.* 441 trunksüchtig.

Запіяти, *v. n.* krähen (v. Hahnengeschrei); кого́сь запіяли ку́ри der Hahn hat dh sein Geschrei um Mitternacht jmdn gebannt; 2) * кому́сь jmdm gegenüber e. überschwengliche Forderung stellen (цїну́).

Запла́вець, -вця, *m.* s. Зате́ка.

Запла́кати, [запла́чу, запла́чеш] *v. n.* anfangen zu weinen, in Thränen ausbrechen; — запла́кані о́чи verweinte Augen. [*f.* Entgelt, *n.*

Запла́та, *f.* Bezahlung; Vergeltung

Заплати́ти, [заплачу́, заплати́ш] *v. a.* bezahlen; vergelten.

Запли́ваний, *a.* verrückt (mitunter auch: heimtückisch).

Запли́ванцї, *pl.* s. Посто́ли, *pl.*; 2) Mehltaschen mit Schmierkäse, *pl.*

Запливáти, запли́сти, *v. n.* bis wohin fliessen; — schwimmen; schiffen; 2) verschwimmen; unterlaufen.

Заплеска́ти, заплї́скувати, *v. a.* щось glatt schlagen; 2) рука́ми, в доло́нї in die Hände klatschen.

За́плесок, -ску, *m.* vom Wasser überschwemmte Stelle, *Мі.* II. 416.

Запле́сти, заплїта́ти, *v. a.* zuflechten, verflechten.

За́плід, -оду, *m.* Befruchtung, *f.* *Пар.*

Заплї́снїти, (заплїснївіти *Кн.*-снявіти), *v. n.* verschimmeln, schimmelig werden; *ptc.* заплї́снїлий.

Заплїтє, *n.* das hinter dem Zaune gelegene Feld, *Ог.* 85. [die Haarflechte schlingt.

За́плїтка, *f. gew. pl.* Band, das man in

Заплі́че, *n.* Stelle hinter den Schultern, Schultergegend, *f.* *Кл.*

За́плїчки, *pl.* Stickerei an d. Schultertheilen des Hemdes, *f.* [Schnappsack, *m.*

Заплї́чник, (-шн-), *m.* Bettelsack,

Заплїши́ти, *v. a.* verkeilen, vernieten; * як заплїши́ло kann gar nicht im Gedächtnisse aufkommen.

Запло́дити, *v. a.* befruchten, *ГШ.*; 2) — ся in Menge geboren werden, — aufkommen.

Запло́днене, *n.* s. За́плід.

Заплу́тати, s. Замота́ти.

Заплюва́ти, *v. a.* verspucken, -speien, bespucken; (e. krankes Auge in d. Volksmedicin); 2) * schnöde etw. verwerfen, *А·Г* 161; 3) — ся, заплю́нути ся sich einnisten (ку́ска); *b*) keimen, s. Заклю́нути ся, (ку́ря в яйцї́).

Заплю́виця, *f.* graue Schmeiss-, Fleischfliege (Sarcophaga carnaria).

За́плюск, сьві́дкам в о́чи да́ти — eine Lüge vorwerfen, einer L. überführen.

Заплюскотїти, *v. n.* zu plätschern anfangen.

Заплю́щити, *v. a.* о́чи schliessen.

Запля́мити, *v. a.* beflecken.

За́пно, *adv.* *К.* I. 22 s. За́видно.

Запня́ти, s. Запина́ти.

Запобіга́ти, запобі́чи *v. n.* чому́ zuvorkommen, vorbeugen, verhüten, vorkehren; 2) *v. a.* erwerben, erjagen, erraffen *ІГ.* ла́ски у кого́.

Запобігли́вий, *Шар.* запобігу́чий (*Фр.*), *a.* rührig, betriebsam, fürsorglich.

Запобі́жене, *n.* Verhütung, Vorbeugung, Vorkehrung, *f.*

Запобі́жний, *a.* präventiv; -е средство Verhütungsmittel, Präservativ, *n.* *Term.*

За́повідь, *f.* Gebot, *n.* Katechismus, *m.* *Ш.* I. 269; *pl.* Aufgebot, Eheaufgebot, *n.*

Заповіда́ти, заповісти, *v. a.* ansagen, ankündigen, bekannt machen; verordnen, befehlen; aufbieten.

Запові́дний, *a.* geboten, principiell angezeigt *Ос.* (62) X. 2) verheissen, gelobt, *Ф.*

Заповірити, *v. a.* anvertrauen, *Пар.*
Заповіт, -іту, *m.* Vermächtnis, *n.* Auftrag, *m.* *Ш.* II. 72.
Заповітний, *a.* vermacht, anbefohlen.
Заповітрити, *v. a.* verpesten.
Запоганити, *v. a.* verunreinigen.
Заподіти, заподівати, *v. a.* verlegen, verkramen, verschleppen.
Заподіяти, *v. a.* кому щось (яке лихо) Unrecht zufügen, Böses anrichten; смерть собі —.
Заподобити ся, s. Забогатіти.
Заподячити, *v. a.* *Зг.* danken.
Запозивати, s. Запізвати.
Запозичати ся у кого von jmdm borgen, leihen; entlehnen.
Запозов, -ову, *m.* Belangen vors Gericht, *n.* Vorladung; 2) Klage, *У. f.*
Запоїни, *pl.* die dritte entscheidende Brautwerbung, *R.* 5.; — дівоцькі *Ч.* IV. 214 s. Дівич -вечір.
Запоїти, *v. a.* jmdm übermässig zu trinken geben, jmdn besäufen.
За-покотом, *adv.* nach der Reihe.
Запола, *f.* Rockschoss, *m.* *Пс.*
Заполе, *n.* s. Запіле. [*vgl.* Поля.
Заполити, (-ляти), *v. a.* einhüllen,
Заполок, -лка, *m.* Bauchleder, *n.*
Заполонь, *f.* — дівункова Sommerwurz, *f.* Kleeteufel, *m.* (Orobanche galii). [men, fesseln, erobern, *He.*
Заполонити, *v. a.* gefangen neh-
Заполонити ся, *У.* roth werden, röthlich, rosig strahlen: небо.
Заполоньоваті, *pl.* Braunschupper, od. Würgergewächse, *pl.* (Orobancheae).
Заполоскати, заполіскувати, *v. a.* an einer Stelle etw. ausspülen. [ken.
Заполохати, *v. a.* bestürzen, schrek-
Заполоч, *f.* roth- od. blaufarbiges Baumwollengarn; 2) s. Чаполоть.
Заполочник, *m.* зелистий, krautige weisse Baumwolle (Gossypium herbaceum), *Вол.*
Запомагати, запомочи, *v. a.* кого unterstützen, jmdm Hilfe, Unterstützung angedeihen lassen; — ся Hilfe finden; sich aufhelfen, s. aufrichten.
Запомежити, *v. a.* begrenzen, beschränken.
Запомітити, *v. a.* bemerken, *Cm.*
Запомнити, *v. a.* *Мор.* s. Запаматати 1).

Запомога, *f.* Unterstützung; Aushilfe, *f.* [gelder, *pl.* *Term.*
Запоможний, *a.* -ні гроші Hilfs-
Запона, (*d.* запонка), *f.* Vorhang, Schleier, *m.*; 2) Schnalle, *f.* Knopf, *m.* *Ф.*
Запопадати, запопасти, *v. a.* щось ergreifen, erwischen, habhaft werden, bekommen, finden, erraffen *Ш.* I. 146.
Запопадливий, *Пол.* запопадущий, *Вах. a.* emsig.
Запопрати, s. Запорпати.
Запопрілий, *a.* schweissbedeckt, *Py.*
Запопрута, запопрутити etc. s. Запрута etc. [aufräumen, (*B.*).
Запорати, *v. a.* zurecht machen,
Запорище, *n.* Damm, *m.* Wehre, Eindämmung, *f.* *ЛД.* s. Запора.
Запорник, *m.* s. Зворка.
Запороже, *n.* hinter den Dnieperwasserfällen liegende Gegend; † Kosakenlager, *n.* [von запороже, *m.*: Kosak.
Запорожець, -жця, *m.* Bewohner
Запорожский, (-рожецкий, *Ч.* V. 951; -роский), *a.* am запороже wohnend, liegend etc.; † козак Saporogerkosak.
Запороти, *v. a.* auftrennen; 2) *v. n.* носом в що mit der Nase hineinstürzen.
Запороха, запорошина, *Ф. f.* s. Порошина, пилина, *H.* 260.
Запорошити, запорошувати, *v. a.* bestäuben, staubig machen.
Запорощати, запорощити, *v. n.* kreischen, poltern *Ko.* 89. *Левч.*
Запорощіти, *v. n.* — град von dichtem Hagelschlag, -regen, *He.*
Запорпати, *v. a.* einscharren.
Запорскати ся, s. Засмаркати ся.
Запорток, -тка, *m.* verdorbenes Ei.
Запоручати, (-чити), *v. a.* verbürgen.
Запоручене, *n.* Verbürgung, *f.*
Запорчати, *v. a.* *Ваг.* verderben.
Запорчене, *n.* das Faulen, Verfaulen, *Пол.*
Запоряд, (-док), *m.* Einrichtung, Verfassung, *f.* *B.*; Ordnung, — запорядити Verordnung treffen, (*B.*).
Запосїдати ся, запосїсти ся на щось, versessen, erpicht auf etw. sein; 2) *v. a.* *Шар.* in Besitz nehmen.
Запослїдити, *v. a.* *Зг.* zurücksetzen, hintansetzen, vernachlässigen.
Запосредством, *adv.* vermittelst.
За-постиле, *H.* 41.?

Запотарайкати, *v.a.*§.s.Заподїти.
З'апотеозувати, *v. a.* apotheosieren, *Шар.* [тилиця, *m.*
Запотилйшник, *m.* Schlag in no-
Запотїти, s. Упріти. [zeit.
Запотомний, *a. Гуш.* aus der Vor-
Запотребувати, *v. a.* verlangen; запотребило ся кому jmd braucht, *Фр.*
Запотряс, *m.* землї Erdstoss,*m.Пар.*
Запохмурений, *a.* verdüstert; trübe; mürrisch.
Започати, *v. a. K.* anfangen.
Започити, *v. n.* sich zur ewigen Ruhe begeben, *Щог.*
Запояска, *f. У.* s. Запаска.
Запоясник, *m.* Degen, *m. Cm.*
Заправа, *f.* Leitung, Zurichtung, Zurechtweisung, *f.*; 2) s. Заправка; 3) das Vorschlagen des Preises, *Левч.*
Заправжний, *a. Др. c.* 62 wirklich.
Заправити, заправляти, *v. a.* zurichten, zurechtmachen, -legen; божими силами *P.* I. 93 mit göttlichen Kräften walten; woran gewöhnen, abrichten, einüben; auf -herstellen, ausbessern, zuflicken; косу бруском wetzen; страву, пашу zurichten, würzen, anmachen; 2) (цїну) zu viel fordern, im Preise vorschlagen; fordern, verlangen у кого; 3) — ся besser werden, b. gedeihen; *b*) sich einüben, sich wozu verbereiten,üben, до чого. [Würze,Tunke,*f.*Ueberguss,*m.*
Заправка, *f.* Würzung einer Speise;
Заправний, *a.* -а товарина die leicht fett wird. [führer, *m. He.*
Заправник, *m.* Urheber, Rädels-
Заправторити, *v. a. Ш.* I. 255 s. Запроторити.
Запрагати, *v. n.* запрагає ся кому чого (*B.*) jmd bekommt wonach ein Verlangen.
Запражка.*f.*Einbrenn,*f.* [Заробити.
Запрацювати, *v. a.* erarbeiten, s.
Запрашати, s. Запросити.
Запредїлити, *v. a.* bestimmen, begrenzen, *Зг.* [und nimmer.
Запренїґди, *adv.* s. Нїколи, nie
Запрет, *m.* Verbot, *n.*
Запретити, (-пріт-), запрічати, *v. a.* verbieten, (*B.*); — недугу *Мог.* die Krankheit beschwören, bannen; 2) — ся läugnen *Левч.* s. Заперечити.
Запретний, *a.* verboten, *K.*

Запридух, *m. Bein.* des starken, den Athem benehmenden Branntweins *Мор.*
Запримітити, (-мічати), *v. a.* bemerken, die Bemerkung machen.
Запримітний, *a. Cm.* bemerkbar, merklich.
Присягати, (-сягнути) *v. a.* що beschwören, zuschwören; кого den Eid von jmdm abnehmen; *v. n.* sich eidlich verbinden; заприсяглий, *a.*der geschworen, der ein Gelöbnis gemacht hat.
Запричастити, (-чащати) *v. a.* die heil. Communion ertheilen.
Заприязнити, *v. a. У.* freundschaftlich verbinden, befreunden; — ся sich — —. [schwitzen, sich erhitzen.
Запріти, запрівати, *v. n.* durch-
За-про, *praep.* mit d. *Accus.* wegen, von wegen, -halben; за-про-що? weswegen, weshalb? 2) за-про люде angesichts der Leute, öffentlich.
Запровадити, (-ваджати), *v. a.* bis wohin führen, geleiten; 2) що etw. einführen, installieren.
Запровізне, *n.a.s.* Fuhrlohn,*m.Пар.*
Запровод, *m. T.* Einführung, Einrichtung, *f.*
Запродавець, -вця, *m. Cm.* Verkäufer, *m.* (in d. Sclaverei); 2) s. Запродатель. *Term.* [gebung, *f.*
Запродане, *n.*das Verkaufen; Preis-
Запроданець, -нця, *m.* запроданка, *Pa.* I. 6. *f.* der (die) sich verkauft, preisgegeben hat. [*Term.*
Запродатель, *m.* Verpächter, *m.*
Запродати, запродувати, *v. a.* verkaufen, veräussern; verpachten; preisgeben. [häbig.
Запроміжний, *a.* wohlhabend; be-
Запромочи ся, грішми — sich mit Geld leidlich versehen. [ohne Lohn.
За-пропале, *adv. Ko.* 174 umsonst,
Запропастити, запропащати, *v.a.* verlieren; verschleppen; verderben, zum Untergang bringen. [Einladung, *f.*
Запросини, *pl.* запрошене, *n.*
Запроситель, запросець, -сця, *Пар. m.* Einlader, *m.*
Запросити, (-сивати *P.* I. 79.) запрохувати, запрошувати, *v. a.* einladen, zu sich bitten; чогось *У.* etw. bitten, verlangen; запрошати ся *M.* Nachfrage haben.

Зáпроста, (-то), *adv.* gradaus, gradhin, schlechtwegs, ohneweiters; schlicht.
Запротóрити,(запровт- *А·Г.*164), *v.a.*verschlagen,verräumen,verschleppen.
Запрошéдший, *a.* längstvergangen *Ш.* I. 393.
Запрýта, (*d.* -тка), *f.* Holzstab zum Festbinden der Schnur bei d. Holzladung auf dem Wagen *m.*; Ruthenklammer, *f.*
Запрутúти, *v. a.* mittelst запрýта festschnüren.
Запрáг, -гу, *m.* Gespann, *n.*
Запрягáти, запрячú, *v. n.* voranspannen. [Wagen-.
Запрягóвий, *a.* Gespann-, Spann-,
Запрядáти, запрáсти, *v. a.* anfangen zu spinnen; 2) ein- hineinspinnen; 3) durchs Spinnen erwerben.
Запрядáч, *m. Ф.* (*Пов.* 14)?
Запрáтати, (-тувати), *v.a.* beschäftigen, *Зг.*; 2) aufräumen; verbergen.
Запсувáти, s. Зопсувáти.
Запýгати, *v. a.* mit viel Kleidern etc. umhüllen, vermummen.
Запýдити ся, erschrecken.
Запýкати, *v. n.* anklopfen, anpochen.
Запускáти, запустúти, *v. a.* hineinlassen; einschlagen, eindrücken, eintreiben; einstemmen; (на) лïс einen Ort bewalden, wo Bäume wachsen lassen; горóд, пóле vernachlässigen, verwildern lassen; бóроду den Bart wachsen lassen; корóву nachlässig melken, e. trächtige Kuh aufhören zu melken; *v. n.* кінь в горú запускáє lässt im Ziehen nach; — ся sich einlassen, s. vertiefen; s. vernachlässigen.
Зáпуски, *pl.* s. Пýщене, *Н.* 282.
Зáпуст, *m.* dicht aufgeschossener, nicht ausgehauener Wald, junges Dikkicht; Hecke, *f.* Hageholz, *n.*
Запýсте, *n. N.* e. Berges.
Запýстїне, *n. Не. В.* Verödung, Verwüstung, Verwahrlosung, *f.*
Запустошíти, *v. n.* veröden, wüste liegen, *Т.* [werden.
Запустувáти, *v. n.* muthwillig
Запýтати, запýтувати *v. a.* verwirren, verwickeln.
Запýтити, *v. n.* комý *Га.* II. 55 jmdm Einwurf machen, jmdn im Reden zum Stocken bringen, hindern; — ся sich einlassen.

Запушúти, *v.a.*mit Flaum bedecken, *М.*; запушéний, angeflogen. [скáти).
Запýщене, *n.* s. Запустїне (запу-
Запянїлий, *a.* berauscht, berau-
Зáпясть, *f.* Nabe, *f.* [schend, *Ст.*
Зáпясте, *n.* Fusswurzel, *f.* (tarsus); 2) s. Прáпісток. [geh., es bildend.
Запáстний, *a. Пол.* zum запáсте
Запáтая, s. *a. f. ГШ. Оц.* s. Зáпинка 2). [marken, *Фр.*
Запятнáти, *v. a.* stempeln, brand-
Зáпяток, -тка, *m.* Hinterleder, Afterleder (am Stiefel), *n.*
Зáра, *f. Gr.* 30 Art Kraut.
Зарáбляти, s. Заробúти.
Зарáда, *f.* Abhilfe, *f.* getroffene Anstalten; Rath, *m.*
Зарáдити, зарáджувати, *v.a.* Rath schaffen; R. geben; abhelfen, vorbeugen; — ся sich Rath schaffen; у когó sich bei jmdm Raths erholen; загáдано, зарáдано *Ос.* (61) XII. 55 ist ein Beschluss gefasst, e. Rathschlag gemacht.
Зарáдний, *a. П. n.* 40 Rath schaffend, abhelfend, vorbeugend; betriebsam.
Заражáти, заразúти, зарáжувати, *v. a.* anstecken; verpesten.
Зáраз, заразíськи (-ко) *Ф. adv.* alsogleich, gleich, alsbald, bald; 2) eben jetzt *1Г.* [untereinem, zugleich.
За-рáз, зарáзом, *adv.* auf einmal;
Зарáза, *f.* ansteckende Krankheit, Pest, Seuche, *f.*; 2) grössere Sommerwurz (Orobanche major) *Вол.* — зарáзиха Or. epithimium.
Заразлúвий, зарáзний, *a.* ansteckend, epidemisch [kende Eigenschaft.
Заразлúвість, -ости, *f.* anstek-
Зарáйдати, *v. a.* §. verunreinigen; 2) s. Рáйдати.
Зарáлити, зарáляти, *v.a.*s. Рáлити.
Зáран, *adv.* s. Зáвтра.
Зарáне, (*d.* -áнечко), *n.* зарáнок, *m.* Morgenfrühe, Morgenzeit, *f.* früher Morgen; по-зарáнки am frühen Morgen.
Зарáнїй, *a.* — сьвіт der morgende Tag *Л.* 27; 2) зарáнїй 48, зарáньше *compar. adv.* früher, zeitiger (рáньше).
За-рáнї, *Левч.* за-рáння *Ш.* I. 235 früh, in der Frühe; 2) rechtzeitig.
Зарáнний, *a. В.* früh, frühzeitig.
Зарастáти. s. Заростú.
Заратувáти, *v. a.* jmdm zu Hilfe

kommen; — ся у кого́ bei jmdm Hilfe, Aushilfe, Beistand finden.

Зарахо́ване, *n.* das Sichverrechnen.

Зарахува́ти ся, sich verrechnen; * sich irren.

За́рва, *f. У.* zerrissene Bergsteile, überhängender Fels, Absturz, steiler Abhang; — зарва́ла ся ein Wolkenbruch stürzte herab; 2) * Veranlassung zum Zwist; Fehde, *f.*

Зарва́ти, зарива́ти, *v. a.* erwischen, erhaschen; кого́ на скілько гро́шей jmdm leihweise abschwindeln; 2) — ся *M.* II. 112 sich hineinreissen; zusammenstürzen, einbrechen; *b*) s. Порива́ти ся; 3) *v. n.* s. Зна́дити ся.

Зарді́ти, *v. n. gr. Ko.* 181. — ся sich röthen, s. Запалені́ти.

Зарева́ти, заревти́ *Ш.* I. 245. 210 erdröhnen, erschallen; 2) zu brüllen anfangen.

За́рево, *n.* Glanz, Abglanz, *m. Пу.*

Зарегота́ти ся, s. Регота́ти ся.

Зарети́ти ся, *Wgr.* 111 s. Посвари́ти ся.

Заречи́, s. Заріка́ти.

Зарешто́ваний, *a.* vergittert.

Заржа́віти, *v. n.* verrosten; заржа́вілий, *a.* verrostet, rostig.

Заржа́ти, *v. n.* zu wiehern anfangen; до кого́ jmdn anwiehern.

Зарибля́ти, *v. a.* mit Fischbrut besetzen.

Заригльова́ти, *v. a.* verriegeln.

Зарида́ти, s. Рида́ти.

Зарика́ти, *v. n.* s. Заряча́ти.

Зари́стий, *a. Пол.* s. Лучи́стий.

Зарисува́ти, *v. a.* папір mit Zeichnungen ausfüllen; 2) — ся (сті́на́) einen Riss bekommen.

I. Зари́ти, зарива́ти, *v. a.* verscharren, vergraben; einwühlen; — ся sich — —.

II. Зари́ти ся на щось *K.* (*Пр.* IX. 461) nach etw. lüstern sein.

Заряча́ти, *v. n.* s. Зарева́ти 2).

Зарі́бки, *pl.* s. Заро́бок.

Зарі́бний, *a.* Arbeiter-, -і гро́ші erarbeitet, verdient.

Зарі́бник, *m.* Arbeiter, Taglöhner, *m.*

Зарі́бниця, *f.* Arbeiterin, Taglöhnerin, *f.*

Зарібни́чий, *a.* стан Erwerbsstand, *m. Пар.*

Зарівна́ти, зарі́внювати *v. a.* ebnen, gleich machen; хати́ зарівна́ла вода́ d. Wasser stieg haushoch.

Зарі́вний, *a. B.* gleich, gleichmässig.

За́ріг, -о́гу, *m.* s. Заро́же.

За́рід, -оду, *m.* Keim, Fruchtkeim, *m.*

Зарі́дко, *adv.* selten.

Зарі́дливий, *a.* fruchtbar, *M.*

За́різ, *m.* за́різка, *f.* Einschnitt, *m.* Kerbe, *f.* Schnitt, *m.* Schnittfläche, *f. Ha.*; 2) зарі́з, *m.* зарі́зь, *f.* das Abschlachten, Niederhauen; на зарі́з гна́ти zur Schlachtbank treiben.

Зарі́за, зарізя́ка, *m.* Kehl- Gurgelabschneider, Mörder, *m. Ko.* 178.

Зарі́зати, зарі́зувати, *v. a.* einschneiden, kerben; 2) schlachten, stechen; — ся sich die Kehle abschneiden; * sich zugrunde richten.

Зарі́зи, *pl. N.* e. Berges.

За́рік, *m. He.* — да́ти, положи́ти einen Schwur, ein Gelübde thun etw. nicht zu thun, sich einer Sache zu enthalten.

Заріка́ти, *v. a.* s. Чарува́ти; 2) — ся schwören, angeloben etw. nicht zu thun, etw. ab- verschwören; *b*) sich verreden *Mi.* IV. 207.

Зарі́не, зарі́нче, *n.* зарі́нок, -нку, *m.* Uferstelle, wo das Gerölle sich ablagerte, Schotterbank, *f.*

За́рісль, *f. Св.* s. Гуща́вина; s. За́росль.

Зарісни́к, *m. B.* Buschwerk, *n.* [*Пол.*

За́ріст, -росту, *m.* Haar-wuchs, *m.*

За́ріст, -рости, *f.* Gestrüppe, *n.* mit Buschwerk verwachsener Ort, (*Фр.*).

Зарі́ти, *v. n.* s. Зорі́ти.

Зарічани́н, *m. Me.* 37. *Л.* 43 (*pl.* -а́не) зарі́ча́нка, *f. H.* 66 Einwohner, *m.* (-in, *f.*) jenseits des Flusses.

Зарі́че, *n.* Land, *n.* Gegend jenseits des Flusses, *f.*

Зарі́чки, *pl.* s. За́рік; — ки́нути в запічки das Gelübde (etw. nicht zu thun) missachten.

Зарі́чливий, *a.* der ein Gelöbnis gemacht hat (etw. nicht zu thun: на щось).

Зарі́чний, *a.* jenseits des Flusses.

Заріша́ти, (-и́ти), *v. a.* den Schluss machen, *M.*+*Б.* 57; das entscheidende Wort sagen.

Зармути́ти ся, *Гол.* III. 490 s. Засмути́ти ся.

Зармýток, -тку, *m. Гол.* III. 132. s. Сму́ток.

За́рний, *a. ЛД.* — луч glänzend

За́рно, *adv. P.* II. 209 — ста́ло ему́ er ward lüstern nach etw.; s. За́видно.

Зароби́ти, зарobля́ти, *v. a.* erar-

beiten, dh Arbeit erwerben, verdienen; на чім woran verdienen, profitieren; 2) тісто & einrühren, einmachen; — ся sich hineinarbeiten; *b)* dh schwere Arbeit siech werden, sich abarbeiten.

Заробіток, -тку, *m.* s. Заробок.

Заробітчанин, *m.* *Н.* 235 s. Зарібник. [*m.* *Term.*

Заробкование, *n.* Erwerbszweig,

Заробковий, *a.* Erwerbs-.

Заробковість, -ости, *f.* Erwerbsgeschäft, *n.* *Term.*

Заробкувати, *v. n.* als Arbeiter, Taglöhner erarbeiten, verdienen.

Зароблениина, *f.* erarbeitetes Geld, Tagelohn, *m.* *Фр.*

Заробок, *g.* заробку, *m.* das Erarbeiten; Verdienst, Erwerb, Dienstlohn; *pl.* Lohnarbeit.

Заробочий, *a.* *Под.* Arbeits-.

Зародити, *v. a.* erzeugen, hervorbringen; viel Früchte (садовина etc.) bringen, reichen Ertrag geben; — ся hervorgebracht, erzeugt werden, entstehen.

Зародний, *a.* *T.* keimend, embryonell, anfänglich. [*f.* (spora) *B.*

Зародник, *m.* Keimkorn, *n.* Spore,

Зародовий, *a.* -е житє *Фр.* Keimleben, *n.*

Зарожє, *n.* abgelegener, einsamer Ort.

Зарозумілець, -лця, *m.* *Пол.* зарозумілий, *a.* eingebildet, voll Eigendünkel, der Dünkelhafte.

Зарозумілість, -ости, *f.* Einbildung, *f.* Dünkel, Eigendünkel, *m.*

Зароїти ся, *Кн.* übervoll werden, schwärmen; in Schwärmen auffliegen.

Зарок, *m.* *Кч.* 66 *Ст.* s. Зарік.

Заронити, (-няти), *v. a.* fallen lassen, verlieren; * — ся wegen magerer Kost schlecht aussehen.

Заросити, зарошувати, *v. a.* mit dem Thaue nass machen, be-,umthauen befeuchten; — ся vom Th. nass werden.

Зарослъ, *f.* *С.* II. 170 e. von Bäumen bewachsener Ort.

Зарости, *v. n.* verwachsen, bewachsen; він заріс der Bart ist ihm stark gewachsen; зарощений, *ptc.* ver-, über-, bewachsen.

Заросточка, *f.* *Ч.* V. 1118?

Зарося, (-є), *n.* die Landschaft hinter dem Fl. Рось; *adj.* заросянський.

Заруб, (*d.* зарубок), *m.* зарубина зарубка, *f.* Kerbe, *f.* Einschnitt, Anschnitt, *m.*; 2) s. Засік; 3) *m.* * Merkmal, *n.* Charakter, *m.* *Ваг.* [ne, *f.*

Заруба, *f.* Scheidewand in der Scheu-

Зарубати, *v. a.* einhauen, einhakken; 2) niederhauen.

Зарубити, *v. a.* хустку etc. umsäumen, mit einem Saum einfassen.

Зарублик, *m.* Gliederschnürchen, *n.* (Nodosaria). [(Crenatula).

Зарубничка, *f.* Kerbmuschel, *f.*

Зарубок, -бка, *m.* Saum, *m.* *Ков.*

Зарубчастий, *a.* s. Карбований, *B.*

Зарука, *f.* *Мс.* 124 *К.* s. Порука; Verpflichtung, *f.* Haftobject, *n.* *Шар.* під заруку zur Bürgschaft, zur Garantie; 2) s. Заручини. [*Гол.* III. 234.

Зарукований, *a.* s. Зарученийй

Зарути, зарусити, *v. n.* Schrei der Klage, des Entsetzens von sich geben.

Заруxати, *v. a.* *ВБ.* s. Порушити.

Заруч, *adv.* als Caution, als Deposit, *Пс.*

Заручати, заручити, *v. a.* verbürgen, bürgen; 2) verloben.

Зарученe, *n.* s. Зарука; 2) s. d. folg.

Заручини, *pl.* Verlobung, *f.* Verlöbnis, *n.* [Sicherstellung, *f.* *Пс.*

Заручний, *a.* лист † Urkunde zur

Заручники, *pl.* das Gefolge des Bräutigams bei den заручини *Ч.* IV. 94); 2) *sgl.* *Пс.* Bräutigam; 3) s. Ручитель. [s. Ручителька.

Заручниця, *f.* *Пс.* Braut; *f.*; 2)

Зарюмати, *v. n.* s. Заплакати.

Заря, *f.* Röthe am Himmel, *f.*; 2) Lichtnelke, *f.* (Lychnis chalcedonica).

Зарябіти, *v. n.* roth werden.

Заряд, *m.* Verwaltung, Leitung, *f.*; як кому заряд *Ф.* wie es jmds Gewohnheit ist, wie es sich schickt, ziemt; 2) Ladung e. Gewehrs, *f.*

Зарядити, заряджувати, *v. a.* anordnen, Anstalten treffen, bestimmen, fügen; festsetzen, behaupten, fest beschliessen, *Кн.*; 2) заряджувати чим etw. verwalten; 3) страву (сметаною etc.) einmachen; руже laden.

Зарядка. *f.* s. Сметана. [2) s. d. folg.

Зарядник, *m.* *Пу.* s. Строїтель;

Зарядчик, *m.* Dirigent, Commissär, *n.*

Зарязь, *f.* rothblühendes Habichtskraut (Hieracium aurantiacum) *B.*

Заря́ти ся, Ч. III. 475 sternenhell werden.

Зась, зас, *adv. П. n.* 12 *Luts. gr.* 156 s. Знов, опя́ть; 2) —, за́сї тобі від то́го hast hier nichts zu schaffen *Пом.* III. 55.

Заса́да, *f.* Grundsatz, *m.* Princip, *n.* 2) Hinterhalt, *m.* заса́дою ста́нути im Hinterhalt sich aufstellen, *C.* II. 242.

Засаджа́ти, засади́ти, заса́джувати, *v. a.* ansetzen, wohin setzen, auf-, anstecken; pflanzen, setzen, stecken, bepflanzen.

Заса́дка, *f. К.* s. Заса́да 2).

Заса́дний, *a.* haltbar, dauerhaft, tüchtig, stark; 2) stettig, anhaltend: зима́; -е пра́во Staatsgrundgesetz, *n. Гуш.*

Заса́дність, -ости, *f.* Haltbarkeit, *f. У.*

Заса́дчичок, -чка, *m.* s. По́мкробок *К.* II. 32.

Заса́пати ся, nach Luft schnappen, [keuchen.

Засватáти, s. Посватáти.

Засви́нити, *v. a.* wie e. Schwein etw. besudeln.

Засвистáти, *v. n.* anfangen zu [pfeifen.

Засвитáти, *v. n.* tagen, dämmern, vom Aufgehen des Lichtes.

Засьвідче́нє, *n.* Zeugenschaft, *f.* Zeugnis, *n. Нс.* Denkmal, *n.*

Засьвідчити, *v. a.* bezeugen; — ся *Кн.* s. Переконáти ся.

За-сьвіжа, *adv.* frisch.

За́сьвіт, *m.* Tagesanbruch, *m.*

Засьвіти́ти, засьвічувати, *v. a.* сьвічку anzünden, anstecken; Licht machen; — ся anfangen zu leuchten; hell, licht werden. [Tage *Ш.* I. 106.

За-сьвітла, *adv.* beim Licht, bei

Засвоі́ти, *v. a.* собі що sich etw. zu-, aneignen *Кн. Мак.*

Засьвя́гнути, *v. n.* Durst, Trokkenheit empfinden, u. dadh in Abspannung kommen.

Заселе́нниця, *f. У.* Bewohnerin, *f.*

Засели́ти, заселя́ти, *v. a.* mit Einwohnern besetzen, ansiedeln; — ся sich ansiedeln; — в довги́ in Schulden verfallen. [II. 415.

За́селок, -лка, *m.* Vorwerk, *n. Mi.*

Заси́вiти, *v. n.* grau werden.

Заси́дженє, заси́дїнє *n.* Ersitzung, *f.*

Заси́дїти, заси́джувати, *v. a.* dh längeres Sitzen, Wohnen etc. worauf sich Recht erwerben, etw. ersitzen; заси́джене пра́во ersessenes Recht; — ся zu lange wositzen, ausbleiben (u. darüber etw. vergessen); *b*) vom Sitzen steif werden.

Засилáти, *v. a.* weit wegschicken; 2) zu jmdm schicken; — си до дївчини Brautwerber schicken.

Засили́ти, (-ля́ти, -си́лювати), *v. a.* ни́тку в го́лку einfädeln; мо́туз, ланьцу́х etc. anschlingen, anheften.

Заси́лка, (-си́вка), *f.* Schlupfe, *f.* Oehr zum Einziehen einer Schnur, (*B.*), *n.*

Засилко́вий, *a.* -а ассоция́ция Vorschuss-Verein, *m. Т.*

Заси́лок, -лку, *m. Гол. pl.* за́силки *Вах.* Unterstützung, Aushilfe, *f.*; Subsidien, *pl.*; 2) за́силка, *f. Зг.* Nahrung, Erfrischung, Labung, *f.* [засипáти II.

Засинáти, *v. n. M.* s. Засну́ти,

Засини́ти, *v. a.* blau färben; заси́нїти, *v. n.* blau werden, b. anlaufen.

I. Засипáти, заси́пувати, *v. a.* zu-, ver-, überschütten; порошко́м — einstäuben, bedupfen.

II. Засипáти, засипля́ти, *v. n.* einschlafen; засипну́ло мя es überkam mich der Schlaf. [zu zischen.

Засипіти, *v. n.* grimmig anfangen

За́сипка, *f.* Graupen etc. zum Hineinthun zu e. Speise. [zu sprechen, (*B.*).

Заси́пнути, *v.n.* anfangen zischelnd

Засиротї́ти, *v.n. Левч.* s. Осиротї́ти.

Засити́ти, *v. a.* hineinstecken, *Левч.* — ся versinken u. sich in Wasserpflanzen verwickeln (в грязь), *b*) satt u. fett werden, daher nicht mehr essen wollen.

Заситкувáти, *v. a.* verblenden (в у́лiю о́чко).

Засихáти, s. Засо́хнути.

Засия́ти, *v. n.* anfangen zu leuchten, aufleuchten, erglänzen.

За́сiб, -обу, *m.* Vorrath, *m.* мáти ся при засо́бі sich gut womit versehen, versorgen.

Засiбни́й, *a.* mit reichlichen Vorräthen, wohlhabend, reich an etw. в щось *B.*

За́сїв, *m.* засїванє, *n.* засївок, *m. B.* das Säen, Besäen; 2) Satt, *f.* за́сївки *pl.* Ackergründe, *pl. Пiс,*

Засївáти, *v.a.* besäen; в щó ein- säen.

Засївни́к, *m.* Saatschnellkäfer, *m.* (Elater agriotes), *B.*

За́сїд, *m.* das Sichhinsetzen; s. За́хiд

2): за одни́м засї́дом; 2) Grundstück, *n.*
Засї́да. *f. Ру.* Hinterhalt, *m.* s. Заса́да 2).
Засїдане, *n.* Sitzung, Session, *f.*
Засїда́тель, *m.* Beisitzer, Assessor, *m. С.* I. 161.
Засїда́ти, засї́сти, *v. a.* мі́сце кому́ jmds Platz unrechtmässig besetzen; *v. n.* einen Sitz einnehmen, sich wohin setzen, wo Platz nehmen; — десь wo Sitz u. Stimme haben, Beisitzer sein; до чо́го, до робо́ти sich an die Arbeit machen; на кого́ sich in Hinterhalt legen, auflauern; 2) — ся sich niedersenken, einsinken, einfallen.
Засї́джене, *n. Term.* s. Заси́джене.
За́сїдка, *f.* Treibjagd, *f.* 2) s. Заса́да 2); Anstand, *m.* піти́ на -дку auf den A. gehen, um das Wild schussgerecht zu erwarten.
Засї́к, *m.* засї́ка, *f. Левч.* Abscheurung (dh Verschläge) in e. Magazine, Banse, *f.* Art Kornkasten, *m.* Bretterfach, *n.*; 2) Verhack, Verhau, *m.*
Засї́пати ся, *Мх.* zu sehr u. zu früh seine Kraft anstrengen.
Засїпти́ ся, *Кв.* 276 s. Заса́пати ся.
За́сїч, засї́ча, *f. У.* засї́че, *n.* Verhau, Wall, *m.* Schutzwehr, *f.* [peitschen.
Засїчи́, *v. a.* fast zu Tode hauen,
Засїя́ти, s. Засия́ти.
Засї́яти, s. Засїва́ти.
Заскавуча́ти, s. Скавуча́ти.
Зака́кувати, *v. n.* s. Заско́чити: 2) коло кого́ dh zuvorkommendes Benehmen (dh Umspringen) jmds Gunst zu erhaschen streben.
Заска́лити, *v. a.* о́чи *МШ.* (*vgl.* Ви́скалити) die Augen weit aufreissen; — ся sich e. Splitterchen einstechen.
Заскара́ти, (-и́ти) ся, *Фр.* schwören.
Заска́ржене, *n.* Verklagung, *f. Term.*
Заска́ржити, *v. a.* verklagen.
Заскарубі́ти, (-ру́бнути -рупі́ти) *v. n.* mit e. Schale, Rinde, Kruste überwachsen, sich überziehen, s. umgeben, verharschen; *ptc.* заска́рблий *Ос.* (62) X. 114. [schen, zu quirren.
Заскварча́ти, *v. n.* anfangen zu zi-
Засквердни́ти, *v. a.* beschmutzen, beflecken. [(затя́ти) *Kol.* I. 287.
Заскепа́ти в скри́пку s. Загра́ти
Заскепи́ти, *v. a. Левч.* s. Заскали́ти ся.
За́ськи, *adv.* s. Зась, за́сї 2).
Заскиглї́ти, *v. n.* kreischen, *Фр.*
Заскі́рний, *a.* unter der Haut, unter der Rinde befindlich, unterhäutig; -а вода́ (в земли́) Oberwasser, *n.*
Заскі́рник, *m.* s. Зашкі́рник.
За́склеп, *m.* Verwölbung; 2) Einspinnung der Raupen, *f.* Cocon, *n. В.*
Засклепи́ти (-пля́ти), *v. a.* zu-, ver-, über-, einwölben, überziehen, zudecken, -schliessen; — ся sich schliessen, sich einspinnen; verharschen.
За́клепка, *f.* s. Ку́колка. [schliessen.
Заскоби́ти, *v. a.* in Klammer ein-
Заскобли́ти, *v. a.* s. Заструга́ти; 2) Заскребта́ти.
Заскобота́ти, *v. a.* kitzeln.
Заскорби́ти, *v. a.* betrüben, *ГЕ.*
Заскоро́дити, (-ро́джувати), *v. a.* mit der Egge bearbeiten, eggen.
Заскору́злий, *a.* verschroben.
Заско́ря, *adv. Зг.* s. Чим ско́рше.
Заско́чити, *v. n.* bis wohin springen; hinter etw.; ein- springen, einfallen; *v. a.* *кого́ überraschen, überrumpeln; доро́гу кому́ jmdm den Weg verennen.
Заскребта́ти, *v. a.* ab- schaben.
Заскрегота́ти (-тї́ти), заскри́зькати, *Зг. v. n.* anfangen zu knirschen (mit d. Zähnen).
Заскрипі́ти, *v. n.* knarren.
Заслабі́ти, засла́бнути, *v. n.* krank werden, erkranken. [tion, *f.*
Засла́не, *n.* Verbannung, Deporta-
Засла́нець, -нця, *m.* der Verbannte, Deportirte, *Кн.* [verweisen, verbannen.
Засла́ти, *v. a.* weit wegschicken,
Засли́нивець, -вця, *m.* Geifermaul, *n.* [decken, bespucken.
Засли́нити, *v. a.* mit Speichel be-
Засли́ти, *v. n.* einen Ruf erlangen, berühmt werden, s. Сли́ти *Оц.* §. 206.
Заслїди́ти, *v. a. Гол.* III. 440 erspüren.
За́слін, -о́ну, *m. Зг.* за́слінка, *f.* s. Засло́на; 2) Blendfenster, *n. Пар.*
Заслїпи́ти, заслїпля́ти, *v. a.* blenden, verblenden; — ро́зум verdummen.
За́слїпка, *f.* wälzendes Doppelloch, (Diplostomum volvens).
Заслї́плене, *n.* Verblendung, *f.*
Засло́вина, *f.* за́словок, -вку, *m. Зг.* Bedingung, *f.*
Засльоже́ний, *a. Ф.* bethränt.

Заслона, (d. заслонка R. 12) f. Vorhang, m. Gardine, f. Schirm, Schleier, m. Hülle, f.; 2) Schutz, m.; 3) Deckmantel, m. K.

Заслонити, заслонювати, v.a. verhüllen, verschleiern; verdunkeln; комý jmdm das Licht vertreten, im Lichte stehen; 2) decken, schützen.

Заслотити ся, vom langwierigen, regnichtem Wetter; -ило ся es trat Regenwetter ein. [служенина.

Заслýга, f. Verdienst, n.; 2) s. Заслуговий, a. Пар. s. Заслýжний.

Заслýгувати, заслужити, v. a. щось verdienen; 2) erwerben; — ся коло чогó sich um etw. verdient machen, sich Verdienste erwerben; b) заслужила ся самá Слýжба die heil. Messe fieng von selbst an Ч. III. 443; заслужéний, verdient; avancirt (gr.).

Заслуженина, заслужина Ч. V. 1023; заслужчина, f. der verdiente Lohn, Dienstlohn, m. Verdienst, m.

Заслужéність, Term. заслуговість, Пар. -ости, f. Verdienstlichkeit, f.

Заслýжний, Term. заслужительний, a. verdienstlich, Verdienst-, verdienstvoll, lohnend. [ganz aufgehen.

Заслýхати ся чогóсь, im Zuhören

Заслýшний, a. Зак. von Belang, beachtungswert.

Заслюбити, v. a. когó jmdn verehelichen; — ся sich — Term.

Засмáгнути, v. n. braun werden wegen Trockenheit; засмáглий, a. He. gebräunt.

Засмáжити, (-жувати), v.a. schmoren, einprägeln, einbrennen, rösten.

Зáсмажка, f. s. Зáпражка.

Засмакувáти, v. n. комý jmdm schmecken; в чім an etw. Geschmack od. Wohlgefallen finden. [anbrennen.

Засмалити, засмáлювати, v. a.

Засмальцювáти, v. a. mit Fett beschmutzen.

Засмáркати, v. a. mit Rotz beschmutzen; — ся rotzig sein.

Засмарувáти, v.a. zu-verschmieren.

Засмердíти, засмéрджувати, v. a. mit Gestank erfüllen; — ся stinkend werden; засмéрджений gestänkert, stinkend.

Засмикати, v. a. verzupfen, verzausen.

Засьмітити, v. a. mit Kehricht verunreinigen.

Засьміяти ся, auflachen; lächeln.

Засмолити, v. a. verpichen, theeren; — ся sich anschwärzen.

Засмутити, засмýчувати, v. a. betrüben, traurig machen; — ся sich betrüben, traurig werden. [werden.

Засмутнíти, v. n. traurig, betrübt

Заснадíти, v. n. He. (Кож. 33)?

Заснидíти. v. n. flau, matt werden; 2) schimmelig werden, Ст.

Зáснівка, f. Кв. 64. Anschrote, f.

Зáсніт, m. засвíта, f. засвíчене, n. Verdorbenheit, Verkümmerung, f.

Засні̂тити, засні̂чувати ся, mit снітий (Fäule, Faulbrand) sich anfüllen, verfaulen, verderben, verkümmern.

Зáсні̂ток, -тку, m. etw. Verkümmertes, Verdorbenes; 2) s. Зáпорток; 3) s. Зáвязок Embryo; 4) pl. Hungerzwetscken, pl.

Заснóва, f. Weberzettel, m.; 2) Grundzug; Inhalt, m. B. Шар.; Unterlage, f. Entwurf, m. Пар.

Засновáти, заснóвувати, v.a. пряжу ein Gespinst, e. Garn aufspinnen, aufziehen, anzetteln; 2) gründen.

Заснóвини, pl. T. Grundlagen, pl. 2) Grundsteinlegung, f. s. Заклáдини.

Зáсновок, -вку, m. Keim, m. erster Ansatz, Grundsatz, m. Grundlage, f.

Засновити, v. a. verriegeln.

Заснýти, v. n. einschlafen, einschlummern; entschlafen, entschlummern (sterben).

Засобити, Ст. засобляти, Пар. v.a. когó чим versehen, versorgen; helfen, heilen. [Gelder, pl. Term.; 2) s. Засíбний.

Засóбний, a. -і грóші Verlags-

Засóбниця, f. Vorrathskammer, f. Magazin, n. Term. [(B.), m. [за собóю].

Засóбок, m. Hintertheil beim Hemd

Засóв, m. Ort wo Felsen hinabrutschten, Rutsche, f. Ф. [verdüstern, schmollen.

Засовити ся, Зг. wie eine Eule sich

Засолити, v. a. salzen. [versüssen.

Засолодити, (-лóджувати), v. a.

Засопти ся, s. Засáпати ся Кч. 204.

Засорóмити, v. a. beschämen; — ся sich schämen, schamroth werden.

Засóхнути, v. n. ver-, eintrocknen; засóхлий vertrocknet, verdorrt.

Засо́хтувати, *v. a.* zurecht machen.
За́спа, *f.* Verschüttung von Sand od. Schnee,Sanddüne, Schneewehe,*f.*-haufen, *m.*; 2) s. За́сипка.
Заспа́ти, *v.a.*verschlafen; versäumen.
Заспи́нниця, *f.* Art Krankheit, *K.*
Засписува́ти, *v. a.* das Bajonett auf das Gewehr pflanzen. [dium, *n. K.*
За́спів, *m.* Vorgesang, *m.* Praelu-
Заспіва́ти, *v. a.* singen, vorsingen.
За́спіл, (-ль), *adv.* gemeinschaftlich, zusammen; 2) jederzeit, immer; про — s. Про бу́ддень; три дни в за́спіл volle drei Tage nacheinander.
За́спір, -ору, *m.* Hader, Streit, *m.* *Mi.*II.10 входи́ти в —,*Піс.* [gleichung,*f.*
Заспоко́єнє, *n.* Beruhigung; Be-
Заспокоїти, заспоко́ювати, *v. a.* beruhigen, etw. friedlich abmachen; довг — ausgleichen; 2) — ся *C.* I. 114 s. Успокоїти ся.
Заспори́ти, *v. n.* und — ся den Streit anfangen, in Streit, Zwist gerathen; Wettstreit unternehmen.
Заспосо́бити, *v. a.* einrichten, anstellen, zurecht machen.
Засприсува́ти,*v.a.* mit der сприса auseinander stemmen, -spreizen.
Засрюбува́ти, *v. a.* zuschrauben.
Засса́ти ся, sich fest ansaugen, — anschlagen.
За́став, *m.* Pfandstück, Pfand, Unterpfand, *n.*; die versetzte Sache.
Заста́ва, *f.* Schlagbaum, *m.* Stadtthor; Zollhaus, *n.*; на заста́ві стоя́ти als Wacht den Eingang versperren *АД.* I. 217; 2) Fahne, *f. Гол.* III. 422; 3) s. За́став, *P.* II. 21 *Не.*; 4) Bedingung, Verwahrung, *f. До.*
Заста́вити, (-вля́ти), заста́влювати, *v. a.* vorsetzen, vorlegen, vorschieben; versperren; столи́, stellen, setzen; — — стра́вами besetzen, vollstellen; ла́пку eine Falle stellen; во́ду das Wasser abschliessen, abwehren, hemmen; schützen; кого́ до чо́го (до робо́ти) jmdn etw. arbeiten lassen, zur Arbeit anhalten; jmdn veranlassen, anstellen; 2) що versetzen, verpfänden; — ся чим etw. zu seinem Schutze vorhalten, etw. vorschützen; *b*) — ся wetten.
За́ставка, *f.* Schleusenbrett, Schutzbrett, *n.* Klappe, *f.* *їсти на всї заставки́ mit vollem Mund gierig fressen; хропти́ — — schnarchen mit allen Fugen u. Klappen der Rachenhöhle.
Заста́вний, *a.* *Зг.* protegirend, schützend; 2) -а ка́ртка Pfand-, Versatzzettel, *m.*; versetzt.
Заста́вник, *m.* ***Luts. gr.*** 168 der aufträgt, servirt, Aufwärter,*m.*; 2) Pfandgeber,-leiher,*m.Term.*3)Geisel,*m.* [amt,*n.*
Заставни́чий, *a.* уряд Versatz-
Заставщи́на, *f.*s.За́став. [*Gr.* 30.
За́стайка, *f.* підда́ше bei кома́ра
Застали́ти ся, stetig, beständig, anhaltend werden, *H.* 7.; 2) засталя́ти ся *Ko.* 150 zu gewinnen suchen, anstreben.
Застано́ва, *f.* Sperrung, Unterbrechung, Einstellung, *f.* Stillstand, *m.Пар.* 2) s. За́став *Кн. Левч.*; 3) * — застано́вленє,*n.*Ueberlegung, *f.*Nachdenken,*n.B.*
Застанови́ти, (-вля́ти), *v. a.* s. Заста́вити 1), aufhalten, hemmen; кров stillen; einstellen: випла́ту; 2) verpfänden, versetzen *Кв.* 406. *K.* I. 206; 3) — ся erwägen, worüber nachdenken, in Bedacht nehmen: над чим.
Застано́вка, *f.*s. Застано́ва 1) *Под.*
Заста́нути, *v. a. Ф.* s. Заступи́ти schützen; 2) кому доро́гу sich jmdm in den Weg stellen.
Застари́ти, *v. a.* + *M.* alt machen.
Застарі́ти ся, alt werden, einwurzeln; застарі́лий, *a.* eingealtet, verjährt, eingewurzelt.
Заста́ти, *v. a. Иг.* 60 besetzen, bestellen; 2) antreffen, betreffen.
Застели́ти, (-ля́ти), засте́лювати, *v. a.* decken: стіл; bedecken, bestreuen; 2) verdecken, beschützen.
Застерега́ти, застеречи́, *v. a.* vorbehalten, sichern, ausbedingen; — ся про́тив чого́, пе́ред чим sich gegen etw. verwahren. [Verwahren.
Застереже́нє, *n.* Vorbehalt, *m.* das
Застива́ти, *v.n.Кв.*57s.Застига́ти I.
I. Застига́ти, засти́чи, *v. n.* kalt werden, erkalten, starr werden; gerinnen; засти́лий, kalt geworden, geronnen.
II. Застига́ти, засти́чи, застигну́ти, *v. a.* *Lutsgr.* 163. *P.* I. 14 erreichen, ereilen, überraschen. [schend,*Вол.*
Застижи́тельний, *a.* überra-
Застиля́ти, *v. a. M.* s. Застели́ти.
Засті́бати, застї́бну́ти, *v.a.*zuhefteln,

zuhaken; — ся *Л.* 4 das Kleid zuknöpfen.

За́стібка, *f.* s. За́стяжка.

За́стівка, *f.* dickflüssiges Eiter, *vgl.* Застива́ти. [стíльний.

Застíвний, *a. Рус. Дн.* 52 s. За-

За́стій, -ою, *m.* застóя, *f.* Stillstand, *m.* Stagnation, Stockung, *f.*

За́стійка, *f.* Treibjagd, *f.*

За́стіл, *m.* **застóла**, застíлка, *f.* Stück Leder womit das Loch in постóли verdeckt wird; 2) застíлка. *f.* Streustroh, *n.*

Застíле, *n.* (*d.* застóлячко *Ч.*IV. 350) der Raum um den Tisch herum, die Sitze hinter dem Tische *Мс.* 158. *Гол.* III. 65.

Застíльний, *a.* bei Tische, Tisch-.

Застíнок, -нка, *m. gr.* Folterkammer, *f. Кн.*

За́стіяти комусь щось s. Затїня́ти.

За́стов, *m. Др. с.* 393 s. За́сув (на за́стві). [den.

Застовпíти, *v. n.* stumpfsinnig wer-

Застогна́ти, *v. n.* anfangen zu ächzen, zu stöhnen. [ходакú.

Застóли, застоля́та, *pl.* s. Постóли

Застолíтний, *a.* über hundert Jahre alt.

Застóльня, *f. Под.* Speisezimmer, *n.*

Засторóга, *f.* Verwahrung *f.* Vorbehalt, *m. У.*

За́сторонка. *f. Не.* s. Запіле, засік 1).

Застóрчити, *v. a. Гр.* s. Застроми́ти.

Застóса, *f.* Leder inwendig des за́пяток, *n.* [wendung, *f.*

Застосóване, *n.* Applicierung, An-

Застосува́ти, *v. a.* applicieren, anwenden, *Term.* s. Приличи́ти.

Застóювати, застоя́ти, *v. a. Не.* чéргу на сами́й пéрід, in erster Linie stehen, den ersten Platz in einer Reihe einnehmen; 2) — ся lange stehen, vom Stehen steif werden (кóнї, чóботи); stehen bleiben, stagnieren; matt werden; застóяний, *a.* in altem Bestand, rückgeschritten; 2) steif.

Застоя́лість, -ости, *f.* s. За́стій, *f. Т.* das Zurückbleiben.

Застраша́ти (-ща́ти), застраши́ти, *v. a.* in Schrecken, in Furcht setzen, erschrecken, bange machen; einschüchtern.

Застрекотíти, *v. n.* zirpen.

Застрига́ти, застри́чи, *v. a.* anscheren, anschneiden.

Застри́кати, (-и́кнути), *v. a.* einspritzen; 2) s. Стри́кати.

Застрíлити, (-лювати), *v. a.* erschiessen, todtschiessen; erlegen.

Застрóйка, *f. Не.* Gebäude, *n.*

Застроїти, *v. a.* anlegen, zurecht legen, zurichten, fertig stellen *АД.* I. 35. *Зап.*; 2) verbauen *С.* II. 16.

Застромéць, -мця́, *m.* Steckmuschel, *f.* (Pinna). [stecken.

Застроми́ти (-мля́ти), *v. a.* ein-

Застромча́к, *m.* Pinnenwächter, *m.* (Pinnotheres). [hobeln.

Застру́га́ти, *v. a.* anschneiden, an-

Заструми́ти ся, hervorrieseln, *Ру.*

Заструпи́ти ся, (von Wunden) verharschen, sich mit einer Kruste, m. einem Schorf überziehen.

Застря́га, *f.* Sumpf, Morast, *m.*

Застряга́ти, (-ява́ти), застря́нути, застря́ти, *v. n. Р.* I. 130 stecken bleiben, gerathen.

Застува́ти, *v. a. М.* II. 118 когóсь перед ким dazwischen hindernd treten, *Левч.* s. Заступа́ти, заслони́ти..

Застугонíти, *v. n.* erdröhnen.

Засту́да, *f.* засту́джене, *n.* Verkältung, Erkältung, *f.* [den.

Застуденíти, *v. n.* kalt, starr wer-

Застуди́ти, засту́джувати, *v. a.* verkälten, erkälten; — ся sich verkühlen; abkühlen, kalt werden lassen.

Засту́кати, *v. n.* anfangen zu klopfen, zu pochen, zu schlagen; 2) *v. a. Р.* I. 46 *Ш.* II. 56 mit Gewalt zum Schweigen bringen, übertäuben, in die Enge, in die Klemme treiben, zwingen; überrumpeln, fest bannen *Не.*; gefangen nehmen; ertappen *Левч.* [des Waldes, *f.*

За́стум, *m. pl.* — лíса *ОА.* 40 Einöde

За́ступ, (*aug.* заступи́ще) *m.* Spaten, *m.* Grabscheit, *n. Р.* I. 18.

Засту́па, *f. Левч.* засту́плене, засту́пане *n.* s. Защи́та; Vertretung, *f.*

Заступа́ти, (-и́ти), засту́пувати, *v. a.* vor jmdn treten, — sich stellen; jmdn vertreten, ersetzen, jmds Stelle vertreten; sich vor jmdn drängen, jmdn in den Hintergrund drängen; дорóгу кому́ den Weg dh Dazwischentreten versperren; 2) *v. n.* кíнь заступи́в das Pferd hat die Stricke vom Gespann vertreten; hat sich v.; заступи́ло ему́ ist taub geworden; 3) — ся ким sich von

jmdm vertreten lassen; b) за кого sich für jmdn einlegen, für jmdn bitten, jmdn beschützen *C.* I. 10.

Заступний, *a.* *Зар.* als Vertreter, vertretend, bevollmächtigt.

Заступник,заступець,-пця,*K.Пар.* заступитель, *До. m.*; Vertreter; Beschützer, Vertheidiger, Fürbitter, *m.*

Заступництво, *n.* Vermittelung, Fürbitte,*f.Пар.* [schützerin,Fürbitterin,*f.*

Заступниця, *f.* Vertreterin; Be-

Заступні, *pl.* *B.* ausgewaschene Löcher, s. Вибоїна. [vertretung,*f.Term.*

Заступство, *n.* Vertretung, Stell-

Застягати, застягнути, *v. a.* zuhefteln, zubinden; — ся sein Hemd — —; zuschnallen.

Застяжка, *f.* das Band, gew. zum Zubinden des Hemdkragens.

Засув, -ва, *m.* (hölzerner) Riegel; hölzernes Schloss.

Засува, *f.* Schlucht, *f.*Geklüft, *n.* *(B.)*

Засувати, засунути, *v. a.* hineinstecken, -schieben; vor- zuschieben, verriegeln; vor- zuziehen; — ся sich verschieben, s. verstecken; verrutschen.

Засувка, *f.* Riegel, Vorschieber, Schubriegel, *m.* [*Пар.*

Засувний, *a.* vorschiebbar, Schub-,

Засудити, засуджувати, *v. a.* verurtheilen, strenge richten.

Засуетити ся, unruhig werden.

Засукати, засукувати, *v. a.* anfangen zu zwirnen; нитку das Ende des Fadens spitz zudrehen; 2) рукави aufschürzen, aufstreifen; 3) s. Заметати *(B.)*.

Засуле, *n.* das Land hinter (jenseits) des Fl. Сула.

Засумувати, *v. n.* — ся traurig werden; за ким чим trauern, (über etw., um jmdn).

Засупружити, *v. n.* *(B.)* in Zwist, in Conflict gerathen, hadern. [stossen.

Засурмити,*v.n.*in die сурми blasen,

За-суха, *adv.* trocken, im trockenen Zustande.

Засуха, *f.* Dürre, Trockenheit, *f.*

Засушечок, -чка, *dim. m.* s. Осушечок, *бсvх.* [trocknen.

Засушити, засушувати, *v. a.* ein-

Засцяти, *v. a.* bepissen.

Засчитати, (защи-), *v. a. Mc.* 359 anrechnen, für etw. halten.

Засябрувати, *v. n.* з ким in nachbarliche Beziehungen mit jmdm treten.

Засяг, *m.* на — каменем auf einen Steinwurf, *Пар.*

Засягати засягнути,*v.a.* кого bis zu jmdm (bis wohin) reichen, langen, jmdn erreichen;ради у кого sich Raths erholen.

Засяне, *n.* das Land (eig. der Stadttheil von Перемишль) hinter dem Fl. Сян (am linken Ufer).

Затабачити, *v. a.* durchs Tabakschnupfen besudeln.

Затавати, *v. n.* einfallen, einsinken; заталий, *a.* eingefallen, eingesunken; concav *vgl.* Поталий.

Затай -зіле, *n.* gelbes Labkraut, Unser Lieben Frau Bettstroh (Galium verum). [lichen, verbergen, verhehlen.

Затаїти, затаювати, *v. a.* verheim-

Затайливість, -ости, *f.* Verschlagenheit, *f.* *Cm.*

Заталанити, *v. a.* (glücklich) erringen,erwerben,erarbeiten, Ч.V.479.*ŻP.*

Заталапати, *v. a.* beschmutzen.

Затамувати, *v. a.* verdämmen; кров stillen.

Затанцювати, *v. n.* anfangen zu tanzen; *v. a.* своє лихо über dem Tanzen sein Ungemach vergessen, es bewältigen, *He.* [gen, trommeln.

Затарабанити,*v.n.*Trommel schla-

Затарабанчити, *v. n.* gellen, kreischen, *E.*

Затарасувати, *v. a.* verrammeln.

Затарахтіти, *v.n.*klappern,rasseln.

Затартарити, затахтарити, *v. a.* §. s. Запропастити.

Затасувати, *v. a.* verdecken, *Cm.*

Затачувати, s. Заточити (ся).

Заташарок, -рку,*m.*?]vertuschen.

Заташлювати, *v. a.* verschachern,

Затвердити, затверджувати, *v. a.* bekräftigen, befestigen; bestätigen; * (собі в памяти) seinem Gedächtnisse einprägen, sich gut etw. merken; 2) gefangen nehmen, *H.* 53. [verstockt.

Затверділий, *a.* hart geworden,

Затверділість, -ости, *f.* Verhärtung, Verstocktheit, *f.* Starrsinn, *m.T.*

Затвердნути, *v. n.* hart werden, sich verhärten.

Затвір, -ора, *m.*Verschluss; Schlussdeckel (в улию) *m.*; 2) Gefängnis, *n.*

Затвíрний, *a.* verschliessbar; rings ver-, umschlossen, *Кл.*
Затвíрник,(-твóр-),*m.*Einsiedler,*n.*
Затворáк, затвóрник,*m.*Verschlussstock, *m.* (ўлий).
Затворúти, *v. a.* zu-, verschliessen; 2) einschliessen, einbegreifen, zum Inhalt machen, *Зг.* [Затворáк.
Затворóвий, *a.* пень, (ўлий) s.
Затвóрчий, *a.* мўскул Schliessmuskel, *f.* Schliesser, *m.*
Затé, *adv.* dafür; hingegen, *Щог.*
Затéка, *m. f.* ein Hergelaufener, *vgl.* Зáволока. [läuten, zu klingeln.
Зателéнькати, *v. a.* anfangen zu
Зателéпанка, *f.* Sudlerin, die sich beschmutzt hat.
Зателéпати, *v. n.* ким s. Телéпати; 2) s. Заталáпати; 2) — ся кудá hintrotteln.
Зателепувáтий, *a. Не.* schmutzig, sudelhaft, gemein, plump, (*Пр.* III. 263).
Затéльник, *m.* der vordere Theil des Wagenkorbes (півкóшок).
Затемнúти, затéмнювати, затемрúти, *Ст. v. a.* verdunkeln.
Затеплíти, *v. n.* warm werden.
Затерáти, затéрти, *v. a.* einreiben, verreiben; 2) einmaischen; *— рўки до чóго die Hände wozu reiben; 3) verwischen; спрáву vertuschen.
Затеркотíти, затерчáти, *v. n.* s. Зачúркати. [zäunen.
Затернúти, *v. a.* mit Dornen um-
Затéрпнути, *v. n.* steif werden (ногá etc.).
Затесáти, *v.a.* anzimmern, anspitzen, zuspitzen; — ся * sich heimlich hineindrängen; -dringen *М.+Б.* 102.
Затетерíти,*v.n.*s.Задеревíти,(*Фр.*).
Затечú, s. Затїкáти 2).
Затиблювáти, *v. a.* mit den тúблї zusammenschlagen.
Зáтика, *f.* s. Зáставка (в млинí).
Затикáльний, *a.* verdeckbar.
Затúкати, *v. a.* гóлову, стрíху etc. вілєм bestecken, — ся *vgl.* Обтúкати ся, закосúчити.
Затикáти, заткáти, *v. a.* zu-, verstopfen, zustöpseln.
Затúле, *n.* Hintergebäude, *n.* Officin, *f.* на -лю im H.; 2) Hintergrund, *m.Ф.*
Затилкóвий, *a.* zu затúлок geh.

Затúльний, *a.* Hinter-, hinterwärts -і двéрі Hinterthür, *f.*
Затúлок, -лку, *m.* Hinterhof, Hinterhaus, *n.* *Ч.* IV. 91. *У.*; 2) Hinterkopf, *m.* *АД.* II. 93, Nacken, *m.*
Затúм, *conj.К.*infolge dessen;also*H.*I,
Затимчасóвий, *a.* derzeitig, provisorisch. [rohr), *f.*
Затúн, *m.* Wehre, Wand (aus Schilf-
Затинáти, *v. a.* s. Затáти; — (Гóрлиції) wacker tanzen etc.; 2) по нїмéцки Deutsches im Sprechen einmischen; — ся в бéсїдї stottern, stocken.
Затинúти,*v.a.*umzäunen,ummauern.
Затúнчивий, *a.* hartnäckig, eigensinnig *ВГ.* 143. *vgl.* Затáтий.
Затúнщик, *m. К.* Maurer, Arbeiter bei Festungswerken, *m.*
Затúр, *m.* Maische, *f.*
Затирáч, *m.* затирáчка, *f.* Schlichthobel, *m.* -eisen zum Ausglätten, *n.*
Зáтирка, *f.* s. Стúранка.
Затирлúкати, *v. n.* schlecht auf e. Instrument spielen, klimpern; — щось dadh etw. verdienen.
Затискáти, затиснўти, *v.a.* einzwängen; pressen, zudrücken.
Затихáти, затúхнути, *v. n.* still werden, sich legen (бўря).
Затúчúти, *v. a.* пóле, ўлицю etc. mit einer тúчка das Betreten, Befahren etc. von etw. verwehren.
Зáтичка, *f.* Stöpsel; 3) Radnagel, *m.*; 3) затúчка, *Ф.* Blume, zum Einstekken in die Haarflechten, *pl.* Zierblumen, *vgl.* Косúця.
Зáтиш, *f.* зáтúшок, *m.* Stille, *f.* vor dem Winde gedeckter, geschützter Ort, Ruheplatz, -winkel, *m.* stilles Plätzchen; в затúшку im Stillen, im Verborgenen, ruhig *Ш.* I. 264.
Затишúти, *v. a.* stillen, beschwichtigen; затишáти *Под.* verlangsamen.
Зáтúшний, *a.* gedeckt, geschützt; still, ruhig. [vorhaben.
Затївáти, *v. a.* anzetteln, anstiften;
Затíви, *pl.* Ränke, Anschläge, *pl.*
Зáтїк,-їку,*m.*ausreichendeGeldmittel.
Затїкáти, *v. n.* ausreichen, auslangen; 2) einregnen, einlecken; — ся bis wohin laufen.
Зáтїнь, *f. У.* затíне, *n.* зáтíнок, -нку, *m.* Schatten, beschatteter, schat-

tiger Ort, schattige Lage; 2) зáтїнок Sonnenuhr, *f*. *Gr.* 30.

Затїнйти, (-нйти), *v. a.* beschatten; das Licht verstellen.

Затї́пати ся, rasch schlagen, pochen (v. Herzen); 2) s. Затрястй ся.

Затірка, *f*. *Л.* 24 затирáти -ку?

Зáтїрочка, *f*. *dim.* s. Зáтирка.

Затїснйти, *v. a.* drücken, einklemmen; затї́снювати *Фр.* verengen.

Затї́сувати, s. Затесáти. [heit.

Зáтїч, *f*. s. Затéка; 2) Art Halskrankheit.

Затї́чний, *a.* s. Закйчний.

Затї́яти, s. Затївáти.

Зáткало, *n.* зáткавка, *f*. Stöpsel, Ofenstöpsel, *m.* Klappe, *f*.

Затканиця, (заткáльниця), *f*. s. Затýла 3); 2) *scherzh.* v. d. Закóнниця.

I. Заткáти, s. Затикáти.

II. Заткáти, [-тчý, -тчеш], *v. a.* anfangen zu weben; 2) durchwirken; заткáний *ptc. Не.* gewoben, durchwirkt.

Заткнути, *v. a.* hineinstecken; 2) s. Заткáти I. *С.* I. 113. * — когó за пóяс jmdn übertreffen. [zu faulen.

Затлї́ти ся, anfangen zu glimmen,

Затлýмити, *v. a.* ersticken, erdrücken. [ken, *V.*

Затлустйти, *v. a.* mit Fett tränken.

Зáтля — зáкля, solange — wielange. *Ог.* 211. [Nachtigall *ІГ.*

Затлямкати, *v.n.* vom Schlage der

Затьмйти, *v. a.* verdunkeln, verfinstern.

Затьмі́не, *n.* Finsternis; — мі́сяця etc. Mondfinsternis, — обручкóве Ringfinsternis, *f*.

Затоварйшити, *v. n.* в ким mit jmdm sich gesellig verbinden, befreunden.

Затовкáти, затóвкувати, *Не.*; затовчй, *v. a.* zerstossen, zerschlagen, stampfen; 2) todtschlagen; 3) einmachen (борщ) *Р.* I. 11. [schon bald, *Зак.*

Затóго, *adv.* seit der Zeit; 2) затогó

I. Затóк, *praet.* von Заткнýти 1) steckte ein.

II. Затóк, -ýку, *m. М.* III. 115 das Austreten der Flüsse, Ueberschwemmung.

Затóка, *f*. Bucht, Bai, *f*. Busen, Fiord, *m. С.* I. 90. [gleiten ab aus dem Geleise.

Зáтоки, *pl.* сáни йдýть в зáтоки

Затокóво, *adv.* buchtenförmig.

Затолкувáти ся, sich in Disput, in Erörterungen vertiefen, einlassen.

Затомйти, затóмлювати, *v. a.* zu Tode ermüden, abquälen.

Зáтон, *m.* s. Зáтїнь, зáтїнок. [rast.

Затóна, *f*. Untiefe, *f*. bodenloser Mo-

Затончйти, *v. a.* länglich zuspitzen,

Затóпа, *f*. Ueberschwemmung, Fluth. *f. МШ.*; 2) *pl.* vom Wasser überschwemmte Gründe.

Затьóпа, *f*. *Левч.* s. Задріпа.

Затьóпати ся кудáсь hintrotteln.

Затопйти, затóплювати, *v. a.* überschwemmen, unter Wasser setzen, 2) ersäufen, untertauchen, versenken; 3) Feuer machen, ein-heizen (в печй); 4) * dreinschlagen.

Затоптáти, s. Задоптáти.

Заторгувáти, *v. a.* anfangen zu dingen, zu handeln. [stigen.

Заторóпити, *v. a.* betäuben; äng-

Заторосувáти, *v. a.* *Левч.* mit тóрос (Faschinen) belegen; verrammeln.

Затороxтї́ти, *v. n.* anfangen zu plappern *С.* II. 15.

Заторóчити, *v. a.* die Faden, d. Fasen ablösen (von e. Zeug); 2) * anfangen viel zu reden, zu faseln; 3) — сьвіт s. Завязáти с.; 4) — ся sich vertiefen; ver-, untersinken.

Затоснйти, *v. n.* *Р.* I. 78 Sehnsucht u. Herzeleid empfinden, im Gram verfallen.

Затóчина, *f*. *К.* Flussbucht, *f*.

Заточйстий, *a.* in Wellen verlaufend, bogenförmig; -йсто зубáтий, В. schrottsägig, -sägeförmig.

Заточйти, затóчувати, *v. a.* etwas wohin wälzen, kollern, hinschieben; 2) щéрбу abschleifen, auswetzen; 3) — ся sich wohin wälzen; taumeln.

Зáточки, *adv.* taumelnd.

Затрáвити, *v. a.* beizen.

Зáтравка, *f*. Beize, *f*. *Пол.*

Затрáскати, *v. n.* klatschen.

Затрáта, *f*. Vernichtung, *f*. Verderben, *n.* Verlust, *m.*

Затрáтити, затрáчувати, *v. a.* vernichten, verderben; aufwenden, verthun; — ся verloren gehen, in Verlust, in Verderben gerathen.

Затратóване, *n.* Kronentritt, *m.* Hornkluft, *f*. (у конá).

Затратувáти, *v. a.* niedertreten;

2) — ся: кінь затратува́в ся d. Pferd hat sich den Fuss gestreift, h. s. eine Wunde in den Huf mit dem anderen (beschlagenen) Hufe geschlagen.
Затремті́ти, v. n. Cm. erzittern.
Затрену́ти, v. a. s. Заподі́ти.
Затрива́ти, v.a. Cm. s. Затри́мати 2).
Затри́мати, (-мува́ти) v. a. behalten; erhalten; 2) aufhalten, anhalten; — ся stehen bleiben, innehalten; verweilen.
Затрівожити, v. a. bestürzt machen; bestürzen; — ся ängstlich, bange werden.
Затрійка верба́ s. Верболі́з, B.
Затрійний, a. dreifach, B.
Затрімбіта́ти, v. a. Ф. auf der Schalmei (Trompete) spielen.
Затріпоті́ти, (-тріп-) v. n. erzittern, erbeben, С. II. 172.
Затріскати, v. a. бо́лотом etc. mit Koth bespritzen. [chen; — zu prasseln.
Затріща́ти, v. n. anfangen zu kra-
Затрови́ти, s. Трови́ти.
Затрої́ти, v.a. vergiften. [anfangen.
Затропоті́ти, v. n. Ф. zu trommeln
Затрою́дити, v. a. hetzen.
Затруби́ти, v. n. in die Trompete stossen; 2) s. Зарида́ти §.
За́труд, m. Mühewaltung, f. [lästig.
Затрудли́вий, a. Кл. beschwerlich,
Затру́пати ся, s. sich in Gedanken vertiefen, zerstreut werden, §.
Затрухну́ти, v. n. Кл. erzittern, schaudern. [Boden.
За́трясь, m. unsicherer, sumpfiger
Затря́сене, n. Verschleppung, f.
Затрясти́, затряса́ти, v. a. anfangen zu schütteln, rütteln; 2) verschütten; verschleppen; — ся anfangen zu zittern, zu beben, erzittern; b) abhanden kommen, in Verlust gerathen.
Затýгнути, v. n. s. Тýгнути.
Затугони́ти, v. n. dröhnen; anklopfen. [stopfen? verharschen lassen?
Затужа́вити, v. a. ра́ну — ver-
Затужи́ти, v. n. по, за ким (чим) nach jmdm Sehnsucht empfinden; sich grämen, in Leid vergehen; 2) v. a. що fest machen, fest binden etc. (тýго).
Затукоті́ти, v. n. anfangen heftig zu schlagen.
Затýла, f. Schirm, Schieber, m. Decke, f; 2) * Schutz, Hort, m. Біл.; 3) Verschluss, Ofenstöpsel, m.
Затýле, n. hinterer Brustkastenring, B.
Затули́ти, затýлювати, v. a. verhüllen, verdecken; zu-, verstopfen; — рýку (в кула́к) schliessen.
Затýлка, f. Schurz, Latz, Fleck, m.
Затума́нити, (-ма́нювати), v. a. mit e. Staubwolke (тума́н) bedecken, umnebeln; 2) * bethören, berücken.
Затупи́ти, v. a. stumpf machen, ab verstumpfen; — ся u. затупі́ти, v. a. abgestumpft werden.
Затупілість, -ости, f. Abgestumpfheit, Blasirtheit, f. ВБ.
Затурбува́ти, s. Зажури́ти.
Затýркати, v. n. müde hetzen, übertölpeln, unterjochen, К.
Затуха́ти, затýхнути, v. n. verlöschen; 2) verdumpfen. [muffig; stinkend.
Затýхлий, за́тхлий, a. dumpfig,
Затухні́нє, n. das Modern, Пол.; Dumpfigkeit, f.
Затуши́ти, s. Потуши́ти.
Затýшка, f. gew. pl. s. Зага́та.
Затушкува́ти, v. a. Ке. s. Закри́ти; затушува́ти vertuschen.
Затха́ти, v. n. затхну́ти ся, vom Ausgehen des Athems: aus dem Athem kommen, Cm. keuchen. [Anlage, f.
Затхі́не, затхні́не, n. Naturell, n.
Затю́кати v. a. mit Geschrei jmdn schrecken.
Затю́пати, v. n. hintrotteln.
Затя́вкати, v. n. vom Geschrei der Eule; vom Bellen. [bung, der Soldaten, f.
Затя́г, m. Левч. Werbung, Ausbe-
Затяга́ти, затягну́ти, v. a. bis wohin ziehen; hinein-, zu-, an-, zusammenziehen; locken; 2) в кни́ги що eintragen, verbuchen, verbüchern, Term.; 3) довги́, по́жичку Schulden machen, Anleihe m.; 4) werben (ві́йсько); 5) ва́рту aufziehen; пі́сню einen Gesang anstimmen; 6) verschieben, versäumen; 7) — ся (не́бо хма́рами) der Himmel überzieht sich mit Wolken, verdüstert sich; (ра́на) schliesst sich; b) aus dem Athem kommen, kurzathmig sein; c) mit Mühe sich hinziehen; d.) sich in die Länge ziehen, langwierig werden; verschoben werden.
Затяга́ч, m. s. Гли́ця. [Steuern.
Затя́глий, a.-і пода́тки rückständige

Затя́жець, -жця, затя́сець, Söldner, Mietling; 2) Freischärler, m. s. Гайдама́ка K. I. 153.
Затяжі́ти, v. n. an Gewicht zunehmen, schwer ins Gewicht fallen.
Затя́жни́й, a. beharrlich, hartnäckig, eigensinnig, Cm.; 2) tief greifend, weit ausholend, erschöpfend T.; 3) chronisch, langsam sich entwickelnd, Под.
Затякну́ти ся, anheben, anfangen.
Затя́мити, a. a. im Gedächtnis behalten, gedenken; merken собі́ щось; 2) у ко́гось щось bei jmdm etw. wissen; 3) на кого́ Y. vergessen.
Затя́ти, v.a. an-, einhauen; anschneiden; ко́ні anpeitschen; 2) ся — hartnäckig, worauf bestehen, beharren, nicht nachgeben.
Затя́тий, a. s. Завзя́тий.
Заубожі́ти, v. n. Кн. s. Зубожі́ти.
Зauва́га, f. Y. Bemerkung, f.
Заувважа́ти, v. a. wahrnehmen; be- merken; собі́ що sich merken.
Заужа́ти, v. a. festbinden, Mак.
За́узок, -зка, m. Hinterleder, m.
Зау́лок, -лка, m. Nebengasse, Fusssteig, m.
Заумера́ти, s. Завмера́ти.
Заупря́мити ся, s. Завзя́ти ся.
Зауря́д, adv. Ру. s. Загало́м.
Зау́трем, adv. morgen früh.
Заухне́ний, a. der vorbeigehend einen Anderen mit dem „Сла́ва Ісу́су Христу́!“ nicht grüsst. [(за че́ргов).
Заучо́редев, adv. nach der Reihe
За́ушень, -шня, m- Ohrfeige, f.
Зау́шки, m. Bax. s. Зау́шниці 1).
Зау́шник, m. чийсь — Ohrenbläser, Vertrauter, m.
Зау́шниця, f. gew. pl. Ohrringe, pl. Ohrengehenk, n.; 2) pl. Drüsen; geschwollene Mandeln am Halse, Halsdrüsen, Ko. 58.
Зау́шницкий, a.BE. des зау́шник.
Зау́шництво, n. Ohrenbläserei, f. Пар.
Зафактува́ти, a. a. K. щось etw. als Factum, als geschichtlich darstellen; ptc. зафакто́ваний thatsächlich, geschichtlich wahr. [sich besudeln.
Зафо́йдати ся, зафота́ти ся (Фр.)
Зафрасува́ти ся, s. Зажури́ти ся.
Захаламандрити, v.a. bethören §.

Захаму́лити, v. a. etw. zu Brei, zu Mus kochen. [die Regierung antreten.
Захануваа́ти, v.n.K. als Chan (Khan)
Захапа́ти, v. a. wegnehmen, vergreifen; 2) — ся s.Заса́пати ся C.II.217.
Захара́пчити, v. a. §. (Alles) an sich reissen, rauben. [стря́нути.
Захарастри́ти ся, Зак. §. s. За-
Заха́ркати, v. a. bespeien; 2) v. n. sich räuspern.
Заха́р, (-ко) Заха́рія, m. Zacharias.
Захарци́вити ся, wie Räuber unter einander raufen.
Захарча́ти, v. n. röcheln. [f. Y.
Захарчо́ване, n. Verproviantirung,
Захарчува́ти, v. a. verproviantieren Y.; 2) elend verköstigen, He.
Захвали́ти, захва́лювати, v. a. anpreisen, anempfehlen, loben.
Захва́люване, n. Anpreisung, f.
Захват, m. KY. II. 126 Lust, f. Eifer, m. Entzücken, n. Ил.
Захвати́ти, захва́тувати, s. Захо́пити; eingreifen (Räder in e. Uhr &.)
Захва́тич, m. Ч. IV. 17 ein Pflock beim Pfluge.
Захвирсува́ти, v. n. §. Ос. (62) VI. 49 s. Загри́зти ся (зафрасува́ти ся).
Захворі́ти, захирі́ти, s. Захорі́ти.
Захи́кати ся, s. Зади́хати ся.
Захи́лий, a. Ш. I. 241 abgehärmt, müde, schwach.
Захили́ти ся за ко́гось hinter jmdn sich stellen, sich verbergen, — Schutz suchen, Ko. 391, K. [werden.
Захилі́ти, v. n. schwach, hinfällig
Захимли́ти, v.a. Me.209.? s.Химло́.
За́хист, -ту, за́хисток, -тку, m. за́хисть, f. за́хисте (-я), n. Щог. Umfriedung, Hürde, f. 2) Schirm, Schutz m.; ruhiges Plätzchen, Schutzort, m.
Захисти́ти, v. a. umfrieden; beschirmen, beschützen, bewahren.
За́хистний, a. gedeckt, geschützt, bewahrt; verborgen, ruhig, M.
За́хистник, m. s. Защи́тник.
Захита́ти, v.a. erschüttern; wankend machen; — ся, захитну́ти ся anfangen zu wanken, zu schwanken, erbeben.
Захи́трити, v. a. verlocken, verleiten, überlisten, Y. [versteckt lachen.
Захихи́кати, v. n. He. kichern,
Захібо́чити ся, Св. s. Захита́ти ся.

Зáхід, -оду, *m.* (— сóнця) Untergang der Sonne, Westen, *m.*; 2) Eingang, *m.*; 3) das Verhalten, Betragen, der Wandel, *Wgr.* 153; 4) Beschäftigung bei d. Wirtschaft: -не мáю нíчого на захóдї habe keinen Haushalt; *vgl.* Обійстé; Mühewaltung, Bemühung, *f.* не робíть собí зáходу bemühen Sie sich nicht; за однúм зáходом mit einem u. demselben Aufwand, „unter einem", mit einemmal.

Зáхідний, *a.* vom Sonnenuntergang, westlich, West-; 2) zugänglich, mit gutem Eingang versehen; 3) Ankömmling, fremd, eingewandert; 4) *emsig, betriebsam, (*B.*).

Західнúк, *m.* (-úця *f.*) der (die) sich eifrig um etw. bemüht.

Захлáнний, *a.* захлáнник, *m.* gierig, habgierig, habsüchtig.

Захлáнність, -ости. *f.* Habgier, Habsucht, *f.*

Захлебнýти ся, захлéскувати ся *M.* III. 50, захлинýти ся *А Г.* 166, **захлиснýти ся** sich verschlucken, (mit etw. Flüssigem, das in die Luftröhre, in die „unrechte Kehle" kommt), ersticken wollen; 2) ertrinken, (*Фр.*).

Захлúпати, *v. n.* anfangen zu schluchzen. [plätschern.

Захлюпостáти, (-потáти), *v. n.*

Захлúпати, захлюстати, *v. a.* bespritzen, besudeln.

Захлúти, *v. n.* ganz schwach, müde werden *Шл.*

Захмáрити, *v. a.* umwölken, umdüstern; — ся mit Wolken sich überziehen; *ptc.* захмáрений umwölkt, trübe.

Захмелúти, *v.a.* mit Hopfen (хміль) anmachen; betäuben, übertäuben; einen Schlag versetzen, *Гл. б.* 74; — ся *Ст.* s. Упúти ся.

Захмилювáти, *v. n.* von der Kuh, die ihr Kalb wegstösst.

Захмýрити ся, ein finsteres Gesicht machen.

Захóване, *n.* das Bewahren, erhalten; 2) Aufführung, *f.* Benehmen, *n. Term.*

Захoвáти, захóвувати. *v. a.* bewahren, behalten; 2) — ся sich bewahren, s. erhalten; *b*) sich verbergen, s. zurückziehen *Ш.* I. 2; *c*) sich aufführen, s. betragen *Пар.*

Захóвний, *a.* geheimgehalten, *Ст.*

Захóдець, -дця, *m. Св. Левч.* Захóжий.

Захóджене, *n.* Umgang, Verkehr, *m. Term.*

Захóдини, *pl. T.* s. Зáхід 4).

Заходúстий, *a.* weit hinein gehend; 2) dem nicht leicht beizukommen ist, viel Mühe fordernd: -а дóшка Brett das nicht leicht zu hobeln ist; 3) händelsüchtig, (*B.*).

Заходúти, *v. n.* s. **Зайтú**: до когó eintreten, zu jmdm öfters kommen; 2) gut eingehen, passen; 3) в рéчи *M.* I. 14 sich in Gespräch einlassen; зúмна водá в зýби захóдить *Л.* 105 zieht ein = лóмить з.; *— в гóлову sich den Kopf zerbrechen; 4) — ся з ким дóбре gut, auf gutem Fusse mit jmdm leben; Umgang mit jmdm pflegen, m. j. verkehren; не заходú собí з ним! gieb dich nicht mit ihm ab! *b*) коло чогó sich worauf verlegen, etw. betreiben; *c*) — бíдно, гóйно arm, wohl leben.

Зáходливий, *a.* emsig, fleissig.

Заходлúвість, -ости, *f. B.* Pflege, Wartung; 2) Emsigkeit, *f.*

Захóдний, *a.* Zutritt habend. [*Фр.*

Заходóвий, *a.* von Westen, westlich.

Заходолю́б, *m.* Anhänger der occidentalen (europäischen) Cultur, *m. E.*

Зáходом, *adv.* „*Ос.*" (61) VI. 28 сéрце — бє ся schlägt übermässig.

Зáходочок, -чка, *m. dim.* Зáхід 1).

Заходýщий, *a.* вітер s. Зáхідний 1).

Захóжий, *a.* eingewandert; Ankömmling.

Захолїтáти, *v. a.* hin u. her bewegen; — ся — — s. Захитáти.

Захолóда, *f.* das Kühle; в -дї im Kühlen.

Захолодáлий, *a.* kühl, kalt geworden.

Захолодíти, *M.* II. 199 **захолонýти**, *Шл. v. n.* erkalten, frostig werden; erstarren.

Захóмець, -мця, *m. N.* e. Berges.

Захóпити, захóплювати, *v. a.* ergreifen, einnehmen, besetzen (einen Platz etc.); fest nehmen; sich bemächtigen, mit Gewalt an sich reissen; überraschen, захóпив нас дощ на дорóзї der Regen überfiel uns auf dem Wege; він ще захóпив тóго er hat noch das bekommen können.

Захорíти, **захорувáти**, *v. n.* erkranken.

Захорóна, *f.* Schutz, *m.* Vertheidigung, *f.*

Захоронúти, (-рóнювати), *v. a.* schützen, hüten.

Захорóнний, *a.* *До.* schützend, schirmend.
Захотíнка, *f.* *Зг.* s. Забáганка.
Захотíти, *v. a.* wollen, begehren; wünschen; захотíло ся, захóчуе ся комý чогó jmd verlangt etw., gelüstet ihn nach etw., bekam Lust.
Захрáмати, *v.n.* anfangen zu hinken.
Захрапíти, захропти́, *v. n.* anfangen zu schnarchen.
Захрáснути, *v. n.* in grossen Haufen darniederliegen; stauen; чимóсь *Гол.* sich erfüllen, voll werden; ячмíнь захря́с die Gerstenhalme brachen zusammen = я. укля́к.
Захри́пнути, *v. n.* heiser werden.
Захрумтíти, *v. n.* knistern, brechen, *Кч.* 276. [kendes beissen, essen.
Захрýпувати, *v a.* щось etw. Knak-
Захрустíти, *v.n.* *Не.* s. Захрумтíти.
Захрючáти, *v. n.* zu wiehern anfangen (v. Waldesel *Ко.* 156); grunzen.
Захря́снути, *v. n.* mit Unrath bedeckt werden, darin untersinken, *Ш.* II. 225 s. Захрáснути.
Зацви́сти, зацвитáти, зацьвітáти, зацьвісти, *v.n.* auf-blühen, Blüten bekommen; 2) schimmelig werden, verschimmeln.
Зáцьвіт. *m* Blütezeit, *f.* *B.*
Зацибани́ти, *v. a.* etw. Ungeheuerliches vorbringen: цїнý etc.
Зацимбрувáти, *v. a.* §. ins Zimmer einschliessen; 2) s. Обцимбрувáти.
Заци́тькати, *v.a.* кого jmdm Ruhe u. Schweigen empfehlen; j. beschwichtigen.
Зацїди́ти, *v a.* *Ко.* derb einschlagen.
Зацїкáвити, *v. a.* die Neugier, d. Wissbegier rege machen.
Зацїли́ти, *v. a.* s. Зáмкнути, *Зг.*; — ся: пóле зацїли́ло ся ist mit Gras dicht bewachsen; *b*) s. Замíрити ся.
Зацїни́ти, *v. a.* den Preis vorschlagen, — fordern.
Зáцїнка, *f.* vorgeschlagener Preis.
Зацїпенíне, зацíпнене, *n.* *Пол.* das Erstarren, Erstarrung, *f.* erstarrter Zustand. [лий, *a.* erstarrt.
Зацїпенíти, *v.n.* erstarren; зацíп-
Зацїпи́ти, *v. a.* mit einer Kette anhaken, schliessen.
Зацíпкати. *v. n.* anfangen zu piepen.
Зацькувáти, *v. a.* todthetzen, todtschlagen, *Ш.* II. 256.

Зацьмáти, *v. a.* *Фр.* s. Затьми́ти.
Зацмокотáти, (-тíти), *v. n.* mit den Lippen schnalzen *С.* I. 199.
Зáцморк, *m.* *Фр.* s. Зáшморг (зачм-).
Зацнíти, *v.n.* s. Засьвя́гнути, (*Фр.*).
Зацокотíти, *v. n.* anfangen zu plappern, zu plärren. [stottern, inne halten.
Зацýкати ся (-кнути ся) stocken,
Зацýрати, зацýрувати, *v. a.* когó in den Bann thun, ächten; прáво чиé *Ст.* jmdm sein Recht absprechen, versagen; 2) щось mit e. Formel etw. zaubern, dass es nicht gestohlen werde *Н.* 278. 247? 3) *Кух.* *Ос.* (61) XI. 24. 30 усíм ли́хом когó s. Відцýрати ся чогóсь, когóсь.
Зацýруване, *n.* die Handlung v. Зацýрувати, s. Замóвляне *Н.* II.
Зач = за що? wofür? *Ог.* 215.
Зачáвити, зачавля́ти, *v. a.* курчá schlachten *Не.* (*хм.* 106).
Зачавлíти, *v. n.* kränkeln, hinsiechen, hinschwinden, *Зак.*
Зачадíти ся, s. Закури́ти ся *IГ.*
Зачáло. *n.* † Abschnitt in d. Büchern d. Neuen Testamentes, *m.*
Зачарóване, *n.* Bezauberung, *f.*
Зачарувáти, *v. a.* bezaubern.
За-чáс, *m.* *adv.* *Кв.* 276 s. Завчáсу geraume Zeit früher; 2) за час до обíду etc. in der Zeit vor dem Mittagsessen, bis zum M.; 3) auf eine kurze Zeit.
Зачасти́ти, *v. n.* *М.* III 137 oft wohin gehen.
Зачáти, *v. a.* anfangen, beginnen; 2) empfangen, schwanger werden; — ся (sich) anfangen; *b*) empfangen werden.
Зачáтие, *n.* † Empfängnis, (im Mutterleibe), *f.*
Зачаткóвий, *a.* den Anfang bildend, Ur-, *Св.*; als Grundlage dienend, bahnbrechend.
Зачáток, -тку. *m.* Anfang, *m.* Erstgebilde, *m.* *Пол.* *Ог.* 2) s. Первинá.
Зачáхнути, *v. n.* anfangen schwindsüchtig zu werden; schwinden.
Зачекáти. *v n.* на когó(щось) warten.
Зачемерýшити, *v. a.* eig. mit чемери́ця betäuben; berauschen. [*m.* *Ог.* 97.
Зачепéнда, зачéпа, *m.* Händelstifter,
I. Зачепи́ти, зачíпáти. зачепля́ти, *v. a.* anhaken; anstossen; anlegen; за що an etw.; 2) — ся sich anhängen;

в ким mit jmdm anbinden; 3) *v. a.* — когó jmdn angreifen.
II. Зачепи́ти, s. Зачі́пчити.
Зачерви́ти, *v. a.* mit (Bienen)brut anfüllen. [röthen.
Зачервони́ти, *v. a.* roth machen,
Зачервоні́ти, *v. n.* und — ся sich röthen, roth werden.
Зачереváтїти, *v. n.* dicken Bauch bekommen; schwanger, trächtig werden.
За-черев-щó s. За-процó wodurch, weswegen.
Зачерéти, s. Зачерпну́ти.
Зачери́ти ся, *He. Пр.* IX. 178? на трех сині́в die Niederkunft von 3 S. andeuten, s. Значи́ти *v. n.*
За́черк, *m. Гол.* Umriss, *m.* Contour, *f.*; Strich, Zug, *m. Лїр.* [s. zuknöpfen.
Зачеркну́ти ся, sich zumachen,
Зачерни́ти, *v.a.* schwärzen, schwarz machen; ausstreichen. [ти, *v.a.* schöpfen.
Зачерпа́ти, зачерпну́ти, зачéр
Зачерствíти, *v. n.* rösch, altbacken werden (v. Brot); derb, hart werden.
Зачерта́ти, *v.a.* einen Umriss ziehen, zeichnen; entwerfen, feststellen-, setzen, *Ил.* [черпну́ти.
Зачеря́пити, *v. a. P.* I. 136 s. За-
Зачеса́ти, зачíсувати, *v. a.* kämmen. [blauchgeruch erfüllen.
Зачесничи́нити, *v. a.* mit Kno-
Зачи́м, *adv.* ehe, bevor (за́ким) *Зг.* 2) за чи́м? weswegen, warum?
Зачина́ти, *v. a.* s. Зача́ти 1).
Зачина́тель. *m. Др.* Urheber, Initiator, *m.*
Зачини́ти, зачиня́ти, *v. a.* zumachen, schliessen; 2) кому́ s. Починити.
Зачи́ркати, зачиркотíти, *v. n.* zu schrillen anfangen, *Ке.*
Зачи́стити, зачи́щувати, *v. a.* reinigen, aufräumen, reinmachen: ausleeren.
Зачи́слене, *n.* das Anrechnen.
Зачисли́ти, зачисля́ти, *v.a.* mit einrechnen, mit dazu rechnen, dazu zählen.
Зачита́ти, *v. a.* zu lesen anfangen *Ш.* I. 231; — ся sich in Lesen vertiefen; 2) s. Заречи́ ся.
Зачіпа́ти, s. Зачепи́ти I.
За́чіпка, *f.* das Anhäkeln; Angriff, Händel, *m.* (wenn man mit jmdm anbindet); 2) Veranlassung, *f.*
За́чіпник, *m.* Angreifer, *m. Пар.*

Зачíпчити, *v. a.* mit einer Haube bedecken, unter die Haube bringen.
За́чіска, *f. Me.* 207, Flachs u. A. in das Haar eingeflochten; Crepon, *m.*
За́чісно, *adv. H.* 236?
Зачістри́ти, s. Чістри́ти.
Зачмели́ти, s. Захмели́ти 2).
За́чморком, *adv.* mittelst der Schlinge, (за́шморг). [in Scherz ergehen.
Зачмутува́ти, *v. n. H.* 248 sich
Зачóт, *m. Веч.* I. 239 Abrechnung, *f.* у — auf Abschlag.?
Зачува́ти, s. Зачу́ти.
За́чуд, *m.* Entzücken, *n. Св.*
Зачудóване, *n.* Verwunderung, *f.*
Зачу́дувати ся, sich verwundern,
За́чужа, *H.* 45.? [erstaunen.
Зачу́лений, *a.* von einer Seite in die Höhe aufgebogen, aufgehoben.
Зачу́ти, *v. a.* zu hören bekommen; — ся: зачу́ло ся мені́ ich glaubte zu hören.
Зачути́ти, *v. a.* mit übelriechenden Dünsten erfüllen, verpesten.
Зачха́ти, *v. n.* niesen, schnauben.
Зашамоті́ти, *v.n.* Geräusch machen.
Зашамута́ти ся, *pol. He.* unruhig sich bewegen, sich aufrühren.
Зашанува́ти, *v. a.* schonen; зашанóваний, *ptc.* nicht abgebraucht, mit frischer Kraft. [19. *Лєвч.*
Зашáрити ся, roth werden *C.* II.
Зашелестíти, *v. n.* anfangen zu rauschen, zu säuseln. [(bei Zaubereien).
Зашéптуване, *n.* das Besprechen
Зашéптувати, *v. a.* besprechen, bezaubern u. dadh heilen.
Зашерха́ти, *v. n.* mit leichter Eiskruste sich überziehen, *Гр.*
Зашиба́ти, заши́бнути, заши́бсти, *v. a.* ver-, einschieben; -schlagen, stossen, verletzen; чогóсь etw. gewinnen; — ся ohnmächtig werden; гóлос зашибáє ся wird dumpf, verhallt.
За́шибка, *f.* Schieber, Vorschieber, *m.*
Зашива́ти, заши́ти, *v.a.* zunähen; * — ся sich ganz zurückziehen u. zu Hause sitzen.
Заши́дїти, *v. a. У.* spöttisch sagen.
Заши́йок, *m.* Nacken, *m. H.* 89?
Зашипíти, *v.n.* anfangen zu zischen.
За́широкий, *a.* два лікті etc. 2 Ellen breit, *Фр.*
Зашкалуби́на, *f.* Spalte, Ritze, *f. He.*

Зашкандибáти, *v. n.* zu hinken anfangen *С.* II. 58; 2) wohin trotteln.
Зашкарýпіти, *v. n.* sich bekrusten, den Schorf bekommen. [fletschen.
Зашкúрити ся, grinsen, die Zähne
Зашкірник, *m.* Mitesser, *m.* (e. Wurm, comedo) *Пар.*
Зашкóдити, *v. n.* комý schaden.
Зашколóбити ся, s. Заскалúти ся.
Зашкрумíти, *v. n.* sich mit Brandkruste u. Schorf bedecken, *Фр.*
Зáшморг, *m.* Schlinge, *f.*; 2) зáшморгом дивúти ся *Н.* 61 mit scheelem Blick.
Зашнурувáти, *v. a.* zuschnüren.
Зашоломúти, зашолóпати, *v. n.* s. Зашелестíти.
Зашохувати ся, *Мета* I. 90.?
Зашпáний, *a. М.* III. 99 eingeschmiedet, umgegossen.
Зашпилúти, (-лáти), *v. a.* mit Stecknadel zuheften.
Зашпíнкати (-кувáти), *v.a.* рéмінь mit Schnallen den Gürtel fest anziehen.
Зашпíріти, *v. n.* kriebeln, krabbeln, *Фр.* [stechende Schmerzen, + *М.*
Зашпóри, *pl. Ко.* 198 s. Зáпарі?
Зашпóтати ся, stolpern.
Зашпунтувáти, *v. a.* mit einem Spunde zumachen, spünden.
Заштабувáти, *v. a.* mit eisernen Stäben beschlagen, *Фр.*
Заштукувáти, *v.a.* stücken, flicken.
Заштýркати, *v. a.* jmdn mit Stössen tödten (dh Misshandlung).
Зашубортáти, *v. n.* Geräusch machen, poltern.
Зашугýкати, *v.a.* „шугý!“ schreien u. damit d. Vögel verscheuchen. [fragen.
Зашýкувати, *v.a.* aufsuchen, nach-
Зашулудúвіти, *v. n. С.* krätzig, räudig werden.
Зашумíти, зашумотíти, *v.n.* anfangen zu rauschen, zu brausen.
Зашутúти ся, ліс зашутúв ся die Waldbäume bekamen Knospen, (*Ф.*)?
Зашурчáти, *v. n.* anfangen zu rascheln. [*Кв.* 188.
Зашýчувати, *v. n.* s. Жартувáти
Защадúти, *v. v.* schonen; s. Заощадúти.
Защебетáти, *v. n.* anfangen zu zu zwitschern, zu singen, zu lallen.
Защезúти, *v. a.* s. Запропастúти.
Защéзнути, защезáти, *v.n.* schwinden, verschwinden. [den: сéрце -іло.
Защемíти, *v. n.* beklommen wer-
Защепúти, защіпляти, *v. a.* einimpfen; einpflanzen; 2) anhaken; zuheften.
Защетенúти ся, sich mit Borsten bedecken, *Зг.* [Schirm, *m Кв.* 104. *Ст.*
Защúта, *f.* Vertheidigung, *f.* Schutz,
Защитúтель, *Ч.* IV. 703 защúтник, *m.* Beschützer, Vertheidiger, *m.* — держáвний Staatsanwalt, *m.*
Защитúтельний, *a.* Vertheidigungs-, *Term*
Защитúти, защищáти, *v. a.* beschützen, beschirmen; vertheidigen (vor Gericht). [Windstrebe, *f.* (an Gebäuden),
Зáщиток, -тку, *m.* Windschirm, *m.*
Зáщінка, *f.* Heftel. *m.* [zuknöpfen.
Защíнкати ся, sich zuhefteln s.
Зáщіпка, *f.* Heftel, 2) Thürhaken; Pflock zum Schliessen der Thüre, *m.* Thürklinke, *f.*; 3) * s. Зáчіпка.
Зáщо? wofür? weshalb?
Защóкати, *v. a.* bei der Zauberheilung durch unzeitiges Fragen „а що?“ die Sache verderben. [ze.
Защýрений пúсок, stumpfe Schnau-
Зáюк, *m.* Зáяць *Мі.* II. 253.
Заю́рити ся, hitzig werden, leidenschaftlich entbrennen.
Заюртувáти ся, in Aufregung, in Aufruhr, in Verwirrung gerathen, *К.*
Заю́шити ся, sich mit eigenem Blute besudeln; 2) grimmig werden.
Зáюшка, *f.* e. Art гаївка.
Зáяв, *m. Т.* зая́ва, *f.* заяв́лене, *n.* Aeusserung, Erklärung, Aussage, *f.*
Заявúти, заявляти, *v. a.* äussern, erklären, eine Erklärung abgeben; aussagen; — ся sich zeigen; комý *Ос.* (61) VIII. 89 sich vorstellen.
Зáянец, *m.* s. Зáяць *Ог.* 56.
За-я́к, *adv. Зар.* wie lange, seit, seit dem wann; 2) ehe, in der Zeit als, wann, *Зг.*
Заякорúти, *v.n.* den Anker werfen, *Вах.* [schmieren.
Заялóзити, *v. a.* beschmutzen, be-
Заясле, *Р.* II. 174 s. *corr.* За n. Яслá.
Заяти, s. Заняти, займúти.
Зáяць, зáянець *Вол.* (зáєць), *m. pl.* зáяці u. зáйці *Р.* I. 17 Hase, *m.* (Lepus).
Заячáти, *v. n.* zu wimmern anfangen, *Щог.*

Зáячий, (заячóвий *Ч*. II. 129) *a*. des Hasen, Hasen-. — горóх (весняни́й) Frühlings-Walderbse, *f*. (Orobus vernus); 2) — холодóк Spargel,*f*.(Asparagus offic.); 3) — щáвель, -а капýста Sauerklee *m*. (Oxalis acetosella); knollige Fetthenne (Sedum telephium); 4) -і лапки Eriophorum angustifol.

Зáячик, *m*. заячени́, -ня́ти, *n*. Häschen, *n*. junger Hase.

Зáячиха, зáйчиха, *f*. Weibchen vom Hasen, *n*. Häsin, *f*.

Збабі́ти, *v. n*. s. Бабі́ти.

Збáбчити ся, runzelig werden (wie бáба 1); zusammenschrumpfen.

Збавиздорóвля, (збáвзд-), *n*. alles Gesundheitsschädliche; zu harte Arbeit; *m. f*. Peiniger, Plagegeist, *m*. *Wgr*. 17.

Збáвити, збавля́ти, *v. a*. verderben, verlustig machen; schädigen; збáвив мене худóби hat mich um mein Vieh gebracht; — когóсь вікý jmdm das Leben rauben; 2) verkleinern, vermindern *Кв*. 303: чогóсь; 3) когó від чóго erlösen, befreien *Кв*. 227.

Збавкувáти, *v. a*. час vertändeln.

Збáвок, -ку, *m*. *Нс*. Verminderung, Herabsetzung, *f*.; ціни́.

Збагáти ся, *Gr*. 30 s. Взмагáти ся.

Збагнїтувáти, *v. a*. unterdrücken, verderben, vernichten.

Збагнýти, *v. a*. щось auf den Gedanken verfallen, ersinnen; errathen; нїхтó би не збаг niemand würde darauf kommen; нїби збаг vielleicht, ist's möglich.

Збайдýжіти, *v. n*. überdrüssig werden, *Кл*.

Збаламýтити, *v. a*. irre führen; verführen, bethören.

Збалáкати ся, s. Зговори́ти ся.

Збалувáти ся, muthwillig werden.

Збан, збáнок, -нка, *m*. Krug, *m*.

Збанкрутувáти, *v. n*. збанкрýтити ся *Нс*. bankerott werden.

Збáночок, -чка, *m*. Krüglein, *n*.; 2) *pl*. -чки́ weisse Seerose (Nymphaea alba).

Збантувáти ся, aus den Bändern gehen; 2) *v. a*. aufrütteln, stören.

Збаня́, -я́ти, збаня́тко, *n*. *dim*. Krüglein, Krügel, *n*.; 2) *pl*. -я́та Campanula rapunculoides.

Збаня́тник жóвтий, s. Лóпатень.

Збанятовáтий, *a*. krugförmig, *В*.

Збасувáти, *v. a*. blau schlagen.

Збачáти, збáчити, *v. a*. *М*. II. 114. *Н*. 80 s. Вибачáти.

Збáяти, *v. a*. *Ос*. (61) II. 44 erzählen; 2) за когó *Гол*. III. 498 entzaubern, den Bann wegnehmen. ?

Збезбожнїти, *v. n*. gottlos werden.

Збезвóлений, *a*. *Ст*. unschlüssig.

Збездїльничáти, *v. n*. Gaunerstreiche spielen; Schelm, Schurke werden *Кв*. 233. 324.

Збезобрази́ти, *v. a*. verunstalten.

Збезýмити ся, die Vernunft verlieren, sinnlos werden *Ч*. III. 87; sich verführen lassen (von e. Mädchen).

Збендéжити ся, *С*. II. 19 (збентéж-) in Aufruhr gerathen, sich entrüsten.

Зберáти, s. Збирáти.

Зберегáти, збережи́, *v. a*. bewahren, erhalten.

Збережіти, *v. n*. сїнóжать: trocken werden u. gutes Heu(бережнé с.) liefern.

Збéрка, *f*. *Гол*. s. Збірка, збірник.

Збетéжити, *v. a*. verunreinigen; verhunzen. *vgl*. Бéтюг.

Збивáти, зби́ти, *v. a*. щось zusammenschlagen-zimmern; zerschlagen (горня́), нóгу etc. abquetschen; кóпу жи́та зби́ти — ausdreschen; рóвту Haufen Leute zusammenbringen um die Räuber aufzufangen; zusammenhäufen: грóші; 2) когó tüchtig abprügeln; *jmdn (etw.) widerlegen, etw. vereiteln; 3) *тривóгу *М*. III. 41 Bestürzung hervorrufen, allarmieren; вóду *К*. aufwallen machen, trüben; 4) збивáти ся на щось in etw. übergehen, abarten, hinüberspielen, *Гол*. — з дорóги vom (rechten) Wege abirren; 5) зби́ти ся з ким mit jmdm e. Schlägerei anfangen.

Збúгно, *n*. *N*. e. Berges.

Збúдзити ся, s. Ґéдзати ся.

Збúйвіч, *m*. alter, abgelebter Mensch.

Збирáльник, *m*. s. Провідни́к, (Electr.) *Пол*.

Збирани́на, *f*. allerhand Gesammeltes, etw. Zusammengetragenes, ein Sammelsurium.

Зби́ранка, *f*. das Auflesen, d. Sammeln; Sammlung (milder Beiträge), *f*. 2) Falte bei d. спідни́ця, óбшевка & *f*.

Збирáти, зібрáти, *v. n*. sammeln, versammeln, zusammen- auflesen; ernten; 2) abnehmen, abschöpfen etc. сметáну abrahmen: зби́ране молóко; 3)

v. n. вода́ (ріка́) збира́є nimmt zu, steigt; 4) — ся sich fertig kleiden, sich bereiten, s. aufmachen.

Зби р а́ ч, збира́тель *m.* Sammler, *m.*

Зби́ркувати, *v. a.* etw. Leichtes auflesen, aufklauben. [den.

Зби́рок, -рку, *m.* das Sichfertigkleiden.

Збиросьвіт, *m.* Brennpunkt, Focus *m.* (*Розм. п. з. сил.* 87).

Збит, *m. Ф.* s. Зби́ток.

Зби́телїв, -ева, *m.* Holzkeule zum Einrühren der Milch, *f.*

Зби́тень, *m. Ко.* 166 *Кв.* 7 Aufguss von heissem Wasser mit Honig u. spanischem Pfeffer od. anderem Gewürz, welchen gemeine Leute als Thee trinken.

Збите́ньщик, *m. Кв.* 300 Verkäufer des зби́тень.

Зби́ти, s. Збива́ти; — ся на щось (на ха́ту) etw. zustande bringen, aufführen können. +*M.* [misshandeln.

Збиткува́ти ся над ким jmdn

Зби́тний, *a.* хлїб gebacken aus allerlei Gemisch.

Зби́ток, *m.* Ueberfluss, *m*; 2) *gew. pl.* зби́тки, — роби́ти Spässe machen, böse Streiche spielen; на-зби́тки, *adv. T.* zum Ueberfluss, zu sehr, zu viel; на зби́тки кому́ jmdm zum Trotz, zu Fleiss (etw. thun).

Збито́чити, *v. n.* muthwillig sein.

Збито́чний, *a.* збито́чник, *m.* збито́чниця, *f.* muthwillig, spasshaft; Spassmacher, -in. [*TP.* 17. *K.*

Збіг, *m.* Flüchtling, *m.* der Flüchtige

Збігати, збігти, збі́чи, *v. n.* s. Побі́чи; herunter-, herab-, ablaufen, verlaufen, verfliessen; 2) — ся zusammenlaufen; einlaufen, eingehen, sich zusammenziehen (сукно́); zusammentreffen; *b*) sich müde laufen; 3) *v. a.* durchlaufen, -rennen; 4) збіга́ти, збі́чи überlaufen (v. etw. Kochendem).

Збігле́не́, *n.* збігли́на, *f. Gr.* 30 unzeitige Geburt, Abortus, *m.*

Збігле́ць, -еця, *m.* Ueberläufer, *m. Ог.*

Збіглість, -ости, *f. Гол.* III. 420 Geläufigkeit, Fertigkeit, Erfahrung, *f.*

Збідкати ся за чим etw. sehr ungern vermissen u. darnach angelegentlich suchen.

Збідни́ти, (-я́ти) *v. a.* arm machen; — ся das Ansehen der Armut u. des Elends annehmen *C.* I. 4. [tigkeit, *f.*

Збідні́нє, *n. Нс.* Verarmung, Dürftigkeit

Збідні́ти. *v. n.* verarmen, arm werden.

Збі́же, *n.* Getreide *n. pl.* збіжа́ Getreidesaaten, *pl.*; 2) Habseligkeit, *f.*

Збіжний, *a.* zusammenlaufend, convergierend.

Збілі́ти, *v. n.* weiss werden.

Збільши́ти, (-а́ти) *v. a.* vergrössern.

Збільші́ти, *v. n.* grösser werden.

Збільшки́, *adv.* s. Завбільшки́.

Збін, -бна, *m.* s. Амбо́на, амво́н *Лев.*

I. Збір, -іра, *m. Ф.* Sbirre, Häscher, Henkerknecht, Mörder, *m.*

II. Збір, -бру, *m.* Sammlung; 2) Versammlung (*pl.* збо́ри) *f.*; 3) Jahrmarkt, *m.*; 4) gesammelte Beisteuer, Steuer, *f. K.*

Збіра́нник, *m. B.* s. Збира́ч.

Збіра́ти, s. Збира́ти. [Fiaker, *m.*

Збіржа, *f. Кв.* 54 Mietkutsche, *f.*

Збіржани́к, *m. Кв.* 54 Kutscheneigenthümer, Fiakerhalter, *m.*

Збірка. *f.* s. Збірник,

Збірни́й, *a.* Sammel-, -е́ мі́сце Sammelplatz, *m.* -а со́чка Sammellinse, *f. Пол.*; gesammelt, zusammengebracht, beigetragen: збірні гро́ші öffentlich eingehobenes Geld, Gemeingeld, *n.*; — това́р Stückgüter, *pl.*

Збірник, (*d.* збірничок, -чка, *m.* Sammlung, Collection, *f.*

Збірниця, *f. Ко.* 145 allerhand zusammengelaufenes Gesindel; 2) Besen, *m. Зап.* II. 180.

Збірни́чка, *f.* Sammellinse, *f. Пол.*

Збірнище, *n.* Reservoir, *n. B.*

Збіросло́в, *m.* Wörtersammlung, *f. H.* I. Wörterbuch, *n.*

Збірщик, *m.* — баска́к tatarischer Steuereinnehmer. [*m. Term.*

Збірщина, *f.* Sammlungskreuzer,

Збісити ся, wüthend werden, ergrimmen; збішений s. Скаже́ний.

Збісова́тїти, *v. n.* vom Teufel besessen werden, *Ф.*

Збіч. *gen.* збочи́ *f.* Berglehne, *f.* seitliche Abdachung e. Hügels; *adv.* auf die Seite.

Збічи, s. Збіга́ти. [жени́на.

Збішілість, -ости, *f. Пол.* s. Ска-

Зблажи́ти ся, sich demüthig zeigen, kleinlaut werden.

Зблазни́ти. *v. a.* s. Соблазни́ти; 2) *v. n.* — собо́ю arg verstossen, sei-

ner Würde Eintrag thun.
Збле́кнути, зблякува́ти, *v. n.* verblassen, verschiessen, *Левч. Зак.*
Збли́жене, *n.* Annäherung, *f.*
Зближи́ти, (-а́ти), зблизи́ти, *v. a.* etw. nahe, näher bringen, annähern; — ся sich nähern, nahen.
Бли́зька, *adv.* aus der Nähe.
Збліднути, зблідіти, *v. n.* blass werden, erblassen.
Зблуди́ти, *v. n.* irre, fehl gehen, irren, fehlen, einen Fehler machen.
Блука́ти ся, sich verirren.
Збовта́ти, *v.a.* trübe schlagen, schütteln, trüben.
Збогати́ти, збога́чувати, *v. a.* reich machen, bereichern; — ся — —.
Збогатіти, *v. n.* reich werden.
Збое́цкий, *a. pol. К.* Raub.
Збоже́вий, *a.* Getreide-.
Збожеволіти, *v. n.* wahnsinnig, irrsinnig werden.
Збо́йка, *f.* Mordfliege, *f.* (Laphria) *B.*
Збоїти, *v. n.* s. Скипіти (молоко́).
Збо́їч, *m.* Weberwerkzeug zum Dichtschlagen, Dichten der Leinwand, *n.*
Збо́їще, *n.* Stätte wo das Vieh gestanden ist u. dieselbe zerstampft hat, *f.*; 2) Schlacht, *f. Пис.*
Зболіти, *v. n.* Schmerzen leiden, wund werden; де́рево зболіло wurde moderig, anbrüchig; *a.* зболілий, збо́лений.
Збо́рець, -рця, *m.* s. Збір.
Збори́ка́ти, *v. a.* aufwühlen.
Збо́рище, *n.* Versammlung, Zusammenkunft, Gesellschaft, *f.* [*ГШ.*
Збо́рниця, *f.* Sammlungskasten, *m.*
Збо́рня, *f.* Versammlung, *f.*; 2) Sammlungshaus, Gemeindehaus, *n.* (*Веч.* I. 223); 3) Kaserne, *f.* [wehren, verbieten.
Збороняти, *v. a.* кому щось ver-
Збо́ронник, *m. Ст.* s. Храни́тель.
Зборо́ти, *v.a.* bewältigen, überwinden.
Збочи́стий, *a.* abhangend, abfällig.
Збочи́ти, *v. n.* abweichen, abirren; — ся *M.* III. 90 schiefe Lage bekommen.
Збо́я, *f.* Durchschlag, Durchhieb in der шкала́ (im Hüttenwerke *B.*).
Збоя́ти ся, Furcht bekommen, erschrecken.
Збра́га, *f. Гол.* III. 459?
Збре́скнути, *v. n.* anbrechen, anbrüchig, nicht mehr frisch, sauer werden, (молоко́); *a.* збре́склий.
Збрести́, *v. n.* sich verlaufen, sich verirren; що на ум збреде́ was schlechtwegs in den Sinn kommt. [lügen.
Збреха́ти, [збре́шу, -шеш], *v. a.*
Збри́дити, *v. a.* щось кому́ jmdm etw. ekelig, widerlich machen; собі щось vor etw. Ekel haben.
Збри́днути, *v. n.* garstig werden; ekelkaft werden.
Збрика́ти ся, s. Брика́ти.
Збри́скати (-ивa-), *v. a.* bespritzen.
Збри́сти, *v.n.* s. Збрести́: durchwaten.
Збри́ти, *v. a.* wegrasieren.
Збричелсвáтїти, *v. n.* anschwellen (v. Menschen u. Thieren).
Збрід, -бду *m.* s. Гряда́.
Збрідь, -бди, *f. Фр.* Schlamm, *m.* Hefe, *f.* s. Збродь. [брід.
Збріде, *n.* die Stelle unterhalb des
Зброд, *m.* збродь *f. КУ.* zusammengelaufenes Gesindel; Rotte, *f.* [treten.
Броди́ти, *v.a.* durwaten; mit Füssen
Збро́дник, *m.* Verbrecher, *m.*
Збро́дниця, *f.* Verbrecherin, *f.*
Збро́йний, *a.* bewaffnet, *Кч.* 3.
Збройни́ця, *f.* Waffenkammer, Rüstkammer, *f.*
Збро́їти, *v. a.* be- waffnen; rüsten; 2) щось etw. Böses anstellen; — ся sich waffnen, rüsten.
Збро́їця, *f.* s. Збро́я *Гол.* III. 55.
Збро́ня, *f.* s. Збро́я *С.* II. 111.
Зброса́ти, *v. a. Ме.* 205 s. Скида́ти; зброси́ти що um einen Spottpreis etw. verschleudern.
Збро́я, збру́я. *f.* Rüstung, *f.* Waffen, *pl.*; 2) *pl.* Kleider, *pl.*
Збро́ярня, *f. КУ.* s. Збройни́ця.
Зброжніти, *v. n.* s. Струдоватїти.
Збруха́тїти, *v.n.* von jungen Vögeln: mehr entwickelten Rumpf bekommen.
Збруч, *f. Гол.* linker Nbfl. des Днїсте́р.
Збру́я, s. Збро́я.
Збу́ване, *n.* das Loswerden, Weggeben einer Sache; Veräusserung, *f.* Verkauf, *m.*
Збува́ти. збу́ти, *v. a.* що etw. loswerden, sich etw. vom Halse schaffen, — роби́ти e. Arbeit verrichten um sie loszuwerden, nur so obenhin betreiben; кого́ jmdn abfertigen, abweisen; 2) veräussern, verkaufen, weggeben; 3) *v. n.* на чім mangeln, nicht ausreichen; збу-

ває що, чогó es bleibt etw. übrig, ist zu viel; 4) — ся s. v. a.: (чогó, когó) von einer Sache loskommen; verlustig werden, verlieren.

Збýдь-вік, збýйвік, m. Кв. 196. 585 abgelebt, sehr alt; 2) der sein Leben im Nichtsthun zugebracht hat Ог. 78.

I. Збудúти, v. a. P. I. 63 s. Збýти.

II. Збудúти, збуджáти, v. a. erwecken, auf-regen.

Збудóване, n. Erbauung, f. K.

Збудувáти, v. a. erbauen.

Збуй, збýйник, m. Mörder, Strassenräuber, m.

Збуйнувáти, v. n. Ч. V. 1169 вітрú losgehen, stürmen.

Збур, m. Tripper, (B.), m. Gonorrhoea.

Збурáковáтїти, v. n. roth wie бурáк werden.

Збýрене, n. Störung; Aufwallung, Aufregung; 2) Zerstörung, f.

Збýрити, v. a. s. Бýрити.

Збурмáти, v.? Me. 175.?

Збуте́, збýти, s. Збýване etc.

Збуткóвий, a. зáклад Umsatzanstalt, f. Absatzamt, n.

Збýтний, a. entbehrlich, Term. [МШ.

Збýтнїти, v. n. übermüthig werden,

Збýток, -тку, m. Absatz, Umsatz im Verkauf; m. на — zum Verkauf, zum Veräussern.

Збуторáжити, v. v. allarmieren, auf die Beine bringen.

Збухтїти, v. n. (землЯ, дорóга) lokker werden u. sich heben, s. aufrühren.

Збучáвїти, v. n. Oc. (61) XII. 30 verholzen?

Збучéний, a. -е пóле mit Kampfgetümmel erfüllt s. Бýча.

Збýшок, -шка, m. Butterstämpel, -sterl, m.

Збуяти, v. a. Cm. ausgelassen, dreist machen, erfrechen.

Зваб, m. Lockspeise, f. — робúти verlocken, Фр.

Звáбити, зваблЯти, v. a. an -her-beilocken.

Збаблúвий, a. Левч. verlockend.

Звáга, f. Cm. Muth, s. Відвáга; 2) Vorsatz, Entschluss, m.

Звáда, d. звáдка. f. Hader, Streit, Zwist, m. Ч. III. 437.

Звáдити ся, звáднїти, v. n. Ч. V. 686 hadern, streiten, zanken.

Звадлúво, adv. Кч. 25 ärgerlich, Aergernis, Verdruss verursachend, anstössig; lästig, beschwerlich.

Звáдник, m. s. Пíдич м.

Зважáти, v. a. achten; на когó (що) Rücksicht auf jmdn (worauf) nehmen; etw. beachten.

Звáжити, v. a. abwägen, wägen (auf der Wage); 2) auf eine Seite herübersenken; 3) erwägen, звáживши in Erwägung; щось душéю — etw. mit Eid bekräftigen; 4) ся на щось etw. wagen.

Зважлúвий, a. зважнúй, a. ОП. verwegen, dreist.

Зваkувáти, v. a. час — А Г. 160. 161 vergeuden, s. Згаїти.

Звал, m. КУ. pl. zusammengestürtzte Felsen, Trümmer, pl.; 2) Wall, Klumpen, m. У.

Звáла, f. grosse Menge, Gedränge, n.

Звалáшати, s. Валáшати.

Звалúти, звáлювати, v. a. herunter-, niederwerfen; когó з ніг umwerfen, zu Boden werfen; ein-, niederreissen; 2) що на когó etw. auf jmdn schieben, *jmdm etw. zur Last legen; 3) — ся sich häufen, (in Haufen) stürzen, fallen; на кóго * jmdm über den Hals kommen.

Звáлка, f. Gedränge, Schlachtgetümmel, m. Py.

Зваловúтий, a. schwerfällig, (B.).

ЗвалЯрник, m. s. Зільнúця.

ЗвалЯти, v. a. beschmutzen, besudeln.

Зване́, (-нЯ), n. Name, Titel, m. Н. 17 Benennung, f. K.

Звантáжити, v. a. einpacken, Фр.

Звáр, m. Abkochung, f.; 2) Gebräude aus verschiedenen Salben als Brustheilmittel, n.

Зварúльний, a. schweissbar, Пол.

Зварúти, v. a. kochen; желїзо schweissen.

Звáрич, m. Salzsieder, m.

Звáрка, f. Stelle, wo das Eisen zusammengeschweisst worden; 2) s. ЗвалЯрник.

Звáрок, -рку, m. Decoct, etw. Abgekochtes, Tränkchen, n.

Зварувáти, v. a. §. stehlen.

ЗварЯти, v. a. шмáте s. Золúти bähen, ausbrühen.

Звéдене, n. Abführung, Ableitung; Verführung, f.

Зведенúця, f. verführtes Mädchen, das Mutter geworden war von einem Buhlen, (B.).

Зведéнник, m. Kuppler, m.

ЗведенЯта, pl. zugeführte Kinder eines Witwers u. einer Witwe dh Heirat derselben.

Звéзти, звозúти, v. a. zusammen-

bringen, zusammenfahren; 2) пáлицев когó jmdm mit dem Stock einen derben Schlag versetzen.

Звеличáти, *v. a.* hochpreisen, rühmen; — ся *Me.* 103 prahlen. [цїнй *f.*

Звелйчене, *n Под.* Erhöhung, —

Звенó, *n.* Glied, Kettenglied, *n. Ил.*

Звербувáти, *v. a.* anwerben. [ти.

Звергáти, звере́чи, *v.a. ОП.* s. Скидá-

Зверетенйти ся, *Не.* зверетйти ся wie eine Spindel sich schnell umdrehen; umkreisen.

Звéрзти, *v. a. Н.* 133 s. Вéрзти.

Звéрник, яловéць —, *m.* Sadebaum, *m.* (Juniperus sabina).

Звернýти, звертáти, *v. a.* umlenken; на що lenken, hinlenken, -richten; 2) umfallen lassen, stürzen; візнйк звернýв der Kutscher hat umgeworfen; 3) комý що wiedergeben, zurückstellen; 4) *v. n.* звернýло з полýдня kurz nach Mittagszeit; 5) — ся до когó an jmdn sich richten, wenden; *b*) s. Вернýти ся. [zurücklegen.

Зверстáти, *v. a.* дорóгу den Weg

Зверть, *f.* Abgrund, *m.*

Звертáльний, *a.* nach rückwärts umwendbar, wendbar, *Пол.*

Звéртень, -тня, *m.* Sonnenwende, *f.* (Heliotropium peruvianum, „Vanillekraut").

Звертйстий, *a.* — віз leicht umzuwerfen; 2) schief auf die Seite geneigt, steil: дорóга (*В.*). [schlingen.

Звертїти ся, sich krümmen, s.

Зверткóвий, *a.* -е вікнó? [le, *n.*

Звертлюх, *m.* Spulrad für dicke Sei-

Звéртувати ся, *ГБ.* („*Р. Х.*" 72) s. Обвялáти ся.

Зверх, *praep.* mit d. *Genit.* über, одйн зверх одногó der Eine über dem Anderen *Р.* I. 4; 2) darüber; überdies, ausser; зверхóм *adv.* über die Massen, übermässig, *Не.*

Звéрха, *adv.* oben, auf der Oberfläche, von aussen, äusserlich.

Звéрхний, *a. МШ.* der äussere.

Звéрхник, *m. К.* der Obere, obrigkeitliche Person; Behörde, *f.*

Зверхнинá, звéрхність, (-рши-) -ости, *f.* Obrigkeit, Behörde; Obergewalt, Hegemonie, *f. Кч.* 106.

Зверхсйльний, *a.* die Kräfte übersteigend, *Под.*

Звершéний, *a.* vollkommen, *К.*

Звершенйти, (-нáти). *v.a. КУ.* besiegen, aufs Haupt schlagen, vernichten.

Звершéньство, *n. Пу.* s. Совершéньство.

Звéсти [зведý, зведéш], *v. a.* herab, herunter- abseitsführen, -leiten; потóмлені вíка звéсти комý *М.* I. 57 die müden Augen jmdm schliessen; 2) zusammenführen; звів нас у велйке приятельство redete uns ein wir seien grosse Freunde; звéсти на толк когóсь *Ч.* V. 470 jmdm guten Rath geben; 3) in die Höhe heben, aufrichten, aufführen: будйнок; emporheben; 4) * verführen, betrügen (з рóзуму).

Зветочíти, *v. n.* veraltern, *МШ.*

Звечерíти, *v. n. impers.* звечерíло wurde Abend, die Abenddämmerung trat ein.

Звивáти, *v. a.* zusammen- einrollen, aufwinden, aufhaspeln; 2) *v. n.* — лїсáми sich in den Wäldern herumtreiben, 3)*— ся sich sputen, geschäftig umgehen.

Звивýщий, *a.* flink, behend, (*В.*).

Звйдини, *pl. Зг.* s. Розвідини, Besuch, *m.* [*impers.* комýсь.

Звйдити ся, scheinen, vorkommen,

Звйдїти, *v.a.* комýсь щось *Н.*80 *Шл.* jmdm etw. aus Nachsicht darüber hinweg sehen indem man es nicht bemerken will, übersehen, nachsehen, *vgl.* Збáчити.

Звйжка, *f.* Mehrbetrag, Ueberschus, *m.*

Звйжки, *adv.* ти би все на — möchtest immer höher.

Звикáти, звйкнути, *v. n. Р.* I. 132, — ся sich an-gewöhnen.

Звйнка, *f.* Art Filzball, *m.* -spiel, *n.*

Звйнний, *a.* flink, behend.

Звйнність, -ости, *f.* Behendigkeit, Flinkheit, *f.* [die Schuld wälzen.

Звиновáтити, *v. a.* когó auf jmdn

Звинýти, s. Звивáти; 2) beseitigen, aufheben, auflassen; *звинýв ся з чим скóро wurde schnell damit fertig. [zeihen.

Звинáти, *v. a.* entschuldigen, ver-

Звйса, *f.* Pendel, *m. Зг.*

Звисáти, звйснути, *v. n.* herabhangen, -hängen; — на кім auf jmdn sich stützen, sich verlassen; звис на дурнйцю ist gewohnt auf leichte, pfiffige Weise Gewinn zu erhaschen.

Звисистий, *a. МШ.* herabhangend.
Звисок, -ску, *m.* Ueberschuss, Rest, *m.*
Звити, s. Звивати 1).
Звитцї, *pl.* Drehblüthige (Contortae).
Звитяжа, *W.* звитязь. *f. Мог.* Sieg, *m.*
Звитяжити, *v. a. Гол. гр.* 30 überwinden, besiegen. [*Св. Кл.*
Звитяжний, *a.* siegend, siegreich
Звих, *m. Еф.* 30. звихнене. *n.* Verrenkung, *f.* [chen; *vgl.* Звивати ся.
Звихати ся, flink umgehen, f. ma-
Звихнути, *v. a.* verrenken, verstauchen; *ptc.* звихнутий u. звихнений; * auf Abwege führen.
Звихроватїти, *v. n.* sich drehen, s. werfen (дошка). [s. aufraffen.
Звихторити, ся, sich aufmachen,
Звичаєвий, *a.* -е право Gewohnheitsrecht, *n. Term.*
Звичай, *m.* Gewohnheit, *f.* Gebrauch, Brauch, *m.* Sitte, Art, *f.*; за-звичай gewöhnlich *ГШ.*: 2)s. Звичайність.
Звичайний, *a* gewöhnlich, gebräuchlich; 2) sittsam, anständig, schicklich, geziemend, züchtig, geschult *Ш.* I. 118.
Звичайність, -ости, *f.* gute Sitte, Etikette, *f. Кн.*; 2)Gewöhnlichkeit, *f. Пар.*
Звичати ся, звичити ся, *M.* sich aneinander gewöhnen; звичити. *v. a. K.* angewöhnen; *ptc.* звичений *M.* gewohnt.
Звичка, *f. Cm.* s. Звичай 1).
Звичме, *adv. H.* 18 s. Звичайно.
Звичний, *a.* gewohnt *P.* II. 162. *Левч.* — звично, *adv.* gewöhnlich
Звишка, *f. ЛД.* s. Вишка. [en.
Звищати, *v. n.* kreischend aufschrei-
Звід, *g.* зводу, *m.* Gewölbe, *n.* Wölbung, *f.* — неба; Balkengerüste, *n.* -lage, *f.* zum Dachstuhl, *f.*; 2) Aufzug, *m.* übhpt was aufgezogen, gehoben werden kann; 3) Brunnenschwengel, *m. Зак.* 3) Fangeisen, *n.* [*МШ.*
Звідане, *n.* Erkundigung; Frage, *f.*
Звідати ся, відувати ся о, про, за кого (що), за ким (чим) sich erkundigen, nachfragen nach jmdm, wornach.
Звідини, *ВБ.* звіди, *pl.* s. Розвідини; Besuch, *m. Пар.*
Звідки, *adv.* woher, von woher?
Звідкись, звідкільсь, *adv.* von irgendwoher.
Звідкільинде, *adv.* anderswoher.
Звідколи *adv. Cm.* seitwann, seitdem.
Звідний, *a.* — міст Aufzieh-, Zugbrücke, *f. Пар.*; 2)verführerisch, trügerisch.
Звіднон, *adv. Kst.* von dorten.
Звідомлене, *n. Cm.* Kundmachung, *f.*
Звідси, звідсїль (-ля), звідти, звідтїля, *adv.* von hier aus.
Звідтам, *adv.* von dort her.
Звідун, *m.* Kundschafter, Spion, *m.*
Звідусїль (-ля) звідусюди *Кч.* 238 *adv.* von allen Seiten. [чого.
Звідчого, *adv.* s. Від чого; Чому,
Звіжити, *v. a.* erproben, kennen lernen, erfahren; звіжалий, *a. Га.* II. 8 erfahren, kundig.
Зьвізда, *f.* Stern, *m. Ог.* 79.
Зьвіздання, *f.* Stachelstern, *m.* (Asteracanthion). [diger, Astrolog; Astronom, *m.*
Зьвіздар, *m.* Sterndeuter, Sternkun-
Зьвіздарня, *f.* Sternwarte, *f.* Observatorium, *n.*
Зьвіздатий, *a.* sternförmig; 2) кінь mit e. weissen Fleck auf der Stirn.
Звізде, *n. coll.* s. Гвізль 1), гвізде.
Зьвізденъ, *m.* Milchstern, *m.* (Gagea).
Звіздик, *m. W.* s. Гвізль 1).
Зьвіздиця, *f.* Stern, *m. Зг.*; 2) — округлява rundsternige Sternkoralle, *f.* (Astrea rotulosa). [Sternlein, *n.*
Зьвіздка, *У.* зьвіздочка, *f. dim.*
Зьвіздний, *a.* Stern- *КУ. Лу.*; 2) gestirnt, *Кл.*
Зьвіздообраз, *m. B.* Sternbild, *n.*
Зьвіздовий, *a.* aus Sternen, sterngleich *Ч.* III. 289. [bedeckt, *Ha.*
Зьвіздокритий, *a.* mit Sternen
Зьвіздослов. (-словець) *m.* s. Зьвіздар. [Sternen geschmückt.
Зьвіздострійний, *a. МШ.* mit
Зьвіздоцьвіт, *m.* chinensische Sternblume (Aster chinensis).
Зьвіздочний, *a. СМ.* Stern-.
Зьвіздочник, *m.* Sternmiere, *f.* (Stellaria). [rias).
Зьвіздунка, *f.* Seestern, *m.* (Aste-
Зьвідчатий, *a. B.* sternförmig.
Зьвіздчатка, *f.* Sternkoralle, *f.*
Зьвіздчик, *m.* Asterigerina, *B.*
Звіздяний, (*d.* -ненький), *a. Гол.* III. 32 mit Sternen besäet.
Звіздянка, *f.* Sterndolde, Meisterwurz, *f.* (Astrantia).
Звій, *g.* звою *M.* III. 124 Gewinde, Gekräusel; 2) s. Сувій.

Звійнути, *v. a.* abwischen, *ОП.*
Звійці, *pl.* Wickler, *pl.* (Tortricidae) *B.*
Звікбнка, *f. N.* e. Berges.
Звікувати, *v. a.* — вік ganze Lebenszeit verleben.
Звільна, *adv.* langsam, gemach.
Звільнити, (-няти), *v. a.* nachlassen, freier, lockerer machen; * mildern; verlangsamen. [cher werden, *Фр.*
Звільніти, *v. n.* nachlassen; schwä-
Звін, звінбк, etc. *m.* s. Дзвін etc.
Звінець, -нця, *m.* s. Луц.
Звінниця, *f. Га.* I. 141 s. Дзвінниця; Art Osterspiel.
Звінбк, -нка, *m.* (звінка, *f.*) — розбрілий *a. B.* sperrigblütige Glockenblume (Campanula patula); 2) — риби *АД.* II. 58. querdurch abgehauenes Stück.
Звінчати, *v. a.* bekränzen; 2) trauen.
Звінчик, *m.* Drottelblume, *f.* (Soldanella), *B.*; 2) -млачок nebelartiges Glokkenthierchen (Vorticella nebulifera *Пол.*
I. Звір (зьвір), -рá, *m.* звірь, *f. Ф.* Thier, Unthier, *n.*; 2) Raubthier: Wolf; * Unmensch, *m.* [2) s. Розсбха.
II. Звір, *g.* звбру, *m.* Schlucht, *f.*;
Звірак, *m. Gr.* 30 Wolf, *m.*
Звірин, звіриний, *a.* Thier-, Wild-.
Звірина, *f.* Thier, *n. dim.* звіринка, *f.* kleines Thier, Thierchen, *n. Cm.*
Звіринець, -нця, *m.* Thiergarten, *m.*; 2) — небесний Звірокруг, *Пар.*
Звірити, звіряти, *v. a.* щось erproben, erfahren, — на сббі an sich selbst die Erfahrung machen; prüfen, untersuchen *Ч.* IV. 712; 2) — ся кому, перед ким з чимбсь jmdm etw. anvertrauen, bekennen; на щось — *Cm.* sein Vertrauen worin setzen, worauf bauen; 3) звірила мене хорбба hat mich ganz abgeschwächt.
Звірка, *f.* kleines Thier.
Звірки, на — *Га.* II. 55 zur Probe, um zu prüfen, versuchshalber, zur Ueberzeugung. [trauenselig.
Звірливий, *a.* offen gestehend, ver-
Звірний, *a. Ч.* I. 122 zum wilden Thiere geh. *Еф.* 16.
Збіробій, (-ббйник) дїравий Hartheu, *n.* (Hypericum perforatum).
Звіровий, *a.* Thier-, *Пу.*
Звіровато, *adv.* wann viele Wölfe sich herumtreiben.
Звіродивий, *a. Ос.* (61) X. 53.?
Звірбк, -рка, *m. dim.* s. Звірина *P.* I. 128. *C.* II. 164. [cus, *m.*
Звірокруг, *m.* Thierkreis, Zodia-
Звіролбв, (-лбвець), *m. К.* Jäger, *m.*
Звіролбвний, *a. К.* zur Jagd geh., Jäger-, Jagd-.
Звірость, *f. Гр.* V. 342 на — s. Злість, на — кому.
Звірбта, *f. Cm.* Bestialität, *f.*
Зьвірский, *a.* thierisch, viehisch, *Пар.*
Звірючка, *f.* s. Звірка. [gehen.
Звірюване, *n. К.* thierisches Vor-
Звірювати ся, s. Пачити ся (дбшка).
Звірють, *n. Гол.* III. 18 s. Звіря, *Ог.* 100.
Звіря, -яти, *n.* Thier, *n.*
Звіряний, звірячий, *a.* Thier-, Vieh-, thierisch.
Звіряти, s. Звірити.
Звірячість, -ости, *f.* Thierheit, viehische Wildheit, viehisches Wesen.
Звісь, *f. Гр.* s. Звість. [Вістен.
Звісень, *a. Ос.* (61) VII. 119 s.
Звісиголова, *m. У.* Kopfhänger, *m.*
Звісити, *v. a.* hängen lassen, herabhangen l.; sinken lassen.
Звіска, *f. Зг.* Schleier, *m.*
Звість, (*d.* звістка, звісточка), *f.* s. Вість; на звісти *У.* auf Kundschaft.
Звістити, *v. a.* кому що (о чім, про що) jmdm etw. bekannt geben, verkünden, jmdn von etw. verständigen
Звістувалець, -льця *Кл.* звістун, *Мог. m.* s. Вістун; Herold, *m.*
Звістуване, *К.* звіщене, *Term. n.* Bekanntmachung, Verständigung, *f.* Bericht, *m.*
Звістуватїти, *v. n.* [бсте], бураки wurden saftlos, blieben nur Fasern (лико) von denselben.
Звітріне, *n.* Verwitterung, *f. Пол.*
Звітріти, *v. n.* verwittern.
Звічати, *B.* звіщати s. Звістити.
Звічити ся ins Gesicht sich etw. sagen [вічи].
Звіяжка, *f.* Werkstück zum Aufwinden des Gespinstes in e. Knäuel, *n.*
Звіяти ся, (фаля) sich erheben u. stürmisch aufbrausen; sich fortmachen, sich aus dem Staube machen.
Зв**ладати, *v. n.* роббті e. Arbeit bewältigen s. Зв**олодати.

Звóбро, *n.* Ч. IV. 496 s. Ребрó?
Звóда, *f.* *Н.* 69 s. Звáда. [räther, *m.*
Звóдець, -дця, *m.* *Ст.* Verführer, Ver-
Звóди, *pl.* Gewölbe, *n.* *С.* I. 216 s. Звід; 2) Betrug, Schwindel, *m.* Kuppelei, Kupplerschaft, *f.* *Кв.* 141; 3) Confrontation, *f.*
Звóдини, *pl.* Confrontation, *f.*; 2) Zusammenkünfte zum Zechgelage, *pl.* 3) das Bedecken der Braut mit der Frauenhaube Ч. IV. 611.
Зводúстий, *a.* gewölbt.
Зводúтель, *m.* *Гол.* III. 253 Verführer, Verleiter, *m.* *Term.*
Зводúтелька, *f.* Verführerin, *f.* *Нав.*
Зводúти, s. Звéсти; — зо сьвíта когó ums Leben bringen; — бýчу, бíдý ein Krawall, ein Unheil verursachen, hervorbringen. [gerisch *Мог.* *У.*
Зводлúвий, *a.* verführerisch, trü-
Звóдник, *m.* Kuppler, *m.* *Ко.* 79; 2) Mäkler, *m.*
Звóдниця, *f.* Kupplerin, *f.*
Звóдня, *f.* *Ко.* 196 Kupplerschaft; 2) s. Звóдниця, *Ст.*; 3) зводúти звóднї (*pl.*) з кимóсь *Б.* mit jmdm (m. Weibern) sich abgeben, sich herumbalgen.
Зводóвий, *a.* Wölbung-.
Звóець, -óйця, звійнúк, *m.* Wickler, (Tortrix) s. Звíйцї.
Звóжай, *m.* *Гол.* III. 37 das Einführen des Getreides vom Felde.
Звóздик, *m.* Nelke, *f.* (Dianthus); 2) Seifenkraut, *n.* (Saponaria offic.).
Звоздиковáті, *pl.* Nelkenblumen (Caryophyllaceae). [(Caryophyllinae)
Звоздичáсті, *pl.* Nelkengewächse
Зводúчник, *m.* Gewürznelkenbaum, *m.* (Caryophyllus arom.); 2) Nelkenkoralle, *f.* (Caryophylia).
Звóзчик, звóзчицкий, s. Звóщик etc.
Зволáти, *v. a.* *Гр.* s. Зволодáти.
Звóлене, (-лїне), *n.* *Ст.* *Н.* 96 Wille, Wunsch, *m.* Genehmigung, *f.*
Звoленéць, -нцá, *m.* *W.* Urlauber, *m.*
Зволúти, *v. a.* erlauben, gestatten *Р.* I. 5; 2) belieben, wollen, geruhen *Н.* 112; 3) s. Увільнúти; 4) — ся die Güte haben: звóльтесь! = бýдьте ласкáві *Кух.*; 5) зволїти ся *Др. с.* 115 gütig sein; wollen; звóлено, звóлано *Р.* I. 130 nach dem Willen.
Звольнúти, *v. a.* *Ст.* s. Увільнúти.
Зволнувáти, *v. a.* *У.* stürmisch aufregen. [winden, besiegen.
Зволóдати, *v. a.* bewältigen, über-
Зволочúти, *v. a.* viel umherschleppen; * когó jmdn zum müssigen Nachgehen, zur Liederlichkeit bringen.
Зволóчний, *a.* -нї нáрости Zögerungszinsen, *Term.*
Звóля, *f.* Freiheit, *f.* [lauben.
Зволяти, *v. a.* u. — ся. *Ко.* 172 er-
Звóмпити, *pol.* *v. n.* *Ко.* 37 звóнгпити *К.* verzweifeln, verzagen, den kürzeren ziehen; nahe sein dem Crepieren.
Звон, *m.* Klang, *m.* *Пол.*
Звонáтка, *f.* -лелїйка Campanula lilifolia v. Adenophora suaveolens.
Звóник, звонúти etc. s. Дзвóник etc. дзвін etc.
Звонúстий, *a.* helltönend, *Зап.*
Звóнкість, -ости, *f.* Klangfarbe, *f.*
Звонковáті, *pl.* Glockenblumen Gewächse, (Campanulaceae).
Звонкоголóсий, *a.* mit wohlklingender Stimme, hellstimmig.
Звонкоцьвíті, *pl.* Glockenblüthige (Campanulineae). [giesser, *m.*
Звóнник, звонáр, *m.* Glocken-
Звоновúй, *a.* Glocken-.
Звоновúна, *f.* Glockenspeise, *f.*
Звонóчниця, *f.* Glockenpolyp, *m.* (Campanularia).
I. **Зворáти**, s. З'орáти. [umschliessen.
II. **Зворáти**, *v. a.* s. Загородúти,
Звóри, *pl.* s. Звір II.
Зворикáти (-ичáти), *v. n.* wie ein wildes Thier brüllen, (*Фр.*)
Звóріть, *f.* *Т.* **звóрот**, -оту, *m.* Umkehr, Schwenkung, Wendung; на звóрот *Ко.* 140 s. На вúворіт.
Звóрка, *f.* Schliessmuskel, *f.*
Звóрлуч, Syngnathus bucculentus *В.*
Зворотúти ся, s. Вернýти ся, *Зг.*
Зворóтний, *a.* круг Wendekreis, *m.* *КУ.* [pe, *f.*
Зворóтник, *m.* Wendekreis, *m.* Tro-
Зворохнýти, **зворýшити**, *v. a.* in Unruhe, in Aufregung versetzen; — ся — — gerathen, unruhig werden.
Зворошúти ся, s. Змішáти ся.
Звóрчий, *a.* Schliess-.
З-вóстри стрілáти, *R.* 92 scharf schiessen (bei d. Hochz.)
З-вóсхід сóнця *Ос.* (61) VII. von

Sonnenaufgang, von Osten her.

Звóхчене, *n.* Befeuchtung, *f.*

Звохчѝти (-чáти), *v. a.* befeuchten, benetzen; звохчíти, *v. n.* feucht, nass werden.

Звóщик, *m.* Fiaker, *m.*

Звоювáти, *v. a.* besiegen, bezwingen, unterjochen.

Звудалáти (з'удал-), *v.a.* aushalten, ertragen §.

Звужáти, звузѝти, звýжувати, *v.a.* enger, schmäler machen, verengen.

Звýвло, *n.*?

Звук, *m.* Laut; Schall, *m.* *Пол.*

Звуковѝй, *a.* Laut-, Schall-.

Звукопóвний, *a.* *Гуш.* klangvoll, klangreich.

Звукословіє, *n* Lautlehre, *f.*

Звýрдити, *v. a.* die Milch beim Kochen gerinnen machen; — ся geronnen (sauer) werden.

Звучнѝй, *a.* tönend *Оц. гр.* §. 15; wohlklingend.

Звýчність, -ости, *f.* Wohlklang, *m.*

Звучноголóсний, *a.* wohl- hellklingend, *Кл.*

Звя́га, *f.* *Н.* 192 Lärm, *m.*

Звя́гель = Новоград Волиньск.

Звяглѝвий, *a.* *Н.* 140 bellend, belfernd; lärmend.

Звяжѝрука, *m. f.* der (die) Hände bindet, der (die) behindert.

Звяз, *m.* *К.* звязь, *f.* Zusammenhang, *m.* Verbindung; Bündigkeit (vom Boden); *f.*; 2) Structur, *f.* Gefüge, *n.* *К.*

Звязáти, звя́зувати, *v. a.* zusammenbinden,- knüpfen; ver-binden; fesseln; — ся слóвом ein bindendes Wort geben; *ptc.* звя́затий *М.* II. 80 = (звя́заний), завя́заний. [2) gedrängt, kurz.

Звязкѝй, звязнѝй, *a.* bündig, solid;

Звя́зкість, -ости, *f.* *В.* Bündigkeit, *f.*

Звя́зність, -ости, *f.* enge Verbindun, *Св.*

Звя́зок, -зку, *m.* Zusammenhang, *m.*

Звя́к, *m.* Geklirre, Gerassel, *n.*

Звя́кнути, *v. n.* erklirren.

Звялѝти, *v. a.* krank, welk machen, Unpässlichkeit verursachen; ankränkeln.

Згáга, *f.* Sod, *m.* Sodbrennen, *n.*; 2) *К. ОП.* Durst, *m.*

Зіад, *m.* *Ст.* s. Згáдка.

Згадáти, згáдувати, *v. a.* erwähnen, gedenken, an jmdn (etw.) erinnern: когó, що, про (за) когó, п.(з.) що; 2) errathen.

Згаджáти ся, s. Згóджувати ся.

Згаджáти (-ажá-), *v. n.* комý в чим s. Вигажáти.

Згáдка, *f.* Erwähnung; Erinnerung, *f.*

Згáдуване, *n.* Erinnerung, *f.* *М.* II. 179; 2) das Errathen.

Згаїти. s. Гаїти.

Згáмати, згáмкати, *v.a.* §. auffressen.

Згамішѝти, *v. a.* s. Гáмуз, на — збѝти.

Зганьбѝти, *v. a.* s. Ганьбѝти.

Зганѝти, *v. a.* комý щось jmdn wegen etw. tadeln, rügen.

Згáнка, *f.* *Зап.* s. Згáдка.

Згáнути, *v. a.* s. Згадáти.

Зганя́ти, s. Зігнáти; 2) s. Зменшáти.

Згар, *f.* das Angebrannte; 2) Fusel im Branntwein, *m.* *Мак.*; 3) Licht *n.* Wärme der Sonne; вечíрна — Abendröthe, *f.* *У.*

Згарб, *m.* Schneesturm, *m.* *Піс.* згáрбом загарбáти mit Gewalt entreissen, rauben, *К.*

Згáрбати *v. a.* s. Загáрбати *Мс.*

Згáрець, -рця, *m.* ausgebrannte Waldstrecke in eine Wiese (Weideplatz) umgewandelt.

Згáристий, *a.* brennbar, ver-.

Згáрище, згáриско, *n.* Brandstätte, *f.*; 2) s. Згáрець.

Згáрість, -ости, *f.* Brandgeruch, *m.*

Згармонїзувáти, *v. a.* in Harmonie bringen.

Згáрок, -рка, *m.* s. Недóгарок.

Згарувáти, *v. a.* dh übermässige schwere Arbeit aufreiben, abhärmen; *ptc.* згарóваний.

Згáря, *f.* s. Згáрище, *У.* 2) s. Згáрець.

Згáрячу, *adv.* in der Hitze *Ш.* I. 385.

Згасáти, згаснýти, *v. n.* erlöschen, aufhören zu brennen, zu leuchten.

Згасѝти, згáшувати, *v.a.* auslöschen.

Згáтляти, s. Гатля́ти.

Зги? *Ос.* (62) II. 55.

Згиб, *m.* Bug, *m.* Fusswurzel, *f.* *Пол.*; 2) Gelenk, *n.* *Под.*

Згибáти, згинáти, *v. a.* beugen, niederbiegen, krümmen.

Згибля́че, *n. coll.* Schindvieh, *n.*

Згѝбнути, згѝнути, *v.n.* verloren gehen, verschwinden, s. Гѝнути.

Згѝдити, *v. a.* собі щось vor etw. Abscheu bekommen.

Згинáч, *m.* Beugemuskel, *f.* Beuger, *m.*

Згирѝти, s. Загѝрити.

Згі́де, (-дде), *n.* Hab' und Gut, *n.* *Ос.* (62) VIII. 23.

Згі́ден, *К.* згі́дний, *a.* tauglich, nützlich, verwendbar; wert, fähig; 2) übereinstimmend, *В.* — го́лос Gleichlaut, *m.*; übereinkommend; *adv.* згі́дно überein, *Пар.*

Згідли́вість, -ости, *f.* *Ог.* Verträglichkeit, Friedfertigkeit, *f.*

Згін, *g.* зго́ну, *m.* Zusammentreibung, *f.* das Zusammentreiben des Viehes (der Schafe) auf die gemeinschaftliche Hutweide: в — = до череди́; 2) Vertreibung; (ehem.) gezwungene Uebersiedelung.

Згі́нний, *a.* -і дни *Не.* (*Пр.* XI. 38) Tage an welchen die ganze Gemeinde zur Frohnarbeit aufgetrieben wird.

Згі́нник, *m.* Borstenviehtreiber, Schweinehändler, *m.*

Згі́рдник, *m.* Verächter, Hochmüthiger, *m.*

Згі́рє, *n.* *М.* I. 18 Gesenke eines Hügels, *n.* Abhang, *m.* Abdachung, *f.*

Згі́ркнути, *v. n.* bitter werden; ма́сло -кло wurde ranzig.

Згі́рний, згі́рдний, *a.* stolz, beleidigend, unfreundlich: сло́во, böses Wort.

Згіро́к, -рка́, *m.* Hügel, *m.*

Згірчива́ти, (-чи́ти), *v. a.* *МШ.* bitter machen.

Згірше́нє, *n.* *Пар.* s. Со́блазнь.

Згірши́ти, *v. a.* Aergernis, Anstoss geben; — ся Aer. An. nehmen: чим, woran.

Згла́дити, *v. a.* glatt streichen, g. machen; ebnen *Ш.* I. 380; 2) * vertilgen: — зо сьвіта.

Згла́мати, *v. a.* *ГБ.* (*Рус.* X. 72)?

Згле́джити ся, gerinnen (v. Milch *vgl.* Ґлеґ).

Зглибну́ти, зглиби́ти, *v. a.* s. Зглубо́ити.

Зглі́тно, *adv.* voll gedrängt, gestopft.

Зглода́ти, *v. a.* zer- abnagen.

Зглота́, *f.* s. Глота́, Zusammenlauf, *m.*

Зглоти́ти ся, sich zusammendrängen, s. zusammenrotten.

Зглуби́ти, зглубля́ти, *v. a.* ergründen, erforschen, untersuchen.

Зглу́пати ся, §. rathlos, verlegen werden.

Згляд, *m.* Blick, *m.* *С.* I. 200; 2) s. Вгляд, вгля́дний; зглядь (згледь), *f.* Rücksicht, Pflege, *f.*

Згляда́ти ся, згля́нути ся sich beschauen; на кого́, на що auf jmdn (etw.) schauen, sehen, anhaltend an-, zusehen; Rücksicht nehmen, etw. berücksichtigen, sich jmds erbarmen.

Згне́сти, згнїти́ти (-а́ти), *v. a.* unter-, -niederdrücken, zermalmen, * vernichten; згнїти́ти verdichten.

З-гнї́ва, *adv.* *Ст.* zornig.

Згнїт, *m.* Art Kinderkrankheit.

Згнуща́ти ся, s. Знуща́ти ся; згнуще́ний *ptc.* *Гол.* unterdrückt, misshandelt.

Зговори́ти, *v. a.* gesprochen, gesagt haben; 2) що з ким mit jmdm worüber übereinkommen, sich einigen, etw. verabreden *М.* I. 43; 3) про́тив кого́ mit jmdm rechten, hadern, sich jmdm widersetzen *М.* I. 12; 4) — ся (за що) im Gespräch, in der Rede worauf kommen (zusammen mit Anderen).

Зго́да, *f.* Uebereinkunft, Uebereinstimmung, Einigung, *f.* що зго́да gemäss, nach dem Vertrage; 2) Einigkeit, Eintracht, Harmonie, *f.*

Зго́ден, *a.* *Ст.* s. Зго́дний, beistimmend.

Згоджа́ти ся, зго́джувати ся, *ІГ.* zustimmen, übereinstimmen; in Eintracht leben.

Зго́дини, *pl.* das Uebereinkommen; 2) Ehevertrag, *m.*

Згоди́ти, *v. a.* in Uebereinstimmung, in Einklang bringen; einigen; 2) mieten, dingen: слугу́; accordieren; 3) кого́, на кого́ чим womit jmdn treffen, jmdm beikommen; 4) *v. n.* кому́ dem Schuldner die Erstreckungsfrist gestatten; 5) — ся з ким sich mit jmdm verständigen, übereinkommen, übereinstimmen, sich einigen, sich vertragen; на щось womit einverstanden sein, etw. acceptieren; до чого́сь *С.* I. 27 sich wozu eignen.

Зго́дї, зго́дом, зго́дя, *adv.* (тро́ха, ма́ло —) nach einiger Zeit, nach einer Weile, kurz hernach, darnach, wenige Zeit später.

Згодї́ти, *v. n.* vermögen.

Згодли́вий, *a.* verträglich, friedfertig.

Зго́дний, *a.* einverstanden *ОП.*; 2) s. Вигі́дний *Левч.*

Згодува́не, *n.* Erziehung, *f.* *К.*

Згодува́ти, *v. a.* aufziehen, erziehen, Pflege angedeihen lassen; ernähren; mästen.

Зго́жий, *a.* übereinstimmend, *Др.*

Зго́ла, *adv.* *Левч.* ganz, schier.

Зголару́ч, *adv.* s. Голі́руч.

Зголйти, *v. a.* ab-, wegrasieren.
Згóлови, *pl.* у згóловах *Ф.* zu den Häuptern; 2) в головй aus dem Kopfe, — рахувáти von d. Kopfrechnen.
Зголовйти, *v. a.* köpfen: das Kopfholz von dem Weidenbaume weghauen, *B.*
Зголодйти, *v. a.* aushungern lassen; *ptc.* зголоджéний ausgehungert.
Зголоднíти, *v. n.* hungrig werden.
Зголосйти, *v.n.*s. Закричáти *МШ.*; 2) ся до чогóсь sich zu etw. (bei jmdm) melden. [sonant, *m.*
Згóлосна, *s. a. f. Ог.* Mitlaut, Con-
Зголоснýти, *v. n.* слáва зголослá *МШ.* der Ruhm erscholl, wurde laut.
Зголубйти, *v. a.* für sich freundlich stimmen, jmds Herz, Zutrauen gewinnen.
Згомонíти, згомотíти *МШ. v. n.* dumpf erschallen, erklingen; laut werden; wiederhallen.
Згон, *m.* s. Згін.
Згóнене, *n.* s. Зíгнане.
Згóнини, *pl.* згóнище, *n.* Ueberkehr, *f.* Abbrechling, *n.* Kaff, *m.* (vom Getreide).
Згонйти, згонńти, s. Зігнáти; — ся в рóзуму irre werden. [*m. C.* II.43.
Згóнщик, *m.* Viehtreiber; Viehhändler,
Згорбáтíти, *v. n.* krummen Rükken bekommen, buckelig werden.
Згóрбити, *v. a.* bücken, buckelig machen; — ся sich bücken, gebeugt gehen.
Згóрда, *adv.* stolz, abstossend, wegwerfend. [den.
Згордйти ся чим worauf stolz wer-
Згордíти, *v. n.* ким jmdn verschmähen.
З-горй, *adv.* набрáти в горй когó jmdn herunternehmen; 2) voraus, im voraus. [schüssig; schief.
Згóристий, (-исний), *a.* steil, ab-
Згорíвка, *f.* s. Горíвка, *Гол.* III.81.
Згорíти, *v. n.* ab-, verbrennen; 2) *Ф.* (*Пр.* X. 123) im Hitzfieber phantasieren, delirieren.
Згорнýти, згортáти, *v. a.* zusammenscharren, -ziehen.
Згорнýтість, -ости, *f. Не.* (*Пр.* XI. (2) 14 Inbegriff, *m.*
Згородйти, *v. a.* ein Flechtwerk, eine Hürde, e. Hecke anlegen, umzäunen; * anfertigen *Ч.* I. 169.
Згóртка, *f. ОП.* Falte, *f.*
Згостйти, *v. a. У.* besuchen.

Згрáбати, (згрéб-) *v. a.* abharken; 2) zusammenharken. [pfänden.
Зграбувáти, *v. a.* plündern; 2)
Зграмосйти, *v. a.* zusammenballen.
Згрéбло, *n.* Striegel, *m.*
Згрижá, згризá, *f.* nagende Sorge, Kummer. Gram, *m.* 2) Hader, Zwist, *m.*
Згризáти, згрńзти, s. Грńзти.
Згримотíти, *v. n.* heftig, wuchtig dreinschlagen.
Згрíбний, *a.* -е полотнó die grobe Leinwand von Hede, von Werrig, heden.
Згрізнýти ся, sich erbittern, aufbrausen, ergrimmen, drohende Miene etc. machen, *Не.*
З-грóзна, *adv.* s. Грíзьно.
Згромáджене, *n.* Versammlung, *f.*
Згромáдити, (-аджáти) *v. a.* сíно — zusammenharken, -rechen; 2) versammeln.
Згрубíти, *v. n.* dick, grob werden.
З-грýбша, з грýбої трíски aus dem Groben. [liegendes Grundstück.
Згрýдок, -дку, *m.* trockenes höher
Згрястйти, *v. a. Зг.* zusammenfassen, resumieren.
Згýба, *f.* Verlust, *m.* verlorene Sache; 2) Verderben, *n.* Vernichtung, *f.* Untergang, Tod, Fall, *m.*
Згубйти, *v. a.* verlieren; 2) verderben, vernichten. [derblich, vernichtend.
Згублйвий, *Мл.* згýбний, *a.* ver-
Згудйти, *v. a.* щось комý jmdm etw. tadeln; *ptc.* згуджéний, verspottet, widrig gemacht.
Згудíти, *v. n.* anfangen stark zu schallen, zu dröhnen. [IV. 166.
Згук, *m.* Lärm, Schall, *m. КС.* (82)
Згукáти ся, s. Скричáти ся; згукнýти, *v. n.* lauten Ruf erschallen lassen.
Зглйти, *v. a.* betrügen, jmdn zum Besten haben, *Ф. Фр.*
Згулńти, *v. n.* und — ся sich satt unterhalten, sich todmüde tanzen.
Згурдáти, *v. a.*; 2) — ся s. Звýрдити.
Згýслий, *a.* zäheflüssig. [werden.
Згýснути, *v. n.* dick-, zäheflüssig
Згустйти, згущáти, *v. a.* verdikken, verdichten, condensieren. [(*B*).
Згучáти ся, scheu, stutzig werden,
Згýщене, *n.* Verdichtung, Condensation, *f. Пол.*
Згáрда, *f.* Silbermünzen auf einer

Kette angereiht (*B.*) Halsband, Collier, *n. vgl.* Ґáрда.

Зґвалтувáти, *v. a.* allarmieren, in Bewegung bringen; — лиху́ чу́тку schlimme Gerüchte mit Weh- u. Jammergeschrei vernehmen u. weiter verbreiten *Mc.* 373; aufschreien *Ф.* (*Пов.* 34)?

Зґéґати, s. Ґéґати.

Зґéдзити ся, s. Ґéдзати ся.

Зґóя, *f.* s. Сóя, сóйка (*B.*).

Зґрасувáти, *v. a.* mit den Füssen zertreten, zerstampfen.

Зґрáя, *f.* Schar, *f.* Haufen, *m. K.*; 2) зґрáя Art Osterspiel *Kol.* I. 193.

Зґрунтувáти, *a. a.* bis auf den Grund kommen, den Grund erreichen ergründen.

Здáванє, *n.* Herausgabe (des Restes); 2) Uebergabe, Anvertrauung; 3) Ablegung, Erstattung *f.* йспиту, раху́нку, спрáви; 4) Schein, *m. Cm.* s. Здавáти 4 c.).

Здавáти, здáти, *v. a.* den Rest herausgeben (beim Kaufe); 2) кому́ щось, на когó щось jmdn etw. übergeben, überlassen, abtreten, anvertrauen, übertragen; 3) испи́т, раху́нок, спрáву — ablegen, erstatten; 4) — ся на когó sich jmdm ergeben (на чию́сь ласку), Vertrauen in jmdn setzen, sich auf jmds Wort verlassen (на чиéсь слóво); sich auf jmdn berufen *Левч.* *b*) passen, taugen; * sich reimen; — на гóре *Ш.* I. 29 zum Unglück gut gerathen sein; *c*) erscheinen, scheinen, das Aussehen haben: здаé ся мені́ es kommt mir so vor, es scheint mir als ob, mir däucht, mich dünkt. [здáвленє, *n.* s. Сти́сненє. *Пол.*

Здави́ти, s. Стисну́ти; zerdrücken,

Здáвішня, *adv.* in der Frühe.

Здáвна, здáвен. *ОП. adv.* von altersher. [*a.* -а монéта Scheidemünze, *f.*

Здáйний, *Пар.* здавкóвий, *Term.*

Здалéка, *adv.* von weitem, weither, aus der Ferne; weitab.

Здали́гідь, (-легíдь), *adv. C.* s. Заздали́гідь; zeitig. [Здáтний.

Здáлий, здáлний, здáний, *a.* s.

Здану́ти, *v. n. Ф.* (*Веч.* I. 116) s. Здавáти ся 4 c).

Здáрити, *Др. с.* 134 здарувáти *M.* II. 164 *v. a.* beschenken; 2) — ся: коли́ ми ся здáрит *Гол.* wenn es mir geräth, gelingt. [дáти ся.

Здáти, s. Здавáти; — ся s. При-

Здáтний, *a. H.* 220. *Кч.* 178 tauglich, fähig, befähigt; 2) schicklich, anständig. [Geschicklichkeit, *f. ГШ.*

Здáтність, -ости, *f.* Fähigkeit;

Здáча, *f.* Rest, *m.* (beim Kauf) *Др. с.* 183. *Кв.* 73. Ueberschuss, *m.* * здáчі давáти Revanche geben; 2) Uebergabe, Capitulation, *f. КУ.*

Здвиг, *m.* dichte Schar, Menge, *f.*; 2) s. Здви́жене 2): на Здви́га.

Здвигáти, здвигну́ти, здвину́ти, *v. a* empor, auf-, erheben; aufrichten, aufführen: будóву; 2) bewegen, erregen; 3) *v. n.* кіньми einen Reiter angriff machen, zu Ross angreifen, — sich aufmachen; плечи́ма mit den Achseln zucken; 4) — ся sich erheben; aus den Fugen gehen.

Здви́же, *n. Еф.* 61 s. Горбóк?

Здви́женє, *n.* Erhebung, Aufführung, *f.*; 2) s. Воздвижéние Чéстного Крестá.

Здви́жка, *f. Зг.* Bewegung, *f.*

Здебéла, *adv.* unverhofft.

Здебільша, з-де-більшого, *adv.* vom Gröberen; obenhin betrachtet, im grossen, *Cm.*

Здéґа, *f.* Wolf. *m.* (*vgl.* Зьвір).

Здекретувáти, *v. a.* anordnen, verhängen, bestimmen — кáру *Кч.* 272.

Здекуци́йник, *m.* §. Executor, *m.*

Здéлека, s. Здалéка (-ку).

Здéмгати, (-гувати) ся, sich verheben (подви́гати ся).

Здéнова, *adv.* von neuem.

Здéргати ся, s. Змарніти.

Здеревені́ти, *v. n.* holzig werden, *B.*

Здеревіти, *v. n.* erstarren.

Здержáти, здéржувати, *v. a.* ab-, an-, auf, zurückhalten; 2) aushalten, ertragen *C.* I. 103.

Здéржка, *f. Левч.* Enthaltsamkeit, *f.*

Здéржно, *adv. Левч.* enthalsam.

Здéрка, *f.* Ellritze, Pfrille, *f.* (Leuciscus phoxinus).

Здéрти, s. Здирáти. [ger werden.

Здешевíти, *v. n.* wohlfeiler, billi-

Здибáти, *v. a.* когó jmdm begegnen, jmdn antreffen; — ся з ким mit jmdm zusammentreffen.

Здив, *m. Св.* Verwunderung, *f.* Stau-

nen, *n.* на — *M.* zum Verwundern, sehr befremdend. [werden, *T.*

Здивачні́ти, *v. n.* zum Sonderling

Здивува́ти, *v, a.* verwundern, in Staunen setzen; 2) *v. n.* *Кв.* 33 seltsam finden u. daher tadeln; nicht genug satt sehen u. bewundern, staunen *Ш.* I. 298 — ся sich — —; *ptc.* здиво́ваний, здиві́лий *Св.* verwundert.

Здимини́ти, *v. a.* vom Brandlegen = в ди́мом пусти́ти.

Здимі́ти, здимні́ти, (-мені́ти) *v. n.* verrauchen, in Rauch aufgehen, wie der Rauch schwinden, verschwinden, *H.* 38.

Здиня́ти, (здня́ти, зня́ти) *P.* I. 16 s. Здойма́ти. [reissen; 2) schinden.

Здира́ти, *v. a.* abreissen, herunter

Зди́рка, *f.* breite Spleisse; abgerissenes Stück von e. Stoff, Fetzen, *m.*

Здирли́вий, *a.* der schindet, beraubt.

Зди́рник, зди́рщик, *m.* s. Деру́н.

Зди́рство, *n.* зди́рщина, *f.* Leuteschinderei, f. s. Грабе́жа.

Зди́рствувати, *v. n.* *K.* schinden, erpressen, habsüchtig sein.

Здитині́ти, *v. n.* kindisch werden.

Здиха́не, *n.* s. Зітха́не.

Здиха́нка, *f.* *Гол.* III. 419 Seufzer, *m.*

Здиха́ти, здихну́ти, *v. n.* seufzen, aufseufzen; — ся Athem holen; *b*) müde werden, *Cm.* 2) crepieren, verrecken.

Здича́ти, здичі́ти, *v. n.* verwildern, wild werden. [Gestalt, *f.* Habitus, *m.*

Зді́б, *g.* здо́бу, *m.* *B.* das Aussehen.

Зді́бний, *a.* tauglich, fähig, tüchtig.

Зді́бність, -ости, *f.* Tauglichkeit, Fähigkeit, Tüchtigkeit, *f.* [verlassen.

Здїва́ти ся на кого́ sich auf jmdn

Здї́вки, *pl.* — з кого́ робо́ти *Ч.* II. 9. argen Spass mit jmdm treiben.

Здївува́ти, *v. a.* вік das ganze Leben hindurch Jungfrau bleiben, *Кн.*

Здігня́ти, s. Здогони́ти.

Здї́жити ся *H.* 241 vom Backtrog: schlecht werden.

Здійма́ти, здійня́ти, s. Здойма́ти.

Здїла́ти, *v. a.* thun, machen; begehen; 2) *Me.* 137 an-, hinein thun, ausstatten. [dienstfertig.

Здї́ливий, (*B.*), здї́лишливий, *a.*

Здї́лка, *f.* *gr.* Thatsache, *f.* *Зг.*

Здї́льний, *a.* *Др.* tüchtig, fähig.

Здінра́вдї, *adv.* s. Спра́вдї.

Здї́яти ся, *Щог.* geschehen.

Здо́ба, *f.* s. Зді́б. *vgl.* Подо́ба; 2) s. Здо́бич.

Здоба́, *f.* Schmuck, *m.* Zierde, *f.* *Пар.*

Здо́бен, *a.* s. Зді́бний.

Здоби́ти, *v.a.* schmücken, zieren, *Пар.*

Здоби́ток, -тку, *m.* Erwerb, *m.*; Beute, *f.* Raub, *m.* *pl.* *H.* 201 *P.* I. 27.

Здо́бич, здоби́ча, *f.* Beute, *f.* Raub, *m.* *dim.* здоби́ченька, reiche u. schöne Beute.

Здоби́чний, *a.* Beute- zur Beute geh., erbeutet, *K.* [ter, Räuber, *m.*

Здоби́чник, (и́шник), *m.* Freibeu-

З-добра ди́ва s. З. I. *f.*). [loben.

Здобри́ти, *v. a.* *Щог.* gutheissen,

Здобрі́ти, *P.* II. 86. *He.* (*Пр* XII. 675) *v. n.* чим womit zufrieden sein; 2) besser werden.

Здоброва́ти, *v. n.* *Др. c.* 245 gutmüthig, einfältig sich zeigen; besser, gütig werden, *C.* [би́чник.

Здобува́нець, -нця, *m.* *K.* s. Здо-

Здобувани́на, *f.* *K.* s. Здобу́ток.

Здобува́тель, *m.* Ausbeuter, Exploiteur, *m.* *Под.* здобува́ч, der Producierende, *Др.*

Здобува́ти, здобу́ти, *v. a.* einnehmen, besetzen; 2) erbeuten, erobern; 3) erwerben, erringen; 4) — ся sich mit Beute versehen, Beute machen *K.*; *b*) — на що́ etw. hervorbringen, herausbringen, bewerkstelligen. [*f.* *ГШ.*

Здобуте́, здобу́ване, *n.* Eroberung,

Здобу́ток, -тку, *m.* Gewinn, Erwerb; Nutzen, Vortheil, *m.* Errungenschaft, Beute, *f.*

Здовжа́ти, здовжи́ти, *v. a.* verlängern, dehnen; 2) здовжи́ти s. Довжи́ти ра́лом.

Здо́вжене, *n.* Dehnung, *f.* *Бор.*

Здові́дати ся, *До.* s. Дові́дати ся.

Здовольня́ти ся befriedigt werden, sich genügen lassen.

Здогада́ти ся, здога́дливий, etc. s. Догада́ти ся etc. [deutung, *f.* *Зг.*

Здо́гадка, *f.* s. До́гадка; 2) An-

Здо́гін, -ону, *m.* *ОБ.* *pl.* здого́ни *Бор.* Wettlauf, *m.* ити́ на — den Wettkampf bestehen, wetteifern.

Здогоди́ти ся кому́сь, jmdm in den Wurf kommen, begegnen, *Гуш.*

Здогони́ти, здогани́ти, *v. a.* einholen, ereilen, erreichen.

Здого́ня, *f. ОП.* s. Пого́ня.

Здойм, *m.* s. На́черт.

Здоймáти, (-и́ти), *v. a.* herunter-, herabnehmen, -ziehen: скі́ру die Haut abziehen, abdecken; 2) auf-heben, aufrichten; * — душе́ю s. Зва́жити 3); — бу́чу Krawall machen.

Здої́ти, здо́ювати, *v. a.* ausmelken.

Здоконáти, *v. a.* ausführen, vollbringen, *Пол.* [лїва́ти überwältigen, *ІГ.*

Здолáти, *v. a. pol.* vermögen; здо-

Здоптáти, s. Подопта́ти.

Здор, *m.* здо́ра, *f. P.* I. 192 Schmerhaut, *f.*

Здорове́зний, здорове́нний, *a.* gesundheitsvoll; rüstig, tüchtig, überaus gross.

Здорове́ць, -вця́, *Левч.* здорови́л *Ш.* II. 245, здоровíнь, -íни, (*Фр.*) *m.* здорови́ця, *f.* ein Kerngesunder; stark gebauter, hochgewachsener Mensch.

Здоро́вий, *a.* gesund, wohlbehalten; здоро́в (був)! sei gegrüsst! *b*) zur Genesung! бува́й здоро́в! lebe wohl! bleibe gesund; 2) stark, rüstig; sehr gross, s. hoch, s. dick, s. lang etc. *adv.* здо́рово, tüchtig etc.

Здоро́вити, *v. a.* grüssen, — кого́ всїм добро́м jmdm alles Beste wünschen; 2) не здоро́вить ся ко́му jmd ist unpässlich geworden.

Здоро́вість, -ости, *f. ГШ.* Gesundheit, *f.* (des Wassers).

Здоровíти, *v. n.* genesen, gesunden, von der Krankheit sich erholen.

Здоро́вкане, *n.* Begrüssung, *f.*

Здоро́вкати,?' *v. a. Luts. gr.* 164 grüssen.

Здоро́вкуватий, *a.* rüstig, robust.

Здоро́вле, (-ве), (*d.* -о́вячко, -о́венко), *n* Gesundheit, *f.* Wohlsein, *n.* здоро́вля! zur Genesung!

Здоровле́не, *n. M.* Genesung, *f.*

Здоро́вний, *a.* -а Слу́жба Бо́жа für die Gesundheit abgehalten.

Здоро́жити ся, dh den weiten Weg ermatten, müde werden.

Здорожíти, *v. n.* s. Подорожíти.

Здоса́дувати, *v. n.* unzufrieden werden, ungehalten w.

Здо́тний, *a.* s. Зда́тний.

Здох, на — кому́сь прихо́дит bringt zum Crepieren, *Фр.*

Здоха́ти, здо́хнути, *Кв.* 33 *v. n.*; einen Seufzer, ausstossen; 2) crepieren, s. Здиха́ти; здо́хлий, здо́хший, *a. Кв.* 220 crepiert, todt.

Здохлени́на, здохли́на, здохля́тина, *f.* Aas, *n.* [Sieches.

Здохля́к, *m.* здохля́че, *n. coll.* etw.

Здра́вкати, *v. n.* s. Пи́ти до кого́.

Здра́да, (*d.* здра́дка), здра́дити etc. s. Зра́да etc.

Здрантíти, *v. n.* lumpig, nichtsnutz werden, herunterkommen.

Здра́стуй! *gr.* sei gegrüsst! (=здоро́в був!) *Ст.*

Здревнíти, s. Здеревенíти.

Здрегна́вíти, здре́нтвіти, *v. n.* moderig werden. [sichtig (*B.*).

Здречкова́тий, (здря-) *a.* kurz-

Здри́ги, *pl.* s. Дрижаки́, *Левч.*

Здригну́ти, (здріг-) здрига́ти ся, здрижа́ти, *v. n.* sich rühren, betroffen werden, erbeben, erzittern, zusammenschaudern *Ш.* II. 35.

Здрик, (здря-), *m.* Gesicht, *n.* коро́ткий — Kurzsichtigkeit, *f.*

Здрік, *m. P.* II. 174 s. Здро́к.

Здріку́нъ, (-ка́н), *m.* s. Зі́рка́ч, здря́чий мак.

Здріма́ти, *v.n.* — ся, einschlummern.

Здроби́ти, *v. a.* klein zerstückeln; — зе́млю lockern; здро́блений дроб gebrochener Bruch.

Здрогнíне, *n. КУ.* Schauer, Schauder, *m.* (edle) Regung, *f.* Mitleid, *n.*

Здрогну́ти ся, s. Здригну́ти ся.

Здрок, *m.* s. Дрок II.; Ґедз.

Здротува́ти, *v. a.* mit Draht binden.

Здро́чити ся, gereizt werden, *K.*

Здружи́ти, *v. a.* freundschaftlich verbinden; — ся з ким Freunde werden.

Здру́лити, *v. a.* herunterstossen, -schmeissen. [erhaft) werden.

Здрухнíти, *v. n.* moderig (undau-

Здря, куди́ здря, *adv. Кч.* 92 blindlings, aufs Gerathewohl, durch Stock und Stein. [здрíти.

Здря́чий мак, s. Зї́рка́ч, [зрíти,

Здря́чка. *f. B.* Pupille, *f.* Augapfel, *m.*

Здуби́ти ся, zur Eiche werden.

Здубонíти, *v. n.* zu stampfen anfangen.

Здува́ти, зду́ти, *v. a.* wegblasen,

abwehen; 2) zusammenblasen, -wehen; 3) aufblähen, Blähungen verursachen.

Здуднíти, *v. n.* anfangen zu poltern, zu dröhnen.

Здужáти, *v. n. Зг.* sich entwickeln, stark werden, gedeihen; вдýжати vermögen; не- krank sein.

Здýмалий, *a. АД.* II. 137 hochmüthig, übermüthig.

Здýмати, *v. a. P.* I. 71 s. Згадáти; 2) *v. n.* und — ся sich vornehmen, sich entschliessen, beschliessen.

Здумúти ся, (-міти ся *До.*) *Ч.* V. 563 sich verwundern, erstaunen; 2) вдуміти, *v. n.* verzweifeln.

Здýмна, *adv.* s. Згóрда.

Здуплáвіти, *v. n.* hohl werden (v. Baume). [werden.

Здуплїти, *v. n.* stutzig, betroffen

Здурúти, *v. a.* jmdn zum Narren, zum Besten haben, betrügen; täuschen.

Здуріти, *v. n.* thöricht, wahnwitzig, toll werden.

Здýркати, *v. a. Мх.* jmdn einen Thoren, e. Dummkopf schelten.

Здусúти, вдушúти, *v. a.* zusammendrücken, -pressen; — ся dumpfig werden; schwitzen. [eigensinnig.

Здуфáлий, *a.* vermessen, dreist,

Здуфалувáти, *v. n.* з ким jmdn zum Besten haben, mit jmdm Scherz treiben.

Здýхи, *pl.* Darmgase, Blähungen, *pl.*

Здуховúна, *f.* die Weichen des Bauches, Flanke, *f. Ру.*

Здякувати, *v. n.* und — ся, вдя́чити ся, *Ф.* (genug) danken, dankbar sein, den Dank aussprechen, комý.

Зéбра. *f.* Zebra, *n.* (Equus Zebra).

З'єднúти, в'єднúти, *v. a. Ко.* 336. vereinigen, verbinden.

З'єднáти. *v. a.* vereinen; gleichmachen; — ся *Гол.* III. 76 sich verdingen.

Зевýля, s. Зазýля (*В.*).

Зевюлькú, *pl.* s. Зазулúнець.

Зекпíти, *v. n.* s. Змарнíти.

Зéлевь, вєлéвка, *f.* Drüse, *f.* [*Пол.*

Зелевúстий, *a.* mit Drüsen, drüsig,

Зелéвник, *m.* — міхурковий Balgmilbe (Simonea folliculorum).

Зéлемінь. *m. N.* e. Berges.

Зелемовéнь, *m.* Schöllkraut, *n.* (Chelidonium majus).

Зéлень, *f.* das Grün, *ІГ.*; 2) Grünzeug, Gemüse, *n. Не.* (*Пр.* II. 497); 3) *N.* e. Berges: Зелéнє.

Зеленáвий, зеленáстий, зеленкувáтий, *a.* grünlich.

Зеленéць, -нця́, *m.* Bertram Schafgarbe, *f.* (Ptarmica v. Achillea vulg.); 2) Frohnleichnahmstag, *m.* (lat. Rit.).

Зелéний, (*d.* зеленéнький) *a.* grün; — ліс Laubwald; — овéс gemeiner Hafer (*opp.* канáрок); Зелéні Сьвя́та die Pfingsten.

Зеленúти, *v. a.* grün färben.

Зеленúця, *f.* grünfärbendes Kraut.

Зелéність, -ости, *f.* das Grüne, die grüne Farbe.

Зеленíти, *v. n.* grünen.

Зелéнка, *f.* Grünerde, *f. Пол.*; 2) — зелéнячка, *f.* Laubfrosch, *m.* (Hyla arb.); 3) Agaricus aeruginosus.

Зелéноберéгий, *a. ВБ.* mit grünen Ufern. [düngung, *f.*

Зеленогнóїнє, *n. Гн.* 30 Grün-

Зеленолýгий, *a.* -a рікá mit grünen Auen.

Зеленоóкий, *a.* grünäugig.

Зеленорýдь. *f.* Grünbleierz, Braunbleierz, *n.*

Зеленóчок, *m. Ст.* das Grün.

Зелéнощі, *pl. ОП.* grüner Plafond.

Зеленýха, зеленьчýха, *f.* Crenilabrus. [*Аль.* 514.

Зеленýшка, *f.* s. Зелéний, -а

Зеленцéм, *adv.* ще — noch grün u. unreif. [(Astasia euchlorum).

Зелéнчик, *m.* schöngrünes Nixchen

Зеленя́вий, s. Зеленáвий, *Пол.*

Зеленявожóвтий, *a.* grünlichgelb.

Зеленя́к. зеленюх, *m.* Goldkäfer, (Cetonia aurata), *В.* [spe, *f. М.*

Зелепóчок, -чка, *m.* (grüne) Kno-

Зелепýга, *f.* зелепýш, *m.* unreife noch grüne Weichsel- od. Kirschenfrucht; 2) Art grünlicher Pflaumen.

Зеличóк, -чкá, *m.* Zaunkönig, *m.* (Troglodytes parv.). [Желїзо etc.

Зелїзо, велїзко, зелїзний etc. s.

Зéльман, *m.* Art гаївка, *Пар.* (*Пр.* II. 257). *Kol.* I. 166. 177. 183.

Зéльний, *a.* Kraut- *Ш.* II. 221.

Зелó, *n.* Kraut, Unkraut, *n.*; Unkrautsamen, *m.*; 2) *N.* des † Buchst. *S*.

Зеля́стий, *a.* Kräuter-, *В.*

Земе́лька, *f. dim.* kleines Grundstück.
Земе́льне, *n. a.* s. Grundsteuer, *f.*
Зе́мець, -мця́, *m. M.*+*Б.* 418 Grund-, Gutsbesitzer; Grossgrundbesitzer, *Кн. m.*
Земизеле́ня, *f.* s. Зелемозе́нь.
Землево́дний, *a.* -е звіря́ Amphibium, *n Ог.*
Земледу́х, *m.* -медведю́шок Maulwurfsgrille, Werre, *f.* (Gryllotalpa vulg.).
Землезна́вство, *n.* Erdkunde, Länderkunde, *f.*; 2) Geognosie, *f. Пар.*
Землемі́р, *m.* Geometer, Feldmesser, *m. Шл.*; 2) *pl.* Spanner, *pl. Вол.*
Землемі́рство, *n.* Geometrie, *f.*
Землени́стий, землева́тий, *a. ГШ.* erdartig; erdhaltig.
Зе́мленька, *f. dim.* (lieber, theuerer) Boden; рідна — Heimatsboden, *m.*
Землепи́сь, *f.* Erdbeschreibung, Geographie, *f.*
Землепи́сець, -сця, *m.* Geograph, *m.*
Землепи́сний, *a.* geographisch.
Землери́йка, *f.* — мизи́нна Zwergspitzmaus, *f.* (Sorex pygmaeus). [*m. Ру.*
Землетря́с, *m.* Erderschütterer,
Землетря́сеня, *n.* Erdbeben, *n. ГШ.*
Земли́стий, *a. Вах.* erdig; 2) s. Землени́стий.
Земли́ця, *f.* s. Земля́.
Землькови́й, *a.* — біб Kartoffel, *f.*
Земля́, *f.* Erde, *f.* Erdboden, Boden, Grund, *m.*; 2) Grundbesitz, *m.*; 3) s. Тло, дно, по́ле *Кв.* 338; 4) *N.* des Buchst. З.
Земля́к, (*d.* землячо́к), *m.* Landsmann, (*pl.* Landsleute) *m*; 2) Kröte, *f.* (Bufo).
Земляни́й, *a.* Erd-; -е ма́сло Aetalium septicum; 2) -і гру́ші knollige Sonnenblume (Helianthus tuberosus); 3) -е се́рце Rhizopogon albus.
Земля́ник, *m.* s. Дурилю́д.
Земляни́н, *m. M.* II. 96 zuständiger Insasse eines Dorfes, der Einheimische; Landmann, Bauer, *K.*; Grundbesitzer, *m. B.*
Земля́нка, *f.* Erd-, Lehmhütte, *f.*; 2) Kartoffel, *f.* (*B.*); 3) Braunkehlchen, *n.* (Saxicola rubetra); 4) s. Земля́к 2).
Земля́нський, *a.* s. Селя́нський, *Зар.*
Земля́цкий, *a. K.* vaterländisch.
Земля́чка, *f.* Landsmännin, *f.*
Зе́мний, *a.* irdisch Erden- *Ш.* II. 268; 2) -і покло́ни I. 286 bis zur Erde, fussfällig.
Земни́к, *m.* Keller, *m. Ф.*
Зе́мничка, *f.* s. Дури́баба.
Земново́дний, *a.* amphibienartig, beidleibig; -і *pl.* Amphibien, Beidleber, Lurche, *pl.* [der Erde lebend *Ш.* II. 270.
Земно́родний, *a.* erdgeboren, auf
Земня́, s. Земля́.
Земозі́ль, *m.* s. Пе́се молочко́ *B.*
Зе́мський, *a.* s. Зе́мний 1) *У.*
Земсть, *f.* s. Месть: то — не ба́ба! eine Furie!
Зе́мчик, *m. Не.* (*Пр.* IX. 178).
Зендрі́вка, *f.* sehr hart ausgebrannter Ziegel.
Зені́т, *m.* Zenit; *m.* зені́тний, *a.* Scheitel-, -окру́г Scheitelkreis, *m. Пол.*
Зе́новідь, *f.* s. Ді́робо́й.
Зеренце́, *dim.* Körnchen, Körnlein, *n.*
Зеренча́к, *m.* Solitarium nucleatum.
Зері́пати, *v. n.* kreischen, schreien, (*B.*). [gel-, spiegelig.
Зеркале́вий, верка́льний, *a.* Spie-
Зерка́лене, *n.* — возду́шне Luftspiegelung, *f. Пол.* [*m. Пар.*
Зерка́льник, *m.* Spiegelmacher,
Зе́ркало, (*d.* зе́ркальце), *n.* Spiegel, *m.*
Зерна́к, *m.* Steinfrucht; 2) Schliessfrucht, *f.* (achenium) *B.*
Зерна́тий, s. Зернова́тий.
Зе́рне, *n. coll. B.* Körner, *pl.*
Зерни́на, (*d.* зерни́нка), *f.* s. Зеренце́ *Ч.* II. 526; 2) zum Zucker verdickter Honig. [grosskörnig.
Зерни́стий, *a.* kernvoll, körnig, *B.*
Зерні́вка, *f.* Sämling, *m.*
Зе́рно, *n.* Kern, *m.*, Korn, *n.*; зерно́ перло́ве *M.* I. 123 *coll.* Perlen, *pl.*
Зернова́тий, *a.* grobkörnig (ка́мінь).
Зерноі́да, *m.* -горо́шко, Erbsen-Muffelkäfer, *m.* (Bruchus pisi). *Пол.*
Зерня́, зе́рнятко, зе́рнячко, *n. dim.* s. Зеренце́, зе́рно. [etw. ausrichten.
З'єхи́дствувати, *v. a. Кв.* tückisch
Зжали́ти ся, sich erbarmen, Mitleid fassen, fühlen, *Ш.* II. 25.
Зжалі́ти, *v. n.* s. Жалі́ти (вапно́).
Зжа́ти, зжина́ти, *v. a.* mit der Sichel abschneiden, absicheln, abernten.
Зжега́ти, *v. a.* ver-, abbrennen.
Зже́жище, *n.* Brandstätte, *f.*
Зже́рти, зжере́ти, *v. a.* auf-, abfressen.

Зжесáти ся, im Schreck auffahren; *vgl.* Жас). [werden.
Зжидовíти, *v. n.* verjuden; Jude
Зжиловáтїти, *v. n.* zähe werden.
Зжимáти, *v. a.* drücken, pressen, *Кн.*
Зжирáти ся, zusammenschrumpfen, schwinden, s. Зжéрти.
Зжи́ти, (зживáти), *v. n.* з рóзуму den Verstand verlieren; 2) — ся з ким, з чим sich durch Zusammenleben mit jmdm enge, innig verbinden; sich worin einleben.
З-за, *praep.* von hinter, s. Из-за; з(von).
З-зави́дна, *adv.* s. За-ви́дка.
З-за гóдї, *adv.* *Ф.* (*Пр.* V. 216) unzeitig, verfrüht; vergeblich.
З-зáмолоду, *adv.* noch in jungen Jahren, noch jung. [wegen, s. Рáди.
З-за-рáди, *praep.* *Га.* II. 55 von
Ззáрань, *adv.* zeitig, frühzeitig (з зарáння).
Зви́кнути, s. Зви́кнути.
Звивáти, *v. a.* zusammen-, berufen.
Звимáти, *v. a.* s. З'имáти [сьим-] *Ог.* 207, 11.
Звирáти, *v. n.* на щось, auf etw. blicken; 2) — ся, звирну́ти ся Blicke wechseln; *b*) на когó s. Зглядáти ся.
Звї́жа, *f.* starke Verzehrung, Consumtion; Gefrässigkeit, *f.*; 2) Vielfresser, *m.* (*B.*).
Звíсти, *v. a.* s. З'їдáти.
Звíхóд, *m.* s. Вехід, вхід (сóнця).
З-зóрі, *adv.* mit Tagesanbruch, *Щоз.*
Зивáти ся, s. Звáти ся.
Зиґзаковáтий, *a.* im zickzack.
Зи́в, *m.* зивáтий, зизовáтий, *a.* Schieler, schielend. [tern (v. Gänsen).
Зизáти, *v. n.* *У.* III. 161 schnat-
Зи́зґати, *v. n.* zischen, schwirren.
Зи́здріти, s. Призирáти ся.
Зик, *m.* Gezisch, *n.* *Ш.* I. 256; schneidendes Zischen; Winseln, Kreischen, *n.* *P.* II. 31.
Зи́кнути, *v. n.* zischen.
Зикрáтий, *a.* *Ко.* 163 der Augen von zweierlei Farben hat; *vgl.* Зїркáтий.
Зимá, *f.* Winter, *m.*; 2) Schnee, *m.* (*B.*); 3) Fieber, *n.* — бе, das F. schüttelt, (*B.*).
З'имáти, *v. a.* fangen, ergreifen.
Зимáрка, s. Зимíвка. [*m.* (*B.*).
Зимéць, -мця́, *m.* Dachgiebel, -kamm,
Зимíвка, *f.* Winterhütte mit Schafstall u. Heukammer (auf der Alm), *f.* Winterstand, *m.* [wintern (des Viehes).
Зимíвле, *n.* das Ueberwintern, Durch-
Зи́мний, *a.* kalt, kühl; 2) winterlich, Winter-, — Николáй, -нї Никóли, *pl.* *Ф.* heil. Nicolausfest am 18. Decemb.
Зимни́ця, *f.* *Гр.* Winterapfel, *m.*; 2) s. Зимóха.
Зи́мно, *n.* Kälte, *f.* [nig.
Зимнокрóвний, *a.* kaltblütig, -sin-
Зимнокрóвність, -ости, *f.* Kaltblütigkeit, *f.* *Пар.*
Зимносéрдий, *a.* *T.* kaltherzig.
Зимови́й, *a.* Winter-, winterlich.
Зимови́к, *m.* s. Зїмови́к; 2) — осїнний, Herbstzeitlose *f.* (Colchicum autumnale).
Зимóвиско, *n.* *АД.* II. 138 Winterlager, *n.* -quartiere, *pl.* ити́ на з.
Зимóвок, -вку, *m.* s. Зимíвле.
Зимоми́рок, -рка, *m.* Frostspanner, *m.* *B.* [(Alcedo ispida) *Пол.*
Зиморóдок синя́вий, Eisvogel, *m.*
Зимóха, *f.* kaltes Fieber.
Зимувáти, *v. a.* (худóбу) überwintern; *v. n.* den Winter verbringen, überwintern; зимóваний = перезимóваний.
Зинóвій, *m.* s. Зїнькó; Зинóвія, Зенéйда s. Зїнька.
Зир! вирк! *int.* vom Heraus- Hervorschauen, -gucken -blicken: da sieh! *Ог.* 217—218. [*v. n.* blicken, schauen.
Зири́ти, *Кн.* зи́ркати, зи́ркнути,
Зирни́ця, *f.* *K.* s. Зїни́ця.
Зи́рно прозирну́ти, *K.* durchdringend, scharf blicken.
Зиск, зиськ, *m.* Gewinn, *m.*
Зиськáти, (зи́скати), *v. a.* *K.* II. 101 ausfinden, ausfindig machen; 2) erwerben; gewinnen.
Зискóвий, *a.* — матéриял *У.* Gegenstand des Gewinnes, der Ausbeutung, *m.*
Зискодїл, *m.* Dividende, *f.* *Term.*
Зисколюбóйвий, *a.* gewinnsüchtig, *Кл.* [wachen.
З'исну́ти ся, *Фр.* vom Traume er-
Зиспи́ти, *v. n.* begegnen.
З'исти́ти, *v. a.* *Ф.* verwirklichen, vollbringen; (*Ф.*) — ся, *Зар.* *КУ.* sich verwirklichen, zur Wahrheit werden, in Erfüllung gehen. [ховáти?
Зихаби́ти, *v. a.* *Гол.* I. 208 s. За-
Зи́чити, *v. a.* leihen.

Зичіти, *v. n.* *Ш.* I. 361 zischen.
Зично, *adv.* stark, im Ueberfluss *Ш.* I. 170; 2) mit dumpfem Lärm *Ш.* II. 149.
Зі-, s. З-, зо-, с-. [бгáти.
Зібгáти, *v. a.* *Кв.* 341 s. Зімняти,
Зібрáнє, *n.* *Кв.* 208 Sammlung, *f.* gesammeltes Gut. [fangen.
Зібрáти, s. Збирáти; — роя ein-
Зїв, *m.* Schlund; 2) Durchlass zwischen den Kettenfäden wo der Einschlag vermittelst des Weberschiffes geschossen wird. [*У.*; 3) *pl.* зїви Kiemen, *pl.*
Зїва, *f.* das Gähnen; 2) Schlund, *m.*
Зївáка, зївýн, *m.* Gähnmaul, *m.*
Зївати, зївнути, *v.n.* gähnen, *P.* I.42.
Зївка, *f.* Lappenmuschel, *f.* (Chama).
Зївкий, *a.* bitterlich schmeckend.
Зївний, *a.* Kiemen-.
Зїво, *n.* *Ч.* I. 85 s. Пáща, зїва 2).
Зївóта, *f.* Gähnsucht, *f.*; Göttin des Gähnens *Ko.* 66.
Зігнáти, *v. a.* [зженý, зженéш], zusammen treiben; auftreiben; 2) * zusammenzählen, summieren; 3) vertreiben, verscheuchen; fortschaffen; — плід die Frucht abtreiben; — злість, сéрце на ким seinen Zorn über jmdn auslassen.
Зігнýти, *v. a.* beugen, biegen.
Зігрáти, *v. a.* * — пóле zerwühlen; 2) — ся zu spielen, zu toben anfangen (v. Flusse); *b*) — в кáрти im Spiel viel verlieren.
З'їдь, *f.* Raubanfall der Bienen; 2) das Zorren (im Inneren); 3) З'їджь.
З'їдáти, *v. a.* aufessen, fressen, -zehren; 2) * s. Зчарувáти; 3) * — ся sich beklagen. [*m.* *K.* II. 54.
З'їдень, *f.* das Auffressen, Frass,
З'їджь, *У.* з'їжь, з'їжа, *f.* s. Заїжа.
З'їди, *pl.* Перéїди *Cu.* 154; 2) Frass, *m.*
З'їдища, *pl.* Ort wo die Ueberbleibsel des vom Raubthiere gefressenen Viehes liegen. [*m.* (*Фр.*).
З'їдýн, *m.* Menschenfresser; Tyrann,
З'їдýщий, *a.* *Мог.* verzehrend.
Зіждáти, *v. a.* *M.* erwarten.
Зізбитеньгáвіти, *v. n.* §. s. Знїячити ся.
Зізвáти, s. Занвáти.
З'їзд, *m.* Zusammenkunft, *f.* (zu Wagen, zu Pferde).
Зіздáти, *v. a.* *Зг.* erbauen.
З'їзджáти, з'їз‌ждти, *v. n.* herabherunterfahren; 2) з ким *Гр.* mit jmdm gleiche Fahrt einhalten können; 3) — ся zusammenkommen (gefahren).
З'їзуїчений, *a.* *K.* jesuitisirt.
Зійти. входити, *v. a.* пóле, багáто сьвіта durchgehen, -wandeln; 2) *v. n.* aufgehen (die Saat, d. Sonne etc.) 3) з ким не мочи — mit jmdm im Gehen gleichen Schritt nicht einhalten können; 4) ab-, weggehen, ab- wegtreten: з очий aus den Augen gehen; з гáдки, з мисли aus dem Sinn kommen; з рóзуму irrsinnig werden; з дорóги (дóброї) auf Irrwege gerathen; зо сьвіта mit dem Tode abgehen, sterben; 5) — ся zusammen kommen, -treffen; корóва зійшлá ся з телятем die Kuh hat eben gekalbt, *Kol.* I. 119; * кінцї не схóдять ся man findet nicht sein Auskommen.
Зїклáсти, s. Зложити.
Зїкрáтий, *a.* зїкрáч, *m.* schielend, Schieler, *m.*; 2) s. Зїркáтий (мак); 3) mit losem Maul.
Зїкри, *pl.* schielende Augen: зїкрами глянути (на кого), jmdn anschielen.
Зїле, (*d.* зїленько, -ечко), *n.* Kraut, *n.* Pflanze, *f.* Kräutchen, *n. coll.* Blumen, *pl.*
Зїлина, *f. Me.* 310. *M.* II. 151 s. Зїле.
Зїлистий, *a.* *Фр.* grasreich.
Зілíвка, *f.* Pflanzenwanze, *f.* (Phytocoris).
Зілляти, s. Зливáти.
Зїльний, *a.* Kräuter-, Pflanzen- *Зг.*
Зільний, *a.* прикадок s. Зільниця.
Зїльник, (*d.* -ичóк), *m.* Blumengarten; *m.* 2) —, зїляник, Herbarium, Kräuterbuch, *n.*
Зільник, *m.* зільниця, *f.* Beuchfass, *n.* Aescher, *m.* (на скіри).
Зїмá, *f.* s. Зимá.
Зїминá, *f.* s. Озиминá.
Зїмівля, (-е), *n.* *P.* I. 30 s. Зимівле.
Зімкнýти, *v. a.* *Ko.* 233 fest aneinander schliessen. [Schwäche, *f.*
Зімлість, -ости, *f.* Ohnmacht,
Зімлїти, *v. n.* ohnmächtig werden, in Ohnmacht fallen. [Зимовий.
Зїмний, *K.* зімóвний, *Лев.* *n.* s.
Зїмник, *m.* Aster annuus.
Зїмничувáтий *a.* spätreif, Winter-.
Зімняти, зімяти, *v. a.* zerknittern, zusammendrücken. [Farme, *f.* Gehöft, *n.*
Зїмовик, *m.* Winter-Ansiedelung,

Зїмовчáк, *m.* Besitzer eines зїмо-
вúк; Ansiedler, Farmer, *m.*
Зїмóдра, *f.* Gilb-Weiderich, *m.* (Ly-
simachia vulg).
Зїмський, *a.* зїмá -а der ganze,
volle (starke) Winter *Н.* 149. [dern.
Зімхóвий, *a.* *R.* 117 aus Flaumfe-
Зїнúця, *f.* Augapfel, *m.* Pupille, *f.*
Зїнúчний, *a.* -е кóлесо, Augen-
bogen, *m.* *Пар.* [Зїнúця.
Зїнка, *f.* Augenlid, *n.* (*В.*); 2) s.
Зїнька, *f.* Zenobia.
Зїнькó, *m.* Zenobius. [striacus.
Зїновать, *f.* Cytisus biflorus u. au-
Зїнóвка, *f.* Dosten, *m.* (Origanum
vulg.). [maus, *f.* (Mus [Spalax] typhlus).
Зїнське щенá, *n.* *Ч.* I. 54 Blind-
Зїпавий, *a.* aufbrausend, auffahrend,
barsch. [gekehrt, verkehrt.
Зіпáк, на — *adv.* *Гол.* III. 55 um-
Зїпáка, *m.* *f.* Schreihals; Häscher, *m.*
Зїпати, *v. n.* nach Athem schnap-
pen; 2) на когó jmdn barsch, roh an-
schreien, ansprechen.
Зіпáчистий, *a.* (*В.*) abschüssig.
Зіправджéний, зіпрáвдний, *Зап.*
a. s. Справдéшний. [werden.
Зіпріти, *v. n.* schwitzen, schwitzig
Зіпрáвди, *adv.* s. Спрáвдї.
Зіпсувáти, зіпсýти, зіпсуté etc.
s. Зопсувáти etc.
Зіпхнýти, s. Спихáти.
Зір, *g.* зóру, *m.* Sehvermögen, Gesicht,
n.; 2) Blick, *m.* *Лїр.*
Зірвáти, зривáти, *v. a.* abreissen,
abpflücken; — бикú (з вій від вóза)
die Ochsen vom Joch befreien, ausspan-
nen; — рýки, нóги müde reissen;
*óчи на щось (на чужúй коровáй)
neidisch, eifersüchtig blicken; — з ким
бúтку anfangen zu raufen; — на ким
своє зло s. Зігнáти злість — + *M.*
— ся schnell auffliegen, sich reissend
schnell erheben.
Зїрка, *f.* Sternlein, *n.*; 2) —, *pl.*
M. I. 140 Art Lichtnelke „brennende
Liebe“ (Lychnis chalcedonica).
Зїрка, *f. m.* Schieler; mit e. Fleck
auf dem Auge.
Зїркáч, *m.* зїркáтий мак Klatsch-
mohn, *m.* Klatschrose, *f.* (Papaver
Rhoeas); 2) Sperbergrasmücke, *f.* (Syl-
via nisoria).
З'їрки, (з'óрки), *pl.* s. Сýголовки.
Зіркúй, *a.* mit scharfem Gesicht,
umsichtig, *Мак.* *Лсвч.*
Зірнéньке слівцé, s. Згірний.
Зірнúй, *a.* sternenhell.
Зірнúця, *f.* s. Зóря.
Зірнýти, *Лїр.* s. Зирúти.
Зірóчний, *a.* Stern- *Еф.* 13.
Зірчáк, *m.* слиз — Rosenpappel, *f.*
(Malva alcea); 2) Plattstern, *m.* (Aste-
riscus).
Зісáти ся крізь сóн, unruhig im
Schlafe sich aufraffen, sich werfen
[зжесáти ся]. [werden.
Зісвиновáтїти, *v. n.* schweinisch
Зіськáти, *v. a.* з когóсь щось von
jmdm etw. einziehen, abfordern s. Зиськ.
Зісловéнити, s. Зословянщити.
Зіспáти, *v. a.* s. Переспáти (ніч).
Зі-спóду, *adv.* von unten her.
Зіссáти, *v. a.* aussaugen, auszehren.
Зістáрити, *v. a.* s. Стáрити.
З'їсти, s. З'їдáти.
З'їстúти, *Ф.* s. З'истúти. [чáти.
Зістрінýти, зістрітúти s. Зустрі-
Зісýнути, s. Ссýнути.
Зісцянка, *f.* bepisster Windellappen.
Зісцяти ся, s. Всцяти ся.
Зіткнýти ся з ким in Berührung
kommen. [dern.
Зітлїти, *v. n.* verglimmen; vermo-
Зітхáнє, *n.* das Seufzen, Seufzer, *m.*
Зітхáти, зітхнýти, *v. n.* auf seuf-
zen; 2) — ся *M.* zu Athem kommen,
frei ausathmen.
Зіхідний, *a.* *Ч.* III. 456?
Зіходúстий, *a.* *В.* convergierend.
Зішпáти, *v. a.* zerwühlen.
Зк-, s. Ск-.
Зкампутúти, *v. a.* *Гр.* V. 341 ver-
rathen, anzeigen (computare).
Зкелтувáти, s. Зопсувáти.
Зклизнýти, *v. n.* *Гр.* V. 352?
Зковерїти, *v. n.* s. Звихровáтїти.
Зкомúзити ся. *Кух.Ос.* (61) XI. 12.?
З-крýгу спúти ся, übermässig der
Trunkenheit ergeben sein.
Злаóýдати, *v. a.* §. etw. mit Mühe,
leidlich zu Stande bringen.
Злáгода, *f.* Vertrag, *m.* Uebereinkunft,
f. в дóбрій — im guten Einvernehmen.
Злáгодити, злагóджувати, *v. a.*
zubereiten, bereit, fertig machen, zu-

richten; s. Ла́годити.
Зла́дити, зладна́ти, *v. a.* s. Поладна́ти; — ся sich zurechtlegen, zu Stande kommen; *b*) * sterben.
Зладува́ти, *v. a.* zurichten, ausrüsten, laden: гарма́ти.
Злави́ти, s. Злі́зти. [[I. 350. *К.*
Злак, *m.* † Pflanze, *f.* Kraut, *n. Ш.*
Зла́комити ся на щось, lüstern nach etw. werden, gelüsten.
Злама́ч, *m.* — прися́ги, *Не.* der Eidbrüchige.
Зла́пати, s. Злови́ти. [на́дити ся.
Зла́сити ся, *Ст.* s. Зна́дити, по-
Злaска́вити ся, sich gnädig, barmherzig zeigen, *IГ.*
Злата́ти, *v. a.* zusammenflicken.
Злати́ти, s. Золоти́ти. [Thoren.
Златовра́тий, *a. Мл.* mit goldenen
Златогла́в, *m.* goldgestickter Stoff.
Златогну́здий, *a.* mit goldenem Zaume, *Ру.* [schillernd; goldrandig.
Златогра́нний, *a.* Ч. I. 179 gold-
Златовори́стий, *a.* goldstrahlend, *Пу.* [*Ш.* II. 168.
Златоко́ваний, *a.* Золотоко́ваний
Златоколи́стий, *a.* сад *Ф.* mit goldenen Zaunpfählen umgeben.
Златомальо́ваний, *a.* goldgemalt *Ш.* II. 167.
Златонец, *m. Гол.* III. 225?
Златоси́ній.goldblau gelb und blau.
Златосто́льний, *a. Ру.* goldthronend. [kleidet, *У.*
Златостро́йний, *a* in Gold ge-
Златоу́стий, *a.* Goldmund, Chrysostomus, *m.*
Зла́яти, *v. a.* ausschelten, rügen.
Зле, *adv.* s. Злий.
Злебеда́ти, *v. a. Л.* 33 ertappen.
Злебеді́ти, *v. n.* anfangen kläglich zu singen (ле́бідь). [*М.*+*Б.* 14.
Злебени́ти, *v. a.*? s. Згоди́ти
Зле́гка, *adv.* leicht, sanft. [rung, *f.*
Зле́гчене, (-шене), *n.* Erleichte-
Злегчи́ти, *v. a.* erleichtern.
Злеґува́ти, *v. n.* nachlassen (v. der Krankheit, Arbeit).
Зледащі́ти, *v. n.* Taugenichts, werden, liederlich w. [zu Eis erstarren.
Зледені́ти, *У.* зледі́ти *Мл. v. n.*
Зле́жати ся, sich verliegen; зле́жалий, *a.* dh langes Liegen verdorben, verlegen.
Злекші́ти, *v. n.* s. Полекша́ти.
Зле- лю́тий, *a.* sehr grimmig, grimm.
Злени́ти, *v. n.* sich verflüchtigen; verbleichen. [ren, *Гуш.*
Злести́ти, *v. a.* überlisten, verfüh-
Злеті́ти, *v. n.* auffliegen; 2) herabfliegen; 3) — ся zusammenfliegen.
Зле- тяжки́й, *a. Ст.* schwer und unheilvoll. [Trankopfer, *n.* (libatio).
Зли́ва, *f.* Guss Platzregen; 2) *pl.*
Злива́ти, *v. a.* abgiessen; 2) begiessen; 3) zusammengiessen; 4) eingiessen, einschmelzen; 5) — ся zusammenfliessen.
Зли́вка, *f.* Abguss, *m.*; 2) Samenergiessung, Pollution, *f.*; 3) *pl.* зли́вки, Ч. IV. 13. das Waschen (Begiessen) der Hände der Hebamme durch die Wöchnerin; 4) *pl.* Zechgelage am folg. Tage nach der Kindestaufe, *n.* 5) *pl.* zusammengegossene Ueberbleibsel verschiedener Getränke od. Speisen.
Зли́вний, *a.* дощ *Фр.* s. Зли́ва 1).
Зли́вок,-вку,*m.* Zusammenfluss,*m. Не.*
Зли́гати, *v. a.* verschlucken, verschlingen, *Пік.* [verbinden, §.
Зли́гати ся з ким mit jmdm sich
Злиго́дні, *pl.* schlimme, schreckliche Zeiten *Кч.* 61.
Злида́р, *К.* зли́день, злиде́нник, *Н.* 58. *m.* der Arme, Dürftige, Darbende Elende; armer Schlucker; 2) Unglückstag s. Зли́дні; * unseliger Freier *Кв.* 357; 3) зли́день Teufel, *m. IГ.*
Злиде́нний, *a.* unglücklich, elend.
Злиде́нність, -ости, *f.* grosse Armut, Elend, *n.*
Зли́дні, *pl.* unglückliche Tage, Ungemach, Elend, *n.* (*personif.* Ч. I. 211); böse Geister Ч. II. 393—399; товчи́ свої зли́дні seine Unglückszeit hinschieben; 2) „Siebensachen" Ч. II. 413; 3) *Rückenknochen des Vogels in der Speise.
Злиднува́ти, *v. n.* in зли́дні 1) leben; leiden, darben; злидне́ний ausgemergelt wegen des Darbens. [rier, *m.*
Злидня́к, *m. У.* s. Злида́р, Proleta-
Злиза́ти, (-зувати), *v. a.* ab- weglecken.
Зли́знути, *v. n.* verschwinden.
Злий, зла (зла́я), зле (зло́е), *a.* schlecht, böse, schlimm, übel.

Злйнець, -нця, *m.* осетїй — Carduus defloratus. [canadense).
Злйнка, *f.* Berufkraut, *n.* (Erigeron
Злйнок, -нка, — вощйнник Wachsschabe, *f.* (Achroea grisella) *B.* [gen.
Злинўти, *v. n.* wegfliegen, verflie-
Злипа́ти ся, злйпнути, *v. n.* sich zusammen- verkleben.
Злйти, *v. a.* s. Злйвати; — ся: о́чи слїзмй злилй ся *Ш.* I. 156 mit Thränen zugleich ausfliessen, erblinden.
Злйти ся, *K.* I. 164 s. Зло́стити ся.
Злитé (-я́), *n. He.* Zusammenfluss, *m.* Verschmelzung, *f.*
Злицюва́ти, *v. a. Oc.* (61) VII. 5.?
Злйчний, *a. H.* 104 geziemend, schicklich, anständig; ehrlich; 2) hübsch *АД.* I. 69. [trauen, на кого́сь jmdm *Ф.*
Злишйти, *v. a.* überlassen, anver-
Злйшка, *f.* Rest, *m. Зг.*; 2) Vorschlag des Preises, *m. Кв.* 154·
Злйшний (-ій), *a.* überflüssig, überzählig, entbehrlich; з-лйшнього *adv.* *M.* II. 94 überaus, gar sehr.
Злйшок, -шку, *m.* — здобўтку Erübrigung am Unternehmergewinn, *f.* Mehrwert der Production, *m. Под.*; Ueberschuss, *m. Term.*
З-лїва, злїво́руч, *adv.* links, *Пїс.*
Злївйти, злївля́ти, *v. a. Пар.* etw. Gespanntes nachlassen.
Злїза́ти, злїзти, *v. n.* herabsteigen, herunterklettern; (скіра з тїла) abfallen, abgehen; 2) — на горў *P.* I. 5. hinaufsteigen.
Злім, *g.* зло́му *Cв.* Bruch, *m.*
Злїнити ся, s. Вйлїнити ся.
Злїнка, *f. B.* Häutung, *f.*
Злїпйнець, -нця, *m.* Conglomerat; — желїзоно́сний Ortstein, Eisensandstein, *m.*
Злїпйти, злїплювати, *v. a.* zusammen-,ver-, zukleben,-leimen;—ся sich —.
Злїпище, *n.* Conglomerat, *n. Пол.*
Злїпко́вий, *a.* gemengt, Conglomerat-, *Пол.* [слйвий.
Злїслйвий, злїснйй, *a. M.* s. Зло-
Злїсний, *s. a. m.* s. Лїснйчий.
Злїсть, *g.* зло́сти, *f.* Bosheit, *f.* Zorn, Grimm *m.* на — комў щось зробйти jmdm etw. zum Possen thun, ihm einen schlimmen Streich spielen.
Злїстниця, *f.* s. Зло́сниця.
Злїтати, *v. a.* etw. durchfliegen, -laufen; — ся sich müde laufen.
Злїтнйти, *v.a.* (во́ду) lau erwärmen.
Злітцé, *dim. Ч.* III. 295 s. Зо́лото.
Злїчйти, *v. a.* zusammen-zählen.
Зло, *n.* das Uebel, das Schlechte, das Böse; зло зробйти комў Leid, Unrecht jmdm zufügen *P.* I. 7.; на зло́ *Гол.* zum bösen Ende, zum Unheil.
Зло́ба, *f. H.* 4 Bosheit, Boshaftigkeit, Böswilligkeit, Schadenfreude, Tücke, *f.*
Зло́би, *pl. N.* e. Berges.
Злобйвий, *П. n.* 26. *Зг.* злобли́вий *Ч.* III. 21 *Cm.* зло́бний, *a.* bösartig, böswillig, boshaft, tückisch; hämisch.
Злобйтель, *m.* Peiniger, *m. Cm.*
Зло́бник, *m. У.* Bösewicht, *m.*
Зло́бність, -ости, *f.* s. Зло́ба.
Злобременний, *a.* unheilschwanger; -а хма́ра gewitterschwanger, *Мог.*
Зловйти, *v. a.* ein- fangen, ergreifen, erwischen, ertappen. [Absicht *Др.*
Зловільний, übelwollend,mit böser
Зловістний, *a. КУ. Cm.* s. Лиховістний; unheilschwanger.
Зло́вленє, *n.* das Einfangen,Ertappen.
Зловонець -нця, *m.* Stinkthier, *n.* (Mephites putorius).
Зловре́дний, *a.* † *K.* sehr schädlich.
Зло́га, *f. Пїс.* s. Склад 1). [bett, *n.*
Зло́ги, *pl.* Niederkunft, *f.* Wochen-
Злода́рний, *a. Гол.* III. 197 ungerathen, ruchlos.
Зло́дїй, *m.* Dieb, *m.*; 2) Bösewicht, Frevler, *m.*; 3) * Borkenkäfer, *m.* (Bostrychus).
Зло́дїйка, *f.* Diebin, *f.* горівка всьо́му зло́му — *M+Б.* 400 Urheberin, Ursache alles Bösen. [nen Dieb nennen.
Злодїйкува́ти, *v. a.* кого́ jmdn ei-
Злодїйкува́тий, *a.* diebisch.
Злодїйний, *a. He.* frevelhaft, verbrecherisch. [*Пїс.* stehlen, Dieb sein.
Злодїйнича́ти, злодїйчити, *v. n.*
Злодїйня́, *f. coll.* Diebe, *pl.* Diebsgesellschaft, *f.*
Злодїйский, *a.* Diebs-, diebisch.
Злодїйство, *n* Dieberei, Spitzbüberei, *f.* Diebstahl, *m.* [Gut.
Злодїйщина, *f. coll.* gestohlenes
Злодо́льний, *a.* unglücklich.
Злодюга, *aug.* злодюжка. *dim.* s. Зло́дїй 1).

Злóжене, *n.* Zusammensetzung; 2) Structur, *Пол.*; 3) Absetzung, *f.* (з ýряду), *Term.*

Зложи́ти, склада́ти, *v. a.* zusammenlegen, -fügen, -falten, -setzen; bilden, machen: рýки з кимóсь за щось *Кч.* 109 dh Handschlag bekräftigen; умóву *Ст.* einen Vertrag machen; пíсню, пóвість etc. dichten, verfassen, componieren; 2) рахýнок, испи́т ablegen; abstatten, darbringen; niederlegen; когó з ýряду jmdn vom Amte absetzen; щось на когó etw. auf jmdn schieben, jmdm etw. andichten; 3) — ся sich — —; на когó (що), для когó zusammenschiessen, beitragen, sammeln für jmdn; sich auslegen (beim Fechten); — до стрíлу anlegen, sich zum Schuss fertig machen; — до чогóсь Gewandheit, Routine worin bekommen; *demüthig werden.

Злóжний, *a.* zusammengesetzt, ge mengt *Пол.*; 2) zusammensetzend, Bestand- *Св.* [Bau, *m.* *Пол.*

Злóжнiсть, -ости, *f.* Structur, *f.*

Злóжня, *f.* *Зг.* Bestandtheil, *m.* Element, Gefüge, *n.* Fuge, *f.*

Злозача́тий, *a.* schlecht empfangen *Ш.* II. 236. [bösen Weibes.

Злоїдниця, *f.* *Др. с.* *Bein.* eines

Злóка, *f.* Rhapiorhynchus, *B.*

Злóк, *m.* Schluck, *m.* злóком пи́ти in einem Zuge trinken, *Пар.* [Ч.V.435.

Зло-кóрiне, *n.* böse giftige Wurzel,

Злолюби́вий, *a.* *Мог.* das Böse liebend.

Злом, *m.* Bruch, *m.* *Пол.*; 2) s. Лом.

Злома́ти, зломи́ти, *v. a.* brechen.

Зломи́слити, *v. n.* комý gegen jmdn Böses sinnen, *Py.*

Злóмок, -мка, *m.* Bruchstück, *n.*

Злонамiрéний, *a.* *T.* heimtückisch, übelgesinnt. [ternehmend *Ш.* II. 239.

Злоначина́ючий, *a.* Böses un-

Злопа́дость, *f.* böses Schicksal, Missgeschick, *n.* [selig.

Злопа́достний, *a.* unglücklich, un-

Злопам'я́тливий, *a.* erlittenes Unrecht gedenkend.

Злопа́мятний, *a.* unseligen Andenkens; 2) Groll hegend, rachsüchtig.

Злопа́мятство, *n.* *Кн.* Groll, *m.* Tücke, Rachgier, Rachsucht, *f.*

Злóпати, *v. a.* *Пiс.* auffressen, *vgl.* Жльóпати.

Злоповiтре, *n.* *Пу.* verpestete Luft.

Злопотíти, *v. n.* anfangen zu poltern, zu schlagen.

Злора́дий, *a.* schadenfroh, *Пар.*

Злора́дiсть, -ости, *f.* Schadenfreude, *f.* *Пар.* *B.*

Злора́дця, *m.* der böse Berather, *Пiс.*

Злорíка, *m.* злорíкий, *a.* *K.* Verleumder, Lästerer, Spötter *m.*; verleumderisch; ruchlos.

Злорíчити, *v. n.* *КУ.* fluchen.

Злосли́вий, злóсний, *a.* böse, boshaft, böswillig; ärgerlich.

Злосли́вiсть, -ости, *f.* s. Злóба.

Злословити, *v. a.* verfluchen; lästern, *K.*

Злословний, *a.* *K.* lästernd.

Злóсник, *m.* böser, boshafter Mensch; der Ungestüme, Zornige.

Злóсниця, *f.* böses, boshaftes Weib; „Böse Sieben", die Zornige.

Злосупроти́вний, *a.* *АД.* I. 177 zuwider, feindlich, ungünstig.

Злот-, злота́рчик, *Ф.* etc. s. Золот-, золотáр etc. [thätig.

Злотвáрний, *a.* Böses thuend, übel-

Злоти́стий, *a.* *Ст.* goldig.

Злоти́ти(ся) in Gold strahlen, *M.*

Злоткóвець, -вця, *m.* Art Scheidemünze, *Ч.* IV. 278.

Злóтний, *a.* *Ф.* vergoldet.

Злотни́к, *m.* Art Mädchenschmuck.

Злóто, *n.* s. Зóлото.

Злотогла́вий, злотоли́тий, *a.* golddurchwirkt, *Ч.* V. 847.

Злотокоси́ця, *f.* *Bein.* der Schafe mit goldenem Vlies, *vgl.* Коси́ця; *dsgl.* злотовóлнички, (ягни́чки), *pl.* *Kol.* I. 138. [denem Panzer.

Злотопанцéрний, *a.* *K.* mit gol-

Злотоцьвíтий, *a.* *У.* *ВШ.* mit goldenen Blüten, prächtig, blühend.

I. Злотóчити, *v. a.* *У.* zerstören, zerschlagen, *vgl.* Лотóчити.

II. Злотóчити, *v. a.* s. Столóчи́ти.

Злочести́вий, *a.* gottlos, ruchlos.

Злóчин, *m.* Missethat, *f.* *Пар.*

Злочи́нець, -нця, *m.* Missethäter, *Term.* Bösewicht, *m.*

Злочи́нка, *f.* Missethäterin, *f.* *Ст.*

Злочи́нний, *a.* *Кн.* Missethäter, Uebelthäter, Verbrecher, *m.*

Злочйнок, -нку, *Cm.* злочйньство, *n.* *IГ.* böse That s. Злóчин.

Злувáти, *v. n.* на когó *Ч.* V. 555 böse, aufgebracht sein.

Злýда, *f.* *Ил.* Sinnestrug *m.*; *pl.* *Св.* Täuschung, Illusion, *f.* [bethören, *У.*

Злудйти, *v. a.* betrügen, verführen,

Злудлйвий, *У.* злýдний, *Фр.* *a.* trügerisch, täuschend. [gung, *f.*

Злýка, *f.* *Гуш.* Bund, *m.* Vereini-

Злукáвити, злукавнувáти, *v. n.* *Кв.* 42 vom rechten Wege ablenken; sich falsch, tückisch zeigen; verrathen, wortbrüchig werden.

Злýкто (*d.* -ечко), *n.* s. Жлуктó.

Злупйти, *v. a.* abbalgen, ab- schinden; ausrauben; * з когó велйкі грóші.

Злýпок, -пка, *m.* Ueberbleibsel von злупйти. [Fall, *m.*

Злучáй, *m.* *P.* I. 76 Zufall, Vorfall,

Злучйти, злýчувати, *v. a.* verbinden, vereinigen.

Злýчованцї, *pl.* Ochsenpaar, *n.* (zusammen im Gespann).

Злýщити, s. Лýщити. [bung, *f.*

Злюбини, *pl.* *Ч.* IV. 658 Brautwer-

Злюбйти, *v. a.* lieb gewinnen, lieb haben, lieben, собí щось.

З-лю́бу, *adv.* *Cm.* aus Liebe.

Злю́ка, *m.* *IГ.* s. Злю́щий; 2) Bluthund, *m.* Ungethüm, *n.*

Злютувáти, *v. a.* zusammenlöthen.

Злютувáти ся, *Др. c.* 100 sehr zornig, grimmig werden. [grimmig.

Злю́щий, *a.* böse, tückisch, schrecklich,

Злягáти, злячй, (злягчй), *v. n.* in Masse sich niederlassen (v. Vögelscharen etc.) schwer anfliegen, *Cm.*; 2) niederkommen, in die Wochen kommen, in den Wochen liegen; 3) — ся s. Злéжати ся *M+Б* 82; *b*) з ким Beischlaf pflegen.

Злядувáти, *v. a.* *K.* polonisieren.

Злякáти, *v. a.* erschrecken; — ся (sich) erschrecken, bange werden.

Злáпати, *v. a.* s. Лáпати.

Злáти, s. Зливáти, злйти.

Змáгане, *n.* Bestrebung, Tendenz, *f.* das Ringen wornach.

Змагáти, *v. n.* vermögen; 2) sich bestreben s. Намагáти; 3) — ся kräftiger werden, an Kraft zunehmen; *b*) ringen, streiten, hadern, sich bekämpfen.

Змагáч, *m.* *He.* Streiter, Kämpfer, *m.*

Змаглйвий, *a.* streitsüchtig; unfolgsam.

Змагнýти ся, s. Змагáти ся.

Змаґýлити, *v. a.* §. bethören, betrügen.

Змáжка, *f.* *He.* Streit; 2) Scandal, *m.*

I. Змáза, *f.* Befleckung, *f.* Schandfleck, *m.* [*Gr.* 30.

II. Змáза, *f.* pertractatio massae

Змазáти, *v. a.* aus-, verlöschen, s. Мазáти.

Змазлйвий, *a.* schön, nett, *Пic.*

Змáзний, *a.* -і слóва entehrend, schimpflich.

З-мáйки когó взяти, зайтй (заходйти) jmdn hinterlistig beschleichen (mit verfänglichen, weitausholenden Fragen).

Змайстерйти, змайструвáти, *v.a.* *Ко.* 145 zustande bringen, schaffen, verfertigen *Ш.* I. 162. [de werden.

Змалйти ся до детйни zum Kin-

Змалїти, *v. n.* kleiner werden.

З-мáлу, змáлку, *adv.* von Kindheit an.

Змамчіти, *v. n.* unfähig werden zum Ammendienst.

Зманйти, змантйти, *v. a.* verführen, verlocken, *Кв.* 129.

Зманьчйвий, *a.* trügerisch, *Лїр-*

Зманячїти, *v. n.* als Phantom vergehen *TP.* 157. [Strapatzen.

Змáргати ся, sich aufreiben dh

Змарнйти, змарнувáти, *v. a.* vergeuden, verschwenden, verderben; elend machen. [schlecht werden, aussehen.

Змарнїти, *v. n.* abgehärmt, mager,

Змастйти, змáщувати, *v.a.* beschmieren; * — ся s. Поскорóмити ся.

Зматерíти, *v. n.* unfruchtbar werden (v. Weibe, Baume etc.).

Змáток, -тка, *m.* s. Безмáток.

Змáтчити ся, weisellos werden (о пчóлах). [bleiben, nicht reussieren?

Зматчїти, *v. n.* *H.* 38 ohne Erfolg

Змахáти ся, sich müde gehen, — arbeiten.

З-мáху, *adv.* *Левч.* s. Дóраз.

Змéжи, *praep.* mit d. *Genit.* aus der Mitte, aus, von.

Змежйти, *v. a.* *Зг.* begrenzen.

Змельнýти, *v. n.* *+M.* sich rühren.

Змендикáти, *v. a.* §. zerknittern, zermudeln, (*B.*).

Змендріти, *v. n.* s. Зміршавіти.
Зменчити, зменшати, зменшувати, *v. a.* verkleinern, verringern; kleiner, geringer, machen; зменшаеме (число) *К.* Minuend; зменшена міра verjüngter Masstab. [mässigung, *f.*
Зменшене, *n.* Verkleinerung; Er-
Змерзати, змерзнути, *v. n.* erfrieren; змерзлий, *a.* erfroren.
Змерзити, *v. a.* щось кому, собі zuwider, ekelig machen.
Змерзлюх, *m.* (змерзлючка, *f.*) der leicht friert, gegen Kälte nicht ausdauernd ist.
Змерк, *m.* s. Сумрак; змерком, о змерку bei (in) der Abenddämmerung.
Змеркати ся, змеркнути ся vom Abenddämmern.
Змерлий, *a. Левч.* s. Померший.
Змертвіти, *v. n.* die Besinnung verlieren.
Змерщина, *f. V.* s. Відумерщина.
Зметати, *v. a.* s. Скидати.
Змивати, s. Змити.
Змигнути ся, *Л.* 43 in einem Augenblick, in einem Nu schwinden, vergehen.
Змий, *m.* etc. Змій, etc.
Змиївонна, *f.* e. Pflanzenart (*B.*); Rübenblatt, *n. Gr.* 30.
Змикитити, *v. a.* §. der Verbindlichkeit nicht nachkommen, täuschen.
Змикнути, змикати, *v. n.* fortlaufen, -eilen, entwischen.
I. Змилити, змилювати, *v. a.* — мило die Seife abreiben.
II. Змилити, *v. a.* irre machen, stören; — ся sich verirren, fehl gehen.
Змильний, *a.* Irr-, -а дорога Irrweg, *m.* [herzigkeit, *f.*
Змилуване, *n.* Erbarmen, *n.* Barm-
Змилувати ся, змилостити ся, *Др. с.* 2 sich erbarmen, над ким — jmds —. [мирати.
Змирати, *v. n.* *M.* III. 31 s. За-
Змирний, *a. B.* s. Смирний.
Змирх, змирк, *m.* s. Змерк.
Змиршавіти, *v. n.* mager, strobbelig werden.
Змисл, *m.* Sinn, *m.*; 2) Absicht, *f. IГ.*
Змисленний, *a.* gebildet, *OП.*
Змисленник, *m.* Denker, *m. OП.*
Змисленність, -ости, *f.* Bildung, *f. OП.*
Змислити, змисляти (-шля-), *v. a.* aussinnen, ausdenken, erdichten.
Змисльний, *a. Пол.* sinnig, gescheidt, erfinderisch.
Змисльність, -ости, *f.* geistige Fähigkeit; Sinnigkeit, *f.*
Змисловий, *a.* sinnlich. [keit, *f.*
Змисловість, -ости, *f.* Sinnlich-
Змити, *v. a.* ab-waschen.
Змієвець, -вця, *m. Вол.* гибкий Rohrpalme, *f.* Calamus draco); 2) Serpentin, *m.*
Змієвий, *a.* Schlangen-, Drachen-.
Змієглавий, *a. V.* mit dem Drachen-, Schlangenkopfe versehen.
Змієїда, *m.* секретар, — Stelzengeier, *m.* (Gypogeranus serpentarius).
Змієнки, *pl. N.* einer полонина.
Змієня, -яти, змійча, -ати, *n.* Junges einer Schlange.
Змій, (*d.* змійок), *m.* Drache, *m.* grosse Schlange; змій-човен Drachenschiff, *n.* [in Form einer Schlange, *m.*
Змійка, серга-змійка, *f.* Ohrring
Зміїн, зміїний, *a.* der Schlange, Schlangen-; — корінь Vincetoxicum offic.
Зміїха, *f. P.* II. 72 Weibchen des Drachen, der Schlange *n.*; Schlange, *f.*
Змінь, *f.* Aenderling, *m.* (Astasia) *B.*
Зміна, *f.* Veränderung, Abwechselung, *f.* Wechsel, *m.* [bald so bald so.
Змінйво, *adv. Зар.* abwechselnd,
Змінити, змінювати, *v. a.* ab-, ver-, ändern; ab-wechseln (гроші); 2) verrathen, untreu werden.
Змінковане, *n.* — обманчиве Missbrauch des Wechselgeschäftes, *m. Term.*
Змінковий, зміночний, *a.* Wechsel-, einen Wechselbrief betreffend, *Term.*
Змінний, змінливий, *a.* veränderlich, wechselnd, *Ф*; змінне *n. a. s.* Wechselgeld, *n.*
Змінник, *m.* s. Зрадник.
Змінниця, *f.* — розтяжна ausgestrecktes Wechselthierchen (Amoeba porrecta). [Astasiaea).
Змінничкй, *pl.* Aenderlinge, *pl.*
Змінність, -ости, *f.* Veränderlichkeit, *f. Пар.* [brief, Wechsel, *m.*
Змінок, -нка, *m. Term.* Wechsel-
Зміняти, s. Змінити; гроші — Geld wechseln.
Змір, -іру, *m.* очий Augenmass, *n.*
Зміритн, зміряти, *v. a.* ab-messen.

Змірковáти, *v. a.* ermessen; 2) be-merken.

Зміровáти, *v. a.* betrügen, prellen.

Зміря, *f. Mi.* II. 46 Ausmessung, *f.*

Змітáти, змéсти, *v. a.* abfegen; 2) zusammenfegen. [дáє лошá.

Змітка, *f.* Stute die зметáє, ски-

Змітóвиско, *n.* s. Згóнини.

Зміток,-тка, *m.* abgetragener, schlechter Bastschuh, *Гол.* III. 439. *У.*

Зміцнúти, (-нювати, -нáти), *v. a.* kräftigen, stärken.

Зміцнíнє, зміцненє, *n.* Kräftigung, Erstarkung, *f.*; grössere Heftigkeit.

Зміцнíти, *v. n.* erstarken, sich kräftigen, *Не.* [мітúти.

Змічáти, *v. a. К.* s. Замічáти, за-

Змішáти, *v. a.* mischen, unter-mengen; *verwirren, confus, verlegen machen.

Змíшка, *f.* рахýнок змíшки Allegationsrechnung, *f.* [ge, *n.*

Змію́к, *m.* Männchen einer Schlan-

Змія́, (*d.* змію́лька), *f.* s. Змíй.

Змія́стий, *a.* Schlangen-, schlangenähnlich. [wurz, *f.* (Scorzonera humilis).

Змія́чка, — прúземка, *f.* Hafer-

Змлоíти, *v. a.* -íло менé ich bin unpässlich geworden u. bekam Erbrechen.

Змлóцок, (змолó-) -цка, *m.* s. Молотíльник. [Einverständnis.

Змóва, *f.* Verabredung, *f.* geheimes

Змóвини, *pl.* Uebereinkunft, Verhandlung die Hochzeit betreffend, *f.*

Змóвити, *v. a.* hersagen, verrichten (молúтву); 2) когó jmdn dh Verhandlungen gewinnen; etw. abmachen *Ме.* 124; 3) — ся sich miteinander verabreden, sich bereden, s. verbinden (на когó gegen jmdn).

Змовк, *m.* Stillschweigen, *n.*

Змóвкнути, змовчáти, змóвчувати, *v. n.* schweigen, stillschweigen.

Змовлéнник, *m. Др.* der Verschworene.

Змóга, *f.* das Können, d. Vermögen; Macht, *f.* — поглúдна Anschauungsvermögen, *n.*

Змогнýти ся, *Зг.* змогчú (змочú) ся zu sich kommen, sich aufrichten, s. erholen; 2) *v. n.* vermögen, im Stande sein können, s. Спромочú ся; 3) kraftlos, müde werden. [Stande.

Змóжний, *a.* möglich, *Зар. Кл.* im

Змóжність, -ости, *f.* Möglichkeit, *f.* Vermögen, *n.* як чиá — wie viel, in wie weit jmd vermag, kann, im Stande ist.

Змóкнути, *v. n.* nass, durchnässt werden. [feucht werden.

Змокрáвіти, змокріти, *v. a.* nass,

Змолодíйшáти, *v. n.* sich verjüngen, *Св.* [ver-mahlen.

Змолóти, [змéлю, змéлеш], *v. a.*

Змолотúти, [змолóчу, змолóтиш], *v. a.* abdreschen.

Змолóтник, *m.* s. Молотíльник.

Змолóчене, *n.* das Abdreschen.

Змóра, *f.* s. Мóра; Alp, *m.*; 2) s. Нíчниця, *Пол.* [nicken.

Зморгнýти ся, einander winken,

Змордувáти, *v. a.* todmüde machen; — ся t. werden. [lung, *f.*

Змóрене, *n.* Abmattung, Abmerge-

Зморúти, *v. a.* abmatten; überwältigen; s. Заморúти.

Змóрозь, *f.* Gefrierpunkt, *m.*

Зморозúти, зморóжувати, *v. a.* gefroren machen, frieren lassen. [450.

Зморокувáти, *v. a.* ausdenken, *Кв.*

Змóрщити, *v. a.* runzeln; falten s. Рісúти (ряс-); змóрщений, *a.* runzelig.

Змóрщниця, *f.* Flechtenspanner, *m.* (Lithosia). [tisieren.

Змоскалíти, *v. n.* sich moskowi-

Змоскóвщити, *v. a.* moskowitisieren, russifizieren. [einstellen.

Змостúти ся, Platz nehmen, sich

Змотáти, *v. a.* aufwinden, haspeln.

Змотикáти, *v. a.* müde reissen, *m.* machen; — ся müde, abgespannt werden.

Змрік, *g.* змрóку *Фр.* змрóк *Мог.* *m.* Dämmerung, *f.* Dunkel, *n.* s. Змерк, сумрáк. [*М.* III. 90.

З-мóцна, *adv.* mit ganzer Kraft,

Змочú, s. Змагáти, змогнýти ся; 2) — ся sich verheben.

Змочúти, [мок-], *v. a.* durchnässen.

Змудрувáти, *v. a.* überlisten.

Змукáти, *v. n.* s. Змякáти.

Змуль, *f.* abgeschwemmte Erde, Schlamm, *m. Фр.* змýль-вода Ueberschwemmung, *f.*

Змулúти, змýлювати, *v. a.* ab schwemmen, abspülen; 3) verschlämmen, *Фр.*; 3) abreiben.

Змýнути, (*Ос.* (62) IX. 62 сонцé), змýнити *Лсвч.* s. Помéркнути.

Змýрати, змýрзати, s. Замýрати.
Змурувáти, *v. a.* mauern.
Змýсити, змушáти, *v. a.* zwingen, nöthigen; змусовáти *Ko.* 102 zusammenzwingen, mischen.
Змути́ти, *v. a. Гол.* s. Мути́ти.
Змýчити, *v. a.* quälen; ermüden, müde machen; — ся —, *m.* werden.
Змя́гчене, *n.* Erweichung, *f.*
Змягчи́ти, *v. a.* erweichen; rühren (сéрце). [kneten.
Змя́дзгати, змя́цкати, *v. a.* zer-
Змякáти, змя́кнути, *v. n.* weich werden. [*B.*; змясні́лий f. geworden.
Змясні́ти, *v. n.* fleischig werden,
Змятéнний, *a. B.* erschüttert, unruhig.
Знавáти, *v. a.* nur im *Praeter*: я etc. егó знавáв (ми etc. знавáли etc.) ich etc. hatte mit ihm einige Bekanntschaft, kannte ihn einwenig *Оц.* §. 217. — ся з ким mit jmdm B. haben, pflegen, *Ф.*
Знáвець, -вця, *m.* Kenner, Sachkenner, *m.*
Знавісні́ти, *v. n.* toll, rasend, verrückt werden *А-Г.* 155; знавісні́лий, *a.* besessen, verrückt.
Знавíворот, *adv.* s. Нави́воріт.
З-над. *praep.* mit d. *Genit.* von — her, (aus dem Raume über einem Gegenstande hervor *Mi.* IV. 536), з- над Дні́стрý aus, von den Ufergegenden des Д. [Zauber, *m.*
Знáда, *f. Cm.* Verlockung, *f.* Reiz,
Знадвíрний, *a.* знадьóру, *adv.* aussengelegen, äusserlich, von aussen, vondraussen, *He. B.*
Знáдити, *v. a.* an- verlocken, anziehen; — ся s. Вня́дити ся. [sen, *Ф.*
Знадíбний, *a.* passend, angemes-
Знáдний, *a.* verlockend, reizend, bezaubernd, verführerisch, *Cm.*
Знадóба, *f.* знáдіб, -обу, знадóбок -бку, *m.* günstiger Umstand, Gelegen- *f.* по знáдобі gelegentlich; 2) Geräth, Zeug, *n. Св.*; 3) Material, *n. B.*
Знадоби́ти, (-бля́ти), *v. a.* anpassen, anwendbar machen; versehen, ausrüsten, *У.*; — ся brauchbar, nützlich sein.
Знаéмий, знаéмний, *a.* -ість, *f.* etc. s. Знакóмий etc.
Знай, *adv.* nur immer, in einemfort; ohne worauf zu achten, *vgl.* Лишé, заéдно; так знай *Бор.* doch, doch aber.
З-нáйбільша, *adv.* grösstentheils, *Cm.*
Знáйда, знайдýх, знайдéй, *m.* знайденя́, -я́ти, *n. Cm.* Findelkind, *n.* Findling, *m.* [Gescheite, Verständige.
Знáйко, *m. H.* 117 Alleswisser, der
Знайти́, *v. a.* знайдéний, etc. s. Знаходи́ти.
Знак, *m.* Zeichen, Merkmal, Anzeichen, u. по знакý бути комýсь jmdm bekannt sein; дáти ся в знаки́ комý jmdm (von schlimmer Seite) nur zugut bekannt werden, jmdm sehr lästig werden; знакóм що —, знак томý що — (es ist) ein Zeichen dass —, es ist sichtbar, man sicht, es erhellt, dass —.
Знакóмий, *a.* знакóмець, -мця, знакоми́ця, *m.* bekannt, der Bekannte.
Знакоми́тий, *a.* ansehnlich, bedeutend; не знакоми́то *adv.* nicht allgemein bekannt, heimlich; meuchlings (вби́то).
Знакоми́тість, -ости, *f. Зг.* Ansehen, *n.* Würde, Auszeichnung, Hoheit, *f.*
Знакóмість, -ости, *f.* Kenntnis, Bekanntschaft, *f. B.*
Знáлець, -лця, *m. Cm.* s. Знáвець.
Знáлий, *a.* kundig, verständig, *Cm.* — чоловíк ein Kenner; — до всьóго *Зар.* in Allem Bescheid wissend, — fertig, bewandert. [Перéм.
Зналí́зне, *n. Пар.* s. Налí́зне *vgl.*
Знал́ізник, *m.* Finder, *m. Term.*
Знáмень, *m. Ч.* III. 312 s. Намéт.
Знаменáтель, *m. Oc.* (61)VI.28 der bezeichnet, bestimmt, der Gewährsmann.
Знамени́к, *m.* Art Merksiegel zum Abdruck der прóскури.
Знаменикувáти, *v. a.* mit dem знáменик bezeichnen.
Знамени́тий, *a.* ansehnlich, bedeutsam; ausgezeichnet.
Знамéнний, *a.* bezeichnend, markant, mit einem gewissen Gepräge, *ВБ.*
Знамéнник, *m.* Nenner, *m.* (Arithm.).
Знамéно, *Левч.* знаменувáне, *К. n.* s. Знамя́.
Знаменувáти ся, *He.* sich mit dem Kreuze segnen, sich bekreuzen; 2) з кимóсь *Др. с.* 237.?
Знамíрити, *v. a.* beabsichtigen, *Зар.*
Знáмка, *f.* s. Знамя́, прикмéта.
Знамя́, *g.* знáмени, *n.* Zeichen, Ab-

zeichen, Merkmal, *n.* Jnsignien, *pl.* Banner, *n.* Fahne, *f.* [знáтник.
Знáник, *m.* *Еф.* 60 s. Знахáр,
Знапаступáти, *v.a.*s.Напаступáти.
Знаровúна, *f.* Caprize, Laune, *f.*
Знаровúти, (-вляти), *v. a.* launig, störrig machen. [довити ся.
Знародóвити ся, *У.* s. Вúнаро-
Знарóшне, *adv.*absichtlich,zu Fleiss.
Знаряд, *m.* Ordnung, Bereitschaft, *ІГ.*
Знарядe, *n.* Werkzeug, *n.* *К.* *Cm.* s. Орýдина; 2) —, знарядженe *Пар.* Ausrüstung, *f.* *Term.* [versehen.
Знарядúти, *v. a.* *Пар.* ausrüsten,
Знасúлувати, *v. a.* vergewaltigen, misshandeln. [ten Aufspringen, *Піс.*
З-наскóка, *adv.* vom schwunghaf-
Знастúти, *v. a.* ausbauen, ausrüsten, *vgl.* Снасть.
Знать, *f. coll.* die Angesehenen, Nobilität, Classe der Gesellschaft, *f.* Stand, *m.* Standespersonen, *pl*; 2) знать, знáтись, *Т. adv.* es versteht sich, doch wohl, wohl *vgl.* відáй.
Знатé, *n.* das Wissen; кобú —, що wenn man wüsste; то ми ся в — не дáло dessen erinnere ich mich nicht (*Фр.*).
Знáтель, *МШ.* знáток, -ока, *m.* s. Знáвець,Fachmann, Sachverständiger,*m.*
Знáти, [знáю, знáєш] *v. a.* kennen, wissen; — ся з ким sich kennen, bekannt sein mit jmdm; на чім etw. verstehen.
Знáтити ся, *Мак.* II. 56.?
Знáтний, *a.* merkbar, bekannt; з чогóсь *Кч.* 63 woran kenntlich; 2) ansehnlich, berühmt, *С.* I. 10. знáтно *adv.* *С.* I. 123. 152 bedeutend, merkwürdig, tüchtig. [mus nobilis *В.*
Знáтник, *m.* s. Знахáр; 2) Gnori-
Знáтниця, *f.* *М.* II. 179 *Ч.* V. 436 s. Знахáрка, знáха. [haft.
Знатóчний, *a.* *Зг.* ansehnlich, nam-
Знатýрити ся (кінь) störrig werden. [sagerin, Quaksalberin, Zauberin,*f.*
Знáха, *Мак.* знахáрка, *f.* Wahr-
Знахáр, (-ор, -ур), *m.* Wahrsager, Quacksalber, Zauberer, Dorfdoctor, *m.*
Знáхід, -оду, *m.* знáхідка, *f.* *Пар.* Fund, *m.* [den, antreffen.
Знаходúти, знаходжáти, *v. v.* fin-
Знахоровúтий, *a.* der Zauberkunst mächtig. *Ч.* II. 12. [знахáр.
Знáхорство, *n.* Handwerk eines
Знахорювáти, знáхорити, *v. n.* знахáр sein. [der Welt.
З-нáщада сьвíта, von Uranfang
Значúти, *v. a.* bezeichnen, mit einem Zeichen, mit e. Merkmal versehen, merken (märken: біле die Wäsche); 2) *v. n.* (щось etw.) bedeuten, Ansehen haben, gelten, giltig sein; 3) корóва значúть giebt ein Zeichen an dem Euter od. an den Geschlechtsorganen dass sie in kurzer Zeit kalben wird.
Значíнне, знáчене, *n.* Bedeutung, *f.* Sinn; Belang, *m.*
Знáчкий, *a.* bekannt.
Значковúй, *a.* *Зак.* der bei der Fahne dienende Soldat, *Ко.* 94.
Значлúво, *adv.* bedeutend; bedeutungsvoll, bedenklich.
Значнúй, *a.* bedeutend, merklich; erheblich,beträchtlich; bezeichnend;ansehnlich; значнó es ist sichtbar, man sieht.
Знáчність, -ости, *f.* Ansehen, *n.* besondere Bedeutung. [Marke; Fahne,*f.*
Значóк, -чкá, *m. dim.* s. Знак;
Знáющий, *ptc.* zu Знáти; kundig, tüchtig in einem Fach. [sehens.
З-нéбачки, (-ашки), *adv.* unver-
З-небелú, *adv.* von ungefähr, (*Фр.*).
Знебýти ся, *ОП.* ermüden; знебýлий, *a.* ermüdet.
Зневагá, *f.*Beschimpfung, Schmach,*f.*
Зневажáти, (-вáжити), *v. a.* beschimpfen,schmähen,entehren;verachten.
Зневáжний, *a.* *Cm.* verächtlich; ohne Achtung *Левч.*
Зневáжник, *m.* Verächter, *m.* *Пар.*
Зневúсний,*a.Щог.*120s.Окáянний.
Зневíжити, *v. a.* *Мак.* bethören; beschwichtigen.? [Verzweiflung,*f.* *Cm.*
Зневíре, *n.* Argwohn, Zweifel, *m.*
Зневíрити, *v. a.* *Cm.* verrathen; — ся комý *W.* *Кч.* 305 jmdm untreu werden, verdächtig w., das Vertrauen verlieren; *b)* — ся в усé an Allem verzweifeln *Др.* 2) зневірáти, *v. n.* zweifeln, *Cm.* 3) *v. a.* *ІГ.* verachten s. Поневірáти. [ungefähr, *Ог.* 115.
Знéвісти, *adv.* unversehens, von
Зневóлити, *v. a.* zwingen; müde plagen. [re Zeit.
Знегíде. *n.* *К.* Zeit der Noth, schwe-
З-недíлї, на-знедíлї auf die andere Woche, gleich nach Sonntag, auf den

Anfang der nächstfolgenden W.

Знедобрйти ся, *impers.* -йло ся ему́ ist ihm unwohl geworden, (*Фр.*).

Знедужілий, *a. Гуш.* siech geworden.

Знежйти, знезáти, *v. a.* aufstecken, aufsetzen, *АД.* I. 149, s. Знизáти.

Знéлюдіти, *v. n.* menschenscheu werden, *Pa.* I.

Знемагáти, *v. n.* schwach darniederliegen, krank sein, (на щось); знемáганий, *a. АД.* I. 249 geschwächt, todes müde. [leer machen.

Знемилйти, *v. a.* unlieb, freude-

Знемкувáти ся, sich wie e. Verzweifelnder geberden; sich abhärmen.

Знемóга, *f. К.* знемóжене, *n.* Ermüdung, Müdigkeit, Mattigkeit, Schwäche, *f.*

Знемочй, знемощіти, *v. n.* s. Знемагáти; знемощілий, *a.* abgehärmt, siech. [werfen.

Зненáвйдіти, *v. a.* auf jmdn Hass

З-ненáдійки, з-ненáпа, зненáпаду, *Gr.* 30. з-ненáзнїмка, зненáцька *M. Cm.* з-нéнемка, знеóбачки, *adv.* unverhofft, unversehens, unvermerkt; urplötzlich. [absichtlich *Oг.* 115.

З-не-нáроку, *adv.* zufällig, nicht

Знеохóтити, (-óчувати), *v. a.* die Lust benehmen, entmuthigen.

Знеохóчене, *n.* Unlust, Entmuthigung *f.* Missvergnügen, *m.*

Знеповáжити, *v. a.* s. Зневажáти.

Знéрти, знерáти, *v. n.* auftauchen; 2) sich abreissen (кінь з припóну); 3) ermüden.

Знéсене *n.* Aufhebung, Abschaffung, *f.*

Знесилйти, *v. a* рóзум, *Cm.* schwächen. [Berges u. e. Dorfes.

Знесїнé, *n.* s. Вознесéние; 2) *N.* e.

Знеслáвити, (-славляти), *v. a.* s. Зневажáти. *У.*

Знесьмілививілий, *a. Кл.* furchtsam geworden, schüchtern.

Знéсти, s. Зносйти.

Знéтельки, знечéвя, *adv.* unversehens, plötzlich. [dig machen.

Знетерплйвити, *v. a.* ungedul-

З-нéхотя, *adv.* unwillkürlich, *Левц.*

Знечестйти, *v. a.* entehren, beschimpfen.

Знй-біда, *f. H.* 286? [hinschwinden.

Знивáти, *v. n.* dh Qual und Pein

Знивéчити, *Гол.* s. Знївéчити.

Знйдїти, *v. n.* s. Змарнїти.

Знижáти, знижйти, знизйти, *v. a.* niedersenken, niedriger machen; herabsetzen (цїну́); *v. n.* — ся, знизїти, *v. n.* sich niedersenken, s. herablassen, s. neigen, herabsinken; * herablassend sein.

Знизáти, *v. a.* aufstecken.

Зник, *m.* Adelosina, *B.*

Зникáвий, *a.* vergänglich, *B.*

Зникáти, знйкнути, *v. n.* verschwinden, vergehen; sich verflüchtigen; 2) aufkommen, zum Vorschein kommen, *He.* (*n.* 122). [Знйти.

Знйлий, *v. n.* s. Знемощілий s.

Знимáти, *v. a.* s. Здіймáти; — хлїб s. Жáти; — ся sich erheben, s. aufmachen, auffliegen.

Знимйдїти, *v. n. Ф.* ver-schwinden.

Знймок, -мку, *m.* Aufnahme einer Zeichnung, Copie, *f.* [*Ke.* 201.

Знирну́ти, *v. n.* hervortauchen,

Зниспáсти, знииспадáти, *v. n.* herabfallen, sich herablassen, *Зг.*

Знйти, *v. n.* сéрцем, verzagen *Кн.* s. Знивáти. [2); s. Скрутйти ся.

Знйтити ся, *Зак.* s. Знїтйти ся

Знйшка, *adv. H.* 61 s. Нйшком, зтйшка.

Знищáти, *C.* I. 18 знищетїти, *v. n.* verarmen, arm werden, herabkommen.

Знйщене, *n.* Vernichtung, *f.*

Знйщити, *v. a.* vernichten, vertilgen, verderben, zugrunde richten.

Знів, *adv. Oc.* (62) VI. 56. 57 s. Знов.

Знїверіти, знївечіти, *v. n.* s. Знїкчемнїти. [reissen, wühlen, (*B.*).

Знївертувáти, *v. a.* sehr stark

Знївéчити, *v. a.* vernichten, verderben; entmannen *P.* I. 56.

Знїжйти, *v. a.* verweichlicht machen, verzärteln.

Зній, *g.* знóю, *m. У.* Arbeit im Schweisse des Angesichtes, *f.*

Знїкчéмнїти, *v. n.* in Nichts schwinden, verfallen, verkommen; 2) — u. знїкчéмнювати ся, niederträchtig werden.

Знімáти, *v. a.* s. Знимáти, вдоймáти; *M.* II. 95 річ ein Gespräch anheben, anfangen.

Знімкй, *pl. Oc.* (61) IX. 44 Milchkammer, *f.* -keller, *m.*?

Знїмчити, *v. a.* verdeutschen, germanisieren; — ся sich — —; Deutschthümler werden.

Знїс, *g.* зносу, *m.* до зносу (одежу носити) *Ш.* II. 89 bis zum Abtragen, bis auf die Neige.

Знїсок, s. Зносок.

Знїт, *m.* — узколистий Schotenweiderich, *m.* (Epilobium angustif.); — рiщастий E. virgatum. [(des Foetus)?

Знїтине, *n.* Art Kinderkrankheit,

Знїтити ся, in Nichts vergehen, schwinden; verfallen, verkommen, *Кч.* 263; 2) sich demüthig, s. harmlos beneh men, „zum Kreuze kriechen."

Знїнтожити ся, *Др. с.* 110 zunichte werden, untergehen.

Знїйчити, *v. a.* vernichten, verderben; — ся zu nichts werden, verkümmern.

Зноби-баби, *Ч.* III. 8. = Середа сиропустної недїлї.

Знобити, *a. a. Н.* 147 frieren lassen, erkälten; — ся sich erkälten, *Оц.* §. 54.

Знов, знову, зновоньку, *Ч.* II. 195, зновель *Ог.* 115, *adv.* von neuem, wieder, wiederum.

Зновити, зновляти, *v. a.* s. Поновляти, *Левч.*; 2) на когось щось etw. Neues, Seltsames gegen jmdn ersinnen, etw. Ungeheuerliches gegen jmdn aufbringen. [schädigen, todtmüde machen.

Знорити, *v. a. МШ.* siech machen,

Зноровити, *v. a.* verwöhnen, zu etw. Ueblem angewöhnen, widerspenstig, störrig machen.

Знос, *m. С.* II. 160 das Wegtragen, Forträumen Abbrechen; 2) das Eierlegen, *B. vgl.* Знїс; на зносї бути in den letzten Wochen der Schwangerschaft sein *Ра.* I. 245. [hungen, *pl. f.*

Зносини, *pl.* Verkehr, *m.* Bezie-

Зносити, зношати, знести, *v. a.* zusammentragen, -bringen; 2) aufführen, aufbauen; er-, aufheben, aufrichten; 3) abschaffen, aufheben; 4) біль, голод etc. ertragen; 5) яйцї Eier legen; *b)* зносить (зніс) кого жаль, — знесла кого охота etc. überkommt, wandelt an, ergreift der Schmerz —, die Lust etc.; *ptc* зношений, *Кн.* abgetragen, abgenützt.

Зносливий, *a.* erträglich, leidlich, *Т.*

Зносок, -ску, *m.* das letzte von der Henne gelegte Ei.

З-ночи, *adv.* s. Сночи.

Знудьгувати, *v. a.* свій вік in Gram verleben.

Знудити, *v. a.* langweilen; — ся Langeweile bekommen; *b)* toll werden.

Знужа, *f.* Mühe, *f.* Drangsal, *n.*

Знуждати ся, sich abmatten, s. abstrapazieren; знужнїлий, *a.* elend, miserabel, *Пiс.* [мляти.

Знужувати, *v. a. Ст.* s. Пото-

Знуряти, s. Знорити.

Знущатель, *m. К.* der Misshandelnde, Schmäher, *m.*

Знущати ся над ким, jmdn misshandeln, tyrannisieren, schnöde behandeln, sich an jmds Qual weiden.

Знюхати, *v. a.* durch den Geruch etw. aus-, aufspüren, auswittern, bemerken, merken, wahrnehmen, riechen: „письмо носом" wohlweislich —; — ся (з ким) sich mit jmdm verstehen, s. verbinden, mit jmdm Bekanntschaft machen §.

Зняти, s. Здоймати; зняте молоко abgerahmt, abgeschöpft *Под.*; зняти річ anfangen zu sprechen.

Зо-, s. Зі-, з-, зу-, с-. *Ог.* 207. 11.

Зоб, *m. Под.* s. Воль. [-ня zum W. *Гр.*

Зобачене, *n.* das Wiedersehen; до

Зобачити, *v. a.* sehen, erblicken; wiedersehen.

Зобгати, *v. a.* s. Зібгати; zusammenthun, verfertigen, *Ш.* I. 327 поему dichten. [digen, Unrecht jmdm thun.

Зобідити, зобіджати, *v. a.* belei-

З'обіймати, *v. a.* dh Umarmungen ganz aufreiben. [hüllen, *Зг.*

З'облачити, *v. a.* umwölken, um-

З'облекати ся, s. З'одягати ся, *Зг.*

Зобник, *m.* s. Залучник.

Зобовязане, *n.* Verbindlichkeit, Verpflichtung, *f.*

Зобовязати, *v. a.* verbinden, verbindlich machen, verpflichten; — ся sich — —, *Term.*

З'оболочи, *v. a.* ausziehen: ein Kleid (*praet.* з'оболїк). [Рівнодушність.

Зобоятнїлість, -ости, *f. Т.* s.

З'ображене, *n. Зг.* Begriff, *m.* Ansicht, *f.*; 2) Verbildlichung, *f.*

Зобраз, *m.* Bild, *n.* Darstellung, *f. Гг.*

З'образувати ся, *Зг.* bildlich werden, sich verbildlichen. [Beschuhung, *f.*

Зобува, *f. Н.* 141 Fussbekleidung,

Зобувáти, *v. a.* когó jmdm die Beschuhung verschaffen.

Зов, *g.* зву, *Ко.* 192 Aufruf, *m.* Einladung, *f.*

Зови́ця, *f.* des Mannes Schwester, Schwägerin; зови́чин, *a.* der s.

Зовзи́стий, *a.* *Пол.* Drüsen-. *vgl.* [Зóлва.

Зовладі́ти, *v. n.* з усі́мá Alle beherrschen, mit Allen Rath schaffen, *IГ.*

Зовпихáти, s. З'опихáти.

Зóвсі́м, *adv.* ganz, gänzlich, vollends, [sammt.

Зову́хна, *f. dim.* s. Зови́ця.

Зоглядíти ся, beobachten, bemerhen, berücksichtigen, *Не.* (*хм.* 290).

Зогнáти, s. Зігнáти *Кч.* 74.

Зогни́ти, s. Зігни́ти.

З'одини́чити, *v. a.* in Eins zusammenbringen, -schlagen.

Зóдї́ж, *f.* s. Одї́ж.

Зодія́к, *m.* Zodiacus, Thierkreis, *m.*

З'одкалї́, s. Звідки.

Зó-дня, *adv.* *Ф.* vom Tag, Tag, de jour [(відóдня).

З'одолíти, *v. a.* s. Одолíти.

З'одягáти, *v. a.* bekleiden.

Зождáти, s. Заждáти.

Зоз, s. Зос, *Ог.* 193.

Зозвóлити, *v. a.* erlauben; 2) — ся ein müthig werden, *Зак.*

Зозлá, *adv.* vor Zorn.

Зознавáти ся, з ким Bekanntschaft machen, *Ч.* IV. 679.

Зознáти, *v. a.* *Гол.* III. 125 erfahren.

Зозначи́ти, *v. a.* s. Назначи́ти.

Зозулени́, -яти, (-ня́тко), *n. dim.* das Junge des Kuckucks.

Зозу́лин, *a.* s. Зазу́лин etc.; -і рушничкú, сльóзи eiblättriges Zweiblatt (Listera ovata).

Зозу́ля, зозу́лька, s. Зазу́ля, Зазу́лька, etc.

Зозуля́стий, *a.* dem Kuckuck an Farbe ähnlich.

Зойк, *m.* Jammer, *m.* lautes Stöhnen.

Зóйкати, зóйкнути, *v. n.* auf-jammern, -stöhnen. [Зíйськáти.

Зойщи́ти, *v. a.* *Ос.* (61) X. 95 s.

Зьок, *m.* Art Tanz.

З-окóла, *adv.* rings um von Aussen; draussen, von auswärts, *Ст.*

З'околотувáти, *v. a.* die einmal gedroschenen Roggengarben noch einmal abdreschen u. in Bundstroh zurichten.

З-окрéма, *adv.* besonders, einzeln, *В.*

Зó-хрести, *adv.* mit Tragkreuzen u. Kreuzfahnen, *Ко.* 150.

З-óкришéм, (-шом), *adv.* mit Stumpf und Stiel, ganz und gar.

З-óкришком, *adv.* mit Verlust.

Золá, *f.* Lauge; Sole *f.* Aschbeizwasser, *n.*; 2) ausgelaugte Asche.

Золви́ця, *f.* s. Зови́ця, *Wgr.* 179.

Зóлене, *n.* Beuche, *f.* das Einweichen u. Einlaugen (der Wäsche).

Зóлва, *f.* Drüse, *f.*; 2) *pl.* Zahnfistel; Drüsenanschwellung mit Secretion (bei Pferden), Feifel, *f.*

Золзувáти, *v. n.* зóлзи haben, an з. krank sein.

Золи́ти, *v. a.* mit Lauge sohlen, einlaugen, beuchen (шмáте); äschern (скíри).

Золі́йник, золі́нник, *m.* Laugentopf, -bottich, *m.*

Золóвка, *f.* *Ме.* 314 s. Золви́ця.

Зóлок, -оку, *m.* Hauptstätte eines Uebels, e. Geschwüres, einer Krankheit, *f.*

Золотáр, (*d.* -áрчик) *m.* Goldarbeiter, Goldschmied, -schläger, *m.*

Золотáренько, *n.* Sohn des золотáр; 2) *dim.* s. Золотáр.

Золотарíвна, *f.* des Goldschmiedes Tochter; -и́ха, *f.* des G. Frau.

Золотáстий, *a.* goldfarben.

Зóлотень, -тня, *m.* Affodil, *m.* (Asphodelus).

Золоти́й, (*d.* золотéнький), *a.* golden; goldig; goldenfarbig; 2) *s. a. m.* Gulden, *m.* *b*) silbernes 15-Kopekenstück, *Пс.* (злот).

Золоти́ло, *n.* Stoff zum Vergolden, *m.* Rauschgold, *n.* *Гол.* III. 402 s. Позлітка.

Золоти́стий, *a.* goldschimmerd, *Б.*

Золоти́сто-зелéний, *a.* goldgrün.

Золоти́сячник, *m.* *С.* I. 122 s. Золототи́сячник.

Золоти́ти, *v. a.* vergolden.

Золотíнник, *m.* *Ф.* (*Пр.* III. 204) Art Zauberpfize?

Золотíти, *v. n.* goldfarbig werden *Ф.*; 2) * reicher werden *М.* I. 65.

Золотковúй, *s. a. m.* Art Münze *Ч.* IV. 198.

Золотни́й, *a.* -á стопá Goldfuss (der Goldmünzen), *m.*

Золотни́к, *m.* s. Золотáр; 2) goldene Ader, Hämorrhoiden; 2) Gebärmutter, *f.*; 3) Bandwurm, *m.*; 4) Fingerkraut, *n.* (Potentilla tormenloides); 5) Flachsseide, *f.* (Cuscuta epilinum); 6) $\frac{0\cdot40951}{96}$ Kilo.

Зóлото, *n.* Gold, *n.* [nen Ufern.
Золотоберéжний, *a.* mit golde-
Золотовéрхий, *a.* mit goldenen Kuppeln. [Wolle.
Золотовóвний, *a.* mit goldener
Золотоголóвка, *f.* gelbköpfiges Goldhähnchen (Regulus flavicapillus).
Золотоголóсий, *a.K.* goldstimmig.
Золотогри́вий, *a.* goldmähnig.
Золотогýзка, *f.* Leucoma auriflua (*B.*). [sosplenium), *B.*
Золотозі́ль, *m.* Milzkraut, *n.* (Chry-
Золотокісить, -ости, *f.* Auripigment, Rauschgelb, *n.* *Вол.*
Золотоколóсий, *a.* mit goldenen Aehren, *Ваг. Шар.* [Flügeln.
Золотокри́лий, *a.* mit goldenen
Золотокýдрий, золотокучеря́вий, *Лe. a.* goldhaarig, goldlockig, *IГ.*
Золотолисточкóвий, *a.* Goldblatt-, *Пол.*
Золотолýщий, *a.* goldschuppig.
Золотомýшка, *f.* s. Золотоголóвка.
Золотоóкий, *a.Ф.* -авóря goldäugig.
Золотопéрий, -пі́речок, *m.* -пю́рочка (кýрочка) *f.* mit goldenen Federn, m. g. Flügeln, *Cm.* [Hufeisen.
Золотопідкóвий, *a.* mit goldenen
Золотоплáвний, *a.* goldströmend, *ВБ.* [goldenen Fluren.
Золотопóлї́й, *a.* *Ш.* II. 151 mit
Золотопýтий, *a.* *Др. c.* 38 mit goldenen Ketten. [nern, goldhornig.
Золоторóгий, *a.* mit goldenen Hör-
Золотосі́дáльний, *a.* goldenthronend, *Кл.*
Золототи́сячник, *m.* Tausendgüldenkraut, *n.* (Erythraea centaurium).
Золототкáний, *a.* goldgewirkt, -gestickt *Ш.* I. 350. [goldenem Munde.
Золотоýстний, (-ýстий), *a.* mit
Золотохви́лї́й, *a.* *Ш.* II. 151 mit goldenen Wellen. [nen Kreuzen.
Золотохрéстний, *a.* mit golde-
Золотоцьві́т, — сéрпник. *m.* weisse Wucherblume (Chrysanthemum leucanth.)
Золóтьте, *n.* *Me.* 206 s. Зóлото.
Золотýха, *f.* Goldruthe, *f.* (Solidago virgaurea); 2) gelbe Wiesenraute Thalictrum flavum); 3) Scropheln, *pl.*; 4), золотýшник Bienenfresser, *m.* (Merops apiaster).
Золотýшний, *a.* scrophulös.

Золянни́к, *m.* Aschbeizer, *m.*
Зóмкля, *f.* Wald mit Schluchten, *m.* Schlucht, *f.*
Зомкнýти, *v. a.* *Гр.* zuschliessen.
Зомлі́вáти, *M.* II. 148, зомлі́ти, s. Зімлі́ти.
Зóмплати, *v. n.* §. schluchzen, (*B.*).
Зóмпля, *f.* *Мог.* s. Зóмкля.
З'онáдити, *v. a.* s. Принáдити.
З'онáчити, *v. a.* etw. so machen wie es nicht sein soll; verderben.
Зоольо́гі́я, *f.* Zoologie, Thierkunde; *f.* зоольогі́чний, *a.* zoologisch.
Зоомóрфізм, *m.* Zoomorphismus; зооморфі́чний, *a.* *He.* zoomorphisch.
Зопáк, на — (сóнця) gegen Sonnenuntergang.
З-óпалу, *adv.* schnell.
Зопини́ти, (-ня́ти) *v. a.* s. Спини́ти.
З'опихáти, *v. a.* fertig stampfen.
Зóплет, *m.* Schusterdraht, *n.*
Зопя́сти ся (на нóги) auf die Zehen treten; *sich auf die Beine helfen, — bringen.
Зопяти́ти ся, zurückweichen.
Зóр, *g.* зóру, *m.* Sehvermögen, *n.*
Зорá, *f.* *Ke.* 337 Nacht, *f.*; 2) s. Зóря.
З'орáти, *v. a.* be-pflügen.
Зорéвий, *a.* Sternen-, *МШ.*
Зорешли́вий, *a.* sternhell.
Зори́ночка, *f.* *Cm.* s. Зірни́чка.
Зори́стий, *a.* s. Зьвіздáтий 2).
Зори́ти, *v. n.* blicken, schauen, *Oc.* (61) IX. 52; 2) — очи́ма *He.* vom Erglänzen der Augen.
Зори́ця, *f.* s. Зірни́ця.
Зорі́вка, *f.* s. Згорі́вка. [*Ш.* I. 76.
Зорі́ти, *v. n.* leuchten (v. Sternen
Зорни́чка, *f.* Art huzul. Tanz zu 6 Personen.
Зорнýти, *v. n.* *K.* hervortauchen, *K.*
Зоровий, *a.* Seh-, нерв Sehnerv, *m.* *Ил.*
З'орýдувати, *v. a.* ausführen, Geschäfte verrichten, bewerkstelligen, abmachen, anstellen, ausrichten.
З'орýже, *n.* *Cm.* побрати́м по -жу Kriegskamerad, *m.* [rüsten.
З'орýжити, *v. a.* *Кн.* bewaffnen,
Зорчи́, *imperat.* 2 *sgl.* von Зрікáти, вречи́: sage, sprich aus *Гол.* III. 30.
Зорювáти, *v. n.* die Sterne betrachten; wachend übernachten *Ke.* 49.
Зóря́, *f.* Stern, *m.* Gestirn, *n.* — сьві-

товá *АД.* I. 119 *Кв.* 17 Morgenröthe *f.* Tagesanbruch, *m.* Aurora, *f.* нї сьвіт нї зóря (зáря) *Кв.* 35 vor Anbruch des Tages u. der Morgenröthe; — вечірня *Кв.* 17 Abendröthe, *f.*; в зóрях, на зóрі mit Anbruch der M.; 2) Nacht *f.* *С.* I. 22; *Пот.* III. 21—24. [sternhell; Sternen-.

Зóрявий, зорявий, *Пе. а.* gestirnt,

Зорянúця, *f.* Morgenröthe, *f.* *М.* III. 36; 2) Stern, *m.* Himmelslicht, *n.* *ОП.*; 3) Sternjungfrau, *f.* *Н.* 292.

Зорáнок, -нку, *m.* Realgar, Rauschroth, *n.* *Вол.*

Зорáстий, *a.* s. Зорúстий.

Зорáти, *v. n.* und — ся dämmern am Morgen *М.* II. 149; * подá в судúнї зорáє ist nur noch sehr wenig da; 2) glänzen, funkeln, leuchten, *Ф. М*; 3) *v. a.* s. Позорáти.

Зорáшний, *a. КУ.* Stern-, Gestirn-.

Зос, *praep.* mit d. *Instrum.* mit, sammt, *Ог.* 193—194. *Mi.* IV. 198.

З'осáджене, *n.* Absatz, *m.* Ablagerung, (сóли) *f.* *В.* [densatz) *В.*

З'осáджений, *a.* abgesetzt (als Bo-

З'осерéджувати ся, *Нав.* sich concentrieren.

Зóсим, *m.* Zosimus.

Зóська, *f.* s. Сóфія, Сóфка.

Зословáнщити, *v. a.* slavisieren.

З'осóбна, *adv.* einzeln, besonders, speciell, *Пiс.*

Зоспинúти, s. Зупенúти, спинúти.

Зостáльний, *a.* *КС.* (82) VII. 88 hinter, rückwärtig.

Зостáнок, -нку, зостáток, -тку, *Др. m.* Ueberrest, *m.* Ueberbleibsel, *n.*

Зостáріти ся, alt werden.

Зостáти s. Зістáти.

Зóстїль,? Art Pflanze *R.* 117. [ся.

Зострахнýти ся, s. Настрáшити

З'острúти, *v. a.* dh das öftere Wetzen ganz abnützen. [Ziele vereinigen.

Зострíлити, *v. a.* *У.* zu einem

Зострічáти,зострíти,s.Зустрічáти.

Зотлїне, *n.* Verwesung; Fäulnis, *f.* Verderben, *n.*

Зотлїти, s. Зітлїти. [er-, abwarten.

Зотрівáти, *v. a.* *М.* II. 105 harren,

Зотрýхнути, *v. n.* s. Стрýхнути.

Зофія, *f.* Goldamsel, *f.* (Oriolus gal-

Зóфля, *f.* *N.* e. Berges. [bula).

Зохáбити, *v. a.* *Гол.* I. 339 vernachlässigen; 2) s. Охибáти.

Зохворáти, s. Захорувáти.

З'óхмати ся, (-ити ся), s. Охмати ся, схаменýти ся.

З'охóчувати ся, до чогó*Кн.* Lust, zu etw. bekommen.

Зошúбти, зошибнýти s. Загáрбати; 2) s. Сшибнýти.

Зóшит, *m.* Heft, *n.* Schreibtheke, *f.*

Зошúти, зошивáти, *v. a.* zusamennähen, heften. [flossen.

Зóшлий, *a.* *Лев*ч. vergangen, ver-

Зощúти, *v. a.* s. Зиськáти, *Зап.* (*Вер.*) I. 22.

Зп-, s. Сп- *vgl.* З. *Ог.* 182, 9.

З-пéред, *praep.* mit d. *Genit.* *Оц.* §. 237 *Mi.* IV. 538 — очúй vor den Augen hinweg.

З-письмéнска, *adv.*gelehrt,*С.*I 68.

З-пів (спів), *adv.* fast die Hälte, halb.

З-під, *praep.* mit d. *Genit.* von unten auf, unter; з-під- бровúй, *М.* II. 92; з-під-лóбя, з-під-лýба *У.* *adv.* подивúти ся von unten auf mit halbgeöffneten Augen, scheel blicken; *Оц.* §. 237. *Mi.* IV. 537.

З-під тиха, *Ш.* I. 363, з-під тúшка *Н.* 61 *adv.* im Stillen, ganz sachte.

З-пóза, *praep.* mit d. *Genit.* von hinter *Mi.* IV. 535.

З-покóн, — з-потогдї, *adv.* seit wann, — seit dann, *Зг.* [nisch.

З-пóльска, *adv.* einigermassen pol-

З-помéжи, *praep.* mit d. *Genit.* aus der Mitte, s. Змéжи *Оц.* §. 237.

З-пóнад, *praep.* mit d. *Genit.* von — darüber hin. *Mi.* IV. 536.

З-по-пéред, s З-пéред.

З-пóпід, *Mi.* IV. 538 s. З-під,

З-прáва, *adv.* rechts.

З-при, з по при, *praep.* mit d. *Genit.* von der Seite *Оц.* §. 237. *Mi.* IV. 538.

З-прúбоча, *adv.* *У.* глáнути einen Seitenblick werfen. [Zeit.

З-пригóдом, *adv.* nach geraumer

З-прóвола, з-провільна, *Вах.* з-прóволока, *adv.* langsam, gemach.

Зрабувáти,*v.a.*rauben,ausplündern.

Зрáда, (*d.* врáдка), *f.* Verabredung, Verschwörung, *f.*; 2) Verrath, *m.* не робúй врáди надо мнóю! verführe (verrathe) mich nicht!

Зрáдити, врáджувати, *v. a.* ver-

rathen; preisgeben; 2) verführen (дінчину); 3) — ся sich zusammen berathen; verabreden, sich verschwören, beschliessen. [werden, sich erfreuen.

Зрадіти, зраднїти, С. I. 48, v. n. froh

Зрадїчки, adv. verrätherisch, heimtückisch

Зрадливий, А-Г. 167 зрадний, зрадницкий, Фр. verrätherisch, verderblich, falsch, arglistig; зрадливець, -вця, m. ОП. s. Зрадник.

Зрадник, зрадець, -дця, Гол. I. 90 зрадок Ч. 1086, зрадця, Кч. 314 Verräther, Verführer, m.; 2) e. Pflzenart, (B.).

Зрадниця, f. Verrätherin, f. die Treulose.

Зрадувати ся sich er freuen.

Зражати, зразити, v. a. den Muth benehmen, abschrecken, entmuthigen; собі кого abgeneigt machen.

Зраз, m. Schnitt, Pfropfreis, Edelreis (v. Baume), m.; 2) Klops, Klopsfleisch, n.; 3) Form, f. Leisten, m.

З-раз, adv. = з оден раз etwa einmal; = на той раз diesfalls.

Зразіле, n. Berg Flockenblume, f. (Centaurea montana). [der Vorschrift, Cm.

Зразковий, a. Muster, des Musters,

Зразок, -зка, m. Muster n. на — чогось Не. (n. 153) nach der Art, nach der Weise von etw.

З-разу, adv. mit einemmal, allsogleich IГ.; anfangs, zuerst.

Зрак, m. W. s. Взор.

Зраковатіти, v. n. einen Krebsschaden, e. Brand bekommen.

Зралити, s. Ралити.

Зранене, n. Verwundung, f. [Term.

Зранительний, a. verwundbar,

Зранити, зранювати. v. a. verwunden.

Зраст, m. s. Зріст, Gedeihen, n.

Зрастати, s. Зрости.

Зреалїзувати, v. a. realisieren.

Зремізувати, s. Времізувати [ремезь].

Зречене ся, Entsagung, f. Term.

Зречи, v. a. s. Сказати; 2) — ся чого sich von etw. lossagen, entsagen, worauf verzichten, resignieren.

Зрешта, зрештою, adv. übrigens, im übrigen, sonst.

Зривати, s. Зірвати.

Зривка, f. gewisses Werkstück beim Wagen; pl. abgerissene Bindfäden; 2) Sporteln. [Ш. II. 221.

Зримо, adv. sichtbar, augenfällig

Зринати, зринути, v. n. hervortauchen, an die Oberfläche herauskommen; 2) entfliehen; 3) — ся hervorströmen.

Зрити, v. a. umwühlen, umgraben.

Зрихтувати, v. a. zurecht machen, richtig, bereit, fertig stellen.

Зриштувати, v. v. aus-rüsten.

Зрище, n. Schauspiel, n. Anblick, m. Ш. II. 39. Кн.

Зріби, pl. grobe Leinwand.

Зрібок, -бку, m. поля das Abernten.

Зрібний, a. -е полотно s. Зріби, aus grober L.

Зрівнати, (-няти), зрівнювати, v. a. gleich machen; ebnen; 2) vergleichen; — ся sich vergleichen, s. gleichstellen, gleichkommen. [werden.

Зрідіти, зріднути, v. n. schütt, dünn

З-рідка, adv. nicht häufig, selten.

Зріднити ся, Св. s. Поріднити ся.

Зрідно, adv. Ч. III. 365 fruchtbar, reichlich.

Зрізати, зрізувати, v. a. ab, wegschneiden; * — ся на езаменї Кн. bei der Prüfung durchfallen, vgl. Врізати ся 3).

Зрізка, f. Streich auf dem Leder, m.

Зрізнонька, f. КС. (82) III. 614?

Зрізованець, -нця, m. Schnittlauch, m. (Allium schoenoprasum).

Зрізок, -зка, m. s. Полубічок, Левч.

Зрік, Пїс. Stelldichein, n. [срокъ].

Зрікати, s. Зречи.

Зрілий, a. reif. [tät, f.

Зрілість, -ости, f. Reife, Maturi-

Зріне, n. das Sehen, Пол.

Зриниця, f. Пол. s. Зїниця, Stern m.

Зрісити, v. a. in (reiche) Falten legen, vgl. Рясний.

Зріст, g. зросту, m. зрість, g. зрости, f. Kol. I. 105) Wachsthum, n. Wuchs, m. Bildungsprocess, m.

Зрітель, m. Schauer, Beschauer, Zuschauer, m. У.

Зрітелька, f. Zuschauerin, f.

Зрітельний, a. Seh-, -і горбочки Sehhügel, pl. (am Gehirn).

I. Зріти, [зрю, зриш], v. a. Зар. schauen, sehen. [fen, reif werden.

II. Зріти, [зрію, зрієш], v. n. rei-

Зрічність, -ости, f. s. Зручність 2).

Зрішйти, *v. a.?*

Зробйти, *v. a.* (fertig) machen, vollbringen, ausfertigen; thun; ausrichten; — ся (когб) sich zu Schanden abarbeiten, s. erschöpfen, s. entkräften, s. abnutzen; *b*) zustande kommen, geschehen.

Зрббок, -бка, *m.* abgearbeiteter, erschöpfter, abgelebter Mensch.

Зродйти, s. Зарбдити.

Зроднйти ся, *Кн.* s. Зріднйти ся.

З-рбду, *adv. Не.* von Kindheit an; (*Виг.* 31) von Natur.

Зрбжай, *m.* s. Урбжай.

Зрозумілий, *a.* verständlich, fasslich, begreiflich.

Зрозумілість, -ости, *f.* Verständlichkeit; Fasslichkeit, Begreiflichkeit, *f.*

Зрозуміне, *m.* Verständnis, Erkenntnis, *K.* Einsicht, *f.* [begreifen.

Зрозуміти, *v. a.* verstehen, fassen,

Зрозўмно, *adv. ББ.* begreiflich.

Зроїти ся, alle Schwärme lassen.

Зрок, *m.* Gesicht, *n. Ф.*

Зронйти, зронйти, *v. a.* fallen lassen; vergiessen; verlieren; косá зронйла зўби die Sense bekam Scharten.

Зросйти, зрбшувати, *v.a.* bethauen, befeuchten, benetzen (слезáми).

Зрослйвий, *a.* das Wachsthum befördernd, gedeihlich.

Зрбслий, *a.* zusammengewachsen, verwachsen; 2) aufgewachsen. *Кн.*

Зрбслїнка, *f.* zusammengewachsene Frucht. [kronblättrige (Gamopetalae).

Зрослоплатбчні, *pl.* Verwachsen-

Зрослопблі, *pl.* stempel-, od. weibermännige Pflanzen (Gynandria).

Зрослочéлюстні, *pl.* Haftkiefer, *pl.* (Plectognathi).

Зрость, *f.* s. Зріст, Wuchs, *m. Зап.* II. 580; 2) dh übermässige Feuchtigkeit aufgekeimte u. verwachsene Aehren.

Зрбстане, *n. Ст.* s. Зріст.

Зростй, *v.n.* gross aufwachsen; 2) — und — ся verwachsen, zusammenwachsen; vom Getreide s. Зрость 2); * — ся в чим enge womit verknüpft sein.

Зростйти, *v. a.* grossziehen, pflegen; — ся *АД.* I. 160 aufwachsen, gedeihen.

Зрбстний, *a. Левч.* s. Зрбслий 2).

Зрбсток, -тку, *m.* Organismus, *m. Др.*

Зросходувáти, *v. a.* verausgaben, Kosten zahlen.

Зрошáти, *v. a.* s. Зросйти; — ся слїзмй *М.* I. 57 reichliche Thränen vergiessen.

Зруб, *m.* Holzschlag, *m.* frisch gelichtete Waldpartie; 2) Gebälk, Balkengestell, *n.*; hölzerne Einfassung; — хáти etc. bis zum Dach ausgeführter Bau einer hölzernen Hütte etc.

Зрўбань, *f. N.* e. Berges.

Зрубáти, зрўбувати, *v. a.* niederhauen, fällen. [lenstock, *m.*

Зрўбище, *n.* Kerngerüste, *n.* Koral-

Зругáти, *v. a.* beschimpfen.

Зрудїти, *v. n.* rostbraun werden.

Зрўдок, -дка, *m.* s. Згрўдок.

Зруйнбване, *n.* Ruin, *m.* Zerstörung, *f.* [stören.

Зруйнувáти, *v. a.* ruinieren, zer-

Зрумянйти, *v. a.* (лицé) röthen *Ст.*

Зрўхати, зрўшити, *v. a.* von der Stelle rühren, hinwegbewegen, aufrühren; — ся * sich verheben.

Зруч, *adv. Н.* 234 von Hand zu Hand, gradaus. [ben, handlich.

Зрўчий, *a. Ст.* leicht zu handha-

Зручйти, *v. n.* комў чогбсь abtreten: столá Platz beim Tische machen.

Зрўчний, *a.* geschickt, gewandt.

Зрўчність, -ости, *f.* Geschicklichkeit, Gewandtheit; 2) Gelegenheit, *f.*

Зрўщити, *v. a.* ruthenisieren; ruthenisch (kleinrussich) übersetzen.

Зря, комў зря dem ersten besten, wem immer *Кв.* 36., aufs Gerathewohl.

Зрядйти, зряджáти, (-жáти), *v. a. Мв.* 182 bereit halten, ausstatten, ausrüsten; — ся sich rüsten, seine Sachen zusammenlegen (auf d. Reise); зряжéний, *ptc. Ч.* IV. 149 eingerichtet, arangirt.

Зрядник, *m.* Allermannsharnisch, *m.* (Gladiolus imbricatus).

Зряк, *m. Зар.* s. Зрбк, взрок.

Зрятувáти, *v. a. Гр. Ст.* Вйратувати. [* umsichtig, klug.

Зрячий, *a. Левч.* sehend, der sieht;

Зрячка, *f. С.* Augapfel, *m.*

Зсадйти, зсáджувати, *v. a.* absetzen, heruntersetzen; weg heben.

Зсаднйти, *v. a.* конй wund reiten

Зсьвйдїлий, *a.* сир ranzig. [[саднб].

Зсйлувати ся, *Св.* Kräfte sammeln, sich aufraffen; зсилйти, *v. a. Св.* kräftigen, stärken.

Зсип, *m.* das Zusammenschütten; Schüttboden, *m.* зсúпа, *f.* *Kol.* I. 59 Behälter für Getreide, *m.*

Зсипáти, *v. a.* zusammenschütten.

Зсïдáти, всïсти, *v. n.* absitzen, absteigen; 2) — ся gerinnen, dick werden; всïлий, *a.* geronnen, zusammengelaufen, -е молокó Schlickermilch, *f.*

Зсïрíти, *v.n.* grau werden. [werden.

Зскалúти ся, *TP.* 167 zum Felsen

Зскóчити, *v. n.* *K.* hinaufspringen.

Зслизáти, вслизнýти, *v. n.* weggleiten; schwinden, zer-, vergehen, sterben *H.* 74.

Зсмутнíти, *v. n.* traurig werden.

Зсóвувати, *v. a.* s. Зсувáти; — ся allmälig niederrutschen.

Зстáвити, (-влáти), *v. a.* чóботи vom Leisten abschlagen.

Зстáрити, *v. a.* *M.* I. 30 alt machen; * niederbeugen.

Зступúти ся, (-áти ся) вступлáти ся, *Kв.* 120 sich zusammenschliessen, s. zumachen; vom Tuche: eingehen, zusammenlaufen; *v. a.* — — lassen.

Зсувáти, всýнути, *v. a.* herunter-, zusammenschieben, -rücken; 2) — ся herabrutschen; * — ся з глýзду verrückt, närrisch werden.

Зсукáти, *v. a.* zusammendrehen; 2) * verdrehen, verhunzen.

Зсурóпити, *v. a.* §. mengen.

Зсутенíти, s. Посутенíти.

Зсушúти, всýшувати, *v. a.* trocken, dürre, hager machen, ausdörren.

Зт-, s. Ст-; *vgl.* Зп-. [viel, so sehr.

З-так, *adv.* *Oc.* (61) V. 27 so, so

З-тáмечка, *adv.* von dorten, von dort.

З-тúшка, *adv.* still, im Stillen, ohne Mucks.

Зуб, *g.* зýба, (*aug.* зýбище) *m.* Zahn, *m.* Zacke, Zinke, *f.* зуб зá зуб сварúти ся heftig hadern; взáли когó на зýби reden (klatschen) viel von jmdm; полокáти зýби das Fasten mit Trunk anfangen.

Зубáнь, зубáч, *m.* *Cm.* зубáня, *f.* mit grossen hervorragenden, scharfen Zähnen.

Зубáник, *m.* Meerzahn, *m.* (Dentalium). [(Chromis castanea).

Зубáр, (-áрик), *m.* Rabenfisch, *m.*

Зубáтий, *a.* gezähnt, zähnig; mit grossen Zähnen, (Zinken).

Зубáч клевáтий, Zahnbrasse, *f.* (Dentex vulgaris).

Зубáчка железовáта, Zahnwurz, *f.* (Dentaria glandulosa). [Pferde anlegen.

Зубелáти, *v. a.* конá das Gebiss dem

Зубéлний, *a.* кінь Handpferd, *n.*; -а трумбéта frei liegend?

Зубéло, *n.* das eiserne Mundstück an einem Zaum, Gebiss, *n.*

Зубéць, -бцá, *m.* *dim.* s. Зуб; 2) Zinke, *f.* Pflock im Rechen; 3) — часникý einzelnes längliches Zwiebelchen der Knoblauchzwiebel.

Зубúти, *v. a.* zähneln, mit Zähnen versehen, die Zähne scharf wetzen, feilen (пилý, серп etc.); 2) *Гол.* III. 44 beissen.

Зýбір, *m.* Eber, *m.* (*Ф.*).

Зýбіч, *f.* *TP.* 27 s. Обіч.

Зубковáстий, *a.* gezähnelt, *B.*

Зублúнок, -нка, *m.* Nodosaria dentalina, *B.*

Зýбний, *a.* Zahn- *ГШ.* s. Зубóвий.

Зýбник, *m.* s. Люльок.

Зýбниця, *f.* Rückenspinner, *m.* (Lithosia notodonta). *B.*

Зубóвий, *a.* Zahn- (dentalis).

Зубóва, *f.* *N.* eines Berges.

З'убóжене, *n.* Verarmung, *f.*

З'убóжити, *v. a.* arm machen; з'убóжений, з'убожíлий, *a.* verarmt.

З'убожíти, *v. n.* arm werden, verarmen.

Зубóк, -бкá, *m.* s. Зубéць.

Зубоклювки, *pl.* Zahnschwäbler, *pl.* (Dentirostres), *Пол.*

Зубон, *Ф.* („*Нива*" 167)?

Зубоpíг, -рóга, *m.* Narwal, See-Einhorn (Monodon monoceros).

Зубоскáл, *m.* der die Zähne fletscht, der grinsend lacht, Lacher, *m.*

Зуботúчина, *f.* Stoss unter das Kinn, Faustschlag in die Zähne, *m.*

Зубочúстка, *f.* Zahnstocher, *m.* *Фр.*

Зубр, *m.* Auerochs, Ur, Wisent, *m.* (Bos urus).

Зубрищанúн, *m.* Anhänger des moskowitisierenden Зубрúцкий Денúс, *m.*

Зубрóвий, жубрóвий, *Ф.* *a.* des Auerochsen. [2) Weibchen des Зубр. *B.*

Зýбря, *f.* linker Nbfl. des Днïстéр;

Зýбцï, *pl.* s. Зубéць; 2) Gerstengrütze in Hanfsamenmilch abgekocht.

Зубцьóваний, *B.* зубчáстий, зуб-

чáтий, *Не. а.* gezähnt, zahnig, zackig, mit Zinken.
Зубцювáти, *v. a.* zähneln, zahnen.
Зўбчик, *m.* kleiner Zahn; зўбчики *pl.* das Ausgezackte am Bande etc.
Зу-, s. Зо-, зі-, з-, су- с-. *Ог.* 207. 11.
Зувáга, *f.* zarte Aufmerksamkeit, Rücksicht, *f.*
Зувірити ся, untreu werden.
Зувічити, *v. a.* blutig todt schlagen, *Ко.*35. [schickt, flink *Не. ОА.*25? + *М.*
Зугáрний, *a.* fähig, mächtig; ge-
З'углїти, *v. n.* verkohlen; зўгляний, *a.* verkohlt, *В.* [werden, *Зг.*
Зугурнїти, *v. n.* stolz, übermüthig
З'уделáти, s. З'одолїти.
З'ўжувти, з'узйти, s. Звужáти.
Зузачівка, *f. N.* e. Berges.
Зўзи, *pl.* Schäckerei, *f. Гол.* III. 225 зaгрáти в — *Gr.* 30.
Зўзка. Зўзька, s. Зóська, Suschen.
Зўзлоба, *f.* garstiges Wetter.
Зўзни, *pl.* s. Зўзи, Saus und Braus, Getöse, *n.* (*Ф.*). [zum Trotz.
З'ўкісь, *adv.* на — in die Quere;
З'ўкісьний, *a.* quer; schief.
Зулйти ся, s. З'умáти.
Зўльківка, *f. N.* e. Berges.
З'умáти, *v. n.* wahnsinnig werden, (*В.*) *Gr.* 30.
З'умйти, *v. a. Cm.* berücken, aberwitzig machen, umstimmen; — ся, з'уміти ся sich verwundern, staunen, stutzen *Кч.* 298. (*В.*).
З'уміти, *v. n.* können, vermögen щось зробйти. [vermögen.
З'умочй, *v. n. Ф.* (*Пов.* 65) s. Змочй
З'унижйти, *v. a.* erniedrigen.
Зупадáти, зупáсти, *v. n.* vorfallen, vorkommen, sich treffen, *Зг.*
Зуперéчити, *v. n.* комў jmdm widersprechen, *Кн.*
Зўпин, *Т.* зўпін, *Зар.* Hemmung, Behinderung, Aufhaltung, *f.* Hindernis, *n.*
Зупинйти, (-нйти), *v. a.* aufhalten, jmdn worin hindern, hemmen; *zügeln; *Ог.* 207, 11.
Зўпинка, *f. Н.* 231 Unterscheidungs-, Interpunctionszeichen, *n.*
Зўповáти ся, langweilig werden.
Зупокоїти, *v. a.* когó jmdm Ruhe gönnen.
З'употребйти s. Спотребйти.
З'употреблїнє, *n.* Verbrach, Verwendung, *f.*
Зўпять, на — *adv.* gegen, wider — шéрсти gegen die Haare [въспять].
Зупятйти, *v. a.* s. Зупенйти.
Зурйвочний, *a.* unsicher, unzuverlässig, zweideutig, *IГ.*; angegriffen, verunglimpft, beeinträchtigt.
З'уритйти ся комў für jmdn langweilig, verdriesslich werden, *Ф. vgl.* Врйтний. [урóків.
З-урíку, *adv.* s. З und урóки = з
Зўрка, *f.* Hundszunge, *f.* (Cynoglossum offic.).
З'урóчене, *n.* Ч. III. 4 s. Урóки.
З'урóчити, *v. a.* s. Уречй.
Зусйлє, (зусйлля), *n. К.* Kraftaufwand, *m.* Mühewaltung, *f.* Streben und Trachten, *n.*; *pl.* s. Подвйг.
Зусйльно, *adv.* mit Anstrengung, mühsam, *Cm.*
З'усїль, *adv.* allerseits, *Пів.*
Зусїм, s. Зóвсїм.
Зусьмілити ся, (зусьміяти ся *К.*) sich erkühnen, sich erdreisten, wagen.
Зуспіти, *v. a. М.* II. 95 antreffen, begegnen; 2) einholen, erreichen *К.*; 3) зўспіти *М.* II. 120 von weitem sehen, erblicken, bemerken; s. Стрівўти *Левч.*
Зустáва. *f.* Gelenkung, *f.* (articulatio).
Зустáвина, *f. В.* Knoten, *m.* (nodus).
Зустóїни. *pl. К.* Lage, *f.* Zustand, *m.*
Зустріт, *m.* Ч. IV. 300. зўстріч, зустріча, зўстрічка, *f.* Begegnung, *f. Cm. Зг.* итй кому на зўстріч jmdm entgegengehen.
Зустріти, (-ітйти, -чáти), *v. a.* когó (що), begegnen; — ся комўсь *Р.* I. 36 jmdm entgegen kommen.
Зустрíчний, *a. Кв.* 170 der Gegenstehende, Entgegengesetzte, -kommende, der Gegenmann. [лий, keck, frech.
Зуфáльний, *Мх.* (-áлий) зухвá-
Зўфаль, *f.* зуфáльство, *n. Пар.* зухвáлість, -ости, *f.* Keckheit, Frechheit, Verwegenheit, *f.*
Зух, зухoвáнець, -нця, *m.* зуховáтий, *a.* ein tüchtiger, wackerer Junge; keck, verwegen, dreist.
З'учáти, з'учйти, *v. a.* lehren, einüben; зучéний, *ptc.* gelehrt, geübt; gewöhnt.
Зўяти, *v. a.* §. zertreten, verderben.

Зф-, Зх-, Зц-, Зч-, Зш-, Зщ-, *s.* das Fehlende unter Сф-, сх-, сц-, сч-, сш-, сщ-.
Зфалюва́ти ся, s. Хвилюва́ти ся.
Зфарма́чити, *v.-a.* *Ф.* verhunzen, verderben.
Зфранцу́зений, *ptc.* der französische Manieren angenommen hat, *Ф.*
Зха́яти, *v. a.* *Щог.* s. Понеха́ти.
Зхвалева́ти, *v. a.* *Ос.* (61) 224?
Зхи́бити ся, auf die Seite ausbeugen, -weichen. [gehen, *Cm.*
Зхиріти, *v. n.* in Siechthum unter-
Зхища́ти, *v. a.* s. Захища́ти; — ся Schutz, Deckung suchen.
Зхню́рити ся, das Gesicht verziehen, *МШ.* [тіти.
Зхработі́ти, *v. n.* *Kst.* s. Храбо-
Зхуді́ти, (-дніти, -днути), *v. n.* abmagern, mager werden.
З-ху́тка, *adv.* s. Ху́тко. [e. Bock.).
Зцапі́ти, *v. n.* närrisch werden (wie
Зціди́ти, *v. a.* abseihen.
Зціли́ти, *v. a.* verknüpfen, verbinden (zu einem Ganzen) *B.* [küssen.
Зцілува́ти, *v. a.* viel küssen, weg-
Зцу́кати ся, s. Зацу́кати ся.
Зцюль, *adv.* s. Сюдо́ю hierhin, *Ог.* 170.
З-ча́ста, *adv.* des öfteren, oft.
Зчве́ркати, зчве́ркнути, *v. n.* einschrumpfen. [den.
Зчева́ти, зче́знути, *v. n.* verschwin-
Зчеса́ти, зчісувати, *v. n.* nieder-, herabkämmen; 2) * niederschlagen.
Зче́ркати, *v.a.* abstreifen *Kol.* I. 204.
Зче́ховзь, *adv.* unter einem Winkel geneigt.
Зчи́гати, *v. a.* erlauern, *Cm.*
Зчини́ти, зчи́нювати, *v. a.* збіже überkehren, reinigen; 2) — ся *Кч.* 197 aufkommen, werden.
Зчи́нки, *pl.* Ueberkehr, *f.* Abbrechling vom Getreide, *n.* Kaff, *m.*
Зчипу́рити, *v. a.* schmücken.
З-чу́жа погляда́ти на кого́, auf jmdn feindlich blicken. [чумле́ний.
Зчумля́ний, *ptc.* *ГР.* 199 s. За-
Зша́ркати, *v. n.* Чахну́ти.
Зши́банці, *pl.* Zugthiere, welche im Gespann nicht zueinander passen.
Зшиба́ти, зшибну́ти, *v. a.* zusammenschieben, -werfen; 2) abstossen, abschlagen: това́рина зши́бла pir.

Зшива́ти, зши́ти, s. Зоши́ти.
Зши́лити, *v. a.* гу́би *Ос.* (61) IV. 32 zuspitzen wie ши́ло?
Зши́нути, *v.a.* krümmen; zerknittern.
Зши́ток, -тку, *m.* *Cm.* s. Зо́шит.
Зшоло́пати, *v. a.* durchstöbern, -klauben.
Зшу́мати, *v. a.* abschäumen, (*B.*).
Зщиба́ти, зщибну́ти, *v. a.* abreissen, abschlagen, abstossen; abschürfen.
Зщу́хнути, *v. n.* schwinden, unterdrückt werden. [versicolor).
Зюбрі́й, *m.* Hohlzahn, *m.* (Galeopsis
Зюбрува́ти, на зю́бер пусти́ти збі́же das erste Mal mahlen lassen um es zu reinigen; sichten; schroten.
Зю́зник, *m.* s. Драголю́б 1); 2) gemeiner Wolfsfuss (Lycopus europ.).
З'юртува́ти, *v. a.* *K.* s. Заюртува́ти; 2) — ся sich haufenweise ansammeln. [з'ю́шений im B. sich badend.
З'юшити, *v. a.* mit Blut besudeln;
Зяб, *m.* зяба́, **зябля́,** *f.* Winterbrache, *f.* зябле́ю лежа́ти winterbrach liegen.
Зяби́ти, зябли́ти, *v. a.* für den Winter pflügen, Winterbrache ausführen.
Зябки́й, *a.* frierend, fröstelnd, *B.*; зя́бко, *adv.* kühl. [(Fringilla coelebs), *B.*
Зя́блик, *m.* зя́блиця, *f.* Blutfink, *m.*
Зя́бність, -ости, *f.* Kältegefühl, *n.*
Зя́бнути, *v. n.* frieren.
Зябрі́й, *m.* Galeobdolon tetrahit.
Зя́ва, *f.* Schlund, Rachen, *m.*; 2) Riesenmuschel, *f.* (Tridacna gigas), *Пол.*
Зя́ви, *pl.* s. Жа́бра, (*pl.*).
З'яви́ти ся, з'явля́ти ся, sich zeigen, erscheinen, sich sehen lassen.
З'я́вище, (-иско), *n.* з'я́вина, *f.* *Не.* Erscheinung, *f.*
З'я́влене, *n.* das Erscheinen.
Зявоклю́вки, *pl.* Spaltschnäbler, *pl.* (Fissirostres). [(Branchiopus).
Зявоні́г, -о́га, *m.* Kiemenfuss, *m.*
Зявюльки́, *pl.* Pantoffelblume, *f.* (Cypripedium). [Henne, Gans etc.
З'я́йчити ся, von der befruchteten
З'я́кшати ся в ким, §. sich mit jmdm verbinden, s. Злига́ти ся, *Кв.* 139.
З'ясни́ти, *v. a.* *Зг.* *Cm.* erläutern, erklären; — ся licht, hell werden.
З'я́стра, *f.* Aussteuer, Mitgift, *f.*
З'яструбі́ти, *v. n.* *H.* 82 Sperber werden.

З'ясувáти, *v. a.* s. Ясувáти; offenbaren, *Cm.*

Зять, зят, *Ог.* 82 (*d.* зя́тик, зятьóк, зятýньо), *m.* Eidam, Schwiegersohn, *m.*

Зя́тевий, зя́тів, зя́тний, *Me.* 191. *Н.* 95. *a.* des Eidams.

Зя́яти, *v. n.* entgegengähnen; schnappen, schnauben, keuchen; speien, *TP.* 93. *Pa.* I. 383.

И. И.

И, zehnter Buchstabe (Иже), *Ог.* 22. 38. Infolge der Lautwandlung ist и́не́й = е́не́й, и́кра = е́кра, и́скра = е́скра, и́нчий = е́нчий, etc. *Ог.* 43, s. Є. Als Vorschlag steht и (і) in иржá = ржа, издіймáти = здіймáти etc. *Оц.* §. 22. *Ог.* 26. 54. 60. — Fremde Wörter sind fast durchgehends mit І (і) geschrieben.

Й, genannt и́же зо сли́тною d. i. и mit dem Zeichen (й) hat die Geltung des J (j): йо = jo; ой = oj; -ий = yj etc. *Ог.* 22. *Оц.* §. 8. §. 39.

И, (і, й), *conj.* und; 2) auch; 3) и — и sowohl — als auch; и так и сяк so und so, so und desgleichen, auf allerlei Weise: и сюди́ *боля́че* и туди́ горя́че; 4) im Nachsatze entsprechend dem deutschen „so" *Mi.* IV. 260 як прийшóв и повідáв; 5) nun, da, eben, wohl, gar, nämlich, „halt" etc *P.* I. 1: оттý й ззїж; тоді ти й закýсиш; чи так, то й так!; *P.* I 156. 157. то так и не засне́; ищéб и ти, дýрню, убúв! тоді бýде йогó жáлувать, а нас и нї; пóтім и убúли йогó, sodann —; и — не nicht einmal; и потíм не — *Ко.* 373 desto weniger, und vollends gar, erst recht nicht; и не-відьщо *М.* I. 26 was auch immer, was auch da kommen soll. *Ог.* 38. 208. *Mi.* IV. 257; *vgl.* Тай = та и, то й = то и. *Ог.*62.*Кв.*z.B.244—245;250.

Ива, *f.* Sahlweide, *f.* (Salix caprea); 2) s. Ивиль.

Ивáн, Ивáсь, Ивáшко, Иванúна, *m.* Johann, Hans; Hänschen; Ивáн да Мáря *gr.* Stiefmütterchen (Viola tricolor); Ивáн-чай *Пic.* Epilobium angustifolium; грабкú св. Ивáна Geranium silvat.

Ивáниха, *f.* Gattin des Ивáн; Ивáнишин *m.* Sohn der Ивáниха.

Ивáнів, *g.* -ового, *a.* des Ивáн; Ивáнова мýшка. Johanniswürmchen; * Ивáнова хáта Kerker, *m.* Zuchthaus, *n.*

Ивáнок, -нка, св. Ивáна кров Hartheu, *n.* (Hypericum perforatum); — Ивáнець Geschenk von der Johannis-Messe; Ивáники, *pl.* Art Pilze (*Фр.*).

Ивáнчик, *m. dim.* s. Ивáн; 2) Art Vogel.

Ивáсик, *m. dim.* s. Ивáн; 2) Trifolium montanum, *Пic.*

Ивер, *m.* Span, Hobelspan, abgesprungenes Stück beim Holzhacken.

Ивиль, ивóва, ивóлга, ивýла, *f.* и́вол, *m.* Pyrol, *m.* (Oriolus galbula).

Ивúлга, *f.* Mistel, *f.* (Viscum album), *B.*

Ивка *f.* s. Ильце́.

Ивя́к, пáдух-, *m.* Wollweiden-Furchtkäfer, *m.* (Galleruca capreae).

Иґі, иґíй! *int.* на когó pfui über jmdn!

Иглá, (иґóлка = ґóлка). *f.* Nähnadel, *f.*; Dorn, Stachel, *m.*

Иглáнь, *f.* Echinus, (Art Seeigel). *B.*

Иглúця, *f.* (bewegliche) Leiste, breitere Sprosse in der Wagenleiter, beim Joche, bei der Egge etc.; 2) Webernadel; 3) Meernadel, *f.* (Syngnathus acus).

Иглóвий, *a.* -е дéрево Nadelbaum *m.* -holz, *n.*

Иглоскíрцї, *pl.* Stachelhäuter, *pl.* (Echinodermata).

Игнáт, Игнáтій, *m.* s. Гнат.

Игóльний, *a.* Nadel-, *Пар.*

Игóльник, *f.* Nadelbüchse, *f.*

Игольчáтий, *a.* nadelförmig, *Пол.*

Игóльщик, *m.* Nadler, *m.* *Под.*

Игрáль, *m.* Spieler, *m.* *Mi.* II. 108.

Игрáти, s. Ґрáти.

Играшка, (*d.* игрáшечка). *f.* Spiel, *n.* * Spielzeug, Spielwerk, *n.*

Игре́ць, -ецá, *m.* Spieler, Spielmann, *m.*; 2) Sturmwind, Wirbelwind, Huragan, *m.* *С.* I. 74 (als Beherrscher der Steppe); 3) *N.* e. Berges.

Игрúвий, *a.* spiellustig; possierlich.

Игрище, *n.* Lustort, Spielort, *m.* *С.* I. 218; 2) Spiel, *n.* II. 28.

Игрóвище, *n.* Spiel, *n.* *У.* Tummelplatz, *m*; 2) *N.* e. Berges.
Игролюбйвий, *a.* spiellustig, *Ф.*
Игрýнка. *f.* Seidenaffe, *m.* (Hapale Jacchus) *Вол.*
Игрýша. *f.* *Ч.*V. 635 s. Грýша *Ог.* 54.
Игýмен, *m.* Prior, Abt, *m.* [ἡγούμενος].
Игýменьство, *n.* Abtswürde, Abtei, *f.*
Игýменя, *f.* Aebtissin, *f.*
Ид, (д') *praep.* mit dem *Dativ.* *Гол. гр.* 34. *Ог.* 55. 190. zu, gegen, nach, -wärts, in; ид хáтї йдé er geht nach Haus, иди́ д' хáтї geh' in die Hütte (nach Hause); д' мúнї zu mir; ид зáходови westwärts. *Mi.* IV. 622—624.
Идéя, иди́ля, идóл etc. s. Ідéя etc.
Идóсі. *adv.* *K.* bis jetzt, bis nun zu.
Идý, (йду), идéш, идé etc. *praes.* s. Ити́; *ptc.* идýчий gehend.
'Иже, *n.* *N.* des Buchstabens И.
Из, *praep.* s. З, с.
Из-; das Fehlende s. unter Ис-, З-, С-.
Избавитель, *m.* Retter, Erretter, Befreier, *m.*
Избáвити, избавля́ти, *v. a.* retten, erlösen *P.* I. 56 s. Збавити *Ог.* 54.
Избаните, *Еф.* 52 s. Избавúти.
Изборонь.. *Щог.* 154.
Избути, избувáти. *v. a.* s. Позбýти ся
Извевлó *impers.* ist gelungen, ist vonstatten gegangen.
Извелїти. s. Звелїти *P.* I. 81.
Извéрг, *m.* Auswurf, *m.* *Кн.* * *У.*
Извергнýти. *v. a.* (*B.*) abwerfen, niederwerfen.
Извилистий. *a.* (*adv.* *Ч.* II. 658) gewunden, gekrümmt.
Извúна, *f.* *У.* Entschuldigung, *f.*
Извинúти, извиня́ти, *v. a.* entschuldigen, rechtfertigen.
Извідати, *v. a.* auskundschaften, *IГ.*; erproben, erfahren *Ш.* I. 390.
Из-відтам.*adv.* von dort, von dorther.
Из-відтїль. *adv.* von hier, von da.
Извік. *adv.* immer, *Левч.* *гр* 34. *Ф.*
Извір. *g.* извóру. s. Звір. *g.* звóру *Гол.*
Извірити, *v. a.* verificieren, *Пар.*
Изводниця. *f.* Verführerin, *f.* *Еф.* 23.
Извóльник, *m.* *Гуш.* williges Werkzeug, Anhänger, *m.*
'Извopoг, *m.* *Гол.* Redewendung, *f.*
Из-всїх-усюдів, *adv.* allenthalben *Ог.* 100.
Изгýбниця, *f.* Vernichterin, *f.*

Издáти ся, *H.* 156 s. Здáти ся, вúдати ся scheinen.
Из день-годúни, seit dieser Zeit.
Издержáти, *v. a.* *Ч.* V. 1157 aufwenden auf etw., etw. erhalten.
Издружúти ся, *Ч.* IV. 61 Ehebund schliessen. [59 Mitleid bekommen.
Изжалúти ся, изжáлювати ся. *P.* I.
Изжарúти, *v. a.* rösten, braten.
Изживáти, изжúти, *v. a.* вік verleben *Кч.* 81; 2) — ся *K.* I. 173 im Lebenslauf ausarten, kleiner, winzig werden, eingehen.
Изиськати, *v. a.* ausfindig machen.
И'зїзджáти, s. З'їзджáти *P.* I. 81.
Из'їсти s. З'їсти.
Изконéбе, (иск-) *adv.* *Ко.* 225 von altersher.
Излаяти, s. Зля́ти.
Излúти, *v. a.* *Ш.* I. 180 s. Зля́ти.
Излúха, *adv.* *KC.* (82) IV. 170?
Из-лúшкою, *adv.* im Ueberfluss, mit Wucher.
Излюднїти, *v. n.* *H.* 39 menschenleer werden.
Измéнї. *pl.* (*Веч.* I. 222) s. Штанú.
Измічáти, *v. a.* *M.* II. 91 bemerken, wahrnehmen, beobachten.
Измóр, *m.* *Под.* Ermüdung, *f.*
'Изморозок, *m.* Reif am Boden od. Gras, *m.* (*Розм. п. зем. с.* 25).
Изнапастúти ся, s. Занапастúти (ся) *IГ.*
Изнебýти ся, *Me.* 360 von Gram verzehrt werden, dahin schwinden, s. Знебýти ся *Пом.* II. 24.
Изнитúти ся, s. Знитúти ся.
Изнів, *Oc.* (62) VI. 55, изнóв, изнóву *M.* *adv.* wiederum.
Изнїжúти, *v. a.* verweichlichen.
Изнýда. *f.* *Ч.*V. 277 s. Нудьгá, скýка.
Изнýрене, *n.* s. Змóрене, *B.*
Изнурúти, изнуря́ти, *v. a.* abmatten, erschöpfen, abmergeln, s. Знорúти.
Изня́ти, *v. a.* річ s. Зня́ти.
Изо, s. Из, З-.
Изобидити, изобиджáти, *v. a.* *Кв.* Unrecht jmdm zufügen, jmdn beleidigen.
Изобúти, *v. a* *P.* I. 20 abschlagen, s. Збивáти.
Изобрáжене, *n.* Darstellung, *f.*
Изобразúти, *v. a.* (bildlich) darstellen, *K.*
Изобрісти, изобріти, *v. a.* gewinnen, erwerben.
Изозволúти ся, *Кч.* 241 — на те darauf einwilligen.

Из-окóла, *adv.* *Ч.* 459 von aussen.
Изопéрти, s. Спéрти.
Изострíти, s. Зострíти.
Изпáр.*m.*Ausdünstung,*f.* *КУ.* [Brut,*f.*
Изпáрище, *n.* *КУ.* Ausdünstung, 2)
Изпáшений, *ptc.* gemästet, *Зг.*
Изпідря́ду, *adv.* nach der Reihe,
Щог. 107. [(auflauernd).
Из-підтишкá, *adv.* *Кч.* 262 ruhig
Из-пóвиду, *adv.* äusserlich, *Пол.*
Изпотиньгá, s. Спотиньгá *Зак.*
Изпустошáлий. *a.* verödet.
Изрáд. *a.* *Зап. Вер.* I. 27, s. Рад.
Изрáда, изрáдниця *ІГ.* изражáти
ІГ. etc. s. Зрáда etc.
Изрéчий. *a.* *Мс.* 164 s. Грéчий.
Изрівня́ти ся. gleichkommen. [*m.*
Изрíсть, *f.* *Kol* I.107 s.Зріст, Wuchs,
Из-рóду не —. *adv.* von Geburt, le
benslang,im ganzenLeben nicht,gar nicht.
Изрости́ изростáти. *v. n.* hervor
wachsen, entspringen; изрóщений *ptc.*
М. II. 182 aufgewachsen, auferzogen
Из сéрця *adv.* aufgebracht, zornig.
Изсливну́ти *v.n* vergehen, schwin-
den; wegthauen. [fassen.
Изсовітувати. *v. a.* Rathschluss
Изстáріти ся. s. Зостáріти ся.
Изсякáти изся́кнути *v.n.* versiegen.
Изтощáти. (-щи́ти) *v a* *В* aussau
gen, entkräften. [wahnsinnig s. З'уми́ти
Изумлéний. *ptc.* *У.* bewusstlo ,
Изумру́д. *m.* -у́довий -у́дний. *a.*
s. Смáраґд etc. [beschreien.
Изурóчити, *v. a.* s. Уречи́ *Кл*
Изучáти ся, *М.* s. Учи́ти ся.
Изціли́ти. (-ля́ти). *v. a.* heilen.
Изчерну́ти, *v. a.* aus-schöpfen.
Из'я́ва. *f.* *Пу.* Erscheinung, *f.*
Из'я́н. *m. gr.* *Ко.* 141 Verlust, Scha
den, *m.* (*Мак.* I. 13 изъя́н).
Иймáти, *Gr.* 71 s. Имáти.
Ийня́ти, (йня́ти). *v. n.* віри комý
jmdm Glauben schenken, Zutrauen zu
jmdm fassen; — ся sich treffen *Ог.* 55.
Ийти́, *Кв.* 160 s. Ити́.
Ик. *praep.* mit dem *Dativ.* s. Ко, к (къ)
Ог. 55. 189—190, ик сьвя́ту, ик прáзни-
ку (щось добу́ти) für das nahende Fest
— *Кв.* 244. 246. *Mi.* IV. 622—624.
'Икавка, *f.* das Aufstossen, Ge-
schluchze,*n.* *Зак.*; 2) Berteroa incana.
'Иква, *f.* rechts. Nbfl. des Стир.

Йкий, *a.* s. Яки́й, *Ог.* 57.
'Икли. *pl.* s. Кло, *pl.* клá und кли.
'Икнути ся.икати ся aufstossen(vom
Geschluchze) den Schlucken haben (wo-
bei man von jmdm gedacht wird *C.* I. 89.
Икóна, etc. s. Ікóна.
'Икра, и́криця, *f.* Rogen, Laich, *m.*
2) и́кра Grundeis, *m.* *Пар.*
Икрéць, *В.* икря́к, *m.* Rogner, *m.*
Икри́нка, *f.* Insecteneі, *n.*
Икри́стий. икря́ний, *a.* viel Ro-
gen enthaltend; eiertragend.
Икри́ти ся. laichen.
Иль. (и́ли) † *У.* oder.
Ил, *m.* Thon; Schlamm; — сільни́й
Salzthon, *m.* *В.* [terschiefer, *m.*
Илáк, *m.* Schieferthon, Brand , Kräu-
'Ильва. *f.* *Wgr.* VI. s Льви́ця.
Ильвíв = Львів.
Илеви́й мíсяць. Monat Juli
Илéм. *m.* *Ф.* (*Пр.* III. 348) и́ль-
ма. ильми́на. *f.* ильм, ильмя́к иль-
ня́к. *m* Ulme, *f.* (Ulmus montana).
Илéць. -лця́ *m.* Ackerschafthalm,
m (Equisetum arvense).
Или́ська. *f.* s. Юлька.
Илія́ Илькó *m.* Elias. [roderGouv.
'Ильмень Ильмер *m* See im Nowho
Ильмови́й. *a* -е дéрево s. Илéм.
Ильничóк. -чкá *m* Nbfl des Стрий.
Ильнувáне *n* *К.* s. Понавáльне.
Ильнувáти. *v. n.* s. По-навáльне
ходи́ти.
Ильня́ний *a* leinen, *Ог.* 54.
Илови́на. *f.* Letten, *m.* *Пар.*
Иловáтий. *a.* -а земля́ schlammi
ger Boden (*В.*). [der Achselhöhle.
'Ильтиці. *pl.* Hemdzwickel unter
Ильцé, *n.* s. Сосóнка т.
'Ильця.*f.* linker Nbfl.des Чéремош ч.
Ильчáстий, ильчáтий. *a.* leinen.
'Ильще, *n.* Irrlicht, Irrwisch, *n.* *В.*;
2) Leuchtkäfer, *m.* (Lampyris noctilu-
ca), *Ог.* 54. [rosoma), *В.*
'Ильщиця, *f.* Feuerscheide, *f.* (Py-
Иля́к,*m.*Schlammfliege,*f.* [*f.*(Lutaria).
Иля́нка,(Sialis),*f.* Schlamm Muschel,
Имáти, ими́ти. *v. a.* fangen, fassen,
ergreifen; 3) — ся Feuer fangen, sich
anzünden; *b*) когó по бéсіді jmdn nach
der Rede erkennen; имáє ся когó ту́-
по наýка will nicht verfangen, *vgl.*
Брáти ся, взя́ти ся *Gr.* 57.

Имáчка, *f.* Assentierung, *f.* [offic.).
Имбíр, *m.* Ingwer, Enfer, *m.* Zingiber
Имéла, *f.* s. Омелá. [fest, *n.*
Именúни, *pl.* Namenstag, *m.* Namens-
Именúник, *m.* *Шл.* именúниця, *f.*
Не. einer (eine) der (die) seinen (ihren)
Namenstag feiert. [nativus).
Именúтельний, *a.* пáдеж Nomi-
Именúтий, *a.* namhaft, angesehen,
hervorragend, berühmten Namens.
Именúто, *adv.* s. Именню.
Имéнне, *n.* s. Имíне.
'Именний, *a.* спис Namen enthaltend; úменно, *adv.* namentlich, insbesondere *Кв.* 282; wahrhaftig 329; ausdrücklich; а úменно und zwar. [Тескó.
'Именник, *m.* gleichen Namens *Цу.* s.
Именнú, (йм-), *n.* s. Имú *P.* I. 131.
Именóване, *n.* Ernennung, *f.*; 2)
s. Молúтвини.
Именувáти, *v. a.* ernennen, nennen, benennen; 2) s. Молúтвати детúну.
Имжáти, (-úти), *v. n.* vom Staubregen (имглá *Ог.* 54) дрíбен дóщик
имжúть *Ме.* 270.
Имúти, *v. a.* — ся s. Имáти (ся);
2) mit dem *Infinit.* anfangen, *Фр.*; — ся,
нúти ся *М.* II. 103 trachten, streben;
имéть ся щось комýсь (з В. кóристь)
jmd hat etwas für sich *К.*
Имíне, *n.* das Haben, Besitzen, *n.*;
2) Habe, *f.* Hab' und Gut, bes. das Vieh.
Имíти, † *У.* s. Мáти haben.
Имлá, (млá), *f.* Nebel, *m.* *Ог.* 54.
Имнú, *n.* s. Имú. [*Mi.* II. 103.
Имовíрний, *a.* leichtgläubig *М.* II.
131; 2) wahrscheinlich, glaubwürdig,
Имлúстий, *a.* nebelig. [(*adv.*).
Имовíрність, -ости, *f.* Glaubwürdigkeit, *f.* бýти у когó на -ости *Ос.*
(61) IX. 42 jmds Vertrauen besitzen.
Имоцí, *pl.* Habe, *f.* *Ог.* 99.
Иметúти ся. s. Метúти ся.
Имý (ймý), имéш (ймéш) etc. mit
dem *Infinit.* dient zum Ausdrücken des
Futurums, *vgl.* -му.
Имхóвии *a.* Flaumen.
Имчáти *v. a* forttragen; имчúти
schnell gehen lassen *Ог.* 54
Имшенúк. *m.* s. Омшáник
Имшúн. (ем-) *n* s. Мх *Gr.* 19
Им'я, ймéни *n.* Name, *m* [нó не 2).
Имянúни. *pl* s. Именúни; 2) s. Име-

Имянúтий, *a.* *ГГ.* s. Именúтий.
Инáдий, s. 'Инде.
Инáкий, *ГГ.* инáкший, *a.* ander,
ein anderer; инáко *М.* II. 103 *К.* инáкше,
инáчій *М.* II. 197 *adv.* anders.
Инáчити, *v. a.* anders machen, ändern.
Инáш, *m.* *Гол.* III. 492 Jüngling,
m. [jinoš].
Инбарéць, -рцú, *dim.* s. Амбáр.
Ингýл, *m.* links. Nbfl. des Бог.
Ингулéць, -лцú, *m.* rechts. Nbfl.
des Днíпрó.
'Инґер, *m.* Bohrer zum Spundloch, *m.*
Инґерáш, (ен-), *m.* Bestechung, *f.*
Gr. 19. [индюк, *m.* Truthahn, *m.*
Инд, *Гол.* III. 101. úндик (ен-),
'Инде. *adv.* anders, sonst, ein andermal,
Ал. úнде — úнде *Кн.* einmal — das andere
Mal, hin und wieder, bald — bald; manchmal; úнде-ж *Кн.* anderswo, anderwärts.
Индимúна, *f.* nöthige Sache.
Индичá, -áти, *n.* Junges vom Truthahn.
Индúчий, индюшачий, *a.* des
Truthahns. [geberden, zornig werden.
Индúчити ся, wie e. úндик sich
'Индичка, *f.* Weibchen vom Truthahn, *n.* [менéць liegt.
Инéва, *f.* Fluss an dem die St. Кре-
Инéй, *m.* Reif, *m.* (gefrorener Thau).
Иневáтий, *a.* bereift.
Инклюз, *m.* Zaubermünze, welche
zu ihrem Besitzer immer zurückkommt
u. ihm zur Bereicherung hilft.
'Инкол, *m.* *P.* I. 63 Unke, Feuerkröte, *vgl.* Пýнькало. [wann *Ш.* I. 218.
'Инколи. *adv.* dann und wann, irgend-
'Инкотрий, *a.* *Левч.* s. Инчий; 2) s.
Дéкотрий.
Иннóріч, *f.* *Пар.* s. Инóсказ
Инноскáзний, *a.* *Пар.* figürlich.
Инó, (йнó). *adv.* nur, blos.
Иновíрний, *a.* иновíрець, -рця,
m. andersgläubig; ehem. Dissident.
'Инодï. úногдï. *Кв.* 268. *adv.* zuweilen; по úнодï (*Ф.*). [*m.* *ГШ.*
Инозéмець. -мця, *m.* Ausländer.
Инозéмний. *a.* ausländisch, fremd,
Инозéмщина, Ausland, *n.* Fremde, *f.* *К.* [кúня, *f.* Nonne *f.*
Инóк, *m.* Mönch; Einsiedler *m.* инó-
Иномóвний *a* anderssprachig,
fremd, *Не*
Инóсе. инóси *adv* *Кл.* 172 *Гр.* recht

wohl, gut, einverstanden; 2) s. Бай-ду́же *Зак.*
Иноска́з, *m. B.* Allegorie, *f.* [*ГШ.*
Иносторо́нний, *a.* ausländisch,
Инохо́дець, -дця, *m.* Passgänger, Zelter, *m. Мак.*
Ино́ческий, *a.* Mönchs-, mönchisch.
Ино́чество, *n.* Mönchsstand, *m.* Mönchthum, *n.*
'Иноші, *pl. Top.* s. Сватачі, *vgl.* Їнох.
Иноязи́чний, *a. K.* s. Иномо́вний.
Инслю́за, *f.* s. Анталю́в.
Инцина́тий, *a.* äusserst scharf, bissig, (о́цет, оса́, га́дина etc. (*Ф.*).
Инчемо́вність, -ости, *f. He.* (*Пр.* IV. 199) Sprachenunterschied, *m.*
'Инчий, и́нший, *a.* ander, der andere; — бува́є вели́кий einige sind gross, (*B.*); mancher. [Инак, ина́кший.
Инша́к, *adv.* инша́кий, (ен-). *a.* s.
Иншість, -ости, *f. He.* Besonderheit, Eigentümlichkeit, *f.*
Ин'я́к, *adv. M.* s. Ина́к
Ин-якйй. *a. Oc.* (61) VII. 34 s. Де́який.
Ини́стий, *a. BE.* bereift, mit Reif [bedeckt.
Йов, *m.* Hiob.
Йовхи́м, = Ефимій, *Зак.*
Його́ = его́, *Genit.* u. *Accus.* v. Він *Ог.* 62. чим його́ як —? wie? *Ог.* 176.
Йоде́н, s. Єде́н, оде́н.
Йой! *int.* au weh! o weh!
Йойк, *m. gew. pl.* Wehgeschrei, *m.*
Йо́йкати, йо́йкнути, йойкота́ти, *v. n.* „an weh"! schreien, wehklagen.
Йо́йлик, *m.* verzagter, leicht lamentirender Mensch, (*Ф.*). [(Sylvia rufa).
Йо́йчик, *m.* kleiner Weidenzeisig
Йо́кати, *v. n.* schlagen (v. Herzen) *Кв.*
Йоло́мка, *f.* s. На́головок; Mütze, *f.*
Йоло́тник, *m.* s. Смета́нник, *B.*
Йо́луп, (*aug.* йолупе́ґа), *m.* Lümmel, Trottel, Dummkopf, *m.*
Йолупова́тий, *a.* dumm, blödsinnig.
I. Йон! *Ко.* 8 da sieh! а йон же йон *Кух. Ос.* (61) XI. 20 = а он же он! 2) ach! + *M.* [воно́ *Ог.* 60.
II. Йон, йона́, йоно́, s. Він. вона́,
Йо́на, *m.* Jonas, *m.*
Йо́нїя, йо́нський etc. s. Іо́нїя.
Йор, йо́рчик, *m.* Name des ausser Gebrauch kommenden Buchst. ъ.
Йорда́н, etc. s. Іорда́н etc. [*Зак.*
Йорва́ти ся, sich spreizen u. werfen,
Йори́, Name des ausser Gebrauch kommenden Buchst. ы.
Йорш, *m. Ко.* 36 s. Їж; 2) Kaulbarsch, *m.* (Acerina rossica). [Scherz treiben.
Йошка́ти, йошча́ти, *v. n. Зак.*
Йо́сиф, Йо́сифа. s. Іо́сиф etc.
'Ипуть. *f.* links. Nbfl. der Сож.
Ир, *m.* Kalmus, *m.* (Acorus calamus).
'Ирга, *f.* Stein-, Quittenmispel, *f.* (Cotoneaster vulg.).
Ирди́на, *f. B.?*
Ире́й, ирі́й, ира́й, *m. Зак.* s. Ви́рей.
'Ирень, *m.* s. Гре́биш.
Ире́нтий, *m. Kol.* I. 34 s. Ре́ентий.
Иржа́, *f.* s. Ржа́; Иржа́віти, Иржа́ти etc. s. Ржа́віти etc. *Ог.* 54.
Иржаве́ць, -вця́, *m.* Morast, *m. Ог.* 54.
Иржі́й, *m.* Leindotter, *m.* (Camelina sativa).
Ири́на, *f.* Irene.
Ири́ця, *f.* Wasserthier, Amphibium, *n. Wgr.*; Wassermolch, *m. B.*; 2) alte Hexe, *Мак.*
Ирли́к, *m. Зак.* s. Ґірли́ґа.
Ирни́к, *m. ЛУ.* I. 224 gemeiner Kalmus (Acorus calamus); 2) Wasserassel, *f.* (Asellus) *B.* [ловий. *a.* teuflisch.
'Иро́д. *m.* Herodes; * Teufel, *m.* иро-
'Ирой, *m.* Heros, Held, *m.* [nig, *m.*
'Ироль, кріль- Ироль. *m. Ф.* Erlkö-
'Ирпень, *f.* rechter Nbfl. des Дні́пр.
'Ирха, *f.* gegerbtes Schaf- od. Bockfell (ohne Haare). [aus Schafleder.
Ирхо́вий, (и́ршаний, *a.* aus и́рха,
'Ирша, *f.* Nbfl. des Те́терев.
Ирши́ни. *pl.* ирщі́не, *n.* s. Хрести́ни *Ог.* 49. [Gouv.
'Иса. *f.* Nbfl. der Вели́ка im Witebsker
Иса́їя, *m.* Jesaias. [stellen, verzerren.
Искави́ти, *v. a. M.* III. 84 ent-
Иска́ти, *v. a.* suchen *P.* I. 32; lausen s. Ська́ти.
Искипні́ти, *v. n.* Стопні́ти.
Искла́сти, *v. a. Mc.* 243 verschieben.
Искова́ти, *v. a. P.* II. 40 schmieden, verfertigen. [дити?
Иско́дити *v. n.* Ч. I. 233 s. Шко́-
Искорени́ти, *v. a.* sammt der Wurzel ausreissen, vertilgen. [Fünkchen, *n.*)
'Искра, (*d.* и́скорка). *f.* Funke, *m.* (*d.*
Искра́вий, *a.* s. Яскра́вий.

Искрашáти ся, sich verschönern; 2) s. Красувáти ся *Л.* 3.

Искренний, *a.* aufrichtig 2) *adv.* -но inständig (bitten).

Искрúнці, *pl.* Kiese, Pyrite, *pl.*

Искрúстий, искряний *Не.* искрястий *М.* III. 87. *a.* funkelnd, funkensprühend, helleuchtend.

Искрúти, *v. n.* und — ся funkeln, Funken sprühen, *М.* II. 194.

Искромéтний, *a.* funkensprühend

Искупúтель, *m.* Erlöser, *m.* [*КУ.*

Искýс, *m.* Probe, Prüfung, *Cm.*; 2) Versuchung, *f. Не.* [führer, *m. Кч.* 84.

Искусúтель, *m.* Versucher, Ver-

Искусúти, *v. a.* versuchen, verführen.

Искýство, *n.* Kunst, *f. К.*

Искушéне, *n.* Versuchung, *f. Кч.* 184.

'Иский, *a. Зак.* s. Истний.

Испестрúти, *v. a. В.* bunt machen; verunstalten.

'Испúт, *m.* Prüfung, *f.* † — тягнýти die Nachforschung weiter führen.

Испитóвий, *a.* Prüfungs-. [chen.

Испúтувати, *v. a.* prüfen; untersu-

Испільник. *m.* s. Спільник, *Зак.*

Исповідь, *f.* s. Спóвідь; Bekenntnis, *n. Кч.* 55.

Исповідний, *a. Не.* Beicht-.

Исповісти, s. Вúповісти; — ся s. Признáти ся.

Исповнúти, исповняти, *v. a.* an-, erfüllen; дýшу *Кч.* 139 das Herz, den Geist befriedigen; ausführen; исповнúмий *ptc. Пол.* ausführbar.

Исполúн, *m. gr.* Riese, *m. К.*

Испрáвді, *adv.* s. Спрáвді.

Испрáвний, *a.* s. Спрáвний *Р.* I. 60; -е війско geübt, geschult. [*Ш.* II. 51.

Испрáвник, *m.* Kreishauptmann, *m.*

Исприяти, *v. n.* комýсь за щось *Гол.* III. 473 Kunde bringen; Rath schaffen.

Ист, *m.* йста, *f. Кв.* 154 йсте, *n. Кв.* Capital, *n.*; 2) Wesen, *n. Пот.* II. 24.

Истаскáти ся, s. Обносúти ся. heruntei kommen. [s. Итú.

Истú, йстú, *Веч.* I. 160. 161. 237.

Истúзна, *f. Пис.* die gesuchte Summe.

Истúй, *a. Не.* s. Истний.

Истик, (éстик) *m.* Pflugreute, *f.*

'Истина, *f.* Wahrheit, Wirklichkeit, *f.*; 2) Capital, Stammgeld, *n.*

'Истиний, (-инний), *a.* wahr, wahrhaft; йстинно *adv.* wahrhaftig, wirklich *R.* 67; 2) йстинне, *n. a. s.* s. Истина 2).

Истúчиско, *n.* Stiel des йстик, *m.*

'Истка-кістка, *Н.* 237 s. Кістка й мáстка. [*f. Пол.*

Истлíне, *n.* Verwesung, Zersetzung,

Истлíти, истлівáти, s. Зотлíти.

'Истний, (-ій), *a.* wahrhaftig, wirklich, leiblich, echt; eindringlich, lebhaft; *У.М.*; йстне *Wgr.* 130. [Wesen, *n.* Substanz, *f.*

'Истність, -ости, истнóта, *f. Пар.*

Истнóване, *n. a.* das Bestehen, d. Existieren, d. Dasein. [sein, existieren.

Истнувáти *v. a.* bestehen, vorhanden

Истóвина, *f. Ф.* s. Истина 2).

Истóвний, *a.* sicher bekannt, unzweifelhaft.

Истóма, *f.* Ermüdung, *f. Левч.*

Истóта, *f. М.* I. 99 Wesen, *n.* Natur, *f.*

Истрáтонька, *f. dim.* s. Стрáта *Л.* 64.

Истребúтель, *m.* Zerstörer, Vernichter, *m. К.*

Истрястú, *v. a.* s. Стрястú; 2) ausgeben, verschleudern, verthun, *Кв.* 327.

Истукáн, *m.* Götzenbild, *n. Ш.* II 179.

Исýс, etc. s. Ісýс etc.; Исýсик *В.* Christkindl, *n.*

Исýщий, *a. TP.* 5. 91 jetzt seiend, gegenwärtig, jetzig, Zeitgenosse, *m.*

Исхóд, *m.* ніч на исхóді die Nacht ist auf der Neige, ist bald zu Ende.

Исцілéние, *n.* K. Heilung, *f.*

Исцілúтель, *m.* Heilkünstler, Arzt.

Исцілúти, (-яти), *v. a.* heilen.

Исч-, s. Сч-, Щ-.

Итáж, *m.* Etage, Stockwerk, *n.*

Итú, *v. n* [*praes.*: идý, идéш, etc. *praet. sgl.* ишóв; *pl.* ишлú] gehen, kommen; — за ким jmdm folgen; — за чимóсь sich, nach etw. richten, wovon abhängig sein *Гн.* 65; — за когó замуж heiraten; — на прúступ Sturm laufen; — на вáрту auf die Wache ziehen; im Kartenspiel: anspielen, mitspielen; идé емý на óсьмий рік hat das achte Jahr angefangen; то так не йдé das geht nicht, geht nicht an, das schickt sich nicht; о тотó мені йдé darum geht es mir; цінá йдé в горý (до горú) der Preis steigt. *vgl.* Ходúти, пітú; итú конéм, верхóм, reiten od. das Lastpferd führen.

Итильотáр, *m.* *Пiс.* s. Інтролї-
гáтор. [binder sein.
Итильотарувáти, *v.n.* *Пiс.* Buch-
Их, іх, ї *genit.* *pl.* von Онѝ, ihrer.
'Ихнїй, *a.* ihr, der ihrige, von ihnen.
'Ицко, *m.* Itzig, Isaac.
'Иця, *f.* — пѝва *Гол.* III. 237?
Иш, ич! *К.* I. 161. *Ш.* I. 377 sieh da!
Ише-гé! *int.* s. Гýша-гá! a- ўш!
Иши, *Гол.* III. 420 ищé, *adv.* s. Єщé,
ще, (ше). [laena) *B.*
'Ищиця, *f.* Nachtfalter, *m.* (Pha-

I. Ї.

I, eilfter Buchstabe als reines nicht jotiertes I. Das unter I Fehlende s. unter И (Й), auch manches unter Є (їднáнка = єднáнка), und unter Я (їéшня = яéшня, їзóк=язóк) *Ог.* 26—40; 44—62.
Ї hat die Geltung des (ruthenischen) ѣ (ji) *Ог.* 23. 26.: їсти, essen, дїло Werk, сїм sieben etc. den vorhergeh. Conson. erweichend; 2)=її Dativ zu Онá.
I, *conj.* und, s. И. *Ог.* 38. 208.
Iбýнка, *f.* Bachbunge, *f.* (Veronica beccabunga).
Iвáн, etc. s. Ивáн etc.
'Ївга, *f.* Eugenia.
Ївгéн, *m.* Eugenius, *Пiс.*
'Ївер, *m.* s. Дївер.
'Ївин, *m.* Ibis religiosa, *Вол.*
Їд, *m.* їдь, *f.* Gift, *n.* das Aetzende.
Їдá, *f.* das Essen; 2) Speise, *f.*
Їдáк, *m.* s. Їдéць.
Їдáльний, *a.* essbar, geniessbar, *Пол.*
'Їдало, *n.* (scherzh) der Magen.
Iдéал, *m.* Ideal, *n.*
Iдеалїзувáти, *v. a.* idealisieren.
Iдеáльний, *a.* idealisch.
Iдéйний, *a.* der Ideen.
Iдéя, *f.* Idee, *f.*
Їдéн, s. Одѝн, єдéн, *Ог.* 135.
Їдéне, *Ос.* (61) VIII. 27 їджене, їдїне, *n.* das Essen, d. Speisen; Speise, *f.*
Iдеоплóдний, *a.* *Зг.* ideenschaffend.
Їдéць, *m.* (tüchtiger) Esser, *m.*
Iдѝля, *f.* Idylle, *f.* ідилїчний, *a.* idyllisch. [Їдóмий *К.* *a.* essbar.
Їдѝмий, *P.* II. 157, їдний, *Пар.*
Iдióт, *m.* Idiot, *m.*
Їдкѝй, *a.* beissend, ätzend; *scharf.
'Їдкість, -ости, *f* Schärfe, *f.* das Beissende, Bittere (in Reden).
'Їдло, *n.* (*Фр.*) s. Їдá.
Їднáнка, їднáти etc. s. Єднáнка, Bestechungsgeld. [Їстовѝтий, (*Фр.*).
Їдовѝтий, *a.* Gift-, giftig; 2) s.
Iдóл, (*aug.* iдóлище), *m.* Idol, *n.* Götze, *m.*; 2) Teufel, *m.* *Др. с.* 110.
Iдóлка, *f.* weibl. Götzenbild, *Крон.*
Iдолóвий, iдóльский, *Ш.* II. 171 *a.* Götzen-, Teufels-.
Iдолопоклóнник, iдолянѝн, *m.* Götzenanbeter, -diener, *m.*
Iдолопоклóньски, *adv.* nach Art der Götzendiener, *К.*
Iдолопоклóньство, *n.* Götzenanbetung, *f.* Götzendienst, *m.*
'Їду, Їдеш, ets. *praes.* *v.* 'Їхати.
Їдýн, *m.* s. Їдéць. [єзуїцкий etc).
Iе-, s. Є- (ieрéй=єрéй, iезуїт=єзуїт,
Їéшня, *f.* s. Яéшня. [*f.*(Arctia), *B.*
'Їжа, *f.* s. Їдá; 2) їжá Bärenraupe,
Їж, їжáк, *m.* Igel, *m.* (Erinaceus europ.), їжáчиха Weibchen des J. *Левч.*
Їжанéць, s. Їжовéць. [Hystrix).
Їжатéць, -тцѝ, *m.* Stachelschwein, *n.*
Їжѝнець, -нця, Seeigel, *m.* (Echinus) *Пол.* [gen, s. Гороїжити ся.
'Їжити ся, sich sträuben; herausra-
'Їжиця, *f.* Weibchen des Igels, *n.* *Пол.*
Їжнѝй, *a.* essbar, (*B.*); їжно, в-їжно, *adv.* *H.* 203 genug zu essen.
'Їжник головáтень, *m.* Kugeldistel, *f.* (Echinops sphaerocephalus).
Їжовéць, -вцѝ, кольчáк — igelartiger Stachelschwamm, Igelschwamm (Hydnum erinaceum); 2) Seeigel, *m.* (Sphaerechinus) *B.*
Їжорѝбка, пятнáта (двузýбка) getigerter Igelfisch (Diodon tigrinus).
Їз, *d.* їзóк, *m.* *H.* 278 s. Яз, язóк.

Їздá, їздия, *Mi.* II. 71, їздня́, *Левч.* *f.* Fahrt, *f.* öfteres Fahren, Reisen. [*Пар.*
Їздáрня, *f.* Reitbahn, Reitschule, *f.*
Їздьбá, ізба, *f. pol.* Stube, *f. Kol.* I. 102.
Їздéць, -дця́, *m. Левч.* s. Їздóк.
Їзджáти, *v. n.* sehr oft fahren, reiten; їзджáлий кінь zugeritten, eingefahren.
'Їздженє, *n.* das Fahren, Reiten.
'Їздити, [їзджу, їздиш]. *v. n.* fahren; reiten; * по ким jmdn schnöde behandeln.
Їздни́й, *a.* -á дорóга Fahrweg, *m.*
Їздни́цтво, *n.* (верхом) Reitkunst, *f. Пар.* [tersmann, *m. Top.*
Їздóк. -óка. *m. TP.* 51. Reiter, Rei-
'Ізіс. Ізи́да, *f.* Isis.
Ізолювáти. *v. a.* isolieren.
Їй-бóгу, їй же то Бóгу, як то! K. *int.* bei Gott! [*Oг.* 62. 131.
Її. *gen. sgl. fem.* ihr (von онá sie)
Її, їй, ї. *dat. sgl. fem.* ihr (von онá sie).
'Їкавка. *f. Hic.* s. 'Икавка; 2) Ber-
Їки́й, *a.* s. Йки́й. [teroa incana.
Ікóна *f.* Heiligenbild, *n.*
Ікóнний. *a. M.* III. 91 vom Heiligenbilde, der Bilder. [mer, *m.*
Іконобóрець -рця. *m* Bilderstür-
Іконобóрний *a* bilderstürmend.
Іконобóрство. *n.* Bilderstürmerei, *f.*
Іконопи́сець. -сця. *m.* Maler von Heiligenbildern, Heiligenmaler, *m.*
Іконопи́сь. *m.* Malen von Heiligenbildern, *n.* іконопи́сний, *a.*
Іконопоклóнник, *m.* Verehrer der Heiligen, *m.*
Іконостáс, *m.* mit Heiligenbildern verzierte Scheidewand zwischen dem Allerheiligsten u. dem übrigen Theile der Kirche.
Їль, *Hic.* їли́на *IГ. f.* s. Яль, яли́ця.
Їлки́й, *a.* Ч IV. 303 s. Єлки́й.
Їльни́й, *a.* aus їль, s. Ялóвий.
Імбри́чок, *m.* Kaffeekanne, *f.*
'Їмость, їмóсти, їмóстиця. (*d.* їмосцýня), *f.* Frau des Єґóмость (des Pfarrers).
Ілюмінувáти, *v. a.* illuminieren.
Ілюструвáти, *v. a.* illustrieren.
Инди́єць, -и́йця, *m.* Indier, *m.* [disch.
'Индия, *f.* Indien, *n.* інди́йский, *a.* in-
Индиянин, *m.* Indianer, *m.*
'Їнох, *m. pl.* їнóше, s. Сват, сватóве.
Инстинктóвий, *a.* instinctmässig.
Інститýтка, *f.* Institutsschülerin, *f.*
Інститýцкий, *a.* Instituts-, vom Institute, Pensionat-.
Інтерéсний, *a.* interessant, *B.*
Інтересóвний, *a.* selbstsüchtig.
Інтересóвність, -ости, *f.* Selbstsucht, *f. Нав.* [etw. interessieren.
Інтересувáти ся чим, sich für
Інтролїґáтор, *n.* Buchbinder, *m.*
'Їнчий. s. 'Инчий.
Іо-, s. Йо-.
Іоаки́м, *m.* Joachimus.
Іóанна, Іогáся, *f.* Johanna.
Іоанни́кий. *m.* Joannicius.
Іóнїя, *f.* Jonien, *n.* іóньский *a.* jonisch.
Іóнець, -нця *m.* Jonier, *m.*
Іордáн. *m.* Jordan; Іордáньский, *a.* zum Fl. Jordan geh; zum Jordanfeste (Epiphanie) geh., -а водá an dem Jordanfeste geweihtes Wasser.
Іóсиф. *m.* Josef; Іóсифа. *f.* Josefa. Іосифи́ньский, *a.* josefinisch *Gr.* 35.
Їр, *n.* Name des Buchst. ь.
Їрáк. *m.* Fringilla montifringilla.
Іржи́ця. *f.* Ч IV. 458? s. Иржáвець.
Ірмолóй, *m* Buch das die ersten Verse der Kirchenlieder (канóни) enthält.
Їськó. *m.* s. 'Іóсиф, Оси́п.
Ісля́ндия, *f.* Island, *n.* ісля́ндский, *a.* isländisch.
'Їсний, *a.* s. 'Ясний: [*n. Ш.* I. 282.
Їствó, *n.* Essen, *n.* Speise, *f.* Gericht,
'Їсти. [*praes.* їм, їш, (їсь, їси́), їсть; *praet. sgl.* їв *pl* їли] *d.* їстки, їстоньки, їсточки. *v. a.* essen, fressen, speisen;* — двійни́к doppelzüngig sein; — ся s. Гри́зти ся.
Їстивнé, *n. Ш.* I. 372 das zum Essen Bestimmte, Speisemittel, *n.* їстівний, їстóвний *a. Cm.* essbar; schmackhaft.
Їстови́тий, їстни́й, *a.* essgierig, fresslustig. [Fresslust, *m.*
Їстови́тість, -ости, *f.* Essgier,
Істóрия, *f.* Historie; Geschichte, *f.*; істóрик, *m.* Historiker, Geschichtschreiber, *m.* істори́чний *a.* historisch, ge-
Їстýн, *m.* s. Їдéць, *Пар.* [schichtlich.
Італїя, *f.* Italien, *n.* Італїянець,

-нця, Італїяни́н, *m.* Italiener, *m.* Італїянка, *f.* Italienerin, *f.*, іта́льский *a.* italisch, italienisch.

'Їхане, *n.* s. 'Їзджене.

'Їхати, [їду, їдеш etc.] *v.n.*s. 'Їздити; * ой їхáв-гó! *Mx.* hol' ihn der Teufel!

Іспа́нїя, *f.* Spanien, *n.* Іспа́нець, *m.* Spanier *m.* іспа́ньский, *a.* spanisch.

Іще́, s. Єще́.

К.

К, zwölfter Buchstabe (Кáко).

К, [къ, ко, ку] *praep.* mit dem *Dativ.* bezeichnet: *a*) Angabe des Ortes od. Gegenstandes, gegen welchen hin die Thätigkeit gerichtet ist: zu, an, hin, heran; ще й к тому́ noch obendrein, noch dazu; *b*) Bezeichnung der Zeit der sich eine Handlung nähert: к Великóдню gegen, zu, um Ostern; ну тебé к бíсу! zum Teufel mit dir, hol' dich der T., к ми́сли прийти́ кому́ nach jmds Sinn kommen, jmdm gefallen, к вóли кому́ бу́ти zu willen jmdm sein; *vgl.* Ик, ид; *Mi* IV. 622—625. *Ог.* 189—190.

Ка' = кáв (кáе) = кáже *P.* I. 26. *Др. с.* 4 er (sie, es) sagt *Ог.* 92. 94.

Ка = кат. in der Redensart ка зна' der Henker mag es wissen! *Ог.* 94.

I. Кабáк, *m. gr.* Schenke, *f.*

II. Кабáк, *m.* Kopf; 2) Kürbis, *m. Зак.*

Кабáка. s. Табáка,* кабáки дáти кому́ §. jmdn strafen.

Кабáла, *f.* Kabbala, *f.* * Wahrsagen aus Spielkarten; клáсти кабáли Karten aufschlagen.

Кабалá, *f.* † Verschreibung zum Leibeigenen; кабáльний, *a.* leibeigen.

Кабáлик, *m.* §. s. Клóпіт, калабáлик.

Кабални́ця, *f. Ф.* (*PX.* 134) s. Хабали́ця

Кабаля́рка, *f.* Kartenaufschlägerin, *f.*

Кабáн, (*aug.* кабанюга), *m.* männliches (verschnittenes) Schwein; *adj.* кабáнячий.

Кабáр, *m.* Schweinhirt; Schweinmäster, *m. Пс.*

Кабаргá. *C.* II. 151. 164. 165 кабáрда. *f.* tatarisches Bisamthier.

Кабарди́нка, *f.* Mütze aus dem Felle der кабáрда.

Кáбат, кабáтик, *m.* кабати́на, *f.* Jacke, *f.* Waffenrock, Wams, *m*; 2) weibl. (bunter) Unterrock (спідни́ця) *Аль.* 420; 3) кабáтє, кабати́не, *n. coll.* *Ф.* Soldatenkleidung, *f.*

Кáбата пітú, purzeln, Purzelbäume schlagen (*B.*).

Кабати́рка, *f.* s. Табакéрка.

Кабатувáти, *v. n. impers.* -у́є менї *Гол.* III. 237 es verdriesst mich.

Кабáч, (-áш). s. Калабáч.

Кабáчки, *pl.* Cucurbita pepo (ovifera).

Кабáччик, *m.* Eigenthümer eines кабáк I.

Кабáшний (-áчн-), *m.* zum кабáк I. geh.

Кабáщина, *f. C.* I. 87 *coll.* Schenken, *pl.*; Kneipwirtschaft, *f.*

Кáбза, *f.* Geldbeutel, *m.* (capsa).

Кабзáн, *m.* s. Ходáк (*Фр*); 2) §. Armenier, *m.*

Кабзувáти. *v.a.* (*B.*) verderben; 2) schmähen, s. Кавзувáти.

Кáбиця, *f.* Herd, *m. Ш.* II. 220.

Кабíж, *m. К.* II. 66 Raub, *m.* наробúти кабíжу́ einen Raub begehen.

Кáбка, кáпка, *f.dim* s. Кáпа. каптур.

Каблїóн, *m.* Kabeljan, Stockfisch, *m.* (Gadus morrhua).

Каблу́к. *m.* bogenförmige Krümmung, Bogen, *m.*

Каблуковáтий, *a.* bogenförmig, sichelförmig.

Каблу́чка, *f. Кч.* 298 Ring, *m.*

Кáбня. *f.* s. Кáбиця. [(Кáвка).

Кав! кав! *int.* vom Schreien der Dohle

I. Кáва, *f.* Kaffee, *m.*

II. Кáва, *m. M.* III. 72 Knecht Ruprecht (e. Art Popanz).

Кавáлер, (-лїр), *m.* Junggeselle, ledigen Standes, Buhle, *m.*

Кавалери́ст, *m.* Cavallerist, *m.*

Кавалéрия, *f.* Cavallerie, Reiterei, *f.*; 2) Ritterorden, *m. C.* II. 85. 107.

Кавалéрский, *a.* zum кавáлер geh.

Кавалéти, *pl. Фр.?*

Кáвалиць, *m.* grössere Partie Ochsen zum Verkauf auf dem Jahrmarkt.

Каваʹлок, (*d.* каваʹльчик), *m.* Stück, Stückchen, *n.* [reissen, stückeln.

Кавалцюваʹти, *v. a.* in Stücke

Кавдуʹн, *m. H.* 238 Wanst, Dickbauch, *m.* (Kaldaun).

Кáверза, *f. Ko.* 231 *pl.* Ränke, Chicanen *pl*; 2) Bubenstreich, *m.*

Кáверзник, *m.* Ränkemacher, Rabulist, Zungendrescher; Aufwiegler, *B*; 2) der einen listigen u. muthwilligen Streich spielt *Кч.* 96; *fem.* кáверзниця, *Пic.*

Кáвва, *f.* das Schelten; Verleumden; 2) Zerwürfnis, *n.* Hader, *m.* [causa].

Каввуваʹти, *v.a.* schelten, schmähen; verleumden; 2) *v. n.* sich beklagen, seine Unzufriedenheit kundgeb n (*B.*).

Кáвiд, -оду, *m. Лвч.* s. Кóдло.

Кáвка, *f. Пол.* (*d.* кáвонька) Dohle, *f.* s. Гáлка I. 1).

Кáвкнути, *v. n.* crepieren.

Кáвний, *a.* s. Кáльний, *Гол.* III. 362; *adv.* кáвно *ŻP.* I. 120.

Кавóвий, *a.* Kaffee-.

Кáвон, *m.* s. Кавуʹн.

Кáворон, s. Гáйворон. [ster, *f.*

Кавóчниця, *f. Пар.* Kaffeeschwe-

Кавпiти, *v. n.* darben §.

Кáвсiкнути, s. Кáвкнути.

Кавуʹк, *m. Зак.* s. Мiшóк.

Кавуʹля, кавуʹлька, *f.* hakenförmig umgebogener Stock.

Кавуʹн, *m.* кавунячe. *n. coll. P.* II. 9. Wassermelone, *f.* (Cucumis citrullus).

Кавуʹники, *pl. Зап.* II. 566 = Кáвоньки s. Кáвка. [Räthsel).

Кавуʹрник, *m.* der Daumen (in d.

Кáвуш, *m. Ф.* (*Пр.* V. 218) hölzernes Geschirr, s. Кáлуш; Becher, *m.* Schöpfkelle, *f.*

Кавчáти, *v. n.* kreischen, *P.* II. 190.

Кáвчий кут, *N.* e. Berges.

Кавʹядина. *f. H.* 181 *gr.* s. Говʹядина 2).

Кавʹяр, *m.* Caviar, *m.*

Кавʹярка, *f.* Kaffeeschenkerin, *f.* Kaffeemädchen, *n.*

Кавʹярник, *m.* Kaffeesieder, *m.*

Кавʹярня, *f.* Kaffeehaus; Café, *n.*

Кагáл, *m.* Kahal, *m.* (jüdisches Consistorium); кагáльний, *a.* vom кагал.

Кагáлити ся, sich in lärmenden Haufen ansammeln, *Пic.*

Кáганець, -нця, (*d.* кáганчик) *m.* Lampenbecken, *m.* Lampe, *f.*; 2) Maulkorb, *m*; 3) Isolator am Telegraphenpfahl, *m.*

Кáгла, *f.* Ofen; Ofenloch, *m.*

Кáглʹянка, *f.* Verschluss der кáгла; Ofenfetzen, *m*

Кáгор, *m. N.* e. Berges.

Кáдь, *f.* s. Кáдка. [Кáдовó 4).

Кадавóéць, -óцʹя, *m. H.* 297. s.

Кáджене, *n.* das Räuchern.

Кáди, кадивай, s. Куди́, кудá; кадийси инáдий anderswohin.

Кади́к, *m.* Adamsapfel, *m.* (Knorpel der Luftröhre).

Кади́льний, *a.* des Weihrauchs, *K.*

Кади́льниця, *f.* Rauchfass, Weihrauchfass, *n.*

Кади́ло, *n.* Weihrauch, *m.* Räucherwerk, *n.*; 2) Immenblatt, (Melittis mellisophyllum). [Weihrauch streuen.

Кади́ти, *v. n.* räuchern; *комуʹ jmdm

Кáдiб, -обу, *m.* s. Кáдовó.

Кáдка, *f.* Bottich, *m.* Brau-, Maischbütte, Kufe, *f.*

Кáдний, *a.* rauchig, *Зак.*

Кáдоб, кáдовó, *m.* Scheuerfach, *n.* Bansen, *m. P.* II. 144; 2) Stock, *m.* Stockwerk, *n. Пол.*; 3) altes Fass, Aschenbehälter, *m. C.* I. 41 s. Кáдуб *Лвч.* 4) Hinterleib, *m.* (abdomen) *B.*; Rumpf, *m.*

Кадóла, кадóльщик, s. Кодóла etc.

Кáдуб, *m.* s. Кáдовó; 2) —, кадуʹшка s. Кáдка *Ог.* 166.

Кадуʹк, (кадюк *Пic. m.* Teufel; 2) Henker, *m. Ог.* 166.; 3) s. Дуʹка, *Пic.*

Кадуʹцкий, *a.* teuflisch, henkermässig.

Кáе, кáе = кáже (казáти) *Ог.* 63.

Кажáн, *m. Ш.* I. 81. s. Кожáн.

Кажанóк, -нкá, *m.* Lederjacke, *f.*; 2) kurzes Pelz *Кч.* 85.

Кажбá, *f. Mi.* II. 215 Erzählung, *f.*

Кáжний, кáждий, s. Кóжний, кóждий.

Каз, *m. pl.* кáзи та перекáзи *M+Б.* 212 Gespräch, Hin = u. Herreden; 2) s. Сказ, скаженина *Лвч.*; 3) пáньский — *Др. с.* 39 Strafe?

Казáльниця. *f.* s. Проповiдниця, *K.*

Казáн, (*d.* казанóк, -óчок), *m.* Kessel; Topf, *m.* [2) —, кáзанe, *n.* Predigt, *f. K.*

Кáзань, *f. Ko.* 49 Vorhersagung, *f*;

Казáнка, *f.* Ч. IV. 429?

Казáтель, *m. Гол.* Redner *m.*

Казáти, (кáжу, кáжеш &), *v. a.* sagen, sprechen; 2) befehlen; 3) s. Показáти: кажи́ сюди́, кажíть с. zeig' her etc. (*B.*); 4) meinen. *Ном.* III, 12.

Кáзень, *m.* *Ос.* (62) VIII. 30 Merkmal, Anzeichen, *n.* Index, *m.*?

Казéнець, -нця, *m.* von der казнá sustentiert, *Кн.* [Aerarial-.

Казéнний, *a. gr.* Staats-, Kron-,

Казéнщина. *f.* Staatswesen; Aerar, *n.*

Казúбрід, -ода, казидорóга, *m.* Monat Februar.

Казидéрево, *m.* березня́к Birkenrindenkäfer, *m.* (Eccoptogaster destructor).

Казимúр, *m.* Störenfried, *m.*

Казúплід, -оду, *m.* *Вол.* Eierschimmel, *m.* (Oïdium). [gena, *Вол.*

Казúрожка. *f.* Art Balgpilz: Ony-

Казúтель, *m.* *Пар.* Verderber, *m.*

Казúти, (кажу́, казúш etc.), *v. a.* verderben, verstümmeln, bemakeln; zerbrechen (горнéць, ши́бу); 2) — ся ausgelassen sein, muthwillig s., toben, rasen, wüthen, *Ном.* III. 13.

Кáзїнка, *f.* *Н.* 71 das Vergehen?

Кáзка, *f.* Erzählung, Sage, *f.* Märchen, *n.* Fabel, *f.*; *opp.* zu письмó: лїпше п. як кáзка das blosse Sprechen.

Казкáр, *m.* *Ф.* Sagen, Märchenerzähler, *m.*

Казькó, *m.* Kasimir.

Казкóвий, *a.* *К.* sagenreich.

Казнá, *f.* Cassa, *f.* Aerar, *n.* (des Staates). [*Гуш.*

Казни́ти, *v. a.* strafen, ahnden, *Кн.*

Казни́ця, *f.* *У.* Strafanstalt, *f.* Zuchthaus, *n.* (lingszelle, *f.* etc.

Кáзня, *f.* *Фр.* Gefängnisstube, Sträf-

Казьó, *m.* s. Казúбрід.

Кáзочка, *f. dim.* s. Кáзка.

Казю́ка, (*d.* -ю́чка *ГБ.*), казя́вка *Пис.* Blattlauskäfer, *m.* (Coccinella); 2) *coll.* Ungeziefer, *n.* *vgl.* Козя́вка.

Казя́рка, *f.* Hürde, *f.* [Fesseln, *pl.*

Кайдáни, кáйди, кайдя́та. *Пис. pl.*

Кайзáк, *m.* *Ш.* I. 240 Hordenmann, Kajsak, *m.*

Кáйла, *m. gew. pl.* (*d.* кайленя́ *Гол.* III. 232?) ungarischer grosshörniger Ochs.

Кайлáк. *m.* кайлáчє. *n. coll.* Krummholz, *n.* s. Лемáка.

Каймá, *f.* *Щог.* 69 zur Stickerei gehöriger Saum, Gebräme, *n.*

Кáйстра, *f.* *P.* I 28 grosse Tasche, Sack, *m.* s. Тáйстра; 2) Tragmulde der Maurer, *f.*

Кай ся, *Imperat.* zu Кáяти ся; кáйте ся лю́де! der gewöhnliche Stossseufzer der Huzulen. [Dreck, *n.*

Кáка, *f.* alles Unreine in d. Kinderspr.,

Кáкати, *v. n.* пітú каку́ Stuhlgang verrichten, *Ном.* III. 31.

Какáчин. *m.* *N.* e. Berges.

Кáко. *n.* *N.* des Buchstabens K.

Кал, *m.* Koth, Schlamm, Schmutz, *m.*

Калабáй, *m.* Taugenichts, *m.*

Калабáлик, *m.* Gezänk, *n.* Hader, *m.*

Калабáня, калабáтина, *f.* калабáч (-áш), *m.* калабу́ха. *f.* *Mi.* II. 291 Pfütze, Lache, *m.*; 2) s. Ковбáня.

Калавéрцї, *pl.* Stiefel mit aufgeschlagenen Röhren, *Kol.* I. 44.

Калаву́р, *m.* = карау́л, Wache, Schildwache, *f.*; калаву́рний, *a.* s. Сторожéвий.

Калаву́рити, *v. n.* s. Сторóжити.

Калаву́рня, *f.* Wachtstube, *f.* *Пис.*

Калагу́зити, *v. a.* §. pfuschen.

Калáдник, *m.* unbeholfener, unwissender Mensch; Idiot, *m.*

Калакáлуша, *f.* s. Черéмха, *Пис.*

Каламáга. *f.* Fischnetz: das Flock.

Каламáйка, *f.* buntes (gestreiftes) Wollenzeug, Kalemank, *m.*; *adj.* каламайкóвий aus K. [Brantweins.

Каламáнка, *f.* verächtl. *Bein.* des

Каламáр, *m.* Tintenfass, *n.*

Кáламуть (*Фр.*), каламу́та, каламу́тня *f.* *Kst.* das Trübe, trübes Wasser, trübe Zeit; Verwirrung, *f.* [rühren.

Каламу́тити, *v. a.* trüben, auf-

Каламу́тний, *a.* trübe, aufgerührt.

Каландéк, *m.* s. Полу́кінок, (*B.*).

Каланни́ця, *f.* *Фр.*?

Калантáрити, *v. n.* *Н.* 233 langweilig viel plärren. [161 Quarantäne, *f.*

Калантúр, = каранти́н, *m.* *А-Г*

Кáлап. *m. ungr.* s. Капелю́х.

Калапу́тати, (-у́цяти), *v. a.* umrühren.

Калапу́тька, *f.* §. Rührbrei, *m.*

Кáлат. *m.* Geklapper, Gepolter, *n.*

Калáтайло, *n.* Klapper, *f.*

Калáтати, калáтнути, *v. n.* klappern, plappern; 2) *v. a.* derb schlagen.

Калáч, калáчик etc. s. Колáч etc.;

калачики, *pl.* Malva borealis *Кв.* 194.
Калашниця, *f.* Weissbrodverkäufein, *f.*
Кальбука, *f.* Krückenstange zum Herausziehen des Wassergeschirres aus dem Brunnen. [rantha galanga).
Калган, *m.* Galgantwurzel, *f.* (Ma-
Калганівка, *f.* Galgantwurzelbrantwein, *m.*
Калдани, *pl. Левч.* Stellen, worauf vorjähriges Gras geblieben ist.
Калека, *f.* s. Мнюх.
Календар, *m.* Kalender, *m.*
Каленик, *m.* *Кух. Ос.* (61) XI. 27. s. ? Калинник 1); 2) Callinicus.
Каленичка, *f.* Nbfl. des Син.
Калета, *m.* Brotkuchen mit Honig bestrichen *Ч.* III. 259.
Калина, (*d.* -инка) *f.* Schneeball, Schwelkenbaum, Massholder, *m.* (Viburnum opulus); 2) *Ч.* IV. 443. 457 als Sinnbild der Jungfernschaft, s. Чéрчик u. Покраса; 3) * rothe Kuh; 4) s. Калина *К.*
Калинник, *m.* Brotkuchen mit Beerensaft des Schneeballs eingemacht; 2) s. Калинниця: a де твій Біг? в калиннику? als Verweis gegen Meineidige.
Калинниця, *f.* Grube unter der Bank, Gefäss & worin der weisse Lehm zum Tünchen gehalten wird.
Калиновець, -вця, *m.* *N.* e. Berges.
Калиновий, *a.* des Schneeballs, aus Sch. [лина 1).
Калинок, -нка, *m.* *Wa.* 3 s. Ка-
Калинянки, *pl.* Art rother Aepfel.
Калита, (*d.* калитина, калитка), *f.* Geldsäckel, *m.* Börse; 2) lederne Umhängetasche *Пом.* III. 31.
Калити, *v. a.* glühendweiss (-roth) machen, glühen; Eisen od. Stahl härten; 2) mit Kalk od. Lehm (Kreide) weissen, tünchen. [*pl.* (Colepina).
Калитинці, *pl.* Büchsenthierchen,
Калитка, *f.* s.? Стéжка *Ос.* (62) VIII. 15.
Калитник, *m.* s. Трясолупки, *Вол.* 2) Dorfbriefträger, Postbote mit der калита 2), *m.*
Калій, *m.* Kalium, *n.* *Пол.*
Каліка, *m. f.* (*d.* калічка vom krüppeligen Kinde) Krüppel, *m.*; 2) *gew. pl.* u. *dim.* zusammenziehender Blätterschwamm (Agaricus stypticus) *Вол.*
Калікувати, *v. n.* die Bälge der Orgel treten [calcare].
Калїня, *Ч.* IV. 15 Zauberw. in d. Formel der Hebamme. [Dünger, *m.*
Каліраси, *pl.* Schubkarren zum
Каліцтво, *n.* Krüppelstand, *m.* Verstümmelung, *f.* körperliches Gebrechen; * elendes Fristen. [*Kol.* I. 123.
Каліцун, *aug.* калічина s. Каліка 1)
Калїч, *f. coll.* Krüppel, *pl.* alles Krüppelige, Verstümmelte, Verdorbene; Verkrüppelung, Verstümmelung, *f. Не.*
Калічити, *v. a.* verstümmeln, zum Krüppel machen; radebrechen.
Калїя, *f. Н.* 159? як — синій.
Калкий, *a.* glühend, -а грань.
Калькулювати, *v. a.* calculieren.
I. Кальма, кальман, *m.* s. Носар.
II. Кальма. *f.* s. Крайка (кайма) *Левч.*
Кальман, *m.* Diener beim Holzschlag zum Unterhalten des Feuers u. zum Kochen *Gr.* 21. [Meer mündend.
Кальміюс, *m.* Fl. in d. Asowsche
Кальний, (-льн-), *a.* kothig; schmutzig *Левч.*
Кальник, s. Калинник 2).
Калогора, *f.* *N.* e. Berges.
Каломутен, *a. К.* s. Каламутний.
Калугер, (-гор), *m.* griechischer Mönch [καλόγηρος].
Калужа, *f.* Kothlache, Pfütze, *f.*
Калужник, *m.* Ilybius, *B.*
Калужниця, *f.* Wasserkäfer, *m.* (Hydrophilus) *Пол.*
Калуш, *m.* Schnur, *f.* Seil, *m.*; 2) s. Ужéвка, *Gr.* 21; 3) Holzstück in die Speichen eingelegt zum Hemmen (Bremsen), des Wagenrades.
Кальций, *m.* Calcium, *n.* *Пол.*
Калюга, *Ф.* калюжа, *f.* s. Калужа; *adj.* калюжний von, aus der к.
Калюка, *f.* grundloser Koth.
Калюх, *m.* Bauch, bes. Mastdarm, *m. pl.* Gedärme, *pl.* s. Кéлюх. [(-буха).
Калябуха, *f. Н.* 188 s. Калабаня,
Калякати, *v. n.* plauschen, plärren, schwatzen *Мак.*
Каляти, *v. a.* besudeln, verunreinigen, beschmutzen; 2) den Koth abwerfen, scheissen. [fiol, *m.*
Каляфійор, *m.* Blumenkohl, Kar-
Кам, *adv.* = чим, je: — більше,

— дáлї, — pas & je mehr & *Ог.* 164.
Камáк, s. Кимáк.
Камáн, *m.* Art Gewürz, *Не.*
Каманáк, *m.* huzul. Mütze, Barett; Hut, *m.* *Ф.* [(комарí).
Камарнó, *adv. wr.* viel Stechfliegen
Камáта, *f.* *Ф.* (*Пов.* 74) Provision, *f.* Procent, *n.*?
Камáче. *n. coll.* Abraum, *m*; Abholz, *n.*
Камáші, *pl.* Gamaschen, *pl.*
Кáмбала, кáмбула, *f.* *Не.* Steinbutte, *f.* (Rhombus moeoticus).
Камезúти ся, *Ко.* 8 Caprizen, Grimassen machen.
Каменúна, *f.* s. Кáмінь.
Каменúстий, каменя́стий, *a.* steinig, felsig.
Кáмениця, *f.* Steinhaus, *n.* (auch aus Ziegel gemauert); 2) Rumex saxatilis; 3) *N.* e. Berges.
Кáмeничний, *a.* пан, -а пáнна, Besitzer (-in) einer кáмениця 1).
Каменíти, *v. n.* versteinert bleiben.
Кáменка, *f.* Nbfl. der Рáта.
Каменóване, *n.* Steinigung, *f.*
Каменопúсь, *Пар.* каменотискáрня, *f.* *Term.* Lithographie, Steindruckerei, *f.*; 2) —, каменотúск Steindruck, *m.*
Каменопúсець, -сця, *m.* Lithograph, *m.*; каменопúсний, *a.* lithographisch, *Пар.*
Каменувáти, *v.a.* steinigen; 2) *v.n.* unbeweglich wie ein Stein träge liegen.
Каменю́ка, *f.* *aug.* каменю́че, *n.* *coll.* *Левч.* s. Камíня́че.
Каменя́р, *m.* Steinmetz, -schleifer, -brecher *m.*; *adj.* каменя́рский.
Каменя́рство, *n.* Steinhauerarbeit, Steinmetzenkunst, *f.*
Кáмера, *f.* Camera, Kammer, *f.*; *adj.* камерáльний Cameral-; камералїстúчний cameralistisch, *Term.*
Камерáльщина, *f.* Kammergut, u. Staatsdomäne, *f.* [*М*+*Б.* 302.
Кáмза, *f.* s. Кáбза; 2) diebische Beute
Камилáвка, *f.* Kalotte, Scheitelkappe, *f.* -käppchen, *n.* *Не.*
Камúлики, *pl.* Lederabschnitzel zu Absätzen, *Ч.* VII. 575.
Камізéлька, *f.* Kamisol, u. Weste, *f.*
Кáмінь, (*d.* камінéць, -нця́, камíнчик) *m.* камíне, *n.* *coll.* Stein, *m.* (*d.* Steinchen); млин на два кáменї mit zwei Mahlgängen; кáмінь й водá = як к. в вóду ist so ganz verloren gegangen wie ein Stein ins Wasser geworfen; Steinkrankheit; * злóдїй & на велúкий — ein Erzdieb etc.; 2) Gewicht von 36 Pfund.
Кáмінка, *f.* Steingut, *n.*; 2) — кунá Steinmarder, *m.* (Mustela foina).
Кáмінний, *a.* steinern, Stein-; -е прóсо Acker Steinsame, *n.* (Lithospermum arvense) *Вол.*
Камінни́к, (-ичóк), *m.* (-úчка, *f.*) Steinschmätzer, *m.* Saxicola (Braun-, Schwarzkehlchen: бурошúйка, чорношúйка *Пол.*). [Maurer, *m.*
Камíнщик, *m.* *С.* II. 127 s. Каменя́р,
Камíня́че, *n. coll.* s. Камíне, кáмінь.
Кáмка перловá *Ме.* 333?
Кáмний, *a.* s. Кáлний.
Кáмошний, *a.* *Не.* s. Комúшний.
Кампрáт, (камерáт *Gr.* 47) *m.* кампрáте *n.* und *coll.* Kamerad, *m.*
Кáмув, на — рознáсти *Ф.* in kleine Stücke zerfressen.
Камýля, *f.* *N.* e. Berges.
Камфóра, *f.* Kampfer, *m.*
Камфорíвка, *f.* Kampferspiritus, *m.*
Камфорóвець, -вця, *m.* Kampferbaum, -lorbeer, *m.* (Laurus camphora); *adj.* камфорóвий, Kampfer-.
Камчýг, *m.* Wiesenraute, *f.* (Thalictrum minus).
Кáмяний, etc. s. Кáмінний.
Камянúчин, *m.* *Зап. Вір.* I. 11. *Bein.* des Турчúн к. der in Steinhäusern wohnt; камянщанúн, *gew. pl.* *Ч.* III. 313 —.
Кáмянка, *f.* *Bein.* eines natürlichen Felsenbrunnens; 2) *pl.* Art harter Birnen; 3) Preisselbeeren, *pl.*
Канáва, *f.* *АД.* II. 38; канáл, *m.* Canal, *m.* Gosse, *f.*
Каналїзáция, *f.* Canalisation, *f.*; каналїзувáти, *v. a.* canalisieren.
Канáлїя, *f.* Canaille, *f.* nichtswürdiger Mensch.
Канáльский, *a* — похóд der Gang zum Graben der Canäle; 2) Canaille-, *Н.* 253; * schwer u. schmählich *К.*
Канáпа, *f.* Canapee, *n.*
Кáнар, *m.* канарéечне сїмя kanarisches Glanzgras (Phalaris canariensis).
Канáр, *m. coll.* Schöpse, *pl.* *Веч.* I. 238.

Канари́ха, *f.* Weibchen des кана́рок 1).

Канарко́вий, *a.* ко́льор kanariengelo.

Кана́рок, (канара́шок), -рка, *m.* Kanarienvogel, *m.*; 2) Art früher kleinkörniger Hafer.

Кана́рхати, *v. n.* elend sein Dasein fristen.

Канаста́с, s. Іконоста́с *C.* II. 152.

Кана́т, *m.* Seil, *n.* Tau, *n.*

Кана́тє. *n. coll.* Hadern, Lumpen, *pl.*

Кандиоа, кандю́га. *f.* Mähre, *f.* Gaul, *m.*

Кандидува́ти, *v. n.* candidieren.

Канді́йка, *f.* Art hölzernes Gefäss *Ш.* II. 231. s. Конді́йка.

Ка́ндур, (*d.* -у́рик) *m.* s. Ка́нцур.

Кандюги́, *pl.* §. s. Нога́, *pl.* Ґа́ли.

Ка́ників, -ова, *m.* *N.* e. Berges.

Канифа́с. канава́ц. *Пiс.m.* Canevas, *n.*

I. **Кани́ця**, *f.* Kinderspiel mit Steinchen, *n.*

II. **Кани́ця**, *f.* weisse Wucherblume (Chrysanthemum leucanth.) *B.*

Ка́нка, *f.* Teichbinse, *f.* (Scirpus lacustris) *B.*; 2) Kopfreif, *m.*

Ка́нов, *f.* кано́вка, *Левч.* кановца́, *Гол.* III. 712 *ungr. f.* s. Коно́вка.

Кано́н, *m.* Canon, *m.*; 2) *pl.* Gesänge der Frühmette.

Кано́на, *f.* Kanone, *f.*

Кано́нєр, (-нїр), *m.* Kanonier, *m.* *adj.* каноні́рский.

Канонїзува́ти, *v. a.* canonisieren, heilig sprechen.

Кано́нїк, *m.* Canonicus, Domherr, *m.* канонїко́ва Frau eines Ehrendomherrn.

Канонї́чний, *a.* canonisch.

Ка́нт, *m.* ка́нта, *f.* Kante, *f.*

Ка́нтар, *m.* Art grosse Schnellwage.

Канта́рій, *m.* † Beamter vom Gewicht u. Mass auf dem база́р.

Канта́рка *f.* ка́нтар, *m.* s. Оброта́нка.

Канти́на, *f.* Kantine, *f.*

Канто́вий. канти́стий. *На. a.* kantig.

Кантоні́ст. *m.* Kind eines im Cantonirungsquartier liegenden Soldaten, *n.*

Кантува́ти. *v. a.* mit Kanten zuschneiden, versehen.

Кану́к, *m.* *Др. с.* 380?

Кану́н, *П.* 213? пішо́в по — та там і втону́в.

Кану́пір, кану́фер, *m.* Rainfarn, *m.* (Tanacetum).

Ка́нур, *m.* s. Ка́нцур.

Ка́нути, *v. n.* herab-, zerrinnen, schnell verschwinden *Оц.* §. 64 s. Ка́пнути.

Канцеляри́ст, *m.* Kanzleischreiber, *m.*

Канцеля́рия, *f.* Kanzlei, *f.* *adj.* канцеляри́йний, канцеля́рский, *Term.*

Канциля́жка, *m.* *Ко.* 388 verächtl. *Bein.* der Beamten.

Ка́нцїр, *m.* Krebs, *m.* (cancer).

Ка́нцур, *m.* канцу́рє, *n. coll.* Fetzen, Lumpen, *m.*

Канча́тець, -тця, *m.* Eckflügler, *m.* — кропи́вець Nesselfalter, *m.* Vanessa urticae).

Канчо́лик, *m.* Naphtageschirr, *n.*

Канчу́к, *m.* Kantschu, *m.* Riemengeissel, *f.*

Канюк, *m.* каню́ка, (-юга), *m. f.* s. Ка́ня 1); Männchen der ка́ня; 2) Copulirwinkel beim Zimmern des Hauses.

Каню́пка, *f.* hölzerner hakiger Schürstock.

Каню́чити, *v. a.* *H.* 55. *C.* II. 7. plagen, martern; у кого́сь щось *Кн.* jmdm etw. abdringen, etw. von jmdm erbetteln. *Пом.* III. 19.

Ка́ня, *f.* Gabelweihe, *f.* Milan, *m.* (Milvus regalis). *Пом.* III. 19.

Каня́, *f.* s. Ра́дуга.

Кап! кап! *int.* vom Tröpfeln.

Ка́па, *f.* Kappe, Kapuze, Capuchon, *n. f.*; 2) Schirm über dem Küchenherd, *m.*

Капа́к, *m.* Pflug zum Brachpflügen, *m.* (*B.*).

Капани́на, *f.* Geträufel, *n.*; 2) *läpperndes Zahlen; капани́ною läpperweise.

Ка́пар, *m.* капа́рка, *f.* verarmter Mensch; в ка́пар, на к. переходи́ти zunichts werden, verarmen, verkommen.

Капа́рити, *v. n.* pfuschen, stümpern; 2) im Elend leben: свій вік —.

Капа́рний, *a.* elend, miserabel.

Капа́рник, *m.* капа́рниця, *f.* der (die) Elende; Stümper, (-in).

Капа́рства. *f.* (*B.*) s. Капе́стра.

Капа́рство, *n.* elendes Leben; 2) Pfuscherei, Stümperei, *f.*

Ка́пати, ка́пнути, *v. n.* tropfen, träufeln; — довг die Schuld läppern; ка́паний, *a.* руга́в mit rosettenförmiger Stickerei (ка́пки *pl.*) geziert, getüpfelt.

Капелі́я, *f.* Musikkapelle, -bande, *f.*

Капе́лька, *f. dim.* s. Ка́пля Tröpflein, *n.*

Капельни́к, *m.* *Вол.* Tropfstein, Stalactit; Kalksinter, *m.*

Капельникова́тий, *a.* tropfsteinartig. [Hütchen, *n.*
Капелю́х, (*d.* -ю́шок), *m.* Hut, *m.*
Капелюша́нка, *f.* Stück vom alten Hute, *n.* [Stroh), *n.*
Капелюши́на, *f.* Hutgeflecht (aus
Капелю́ші, *pl.* Blätter der Teichrose (Nuphar luteum).
Капелю́шник. *m.* Hutmacher, *m.*
Капе́лян, *m.* Kapellan, Kaplan, *m.*
Капеля́нець, -нця, *m. gew. pl.* Spielmann (in einer Kapelle) bei der Hochzeit, *m. Мак.*
Капеля́нїя, *f.* Kaplanei, *f.*
Капе́стра, *f.* Halfter, *f.* Zaum, *m.* [capistrum]. [schuh, *m.* Latsche, *f.*
Ка́пець, -пця, *m.* Hausschuh, Schlapp
Капи́на, (-и́нка, -и́ночка), капи́лочка, *f.* Tröpflein, *n.*; 2) * ein bischen.
Ка́пиця, *f.* Bandschlinge am Dreschflegel, *f.*; 2) *pl.* Firste einer Hütte, *f.*
Ка́пище, *n. Ko.* 167 Götzentempel, *m.* Pagode, *f.*
Ка́пів, *g.* -ова, *m.* Jagdhund, *m.*
Ка́пітал, *m.* Capital, *n.*
Капіта́н, *m.* Capitän, Hauptmann, *m. adj.* капіта́ньский; капітано́ва, капіта́ньша, *f.* Frau eines Hauptmanns.
Капітолі́йский, *a.* vom Capitol *Ш.* II. 172.
Капітулюва́ти, *v. n.* capitulieren.
Ка́пка, *f.* s. Капи́на; 2) kleine Quelle; 3) Tüpfel, *m.* Tüpfelchen, *n. pl.* rosettenförmige Stickerei; 4) Taglöhnerin, *f. Gr.* 21.
Капка́н, (*d.* капкане́ць *Ф.* (*PX.* 135) Art Fangeisen, Falleisen.
Капкани́стий, *a.* getüpfelt.
Капка́ч, *m.* hölzerner Topfdeckel.
Капла́тий, *a.* s. Клапа́тий.
Капли́стий, *a.* tropfbar, *Вах.*
Ка́пли́ця, (*d.* -и́чка), *f.* Kapelle, *f.*
Каплоу́хий, *a.* s. Клапоу́хий.
Каплу́н, *m.* Kapaun, *m.*
Каплу́нити, *v.a.* kapaunen, kappen.
Ка́пля, *f.* Tropfen, *m.*
Ка́пнути, s. Ка́пати.
Капо́ві пси, *pl.* s. Капів.
Капоре́ць, -рця́, *m.* Art weibl. Hut.
Ка́порщ. *m.* s. Капусня́к *Kol.* I. 144?
Ка́пость, *f.* s. Па́кість; ка́постний, ка́постник, s. Па́кісний etc.
Капо́та, *f.* bürgerliches Oberkleid; капото́вий, *s. a. m.* der die капо́та trägt: Kleinbürger, *m.* [träufeln, triefen.
Капоті́ти, капти́ти, *v. n.* tröpfeln,
Ка́почку чого́сь ein bischen wovon.
Капра́вий, капрово́кий, (*B*), *a.* triefäugig. [keit, *f.*
Капра́вість, -ости, *f.* Triefäugig-
Ка́праль, *m.* Corporal, *m. adj.* капра́льский.
Капри́з. *m.* Caprice, Laune, *f. Пе.*
Капта́н, s. Кафта́н. [Kappe, *f.*
Капту́р, (*d.* -у́рець). *m.* Kapuze,
Капту́рка, *f. N.* e. Berges.
Капусня́к, *m.* Sauerkraut Suppe, *f.*; 2) feiner Regen.
Ка́пуст, *m.* s. Бру́ков.
Капу́ста, капу́стиця, *f.* Sauerkraut, *n.* Sauerkohl, *m*; — цьвітна́ Blumenkohl; *pl.* капусти́ Krautfelder, -beete.
Капу́стиско, *n.* капустя́нка, *f.* Feld, wo Sauerkraut angebaut ist (war).
Капустійник, *m. Гол.* III. 299?
Капу́стник білик —, Kohlweissling, *m.* (Pieris brassicae), *Пол.*
Капустя́ники, *pl.* Mehltaschen, Kuchen mit Sauerkraut gefüllt; капу́стяний, *a.* Sauerkraut-. [pantschen.
Капустя́нити, *v.a. Зар.* § verhunzen,
Капустя́ниця. *f.* Fass mit Sauerkraut, *n. Ш.* II. 43.
Капу́т, *indecl.* §. Tod, *m.* бу́де ему́ —, дамо́ ему́ — *P.* I. 26 wir werden ihm Garaus machen. [ovinus).
Ка́пуш, *m.* Schaflaus, *f.* (Melophagus
Капца́н, *m.* § ein Verarmter, Herabgekommener, *m.* [terkommen.
Капцані́ти, *v. n.* § verarmen, herun-
Капцюва́ти, *v. n.* in ка́пції (s. ка́пець) hingehen; 2) сніг капцю́є fällt in latschengrossen Flocken, (*Фр.*)
Капчири́. капчу́ри, *pl.* Art wollene Strümpfe, Winterhosen der Huzulinen; 2) капчу́р *m.* s. Ка́пець.
Капчу́к, капшу́к, (*d.* -учо́к), *m.* Beutel aus Leder od. Blase, *gew.* Tabaksbeutel, *m.*
Ка́пша, *f.* s. Ка́бза.
Капши́вий, s. Клапши́вий.
Ка́пщина, *f.* § Ausschanksteuer, Tranksteuer, *f.*
Кар, *m. Ф.* s. Ка́раш.
Кар-каре́зний. *adv.* überaus, sehr, ausnehmend, gewaltig viel, schön etc. такої красоти́, що —... dass es eine

Pracht ist, *Фр. vgl.* Гóдї.

Кáра, *f.* Strafe, Ahndung, *f.*; — карéнна = кэр карéзний.

Карáб, *m. H.* 261 Art Essen.

Карабíж, *m. Зак.* s. Карбíж.

Карáбін, *m.* Carabiner, *m.*; карабінéр, *m.* Carabinier, *m.* [aufmachen.

Карáбкати ся, mit Mühe sich hin-

Карáблик, *m.* Art schiffähnliche Weiberhaube. [(Unio).

Карабýлька, *f.* Flussmuschel, *f.*

Карáбульцї, *adv.* purzelnd.

Карабýшка, *f.* Wachszelle, *f.*; 2) s. Корóбка. [80. *C.*I. 18; 2) *Gr.* 55?

Каравáн, *m.* Leichenwagen, *m. Ko.*

Каравáна, *f.* Karawane, *f.*

Каравáт, *pl. Гол.* I. 150? [(*Фр.*).

Каравóдити, *v. n.* Lärm machen

Каравýльня, *f. C.*II. 117. Wachstube, *f.*

I. Каравýш, *m.* Art Mehlgefäss.

II. Каравýш, *m.* Karawane, *f.* тя́гне ся к. [beriza milliaria).

Каравíй, *m.* Gerstenammer, *m.* (Em-

Карáкавка, каракýшка, *f.* Laubfrosch, *m.*

Каракáти, *pl.* kurze Stiefeln.

Каракáтиця, *f. Кух.* Dintenfisch, Blackfisch, *m.* (Sepia offic.).

Каракýля, *f.* s. Картóпля; 2) s. Босóрка 2).

Каракýт, *m.* Dniesterbarsch, *m.*

Каракýцька, *f.* Cucurbita pepo citriformis, *Шс.* [der Flösse, (*B.*).

Каралýш, *m.* Keil zum Verbinden

Каралю́х, *m.* s. Торгáн, *Пол.* [*Шс.*

Карáмза, *f.* Cucurbita pepo ovifera,

Карамшíя, *f. coll.* s. Мши́ця, übhpt. winzige Insecten.

Карандúч, *m.* Knurrhahn, *m.* (Trigla).

Кáране, *n.* das Strafen, Züchtigen.

Каранúна, *f.* leidiges, garstiges Wetter. [microcarpa.

Карáнчика, *f.* Ulmus campestris

Карáпавка, карапáня, s. Корóпавка Kröte, *f.*

Карапýз, *m. Кч.* 139 dickes Kind mit gedrungenem Leib; Knirps, *m.*

Кáрась, (-ас), *m.* карáська, *f.* Karausche, Gareisel, *f.* (Cyprinus carassius).

Каратáти *v. a.* свій вік elend sein Dasein fristen, seine langen Tage schleppen.

Карáтель, *m. He. Шу.* Strafer, Züchtiger, *m.*

Карáти, *v. a.* strafen, züchtigen, ahnden; — ся sich quälen, Pein haben.

Каратýра, *f. N.* e. Berges.

Караýша, *f.* grosser Lastwagen.

Карахóнька, *f.* Art kleiner Kürbisse.

Карáчі, *pl.* Gestrüpp, *n.* [spreizt.

Карачковáтий, *a.* auseinanderge-

Карáшів, -ова, *m. N.* e. Berges.

Карб, *m.* Kerbe, *f.* на чийсь — auf jmds Kerbholz. [zur Küstenfahrt, *n. Левч.*

Карбáс, *m.* Carbasse, *f.* Ruderboot

Карбáч, *m.* Karbatsche, Peitsche, *f.*

Карбéць, -бця́, *m. dim.* s. Карб.

Карбівни́к, *m.* карбівни́чий, *s.a.m. Ш.*I.40 Scheunenaufseher, Waldhüter, *m.*

Карбíж, карбúр, *Шс. m.* Kerbstock, *m.* Kerbholz, *n.* [seciert, *Шс.*

Карбовáль, *m.* der kerbt, schneidet,

Карбовáльний, *a.* будúнок *Шс.* anatomisches Theater. [bel, *m.*

Карбóванець, -нця, *m.* Silberru-

Карбóванка, *f.* alles Gekerbte: Münze, Stock, etc.

Карбольóвий, *a.* Carbol-.

Карбувáти, *v. a.* kerben, einkerben; Kerbe einschneiden; 2) secieren *Ос.* (61) VII; 3) * züchtigen, peinigen *C.* I. 249.

Карбуля́ти, карбучáти, *Kol.* I. 196 *v. n.* und — ся kollern, rollen; sich burzelnd wälzen.

Карвасáр, *m. m. Ko.* 195 ehem. Gericht mit mündlicher Procedur auf Marktplätzen etc. in e. Zelt, *n.*

Карвáтка, *f. Кв.* 176 Trinkglas, *n.*; 2) Schachtel, *f.*

Карвáші, *pl.* † Panzerärmel, *pl.*

Каргáн, карганéць, *m.* s. Кажáн.

Каргáнка, *f.* schwarze Vietsbohne, каргани́, *pl.* Körner der к. [III. 81.

Кардовáний, *a.* s. Кордовáн *Гол.*

Кардóвник, *m.* Igelkolbe, *f.* (Sparganium). [Kutschen, bei Wasserkarren.

Кáри, *pl. Ko.* 135 Schwangbäume an

Кариерóвич, *m.* der auf Carriére ausgeht, Stellenjäger, *m.* [Rappe, *m.*

Кáрий, *a.* schwarz, dunkel; — кінь

Карикатýра, *f.* Caricatur, Zerrbild, *n.*; карикатýрний, *a.* caricaturmässig.

Карикатурувáти, *v.a.* carikieren.

Кари́нтия, *f.* Kärnthen, *n. adj.* каринти́йский.

Карита, *f.* Kutsche *f.*
Каришувати, *v. a. P.* II. schelten.
Карк, -ку, *m.* Nacken, *m.* Genick, *n.* Hals, *m.*
Карканити, *v.a.*§. überbürden, (*Фр.*).
Каркати, *v. a. Левч.* s. Кракати.
Карковина. *f.* Fleisch vom Nacken, *n.*
Каркове заліза́це, Art Fangeisen, *B.* [*Фр.*
Карколомний, *a.* halsbrecherisch,
Карконоші, *pl.* Riesengebirge, *n.*
Карлик, карлюк, *m.* Zwerg, *m.*
Карлиноватка, *f. N.* e. Berges.
Карлиця, *f.* Zwergin, *f. Пар.*
Карлопальма, *f.* привемкувата Zwergpalme, *f.* (Chamaerops humilis). *B.*
Карлуш, *m.* Muschel, *f. Gr.* 21.
Карлюка, *f.* krummer Ast; карлючка. *f.* etw. Gekrümmtes, Haken, *m.* * Schlinge, Clausel, *f.* Kniff, *m.* — чку кому загнути jmdn verfänglich fragen *Кв.* 345.
Карля, -яти, *n. Мог.* s. Карлик.
Карлючковатий, *a.* krummgebogen, hakig; * verfänglich.
Карлячий, *a.* Zwerg-, zwerghaft, *B.*
Кармазин, *m.* (-азина, *f.*) Karmesin; carmoisinrothes Tuch.
Кармазинний, (-иновий), *a.* aus rothem Tuch.
Кармазинник, *m.* der ein karmesinrothes Kleid trägt, dah. † dem Adel angehörig. [*n.* -á грáти.
Кармалюк, *m. Зап.* I. 60 Billard,
Карман, *m.* s. Кишеня.
Кармаш, *m. H.* 90 s. Карман.?
Кармельок, *m.* Plätzchen, Bonbon aus Karmelzucker, *n.*
Кармник, *m.* Maststall, Koben, *m.*
Карнавка, *f.* Kirchenbüchse, Sparbüchse, *f. C.* II. 151.
Карнавочний, *a.* -і гроші, Geld aus der карнавка. [Ohren (v. Ochsen).
Карнаухий, *a.* mit sehr kleinen
Карний, *a.* Straf-, Zucht-; -ий, *Cm.* sträflich.
Карність, -ости, *f.* Strafe, Bestrafung, Züchtigung, *f. M.* I. 45. *H.* 3. (*pl. M.* Strafen); 2) Zucht, Disciphin, Strafbarkeit, *f. Ч.* VII. 575.
Карноушки ягнички *Ч.* III. 454 s. Карнаухий.
Каровий, *a.* Carreau-.
Карогнідий, *a.* кінь Sommerrappe, *m.*
Карок, -рку, *m.* s. Карк. [pe, *m.*
Каротох, s. Картопля.
Карп. *m. Пол.* s. Короп.
Карпати, *pl.* Karpathen, *pl.* карпацкий, *a.* karpathisch.
Карпель, *m.* карпеля. *f.* Kohlrübe, *f.*
Карпина, *f. N.* e. Berges.
Карпо, *m.* Carpus. [(Argulus) *Пол.*
Карповошка, *f.* Karpfenlaus, *f.*
Карпулець. (крап-) -льця, *m.* карпульце. *n.* Rolle beim Webstuhl.
Карсет, s. Корсет, Ґорсет.
Карта. *f.* Karte, *f.* Billet, *n*; 2) Brief, *m.*
Карталук, *m.* Hauptmast im Schiff, Mastbaum *m. Ф.* [druckten Blumen.
Картан, *m.* weibl. Unterrock mit ge-
Картане, *n.* Rüge, *f.* Verweis, Vorwurf, *m. OП.*
Картановий, (-оновий) картатий, картацький, *Кв.* 5, *a.* s. Крамний, aus (weissem) Perkal; 2) carriert, würfelartig gezeichnet, *Пiс.* [ausstellt.
Картар, *m.* der die Viehpässe (карти)
Картати, *v. a.* rügen, Verweis geben, *Пом.* I. 66.
Картач, *m.* Striegel, *f.*
Карте, *n.* Masern der Birke, *pl.*
Картежник, *Ко.* 156 (*Фр.*), -ечник, *m.* (leidenschaftlicher) Kartenspieler.
Картина, (*d.* -инка), *f.* Bild. Gemälde, *n.* Landschaft, *f. Пол.*
Картинний, *a.* malerisch, *Cm.*
Картка, (*d.* -точка), *f.* Zettel, *m.* Karte, *f.* Blatt (in einem Buche), *n.*
Картник, *Cm.* картовник, *K.* картограй, *m.* s. Картежник.
Картовництво, *n.K.* Spielsucht, *f.*
Картопля, (*d.* -пелька), картофій *m. Пiс.* картофля, (-охля), *f.* s. Барабоня, бульба, Kartoffel, *f.*
Картофлине, картошине, *n.* Kartoffelstengel, *pl.* [Spieltisch, *m.*
Карточний, *a.* Karten-, *У.* стіл
Картуз, *m.gr.* Paket, *n.*; 2) Reisehut, *m.*
Картун, *m.* Kattun, *m.* ein Zeig.
Картяр, *m.* s. Картежник.
Карувати, s. Чарувати, *Лe.* 241. *Пом.* III. 37.
Карувка, s. Карватка.
Карук. карюк, *m.* Tischlerleim, *m.*
Карун, *m.* Art Kleiderstoff. [Borte, *f.*
Карунка, *f. Ко.* 251 Posament, *n.*

Кáрус, *m.* Carex hirta.
Карýца, *f.* *Ч.* II. 565 Carosse, *f.*; 2) zweirädriger Düngerkarren, *Gr.* 21.
Карýчити, *v. a.* mit Tischlerleim leimen (взяти на карýк). [scolymus).
Карчóха, *f.* Artischocke, *f.* (Cynara
Карчýнок, s. Корчýнок.
Кáрявий, *a.* garstig; morsch, *ІГ.*
Карячити ся, *Пс.* s. Розкарячити ся.
Карячкувáтий, *a.* gespreizt.
Кáса, *f.* Cassa, Casse, *f.*
Касáрня, *f.* Kaserne, *f. adj.* касарняний kasernenmässig.
Касáти ся, *К.* s. Коснýти ся.
Кáсиер, кáснер, *Др.с.*221 *m.* Cassier, Zahlmeister, Kastner, *m.* касиерчýк, *m.* des Cassiers Sohn; касиéрский, *a.* Cassiers-. [*f.* Käthchen, *n.*
Кáська, Кáся, *f.* s. Катерйна, Kathi;
Касóвий, *a.* Cassa-. [-gebahrung, *f.*
Касóвість, -ости, *f.* Cassawesen, *n.*
Каспійске мóре, Kaspisches Meer.
Кáста, *f.* Kaste, *f.*
Кастóвий, *a.* Kasten-; кастóвість -ости, *f.* Kastenbildung *f.* wesen, *n.*
Кастйти, *v. a.* *М+Б.* 88 s. Костйти, verunglimpfen.
Касторний, *a.* Castor-.
Касувáти, *v. a.* cassieren, aufheben.
Кастрáт, *m.* Castrat, Verschnittener, *m.*
Касьян. *m.* Cassianus.
Кат, *m.* Henker, Scharfrichter; Peiniger, Bluthund, *m.* кат-ма (мáе), — знá, (знáе) der Henker hat es, — weiss es! дай го кáту! hol' ihn der H.!
Катакóмби, *pl.* *Ш.* II. 174 Katakomben, Leichengewölbe, Todtengrüfte, *pl.*
Каталáжниий, *a.* *ІГ.* beunruhigend, unselig. [2) Mühewaltung, *f.*
Каталáне, *n.* leidige Wirtschaft;
Катáнка, *f.* s. Кáбат.
Катáти, *v. a.* niederschlagen *Ш.* I. 86; — ся *P.* 164 *gr.* in Schlitten fahren.
Катафійка, *f.* (*B.*). s. Кантáрка.
Категóрия, *f.* *Не.* Kategorie, *f.*
Катейк, s. Катóлик.
Катервáк, *m.* s, Тетервáк.
Катерйна, *f.* Katharina; 2) Latrinenkübel in Arresten, *m.* *Фр.*
Катерйнка, *f.* Drehorgel, *m.* [*m.Не.*
Катерйнщик, *m.* Dregorgelspieler,
Катехизáция, *f.* Katechisation, *f.*
Катехизувáти, *v. a.* katechisieren.
Катехйт, *m.* Katechet, *m.*
Катéхізм, *m.* Katechismus, *m.*
Катйня, *f.* *Ф.* Scharfrichterin, *f.*; 2) Folter, *f.* [*яз.*) 41?
Катівка, (катýвка), *f.* *Гол.* (*р.* о
Катівнá, *f.* Marter-, Folterkammer, *f.* *Фр.* [hirte.
Катлáма, *f.* Art Speise der Schaf-
Катóване, *n.* das Martern, Peinigen; Misshandlung, *f.*
Катóвня, *f.* *N.* e. Berges.
Катóлик, *m.* Katholik, *m.* Католйцкий, *a.* katholisch.
Католіцизм, *m.* Katholicismus, *m.*
Катóрга, *f.* † Galeere mit 24—26 Ruderbänken *АД.* I. 91; 2) Galeerenstrafe; Festungshausstrafe, *f.*
Катóржний, *a.* Zuchthaus-, zu öffentlichen Arbeiten verdammt; — s. *a.* *m.* Катóржник, *m.* Galeerensclave, Züchtling, *m.*
Катрáн, *m.* weibl. Vortuch, s. Каптáн; 2) Fetzen, *m.*; 3) Art Fisch: Acanthias vulg.; 4) Bunias orient.; 5) Crambe tatarica. [gebr. *Gr.* 21.
Катрафій, *m.* Art Holz zu Stöcken
Катрйга, *Ч.* VII. 347. катрйга, *f.* *Кч.* 259 Dachsparren, *m.*; 2) Zelt, Wächterhaus, *n.* *К.*
Катрýся, Кáтря, *f.* s. Кáська.
Катувáти, *v. a.* martern, peinigen; arg misshandeln.
Катýль, *int.* beim Rollen.
Катýлька, *f.* Walze zum Teig, *f.*; 2) Werkstück des Webstuhles, worin die ничельнйці stecken, *n.*; 3) Kloss, *m.*
Катуляти ся, sich wälzen, *Зг.*
Катýн, (*d.* -ýник), *m. ungr.* s. Жóвнір, *Зар.*; 2) s. Перекотйполе.
Катýша, *f.* *Гол.* Marter, Pein, *f.*
Катюга, *m. aug.* *С.* I. 251 s. Кат.
Кáу, кáе, (кáе) кáут = кáжу, кáже, кáжуть, (sagen).
Кáуш, *m.* (*B.*) s. Кáвуш.
Кáфар, *m.* Rammblock, *m.* Ramme, *f.*
Кафля, кáхля, *Ш.* I. 399, *f.* Kachel, Ofenkachel, *f.* [cheln, Kachel- *Kol.* I. 141.
Кафляний, кахéльний, *a.* von Ka-
Кафтáн, *m.* Kaftan, *m.* Jacke; *d.* кафтáник Unterziehjacke, *f.*
Кахй! кахй! *int.* v. Keuchhusten; кахйкати, *v. n.* keuchen.

Ка́хкати, ка́хнути,*v.n.*vom Schreien der Enten (крижня́). [gefütterte Jacke.
Кацаба́йка, кацаве́йка, *f.* weibl.
Кацабі́рка, кацабу́рка, s. Коцобу́рка.
Кацан, s. Ґаладза́н, (*B.*).
Кацап, *m.* Moskowiter, Grossrusse, *m.* (eig. grosser Bock, der Bärtige im Gegensatz zum Kleinrussen) *Ог.* 166.
Кацапка, *f.* Frau eines каца́п.
Кацапня́, *f. coll.* s. *pl.* каца́пи; каца́пство, *n.* Moskowitenthum, *n. adj.* каца́пский. moskowitisch, grossrussisch.
Кацапщина. *f.* Moskowitenland, *n.*; 2) s. Каца́пство.
Кацар, *m.* grosser König (eig. welch' ein König.) *Ог.* 166.
Кацари́ха, *f.* Königin, *f.*
Кацарі́вна, *f.* Königstochter, *f. K.* II.14; кацаре́нко. *m.*Königssohn, *m. Піс.*
Ка́ця, *f.* Stange mit e. Haken zum Fangen e. scheuen Schafes.
Кача́, -а́ти, *n.* s. Кача́тко.
Кача́лка, (-чі́л-), *f.* Mangel, *f.* Mangebrett- holz, *n*; 2) Ring, *m.* Rolle, *f.*
Кача́лиця, *f.* качалко́ва кість *B* Rollbein, *n.* [rend, *Пол.*
Кача́льний, *a.* schwingend, oscilli-
Ка́ча́ло, *n.*runde Scheibe aus Holz &.
Ка́чане, *n.* das Schwingen, *Пол.*
Кача́ти, *v. a.* rollen; — шма́те die Wäsche mangen, d. i. mittels einer кача́лка 1) glatt machen, g. rollen; 2) мі́двино́ — von Hand zu Hand gehen, kreisen lassen; 3) schwingen lassen, *Пол.*
Ка́ча́тко, (-а́точко). *n.* ка́чечка, *f. dim* Entelein, *n. Ш.* I. 368.
Ка́чачий, ка́чій, *a.* Enten-, -і пи́ски Froschlöffel, *m.* (Alisma plantago); -ий язи́чок Lingula anatina, *Вол.*
Качі́й, *m.* Enterich mit verkümmerten Zeugungstheilen, *m.*
Ка́чка, *f.* Ente, *f.* (Anas Boschas); — ду́ньска Eiderente; — острохво́стка Spiessente (A. acuta); 2) Haken am Ende der Deichsel, *m.*; 3) Clitoris, *m.*; * качки́ заганя́ти betrunken wackeln.
Качмаро́ва, *f. N.* e. Berges.
Качни́к, *m.* Entenstall, *m.*
Качоно́с, *m. Пол.* s. Дзюба́к 1)·
Ка́чор, ка́чур, (*d.* -у́рик), *m.* Enterich. [Art Leinenstickerei.
Качори́сті, у́ставки, *Kol.* I. 48
Качоро́ва, *f. N.* e. Berges.
Качуле́я, кач́улка *f.* — ма́ку (*B.*) Mohnkopf, *m.*
Качуля́ти ся. sich wälzen.
Качу́нка, *f.* Enten- Klaffmuschel, *f.* (Anatina).
Ка́чур, *m.* s. Ка́чор; 2) Querholz im Läuferstein worin die Pfanne eingelegt ist, *n.* [clus aquaticus).
Качу́рик, *m.* Wasseramsel, *f.* (Cin-
Ка́ша, *f.* Grütze, *f.* Grützbrei, *m. Пом.* III. 13.
Кашава́р, etc. s. Кашова́р etc.
Кишаве́ць, -вця́, кашаво́к, -вка́, *m.* каше́вка, *f.* -ко *m.* Siebenschläfer, *m.* (Myoxus glis). [(Palinurus).
Каша́к, *m.* Heuschreckenkrebs, *m.*
Ка́шель, -шлю, *m.* Husten, *m. Пом.* III. 84. [wehre im Flusse.
Каши́ця, *f.* schiefgelegte Wasser-
Ка́шка, *f. dim.* s. Ка́ша aus feinen Graupen; 2) * бере́зова — körperliche Züchtigung mit Birkenruthe *А Г.* 168. 3) männl. Blüte am Mais; 4) mehrere Pflanzen, als: Trifolium repens, Capsella bursa pastoris Lycium flos cuculi, Galium verum, Spiraea ulmaria & mit Beiwörtern: бі́ла,черво́на, жо́вта etc. [*Вол.*
Кашка́ра, *f.* Rhododendron hirsutum,
Ка́шкет, (-кит). *m.* кашкити́на, *f.* Caskett, *n.* Mütze mit Schirm, *f.* кашкето́вий, *a.* der den к. trägt.
Кашли́вий, *a.* viel hustend.
Кашлю́к, *m. Кн.* s. Ко́клюш.
Ка́шляти, (кашля́нути, ка́шльнути, ка́шнути sich räuspern) *v. n.* husten.
Ка́шник. *m. Кв.* 216 Topf, *m.* (zum Grützenkochen).
Кашова́р, *m.* кашова́рка, *f.* Koch, *m.* Köchin, *f.* bei den Arbeitern, der (die) ihnen das Essen (bes. Grütze) kocht.
Кашова́рость, *f.* *Рч.* 83 das Kochen der Grütze etc. [*m.* (in d. Buchdr.).
Ка́шта, *f.* Schriftkasten, Setzkasten,
Ка́штан, кашта́нник, *B. m.* кінський Rosskastanie, *f.* (Aesculus hippocastanum); 2) Maronen-Kastanie, (Castanea vesca); 3)kastanienbraunes Pferd.
Каштанова́тий, каштано́вий, *Кн. a.* kastanienfarben.
Кашта́нок, -нка, *m. dim.* s. Ка́штан; 2) *pl.* Kastanien d. i. kleine Zehen (Rudimente) am Fusse des Pferdes.

Каштáнчики, *pl.* Bartnelke, *f.* (Dianthus barbatus).
Каштерúва, s. Костерúва.
Кашýба, *m.?*
Каю́к, *m.* *АД.* I. 218 Flussboot, *n.*
Кáяне, кáяте (-яття) *n.* *Ш.* II. 108 Reue, *f.*
Кáяти *v. a.* когó, самóго себé (*Фр.*) jmdm, sich Vorwürfe machen, Reue empfinden; — ся bereuen; Busse thun.
Квáдрáт, *m.* Quadrat, *n.*
Квадрáтний, квадратóвий. квадрóвий, *C.* II. 98. (*B.*) in Quadratform, in Würfelform; quadratisch; quadratförmig, Quader-; квадрúсто, квáдром *adv.* quadratförmig. [III. 31. 33.
Квак, *m.* квáка, *f.* s. Брýков, *Пом.*
Квак! *int.* vom Gequak der Frösche.
Квáкати, *v. n.* quaken. [*Фр.*
Квакiтлúвий, *a.* -а жáба quakend,
Квáндер, *m.* Asche, *f.*
Кванúця, s. Клонúця (у вóза).
Квáнька, *f. m.* Quengler, Greiner, *m.*; 2) *H.* 234 Art Brühe.
Квáнькати, *v. n.* quengeln, im widerlichen Ton klagen. [feln u. Mehl, *n.*
Квап, *m.* Schweinefutter aus Kartof-
Квáпити ся, sich sputen, eilen. *Пом.* III. 32.
Кваплúвий, *a.* eilfertig, voreilig hastig *Cm.*; zueilend, geneigt *He.*
Кваплúвiсть, -ости, *f.* Eilfertigkeit, Hast, *f.*
Квапнúй, *a.* s. Поквáпний; квáпно менí ich habe Eile, ich eile. [derben.
Квáрити, *v. a.* §. anrühren u. ver-
Квáрний, *a.* квáрник, *m.* der Alles anrührt (кiт, детúна).
Квáрта, *f.* ein Quart; der vierte Theil von einem Гáрнець, fast = 1 Liter.
Квáртал, *m.* Quartal, Vierteljahr, *n.*
Квартáльний, *a.* s. Чвертьрóчний; 2) *s. a. m.* Aufseher eines Stadtviertels, *m.*
Квартовúй, *a.* ein Quart fassend.
Кварц, *m.* Quarz, *m.*
Кварувáти, *v. n.* kränkeln, dahinsiechen, (*Ф.*).
Квас, *m.* Säure; alles Sauere; saurer Geschmack, Aufguss, Getränk etc.
Квасенинá, *f.* saurer Sumpfboden.
Квасенúця, *f.* Sauerklee, Hasenkohl, *m.* (Oxalis acetosella).

Квасéць, -сцá, *m.* kleiner Ampfer (Rumex acetosella).
Квасúльний, *a.* zum Einsäuern geh.
Квасúло, *n.* *H.* 89 schlechter квас.
Квасинцьовáтi, *pl.* Sauerkleeartige, (Oxalideae).
Квáсúти, *v. a.* säuern, einsäuern; * — ся griesgrämig werden, quengeln.
Кваскувáтий, (-вúтий), *a.* säuerlich.
Квасний, *a.* sauer; Sauerteig, *m.*
Квасник, *m.* Sauerstoff, *m.*
Квасннá, *f.* s. Сúрватка; 2) gesäuerte Rüben (борщ — noch nicht gekocht).
Квасúско, *n.* *N.* e. Berges.
Квасúти, *v. a.* sauer machen; квáснути, *v. n.* *Пiс.* s. Кúснути.
Квасúця, *f.* wilder Apfelbaum u. dessen Frucht; 2) s. Дíжá.
Квасíти, *v. n.* sauer werden.
Квасóвина, *f.* s. Квасенинá.
Квасóк, -скý, *m.* eine gelinde Säure; 2) Sauerampfer, *m.*
Квасóля, s. Фасóля.
Квасорíд, -óду, *m.* s. Кúсень.
Кватúра, *f.* Quartier, *f.* на кватúрi стоя́ти, бýти; 2) Stadtviertel; 3) Mondsviertel, *n.*; 4) Fensterfach, *n.* Fensterflügel, *m.*
Кватирáнт, *Б.* кватúрник, *m.* Quartiereinnehmer, der Einquartierte.
Кватúрка, *f.* $^1/_4$ von einer квáрта; 2) s. Кватúра 4).
Кватирмáха, *m.* Quartiermacher, *m.*
Кватирóвий, *Term.* кватирункóвий, *a.* Quartier-.
Кватирувáти, *v. a.* quartieren, jmdm ein Quartier anweisen; 2) *v. n.* auf dem Quartier sein; wohnen.
Кватирýнок, -нку, *m.* кватирóване, *n.* Einquartierung (der Soldaten) *f.*
Квáцок, -цка, *m.* Stück vom weichen Lehm.
Квáцяти, *v. a.* beschmieren.
Квач, (*d.* квáчик), *m.* Schmierquast; Tünchpinsel, *m.* *Пом.* II. 27.
Квáша, квáшня, (*d.* квáшка). *f.* süsslicher Brei aus gegohrenem Heidekornmehl; 2) * von weinerlichem Menschen: Sauertopf, *m.*
Квиль, *Mi* II. 71. квилúна, *f.* *Гол.* III. 319 das Weinen, Greinen, Jammern.

Квилїти, *v. n.* weinen, greinen, jammern, kläglich singen; quäken.
Квинýти, s. Цвúсти.
Квит, квúти, *Ос.* (61) IX. 75. (квіт, квíта) quitt, frei.
Квичáти, *v. n.* quicken, quieksen.
Квичúця, квичóла, *f.* Wachholderdrossel, *f.* (Turdus pilaris).
Кві-кві! *int.* vom Quieken u. Grunzen des Schweines. [Grunzen.
Квік, *m.* квíкане, *n.* das Quieken,
Квіт, *m.* s. Цьвіт; 2) Quittung, *f.* (квітáнция).
Квітень, s. Цьвíтень.
Квітúна, *f.* Blume, *f.*
Квітúстий, *Cm.* квітнúй, *He. a.* blumig, mit Blumen bewachsen.
Квітúстість,-ости, *f.Пiс.*Colorit,*n.*
Квітка, (*d.* квіточка) *f.* künstliche Blume, *Пом.* II. 5.; Blume übhpt *Пом.* III.34 Sträusschen,*n.*; 2)Cocarde,*f.* [*n.M.*
Квітнúк, *m.* Blumengarten, *m.* beet,
Квітнúця, *f.* Gartenlaube, Altane,
Квітнá, *f.* Flora, *f. B.* [*f. Cm.*
Квітовúк, *m.* (*d.* -ичóк), *m.* Blumenelf, *m.*
Квітóвник, *m.ГБ.*Blumenstrauss,*m.*
Квітóк, -ткá, *m.* s. Цьвітóк; 2) Zettel, *m.* Quittungschreiben, *n.* Empfangsschein, *m.* на — повíрити комý jmdm leicht Glauben schenken.
Квітотрóсть, *f.* індúйска indisches Blumenrohr (Canna indica).
Квітотрóстні, *pl.* Blumenrohrartige, (Cannaceae).
Квітóчник, *m.* Blumenbeet, *n. Ф.*
Квітувáти когó в сýми якóї jmdn über eine Summe Geldes quittieren, *Term.*
Квітчáнка, *f.* Blumenrädchen, *n.* (Floscularia).
Квітчáстий, *M.* II. 183. (-чáний, -чáтий) *a.* s. Квітúстий.
Квітчáти, квічáти, *v. a.* mit Blumen schmücken; verblümen; — ся sich — —; квітчити ся: квіткú квітчать ся *Кн.* die Blumen prangen.
Квóкати, квоктáти, *v. n.* glucken, glucksen.
Квóли, *adv. P.* I. 136 s. Повíльно, повóли: *compar.* квóлїй *M.* II. 179.
Квóлий, *a.* schwach, kränklich, leidend, *ГБ.*
Кволúти ся, кволїти, *v. n. P.* I. 136 krank sein, kränkeln, siechen; — ся на щось *He.* sich worüber be-klagen.
Квóчити, *v. a. Мл.* (*Пр.* XII. 23) * brüten.
Квóчка, *f.* Glucke, Gluckhenne, Bruthenne, *f.*; 2) Stern Alcyon in der Sterngruppe der Plejaden.
I. **Ке**, (ка) aus кáе-, кáже, *Ог.* 92.
II. **Ке**, *sgl.* кéте, *pl. defect. Imperat.* gib her, gib an, reich' her, her damit, *К.* II. 21. *Кв. Ог.* 165—166.
Кебéта, *f.* Vermögen, *n.* Fähigkeit, Kenntnis, *f.Ш.* I. 3; Witz und Kunst *Cm.*
Кебетлúвий, кебéтний, *a. Левч.* begabt, talentirt.
Кебзувáти, не — щось etw. nicht wissen; не кебзýю за тóго чоловіка ich bürge nicht für ihn.
Кéби, (*conj.*) s. Коб, кобú, *Ог.* 165.
Кебúна, *f.* Cabine, *f. Пiс.*
Кéбув, *m.* Kornweihe, *f.* (Circus pygargus). [Kiebitz, *m.*
Кевбáска, кевбýска, *f.* s. Чáйка,
Кегúнка, *f.* s. Попадá. [*Др.с.*406.
Кедь, *conj.* wenn, da, als, s. Колú
Кéдзень, *m.*Monat Juni, *vgl.* Ґéдзати.
Кéдзї-кéдзї! *int.*Lockruf für Ziegen.
Кедр, *m.* Ceder, *f.*
Кедрúна, кедринúна, *Ч.* V. 784 *f.* Zirbelkiefer, *f.* (Pinus Cembra). [dern.
Кедрóвий, *a.* aus кедрúна; 2) ce-
Кедрýша, *f.* Nusshäher, *m.* (Corvus caryocatactes).
Кéйса, *f.* Futterschwinge, *f.*
Кéлавий, *a.* s. Кúлавий; -і ýставки Art Naht und Stickerei.
Кéлеп, *m.* Streithammer, *m.* axt, *f.* 2) Stock mit e. matallenen hammerähnlichem Knauf, *m.*; 3)s.Черепáха *Др.с.*10.
Келенóвий, *a.* s. Клинóвий, *Ч.* V. 938.
Кéлея, кéлия, кéлїя, (*d.* келéнька, келéечка, кéлийка), *f.* Zelle in Klöstern, *f. adj.* келéйний; *adv.* келїйно, geheim, *Пiс.* [*Kol.* I. 36.
Келúця, *f.* s. Кúтиця, Quaste, *f.*
Кéлїх, *m.* Kelch, *m.* s. Чáша; кéлїшок, -шка, Gläschen, Spitzglas, *n.*
Кéльня, *f.* Kelle, Mauerkelle, *f.*; 2) Wagenkelle zur Aufnahme des Reisefutters. [unterschlucken.
Келтувáти, *v. a.* (*B.*) begierig hin-
Кельтувáти, *v. a.* verbrauchen.

Ке́льчи́к, *m. ungr.* *Гол.* III. 422 Kosten, Auslagen, *pl.*; 2) Verbrauch, *m.* tägliches Bedürfnis an Getreide: на к. вбіже і на насі́ня; 3) Nahrungsmittel übhpt.

Ке́люх, *m.* Schlägel zur Bearbeitung des Töpferthones, *m.*; 2) *pl.* Gedärme, *pl.* s. Ка́люх.

Ке́ма, ке́мити & s. Тя́ма, тя́мити &.

Кемля́к, s. Комля́к *Левч.*

Ке́мнях, *m.* s. Гру́да 1) *ОП.*

Ке́мпа, *f.* Flussinsel, *f.* Werder, *m.*

Ке́ндї. *pl.* Wintersocken, *pl.*; * grosse Stiefel, *Ч.* VII. 575. [Saucisson, *m.*

Ке́ндюх, *m.* Magen, (des Schweines),

Кеп, *gen.* кпа u. ке́па (*pl.* кпи) *m.* Narr, Dummkopf; в ке́па гра́ти *Пс.* = в ду́рня гр.; 2) Spott *m.* ке́пи би́ти з когось *Ф.* mit jmdm Spott treiben, sich über jmdn lustig machen.

Кепа́р, *m.* *Ф.* muthwilliger Spötter, Schurke, *m.*

Кепелю́х, s. Капелю́х. [Чеме́рка.

Ке́пень, кепеня́к, *m.* Art ungar.

Кепка́рка, *f.* *Ог.* 98 Spötterin, *f.*

Кепко́ване, *n.* das Spotten, Lachen über etw.

Кепкува́ти, *v. n.* над ким (чим), — собі з кого́ (чого́) über jmdn (etw.) spotten, sich lustig machen; s. Кпи́ти.

Ке́пский, *a.* schlecht, schofel.

Ке́пство, *n.* s. Кпи́ни *Мх.*; 2) Hundsfötterei, Schofelei, *f.* schofles, albernes Zeug *Н.* 57.

Кептю́га, *f. aug.* s.? Кеп *М+Б* 83.

Кепу́та, *f.* *N.* e. Berges. [кератовий.

Ке́рат, *m.* Kehrrad, *n.* Göpel, *m. adj.*

Керва́, керви́нка, (*В.*) *f.* s. Кров; керва́вий, керви́стий & s. Крова́вий &.

Ке́рвань, *f.* Weiderich, *m.* Blutkraut, *n.* (Lythrum salicaria). [dix cerefolium).

Керве́ль, *f.* Kerbelkraut, *n.* Scan-

Ке́рдаль, *m.* s. Кнур.

Керде́ль, (*d.* керде́лець); *m.* s. Кирд, кирді́ль etc. [*Ч.* IV. 565.

Ке́рев, *praep.* s. Че́рез *Ог.* 75. 181.

Керекорі́ти, *v. n.* kollern; girren; quaken: (*Ф.*).

Кере́я, *f.* s. Кире́я.

Кери́не, кери́нити etc. s. Кири́не.

Ке́рма, *f.* Ruder, Steuerruder, *n.*

Керма́нич, керма́ч, *m.* Ruderer, Steuermann, *m.*

Ке́рмек, *m.* Statice gmelini u. tatarica.

Керме́нь, *m.* *Пс.* s. Че́рвець Potentilla argentea.

Ке́рмеш, *m.* Kirchmesse, Kirmess, *f.*

Кермі́вка, *f.* Steuerfeder, *f. gew. pl.* *Пол.* [lenken s. Керува́ти.

Кермува́ти, *v. n.* чим etw. steuern,

Керни́ця, etc. s. Кирни́ця.

Керо́ва, *f.* *Mi* II. 49. керо́ване, *n.* *n.* Lenkung, *f.*

Ке́рон, *m.* Unternehmer, Leiter, *m.*

Кероси́н, *m.* Naphta, Erdöl, *n.* Erdwachs, *m. adj.* кеpосино́вий *Не.*

Ке́рпець, -пця.*m.* Bast, Holzschuh, *m.*

Керта́ти, *v. n.* кіньми s. Керува́ти.

Керти́на, керти́ця, *f.* Maulwurf, *m.* (Talpa); 2) *N.* e. Berges.

Керти́чина, *f.* кертови́не, *n. coll.* Maulwurfhügel, *m.* [II. 108.

Керува́ль, *m.* Lenker, *n.* *Пс.* *Mi.*

Керува́ти, *v. n.* ким, чим lenken, leiten, regieren. [joch, *n.*

Керцу́н, *m.* Mittelstück im Ochsen-

Кесе́т, *m.* кесети́на, *f.* Säckel, Beutel, *m.* Cassette, *f.*

Ке́скати, s. Таска́ти.

Кестеме́н, *m. ungr.* Hochzeittuch, *n*

Ке́те, s. Ке.

Ке́тяг, (*d.* ке́тяжок), *m.* *M.* I. 156 Traube, *f.*; 2) Stumpf, *m.* *Cm.*

Ке́фаль, *f.* Art Fisch, s. Лоба́н.

Ке́ца, *f.* Kotze, *f.* zottige Wollendekke, *Ос.* (61) I. 223.

Ке́ша, кешу́ля, *f.* s. Коси́ба.

Ке́шель, *m.* кешели́стий, *a.* s. Кра-

Кеше́ня, s. Кише́ня. [си́стий.

I. Ки́ба, *f.* Kiebitz, *m.* s. Ча́йка.

II. Ки́ба, *f.* Ungethüm, Ungeheuer, *n.*

Киба́лка, (*d.* -а́лочка), киба́вка, *f.* Kopfreif, Art weibl. Kopfputz (гиба́вка, гиба́ти, бга́ти).

Киба́та, *f.* s. Нави́чка.

Ки́бель, -бля, *m.* Kübel, *m.*

Кибе́ць, (*d.* ки́бчик.) s. Ковбе́ць.

Кив, *g.* ки́ва, *m.* *Н.* 75 das Locken, Drohen, Deuten mit dem Finger; 2) das Nicken, Schutteln (des Kopfes) *К. М.*

Ки́вати, ки́внути, *v. n.* wackeln, nicken, schütteln, winken: пальцем, drohen s. Наки́вати; 2) *v. a.* rühren; — ся sich, —.

Ки́вень, -вня, *m.* s. Се́рпень.

Ки́вер, *m.* hohe Mütze, Czako, *n.*

Кивýха, *f.* die zuwinkt, Kokette, *f.* *Кв.* 262.

Кигú, *int.* vom Geschrei des Kiebitz.

Кигúк, *m.* *M.* III. 117 кигúкане, *n.* das Geschrei des Kiebitz.

Кигúкати, кúгати, *Пie. v. n.* vom winselnden Geschrei des Kiebitz s. Скиглíти; 2) herumlaufen *Kol.* I. 202.

Кигúтка, кигúця, кикигúця, кикигúчка, кигúчка, *f.* Kiebitz, *m.* s. Чáйка. [Калúтка.

Кигл́енечка, *f.* Ч. III. 457 s.

Кúготь, *m.* s. Кóготь.

Кúдальник, (-альщик), *m.* Arbeiter der Garben, Heu etc. auf den Schober zuwirft.

Кúдати, кúнути, *v.a.* werfen, schleudern; — плями Flecken werfen; — ся камінем Steine werfen (von Gassenbuben); * *b*) sich woran machen, sich ungehalten, ungeberdig benehmen; *c*) aufkommen, hie u. da zum Vorschein kommen (*B.*) *Пом.* III. 29.

Кúдик, *m.* kleiner Mensch; Aschenbrödel, *n.* (*B.*).

Кúдра, *f.* Bastsohle, *f.*

Кúдрев, *m.* *Ф.* s. Кедрúна. [47).

Кúзлик, *m.* Art Blume *Кн.* (*Пр.*VIII.

Кизя́к, *m.* trockenes od. gefrorenes Viehkoth, mist, *m.*

I. Кий, *pron.* s. Якúй *Гл. б.* 69. кий біс! was Teufel! +*M.* *Ог.* 91.

II. Кий, *gen.* кúя, (*d.* кийóк, -ийкá), *m.* Stock, Prügel, *m.* киéнний grosser St. *pl.* Stockschläge, *pl.*

Кийовúй, *a.* *K.* Prügel-. [Kijewer-.

Кúїв, *m.* St. Kijew; *adj.* кúївский

Кúка, *f. m.* in d. Kinderspr. Fleisch, *n.* *Пом.* III. 31.

Кикитúня, *f.* Kokette, *f.*

Кúкіть, кúкоть, -ктя, *m.* (*d.* кúктик), *m.* verkümmerter Finger, Ellenbogen etc.; Rudiment, *B.* Stummel, Stumpf, *m.*; 2) Daumen, *m.* *Пом.* III. 31.

Кúкнути, *v. n.* crepieren.

Киль, *m.* *Py.* Kiel, *n.*

Кúла, *f.* Leistenbruch, Bruch, Leibschaden, *m.* (ruptura) *Пом.* III. 32.

Кúлавий, *a.* кúлавець, -вця, *m.* leistenbrüchig.

Кúлавка *f.* verkümmerte, früh abfallende Zwetschkenfrucht. [лíти.

Килúкати, *v. n.* *M.* I. 78 s. Кви-

Кúлим, (-лїм), *d.* килúмок, -мка, *m.* Teppich, *m.* [-weberin, *f.*

Килúмниця, *f.* Teppichstickerin,

Килúна, *f.* Acilina, (Aquilina); 2) Ч. V. 564 s. Калúна.

Килúця, *f.* s. Хáта.

Килтúна, *f.* s. Долúна.

Кильчúк, кильтýнок, & s. Кéльчик.

Кúлюф, *m.* s. Кéлеп.

Кúля, *f.* s. Хвúля (v. d. Zeit) *Ог.* 79.

Кимáк, *m.* кимачúна, *f.* кимáче, *n. coll.* (*aug.* -чúско,- чúще, *n*) unbrauchbares, krummes Holzstück.

Кимбрúна, s. Цимбрúна.

Кимпúна, *f.* *Пар.* s. Кéмпа.

Кимштувáти когó рóзуму §. jmdn auf die Probe stellen, versuchen.

Киндзерáвий, *a.pol.* s. Кучерúвий.

Кúнди, *pl.* *Ko.* 115 Art warme Schuhe.

Киндибáл, *m.* Art hitziges Getränk; 2) Bergtheer, *m.*

Киндирúця, *f.* s. Тендирúця.

Киндя́к, *m.* Art Baumwollenstoff zum Unterfüttern der Kleider; 2) Band, *n.* s. Скиндя́чка.

Кинíвний, *a.* launig, capriciös.

Кúнути, s. Кúдати; (кинь! *imperat.* rühre!). [2) Ballen, *m.* *ГШ.*

Кúпа, *f.* plumpe Person Ч. VII. 575;

Кипарúс, *m.* Cypresse, *f.* кипарúсний, *a.* *C.* I. 122. Cypressen-; кипарисовáті, *pl.* Capressineae.

Кúпень, -пня, *m.* siedendes Wasser; кипнéм, *adv.* *Щог.* 143 kochend, brodelnd.

Кúпінь, *f.* Siedepunkt, *m.*

Кипíне, *n.* das Sieden.

Кúпіть, кипóк, *m.* s. Кúпяток.

Кипíти, кипенíти, *v. n.* sieden, kochen, wallen.

Киповя́з, *m.* Ballenbinder, *m.* *ГШ.*

Кипрéй, *m.* s. Иван-чáй. [Κύπρις].

Кипрúда, *f.* *Bein.* der Aphrodite

Кúприй, *a.* löcherig, porös; хліб wohlgebacken; -а землá locker.

Кипть, *m.* *Oc.* (61) VI. 42 Russ, Satz, *m.*

Киптáр, (*d.* киптáрик), *m.* kurzes ärmelloses Pelz. [Qualm, *m.* Staubwolke, *f.*

Киптя́ва, *ОП.*; киптя́га, *Б.* *f.* Staub,

Кипятúти, *v.a.* *Ko.* 163 siedendheiss kochen, sieden lassen, auskochen, *Под.*

Кúпяток, -тка, кипя́ч, *K.* *m.* siedendes Wasser.

Кипячка. *f.* Erdöl, Naphta, *n.* [*Кв.* 124.
I. Кир! *int.* vom höhnischen Weisen
II. Кир, *m.* nur im *Nominat.* u. *Vocat.* кйріє in к. елéйсон! Herr, *m.* [κύριος].
III Кир, *m.* кир-китáйка, *f.* *КС.* IV. 501 Art leichtes Tuch; 2) Trauerflor, *n.* *Пiс.* [*n.* Kirgisenkind, *n.*
Кирґіз, *n.* Kirgise, *m* кирґизя́, -я́ти.
Кирд, кирдíль, -éля, *m.* кирдéля, *f.* *Пол.* ein Theil der Schafherde; Rudel, *f.*
Кирдови́к, *m.* Hirt, Hüter eines кирд.
Кирéй, *m.* s. Кири́ло.
Кирéя, *f.* Art vornehmes Oberkleid.
Ки́ржа, *f.* *Ф.* Hirtenstab, *m.*?
Кирзáти, *v. n.* und — ся mühevoll sich fortbringen, m. fortkommen.
Ки́рик, *m.* Cyriacus [Κήρυκος].
Кири́лиця, *f.* Cyrillschrift, *n.* кири́льський, *a.* cyrillisch.
Кири́ло, *m.* Cyrill.
Кири́нє, *n.* etw. Aufgewühltes, Unordnung, Wust; Sudelei, *f.* Schmutz, *m.*; 2) Reichthum, *m.*
Кири́нити, *v. a.* aufwühlen; in Unordnung bringen; beschmutzen; 2) *v. n.* dicht fliessen.
Кири́нний, *a.* schmutzig, sudelhaft.
Кири́нник, *m.* unordentlicher Mensch, Sudler, *m.*; 2) ein Reicher, Geldprotz, *m.*
Кири́нниця, *f.* Sudlerin, *f.*; 2) Spülichtzuber, *m.*
Кири́ня, *f.* *Bein.* der горíвка.
Ки́ркати, ки́ркнути, *v. n.* schrillend schreien, kreischen, scheu aufschreien (v. d. Henne) *He.*
Кирли́г, *m.* s. Ґірли́ґа.
Кирмáк, s. Кимáк.
Ки́рма, кирмáти, etc. s. Кéрма etc.
Кирни́ця, (*d.* -и́чка), *f.* Brunnen, Brunnenquell, *m.*
Кирни́чина *f.* kaltes Quellenwasser.
Кирни́чний. *a.* vom Brunnenquell; 2) *s. a. m.* Nbfl. des Чéремош ч.
Кирни́чник, *m.* Brunnenmoos, *n.* (Fontinalis) *B.*
Кирóмáн, *m.* Statice latifolia.
Ки́рпа, *f.* gewundene Haarflechte; 2) stumpfe Nase; * ки́рпу гну́ти die Nase aufwerfen, rümpfen.
Кирпáвий, кирпáтий, ки́рпий, *КС.* VIII. 351 mit aufgeworfener, gerümpfter Nase.
Ки́рпити ся, *ВБ.* die Nase rümpfen.
Кирпи́ч, *m.* in Ziegelform getrockneter Viehmist zum Brennen gebr.; 2) —. кирпи́чина (*d.* -инка), *f.* Ziegel, *f.* Ziegelstein, *m.*
Кирсáтий, *a.* s. Курнóсий *H.* 164.
Кирти́да, *f.* *Гол.* III. 439.?
Кирчáти, s. Кричáти.
Кисá, *f.* *Ч.* VI. Stricksack; Geldsäckel, -beutel, *m.*
Кисасóнка *f. ungr.* s. Панáнка, *Top.*
Киселя́ця, *f.* кисíль, (*d.* киселéчок; *aug.* кисїли́ще), *m.* Sauersuppe aus Hafer- od. Gerstenmehl erzeugt.
Кисели́чник, *m.* Gefäss worin киселя́ця gährt, *n.*
Ки́сень, -сня, *m* Sauerstoff, *n.* (Oxygenium); кисéнний. *a.* -а сіль, Sauerstoffsalz, *n.* *Пол.* [vom Niederhauen?
Ки́сим, *m.* *H.* 217 (сíким) — головá
Киси́р, *m. coll.* Mutterschafe mit frisch geworfenen Lämmern. [v. Kijew.
Кисїлíвка. *f.* *N.* eines Stadthügels
Ки́ска, *f.* *Ф.* *dim.* s. Ки́са.
Ки́слий, *a.* sauer, gesäuert; 2) * weinerlich. [greinen.
Кисли́ти ся, sauere Miene machen,
Кисли́ця, *f.* sauerer wilder Apfel; * *А-Г.* 157 -цї в пéльку пхáти viel Saueres, viele Drangsale erdulden §.
Кисли́ч, *m.* Sauerdorn, *m.* Berberitze. *f.* (Berberis vulg.); кисличевáті, *pl.* Berberideae. [tergrün (Pyrola secunda).
Кисли́чки, *pl.* einseitsblütiges Win-
Кислоóкий, *a.* mit verschleimten, verklebten Augen.
Кислотá, *f.* (ки́слощі, *pl.*) Säure, *f.*
Кисля́к, *m.* gesäuertes Brod, *H.* 241; 2) Sauermilch, *f.* (*B.*).
Ки́снене, *n.* Gährung, *f.* *B.*
Ки́сник, *m.* *Пол.* s. Зáквас.
Ки́снути, *v. n.* gähren, sauer werden; * weinen, *Пic.*
Кисть, ки́стка, (*d.* ки́сточка *Ф.*), *f.* Pinsel, (*d.* Pinselchen, *n.*) Büschel, *m.*; 2) Traube, *f.* *B.*
Кистéць, -тця, *m.* Pinselschimmel, *m.* (Pennicillum) *Вол.* [pogon).
Кистю́х, *m.* Bartmücke, *f.* (Cerato-
Кит, *m.* Wall, Wallfisch, *m.* (Balaena mysticetus). [Büschel, *m.*; Rispe, *f.*
Кить, ки́та, *f.* Quaste, *f.*; Strauss,
Китаéвий, китайкóвий, китайчáний, *a.* aus китáй, китáйка, *Пот.* II. 20.

Китáецъ, -áйця, *m.* Chinese, *m.* китайчá, -áти, *n.* kleiner Chinese; *adj.* китáйский, chinesisch.

I. Китáй, *m.* китáйка, (*d.* китáвчка), *f.* Taffet, *m.* leichter Seidenzeug.

II. Китáй, в — грáти *Kol.* I. 113?

Китáйка, *f.* s. Китáй I.; 2) knäuelblütige Glockenblume (Campanula glomerata); 3) s. Кить.

Китви, *pl.* Klötze als Unterlagen bei Holzbauten, *pl.* s. Кóти.

Кити, *pl.* *АД.* I. 121 s. Китиця 4).

Китистий, *a.* buschig.

Китити, *v. a.* *Ф.* in китиції winden, binden; 2) segnen.

Китиця, (*d.* китичка), *f.* Blumenstrauss, *m.*; 2) — горóху Garben, *m.* Bündel, *n.* (der Erbse); 3) Quaste, *f.*; 4) *pl.* *АД.* 108 Unterfutter eines Kleides, *n.* *Пом.* II. 19.

Китичний, (-ишний), *a.* *Кух.* mit einer Quaste bei dem Säbel. [(Xenia).

Китичник, *m.* Strausskoralle, *f.*

Китище, *n.* *m.* *aug.* s. Кит.

Китів корм, Wallfischaas, *n.* (Clio borealis) *Вол.*

Китька, *f.* *Ko.* 107 Art Kartenspiel.

Китки, *pl.* Haarflechten oberhalb der Ohren. [*m.* (Alopecurus pratensis).

Китник, *m.*—луговий Fuchschwanz,

Китóвець, вчіи —, *m.* Wallfischlaus, *f.* (Cyamus ceti). [fänger, *m.*

Китолóвець, -вця, *m.* Wallfisch-

Китýшка, *f.* — червóна Erdbeerspinat, *m.* (Blitum virgatum).

Китчáстий, *a.* *Cm.* mit китиції 3) versehen, quastenreich.

Китюх, *m.* Fuchsschwanz, *m.*

Китяг, *m.* s. Кетяг. [II. 304.

Кихавиця, *f.* Keuchhusten, *m.* *Mi.*

Кихкотіти, *v.n.* rieseln; schwellen.

Кихтик, *m.* *dim.* s. Киготь, кóготь *C.* I. 218.

Киць-киць! *int.* Lockruf der Katzen.

Кицинє, *n.* s. Кицá.

Кицирувáти, *v. a.* mit der Katze die Schultern abkratzen. [scholle, *f.*

Кицка, *f.* Rasenstück, *n.*; Lehm-

Кицька, киця, *f.* s. Кітка, *Ч.* V. 193.

Кицá, -áти, кицáтко, *n.* kleiner Topf.

Кицáти, *v. a.* schlagen; betasten (im Blindekuhspiel).

Кичеленок, кичеренок, -нка, *m.* Fingergelenk, *n.* (*Фр.*); 2) verkümmerter Finger, Rudiment, *n.*

Кичера, кичіра, (*d* кичірка), *f.* bewaldete Bergspitze, *Ф.*; Hügelstrich, *m.* *N.* vieler Berge.

Кичерéва, *f.* Nbfl. des Прут.

Кичити ся, sich aufblähen, s. brüsten, *ГШ*; 2) wölfen s. Оценити ся.

Кичка, *f.* Bündel von Stroh od. Schilf zum Dachdecken, *n.*; 2) Art Kreppe aus Flachs; 3) Ring zur Haarfrisur, *m.* *Kol.* I. 38; Kopfputz, *m.*; 4) Erdhügel, *m.* *vgl.* Кицка; 5) Federbusch am Czako, *m.* *Пом.* III. 31. [II. 120.

Кичувáти, *v. a.* s. Корчувáти *P.*

I. Киш! a. кыш! *int.* Scheuchruf.

II. Киш, *m.* Wälzer, *m.* (Corophium).

Кишéнний, *a.* *Пс.* Taschen-.

Кишéня, (*d.* кишéнька), *f.* Tasche, *f.*

Кишіти, *v. n.* (кишý, кишиш, кишáт) wimmeln. *Пом.* III. 31.

Кишка, *f.* Darm, *m.*; 2) Leber-, Blutwurst, *f.*; 3) Art eiserner Haken, Anker am Ende der кодóла *Hc.* (*Пр.* XI. (1) 130. 118.

Кишкати, *v. n.* mit dem Ruf „киш!" verscheuchen, vertreiben, *Hc.* [*Кух.*

Кишкáтий, *a.* gespreizt, aufgeblasen,

Кишкíвка, *f.* Darmsaite, *f.*

Кишкóвий, *a.* Darm; 2) Wurst-.

Кишлó, *n.* *Др. с.* 239 Lagerstätte, *f.* Nest, *n.* [wimmelnd, *Лсвч.*

Кишмá, *adv.* in ungeheuerer Menge

Кишнéць, -ецá, *m.* Coriandrum sativum.

Кишнути, *v. a.* §. stürzen, werfen. *Кн.*

Кийк, киях, *m.* Rohrkolben, *m.* (typha); Mais-, Kukurutzkolben.

Киянь, киянка, *f.* Schlägel, Klöpfel; Böttcherhammer, *m.* [der St. Київ.

Киянин, *pl.* Кияне, *m.* Einwohner

Киянка, *f.* Weib aus Київ; 2) Wallfahrerin nach Київ, *Мак.*

Киянський, *a.* *M.* I. s. Київский.

Кияня. *f.* *Ф.* [*Поез.* (67) 59] Art Spaten?

Киячник, *m.* Psolus, *B.*

Кі, *conj.* s. Хотя.

Кіогáти, *v. a.* etw. schwer aufheben.

Кібéць, s. Кобéць, ковбéць.

Кібзувáти, (*Ф.*) s. Кебзувáти, кімувáти, [Sperlings.

Кíбчик, *m.* *Ч.* III. 58 *Bein.* des

Ківбасá, *f.* s. Ковбасá, *K.*

Ківна́та, *f. Ко.* 130 s. Кімна́та.
Ківо́т, *m.*israel. Bundeslade; 2)s.Кіо́т.
Ківш, (*d.* кі́вшик, ківшо́к), *m.* Trinkgeschirr, *n.* Schöpfkelle, *f.*
Кі́гті, *pl.* Krallen, *pl.* s. Ко́готь.
Кієве́ць, -вця́, Кіїв, *m.N.* e. Berges.
Кіз, *m. Н.* 161 das Innere des frisch abgeschlachteten Viehes.
Кі́зїй. *a.* s. Ко́зїй, ко́зячий, *Ог.* 35.
Кізла́ти, *v. a.* etw. langsam zustande bringen, aufbauen: хатчи́ну etc.
Кізли́, *pl.* s. Козе́л; кізлики́, *pl.* кізли́не, *coll.n.* Dachsparren,*pl.* 2)winkelförmig, sperrig zusammengeschlagene Hölzer zum Festhalten der obersten Strohschichte am Strohdache.
Кізли́ця, *f.* Gazelle, *f. Ф.*
Кізли́чка, *f.* Ziegenhaut, *f.*
Кізля́к, *m.* s. Козля́.
Кі́зя, *f.* linker Nbfl. der Ильця; 2) *N.* e. Berges.
Кізя́к, *m.* s. Кизя́к; 2) *Ку.* s. Бордю́г (aus Ziegenhaut).
Кій, кійо́к, etc. s. Кий etc.
Кійкува́тий, *a.* -е про́со *Ос.* (61) IX. 192 Kolbenhirse, *f.* (Setaria italica).
Кі́йло, *n.* Sumpfspirstaude, *f.* (Spiraea ulmaria); 2) Art Steppengras: Stipa pennata. [*Ог.* 77.
Кіка́ч, *m.* кіка́чка, *f.* s. Тїка́ч etc.
Кіл, *gen.* кола́, *m.* кі́ле, *n. coll.* Pfahl, Pflock, *m.* кіл від кола́ (кіло́к від кілка́), von Haus zu Haus.
Кі́лька, *num.* etliche, einige, mehrere (bis zehn); на — час auf einige Zeit.
Кількадеся́ть, *num.* einige Zehner (bis hundert).
Кількадру́г, в — mit etlichen, einigen Leuten, mit wenigem Gefolge, *У.*
Кількалї́тний, *a.* mehrjährig.
Кількана́йцять, *num.* einige über zehn (bis zwanzig). [*Пар.*
Кількача́стний, *a.* mehrtheilig,
Кі́льки, (-ись) s. Кі́лька.
Кі́лький, *a.* wie gross, wie viel; час wie lange Zeit.
Кі́лькиця, *f. Піс.* s. Кі́льки, кі́лька.
Кі́лькість, -ости, *f. Пол. В.* Menge, Quantität, *f.* Quantum, *n.*
Кі́лько, *adv.* wie viel.
Кількора́кий? *a.* wie vielfach? wie vielfältig? *Оц.* §. 181.
Кількóро, *num.* etliche, einige.

Кількоцьвíтий, *a.* mit mehreren Blüten, *В.*
Кількощíнний, *a.* mehrspaltig.
Кілкува́ти, *v. a.* mit Pflöcken, m. Nägeln beschlagen (чо́боти).
Кільня́, *f.* Fuhrmannssitz, Bock, *m.*
Кіло́к, -лка́, (*d.* кіло́чок) *m.* Pflock, Nagel, *m.* кіло́к від кілка́ s. Кіл від кола́; 2) Wirbel an der Geige, *m.* *кілко́м сидї́ти unbeweglich sitzen, hocken.
Кільце́, *n.* Rädchen, *n.* Ring, Reif, *m.* Scheibe, *f.* [kerig.
Кільцева́тий, *a. Пол.* (з. 33) hök-
Кільча́к, *m.* Keimlappen, *m. В.* s. Прозябе́ць, *vgl.* Коле́ць. [niculatae) *pl.*
Кільча́сті, *pl.* Hornfrüchtige, (Cor-
Кі́льче, *n. coll.* Keime, *pl. В.*
Кі́льчити, *v.a.*keimen lassen; — ся keimen; *b*) von sich begattenden Hunden.
Кіля́, *praep. Ч.* IV. 567 s. Біля, neben.
Кім, *m.* кі́ме, *n. coll.* — снїгу́ Schneeklumpen, *m.*
Кімла́ч, *m.* s. Ятра́к.
Кі́мля, *f.* Art Fischnetz, Zuggarn, *n.*
Кімна́та, *f.* Zimmer, *n.* Wohnstube, *f. dim.* кімна́тка, *f.* Zimmerchen, Stübchen, *n.* [Erdklumpen, *m.* etc.
Кі́мса, *f. Н.* 204 ein Stück Brot;
Кімсола́, *f.* dh Arbeit Erworbenes.
Кімува́ти, *v. n.* (*Ф.*) vermuthen.
Кін, *gen.* кона́, *m.* Ecke, [γῶνος]; 2) Scene, Bühne, *f.*
Кінь, *gen.* коня́, *m.* Pferd, Ross, *n.* кінь-мерене́ць *Н.* 17? коне́м ї́хати, reiten; — пiти́ zu Pferde etw. führen (im Gebirge mit беса́ги).
Кі́нва, *f.* hölzerne Kanne, *Ш.* II. 250. s. Коно́вка. [der Peitsche, *m.*
Кі́ндзер, *m.* Haarzipfel am Ende
Кіндра́т, *m.* Codratus, Konrad.
Кіне́ць, (*d.* кі́нчик), *m.* s. Коне́ць.
Кі́нний, *a.* zu Pferde, mit Pferden fahrend; * hastig, schnell: та не бу́дьте всї кінні, тре́ба бу́ти тро́ха й воло́вому; *adv.* кі́нно.
Кінни́к, *m.* кінни́ця, *f. Гол.* III. 82. (*d.* кінниче́нька *АД.* I. 37) Pferdestall, *m.*; 2) кінни́к, *Пар.*Reiter, Cavallerist,*m.*
Кінни́ця, кінно́та́, *f.* Reiterei, Cavallerie, *f.* [gespann,*n.*?
Кінни́чка, *f. Гол.* III. 3. Pferde-
Кіньски́й, (-цький), *a.* Pferde.
Кінчани́н, *m.* der am Ende des

Dorfes wohnt, (*Фр.*). [spitzig.

Кінчáстий, *a.* am Ende zugespitzt,

Кінчáти, (-áю, -áеш), s. Кінчи́ти; — ся *Зап.* sich zu endigen pflegen, gewöhnlich das Ende nehmen.

Кі́нчик, *m. dim.* Endchen, Spitzchen, Zipfelchen, Läppchen, *n.*

Кінчи́на, *f. Пол.* Extremität, *f.*; 2) —, кінчинé, *n.* Ende, Ableben, *n. Зг.*

Кінчи́ти, *v. a.* endigen, beschliessen; — ся sich endigen, schliessen.

Кіня́чий, *a.* -е зї́ле, Hexenkraut, *n.* (Circaea luteliana).

Кіóт, *m.* Glasschrank mit Heiligenbildern, *m. С.* II. 110.

Кіп, яки́м кіпом ти міг то учини́ти? wie konntest du dich nur unterstehen dieses zu thun? (*Ф.*).

Кіпні́ти, *v. n.* thauen, s. Топні́ти.

Кіпно, *adv.* ist Thauwetter; ist kothig *Gr.* 21.

Кіпсти ся, erschrecken, *Gr.* 21.

Кіпті́ти, (кип-), *v. n.* sich aufwirbeln (vom Staube) *АД.*I.300.s. Копоті́ти.

Кіпцювáне, *n.* das Aufwerfen der Grenzhügel *Pa.* I. 372 s. Копéць.

Кіпші́ти, s. Кипі́ти.

I. **Кір**, *g.* кóру, (кир, *g.* ки́ру), *m.* Masern, *pl.* (morbilli).

II. **Кір**, *g.* кíра, *m. Bein.* des Zigeuners, = Dieb.

Кіре, *n. coll.* s. Корá Rinde *f.* (*B.*).

Кіржáк, *m.* ein Räudiger.

Кіржи́тї́ти, *v. n.* räudig sein.

Кі́рка, *f.* s. Ли́жка, *Ш.* I. 392; 2) до кірóк попу́стити *Ос.* (61) VI. 19. 35?

Кірмáк, *m.* s. Кирома́н; кéрмек, *Пс.*

Кірувáти, s. Курувáти, *Еф.* 19.

Кірх, *m. Ос.*(61) VI.19 s. Корх; кулáк.

Кі́рцї, кірнцї, *pl.* Rinnen im Wasserrad der Mühle, *pl. vgl.* Корня́ти.

Кіс, *g.* косá, *f.* Amsel, *f.* (Turdus merula).

Кісьбá, *f.* Mahd, *f.*

I. **Кі́ска**, *dim.* s. Косá kleine Haarflechte; 2) Leine, *f.* Seil, *n.*

II. **Кі́ска**, *f.* abgenutztes Ueberbleibsel der косá (Sense); verwendet als Messer, bes. als Rasirmesser; Messer aus einer Sensenspitze, *He.*

Кіськáти, *v. a.* s. Пáринувати.

Кіськóм, *adv.* seitwärts, schief, s. Кóсо.

Кісни́к, *m.* кісни́чка, *f.* Band am Ende der Haarflechte, *n. Ш.* I. 265.

Кісни́ця, *f.* Heuwiese, *f.*

Кість, *gen.* кóсти, *f.* Knochen, *m.* Bein, *n. pl.* Gebeine, *pl.*

Кі́стка, *f.* kleiner Knochen; кістка й мáстка (масть) тáка von ganz ähnlichen Wesen; 2) Steinkern, *m.*; 3) Würfel, *m. Пар.*; 4) *gew. pl.* кісткá Knöchel an Füssen, *pl.* [selatus).

Кісткóваний, *a.* gewürfelt (tes-

Кістля́вий, (-лéвий), *a.* knochig, dürrbeinig.

Кістни́й, *a.* Knochen-.

Кістни́ця, *f.* Beinhaus, *n. Пар.*

Кістня́к, *Ст. Шог.* кістя́к, *m.* Beingerippe, Todtengerippe, Skelet, *n.* Knochenmann, *m.* [chelchen, *n.*

Кі́сточка, *f. dim.* s. Кістка, Knö

Кістри́ця, *f.* s. Костри́ця.

Кістяни́й, *a.* beinern, aus Knochen.

Кістяни́стий, *a.* knochig, *Пол.*; knöchern. [*Вол. Б.*

Кістя́нка, *f.* Steinfrucht, *f.* (drupa)

Кістя́р, *m.* Knochensammler, *m.*

Кі́счик, *m. dim.* s. Косáр, *Гол.* III. 76.

Кісь, -я́ти, *n.* Sensenstiel, *m.*

I. **Кіт**, *g.* котá, *m.* кі́тка, (*d.* кі́точка), *f.* Katter, *m.* Katze, *f.*; 2) мóрський Stechroche, *f.* (Trygon pastinaca), *He.*; 3) Schwanzmeise, *f.* (Parus caudatus) wegen des langen Schwanzes, (*B.*).

II. **Кіт**, *g.* кі́ту, *m.* Kitt, *m*

Кіть, -кіть, кіть -кілі́ть, *int.* vom Kollern, Rollen, Wälzen. [stampft, *m.*

Кі́твиця, *f.* Klotz in dem man etw.

Кі́ткати, s. Скоботáти, kitzeln.

Кі́тлик, *m. dim.* s. Котéл.

Кітли́ще, *n.* Gebirgkessel, *m.*

Кітлóва, *f. N.* e. полони́на.

Кі́тля, *f.* Kittel, *m.*

Кітля́р, *m.* Kupferschmied, Kessler, *m.*; кітля́рка (*d.* -рочка). *f.* des Kesslers Gattin; *adj.* кітля́рчин, кітля́рский, des K.

(**Кітни́й**), *a.* nur *fem.* **кітна**, trächtig (v. Schafen, Katzen, Rehen, Hasen &).

Кітувáти, *v. a.* kitten.

Кі-у-віт! *int. W.* Nachahmung der Vogelstimme. [Sohle), *m.*

Кі́флик, *m.* Kranz, Fleck (auf der

Кіц! киц! s. Кіть.

Кі́цька, кіця *f.* s. Кіт, кітка, Kietze, *f.*

Кі́цький, кі́цечкий, *a.* wie gross, wie klein; — час wie lange; кіцько wie viel (wie wenig).

Кічка, f. s. Кичка 1); 2) kurzes an beiden Enden zugespitztes Holzstück zum gleichn. Knabenspiel; 3) rückwärtiger Theil des Wagens, Hinterwagen, m.; Art Fuhrwerk zum Herschleppen grosser Stämme u. Balken.

Кіш, g. коша, m. Korb, m. Korb od. Rumpf über dem Mühlsteine; 2) Feldlager, n. (der Kosaken).

Кішка, f. gr. Katze f.; 2) s. Кишка 3).

Кішкати, v. a. §. sorgsam aufziehen.

Кішни, f. s. Кісьба, косовиця Gr. 21.

Кіяк, s. Кияк; Кіян, Кіянин etc. Левч. s. Киянин etc.

Клад, m. Scheiterhaufen, m. КУ.; 2) s. Кадовб, Пол.; 3) Schatz, m.; 4) Zinnia elegans. [бострий —?

Кладенець, -нця, m. Ко. 208

Кладильце, -льця, n. Legestachel, m.

Кладина, f. Alles, was aufgelegt wird: Brett als Steg (s. Кладка), Stein zum Beschweren des Sauerkrauts im Fass; pl. Balken einer Stampfe; Brett als Unterlage.

Кладільник, m. Гол. III. 17 Kasten-, Stiegensetzer (der Garben) m.

Кладка, f. ein über einen Bach, Wassergraben gelegtes Brett, Steg, m.

Кладня, f. — соли B. Salzlager, Salzflötz, n.; 2) Halbschock der Getreidegarben auf dem Felde aufgelegt, n.

Кладниця, f. V. Sparcasse, f.

Кладовище, (-овиско) кладвище, n. Friedhof, Kirchhof, m.

Кладжа, f. Vorrath, m. Cm.

Клак, m. pl. клаки. s. Клоче.

Клам, m. pol. W. s. Лож; я повів тоє на — (B.) ich habe zum Scherz gelogen.

Кламало, m. Lügner, m.

Кламати, v. a. pol. M. III. 145 lügen; zum Scherz etw. vorlügen (B.). Пот. III. 64.

Клань, W. кланя, f. s. Кладня 2).

Клани́ця, s. Клониця.

Кланцати, v. n. зубами mit den Zähnen klappern.

Кланцатий, a. s. Зубатий.

Кланці, pl. (B.) Wolfszähne, Eckzähne, pl. [82 das Sichverbeugen.

Кланяне, (d. кланяненько), Га. I.

Кланяти ся, sich verbeugen, eine Verbeugung machen; jmdn grüssen: кому, до кого.

Клапана, f. Klappe, f. (am Mieder).

Клапаня, f. Art haubenförmige Pelzmütze mit Ohrenklappen. [Пот. III. 64.

Клапати, v. n. klappern, plappern,

Клапатий, a. klappernd.

Клапач, m. клапачка, f. Plapper, (-in), Plauscher, (-in).

Клапити, s. Квапити. Ог. 80.

Клапкий, a. niederhangend Mi. II. 261.

Клапоть, (d. клаптик), m. клаптиця, f. Stück, n. — соломи eine Handvoll Stroh; Wisch, Fetzen, m.

Клапоухий, a. mit grossen herabhängenden Ohren, klappöhrig.

Клаптавий, клапшивий, a. mit Fetzen, lumpig. [Art Pilz.

Клаптуля, f. s. Клаптавий; 2)

Класти, (кладу, кладеш), v. a. legen, anlegen, setzen; — кого за кого jmdn zu etw. wählen, jmdn als — anstellen; — кого, себе мудрим jmdn, sich für weise ausgeben; — ся sich legen; b) * beschliessen, vorhaben.

Клатні: дбай о клатні землї Шл. (Пр. VIII. 967)?

Клацати, s. Кланцати. [piert.

Клаче, n. Jännerferkel, das bald cre-

Клачити ся, wirr u. zähe werden wie Werrig (клоче), sich verfilzen.

Клебанія, f. §. Pfarrhaus, n.

Клебанка, клебаня, f. s. Клапаня; 2) s. Капелюх.

Клебук, (-ух), m. s. Клубок, Фр.; 2) Klumpen, Ballen, m.; 3) Kopfstück vom Hut, n.

Клевак, m. Пол. Eckzahn, Hauer, m.

Клевелеченька, dim. s. Клеветниця.

Клевер, m. s. Команиця. [rung, f.

Клевета, f. Verleumdung, Läste-

Клеветати, v. n. на кого jmdn verleumden, verlästern. [verlästernd.

Клеветний, a. ЛД. verleumderisch,

Клеветник, m. Verleumder, Lästerer, Ehrenräuber, m. Ф.

Клеветниця, f. Verleumderin, f.

Клеветня, f. (Фр.) s. Дзвінниця.

Клеветуха, f. Bein. eines schimpfenden, zänkischen Weibes Ч. III. 212.

Клевець, -вця, (d. клевчик), m. Hammer, m. [leus).

Клевич, m. Hammermuschel, f. (Mal-

Клевтувати, s. Кельтувати.

Клевтýнок, -ýнку, *m.* Кéльчик, кильтýнок. [Ч. VII. 575.
Клевцýр, *m.* vierschrötiger Mensch
Клéвне, *n.* das Leimen.
Клевнýти, *v. n.* *А-Г.* 162 Backenstreiche geben; schlagen *Кн.*
Клей, *m.* Weissbuche, *f.* s. Граб; 2) s. Клий; клеїк, клеїти, клейкúй, etc. s. Клúїк, клийкúй. [*m.Под.*
Клейковúна, *f.* Kleber, Pflanzenleim,
Клеймúти, клейнúти, *Левч. Др. с.* 214. *v. a.* stempeln; brandmarken.
Клеймó, клейнó, *Левч.*, *n.* Stempel, *m.* Brandmal, *n.* [gnien, *pl.*
Клейнóти, *pl.* Kleinodien, Insi.
Клейóнка, *f. gr. Ко.* 115 Wachstuch, *n.*
Клейтýх, *m.* *Левч.* Pfropf, *m.*
Клек, *m.* s. Клец, клéцок.
Клéкавка, *f.* Schnarrheuschrecke, *f.* (Acridium stridulum). [Schnarren.
Клéкiт, -оту, *m.* Geklapper, *n.* das
Клекотáти, (-тíти), *v. n.* klappern, plappern, schnattern. [*Фр.*
Клемезúти, *v. a.* zusammenleimen,
Клéмпа, *f.* Schlampe, nichtsnutzige Dirne; 2) alte, schlechte Kuh.
Кленъ, клéник, *m.* кленúця, *f.* Döbel, Hasel, *m.* (Leuciscus cephalus).
Клен, кленъ, *m.* кленúця, *f.* spitzblättriger Ahorn, (Acer platanoides).
Кленьбá, *f.* *Пар.* s. Клятьбá das Fluchen; 2) Eidschwur, *m.*
Кленúна, *f.* Ahornbaum, *m.* Ahorngehölz, *n.* *С.* I. 89.
Кленовéць, -вця, *m.* Ahornfalter, *m.* (Limenitis aceris). [Ahornholz.
Кленóвий, *a.* vom Ahornbaum; aus
Кленíвка, *f.* linker Nbfl. der Рúбниця.
Кленцáк, *m.* Kernbeisser, *m.* s. Костогрúз. [bar, *Пол.*
Клепáльний, *a.* hämmerbar, dehn-
Клéпало, *n.* Bret auf welches man ehedem schlug um die Leute zur Kirche zu rufen, *n.*: піп в дзвін а чорт в клéпало; 2) Balzort der Auerhühner, *Gr.* 21.
Клепáня, s. Клапáня.
Клепáти, *v. a.* klopfen; dengeln, hämmern; 2) *на когóсь *К.* jmdn fälschlich beschuldigen, verleumden, anklagen.
Клепáч, *m.* s. Клевéць, Schlägel; 2) *Zungendrescher, Verleumder, *m.* *R* 98; 3) geringe Scheidemünze.

Клепáчка, *f.* Dengelstock, -amboss, *m.* [2) Abramis sapa.
Клепéць, -пця, *m.* *ГШ.* s. Клевéць!
Клéпка, *f.* Brettchen, *n.*; 2) Daube, Fassdaube; * бракýе му однóї клéпки в головí er hat seine fünf Sinne nicht beisammen, es ist bei ihm im Kopfe nicht richtig; 3) Butterwecke, *f.*
Клептáти, клептíти, *v. n.* * viele Male ein u. dasselbe reden.
Клéр, *m.* *P.* s. Клир; клéрик, *m.* Cleriker, *m.* клерикáл, *m.* (-áльний etc.) clerical.
Клесáчка, *f.* Art Schustergeräth.
Клест кривонóс, *m.* Kreuzschnabel, *m.* (Loxia curvirostra).
Клесувáти, *v. a.* Art Schusterarbeit, *vgl.* Клїсувáти.
Клеть, *f.* *Me.* 165 s. Клїть.
Клец, клéцок, -цка, *m.* Klotz, Hackestock, Block, *m.*
Клечáльний, *a.* -а недíля Pfingstsonntag, *m.* Pfingstwoche, *f.* [feste), *n.*
Клечáне, *n.* Maienlaub (am Pfingst-
Клéчаний, (-áнний *Ш.* II. 119), *a.* aus grünem Maienlaub; 2) s. Клечáльний.
Клешá, *f.* (*Фр.*) Spundloch, *n.*
Клéшня, *f.* s. Клїшня: 2) s. Сакéльня.
Клешняк, *m.* Bottknüppel, *m.*
Клещевúна, *f.* Wunderbaum, *m.* Christuspalme, *f.* (Ricinus communis).
Клещишóк, -шкá, *m.* Bücherscorpion, *m.* (Chelifer cancroides) *Пол.*
Клещінéць, -нця, *m.* плямúстий gefleckter Aron, Zehrwurz, *f.* (Arum maculatum); клещінцевáті, *pl.* Aronartige (Aroïdeae).
Клив, *m.* s. Клевáк, *У.*
Клúва, *f.* nackter Gipfel eines Berges; *N.* e. Berges.
Клúгати, *v. n.* mit Mühe im Gang sich erhalten (von e. Mühle etc.).
Клиж, *m.* s. Лíгар.
Клий, *m.* Leim, *m.* [brig.
Клийкúй, клиíстий, *a.* leimig, kle-
Клúйкість, -ости, *f.* Klebrigkeit, *f.*
Клийний, *a.* Leim-.
Клийовáр, *m.* Leimsieder, *m.*
Клийовáрня, *f.* Leimsiederei, *f.*
Клúїк, *m.* Gersten-, Haferschleim, *m.*
Клиїти, *v. a.* leimen, kleben. [*Term.*
Клик, *m.* Ruf, *m.*; 2) Lärm, Tumult, *m.*

Кли́кане, *n.* das Rufen.
Кли́кати, (кли́чу, кли́чеш) кли́кнути, *v. a.* rufen, anrufen; на когóсь sich auf jmdn berufen.
Клика́ч, *m.* Rufer, *m.* *Пар.*
Кликóвщина, *f.* † Art Abgabe. [*m.*
Клику́н, *m.* торговий Marktschreier,
Клим-клим! *int.* vom Geklimper.
Клим, Кли́мко, *m.* Clemens.
Климбáс, *m.* Narr; Trottel, *m.*
Кли́мля, *f.* s. Кімля.
Климяти́н, *m.* *N.* e. Berges.
I. Клин, клинь, клини́на, клинівка, клинчу́к etc. s. Клен, клень etc.
II. Клин, (*d.* кли́нець, клинóк -нкá, кли́нчик), *m.* кли́нє, *n.* *coll.* Keil, *m.* 2) Zwickel im Kleide; keilförmiges Erdstück, k. Figur etc.; 3) Nagel, Pflock, *m.*
Кли́ник, *m.* s. Гóлубель.
Клинковáтий, *Пол.* клиновáтий, *a.* keilförmig.
Клинкувáти, *v. a.* mit keilförmigen Pflöcken beschlagen (die Wände einer hölzernen Hütte). [bein, *n.* *B.*
Клинови́й, *a.* Keil-, -а кість Keil-
Клинту́х, s. Клейту́х *Левч.* [sen.
Клину́ти, *v a.* зу́би aneinander pres-
Клинцювáти, *v. a.* einkeilen.
Клинчáстий, (-áтий), *a.* keilförmig zugespitzt; *pl.* (у́ставки) Art Muster der Leinenstickerei *Kol.* I. 48. 347.
Клир, *m.* Clerus, *m.* Geistlichkeit, *f.*
Кли́рос, *m.* s. Кри́лос; клирошани́н etc. s. Крилошани́н, etc.
Клисáти, (кли́шу, кли́шеш) *v. a.* *П.* 26?; клисáчка, *f.* *Н.* 275 s. Клесáчка?
Клисиярх, *m.* Küster, *m.* [κλησίαρχος].
Клицяти, *v. n.* seine müden Tage schleppen.
Клич, *m.* кли́ча. *f.* *Кл.* Ruf, Aufruf, Schlachtruf, *m.* Parole, Losung, *f.* *M.* III. 20 *КУ.*; клич кли́кати den Ruf erschallen lassen, laut verkünden.
I. Кли́чка, *f.* Zuname, Spitzname, *m.*
II. Кли́чка *f.* *Гол.* I. 90 Brustwarze, *f.*?
Кли́шавий, *a.* клишонóга, *m.* клишонóгий, *a.* *Mi.* II. 398. krummbeinig, säbelbeinig; *vgl.* Клїшня́.
Клїк, *m.* *Ф.* brodelnder Wasserwirbel, Strudel, *m.* *vgl.* Клéкіт.
Клїку́чка, *f.* s. Клокíчка.
Клімка (-ця). *f.* Clementine.
Клін, *g.* клóну, *m.* *Пар.* s. Проклін Fluch, *m.*
Клінне, клїнно, *adv.* mit ehrerbietiger Verbeugung, ergebenst, *Фр.* *Kol.* I. 226.
Клїнти́ти, *v. a.* zusammenbasteln, pfuschern. [*n.*; Wimper, *f.*
Клїпавка, клїпка, *f.* Augenlid,
Клїпати очи́ма, mit den Wimpern nicken, mit den Augen blinken.
Клїсни́ти, *v. a.* s. Клїнти́ти; 2) — ся s. Кисли́ти ся.
Клїсувáти, *v. a.* гли́ну den Thon für den Töpfer kneten.
Клїть, *f.* *Ч.* IV. 353 Kammer, Vorrathskammer; Stube, *f.* 2) s. Клїтка, *Зар.*
Клїтка, (*d.* клїточка), *f.* Käfig, *m.* Bauer, *n.*; 2) Grundcomplex aus 6 десяти́н, *m.* [felt.
Клїтчáстий, *a.* quadrillirt, gewür-
Клїтчáтка, *f.* *Под.* vegetabilischer Zellstoff, Cellulose, *f.* [*Ог.* 47.
Клїч, *m.* *ungr.* *Гол.* III. 4. s. Ключ.
Клїшá, клїшня́, *f.* *H.* 214. 51. Zehe; Schere, *f.* (beim Frosch, Krebs &).
Клїшонóгий, *a* *Ч.* V. 1177 s. Клишонóгий.
Клїщ, *m.* Zecke, *f.* (Ixodes).
Клїщáк, *m.* Ohrwurm, *m.* (Forficula).
Клїщі, (*d.* клїщики) *pl.* Zange, Kneipzange, *f.* [*f.* (Panorpa).
Клїщохвóстка, *f.* Scorpionsfliege,
Кло, *n.* (*Ф.*) Ecke, Kante an einem Gegenstande, *f.* 2) *pl.* кла s. Клóв.
Кльоб, *m.* Bund von 30 повíсем.
Клобу́к, *m.* Kapuze, *f.* (der Mönche) *Ш.* II. 125.]*m.* *Пар.*
Клобукáр, *m.* Filzer, Filzmacher,
Клобучáний, (-бу́чний), *a.* Filz-,
Клобучи́на, *f.* Filz, *m.* [filzig.
Клобу́чити, *v. a.* filzen.
Клобу́чі, *pl.* Filzstiefel, *pl.* *Пар.*
Клóва, кловаки́, кла, *pl.* *B.* Hackenzähne, Eckzähne; Hauer eines Ebers, *pl.*
Клóвий, — зуб Eckzahn, *m.* *Пол.*
Клодни́чка, *f.* *N.* e. Berges.
Клокíчка, — пернáтка, *f.* Pimpernuss, *f.* (Staphylea pinnata).
Клокотíти, *v. n.* *C.* I. 246 kochen u. dabei brodeln.
Кльон, кльóни й прокльóни *M+Б.* 34 alle möglichen Flüche, s. Клін.
Клони́ти, *v. a.* biegen, neigen, niederbeugen; — ся sich neigen; * abzielen.
Клони́ця, *f.* Runge, *f.* Seitenholz,

m. (beim Hinterwagen).

Кльо́пацок, -цка, *m.* Klumpen, *m.*

Кло́піть, s. Кла́поть.

Кло́піт, -оту, *m.* клопо́та, *f.* *Кв.* 374. 378. Kummer, *m.* Sorge, Verdriesslichkeit *f.*; 2) Brettchen oberwärts angeschlagen mit e. Loch für die Handmühlenstange, *n.*

Клопо́вник, *m.* Lepidium ruderale.

Клопітли́вий, (-пот-), *Фр.* клопітни́й, *М.* III. 49. kummervoll, sorgenvoll, voll Mühsal u. Gefahr; 2) geschäftig, emsig, betriebsam, rührig, sorglich, besorgt *М.* II. 131; клопо́тно, *adv.* viel Kummer.

Клопота́ти, (клопо́чу, клопо́чеш) *v. a.* кого́, кому́ го́лову jmdn belästigen, jmdm Ungelegenheiten verursachen; — ся sich viel Mühe machen, besorgt, bekümmert sein; ängstlich geschäftig sein.

Клопотли́вість, -ости, клопотня́, *f.* Mühe, Bemühung, Mühewaltung, Bekümmernis, Sorge, *f.*

Клопоту́ха, *f.* ängstliches, allzugeschäftiges Weib; *Bein.* der Gluckhenne *Кч.* 266.

Клопоу́хий, *a.* s. Клапоу́хий.

Кльоси́во, *n.* Holzstück zum vorläufigen Verbinden einer zerrissenen Kette, *n.*

Кло́че, (-ча), *n.* Auschuss vom gehechelten Hanf od. Flachs, Werg, *n.*

Кльо́чити, *v. n.* glucksen; 2) balzen (*В.*) vom ґо́ту́р.

Кльо́чка, *f.* s. Кво́чка, (*В*).

Клочкова́тий, *Пол.* клочни́стий, *a.* zottig, flockig; verfilzt.

Кло́чний, *a.* aus Werg, wergen, *В.*

Клочо́к, -чка́, *m.* Büschel, *n.* Zotte, Klunker, *f.* *Пар.*

Клуб, *m.* Hüftbein, *n.* Wiederrist, Rist, *m.*; 2) grosser Knäuel.

Клуба́к, *m.* Bandholz quer die Thürpfosten oben verbindend; 2) s. Клубо́к *Фр.*

Клуба́ня, *f.* *Т.* s. Калаба́ня.

Клу́бе, (-бя), *n.* (*coll.*) s. — шовко́бе in Märchen: als Ariadnefaden *Ф.* (*Пр.* X. 194).

Клубени́ти ся, *В.* клуби́ти ся knäuelförmig sich wälzen, sich wirbeln; sich knäueln.

Клуби́ця, *f.* Hüftbein, *n.* [meris).

Клубі́вка. *f.* Schalenmuschel, *f.* (Glo

Клубкова́тий, *a.* knäuelförmig.

Клубника́, *pl. gr.* *Под.* s. Полуни́ці.

Клубова́ти ся, *Вах.* клубота́ти, *v. n.* sich knäueln, in Knäueln wallen.

Клубови́тка, *f.* Rollassel, *f.* (Glomeris pustulata) *Вол.*

Клубо́к, -бка́, (*d.* клубо́чок -чка) *m.* Knäuel, Knaul, *m.*

Клудо́чок, *m.* *Ч.* V. 761?

Клума́к, *m.* *Ч.* II. 506 s. Тлума́к.

Клу́нок, -нка, (*d.* клуно́чок), *m.* Ränzel, Felleisen, Bündel, *n.* Mantelsack, *m.*

Клу́ня, (*d.* клу́нька), *f.* Scheune, Scheuer, *f.* *Пом.* III. 90.

Клусува́ти, клу́сом ї́хати, *v. n.* im Trab gehen (v. Pferde); — reiten.

Клу́шня, *f.* *Пic.* s. Лю́шня, лу́шня.

Клюб, *m.* Club, *m.* *adj.* клю́бовий.

Клю́ба, *f.* Kloben, Schraubstock, *m.* Klemme, Zwinge, *f*; *pl.* Marterwerkzeuge, *pl.*; 2) Holzstamm mit der krummen Wurzel ausgegraben zum Zimmern der ґаля́ри. [2) * sich sträuben (*В.*).

Клюба́чити ся, sich stark winden;

Клю́бка, *f.* Werkstück der Böttcher beim Einsetzen der Dauben in den Reif, *m.*

Клюв, *m.* Schnabel, *m.* *Пол.*

Клюва́ка, *f.* knorriger Stock.

Клюва́ти, *v. a.* picken, hacken; anbeissen; 2) vom Ansetzen der Eier dh die Schmeissfliege. [cholophus).

Клювопу́ч, *m.* Ziermilbe, *f.* (Rhyn-

Клюворо́жок, -жка, *m.* Nashornvogel, *m.* (Euceros rhinoceros).

Клюга́, *f.* Spitze (der Schuh) einer Pike, Lanzenspitze, *f.*

Клюгі́вка, *f.* Trachea, *В.*

Клюдерево, *m.* Specht, *m.* (Picus).

Клюк, *m.* клюкова́ кість, Hakenbein, *n.* *В.*; 2) Birkenstecher (Rüsselkäfer), *m.* (Rhynchites).

Клю́ка, *f.* Haken, *m.* Krücke, *f.*

Клюка́ня, *m. f.* клюконо́сий, *a.* mit hakenförmig gebogener Nase.

Клю́кати, клю́кнути, *v. a.* s. Клюва́ти *Левч.*; 2) *v. n.* vom Rieseln u. Schlagen der Adern *Н.* 158; 3) einen Schluck machen u. sich berauschen *Кч.* 65.

Клю́ква, *f.* Moosbeere, *f.*; 2) *pl.* s. Ключи́не. [боток, *Пол.*

Клю́н, *d.* клю́нок, *m.* s. Клюв, хо́-

Клю́нути, s. Клюва́ти.

Клю́ня, *f.* s. Клу́ня, шо́па.

Клюпа́к, *m.* s. Ручи́ця (beim Wagen).

Клю́пати, *v. n.* klopfen; picken (B.).
Клюса́к, *m. m.* Glätter, *m.* Glättholz, *n.*; 2) s. Клюца́к.
Клюсде́рево, s. Клюйде́рево.
Клю́ска, *f* Klösse. *f.*; 2) *N.* e. Berges.
Клюсува́ти, *v. a.* mit dem клюса́к glätten *vgl.?* Клесува́ти.
Клюца́к, *m.* Kneif, *m.*
Ключ, *m.* Schlüssel, *m.*; 2) Werkstück im Webstuhl, *n.*; hakige Brunnenstange; 3) Gelenk, *n.* (*B.*); 4) Stimmhammer, *m.*; 5) — грани́чний Ostergrenzentafel, *f.* (in d. Kalenderrechnung); zusammengehörige Landgüter, Gütercomplex; 6) Springbrunnen, *m.* Quelle, *f. Ko.* 6.; 7) * Schluss, *m.* (ratiocinium, syllogismus) *Ил.* [fen, *m. IГ.*
Клю́ча, *f.* Schar, *f.* (v. Vögeln), Hau-
Ключа́р, *m.* s. Клю́чник 1). *ГШ.*
Клю́чень, по́град — *m.* Waldrebe, *f.* (Clematis vitalba). [wurzel.
Клю́чзі́ль, *m. Ф.* fabelhafte Spring-
Клю́чик, *m* kleiner Schlüssel, Schlüsselchen, *n.*; 2) *pl.* Schlüsselblume, *f* (Primula).
Ключи́на, *f.* Schlosshaken, *m.* obengekrümmte Holzstange, Schlüsselstange am Dache zum Festhalten der Bedekkung bei Schobern &. *Me.* 24. *K.* I. 219.
Ключи́не, *n. Фр.* Gefüge; Dachwerk, *n.* (до́мів). [treffen.
Клю́чити ся, sich ereignen, sich
Ключи́ця, *f.* Schlüsselbein, *n.* (clavicula).
Ключі́вка, *f.* Nbfl. des Прут.
Ключівни́к, *m.* Sticta pulmonacea.
Клю́чка, *f.* Haken, *m.* Schlinge. *f.* Klinkhaken, Schlosshaken, *m.*; 2) Schlingfalle, *f.* Kunstgriff, Kniff, *m.* клю́чки собі́ шука́ти * einen Vorwand suchen, anzubinden trachten.
Ключкува́ти. *v. n.* schlingend laufen um irre zu führen, (за́яць); Ausflüchte machen; 2) в ким s. Клю́чки собі́ шука́ти. [selbeinarterie, *f.*
Ключни́й, *a.* -а́ арте́рия Schlüs-
Клю́чник, (-юшн-), *m.* Schliesser, dem die Schlüssel anvertraut sind, Schlüsselbewahrer; Aufseher, *m. АД.* I. 224; Beschliesser (eines Hauses) Güterverwalter, Wirtschaftsinspector, *m. C.* II. 27; 2) Kratzdistel, *f.* (Cirsium oleraceum).
Клю́чниця, (*d.* ключниче́нька), *f.* Beschliesserin, Haushälterin, Ausgeberin, *f.* 2) s. Сивора́кша.
Ключови́й, *a. Пу.* Schliess-, Schluss-; -е́ зі́ле s. Клю́чзі́ль.
Ключоле́ти, *pl. Bein.* der жура́влики *Мл.* die in Form eines offenen Dreieckes (ключ) ziehen.
Кля́вдий, Кля́вдик, *m.* Claudius; Кля́вдия, Кля́вдзя, *f.* Claudia.
Кля́вза, *f.* Klause, *f.*
Кля́віш, *m.* Clavis, *m.* Taste, *f*; клявату́ра, *f.* Claviatur, *f.*
Кляґ, кля́ґати etc. s. Ґлеґ etc.
Кля́йстер, -стру, *m.* Kleister, *m.*
Кляйструва́ти, *v. a.* kleistern.
Кляк, *m.* (грани́чний), *K. Левч.* клякове́ де́рево Grenzbaum, Grenzpfahl, *m.* Grenzzeichen auf dem Baume, *n.*
Кля́кане, *n.* das Knien.
Кляка́ти, кля́кнути. *v. n.* öfters auf die Knie fallen, niederknien.
Кля́мка, *f.* Klinkhaken. *m.* Sperrklinke bei dem Triebrad (im Webstuhl), *f.*
Кля́мпа, *f.* s. Кле́мпа. [Spange, *f.*
Кля́мра, (*d* кляме́рка), *f.* Klammer,
Клямрува́ти, *v. a.* zusammenklammern. [у́шна Ohrmuschel, *f.*
Кля́па, *f.* Klappe, *f.* Lappen, *m.*; —
Кляпа́ч, *m.* s. Чепі́ль.
Кляпе́ць, -пця́, *m.* s. Клепе́ць.
Кляпи́на, *f.* s. Кля́мпа, кле́мпа.
Кля́рнет, *m.* Clarinette, *f.*
Кля́са, *f.* Classe, *f.*
Кля́сик, *m.* Classiker; клясифікува́ти, *v. a.* classificieren; клясифіка́ция, *f.* Classification, *f.* кляси́чний, *a.* classisch; кляси́чність, -ости, *f.* Classicität, *f.* [zen *A-Г.* 166.
Кля́снути, *v. n.* klatschen; schnal-
Клясо́вий, *v.* Classen-.
Клясо́вість, -ости, *f. Нае.* Classensystem, *n.*
Кля́сти, (клену́, клене́ш) *v. a.* fluchen, verwünschen; — ся schwören.
Клятьба́, кля́тва, *f.* Schwur, Eid; Fluch; Bannfluch, *m.*
Кля́тий, *a.* verflucht, verwünscht.
Кляч, *m. Не.* (*Пр.* XI. (1) 120) Pflock beim Netz, *m.*, s. Клешня́к.
Кля́ча, кляч, *f.* Stute, *f.*
Кляча́ти, *v. a.* knicken, brechen: коми́ш *Ос.* (62) II. 65; 2) (кляччу́, кляча́ш) *v. n.* knien.

Клячи́ти, *v. a.* die Grenze mit einem кляк bezeichnen, bestimmen, *Левч.*

Клячи́ха, *f. N.* e. Berges.

Клячни́ця, *f.* Knieschemel, *m. Фр.*

Кля́штор, *m.* Kloster, *n.*; кляшто́рний, *a.* klösterlich.

Кмен, *m.* s. Кмин.

Кметь, кміть, кме́тиця, *П. п.* 83, *m.* кме́тство, *n. coll.* Freibauer; reicher, angesehener Bauer, Grosshüfner, *m.*

Кмети́ня, кме́ти́ця *Гол.* III. 84. *У.* кме́тя *f. Mi.* II. 80 Weib eines кметь, reiche Bäuerin. [*Ам.* 515.

Кметови́н, *m.* Sohn des кметь,

Кме́тский, *a.* des кметь *Гол.* III.77.

Кмеча́ти, *v. n. Гол.* III. 56.?

Кмин, *m.* Kümmel, *m.* (Carum carvi); *adj.* кмино́вий.

Кмини́ти, *v. a.* kümmeln, *Пар.*

Кмині́вка, *f.* Kümmelbrantwein, *m.*

Кміт, *m.* — бра́ти на к.б. wahrnehmen, begreifen, sich einen Begriff bilden; ма́ти щось на кміту́ etw. im Sinne, im Auge haben.

Кмітли́вий, *a.* scharfsinnig. [*Пол.*

Кмітли́вість, -ости *f.* Scharfsinn, *m.*

Кмітува́ти, кміти́ти, *v. a.* etw. begreifen; überlegen, worüber nachdenken, sinnen. [19 : клюга?

Кмо́га, *f. Не.* („*Пр.*" II. 437)? *Н.*

Кнеги́ня, (-и́нька), & s. Княги́ня; 2) кнеги́ньки, *pl.* Art der Leinenstikkerei (у́ставки).

Кни́га, *f.* (grosses) Buch, *n.*; 2) *pl.* Buchmagen, Blättermagen, Psalter, *m. Пол.*

Книга́р, *m.* Buchhändler, *m. adj.* книга́рский.

Книга́рня; (книго́вня, книго́вниця *f.* Buchhandlung, *f.*; Büchersaal, *m. Пар.*

Книгови́й, *a.* Buch-, bücherlich, *Term.*

Книго́вник, *m.* Bibliothekar, *m. Пар.*

Книгово́дець, -дця, *m.* Buchführer, Buchhalter, *m. Пар.*

Книгово́дство, *n. ГШ.* Buchführung, Buchhalterei, *f.* [lung, *f.*

Книгозбі́р, -бру, *m.* Büchersamm-

Книголю́б, *m. ГШ.* Bücherfreund, *m.*

Книгопи́сець, -сця, *m.* Bücherschreiber, *m.*

Книгопле́т, *m.* Buchbinder, *m. Пар.*

Книгори́й, *m.* *Bücherwurm, *m. ГШ.*

Книготиска́рня, *f.* Buchdruckerpresse, *f. Пол.*

Книгохра́нка, книжка́льня, *f.* Bibliothek, *f.*

Кни́жка, (*d.* кни́жочка, книжчи́на, *f.* книжча́, -а́ти, *n.*) Buch, *n.*; *dim.* Büchlein, Büchelchen, Büchel, *n.*

Книжко́вий, кни́жний, *a.* Bücher-; büchergelehrt, *K.*

Кни́жник, *m.* Büchergelehrte, Schrift-, Stubengelehrte *m.*; 2) Buchbinder, *m.*

Книжни́цкий, *a. Ф.* s. Кня́жеский, (*Поез.* 1862. 35). [*m.* Büchergelahrtheit, *f.*

Книжни́цтво, *n.* Bücherwust, -kram,

Книш, *m.* gefüllter Kloss, Brot mit Fett u. sonstigem Füllsel zusammengebacken. [nenstickerei.

Книше́ві, *pl.* Art Muster der Lei-

Кнува́ти, *v. a.* schmieden, etw. im Schilde führen, anzetteln.

Кно́ров, кнур, (*d.* кну́рик), *m.* Eber von zahmen Schweinen; *adj.* кну́рячий eines Ebers. [Ebers, *n. Левч.*

Кнуровина́, *f.* Fleisch des wilden

Кнут, *m.* Knute, Peitsche, *f.*

Кнутова́тций, *a. T.* Knuten-. [lus.

Кнутови́к, *m.* Gobius batrachocepha-

Кнутови́ще, *n.* Knutenstiel, *m.*

Кнутува́ти, *v. a.* mit der Knute schlagen knuten. [sitzen, picheln.

Кнюпі́ти, *v. n.* ко́ло чого́ über etw.

Княги́ня, (*d.* княги́нька, княже́нка *АД.* I. 45), *f.* Fürstin, Gattin des князь; Gattin eines Gemeindevorstandes; 2) Braut, *f.*; жінка княги́нка а хи́жа не мете́на *Luts.* 164 von e. putzsüchtigen u. arbeitsscheuen Weibe; *adj.* княги́нин. [-а́ти, *n.* s. Князь 1).

Княгня́, -я́ти, *АД.* I. 36. княжа́,

Кня́ж-двір, -бра, *m.* Fürstenhof, *m.*

Княже́вич, *m.* Fürstensohn, Prinz, *m.*

Кня́жене, *n.* Regierung eines Fürsten, *f.*

Кня́жеский, жня́жецький, кня́зький, *K.* кня́зївский, кня́жий, *a.* des Fürsten, dem F. gehörig, fürstlich; сини́ця кня́зька Parus cyanus, *Пол.*

Кня́жество, кня́зтво, *n.* fürstliche Würde; Fürstenthum, *n.*

Княжи́ти, князюва́ти. *v. n.* ein Fürstenthum beherrschen, als Fürst regieren.

Кня́жна, княз́івна, *f.* Fürstentochter, Prinzessin, *f. adj.* кня́жнин.

Княж-ялиця, *f.* „gebannte" Tanne, *Ф.*

Князь, (*d.* князьо́к) *m.* Fürst;

2)Gemeindevorstand; 3)Bräutigam,*m.adj.* князів,-ева,-ево. [stenherrschaft,*n.Фр.*
Князівщина, *f.* System der Für-
Князьобій, -бя, *m.* Fürstenmörder, *m. КУ.* [Fürsten.
Князювання, *n.* das Herrschen des
Княнейка, *f. Гол.* I. 90?
Ко, *praep.* s. К, ку.
-ко, untrennbare Partikel zum Imperativ angehängt: дайко, підико, *Wgr.*
Коб, *conj.* s. Кобй. [XV.*Ог.*165.
Коба, (*d.* кобка), *f.* +*M.* Kapuze, *f.*
Кобаниста, *f. a. s. N.* e. Berges.
Кобара, *f. N.* e. Berges.
Кобель, кобылик, *m.* s. Ковблик.
Кобельник, *m.* Teichbinse, *f.* (Scirpus lacustris) *Вол.*
Кобеля, *f.* Kober, *m.* Lüschke, *f.* länglicher Handkorb aus Binse geflochten.
Кобень, кобеняк, *m.* Oberkleid mit Kapuze, *n. vgl.* Коба.
Кобенити, *v. a. Ко.* 73. 167 schimpfen; 2) *v. n.* Grimassen machen, *Піс.*
Кобер, *Левч.* коберець, -рця, *m. Нав.* (*Пр.* III. 328), s. Ковер.
Кобець, -бця, *m.* rothfüssiger Falke (Falco vespertinus).
Кобза, *f.* leier- od. lautenartiges Tonwerkzeug, s. Бандура 1). *Зап.* I. 315. 344; 2) Art Geräth zum Fischfang, *Ос.* (61) V. 52.
Кобзар, (*d.* -аришка), *m.* Lautenschläger, Leierspieler; nationaler Dichter u. Sänger.
Кобзарювання, *n.* der Stand, Beruf eines кобзар; nationales Dichten, *K.*
Кобзарювати, *v. n.* кобзар sein.
Кобзати, *v.a.* wühlen, rühren, *Pa.*I.372.
Кобзина, *f. Ф.* s. Кобза.
Кобй, *conj.* auf dass; mit d. *Infinitiv.* möchte, möge s. Щобй; 2) wenn, wann: кобй знате що в кума пите, тобй и діти забрав wenn man wissen möchte, dass —; коби-йно, warum nicht gar, mit nichten, nicht im geringsten; 3) gleichwie; *Ог.* 165.210. 212.
Кобила, кобилиця, *P.* I. 87, *f.* Stute, *f.*; 2) Bank od. Gerüst worauf man die Sträflinge prügelte *Ш.* I. 330; *Zuchthaus, *n.*; 3) ein Fehler (Knoten) beim Aufzug des Gespinstes; 4) *als Schimpfwort: ein Weibstück.
Кобилина, *f. R.* 95 Stuten-, Pferdefleisch, *n.*; 2) s. Кобильниця.
I. Кобилиця, (*d.* кобилечка), *f.* Grashüpfer, *m.* Heupferd, *n.* (Tettix); 2) Nbfl. des Прут.
II. Кобилиця, *f.* statt: Кобибилиця, *ІГ.* Fabel, Utopie, *f.*
Кобилка, *f. dim.* kleine, junge Stute; 2) Schaumzirpe, *f.* (Aphrophora) *B.*; 3) *pl.* кобилки, коники Art Schlingen beim Webstuhl; 4) Oehse, Schlinge, *f.* (bei dem Heftel); 5) Steg, *m.* bei der Geige & u. bei d. кобза.
Кобильник, *m.* Ackerschafthalm, *m.* (Equisetum arv.); 2) Pferdeliebhaber, *m. Піс.*
Кобильниця, *f.* Werkbank eines Wagners, *f.* Radstock; Schneidebock, *m.*
Кобильоха, *f.* Eierpflaume, *f.*; 2) grosse Stangen-Vietsbohne.
Кобиляк, *m.* Rosskäfer, *m.*
Кобилячий, *n.* Stuten-.
Кобиця, *f.* s. Ковбиця.
Кобівка, кобільчина, *f.* кобівча, -ати, *n. dim.* Кобеля.
Кобіта, *f. pol.* s. Невіста, жона.
Кобка, *f.* s. Коба, відлога. [dekuh.
Кобле, кобле! *int.* bei d. Spiele Blin-
Кобблик, *m.* s. Ковблик.
Кобблиця, *f.* bogenförmige Krümmung, Bogen, *m.*; 2) bogenförmig ausgeschnittenes Bankbein, *vgl.* Каблук.
Коббша, *f.* runde Reuse. [buteo).
Коббуз, *m.* Baumfalke, *m.* (Falco sub-
Кобуля, *f.* Meerschweinchen, *n.* (Cavia cobaya). [lenhalfter, *f.*
Кобур, кубур, *m. C.* II. 165 Pisto-
Коббчик, *m* s. Кобець.
Ков, *gen.*кла,*m.*s.Кло 2)клова,клевак.
Коваль, (*aug.* ковалиско, *d.* ковальчик), *m.* Schmied, *m.*; 2) Schnellkäfer, *m.* (Elater); ковальчик, Baumläufer, *m.* (Certhia familiaris); 3) der Alles angestrengt auswendig lernt, Büffler, *m. adj.* ковалевий, ковалів, -ева, -еве.
Ковалик, *m.* безкрилий, ungeflügelte Baumwanze (Pyrrhocoris apterus).
Ковалин, коваленко, *m.* Sohn des коваль, *m. Аль.* 515; коваленя, -яти, *n.* Kind eines коваль.
Ковалиха, *f.* Gattin des коваль, Schmiedin, *f.*; ковалівна, *f.* Tochter des Schmiedes, *f.* [schmiedbar.
Ковальний, *a.* hämmerbar, *Пол.*,

Ковальня, *f.* s. Кузня, *Лев.*
Ковало, (*d.* ковальце), *n.* Amboss, *m.*
Ковальский, *a.* des Schmiedes, Schmiede-. [*n.*
Ковальство, *n.* Schmiedehandwerk,
Ковальствувати, ковалювати, *v. n.* Schmiedehandwerk betreiben, Schmied sein.
Ковальчук, *m.* Schmiedeknecht, *m.*; 2) Hausrothschwänzchen, *n.* (Lusciola tithys). {Erz, *n.*
Ковань, *f.* Hufbeschlag, *m.* *Cm.*; 2)
Кованець, -нця, *m.* *Зг.* beschlagener Wagen.
Кований, *ptc.* geschmiedet, gehämmert; — віз mit Eisen beschlagener Wagen; — кінь mit Hufeisen; — a дорога Eisenbahn, *f.* *Ш.* II. 42; 2) кований gefleckt *Oc.* (61) I. 279.
Кованка, *f.* künstelnd neu geschmiedetes Wort, *Бор.* [hinterlistig.
Коварний, *a.* *ГШ.* ränkesüchtig,
Коварство, *n.* *ГШ.* Ränkesucht, Hinterlist, *f.*
Ковати, кути, (кую, куєш), *v. a.* schmieden, hämmern; prägen; — коня etc. ein Pferd beschlagen; 2) * речі недобрії *Ш.* I. 28 böse Nachrede führen, Anschläge, falsche Beschuldigungen schmieden; 3) *büffeln, s. Коваль; 4) vom Rufen, Schreien des Kuckucks: kucken.
Ковацувати, *v. a.* zerdrücken, *Gr.* 22.
Ковач, *m.* s. Коваль (*B.*).
Ковачик, *m.* Lappen, mit dem man dem Kinde den Bauch umbindet, *m.*
Ковбан, *m.* s. Ковбиця 1); kurzer, dicker Klotz statt eines Schemels.
Ковбаня, (*aug.* ковбанюга), *f.* jähe Tiefe im Wasser; 2) s. Калабаня.
Ковбаса, *f.* (*d.* -аска Wurst, *f.*; *d.* ковбаски *pl.* Würstel, *pl.* [macher, *m.*
Ковбасник, ковбасяник, *m.* Wurst-
Ковбасниця, ковбасянка, *f.* Wurstdarm, *m.* [*f. a. s. N.* e. Berges.
Ковбасовий, *a.* Wurst; Ковбасова,
Ковбатка, *f.* grosses Fleischstück, *Пic.*
Ковбик, *m.* Schmerhaut, *f.* (des Schweines) *Лев.*; *Кн.* *Пр.* XI. (2) 104?
Ковбиця, *f.* Klotz, Block zum Holzhacken, *m.*; 2) aus Lehm aufgetragene Bankstütze; 3) Aschennische beim Ofen, *f.*
Ковбір, -ора, *m.* bewachsener Sumpf.
Ковблик, **ковбель**, (-ень), *m.* Gründling, Gressling, *m.* (Gobio fluviatilis). [Holzstamm, *m.* -stück, *n.* *Ф.*
Ковбок, (-бка), ковбон, *m.* Klotz,
Ковбота, *f.* ковбур, *m.* s. Ковбаня 1)., бакай. [Ковбець.
Ковбчик, *m.* *dim* s. Ковбок; 2) s.
Ковганка, *f.* Asch, *m.* s. Зільниця, *Пic.* Ч. II. 489. [rung, *f.*
Ковди, *ungr.* *Др. с.* 403 Wande-
Ковдуш, *m.* *ungr.* *Др. с.* 403 (armer) Reisender.
Ковдобина, s. Колодобина, *Лев.*
Ковдра, *f.* Decke, Bettdecke, *f.* *Лев.*
Ковелок, *m.* s. Кавалок, *Лев.*
Ковенька, *f.* knorriger Klotz; 2) s. Ковінька. [pich, *m.*
Ковер, (*d.* коверець, -рця), *m.* Tep-
Коверза, *f.* *Ko.* 95 das Nachdenken, Grübelei, *f.*; 2) Kauderwelsch, *n.* (*He. n.* 236); 3) s. Каверза.
Коверзати, коверзнути, *v. a.* *Пic.* begreifen, fassen.
Коверзний, *a.* *T.* -е діло ränkevoller Anschlag, Malversation, Intrigue, *f.*
Коверзні, *pl.* Intriguen, *pl.* — строїти Ränke schmieden, *ОП.*
Коверзувати, *v. n.* sich ungeberdig benehmen, übelgelaunt sein; *vgl.* Каверзник. [jammern.
Коверіти, *v. n.* wimmern, winseln,
Коверний, *a.* Teppich-.
Коверник, *m.* Teppichmacher, *m.*; коверниця, *f.* Teppichstickerin, *f.* *Кв.* 401.
Ковертати, ковернути *v. n.* чим lenken, kehren, wenden.
Ковзалка, ковзати ся *Oc.* (61) V. 52 s. Ховзанка etc. *Пом.* III. 110.
Ковиза, *f.* *H.* 278 s. Фартух?
Ковизити, *v. a.* quälen; 2) — ся s. Ґедзити ся, toll werden, *Зак.*
Ковизнути, *v. n.* *Пic.* s. Ковиріти.
Ковиль, ковила, *f.* ковиле, *n.* federartiges Pfriemengras, (Stippa pennata).
Ковиріти, *v. n.* krank sein, kränkeln, dahinsiechen, *Мог.*
Ковиряти, *v. a.* stochern, klauben; ковирувати, s. Конїрувати.
Ковінька, *f.* Haken, *m*; Häkchen, *m.* Krümmung an der Krücke, am Stocke, der krumme Griff, *Cm.* (ansa); * єму на руку — ihm kommt das recht gelegen, zustatten, *P.* II. 25. [серёжки *pl.*
Ковки, *Кух.*, ковіки *pl.* s. Ковтки,

Ко́вкнути, *v. a. H.* 238 s. Ко́втнути 2). [bar, hämmerbar, *Пар. m.*
Ко́вний, ко́вкий, *ГШ. a.* schmied-
Ко́внїр, (*d.* ко́внїрик) *m.* Kragen, *m.*
Ко́вок, -вка, *m. Шс.* s. Кільо́к.
Ко́воро́т, *m. P.* II. 171 Feldthor; Hauptthor, *Ог.* 166. *n.*; 2) Leitung, Richtung, *f. vgl.* Коверта́ти. [lenksam.
Коворо́тливий, ко́воротний, *a.*
Ко́вочка, *f.* (*dim. Ч.* V. 998 s. (Га́лка I. 1).
Ковп, *m. B.* Strunk, Stiel, *m.* (stipes).
Ковпа́к, *m.* Pilze: Merulius cantarellus; 2) Polyporus ovinus.
Ко́впень, *m.* вели́стий Salzkraut, *n.* (Salicornia herbacea).
Ковпе́ць, s. Кобе́ць.
Ко́впїт, Ко́впоти́ти & s. Копїт &.
Ковт! *int.* vom Pochen, Schlagen.
Ковта́ти, ко́втнути, *v. a.* pochen, anschlagen; 2) ver-schlucken; — ся s. Бо́втати ся. [europaea).
Ковта́ч, *m.* Blauspecht, *m.* (Sitta
Ковто́к, (*d.* ковто́чок) -тка́, *m.* Lappen, *m.* Läppchen, *n. gew. pl.* ковтки́ Ohrgehänge, *n*; 2) Schluck, Biss, *m. P.* II. 81. *Кв.* 220. [bürger, Philister, *m.*
Ковту́н, *m.* Weichselzopf, *m.*; 2)*Spiess-
Ковтунова́тий, *a.* mit dem Weichselzopf behaftet, filzig, struppig.
Ковтю́х, *m.* Zwerg, Cretin, *m.* (*B.*).
Ковтя́га, *f.* Klumpen, *m. K.*
Ковче́г, (*d.* -е́жець), *m.* Kasten, *m.* Arche; Bundeslade, *f.*
Ковш, *m.* s. Ківш. [leicht erfriert.
Ковя́за, *m. f.* ковя́зливий, *a.* der
Ковя́зити, *v. a.* біду́ Noth leiden.
Ковя́знути, *v. n.* s. Заковя́знути.
Ко́га, *f.* s. Ка́шель, *Gr.* 21.
Ко́готь, *g.* кі́гтя́, *m.* Kralle, Klaue, *f.*
Когі́тни́к, *m.* Alpenrose, *f.* (Rhododendron ferrugineum) *Gr.* 21.
Кого́ш, *m.*? *Зап.* II. 421 s. Кону́т.
Кону́т, *m.* Hahn, *m.* 2) *pl. Ф.* Hahnen-, Straussenfeder, *pl.*
Когуте́ць, -тця́, кону́т, *m.* Schwarzspecht, *m.* (Picus martius).
Кону́тик, *dim.* s. Кону́т; 2) Salmonssiegel, *m.* (Convallaria polygonatum).
Когуто́к, -тка́, *m. gew. pl.* когутки́ s. Ковто́к 1) Ohrgehänge, *n.*
Когутя́нка, *f.* Hahnenfeder, *f.*
Кону́тячий, *a.* des Hahnes, Hahnen-.

Ко́да, *f. pl.* ко́ди Hutbänder, *pl.*
Кода́ш, *m.* Brautführer, *m.* s. Дру́жба; 2) Fuhrmann, *m. Зап.* II. 486.
Коди́ма, *f.* rechter Nbfl. des Бог.
Кодї, *adv.* s. Коли́. [щик.
Коді́льни́чий, *s. a. m.* s. Кодо́ль-
Коді́льня́, *f.* Gerüstbalken, *m.* -stange zum Aufhängen der Seile (кодо́ла), *f.*
Ко́дкати, *v. n.* s. Кльо́чити.
Ко́дло, *n.* Geschlecht, Gezücht, *n.* Nachkommenschaft, *f.* [Treibleine, *f.*
Кодо́ла, *f.* Seil, *m.* Tau, *n.*; Zugleine,
Кодо́льщик, *m.* Gehilfe beim Ziehen der Zugleine am Zugnetz (во́лок,) *vgl.* Крила́ш.
Ко́дря, *f. Левч.* s. Ко́вдра.
Ко́єц, *g.* ко́йця, *m.* grösserer Geflügel-Käfig; Hühnersteige, *f.*
Ко́жа, *f.* Haut, *f.* Leder, *n.*
Кожа́ль, *m.* Cribrina coriacea.
Кожа́н, *m* Fledermaus, *f.* (Vespertilio).
Ко́жаний, *a.* Haut-, aus Haut, ledern,
Кожано́к, s. Кажано́к. [*ГШ.*
Ко́ждий, кожді́ський (-і́сїнький), ко́жен, (-жна, -жне) *Ог.* 81 *a.* jeder, j. ohne Ausnahme.
Кожемя́ка, *m.* Gerber, *m.*
Ко́женець, -нця, *m.* Art Stiefel.
Кожи́стий, *a.* häutig.
Кожи́ця. *f.* Schurzfell, *n.*
Кожівня́, *f.* Art Hemd? [*Ог.* 163.
Ко́жний, кожні́сїнький, s. Ко́ждий,
Кожня́к, *m.* Speckkäfer, *m.* (Dermestes) *B.*
Кожня́р, *m.* Schaffelgerber, *m.*; 2) Kürschner; *m.* кожня́рка, *f.* Gattin des кожня́р. [*Пар.*
Кожова́тий, *a.* häutig, lederartig,
Кожої̈д, *m.* Hautfresser, *m. ГШ.*
Кожумя́ка, s. Кожемя́ка.
Кожу́х, *m., dim.* кожуши́на (кожуша́нка, *f.*) Pelz, Schafpelz, *n. dim.* kurzes Pelz, Pelzjacke, *f.* [bäume).
Кожуху́вати, *v. a.* pelzen (Obst-
Кожу́шний, *a.* Pelz-.
Кожу́шник, *m.* Kürschner, *m.* кожу́шничка, *f.* Kürschnerin, *f.*; 2) Pelzmotte, *f.* (Tinea pellionella).
Кожу́шок, -шка, *m. dim.* s. Кожу́х; 2) dünnes Häutchen, Haut, *f.* auf der Milch, Sahne etc.; 3) — орі́ховий zerschlizte, zerrissene Becherhülle bei der Haselnuss; 4) *pl.* Echinospermum lappula.

Козá, *f.* Ziege, Geiss, *f.*; 2) s. Сернá; 3) Gemse, *f.*; 4) junges Mädchen: Backfisch, *m.*; 5) Arrest, *m.*; 6) s. Пірни́коза; 7) Sack aus Ziegenleder, *m.* *бáба кóзи гóнит von leichter Wellenbewegung der jungen Getreidesaat.

Козáк, *m.* Kosak; als Ideal eines freien wackeren ritterlichen(jungen)Mannes, eines Helden; Freibauer, *m.* 2) Art Tanz; 3) Bockäfer, *m.* (Cerambyx).

Козаки́н, *m.С.*I. 161 Kosakenrock,*m.*

Козакувáти, *v. n.* als козáк dienen, leben. [sakensitte angenommen hat.

Козакувáтий, *a. К.* der die Ko-

Кóзалка, s. Кóвзалка.

Козáр, *m.* Ziegenhirt, *m.*; 2) — правди́вий s. Маслю́к; — жóвтий s. Потю́х; — пестри́й Sandpilz, *m.* (Boletus variegatus), *Вол.*

Козáрка, *f.* Ziegenhürde, *f.*

Козарю́га, козачи́ще, *aug. m.* ein riesiger козáк 1). [haltend (αἰγίοχος).

Козáрний, *a.* — ДійZeus die Aegis

Козáцкий, козáчий, *a.* Kosaken-, zum козáк 1) geh.; frei, ritterlich; 2) — залізня́к Phlomis pungens; 3) — шлях* vom Fl. Дніпрó *Пс.*

Козáцтво, козáчество, *n.* козачія, *Веч.* I. 238). козáча, *ТР.* 11 *coll.* die Kosaken, *pl.*; 2) Kosakenthum, *n.*

Козачá, -áти, *n.* Kosakenkind, *n. К.*

Козачéнько, *m.* (*dim.*) s. Козáк 1).

Козáчизна, *f.Ш.* II.2 s. Козáччина.

Козáчин, *m.* Nbfl. des Прут.

Козáчка, *f.* Gattin od. Tochter eines козáк 1); 2) — піскова́ Waldsandkäfer, *m.* (Cicindela silvatica); 3) Rosskäfer, *m.* (Scarabaeus); 4) Kupfernatter, *f.* (Pelias chersea).

Козачóк, -чкá, *dim. m.* покоéвий — Zimmerlakai; 2) Art Tanz, s. Козáк 2).

Козáччина, козачинá, *f.* Kosakenland, Kosakenthum, *n.*

Козéл, *g.* кізлá, *m.* Ziegenbock, Bock; *m.* 2) Kutschenbock; *m.* 3) s. Кізли́; крóква; ähnliche Art der Aufstellung von Lanzen; 4) s. Козáр 2); 5) Heracleum sibiricum; 6) Pimpinella saxifraga.

Козелéць, -лця́, *m.* scharfer Hahnenfuss, (Ranunculus acris); 2) *pl.* Asparagus offic.; 3) Art Weife, Gestell unter dem Zwirnstern, *n.*

Козели́ст, деревни́к, — *m.* Geissblatt, *n.* (Lonicera caprifolium); козели́стні, *pl.* Geissblattgewächse (Caprifoliae). [(Tragopogon).

Козéлок, -лка, *m.* Bocksbart, *m.*

Козелцьовáті, *pl.* Hahnenfussgewächse (Ranunculaceae).

Кóзенька, *f.* Anemone nemorosa, *Вол.*

Козери́ти ся, *Ч.* III. 178 s. Кози́рити ся. [räuchertes Schöpsenfleisch.

Кози́на, *f.* s. Козá; 2) козинá ge-

Козинéць, -нця́, *m. N.* e. Berges; 2) кози́нець Ziegenstall, *m. Пар.*

Кóзиний, кози́нячий, *a.* Ziegen-; по кози́нячій, *adv.* nach Ziegenart.

Кóзир, *m.* Trumpf, *m.* кóзирем би́ти mit Trumpf stechen; стоя́ти — *Кч.* 72, розлягти́ ся — *Ст.* fest, dreist Stand halten; 2) von etw. Ausserordentlichem: кóзир-дíвка Heldenmädchen; -гáрний wunderschön, *Кн.*

Кози́рити, *v. n.* уши́ма die Ohren spitzen; 2) trumpfen; 3) — ся sich geberden, sich wichtig machen; Launen bekommen.

Козирóк, .рка, *m. Не.* Augenschirm an Militärmützen, am Czako; *dim.* козирóчок *Л.* 127.

Козиря́к, *m.* -липовéць, Lindenschwärmer, *m.* (Smerinthus tiliae).

Козиря́ти, *v. n. Ко.* 107 Hazard spielen; 2) fest stehen, sich fest halten, *Мак.*

Кози́ця, *f. Гол.* III. 458 Art Blasinstrument; 2) Pelor blapoides.

Козі́вка, *f.* s. Ку́шка. [зáр 1).

Кóзїй, *a.* Ziegen-; козі́й, *m.* s. Ко-

Козíр, *m.* s. Кози́рок.

Кóзлик, *m. dim.* s. Козéл 1); *pl.* кóзлики Pimpinella saxifraga.

Козли́н, козлóвий, козля́чий, *a.* Bocks-, Widder-. [leder, Bockleder, *n.*

Козли́на, козлови́на, *f. ГШ.* Ziegen-

Козли́нник, *m.* Hauhechel, *f.* (Ononis hircina).

Козли́ш, *m. N.* e. Berges. [Bock,*m.*

Кóзлище, *m. gew. pl. Ш.* II. 245

Козлонóгий, *a.* ziegenfüssig, bockfüssig, *Ш.* II. 178. [klein, *n.*

Козля́, -я́ти, (*d.* козля́тко), *n.* Zik-

Козля́тина, *f.* Ziegenfleisch, *n.*

Козовя́з, *m.* s. Ню́нька.

Козогóн, -óна, Ziegentreiber, *m.*

Козодíй, -óя, — ли́лок, *m.* Ziegenmelker, *m.* (Caprimulgus europ.) *Пол.*

Козорíг, -óга, *m.* Steinbock, *m.* (Capraibex); 2) als Sternbild *Пол.*
Козорíз, -íза, *m.* Ziegenstecher, -schlächter, *m.*
Кóзочка, -онька, *f. dim.* s. Козá.
Кóзуб, (*d.* кóзубок,- -óка), *m.* Art (zahnförmige) Düte aus quer zusammengebogener Baumrinde, *f.*
Козубáтий, *a.* wanstig.
Козубéць, -бця, *dim.* s. Кóзуб; 2) Kibitzei, *n.* Schachblume, *f.* (Fritillaria meleagris); 3) Nachtschmetterling, *m.* (*Ф.*).
Кóзубня. *f.* s. Корóбка.
Козýлька, (козýля), *f.* kleine Kuh (mit rückwärts gebogenen Hörnern); 2) Bock, Bockkäfer, *m.* (Cerambyx); 3) Art Doppelhaken zum Fischfang, *m.*
Козýр, *m.* s. Козарлюга.
Козя́вка, *f.* — яри́нна Erdfloh, *m.* (Haltica oleracea).
Козя́на, *f.* s. Козýля.
Козя́р, *m.* Ziegenhirt, -händler, *m.*
Козя́рка, *m.* ringsumnagter Zweig.
Кóзячий, *a.* Ziegen-.
Кой, *conj.* wie; wie immer; 2) wenn; 3) wann, *Иг.* 13. *Гол.* III. 737 wann immer; кой -як *Ос.* (62) X. 117, wie immer (як будь); кой яки́й, wer immer (яки́й бýдь, будь яки́й); кой -дé irgend wo (дé кýда) *Ос.* (62) X. 112; hin und wieder, da und dort; так як кой *Гол.* III. 718 wie wenn; *vgl.* Коль, коли́ *Ог.* 161.
Кóйка, *f.* Hängematte auf den Schiffen, *f.* Bett, *n.*
Койстри́ця, *f. Кн.* (*Пр.* VIII. 212) s. Костри́ця.
Коїти, *v. a.* schmieden, anzetteln *P.* I. 132: любощі den Liebesgenuss einander bereiten; — ся s. Скоїти ся; 2) beruhigen, stillen, *Ф.*
Кок, *m. gew. pl.* Art Coifure.
Кокáрда, *f.* Cocarde, Bandschleife, *f* Abzeichen, *n.*
Кокéта. (-éтка). *f.* Kokette, *f.* кокетли́вий, *a.* kokett, *Не.* кокéцтво, *n.* Koketterie, *f.*
Кокíвка. *f.* Funaria, *B.*
Кокíжний, кокоїжний, *a.* aufgeblasen, gespreizt
Кокіри́чки, *pl.* Corydalis cava.
Кокíрний, *a* verlockend.
Кóклюш, *m* Keuchhusten, *m.*
Кóко, *n.* in d. Kinderspr. s. Яйцé.
Коковóчка, *f.* in d. Räthsel: Maus, *f.*
Кокоїжити ся, sich spreizen, sich breit machen, s. Гороїжити ся.
Кокосóвець, -вця, *m.* — щи́рий echte Cocospalme.
Кóкот, *Н.* 266 кóкотень, -тня, *Н.* 177. *ГБ. m.* munter lallendes Knäblein.
Кóкоть, s. Кóготь.
Кокотíти, (кокóчу, -óчеш), *v. n.* lallen; gackern.
Кóкош, *m. ungr.* Hahn bei der Flinte, *m. Mi.* II. 343. [2) s. Жури́ти ся 2).
Кокóшити ся, s. Кокоїжити ся;
Кокóшка, *f.* — зеленонóга, Teichhuhn, *n.* (Gallinula chloropus); 2) Henne, *f.*
Кокóшний, *a.* s. Гоґóрний.
Кóкус, *m.* Potentilla verna.
Кóль, *conj.* s. Коли́, wann, wenn, *У.*
Колáстра. *f.* Biestmilch *f.* (colostrum).
Колáт, *m. Kol.* I. 82 Geklapper, *n.*
Колáтати, s. Калáтати.
Колáч, (*d.* колáчик), *m.* Weissbrod, (*gew.* geflochten), *n.* Semmel, *f.* Bretzel, *m.*; 2) Wiede, *f.* in Bretzelform als Reif gewunden, Flechtenring, *m.* s. Зáколїсник, aus einer Ruthe gewunden.
Колáчини, *pl. Kol.* I. 311 колáчине *Ф.* („*Нива*“ 11), *n.* vierter Hochzeittag.
Колáчки. *pl. N.* e. Berges.
Кóльба, *f.* Kolbe, *f.* Kolben, *m.*
Колдóвбина, колевинá, *Левч. f.* s. Колодóвбина, котелéвина.
Колебáти, s. Колибáти, *Пом.* III. 110.
Колéбний, *a.* schwankend, wankend.
Колéґія, *f.* Collegium, *n.*
Колéра, корéла, *f.* s. Холéра.
Колесáр, s. Колїсни́к.
Колесачки́, *pl.* Art grosser Aepfel.
Колеси́ти, *v. n.* kreisen; 2) s. Колувáти *Фр.*
Колéсний, *a. M.* Räder-.
Колесни́к, колесни́цтво, etc. колещáтий & s. Колїсни́к & колїщáтий &.
Колесницегони́тель, *m.* *Не.* scherzh. *Bein.* des Iudenverfolgers Pharao.
Кóлесо, *n.* Rad, *n.*; 2) Scheibe, *f.*; 3) Kreis, *m.*
Колесувáти, *v. a.* rädern; 2) *v. n.* kreisen, im Kreise herumgeführt werden.
Колéць, *gen.* кільця́, *gew. pl.* кільцї Keim, *m.*
Кóлечко, *n. dim.* s. Кóло; Ringel, *n.*
Колечковáтий, *a.* geringelt.
Колéшня, *f.* s. Возівни́, шóпа; 2) s. Обóра.

Колéя, (*d.* колéйка). *f.* s. Кóлїй, — залїзна *С.* I. 91. [*Пом.* III. 110.
Кóлзнути, *v. n. У.* s. Хóвзнути.
Колú, *conj.* wann; wenn; da, da doch; мáю к., есть к. habe Zeit, ist Z., не мáю колú habe keine Zeit; колúсь irgend wann; einst, künftig; колú-не-колú, колú-то-не-колú, *К.*, колúсь-не-колúсь dann und wann; langsam fort (*Фр.*).
Колúба, *f.* Schäferhütte, Hirtenbude, *f.*
Колибáти, колїбáти, коливáти, *v. a.* wankend machen, bewegen, erschüttern; коливáти, *v. n. М.* — ся *Не.* wanken, sich hin u. her bewegen, sich schaukeln; schwingen; wackeln; trotteln, hinken *Пic.*
Кóливо, *n.* geweihter, mit Honig (u. Beeren) gekochter Weizen; 2) s. Кýрень запорóский *Пic.*
Колúворот, -ота, *m.* Spinnrad, *n.*; 2) Drehholz für Seile; 3) Drehkreuz, *n.*; 4) s. Кéрат; 5) Насáд (в возї).
Кóлик, *m.* kleiner Pfahl, Pflock, *m.*
Колúко, † *Кч.* 101 s. Кíлько.
Колимáга, *f.* grosser Lastwagen (*В.*).
Колимáз, *m.* s. Коломáзь.
Колимазя́р, *m.* s. Мазя́р.
Колúнїшний, *a.* von den vorigen Tagen, s. Оногдáшний.
Колúньска сорóчка, *Тор.* ?
Колúсь, колúси, *adv.* s. Колú; на — für künftighin, für die Zukunft.
Колисáнка, *f.* s. Гóйдалка; 2) s. Колúска *Гол.* III. 41.
Колисáти, колихáти, *v. a.* wiegen; 2) schaukeln.
Колúска, (*d.* -úсочка), *f.* Wiege; 2) Schaukel, *f. Кв.* 43 (*pl.*).
Колискóвий, *a.* Wiegen-.
Колúця, *f.* s. Сíкавиця.
Колúшнїй, (-ий), колúшнїйсь, *Ос.* (61) II. 235. 237. *a.* aus der Vergangenheit, von einst (в колúшнього), gewesen.
Колїбáне, *n.* Schwingung, Oscillation, *f. Пол.* s. Колибáти. [kölbchen, *n.*
Колїбáнець, -нця, *m.* Schwing-
Кóлїбень, -бня, *m.* Pendel, *n. adj.* колїбéнний, *Пол.*
Кóлїбний, *a. Пол.* s. Качáльний.
Колíбрі, *m.* Kolibri; — медосúсок honigsaugender K.
Колїéвий, *a.* Eisenbahn, Bahn-.
Колíй, *m. К.* I. 135 Räuber, Raubmörder; Lanzenmann, *m. Bein.* u. Synonym des Гайдамáка; 2) grosses Messer, *Пic.*
Кóлїй, *g.* кóлїї, *f.* s. Кóлїя.
Колíйник, *m.* Bediensteter bei der Eisenbahn, *m.* [d. Brantweinbrennerei, *m.*
Колíйщик, *m. Левч.* Arbeiter in
Колíївщина, *f.* Benennung der Bauernkriege in Ukraïna um d. J. 1768, Zeit der Anführer Ґóнта u. Залїзня́к.
Колїнúчити ся, sich verbiegen (дріт). [Knien, s. Кóлїшки.
Кóлїнки, на кóлїнках *adv.* auf den
Колїнковáтий, *a.* knotig, knotenförmig. [kriechen.
Колїнкувáти, *v. n.* auf den Knien
Колíнний, *a.* Knie-; -і кóсти Knieknochen, *pl. В.*
Колíно, *n.* Knie; Gelenk, *n.* Winkel, *m.*; 2)*Stamm, *m.* Abkunft, Abstammung, *f.*
Колíнце, *n. dim.* kleines Knie, Kniechen, *n.*; 2) Knoten, *m.* (am Halme).
Колїнчáтий, *a.* Winkel-, — друк Winkelhebel, *m. Пол.* [ня́чка werden.
Колїня́чити, *v. n.* krank an колї-
Колїня́чка, *f.* Knie, Fusskrankheit der Schafe u. Hühner, *f.* [Räder, *pl.*
Колíсе, *n. coll.* Räderwerk, *n.* die
Колїсúк *m.* Wagner, Rademacher, *m.*
Колїсúцтво, *n.* Wagnerei, *f.*
Колїсúця, *f. gew. pl.* колїснí, *pl.* Rädergestell beim Pfluge, worauf der Pflugbaum aufliegt: Vordergestell, *n.* 2) колїснí Art ýставки *Kol.* I. 48.
Колїстрáтор, *m.* §. *Ос.* (61) IV. 31 Registrator, *m.*
Колїсцé, колїсця́тко, *n. dim.* Rädchen, *n.* kleiner Kreis, Ringel, *m.*
Колїсчáстий, (-áтий). *a.* auf Rädern; 2) in Ringel gedruckt, bemalt: -а запáска *Кв.* 81. [(Rotalia) *Пол.*
Колїсчáтко, *n.* Radthierchen, *n.*
Колíти, *v. n.* erstarren und niederfallen, +*М.*; darbend hocken.
Колíтка, *f.* Stiel, Griff, *m.* s. Колóдка (до ножá); 2) Baumklotz, *m. Gr.* 63?
Колíчко, *n.* s. Колїсцé; 2) *pl.* s. Колїснúцї.
Кóлїш, *m.* Rad an der Welle, *n.*
Колїшéнний, *a. Р.* I. 182. an das Rädergestell des Pfluges angespannt.
Кóлїшки, на -ах s. Кóлїнки.
Колїщáтий, s. Колїсчáтий.

Ко́лїя, *f.* Wagenspur, *f.* -geleise, *n.*; 2) Eisenbahn, Bahn, *f*; 3) *pol.* s. Че́рга.

Ко́лька, *f. pl.* колькѝ, das Seitenstechen, die Kolik; 2) *pl.* Art sehr harter Birnen.

Колка́ти, *v. a.* §. s. Ли́кати.

Колькѝй, *a.* *Ч.* V. 442 stechend, stachelig.

Колькота́р, *m.* Kolkothar, Eisenoxyd, *n.*

Ко́льнути, *v. n.* einen Stich geben, gestochen haben.

Ко́ло, *n.* Kreis, *m.*; 2) Rad, *n.*; 3) Art Tanz, *Гол.* (*Вінок* I. 178).

Ко́ло, *praep.* mit dem *Genit.* um, herum, rund herum, гріють ся ко́ло огню́ sie wärmen sich am Feuer, eig. um das Feuer (stehend, sitzend); 2) bei, um, ungefähr, etwa; 3) neben, zur Seite: сі́сти, итѝ etc. ко́ло кого́; *ходѝти ко́ло чого́ etw. besorgen, к. кого́ jmdn pflegen, warten; *vgl.* Доко́ла; око́ло *Mi.* IV. 255. 538–540.

Колоба́тина, *f.* s. Калаба́ня.

Колобѝч, *m.* Art Pflanze.

Коло-бігуно́вий, *a.* Polar-, *СМ.*

Колобі́лька, *f.* *Ч.* IV. 80 s. Кобілка, кобе́ля.

Коло́бливь, *adv.* ringsum.

Коло́бо́к, -бка́, *m.* Art Weissbrödchen, Laibchen, *n.* Eierkuchen, *m.P.* II. 2.

Колоброди́ти, *v. n.* *Ко.* 209 herumfuchteln, -schlagen; umhertoben.

Коло́ватень, колова́тиця, (-а́тниця), *f.* einzeln wachsende (dah. grosse, ästige) Hanf-Samenpflanze. [*Пол.*

Колова́тиця, *f.* Drehkrankheit, *f.*

Колова́тка, колова́йка, *f.* — мозговня́к, Drehwurm, *m.* Quese, *f.* (Coenurus cerebralis) *Пол.*

Коловѝй, *a.* Kreis-.

Коловѝна, s. Колевина́.

Коло́вка, *f.* *N.* e. Berges.

Ко́лово, *n.* *Ч.* III. 28 s. Ко́ливо.

Коловодѝк, (-водѝчник, -во́дник), *m.* (*B.*) Wasserläufer, (Totanus); Bachstelze, *f.*

Коло́ворот, *m.* Drehbaum, *m.* s. Колѝворот.

Коло́да, *f.* коло́де, *n coll.* Holzklotz, Klotz; Block, Stock (der Gefangenen), Stamm, *m.*; 2) Bienenstock, *m.* *ІГ.*; 3) bestimmtes Schüttmass; 4) Schafherde in dichtem Anschluss gehend; 5) Schnee in grossen Flocken fallend.

Колода́ч, (*d.*-а́чик), *m.* schlechtes grösseres Messer; Kneip, *m.* *Га.* I. 16.

Колодѝця, *f.*s. Коло́да, *Зг.*; коло́дка; 2) Knollenstock, *m.* (cormus, tuber), *B.*

Колоді́й, *m.* Radmacher, *m.* s. Колїсня́к; 2) s. Колода́ч *Др.* с. 357; 3) — бабське́ сьвя́то *Ос.* (61) X. 62 das Beschenken der попадя́ mit Haspeln nebst eines Festmales.

Коло́дка, (*d.* коло́до́чка), *f.* s. Коло́да; 2) Leisten, *m.* Stiefelholz, *n.*; 3) Hobelschaft, *m.*; 4) Vorlegeschloss, Hängeschloss; 5) s. Пѝсанка, кра́шанка; віддава́ти колодкѝ *Ос.* (61) X. 60. 63.; 6) Wurm zum Angeln, *m.*; 7) в коло́дочки вбива́тись von Vögeln: kielen, Kiele bekommen beim Federansatz *Ш.* I. 236.

Коло́дник, *m.* Sträfling, Züchtling (der im Stock sitzt) *Кв.* 157; *adj.* колодня́чий. [2) rechter Nbfl. des Днїсте́р.

Колодня́ця, *f.* weiblicher Züchtling;

Колодо́вбина, *f.* ausgefahrenes Loch,

Колодрѝст, s. Козьодрѝст. [*Левч.*

Колодро́чка, *f. dim.* *Гол.* III. 100?

Колодю́к, *m.* Klotz, *m.*

Колодю́х, *m.* kriechende Acker-Brombeere, (Rubus caesius).

Коло́дязь, (-дя́ж, *Пар.*), *m.* Brunnen, *m. adj.* колодя́зний Brunnen, *ГШ.*

Коло́дя́зник, *m.* *ГШ.* *Пар.* Brunnenmeister, gräber, *m.*

Коло́язь, *m.* s Колодя́зь.

Коло́здрявий, *a.* s. Скоро́зрявий.

Колокі́ль, -о́лу, (*d.* колоко́лець, -о́льчик, колокі́лок, *Gr.* 63.), *m.* Kuhglocke, Schelle, Klinge, *f.* (*B*).

Колома́зь, (-ма́сть), *f.* Wagenschmiere, *f.*

Колома́к, *m.* links. Nbfl. der Во́рскла.

Коломѝєць, -ѝйця, *m.* *Ос.* (61) 226 Salzsieder, *m.*

Коломѝйка, *f.* *Ч.* IV. 492 als Mädchen (s. Коломѝєць) Salzsiederin, *f.*; 2) s. Дзьобе́нька; 3) Art nationaler Tanz u. kurzes Lied *Пр.* II. 188. *Оц.* §. 582; 4) Nbfl. des Прут; 5) *pl.* Art Pflanze (*B.*); *adj.* коломийко́вий.

Коломѝя, *f.* ausgefahrenes mit Wasser angefülltes Loch; 2) *N.* der Stadt.

Коломі́тний, *a.* s. Каламу́тний.

Коло́на, (-о́нна), *f.* Säule; Colonne, *f.* (bei Truppen).

Кольоні́ст, *m.* Colonist, Ansiedler, *m.*

Кольо́нїя, *f.* Colonie, *f.* *adj.* кольо-

ні́льний colonial. [gilla cannabina).
Колопе́нник, m. Hänfling, m. (Frin-
Коло́пник, s. Підколо́пник.
Коло́пня, f. gew. pl.; колопе́нька ect. s. Коно́пля etc.
Ко́льор, m. Farbe, Couleur, f.
Кольоро́вий, a. farbig, coloriert.
Ко́лос, (d. коло́сок, -ска́), m. колоси́на. f. Aehre, f.; коло́се, n coll. Aehren, pl.
Кольоса́льний, a. kollossal, überaus gross. [Segge, (Carex vulpina), B.
Колоса́тка, f. — осо́ка, fuchsrothe
Колоси́не, n. s. Зго́нини (B.).
Колоси́стий, a. mit grossen, vollen, reichlichen Aehren.
Колоси́ти ся, Aehren bekommen, in Aehren schiessen.
Колосі́льник, m. колосі́льниця, f. Aehrenleser, m. Aehrenleserin, f. Пар.
Колоско́вий, колося́ний, Пар. a. Aehren-, aus Aehren.
dКолоснува́ти, колосува́ти, v. a. die abgeschlagenen Aehren dreschen, die Grannen vom Getreide (Gerste etc.) abdreschen.
Колосува́нє, n. Ч. V. 674 s. Три́ни.
I. Ко́лот, -оту, m. Aufruhr, m. Verwirrung, f.
II. Коло́т, -о́та, m. s. Околі́т.
Колота́вка, f. Holzschelle, Klapper, f.; 2) s. Колоті́вка. [Fisolen, Bohnen.
Коло́танка. f. zu Püree abgerührte
Колота́ти, s. Корота́ти, Гол. III. 207.
Колота́ч, s. Ковта́ч, довба́ч; 2) Klopfkäfer, m. (Termes pulsatorium).
Коло́тьба, f. (Фр.) Gr. 21, коло́тє, n. s. Ко́лка 1).
Коло́твиця, (B.) коло́тиця, f. Spleisse, f.; eine Hälfte des gespaltenen Baumstammes. [Püree, n.; 2) Sepiola.
Ко́лотень, -тня, m. Brei, m. Mus,
Коло́ти, (ко́лю, ко́леш), v. a. stechen; schlachten; spalten: — скипки́, щіпки́ spleissen, splittern.
Колоти́ло, m. s. Коло́тни́к.
Колоти́ти, (коло́чу, коло́тиш), v. a. um-schütteln, ab-, umrühren, querlen, durcheinander mischen: коло́чені бараболї Kartoffelpüree; trübe machen, verunreinigen; * verwirren, aufhetzen; — ким jmdn zwecklos beunruhigen, stören.
Колоті́вка, ко́лотов, f. Quirl, Querl, m.
Колоті́чка рогова́та, hornartige Tellerschnecke (Planorbis corneus). [m.
Колотне́ча, колотня́. f. Zank, Hader,
Коло́тний, a. s. Каламу́тний; 2) zanksüchtig, unruhig.
Коло́тни́к, m. коло́тниця, (колоту́ха, Ч. IV. 669) f. der (die) Streitsüchtige, Zänkische, Ränkesüchtige; Störenfried; Zänker, -in.
Колоту́ха, f. Rahm mit Mehl od. Stärke untermischt, m.
Колоту́ша, f. Käse mit Rahm vermischt (als Speise).
Колоту́шка, f. s. Колоті́вка.
Колоу́стє, n. Besatz, Mündungs-, Mundbesatz, m. (peristomium), B.
Коло́ша, f. Hose, f. H. 139; pl. Гр. s. Холо́ші. [teln, beunruhigen.
Коло́шкати, v. a. А-Г. 154 aufrüt-
Колпа́к, s. Ковпа́к, Barett, n.
Ко́лпик. m. Löffelreiher, m. (Platalea leucerodia). Вол.
Колту́н, s. Ковту́н; * в — заходи́ти lose Streiche spielen; Пом. I. 63.
Колуба́ха, f. s. Ковба́ня, калаба́ня.
Колува́ти, v. n. einen grossen Umweg machen. [bröckeln; stochern.
Колу́пати, v. a. spalten; brechen;
Колу́пішок, -шка, m. Ог. 95 s. Полу́кішок.
Колчада́н, m. Kies, m. Вол.
Кольча́к, m. — лосу́ня Hirch-, Habichtschwamm, m. (Hydnum imbricatum), B.
Колча́н, m. N. e. Berges. [della).
Ко́льчик, m. Stachelkäfer, m. (Mor-
Кольчи́на, f. Stachelgeorginie, f. (Muricea).
Кольчи́нець, -нця, m. B. колчу́жка, f. Пол. Stachelschnecke, f. Spinnenkopf, m. (Murex).
Кольчи́нок, -нка, m. Stachelmonade, f. (Prorocentrum), B. [(kolebka].
Колю́бка, f. Иг. 67. s. Коли́ска,
Колю́ка, M. колю́чка, колю́ха, f. s. Ко́лька 1); 2) pl. Stechapfel, m. (Datura stramonium). [Kali).
Колю́ча, f. Salzkraut, n. (Salsola
Колю́чий, ptc. zu Коло́ти; stechend, stachelig, dornig Ш. I. 353; — дрік Genista germanica. [Stechende.
Колю́чість, -ости, f. +M. das
Колю́чка, (-лю́шка), f. alles Stachelige, Dorn, m.; 2) Stichling, m. Ga-

sterosteus pungitius); 3) Echidna, *f.Пол.*; 4) mehrere Pflanzen: Carduus, Echium, Tribulus, Xanthium spinosum.

Колючоплáвчі, *pl.* Stachelflosser, *pl.* (Acanthopteri).

Кóлюш, *m.* s. Кóлїш, *vgl.* Кáлуш.

Колядá. (*d.* колядка), *f.* Weinachtsfest, bes. zweiter Tag der Weinachten; 2) Weinachtslied, *n.*; 3) Festgabe für колядникú.

Колядúни, *pl. N.* e. Berges.

Колядúк, колядчик, *Kol.* I. 106, *m.* Sänger der Weinachtslieder, *m.*; 2) колядник *Ф.* Buch, Weinachtslieder enthaltend. [herumgehen.

Колядúчити, *v. n.* als колядник

Колядувáти, *v. n.* Weinachtslieder singen. [in diesen enthalten.

Колядчáний, *a.* zu колядкú geh.,

Коляйка, *f.* s. Кóлїя 3).

Коляк, *m.* s. Страхóполох.

Коляка, *f. aug.* s. Кіл, Knüttel, *m.*

Коляндра, *f.* Coriandrum sativum.

Колянець, -нця, *m. Зап.* II. 462?

Коляр, *m.* Stecher, der ein Schwein absticht. [Kutsche, *f.*

Коляса, (*d.* коляска), *f.* Kalesche,

Команá, команúця, комáнка, *f.* Klee, *m.*; 2) -úця, geiles, unfruchtbares Weib; Hure, *f.* († комóнь).

Комáнда, *f.* Commando, *n.*; 2) Trupp, *m. Кв.* 89. [Commandant, Chef, *m.*

Командúр, (*aug.* командúще), *m.*

Комáр, (*d.* -éнько), *m.* комарúця, *f.* Stechmücke, Schnacke, *f. adj.* комарóвий, -і нóсики Delphinium consolida.

Комáрки, *pl. N.* e. Berges.

Комарнúк, *m.* Schäferbude mit e. offenen Seite, *f.* [ремош ч.

Комарнúчний, *a.* Nbfl. des Чé-

Комáрский, *a.* zum комáр geh.

Комáха, (*d.* комáшка, -úна), *f.* Insect; Gewürm, *n.*; 2) Ameise, *f.*

Комашнúк, *m.* (-úще, *n.*) комашня, *M. f.* Ameisenhaufen, *m.*; 2) комашня. *coll* Insecten, *pl.* Ungeziefer, *n*; Ameisen, *pl. P.* I. 141. [gelage, *n.*

Комáшня, (кум-), *f.* Gastmal, Gast-

Комéдия, *f.* Komödie, *f.* Lustspiel, *n.* lustiger Vorfall. [-янтка, *f.* -in, *f.*

Комедиянт, *m.* Possenreisser, *m.*;

Комезúти ся, *ІГ.* s. Комизúти ся.

Кóмен, etc. s. Кóмин.

Комельгá, *f.* das Sichdrehen in d. Luft. [Luft drehen.

Комельгувáти, *v. n.* sich in der

Комендирувáти, *v.n.* commandieren, befehligen: когó, ким.

Коменúця, *f.* s. Команúця 2).

Коменнé, *s. n. a.* Reitpferdesteuer, *f.*

Коменотрýс. *m.* Kaminfeger, *m. Зак.*

Комéта, *f.* Komet, Haarstern, *m.*

Кóмети, *adv.* s. Кóміть.

Комéтний, *a.* des Kometen, *СМ.*

Комешúти ся, s. Закомешúти ся.

Комéшка, *f.* kurzes Messhemd der lat. Priester. [launt sein, Grillen fangen.

Комúзити ся, ungehalten, übelge-

Комилáти. *v.a.* (*Фр.*) s. Вершúти 2).

Кóмин, *m.* Kamin, Rauchfang, Schornstein, *m.*

Коминóве, *n.a. s.* Rauchfangsteuer, *f.*

Кóминок, -нка, *m.dim.* s. Кóмин; 2) Piston, *n.* Warze *f.* am Gewehr. [мúзити ся?

Комúчити ся, *Не. Пр.* II. 384? s. Ко-

Комúш, *m.* Schilfrohr, *n.* Binse, *f.*

Комúшний, комишóвий, *a.* Schilf-, Binsen-. [läufer; Wegelagerer, Räuber, *m.*

Комúшник, *m.* Buschdieb, Busch-

Кóмік, *m.* Komiker, *m.*

Комінúк, *m.* s. Комонúк 1).

Комінáр, *m.* Rauchfangkehrer, Kaminfeger, *m. adj.* комінáрский. [мінáр.

Комінáрство, *n.* Gewerbe des ко-

Кóмір, кóмнїр, *m.* s. Кóвнїр.

Комíрка, комíрчина. *f.* kleine Kammer, Kämmerlein, *n.*; Zelle, *f.*

Комíрне, *n. s. a.* Mietzins, *m.* Miete, *f.*; das Wohnen als Beisass, в комíрнім сидíти s. Коморувáти; пітú в комíрне Einlieger werden.

Комíрник, *m.* комíрниця, *f.* Einlieger, Mietwohner, (-in, *f.*) Beisass, *m.* (-in, *f.*); *adj.* комірнúцкий *Н.* 56.

Комíрня, *f.ВБ.*, **комíрство**, *n.* комíрщина, *f.* das Wohnen als Mietsmann, als Einmieter, Einlieger. [ris), *B.*

Комірóчний, *a.* Zellen-, (cellula-

Комірсáти ся, s. Коріцмати ся.

Кóміс. *m.* Auftrag, *m.* Comission, *f. adj.* комісóвий. [missär fungieren.

Комісийонувáти, *v. n.* als Com-

Комíсия, *f.* Commission, *f.*

Комíсний, (-сьн-) *a.* — хлїб, комісняк Commissbrot, *n.* [zelbäume schlagen.

Кóміть, *adv.* kopfüber; — ітú Pur-

Ко́мітет, *m.* Comité, *n.*; *adj.* комі-
Комі́чний, *a.* komisch. [тето́вий.
Комі́чність, -ости, *f.* das Komische.
Комли́к, *m.* *Левч.* Kalmüke, *m.*
Комля́, *f.* s. Кімля́.
Комна́та, (-а́щина), *f.* s. Кімна́та.
Комо́лий, *a.* *Н.* 67 ohne Hörner, s. Шу́тий.
Комо́н, *m.* † Pferd, *n.* [ни́ця 2).
Комони́ця, *f.* geile Stute, s. Кома-
Комонни́к, *m.* комо́нний, *a. s. m.* *Ст.* der Berittene, Reiter; 2) Pferdebesitzer, *m.*; 3) Pferdestall, *m.* *Ф.*; комо́нником *adv.* zu Pferde.
Комо́ра, *f.* Kammer, Vorrathskammer, *f.*; 2) Zollamt, *n.*; 3) Art Hürde, Wehr zum Fischfang; *adj.* комо́рячий, *Зак.*
Комо́рець, -рця, *m.* Mehlzünsler, *m.* (Asopia), *B.*
Комори́ти, *ЛД.* коморува́ти, *v. n.* als Einlieger, als Mietsmann, als Beisass wohnen.
Комо́рник, *m.* gerichtlicher Kämmerer, *Term.*; Advocat; Notar, *m.*
Коморни́цтво, *n.* Kämmerei, *f.* *Пар.*
Комо́рниця. *f.* Kammmerfrau, *f.* *Пар.*
Комо́сити ся, sich unruhig geberden. [Cavallerie; *adj.* компані́йский.
Компані́йці, *pl.* leichte reguläre
Компа́нія, *f.* Compagnie; Gesellschaft, Kameradschaft, Partie, *f.* компанува́ти з ким, -ію води́ти *P.* I. 74. G. pflegen, K. halten. [terin, *f.*
Компаньо́нка, *f.* *Не.* Gesellschaf-
Компа́нчик, *m.* *Гол.* I. 145 zur Compagnie geh. Soldat.
Компе́ра, *f.* s. Бу́льба Grundbirne, *f.*
Комперя́нка, *f.* Stengel, von Kartoffeln *pl.*; 2) Wasser worin K. gekocht worden.
Ко́мплет, *m.* volle Zahl, vollständige Anzahl; 2) Tanzunterhaltung für Anfänger, *f.*
Копле́тний, *a.* vollzählig, vollständig.
Комплетува́ти, *v. a.* completieren, vervollständigen, vollzählig machen, ergänzen. [verfassen.
Компонува́ти, *v. a.* componieren;
Ко́мпот, -о́ту, *m.* Compot, *n.*
Ко́мпут, *m.* † *К.* Armeebestand, *m.*
Комуле́ць, -лця́, *m.* Stange beim Zuggarn (комля́), *f.*
Комуністи́чний, *a.* communistisch.
Кому́нка, *f.* *Шог.* 78?
Кому́шка, *f.* Wundklee, *m.* Wollblume, *f.* (Anthyllis vulneraria).
Комяга́, *f.* Kahn, *m.* Zille, *f.* *Піс.*
Комядува́ти, *v. a.* beunruhigen; aufhalten, (*B.*).
Кон, *m.* s. Кін, на кону́ бу́ти auf der Scene sein, aufgeführt sein, *Ст.* 2) *КУ.* s. Зако́н, суд.
Ко́нане, *n.* s. Ско́нане.
Кона́р. *m.* dicker Ast (*B.*).
Конара́, *f.* Schafherde fürs Schlachten gefüttert.
Конари́стий, *a.* starkästig, *Фр.*
Кона́т, *m.* *К.* II. 55 s. Кана́т Strick, *m.*
Кона́ти, *v. n.* enden, in den letzten Zügen liegen, verscheiden.
Кона́тий, *a.* eckig, *B.*
Конва́лія, *f.* Maiblume, *f.* (Convallaria majalis), *ІГ.* [dem тропа́р.
Конда́к, *m.* kurzer Lobgesang entspr.
Конди́ция, *f.* Dienst, *m.*; 2) Privatlection, *f.* [einer Schneppe.
Конді́йка, *f.* bauchiges Gefäss mit
Конда́ш, *m.* *ungr.* Schweinhirt, *m.*
Конду́ри, *pl.* Stiefel mit Absätzen, *Kol.* I. 44.
Кондя́к, *m.* s. Пiддя́чий; Dorfschullehrer u. Kirchensänger, *m.* *Марк.* 62.
Коне́нко, *m.* vom Pferde entsprossen, *Ст.*
Коненя́, -я́ти, *n.* Rösslein, *n.*
Коне́сор, *m.* Pferdekenner, *m.*
Коне́ць, *gen.* кінця́, *m.* Ende, *n.* Beschluss, Schluss, *m.* die äusserste Spitze; — віку́ Lebensende; на — am Ende, endlich, schliesslich, zuletzt; на яки́й —? zu welchem Ende, zu welchem Zwecke? до кінця́ bis zu Ende; *ме́шкає на кінці́ язика seine Wohnung kann wohl erfragt werden; *зробив так і так, тай кінці́ в во́ду er hat es so und so angestellt und die Spuren der That vertilgt, vertuscht; (на) в тім та́нці два кінці́ zweifach, zweifelhaft ist der Ausgang in diesem Beginnen; кий, пара́граф два кінці́ має kann auf zwei Seiten geschwungen, gedeutet etc. werden, ist zweischneidig; 2) gleichbedeutend mit поча́ток Anfang; з кінця́ в коне́ць von einem Ende zum anderen *Кв.* 89.; 3) als unechte *Praep.* mit dem *Genit.* коне́ць стола́, к. села́

etc. am Ende *Mi.* IV. 255. 540 *Ог.* 175.
Конéчний, *a.* endlich, schliesslich; endgiltig; 2) nothwendig; конéчне (-éшне), *adv.* nothwendigerweise, unumgänglich, dringend. [keit, *f.*
Конéчність, -ости, *f.* Nothwendig-
Кóник, *m.* Pferdchen, Rössel, *n.*; 2) Heupferdchen, *n.*; Laubheuschrecke, *f.*; 3) Rothbeinlein, *n.* (Totanus calidris); 4) Art Gestell, Pflock zum Stützen der untersten Latte beim Strohdache, *m.*; 5) *pl.* Birkenknospen, *pl.*
Конилíвка, *f.* *N.* e. Berges.
Конúна, *f.* (*aug.* конúще, -úско, *m.*), (kleines, schwaches) Pferd; 2) Pferdefleisch, *n.*
Кóнїв, *m.* *N.* e. Berges.
Кóнїн, *m.* fabelh. *N.* eines Pferdediebes.
Конíна, *f.* Koniin, *n.* (des Schierlings).
Конíнний, *a.* aus Hanf, hanfen.
Конíнниця, *f.* aus Hanf: сорóчка, полотнó.
Конїчúна, *f.* Klee, *m.* s. Конюшúна.
Конїчúниско, *n.* Kleeschlag, *m.*
Кóнка, Кóнькі вóди linker Nbfl. des Днїпрó.
Конкомітáция, *f.* Einbegleitung, *f.*
Кóнний, *a.* s. Кінний; — боярúн † Reiter als Krieger, *m.*
Коновáл, *m.* Rossarzt, Pferdearzt, Curschmied, *m.* [kunst, *f.*
Коновáльство, *n.* Rossarznei-
Конóвець, -óвця, кóнов, *m.* конóнка, *f.* *Піс.* s. Конóвка.
Коновíд, (коньовóд), -óда, *m.* Pferdeführer *КС.* (82) III. 600; 2) Pferdedieb, *m.*
Конóвка, (*pl.* -кú), *f.* (*d.* конóвочка, *f.* коновлá -áти, *n.*) Wasserkanne, *f.*
Коновóй, *m.* *Рч.* 85 Convoi, *m.* Escorte, *f.*
Коновáвь, *f.* Seil zum Anbinden der Pferde, *n.* [dehüter, *m.*
Конокóрмець, -мця, *m.* † Pfer-
Конокрáд, *m.* Pferdedieb, *m.* *Не.*
Кóнон, *m.* Conon; Конóненко Sohn des C.
Конóпа, конóпадь, *f.* unruhiges Verhalten, Unruhe, *f.* — пáдае на когó es juckt, neckt ihn.
Конопáдити, конóпити, *v. a.* belästigen; reizen, necken; locken; — ся vor langer Weile vergehen, in Unruhe sein.
Конопéлька, *f.* *dim.* s. Конóпля; 2) Buschwindröschen, *n.* (Anemone nemorosa); 3) *pl.* Veronica latifolia.
Конопéльні -пісни, gesungen zur Zeit des Hanfreissens.
Коноплúвий, *a.* neckisch.
Конóплик, *m.* коноплáнка, *f.* Hänfling, *m.* (Fringilla cannabina).
Коноплúця, *f.* Ч. IV. 458?
Коноплúще, (-úско), *n.* Feld wo Hanf wuchs. [nabineae).
Конопльовáті, *pl.* Hanfartige (Can-
Конóпля, *f.* *gew.* *pl.* конóплї, Hanf, *m.* (Cannabis sat.). [нíпний.
Коноплáний, конóпний, *a.* s. Ко-
Конóпник, *m.* Locker, Necker, *m.*
Консистóрия, *f.* Consistorium, *n.* *adj.* консистóрский, (-рияльний), Consistorial. [tionell.
Конституцúйний, *a.* constitu-
Контенáнт податкóвий Steuergelderverwahrer, *m.* [wirten, beköstigen.
Контентувáти, *v. a.* † *Др. с.* be-
Кóнти, *pl.* Haarbund der ungr. Frauen, *m.* [häuschen, *n.*
Контúна, *f.* s. Кантúна; 2) Götzen-
Контíтний, *a.* zufrieden (contentus), (*Фр.*). [сити.
Контóсити, *v.a.* Ч. V. 789 s. Кундó-
Кóнтракт, *m.* Contract, *m.* das Abkommen. [trahieren, miethen.
Контрактувáти, *v. a.* щось con-
Контрóль, контрóльор, *m.* Controlor, *m.* [*adj.* контрóльний.
Контролювáти, *v. a.* controlieren;
Контувáти, *v. a.* *Ал.* s. Контентувáти. [schlitzten Aermeln, *n.*
Кóнтуш, *m.* Oberrock mit aufge-
Контюх, *m.* s. Киндюх; Pferdemagen, Blinddarm, *m.* (*B.*).
Кóнун, *m.* Methschank, *m.*
Конýнчиця, *f.* Methschenkerin, *f.*
Конфéт, *m.* *Др. с.* 2. конфітýра, *f.* Confect, Zuckerwerk, *n.* Confitüren, *pl.*
Конфіскувáти, *v. a.* confiscieren.
Кóнцур, *m.* s. Кáнцур.
Кончáти, s. Кінчáти.
Кóнче, *adv.* s. *adv.* zu Конéчний; 2) не кóнче nicht eben, nicht gar sehr: ци далéко? не кóнче nicht sehr weit.
Кóнчик, *m.* *N.* e. Berges. [sterben, *n.*
Кончúна, *f.* Ende, Lebensende, Ab-
Кóнша, *f.*? Art Gras Ч. II. 309.
Коншáхти, *pl.* заходúти собі з ким в — mit jmdm Machenschaften pflegen.
Конюх, (*d.* конюшок -шка), *m.* Pfer-

dehirt, -hüter; Stallknecht, *m.*; 2) Rosskäfer, *m.*

Конюхарити, *v. n.* конюх sein.

Конюший, *a.s.m.* Oberstallmeister, *m.*

Конюшина, *f.* Klee, *m.*

Конюшиниско (-йще), *n.* Kleefeld. *n.* Kleeschlag, *m.* [lung, *f.*

Конюшня, *f.* Pferdestall, *m.*, -stal-

Коня, *f.* *Др. с.* 386 s. Каня (Milvus).

Коняк, *m.* Pferdemist, *m.*; 2) Cognac, *n.*

Коняка, конячина, *He. f.* s. Конина 1).

Конякiвка, *f.* Ackerwicke, *f.* *ГШ.*

Коняр, *m.* Pferdehirt, *m.*; 2) s. Лайняр.

Конярня, *f.* Pferdestall, *m.*

Конястий, *a.* s. Конатий.

Конятина, *f.* s. Конюшина, *B.*; 2) Pferdefleisch, *n.* *He.* [lutetiana).

Конятич, *m.* Hexenkraut, *n.* (Circaea

Конячка, *f. dim.* s. Коняка; 2) schwarze Stangenbohne.

Копа. *f.* Schock, *n.* (Anzahl von 60 Stück); *pl.* копи, Getreidefeimen; 2) = 15 Kopeken; 3) † Gericht, *n.* Gerichtsverhandlung auf streitigem Orte, bes. in Grenzstreitigkeiten, auch in Fällen des Diebstahles, gewaltsamer Pfändung, unbekannten Todschlages; присяжна — wobei alle Mitglieder des Gerichtes schwuren; копу вести — halten (condescensio, iudicium condescensoriale).

Копага, *f*, s. Чуляр.

Копалина, *f.* Mineral, *n.* *Вол. Пол.* 2) *N.* e. Berges. [Gräber, *m.*

Копальник, копальщик, *Под. m.*

Копальниця, копаля, *f.* Arbeiterin mit dem Grabspaten, *f.*

Копальня, *f.* Bergwerk, *n.*

Копань, *f.* kleines Feldstück mitten im Walde; 2) s. Насип, *Wgr.* 15; 3) *N.* e. Berges.

Копане, *n.* das Graben.

Копаниця, *f.* s. Мотика; 2) Schlittenkufe, *f.* -baum, *m.* (ausgegraben mit gekrümmter Wurzel); 3) *N.* e. Berges.

Копанка, *f.* Graben, *m.*; 2) Weg beiderseits mit Graben, *m.*; 3) Roden, *m.*; durch Regengüsse entstandene Grube; 4) —, *d.* копаночка, *P.* II. 64 ein (natürlicher) einfacher Brunnenquell; schlechter Brunnen, *B.* [s. Заткальниця,

Копаня, *f.* Backofenschlund, *m.*; 2)

Копательний, *a. H.* 96 rührig, aufgeweckt; до чогось *K.* (*Хата* 190) sorgfältig, emsig hütend.

Копати, *v. a.* graben; mit dem Spaten bearbeiten; 2) * — ся geschäftig sein, sich tummeln; 3) копати s. Копнути.

Копатiльник, *m.* *Фр.* s. Копальник.

Копач, *m.* Stück Holz zum Graben verwendet; 2) Mütze der *Лемки*, *f.*

Копачити, *v. n.* stochern, graben.

Копачка, *f.* Werkzeug zum Ausschneiden der Radfelgen, *n.*

Копел, etc. s. Копил etc.

Копень, -пня, *m.* Monat August.

Копервас, *m.* Vitriol, *m.* Kupferwasser, *n.*

Коперта, *f.* Couvert, *n.*

Копець. *g.* кiпця, *m.* Erdhügel, Grenzhügel, *m.* *Кч.* 199.

Копил. (копив), (-илець, -ильчук), *m.* копеля, -яти, *n.* Bastard, Blendling, *m.* Kebskind, *n.* [pen stolz aufwerfen.

Копилити, *v. a.* — губу die Lip-

Копилиця, *f.* Kebsfrau, Kebsdirne, *f.* (*B.*). [*f.*; 2) s. Копито *H.* 6.

Копило, копиле, *n.* Schlittenstolle,

Копильчаки, *pl.* Pferdeschlitten, *pl.* *Девч.*

Копирсати, *v. a.* grübeln, *Кв.* 105.

Копирснути, *v. n.* kopfüber, jäh stürzen. [рало *Ч.* VII. 400.

Кописть, *f.* keilförmiger Haken des

Копистка. *f.* Spatel, *m.* Rührscheit, *n.*

Копит, *Ч.* III. 309, копил, *He. m.* s. Копито 2).

Копитати, *v. a.* klopfen, (*Фр.*).

Копитень, -тня, копитник (-тняк), *m.* Haselwurz, *f.* (Asarum europ.).

Копити, *v. a.* (коплю, копиш), an-, aufhäufen, zusammenbringen.

Копитковатий, *a.* hufartig, *Пол.*

Копиткове, *s. n. a.* Abgabe am Schlagbaum für gehufte Thiere, *f.*

Копитлувати, *v. a.* abnützen, abreiben, §. [Hufthier, *n.*

Копитний, *a.* mit Hufen versehen;

Копито, (*d.* -итко -итце), *n.* Huf; 2) Schuhmacherleisten, *m.* * всьо на одно — Alles über einen Leisten geschlagen.

Копитовий, *a.* -а кiсть Hufbein, *n.B.*

Копитяр, *m.* Leistenschneider, *m.* *Пар.*

Копицьке, *n.* *IГ.* ein m t dem Feldeigenthümer auf Antheil gebautes Getreide.

Копиця, (*d.* -ичка), *f.* Feimen; Schober, *m.*; Haufen, *m.* (*d.* Häuflein, *n.*).

Копичáсті ўставки, Art Leinstikkerei *Kol.* I. 48. [das Legen in Feimen.
Копúчене, *n.* das Häufen, Häufung;
Копúчити, *v. a.* häufen; *ГШ.*; in Feimen legen. [beln und wiebeln, *Мор.*
Копúшити ся, sich tummeln; krie-
Копúшник, *m.* s. Копóвище.
Копíвка, *f.* mittelgutes Stück Leinwand von 60 Ellen.
Кóпіє, *n.* Lanze, Pike, *f.*
Кóпїєвáтий,*a.Пол.*lanzettenförmig.
Копíйка, копíйчина, *f.* Kopeke, *f.*
Копíйник, *m.* — стрілолúст („цибулúне"), Pfeilkraut, *n.* (Sagittaria sagittaefolia). [Heufeimens, *f.*
Копійó, *n.* Stange in der Mitte des
Копíйце, *n. Ко.* 241 Pfeilspitze, *f.*
Кóпінь, *f.* Erdfleck ohne Schnee, *m.*?
Копíст. *m.* Copist, Abschreiber, *m.*
Кóпіт, -оту, *m.* Ч. V. 2. Gestampf, *m.*; 2) *pl.* Staubwolken, *pl.*
Копіювáти, *v. a.* copieren.
Кóпія, *f.* Copie; Abschrift, *f.*
Кóпкати, s. Кóпати 3). (*Фр.*).
Кóпко, *m.* s. Прокіп.
Коплúвий, *a.* eilfertig.
Кóпний. *a.* Grab-, Scharr; 2) grubig; 3) in Haufen: снїг; -а дорóга ein Schlittenweg mit sehr vielem unbefahrenem Schnee; 3) — суд *К.* s. Копá 3); кóпно, *adv.* dicht, vollauf *Н.* 29.
Кóпник, *m.* † Mitglied des Gerichtes копá.
Кóпнути, *v. a.* ausschlagen, stossen (mit dem Fuss), н гóю когó jmdm einen Fusstritt versetzen; *— ся до чогó sich eifrig woran machen.
Кóпня, *f.* Bergwerk, *n. Пол.*
Коповúй, *a.* Schock-.
Коповúк, *m.* = 50 Kopeken.
Копóвище,*n.*Ort u. Sitz der копá 3).
Коповóвиця, *f.* das Verführen der Getreideschocke vom Felde,die Zeit davon.
Копóрснути ся, zappeln, (*Фр.*).
Кóпоть, *f.*: Russ, *m.* (vom Lichter- od. Lampendampf); 2) Schlappe, Prügelei, *f.* комý дáти кóпоти *Ко.* 161.
Копрúва, *f. Оц.* § 39 s. Кропúва.
Копріи, *m. В.* Fenchel, *m.* (Foeniculum offic.). [berussen.
Коптúти, *v. a.* einrauchern, räuchern;
Коптíне, *n.* s. Вýджене, *Под.*
Коптíти, *v. n.* rauchen, schmauchen; Russ ansetzen.
Коптюх, *m.* Mohrenaffe, *m.* (Cercopithecus fuliginosus), *Вол.*
Копяк, (*d.* -ячóк), *m.* (kleiner) Feimen, Schober. [*f. Пом.* III. 110.
Корá, *f.* Rinde, Baumrinde, Borke,
Корáб, корабéль. -бля, *m.* Schiff, *n.*; 2)*pl.*Traggestell mitKorb,*n.* [Schiffe.
Корабéльний, *a.* Schiffs, vom
Корабéльник, (-éльщик),*m.*Schiffer; Steuermann; Matrose, Lootse; 2) Schiffbaumeister, *m. Ст.*
Корабúця, *f.* Arche, *f.* (Arca), *В.*
Корабін. *m. Зап.* II. 543 s. Корабéль.
Корáблик, *m. dim.* s. Корабéль; 2) Schiffsboot, *n.* (Nautilus) *Пол.*
Кораблúнцї. *pl.* Schiffsboote, *pl.* (Nautilina). [steuern, schiffen.
Кораблювати, *v. n. Гуш.* segeln,
Кораблярня, *f.* Schiffswerft, *f. Ст.*
Корáвий, *a.* rauh, s. Рáпавий.
Корáвіти, *v. n.* rauh werden.
Корáль, корáл. *Не. m.* Koralle, *f. pl.* корáлї, корáлики, aufgereihte Korallen, *pl.*
Коралéвий, *a.* Korallen-.
Коралúни, *pl.* Flechtenkorallen, *pl.* (Corallinae). [(Ilysia scytale) *Вол.*
Коралюха, *f.* Korallen -Natter, *f.*
Кораляк, *m.* Edelkoralle, *f.* (Corallium).
Кóрап, *m.* s. Карп, кóроп.
Кóрба, *f.* Kurbe, Kurbel, *f.*
Корбáн, *m.* s. Постіл, ходáк.
Корбáня, *f. N.* e. Berges. [бниця.
Корбасюка, *f.* linker Nbfl. der Рú-
Корбáч, *m.* Knotenstock, *m. Gr.* 21.
Корбовúй, *a.* Arbeiter bei der Kurbe, *m.* [liederlicher Kerl?
Кóргель, *m. ungr. Гол.* III. 427
Корґíта, *f.* s. Клюба für Ґалярu.
Кордáч, (*d.* -áчик), *m.* Schnur zum Umgürten, *f.* [*n. adj.* кордовáний *Не.*
Кордобáн, (-вáн). *m.* Corduanleder,
Кордобáнець, -нця, *m.* Schuh aus Corduan, *m.*
Кóрдон, *m.* Kordon, *m.* Grenzsperre, *f.*
Кóрдуб, *m. В.* Korkeiche, *f.* Quercus suber).
Кордýля, *f. N* e. Berges.
Кордюк, *m.* Zungengeschwür, *n.*; 2) Wolfsmilchschwärmer, *m.* (Deilephila euphorbiae); 3) s. Медведюх.
Корéла, *f.* s. Холéра.

Кóрень, etc. s. Кóрінь etc.
Коренáстий, (-нúс-, -áтий, -нчáтий, *M.* II. 80), *a.* mit grossen, starken, tiefgehenden Wurzeln. [schmähen.
Коренúти, (-рін-). *v. a.* schelten;
Кóренний, *a.* zur Wurzel geh., *ursprünglich, Stamm-.
Корéкта, *f.* Correctur, *f.*
Корéц, *m.* Ohrwurm, *m.* (Forficula auricularia), *B.* [von 1·2364 Hektol.
Кóрець, *g.* кірця, *m.* Schüttmass
Корéчний, *a.* млин oberschlächtige Mühle, *Kol.* I. 61.
Корéчник, *m.* oberschlächtiges Rad.
Корж, (*d.* кóржик, -ичок), корзáн, *m.* ungesäuerter trocken gebackener Kuchen, *Пом.* III. 5.
Коржáвіти, *v. n.* hart, steif werden.
Корзáн, *m.* s. Ходáк, постіл, *Пом.* III. 5.
Корзáти ся, die корзанú anziehen.
Корзúна, (*d.* -úнка), *f.* корзýн, *m.* Korb, *m.*; корзúнна лозá Korbweide, *f.* (Salix viminalis).
Корзíти, *v. n.* s. Пустувáти.
Корúна, (*d.* -úнонька *Гол.* III. 101), *f.* trockene Baumrinde zum Heizen.
Кóристь, (*d.* корúстка, -úстонька, -úсточка), *f.* Nutzen, Vortheil, Gewinn, *m.*
Користáти, *v. n.* з чогó Nutzen ziehen, benutzen.
Корúстий, *a.* gewürzt, *Ч.* IV. 687.
Корúстка, *f.* Querstab der Weife (der Haspel), *m.*
Кóристний, *a.* vortheilhaft; Gewinn bringend, einträglich.
Корúстник, *Под.* (-úсник), *m.* Gewinnhascher, Ausbeuter, Exploiteur, *m.*
Кóристність, -ости, *f.* Vortheilhaftigkeit, *f.*, Vortheil, *m.*; 2) s. Користолюбóність, *He.*
Користолюбúвий, (-любний), *a.* habsüchtig, gewinnsüchtig.
Користолюбóність, -ости, *f.* *Пар.* Gewinnsucht, Habsucht, *f.*
Корúстувати, *v. a.* *K.* когó jmdm Vortheil gewähren; — ся чимось sich etw. zunutz machen, woraus Gewinn, Vortheil ziehen, etw. benützen *C.* II. 56.
Корúтáр, *m.* Corridor, *m.*
Корúти, *v. a.* tadeln, rügen; 2) — ся *У.* sich unterwerfen, gehorchen, комý.
Корúтник, *m.* Trogmacher, *m.*
Корúтниця, *f.* Trogmuschel, *f.* (Maktra); 2) Schildkröte, *f.*
Корúто, (*d.* -úтце, -úтко, коритá, -úти), *n.* Trog, *m.*; 2) Mulde, *f.*; 3) корúтце *d.* s. Лóжниця.
Корúця, *f.* Zimmt, *m.* *Под.*
Коричнéвий, *a.* zimmtfarbig.
Корúчний, *a.* mit Zimmt, *Ч.* IV. 141.
Корíвка, (-íвчина). *f. dim.* s. Корóва.
Корівнúк, *m.* Kuhwirt, der nur Kühe besitzt, *K.*
Корíзмати ся, sich sputen (*Ф.*).
Кóрінь, (*d.* корінéць, -нцá), *m.* Wurzel, *f.* (von Bäumen, Kräutern, Zähnen etc.); * — eines Wortes; — des Uebels; 2) Rücken beim Buche, *m.* *He.*; 3) в кóрени an der Deichsel. [würze, *n.*
Корíне, *n.* die Wurzeln, *pl.*; 2) Ge-
Корінéвий, *a.* Wurzel-. [gen.
Корінúти ся, wurzeln, Wurzel schla-
Корінькóвий, *a.* -а люлька aus Wurzelholz verfertigt, *Mop.*; 2) -а горíвка gewürzter Brantwein.
Корíнний, *a.* Gewürz-, — склеп Colonialwaarenhandlung, *f.*; gewürzhaft; 2) — кінь Deichselpferd, *n.*
Корінúк, *m.* — чит Wurzelbaum, Leuchterbaum, *m.* (Rhizophora Mangle); корінниковáті, *pl.* Wurzelbaumartige, *pl.* (Rhizophoreae).
Корíнниця, *f.* *ГШ.* Gewürzbüchse, *f.*
Коріньонóжки, *pl.* Wurzelfüsser, *pl.* (Rhizopoda). [stoma), s. Пелехáчики.
Корінюха, *f.* Wurzelqualle, *f.* (Rhizo-
Коріцмати ся, mit Mühe sich herausarbeiten; * auf die Beine zu kommen trachten.
Кóрка, *f.* *Ш.* I. 392 s. Кíрка; на всї кóрки лáяти; 2) *N.* e. Berges.
Коркúшка, *f.* oberer Theil des Baumes mit abgehauenen Aesten; 2) s. Кóвінька. [*m.* (*B.*).
Коркобéць, -бцá, *m.* Regenbogen,
Коркóвий, *a.* Kork-; — дуб s. Кордýб; 2) *d.* корковéнький черевúчок *Ч.* III. 435 mit hohem Korkabsatze.
Корковнúцї, *pl.* Korkpolypen, *pl.* (Alcyonaria).
Коркотíти, *v. n.* brummen, (*Фр.*).
Коркóші, *pl.* кóркуш, *m.* Nacken, *m.* Achseln, *f. pl.* на коркóші когó взяти jmdn Huckepack tragen; auf beiden Schultern tragen.
Коркувáти, *v. a.* verkorken.

Корм, *m.* Nahrung, *f.*; Futter, *n.*; 2) Muttermilch, *f. У.*
I. Кóрма, *f. Пар.* Aetzung, *f.*
II. Кóрмá, *f.* s. Кéрма.
Кормáн, s. Курмáн.
Кормáч, (-ачéнько), *m. Ф.* s. Кермáч, кермáнич. [тá на —?
Кормáш, *m. ТР.* 218 час берé лї-
Кормúлець, -льця, кормúтель, *m. КУ.* Ernährer, Pflegevater, *m.*
Кормúло, *n. Ш.* I. 171 Steuerruder, *n.* s. Кéрма.
Кóрмúти, *v. a.* er- nähren; füttern; mästen; — грудьмú säugen, stillen (дитú).
Кóрмиця, *f.* Mastkraut, *n.* (Sagina).
Кóрмлене, *n.* das Nähren, Ernährung, *f.* [III. 397.
Кóрмний, *a.* gemästet, Mast- *Гол.*
Кормнúк, *m.* s. Кармнúк.
Кормóвий, *a.* Futter-. *Гн.* 11.
Кормóк, -мкá, *m. dim.* s. Корм.
Кормóша, *ungr. f.* Art Apfelbaum.
Кормчáр, *m.* s. Кормáч.
Корнáдка, (*d.* -áдочка, *Зап.* II. 554) *f.* Baumstrunk, *m.*
Корнáв, кóрнос, *m.* s. Кнур.
Корнáк, *m.* Wurzelstumpf, *m.* [но.
Кóрне-покóрне, *Kol* I. 226 s. Покíр-
Корнúв, *m. He.* Karnies, Gesims, *n.*
Корнúло, (-úлко), Корнíй, *m.* Cornelius. [tella), *B.*
Корнúця, *f.* Art Lebermoos (Fega-
Корнýта вівцú, mit Hörnern (cornutus). [ma) *B.*
Корнáк, *m.* Wurzelstock, *m.* (rhizo-
Корнáти, *v. a.* stechen, schlagen, hauen; * antreiben; anrühren; wecken.
Кóроб, (*d.* -обóк), *m.* Korb, *m.* Schachtel, *f.* Bretterfach, *n.* [macher, *m.*
Коробéйник, *m. Н.* 22. Schachtel-
Коробель, *m. Гол.* III. 120 s. Корабéль; 2) Art шóпа.
Коробéн, *m. Гол.* III. 23. s. Корóбка.
Корóбити ся, *Ко.* 240 *Н.* 212 sich krümmen, sich krumm ziehen; *Ко.* 350 sich spreizen, s. sträuben.
Коробка, (*d.* -óбочка), *f.* Schachtel aus Rinde, Kietze, *f.* Futteral, *n.*; 2) der Bug an der лю́шня.
Корова, (*d.* -вúна, -óвиця, -óвичка, -овонька, коровка), *f.* Kuh, *f.*; 2) корвиця рогáта, *B.* Hammatochaerus cerdo; 3) коровúчка, s. Сироїжка. *Вол.*
Коровáй, -áя, *m.* grosses Hochzeitbrod, *n. Пар.* (*Пр.* II. 175). *Ном.* III. 66.
Коровáйний, коровáєвий, *a.* zum коровáй geh.; des к.; -на пáра ein Paar kleine Brödchen, die vor dem коровáй in den Backofen geworfen werden, *Га.* I. 33.
Коровáйник, *m.* der Schaffner des коровáй, *Зак.*
Коровáйниця, *f.* Frau die beim Backen des коровáй beschäftigt ist, Bäkkerin des к.
Коровáть, *f.* s. Кровáть.
Коровíй, -іá, *m.* Kuhhirt, *m.*
Коровлї́й, *m. N.* e. Berges.
Коровóд, (-вíд), *m.* Reigen, Reihentanz, *m.* поскáчу коровóда *P.* I. 16; *pl.* * Weitläufigkeiten, Umschweife, *pl.*
Коровóдити ся з ким mit jmdm viel Umstand, viel Federlesen machen.
Короволї́тник, протáчник —, *m.* Acker- Ehrenpreis, *m.* (Veronica agrestis).
Коровáк, *m.* Kuhmist, *m.*; 2) Stechapfel, *m.* (Datura); 3) — жóвтий Verbascum thapsus *Еф.* 21.
Коровáрня, *f.* Kuhstall, *m.*
Корóвячий, *a.* Kuh-.
Корóвячка, *f.* Stechfliege, *f.* (Stomoxys calcitrans). [Fahne, *f.* s. Хоругóв.
Корогвá, корогóв, (*d.* корогóвця) *f.*
Корогвáй, *m.* s. Коровáй.
Корогвúще, *f.* Fahnenstange, *f. Макс.*
Корóда, *f.* modriger Baumklotz, *Gr.* 22.
Корóдити ся, s. Корóбити ся, sich wegen einer Krankheit beklagen *Н.* 212.
Короїд, (-їда), *m.* Borkenkäfer, *m.* (Bostrychus).
Кóрок, (*d.* кóрочок), *m.* Kork; Korkstöpsel; 2) Absatz am Schuh, *m.*
Корокýля, *f.* Knorren am Baume, *m.*; корокулювáтий, *a.* knorrig.
Корóль, *m.* König, *m*,
Королéва, *f.* Königin, *f. adj.* королéвий, (королїв) königlich, Königs-; цьвіт Kaiserkrone, *f.* (Fritillaria imperialis); Feuerbohne, *f.* (Phaseolus multiflorus); королéвин, *a.* der Königin.
Королевенá, королá, -áти, *n. К.* kleiner König, (v. tyrannischen Magnaten u. Satrapen); Königlein, *n.*
Королéвець, *m. pl.* королївцї die Königlichen.
Королéвич, *m.* Königssohn, *m*,

Королéвский, (-лївский, корóльский), *a.* königlich, Königs-.
Королéвство, *n.* Königthum, Königreich, *n.* [gulus).
Корóлик, *m.* Goldhähnchen, *n.* (Re-
Королúцкий, *a.* -а пісня *Гол.* (*Вік.* I. 202). ? [(Matricaria chamomilla).
Королúця, *f.* Kamillenmutterkraut, *n.*
Королївна, *f.* Königstochter, *f.* königliche Prinzessin. [mäne.
Королївщина, *f.* königliche Do-
Корóлька, королївка, *f.* s. Золотоцьвіт. [schaft, Regierung, *f.*
Королювáне, *n.* königliche Herr-
Королювáти, *v. n.* (королéм — *КС.* III. (82) 613) als König herrschen.
Королянка, *f.* фасóля — vielblumige od. türkische Vietsbohne (Phaseolus multifl.). [*f.* (Libellula).
Коромúслиця, *f.* Wasserjungfer,
Корóмисло, (*d*, -исéльце), *n.* Schulterjoch, *n.* (zum Tragen bes. des Wassers dienend), 2) Wagebalken *m.* *Пол.* 3) Art Osterspiel, *Га.* I. 137.
Коромóли, *pl.* Ränke, *pl. f.* *ІГ.* (крамóла); — ковáти, коромолувáти *ІГ.* на когó *v. n.* Ränke schmieden, spinnen gegen jmdn.
Корóна, *f.* Krone, *f.*
Коронáция, *f.* Krönung, *f.*
Коронкóвий, *a. pol.* молúтва zum Rosenkranz geh., *Зар.*
Корóнний, *a.* Kronen-, Kron-, Staats-.
Короновáті, *pl.* *B.* Coronariae.
Коронóвка, *f.* *Гол.* III. 383 Krone bei der Trauung, *f.*
Коронóчка, *f.* китовá Wallfischpocke, *f.* (Coronula balaenaris).
Коронувáти, *v. a.* krönen; — ся sich krönen lassen.
Кóроп, коропéль, *m.* Karpfen, *m.* (Cyprinus carpio).
Коропáвець, -вця, свинúк, — rauhe Körnerassel, (Porcellio scaber).
Коропáвий, *a.* rauh, rissig.
Корóпавка, коропáвиця, *f.* Kröte, *f.* (Bufo).
Коропáдити ся, s. Коноп́адитя ся.
Коропéць, -пцá, Корóпчик, *m.* linker Nbfl. des Днїстéр.
Корóсня, *f.* Fischhamen, *m.*
Корóста, *f.* Krätze, *f.*
Корóставка, s. Корóпавка.

Коростáн, *m.* s. Веснівка 1). *Вол.*
Коростúти ся, Krätze bekommen, haben; krätzig, schäbig werden.
Коростіль, *m.* Wiesenschnarrer, *m.* (Crex pratensis).
Коростявий, *a.* krätzig, schäbig.
Кóрот, *m.* Halbdeckkäfer, *m.* (Necydalis) *B.*
Коротáти, *v. a.* свій вік, лїтá мáрне seine langen Tage elend schleppen, mühsam zubringen.
Коротéча. *f.* — на тéбе! der Tod möge dich ereilen, (*B.*) *vgl.* корóтка годúна!
Коротúти, *v. a.* s. Вкоротúти; — ся kurz werden *Kol.* I. 220.
Корóткий, (*d.* -тéнький) *a.* kurz; -а годúна на когó! früher, plötzlicher Tod.
Корóткість, -ости, *f.* Kürze, *f.*
Короткогляд, *m.* *K.* (-глядність, *f.*) Kurzsichtigkeit, *f.*
Короткоглядний, *a.* kurzsichtig.
Коротокомóвність, -ости, *f.* *K.* Kürze des Ausdrucks, *f.*
Коротконóгий, *a.* kurzbeinig.
Коротпопýзий, *a.* mit kurzem (dikkem) Schmerbauch. [ner, *m.* Hepiolus).
Короткоріг, -óга, *f.* Schmalspin-
Короткорóгий, *a.* kurzhörnig.
Коротлúвий, *a.* *B.* geschäftig, rührig.
Коротня. *f.* *B.* Geschäftigkeit, *f.*
Коротюха, *f.* Weibsperson von niedriegem Wuchs, *f.*
Корóшня, *f.* s. Крóшня. [s. Копáч.
Корпáк, *m.* Stab zum Graben, *m.*
Корпанúна, *f.* mühevoll gesammelte Habe.
Корпáти, *v. a.* stöbern, wühlen; *очú комý *P.* II. 174 jmdn mit Vorwürfen stechen.
Корпáч, *m.* Ausroderer, *m.*
Корпáчка, *f.* *coll.* ausgerodetes Holz.
Корпесáти, s. Копирсáти.
Корпúне, *n.* Charpie, *n.*
Корписóчка, *f.* *Bein.* der лисúчка, Höhlen grabend *Ч.* V. 812 s. Копирсáти.
Корс, *m.* *gew. pl.* Krümmung der Schittenkufe, *f.*; 2) *pl.* ausgerodete Striche Landes.
Корсáж, *m.* Corset, Mieder, *n.* *K.*
Корсáн, *m.* *Gr.* 22 s. Корзáн.
Корсáр, *m.* Corsar, Seeräuber, *m.* *adj.* корсáрский. [Seeräuberei, *f.*
Корсáрство, *n.* Piratenwesen, *n.*

Корса́тка, *f.* косма́та, Habichtskraut *n.* (Hieràcium pilosella).

Ко́рсника. *f.* Stelle wo im Schlitten der Deichsel eingefügt wird.

Корта́вити, *v. n.* schnarren (im Sprechen).

Ко́ртати, s. Карта́ти.

Корта́ти ся, (ко́рпати ся) sich durchhelfen, sich racken.

Корти́на, *f.* Courtine, *f.* Vorhang, *m.*

Корті́ти, *v. a. impers.* корти́ть, кого́ jmdn lüstet nach etw., es juckt ihn.

Корти́чка, *f.* Gelüste, *n. У.* leidenschaftlicher Drang.

Кору́жити ся, sich werfen s. Па́чити ся.

Кору́на, *f.* Art Titulatur der Geistlichen: че́стна кору́но! пресьві́гла к. *Мог.* s. Коро́на.

Кору́нка, *f.* Spitze, *f.* (in d. Stickerei).

Кору́чка, *f.* Sumpfwurz, *f.* (Epipactis latif.).

Корх, *m.* на корх *К.* I. 156 vier Finger tief, *H.* 295,; 2) Scholle, *f.* s. Кряг *H.* 32.

Корцува́ти, *v. n.* und — ся: збі́жє корцу́є: ein Schock Getreidegarben liefert 1 ко́рец.

Корч, *m.* Strauch, Busch; 2) Krampf, *m.*

Корча́ва, *Wgr.* XI. Корча́га, *f.* irdenes enghalsiges Brantweingefäss, *n.* (*B.*).

Корча́к, *m.* oberschlächtige Mühle, *Левч.*

Корча́стий, *a.* buschig, strauchig.

Корче́вниця, *f.* Kribbel Krankheit (ergotismus, raphania), *Вол.*

Корче́мка, *dim.* s. Ко́рчма.

Корче́мний, *a.* Schenken; 2) *ungezogen, pöbelhaft. [*pl. К.*

Корче́мство, *n.* Kneipenstreiche,

Ко́рчик, *m.* Sträuchlein, Büschchen, *n.*

Корчи́нка, *f.* ästiger Röhrenpolyp (Eudendrium).

Ко́рчити, *v. a.* zusammenziehen; кому́ ру́ки jmdm in den Händen Krämpfe verursachen; — ся sich zusammenziehen, sich krümmen, zusammenschrumpfen.

Ко́рчів.(-шів).*g.* -чо́ва, *m.* s. Корча́га.

Ко́рчма, ко́ршма, (*d.* корчми́на. *aug.* корчми́ще), *f.* Schankhaus, Wirtshaus, *n.* Schenke, Kneipe, *f. Пом.* I. 66.

Корчма́р, *m.* Schenkwirt, Schenker, Krüger, *m. adj.* корчмаре́вий des — корчма́рский *ВБ.* zur ко́рчма geh.

Корчма́рити, *v. n.* корчма́р sein.

Корчмари́ха, *f.* Schenkwirtin, *f.* Weib des корчма́р; корчмарі́вна Tochter des к. [Verführen der Holzstämme.

Корчу́ги, *pl.* kurze Schlitten zum

Корчу́ля, *f.* s. Корча́га.

Корша́к, *m.* s. Коршу́н Ч. I. 286; 2) Taugenichts, *m.*

Коршбу́ри (й), *a. Иг.* 46 *Bein.* des Попелю́х, s. Бу́рий, *Пом.* III. 77.

Коршня́вий, корхня́вий, *a.* s. Майку́т. [I. 86?

Коршови́к, *m.* мі́ряти -ом, *Гол.*

Коршу́н, *m.* s. Ка́ня, *Пом.* III. 5.

Корю́к, s. Кару́к. *Левч.*

Коря́вий, *a.* struppig.

Коря́вина, *f.* schorfige Rinde.

Коря́к, (*d.* корячо́к, -чка́), *m.* Trinkgeschirr aus Rinde od. aus Holz, *n.*

Корячкова́тий, *a.* krumm und knotterig (v. Baume).

I. Коса́, *f.* Haarflechte, *f.* Haarzopf, *m.*; 2) — богоматери́на Hypericum humifusum; 3) Sehne, Flechse, *f.* (*B.*).

II. Коса́, *f.* Sense, *f.*; 2) schmale Sandbank, Erdzunge, Landsee Insel, *f.* Werder, *m. Др. с.* 243, *Не.*; 3) косо́ю пліт городи́ти schief flechten.

Коса́к, *m. Гол.* II. 486? 2) Sensenwespe, *f.* (Banchus) *B.*

Коса́р, (*d.* коса́рик), *m.* Mäher, Sensenmann, *m.*; 2) *pl.* косарі Gestirn Orion; 3) Weberknecht, *m.* (Phalangium opilio); 4) *Ос.* (61) V 59 s. Кі́ска; 5) s. Коса́ч.

Косари́ще, *n. N.* e. Berges.

Косаркі́, *pl.* s. Косилькі́.

Коса́рский, *a.* des Mähers.

Коса́рщина, *f.* die Zeche der Mäher.

Косата́р, *m.* Ч. IV. 201.?

Ко́сатень, -еня, *m.* Wasser-Schwertlilie, *f.* (Iris pseudacorus).

Коса́тий, *a.* mit langen u. dicken Haarflechten; -а зьвізда́ Haarstern, Komet, *m. Пол.* [pselus apus).

Коса́тка, *f.* Mauersegler, *m.* (Cy-

Коса́тчик, ви́тязь — *m.* Schwalbenschwanz, *m.* (Papilio Machaon).

Коса́ч, *m.* ове́с —Fahnenhafer, *m.* (Avena orient.) mit einseitswendiger Rispe).

Косе́н, *m.* s. Хосе́н, *Wgr.* X. *Gr.* 22.

Ко́сень, *m.* Monat Juli, Heumonat, *m.*

Косе́ць, *g.* кісця́, *m.* s. Коса́р 1) *КУ.*

Коси́ба, *m. f.* косиба́стий, *a.* Rind

mit nach rückwärts gebogenen Hörnern, *n.*
Кбсий, *a.* schief, schräg, *Фр. Не.*
Косилькй, *pl.* Feldrittersporn, *m.* (Delphinium consolida). [Wiese, *f.*
Косинйця, *f. Гк.* 30 Heuschlag, *m.*
Косйнчик, *m. Не.* (*Пр.* III. 105) s. Полйця, полйчка 1).
Кбситень, s. Кбсатень; коситньовáті, *pl. B.* Schwertlilienartige (Irideae).
Косйти, *v. a.* mähen; * — бчи до когб *Не.* — ся scheell auf jmdn blicken.
Косйця, (*d.* -йчка, -йченька), *f.* Blume, Zierblume, *f.*; Blumenstrauss, *m.*, 2) bogenförmiger Strahl, *Ф.*; 3) *gew. pl.* sichelförmig nach aufwärts gebogene Schwanzfedern des Hahnes; 4) Flechsen, Sehnen, *pl.* s. Косá I. 3).
Косйчити, *v. a.* mit Blumen od. Laub schmücken. [flechte.
Косйще, *n. aug.* überausgrosse Haar-
Косїнка, *f.* Geflecht, *n. Га.* I. 9.
Кбськати кбло когб, *Левч.* s. Пáнькати ся.
Коськб! *int.* Lockruf für Pferde.
Ко-слбву, *adv.*— сказáти nebenbei.
Косм, *m.* космá, космáтина, *f.* Zotte, *f.* Büschel, *m. Ст. Ко.* 147; 2) -травá Galium mollugo. [2) s. Веприна, *B.*
Космáк, *m.* Haarflechte, *f. Кч.* 204;
Космáтий, *a.* zottig, rauh, flauschig, büschelig; 2) * космáта Branntwein mit Honig eingekocht u. beim Besuche der Wöchnerin getrunken: итй на космáту.
Космáтість, -ости, *f.* Zottigkeit, *f.*
Космáцка сіль, *Ф.* Arsenik, *m.*?
Космáч, *m.* mit grossen Haarflechten, zottig; (in d. Jägerspr.) der Bär, der Zottige *Mi.* II. 333.
Космáчити ся, sich zerzausen, kraus u. wirr werden. [wolligen Schafes.
Космáшечка, *f. dim. Bein.* des
Кбсмик, космбк, *m. dim.* s. Косм, Haarbüschel, Flocken, *m.*; 2) * Hasenschwanz, *m.* [auf dem Kopfe, *m.*
Космйна, *m.* Ochs *m.* e. Haarbüschel
Космогрýдий, *a.* mit behaarter Brust.
Космýн, *m.* s. Ковтýн (*Фр.*). [idea).
Космýшки, *pl.* Haarsterne, *pl.* (Crino-
Кбсники, *pl.* s. Кісник.
Коснýти ся чогбсь, *K.* etw. an-, berühren, anstossen.

Косовйд, *m.* trigonales Trapezoëder,
I. Кбсовий, *a.* der Amsel. [*Вол.*
II. Косовйй, *a.* schief; krumm; косовá *f. a. s. C.* II. 134. 140. schiefe Ebene, Schiefe, *f.*; -ий сáжень II. 155?
Косовйще, *n. Кч.* 260 s. Кісá.
Косодїлник, *m.* Rhomboid, *n. Вол.*
Косогбр, *m. Не.* Abhang, *m.* abschüssige Seite eines Berges.
Косолáпий, *a.* mit krummen Tatzen; mit k. Beinen.
Кбсонька, *f. dim.* s. Косá I.
Косонбга, *m.* Weberknecht, *m.* (Phalangium).
Кособкий, *a.* Ч. V. 34 schielend.
Косбрий, *a.* (-а вівцй), dessen Hörner wie eine Haarflechte geformt sind.
Косбрити, *v. a.* ausstatten, schön, elegant ankleiden; 2) — ся до когбсь gegen jmdn dreist auftreten; s. Горожити ся; *b*) s. Відгражáти ся.
Косбрич, *m.* Stutzer, *m.*
Косоýстка, *f.* Zunge, *f.* (Solea vulg.).
Кость, Кбстик, Костюк, Костянтйн, *m.* Constantinus.
Костáк, костáр, *m.* s. Костогрйз.
Костáр, костáч, *m.* junge Flussbarbe (Barbus fluviat.).
Костéл, *m.* lateinische Kirche; *adj.* костéльний zur lat. K. geh. [starren, *B.*
Костенїти, *v. n.* sich verknöchern,
Кбстéр, -тра, *m. Ко.* 24 Haufen, Stoss, Schober; Holzstoss; 2) Scheiterhaufen, *m.*
Костерéва, *f.* Schwingel, *m.* (Festuca ovina); костеревовáтий, *a.* schwingelartig, *B.*
Костéрка, *f.* kleiner Holzstoss.
Костйл, *m.* Krückenstock, *m.* Krücke, *f. C.* I. 23. [Стоколбса; 3) s. Токáр, *Піс.*
Костйр, *m.* Würfelspieler, *m.*; 2) s.
Костйстий, *a.* voll Knochen, knochig, knöcherig.
Костйти, *v. a. Кв.* 172 eig. jmds Knochen fluchen, schelten; 2) mit bunten Muscheln (mit bemalten Knochenplättchen) auslegen.
Костняк, костбвець, -вця, *m.* Knochenthier, *n.* (Ostozoon) *Пол.* [let, *n.*
Костбвище, *n.* Knochengerüst, Ske-
Костогрйз, костоглід, -бда, костюк, *m.* Kernbeisser, Kirschfink, *m.* (Fringilla coccothraustes).
Костоїд, (-жйр, *Пар.*) *Под.* костоїд-

ниця, *f.* Knochenfrass, Beinfrass, *m.*; 2) * *m.* Nager am Marke, *m.* *Mx.*

Костокри́лий, *a.* mit knöchernen Flügeln (ohne Feder); — кажа́н *Ш.*I 81.

Костоли́ций, *a.* mit knochigem, hagerem Gesicht, *Мог.*

Костома́ра, *f.* Beingerippe (der Костяна́ баба, 'Яга, *КУ.*) *n.*

Костома́ха, *f.* grosser Knochen; 2) s. Костома́ра. [nerei, *f.*

Костопа́льня, *f.* *Не.* Knochenbren-

Костопльо́н, *m.* s. Постоля́нка, *Б.* (Aster).

Костопра́в, *m.* Knocheneinrenker, (Wundarzt, welcher die verrenkten od. zerbrochenen Knochen wieder einrichtet), *m.* [*pl.* (Cataphracti).

Костощо́чки, *pl.* Panzerwangen,

Ко́стрик, *m.* Kaulbarsch, *m.* (Acerina vulg.).

Костри́ця, *f.* Flachs-, Hanfschebe, Achel, *f.* *Др. с.* 22 *Mi.* II. 285 *К.* (*Пс.* 170); 2) abgehauene mittelgrosse Fichte, *f*; langes Holzscheit; *ВШ.* (*Пр.* V. 14)?; 3) Steissbein, *n.* *Пол.*; 4) *N.* e. Аполони́на u. e. Berges.

Костри́ч, *m.* *N.* e. Berges.

Костриче́нька, *m.* *dim.* * der Unwillige, Straubige.

Костри́чик, *m.* Nbfl. des Прут.

Костри́читися, *Н.* 49 sich spreizen, s. sträuben; stolzieren.

Костри́ще, *n.* s. Косте́р, *Ст.*

Ко́струб, *m.* der Straubige, Struppige; 2) Skelet, *n.* 3), костру́бонька, Art гаївка *Kol.* I. 158.

Кострува́тий, *a.* коструба́ч, *m.* коструба́ня, кострубу́ля, *f.* straubig, struppig, rauhhaarig; garstig.

Кострува́тка, *f.* Bärentatze, *f.* (Clavaria flava) *Вол.*

Костру́лья, (-у́лька), *f.* Casserolle, Castrol, *f.* (flacheSchmorpfanne) *Не.* *Под.*

Костру́н, *m.* s. Косто́вище.

Косту́р, *m.* Knüttel, Stock, *m.*; 2) s. Костогри́з. [mass, plump, garstig.

Костурли́вий, *a.* *Зг.* ohne Eben-

Косту́ха, *f.* рога́та Seestier, Beinfisch, *m.* (Ostracion cornutus); 2) *pl.* Harthäuter, *pl.* (Sclerodermi).

Костю́к, *m.* s. Кость.

Костю́льки, *pl.* s. Стоколо́са.

Костя́к, *m.* Skelet, Todtengerippe, *n.* *Ш.* II. 52; 2) —, костя́ник, (-я́нчик-Junge vom Accipenser huso.

Костяни́й, костяни́стий, *a.* Knochen-, aus Bein. [(Rubus saxat.).

Костяни́ця, *f.* Felsenhimbeere, *f.*

Костянкова́та я́года, s. Кістя́нка.

Костя́че, *n.* *coll.* viel, lauter Knochen.

Косу́хна, *f.* s. Ко́сонька, коса́ I. *Ч.* IV. 280.

Косцьо́лики, *pl.* Art Leinenstickerei ähnlich den Kirchthürmen (косте́л), *Kol.* I. 48. 347. [genistaefol).

Косюрки, *pl.* Leinkraut, *n.* (Linaria

I. Кося́к, *m.* *Н.* 146 Thürstock, Fensterstock, *m.*; 2) schräg zugehauener Backstein; на кося́к schräg, schief, zickzack.

II. Кося́к, *m.* Herde der Pferde, bes. der Stuten mit Fohlen, *Левч.* *Ос.* (61) IX. 177, *f.*; 2) Pferdehutweide, *f.* *К.*

Косни́к, *m.* Wetzstein für Sensen, *m.*

Ко́та! ко́та на! (ка́та *P.* I. 64) *int.* Scheuchruf gegen Katzen u. Hasen.

Кота́ра, *f.* *КУ.* Vorhang, *m.* Gardine, *f.* [ker, *m.* *adj.* котви́чний, *ГШ.*

Ко́тва, *ГШ.* котви́ця, *У.* *Фр.* *f.* An-

Котви́чий, *s. a. m.* Ankerknecht, *m.* *Пар.*

Коте́л, (*d.* коте́лок, -лка) *m.* Kessel, *m.*; 2) *pl.* коте́лки Wassernuss, *f.* (Trapa natans). [gefahrenes Loch s. Ви́бій.

Котеле́бина, котеле́вина, *f.* aus-

Коти́га, *f.* *gew.* *pl.* Fuhrwek der чаба́ни́, *n.* starker niedriger Wagen *C.*II.170.

Коти́горошок, -шка, *m.* I. 213 s. Покоти́горошок.

Ко́тик, *m.* *dim.* s. Кіт; Misekätzchen, *n.*; 2) *N.* e. Wiegenliedes „vom Miezchen"; 3) s. Ба́ська; 4) Köthe beim Pferd, Afterklaue *f.* Afterhuf, *m.* 5) *pl.* s. Кошачки́.

Коти́на, *f.* *m.* junge Katze.

Коти́ти; (ко́чу, ко́тиш), *v. a.* wälzen, rollen; * ніс die Nase aufwerfen; 2) — ся (бараболя) bildet Knollen; *b*) — ся Junge werfen (von Schafen, Katzen, &).

Ко́тки, *pl.* Ackerklee, *m.*

Ко́тько, *n.* in d. Kinderspr. *n.* Колїсце́.

Котода́кати, *Пол.* s. Кудкуда́кати.

Котло́вина, (-иця), *f.* Thalkessel, Kessel, Becken, *m.* *C.* II. 57 *Фр.*

Котлофа́сити, *v. a.* §. in das Wasser zum Faulen hineinschlendern. [cisson, *n.*

Котни́к, котню́х, *m.* Presswurst, *f.* Sau-

Котови́й, *a.* -а пі́сня *Ст.* Wiegenlied, *n.*

Котóвка, *f. P.* I. 25?

I. Котóк, -тка́, *m.* Druckerwalze, *f.*

II. Котóк, -тка́, котóчок, *m. dim.* s. Кіт; 2) Art Wiegenlied, s. Кóтик 2).

Котолу́п, *m.* Katzenschinder, *m.*; *Bein.* der Hausirers, welcher Tauschhandel treibt, *Зап.* I. 288.

Котолу́пня, *f. C.* Schindanger, *m.*

Котора́, *f.* Fehde, *f.* Zwist, *m.* Gram, Kränkung, *f.* котóру завдава́ти kränken, (*B.*).

Котóргати, *v. a.* sehr rütteln, zupfen, *Ог.* 166.

Котóрий, *pron.* s. Котри́й; 2) котóрі — котóрі die einen — (einige), — die anderen, *Ог.* 163; 3) wer immer, einer von ihnen *H.* 126; 4) — раз! das wievielte Mal! [*Пic.*

Которли́вий, *a.* feindlich; zänkisch,

Которува́ти, s. Враждува́ти, *Пic.*

Котохвéй, *m. P.* I. 25 s. Кóцький.

Котóчий, *a. Ф.* (Пр. V. 218)? s. Кóтячий.

Котра́жка, *f.* kleiner Vorhang.

Котри́й, котрóй, *Д. гр.* 53. *pron.* welcher; 2) irgendwer, s. Декóтрий; котри́й и хлі́ба не ма́є einige haben sogar kein Brod (*B.*); котри́й-сь, котри́й-то, ein, irgend ein, ein gewisser; котрé-що welches (was) immer *Ог.* 163—164.

Котулéць, -лця́, *m.* Sphaerozoum, *n.*

Коту́рмати, *v. a.* §. umwickeln.

Котурна́ш, *m.* s. Сала́ш.

Коту́рно, *adv.* s. Моторóшно; хма́рно.

Котю́га, *m. f.* Hund, *m.*; 2) *Hundskerl, *m. Ш.* II. 253; *adj.* котю́жий des H. *vgl.* Катю́га.

Котору́бка з'ї́дóма, *f.* Stein-, Stockmorchel, Frühlorchel, *f.* (Helvella esculenta); 2) — підóзріна Giftstockmorchel (H. suspecta) *Вол.* [*Ч.* IV. 43.

Котю́чка, *f.* Rollspiel mit Eiern, *n.*

Котя́, -я́ти, кóтятко, *n.* Kätzchen, Junges einer Katze, *n.* [Кóтячка 3) *Вол.*

Кóтячий, *a.* Katzen-; -і бу́лки s.

Кóтячка, *f.* s. Кíньска м'я́та; 2) 2) Ruhrkraut, *n.* Gnaphalium dioicum); 3) — розхíдниця, Gundelrebe, *f.* (Glechoma hederaceum) *B.* [denrosses, *Лук.*

Коу́рка віща, *f. N.* des fabelh. Hel-

Кóуш, *m.* s. Кíвш, ковш, *Wgr.* XI.

Кóфа, кофи́нка, *f.* Wasserkanne, *f.*

Кофíй, *m. gr. M.* s. Ка́ва I. [*Зак.*

Кох, *m. Ос.* (61) III. 27 ein Gefäss; Korb, *m.*

Кохавéць, -вця́, *m.* Nbfl. des Прут.

Коха́н, *m.* Nbfl. des Чéремош 6.; 2) *N.* e. Berges.

Кóхане, (-а́нне), *n.* das Lieben, Liebe, *f.*; Liebe, Geliebte, *f. Ш.* I. 164.

Коха́нець, -нця, коха́нок, -нка, *m.* der Geliebte, Liebhaber, Buhle; Liebling, *m. Пар.*

Коха́нка, *f.* Geliebte, Buhle, *f.* Liebchen, *n.* s.; 2) кóханка *P.* I. 179 verzärteltes, verzogenes Mädchen.

Коха́ти, *v. a.* lieben; — ся в кім, з ким in jmdn verliebt sein; *v a.* und — ся в чім für etw. Vorliebe haben, etw. mit Lust u. Liebe pflegen, aufziehen.

Кóхва, (кóффа), *f.* s. Ка́ва I. *А-Г.* 161.

Кóхи, *pl* Art Pferdekrankheit.

Кóхта, кóфта, *f.* Art Frauenkleid; Leibchen mit Aermeln; Corset, *n. C.* I. 101.

Коц, *m.* Kotze, zottige, wollene Decke, *f.*

Коца́рка, *f. Кв.* 401 Kotzen-, Dekkenweberin, *f.* [Verkauf verfertigen.

Коцарюва́ти, *v. n.* Kotzen zum

Кóцати, *v. n.* kotzen, sich erbrechen, §.

Коци́ба, (-ї́ба), s. Коцюба́; 2) Stelzfuss, *m.*

Кóцик, *m. dim.* s. Коц; 2) *pl. Ф.* (*Пов.* 28) угóрскі Art Schmuckgarn u. dgl. zum Sticken.

Кóцький, *m. a.* s. ein Fäbelwort vom Kater (кіт); пан К. „Herr Murrner, Miez, *P.* I. 24. [са́ти (*Фр.*).

Коцкоти́ти, s. Чимчикува́ти, чемКоцоби́рка, *f.* s. Ви́вірка.

Коцовéйка, *f.* s. Кацаба́йка.

Коцопи́р, s. Кучопи́р.

Коцофíст, (котофíст) -óста, *m.* Schwanzmeise, *f.* (Parus caudatus).

Кóцур, *m.* Kater, *m.*

Коцюба, (*d.* коцю́бка) *f.* Ofenkrücke, *f.*

Коцю́бити ся, *H.* 209 sich krümmen, * sich auflehnen, sich gegen etw. sträuben §. [reissen.

Коцямба́ти, *v. a.* §. bei den Haaren

Коч, *m.* Halbkutsche, *f.*

Кочади́жник, *m.* glatter Schildfarn, (Aspidium filix femina).

Коча́н, s. Кача́н; Strunk, Stamm, *m.*

Кочані́ти, s. Качані́ти, von Frost starren.

Коча́т, *m.* s. Кóгут. [gallis).

Кочатни́чка, *f.* Gauchheil, *m.* (Ana-

Кочéвний, *a.* nomadisierend.

Кочевни́к, *m. Пар.* s. Кочови́к.

Кочегарюва́ти, *v. n.* Ofenheizer sein.

Кочеди́жник, *m.* Ч. III. 196 Zauberblüte des Farnkrauts s. Кочади́жник.

Ко́чело, кочи́ло, *Ф.* (*d.* кочельце́, -чіл-), *n.* Rolle, Kreisscheibe; 2) Spirale; aufgewundene Spule; *f.*; 3) runder Platz.

Коче́рга, (*d.* кочере́жка), *f.* Ofenkrücke, Schürstock, *m.*

Кочере́га, *f.* s. Бру́ква.

Кочержа́ник, *m.* кочержи́льно, *n.* Ч. V.879 Stiel der Ofenkrücke, *m.*

Коче́ржник, кочери́жник, коче́рник, *m.* der Winkel beim Backofen wo die Ofenkrücke steht.

Коче́т, *m.* der Pflock am гряді́ль zum Anheften der тяж Ч. VII. 399; 2) *Hе.* (*Ир.* XI. (1) 119?

Кочиля́сті кре́стики, кочіли́стий по́яс & *a.* Art Leinenstickerei, gewirkt in кочела́ (-о). [tscher, *m.*

Ко́чиш, *m. ungr. Mi.* II. 347 Ku-

Кочкова́та осо́ка, rasige Segge (Carex caespit.). [u. garstige Person.

Кочкода́н, *m.* wunderlich gekleidete

Кочо́ванє, *n.* кочови́ця. *f. Пис.* Nomadisieren, Nomadenleben, *n.* 2) Lager, *n.* (der Nomaden) *Ко.* 126.

Кочови́к, *m. Hе.* Nomade, *m.*

Кочо́виско, кочови́ще, *n.* Gegend in welcher sich e. Nomaden od. Hirtenvolk aufhält; Lagerplatz, *n.*

Кочубе́й, *m.* кочубе́йка, *f.* Haubenlerche, *f.* (Alauda cristata); 2) Кочубе́й † = Оде́сса.

Кочува́ти, *v. a.* hinwälzen, -schaffen, transportieren (*Ф.*); führen; 2) *v. n.* Standlager halten, lagern; *b*) nomadisieren.

Кочу́к, *m.* Sperrnagel beim Pflug, *m.*

Коша́лка, *f.* s. Коші́ль, *Левч.*

Коша́ра, (*d.* коша́рка), *f.* Hürdenschlag, *m.* Pferchhütte, *f.* Pferchschlag, *m.*

Кошари́нє, коша́рище, *n.* Platz wo die коша́ра gestanden, *m.*

Коша́рити, *v. a.* pferchen; кошарува́ти. *v. n.* wo eine коша́ра halten.

Коша́тина, *f.* Katzenfleisch, *n. Пис.*

Коша́тник, кошельни́к, *m. B.* Binse, *f.* (Scirpus).

Кошачки́. *pl.* коше́чник, *m.* ко́шача м́ята, s. Ко́тячка 3) und Ко́шка 2).

Коше́й, *m.* s. Бато́ва, *Пис.*

Кошели́на, *f.* s. Коші́ль.

Кошелува́ти, *v. n.* Bestechungsmittel (im коші́ль) bringen.

Ко́шеля. *f.* Bauernhemd, *n.* s. Кошу́ля.

Кошени́ця, *f.* abgemähetes (nicht mit der Sichel geschnittenes) dah. geringeres Getreide; 2) Feld wo das Getreide abgemäht worden, *n.*

Кошеня́, -я́ти, *n.* s. Котя́.

Коше́рний, *a.* koscher.

Коше́чник, *m.* Sohn der Katze, *m.* Ч. II. 252. *Пом.* III. 77.

Ко́шиво, *n.* s. Кісьба́.

Ко́шик, (*d.* -ичок, *m.* Handkorb, *m.* s. Кіш.; 2) *pl.* Trifolium montanum.

Кошика́р, *m.* Korbmacher, *m adj.* кошика́рський, -а школа Korbflechtschule, *f.* [*f.* -flechterei.

Кошика́рство, *n.* Korbmacherei,

Ко́шити ся, *sich aufblähen, sich spreizen.

Коши́ці, *pl. Me.* 278. Art Pflze.

Коші́ль, -еля́, (*d.* коше́лик) *m.* Binsenkorb, *m.* Lüschke, *f.*; *кошелі̂ плести, шити з кого́ jmdn zum Gespott haben.

Ко́шка, *f.* Kron-, Giftwicke, *f.* (Coronilla varia); 2) *pl.* Katzenminze, *f.* (Nepeta cataria). [Косма́тий; struppig.

Кошла́тий, кошма́тий, *Левч. a* s.

Кошла́тка, *f.* Spinnerspanner, *m.* (Amphidasys).

Ко́шлик, *m.* Orthotrichium, *B.*

Ко́шниця, *f.* grosses Geflecht (Hürde) mit Dach zum Aufbewahren der Kukurutzkolben. [Kasakenlagers Kiш, *m.*

Кошо́вий, *s. a m.* Befehlshaber des

Кошо́вка, *f. Левч.* s. Коша́лка.

Кошт, -у. *m.* Kosten, Unkosten, *pl.* Aufwand; Unterhalt, *m.*

Коштелі̂ти, *v. n.* s. Костені̂ти, von Frost erstarren.

Кошто́вий, *a. Др.* Kosten-.

Коштови́тий, Ч. V. 748. кошто́вний, *a.* kostbar, kostspielig, theuer.

Кошто́вність, -ости, *f.* Kostbarkeit, Kostspieligkeit, *f.*

Коштрубо́нь, *m.* s. Кострубо́ва́тий.

Коштува́ти, *v. a.* kosten: etw. mit dem Geschmack versuchen: 2) *v. n.* kosten, Kosten erfordern, K. verursachen, zu stehen kommen.

Кошу́льник ді̂во́чий, Art Pflze.

Кошу́ля, (*d.* -у́ленька), *f*, s. Соро́ч-

ка; 2) Art Geschwür, Schorf auf dem ganzen Kopfe, (*B.*).
Кошу́р, *m. coll.* s. Водоро́сти.
Коща́вий, *a.* knochig, hager.
Кощій, *m.* wandelndes Gerippe, Skelet, *n.* *Зг.* [ний *K. He.* spöttisch.
Кощу́н, *m.* † Spötter, *m. adj.* кощу́н-
Кощу́нство, *n. K.* Spott, *m.* Spötterei, *f.* [s. schmiegen, s. krümmen.
Коя́зити ся, sich zusammenrollen,
Коя́шник. *m.* Aufkäufer des Hausgeflügels, *Зап.* I. 288 *vgl.* Ко́ец.
Кпи, кпи́ни, (-и́нки) *pl.* das Gespötte; на — zum Spott.
Кпили́ти, *Левч.* кпи́ти, (кплю, кпиш) *v. n.* з кого́ (з чого́) jmdn zum Besten haben, sich über jmdn lustig machen; sich aus etw. nichts machen, seinen Spott mit etw. treiben.
Краб, *m.* Krabbe, *f.* (Brachyurus).
Кра́бин, *m.* кра́бна, *f.* *Пів.* s. Кіо́т.
Крава́льник, *m.* Zuschneidemesser, *n.* Kneif, *m.*
Крава́льниця, (-а́нниця), кравни́ця, *f.* Zuschneidebrett, Schneidebrett, *n.* [Schneider, *m.*
Краве́ць, -вця́, (*d.* кра́вчик), *m.*
Кравеція *f.* Ч. VII. 575 Verwirrung, *f.*
Краве́цкий, *a.* Schneider-.
Краве́цтво, *n.* Schneiderhandwerk, *n.*
Кравни́к, *m.* Zahntrost, *m.* (Odontites rubra); 2) s. Дїробо́й.
Кравцюва́ти, кра́вчити, *v. n.* schneidern, Schneider sein.
Кравчи́на, *f.* Schneiderzunft, *f.* *Пів.* 2) Heerschar, Heeresabtheilung, *f.* *ІГ.* (zur Zeit des гетьма́н Наливайко, *Пів.*
Кравчи́ха, *f.* Schneiderin, *f.*
Кра́глї, *pl.* *Cm.* s. Кру́глї, Kegel.
Кра́голь, *m.* Ч. III. 290 Mangel, *f.* Rollholz, *n.*
Крада́емкий, *a.* heimlich.
Кра́демцї, (*B.*). крадиє́мци, (по- к.), кра́дки, кра́дьки, *Ф.* крадькома́, кра́дьки, кра́дцї, *adv.* verstohlen, geheim.
Кра́дїж, -дежи, кра́дїжка, *H.* 115, *f.* Diebstahl, *m.* Dieberei, *f.*; 2) das Gestohlene.
Кра́дїжний, *a.* vom Diebstahl herrührend; gestohlen. [das Stehlen.
Кра́джене, крадїне *Др. с.* 380, *n.*
Кра́дько́, *m.* Dieb, *m.* [schaft, *f.*
Краєви́д, *m.* Naturansicht, Land-
Краєви́дний, *a.* landschaftlich, *Пав.*
Краєви́й, *a.* Landes-, inländisch.
Краєзі́р, -зо́ру, *m.* *Кн.* Aussicht, *f.*
Кра́жа, *f.* s. Кра́дїж.
Край, -а́ю, *m.* Land, *n.*; 2) Rand, Saum, *m.*; Ufer, *n.* Ecke, *f.* Ende, *n.* на сам кра́й посу́нути auf den äussersten Rand schieben; з кра́ю, на краю́ сидїти am Rande, an der Ecke, am Ende sitzen; на края́х an der Rändern; краєм (крайо́м) ліса & итй den Rand entlang —; через кра́й über das Mass, über den Rand hin; до само́го кра́ю, прийшло́ вже на край bis zum Aeussersten; 3) als unechte *praepos.* mit dem *Genit.*: край села́ am Ende des Dorfes; край доро́ги neben, am Wege, nahe an; край сьвіта *P.* I. 82. (на край, за к. сьв.) an die äusserste Grenze, ans fernste Ende der Welt, ***Mi.*** IV. 225. 540—541. *Ог.* 185.
Кра́йдерина, *f.* Art Baum.
Кра́йка, (*d.* кра́йочка), *f.* Tuchecke, Anschrote, Sahlleiste, *f.* -band, *n.*
Кра́йне́бо, *n.* *Пт.* Gesichtskreis, Horizont, *m.*
Кра́йний, *a.* am Ende, am Rande gelegen, Eck-; äusserst, extrem; -им сло́вом zum letzten; кра́йно, *adv.* äusserst, übermässig, sehr; recht.
Кра́йник, *m.* *АД.* I. 44 Bezirksverwalter der Cameralgüter, *m.*
Крайни́ця, *f.* *Пів.* s. Грани́ця.
Кра́йність, -ости, *f.* das Aeusserste; Extrem, *n.*
Крайняни́н, *m. gew. pl.* Крайня́не, *N.* der Лемки an den Quellen der Fl. Ляторйця u. Онда́ва.
Крайо́браз, *m.* Landschaft, *f.* *Пол.*
Крайо́к, -айка́, *m.* kleines Land, Ländchen, *n.*
Крайто́чка, *f.* Endpunkt, *m.*
Краї́на, *f.* Land, *n.* Landschaft, *f.* Landstrich, *m.*; 2) Cameralgüter-Verwaltung, *f.* *Гол.* I. 279; 3) Herzogthum Krain.
Краї́нський, *a.* krainisch.
Крак, кряк, *m.* s. Корч 1).
Кра́кати, (кра́чу, кра́чеш), *v. n.* krächzen. [schas), *B.*
Краква́, *f.* Stockente, *f.* (Anas bo-
Кра́ків, -ова, *m.* Krakau; кра́ківський, *a.* Krakauer; краковя́к, *m.* *Ш.* I. 71 poln. Nationaltanz.
Кракі́с, -о́су, *m.* s. Кроківш.

Кра́клї, *pl.* s. Скра́клї?
Краку́н, *m.* s. Кру́к. [II. 71.
Кра́лия, *f.* Reich, Königreich, *n. Mi.*
Кра́льчик, *m.* feingeschärfte Spitze.
Кра́ля, *f.* Königin; Prinzessin; *f.*; 2) —, кра́лька, Dame in Karten; *b*) Zehner in K.
Крам, -а́му, *m.* Kram; Kramladen, *m.*; 2) Kurzwaare, *f.* Kostbarkeiten, Galanteriesachen, *pl. P.* I. 80.
Крама́р, (крамо́р, Ч. IV. 146), *d.* крама́рчик, *m.* Krämer, *m.*
Крама́рка, *f.* Krämerin, Kaufmannsgattin; *M.* II. 132; 2) s. Босо́рка 2)·
Крама́рний, *m. a. s. N.* einer полони́на.
Крамарня́, *f.* s. Крамни́ця.
Крама́рский, *a.* Krämer-. [*m. Не.*
Крама́рство, *n.* Krämerei, *f.* Handel,
Крамарчу́к, *m.* Ladendiener, *m.*
Крамарщина́, *f* Krämmerwaare, *f.*
Крамарюва́ти, крамува́ти, *v. n.* einen Kramladen halten; чимо́сь (кра́мом — *Me.* 317) womit Handel, treiben, feilschen, kramen, verkaufen, handeln.
Крамина́. *Це.* крамнина́, *f. coll.* auswärtige Handelsartikel, *pl.* s. Крамни́й.
Крамни́й, крамни́чний, крамськи́й, *a.* im Kramladen gekauft; Kram-, des Krämerladens, des Gewölbes, *M.*
Крамни́ця, *f.* Kramladen, Krämerladen, *m.* Handlungsgewölbe, *n.*
Крамплюва́ти, *v. a.* krämpeln, Wolle kämmen.
Крамщина́, *f.* s. Крамарщина́.
Кра́нець, -нця, кра́ньчик, *m.* Rand, *m.* das äusserste Ende, Spitze, *f. Вах. Це.*
Кра́нка, *f. Зар.* (*Веч.* I. 335) s. Воро́на.
Кра́нкати, (-ньк-), *v. n.* s. Кра́кати.
Крант, *m.* Krahn; Hahn an e. Gefässe, Zapfen, *m.*
Крап, *m.* Krapp, *m.* (Rubia tinctorum); крапо́вий, *a. M.* III. 95 mit Krapp gefärbt, bunt. [дощ, träufeln, tropfen.
Кра́пати, *v. n.* кра́пає (крапи́т)
Краперча́стий, *a.* s. Дзюба́тий.
Крапи́на, (-и́нка), *f.* Tröpfchen; Tüpfelchen, *n.*
Крапкани́стий, крапча́стий, (-а́тий), *a.* geträufelt, getüpfelt.
Крапли́стий, крапни́стий, *a.* in grossen (u. dichten) Tropfen *Ф*; 2) getupft, getüpfelt (e. Stoff) *M.* II. 200.

Кра́пля, *f. Не.* s. Ка́пля.
Крас, *m.* Färbestoff, *m. B.*; 2) — ді́во́чий Ч. V. 71. [*f.* 2) Amarantus caud.
Краса́, *f.* Schönheit, Schöne; Pracht,
Красаве́ць, -вця, *m. У.* schöner Mann, der Schönste.
Красави́ця, (-и́чка), *f.* schöne Frau, sch. Dame; eine Schönheit. [prepia).
Краса́вка, *f.* Bärenspinner, *m.* (Eu-
Краса́вчик, *m.* schönes Büblein, *Фр.*; 2) Widderchen, *n.* (Zygaena).
Краса́нь, *f.* Kreiselschnecke, *f.* (Meleager). [deae), *B.*
Краса́нї, *pl.* Blütentange, *pl.* (Flori-
Краса́нка, *f.* s. Щи́голь.
Краса́тка, *f.* — соснова́, Kiefern-Prachtkäfer, *m* (Buprestis mariana), *Пол.*
Кра́сень, -еня, *m. M. Cm.* schöner, anmuthiger Jüngling. [*m.* (Calosoma).
Краси́вець, -вця, *m.* Puppenräuber,
Краси́вий, *a.* schön; 2) schillernd, *Пол.*
Кра́сий, *a.* buntscheckig.
Краси́льник, (-и́льщик, *ГШ.*), *m.* Färber, *m.* [*n.* Färberei, *f.*
Краси́льня, *f. ГШ. B.* Färbehaus,
Краси́ло, *n.* Färbemittel; Schönheitsmittel, *n. Пар.* [dung.
Красинчи́на, *f.* Art weibliche Klei-
Краси́стий, *a.* bunt, farbig.
Краси́ти, (крашу́, краси́ш), *v. a.* färben; zieren, schmücken. [Ч.III.139.
Краси́ти, *v. n.* schön sein, prangen
Краси́тка, *f. Фр.* s. Красави́ця, die holde Schöne.
Краси́тний, *a. Зар.* schönfarbig; schön.
Кра́ска, *f.* Farbe, Couleur, *f.*; 2) Blut, *n.*; 3) —, красиворо́на, (-о́нка), *f.* Mandelkrähe, *f.* (Coracias garrula).
Краска́р, *m.* Farbenmacher, *m. Пар.*
Краскува́ти, *v. a.* s. Краси́ти, *У.*
Кра́сний, (*d.* -не́нький), *a.* schön; malerisch, *Ф.*; 2) -а ді́вка Regenbogen, *m.* Ч. VII. 575. [*N.* e. Berges.
Красни́к, *m.* Nbfl. des Прут; 2)
Красни́ця, краноші́рка, *f.* Rothauge, *f.* (Scardinius v. Leuciscus erythrophtalmus).
Красні́вечко, *n. dim.* Ч. IV. 70 rothe Schminke, Schönheitsmittel, *n.*
Красні́ти. s. Покрасні́ти. [erzählt.
Краснoба́й, *m.* der schöne Märchen
Кра́сно- s. Кра́со-.
Красова́тий, *a.* röthlich.

Красновéць, -вця́, *m. B.* Erythroxylon.

Красноголо́ва, *f.* Tafelente, *f.* [Rothhals, *m.* (Anas ferina).

Красноголо́вець, -вця, *m.* Art Schwamm, Pilz. *H.* 8. Ч. V. 1183. *Еф.* 34.

Красногу́зка заплю́виця, *f.* Afterschmeissfliege, *f.* (Sarcophaga haemorrhoidalis).

Красноду́шний, *a.* mit schöner Seele, edelgesinnt, *У. Ф.* [wohllautend.

Краснозву́чний, *a.* schönklingend,

Краснозву́чність, -ости, *f.* Wohllaut, *m. Гол.*

Красноко́рінь, *m.* Ochsenzunge, *f.* (Anchusa offic.); 2) gem. Natternkopf. (Echium vulg.); 3) Onosma echioides.

Краснокри́лець, -лця, *m.* Seidenschwanz, *m.* (Bombycilla garrula).

Краснокри́лий, *a. W.* mit bunten Flügeln. [*K.* Schönredner, *m. ОБ.*

Красномо́вець, -мо́вця, *m.* Redner,

Красномо́вний, (красом-). *a. K.* beredt, schön redend.

Красномо́вність, -ости, *f. Не.* Beredsamkeit, Wohlredenheit, *f.*

Краснонадї́йний, *a. У.* mit schöner Hoffnung, zu schönen Hoffnungen berechtigend.

Красноно́гий, *a.* schönfüssig.

Красноо́кий, *a.* schönäugig.

Красноо́чок, -чка, *m.* Schönauge, *n.* (Euglena).

Красно́пись, *f.* Kalligraphie, *f.*

Краснопи́сець, -сця, *m.* Kalligraph, *m.*

Краснопи́сний, *a.* kalligraphisch.

Краснопі́вно, *adv. Те.* s. Милозву́чно.

Красноні́рка, *f.* s. Красни́ця.

Краснорічи́вий, *a.* beredsam, beredt. *ГШ.*

Краснорічи́вість, -ости, *f.* Beredsamkeit, *f. ГШ.*

Красно́та, s. Красотá.

Краснотáль, *m.* Salix acutifolia.

Красноя́гідний, *a.* mit rothen Beeren, *B.* [*m. Пар.*

Красобе́сї́дник, *m.* Schönredner,

Красове́ць, -вця́, *m.* Goldhähnchen, *n.* (Regulus).

Красови́к, *m.* Monat April, *Mi.* II. 250.

Красови́тий, *a. M.* II. 146 schön.

Красови́ця, *f. M.* II. 182 s. Красави́ця. [(красо́уля *Пс.*).

Красову́ля, *f.* Trinkglas, *n. Ко.* 172.

Красоли́ций, *a.* mit schönem Gesicht; *fem.* красоли́ця s. Красноли́ця.

Красо́ля, *f.* красу́льки, *pl.* Kapuzinerkresse, *f.* (Tropaeolum majus).

Красопи́саний, *a.* bunt bemalt.

Красописьме́ние, *n. W.* schöne Literatur, Belletristik, *f.* [schön. *ГГ.*

Красотво́рний, *a.* schöngebildet,

Красоу́мець, -мця, *m.* Schöngeist, *m. Пар.* [*f. Пар.*

Красоу́мство, *n.* Schöngeisterei,

Кра́сти, (краду́, краде́ш), *v. a.* stehlen, entwenden; — ся diebisch, verstohlen her-, heranschleichen, sich nähern до чого́сь.

Красувáти ся, *Me.* 176 dh Schönheit prangen, glänzen; schön auftreten, grossthun. sich brüsten. [rabus nitens).

Красу́лька, *f.* Laufkäfer, *m.* (Ca-

Красу́ля, *f.* волохáчка, *Пол.* Bärenspinner, *m.* (Euprepia caja); 2) —, красуля́к, *m.* Puppenräuber, *m.* (Colosoma) *B.*

Красу́ня, *f.* die Schöne, schönes Weib; 2) Freudenmädchen, Dämchen, *n. Ст.*

Красу́чий, *a.* schön, schönheitscoll.

Кра́сший, краснї́йший, крáщиий, крáщий, *compar. adj.* zu Крáсний.

Красю́к, *m.* s. Крáсень.

Крáся, *f. У.* Regenbogen, *m.*

Крáта, *f.* Gitter, *n. ГШ.* в крáти gegittert, gewürfelt. [Хрещáтий.

Кратчáстий, крачáстий, *R.* 11. *a.* s.

Крачкова, *f. N.* e. Berges. [дáк.

Крашани́к, *m.* roth umsäumter сер-

Крашáнка, *f.* einfarbig bemaltes Ei.

Крашени́цї, *pl.* rothgefärbte Hosen.

Крашни́на, *f.* (bunte) Schnittwaare ?

Кращáти, (-áю, -áєш), *v. n.* schöner werden, *M.*

Крáще, (крáсче, *adv. compar* zu Крáсний, schöner, besser, bequemer.

Крáя, *praep.* s. Край mit d. *Genit.* крáя Дунáя längs des Donaufers.

Края́льний, *a.* schneidbar, *Пол.*

Крáяльник, *m.* Zuschneider, *m.*

Крáяне, *n.* das Schneiden.

Краяни́н, *Св.* кряи́н, *Пар. m* Landsmann, *m.* Landeskind, *n.*

Краяни́ця, крайнка, *Вах. f.* geschnittenes Stück; Schnitt, Abstich, *m.*

Крайнка, *f.* Landsmännin, *f. Пс.*

Кра́яти, *v. a.* schneiden; * се́рце ми ся кра́є das Herz blutet mir, es schneidet mir ins Herz; *Пом.* III. 110.
Креве́ти, *pl.* Garneelen, (Caridina.)
Кре́вний, *a.* (кревня́к, *m.* -я́чка, *f.*), blutsverwandt; 2) aufrichtig, intim *Пр.* II. 335; кре́вно, *adv.* mit Blut, blutig; mit blutigem Schweiss, mühsam *Н.* 194. *Др. с.* 377; *b*) inbrünstig, sehnsuchtsvoll, *Пр.* II. 269; кре́вно рида́ти s. Ре́вний, ре́вно +*М.*
Кре́гіт, *m.* s. Гре́хіт.
Кре́глик, *m.* rundliches Stück.
Крегуле́ць, (криг-), -лця́, *m.* Sperber, *m.* (Astur nisus).
Креде́нець, -нця, кре́денс. *m.Леч.* Credenztisch, -schrank, *m.* [*f.* Credit, *m.*
Кре́дит, *m.* креди́тність, -ости. *Кн.*
Кредито́вий, *a.* Credit-, Anleihe, Leih-. [ditfähigkeit, *f.*
Кредито́вість, -ости. *f. Т.* Cre
Креж, *m. Wgr.* VIII. 25. Stein, *m.* Gestein, *n.*; 2) —, кре́жка, *f.* Viehsalz, *n. Kol.* I. 71 *vgl.* Криж u. кряж.
Кре́йда, *f.* Kreide, *f adj.* крейдови́й, kreidig; * крейдка Berechnung, *f.*
Крейдова́ня, *f. Фр.?* [streichen.
Крейдува́ти, *v. a.* mit Kreide an-
Креймах, (*d.* (-а́шо́к), *m.* Kieselstein, *m. Мор.* у креймахи гра́ти *Кв.* 24 Art Spiel mit Steinchen, Scherben &.
Кректа́ти, кректі́ти, *Не.* кре́кнути (*В.*) *v. n.* sich räuspern; 2) ächzen, stöhnen *P.* I. 134.
Кре́ля, *f.* sehr grosse Eisscholle, (*B.*).
Крем, *praep. Luts.* 156 s. Кро́мі; бев; 2) allenfalls, *Фр.*
Кремезни́й, (-міз-) кремязни́й, *a.* rüstig, stark; fest, standhaft, unnachgiebig, *M.* II. 76. [klette, *f.* (Petasites offic.).
Креме́на́, кремени́на, *f.* Wasser-
Кремени́на, *f.* Kieselgestein, *n.*
Кремени́стий, *a.* Kiesel-, kiesig; steinig.
Кремени́ця, *f.* Kieselerde, *f.B.* гора́ *Ф.* Berg von Kieselgestein; 2) Art harten Thones.
Кременя́к, *m. Пол.* s. Кре́мінь.
Кремізки́й, *a. Фр.* s. Кремезни́й.
Кре́мінь, (*d.* кремінéць) *m.* Kiesel, *m.* (Silicium); Kieselstein, Feuerstein, *m.*
Кремінар.s.Крима́нал. [selerde, *f.*
Кремі́нка, *f.Пол.* Kieselsäure; 2) Kie-
Кремінни́й, (-яни́й), *a.* aus Kieselstein; Креме́нна, *a. f. s. N.* e. Berges.
Кремінча́тий, *a.* kiesig; kieselartig *МШ.*
Кре́мпіль, *m. Н.* 272? кремпо́лець (кремпу́лець), *m.K.* (*Мета.* V.33) hölzernes einfaches Gerüste; 2) s. Карпу́лець.
Кре́мса́ти, *v.a.* behauen; * pfuschen; *кремсну́ти, *Ф.* scharf, heftig entgegnen.
Кремяни́к, *m.* Buphthalmum cordifolium. [stein, Feuerstein, *m.*s.Креймах.
Кремя́х, *m.*, *H.* 284. *Кч.* 263 Kiesel-
Крени́чини, *pl.* Quellengebiet, *n.*
Крени́шний, *a.* s. Кирни́чний.
Крепа́к, *m.* Frohnbauer; Leibeigener, *m.*; крепа́чка, *f.* die Leibeigene.
Крепа́цкий, *a.* leibeigen; zur Frohne geh. [Frohne, *f.*
Крепа́цтво, *n.* Leibeigenschaft;
Крепи́ти, *v.a.* fest schlagen, drücken; — за щось *Гр.* fest halten.
Кре́пість, -ости, *Ч.* I. 135. кре́пкість. *f.* Kraft, Kräftigkeit, *f.* [кий &.
Кре́пкий, *a.* кре́пко, *adv.* s. Кріп-
Кре́плики, *pl.* Mehltäschchen mit fein gehackten Schwämmen od. mit. Zwetschken, Sauerkraut etc. gefüllt zum борщ *Kol* I. 83. 86.
Кре́пнути, *v. n.* чим etw. schleudern; 2) * (*Фр.*) crepieren, sterben, (*praeter.* креп).
Кресь, *int.* vom Feuerschlagen.
Креса́к, *m.* креса́ня, *f.* Hut, *m.*
Креса́ло, s. Креси́во.
Креса́нка, *f.* Art Vogelnetz; 2) креса́нька, *f.* s. Шапу́рка, *Вол.*
Креса́ти, (кре́шу. кре́шеш), креснути, *v. a.* ого́нь mit Feuerstahl an den Kiesel schlagen um Funken hervorzulocken, Feuer, Funken schlagen; **v. n.* rüstig, wacker gehen etc.; — ся рога́ми von Ochsen: an einander mit Hörnern schlagen; 2) кре́снути, *a n.* s. Скре́снути (кри́га); *b*) *v. a.* von Prügeln: auf setzen, aufpelzen *Py.*
Креса́чка, *f.* leichte Axt. [*m. B.*
Кре́сень, *m.* залі́за Eisenkies, Pyrit,
Креси́во, креси́ло, (*d.*-и́вце, -и́льце), *n.* Feuerstahl *m.* Feuerzeug zum Feuerausschlagen, *n.* [сни́ця, *f.* die Pathe.
Кре́сник, (-стн-) *m.* Pathe, *m.*; кр -
Кресни́ця, *f.Cm.* Kieselsteingewehr, *n.*; Hahn bei dems., *m.*

Крест, m. Kreuz, n. кре́стний etc. s. Хрест &.
Кресто́йни, Сб. I. 301, крести́ни, pl. крести́ти, s. Хрести́ни, хрести́ти.
Кресте́ць, -тця́, m. s. Кри́жі, pl.
Крести́тель, m. Täufer, m.
Крестови́к, m. Kreuzkraut, n. (Senecio vulg.) Вол.; 2) s. Крижа́к 1) Вол.
Крестоно́сець, -сця, m. der Kreuztragende, Kreuzfahrer, m.
Крестопокло́нна неді́ля die vierte Woche in d. grossen Fasten mit der -нна середа́.
Крет, m. s. Керти́ця.
Крети́чина, кретова́тина, f. кретови́не, n. s. Керти́чина, кертови́не.
Крех, m. Stockente, f. (Anas boschas).
Кре́хкавка, f. e. Ра́хкавка.
Кре́хкати, v. n. klappern; quaken.
Кре́цький, a. Me. 295.? [candicans).
Кречет, m. weisser Edelfalke, (Falco
Кре́чка, f. Art Pfize. [Ґре́чний.
Кре́чний, a. ГШ. artig, höflich; vgl.
Кре́чність, -ости, f. ГШ. Artigkeit, Höflichkeit, f. [Feuerwaffe, (Ф.).
Крешели́не, n. das Schloss einer
Крешо́ва, f. N. e. Berges.
Креща́емий, a. m. s. Täufling, m.
Креща́стний, Га. I. 14. креща́гий, a. s. Хреща́тий; -е жи́то B. Secale cereale multicaule.
Креща́тик, m. das Taufthal in Kiew (Stadttheil) wo die ersten Russinen getauft worden.
Креща́тина. f. креща́те полотно́ kreuzförmig, quadrillirt gewobene Leinwand, (B.).
Креще́ние, n. Taufe, f.
Кре́щет, m. s. Чорно́клен.
Кри́ва, f. rechter Nbfl. der 'Ильця.
Крива́к, m. krummes Holzstück; 2)
Кри́вати, v. n. hinken. [s. Зая́ць.
Кри́вда, кри́вдиця, f. Unrecht, n. Beeinträchtigung, Kränkung, Beleidigung, Unbill, f. Schaden, m.
Кривди́вий, a. Cm. beleidigend, Unrecht thuend, schnöde. [ende, У.ВБ.
Кривди́тель, m. der Unrecht thu-
Кри́вдити, v. a. Unrecht thun, beeinträchtigen; beleidigen.
Кри́вдний, a. ungerecht, unbillig, Пе.; 2) der Unrecht erlitten hat, der Beleidigte, Gekränkte, Geschädigte, Ф.; кри́вдно (кри́вдо, (Мета 1863. 31) beleidigend, mit Unrecht, ungerecht, Левч.
Кривдува́ти собі́, sagen, glauben etc. dass man im Unrecht ist, über sein verletztes Recht klagen.
Криве́ць, -вця́, m. N. e. Berges; 2) Nbfl. des Чере́мош ч.
Криви́зна, Пол. кривина́. Левч. f. Krümmung, Curve, f. krumme Linie.
Криви́й, a. krumm; schief; 2) lahm. (dim. криве́нький).
Криви́ки, pl. s. Череви́к(и).
Криви́ти, v. a. krümmen; *кого́сь jmdm zum Spott etw. nachmachen; v. n. душе́ю Ко. 80 gewissenlos handeln; — ся sich krümmen; das Gesicht verzerren, ein saueres Gesicht machen, на що wozu.
Кри́влене, n. das Krümmen.
Кривлю́га, f. s. Кривуля́ка.
Кривобе́дрий, a. s. Кривоклу́бий.
Кривобо́кий, a. mit gekrümmten Seiten, schiefseitig; * baufällig Ш. I. 367; кривобо́ка, m. f. Rückenschwimmer, m. (Notonecta).
Кривова́тий, a. krumm; schief.
Кривова́тість, -ости, f. Krümmung, Schiefe, f. [laden.
Кривови́сий, a. mit krummen Kinn-
Кривові́рний, a. K. irrgläubig, ketzerisch, häretisch.
Кривові́рто, adv. geneigt, schief.
Книвовя́зий, a. кривовя́за, m. f. mit schiefem Genick; Schiefnack, Schiefhals, m.
Кривоголо́вий, a. mit ungestaltetem Kopf (B.).
Кривого́ни, pl. N. e, Berges.
Криводу́шие, n. Ш. II. 236 Gewissenlosigkeit, f. [gerecht, K.
Криводу́шний, a. gewissenlos, un-
Кривозу́бий. a. mit schiefen Zähnen.
Кривоклу́бий, a. mit schiefen Hüften.
Криволї́ні́йний, a. krummlinig.
Кривоми́сий, a. mit schiefem Gesicht. [Muster in d. Leinenstickerei.
Кривоні́г, -о́га, m. Ч. VII. 415 Art
Кривоно́гий, a. krummbeinig.
Кривоно́сий. a. krummnäsig, mit schiefer Nase; кривоні́с, -о́са, кривоно́сюк, m. Kreuzschnabel, m (Loxia curvirostra). [a. krummäulig; Schiefmaul, m.
Кривопи́ский, криворо́тий,
Кривопле́кий, Ч. V. 497. кривопле́чий, a. mit krummer, schiefer Schulter.

Кривоприся́га, *f.* Meineid, *m.* *Ог.*
Кривоприся́жний, *a.* *Ог.* meineidig, eidbrüchig.
Кривопя́тий, *a.* Ч. V. 497 mit lahmen Fersen (Füssen). [(lahmer) Hand.
Криворучка, *f.* *m.* mit krummer
Кривості́нний, *a.* krummflächig.
Кривосу́дця, *m.* *Гол.* III. 95 falscher Richter. [maul, *Пар.*
Кривоу́стий, *a.* schiefmäulig, Schief-
Кривоши́я, (-ийка), *m.* *f.* krummhälsig. [Stickerei; s. d. folg.
Криву́лька, *f.* schräge u. krumme
Криву́ля, *f.* alles Krumme; Krümmung, *f.* [Baum, -es Holz.
Кривуля́ка, *f.* krummer, knorriger
Кривуля́ти, *v. n.* s. Кри́вати.
Криву́х, *m.* Acker- Krummhals, *m.* (Lycopsis arv). [kender.
Кривцу́н, *m.* §. ein Lahmer, Hin-
Кри́га, *f.* Eisscholle, *f.* [stöhnen.
Кри́гнати, *v. n.* §. kränkeln, *n.*
Кригу́шка, *f.* Wasserstar, *m.* (Cinclus aquaticus).
Криж, *m.* Kreuz am Rücken, *n.* криже́м (хресто́м) упа́сти, лежа́ти mit ausgebreiteten Armen in Kreuzform auf das Gesicht fallen, liegen *Ш.* I. 80.
Крижа́к, *m.* Kreuzspinne, *f.*; 2) s. Кро́шня; 3) *К.* (*Мета* 1864. 53) Kreuzritter, *m.*? [Kopfkohles, des Sauerkrauts.
Крижа́лка, *f.* eingesäuerter Kopf des
Крижани́й, *a.* aus кри́га; eisig, — океа́н Eismeer, *n.* *Под.* [boschas).
Крижа́нка, *f.* Stockente, *f.* (Anas
Крижа́стий, *a.* *Левч.* s. Хреща́тий.
Крижа́ти, *v. a.* Ч. VII. 448 kreuzen, kreuzförmig legen; 2) *Ме.* 403 s. Кружа́ти.
Крижба́нти, *pl.* Kreuzbänder, *pl. n.*
Крижe҆вий, *a.* Kreuz- *В.* von regelmässigem Geviert. [vogel, *Гр.*
Кри́жень, -жня, *m.* Art Wasser-
Кри́женька, *f. dim.* s. Кри́га.
Кри́жик, *m. dim.* s. Криж; *adj.* крижико́ві важки́ sich kreuzende Pferdezügel.
Крижи́на, *f.* Eisberg, *m.* *Cm.* s. Кри́га.
Кри́жі, *g.* крижи́й. *pl.* Kreuz, Kreuzbein, Heiligenbein, *n.* Rücken, *m.* біль в кри́жах Rückenschmerzen, *pl.* s. Криж.
Крижі́вка, *f.* Rückenfleisch, *n.*; 2) s. Крижа́нка; 3) s. Крижа́лка; 4) Zeche (могори́ч) von dem bezahlt der zum ersten mal in e. Dorfe mäht.
Крижівни́ця, *f.* Holzband der Wagenleiter am oberen hinteren Theile, *n.*; 2) s. Крижова́тка. [be, *f.*
Кри́жка, *f.* (ме́ду) Honigtafel, -schei-
Кри́жма, *f.* weisses Leinwandstück bei der Taufe; 2) Pathengeschenk, Eingebinde, *n.* [χρῖσμα]; *adj.* крижмови́й, zu кр. geh. [жа́нка.
Крижна́, у́тка, крижня́, *f.* s. Кри-
Крижни́стий, *a.* breitschulterig.
Крижні́ти, *v. n.* zu Eis erstarren, *Пiс.*
Кри́жно, *n.* *В.* Kreuzbein, *n.*
I. Крижня́ний *a.* *Cm.* s. Крижани́й.
II. Крижня́ний, *a.* сьвіт, *Cm.* (*Пр.* II. 391) voll Kreuze, qualvoll.
Крижова́тка, *f.* s. Кро́шня.
Крижо́вий, *a.* Kreuz-, Becken-, s. Крижe҆вий.
Крижо́вник, *m. gr.* Stachelbeere, *f.*
Крижува́ти ся sich kreuzen; 2) *Мх.* die Arme ausstrecken, dass die Kreuzesform entsteht; *vor Gram ringen.
Крижу́лка, *f.* s. Крилу́жка.
Крижчи́нка, со́тниця-, *f.* Honigschabe, *f.* (Galleria Celleria).
Кри́ва. *f.* Krause, *f.* *Пол.*
Крий Бо́же! крийбі! *int. imperat.* Gott behüt! es ist ein Graus! s. Кри́ти.
Кри́йда, *f.* s. Кре́йда. [kel, *m.*
Кри́йка, *f.* *Ф.* Versteck, Schlupfwin-
Кри́йма, *adv.* zur Verstärkung des Verbums укрива́ти in seinem Begriffe *К.* I. 176. *Пр.* VII. 218. *Ог.* 115.
Крийо́мий, *a.* verborgen *Зг.*
Крик, *m.* Schrei, *m.* Geschrei, *n.*; Lärm, *m.* кри́ком кріча́ти laut schreien.
Кри́кати, *v. n.* vom Schrei „кри! кри!" der Ardea cinerea.
Крикли́вець, -вця, *m.* *Ф.* крикли́вий, *a.* schreiend, lärmend; s. Крику́н.
Крикливи́ці. *pl.* das viele Schreien des (kranken) Kindes.
Кри́кнути, *v. n.* aufschreien; на кого́ jmdn anschreien.
Кри́княва, *f.* *Левч.* s. Крик.
Кри́кси, *pl.* s. Но́чниці, *Еф.* 3.
Крику́н, *m.* Schreier, Schreihals, Krakehler, *m.*; 2) *pl.* Schreivögel, *pl.* (Clamatores) *Пол.*
Кри́ла, *f.* kleiner Schober (сти́ртка).
Крила́н, *m.* Vampyr, *m.* (Pteropus) *Вол.*

Крилáс, s. Крúлос.

Крилáстий, крилáтий, *a.* flügelig, geflügelt, Flügel-. [(Strombus).

Крилáтиця, *f.* Flügelschnecke, *f.*

Крилáтка, *f.* Flügelfrucht, *f.* (samara). [schermeisters, *He.*

Крилáш, *m.* erster Gehilfe des Fi-

Крилúнка, *f.* Pterocanium.

Крúльний, криловúй, *a.* Flügel-, *ГШ. Пар.*

Крилó, *n.* Flügel, *m.*; *dim.* крилéчко, крúлонько, крильцé, крилýшко *Ч.* IV. 71. крилú, -яти, *Р.* II. 42. крилятко, *n. Пом.* III. 110. kleiner Flügel, Flügelchen, *n.*; 2) крилó орлúнне s. Девятилíтник.

Крилоплáвка лíтáчка, *f.* Flughahn, *m.* (Dactylopterus europ.).

Крилóс, *m.* s. Клúрос.

Крилошанúн, *m.* Клирошанúн; *adj.* крилошáньский.

Крилýжечка, *f. dim. Мета.* (63) 166 Kiebitz, *m.* (чáйка).?

Крилúк, *m.* s. Крилáтка. *B.*

Крúмець, -мця. Кримчýх *АД.* II. 136, *m.* (tatarischer) Einwohner aus Krim; *adj.* крúмский Krim-.

Крúмва, *f.* Zinkvitriol, *m. Вол.*

Криміна́л, *m.* Criminal, *n. adj.* криміна́льний. [ling, *m.*

Криміна́льник, *m.* Criminal-Sträf

Крúмка, *f.* Mütze aus Lammfell von Krim; 2) Pelz aus L. von K. *n.*

Крин, *m.* Lilie; 2) Blume, *f. Ш.* I. 350.

Кринúця, *f.* Brunnen, *m.*

Кринúчаний, *K. He.* криничáстий *ГБ. a.* Brunnen-, Quell; brunnenreich, quellenreich.

Криничúна, криничовúна, *He. f.* Quelle, *f.* Born; Brunnen, *m.*

Кринúчний, *a.* s. Кирнúчний; -а осóка Carex praecox. [(Eucrinus).

Кринóвець, -вця, *m.* Seelilie, *f.*

Крúновка, *f.* Brattpfanne, *f.*

Крúнта, *f. N.* e. полонúна und e. Berges. [machen, s. Кунїрувáти, (*Ф.*).

Кринцувáти ким, §. jmdn wirbeln

Крúпа, *f.* grosser Kahn.

I. Крúса, *f. gr.* s. Щур.

II. Крúса, *f.* Rand (des Geschirres), *m.*; Krämpe (des Hutes), *f.*

Крисáк, *m.* Beschlag an den Enden der Wagenachsen, *m.*

Крисáня, крисанúна. *W. f.* s. Кресáня.

Кристáл, криштáл, *m.* Krystall, *m.*

Кристалúнський, *a. Пол.* krystallinisch; кристалéвий, krystallen.

Кристалїзáция, (-зóвання *n.*) Krystallisation, Krystalbildung, *f. adj.* кристалїзацúйний.

Кристалізувáти (und —ся *Вол.*), *v. n. Пол.* krystallisieren.

Кристáльний, кристалúчний, *Пол. a.* Krystall, krystallisiert.

Крúти, (крúю, крúєш), *v. a* decken; 2) verbergen, verstecken; — ся sich — —; крúтий, *ptc.* gedeckt.

Крúтик, *m.* Kritiker, *m.*

Крúтика, *f.* Kritik, *f.* крúтику клáсти den Massstab der Kr. anlegen, anwenden *Шл. adj.* критúчний, kritisch.

Критикувáти, *v. a.* kritisieren.

Крúтник, *m.* Dachdecker, *m.*; 2) s. Очкýр.

Крúха *aug.* крúхота, крúхта, (*d.* крихíтка) *f.* s. КрúшкаI. *Ш.* I. 32.

Крихкúй, *a.* brüchig; spröde.

Крúхкість, -ости. *f.* Brüchigkeit, Sprödigkeit, *f.* [(Salix fragilis).

Крихковéрó, *m.* Bruchweide, *f.*

Крихкотвердúй. *a.* glashart, *Пол.*

Крихкотї́лий *a. Левч.* schwächlich.

Крихтяний, *a.* klein winzig.

Крúця *f.* Stahl, *m.* Kritzeisen, *n.* 2) Champagnerroggen, *m.* (hart wie крúця 1).

Крицяк, *m.* Chalcophora, *B.*

Крúцяний. *a. Ф.* stählern.

Кричáва, *f. Luts.* 25 s. ? Корчáва.

Кричáти, (кричý, кричúш). *v. n.* schreien; zurufen; на когó jmdn anschreien, schelten. [schreiend.

Крúчмо, *adv.* sehr, durchdringend

Крúчний, *a.* — горн, Frischherd, Frischofen, *m. ГШ.*

Криш, *m.* Pfannenstein, *m. B.*

Крúша, *f.* Dach, *n.*

Кришáнець, -нця, *m.* медовúй, Art Honigzwieback, *Мак.*

Кришанúця, *f. Еф.* 24?

Крúшеник, *m.* Schnitt, *m.* Stück, *n.*; 2) кришéник s. Крúшка I.

Кришенúця, *f.* kleines Osterbrod (пáсочка), das zerstückelt wird in den пасковúй цéбрик. [lopax major).

Крúшик, *m.* Doppelschnepfe, *f.* (Sco-

Кришинина, *f.* Unterfutter, *n.*
Кришиниця. *f.* zermalmender Frost.
Кришити, *v. a* zerstückeln, zerbröckeln; zermalmen, brocken; *руки die Hände ringen.
I. Кришка. (*d.* кришечка, кришинка), *f.* Brocken, *m.* Bischen, *n.*
II. Кришка, *f.* Deckel, *m.* s. Покришка; 2) s. Криша.
Крів, *f.* s. Кров, *Левч.* [Blut-.
Кривавий, крівяний, *Кн. a.* blutig,
Крівавити, *v. a.* mit Blut bespritzen, *Ш.* II. 74.
Крівавиця, *f. Н.* 266 mit Blut u. Schweiss erworbene Habe, blutig erarbeiteter Lohn.
Крівавник, *m.* крівавниця *f.* Schafgarbe, *f.* (Achillea millefol.).
Крівний, *a.* Blut- *С.* II. 65; 2) echt, naturwüchsig, geboren, *Кн.* крівне, *adv.* *Cm.* mit Blut, s. Кревний.
Крізь, *praep.* mit dem *Accus.* bezeichnet: *a*) die Bewegung mitten durch einen Gegenstand: крізь двоє дверий durch zwei Thüre hindurch; крізь ні в лукоморе *Ф.* (*Пр.* II. 146); крізь сльози unter Thränen; крізь сон im Traum; *b*) die Zeit in ihrer Dauer: крізь ніч die ganze Nacht hindurch *Ог.* 181. *Мі.* IV. 442.
Крізний, *a.* durch und durch gehend, dringend; — вітер, Zugwind, *m.*
Крій, *praep.* s. Край.
Крій, -ю. *m.* Zuschnitt, Schnitt, *m.*; поле идé кроєм zieht sich längs hin als schmaler Streifen.
Кріль. -іля, *m.* s. Король; 2) —, крілик Kaninchen, *n.* (Lepus cuniculus); *pl. Р.* II. 12 кролі.
Кріляця. *f.* Weibchen des Kaninchen.
Крім, *praep.* mit den *Genit.* s. Кромі, *Ог.* 185; в кромі сидіти abgesondert, geschieden wohnen.
Крімка. *f. С.* I. 199 s. Крайка.
Крінути ся, (*Фр.*) s. Рушити ся.
Кріп, *g.* кропу, кріпець, -пця, *m.* Dill, *m.* (Anethum graveolens).
Кріпити, *v. a.* stark machen, stärken, kräftigen; — ся *Р.* II. 53 fest woran halten, f. wobei stehen, ver-, ausharren; dulden.
Кріпка *f.* s. Курінка, куропатва. (*В.*).
Кріпкий, (*compar.* кріпший), *a.* stark, fest, kräftig; heftig; streng (мороз); *adv.* кріпко. [herzig, hochherzig.
Кріпкодушний, *a. Макс.* gross-
Кріпколобий. *a.* mit starker Stirn, *К.*
Кріпкоребрий, *a.* mit starken Rippen, *К.*
Кріпнути, *v. n.* erstarken.
Кріповий, *a. Ч.* III. 17.?
Кріпость, -ости. *f.* Stärke, Festigkeit, 2) Festung, *f.*; 3) *Kaufbrief, *m.*; Bürgschaft, *f. Cm.* [stungs-; 3) leibeigen.
Кріпостний, *a.* stark, *Зг.*; 2) Fe-
Крірваниня, *f.* s. Крівавиця.
Крірвати, *v. n.* sich zum Blutschweiss plagen, sich abarbeiten, *Ог.* 90. 2.
Кріс, *g.* кресá, *m* Flinte, *f.* eig. Schiessgewehr mit Feuerstein, *n.*
Крісло, (*d.* кріселце). *n.* Armstuhl, Lehnstuhl, Sessel, *m.*
Крислатий, крислоаватий, *a.* mit abstehenden Aesten etc. (-а тополя Populus nigra); gespreizt.
Кріт. *m.* s. Крет, *Левч.*
Крітати ся. *Фр.* rückwärts-, rückschreiten; 2) sich hin u. her unruhig werfen. [ständig, ruhig, (*Ф.*), [кротко].
Крітко, *adv.* züchtig, bescheiden, an-
Крічка, *f.* Seeschwalbe, *f.* (Sterna).
Кріщастий, (крещ-), *a.* s. Хрещатий.
Кріяти, *v. n.* gesund u. stark werden.
Кров, крова, *Лвеч. f.* Blut, *n.* (*gen.* крови, керви).
Кровавий, *a.* s. Крівавий, blutfarbig.
Кровавиця, *f. Пар.* Blutfluss, *m.* Blutbeule, *f.*
Кровавіти, *v. n.* von Blut übergossen sein, bluten; кровавити. *v. a.* s. Крівавити.
Кровавниці *pl.* rothe Glaskorallen.
Кровать, *Ме.* 52. 258. (*d.* кроватька), *f.* Bett, Lager, *n.* Bettstelle, *f.*
Кровель, -вля. *m.* Rotheisenerz, *n. Вол.*
Кровельний, *a.* Dach-, *Пол.*
Кровистий, *a.* blutreich.
Кровло, *n.* кровля, *f. Зг.* Dach, *n.* s. Покрівля.
Кровний, *a. С.* I. 250 s. Крівний.
Кровник, *m.* rothbrauner Storchschnabel, *m.* (Geranium phaeum).
Кровобіг, *m. Пу.* кровокружене, *n. ГШ.* Blutumlauf, *m.* [gierig, *КУ.*
Кровожадний, *a.* blutdürstig, blut-
Кровожадність, -ости, *f.* Blut-

durst, *m.* Blutgier, *f.* [de, *f.*
Кровозмішене, *n.* *ГШ.* Blutschan-
Кровозмішний, *Пар.* кровомісний, *Cm.* *a.* blutschänderisch.
Кровозмішник, *Пар.* *ГШ.* (-мішник, *Cm.*) *m.* Blutschänder, *m.*
Кровомститель, *m.* Bluträcher, *m.*
Кровомщéне, *n.* (кровáва месть), *ГШ.* Blutrache, *f.*
Кровонóсний, *a.* blutführend.
Кровопúй, *КУ.* кровопúйця, *m.* blutdürstiger Mensch, Blutsauger, Bluthund, *m.* *C.*
Кровопúйка, (-пій-), *f.* *Oc.* (61) XII. 28 Blutsteuer, *f.*; 2) дождживúця — Hematopota pluvialis, *Пол.*
Кровопúйний, *a.* *Cm.* blutsaugend.
Кровопúйність, -ости, *f.* *He.* s. Кровожáдність.
Кровосúсень, -сня, *m.* кіньскúй, Pferde-Lausfliege, *f.* (Hippobosca equina); 2) — овéчий Schaf-Lausfliege, Schafzecke, *f.* (Melophagus ovinus); кровосúсні. *pl.* Lausfliegen, *pl.* (Pupipara) *Пол.*
Кровотік, -óку, *m.* *ГШ.* кровóтїч. -ечи. *f.* *K.* Blutfluss, *m*; Blutung, *f.*
Крóвця, *f.* s. Кров. [blutroth, *He.*
Кровянúй, *a.* Blut-, blutig, *Cm.*; 2)
Крогýй, крогулéць, -лця, *m.* Sperber, *m.* (Astur nisus). [— los, gen, hin.
Кроз. *praep.* s Крізь. круз; *P.* I. 64 auf
Крок, *m.* Schritt, *m*; 2) Spielraum zwischen den Beinen, *m.*
Крóква, крóков, (*d.* крóковка), *f.* Dachsparren, *m.* 2) крóквочка, *Пол.* s. Поземомірка.
Крокіш, *m.* Ringelblume, *f.* (Calendulla offic.); 2) — крокíс, крóкус, Färberdistel, *f.* (Carthamus tinctorius); 3) Lungenkraut, *n.* (Pulmonaria mollis).
Крокотїй, *m.* Schlangenkraut, *n.* (Calla palustris)
Крокóша, *f.* *N.* e. Berges.
Крóлї, *pl.* *N.* e. Berges.
Крóма, *f.* Scheidewand, *f.*
Крóмець, крóмцьо, *m.* ein (alter) Bauer (od. Bäuerin), welche ärztliche Hilfe nach ihrer natürlichen Art leisten.
Крóмити, *v. a.* theilen, trennen; * — ся nicht zusammen, geschieden essen, wohnen, leben; uneinig sein.
Крóмі, *praep.* mit dem *Genit.* ausser, ausserhalb, gesondert von; nebst; *Oг.* 185. *Mi.* IV. 541.
Кроміший, *a.* † äusserste, letzte; -а тьма tiefste Finsternis.
Крóмпель, *m.* Krummbirne, Grundbirne, *f.* s. Бýльба. [Brocken, *pl.*
Крóмши білі? *He.* (*Пр.* VI. 385).
Кропáч, *m.* Fetzen an e. Stock zum Löschen des Feuers in d. Schmiede.
Крóпень річнúй, Seseli annuum, *B.*
Кропúва, *f.* Brennessel, *f.* (Urtica); кропивовáті, *pl.* Nesselartige, *pl.* (Urticaceae). [*n.* (Ceratophyllum demersum).
Кропúвка, *f.* Igellock, *m.* Hornkraut,
Кропúвник, *m.* s. Покропúвник.
Кропивúнка, *f.* *Мор.* Art Vogel?
Кропúльниця, *f.* Weih-, Sprengkessel, *m.* *Пар.*
Кропúло, *n.* Sprengwedel, Weihwedel, *m*; 2) *dim.* кропúльце, *n* Kolbenschimmel, *m.* (Aspergillus) *Вол.*
Кропúти, крóпнути, *v. a.* besprengen, bespritzen; 2) * derb schlagen; 3) *v. n.* s. Крáпати (дощ); *Пот.* III. 110.
Крóпка, *f.* *Пар.* s. Тóчка.
Кропкóвий, *a.* -а горíвка, Brantwein auf dem Dill (кріп) aufgegossen.
Кропкувáти, *v. a.* *Пар.* punctieren.
Кроплúстий, *a.* tropfbar; Tropf; -то-плúнний. tropfbar-flüssig, *Пол.*
Крóпля, *f.* s. Кáпля.
Крóси, *pl.* Fangfäden, Ranken e. Schlinggewächses, *pl.* (*Ф.*).
Крóсна, кросóнї, *He.* *pl.* (*d.* кросéнка, кросéнця. *pl.*) Rahmen, *m.* z. B. des Fensters, der Tischlersäge etc.; Stickrahmen, *m.* Heftlade, *f.*
Крóсно, *n.* * Leinwand, *f.* *Ч.* III. 108.
Крот, *m.* s. Крет, кертúця.
-крoть, -крот zur Bildung der *Adverb. numer.* -mal, трикрóть dreimal, стокрóть, hundert (mal): до стокроть чортів! *Оц.* §. 182. *Пар.*
Крóтість, -ости, *f.* Sanftmuth, Demuth; Friedfertigkeit, *f.*
Крóткий, крóток, *a.* sanft, demüthig, friedfertig, ruhig, *Ш.* I. 348.; крóтко, *adv.* (*B.*).
Крóтний, *a.* числівнúк, Adverbium numerale, *Оц.* § 182. *Пар.* auf die Frage: wie vielmal?
Крóтьник. *m.* Quotient, *m.*
Кротóвник, *m.* Gundelrebe, *f.* (Glechoma hederacea), *Вол.*

Крохмáль, *m.* Kraftmehl, Stärkemehl, *n.* Stärke, *f.* [machen, stärken.
Крохмáлити, *v.a.* durch Stärke steif
Крохмáльний, *a.* steif, gestärkt.
Крохмáльниця, *f.* Erzeugerin, Verkäuferin von Stärkemehl, *f.*
Крохнáль, *m.* *Ko.* 118?
Крочáй, *m.* s. Крок.
Крóшня, *f.* Art Fischnetz: die Senke; (крошéнька S. ohne Stange); 2) Wagendecke, *f.* (бýдка). [*Kol.* I. 48. 347.
Крубочкí, *pl.* Art Leinenstickerei,
Круг, *m.* Kreis, Umkreis, *m.* Scheibe, *f.*; 2) Gesichtskreis: вже сóнце в крýзї (beim Untergang); зійшлй лїтá як вйхор в крýга сьвіта *KC.* (83) II. 468. 3) Töpferscheibe, *f.*; 4) — бігунóвий Polarkreis; 5) grosser Backspaten (до пáски); 6) вóску Wachskuchen, -boden, *m.*; 7) — колїс alle vier Wagenräder; 8) кругáми, (крýгом), сїдáти sich herumlagern; в крýзї óчи емý стáли er starrte mit den Augen; з крýгу спив ся *Kв.* 449 wurde Trunkenbold (ausser Rand u. Band); 9) круг, кругóм, кругй unechte *Praepos.* mit dem *Genit.* um, ringsum, ringsherum *Mi.* IV. 543. *Oг.* 185; als *Adverb.* *Ш.* I. 5. 6. &.
Кругáв, *Ф.* кругáвець, -вця, *МШ.* Sperber; Geier, *m.*
Крýгель, *m.* *N.* e. Berges. [Schnepfen.
Кругйкати, *v. n.* vom Schrei der
Круглáвий, кругловáстий, *B.* (-áтий) круглястий, *a.* rundlich.
Круглáня, круглолйця. *f.* Weib mit rundem wohlgenährtem Gesicht.
Крýглий, (*d* -лéнький). *a.* rund; 2) Крýгле мóре Marmora-Meer; 3) *крýглий сиротá ein ganzer Waise, ganz verlassen. [Berges.
Крýглик, *m.* Orbulina; 2) *N.* e.
Круглйця, *f.* *Kst.* Kreis, *m.* 2) s. Круглянка. (des engl. Weizens.
Круглйчка, пшенйця- *f.* Abart
Круглйш, *m.* Pallisadenwurm, *m.* (Strongylus).
Крýглї, *pl.* Kegel, *pl.* s. Крýжіль.
Кругліти, *v. n.* sich runden, rund werden.
Круглобóкий, *a.* rundlich. [Form.
Кругловáтість, -ости *f.* rundliche
Кругловйдий, *a.* mit rundlichem Gesicht, mit r. Schnauze.
Круглóвий, *a.* -е вікóнце am Kopfende des Bettes gegen Osten.
Кругловйна, *f.* *Oll.* Kugel, *f.*
Круглоголóвий, *a.* rundköpfig.
Круглолйций, *a.* mit rundem Antlitz, *Ш.* I. 325.
Круглотá, крýглість, -ости, *f.* Rundheit, runde Gestalt. [(Cyclostomi).
Круглоýсті, *pl.* Rundmäuler, *pl.*
Круглá. *f.* Kuh mit einwärts krumm gebogenen Hörnern.
Кругляк, *m.* runder Körper; Rundholz, *n.*; 2) Schafthalm, *m.* (Equisetum palustre).
Круглянка, *f.* Art Kriechenpflaume.
Круглáночка, *f.* *dim.* *Bein.* der могйлочка. [ner Topf, (*B.*).
Круглáнча, -áти, *n.* runder klei-
Круглáти, *v. a.* in die Runde trinken, *A Г.* 170. [culation, *f.*
Кругобіг, *m.* Kreisumlauf, *m.* Cir-
Круговáтий, круглястий. *a.* rund, rundlich, kreisförmig. [form, *f.*
Круговáтість. -ости, *f.* Kreis-
Кругóвий. *a.* *Ko.* 297 kreisförmig, in die Runde, im Kreise; 2) gemeinschaftlich. [Umdrehung, *f.*
Кругóворот, *m.* *Фр.* Kreisgang, *m.*
Круговорóтний, *a.* *Фр.* im Kreise sich herumdrehend.
Кругоглáд, *m.* Gesichtskreis, *m.* *He.*
Кругодірник, *m.* Siebanemone, *f.* (Cribrina). [kreisförmig sich windend.
Кругойдýчий, *a.* *Oc.* (61) II. 234.
Кругóльня, *f.* Kegelbahn, *f.*
Кругóм-дурáк, *m.* Erznarr, *m.* erzdumm, *Пар.* [ke, *f.* (Cyclostoma).
Кругорóтик, *m.* Kreismundschnek-
Кругосьвіт, *m.* *K.* *Oc.* (61) IV. 34. s. Кругоглáд. [Welt umfassend.
Кругосьвітний, *a.* *K.* die ganze
Кругý дáти, §. Fersengeld zahlen, Reisaus nehmen.
Кругýнькати, *v. n.* grunzen.
Кружáлець, -лця, *m.* Kerbel, *m.* (Anthriscus).
Крýжáло. *n.* Runde, *f.* runde Scheibe; Kreis, *m.*; 2) rundes Blumenbeet, *He.* (*n.* 157); 3) Kloben, *m.* (an dem Tau des Prahmes); кружáлом *M.* I. 39 im Kreise, kreisförmig, rundum, rundumher.
Кружáстий, *a.* *R.* 129 gemustert (Tuch).

Кружати, *v.n.* дерево rund abhauen; обіже dh Kreiseln auf dem Sieb reinigen, sichten; мід-винó in die Runde trinken, kreisen lassen.
Кружéвниця, *f.* Spitzenmacherin, Spitzenklöplerin;Spitzenhändlerin,*f.Под.*
Крýжево, *n.* Spitze, *f.* (корýнка, Streifen zum Besatz).
Кружелáти, *v. a.* zusammenrollen.
Кружéлики, *pl.* Scheibenthierchen, *pl.* (Cyclidina). [(Cobitis taenia).
Кружéльчик, *m.* Dorngrundel, *f.*
Кружéць. -жця́, *m.* Rüttelfalke, *m.* (Falco tinnunculus).
Кружéчка, *f.* Aster chinensis.
Кружи́льце, (-жíль-), *n.* kleine runde Scheibe; Rund, *m.*
Кружи́нки, *pl.* Vibrionidae.
Кружи́ти, *v. n.* kreisen.
Кружи́ця, *f.* Krone, *f.* (beim Pferd); кружи́чна кість. Kronbein, *n. B.* [na).
Кружíвка. *f.* Kreismuschel,*f.* (Disci
Крýжіль, *m.* Kegel, *m.* (conus), *B.* 2) в кружельки́ грáти Kegel spielen.
Крýжка, *f. gr.* Krug, *m.* Flasche; 2) Spar-, Armenbüchse, *f.*
Кружковáтий, *Пол.* кружкови́й, *a.* kreisförmig, Rund-, *He.*
Кружколожисковí, *pl.* mit Mutterkuchen in Scheibengestalt: Discoplacentalia, *Фр.* [(Discophora).
Кружкоплáви.*pl.*Scheibenquallen,
Кружкоцьвіті, *pl.* Scheibenblumige, *pl.* (Discantheae).
Кружля́к, *m.* s. Кружéць.
Кружля́стий, *a.* rundlich. *Б.*
Кружля́ти, *v. a.* s. Кружáти.
Кружни́ця, *f.* Kreiselschnecke, *f.* (Turbo).
Кружóк, -жкá, *m. dim.* s. Круг; runde Scheibe; 2) Kreis, Zirkel, *m.* у кружóк Ч. III. 108 in einem Kreis; кружкá сïдáти *К.* (посïдáти *М.* I. 87) im Kreise sich herumsetzen; sich in die Runde setzen.
Кружóли, *pl.* Ґренджóли. [*Ог.*101.
Круз, крузь, крýзу, *praep.* s. Крізь,
I. Крук, *m.* Haken, *m.*
II. Крук, *m.* Rabe, *m.* (Corvus).
Крýкати, *v. n.* s. Крáкати.
Круль, *m. ungr.* s. Дíдух.
Крулáк, *m.* s. Кручóк.
Крумкáч, *m.* s. Крук II.
Крумчáти, *v. n. Иг.* 83. quaken.
Крýнькати, *v. n* s. Хрýнькати, grunzen. [ten; s. umkehren.
Крýнути ся sich beeilen, s. spu-
Крýпа, (*d.* крупи́на, -и́нка). *f.* ein Graupen, Grützenkorn; *pl.* крýпи́ Graupen; 2) крýпа, *He.* s. Кáша; 3) крупи́нка, *f. B.* Puncthierchen, *n.* (Monas).
Крупéць, -пця́, *m. N.* e. Berges.
Крупи́чити ся, zusammensintern, *Пол.* [für Graupen, *n.*
Крýпінний. *a.* -е решетó Bastsieb
Крýпни́к, *m.* dünne Grütze; 2) Brantwein mit Honig eingekocht, *m.*
Крупни́стий, *a.* graupig
Круподéр, *m.* Graupenmüller; 2) *Landbauer, *m. K.* [*f. Левч.*
Круподьóрня, *f.* Graupenmühle,
Крупи́нка, *f.*Grütze, Graupenspeise; 2) Graupenwurst, *f.*
Крупя́р, *m.* (-я́рка, *f.*) Gräupner, Graupenhändler, *m.* (in, *f.*).
Крупчáстий, *a.* gekörnt, *Пол.*
Крупчáтка. *f. Под.* Graupenmühle, M. für grobes Mehl, *f.* [ne: Gekröse, *n.*
Крýски. *pl.*mesenterium (im Schwei-
Крут, *m.* s. Крет, Кертиця.
Круть, *adv.* — дорóги *Гол.* III. 342 auf dem sich windenden Weg; крутóм *Гр.* V. 350 s. Кругóм; 2) *int.* vom jähen Drehen, *Ог.* 218. (крутьверть *А-Г.* 156). [190 s. Крути́й.
Крýта, *f. Bein.* der рýта *Гол.* I.
Крутáй, *m.* Echinops ritro.
Крутани́на, *f.* Quertreiberei, *f.*
Крутáр, *m.* — прáва, Rechtsverdreher, *m. Пар.* [Grille, *f.*
Крутьбá, *f* Spitzfindigkeit; 2) Laune,
Крутéль, *m.* Ч. II. 337 s. Перевеслó.
Крýтень, -тня, *m.* s. Вáльок; 2) s. Скрутíль; 3) Herbstblütenschraube, *f.* (Spiranthes autumn.); 4) **pl.* крýтнï böse Streiche, *pl.*
Крутéник, *m.* солóми Strohwisch, *m.*; 2) — (хлïба) Brotkügelchen, *n. ОП.*
Крутенíя, *f.* s. Закрутенíя.
Крути́голова, & s. Крутóголова &.
Крути́зна, *f.* Krümmung, *f. Пол*; 2) schwindelnde Höhe, Steile, *f. Мак.*
Крути́й, *a.* gewunden; verschroben; rauh; steil, abschüssig, jäh, schroff (горá); 2) — хвіст *Пол.* Rollschwanz, Wickelschwanz, *m.*; 4) — рід (ряд) Art Oster-

reigen, *Kol.* I. 176; 4) -é яйце́ (кру́то зва́рене) *Под.* hart gekocht; 5) * — чоловік hartnäckig; heimtückisch, listig.

Крути́ло, *n.* **кру́тіж**, *f.* Wasserwirbel, -strudel, *m.*; 2) крути́в, крути́в та вже ся и крути́ло перекрути́ло alle erdenklichen Mittel sind schon ganz fehlgeschlagen.

Крути́ти, (кру́чу, кру́тиш), *v. a.* drehen, winden; ringen (шма́тє); krümmen; — голово́ю den Kopf schütteln; 2) verdrehen (пра́вом); — сьвітом mühsam, leidlich (auch pfiffig) in der Welt sich durchhelfen; *v. n.* Ausflüchte suchen, Winkelzüge machen; крути́-верти́ *P.* I. 14. крути́-верти́ magst was immer thun, so doch —; — ся sich drehen etc. голова́ кру́тить ся der Kopf wird schwindelig; воло́сє — kräuselt sich; * коло чого́ geschäftig sein, sich um etw. herumtummeln; s. Кру́чений.

Крутíй, *m.* s. Крута́р; 2) Taumelkäfer, *m.* (Gyrinus). [s. Скрутíль.

Крутíль, *f.* Seilerbahn, *f.* (*B.*); 2)

Крутíлка, *f.* Ч. IV. 42 e. Art Caroussel auf dem Eise; 2) s. Голи́ця 3).

Крутíнь, крутливи́ця, *f.* (-и́вець, *m.*), (*B.*), s. Крути́ло.

Крутни́й, *a.* s. Крути́й. кру́то; -е дíло missliche, schwierige Sache (*B.*).

Крутня́, *f.* Зг. Wirbel, Strudel, *m.*; *bedrängnisvolle Verlegenheit; 2) Dreherei, *f.* Schwindel, *n.* Ausflüchte, *pl.*

Крутну́ти ся, *H.* 38 sich wenden, s. umdrehen.

Кру́то, *adv.* s. Крути́й; кру́то з ним, прийшло́ — коло не́го es steht mit ihm misslich, schlecht, schwierig, kritisch.

Крутобере́жний, *a.* mit steilen Ufern, (*adv.* *Кв.* 170). [-а ске́ля,

Крутобо́кий, *a.* mit steilen Wänden.

Крутоборо́зниця, *f.* Hirnkoralle, *f.* (Maeandrina). [Dreher, s. Вертю́х 3).

Крутове́ртень, -тня, *m.* *Пол.*

Крутове́рхий, *a.* mit gekrümmtem Wipfel; 2) mit jähem, schroffem Giebel.

Круто́голов, (-ова, -ова́ч, -овець, -о́вік) *m.* Wendehals, *m.* (Yunx torquilla).

Крутого́рбий, *a.* -а моги́ла mit steilen, hohen Seiten.

Крутого́рий, *a.* *Ш.* I. 328 mit steilen, bergigen Ufern.

Крутоклíтник, *m.* Spiriloculina.

Крутоніжка, *f.* *Bein.* des Schafes.

Крутоно́сий, *a.* mit gebogenem (Schiffs-) Schnabel: -а ґале́ра *Мор.*

Крутопо́п, *m.* *Ко.* 77. *scherzh.* statt Протопо́п. [Hörnern.

Крутоpо́гий, *a.* mit gewundenen

Крутоя́рий, *a.* *Кч.* 62 mit steilen Abgründen, Gesenken.

Крух, *m.* s. Пе́рга; 2) Erz, *n.* *Пар.*

Круха́вцї, *pl.* Faulbaumartige, (Frangulaceae). [s. Крихкий.

Крухи́й, крухки́й, *Пар.* *a.* mürbe;

Кру́хість, -ости, *f.* Mürbigkeit, *f.*

Кру́хлик, *m.* böhmischer Granat, Pyrop, *Вол.* [ctes nasicornis). *B.*

Крухля́к, *m.* Nashornkäfer, *m.* (Oryctes

Круция́та, *f.* *pol.* *T.* Kreuzzug, *m.*

Кру́цю-ве́рцю, s. Круть (-верть).

Кру́ча, *f.* herabhangendes Ufer, Steile, Jähe, *f.* [rad, *n.*

Круча́йвода, *f.* s. Точи́ло, Schleif-

Круча́к, *m.* ein drehkrankes Lamm.

Кручани́ця, *f.* *Ф.* *Пр.* II. 488?

Кру́чений, *ptc.* gedreht, gewunden; 2) — бара́н drehkrank; *verrückt; 3) кру́чені паничі *С.* I. 262. Art Windengewächs: Ipomoea tricolor; *b*) türkischer Bund (Lilium pomponium); *c*) Asphodelus.

Крученицї, *pl.* Art Pflze.

Крученя́, -я́ти, *n.* Junge des Raben, *n.*

Кру́чий, *a* Raben-, *Ф.*; rabenschwarz; 2) s. Ску́рвий, *К.* [Kummer, Gram, *m.* *IГ.*

Кручи́на, *f.* steiler Pfad. *Гол.*; 2)

Кручи́нка, *f.* Bretzel, *m.* (*B.*)

Кручиня́к, *m.* Tabak in gerollten Blättern, *m.* [zwickt.

Кручкова́тий, *a.* schnörkelig; ver-

Кручкоде́р, *m.* поліце́йский der chicaniert. [Rechtsverdreher, Rabulist, *m.*

Кручкотво́рець, -рця, *m.* *Біл.*

Кручо́к, -чка, *m.* Häkchen, *n.* *verfängliche Frage; Alles was das Recht verdreht; Ränke; Chicanen, *pl.*; 2) кру́чок земледу́х Maulwurfsgrille, *f.* Gryllotalpa vulg.).

Круш, *m.* *coll.* alles Brüchige

Кру́шець, -шця, *m.* Mineral, *n.* *Пар.*; 2) Fahlglanz, *m.* Fahlerz, *n.* *Вол.* *adj.* крушце́вий.

I. **Крушина́**, *f.* Faulbaum, Zwekkenbaum, *m.* (Rhamnus frangula). [2).

II. **Круши́на** *f.* Ч. V. 585 s. Кручи́на

Кру́шити, *v. a.* zerbrechen, zer-

trümmern, zerbröckeln; 2) bekümmern; крушéний, *ptc. Е.* vom Kummer gebrochen, niedergebeugt.

Крушíти, *v. n.* mürbe, gar werden.

Крýшка, *f. TP.* 43 s. Крйшка I.; Krumme, *f.*

Крýшки, *pl.* Gekröse, *n.* s. Крýски.

Крушкувáти ся, крушнйти ся, sich unruhig hin u. her rühren, s. recken(mit e.leisenGeräusch,Gewimmer).

Крушнйй, *a. В.* s. Крихкйй; -а жйла *Пар.* Erzgang, *m.* [wand.

Крýшок, шка. *m.* eine Rolle Lein-

I. Крюк, *m.* Haken, *m. Пом.* II. 22. крюка дáти *С.* II. 14. einen Umweg machen; 2) *Ко.* 226 s. Кручкотвóрець.

II. Крюк, *m. С.* 161 s. Крук.

Крюць, крюцько, крюцьок, *m.* lendenlahmer Mensch.

Кряж, *m.* Schicht, Scholle, *f. С.* I. 227, s. Креж; 2) Rücken, *m.* s. Крйжі, *Ч.* VII. 575; 3) Baumstamm, *m. ibid.*; 3) —, крйжа, *f. Ст.* Bergkette, Anhöhe, *f.* Hügel, *m. Кч.* 158.

Кряжíти, *v. n. Н.* 35 s. Кружйти? als Schicht, (кряж), als Schirm aufliegen.

Кряжóві гóри,Felsengebirge,*n.ОП.*

Кряжувáти, *v. a.* ein Holzstück rund behauen, *Ч.* VII. 575.

Крйк, крячóк, -чкá, *m.* Heerschnepfe, *f.* (Scolopax gallinago); kleine Becassine, (S. gallinula).

Крйка, крйкавка, крйчка, *f.* Laubfrosch, *m.* (Hyla arborea); крйчкою, *adv. Не.* (*n.* 243) mit weit ausgespreizten Beinen, hockend (wie eine Höckerin, w. ein Frosch sitzend). [crecca).

Крйкавка, *f.* Krickente, *f.* (Anas

Крйкати, *v. n.* s. Крáкати.

Крйнути, *v. a.* (*В.*) s. Грйнути, парнýти.

Крйтати ся, (*В.*) geschäftig sein.

Крйчка, *f.* крйчок, *m. Не.* Seeschwalbe, *f.* (Sterna); 2) Nusshäher, *m.* (Corvus caryocatactes).

Ксáндер, *m.*s. Алексáндер. [rer, *m.*

Ксьондз, *m. pol.* der Geistliche, Pfar-

Ктйтор, *m.* s. Тйтар [κτίτωρ].

Кто, *gen.* когó, ктось, *gen.* когóсь, *pron.* s. Хто etc.

Куб, *Ф.* кубáй, *m.* aus Holz ausgehöhltes Geschirr, Pokal,*m.* [Klumpen,*m.*

Кубáток, -тка, *m.* кубáте, *n. coll.*

Кубашйна, *f. N.* e. Berges.

Кýбашок, -шка, *m.* Aschenwinkel, unter dem Ofen, *m.* [Кублó, Nestchen, *n.*

Кубéльце, (*d.* -éлечко), *n. dim.* s.

Кубйшка, (*d.*-шечка) *f.*s. Кубóшка.

Кýбіль, *m.* s. Кобéля.

Кубíчний, *a.* Kubik-. [Кублó.

Кýблйти ся, s. Гнїздйти ся; s.

Кýблище, *n.* Lagerstätte, *f.*

Кýбло, *n.* Vertiefung in dem Boden von dem stäubenden Huhn gemacht, *Левч.*; 2) Nest, Tageslager des Hasen, *n.*; 3) hölzernes ausgehöhltes Geschirr.

Кубóвий, *a.* -а спіднйця indigoblau.

Кýбок, -бка, (*d.* кýбочок), кýбошка, *Р.* I. 113. (-очка), кувóушка, (*d.* -ýшечка), *f.* Napf, *m.* bauchiges Gefäss, (hölzernes)kleines Geschirr; Kruke, *f.* Krug, *m.*

Кубрáк, *m.* Köcherfliegenlarve, *f.* Hülsenwurm, *m.* [Phryganea (larva)], (*В.*); 2) armer Schlucker.

Кувáкати, *v. n.* vom Geschrei des neugebornen Kindes (кувé!).

Кувáне, (*d* -áнячко), *n.* das Schreien des Kuckuks.

Кувáти, s. Ковáти. [scus, *Пол.*

Куведрáха, лознйк —, Totanus fu-

Кувíкати, *v. n.* quieken, grunzen, (v. Ferkel), *В.*; wimmern.

Кувшйн, *m.* irdener, bauchiger Krug ohne Deckel mit weiter Oeffnung: die Kruke; 2) *pl. dim.* кувшйнчики, Nuphar luteum und Nymphaea alba.

Кувшйр, *m. coll.* Fadenalgen, *pl.* (Confervae) s. Кушйр. [nus Mahaleb).

Куг,*m.*кугйна,*f.*Steinweichsel,*f.*(Pru-

Кугá, *f.* Art Wasserpfze *Ш.* I. 239. *Шог.* 35. [Abhang.

Кугáва, *f.* Felsengeklüft, *n.* steiler

Кудá, кудáй? *Ле.* 94. wohin?; кудáсь irgendwohin, s. Кудй. [spinnen.

Куделйти, *v. a. Ме.* 236 s. Прясти,

Кудéля, куделйна, (-йця),*f.* s. Кужíль.

Кýдер, кудйр, *m.* s. Кýчер II.

Кудерéвий, *a.* s. Крíслáтий, кучерйвий, *Kol.* I. 118.

Кудермáн, *m. Гн.* 37.s. Кундермáн.

Кудерцé, *n.* = кудерéве деревцé *Kol.* I. 118.

Кудй, кудйй, кудййка? wohin? кудйсь, кудйс, кудйсьцика, irgendwo-

hin *Ог.* 163; але куди! нема куди! ist gar nicht möglich, ist kein Raum; куди не підеш wohin du auch immer gehen magst.

Кудикати, закудикати, *v. a.* mit dem Fragen zur Unzeit куди йдеш? jmdm den Gang, die Reise verderben *Ном.* III. 30.

Кудїлькй, *pl.* Art Pflze, (*B.*).

Кудкудакати *v. n.* gackern, gacksen (onomat. v. Laut кудкудак).

Кудкудачик, *m.* s. Когут.

Кудлай, *m* кудлавий, кудластий, (-атий), кудловатий, *Ст. а.* zottig; 2) bärtig. [ten, *pl. vgl.* Кудри.

Кудло. *n. pl.* кудла, *n.* кудли Zot-

Кудлюха, *f.* Sisyra, *B.*

Кудовчити, кудольчити, *v. a.* zerzausen, zottig machen.

Кудою, *adv.* s. Куда, куди. *Ог.* 191.

Кудра, *f.* Weib mit geringelten Haaren, die Krause *Ч.* V. 586; кудрятинка, *f. Гол.* III. 530 = ? курятинка.

Кудравець, -вця, кудравий (-дрявий), *а.* s. Кучерявий; кудрявець, *N.* mehrerer Pflanzen: Chenopodium botrys, Pyrethrum millefoliatum, Sysymbrium sophia; Tanacetum vulg; s. Кудерєвий.

Кудри, (*d.* кудречка, кудрушки), кудрята, *Ч.* V. 586, *pl.* s. Кучері, lockiges Haar.

Кужба, *f. Ф.* (*Р. Х.* 154) Dreifuss, *m.* zur Aufnahme des Kessels [cuspis?]; 2) *m.* der sich gern bückt. [ken.

Кужбити ся sich bücken, sich duk

Кужва, *f.* s. 'Ужва, ужевка. [(*B.*).

Кужделєба, *f.* s. Куява, alte Hütte,

Куждий, s. Кождий, *Ог.* 43.

Кужилка, *f.* s. Кушка.

Кужіль, куже лина. кужілка, (-івка), *f.* Rocken, Spinnrocken, *m.*; 2) *P.* I. 8. Lied vom Sp.; 3) *m.* з носа гонить дим кужілем *Не.* (*Пр.* XII. 349) in dicken Knäueln.

Кужілька, *f.* Speichenbein, *n.*

Кужіловатий, *a. B.* keglig, konisch.

Кузка, кузька, кузочка, (*B.*), *f.* mehrere Arten v. Insecten, Käfern, übhpt. Insect; 2) Lilienkäfer, *m.* (Lema); *vgl.*

Кузьма, *m.* Cosmas. [Куска.

Кузьмін, *m. N.* e. Berges.

Кузнець, *m. Др. с.* 107 Schmied, *m.* s. Коваль; *adj.* кузнецкий, zur Schmiede geh.

Кузниця, *f. Пар.* s. Кричний горн.

Кузня, *f.* Schmiede, *f.*

Кузовиця, *f.* Salix, viminalis.

Кузюка, *f.* s. Кужіль, *Gr.* 22.

Кузявка, *f.* (*B.*) s. Кузка.

Куй, куйте, *Imperat.* zu Ковати, кути.

Куйнара, *f.* Mütze des чабан, *f.*

Куйовда. *f.* ніч як — *М+Б* 407. Plage, *f.*?

Куйовдити, *v. a.* auf wirbeln; entstellen, verhunzen, *K.*; — ся sich tummeln, *K.*

Куйон, *m. Мог.* Cujon, Kerl, Lump, *m.*

Кука, *f.* in d. Kinderspr.) Laus, *f.* s. Вош.

Кукати, кукнути, *v. n.* vom Schrei des Kuckucks; 2) gucken.

Кукелка, *f.* s. Колач.

Кукиш, *m. gr.* Zeigefinger, den man ausstreckt, um jmdn damit zu verhöhnen; s. Дуля 2), фіга. *Пом.* III. 31.

Кукібниця, *f. Ч.* III. 132 eine emsige, sparsame Frau, Hüterin. [githago).

Кукіль, *m.* Kornraden, *m.* (Agrostema

Кукла, *f.* Puppe, Marionette, *f.*; P. auch der Schmetterlinge etc. [rum.

Кукливник, *m.* Pteromalus puppa-

Куклоїд, (-їда), *m.* Puppenräuber, *m.* s. Красуляк. [*pl.* Pupipara.

Куклородні, *B.* куклородки, *Пол.*

Куклянка, *f.* Windelschnecke, *f.*

Кукобити, (-бли-), *v. a.* emsig u. sparsam zusammenschaffen; — ся sich nisten.

Кукованє, *n.* s. Кувание (зазулї).

Куковати, *v. n. Гр.* s. Кувати, (v. Kuckuck).

Кукольван, *m.* Art Giftköder zum Fischfang, Kokkelskörner, *pl. Кч.* 314.

Куколиця, *f.* Lychnis vespertina; 2) Silene inflata.

Куколка, *f. dim.* s. Кукла; куколчий, *а.* -а засклепка Hülle der Puppe, *f.*

Кукотати, *v. n.* gackern.

Куку, *int.* von der Stimme des Kukkuck; 2) vom Herausgucken; куку в руку Rdrt von Bestechung im geheimen.

Кукул, *m. Ф.* Männchen des Kukkucks; 2) *N.* e. полонина.

Кукулячка, *f. Bein.* der зозуля.

Кукулюх, *m.* s. Слимак, *Kol.* I. 54.

Кукурвас, (-вос, *Др. с.* 393), *m.* s. Конерваc *Ч.* V. 791.

Кукурікане, *n.* Hahnengeschrei, *n.*

Кукурікати, кукурікнути, *v. n.*

„kikeriki“ schreien. [ruf).
Кукуріку! *int.* kikeriki! (v.Hahnen-
Кукурі́чка, *f.* жалобча́ста, hohlknolliger Lerchensporn (Corydalis cava); 2) Ochsenzunge, *f.* (Anchusa offic.).
Кукурія.*scherzh.*Reimw.zuГуцулі́я.
Кукуру́дз, (-ру́з), *m.* ein Kukuruzkolben; 2) —, кукуру́зка, *f.* blattlose Nestwurzel, (Neottia nidus avis).
Кукуру́дза, (-у́за), *f.* Kukuruz, *m.*
Кукурузи́не, *n.* кукурузо́вника. *f.* Kukuruzstengeln, *pl.* -stroh, *n.*
Кукуру́зиско, *n.* Kukuruz Stoppelfeld, *n.*
Куку́ц, *m.* *Kol.* I. 125 Laibchen Brot, s. Бала́бушок; kleiner Kuchen *Gr.* 22.
Куку́шки. *pl.* Orchis latifolia.
Куку́шкин, *a.* s. Зазу́лин etc.
Куль. *m.* *He.* (*Пр.* XI. 31) Bündel, *n.*(Stroh); 2) Sack, *m.P.*I.68.*Пом.* III.31.
Кулага́, *f.* *H.* 80?
Кула́йці, *pl.* *N.* e. Berges.
Кула́к, *m.* (кула́че, *n.* *coll.*), Faust, *f.* сьміяти ся в — ins Fäustchen lachen; 2) —, кула́чник, Aufkäufer, *m.*; *adj.* кула́чний, Faust-, *Пар.*
Кулакува́ти, кула́чити, (-ачкува́ти), *v. a.* mit Fäusten derb schlagen.
Кула́стра, (-е́йстра).*f.*s. Кола́стра.
Кула́чник, *m.* Faustkämpfer, Boxer, *m,* [xacum offic).
Кульба́ба, *f.* Löwenzahn, *m.* (Tara-
Кульба́ка. *f.* einfacher (primitiver) Sattel; *vgl.* Каблу́к.
Кульба́чити, *v. a.* satteln.
Кульба́чник, *m.* Verfertiger von кульба́ки, Sattler, *m.*
Кульга́вий, *a.* hinkend, *Кл.*
Кульга́ти, *v. n.* hinken, на Бога пеня́еш, а сам кульга́еш, *H.* 2.
Куле́ша, *f.* Maispolenta, *f.*
Куле́шниця, *f.* Patron, Kugeltasche, *f.* *Левч.*
Куле́шня,*f.* *Гол.*II. 360 s. Коле́шня.
Ку́лик, *m.* Kulhaken, *m.* (Numenius) *Пол.*; Wasserläufer, *m.* (Totanus) *B.*; 2) *gew. pl.* кулики́ Klösse aus Heidekornmehl; 3)s.Сніпо́к *He.*(*n.*274) *Пом.*III.32.
Кули́кати, *v. n.* saufen.
Кулико́вець, -вця, *m.*s. Ку́лик 1), коловоди́к.
Кули́на, *f.* s. Кили́на. [gelig.
Кулиста́вий, *B.* кули́стий, *a.* ku-
Кули́стка, *f.*Kugelpilz,*m.*(Sphaeria).
Ку́лити, *v. a.* но́ги під се́бе, — ся die Füsse unter sich einziehen; vor Kälte, Armut etc. sich zusammenziehen, s. krümmen; s. Ску́лити ся.
Кули́ця. *f.* Art Unkraut, *Зап.* II. 530.
Кулишір, (-леш-), *m.* Rührscheit, zu коле́ша, *n.*
Кулі́бка. *f.* Ч. II. 446 Art Zwieback.
Кулі́й. *m.* der Lahme, *Зг.*
Кулі́ти, *v. n.* hinken, lahm sein.
Кулі́ш. *m.* dünne Mehlspeise.
Кулїші́вка. *f.* Orthographie des Schriftstellers Кулі́ш Панько́; 2) *N.* e. Berges.
Кулїшни́ця, *f.* *Oc.* (62) II. 65.?
Ку́лька. *f.* (*d.* ку́лечка *dim.* s. Ку́ля; Kügelchen,*n.*Kugel *f.* Klümpchen; *n.*; 2) Kriechenpflaume, *f.* (Prunus insititia).
Кульми́ч, *m.* Fettschwanz des walachischenSchafes; *adj.* кульмичува́тий, -а вівця́ Schaf mit dem Fettschwanz, *n.*
Кульнички́, *pl.* Kugelthiere, *pl.* (Volvocina).
Кульо́н. *m.* s. Ку́лик 1).
Кульо́ндра. *f.* Bocksfenchel, *m.* (Seseli coloratum).
Кульпа́к, *m* s. Клюпа́к.
Культ, *m.* Cultus, Gottesdienst, *m.* Anbetung, *f.* *He.* [civilisieren.
Культивува́ти, *v. a.* cultivieren;
Культу́рник, *m.* Culturträger, *m.*
Ку́лші, *pl* *А-Г.* 157 s. Бе́дра.
Кулю́шка, *f.* Kugelfliege, *f.* (Gymnosoma). (*Фр.*).
Ку́ля. *f.* Kugel,*f.*; 2) s. Клю́ка, (ціха́),
Куля́р, куля́ти, s. Кулі́й, кулі́ти.
Куля́чка.*f.*Kugelassel,*f.*(Armadillo).
Кум- кума́! *int.* vom Froschgequak (-schnurren).
Кум, *m.* Gevatter, *m.* кума́, *f.* Gevatterin, *f* (*d.* ку́мко,ку́монько. ку́мка, кума́ся, -онька, ку́мцьо,-мця); 2)Pathe,*m.*
Кума́н, *m.* Pokal, Becher, *m.* *Мак.*
Ку́мане, *n.* s. Кумі́вство.
Кума́р, *m.* s. Ку́млик, кома́р.
Ку́мати ся. Gevatterschaft machen.
Кумо́бук, кумо́бу́ч, *m.* (*B.*) krummes schlechtes Holz, *vgl.* Кима́к.
Куме́дия, *f.* s. Коме́дия.
Куме́дний, *a.* komisch; lustig.
Кумельга́.*f.*(*Фр.*)куме́ль,куми́ль *Oc.* (61) XII. 35 Wirbelwind; Knäuel,

m. кýмельом крутúти ся.
Кумéць. -мцá. кýмко, *dim.* s. Кум.
Кýми, *pl.* s. Бáба 13) *Kol.* I. 7.
Кýмик, кýмка, кýнька, *f.* Unke, *f.* (Bombinator igneus).
Кýмин, *a* von der Gevatterin, der G.
Кумúр, *m.* Götzenbild, *n.* Abgott, *m.*
Кумúрня, *f.* Götzentempel, *m.* Pagode, *f.* *Ш.* II. 245.
Кýмити, *v. n.* Gevatterstehen, Pathenstelle einnehmen; *— ся *H.* 11. spielen u. tanzen.
Кумíвство, *ГШ.n.* Gevatterschaft, *f.*
Кумíвщина, (Кумúнщина *Сб.* I. 329), *f.* die Zeit der unglücklichen Schlacht bei Кумéйки im J. 1637; *K.*I.56. *АД.*II.32.
Кýмка, *f.* *Hе.* (*Пр.* II. 265 s. Кýпка).
Кýмлик, (*d.* -ичóк), *m* Stechmücke, *f.* *B.*
Кýмля, *f.* s. Кíмля. [gnatus].
Кумнáт, *m. rum.* Schwager, *m.* [co-
Кумпáнїя, (кумпáнїя, *Кч.* 68), *f.* Compagnie, Sippschaft, Gesellschaft; кумпанíстий чийсь jmds Kamerad.
Кýмпол, *m.* s. Кубóл, *gr.* бáня 1).
Кýмство, *n. coll.* alle Pathen (Gevatter (insgesammt; 2) кýмство, *Пар.* s. Кумíвство. [zermalmen, (*Фр.*).
Кумшúти, *v. a.* in kleine Stücke
Кунá, *f.* Marder, *m.* (Mustela); 2) Gefäss fürs Talg, *n.* 3) Arrest, *m.*; 3) кýна Angelhaken, *m.*
Кунáк, *m.* *Ос.* (62) V. 85.?
Кундермáн. *m.* Gundelrebe, *f.* (Glechoma hederacea).
Кундóсити, *v. a.* кýжіль *Га.* II. 42 den Spinnrocken gut bearbeiten.
Кунúця, (*d.* -úчка). *f.* s. Кýна 1); 2) Lösegeld an den Gutsherrn für die zur Gattin zu nehmende Leibeigene *H.* 28; 3) Rispe des Schilfrohres, *f.* *Марк.* 92; *pl.* das Schilf selbst (Phragmites communis). [lamagrostis epigaeos).
Кунúшник, *m.* Landschilf, *n.* (Ca
Кунїрувáти, *v. a.* когó, ким jmdn schurigeln, plagen.
Кунїшúти, s. Кунúти. [s. Кунá 1).
Кýнка, кýночка, *Ч.* IV. 182. *dim. f.*
Куновáтий, *a.* Marder-, *Пол.*
Кýнорити, *v. n.* grübeln, picheln.
Кýнтуш, s. Кóнтуш.
Кунштт, *C.* II. 123, *m.* Kunstwerk, *n.* Kunst, *f.*; *d.* кýнштик, Schnörkel, *f.*; Bild u. Abbildung, Vignette, *f.* *Ш.* II.88.
Кунштáция, *f.* *Кух.* Bühneneinrichtung; Scene, *f.* [mus, *m.* *Cm.*
Кунява, *f.* Halbschlummer, Maras-
Кунúти, *v. n.* schlummernd nicken, schläfrig sein; saumselig sein, hocken, (*B.*). *Пом.* III. 34.
Куп, *m.* куп-зíлє, *n.* Salomonssiegel, *m.* (Convallaria polygonatum).
Кýпа, *f.* кýпє, *n. coll.* Haufen; Trupp, *m.* до-кýпи zusammen, (у) в-кýпі beisammen, за кýпою im Anschluss aneinander (їхати); на кýпі haufenweise, übereinander; 2) Betrag, *m* Quote, Summe, *f.* *Под.*(*р.хв.*84); 3) s. Копá *Hе.*(*хм.*17).
Купáвка, (-áлка). *f.* Johanniswürmchen, *n.* (Lampyris noctiluca); 2) Ackerhahnenfuss, *m.* Ranunculus arv.) *Пом.* III. 95.
Купáйлиця, *f.* *Bein.* der ýлиця als des Versammlungsortes am Купáлотаge *Ч.* III. 195.
Купáйло, Купáло. (-áла) *m.* das Fest der Geburt Johannes des Täufers am 24. Juni a. St.; 2) Puppe, Larve aus Stroh bei d. Feste gebr. *Марк.* 10; 3) купáйло кýпало, *Пар.* *n.* *K.* Bad, *n.* Badeort, *m.*
Купáйловий. (купáлий). *superl.* найкупáвший, *Ч.*III. 201), купáльский, *a.* zum Feste Купáйло geh.; — огóнь Sonnenwendfeuer, *n.* *Hе.*
Купáк, вяз-, *m.* Korkulme, *f.*
Купáлка, *f.* *Иг.* 32. das Feuer am Feste des купáло.
Купáльночка, купáлочка, *Me.*312 нічка-, *f.* Купáло-nacht, *f.* [chen, *n.* *Под.*
Купáльня, *f.* Badekammer, *f.* -häus-
Кýпане, *n.* кýпанка. *f.* *Hе.* das Baden.
Купáня, *f.* *N.* e. Berges.
Кýпатень, — суховéрх Brunelle, *f.* (Prunella vulg.). [— ся sich —.
Купáти, (-áю, -áєш), *v. a.* baden;
Купáчка *f.* Badegeschirr für Kinder, *n.*
Кýпе, *n. coll.* s. Кýпа; 2) s. Купúне.
Купéка, *f.* Convallaria multiflora.
Кýпель, *m.* *Кн.* s. Кýпіль.
Купелéвий, *a.* Bade-.
Кýпер, -пра, *m.* Steiss, Bürzel, *m.*
Кýпець, -пця, *m.* *K.* Häuflein, *n.*
Купéць, пцá, *m.* der Kaufende, Käufer, Kauflustige; Kaufmann, Händler, *m.*
Купéцкий, *a.* (*adj.* по купéцки)

kaufmännisch; Kaufmanns-.

Купе́цтво, (купечёрство). *n.* Handelswesen, *n.* Handel, *m.* Kaufmannsgeschäft, *n.*; бу́де наше —? werden wir handeleins? 2) Kaufmannschaft, *f.*

Купи́ло. *n.* (scherzh.) womit, worum man etw. einkauft: Geld: купи́ш бим та нема́ купи́ла; 2) grosse Theuerung: к. приступи́ло *Ч.* II. 344. I. 232.

Купина́, (*d.* купи́нка, -інка (*B.*) *f.* купи́не, купини́ве, *n. coll.* Haufen, Erdhaufen, *m.* Erdwarzen, Maulwurfshügel; Busch dicht stehender Pflanzen; Werder *m.*, *vgl.* Ке́мпа; 2) s. Купе́ка; 3) Kreuzblume, *f.* (Polygala vulg.).

Ку́пинястий, *a.* buschig wachsend; *adv.* -сто horstweise, *B.*

Купи́тель, *m.* Käufer, *m. Term.*

Ку́пити ся, sich in Haufen sammeln.

Купи́ти, *v. a.* kaufen, einkaufen.

Купівля́, *f.* s. Купля́; 2) Kaufgeld, *n.* angebotener Preis, Anbot, *m.*

Купі́нний, *a.* zum Verkauf ausgestellt, angeboten.

Ку́піль, *f.* Bad, *n. adj.* купі́льний, Bade-, *Пар.* -е́, *n.* s. *s.* Badegeld, *n.*

Купільни́к, *m.*купільниця,*f.* Badewanne, *f.* s. Купа́чка.

Купі́нка, ку́пка. *f.* Häuflein, Häufchen; ку́пка овощна Fruchthäufchen, *n.* *B.*; до ку́пки schön zusammen.

Купленина. *f.* gekaufte Sache.

Купло́, *n.Це.ОБ.* Kaufwaare, Waare, *f.*

Ку́пля́, *f.* das Kaufen, Kauf, Ankauf, Handel, *m.* Kaufgeschäft, *n. Н.* 205. *М.* II. 136. *Term.*; 2) das Gekaufte *Н.* 146.

Купля́к, *m.* Schmelzofen, *m.* Glas, Eisenhütte, *f.*

Купля́ти, *v. a.*oft kaufen *М.* II. 137.

Ку́пний, *a.* gekauft, Kauf; 2). *gr.* gemeinsam, allgemein, *adv.* ку́пно +*М.* zusammen.

Купни́к, *m.* s. Підкаме́нець.

Ку́пність, -ости. *f.* *Не.* (*Пр.* XI. (2) 13) Gesammtheit, *f.* der ganze Inhalt.

Ку́пно, *n.* Kauf, *m. Term.* ціна́ ку́пна Kaufpreis, Kaufschilling, *m.*

Купо́ване, ку́плене, *n.* das Kaufen.

Купова́тель, *m.* Käufer, Kunde, *m.*

Ку́почка, *f. dim.* s. Ку́пка.

Ку́почки-купу́сї, ку́пцї, *int.* beim (vom) Baden. [hühner, *pl.*

Купра́стий, *a.* курки́ -і, Steiss-

Ку́прик, *m. dim.* s. Ку́пер, *adj.* купро́вий, *a.* Steiss-, s. Задни́чий.

Купрі́й, Купрія́н, *m.* Cyprianus.

Купти́ти ся, *К.* II. 27?

Купува́ти, s. Купи́ти.

Ку́пул, *m.* Nbfl. der Прут.

Ку́пча́, *f.* *Ч.* I. 298 das Kaufen; 2) —, ку́пчая (грамота́, кріпость) *Шл.* Kaufbrief, *m.*

Купча́к, *m.* дикий, болотни́й, dreitheiliger Zweizahn, (Bidens tripartita); 2) Tagetes erecta).

Купча́стий. *a.* buschig *B.*; -і устави *Kol.* I 48. 347. Art Naht u. Stickerei.

Ку́пчене, s. Купе́цтво 1).

Ку́пчик, *m.* Handelscomis, *m. ГШ.*

Купчина́, *f. coll.* Kaufleute, *pl.* Handelswelt, *f.* [gel, *pl.* (*B.*).

Купчи́ни, *pl.* Erdwarzen, Erdhü-

Ку́пчити, *v. n.* *АД.* II. 158 Handel treiben, Kaufmannsgeschäfte treiben: чим *Term.* Kaufmann sein.

Ку́пчити ся, sich in Haufen, versammeln, scharen; in H. aufgehen, buschig aufwachsen, *М.* [käuferin, *f.*

Купчи́ха, *f.* Handelsfrau; Verkäu-

I. Кур, *m.* Geruch, *m.* (sapor).

II. Кур, *m.* ку́ра, *f.* *Пол.* дома́шний, Haushuhn; ку́ри, *pl.* Hühnervieh: Hennen u. Hähne, ку́ри піють die Hähne schreien.

Ку́ра́, *f.* s. Ку́ревиця, Sturm, *m. С.*

Кураго́в, *f.* s. Коруго́в.

Ку́ра́ж, *m.* Courage, Muth, *m.*

Кура́жити ся, *Др. с.* 11 den Muthigen spielen.

Кура́жка, *f. Р.* I. 72.? [spinosum.

Кура́й, *m.* s. Колю́ча; 2) Xanthium

Кура́йниця, *f.* Schnur zum Festbinden des кура́й als Brennmaterial an der га́рба, *f.*

Кура́стра, кува́стра, s. Кола́стра.

Курату́л, *m. N.* e. полони́на; Курату́лець, *m.* Nbfl. des Прут.

Кура́х, *m.* s. Курі́й.

Кура́ч, *m.* s. Вугля́р.

Кура́чити, *v. n.* Kohlen brennen.

Курба́к, *m.* s. Кубра́к, *Gr.* 22.

Курба́ло, *n.* s. Кирни́ця, *Gr.* 22.

Курбани́, *pl.* s. Посто́ли.

Курбе́лити, курбелюва́ти, *v. n.* wirbeln, (*B.*); dahinbrausen, -rollen. [ben.

Курбелі́ збива́ти, Staubwolken trei-

Курбельóха. *f.* §. Schneegestöber, *m.*
Курбéт, *m.* — хлї́ба *H.* 242.
Кýрва, *f.* Hure, *f.*; *adj.* кýрвин Huren-.
Курвáль, курвíй, *m.* Hurer, *m.*
Кýрвити ся, Hure (-er) sein; sich preisgeben. [schlecht, *n.*
Курвíнець, -нця, *m.* Hurenge-
Курґáн. *m.* s. Могúла, *Пол.*
Курґáнний, *a.* орéл Königsadler, *m.* (Aquila imper.).
Курги́кати. курги́чáти, *v.n.* grunzen; winseln, *Лев.*; leise singen *Ко.* 53.
Курґýзий, *a. H.* 61 stutzschwänzig, abgestutzt, kurz geschürzt.
Курдéля, *f.* s. Кýрінь, кýрія.
Курдíль, *m.* s. Чукурдéль; 2) Art Fussgeschwür beim Vieh. [geburt, *f.*
Курдýпель, -пля, *m.* Zwerg, *m.* Miss-
Курдю́к, s. Кордю́к; 2) Fettsteiss, Fettschwanz des Schafes, *m.* [(вівця).
Курдю́чний, *a.* fettsteissig, *Пол.*
Кýревиця, куревíльниця, (-вíйниця), *f.* Schneegestöber, *n.* Staubwirbel, *m. Зг.*
Кýрево, *n.* Rauchmaterial zum Betäuben der Bienen; 2) duftiger Rauch, *He.*; 3) angeschürtes Feuer, *He.*; 4) Wirbel-, Sturmwind, *m. C.* I. 248.
Кýрень, *m.* Gesellschaft von Leuten die Esswaaren u. Getränke verkaufen *P.* I. 42; 2) ehem. Wohnort, Stadtviertel der zaporohischen Kosaken im Bezirke der Сїч, unter eigenem отамáн.
Кýрене, *n.* das Rauchen: тютюнý; 2) das Aufwirbeln des Staubes.
Кýрент, *m.* fröhliche Hochzeitsarie, -а грáти. [raucher, *m.*
Курéць, -рцá, *m.* Raucher, Tabak-
Куржáн, s. Кажáн.
Кур-зїлє, *n.* Heidecker, *m.* (Potentilla tormentilla); Bingelkraut, *n.* (Mercurialis annua) *ГШ.*
Курзý-верзý, vom kauderwelschen Geplärr, *K.* [ниця.
Куривíльниця, *f.* s. Куревíль-
Курúльний, *a He.* zum Räuchern dienend, -а свíчка Räucherkerze, *f.*
Курúло, (*d.*-úльце). *n.* Rauchbesteck,
Кýриний, *a.* Hühner-. [*m.* (*B.*).
Кýрúти, *v. a.* räuchern (ладанóм etc.); rauchen (лю́льку die Pfeife); *v. n.* пiч кýрить der Ofen raucht; на двóрí кýрить ist ein Schneegestöber, wirbelt der Staub; *кýрить му ся з пúска, з нóса er lügt.
Курúця, *f. P.* I. 18 s. Кýрка.
Кýрúчка, *f.* курúпя́, -я́ти, *n.* wildes Huhn. [Brandstätte, *f.*; 2) Kehricht, *m.*
Курúще, *n.* Feuerstätte, Feuerung,
I. Курíй, *m. Др. с.* 13 s. Курéць.
II. Курíй, *m.* Haushuhnzwitter, *m.* 2) jüdischer Geflügelschächter.
Кýрінь, *Ш.* I. 245 кýрія, *f.* Gestöber, *n.* Sturmwind, *m.*; 2) *m.* Hütte, *f. Ш.* I. 39. *vgl.* Кýрень.
Курíнка, (*d.* -íночка), *f. C.* II. 231 s. Куропáтва; 2) Schnepfe, *f. Cm.* [Staub).
Курíти, *v. n.* rauchen, aufwirbeln (v.
Курія́жний. *a.* s. Охóчий, (*Фр.*).
Кýрка, *f.* Henne, *f.* Huhn, *n. pl.* кýри, куркú, die Hühner, die Hennen.
Куркоїд, *m.* Hühnerfresser, *m.* (Schimpf auf d. poln. Soldaten *АД.* II. 136).
Куркувáти, *v. n.* vom Geschrei des кречéт.
Курланчýг, *m.* s. Карандúч.
Курликáти, курличíти. (-лю́кати) *v. n.* vom Schrei der Kraniche.
Курмáн, курмéй, (*d.* курмáнчики, *pl.* Fesseln aus курмáн), *m.* Schnur aus Werrig, *f.*; 2) —, курманúна zerrissenes, lumpiges Kleid.
Курмáче, *n. coll.* Lumpen, Fetzen, *pl.*
Кýрне, *n. N.* e. Berges.
Курнúй, *a.* -á хáта, ohne Rauchfang; rauchig; staubig, staubaufwirbelnd; кýрить ся дорóга кýрно (*adv.*) bedeckt sich mit Staubwirbeln.
I. Курнúк, *m.* Vorrichtung im Ofen zum Aufhalten der Flamme, *f.*
II. Курнúк, *m.* Hühnerhof, Hühnerstall; 2) * Chor in der Kirche für Sänger; 4) Hühnerhändler, Hühnerer, *m.*
Курникáти, *v. n.* unter der Nase singen, brummen, *Ш.* I. 73s. Курликáти.
Курнóсий, *a.* stumpfnäsig, + *M.*
Курнýти, *v. n.* sich aus dem Staube machen, davon laufen. [Hütte.
Курня́, *f.* Rauchloch, *n*; 2) berusste
Курня́в, *int.* vom Miauen der Katze.
Курня́жити, *v. n.* stöbern.
Куроїд, s. Куркоїд. [gewehr, *m.*
Кýрок, -рка, *m.* Hahn beim Schiess-
Курокрáд, *m.* Hühnerdieb, *m.*
Кýронька, кýрочка, *f. dim* s. Кýрка, Кур II.

Куропáрник, *m.* s. Сакéльня.
Куропáтва. (-áтка, *Не.* -áтла, -бпя). *f.* Rebhuhn, *m.* (Perdix cinerea).
Курослі̂п, *m.* Anemone nemorosa.
Курохвáт, *m. Ко.* 22 Hühnerdieb; Hühnerhabicht, *m.* (Astur palumbarius).
Курпéне, *n.* gewisser Theil der Stikkerei am Hemd. [curse, *m.*
Курсáк, *m.* Hörer bestimmter Lehr-
Курсóвий, *a.* eines Cursus; Semester-.
Курсувáти, *v. n.* cursieren, im Umlauf sein.
Кýрта, *m.* kurzschwänziger Schäferhund, *КС.* (82) VIII. 385; 2) s. Кýртка.
Куртíй, *(d.* куртéнький, *a.* s. Корóткий, etc.
Кýртка, *f.* kurzer Rock, kurze Jacke.
Куртоніг, -óга, *m.* равлйн — Heliсophanta brevipes.
Куртоóстий, *a. В.* kurz begrannt.
Курýдва, s. Кукурýдва. [lein, *n.*
Курупя́тко *n. Ос.* (61) VII. 17.*Küch-
Курцьóвий, *a.* s. Затичкóвий (свéрлик).
Курчá, курá, -яти, кýрятко, *n.* Küchlein; Backhuhn, *n.*; 2) курчáта, *pl.* s. Порйкожа.
Курчáти. *v. n.* grunzen.
Кýрява, курявиця, *f.* Staubwolke, *f*; Schneegestöber, *n.* [хавка.
Кýрявка, *f.* Stäubling, *m. В.* s. Пóр-
Кýряний, *a.* staubig. [fleisch, *n.*
Кýрятина, (-йнка), *f.* Hühner-
Курятник, *m.* Hühnerstall, *m.*
Кýрячий, *a.* des Huhnes, Hühner-; -а слі̂потá Art Lichtblindheit (nyctalopa); *b*) Ranunculus polyanthemus; -і лáпки gelbliche Bärentatze, Hahnenkamm, *m.* (Clavaria formosa); — — гвоздйсті raubiger Keulenschwamm (C. botrytis). *Вол*; -і дýпки Ochsenzunge, *f.* (Anchusa offic.); -і óчки Acker-Gauchheil, *m.* (Anagallis arv.); -і слъóзи gefl. Knabenkraut, (Orchis macul.).
Курйчка, *f.* Hühnerdreck, *n.*
Кус, *m.* ein Bissen; *adv. Гол.* III. 723 ein Bischen, ein wenig; кусь *int.* vom Beissen.
Кусáк, *m.* ein Bissen, Biss, (abgebissenes) Stück, *n. pl.* Stücke Speck; 2) *sgl.* u. *pl.* (*d.* кусачкй) Nussknacker, *m.*
Кусáка, *f. m.* beissiges Thier; starker Pfefferbrantwein.
Кусáло, *n.* Gebiss, *n. Пол.*; 2) *sgl.* s Кусáк 2). [chen: óлóхи, комарі etc.
Кусáти, *v. a.* beissen; (auch *); ste-
Кýсень, -сня, кýсник, *m.* s. Кусáк 1).
Кýсий, *a.* s. Кýций.
Кýсик, *m.* Schmalkäfer, *m.* (Stenus).
Кусйти. *v. a. У.* versuchen.
Кусі̂йка, кусі̂ка, *f.* s. Кýс[а]; 2) s. Гáдина; 3) s. Покýса.
Кýска, (кýзька), *f.* alles Beissende, Nagende, Schmarotzende: Mäuse, Läuse, Geschmeiss, *n*; 2) Kriebelmücke, *f.* (Simulia); 3) *Bein.* des Wolfes.
Кускйй. *В.* куслйвий, *Н.* 140. *Не. a.* beissend, bissig, stechend; *anzüglich.
Кýсник, s. Кусóк.,
Куснýти, s. Укусйти.
Куснятина, *f. В.* Diatomea; 2) *pl.* Stückeltange, *pl.* (Diatomaceae), *Вол.*
Кусóк, -скá, *m.* (*d.* -óчок; куснятко, *n.*) s. Кус, кусáк 1). [(Brachyelytra).
Кусокрйльці̂, *pl.* Kurzflügler, *pl.*
Кусохвóсті, *pl.* Kurzschwänzer, *pl.* (Brachyura).
Куст, *m.* Strauch; Strauss, *m*; 2) ländlisches Fest der Mädchen unter Liedern u. Umzug mit einem blumen- u. laubbekränztem Mädchen am zweiten Pfingsttage. [antipathes.
Кустáрник, *m.* Eunicea v. Gorgonia
Кустерйва, кустрйця, *f.* s. Костерéва.
Кустрáтий, *a.* struppig.
Кустрéць. *m.* s. Струп, Geschwür, *m.*
Кусці̂лько, *adv.* kleines Bischen s. Цяпку. [bösen Weibe; s. Кусі̂ка.
Кусй *f.* sehr bissige Schlange; *vom
Кут,° *m.* Winkel, *m.* Ecke, *f.* *ні в кут ні̂ в двéрі з ним (з тим) weder so noch so kann man ihn (es) brauchen, anbringen, anstellen, sich mit ihm Rath schaffen; *впáсти в кут ins Wochenbett kommen (in d. Winkel der Stube).
Кýтас, *m.* Quaste, *f.*; 2) *d.* кутáсики, *pl.* blasiges Leinkraut (Silene inflata).
Кýтати, *v. a.* verhüllen, vermummen; 2) *Ф.* stillen, pflegen, erziehen (дíти); beruhigen, befriedigen, s. Закýтати; *Ном.* III. 110. [Скитáльство.
Кутáтство, *n. КС.* (82) IV. 498 s.
Кутáч, *m.* s. Кочéрга.
Кýтень, (-н), -тня, *m.* Bauch, Wanst, Magen; Mastdarm, *m.*

Кутерно́га, *m. f. Н.* 164 mit lahmem, hinkendem Fuss.

Куте́ць, *m. pl.* кутці́ Vorrichtung aus Schilf zum Fischfang, *f.*

Ку́ти, *v. a.* s. Кува́ти.

Ку́тик, куто́к,-тка́,(-и́чок, -о́чок), *m.* Winkel, *m.* Ecke, *f.* Winkelchen; Ruheplätzchen, *n.* Zufluchtstätte, *f.*

Кутни́й, (-і́й), *a.* im Winkel, in der Ecke; — зуб Eckzahn, *П. н.* 42; кутня́ ки́шка, s. Кутня́нка 1); s. Поку́тній *С.* II. 110.

Ку́тниця, *f.* Winkelbrett, *n.* [le, *f.*?

Кутня́, сьміяти ся на кутні́ *К.* Fal-

Кутня́к, *m.* Höckerzahn, *m.* *Пол*; 2) der Dickbäuchige; 3) осеті́й — Carduus personata). [rhoidalknoten, *m*

Кутня́нка, *f.* Mastdarm; 2) Hämor-

Куто́вий, *a.* Winkel-. [porteur, *m.*

Кутомі́р, *m.* Winkelmesser, Trans-

Кутуля́ти, *v. a.* im Munde lange hin u. her einen Trank od. e. Bissen mit der Zunge bewegen, *vgl* Катуля́ти.

Ку́тя, *f.* Weinachtsgericht aus gekochtem Weizen mit geriebenem Mohn u. Honig eingemacht; * бага́та — der Abend (das Abendmal) vor den Weinachten; голо́дна — der Abend vor dem Tage des Богоявле́нє.

Кутя́р, *m.* der im Winkel müssig sitzt.

Ку́фа, ку́хва, *f.* Kufe, *f.*

Ку́фер, -фра, (*d.* -е́рок). *m.* Koffer, *m.*

I. Куха́р, *m.* hölzernes ausgehöhltes 8 Liter enth. Gefäss.

II. Ку́хар, кухова́р, *m.* Koch, Küchenmeister, *m. adj.* куха́рский, кухова́рский, *a.* Koch-, Küchen-.

Куха́рити, ку́хторити, *v. n.* Koch (Köchin) sein, kochen. [ка).*f.*Köchin,*f.*

Ку́харка, кух(о)ва́рка, (*d.* куха́роч-

Куха́рство, *n.* Kochkunst, *f.*

Куха́рча, -а́ти, *n.* куха́рчик, *m.* Küchenjunge, *f.* [gel, Krug, *m.*

Ку́хлик, ку́холь, -хля, *m.* Krü-

Ку́хня, кухова́рня, (*d.* ку́хонка), *f.* Küche, *f.* на ку́хнї кого́ держа́ти in der Kost jmdn halten.

Кухо́нний, *a.* Küchen-.

Ку́хта, *m.* Küchenjunge, *m.* [Teufel.

Куць, *m. А Г.* 166 armer Wicht, a.

Куца́к, *m. К.* Stutzer, *m.* gestutzt.

Куца́н, *m.* s. Куци́на; 2) Teufel, *m. Р.* I. 74. *Н.* 287 (im gestutzten Kleid).

Куцба́йка, *f.* weibl. Unterrock mit dem Mieder zusammengenäht.

Ку́ций, (*d.* куце́нький), *a.* kurz, gestutzt, geschürzt; 2) s. Куца́н 2).

Ку́цик, *m.* Pferd kleiner Race, Pony.

Куци́на, *f.* ку́цик, *m.* kurzes Kleid; Jacke, *f.* (Цїцїба́ба.

Куцїба́ба, куці́ньба,куцюба́ба, *f.* s.

Куцько́, куцю́, *int.* Lockruf der Schweine. [ном ку́цка́ не мір!

Куцо́к, -цка́, *m.? П. н.* 114; в па́-

Куцоро́гий, *a.* mit Stutzhörnern; s. Ку́со-.

Куцохво́стий, *a.* kurzschwänzig.

Куцю́рга, *f.* s. Коче́рга.

Ку́ча, *f.* Schweinstall, Koben, *m.*

I. Куче́р, *m.* Kutscher, Fuhrmann, *m.*

II. Ку́чер, (*d.* ку́черик) *m. gew. pl.* Locken, Haarlocke, *f.* -ringel, *m.*

Кучера́вити, (-ря́-), *v. a.* locken, (das Haar)ringeln, kräuseln; кучеря́віти, *v. n.* kraus werden.

Куче́рик, *Ф.* кучеря́вець, (-я́вчик, *Н.* 46), кучеря́к, *m.* Jüngling mit krausem Lockenkopf, mit reichlichen Locken, Krausekopf, *m.*

Кучеря́вець, -вця, *m.* Steinbrech, Frauenkraut, *n.* (Saxifraga aizoon) *В.*

Кучеря́вий, (-ра-), *a.* kraus, lokkig, geringelt; *Ном.* II. 17; — Ма́цько Gretel im Busch (Nigella damascena); -а м́ята Mentha piperita crispa.

Ку́чити, *v. n.* кому́ s. Докуча́ти, mit Vorstellungen u. Zureden jmdn belästigen *К.*; 2) — ся Langeweile machen: менї ку́чить ся ich langweile mich; м. то́в — das langweilt mich.

Ку́чка, (*d.* ку́чочка) *f. dim.* s. Ку́ча, kleiner Stall, k. Koben; 2) ку́чки, *pl.* jüdisches Laubhüttenfest; 3) *gr.* kleiner Haufen, *ІГ.*

Кучкува́ти, *v. a.* гре́чку, geschnittenes Heidekorn in Häufchen aufrecht stellen; 2) *v. n.* hocken.

Кучли́вий, *a.* langweilig.

Ку́чма, (*d.* кучі́мка, -о́мка), *f.* Pelzmütze, *f.*; 2) *ку́чму да́ти кому́сь jmdm viel zu schaffen geben, viel Ungemach bereiten.

Кучма́н, Кучме́ньский шлях tatarischer Einfallsweg von Оча́ків über Са́врань u. Теребо́вля nach Lemberg.

Кучма́тий, *a.* dicht und zottig.

Кучмéня, *f.* Nbfl. des Бог.

Кучопи́р, *m.* s. Кожáн, Fledermaus.

Кучугýра, *f.* (grosser) Haufen, Ballen, Klumpen, *m. bes.* Schneehaufen; 2) *pl.* Bergkuppen, Hügel, *pl.*

Кучуруваáти, *v. n.* kutschieren.

Кýш! *int.* а куш! Scheuchruf der Pferde.

Кýша мóлот, Hammerfisch,*m.*(Sphyrna malleus), *Пол.*

Кушáк, *m.* Leibbinde, *f.* Gürtel, *m.* *Ч.* II. 73. [2) *gr.* Essen, *n.* Speise, *f.*

Кýшане, *u.* das Kosten (Schmecken);

Кýшати, *v.a.* kosten; essen.

Кушéтка, *f. Не.* couchette, Schlafbank, *f.*

Куши́р, кушір, (куши́ра, *f. В.*) *m.* s. Жабурни́к; 2) Hornblatt, *n.* (Ceratophyllum demersum); 3) *coll.* übhpt. Wasserpflanzen.

Кýшка, *f.* Kumpfen, *m.*; 2) *pl.* кушки́ kumpfenähnliche Aepfel; 3) Maiskolben (шýльок), *m.*

Кýшлик, кушля́к, *m.* Siebenschläfer, *m.* (Myoxus glis).

Кушля́чий, *a.* кінь bissig.

Кушні́р, *m.* Kürschner, *m. adj.* кушні́рский zum Kürschner, zum Kürschnerhandwerk geh. [Kürschnerin, *f.*

Кушні́рка, *f.* des Kürschners Frau,

Кушні́рство, *n.* Kürschnerhandwerk, *n.*

Кушни́ти ся, sich necken.

Кушпéла, *f*; *М+Б.* 128 Luftröhre, Lufthose, *f.* Wirbelwind, *m.*

Кушпоті́ти, *v. n.* brausen, sausen (von d. кушпéла).

Кýштра, *f.* *М+Б.* 234 Kopf mit struppigem Haar, s. Кустрáтий.

Кущ, *m.* Strauch, *m.*; Gesträuch, *n.* *Пом.* III. 116. [*Ш.* II. 219.

Кýща, *f.* Hütte, *f.* s. Кýча, кýчка,

Кущáвий, *a.* spröde, unfolgsam. [*n.*

Кущавни́к, *m.В* Gesträuch, Gebüsch,

Кущáнка, *f.* kleine Menge Schafe.

Кущáстий, *ОП.* кущовáтий, *a.* mit Sträuchern. [chen (*.В*).

Кýщик, *m. dim.* s. Кущ; 2) ein Bisчен

Кущи́ня, *f. coll.* s. Кущавни́к *Мі.* II. 145. [вáти.

Кýю, куéш, etc. *praes.* zu Кýти, ку-

Куя́, куя́га, *m.* Kopfhänger; Murrkopf, Sauleder, *m.*

Кýява, *f.* (alte) einsamgelegene Hütte, Wohnung; elende Hütte; 2) wenig bekannte Gegend; 3) steiler Hügel, Abgrund, (*Фр.*); 4) Nbfl. des Прут.

Кýяльник, *m.* Steppenfluss bei Odessa ins Schwarze Meer fallend.

Куя́ти, *v. n.* s. Куня́ти.

Кчéмний, *a.* tauglich, fähig.

Кши́нка, кши́ти etc. s. Криши́на, криши́ти etc.

Л.

Л, dreizehnter Buchstabe (*Люде*).

Лáба, *f.* Pfote, Tatze, *f.*; Fuss; 2) Pedal, *m.*

Лáбаз, *m.* Kratzdistel, *f.* (Cirsium erisithalis), s. Хаблáз, хабýз.

Лабáзник, *m.* Sumpfspirstaude, *f.* (Spiraea ulmaria). [*Ч.* V. 621?

Лабайдáк, *m.* чоловіче- лабайдáче

Лабáтий, *a.* mit grossen Tatzen, Füssen.

Лабéти, *pl.* попáсти ся в чиїсь — in jmds raubsüchtige Hände (Tatzen) fallen.

Лабзá, лабзю́к, *m.* junger Bettler, *Зак. Пом.* I. 127. [einbetteln, *id.* 128.

Лабзюкувáти, *v. n.* betteln, sich

Лáбнити, s. *Ли́бати*.

Лабóрця, (*Ля-*) *f.* Nbfl. des Буг.

Лабýз, *m.* s. Хабýз; 2) s. Шумели́не.

Лабýзнити ся, s. Залиця́ти ся, *Пом.* I. 128.

Лабýнка, *f.* rechter Nbfl. des Впр.

Лабуштáн, *m.* тóя — echter Eisenhut (Aconitum napellus), *В.*

Лабцювáти, *v. a.* packen *КС.* (82) IV. 169. §. *vgl.* *Лáпати*.

Лáва, лави́на, *Gr.* 51, лави́ця, *f.* Bank, *f.*; 2) von allem Langhingestrecktem u. Dichtem, dichtgeschlossene Reihe, Glied: жи́то як лáва; пéрти, сýнути лáвою; 2)fliegende Brücke vom Ufer zum Schiffe od. von e. Schiffe zum andern, *W.*

Лáвка, (*d.* лáвочка), *f.* лави́че, *n. coll.* *Ф.* (*Вес.* I. 313), Bank, Sitzbank; 2) Waschbank, *f.*; Steg, *m.* s. Клáдка; 3) Laden, *m.*; 4) Fleck Feldes, *m*; 5) grosser Hobel zu Fassdauben.

Лáвний, *a.* — член сýду *У.* s. Лав-

ни́к; 2) von der Fronte, Linien- *Пс.*

Лавни́к. *m.* Gerichtsbeisitzer, -assessor, Schöppe, Schöffe, *m. adj.* лавни́чий.

Лавни́цтво, *n.* Schöppenamt, *n.*

Лавни́чий, *Пар.* лаво́чний, *a.* -а цїна́ Ladenpreis, *m.*

Лавр, (ла́вір *Ф.* лаври́на, *f. Мог.*), *m.* Lorbeer, *m.* (Laurus nobilis); лавро́вий, *a.* Lorbeer-, *pl.* Seidelbastgewächse, *pl.* (Thymeleae); лаврова́ті, *pl.* Lorbeer-Gewächse (Laurineae), *B.*

Ла́вра, *f. N.* gewisser Klöster.

Лавреа́т, *m. K.* Baccalaureatus, mit Lorbeer bekränzt.

Ла́врик, *m.* s. Ла́вро; 2) s. Ра́влик.

Ла́врін, Лавре́нтий, *m.* Laurentius.

Лавро́, *m.* Laurus; Ла́вра, Ля́вра, *f.* Laura.

Лавустїти, *v. n.* s. Белендїти.

Лаву́та, *m.* Dummkopf, Tölpel, *m.* (*B.*).

Лаву́ти, *pl.* Laute, *f.* ein Saiteninstrument, Geige, *f.*

Лавчи́на, *f. dim.* s. Ла́вка 1).

Лагане́ць, -нця́, *m.* Art Büchse, Gefäss mit Reifen, *n.*

Ла́гідь, -оди, ла́года, *f. Cm.* Harmonie; Frieden, *m.* Sanftmuth, *f.* Beschwichtigung, *f.* ruhiges Schaffen.

Ла́гідний, *a.* fertig, bereit, нема́ ще нїчого ла́гідного ist noch nichts vorbereitet, fertig; 2) sanft, sanftmüthig, *Пар.*

Ла́гідність, -ости, *f.* Sanftheit, Sanfmuth, *f. Пар.*

Ла́годити, *v. a.* vor-bereiten, fertig, zurecht machen; 2) besänftigen, beschwichtigen; lindern; 3) — ся übereinkommen, handeleins werden. [tung, *f.*

Ла́годїнє, *m.* Reparatur, Einrich-

Ла́годом, *adv.* gemach, sachte; 2) fürlieb, vorlieb *H.* 113.

Лаґа́ж, *m.* Art Futterkraut für Pferde.

Лад, *m.* Ordnung, *f.* зроби́ти лад *O.* machen; 2) *pl.* лади́: пішли́ — das Einvernehmen kam zustande; не до ладу́ es ist eine Ungereimtheit, es reimt sich nicht, ist nicht in Ordnung, ладо́м, *M.* II. 89 ordentlich; nach der Reihe; zuverlässig, solid, *H.* 55; ладо́м стоя́ти кому́ *У.* bereit, fertig stehen; 3) ладо́м (*B.*) viel, im Ueberfluss.

Ла́да, *f.* Lade, *f.* Kasten, *m.*; 2) Nbfl. des Сян (eig. der Та́нев); 3) s. Ла́до.

Лада́ва, *f.* linker Nbfl. des Днїсте́р.

Лада́н, *m.* Ladanum, *n.* Sandarach, Weihrauch, *m.* на лада́н (ладано́м) ди́хати nahe dem Tode sein (weil man d. Todten mit л. beräuchert).

Ладе́н, *a.* s. Ладни́й 1); я вже тепе́р — jetzt bin ich schon nicht mehr hungrig.

Ла́день, *f. Пар.* s. Ла́дянка.

Лади́га, *f.* s. Ба́йда (хлїба), (*Фр.*).

Ла́дин, *m. МШ.* Geliebter, Liebling, *m.*

Ла́дити, *v. a.* ordnen, zurecht machen, zurichten; — ся zu einander passen, sich reimen: одно з дру́гим; übereinkommen, sich vertragen *IГ. Кч.* 223; *b*) von statten gehen; *v. n.* в чим womit (schnell) fertig werden; etw. vorhaben.

Ла́дичка, *f. dim.* s. Ла́да 1).

Ла́дї, s. Ладу́сї.

Ладівни́к, *m.* Päcker, *Пар.* [tasche, *f.*

Ладівни́ця, *f.* Ladetasche, Patron-

Ла́дка, *f. K.* II. 27 Art Gebäck?; 2) Venusmuschel, *f. B.*; 3) *pl.* ла́дки би́ти *M.* II. 48 in die Hände klatschen, s. Ладу́сї. [Hochzeitlieder bei d. Hochzeit, *f.*

Ладка́льниця, *f.* Sängerin der

Ла́дканка, *f.* Hochzeitlied; 2) Lied übhpt. *n.*

Ла́дкати, *v. n.* Hochzeitlieder (u. Erntelieder) singen (на весїлю́ и на о́бжинках).

Ладна́ти, *v. a.* zurecht machen, in Ordnung bringen; *v. n.* з ким *Шл.* mit jmdm verhandeln, sich verständigen.

Ла́дний, *a.* fertig; 2) ла́дний hübsch, nett, zierlich; сесе́ не ладно́ (*adv.*) das ist keine Art; *b*) reichlich, genug gross, viel, ansehnlich; *c*) gut, gütig.

Ладня́, *f. B.* Werkstätte, *f.* — приро́ди Haushalt der Natur, *m.*

Ла́до, *m. n.* Ла́да, *f.* † Gottheit der Liebe u. der Ordnung, *f.*; 2) Gemahl, *m. Ш.* I. 359. [канка (*pl.*).

Ладо́вний, *a.* -і пісни, *Ф.* s. Ла́д-

Ладовни́ця, *f.* (пра́вити -цю *Гол.* I. 208) s. Панахи́да.

Ла́дон, *m. Ш.* II. 183 s. Лада́н.

Ла́донька, *f. dim.* s. Ла́да 1).

Ла́доня, (*d.* ла́дошка), *f. Ч.* III. 189 s. Доло́ня.

Ладо́шник, *m.* s. Надо́шник.

I. Ладува́ти, *v. a.* laden.

II. Ладува́ти, *v. n.* (*B.*) s. Ла́дкати.

Ладу́н, *m.* Lader, *m. Пар.*; 2) *Мак.* II. 40?

Ладу́нка, (ля-) *f.* s. Ладівни́ця.

Ладу́сеньки, ла́дки (в ру́ченьки —) *adv.* vom Händeklatschen der Kinder.
Ла́дянка, (-ді́нка), *f.* Theil des Gespinstes (des нові́смо), Handvoll Flachs, Hanf, *f.*
Ла́же. *n.* Agio, Aufgeld, *n.*
Ла́жене, *n.* das Hinaufgehen, -steigen, -klettern; das Kriechen; лазі́не, *Н.* 22 — гріхо́м das Schleichen, geheimes Gehen in böser Absicht des Ehebruchs u. der Unzucht. [2) s. Ла́зи.
Лаз, (*d.* лазо́к), *m.* Waldwiese, *f.*;
Ла́за, *m.* fauler Landstreicher
Ла́зар, (-ор), *m.* Lazarus; *Ла́заря ско́рчити sich armselig wie ein Lazarus vorstellen.
Лазо́ити, *v. a.* zeideln, *На.*
Ла́зи, *pl.* Schliche, Tritte. *pl.* мину́лися ті́ї ла́зи че́рез перела́зи.
Ла́зиво, ла́зило, *n.* Leiter aus Bastseilen der Zeidler, *f.*
Ла́зити, *v. n.* s. Лі́зти; kriechen, schleichen: klettern, steigen. [chsend.
Лазі́вка, *f.* Art Pilz in dem лаз wa-
Лазни́чка. *f.* Dienerin in e. ла́зня. Badedienerin, *f.*
Лазню́к, *m.* s. Лазу́н; 2) Bademeister; Badediener, *m. Мі.* II. 253.
Ла́зня, (*d.* ла́зенька) *f.* Badehaus, *n.* Badestube, *f.* [(aus dem лаз).
Лазови́й, *a.* -é сі́но, Waldheu *n.*
Лазу́н, *m.* Steiger, *Пар.*; Klettervogel, *m. Пол.*
Лазунки́, (-за́н-), *pl.* Fleckeln, *pl.*
Лазу́рик, *m.* s. Лязу́рик, etc.
Лазю́ка, ла́зя, *f. Зг.* Schlange, *f.*
Лай, *m.* ла́яне. *n.* das Bellen, Gebelfer, *m.*
Ла́йбик, *m.* Leibchen, *n.*
Лайбі́я, *f.* s. Вальбі́я, (-і́йка).
Лайда́к, *m.* лайда́ка, *Ф.* лайдачи́на, *m. f.* Lumpenkerl, Halunke, Schurke, *m. Пом.* III. 99. *adj.* лайда́цкий.
Лайда́цтво. *n.* Schurkenstreich, *m.* Liederlichkeit, *f.*; 2) liederliches Gesindel
Ла́йка, *f.* ла́яне, *n.* das Schelten, Rügen, Schimpfen.
Лайкува́ти ся, s. Ла́яти (ся).
Лайли́вий, *a. Ко.* 219 schmähsüchtig; scheltend, schimpfend. *Нав.*
Лайни́ця плюга́вка, *f.* Kothdungfliege, *f.* (Scatophaga merdaria).
Ла́йно. *n.* лайня́к. *m.* Koth, Unrath, *m.*
Лайну́ти, *v.n. Ш.* I. 232 s. Ла́яти 1).

Лайня́, *f.* s. Ла́я.
Лайня́р, *m.* Mistkäfer, *m.*
Лаї́стий, *a.* schwarz (nur v. Schafen u. Wollentuch) *Гол.* II. 16.
Лак, *m. Ос.* (61) III. 22 Art Heilmittel.
Лака́та. (*d.* лака́тка), *f.* Art Fischnetz; 2) Schloss, *n.*
Лаке́й. лаки́за. (-і́вка *Пі́с.*) лаку́за, *С.* II. 7. *m.* Lakai, *m. adj.* лакеюва́тий Lakaien-, von niederem, knechtischen Sinn.
Лаке́рда. *f.* Thunfisch, *m.* (Thynnus vulg.). [*a.* gierig, lüstern; naschhaft.
Ла́кім, *Гн.* 16. ла́комий, (-мний),
Ла́кімство, *n.* Gier, Lüsternheit; Naschhaftigkeit, *f.*
Ла́кітки. лако́тинки. *pl.* s. Ла́сощі.
Ла́кітний, *a.* naschaft, lecker.
Ла́комити ся на щось lecker, gierig auf etw. sein, gelüsten. [laxieren.
Лаксува́ти, *v. n.* ла́ксом ити́ *В.*
Ла́манє. *n.* s Зла́м 3). [chel, *f.*
Ламани́ця. ла́манка. *f* Breche, He-
Ла́мар, *m. coll* s. Лома́че. *Леєч.*
Лама́тель, *m. К.* — умо́ви der den Vertrag bricht, der Treubrüchige.
Лама́ти. *v. a.* s. Лома́ти; ша́пку *Кч.* 214 die Mütze herunternehmen.
Ламки́й. *a. Ст.* s. Ломки́й.
Ламкота́ти. s. Ба́йкати. [pe, *f.*
Лампа́да. *f.* лампа́с *m.* Leuchte; Lam-
Лампі́ґа, *f.* s. Ла́нва.
Лань, *f. Не.* s. Ла́ня; 2) *m. К.* Rehbock, *m.*; 3) linker Nbfl. der При́петь.
Лан, (*d.* лано́к), *m.* ein Complex von Aeckern gleichmässig bebaut als einheitliches Eigenthum, Hufe, *f.*
Ла́нва, *f.* Beizug die Achsen mit der Stellwage des Vorderwagens verbindend.
Ла́нда. ланди́ґа, *m.* Vagabund, Faulenzer; 2) Plünderer, *m.*
Ланда́ти, ландува́ти. ланди́ґува́ти, *v.n.* vagabundieren; 2) stöbern, plündern.
Ланди́ш, *m.* Convallaria majalis.
Ла́нець, -нця, *m.* Lump, Haderlump, Halunke, *m.* [(Lycoperdon cervinum), *Вол.*
Ла́ниж. лани́жник, *m.* Hirschtrüffel, *f.*
Лани́на. *f. Гол.* I. 240 s. Лан.
Лани́та, *f.* † Wange, *f. Ш.* II. 221.
Ла́нка, *f. Вах.* Reihe, Zeile, Schnur, *f.* (кора́лї́в); — остро́вна Inselreihe, -kette; 2) Kettenglied, *n.*; 3) Flechtentheil zur Peitsche, *m.*
Ланови́й, *a.* — ґазда der einen лан

besitzt; 2) Aufseher über die Feldarbeiter auf dem Herrengute *Ш.* I. 325. II. 131; 3) ланове́, *n.* das frohnenmässig gebührende Quantum des geschnittenen Getreides, *Ш.* I. 344.

Лантір, *m.* alter Schuh.

Лантух, *m.* *Ш.* I. 83 s. Вантух.

Ланц, ланцух, ланцюг, (*d.* ланцюжок), *m.* Kette, *f.*

Ланцетоватий.*a.*lanzettförmig.[*m.*

Ланцомір, *m.*Feldmesser, Geometer,

Ланцувати, *v. a.* ріку den Fluss dem Laufe nach dh zwei convergirende, Wehren abdämmen, (*B*).

Ланцюга. *m. aug.* s. Ланець. [ца?

I. Ланча. *f.Ф.* (*Поез.*1867.53) s.Лян-

II. Ланча, *f.Пс.*geschlachtetes Vieh; Fleisch, *n.*

Ланя. *f.* Hirschkuh, *f.*; *von e. hübschen, gesundheitstrotzendem Weib.

Ланяк, *m.* s. Лайняк.

Лапа, *f.* s. Лаба.

Лапанина, *f.* Haschsucht, Rapserei, *f.* *schütte Saat zum Schneiden.

Лапанчик, *m. Bein.* des Hasen (in d. Fabel) *P.* II. 1.

Лапастий, *a.* in grossen Flocken (сніг) *Cm.* i. g. Tropfen (дощ).

Лапатаче, *n.* Fetzen, *pl.* *Gr.* 22.

Лапати, лапнути, *v. a.* fassen, fangen, greifen, erwischen.

Лапатий, *a.* *He.* s. Лабатий.

Лапацон, *m.* *He.* s. Поліщук.

Лапики, *pl.* s. Латате.

Лапишки, *pl.* *N.* e. Berges.

Лапій, *adv.* schneller!

Лапка, лапочка, *f. dim.* s. Лаба, Pfötchen, Patschchen, *n.*; 2) Falle, — на миши Mäusefalle, *f.*

I. Лапко, *m.* Eulampius. [lump, *m.*

II. Лапко, *m.* *Кч.* 266 Lump, Hader-

Лапоть, -птя, *m.* Fetzen, Wisch, *m.*; 2) Bastschuh, *m.* [trägt, Bauer, *m.*

Лапотник, *m.* *K.* der Bastschuhe

Лапура, *m aug* *IГ.* s.Лапко II. Gauner, *m.* [plumpen Zugreifen, ripps! rapps!

Лапу-цапу, *adv.* vom übereilten, vom

Лапчивий. лапивий.*a.*habsüchtig.

Лапша, *f.* *P.* I. 36 Fadennudeln, *pl*; 2) лапша. *pl. n.* *Левч.* dünne Bretter die Flügel der Windmühle bildend.

Лапшивий, лапший, *a.* *Пар.* geschickt, behend.

Ларич, *m.* Meeräsche, *f.* (Mugil).

Ларівон, Ларко, *m.* Hilarion.

Ласач, *m.* *M.* III. 141 Nascher, *m.*

I. Ласий, *a.*, ласій, *m.*, лася, *f.* schwarz od. roth mit weissen Seiten (vom Rind) *Ном.* II. 6.

II. Ласий, *a.* begehrlich, begierig, lüstern: на що, до чого, до панянок Mädchenjäger, *m.* erpicht auf etw.; 2) verlockend, feinschmeckend, lecker.

Ласити, *v.a.* kitzeln, anregen; lüstern, gierig machen; 2) — ся s. Ластити ся.

Ласиця. (-ичка). *f.* Wiesel, *n.* (Foetorius vulg).

Ласівка, *f.* *Bein.* der спасівка *H.* 11 wann man viel zu essen u. zu naschen hat, (*opp.* петрівка — голоднівка die Zeit des Darbens vor der Ernte).

Ласість. -ости. *f* *Пар.* Lüsternheit, *f.*

Ласка. *f.* Liebkosung, *f.* *pl.* ласки дівочі *Ш.* I. 346 Mädchenhuld, -gunst, Liebelei, *f.* das Kosen; 2) Güte, G n a d e, Gunst, Gönnerschaft, *f.* ласка божа чогось sehr viel wovon, Gottes Segen: зіставайте ся в ласці божій!

Ласкав, ласків, ласкавий, (*d.* -венький) *a.* zutraulich, zahm; 2) gnädig, gütig, nachsichtig, wohlwollend, huldvoll, huldreich; будьте ласкаві! haben Sie die Güte, чому Ви ближше не ласкаві? warum wollen Sie sich nicht gütigst nähern?; — хліб Gnadenbrot, *n.*

Ласкавець, -вця, *m.* вітер- *Cm.* sanfter Wind, s. Легот; 2) Gönner, *m.* *Левч.*; 3) —, ласковиця, (-овиця), *gew. pl.* Hasenohr, *n.* Durchwachs, *m.* (Bupleurum rotundif.); Art Blumen *Кв.* 64.

Ласкавити, *v. a.* *КУ.* zahm machen; 2) — ся для когось gütig, gnädig sein, *Це.*

Ласкавість, -ости, *f.* Anschmiegung, Zuneigung; Einschmeichelung, Milde, Gütigkeit, Gnade, *f.* [halt, *n.*

Ласкавщина. *f.* *ГШ.* Gnadenge-

Ласкане, *n.*das Schmeicheln; Gunst, *f.*

Ласкар, *m.* Kaulbarsch, *m.* (Acerina cernua). [*IГ.*; — ся s. Ластити ся.

Ласкати, *v. a.* liebkosen, streicheln,

Ласкотати. & s. Лоскотати &.

Ласкоти, *pl.* das Kitzeln, Kitzel, *m.* s. Лоскоти. [zend, schimmernd.

Ласновенький, *a.* *Ч.* IV. 318 glän-

Ласолюб, *Cm.*, ласота, *K.* *m.* der

Lüsterne, geiler Schurke, Wüstling, *m*.
Ласóха, *f*. lüsternes Frauenzimmer, *Mi*. II. 289 [*pl*. Naschwerk, *n*.
Лáсощі. *pl*. Leckerbissen, Leckereien,
Лáсощохлúст, ласостохлúст, *Зак*. *m*. Feinschmecker, *m*. [— кую?
Лáстє, *n*. *Ф*. (*Пося*. 1867. 36) у мáю
Лáстúти, *v*. *n*. комý *Пар*. für jmdn huldvoll sein; — ся *Ру*. *Ш*. I. 373 um jmdn herum sein, sich einschmeicheln, до когó — sich an jmdn schmeichelnd anschmiegen. [*Wgr*. 26. s. Лáстівка.
Лáстичка, лáсточка, ластовúця,
Ластівенá, ластівá, (-овенá, -овенáтко, -вáтко), -áти, *n*. das Junge der Schwalbe, Schwälbchen, *n*.
Лáстівка. (*d*. -івочка). *f*. Schwalbe, *f*. (Hirundo), *adj*. ластівáчий.
Лáстівчики. *pl*. Taubenstorchschnabel, *m*. (Geranium columbinum).
Лáстка. *f*. *Ос*.(61) X.30 Schneewiesel, *n*. (Mustela nivalis): кожýх під лáстки?
Лáстовень, -вня, ластóчник, *m*. syrische Seidenpflanze (Asclepias syriaca).
Ластовúнє, *n*. Sommersprossen, *pl*.
Ластýна, *f*. *B*. s. Серпорізка.
Ласувáти, *v*. *n*. naschen; schmausen.
Ласýн, *m*. Nascher, Feinschmecker, *m*.; 2) s. Ласолюб. *K*. [schmeckerin, *f*.
Ласýха, *f*. *Левч*. s. Ласóха; Fein-
Лáта, *f*. Flick, *n*. Fleck, *m*. (auf dem Kleide); 2) Latte, *f*. (auf d. Dache).
Латамáн, *m*. s. Атамáн.
Лататúна, *f*. Flickerei, *f*. Flickwerk, *n*.
Латáть, *f*. латáтє, *n*. Caltha palustris und Nymphaea alba. [bessern.
Латáти, (-áю, -áєш), *v*.*a*. flicken, aus-
Латанúна, *f*. *Cm*. Teichrosenblatt, *n*.
Латáч, *m*. s. Полатáйко; 2) s. Лóташ.
Латáшє, *n*. *coll*. *He*. s. Лóташ; 2) Teichrose, *f*. (Nuphar luteum).
Лáтє, *n*. *coll*. Flicke; Lumpen, *pl*.; 2) Latten, Dachlatten, *pl*.
Лáтень, многовúдний, vielstaltiges Leberkraut (Marchantia polymorpha).
Лáтер, -трá, *m*. Kubikklafter, *f*. Holzstoss, *m*. *adj*. латрóвий.
Лáти, *v*. *a*. *АД*. I. 65. s. Лáяти [láti].
Латúнь латúна, (-úнщина *K*.), *f*. das Latein; *adj*. латúньскій, lateinisch; латúнник, *m*. der Lateiner.
Лåтúньщити, *v*. *a*. latinisieren.
Лáтир, *adv*. когóсь *Ф*. an der Seite jmds [ab latere].
Латúр, олатúр, *m*. s. Янтáр.
Латúти, латнúти, *v*. *a*. (лачý, латúш u. латню́, латнúш) die Latten an die Dachsparren anschlagen, den Dachstuhl mit Latten beschlagen.
Лáтка, (*d*. лáточка), *f*. Flickchen, Fleckchen, *n*. Lappen, *m*.
Латкáтий, *a*. gefleckt, scheckig.
Латнúця, *f*. Lappenschnecke, *f*. (Delphinula). [zu den Latten, *m*.
Латнáк, *m*. Topfflicker; 2) Bohrer
Латýчка, *f*. *B*. Steinsalat, *m*. (Prenanthes od. Lactuca).
Лах, *m*. лáха, *f*. *На*. lumpiges, zerfetztes Kleid; *pl*. лáхи Lumpen, Hadern, *pl*.
Лахабýнда, s. Макабýнда.
Лáхавий, *a*. lumpig; unrein.
Лáхати, *v*. *n*. Aehren lesen.
Лахáчі, *pl*. Sumpfheidelbeere, *f*. (Vaccinium uligin.). [zerfetzter Schuh.
Лахáш, *m*. *Гол*. I. 143 schlechter,
Лахвá, *f*. *K*. 81. *He*. schöne, gute Zeit, Gelegenheit für jmdn комý, *Н*. 8.
Лахмáй, лахолáта, *m*. Haderlump, *m*.
Лахмáн, *m*. лахмáнка, лахматúна, *f*. лахмúтє, *n*. *coll*. Lumpen, Fetzen; *Siebensachen, *pl*.
Лахмáнник, лахманáр, *m*. Lumpensammler; 2) Trödler, *Пар*. *m*.
Лахманáрка, *f*. Lumpenweib, *n*.
Лахмáтий, *a*. mit Lumpen bedeckt.
Лáхний, *a*. lüstern, geil, *B*.
Лахýта, *f*. s. Лахмáн, (*B*.).
Лáцний, *a*. s. Лáсий, (*Ф*.); 2) *adv*. лáцно leicht: — дурíти колú приступáє.
Лачéна, *f*. *ptc*. gefleckte Kuh.
Лáша, *f*. Zibethkatze, *f*. (Viverra); *adj*. лашовáтий, zu л. geh. *Пол*.
Лáшє, *n*. *coll*. s. Лáхи *pl*.
Лáшка, *f*. *Luts*. 170 s. Фляшка.
Лашт, *m*. Schüttmass von 27 кóрец, *Пс*.; 2) лáштом, *adv*. im Ueberfluss, in Hülle u. Fülle (*Ф*.). [ren (конá).
Лаштувáти, *v*. *a*. *Кн*. rüsten, schir-
Лаштýнки, *pl*. Holzgerüst, *n*. Holzunterlagen, *pl*. hölzerner Vorbau.
Лáщити ся, s. Лáстити ся; wedeln (v. Hunde) *Ш*. I. 390.
Лáя, *f*. *H*. 28 eine Schar Hunde, Meute, *f*.; Rudel, *m*. (Wölfe &). *Wgr*. 26. s. Псáрня.

Ляяти, (— ся К.), v. a. schelten, schimpfen.
Львйний.a.Löwen-; -а пастьLöwenmaul,n.(Antirrhinum majus); 2) -а ляпка Frauenmantel, m. (Alchemilla vulg.).
Львйця, f. Löwin, f.- [a.Lemberger-.
Львів, -ова, m. Lemberg; львівськйй,
Львовянйн, (Львовець, Нс.), m. Львовянка, f. Einwohner (-in) der St. Львів.
Лгар, Ф. лгач, Зг. m. Lügner, m.
Лгати, (лжу, лжеш), v. n. lügen.
Льгота, f. К. s. Пільга.
Ле, s. Лем (В.).
Лебедь, лебідь, лебедець, -дця, Ч. V. 7. лебедин Ч. V. 567 Schwan, m. (Cygnus), Пом. I. 127. II. 7.
Лебедаха, m. Кв. 337 s. Бідолаха.
Лебедий, Т. лебедин, Пар. a. Schwanen-.
Лебединь, m. N. e. Berges.
Лебедйна, лебедйця, (als Kosewort Гуш.), лебідка (d. -ідочка), f. Schwanenweibchen, n. [Birne, Нс.
Лебедйнка, груша, -f. Art gute
Лебедіти, v. n. (лебеджу, -дйш), weinerlich inständig bitten, winseln.
Лебедя, -яти, лебенятко, n. das Junge vom Schwan; 2) лебедя, f. М. II. 76 s. Лебедь. [nen-.
Лебедячий, a.desSchwanes, Schwa-
Лебезоване, n. Liebelei, f. Кн.
Лебезувати, v. n. Кн. s. Залицяти ся; 2) plauschen, Пом.I.128. [chen,(В.).
Лебердаші, pl. messingene Kreuz-
Лебідь, m. Лебедь; кінь- Milchschimmel, (В.); лебідка, f. s. Лебедйна; 2) s. Материнка. [vgl. Бурдей.
Лебурдейка, f. armselige Hütte,
I. Лев, g. льва, m. Löwe, m. (Leo).
II. Лев.g.лева,m.ein Guldenstück,Нс.
Лева, f. Stich im Kartenspiel, m.
Левада, (d. левадка), f. nahegelegene Aue, Wiese, [λιβάδια] Оц. §. 336.
Левадний, a. Wiesen-.
Левенець, -нця, m. hochgewachsener rüstiger Mann; 2) s. Гайдамака, Пом. II. 8. АД. II. 25.
Левеня, -яти.n.К.Junge desLöwen,n.
Левержет, m. К. (Пр. IX. 355) крутйти за —?
Леветовий, n s. Лілієвий.
Левик, m. junger Löwe.
Левиндовий, a. aus Lavendel, Гол. I. 81. [win, f. s. Львйця.
Левйха, левйхна, левчйха, f. Lö-
Левко, Лев, m. Leo. [incana).
Левкбнія, f. Levkoje, f. (Matthiola
Левовий, a. vom Löwen, Löwen-.
Левон, Левонтий, m.Leon; Leontius.
Левурда, f. Nattern-Knöterich, m. (Polygonum bistorta).
Левущик, m. Nbfl. des Прут.
Левча, f. (В.) s. Люшня.
Левчук, m. К. s. Левик. [spica) В.
Левядь, f. Lavendel, m. (Lavandula
Легенький, s. Легонький.
Легке, s a. n. Lunge, f. gew. pl. легкі.
Легкий, a. leicht; — хліб Unterhalt (Brot) ohne Arbeit u. Mühe Р. I. 5; * легка рука leichte glückliche Hand; 2) leichtfertig; adv. легко.
Легкість, -ости, f. Leichtigkeit, f.
Легкобйт, m. leichtlebiger Mensch.
Легковарймий, a. Легкостравний. [isländischesMoos,(Cetraria island).
Легковець, -вця, — ісляндский
Легковий, a. Lungen-, В.
Легковірний, a. leichtgläubig.
Легковірність, -ости, f. Leichtgläubigkeit, f. [aufbrausend, W.
Легкогнївнйй, a. leicht zornig,
Легкогрйвий, a. leichtmähnig, Фр.
Легкодйханий, a. К. leicht hingehaucht. [fertig, Пе.
Легкодумний, a.leichtsinnig, leicht-
Легкодумство, n. К. легкодушність, -ости f.Leichtsinn, Leichtfertigkeit, f.
Легкодухий, a. М+Б. 45 kleinmüthig, wankelmüthig, feig; 2) —, легкодух, m. легкодушний, flatterhaft, leichtsinnig. [vallerie geh.
Легкоконний, a. zur leichten Ca-
Легкокрйлий, a. mit leichtem Fittich, leichtbeschwingt, М. К.
Легколйстий, a. mit leichten, lockeren Blättern, Зап.
Легкомйслий, Ф. легкомишленний, Тор. a. s. Легкодумний.
Легконогий, a. leichtfüssig.
Легкоробба, легкороббник, m. der Arbeitscheue. [lich.
Легкостравний, a. leichtverdau-
Легкота, f. s. Легкість.
Легкочовний, a. leichten Kahn

habend, l. K. führend. [коpóб, Faulenzer, *m.*
Легкýн, (-ýль), легýн, *m.* s. Лег-
Легóвище, (-иско). *n.* Lagerstätte, *f.*
Легóнький, *a. dim.* s. Лéгкий; *adv.* легóнько, (-ки), leicht; sanft; 2) langsam, gemach, sachte.
Лéгот, *m.* leichter, gelinder, lauer Wind, Zephyr, *m.* [kitzeln.
Леготі́ти, *v. a.* *Зар.* (*Пр.* V. 37)
Легóчні слимакú *pl.* Lungenschnekken, (Pulmonata) *Пол.*
Легчúти, *v. a. Гол. гр.* 16 *Др.* leichter machen, erleichtern. [den, nachlassen.
Легшáти. *v. n.* *Кв.* 338 leichter wer-
Лéґа, *H.* 194. леґéйда, *m.* s. Лéжень, *vgl.* Лóґа. [sich erweisend.
Леґендóваний, *a. K.* als Legende
Лéґінь, леґінúна, *m.* (tüchtiger, wakkerer) Jüngling, Bursche, [legény], *Пот.* II. 8. [treiben (v. Männern).
Леґінúти, *v. n.* dh Ebebruch Unzucht-
Леґіньство, *n.* s. Парубóцтво.
Ледь, *Wgr.* VI. лéда. *adv.* im verächtl. Sinne: so einer, so ein; лéда-хто. *gen.* ледакогó der erstbeste, irgend wer; лéда-що, *gen.* ледачогó, das erstbeste, irgend etwas, woran nichts ist, was nichts wert ist; *gen.* aus geringstem Anlass; лéда-як irgend wie; schlecht, nachlässig.
Лéдай, *Лвч.* ледáка, ледацю́га, лéдач, *P.* II. 160. ледáщо, (*gen.* ледáща), ледащúчка *Кв.* 130. *m. f.* Taugenichts, Lump, liederlicher Mensch, Kerl; Faulenzer, *m.*
Лéдар, *m.* — ледачéнний *B.* abscheulicher Taugenichts; 2) лéдар, *f. coll.* *Кч.* 106 nichtsnutziges Gesindel, die Nichtswürdigen, die Verworfenen.
Ледáрний, *a.* träge, faul, *Пар.*
Ледáрство, *n.* ледáчість, -ости, *f.* Nichtsnutzigkeit, Fahrlässigkeit, *f.*
Ледарувáти, ледáщити ся, liederlich sein.
Ледáчити, *v. a.* schelten, schmähen.
Ледáчий, (-щий), *a.* liederlich.
Ледáщицá, *f.* liederliche Dirne.
Лéдве, лéдвú, лéдвó, *adv.* kaum; wohl nicht, wahrscheinlich nicht, schwerlich.
Лéдвиці. *pl.* s. Лі́дви. [tus, *m. Пар.*
Ледéнець, -нця, *m.* Lotusbaum, Lo-
Ледескýл, *m. N.* e. Berges.
Лéдий, *a. B.* schlecht; — горóшок Vogelwicke, *f.* (Vicia cracca).
Ледúна, *f.* Grundeis, *n.* *Пар.*
Ледúстий, *a. ГШ.* eisig, eisbedeckt.
Лéдище, ледóвиско, (-óвище *W.*) Eisfeld, *n.* Gletscher, *m.* *Пар.*
Лéдїнь, etc. *m.* s. Лéґінь.
Леднúк, *m* леднúця, *Лвч.* ледівнá, *f.* Eisgrube, *f.* Eiskeller, *m.*
Ледовáтий, (льод-), *a. M.* II. 152. eisig, frostig; Eis-; — цýкор Candiszucker, *m.* eisförmig. [s. Зледені́ти.
Ледовáтіти, ледені́ти. *ГШ. v. n.*
Ледóвéць, -вця, *m.* Gletscher *m.* *ГШ.*; 2) scharfer Hufnagel (beschlag) für den Eis.
Ледовúй, *ГШ.* ледянúй, *a.* Eis-.
Ледовúця. *f.* Gletscherdecke, *f.* *Зар.*
Ледя́нка, *f.* krystallisiertes Steinsalz.
Лéжа. *f.* faules, müssiges Liegen, das Faulenzen: в лéжі не кýпим одéжі.
Лежáк, *m.* Lagerholz, *n.*; 2) Lagerstock, *m.* Lagerbeute, *f*; 3) s. Лéжень 1).
Лежáлиско. *m.* Faulenzer, *m.*
Лéжало, *n.* Lagerstätte, *f.*
Лéжáнкà, *f.* Zubau beim Heizofen fürs Liegen u. Ausruhen, *m.*; Lagerstätte, *f.* s. Лóже *IГ.*; 2) faules, müssiges Liegen, *У.*; 3) Nervenfieber, *n.* Typhus, *m.*; 4) uneheliches Kind.
Лежáти, (лежý, -úш), *v. n.* liegen; *до когóсь jmdm geneigt, gewogen sein, zu jmdm die Neigung, den Zug haben *Кн.*; *лежáчий хліб *MI.* 25. лéжаний *x.* müheloses Leben; лежáчий *Не.*; faul liegend, bequemlich.
Лéжачки, *adv.* liegend.
Лежебóкий, *a. Кн.* s. Лéжень 1).
Лéжень, (-інь, -инь), -жня, *m.* Faulenzer, Faulpelz, Taugenichts; 2) längliches Weissbrod neben dem коровáй *Ч.* IV. 236; 3) —, леженьóк, Schmerle, *f.* (Cobitis barbatula).
Лежúмість, -ости *f.* Liegenschaft, *f.* unbewegliches Vermögen, *Has.* [мá.
Лежмá, лéжміть, лежмóм, *adv.* s. Лі́г-
Лéжник, *m.* Lagerstätte des Хованець; 2) *pl.* faules müssiges Liegen, Siesta, *f.*
Лежню́ха, *Кн.* лежнúка, лежýн *Ч.* I. 262. лежýх, *m.* s. Лéжень 1); 2) Buschbohnen, *pl.*
Лéжня, *f. K. Шл.* s. Лéжа.
Лежóва, *f. N.* e. Berges.
Лéзво, *n.* *Лвч.* s. Вістре.

Лёзний, a. Піс. müssig streichend.
Лёйбик, m. s. Лайбик. [70.
Лейстро́вий, a. s. Реєстро́вий. Ог.
Лёиця, f. s. Лёя. [a. lexikalisch.
Лексика́льний, лекси́чний, ОІІ.
Лёкся, f. в лёксї щось мати etw. auf die leichte Achsel nehmen; она́ не в лёксї sie ist schwanger.
Лёкция, f. Lection, f.
Лекша́ти, & s. Легша́ти, легчи́ти.
Лекши́на, f. s. Пільга, К.
Лёкшинка, f. leichte Arbeit; він любит -ков ist mehr arbeitsscheu.
Лёкші, pl. s. Леща́та, лещу́к.
Лёле! ой лёлечко! К.Кв. leider! o weh!
Лелёка, f. Art Reiher; Storch, m.
Лелёлька, f. Korallen, pl.
Лелёсати, v. n. hüpfen. [singen.
Лелеті́ти, (-а́ти), v. n. (B.) trillern,
Лелёчи, лелёкати, v. n Wgr. 105. 78. 83. s. Нарікати. [holz, n.
Лелёчій, m. Zwergkiefer, m. Krumm-
Лёлик, m. s. Моти́ль. [calopteryx).
Лели́ця, f. Wasserjungfer, f. (Libellula
Лёлї, лёлька, Гол. I. 223 s. Лёльо.
Лелі́ка, f. Tante, f.
Лёлїт, m. Kauz, m. (Ulula).
I. Лелі́ти, v. n. blinken (вода́ &); 2) sachte fliessen, M II. 74. 75. Ilom. II. 19.
II. Лелі́ти, v. n. weinen, greinen (v. Kindern u. Mädchen) vgl. Лелёчи.
Лелі́тка, (d. лелі́точка auch als Bein. der ді́вочка), f. Rauschgold, n. dünnes Metallblättchen von Bojkenfrauen rings um die Stirn getragen; Medallion, bei den Korallen, n.; 2) * eitler Tand, У.
Лёлїч, f. Alpenerle, f. (Alnus viri-
Лелі́я, f. s. Лілія, лилёя. [dis). (B.).
Лелі́яти, v. a. schaukeln, hätscheln, wiegen, herzen, zärtlich pflegen; 2) v. n. schimmern, s. Видні́ти ся, vgl. Лелі́ти I.
Лёльків, m. N. e. Berges. [Huzulen).
Лёльо, m. Väterchen, n. Vater, m. (bei d.
Лёльом-по́лельом, Фр. лёле-полёле, adv. langsam, gemach; fahrlässig.
Лелю́хи, pl. Eingeweide, pl. Пар. s. Кёлюх. [vgl. Лелі́ка.
Лёля. f. Ф. (Пов. 31) s. Панїма́тка,
Леля́к, m. s Лиля́к.
Лем. (лем, лёме). conj aber, doch; sondern, Ог. 209; 2) nur, blos, (B.) Ог. 74.; 3) als Einschiebsel in der Rede: „da, wohl, halt, nun denn“.

Лема́к, m. Einwohner hinter dem Beskid; Лема́чка, f. Einwohnerin h. d. B.; (aus der Marmaroszer Gegend).
Лёмбик, m. Distillir-, Scheidekolben, m. С. I. 182. [schrei, Wehklagen, n.
Лёмент, лёмін, Пic. m. Schmerzge-
Лементува́ти, v. n. lamentieren.
Леместува́ти, v. a. molestieren.
Лемехува́тий, a. steif, ungeschliffen, derb, Hc.
Лемёшик, m. Kleibodengrund, m.
Лёмза, m. Herumschwärmer, m.
Лемзі́ти, v. n. schlendern, streichen, Wgr. 96; 2) vom leichten Schneefall.
Лёмич, m. вільха — s. Лёлїч, B.
Лёмін, m. s. Лёпіт.
Лемі́ш, m. Pflugschar, f.; adj. лемішёвий, -а кість Pflugscharbein, n. B.
Лемі́шка, f. dick gekochter Mehlbrei, Mus, n. [den Лёмки geh.
Лемки́ня, Лемча́нка, f. Weib zu
Лёмко, m. pl. Лёмки, (so ben. nach dem Wörtchen „лем“) Russinen am niedrigen Beskid u. im Zipser Comitate Ог. 19.; adj. лёмківский; das Land: Лёмківщина.
Лемну́ти, v. n. M. (Нива 165) sich zurückbiegen, ziehen; abseits treten, sich entfernen, s. verflüchtigen.
Лёмский, s. a. m. N. e. Berges u. einer полони́на.
Лёмша, f. s. Лёнча.
Лен, льон, (gen. лёну, льну, льо́ну), m. Lein, Flachs, m. [Лёжень 1), лїнь.
I. Лень, m. W. У. Faulenzer, m. s.
II. Лень, s. Лин, (Fisch). [ди́ти ся.
Лёнджити ся коло чого́ § s. Тру-
Лёньдзом, adv. §. — ходи́ти müssig herumschlendern. [Webstuhl geh.
Лёндра, f. Stück Leinwand zum
Лени́на, f. Nbfl. des Днїстёр.
Ленїшо́к, -шка́, m. ŻP. I. 97. Tischdecke, f. [bahn, f. (в лїсї).
Лёнія, f. s. Лінія, Wildfahre, Wild-
Лёнка. f. s. Лінка, (B.).
Лённий, ленни́чий, a. Lehen-, Lehens-; -ча присяга Lehenseid, m. Homagium, n. Term. [m. Term.
Лённик, лено́вник, m. Lehensmann,
I. Лёно, n. Lehen, n.
II. Лёно, conj. s. Лем 2), (B.).
Ленок, -нку, m. dim. s. Лен, Пр. III. 272.
Лёнта, (d. лёнточка). f. Band, n. Ме. 306.

Лентáвий, (лéн-), *a.* vom Kleiderstoff: leicht auseinandergehend; zerrissen, zerlumpt, (*B.*).
Лéнча, лéнчиця, Ч. V. 831. *f.* Linse, Saatlinse, *f.* (Ervum lens).
Леóн, Леóнтий, *m.* s. Левóн, &.
Леопáрд. *m.* Leopard, *m.* *Ш.* II. 184.
Леп, *m.* *TP.* 37 Leim, *m.* Klebrigkeit, *f.*; 2) Koth, Schmutz, (vom Schweisse).
Лепáнда. *f.* rohes Harz, s. Лїпáнда.
Лепетáти, (лепéчу, -éчеш), *v. n.* lallen; plärren, schwätzen, plauschen.
Лéпетень, -тня. *H.* 124. лепетýн, *Св.* лепотїй, лепотя́ч, *m.* Plappermaul, *n.* Plauderer, Schwätzer, Plauscher; Schreier, *m.* [haft, plauderhaft, *He.*
Лепетли́вий. *a.* lallend; schwatz-
Лепетýха, *f.* Plauscherin, *f.* Klatschweib, *n.* *He.*
Лепéх, (-іх), *m.* Süssgras, *n.* hoher Schwaden (Glyceria spectabilis).
Лéпéха, *f.* Schilfrohr, *n.* (Acorus calamus); 2) —, лепешня́к, *m.* Binse, *f.* (Scirpus silvat.); *adj.* лепеховáтий.
Лепéць, -пця́. лепóк, -пкá, *m.* Scharfkraut, *n.* (Asperugo procumbens u. aparine); 2) Labkraut, *n.* (Galium aparine).
Лéпіж, *m.* s. Лýпіж. [nes Blatt.
Лепíсточка, *f.* *dim.* schmales, dün-
Лéпіт, -оту. *m.* das Lallen, Geplärr, *n.*
Лепки́й, etc. s. Липки́й etc.
Леповáтиця, *f.* klebriger, nicht durchlassender Boden.
Лепóрт, *m.* Rapport, *m.* *Ko.* 41.
Лепотїй, *m.* s. Лéпетень. [tüchtig.
Лéпский, *a.* gut, gutherzig; 2) brav,
Лепсувáти, *v. n.* Wechselgeld einnehmen. [der evang. Witwe, *m.*
Лéпта, *f.* Scherflein, *n.* Groschen
Лепти́ця, *Фр.* лепчи́ця. *f.* s. Лепéць 1).
Лепýх, *m.* Schlief, *m.* schliefiges Brod; 2) gebrechliche Person; 3) s. Лопýх.
Лепуховáтий, *a.* schliefig, striemig (Brot); 2) gebrechlich.
Лéрва, *f.* Hure, *f.* [*Gr.* 22.
Лердéрево, *n.* Lärchenbaum, *m.*
I. Лесь, *conj.* s. Лем *Гол.* III. 522. 528.
II. Лесь, Леськó, *m.* Alexander.
Лéска, *f.* Art Плоти́ця (трíйник).
Лéсковка, *f.* s. Квасни́ця 1).
Лескотíти, *v. a.* s. Лоскотáти.
Лесни́ця. *f.* s. Лїсни́ця.
Лесня́ва, *f.* *N.* e. Berges.

Лест, *m.* лестóм заходи́ти mit List hintergehen. [chelei, *f.* Trug, *m.*
Лесть, *f.* List, Hinterlist; Schmei-
Лестéць, -тця́, лéстник, *m.* der Listige, Falsche.
Лести́вий, *a.* einschmeichelnd, schmeichelhaft, listig, trügerisch, trüglich, *K. C.* I. 16.
Лести́вість, -ости, *f.* *Ру.* s. Лесть.
Лести́на, *f.* *N.* e. Berges.
Лести́ти, *v. n.* комý schmeicheln; — ся sich einschmeicheln, schmunzeln, *Ш.* I. 373; s. Пести́ти ся.
Лéстка, *f.* *dim.* s. Лесть; лéстками когó підходи́ти, jmdn mit List zu hintergehen trachten, verlocken.
Лéстний, *a.* schmeichelhaft; verfänglich; 2) на щось *ВБ.* s. Лáсий II.
Лéстовочки, *pl.* *H.* 62 s. Лéстка.
Лестьóх, *m.* (-óха, *f.*) s. Пестýн.
Лéстощі, *pl.* Liebkosen, *n.*; 2) Schmeichelei; Lockung, Falschheit, *f.* *Левч.*
Лестýн, *m.* *Мак.* Schmeichler, Augendiener, *m.* -ýнка, *f.* -in *f.* [*Пар.*
Лестýньство, *n.* Augendienst, *m.*
Лесю́к, *m.* Sohn des Лесь.
Лéся, *f.* s. Олéся. [Fluge.
Лет, -у, *m.* Flug, *m.* в, на летý im
Летáрг, *m.* летáргія, *f.* *Кн.* Lethargie, Schlafsucht *АД.* II. 142.
Летíти, (лечý, лети́ш). *v. n.* fliegen; 2) schnell laufen; летýчий (-ю́чий), *a.* (*ptc.*) fliehend, flüchtig: лїтá *Ш.* II. 170; ätherisch *Пол.*; -ю́че слóво *M.* II. 140 das geflügelte Wort; 2) flatterhaft, flott *He.*; 3) * летýчий влóдїй ein Erzdieb. [toffel.
Летóвка, *f.* Art kipfelförmige Kar-
Летя́га, *m.* s. Нетя́га *Me.* 377. *Зак.* *Ог.* 70. 78. [*Левч.*
Летя́чка, *f.* s. Лет, у -ку im Flug
Лéфа, *f.* Sportel, Bestechung. *f.* (*Фр.*).
Лехвáря, *f.* schlecht schmeckende Suppe, (*B.*).
Лéшка, *f.* Herzchen, *n.* (дýшка).
Лéшка, *f.* лещóк, *m.* Klee, *m.* (*B.*).
Лéшко, m s. Лéсько.
Лещ. лéщик, *m.* Blei, *m.* Brachse, *f.* (Abramis brama), *Пол.*
Лещáт, *Ko.* 96 лещéт *Cm.* *m.* *gew.* *pl.* dünne Brettchen zum Einklemmen der gebrochenen Gliedmassen, (*Klemme, *f.* *Cm.*); 2) zum Spiel u. Schlagen

bei der гаївкй. [büsch).
Лещи́нник, m. s. Лі́щи́на, (Ge-
Лещу́к, m. лещі́тка, f. s. Лещат; 2) —. лещівка, f.— волотобровий gem. Brasse (Chrysophrys aurata), *Пол.*
Лея, f. vorderer Theil des Stiefelschaftes. [Falsches, Falschheit, f.
Лжа, f. *Пар.* Lüge, f. Lug, m. etw.
Лжебрат.m.K.falscherBruder. [Top.
Лжевірство, n. Irrlehre, Häresis, f.
Лжейменний, a. *ГШ.* falschnamig.
Лжепророк, m. falscher Prophet, Lügenprophet, m. [K. *Term.*
Лжесьвідок,-дка m.falscher Zeuge,
Лжесьвідоцтво, n. falsches Zeugnis, *Term.* [*He.*
Лжесьвідчити, v. n. falsch zeugen,
Лжеучитель, m. Irrlehrer, m.
Лживий, a. lügnerisch, lügenhaft; falsch. *Ш.*, II. 139. *Мог.*
Ли, conj. K. I. 207 oder; ци́-ли, бу́дьли als Fragepartikel, (vgl. иль, или); *Ог.*216. [ter fressendes, wählerisches Vieh.
Ли́бавка, f. nur das Obere vom Fut
Либак, m. der das Erdöl von der Oberfläche des Wassers abschöpft, Naphtasammler, m. adj. либа́цький.
Ли́бати, v. a. das Erdöl, Naphta von der Oberfläche einer Lache abschöpfen, sammeln (mittels Pferdeschweifes); 2) —, либоні́ти v.n. auf thauigem Gras weiden.
Ли́бів, m. N. e. Berges.
Либо́й, либо́нь, adv. wahrscheinlich, wohl, vielleicht.
Ливарник, m. Giesser, m. *Пар.*
Ливарня, f. Giesserei, f. Giesshaus, a.
Ливарский, a. Giess-, *Пар.*
Ли́вень, -ени, f. -вня, m. K. Regenflut, f, -guss, m. -strom, m.
Ли́вний, a — дощ *M.*Platzregen, strömender Regen; -е творйлко *Пар.* Gussform, f.
Ливни́ця, f. Art Qualle: Aequorea.
Ливну́ти ся, sich aus, ergiessen.
Ливрея, ливре́йний, etc.s.*Лі́бе́рия.*
Ли́гати, ли́гати, лигну́ти v. a. s Ли́кати *Пом.* II. 2.
Лиги́, int.vomFortgehen. [lüstling, m.
Лигомйнець, -нця, m.*Ko.* 78.Wol-
Лидацюга, s. Ледащо.
Ли́жва. f. Schlittschuh, m. *Пом.* II. 2.
Ли́жень, -жня, лижня́к, m. s. Лопатень Art grosser Bohrer. [m. *Пом.* II. 2.
Ли́жка, ло́жка, (d. ли́жочка), f. Löffel,
Ли́жник, m. Löffelbrett, n.
Лиза́ти, (ли́жу, ли́жеш), v.a. lecken.
Ли́зень. -зня, m. Zunge (eines Rindes), f. *Левч. Пом.* II. 7.
Лизоблюд, m. Tellerlecker, m. *Кн.*
Лизу́н, m. Speichellecker, Schmeichler, m.; 2) teuflisches Waldthier, Ч.I.193.
Лизу́ньство, n. Schmeichelei, f. Augendienst, m.
Лик, m. s. Лице́; Bild, Bildnis, *IГ.* 2) Schar, f. Ф. Chor, m. Versammlung, f. — сьвяти́х der Heiligen. [bastartig.
Лика́вий, ликова́тий, a. zähe;
Ли́кати, ли́кнути, v. a. schlucken, ver-schlingen.
Лике́рия. f. Glyceria.
Ли́ко, n. Bast, m.; *geringe, nichtige Sache; 2) -овче — Seidelbast, m. (Daphne mezereum). [(Hylesinus).
Ликове́ць, -вця́, m. Bastkäfer, m.
Ликува́не, n. K. Reigen; Jubel, m.
Ликува́ти, v. n. jubeln; triumphieren; лику́ючий ра́нок *M.* III. 9.
Лили́к, m. Fledermaus, f. (Vespertilio); лилико́ваті, pl. Flatterthiere (Chiroptera). *Пол.*
Ли́лия, f. s. Лі́лія; лилия́с, m. *Ос.* (61) III. 24 eine Lilienart; лилі́єваті, pl. B. Lilienartige (Liliaceae).
Лилі́йка, f. sperrigblütige Glockenblume, (Campanula patula). [*Б.*
Лилі́лий, (ле-). a. weiss schimmernd,
Лилі́тка etc.s.Лелі́тка.лелітко́вий.
Лима́н, (d.-ано́чок) m. Mündung eines Flusses, Bucht, f. Meer-Busen, m. [λιμήν].
Лима́нка, f. junge Clupea pontica im лима́н des Дніпро́ lebend.
Ли́мар, etc. s. Ри́мар etc. лима́рщина, f. *H.* 117 s. Рима́рщина.
Ли́мба, f. *Пар.* Zirbelkiefer, f. (Pinus cembra).
Ли́мбас, m. Haderlump, m. (*Фр.*).
Лимон, m. лимо́на, f. s. Цитри́на.
Лимо́нна трава́, f. Molucella laevis.
Лимпа́ч. m. ungebrannte grössere Ziegel; Lehmpatze, f.; adj. лимпачо́вий, aus л.
Лин, (d. лино́к). m. Schleie, f. (Tinca
Ли́нва, f. grobe Leine, Tau, n. [vulg).
Линдзува́ти, (Ф.) s. Кринцува́ти.
Лине́ць, -е́йця, m. militärischer Ansiedler; s. Лі́нія 3), 4), 5).
Лини́на, f. Fleisch vom лин.

Линїти, *a. n.* s. Линяти; 2) Ч. III. 163 вода — s. Делїти.

Линїя, *f.* s. Лїнїя, ленїя.

Линник, *m.* Seiler, *m.*

Линовка, *f.* Angelschnur, *f.* [arv.).

Линок, -нка, *m.* Leinkraut, *n.* (Linaria

Линьского року, s. Лони, в —

Линта, *f.* s. Ленча.

Линтвар, линтавр, *m.* rohgegerbtes Leder, *Левч.*; 2) Schafpelz, *n.* *K.*; 3) линтвареві, *pl.* Art Muster der Lein stickerei. *Пом.* II. 29. [понавальне.

Линуване, *n.* *He.* s. Ильнуване,

Линути, *v. n.* fliegen, schweben, schweifen; hinschwinden (ле-) *Ог.* 92; 2) *v. a.* *P.* I. 171 s. Ляти; — ся sich ergiessen, herabströmen, (дощ).

Линянка, *f.* Leimkraut, *n.* Klebnelnelke, *f.* (Silene).

Линяти, *v. n.* verschiessen, verbleichen; 2) ausgehen s. Лїнити ся.

I. Липа, *f.* Olympias, Olympie.

II. Липа. *f.* Linde, *f.* Lindenbaum, *n.* Tilia grandif.); 2) Л. золота, гнила linke Nebenflüsse des Днїстер; 3) *липа-листу (*Ф.*) in Hülle u. Fülle; *b*) schmiegsam, einschmeichelnd.

Липати, липнути, s. Глипати, глипнути (лупати очима); 2) schwach flackern (огонь).

Липень, -пня, Липець, -пця, *m.* Monat Juli. *adj.* липневий.

Липина, *f.* Lindenhain, *m.* -gehölz, *n.*; 2) Lindenholz, lindene Spleissen.

Липівка, *f.* Gefäss, *n.* Bienenstock, *m.* (*Др. с.* 363) aus Lindenholz; 2) липівка lindenes Brett.

Липка, *f.* *dim.* s. Липа; 2) *gew. pl.* knollenwurzlige Spirstaude (Spiraea filipendula); *Ос.* (61) V. 36.

Липкий, *a.* klebrig, zäh.

Липкість, -ости, *f.* Klebrigkeit, *f.*

Липник, *m.* Lindenhain; mit Linden bepflanzter Friedhof; 2) s. Липняк; 3) Walker, *m.* (Melolontha fullo); 4) Silene viscosa, Galium aparine, *Kol.* I. 202. *Пом.* III. 35.

Липнути, *v.n.* sich (ver-an-) kleben; *до кого, до чого zu jmdm (etw.) eine starke Neigung haben, mit Lust woran hängen (мухи до меду) sich innig anschmiegen. [denhonig, *m.* (*B.*).

Липняк, *m.* s. Липник 1); 2) Lin-

Липоваті, *pl.* Lindengewächse, (Tiliaceae).

Липовий, *a.* aus Lindenholz.

Липовник, *m.* *KC.* (83) VIII. 508 s. Липівка 1). [Milschaft.

Липоживиця. *f.* eingetrockneter

Липса, *f.* *Gr.* 23 Percent vom Silber.

Липтиця.липчиця *f.* s. Лепчиця.

Липучий.липучість & s. Липкий &.

Липчик, *m.* s. Лепчик; 2) s Лепчиця.

Липяр, *m.* Arbeiter beim Herauslesen des Erdwachses aus dem Lehm, *m.* *Фр.*

Лира, etc. s. Лїра etc.

Лис, *m.* Fuchs, *m.*

Лиса. *f.* *P.* II. 4 Füchsin, *f.*

Лисак, *m.* s. Лисуха; 2) nackter Ufertheil, unbewachsener Berggipfel, (*B.*).

Лисан, *m.* s. Лисий кінь. [Frosch.

Лисаня, *f.* kahler Berg; 2) grüner

Лисий, лис, *a.* kahl, mit einer Glatze, 2) — кінь mit weisser Stirn: *знають ся як лисі конї sie verstehen einander nur zu gut; 2) s. Лукавий, — чорт *Пом.* II. 3. [*f.* (der Pferde).

Лисина, *f.* Kahlheit; Glatze; Blässe,

Лисиха, *f.* s. Лиса.

Лисиця, (*d.* лисичка). *f.* Füchsin, *f.* Fuchs, *m.*; 2) Eierpilz, Röthling, *m.* (Cantharellus cibarius); — їдовита, рижа Giftröthling, *m.* (C. aurantiacum); 3) Gipsophila muralis; 4) — морска Stachelroche, *f.* (Raja clavata); 5) Art Keilpresse, s. Лещат (*pl.*); 6) Stütze, *f.* *Ос.* (62) VI. 35. [Fuchse.

Лисиченя, -яти, *n.* Junges vom

Лисичий. *He.* лисиччин. (-ичкин), лисїй, *a.* des Fuchses, Fuchs-.

Лисички, *pl.* *N.* e. Berges.

Лисиччук, *m.* *P.* I. 133 s. Лисок.

Лисїти, *v. n.* und — ся *Фр.* kahl werden, k. sein.

Лиск, *m.* Schimmer, *m.* *Пол.* *Пом.* II.6.

Лиска, *f.* *P.* I. 27. II. 5 Füchsin, *f.*; 2) s. Лисуха. [*n.*; 2) s. Плескавиця.

Лискавка *f.* Blitz, *m.* Wetterleuchten,

Лискавочний, *a.* Blitzes-, *Зг.*

Лискати, лискнути *IГ.* *v. n.* blitzen, wetterleuchten *Пом.* II. 6.

Лисковець, -вця, *m.* Jaspis, *m.*

Лисничка, *f.* *N.* e. Berges.

Лиснїти, *v. n.* funkeln, schimmern, glänzen, *He.*

Лиснути, *v.n.* erglänzen, *W.*; blitzen.

Лисогора́, *f.* Kahlenberg, *m.*
Лисо́к, -ска́, *m.* junger Fuchs.
Лисо́ня, *f.* s. Лису́на; 2) *N.* e. Berges.
Лисота́, *f.* Kahlheit, *f.*
Лист, *g.* -та *m.* ли́сте, *n. coll.* Blatt, *n.* (an Pflanzen); Laub, *n.*; 2) Blatt von Papier, von Metall; Bogen Papier, *m.*; 3) лист, *g.* -ту, Brief, *m.* — желі́зний Geleitbrief, *Піс.*
Ли́ста, *f.* s. Ли́тка; 2) Liste, *f.*
Листа́тий, *a.* mit grossen, vielen Blättern. [*n.* Blätter, *pl. Кн.*
Листва́, *f.* ли́сте, *n. coll.* Laub,
Ли́ства, (*d.* листо́вка), *f.* Leiste, *f.* Leistchen, *n.*
Листве́нниця. *f. Не.gr.* s. Модрина́.
Листви́ти ся, sich in Schichten lagern, s. Сло́їти ся.
Листвя́ний, *a.* blätterig.
Ли́стень, -тня, *m.* Blätterkoralle, *f.* (Agaricia). [I. 144.
Листико́вий, *a.* aus Blättern, *Kol.*
Листи́на, *f.* s. Лист.
Листи́нок, -нка, *m.* Frondicularia, *B.*
Листи́стий, *a.* lamellenartig, *B*; 2) — ліс Laubwald, *m. Пол.*
Листи́ця, *f.* Phyllium.
Листкова́ кість, kleines Unterschenkelbein, *B.* [rig, *Пол.*
Листкова́тий, *a.* blattartig, blätt-
Листконо́сий, *a.* mit Nasenblatt, Blattnas, *m. Пол.* [(phyllodium).
Ли́стник, *m. B.* Blattstielblatt, *n.*
Листова́тий, *a.* mit Blättern.
Листови́й, *a.* aus Blättern; aus Platten bestehend: -е зо́лото Blättergold, *n. Пар.*; -е́ желі́зо Eisenplatten, *pl.*; 2) — папір Briefpapier, *n.*; листове́, *s. a. n.* Briefgeld, *n. Пар.* [(Tortrix).
Листови́йка, *f.* Blattwickler, *m.*
Листови́не, *n.* blattähnliche Organe der Farne, Wedel, *m.* (frons).
Листо́вний, *a.* -а слу́жба † Dienstpflicht zum Vorspann, zur Post etc.; brieflich, (-но *adv.*).
Листо́вник, *m.* Werkzeug zum Anpassen der Radfelgen, *n.*; 2) Briefsteller, *m. Пар.* [Portefeuille, *n.*
Листо́вня, *f. Піс.* Briefbehälter, *m.*
Листьогри́з, *m.* Blattnager, *m.* (Phyllobius). [(Chrysomela).
Листогри́зка, *f.* Blattkäfer, *m.*
Листозеле́нь, *m.* Blattgrün, Chlorophyll, *n. Вол.*
Листо́к, (*d.* -о́чок, -онько), -тка́, *m.* Blättchen, Blättlein, *n*; 2) Brieflein, Briefchen, *n.*
Листокри́лка зеле́на wandelndes Blatt, (Phyllium siccifolium). [(Apus).
Листьоні́г, -о́га, Blattfusskrebs, *m.*
Листоно́жка, *f.* Blattfuss, *m. Пар.*
Листоно́ш, *m.* Briefträger, *m.*
Листопа́день, -дня, *m.* Monat November; *adj.* листопадне́вий.
Листоро́жки, *pl.* Blatthörnige, *pl.* (Lammellicornia) *B.*
Листува́ти, *v. a.* mit Leisten versehen; 2) — ся з ким im Briefwechsel, in Correspondenz mit jmdm sein.
Листу́нка, *f. Мх.* s. Лесту́нка.
Лису́н, *m.* Glatzkopf, *m.*
Лису́на, ли́ся, *f.* Kuh mit weissem Fleck an d. Stirn.
Лису́ха, *f.* Blässhuhn, schwarzes Wasserhuhn, (Fulica atra).
Лисю́ра, *f.* Fuchspelz, *n.*
Лися́, -яти, *n.* Füchslein, *n.*
Лися́к, *m.* s. Лиса́к 2).
Ли́тва, *f.* Lithauen, *n.* Литви́н, *m.* (-и́нка, *f.*) der Lithauer, (-in, *f.*) *adj.* лито́вский, lithauisch. [Silene armeria).
Литви́нчики, *pl.* Leimkraut, *n.*
Лите́, *n.* das Giessen, Guss, *m.*
Лите́йня, *f.* Giesserei, Giesshütte, *f.*
Лите́ць, -тця́, *m.* Gusseissen; *n. Пол.*
Ли́ти, ля́ти, *Оц.* §. 206. 217 *v. a.* ein-giessen; giessen (Glocken etc.); — сле́зи — Thränen vergiessen; 2) *v. n.* und — ся fliessen, strömen, sich ergiessen (дощ etc.). [massiv.
Ли́тий, *a.* gegossen; 2) gediegen,
Лити́на желі́зна, *Вол.* s. Лите́ць.
Ли́тія, *f.* Herausgehen auf den Vorhof der Kirche, *n.* (bes. beim всено́чне).
Ли́тка, *f.* Wade, *f. Ном.* II. 4.
Ли́ткуп. *m.* (*B.*) Leitkauf, Kauftrunk, *m.*
Ли́тня, *f. ГШ.* s. Лите́йня.
Лито́вка, *f.* Sense, *f.*
Лито́ня, *f. Пар.* Lab, *n.* s. Гляґ.
Ли́тра, лі́тра. *f.* Leiter, *f.* (*pl.* літе́рки).
Ли́фа, *f.* s. Ле́фа.
Лифе́рия, *f.* s. Медяни́чки.
Ли́ха, *adv.* kaum, *ІГ.* 12. [Wucherei, *f.*
Ли́хва, *f.* Wucher, *m.*; лихвя́рство, *n.*
Лихва́рити, *v. n.* wuchern, Wucher treiben.

Лихвáр, *m.* Wuchererer, *m. adj.* лихвáрский wucherisch.

Лихúй, *a.* böse, arg, tückisch; 2) schlecht, elend, leidig, miserabel; лихóї вóлї на когó бýти böse auf jmdn sein; лихúй s. *a. m.* der böse Geist, der Teufel: — попýгав +*М.*; *Пот.* III. 84; *adv.* лúхо schlecht, misslich, elend.

Лúхо, (*d.* лúшенько), *n.* Uebel, Unglück, Ungemach, *n.* не поминáй лúхом gedenke meiner im guten.

Лиховáтий, *a.* Ч.IV.469 s. Лихúй.

Лиховúдий, *a.* boshaft, neidisch, *Зар.*

Лиховíствувáти, *v.n.* *КУ.* Unheil verkündend.

Лиховíстний, *a.* лиховíстник, *m.* unheilverkündend, Unglücksbote, *m.КУ.*

Лиховóдити, *v.n.* s. Лихувáти, *Левч.*

Лиховорóгий, *a.* sehr feindlich, böswillig, tückisch, *Ф. У.* [Schuft, *К.Cm.*

Лиходíй, *m.* Missethäter, Bösewicht;

Лиходíйка, лиходíльниця *f.* Missethäterin, *f.* böses, tückisches Weib.

Лиходíйний, *a.* schurkisch.

Лиходíйство, *n.* Missethat, *f.* falsches Spiel, Schurkerei, *f. Cm.*

Лиходíтний, *a.* — син entartet, missrathen. [*f.* der, die Unglückliche.

Лиходóльник, *m.* лиходóльниця,

Лихоúмство, *n. ГШ.К.* Wucher, *m.*

Лихолáта, лихолáтник, *m.* s. Лахолáта, Haderlump; 2) Pfuscher, *m.*

Лихолíте, *n.* schlechte, böse, unruhige, unselige Zeiten.

Лихомáнка, *f.* s. Лихорáдка.

Лихомáнник, *m.* Kreuz-Enzian, *m.* (Gentiana cruciata).

Лихомóва, *f.* Invective, *f. Пар.*

Лихонóсний, *a.* unheilbringend.

Лихоóкий, *a.* scheelsüchtig, boshaft blickend.

Лихопáдити, *v. n.* boshaft werden.

Лихопáдний, *a.* unglücklich, *B.*

Лихорáдка, *f.* (kaltes) Fieber.

Лихорáдочно, *adv. Шл.* fieberhaft.

Лихорóб, *m.* Ч. II 187 böses Ungethüm. [Schmähen; böser Leumund, *Cm.*

Лихослíвє, *n. Гол.* das Fluchen,

Лихослóвити, *v. a.* когó, комý über jmdn schlecht sprechen, jmdn lästern, schelten; fluchen, *Зак.*

Лихотá, *f.* s. Злúднї, *Зак.*; 2) erbärmliches Zeug, etw. Elendes. [вúти.

Лихотворúти, *v.a.Зар.* s. Лихосло-

Лихотúти ся, *Wgr.* 142, -úть ся комý jmdm wird übel.

Лихотíти, *v. n.* комý fluchen.

Лихувáти, *v.n.* arg hausen, schlimm verfahren, *АД.* I. 271; комý Böses thun, B. sinnen *IГ. Левч.*

Лихýн, *m.* Faulenzer, *m. Gr.* 23.

Лúцар, *m.* Held, Heros; Ritter, *m.Ог.*70

Лицарковáтий, *a.* die Rolle eines Helden spielend.

Лицáрский. лицарювáтий, *a.* Helden-, heldenmüthig, heroisch; ritterlich.

Лицáрство, *n.* Heldenmuth; 2) *m.* ritterlicher Kriegerstand.

Лицарювáти, *v. n.* als Held, als Ritter leben u. kämpfen, *IГ.* [sicht.

Лицáтий, *a.* mit grossem, vollem Ge-

Лицовúн, *m* s. Литвúн.

Лицé, *n.* Gesicht, Angesicht, Antlitz, *n.* Wangen, *pl.*; Miene, *f.*; 2) Vorderseite, rechte Seite, Glanz, Aussenseite (eines Tuches), *f.* ставáти в ким лицéм до лицá *He.* (*Пр.* III. 273) von Angesicht zu Angesicht, leibhaftig; вробúти щось так абú мáло якéсь лицé etw. so machen, dass es angehe, sich zieme; в тім єму́ до лицá dieser Anzug steht ihm gut; лицé обдéрти, облупúти комý, jmdn beleumunden, in schlechten Ruf bringen; — лýпить ся man vergeht vor Scham; — мáти до чогó wozu rechtmässigen Anspruch haben; не мáє лицá до мéне прийтú ist ihm nicht geheuer, schämt sich —; з якúм лицéм? mit welcher Stirne? якé єгó лицé! welch' eine Unverfrorenheit! 3) Person, *f.*

Лицедíй, *m.* handelnde Person, *Крон.*

Лицемíр, лицемíрник, *Ф. m.* Heuchler, Scheinheiliger, Gleissner, Hypocrit, Augendiener, *m.* [nerisch.

Лицемíрний, *a.* heuchlerisch, gleiss-

Лицемíрниця *f.* Heuchlerin, *f. Пар.*

Лицемíрство, *n.* Heuchelei, Gleissnerei, *f. He.* [s. Лицáрство.

Лицéрия, *f.* лицéрствіє, *n. Me.* 413

Лицювáти, *v. a.* die rechte, die Glanzseite (bei e. Tuche) hervorkehren, *Ш.* II. 113; 2) umwenden (den Rock); 3) anpassen; *v. n.* тобí тотó не лицює schickt sich nicht, passt nicht für dich.

Лицяти ся до когó um jmds Gunst

buhlen, sich einschmeicheln, kokettieren.

Личáк, *m.* Bastseil, *n.*; 2) Bastschuh, *m.*

Лúчаний, *a.* Bast-, basten; личакóвий *Кч.* 64 aus Hanf od. Lein.

Личбá *f.* s. Лїчбá; личúти & s. Лїчúти.

Лúче, *n.* s. Лúко 1).

Личúна, (*d.* -úнка). *f.* Maske; Larve, *f* вла — böses Wesen, *С.*

I. Лúчко, *n. dim.* s. Лúко, dünner Bast: від лúчка до ремінцá (v. Dieb).

II. Лúчко, (лúчико *Ст.*) лúченько, *n. dim.* s. Лицé, Gesichtchen, Wängelein, *n.*

Личкувáти, *v. n.* ausserlich etw. machen; — ся чим etw. heucheln, *Ст.*; 2) — ся з ким s. Ставáти з ким до лицá, до óка.

Личмáк, *m.* *Ч.* V. 105?

I. Личмáн, *m.* der Aelteste unter den Schafhirten, welcher die Schafe für Zucht u. Schlachten sortiert, *H.* 17. *Пом.* III. 122. II. 27; übhpt: Hirt, *IГ.*; 2) Rechenpfennig, ein Gegenstand beim Zählen für einzelne Zehner, Hunderte & als Zeichen, als Marke gesetzt; 3) Medaille, *f.* Medaillon, *n.* *Ос.* (61) VI. 19; 4)*strenger Richter. [Ohrfeige, *f.* (*В.*).

II. Личмáн, *m.* Schlag ins Gesicht, *m.*

Лúчний, *a.* persönlich, *adv.* лúчно *Шл.*

Лúчність, -ости, *f.* Persönlichkeit, *f.*

Лиш, s. Лишé.

Лишáй, *m.* Flechte, Schwinde, *f.*

Лишайцї, *pl.* *Вол.* s. Опрїстники.

Лúшанки, *pl.* в — йтú von der Frau die ihren Mann verlässt (u. sich zu ihren Eltern begiebt).

Лишáти, лишúти, *v. a.* hinter-, zurücklassen, verlassen; — когó чогóсь jmdm etw. nehmen, entziehen, jmdn einer Sache berauben, um etw. bringen; — ся чогóсь *У.* etw. aus den Händen lassen, preisgeben, sich einer Sache begeben; *b*) zurückbleiben, nachbleiben, bleiben. [behaftet.

Лишаювáтий, *a.* mit Flechten

Лишé, лишéнь, *adv.* nur, blos; —, що лишé eben, nur so eben, kaum; лиш би прийтú & da sollte man doch eben am liebsten kommen; doch einmal, ja nur, ja doch; лишé прийшóв & sobald er nur gekommen war.

Лúшечко, (-енько) лúшко *ТР.* 49. *im.* s. Лúхо; ох менї —! ach das ist eben mein ganzes Uebel u. Leid.

Лишинé, *n.* Rest, *m.* -нá не бýло blieb nichts übrig.

Лишúр, (-áр), *m.* (*В.*) s. Лишáй.

I. Лúшка, лúшонька. *Гол.* III. 3. s. лис, лисúця 1), 2) *pl.* Fuchsfellgebräme; Fuchspelz, *n.*; 2) *pl.* Trifolium repens.

II. Лúшка, *f.* das Ueberflüssige *Пом.* II. 12.; 2) im Spiel: чет чи лúшка? Unpaar, ungleich. [thig, entbehrlich; müssig.

Лúшний, (-ій), *a.* überflüssig, unnö-

Лишнáк, *m. ungr.* Haselnuss, *f.*

Лúства, *f.* s. Лúства. Art Zubehör zur weibl. Kleidung *Ш.* I. 124. [nähen.

Лиштвувáти, *v. n.* die лúштва an-

Лищáк, лúщик, *m.* Glimmer, *m.*; лýпець лищикóвий Glimmerschiefer, *m.* *Пол.* [— ся glänzen, funkeln, schimmern.

Лищáти, (лищý, лищúш), *v. n.* und

Лищúця. *f.* Glanzkäfer, *m.* (Nitidula); 2) Mauer-Gypskraut, *n.* (Gypsophila).

Лiб, лóба, *m.* s. Лоб.

Лїбéрал, *m.* ein Liberaler; лїберáльний, *a.* liberal, freisinnig.

Лїбéрия, *f.* Livree, *f.*

Лїбéць, -бцá, *m.* Stange mit Köder zum Krebsfang, *f*

Лїбра, *f.* папéру ein Buch Papier.

Лївáк, *m.* лївáчка. *f.* (*В.*) s. Лївкýн &.

Лївар, (*d.* -áрок), лївер, *m.* Heber; *Кн.*; Stechheber, *m.* *Пол. adj.* лїваркóвий.

Лїверáнт, *m.* Lieferant, *m.* лїверýнок, *m.* Lieferung, *f.* лїверувáти *v. a.* liefern.

Лївúй, *a.* link; в лїво, на л. *adv.* links.

Лївúти, *v. n.* nachgeben, nachlassen: комý. [ke".

Лївúця, *f.* die linke Seite; „die Lin-

Лївізор, s. Ревізор.

Лївка, *f.* Fang, *m.* *В.*

Лївкúй, *a.* locker, lose, schütter, leicht, abgespannt; (*adv.* лївко).

Лївкýн, лївкýтник, *m.* лївкýтниця, *f.* (*В.*) Linkhand, *m.* linkisch, s. Майкýт; лївкутóм *Фр.* s. Майкутóм.

Лївнúй, *a.* *Wgr.* jagend, Jagd; der gut fangen kann *H.* 27.

Лївнúк, *m.* s. Лїйка.

Лївниця, s. Лїмнúця.

Лївобережe, *n.* das linke Ufer, das Land am linken Ufer. [Hand, links.

Лїворýч, *adv.* *Кч.* 168 bei der linken

Лївцýн, *m.* лївцýнка. *f.* s. Лївкýн &.

Лївшá, *indecl. a.* der (die) links ist; die linke Hand.

Лїгвó, *K.*лїгвище (-иско), *n.* Lager, *n.* Lagerstätte, *f.*; Prachtbett, *n.*; Sänfte *f.*

Лїгмá, лéзьма, *adv.* — лежáти darnieder liegen, hart u. fest liegen.

Лїґа, *f.* s. Бри́чка, Kutsche, *f.*

Лїґар, *m.* Lagerholz, *n.* Unterlage, *f.*

Лїд, *g.* лéду, *m.* Eis, *n.* * як лéду massenweise.

Лїдвéйний, лїдви́чний, *a.* Lenden, -чні хрéбци Lendenwirbel, *pl. B.*

Лїдви, лїдвицї, (*d.* лїдвоньки) *pl.* Lenden; Hüften, *pl.*

Лїдни́ця, *f.* s. Ледівня́.

Лїж, *m.* s. Плїш. [Bettchen, *n.*)

Лїжко, (*d.* лїжечко), *n.* Bett, *n.* (*d.*

Лїжни́к, *m.* wollene Bettdecke.

Лїжня́, *f.* (*n.* хвор. 4) Grundlage, Date, *f.* Grundsatz, *m.*

Лїзáти, s. Лáзити. [Spross, *m. Py.*

Лїзка, *f. dim.* s. Лозá, Sprössling,

Лїзтви́на. лїзтни́ця *f.* s. Драби́на, *Зг.*

Лїзтви́чка. *f.* Wendeltreppe, *f.* (Scalaria) *B.* [die Haare gehen aus, fallen aus.

Лїзти, *v. n.* s. Лáзити; волóсє лїзе

Лїй, *g.* лóю, *m.* Talg, *m.* Unschlitt, *n.*

Лїйка, (*d.* лїйочка), *f.* Trichter, *m.*

Лїйковáтий, *a.* trichterförmig.

Лїйни́й, *a.* reich an Talg. [*m.*

Лїйни́к, *m.* Schmiertalg (v. Schuster),

Лїйня́, *f*, Giesserei, *f. Пар.*

I. Лїк, (лік), (лїка, *f. Кв.* 339. *Ос.* (61) X. 146), *pl. Кв.* 183. 185. 340, das Zählen, Rechnen; Zahl, Anzahl, Menge, *f.*; без лїку zahllos.

II. Лїк, *m.* (лїка. *f. Кв.* 338), Arznei, *f.* Arzeneimittel, Heilmittel, *n.*; 2) Heilung, Genesung, *f.*: комý на вік, тóму на лї..ý. [künstler, *m.*

Лїкáр, (*d.* лїкáрчик), *m.* Arzt, Heil-

Лїкари́шка, *m. Кн.* verächtl.: Pflasterschmierer, *m.*

Лїкáрка, *f.* Heilkünstlerin, *f.*

Лїкáрник, *m.* Apotheker, *m.* [*Пар.*

Лїкарни́цтво. *n.* Apothekerkunst, *f.*

Лїкáрня, *f.* Apotheke, *f. Пар.*

Лїкáрский, лїкарствéнний, *a.* ärztlich; Heil-, Cur-. [nei, *f.*; 2) Heilkunde. *f. B.*

Лїкáрство, *n.* Heilmittel, *n.* Arze-

Лїкарювáти, (-ру-). *v. n* ärztliche Praxis üben, Arzt sein, heilen, curieren, *Кн. Ш.* II. 202.

Лїковáнє, *n. Левч.* s. Лїченє II.

Лїкорóб, *m.* Arzeneibereiter, *m.*

Лїктéвий, *a.* eine Elle lang &; 2) -а кість Ellbogenbein, *n. B.*

Лїлїéвий, *a.* lilienfarbig, lilienblau.

Лїлї́тка, (*d.* -очка) *f. Ф.* s. Лелї́тка.

Лї́лїя, *f.* Lilie, *f.*; 2) — лїснá Knollilie, (Lilium martagon); 3) — водянá Wasserlilie (Nymphaea alba).

Лїм, *g.* лóму, *m.* das Brechen, Krachen; Bruch, *m.*; 2) Windbruch, *m.* Rahne, *f.*; Reisig, *n.* (*d.* лімóк *Gr.* 63); 3) сухи́й — das („todliegende") trockene, magere Erdreich: доорáти ся до сухóго лóму; без дóму й без лóму ohne Dach u. Fach; 4) Bruch, *m.* Bruchzahl, *f. ГШ.*

Лїмки́й, & *Пар.* s. Ломки́й.

Лї́мни́ця *f.* rechter Nbfl. des Днїстéр.

I. Лїнь, *m.* (*B.*) s. 'Олїнь, óлень.

II. Лїнь, *m.* Faulenzer, *m.*; 2) *f.* s. Лї́ність.

Лї́нене, *n.* Haarung; Häutung, *f.*

Лїни́вець, -вця, *m.* Faulthier, *n.* (Bradypus).

Лїни́вий, *a.* faul, träge.

Лїнивíти, *v. n.* träge werden, *Фр.*

Лїни́вство, *n.* лїни́вість, -ости, *f.* лї́ньки, *pl.* Faulheit, Trägheit, *f.* Müssiggang, *m.* das Faulenzen.

Лї́нити ся, sich haaren, mausern; sich häuten.

Лї́нїя, *f.* Linie, *f.* Strich, *m.*; 2) zehnter Theil eines Zolles; 3) Gefechts-, Kampflinie; 4) Linientruppen, *pl.*; 5) Befestigungslinie; Grenze; Wildfahre, *f.* das Geräumte, Richtweg, *m.* (im Walde), *f.* 6) Lineal, Richtscheit, *n.*

Лї́нка, *f.* (*B.*) faules Weib.

Лїнни́й, *a.* leinen, flachsen, *Пар.*

Лїнóвище, (-иско), *n.* abgestreifte Haut, Balg, *m.*

Лїногýзка, *f.* s. Лї́нка.

Лї́нок, -нка, *m.* Faulheit, *f.* про лї́нок *Га.* II. 55 aus F.

Лї́нощі, *pl.* Faulheit, Trägheit, *f.*

Лїнувáти ся, mit d. *Infinit.* faul, träge sein etw. zu thun; не — unverdrossen ans Werk gehen.

Лїню́га, *m. aug.* лїнтя́й s. Лїнь II. 1).

Лїп, *m.* Leim, *m. B.*

Лїпáк, лїпáр, *m.* Arbeiter, der mit Lehm Wände & auflegt, ausrichtet; 2) s. Пиріг.

Лїпáнда, *f.* Baumwachs, *n.*
Лїпáшка, *f.* Frau welche knetet, formt, léimt, klebt *Ч.* IV. 693.
Лїпéць,-пця́,*m.*Brotkügelchen,*n.OП.*
Лїпи́ти, *v. a.* kleben, kleiben; den Lehm antragen; — горшки́ formen; — пироги́ gewalkten Teig zu Mehltaschen kleben; 2) * vom Schneefall in grossen, nassen Flocken; 3) *schreien *Иг.* 73.
Лїпиця, *f.* Collectes, *B.* [Töpferthon.
Лїпни́й, *a.* -а гли́на fetter, lettiger.
Лїпни́к, *m.* s. Лїпáк 2); (*B.*).
Лїпóк, -пкá, *m.* s. Мари́нка.
Лїпотá, *f.* † Pracht, Herrlichkeit, Schönheit, *f. МШ.*
Лїпшáти, *v. n.* besser werden, *Пар.*
Лїпший, s. Лу́чший. [kel,*m.Вол.*
Лїпянка.*f.*s.Мáзанка; 2)Pappendek-
Лїра, *f.* Lyra, Leier, *f.* *Зап.* I. 315.
Лїрик, *m.* der Lyriker.
Лїрика, *f*; лїризм, *m.* Lyrik, *f.*; Lyrismus,*m.*dasLyrische. [von der Leier.
Лїри́чний,лїрни́й, *Щог.a.* lyrisch;
Лїрни́к, *m.* Leiermann, *m. adj.* лїрни́цкий. [mannes.
Лїрни́цтво, *n.* Kunst eines Leier-
Лїрни́чити, *v. n.* die Leier spielen, лїрни́к sein.
Лїровáтий, *a.* leierförmig.
Лїрохвóст, *m.* Leierschwanz, *m.* (Maenura). [2)Holz,Holzmaterial,*n.Шл.*
Лїс, *m.* Wald, Forst, *m.* Waldung,*f.*;
Лїсá, *f.* Hürde, (als Thor); Flechtwerk, Geflecht, *n.*; Darre, *f.* geflochtener Zaun; Wehr beim Fischfang, *n.*
Лїсáниця,*f.* Art des Spieles гаївки́,
Лїсáтин,*m.*Hecke,*f.*Zaun,*m.* [*Фр.*
Лїси́стий, *a.*waldig, waldreich,*Пар.*
Лїси́ща, *pl. КУ.* grosse dichte Waldungen.
Лїска, *f.* s. Лїса; 2) s. Лїщи́на; 3) s. Пáлиця, *Пом.* III. 1.; 4) Feldmass gegen 2 Joch, *n.*
Лїсковéць, -вця́, *m.* Haselnussbohrer,*m.* (Balaninus nucum); 2)*N.*e. Berges.
Лїскóвий, *a.* Hasel-, — opíx Haselnuss, *f.*
Лїскогри́з, *m.* лїску́ля (-у́лька), *f.* Haselmaus, *f.* (Myoxus avellanarius).
Лїснá, *f.* rechter Nbfl. des Буг.
Лїсни́й, *m.* Wald-, waldig. [чий.
Лїсни́к, *m.*Forstwart; *m.*; 2)s.Лїсни́-
Лїсни́цтво, *n.* Forstwesen, *n.*; 2) s. Лїсничíвка, *Mx.* [-birnen, *pl.*
Лїсни́ця, *f. gew. pl.* Waldäpfel,
Лїсни́чий, *s. a. m.* Förster, Waldmeister, *m.*
Лїсничи́на, *f.* *Зap.* Försterin, *f.*
Лїсни́чити, *v. n.* Förster sein; 2) Holzgeräthe verfertigen.
Лїсничíвка, *f.* Forsthaus, *n.*
Лїсня́к, *m. К.* Waldbaum, *m.*
Лїсови́й, *a.* Wald; -i лю́де Waldmenschen, *pl. Ч.* I. 211 s. d. f.
Лїсови́к, *m.*Waldmensch, -bewohner; Waldgeist, -gott, Waldteufel, *m. С.* I. 111 Waldmännchen, *n.*
Лїсови́на, *f.* Waldboden, *m. ГШ.*
Лїсовóдство, *n. Пол.* Waldbau, *m.*
Лїсóк, -скá, лїсонько, *dim. m.* Wäldchen, *n.* Hain, *m.*
Лїсу́н, *m.* s. Полїсу́н, лїсови́к; лїсу́нка, *f.* Weib des Halbgottes лїсу́н *Не.* (*Пр.* IX. 558).
Лїт, *g.* лéту, *m. Cm.* s. Лет.
Лїть, *f.* — напáла корóву die Kuh wird läufisch, stiert.
Лїтавець, -вця, *m.* s. Перелéсник.
Лїтави́ця, *f.* Sylphe, *f. Фр.*; 2) fliegendes weibliches Zauberungethüm, das junge Männer (zum Ehebruch) verführt, *Мог.*Brunst, Liebeskrankheit; Tobsucht, *f.* s. Гінé
Лїтáвка, *f.* Schwungfeder, *f. Пол.*
Лїтáвчий, *a.* -а болóнка Flughaut, *f. Пол.* [*n.* das Fliegen, Flug, *m.*
Лїтане, (*d.* лїтáлонько *Га.* I. 91)
Лїтáнїя, *f.* Litanei, *f. Ш.* I. 70.
Лїтáрня, *f. Пол.* s. Лїхтáрня.
Лїтáти, (-áю, -áеш), *v. n.* fliegen, s. Летíти. [тувáти.
Лїтацувáти, (лїтец-) §. s. Лїци-
Лїтáч, *m.* Flieger, *m.*
Лїтáчка крилоплáвка, Flughahn, *m.* (Dactylopterus europ.)
Лїтенько, лїтечко,*dim.*s.Лїто 1).
Лїтéплий, лїтéпний, (*B.*) *a.* lau, lauwarm.
Лїтепли́ти ся, lauwarm werden.
Лїтепло.(*d.*лїтепельце)*n.*lauwarmes
Лїтера, *f.* Buchstabe, *m.* [Wasser.
Лїтерату́ра, *f.* Literatur, *f. adj.* лїтерату́рний, лїтерáцкий, *a.* literarisch, schriftstellerisch.
Лїтéрни и-віз.Leiterwagen,*m.Девч.*
Лїтити, *v. a.* befruchten; бугáй ко-

рóву лїтит; 2) — ся läufisch werden, stieren (die Kuh).

Лїтїсь, *adv.* im vorigen, verflosse nen Jahre; пó-залїтїсь im vorvorigen J.

Лїтїшний, *a.* s. Лїтний 1) vom Sommer her; 2) s. Лїтóшний.

Лїтний, (*d.* лїтнéнький *R.* 139), *a.* Sommer-, sommerlich; по лїтнóму вбрá-ти ся sich sommerlich kleiden; 2) lau, lauwarm; 3) bejahrt, betagt, ältlich.

Лїтник, *m.* *Гa.* I. 117; лїтниця, *f.* weibl. Sommerkleid.

Лїтниця, *f.* s. Лїтавиця 2).

Лїтник, *m.* *Mi.* II. 242 Sommertag; 2) Südwind, *m.*

Лїто, *n.* Sommer, *m.* — крізь — jeden Sommer; *Ном.* III. 9; 2) новé лїто Neujahr, *n. pl.* лїтá Jahre, *pl*; 3) Befruchtung, *f.*: корóва бере лїто від бугая (*Фр.*), *vgl.* Лїтити.

Лїтовище, *n.* Sommerweide, *f.* Viehherde zur Sennerei geh.; Senne, *f.* *Gr.* 22. Sommeraufenthalt, *m.*

Лїтоґрафічний, *a.* lithographich.

Лїтоґрафувáти, *v. a.* lithographieren.

Лїтопис, лїтописець, -сця, *m.* *Кч.* 412 Chronist, Annalist; Geschichtschreiber, *m.*

Лїтóпись *f* Chronik, *f.* Jahrbücher, *pl.*

Лїтописане, *n.* Geschichtschreibung, Historiographie, *f.* [geh., annalistisch.

Лїтописний, *a.* Chronik-, zur Ch.

Лїтопровóд, *m.* der 1. September (a. St.): der Tag des heil Simeon, *Пс.*

Лїтóрки, *pl.* s. Драбина (*pl.*).

Лїтóрость, (-расть, -расль, лїтори, *pl. f.* Jahrestrieb, Reis, Schössling, Spross, *m.*

Лїтось, *adv.* *Л. гр.* 133 s. Лїтїсь.

Лїточислене, *n.* Zeitrechnung, *f.* *ОБ.*

Лїтóшний, *a.* *H.* 268 vom vorigen Jahre, vorjährig.

Лїтра, *f.* Leiter, *f.* (*Фр.*); 2) Liter, *f.*

Лїтствóване, *n.* *Пар.* Glückwunsch, *m.*

Лїтствувáти комý чогó jmdm einen Glückwunsch abstatten, jmdm gratulieren, *Пар.* [leben, übersommern.

Лїтувáти, *v. n.* den Sommer ver-

Лїтýща миш (*B.*) Fledermaus, *f.*

Лїтюгáн, *m.* вівчáр — *Л.* 77?

Лїтявий, *a.* bejahrt *Mi.* II. 221 s. Лїтний 3).

Лїхтáр, *m.* Leuchter, *m.* [cher. *m.*

Лїхтáрник, *m.* *Пар.* Laternenma-

Лїхтáрня, лїхтáрьа, *f.* Laterne, *f.*

Лїци, лїцка, *pl.* Leitseil, *n.* s. Важки. [lejce]. [тувáти, *v. a.* licitieren.

Лїцитáция, *f.* Licitation; *f.* лїци-

Лїчбá (лич-). *f.* Rechnung, *f.* *H.* 271. *АД.* I. 297; Zahl, *f.* *АД.* I. 278. не лїчбóю ohne Zahl, sonder Z., unzählig; 3) Rechnungsart, *f.* *K.*

Лїчóувáти, *v. a.* rechnen, *K.*

Лїчéбний, *a.* Heil-, heilend, лїчéбне, *s. n. a.* Curgeld, *n.* *Пар.* [*m.* *Кн.* *Св.*

Лїчéбниця, *f.* Heilanstalt, *f.* Spital,

Лїчи, [лѣг, лег), *v. n.* [лягý. (ляжу) ляжеш, ляже, *Оц.* §. 204] sich legen, sich hinlegen; 2) fallen, hinfallen.

Лїчильник, *m.* лїчильниця, *f.* *Девч.* Rechner, *m.* in, *f.*

I. Лїчити, *v. a.* heilen, curieren.

II. Лїчити, *v. a.* rechnen, zählen.

Лїчовір, -óра, *m.* *M.* II. 122 der Sterne zählt, Sterndeuter, Sternbeschauer, (vom sentiment. Jüngling.).

Лїшувáти, *v. a.* §. suchen.

Лїщ, *m.* s. Лящ.

Лїщавиця, (*d.* -ичка). *f.* s. Лóскир.

Лїщáниця, лїщанник. (-инник) *m.* s. Лїщина. [busch, *m.* Haselgesträuch, *n.*

Лїщина, *f.* Haselstrauch, Haselnuss-

Лїщинець, -нця, *m.* слóник — Nussbohrer, *m.* (Balaninus nucum).

Лїя, *f.* starker Regenguss. [85. 86.

Лїяти, льляти, s. Лити, *Оц.* §. 217. *Ог.*

Льниско, (-ище), *n.* Feld wo Lein angebaut war.

Льнувáти, *v. n.* Naturalien: als Lein (Flachs), Hanf, Getreide & in der Gemeinde einsammeln; *subst.* Льнувáне, *Пс.*

Льнýти, *v. n.* *M.* I. 111 до чогóсь, (до когóсь), einer Sache zustreben, (*vgl.* Ленýти); sich anschmiegen, s. anhängen, anhaften [lgnąć].

Льняний, *a.* s. Лняний, лїнний.

Лоб, *m.* §. Stirn, *f.* Kopf, *m.* Haupt, *n.*

Лобáн, лобáс. *m.* breitköpfige Meeräsche (Mugil cephalus); 2) *pl.* лобáнї Polypenquallen, *pl.* (Hydriformia).

Лобáтий, *a.* der eine grosse od. breite Stirn hat. [(Hydra).

Лобáчка, *f.* Süsswasserpolyp, *m.*

Лóбиця, *f.* s. Лоб.

Лóбище, *n.* (*aug.* s. Лоб); auf der

Grasflur e. höher gelegene u. kahle Stelle; 2) Conglomerat, *n. Пол.* [hort.).
Лобíдка, *f.* Gartenmelde, *f.* (Atriplex
Лóбір, (-íрка, *f.* лобíрский, *a.* s. Лóбур *Ог.* 30. 47. [*n.* Richtstätte, *f.*
Лóбне мíсце, Blutbühne, *f.* -gerüst,
Лóбник, *m.* Glas, Glatzkopf (Rotheisenstein) *m. Вол.*
Лобовий, *a.* von der Stirne, Stirn-.
Лобода, лободина, (-иця). (*d.* лобóденька *Га.* II. 25), *f.* Gänsefuss, *m.* (Chenopodium album); 2) Melde, *f.* (Atriplex); *Пот.* I. 127; *adj.* Лободяний, лободовáті, *pl.* Gänsefussgewächse, Melden, (Chenopodiaceae).
Лободівка, *f.* Gänsefusseule, *f.* (Mamestra chenopodii). [лобода.
Лободяник, *m.* Brod, Kuchen aus
Лободянка, *f.* Speise aus лобода (mit Zugabe der Hirsengrütze), *f.*
Лобóк, -бкá, *m. dim.* s. Лоб, kleine od. schmale Stirn.
Лóбур, лобуряка, лобуриско, *m.* Strolch, Spitzbube, *m. adj.* лобуровáтий spitzbübisch.
Лобчиско, *n.* Hirnkasten, *m. Cm.*
Ловáк, *m.* s. Лóвець.
Ловáш, *m.* Faulenzer, Gaffer, *m.*
Лóвéць, -вця (*d.* лóвчик), *m.* Jäger, *m. adj.* ловéцкий Jäger-, Jagd-.
Ловéцтво, *n.* Jägerei, Jagd, *f.* Waidwerk, *m.* Jagdwesen, *n.*
Лóви, *pl.* Jagd, *f.* dasJagen; Birsch, *f*
Ловилка, *f.* Fangheuschrecke, *f.*
Ловитва, ловля, *f.* Fang, *m.* Jagd; Jagdbeute, *f. К. Пол.*
Ловити, *v. a.* fangen, auffangen; greifen; haschen; *в мутнíй водí рибу — im Trüben fischen; ґáви, вітрí — zerstreut, gedankenlos sein, gaffen.
Лóвка, *f. Н.* 79 лóвку ловити jagen, Jagd machen; s. Хвáтка.
Лóвний, *a.* der gut fängt, — пес guter Jagdhund; 2) jagdbar, *Пар.*
Ловництво, *n.* s. Ловéцтво, *Пар.*
Лóвниця, *f.* Jägerin, *f. Пар.*
Ловничий, *a. Пар* Jäger, Jagd-.
Лoвранкувáти, *v. n. ungr.* Abendbrot essen.
Лóвранок, -нка, *m.* Abendbrot, *n.*
Ловýчий, *a.* Fang-.
Лóвчий, *a.* Jagd-; *s. a. m.* Jägermeister, *m.*; 2) Лóвча, *f. N.* e. Berges.
Лог, *m. Левч.* s. Логóвиско.
Лóга, *f.* в мóри лóги *Зап.* II. 528 Thiere die faul darnieder liegen; 2) —, лóґа *m.* *Faulenzer, *m.* faules Pelz.
Логáза, *f.* Gerstengraupe, *f.* gerollte Gerste.
Лóгвин, Логин. *m.* s. Лóнгин.
Логин, *m.* gefällter od. vom Sturme niedergeworfener (dah. liegender) Baumstrunk, s. Лежýх; 2) s. Лóга 2).
Логóвиско, (-ище), лóгово, *Левч.* *n.* Lagerstätte, *f.* Lager, *n.* (e. Thieres).
Льоґіка, *f.* Logik, *f. adj.* льоґíчний, logisch.
Льоґофéтон, *m. N.* e. Berges.
Лодь, (*d.* лóдочка), лóдка, лóдя, *f.* Kahn, Nachen, *m.* Boot, *n.*
Лóдáр, лéдар, *m.* Taugenichts, Vagabund, *m. Cm.*
Лодáрство, *n. Cm.* Vagabundieren, *n.*
Лóдва, *f.* dickes Brett; Brett, *n.* Bank, *f.* (unter dem Strohsack im Bett).
Лóдниця, *f.* Schiffswerfte, *f. Ил.* [*n.*
Лóдочний *a.*-а кість, *Пол.* Kahnbein,
Лоєвий, s. Лойов-.
Лож, *a. К.* (*Пс.* 33) trüglich.
Лож, *f.* Lüge, *f.* Lug, *m.*
Лóжа, *f. ungr.* s. Пóстіль.
Льóжа, *f.* Loge, *f.*
Ложбина, *f.* Vertiefung, Höhlung, *f.*; 2) Bett eines Flusses, *n. С.* II. 138.
Лóжбище, *n.* Bett, Flussbett, *n. Ос.* (61) VII. *Пар.*
Лóже, *n.* Bett, *n.* пáньского лóжа von vornehmer Geburt; неправого — unehelich geboren; 2) Flintenschaft, *m.*
Лóжений, *a.* besetzt, ausgelegt (mit Edelsteinen).
Лóжечка, *f.* s. Лижочка; 2) Ende des Brustbeins, *n.* Schwertfortsatz, *m.*
Ложéчник, (-éшник), *m.* Essbesteck, Löffeletui, *n. К. С.* II. 169.
Ложиско, *n.* Aderkuchen, Mutterkuchen, *m.* (placenta), *Фр.*
Ложити, *v. a.* betten, *ГШ.* (на щось грóші) auf etw. legen, Auslagen machen, verwenden, daransetzen. [ка 2) *Кн.*
Лóжка, *f.* s. Лижка; 2) s. Лóжеч-
Ложкáр, *m.* Löffelverfertiger, *m.*
Ложкомóй, (-мий), *m. Ко.* 175 Löffelreiniger, Aufwäscher, *m.*
Ложливий, *a. У.* s. Лживий.
Лóжний, *a.* falsch, unwahr, irrig;

adv. лóжно fälschlich.

Лóжник, *m. К.* Lügner, *m.*

Лóжниця, *f.* Ehebett, *n.*; 2) Becken, *m.*

Лóжність, -ости, *f.* Unwahrheit, Unrichtigkeit, *f.*

Ложновúд, *m. Вол.* Pseudomorph, Afterkrystall.

Лозá, лозинá, *f.* Korbweide, Uferweide, *f.* (Salix viminalis); *pl.* лóзи Weidengebüsch, *n.*; 2) вúнна — Weinrebe, *f.*; 3) лозú скакáти, л. грáти ся Art Osterspiel; 4) * Zuchtruthe, *f. Пар. Пот.* III. 1.

Лознúк, *m.* Weidenreisig, *n.*; 2) Wasserläufer, *m.* (Totanus) *Пол.*

Лóзниця, *f.* s. Визнúця.

Лозовéць, -вця́, *m.* лозíвка. *f.* Sumpfrohrsänger, *m.* (Sylvia palustris).

Лозовúй, лозинóвий, *a.* aus Korbweide; *лозовúй стан, *Ф.* s. Гнучкúй.

Лозовúна, *f.* s. Лозá, (*pl.* лóзи).

Лóзя, лúзя, *f.* in d. Kinderspr. s. Лóжка, лúжка.

Лой, *m.* Männchen der лóйка, *Gr.* 22.

Лóйка, *f.* Schlange, Otter, *f.*

Лóйник, *m.* s. Лíйнúк.

Лойнúця, *f.* Talgdrüse, *f.*

Лойовáтий, лоя́стий, *Пар. a.* talgartig; лойовúй, Talg-.

Лóйок, *m.* Talk, (тальк, *Пол.*) *m. Вол.*; 2) —, лоюк, haariger Günsel, (Ajuga arv.).

Лоїти, *v. a.* mit Talg beschmieren.

Льок, *m.* Locke, *f.* s. Кýчер.

Льóкай, *m.* Lakai, *m. adj.* льокáйський, lakaienhaft.

Лóкане, лóкати, & *Пол.* s. Лúзане, лизáти.

Локáтка, (лак-), *f.* s. Крóшня.

Лóкнути. *Фр.* s. Лóхнути.

Лóкоть, *g.* лíктя *m.* Ellenbogen, *m.*; *gen. pl.* лíктїв); 2) Elle, *f.* (*g. pl.* локóт).

Лóкот, *m.* s. Мóток. [*Оц.* §. 135.

Локóтник, *m.* Ellenreiter, *m. Пар.*

Лóкша, *f.* leichte Axt.

Лóкшина, лóкша, *f. gew. pl.* Fadennudeln, *pl.*

Лóкшúти, *v. a. Ко.* 213 zerschlagen; tüchtig prügeln Ч. II. 117.

Льóля, льóлька, *f. Н.* 170. 35. Hemd, *n.* (in d. Kinderspr.).

Лом, *m.* s. Лім; gewaltiger Sturm der Bäume bricht; 2) Brechstange, *f. Ст.*; 2) лóми, *pl.* у зáяця Löcher, Grüfte, *pl. Л. н.* 122.

Льом, *m.* s. 'Илем.

Ломáка, *f.* abgebrochene (missgestaltete) Holzstange, -stück, *n.*

Ломакувáтий, (-aſувáтий), *a.* ungestaltet, ungeschlacht, roh.

Лóмане, *n.* das Brechen; — в кóстях Gliederreissen, *n.*

Лóманець, -нця, *m.* dünner hartgebackener Kuchen zum geriebenen Mohn gebrochen.

Ломáти, ломúти, *v. a.* brechen, zerbrechen; — собí гóлову над чим sich den Kopf über etw. zerbrechen; рýки — die Hände ringen.

Ломáче, (-áдже), *n.* Bruchholz, dürres Reisig.

Лóмбиш, s. Ловáш; ломбишувáти, *v. n. л.* sein.

Ломиſáти, *v a.* mit e. Knüttel (ломáка) jmdn schlagen,

Ломúна. *f.* Ч. IV. 163 Reisighaufen, *m.*?

Ломúніс, -оса, ломúлїс, *m.* Gift-, Schwalbenwurz, *f.* (Vincetoxicum offic.); 2) Teufelszwirn, *n.* (Clematis recta).

Лóміж. *m. coll.* Windbruch, *m.* abgefallene Reiser, *pl.*

Лóмінь зерня́стий, *a.* knollentragender Steinbrech, (Saxifraga granulata); ломіньовáтї. *pl.* Saxifrageae.

Лóмка, *f.* Bruch, *m.* das Brechen, *Под.*; 2) — ледовá *Кч.* 10 mit Eis bedecktes Wasser, Eisbruch, *m.*

Ломкúй, *a.* brüchig, zerbrechlich, *В.*

Лóмкість, -ости, *f.* Brechbarkeit, *f.*

Ломовáтий, (-úтий), *a. m.* in grossen festen Schollen sich brechend; steif, brüchig; 2) *ungeheuer gross, ungeschlacht.

Ломовúй, *a.* -á кість rheumatischer Schmerz.

Ломонóс, s. Ломúніс.

Ломотá, *f.* Reissen in den Gliedern, *n.* Rheumatismus, *m. Под. К.*

Ломотáти, ломотíти, *v. a.* (*v. n.*) reissen, stechen (vom Rheuma).

Лóмус, *m. К.* I. 118 Riese, *m.* Ungeheuer, *n.*

Лóн, *m. Н.* 215 s. Лан.

I. Льон, (*d.* льóник), *m.* Lünn, *m.* Lünse, *f.* (Nagel in der Wagenachse, *m.*).

II. Льон, (*d.* льóник, льоничéнько), *m.* s. Лен.

Лонгúн, *m.* Longinus.

Льóндати, *v. n.* s. Дибуля́ти.

Лóне. *Ш.* I. 138. лóно, *n.* лóнї *pl.* *Щог.* Schoss, Busen, *m.*

Льóнець, -нця, *m.* дúкий s. Линóк.

Лóни, в — *adv.* s. Лíтїсь *Пот.* I. 128.

Лонúця, *f.* лоновá кість Schambein, *n. В.*

Льóнище, *n.* Flachsfeld, *n.*

Лóнка, *gew. pl.* Werkstück im Webstuhl, *n.*

Лóнька, *f. Н.* 234 s. Лóжка.

Льонкóвий, *a.* s. Лінни́й. [neae).

Льоновáті, *pl.* Leingewächse, *pl.* (Li-

Лоп! *int.* vom Klopfen, Schlagen, Bersten.

Лóпало, *n.* Schwätzer, *m.* [glas, *n.*

Лóпанець, -нця, *m.* Springglas, Knall

I. Лопáр, *m.*; лопáрка, *f.* Spatel zum Kneten des Lehmes; Ofenspatel, *m.*

II. Лопáр, *m.* Lappländer, *m. Пар.*

Лóпас, *m. Мор.* s. Ля́мус?

Лопáта, *f.* Schaufel, *f.* Spaten, *m.*

Лопáте, *n. coll.* Mühlklappern, *pl.*

Лóпатень, *m. pl.* лóпатні *Не. (хм.* 257) breite, grosse schaufelförmige Vorderzähne; 2) gelbe Teichrose, (Nuphar luteum); 3) Löffelreiher, *m.* (Platalea leucorodia); 4) Nabenbohrer, Näber, *m.*

Лóпати, *v. a.* poltern, pochen, schlagen; 2) bersten, zerplatzen; 3) s. Лýпати.

Льóпати, *v. n.* schwätzen, plauschen.

Лопáтка, *f. dim.* s. Лопáта, Spatel, *m.*; 2) Schulterblatt, *n.* (scapula); 3) unreife, dah. dünne spatelförmige Schote.

Лопатковáтий, *a.* schaufel-, spatenförmig. [bemessung vom J. 1859, *Gr.* 35.

Лопаткóвий пóмір. Grundboden-

Лопаткувáти, *v. a.* кóсу mit der мантáчка (лопáтка) abziehen.

Лопатобор óдий, *a. Мор.* mit schaufelförmigem Bart.

Лóпець, -пця, *m.* s. Кля́па *В.*

Лопíнник, *m. N.* e. Berges.

Лóпіт, -оту, *m.* Gepolter, *n.* Lärm, *m.*

Лопітли́вий, *a.* polternd, lärmend, schallend, *Зар.*

Лóпкане, *n.* das Klappern.

Лóпкати, *v. n.* крильми́ mit den Flügeln schlagen, rauschen.

Лопки́й, *a.* beissend, reissend.

Лóпнути, лопонýти *Р.* I 63 s. Лóпати 2). [Лапацóн?

Лопоти́н, *m. Н. n.* 9. s. Лепетýн?

Лопотíти, *v. a.* s. Лóпати 1).

Лопотýн, *m.* s. Лепéтень.

Лоптíти, *v. n.* лопти́ть в голові, в чолí & vom starken reissenden Kopfweh, reissen; 2) jucken, *У.*

Лопти́чка, *f.* das Jucken, Reissen.

Лопýнка, *f.* Fingerkoralle, *f.* (Lo-

Лóпур, *m.* s. Лóбур. [bularia).

Лопýх, лопушня́к, *От. m.* лопуши́на, *f.* Klette, *f.* (Arctium lappa); *adj.* лопухóвий, лопушáний aus d. K.

Лóпуцьок, -цька, *m. Ш.* II. 89. Art Pilze, Unkraut.

Лопýше, *n. coll.* Kletten, *pl.*; 2) mit K. bewachsene Stellen.

Лопуши́не, *n. coll.* Klettenblätter, *pl.*

Лопушни́к, *m.* Klettenunkraut, *n.*; 2) Wasserklette, *n.* (Petasites offic.); 3) — водяни́й. Seerose, *f.* (Nymphaea alba).

Льóри, *pl. engl.* Lowry, Lowries (offene Waggons), *pl.* [lorgnieren.

Льорнетувáти, *v. a.* lorgnettieren,

Лось, *m.* Elenthier, *n.* Elch, Selch, *m.* (Cervus alces). [Loszettel).

Льос, *m.* Los, *n.* (v. Wertpapier, v.

I. Лоск. *m.* Schimmer, *m. Ил.*; 2) s. Лóщене *ГШ.* [ter, *n. Фр.*

II. Лоск, *m.* Knall, Schall, *m.* Gepol-

Лóскати, *v. n.* knallen; schnalzen.

Лóскир, *m.* (-и́ра -и́рка *f.*) s. Плóскир.

Лóскіт, -оту, *m.* Gepolter, *n.* [*Пол.*

Лоскóвий кобáльт, Glanzkobalt, *m.*

Лóском, *adv.* лежáти in hellen Haufen liegen, brach, wüste, darnieder liegen, *vgl.* Глóском.

Лоскотáрка, *Щог.* лоскóтниця *Ч.* I. 206. лоскотýха *Ч.* III. 187 die Kitzelnde, s. Мáвка, русáлка.

Лоскотáти, (лоскóчу, -óчеш). *v. a.* kitzeln *Пом.* I. 128. [reizbar.

Лóскотно, *adv.* kitzlich, kitzelig,

Лоснíти, *v. n.* glänzen, schimmern, (*В.*); лосня́чий, *a.* schillernd, *Пол.*

Лосня́к, *m.* Glimmer, *m.*

Лосня́нка, *f.* Blende, *f. Пол.*

Льосóване, *n.* das Ziehen des Loses, Verlosung, *f. Term.*

Лосьóвий, *a.* des Elenthieres, aus dessen Haut, *Ч.* III. 289.

Лóсось, *m.* Lachs, *m.* (Salmo salar); лососéві, Lachsartige, *pl.* (Salmonoidei).

Лососи́на, *f.* Lachsfleisch, *n.*

Лостýн, *m. N.* e. полони́на und e. Berges; 2) Nbfl. des Чéремош ч.

Льосувáти, *v. a.* losen, verlosen.

Лосýнь, *m. Пар.* s. Лось.

Лосýня, *f.* s. Кольчáк л.

Лотáва, *f.* s. Отáва.

Лóтан, *m.* Ranunculus ficaria.

Лóтатень, лóташ, *m.* Dotterblume, *f.* (Caltha palustris).

Льотéрия, *f*, Lottospiel, *n.*

Лотік,-óку *m.*s.Лотóки. [fel;Rinne,*f.*
Лóтка. *f.P.*I.101.II.184 Mulde,Schau-
Льóтка, *f.* Laufkugel, Rehpost, *f.*
Льотóване, (лют-). *n.* das Löthen.
Лотóвий, *a.* löthig, *Пар.* s. Лутóвий.
Лотóка. *m. f. Оц.* §. 43. s. Лоточйголова.
Лотóки, *pl.* Gerinne, Mühlgerinne, *n.* * всьо на свої — immer seinen eigenen Vortheil im Auge habend.
Льóтос пйпний, indische Seerose, (Nelumbium speciosum).
Лоточйголова. *m. f.* Kopfquäler, Quengler, Peiniger, *m.*
Лотóчина, *f.* Flussbett, *n.*
Лотóчити, *v. a.* гóлову комýсь jmdn quälen, plagen.
Лотóшити. *v. a.* §. vergeuden *Gr.*23.
I. Лох, *m.* Elaegnus hortensis.
II. Лох, *m.* Schrecken, *m.*; 2) Begierde, *f.*; 3) *pl.* лóхи tolle Streiche.
Льох, *m.* unterirdisches Loch, -e Gru-
Льóха, *f.* Sau, *f.* [be, Keller, *m.*
Лохáня, *f.* Becken, Waschbecken, *m.*
Лóхати, лóшити, *v. a.* s. Полóхати, полóшити; 2) kitzeln; 3) *v.n.* schlucken, schluchzen; — за чим, und — ся s. Лóхнути. [*m. Пар.*
Лóхачка. (-áнка), *f.* Kitzel; Kitzler,
Лохйна, *f.* Trunkelbeere, *f.* (Vaccinium uliginosum).
Лохлйвий, *a.* s. Полохлйвий.
Лохмáн, лохмáте etc. s. Лахмáн etc.
Лохмáтний, *a.* lumpig, zerrissen.
Лóхний, *a.* begehrend, gierig; 2) bang; мені лóхно es ist mir bange.
Лóхник, *m.* (-иця. *f.*) gieriger, habsüchtiger Mensch, *ГШ.*
Лóхнути, *v. n.* (за чим wornach) lechzen,schmachten;hungern;sich sehnen; verschmachten *Мх. ТР.* 51; 2) Banggigkeit, lange Weile haben; лóхне ми ся
Лóхня, *f.* Gier, *f.* [es ist mir bange.
Лóцман, *m.* Lotsmann, Lotse, *m.*
Лóчиця, *f.* wilder Lattich, (Lactuca scariola) *Вол.* [Füllen, *n.* Füllchen, *n.*
Лошá, -áти; (*d.* лошáтко), *n.* Fohlen,
Лошáк, лошýк, *m.* junges männliches Pferd.
Лошйчка, лошйця, *f.* Stutfüllen, *n.*
Льóшка, *dim.*, льошйско, *aug. f.* s. Льóха.
Лошýн, *m.* Pferd, *n.* (*Фр.*).

Лощáти, *v. n.* *М.* II. 159 leuchten, glänzen. [Appretur, *f. ГШ.*
Лóщене, *n.* das Polieren, Glätten;
Лóщина, *f.* Lichtung in e. Walde, *f.* s. Полянка. [кнó — appretieren.
Лóщйти, *v. a.* polieren, glätten; су-
Лоюк, *m.* s. Лóйок 2).
Льойальний, *a.* loyal.
Льойальність, -ости *f.* Loyalität, *f.*
Лояний, лоястий, *a. Пар.* s. Лойоватий.
Лойня, (*d.* лоянóчка). *f.* Talgkerze, *f.*
Луб, *m. coll.* лýбє, лýбле *n.* Baumrinde, *f.* Bast, *n.* (als dickere Rindenschicht); 2)Hakenstück, -leder im Stiefel.
Лýбін, *m.* Feig-, Wolfsbohne, *f.* (Lupinus).
Лубкйй, *a.* steif, stark. [ptogaster).
Лýбник, *m.* Splintkäfer, *m.* (Ecco-
Лубовáтий, *a.* bastähnlich, *B.*
Лубóвий.лубяний *a.*ausBast,basten.
Лубоїд. *m.* соснáк — Kieferzweig-Bastkäfer, *m.* (Hylesinus piniperda).
Лубок, -бкá, *m. dim.* s.; Луб; kleines Brettchen zum Osterspiel der Burschen geh. *Kol.* I. 190; бйти лубкá *Шй.* I. 2. 28. Art Spiel bei einer Todtenfeier; 2) * Leiche,*f.*; 3)лубкóм *adv.* — кáшу зварйти dicht, stark.
I. Луг, *m.* Lauge, *f.* s. Золá.
II. Луг, *m.* Wiesenland an den Flüssen; *n.* Ufertrift, *f.* Ufergebüsch, *n.* Au, *f.*; 2) rechter Nbfl. des Буг.
Лугáк, джміль — *m.* Wiesenhummel, *m.* (Bombus pratorum).
Лугáр, (*d.* лугáрик), *m.* Buschläufer, Wegelagerer, Räuber *Рч.* 51. [sein.
Лугарювáти.*v. n.* (в лýзї) лугáр
Луговйй, *a.* vom луг II. mit hochbegraseten Auen. [Луг I.
I. Луговйна, *f. Пол.* Lauge, *f.* s.
II. Лугóвина, *f.* s. Луг II. Flussebene, Au am Flusse, *f. C.* I. 215; 2) Art stärkere Korb, Uferweide zum Zaungeflecht dienend.
Лудá, *f.* Schuppe auf den Augen, *f. Ш.* II. 34. 70 *vgl.* Пáлуди; 2) Blendwerk,*Пар.*Lockwerk, *Фр.н*; trügerischer Schein, Trugbild, *n.* Deckmantel, *m.*
Лудáн, *m.* Anzug, *m.* stattliches Kleid; жупáни-лудáни *Кч.* 85 aus glänzendem Stoff; mit Gold reich gesticktes Unterkleid; 2) Sattel, *m.* Rüstzeug, *n.*

Зап. Вер. I. 8. [stücke,*pl.*Kleidung,*f.*
Лўдина, *f.* лўдїне. (*В.*), *n.* Kleidung-
Лудúна, *f.* Lockspeise, *f.* Köder, *m.*
Лудúти, *v. a.* locken, ködern, чим; täuschen, berücken: дрўгому гўдить а собї лўдить (beim listigen Kaufe).
Лўдиця, *f.* s. Вўдка, ўдиця.
Луднúк, *m.* Allium fallax, *B.*
Лудóва. *f.N.*e. полонúна u e.Berges.
Лудовéць, -вця́ *m.* Nbfl. des Чé ремош ч.
Лўжа. *f.* s. Калўжа, (*Фр.*).
I. Лужúна, *f. Пол.* s. Луговúна I.
II. Лужúна, (*d.* лужúночка *АД.* I. 301) s. Луг II., луговúна II.
Лўжко, *d.* лўженько, *n.* s. Лїжко.
Лўжна сіль, Alkali, *n.* *ГШ.*
Лужóк, -жкá, *m. dim.* s. Луг II.
Лўвати, *v. a.* knacken, (Nüsse, Sämereien etc.) *Л.* 123 *Пом.* III. 1.
Лўвкий, *s a.m.* Nbfl. des Чéремош б.
I. Лук, *m.* Knoblauch, *m.*; 2)Zwiebel,*f.*
II. Лук. *m.* Bogen, *m.* Armbrust, *f.* стрілúти в лўка mit dem B. schiessen; 2) Flitschbogen; 3) Wasserfall im Bogen schiessend, *Пар*:; Bogenkrümmung, *f.*: итú лўком sich krümmen.
Лукá, Лукáч, (-áш), *m.* Lucas.
Лўка, *f. С.* I. 185 Krümmung, *f.* Bug, *m.* лўку дáти K.machen, sich krümmen.
Лукá, *f.* Wiese, *f.* Thal, *n.*
Лукáвець, -вця, лукáвник, *m.* Bösewicht, *m.* s. d. f.
Лукáвий. *a.* arglistig, tückisch, böse, schadenfroh, hämisch, schnöde; 2) Teufel, *m.*; 3) *W.* (I. 11. 61) gierig, begierig.
Лукáвити, *v. n.* в ким *Ш.* I. 340 listig handeln, zu betrügen suchen, sich freundlich stellen; tückisch, treulos vorgehen; 2) s. Чарувáти.
Лўкавиця, *f.* Nbfl. der Лўква.
Лукавнувáти,*v n.*s.Лукáвити,*Кн.*
Лукáвство, *n.* Arglist, Tücke, *f.* schnödes Verfahren.
Лукá мóря, *КС.* (82) IX. 451 s. s. Лукомóре.
Лукáр, *m.* *Пар.* s. Лўчник.
Лукáтий. *a.* чеснúк mit grossen Zwiebeln (зубцї).
Лукáч, *m.* linker Nbfl. der Рúбниця.
Лукéрка, *f.* s. Ликéрия.
Лўки, *pl.* junge bastliefernde Linden.
Лўкич, *m.* des Lucas Sohn.
Лукíвка, *f.* двулúста zweiblättrige Meerzwiebel, (Scilla bifolia) *B.*
Лукіян, *m.* Lucianus.
Лўкно, *n.* † Bibernest, *n.*
Луковáтий, лукóвий, *СМ. a.* Bogen-, bogenförmig; Луковáте *s a.n.* (óзеро) See im Stromgebiete der Самáра, *m.*
Луковúна. *f.Левч.* Krümme,*f.*Bug,*m,*
Луковúця. *f.* Knoblauchschwamm, *m.* (Agaricus alliatus), *Вол.*; 2) s. Лук I.
Лукомóр, *m.* Art Balgpilz: Rhizoctonia, *Вол.*
Лукомóре, *n.* Meerbusen,*m.* Bucht,*f.* Hafen,*m Ф.*; fabelh.*Bein.*des Meeres *Ч.*I.1.
Лукоплóща. *f. ГШ.* Bogenfläche, *f.*
Лукувáти ся, sich krümmen: кóнї лукўють ся — eine grosse Last ziehend.
Лулўкати, *v. a.* ein eigenthümliches Getöne von sich geben: совá. лéлїт etc. (*В.*).
Лулўс, *int.* vom jähen Stürzen, vom wuchtigem Schlagen etc. *Ог.* 217.
Лун. *m. Зг.* лунь. лунá, *f.* лўно *n. У.Пар.*Reflex des Lichtes od.des Schalles: Gegenschein, Widerschein, Abglanz, *m.* Röthe, *f.*; *b*) Wiederhall; Nachhall, *m.*
Лунь, *m.* Weihe, *f.* (Circus); 2) Bussard, *m.* (Buteo), *Пом.* II. 7.
Лунáвий, *a.* mit Augenstar behaftet; 2) kurzsichtig. [Лун *b*)
Лўнане, *n. Ст.* dasWiederhallen, s.
Лунáти, *v. n.* und — ся *Зг.* лунúти ся *ТР.* 99 Abglanz wiedergeben; *b*) wiederhallen.
Лунчáк. *m.* Widder vom vorigen Jahre, einjähriger W. (*Фр.*) *vgl.* Лóни.
Лўнчина, (-щина. *f.* -ине, *n.*) von vorigem Jahre, z. B. Heu etc.
Лўня, *f.* s. Клўня.
Лўпа, *f.* s. Лўшпá, лупúна.
Лупáк, *m.*s.Лупéць; 2)grobeSpleisse.
Лупаковáтий. *a.* schiefrig.
Лупáльний, *a.*spaltbar,späthig,*Пол.*
Лўпане, *n.* Spaltung, *f.*
Лўпаниця, *f.* Holzblock, *m.*
Лупáти, *v. a.* spalten, brechen.
Лўпати, *v. n.* очúма glotzen, gaffen.
Лупáтий, *a. Н.* 279. брехня́ — чоловік? [ber, *m.*
Лупéжник, *m Зг.* Freibeuter, Räu-
Лупéй, лупíж, *m.* Eichelmaus, *f.* (Myoxus nitela).
Лўпень, *m.* Stoss, Schlag; Streich,

m. (лу́пня задáти, дістáти).

Лупесáти, *v. a.* abschälen.

Лупесúне, *n. coll.* Abfälle beim Abschälen, *pl.*

Лупéць, -пця, *Пол.*; лу́пок, -пка, *Вол. m.* Schiefer, *m.* schieferiges Gestein; *adj.* лупцéвий.

Лупúна, (*d.* -úнка), *f.* лупúне, *n. coll.* Schale, Hülse, Haut, *f.*; 2) Лупúнка,

Лупиніс, s. Ломиніс. [*N.*e.Berges.

Лупáти, *v.a.* ab-schälen, abhülsen; abschaben; schinden, abdecken, abhäuten; *— зу́би die Zähne beim Lachen fletschen.

Лу́піж, *f. coll.* abgerindete Holzstükke; 2) —; лупійство Abdeckerei, *f. Пар.*

Лупíй, *m.* Abdecker; *Leuteschinder, *m.*

Лупíйка, *f.* Abdeckersweib, *n.*

Лупíївка, *f.* Wohnung e. Abdeckers, Abdeckerei, *f. Пар.*

Лупінáтий, *a.* hülsig, schalig; -а капу́ста vielschalig, grossblätterig.

Лупíрка, *f.* kleinere Abramis blicca.

Лу́піт, -оту, Schlägerei, *f.*

Лу́пка, *f. dim.* s. Лу́па; abgeschabte, abgetragene Mütze (strumpfähnlich zum Aufstülpen), (*Фр.*).

Лу́пкати, *v. n.* von der Sense: an dünnerer Stelle sich biegen; лу́пкавка, *f.* e. solche Sense s. Лу́скавка 1).

Лупкúй, луплúвий, лупнúй, *a. Пол.* spaltbar. [den, Abhäuten.

Лу́плене, *n.* das Abschälen, Abrin-

Луплúвість, лу́пність, -ости, *f. Пол.* Spaltbarkeit, *f.*

Лупнúстий, *a.* s. Лупінáстий.

Лу́пнути, *v. a.* derb schlagen, stossen; 2) s. Лу́пати (очúма).

Лупу́р, *m. Bein.* des Wolfes.

Лупцювáти, лупшакувáти, *v. n.* mit Gepolter dreinschlagen.

Лупя́к, *m. coll.* Schindvieh, *n.*

Лупя́р, *m.* Abdecker, *m.*

Лусь, лус! *int.* beim heftigen Schlagen.

Лус, *m. Пар.* Wiederhall, Nachhall, *m.*

Луск, лу́скіт, -оту, *m.* Gepolter, Geknack, *n.*

Лускá, *f.* Schale, Hülse; Schuppe, *f.*

Лу́скавець, -вця, *m.* Schafthalm, *m.* (Equisetum).

Лускáвий, *a.* ablösbar, *B.*

Лу́скавка, *f.* Sense mit ungleich abgearbeitetem полотéнце (Klinge), die leicht springt; 2) Knallbüschel am Ende der Peitsche, *m.*

Лу́сканець, -нця, *f.* Nuss, welche schon als ganz reif aus dem Hüllkelch sich selbst herausschält. [pig.

Лускáтий, лусковáтий, *a.* schup-

Лускáч, *m.* Nusshäher, *m.* (Corvus caryocat). [(Abramis blicca).

Лускúр, *m.* Blicke, *f.* Güster, *m.*

Лусковéць, -вцá, Schuppenthier, *n.* (Manis); 2) — юрнúк, лусківнúк, Schuppenwurz, *f.* (Lathraea squam.).

Лусковúця, *f.* Borstenschwanz, *m.* (Lepisma). *Пол.*

Лускогоріх, лускоорíх, *m.* s. Лускáч; 2) Siebenschläfer, *m.* (Myoxus glis); 3) *d.* лускоорíшок, -шка, *m.* Haselmaus, *f.* (M. avellanarius).

Лускодéрево, *n.* Schuppenbaum, *m.* (Lepidodendron). [*pl.*(Lepidoptera).

Лускокрúльці, *pl.* Schuppenflügler,

Лусна́, *f.* Ausbreitung des Schalles, *f.* Nachhall, *m. Kst.* s. Луна́.

Луснúця, *f. B.* Agave americana.

Лу́снути, *v. a.* derb einschlagen; 2) bersten. [chen, *n.*

Лу́сочка, *f. dim.* s. Лускá, Schüpp-

Лусóчок, -чка, *m.* Schuppenthierchen, *n.* (Lepidella).

Лу́ста, — хлíба, (*d.* лу́стка, лу́сточка), *f.* Brotschnitte, *f.* Ч. III. 121. *Пом.* II. 4.; dünne Schicht *Левч.*

Лу́сткий, *a.* aus Schichten bestehend, blätterig, aderig, *Левч.*

I. Лут, *m.* Loth, *n.* =1·75019 Dekagr.

II. Лут, (*d.* лу́тик), *m.* Gerte, *f.*; 2) s. Лупúна 2), *Пом.* II. 4.

Лутáва, *f.* s. Лотáва.

Лутáвий, *a.* hartnäckig; 2) dumm.

Лу́тé, *n. coll.* Weidenzweige, -ruthen, *pl.*; 2) Lindenbast, *m.*

Лутúга, *f.* Melde *f.* (Atriplex).

Лутúна, *f.* Korbweide, *f.* (Salix viminalis); 2) Lindenbast, *m.*

Лу́тка, *m.* Taucher, *m.* (Mergus serrator); 2) Wasserjungfer, *m.* (Agrion virgo); 3) Thür-, Fensterstock, *m.*

Лутóвий, *a.* ein Loth wiegend.

Лутóса, *f. N.* e. полонúна.

Лу́фар, *m.* Temnodon saltator.

Луць, *m.* Lucas; Лу́цько, Lucianus; Лу́цьке, *n.* Луцк, *m.* St. Łuck.

Луцáк, *m.* † Priester der in Луцк studierte.

Луци́ґа, *f.* s. Лути́ґа; Spinat, *m.*

Луч, *m.* Strahl, Lichtstrahl *m.* *Ш* I. 342.

Лу́ча, куди́ — *КС.* (82) IV. 171 aufs Gerathewohl, blindlings.

Луча́й, *m.* *Гол.* s. Случа́й.

Лучаки́, *pl.* Strahlthiere, *pl.* (Radiata).

Луча́ти ся, s. Лу́чити 4).

Луча́тка, *f.* Zwergflachs, *m.* (Radiola millegrana).

Лучба́, *f.* Verbindung, Communication, *f.* Verkehr, *m* *У.*; 2) Chemie, *f.* *Вол.* *Пар.* [(Chara foetida).

Лу́чва, *f.* воню́ча, Armleuchter, *m.*

Луче́бний, *a.* chemisch, *Пар.*

Луче́бник, *m.* Chemiker, *m.*

Луче́ва кість, Vorarmbein, *n.* *B.*

Лучеве́ць, -вця́, *m.* Strahlstein, *m.* *Вол.* [Лука́ Wiese, *f.*

I. **Луче́йка**, (-е́нька), *f.* *dim.* s.

II. **Луче́йка**, *f.* *R.* 108 s. Лук I, Lauch, *m.*

Лу́чен, лу́чний, *a.* s. Влу́чен.

Луче́са, (-е́ша), *f.* Nbfl. der Дви́на.

Лу́чий, *a.* *Пот.* II. 9. s. Лу́чший.

Лучи́на, (*d.*-и́нка) *f.* Spleisse, Schleisse, *f.* Kienspan, den man auf dem Land zum Leuchten brennt; 2) *N.* e. Berges.

Лучи́стий, *a.* strahlend, *Пол.* *Кл.*; gestrahlt, *B.* *pl.* лучи́сті Strahlthiere, *pl.* Radiata); *b*) Doldentraubige (Corymbiferae) *B.*

Лучи́стість, -сти. *f.* Strahlung, *f.*

Лу́чи́ти, *v. a.* кого́ *H.* 37 auf jmdn zielen, — на щось *Ч.* V. 3 auf etw. zielen, nach etw. trachten; treffen, antreffen; 2) verbinden, vereinigen, vereinen; 3) *v. n.* — під дощ *Гн.* 80 knapp vor dem Regenwetter womit (з чим) treffen; 4) — ся sich (gelegentlich) treffen *Кч.* 28, vorkommen, sich ereignen (кому́, з ким).

Лу́чиця, *f.* s. Лу́чва. [Прут.

I. **Лу́чка**. *f.* s. Сила́нка; 2) Nbfl. des

II. **Лу́чка**, *m.* *dim.* *Ч.* V. 409 s. Луць.

Лучко́вий, *a.* bogenförmig, *Cm.*

Лу́чна. *f.* Fugenseite, Fugenfläche, *f.* *B.*

Лу́чний, *a.* sicher, s. treffend. 2) Wiesen, потік dh die Wiese (лука́) fliessend. [schütze, *m.*

Лу́чник, *m.* Bogenschütze, Armbrust-

Лучни́ця, (-шн-), *f.* Kien, Kienholz, *n.* Kienfackel, *f.* s. Лучи́на 1) *Вол.* (*B.*).

Лу́чок, -чка, *m.* s. Лук II.; — паперу Bogen Papier. [tüchtiger werden.

Луччáти, лучша́ти, *v. n.* besser,

Лу́ччий, **лу́чший**, *a.* лу́чше, *adv.* *compar.* zu До́брий, besser, lieber.

Лушпа́, лушпа́йка, лушпели́на, **лушпи́на**, *f.* лушпи́не, *n.* *coll.* лушпа́к, *m* Hülse, (legumen) *f.* s. Лупи́на; 2) лушпа́к s. Луща́к 2).

Лушпакова́ті, *pl.* Hülsenpflanzen, *pl.* (Leguminosae).

Лущ, *m.* Spitzblatter, Schuppe, *f.*; 2) s. Костогри́з; 3) Klappertopf, klingender Hans (Rhinanthus major).

Луща́к, *m.* Fruchtbecher, *m.* Fruchthülle, *f.* *B.*; 2) s. Лу́сканець.

Лущакова́ті, *pl.* Näpfchen-, Becherfrüchtler, *pl.* (Cupuliferae).

Лу́щити, *v. a.* aushülsen, krüllen (Erbsen etc.); 2) knacken; 3) *v. n.* *P.* I. 145 knallen, dröhnen.

Лущи́ця, *f.* *Ч.* IV. 369 s. Луска́.

Льще, *n.* zurückstrahlendes Licht, *vgl.* 'Ильще.

Люб, *m.* до лю́бу wie es lieb ist, nach dem Sinn, genehm, *Cm.*

Люба́, *f.* Liebe, *f.*; люба, *a. f.* мой любо! meine Liebe! m. Geliebte!

Люба́нка, люба́ска. *Gr.* 22. Geliebte, *f.*

Люба́ня, *f.* *N.* e. Berges.

Люба́с, любасо́к, -ска́, *m.* Buhle, Geliebte; Galant; 2) Beschäler, *m.* (*B.*).

Люба́сний, *a.* Liebes-, *Кч.* 407.

Люба́сник, *m.* Liebhaber, *m.*

Любастро́вий, *a.* *IГ.* aus Alabaster.

Лю́бати, *v. a.* liebeln, herzen.

Любачі́вка, *f.* rechter Nbfl. des Сян.

Люба́шка, *f.* Buhle, Maitresse, *f.* *Пар.*; 2) *pl.* Art Pflaumen. [süchtig, *Пар.*

Люба́шн(ий), *a.* nur *fem.* -а, manns-

Люба́шність, -ости *f.* Mannssucht, *f.* *Пар.* [-но in Liebe, lieb *Га.* I. 75.

Любе́зний, *a.* lieb, geliebt; *adv.*

Лю́бе́ць, -бця. *m.* der Geliebte; Liebhaber, *m.* *Гол.* III. 422.; до чого́сь L. von etw. *Кл.*; 2) s. Лю́бист, *Пар.* [folia.

Любжа, *f.* Orchis incarnata und lati-

Люби́вий, *a.* lieblich, liebenswürdig; geliebt, lieb; traut; der Geliebte *M.* II. 131.

Люби́жник, *m.* пере́стріч—Wiesen-Wachtelweizen, *m.* (Melampyrum prat.).

Лю́бий, (*d.* любе́нький), люб, *Кн.* *a.* lieb, geliebt; liebenswürdig; 2) lieblich, angenehm, einladend; freundlich;

-а годйна liebliches Wetter; *s. a. m.* der Geliebte, *f.* люба die Geliebte; *adv.* любо, любёнько.

Любй-мене, *n.* Vergissmeinnicht, *n.* (Myosotis); 2) Knabenkraut, *n.* (Orchis morio); 3) —, любй мене-не-покйнь, Wald Platterbse, *f.* (Lathyrus silv.); 4) Liebestrank, *m.*

Любймець, -мця. *m.* Liebling, Günstling, Favorit, *m.* любймиця, *f.* *Пар.* Favoritin, *f.*

Любймий, *a.* s. Любий 1).

Любист. (-исть). любйсток, -тка. *m.* (любистйна, *f.* *Ме.* 130) Liebstöckel, *m.* (Levisticum offic.).

Любйстно, *adv.* lieblich, liebeserfüllt.

Любйтель, *m.* -елька. *f.* Liebhaber, Freund, Amateur, *m.* -in, *f.* *Ш.* II. 241.

Любйтельно, *adv.* innig, herzlich.

Любйти, *v. a.* lieben; gern haben; — собі щось an etw. Gefallen finden, Vorliebe, Neigung wozu haben; — ся sich (einander) —; *b*) — ся комусь jmdm gefallen; *impers.* любить ся комусь щось es thut jmdm etw. wohl, gut, bekommt g. schmeckt gut.

Любйш, *m.* Geliebte, Buhle, *m.* *Зар. adj.* любйшний liebenswürdig, lieblich, *Зар.*

Любйще, *n.* *Б.* (*Пр.* VI.3) s. Любймець.

Любізна, *f.* Nbfl. des Прут.

Любісенький, *a.* der Theuerste; 2) любісько, любісенько *adv.* (s. Любий, -бо), sehr leicht, recht wohl.

Любість, -ости. *f.* s. Любов; до -ости *Кч.* 85 nach Gefallen; 2) Lieblichkeit, Holdseligkeit, Anmuth, *f.* holdes Wesen.

Любка, *f.* (*Ф.* любко любий, *m.*) die (der) Herzensgeliebte, Liebchen, *n.*; 2) — Люба, (Любов) *Eigenn.* Ἀγάπη; 3) любка. s. Любжа; 4) Sumpfwurz, *f.* (Epipactis atrorubens); 5) *pl.* Orchis militaris.

Люблята, любята *pl.* (meine) Lieben.

Люблйти, *v. a.* belieben, sich gefallen lassen, gerne haben *Кч.* 353.

Любо, *adv.* s. Любий.

Любов, *f.* Liebe, *f.* до любови lieb.

Любоване, *n* herzliche Aufwartung, das Kosen; 2) Vergnügen, Ergötzen, *n.* Freude und Lust *f.* *У.* [mageres Fleisch.

Любовий. *a.* е- мйсо. любовйна, *f.*

Любовйнки, *pl.* *Не.* Liebschaften, *pl.*

Любовйця. *f.* *К.* Alraun, *m.* (Atropa mandragora). [*m.* „Flamme", *f.*

Любовище, *n.* Gegenstand der Liebe,

Любовний, *a.* voll Liebe, liebevoll; Liebes-.

Любовник, *m.* *Др* *с.* 294 der Geliebte, Buhle, *m.*; 2) *W.* s. Любйтель.

Любовниця, *f.* s. Коханка.

Любовність. -ости, *f.* Liebe, *f.* Liebesverhältnis, *n* *Зап.* II. 118.

Любодіяне, *n* *К.* Unzucht, *f.*

Любовнайка, *m.* *М.* III. 117 der Wissbegierige, Neugierige, Naseweise.

Любойка, любонька. *f.* (-ко, *m.*), Liebchen, Herzchen, *n.* (*В.*).

Любомудр, *m.* *Ш.* I. 179 Weisheitsfreund, Philosoph, *m.*

Любопахущий, *a.* wohlduftend, *Ну.*

Любопйтний, *a.* *МШ.* neugierig, wissbegierig.

Любопобний, *a.* *Ф.* liebevoll.

Любоприємний, *a.* *К.* wohlgefällig, willkommen. [Любощі etc.

Любости, *pl.* любостний, *К.* etc. s.

Любощі. *pl.* Liebe, Liebeswonne, *f.* Liebesäusserungen, *pl.*; 2) Annehmlichkeiten, Ergötzlichkeiten, Genüsse, *pl.* *Т.*

Любощний. *a.* *Зар.* Liebes-, liebkosend; von Liebe eingegeben; *adv.* -но, любёшко, *Др.* *с.* 298 s. Любо.

Любрика, *f.* Röthel, *m.* [rubrica]. *Вол.*

Любство, *n.* Liebschaft, *f.*

Любувати, *v. n.* *Р.* I. 161 und — ся, чим, в чім. woran Freude, Vergnügen finden, sich woran ergötzen, erfreuen, seine Lust haben, собі в чім; 2) *v. a.* lieben, (*Фр.*) herzen.

Любуньо, -уненько, *m.* -уненька, *f.* любусенька, *f.* *Га.* I. 109 s Любойка, der (die) liebste.

Любця, (-бка). *f.* s. Любйсток *Ч.* I.82.

Любчик, *m.* *dim.* der Geliebte. [silv.).

Любщик, *m.* Engelwurz, *f.* (Angelica

Любщій, *m* *gew. pl.* любщі Liebestrank, *m.*

Любязний, *a.* s. Любёзний, *Кв.* 46 кому, lieb, geliebt; lieblich, liebenswürdig, willkommen; *adv.* in Liebe (-бля-*Ко.* 308) freundlich, liebreich. [hören.

Лювчати. *v. n.* *Нс.* schweigend zu-

Люд. *g.* люда, *m.* *coll* Volk, *n.*

Люде, люди, *pl.* (*d.* люденьки, -енькове), Menschen; Leute, *pl.*; *вййти на люди zu einem selbständigen, orden-

tlichen Menschen bringen; зрівнати ко-го з людьми́ jmdn verheiraten; ме́жи. за про лю́де öffentlich; лю́де ма́ють вас за лю́ди die achtbaren Leute (die Welt) achten euch (als anständige Leute); 2)N.des Buchstabens Л. -[Weltlichen, pl.

Люди́н.m.pl.про́сті — IГ.Bauern; die

Люди́на, f. schlichter, gutmüthiger Mensch; 2)pfiffiger, verschmitzterMensch.

Люди́ска. люди́ща, pl. aug. H. 49 (böse) Leute. [dim.s.Лю́де,Leutchen,pl.

Людки́, Ч. III. 109. людко́виці, pl.

Лю́дни́й, (людни́стий Пар.) a. menschenvoll, volkreich, stark bevölkert, st. besucht.

Лю́дність. -ости, f. Bevölkerung, Population, Einwohnerschaft, f. Einwohner, pl. K.

Люднува́не, n. s. Полюднова́не. K.

Людовла́да, f. Demokratie, f Пар.

Людовла́дник, m. Demokrat, m.; людовла́дний, a. demokratisch.

Людо́вний, a. Пар. s. Лю́дяний.

Людоволо́дець,-дця. m.Кл.Volksherrscher, m.

Людоже́рний, K. людої́дний, a. menschenfressend, verzehrend, IГ.

Людожи́вний, a. Кл. menschen-, volksnährend.

Людоі́д, m. (людої́дка, f. Ч. II.85), Menschenfresser, m. -in, f. Cannibale, m. adj. людоі́дский K. cannibalisch.

Людоі́дство, n. Menschenvernichtung,Tyrannei,f. [f.(Mandragora offic.).

Людоко́рінь, m.KУ. Alraunwurzel,

Людокра́д, m. Menschenräuber,m.K.

Людолюбо́йвий, a. menschenfreundlich. [dlich.

Людолю́бний, a. У. volksfreun-

Людомо́р, m. Menschenvertilger, -feind, m. Ш. II. 63.

Людорі́в, m. Menschenmörder, m.

Людосла́вний, a. männerberühmt, heldenreich, -е Запоро́жє.

Лю́дский, a. Menschen-, der Menschen, der Leute, der Welt; der Gemeinde, -а бо́лість Epidemie, Cholera, f. Ос. (62) VI. 59.; 2) menschlich; 3) s. Лю́дяний; adv. по-лю́дски wie es ehrlichen, soliden Leuten ziemt, wie es sein soll.

Лю́дскість, -ости, f. Menschheit, f.; 2) Menschlichkeit, Menschenfreundlichkeit, f. K. [2) s. Лю́дність Под.

Лю́дство, n. Menschheit, f. У. Зар.;

Лю́дяний, a. menschlich, menschenfreundlich, human, leutselig; glimpflich, schonend.

Лю́дяність, -ости, f. Menschlichkeit, Menschenfreundlichkeit; Humanität; Leutseligkeit, f. rücksichtsvolle Behandlung. [зо́м ходи́ти lose, frei gehen.

Люз, m. freier Raum, f. Platz; лю-

Лю́зьний, a. lose, frei, Нав.

Люзува́ти ся, einander ablösen; віз люзу́є ся geht auf die eine Seite, glitscht ab; 2) v. a. s. Полюзува́ти.

Люкре́ция, f. Süssholz, n (Glycyrrhiza glabra); 2) Lakritzensaft, Bärenzucker, m; 3) Caragana frutescens.

Люле́шник, люлька́р, Пар. m. Tabak-, Pfeifenraucher, m. H. 247; 2) Pfeifenfabrikant, m.

Люлї-люлї, int. vom (zum) Einlullen.

Люлїка́ти, K. люля́ти, v. a. s. Колиса́ти, lullen; 2) v. n. schlummern.

I. Лю́лька, лю́ля f. s. Коли́ска; 2) weibl. Scham Ч. V. 143.

II. Лю́лька, (d. лю́льочка), f. Pfeife zum Rauchen; 2) Bremse, f. начепи́ти лю́льку коне́ви ein Pferd bremsen.

Лю́льок,-лька,m.s Німи́ця. [schen.

Люльотї́ти, v. n. BБ. rieseln, rau-

Люлочник, m. Nachtkerze, Rapunzel, f. (Oenothera biennis), B.

Люнт, m. Lunte, f.

Лю́нути, v. n. plötzlich u. stark giessen, herabströmen, rieseln.

Лю́ра, f. schlechtes Getränk: Kafee &.

Люстри́на, f. Art Seidenstoff; adj. люстрино́вий, люстро́вий, seiden.

Лють, f. Grimm, Ingrimm, m. Grimmigkeit, f.; 2) grimmige, frostige, eisige Kälte. [des Byſ.

Лю́та, f. N. e. Berges; 2) nördl. Nbfl.

Лю́твір, Ф. (PX. 136) лю́тїр, m. grimmiger Mensch, Wütherich, m.

Лю́тень, -тня, m. Лю́тий, s. a. m. Monat Februar.

Лю́тер, -тра, лютерани́н, m. Lutheraner, m. adj. лю́терский, лютера́ньский lutherisch, lutheranisch.

Лю́тий, a. grimmig; ergrimmt (на ко-го́); grausam, wild, hart, böse; 2)s.Лю́тень.

Лю́тик, m. scharfer Hahnenfuss (Ranunculus acris), Вол.

Лютити, *v. a.* jmdn grimmig machen, erbosen; — ся, лютіти ergrimmen, wüthend sein, heftig zürnen.
Лютість, -ости, *f.* Grimmigkeit, Zorneswuth, Grausamkeit, *f.*
Лютнéвий, лютовий, *a.* Februar-.
Лютни́ст, *m.* Lautenist, Lautenspieler, *m. Пар.*
Лютощі, *pl.* s. Лють 1). [stillieren, *f.*
Лютрівка. *f.* Anstalt zum Läutern, De-
Лютровé залізце, Fangeisen, *n. B.*
Лютрувáти, *v. a.* läutern, destillieren.
I. **Лютувáти**, *v. n. Ш.* I. 15 s. Лютити ся, wüthen.
II. **Лютувáти**, *v. a.* löthen.
Люцéрна, *f.* s. Равли́нник.
Лючи́на, *f. N.* e. Berges.
Люша, *f. N.* e. Berges. [Füssen, *m.*
Люшев, -ева, *m.* Spülzuber auf drei
Люшнювáти ся, herben aber witzigen Wortwechsel mit jmdm führen.
Люшня, *f.* Lüssstock, *m.* Runge, *f. f. Пот.* II. 16.
Ля, als Einschiebsel „halt" (*B.*).
Лябет, зайти́ в — in Schulden verfallen, fallit sein.
Лява, *f.* Lava, *n. adj.* лявóвий aus L.
Ляґáвий, *a.* -а собáка *Пол.* Vorstehund, Wachtelhund, *m.* (Canis avicularis).
Ляґáти, (ляґáю, -áєш), *v. n.* sich legen, s. niederlegen, s. niederlassen; zu liegen kommen, *vgl.* Лічи́.
Ляґи́, *pl.* Ч. II. 183 s. Ляґови.
Ляґівка, *f. B.* Brütezeit, *f.* [II. 304.
Ляґівни́ця, *f.* Schlafkammer, *f. Mi.*
Ляґмá, *adv.* s. Лігмá.
Ляґови, ляґоми (*Фр.*), *pl.* Zeit wo man allgemein schlafen geht.
Ляґови́ти ся, *Кв.* 117 — спáти sich schlafen legen.
Ляд, *m.* s. Ляночóк.
Ляда, *f.* Laden; Fensterladen; Fensterrahmen, *m.*; 2) oberes Gerüst, der Schlagbaum im Webstuhl, worin das Weberblatt eingelegt wird.
Ляд вéнець, -нця́, *m.* Schotenklee, *m.* (Lotus corniculatus). [sativa) *Бол.*
Лядвéдь, *m.* Futterwicke, *f.* (Vicia
Лядни́к, *m.* Art Pilze.
Лядовни́к, *m. K.* polonisierter u. polnisch gesinnter Ruthene.
Лядувáти, *v. n. K.* (*Пр.* II. 307) als Pole sich gebahren, polnisch gesinnt sein; лядовáнє, *n. K.* polnische Gesinnung.
Лядýнка, *f. g.* s. Ладівни́ця.
Ляжка, *f.* mittlerer Klee, (Trifolium medium).
Лязькати, *v. n dim.* s Ляґáти.
Лязурéвий, *a.* lazurblau; лязурóво-си́ній lazurblau, *Пол.* [stein, *m.*
Лязýрок, -рка, *m.* Lazur, Lazur-
I. **Ляк**, *g.* ляку́, *m.* Angst, Furcht, *f.* Schrecken, *m.* das Entsetzen.
II. **Ляк**, *g.* ляку, *m.* Lack, Siegellack, *m.*; 2) — золоти́й Goldlack, (Cheiranthus cheiri).
Лякáти, *v. n.* ängstigen, schrecken; — ся sich ängstigen, s. fürchten, s. entsetzen, *Пот.* III. 118; ля́каний, лякýчий *Левч. a.* leicht zu erschrecken, scheu; gescheucht.
Лякер, *m.* Lackfirnis, *m.*
Лякéрник, *m.* Lackierer, *m.*
Лякерувáти, *v. a.* lackieren.
Ляковéць, -вця́, *m.* чéрвень — Gummilack Schildlaus, *f.* (Coccus lacca).
Ляксувáти, *v. n.* laxieren, purgieren; лякс, *m.* das Laxieren.
Лякувáти, *v. a.* mit Lack verkleben, versiegeln. [pe eines Insectes.
Лялечка, *f. dim.* s. Ля́лька; 2) Pup
Лялька, *f.* s. Ля́ля, Kinderpuppe, *f.* (ein Spielzeug); *adj.* ля́льчин, der Puppe.
Ляля, *f.* Ч. III. 23 die Primadonna am Feste gleichen Namens vor dem Georgitage; 2) s. Ля́лька; 3) * Kind, *n.*
Ляма, (*d.* ля́мка), *f.* Lahn, Gold-od. Silberlahn; Tresse, *f.*; 2) Gurt, *m.* Seil, *n.* zum Ziehen des Schiffes, des Fischernetzes, *Не.*; das Ziehen, Schleppen selbst *С.* II. 179. 190; — ля́му тягнýти *Н.* 61. 202; 3) Tragband, *n.*; 4) * тéрти собі ля́мку *Кн.* (*Пр.* VIII. 218) im Amte, bes. im Militär dienen; 5) Lama, *n.* (Auchenia lama).
Лямент, etc. s. Лéмент.
Лямéць, -мця́. *m. Зап.* I. 287 Filz *m.*
Лямівка, *f.* Einfassung, mit Band etc. *f.* Ч. V. 1120?
Лямпа, *f.* Lampe, *f.*
Лямпас, *m.* Randstreifen am Tuch, *m.*
Лямпяр, *m.* Lampenmacher, *Пар.*; 2) Laternenanzünder, *m.*
Лямувáти, *v. a.* mit Lahn, Tresse,

Band etc. besetzen, einfassen.

Ля́мус, *m.* gemauerte kleine Vorrathskammer, Lehmhaus, *n.*

Ля́мщик, *m.* Handlanger, Arbeiter beim Schiffziehen od. in der Fischerei, *m.*

Лянда́ра, *f.* grosse, hässliche Landkutsche.

Ляне́, *n.* das Giessen, Guss, *m.*

Ля́нка, *f.* Hemd aus feinem Linnen, *n.*

Лянни́й, s. Лї́нний, льняни́й.

Ляни́ця, Flachsgespinst (Werg) *n.* *f.*; 2) Leindotter, *m.* (Camelina sativa). s. Иржі́й. [gelwicke, *f.* (Vicia cracca).

Ляночо́к, -чка́, *m.* горо́шок — Vo-

Ля́павка, *f.* s. Хля́павка.

Ля́пане, *n* ляпани́на, *f.* s. Хляпани́на, Pfuscherei, *f.*

Ля́панець, -нця, ля́пас, *m.* Maulschelle, Ohrfeige, *f.* *C.* I. 150.

Ля́пати, ля́пнути, *v. a.* s. Хля́пати; * — сло́во ein ungescheidtes Wort fallen lassen.

Ля́пкати, *v. a.* klatschen, klopfen.

Ля́рва, *f.* liederliches Weib, s. Ле́рва, *Шс.*; 2) Larve, *f.*

Ля́рко, *m.* s. Гиля́рко. [III. 103.

Ля́савцї, *pl.* Art Händespiel, *Ч.*

Ля́си, *pl.* Scherzreden; — підпуска́ти *Ко.* 14. Lockungen anstellen, ködern, zu bethören suchen; schmunzeln.

Ляск, *m.* das Geklatsch.

Ля́скати, *Cm.* ля́снути, *v. n.* klatschen; klappsen, knallen. [Nachtigall), *m.*

Ля́скiт, -оту, *m.* Schall, Schlag, (der

Ля́ско, *adv.* *Cm.* mit Schall.

Ляску́ха, *f.* *Шс.* s. Цокоту́ха.

Ля́фа, *f.* *Gr.* 22. Pension, *f.* Gehalt, *m.*

Лях, *m.* Pole, (ляхі́вка, *f.* s. *Ля́шка*) * ляха́ би́ти seine Nothdurft verrichten.

Ляхва́, ляхова́ *f. coll.* s. *Ляшня́*.

Ляхі́вский, *Др. с.* 214. *Мог.* ляхови́тий, *К.* ля́цкий, ля́ший, *a.* polnisch.

Ля́ховка, (-івка), *f.* Stickerei an dem Hemde der Mädchen, *f.* *Сб.* III. 42; 2) s. Пі́дтичка. [Korb, *m.*

Ляц, *m.* *Luts.* 155 Gerüststab beim

Лячли́вий, *a.* *Гуш.* bange, voll Angst.

Лячни́й, *a.* ängstlich, bange; менї & *ля́чно* (*adv.*) mir & ist bange, ich fürchte mich, ich ängstige mich; 2) furchtbar *Wgr.* 154.

Ля́чнiсть, -ости, *f.* *ГШ.* Bangigkeit, *f.* [s. По́льща.

Ляччина́, ляшина́, *f* Polenland, *n.*

Ляшеня, -я́ти, *n* Polenkind, *n.*

Ля́шити, *v. a.* polonisieren.

I. *Ля́шка*, *f.* Polin, *f.*

II. *Ля́шка*, *f.* *ungr.* s. Фля́шка.

Ляшня́ *f coll.* die Polen, *pl.* [ger) Pole.

Ляшо́к, -шка́, *d.* ляше́нько *m.* (jun-

Ляшу́га, *ляху́та*, ляши́ско, (-и́ще), *m. aug.* s. Лях.

Ляшува́ти. s. Бушува́ти.

I. *Лящ*, *m.* Blei, Brassen, *m.* (Abramis brama).

II. *Лящ*, *m.* *Левч.* s. *Ля́панець*.

Лаща́ти, (-іти), *v. n* schallen; gellen, kreischen, lärmen.

M.

M, vierzehnter Buchstabe (Мислі́те).

I. Ма, st. Мать (*accus. sgl.*) *Л.* 24. *Ог.* 95.

II. Ма, st. Мой *f* (мій &) *У. Ог.* 132.

III. Ма', st. Ма́е *IГ.*; 2) in d. Kinderspr. = нема́ *Ос.* (61) VIII. 8. [zulen).

IV. Ма! st. Марія! (*vocat.* bei d. Hu

Мабу́ть, (ма́бiть *Ог.* 47. мабо́те *Кв.*) *adv.* wahrscheinlich, es kann sein, ist möglich, vielleicht (ма́е бу́ти). *Ог.* 197. 117.

Мабу́тний, *a.* *Пар.* wahrscheinlich.

Мава́ти, *v. a.* zu haben pflegen *Wgr.* 105. [nymphe, *f.* *Пот.* III. 58.

Ма́вка, *f.* Wassernixe, -nymphe; Wald-

Ма́вок, ма́лок, -вка, *m.* Kind der ма́вка, verwandelt aus dem потерча́ nach 7 Jahren.

Ма́вра, Мавру́ня, *f.* Maura.

Мавский, *a.* zu ма́вка geh.; — велйкдень der Donnerstag in der Pfingstwoche. [helf! *Ог.* 94.

Мага́й-бі! = помага́й Бir! Gott

Магля́ва, *f.* *У.*?

Магни́тий, *a.* armselig, dürftig.

Магни́тити ся, s. Заноси́ти ся на щось: на дощ.

Магомета́нин, *m.* Mahometaner,

Mohamedaner, -анка, *f.* -in, *f. adj.* магометáнський. [магоньóвий.
Мáгонь, *m.* Mahagonibaum, *m. adj.*
Магóник, *m.* s. Бердулéць.
Маґазúн, *m.* Magazin, *n.*; маґазиновий, *a.* zum M. geh. Magazin.
Маґазúнер, *m.* Magazineur, *m.*
Маґазúнник, *m.* Magazinarbeiter, *m.*
Мáґель, мáґоль, -ґлю. *m.* Mangel, Rolle, *f*; 2) Brustbaum des Webstuhles, *m.*
Маґéрка, *f.* (viereckige) Mütze.
Мáґіка, *f.* Magik, *f.*; *adj.* маґічний, magisch.
Маґілка. *f.* s. Мáндрик, Quargkäse, *m.*
Маґістрáт, *m.* Magistrat, *m.* (*adj* маґістрáцкий); *m.* * — бóжий, Kirche, *f. Gr.* 23. *vgl.* Маестáт. [quehle, *f.*
Маґлївнúк, *m.* Rolltuch, *n.* Roll-
Маґлївнúця, маґлярка, *f.* Handmangel, *f.* (die Wäsche).
Маґлювати, *v. a.* mangeln, rollen,
Маґлáр, *m.* Appretierer, *m. T.*
Мáґнáт, *m.* Magnat, *m. C.* I. 56; *adj.* маґнáцкий. [*n. Пол.*
Маґнéзий. мáґнїй, *m.* Magnesium,
Мáґнес, мáґнит, *Пол. m.* Magnet, *m. adj.* маґнесóвий, маґнúтний, magnetisch, Magnet-.
Маґнúтизм, *m.* Magnetismus, *m.*
Маґнитувáти, маґнесувáти, *v. a.* magnetisiesen.
Маґóла, *f.* Rind ohne Hörner, *n.*
Маґýра, *f. N.* mehrerer (höheren) Berge, *Wgr.* 178.
Мадь, мáда, *f.* bodenloses Koth.
Мáджер, (мяжáр), *m.* Kolben zum Enthülsen der Hirse, *m.* (*B.*). [ratte, *f.*
Мадзýр, *m.* s. Мазýр; 2) Wander-
Мадринéць, (мавд-). *m.* s. Модринéць. [Grasbutter, *f.* Мае- s. Майо-.
Маевúй, *a.* Mai-; -é мáсло Maibutter,
Маестáт, *m. Др. с.* 51 kirchliches heil. Geräth. [-тку, *m.* s. Майнó.
Мáет, мáят, *Mi.* II. 189. маéток,
Маéтнiсть, -ости, *f.* Grundeigenthum, Gut, *n.*
Мáжа, *f.* Frachtwagen, *m.* (der чумакú, татáре &); *adj.* мажéвий zur м. geh.
Мáжар, *m.* Wagner der мáжа, *m. Пic.*
Мажáра, *aug. f* grosser Wirtschaftswagen, *Левч.*
Мажибрéда, *m. У.* elender Scribler.
Мазь, *f.* Theer, *n.* Wagenschmiere, *f.*
Мазáй, *m. Пар.* Tintenkleckser, *m.*
Мáзальниця, *f. Не.* Arbeiterin bei dem Anwurf der Wände mit Lehm, beim Tünchen.
Мáзане, *n.* das Streichen, Schmieren.
Мáзанка, *f.* Lehmhütte, *f.*; 2) Schäferhemd in Butter eingekocht; 3) einfarbiges Osterei.
Мáзати. (мáжу, мáжеш), *v. a.* schmieren, bestreichen: ablöschen, wegwischen, streichen; * streicheln, liebkosen, verziehen (das Kind) *He*; мáзаний, *a.* verzärtelt, verzogen; мажýчий, *ptc. Пол.* abfärbend.
Мáзга, *f. Cm.* Gehirn, *n.*
Мазґулáти. *a. a.* schmieren, klecksen.
Мазéпинщина. *f.* Zeit u. Geschichte des гетьмáн Мазéпа. *K.*
Мазúлка, *f.* s. Квач. *Пic.*
Мазúльниця, s. Мáзальниця.
Мазúстий, *a. Пол.* schmierig.
Мазїй, *m.* s. Мазýн; zahmer u. sanfter Ochs.
Мазїрúн, *m.* Sohn des Мазяр.
Мáзкá. *f.* Blut, *n. Ko.* 34; 2) s. Мáзанка 1) *H.* 187 [Schmier, Kaliseife, *f. Пол.*
Мазкúй, *a.* schmierig; fett; -е мúло
Мазнúця, *f.* Theermeste, *f.* Schmierfass, *n.* [Stromgebiete der Самáра. *m.*
Мазнúчне, (óзеро), *s n. a.* See im
Мазýн, (*d.* -ýнчик, мазунятко, *n. Cm.*), *m.* verhätscheltes Kind, Muttersöhnchen, *n.*
I. Мазýр, *aug.* мазурéґа), *m.* Masure, Kleinpole, *m*; 2) poln. Tanz; Мазýрка. *f.* Masurin; 2) Masur-Polka, *f.*
II. Мазýр, мазурáч, *m* мазурáтий, *a.* Sudler; beschmiert, besudelt.
Мазýрки, *pl.* Art Aepfel.
Мазýрок, -рка, мазýр, *m.* Feldsperling, *m.* (Fringilla mont.); 2) Art Kuchen.
Мазýрский, *a.* masurisch.
Мазýрщина, *f.* Land, Volk, Sprache & der Masuren.
Мазýха, *f. P.* II. 44. Sudlerin, schmieriges, tölpisches, faules Mädchen.
Мазюка. *f.* Wagenschmiere, *f.* s. Мазь.
Мáзянка, s. Мáзанка 2).
Мазáр, *m.* Schmiersieder, Theerbrenner, *m.*; 2) s. Гiвнáр 1).
I. Май-май-май, *int.* vom schnellen Schwenken u. Schwingen.

II. Мaй, *adv.* s. Мáйже; ещé май-май (*B.*) es geht noch an; 2) mehr: bei dem *posit.* u. *compar.* den Grad verstärkend: мэй мéнший bedeutend kleiner; 3) als Einschiebsel „halt"; 4) май — май theils — (*B.*); entweder — oder, sowohl — als auch. *Ог.* 200. 209.

III. Май, *g.* мáю, *m.* Laub, *n.* Blätter, *pl*; 2) Löwenzahn, *m.* (Leontodon taraxacum); 3) *g.* Мáя Monat Mai.

Мáйбй. *conj.* als wenn; 2) s. Мáйже.

Майбýти, *vdv.* s. Мабýть.

Мáйва, *f.* Flagge, *f.*

Мáйгова, *f.* s. Очерéт.

Майдáк, *m.* *Еф.* 23? s. Хвіст.

Майдáн, *m.* freier, unbebauter Platz; Anger, *m.*; 2) s. Гáлява (*B.*); 3) Theerbrennerei, *f.* *P.* II.13; 4)Nbfl. des Прут.

Майдáнчик, *m.* *Ме.* 466 Theerbrenner, *m.*

Мáйдати. *v. n.* wedeln (хвостóм).

Мáйже, *adv.* fast, beinahe.

I. Мáйка, * в мáйки кого заходи́ти auf Umwegen an jmdn herantreten, jmdn zu überlisten trachten.

II. Мáйка, *f.* spanische Fliege, Pflasterkäfer, *m.* (Lytta vesicatoria); 2) — оли́йна Maiwurm, *m.* (Meloë proscarabaeus),*Пол.* [майкутóм mit linker Hand.

Майкýт, майкýтник, *m.* Linkhand;

Мáйло, *n.* Alles was hin u. her bewegt wird; Schleier, *m.* *Cm.* s. Мáяти.

Майморúця, *f.* Pfad, *m.*? (*Зоря* IV. 145. (& *Ог.* 70.

Мáймур, маймурóвий. s. Мáрмур

Майнáчити,s.Мани́чити,мачи́чити.

Майни́й, *a.* reichbelaubt.

Майнó. *n.* Habe, *f.* Vermögen, *n.*

Майнýти, майнувáти, *v. n.* forteilen, wegstieben, *Ш.* I. 356 *IГ.*

Майóрити, *v. n.* s. Мáяти ся. *Н.* 86; сóнце — vom Zwielicht *Ос.* (62) IX. 62.

Мáйран. *m.* Mairan, *m.* (Origanum majorana) *B.* [*Ч.* III. 32.

Мáйский, *a.* Maien, im Monate Mai

Майстáт, *m.* *Мх.* (*спр.* 66) на -тї вложéний aufgebahrt unter kirchl. Geräth s. Маєстáт-

Мáйстер, (-тир, мáйстро. *Щог.*), -тра, *m.* Meister *m.*; я на се — ich bin hierin ein Meister *P.*I.6; bes. Baumeister.

Майстéрний, *a.* künstlich verfertigt, *Фр.*

Майстéрский. *a.* meisterhaft, meisterhaft, meisterlich, *Пар.* *Фр.*

Майстéрство. *n.* Meisterschaft, *f.*; 2) Werkzeuge (*pl.*) zum Meistern; 3) Bau, *m.* Bauart, *f.* *С.* II. 152.

Майстрóвий, *s. a. m.* *Cm.* s. Мáйстер; *a.* des Meisters; kunstfertig *Рч.* 82; kundig der Zimmermannsarbeit *Ч.* IV. 5; майстрóва, *s. a. f.* Meisterfrau, Meisterin, *f.*

Майструвáти, *v. a.* (kunstfertig) arbeiten, verfertigen *Ш.* II. 231.

Майталáти, (-тол-) *v. n.* und — ся §. s. Мáяти. [hosen der Frauen, *pl.*

Мáйтки. (*d.* мáйточки). *pl.* Unter-

Маївка, *f.* Maifest, *n.*; 2) dünne Holzstange; 3) Oelkäfer, *m.* (Meloë); 4) Mousseron, Mehlschwamm, *m* (Agaricus prunulus) *Вол.*

Мáїк, *m.* s. Вéресень. [lauben.

Маїти, *v. a.* mit Laub verzieren, be-

Мак, *m.* Mohn, *m.* (Papaver somnif.), Mohnsamen, *m.*; мак-видюк *Ч.* I. 81 s. Зїркáтий мак; мáком сї́сти, s. Розси́пати ся; — сидї́ти still sitzen; на мак-зéрно не мá в тїм прáвди nicht ein Körnlein Wahrheit ist darin. *adj.* мáків, -ова, -ове.

Макабýнда, *m.* Vagabund, *m.*

Макáла, §. Макáрий, *m.* Macarius.

Макáц, *m.* kleiner Frosch, s. Нáга.

Мáківка, *f.* Mohnkopf, *m.* -kapsel, *f.*; 2) Knopf e. Thurmes; Kuppel, *f.* Giebel, *m* eines Gebäudes, *Левч.*

Мáківник, *m.* s. Мáковник.

Мáківочка, *f.* *dim.* s. Мáківка; 2) Art Mädchenspiel *Ч.* IV. 46.

Макíтра, *f.* Reibschüssel, *f.*; 2) s. Котелеви́на *Левч.*

Маковéй, *m.* Makkabäer; маковéйске зїле geweiht am Tage der heil Makkabäer am 1. Aug. a. St.

Маковéць, -вця́, *m.* *Ч* III.48. s. Мак.

Мáкóвий, *a.* Mohn, aus Mohn.

Макови́нє, *n.* Mohnstengel, *pl.*

Макови́ця. *f.* Kuppel einer Kirche, *f.*; 2) *N.* e. Berges u. der Umgegend; Маковичани́н *m.*Einwohner dortselbst, *m.* *Top.*

Маковíй, *m.* s. Маковíйка.

Маковíйка, *f.* der Tag der Märtyrer Makkabäer, (1. Aug. a. St.); die Fasten vor Успéнie, s. Спáсівка.

Мáковник, (*d.* -и́чок), *m.* Mohn-

plätzchen, *n.* (in Honig gekochte Mohnkörner in viereckige Täfelchen getrocknet); Monkuchen, *m.*

Маковни́ця, *f.* Verkäuferin von Mohnplätzchen, *f.*; 2) *Ф.* (*Поез.* 1867. 34) Kirchenthurm, *m.*

Макогі́н, -óна, *m.* (-гі́нка, *f.*), Walze, *f.* Mangelholz, Rollholz, *n.* Reibstock, Reibkolben zum Einreiben, Quetschen des Mohnes & *m.*; 2) der Achsentheil, worauf das Wagenrad kommt.

Макого́не, *n. coll.* Maiskolben, *pl.*

Макодзьо́ба, (-дзьо́бниця). *f.* Buchfink, *m.* (Fringilla coelebs).

Макольо́ндра, (-ля́дра), макопі́йка, (пе́й-) *f.* Bluthänfling, *m.* (Fringilla cannabina). [кі́тра 1).

Макоте́рть, *f.* макортéт, *m.* s. Ма-

Макоти́ра, *f.* s. Макогі́н 1); *glatt rasierter Kopf *M+Б.* 128. [Rube.

Мако́ша, *f.* altslavische Göttin der

Макрі́ш, *m.* *Веч.* I. 161 Art Pilze.

Макси́м, *m.* Maximus; Макси́миха, *f.* Weib des M. [2) Nbfl. der Стри́мба.

Макси́мець, -мця, *m.* *N.* e. Berges;

Маку́ра, *f.* Alpe, *f.* s. Маґура.

Маку́х, *m.* Mohnkuchen, Oelkuchen, *m.* (aus d. Oelmühle). [kuchen ähnlich.

Макухова́тий, Ч. V. 176 dem Oel-

Маку́ша, *f.* hässliche, zwerghafte, untersetzte dabei putzsüchtige Kokette, (*Ф.*).

Макуша́нка *f.* Speise aus маку́х be-

Мал, *a.* *H.* 28 s. Мали́й. [reitet (*B.*).

Маль, *f.* (*pl.* ма́лї) *coll.* junge Schafe.

Мала́й, *m.* s. Мела́й.

Мала́нка, (*d.* -а́ночка) *f.* Melania; 2) Unterhaltung mit Verkleidung eines Burschen als Mädchen, mit Liedern u. Neujahrwünschen am Abend vor dem Neujahr, *B.* (*Пр.* IX. 69) *Kol.* I. 121; 3) Art Spiel bei e. Todtenfeier *Шй.*

Мала́нкати, ити́ у Мала́нку; 2) an der Unterhaltung M. theilnemen.

Малаха́й, *m.* grosse Pelzmüttze mit vier Zipfeln; 2) *C.* I. 187 Peitsche, Geissel, *f.*

Мала́цкати, мала́цнути, *v. a.* mit flacher Hand schlagen.

Мала́шка, *f.* s. Мала́нка 1).

Мальга́ва, *f.* s. Яру́га.

Мале́, *s. n. a.* $^1/_{12}$ Liter als gew. Portion Brantwein. [*Cm.*; 2) Bild, *n.*

Ма́лево, *n.* Zeichnung, Malerei, *f.*

Мале́вний, kleinlich, geringfügig.

Мале́нький, мале́нечкий, (-е́сенький, -е́сечкий), *M.* II. 163 *dim. a.* sehr klein, winzig; *adv.* ма́ленько wenig; по-мале́ньки (-ку) allmählig, sehr langsam, ganz sacht.

Малена́ *f. coll.* kleine, niedrige Sachen, Gegenstände, Gewächse. [desalter, *До.*

Мале́нькість, -ости, von, seit Kin-

Малена́, -я́ти, *n.* kleines Kind.

Малети́нець, -нця, *m.* *N.* e. Berges.

Мале́ча, *f.* Kindheit, *f.* Kindesalter, *n.*; 2) —, мале́чина *coll.* die Kleinen, die Jüngsten, kleine Kinder, kleines Volk, *Біл. Левч.*

Малиґа́рня, *f.* s. Ровсадни́к, *Gr.* 23.

Мали́зна, *f.* Kleinigkeit, *f.* geringfügige Sache, *Cm.*

Мали́й, *a.* klein, wenig, gering.

Ма́лик, *m.* Zwerg, *m.* (von e. Buckeligem); — маликува́тий кінь Pferd mit eingefallenem Rücken.

Мали́на, (*d.* -и́нка), *f.* Himbeere, *f.* *pl.* Himbeersträuche, *pl.* (Rubus idaeus); *adj.* малино́вий.

Малині́вка, Art Birnen; 2) сла́вка — Rothkelchen, *n.* (Sylvia rubecula).

Малинни́к, *m.* Ort wo viele Himbeeren wachsen.

Малиня́к, *m.* Himbeerenwein, *m.*

Мали́ти, *v. a.* kleiner machen, verringern.

Малито́вня, *f.* *Левч.* s. Молито́вня.

Мали́шко, *m.* der Kleine, s. Мале́ча 2). [mel, *n.*

Малі́вка, *f.* Käselaibchen mit Küm-

Малївни́й, *a.* *Св.* s. Мальовни́й, bildschön. [klein, *pl.*

Ма́лїг, *m.* *coll.* junge Lämmer, Zik-

Малї́ґна, малї́ґра, *f.* das Irrereden in der Fieberhitze.

Ма́лість, -ости *f.* Kleinheit, *Пар.* Kleinigkeit, *f.* *Др.*; 2) Kindesalter, *n.* *M+Б.* 90.

Малї́ти, *v. n.* kleiner werden, eingehen.

Ма́лїч. *f.* s. Мале́ча 2) und Ма́лїг (*B.*).

Ма́ло, *adv.* wenig; nicht lange; ein wenig, das wenige, — чого́ wenig wovon; ма́ло-зго́дя ein wenig später, nach kurzer Unterbrechung; м. хто selten jmd, м. коли́ selten wann; м. не...., м. що не.... es fehlte wenig, beinahe, fast, з ма́ла (з мало́го, з ма́лку) von Klein an, von Jugend auf; ма́ло по-ма́лу allmählich, nach und nach.

Маловáжити, *v. a.* собі щось (когось) etw. (jmdn) gering achten, leicht nehmen, gering schätzen.

Маловáжний, *a.* unwichtig, unbedeutend, geringfügig.

Маловáжність, -ости, *f.* Unwichtigkeit, Geringfügigkeit, *f.* [*m. Пар.*

Мальо́ванець, нця, *m.* *Figurant,

Мальо́ванка, *f.* bunt bemaltes Tuch, Kleid &.

Мальовáти, s. Малювáти.

Мальови́ло, *n.* Gemälde, Bild, *n.*

Малові́рний, *a. Пар.* kleingläubig.

Маловічний, *a. Кл.* kurzlebend.

Мальо́вний, *Ос.* (61) II. 234, мальовни́чий, *К. a.* malerisch.

Маловóдний, *a.* wasserarm. [det.

Малограмо́тний, *a.* wenig gebil-

Малограмотність, -ости. *f.* Unwissenheit, *f.*

Малодéржний *a.* geringhaltig, *Пар.*

Малодéржність, -ости. *f.* Geringhaltigkeit, *f. Пар.*

Малоду́шие, *n. Ш.* II. 108, малоду́шність, -ости, *f.* Kleinmuth, *m.* Verzagtheit, Engherzigkeit, *f. ГШ.*

Малоду́шний, *a.* kleinherzig, engherzig; kleinmüthig.

Маловві́стний, *a.* wenig bekannt.

Маловемéле, *n.* Knappheit, Unzulänglichkeit des Bodeneigenthums.

Маловемéльний, *a.* Kleingrund-.

Маловéрний, *a.* mit spärlichem Samen. [Kaliber (v. Feuerwaffen).

Малові́ркий, *a.* (*Ф.*) vom kleinen

Маловнáчний, *a.* unbedeutend, gering, geringfügig, *ГШ.*

Малоко́ристний, *a.* wenig nützlich, nicht vortheilhaft. [einige wenige.

Малокотри́й, *a.* selten ein, s. jmd; *pl.*

Малокрóвний, *a.* blutarm, anämisch, *Кн.* [mut, Anämie, *f.*

Малокрóвність, -ости, *f.* Blutar-

Малолі́т, *Ме.* 291; малолі́тний, *a.* малолі́ток, -тка, *m.* jung an Jahren, minderjährig, unmündig.

Малолі́тність, -ости, *f.* Minderjährigkeit, Unmündigkeit, *f.* [Zahl.

Малолі́чний, *a. К.* klein an der

Малолю́дний, *a.* wenige Individuen zählend; menschenarm, volksarm, *К.*

Малолю́дність, -ости, *f.* geringe, schwache Bevölkerung.

Малолю́дком востáти ся *К.* sehr wenig Menschen zählen, entvölkert werden.

Маломіщани́н, *m.* Kleinbürger, Kleinstädter, *m.* [*Пар. a.* kleinstädtisch.

Маломіщáнський, маломі́йский,

Маломо́вний, *a.* wenig sprechend, wortkarg. [kargheit, *f.*

Маломо́вність, -ости, *f.* Wort-

Маломо́жний, *a.* wenig vermögend, unvermögend, unbemittelt.

Малопло́дний, малоплодови́тий, *Фр. a.* wenig fruchtbar, fruchtarm.

Малопло́дність, -ости. *f.* Unfruchtbarkeit, *f.* [*m. Пар.*

Малопро́даж, *f.* Kleinverschleiss,

Малоро́слий, *a.* kleingewachsen, von kleinem Wuchse, niedrig *Не. ГШ.*

Малоро́слість, -ости, *f.* kleiner Wuchs. [herzig *Б.*

Малосьві́дчий, *a.* unerfahren; eng-

Малоси́ле, *n.* Kraftlosigkeit, Schwäche, *f. Б.* [ten) *Ш.* II. 9.

Малоси́лий, *a.* schwach (an Kräf-

Мало́та, *f. coll.* Menschen ohne Bedeutung, *pl. Ог.* 155.

Малоу́мний, *a.* unverständig, thöricht; blödsinnig, unzurechnungsfähig, (*В.*).

Малоу́мність, -ости, *f.* Blödsinnigkeit, *f.* Unverstand, *m.*

Малоучéний, *a.* wenig gelehrt.

Малоці́нене, *n.* Geringschätzung, *f. Тор.* [geringachten.

Малоціни́ти, *v. a.* geringschätzen,

Малоці́нний, *a.* geringschätzig, *ГШ.*

Малочислéнний, *a.* wenig zahlreich, gering an Zahl. [ringe Anzahl.

Малочислéнність, -ости, *f.* ge-

Мáлпа, мáлфа, *Wgr.* XV. *f.* Affe, *m.*

Малпувáти, *v. a.* nachäffen.

Мáльство, *n.* Kindheit, *f.* в малóго мáльства *К.* von zarter, K.

Мальфі́вниця, *f. Ф.* Hexe, *f.*

Мáльчик, малю́к, *Лееч. m.* der Kleine, Knabe, Bursche, *m.*

Малювáти, *v. a.* malen; *мальо́ваний, *a.* nur gemalt, nicht wirklich, nichtig.

Малюзи́на, *f.* s. Русáлка, Melusine (halb Mädchen, halb Fisch).

Малюнко́вий, *a.* malerisch, *Кл.*

Малю́нок, -нку, *m.* Gemälde, Bild, *n.*

Малю́ство, *n. Св.* Kleinigkeit, Geringfügigkeit; Kleinlichkeit, *f.*

Малю́та, *m. f.* von kleinem Wuchs, vom

kleinen winzigen Menschen, *ЛД.С.*II.112.
Малюхний, малюсенький, *a. Левч.* s. Маленький. [*Н.* 23. *ОП.*
Маля́, -яти, малятко, *n.* kleines Kind,
Маля́ва, *f.* Nbfl. des Прут; 2) *N.* e. Berges. [ский, Maler-.
Маля́р, *m.* Maler, *m. adj.* маляр-
Малярівна, *f.* Tochter des маляр; малярка Weib des м.
Маля́рня, *f.* Maleratelier, *n. Левч.*
Маля́рство, *n.* Malerei, *f.*
Малярчу́к, *m.* Malerbursche, *m.*
Ма́ма, *f.* Mutter, Frau Mama, *f. adj.* мамин, — син s. Мамій.
Мама́й, *m.KC.* (82) V.348 s.Баба 13).
Мамали́ґа, (-ия), *f.* s. Кулеша.
Мамі́й, *m.* Muttersöhnchen, *n.*
Ма́мка, *f.* Amme, *f.* піти в мамки, за мамку s. Мамчити; 2) Mutter, *f.*s. Мама.
Мамкува́ти, s. Мамчити.
Ма́мляти, мамрати, *v.a.*s. Ґамлати, etw. flau arbeiten, f. gehen &.
Мамо́на, *f.*Mammon, *m.* *Geld, *n.МШ.*
Ма́мочка, *f.* s. Мамуня, (*vocat.* мамчико *V.*).
Ма́мра, *m. f.* (-авець, *m.* -авий, *a.*) s. Ґамлавий, flauer Arbeiter.
Ма́мрам, *m.* † *K.* (*Нива.* 142. 175) schriftliches Document, Vollmacht, *f.*
Ма́мси, *pl.* s. Палятурки.
Маму́ла, *m.* s. Нюнька.
Маму́ня, *f.* (*vocat.* мамунь *Ле.* 79. 89) *dim.* Mütterchen, liebe Mutter.
Мамці́й, *m.* s. Мамій.
Ма́мчин, *a.* der Amme, Ammen-.
Ма́мчити, *v. n.* Ammendienste verrichten, Amme sein; (*v. a.* — діти).
Ма́на, Zusatzpartikel: кто-мана, щомана. де-мана & wer immer, was i., wo i. & (кто-будь &); 2) *adv. Фр.*s.Може.
Мана́, *f.* s. Мара *C.* I. 200; Trug, *m.* Täuschung, Bethörung, Vorspiegelung, Lockung, *f.*, ману кому пускати blauen Dunst jmdm vormachen.
Манасти́р, манастирище, & s. Монастир &; манах *Левч.* s. Монах &.
Мана́та, *f.* якась — з неба впала =? планета. ein Wunderding.
Мана́тє, *n coll.* мана́тки, *pl. K. P.* II. 194 Habseligkeiten, Siebensachen; Lumpen.
Мана́тка, *f.* *Ф.* s. Хустина.
Манґе́р, *m.* ehem. $1^1/_2$ Kreuzer Wienerwährung; *pl.* *Geld, *n. ВБ.* [nensis.
Манґеру́шок, -шка, *m.* Aster chi-
Мандари́на, (*d.* -инка), *f.* weibl. Oberrock.
Манда́тор, (verächtl.мандаторина), *m.* Mandator, ehem. Ortsrichter u. Bezirksvorstand, *m*; *adj.* мандаторский.
Мандебу́рия, *f.* = Маґдебурґия Magdeburgerrecht, маґдебурске право.
Ма́ндель, (-дїль, -двїль), *m.* Mass von 15 Stück, bes. Bundstroh.
Манджа́к.*m.*Schabe,*f.*(Blatta orient.).
Манджа́ти, *v. n.* rüstig, munter wandern.
Мандзьо́х, *m.* §. s. Мандрівець.
Мандибу́рка, *f.* Kartoffel, *f.* (Magdeburger Frucht.). [-kuchen, *m.*(пиріг).
Мандибуряни́к, *m.* Kartoffelbrod,
Мандильо́ха, *f.* s. Мудоха.
Ма́ндри, *pl. М+Б.*51s. Мандрівка.
Мандриґу́ля, *f.* Einbeere, *f.* (Paris quadrifolia); s. Матридуна. [chen, *m.*
Ма́ндрик, *m.* Quarkkäse; Käseku-
Мандріве́ць, -вця, *Cm.* мандрівник, *m.* Wanderer, Reisender, Turist; Nomade, *m.*
Мандрівка, (*d.* -івочка), *f.* das Wandern, Reisen; Wanderung, *f.* Wanderzug, *m.adj.* мандрівничий, der Wanderung, Reise-. [gereiste, s. Захожий.
Мандрі́вний, *a.* der Reisende, Zu-
Мандрьо́ха, *f.* Landstreicherin, die „Fahrende", *Мак.*; liederliche Dirne *Кв.* 126.
Мандрува́ти, *v. n.* wandern, reisen, ziehen, streichen; мандрований, *a. Кв.* 407 flüchtig, verlaufen.
Мандя́к, *m.*Bauerkittel, *m.* [machen.
Мане́жити ся, sich zieren, Ziererei
Мане́нький, *a.* s. Маленький.
Мане́ра, *f.* Manier, *f. adj.*; манерний, manierirt, affectiert.
Мани́сто, *n.* s. Монисто.
Мани́ти, *v. a.* trügen, täuschen, berücken; vorspielen, vorgaukeln, verlokken, когось чим. [Irrwege.*pl.Ш.*II.226.
Манівці, *pl.* Umwege, Nebenwege,
Манїжний, *a.* geziert, gezwungen, affectiert.
Манїйти ся, s. Снити ся, (*Фр.*).
Ма́нїр, *m.*s. Манера, *Ос.* (62) X. 111.
Ма́нїя, *f.* Manie, Leidenschaft; Bethörung, *f.*; Wahnsinn, Taumel, *m.*; 2)

N. e. teuflischen Wesens, Quälgeist, *m.* Phantom, Ungeheuer, *n.*
Мáнк'а, *f.* Blende, *f.* *Пол.*
Мáнька, *f.* Rind, *n.*
Манклю́в, *m.* s. 'Инклюв.
Манькó, *m.* s. Михáнь. [sinn, *m.*
Манкóлїя, *f.* Melancholie, *f.* Trüb-
Манли́вий, *a.* verlockend, trügerisch, *ВБ.* [fluitans); манни́сте молокó?
Мáнна, *f.* Mannagras, *n.* (Glyceria
Манновéць, -вця́, я́сень — *m.* Mannaesche, *f.* (Fraxinus orni).
Манна́, (-не), *n.* *С.* s. Марá, морóка?
Мановéць, -вця́, *m.* *К.* *Пар.* s. Manівці́. [seligkeit, *f.* *Пар.*
Мáнок, -нку, *m.* *Cm.* s. Майнó. Hab-
Маноци́вник, *m.* *КС.* (82) 591 Gaukler, Zauberer, *m* [*f.*; 2) *s. f.*
Мантá, *f.* *Зг.* Verlockung, Betrügerei,
Мантá, мантáч, мантíй, мантяни́к, манти́р, *m.* Betrüger, Schwindler, Gauner, *m.* (-я́рка, *f.* -in, *f.*).
Мантáчити, манти́ти, манти́лити, *v. a.* betrügen, schwindeln, schachern, feilschen. [Nachwetzen der Sense.
Мантáчка. *f.* hölzerner Spatel zum
Манти́вий, *a.* betrügerisch, *Бор.*
Мáнтия, *f.* Mantel eines Fürsten, e. Bischofs, *m.* [gener Rock.
Мантли́на, *f.* schlechter, abgetra-
Манту́ли, *pl.* Art Maiskuchen mit Käse; 2) манту́лки, *pl.* Naschwerk, *n.*
Ману́йло, *m.* Manuel.
Ману́ти ся, *impers.* манé ся кому́сь про щось jmdm ist etw. im Sinn, steht vor Augen, *Б.*; jmd fühlt sich hingezogen, *M.* II. 101. [ziger Vogel.
Ману́шка, *f.* — співóчка Art win-
Мáнцї, *pl.* ки́дати в мáнцї Würfel spielen, *Пар.* [кий.
Маню́сенький, *a. dim.* s. Манéнь-
I. Мáня, *f.* s. Мáрія.
II. Маня́, *f.* Loch, woraus das Mehl von zwischen den beiden Mühlsteinen herausfällt. [name der Frauen *H.* 267.
III. Мáня *f.* s. Манá, *ОП.*; 2) Art Spitz-
Маня́к, *m.* Phantom, Gespenst, Gaukelbild, *n.* *TP.* 55; 2) Schwindelkopf, Verführer, *m.*; 3) s. Баламу́т I. 1); 4) leichter Reiter, *К.*
Маня́ка, *f.* *К.* II. 42 s. Маня́к 1).
Маня́чити, *v. n.* s. Майчити; мрíсти, *К.*; stecken, *P.* I. 74. hocken, kauern, *M.*
Мáпа, *f.* Mappe, Karte, Landkarte, *f.*
Мáрá, *f.* Gaukelbild, Phantom; Gespenst; Traumgesicht, *n.*; leerer Traum, *Не.*, s. Мрíя; 2) Täuschung, *f.* = манá *Кв.* 206: напусти́ти на кого мару́.
Мáравий, *a.* *B.* schmierig.
Маради́к, *m.* §. Ueberbleibsel, *n.*
Марасу́да, *m. f.* *H.* 129 der (die) sich garstig u. schmutzig kleidet.
Мáрати, (-áю, -áеш), *v. a.* beschmieren, besudeln.
Марáтка, *f.* Kalmar, *m.* (Loligo).
Марвáвкати, *v. n.* s. Мя́вкати.
Мáргá, *f.* s. Маржи́на; grosse Vieh-
Мáргель, *m.* *N.* e. Berges. [herde.
Марґель, -ґлю, *m.* Mergel, *m.*
Маревни́чий, *a.* *Cm.* schwärmend, Phantasie-.
Мáрево, *n.* Zwielicht, Halbdunkel, *n.*; 2) Schwärmerei, Phantasie, *f.* Wahn, *m.* *H.* 61.
Марéна, (*d.* -éночка), *f.* der Baum (Puppe &) am Feste des Ку́пало, — купáльна *Ч.* III. 194; 2) s. Мерéна.
Марéнник, *m.* Ungethüm, *n.* [fluv.
Маренчу́к, *m.* junge мерéна, Barbus
Мáрець, -рця, *m.* Monat März. (*B.*).
Маржи́на, (*d.* -и́нка). *f.* Rindvieh, *n.*
Мáри, *pl.* Bahre, *f.* [ти собí.
Марикувáти собí, s. Кривдувá-
Мари́лька, *f.* Amaryllis; марильковáті, *pl.* Narcissenartige, (Amaryllideae).
Мари́на, (-и́ня), Мари́ся, (-и́сень- (-и́ська), *f.* Marina, Maria.
Маринá, *f.* *А Г.* 162 s. Марá, мáрище: осинá ім — маринá! =? Морéна.
Маринáта, *f.* mariniertes Fleisch.
Мари́нна, мари́на, *f.* s. Мару́на; Anthemis nobilis.
Маринувáти, *v. a.* marinieren.
Мáрити, *v. a.* *M.* *Cm.* träumen, im Traume sehen, мáрить ся в снї, *Левч.*
Маричéска, *f.* *N.* e. Berges u. einer полони́на.
Мáрище, *n.* s. Мáра 1).
Марию́нка, *f.* s. Илéць.
Марія́нка, шпени́ця = *f.* Art rother Sommerweizen. [Mariechen.
Мáрія, Марíйка, *f.* Maria, Marie,
Маріян, *m.* Baldrian, *m.* (Valeriana
Мáрка, *f.* Marke, *f.* [offic.).
Маркитáнт, *m.* Marketender, *m.*; маркитáнка, *f.* Marketenderin, *f.* (*adj.* -áньский).

Маркіян, *m.* Marcianus.

Мáрко, *m.* Marcus.

Маркóтка, *f.* s. Мархóтка.

Маркóтний, (-кітн-), *a.* verstimmt, niedergeschlagen, traurig.

Маркувáти, *v. a.* markieren.

Марли́вий, *a. Зар.* schwärmerisch, phantasiereich; trügerisch.

Мармази́нка, *f.* Mütze aus rothem od. blauem Tuch.

Мармáрія, Мармáрщина, *f. Гол.* Marmaroszer Comitat = Мармарóска столи́ця. [Ти́са.

Мáрмарош, *f.* nördlicher Nbfl. der

Мармедю́га, (-адюга), мармолай, *m.* nichtsnutziger, böser Bube. [245.

Марми́за, *f.* §. Gefriss, Gesicht, *n. Кч.*

Мармори́ний, *Не.* мармурóвий, *a.* aus Marmor.

Мáрмур, (-мір), *m.* Marmor, *m.*; 2) Heckensperling, *m.* (Accentor modularis).

Мармýрник, *m. В.* Lathyrus silvestris.

Мармурувáти, *v. a.* marmorieren.

Марни́й, (*d.* -енький), *a.* schlecht aussehend, abgehärmt; elend, dürftig; 2) eitel, nichtig, vergänglich; *adv.* мáрно, — з сьвíта зійти́ elend umkommen; zwecklos, nutzlos, [Nichts, Nichtigkeit, *f.*

Марни́ця, *f. МШ.* eitler Tand, eitles

Мáрність, -ости, *f. К.* das Eitle, Eitelkeit; Vergänglichkeit, *f.*

Марнíти, *v. n.* verkümmern, elend, siech werden. [ben, *m.*

Марновíрство, *n. К.* Aberglau-

Марнодýмець, -мця, *m.* eitler (stumpfer) Tropf, *Ст.* [*Не.*

Марнойдýчий, *a.* eitel vergänglich,

Марномóвець, -вця, *m.* eitler Schwätzer, *К.*

Марнóполь, *m.* = Маріýполь, *Левч.*

Марносьвя́т, Ярéма, — *Ра.* I. 239? s. Пустосьвя́т.

Марнослóвє, *a.* leeres Geschwätz, *К.*

Марнотрáвити, марнотрáтити, *v. a.* verschwenden, vergeuden, verprassen.

Марнотрáвиця, *Гол.* III. 167, (-áвниця, *Пар.*), *f.* Verschwenderin, *f.* liederliches, leichtsinniges Weib.

Марнотрáвний, *a.* verschwenderisch, *Пар.* [ник, *Фр. m.* Verschwender, *m.*

Марнотрáвник, *Пар.* марнотрáт-

Марнотрáвство, *n.* Verschwendung, *f.* [schwenden.

Марнувáти, *v. a.* vergeuden, ver-

Маровáтий, *a.* unrein, *В.* маровáтожовтáвий trübgelb. [(in d. Landwirt.).

Мáрок, -рка, *m.* Zeichenmacher, *m.*

Мáрочко, *m. dim.* s. Мáрко.

Мáрочний, *a. Wgr.* XV. s. Мрачни́й, захмýрений.

Март, мáрот, -рта, *m.* s. Мáрець; *adj.* мартови́й, März, märzlich.

Мáрта, Мартýня, *f.* Martha.

Марти́н, Марти́нець. -нця, *m.* Martinus; 2) марти́н *Не.* (*Пр.* XI. 1. 116) Möve, *f.* (Larus); *b*) Flussfischadler, *m.* (Pandion haliaetos).

Мáртир, *m. Ф.* s. Мýченик.

Мартопля́с *m.* Spassmacher, Schalk; Hanswurst, *m. В.*

Марýда, *m.* Marodeur, marod.

Марýдний, *a. Св.* traurig, düster; lästig, zudringlich; *adv.* -но langweilig *Веч.* I. 365.

Марузáтий, *a.* s. Мурзáтий.

Марýна, марýнька, *f.* Mutterkraut-Kamille, *f.* (Chrysanthemum v. Pyrethrum parthenium); 2) -ýнка ди́ка kreuzblättriges Labkraut (Galium cruc.).

Марýня, (-ýнька), Марýся, (Марýсина *Л.* 65); Марýсенька (-ýшка), *f.* Marianna, Maria, Mariechen.

Мáрфа. *f.* Waare von Hausierern u. Tauschkrämern geführt, *f.*

Мáрхія, *f.* — всхíдна Ostmark, *f.*

Мархóтка, *f.* schlechter Rauchtabak.

Марципáн, *m.* Marzipan, *m. С.* I. 192.

Марцївки́, *pl.* Hühner die im März ausgekrochen sind.

Марцови́ця. *f. ВБ.* Märzwetter, unbeständiges Aprilwetter (мартові хвилї).

Мáрця, *f.* s. Мáрта; Marcianna.

Марчá, -áти, *n.* Märzhäschen, *n.*

Мáрчик, *m. dim.* s. Мáрець.

Марш, (*d.* мáршик) *m.* Marsch, *m.*

Маршáл, маршáлок, -лка, *m.* Marschall, *m. adj.* маршáльский; 2) Art Damenspiel.

Маршáлка, *f. Ч.* IV.676 s. Вильцé.

Маршáльство, *n.* Marschallswür-

Марши́на. *f.* (*Фр.*) s. Маши́на. [de, *f.*

Маршувáти, *v. n. КС.* (82) V. 353. s. Машерувáти. [*m.* (Asperula odorata).

Маря́нка, *f.* пахýча Waldmeister,

Máса, *f.* Masse, *f.*

Масельни́чка, *f.* Butterbüchse, *f.*
Масельце́,*n.dim.*s.Ма́сло. [-napf.*m.*
Маси́вний, *a.* massiv.
Маси́ло, *n.* s. Масти́ло. [Masken-.
Ма́ска, *f.* Maske, *f.* *adj.* Маскови́й,
Маскали́ти, (-ари́ти), *v. a.* s. Погі́нити.
Ма́ськати, *v. a.* streichen, schmieren.
Маскати́н, *m.* Nbfl. des Че́ремош 6.
Маскува́ти, *v. a.* maskieren.
Масла́к, (*d.* -ачо́к), *m.* Knochen, *m.* *Ко.* 184. *Ш.* II. 186; *Н.* 141?
Ма́сли́на, *К.* масли́чина, *f.* масли́нне де́рево *Ф.* Oelbaum, *m.* Oelbeere, *f.* (Olea europ.) *Вол.* *adj.* масли́чний vom Oelbaum *К.*
Ма́сло, (*d.* ма́слице́, *Ч.* IV. 31, ма́сличко), *n.* Butter, *f.* *Оц.* § 277. 1.; *adj.* маслї́нни́й, *Kol.* I. 143 s. Масляни́й.
Масло́ватий, *a.* butterartig.
Масло́ве́ць, -вця́, *m.* Oelpalme, *f.* (Elais guineensis), *В.*
Маслосьвя́тиє, *n.* letzte Oelung.
Маслува́ти, *v. a.* letzte Oelung spenden.
Маслю́к, масля́к, *m.* Butterpilz, Schmalzling, *m.* (Boletus luteus v. annulatus); 2) Egelschnecke, *f.* (Limax); Weinbergschnecke (Helix).
Масляни́й, *a.* Butter-; 2) -е зі́ле Fetthenne, *f.* (Sedum telephium); 3) масляна́, *s. a. f. gr.* s. Пу́щене.
Масля́нка, *f.* Buttermilch, *f.*; 2) Lilium martagon. [dler, *m.* (-in, *f.*) *ГШ.*
Масля́р, *m.* (-ля́рка, *f.*) Butterhän-
Ма́сляч, *m.* Ausbruch vom Weine, *m.* *В.*
Масна́вий, *a.* fettig.
Масни́й, *a.* fett; ма́сно (*adv.*) ї́сти fett (fette Speisen) essen (nicht fasten); *glatt, gleissnerisch.
Масни́ця, (*d.* -и́чка), *f.* Butterfass, *n.*; 2) Butterwoche, *f.* Fasching, *m.* *ІГ.*
Ма́сні́сть, -ости, *f.* Fettigkeit, Fettheit, *f.*
Масноп́иский, масноязи́кий, *a.* glatt, gleissnerisch listig sprechend, schmeichelnd.
Ма́сьо, *n.* (in d. Kinderspr.) s. Ма́сло.
Ма́сса, массі́вний, & s. Ма́са &.
Ма́сть, *f.* Salbe; 2) Farbe, *f.* (bei Pferden, im Kartenspiel &); до ма́сти von derselben Farbe.
Маста́к, *m.* Meister in e. Sache, Sachverständiger, Kenner, Künstler, *Ко.* 208. *Гл.* 6. 8.
Мастиґа, *f.* *aug.* Schmiere, *f.*
Ма́стика, *f.* Mastix, *m.* [*m.К.Ст.*
Масти́ло, *n.* Salbe; Pomade, *f.* Pflaster,
Масти́ти, (мащу́, масти́ш), *v. a.* salben, einschmieren; bestreichen (mit Lehm, mit Kalk); fett machen, mit Fett einmachen (стра́ву).
Масті́льниця, *f.* Arbeiterin die mit Lehm ein Gebäude bestreicht, weisst.
Ма́стка, *f.dim.* s. Масть 2) *vgl.* Кі́стка,
Мастки́й, *a.* schmierig, von Fett od. v. Feuchtigkeit glänzend; -а́ земля́ Töpferthon, *m.*
Ма́стя, *f.* *Гол. гр.* 49 s. Масть.
Масю́нenький, *a.* s. Мале́нький &.
Мать, *g.* ма́тери, *f.* §. s. Ма́ти II.
Ма́та, *f.* Matte, Strohmatte, *f.*
Маталя́ти, s. Га́тляти.
Матві́й, Мат́ій, *m.* Matthäus; Матві́їв, *s. a. m.* des M.; 2) *N.* e. Berges; Матві́їха, *f.* des M. Weib; Матві́їшин, *s. a. m.* der Матві́їха Sohn.
Матема́тик, *m.* Mathematiker, *m.*; *adj.* математи́чний, mathematisch.
Ма́тер, *f.* s. Ма́ти II.
Мате́рац, (*d.* -а́цик), *m.* Matratze, *f.*
Матери́зна, матери́знина, *f.* Muttererbe, mütterliches Gut, m. Vermögen; Mutterland, *n.* *adj.* материзне́ний zur Verlassenschaft der Mutter geh.
Ма́тери́й, *a.* in vorgerücktem Alter, in den älteren Jahren.
Ма́терин, матери́нский, *К. a.* Mutter, von mütterlicher Seite, mütterlich; -на ду́шка, s. *d. f.* 2).
Матери́нка, (-и́ска), *f.* Dost, *m.* (Origanum vulg.); 2) Feldthymian, Quendel, *m.* (Thymus serpyllum).
Мате́рия, *f.* Materie, *f.* Stoff, *m.* (in allen Bdtgen); 2) Eiter, *n.*; 3) -ни́, linke Pflugsterze. [rial & *n.*
Материя́л, *m.* Material; Baumate-
Материялі́ст, *m.* Materialist; *adj.* -лїсти́чний materialistisch. [materiell.
Материя́льний, (-я́ний, *Не.*) *a.*
Ма́терний, *a.* Mutter-, — язи́к Muttersprache, *f.*
Матерни́к, *m.* Muttergestein, *n.* *Пол.*
Ма́терниця, *f.* *coll.* s. Ма́тї́рка.
Матерюва́ти, *v.n.* Mutterstelle vertreten.

I. Мáти, (мáю, мáєш), *v. a.* haben; besitzen; — щось до сéбе die Eigenthümlichkeit besitzen; — щось на пáмяти im Gedächtnis behalten, gedenken, — на увáзі etw. merken, beachten; — у кого 3 лéьи bei jmdm 3 Gulden gut haben; — щось з собóю mit sich führen; — когóсь за що, чим wofür jmdn halten, als etw. haben; що мáю дїяти? was soll ich thun? мáю за повúнність сидїти ich bin verpflichtet zu sitzen, ich soll &; 2) — ся (одно до одногó) sich verhalten; — ся sich befinden; як ся мáєш? wie ist dein Befinden? wie geht's dir? wie steht es mit dir?; онú дóбре мáють ся sie sind in guten Vermögensverhältnissen, sind wohlhabend; так мáє ся сьвіт so geht es in der Welt; — ся до когóсь zu jmdm einen Zug, eine Neigung haben; вже ся мáє ик вéчеру schon ist der Tag an der Neige; *ptc.* мáючий wohlhabend.

II. Мáти, *g.* мáтери, *f.* Mutter, *f.*; Мáти Бóжа Gottesmutter.

Матидїва, *f. Ф.* Allerheil. Jungfrau.

Матúна, *f.* s. Натúна *Wgr.* IX.

Мáтиця, *f.* Gebärmutter, *f.* (uterus); 2) weibl. Scham, Geschlechtsglied bei Thieren; льóха- Weibchen des Wildschweins, Bache, *f. adj.* мáтичний s. Мáточний.

Мáтичник, *m.* s. Матерник, *Пол.*

Мáтїв, *m.* s. Матéрия 1).

Мáтїнка, *dim.* (-їночка), мáтїр, мáтїрка, *f.* s. Мáти II Mütterchen, *n. adj.* мáтїнчин. [Bästlinge, Maskel, *pl.*

Мáтїрка, *f.* Samenhanf, Mäsch, *m.*

Матїркувáти, *v. n.* комý auf die Mutter jmds fluchen, schimpfen.

Мáтїрні, матїрчáти (кóнóплї) *pl.* s. Мáтїрка.

Мáтка, *f.* Mutterbiene, Bienenkönigin, *f.* Weisel, *m.*; 2) s. Мáтиця 1) *Под. Левч.*; 3) Hauptader od. dicke Schicht des Erdwachses, *Фр.*; 4) — медвéдяча Lagerstätte des Bären, *Фр.* 5) — збожéва Mutterkorn; Roggenbrand, *m.* (Claviceps, Sclerotium); 6) панїмáтка Frau Mutter, ehrende Benennung einer Frau; *adj.* мáтчин, *С.* II. 219.

Мать-мáчиха, *f.* Tussilago farfara.

Матнáти ся, s. Мáяти ся.

Мáтня́, *f.* Mutterwurzel, Herzwurzel, *f.*; 2) mittlerer Theil e. Netzes, Mittelnetzsack; *Netz, *n.* Falle, Schlinge, *f. H.* 111; Hosenbeutel, *m.*; 3) Zeit wo viele Arbeiten zusammentreffen; Gewühle, *n.*

Матóване, *n.* gestampfte Hanfsamen zum Oelschlagen.

Матóвий, *a.* matt (vom Stahl, Glas &).

Матóлич, *m.* Narr, *m.* alberner Tropf.

Матор́жéник, *m. coll.* Gebäck, Zwieback, *n.*

Мáтохна, *f. Me.* 177 s. Мáти II.

Мáточина, *f.* Nabe in e. Rade, *f.* Löcher, beide Oeffnungen der Radnabe, *pl.*

Мáточка, *f.* das Innere, der Grund *Cm.* Fruchtboden in e. Blüte, *m.*

Мáточний, *a.* zur Gebärmutter geh. -і припáдки hysterische Zufälle, *Ko.* 127; — луг Mutterlauge, *f.* — кóрінь s. Матня́ 1), Pfahlwurzel, *f.*

Мáточник, (-ошник), *m.* Weiselzelle, -wiege, *f.* Eierstock, *m.*; 2) mehrere Pflanzen: Ballota nigra, Dracocephalum moldav., Nepeta nuda, Petasites vulg.

Матридýна, *f.* Scopolina atropoides, *B. Ф.* (*Пр.* III. 196).

Матрикáль, *m.* Matrikelführer, *m.*

Матрóв, *m.* Matrose, *m. Пол.*

Матрóна, *f.* s. Мотрóна.

Матýлька, *f.* Puppe, *f.* [verdrehen.

Матýлькати, *v. a.* vermummen,

Матýля, *f.* s. Ватýля (*B.*).

Матýся, (-ýсенька), матýхна, *Ч.* III. 191, *f.* s. Мáти II. мáма *adj.* матýсин Mütterchens —.

Матýша, *f.* s. Тїтка. [PfarrersFrau.

Мáтушка, *f. gr.* Mütterchen *n.*; 2) des

Мах, *m.* Schlag in die Luft, Schwung, *m.* Wucht, *f.* (*int.* мах!) 2) grosses Stück; дáти мáху *Oc.* (61) V. 73.

Махáн, *m. Др. с.* 238 *Мак.* II. 22.?

Мáхане, *n.* das Schwenken, Wedeln, Schwingen.

Махáти, махнýти, *v. n.* чим, etw. schwenken, schwingen, hin u. her bewegen; winken; hineilen; махáй! laufe schnell hin! 2) — ся з ким *Ф.* mit jmdm ringen, raufen.

Мáхина, *f.* s. Мáшúна; —, махúня (*Фр.*) etw. überaus Grosses, Gewaltiges, Riesiges; grosse Strecke. [haft.

Махúнний, *a.* gewaltig gross, riesen-

Махлювáти, *v. n.* schwindeln, betrügen.

Махля́р, *m.* Betrüger, Gauner, Schwindler, *m.* *Пот.* III. 85; махля́рка, *f.* — -in, *f.* *Л.* 16. [nerei, *f.*

Махля́рство, *n.* Betrügerei, Gau-

Маховий. *a.* zum Schwingen dienlich, z. B. Flügel der Windmühle; -і ви́ла sehr lange Gabel; -і пера́ Schwungfedern, *pl.*

Махоїди, *pl.* Maul, Gefriss, *n.*

Махоме́тник, *m.* Schlingel, Galgenstrick, *m.* [bak, *Леви.*

Ма́хо́рка, *f.* inländischer Rauchta-

Махорну́ти, *v. n.* §. *Ал.* hineilen.

Ма́хталь, *m.* *Ф.* (*Пр.* II. 488) Bund, *m.* Zaspel, *f.*? [kuchen der Juden, *m.*

Ма́ца, *f.* eine Metze (Mass); 2) Oster-

Маца́к, *m.* кріпкий як — *Н.* 258? s. Моца́к.

Мацаки́, ити́ на мацаки́ gehen um mit den Händen die Fische unter dem Gestein zu fangen.

Ма́цане, *n.* das Tasten, Befühlen.

Мацапу́ра *f.* §. Monstrum, *n.* Popanz, *f.*

Ма́цати, ма́цяти, ма́цнути, *v. n.* (*v. n.*) tappen, be-tasten, befülen; greifen.

Маценя́, (-иня́), маці́нча́, -а́ти, *a.* ganz kleiner Topf, (*B.*).

Маці́нький, маці́ненький, маці́нкий, маці́цький, мацюненький, *a.* sehr klein, winzig. [mit Händen s. Мацаки́.

Мацо́к, -цка́. *m.* das Fangen der Fische

Ма́цьок, -цька, *m.* Sausack, „Mathias“, *m.* [kleiner Mensch, Zwerg, *m.*

Мацьо́па, *m. f.* мацьо́пкий, *a.* ein

Мацу́кати, s. Ма́цати.

Ма́цу́р, *m.* s. Ко́цур *Гол.* III. 559.

Ма́чанка, *f.* Tunke, *f.* als Zuspeis zum Brot &, z. B. Käse mit Rahm eingemacht etc.

Мача́нник, *m.* Kuchen mit Mohn, *m.*

Мача́ти, *v. a.* eintunken, eintauchen; befeuchten, nass machen; * — ру́ки в що unreine Hände bekommen wegen Theilnahme an Defraudation. [körnlein, *n.*

Мачи́на, (*d.* -и́нка *А-Г.* 166) *f.* Mohn-

I. Ма́чка, *f.* s. Кі́тка.

II. Ма́чка, *f.* s. Ба́ґа.

Мачкоїд, *m.* der die ма́чка II. kaut.

Мачкува́ти, *v. a.* збі́же beim schütteren Getreide blos die Aehren abschneiden, wie man beim Mohn blos die Köpfe abschneidet; s. Ми́кати; * s. Перебера́ти *Gr.* 23.

Ма́чник, *m.* Mohnkuchen, *m.* (*B.*).

Ма́чок, -чку, *m* Feuerblume, Klatschrose, *f.* (Papaver rhoeas); Pap. argemone; ма́чки, *pl.* Mohnpflanzen, *pl.* (Rhoeades), *B.*

Ма́чоха, (-е́ха, -и́ха, -у́ха). *f.* Stiefmutter, *f.* *adj.* ма́чошин, der Stiefmutter, stiefmütterlich. [мачто́вий.

Ма́чта, *f.* *Не.* Mastbaum, *m.* *adj.*

Мачу́ла, (-у́ґа), *f.* Keule, *f.*

Мачуле́ць, -лця́, *m.* eingelassene Stange eines Gerüstes. [*gr.* Mariechen.

Ма́ша, Ма́шечка, (-енька), Ма́шка. *f.*

Маширува́ти, (маши-), *v. n.* marschieren.

Ма́ши́на, *f.* Maschine, *f.* (*d.* ма́ши́нка, kleine Maschine); *adj.* машино́вий, Maschinen-. [nist, Maschinenführer, *m.*

Машині́ст, маши́нник, *m.* Maschi-

Маші́ти, (ма́шу, ма́шеш), *v. n.* *Фр.* s. Ма́хати. [*f.* Ч. V. 253; Scheusal, *n.*

Машка́ра, *f.* garstige Larve, Maske,

Машт, *m.* s. Ма́чта &.

Машта́к, *m.* *Н.* 203 s. Маста́к.

Машталі́р, *m.* Stallknecht, *m.*

Ма́щене, *n.* das Bestreichen, Schmieren; Befetten, s. Масти́ти.

Ма́ю, *praes.* & ма́ючий *ptc.* s. Ма́ти I.

Маю́ла, *m. f.* langsamer Patron; blöder Trottel.

Ма́явка, *f.* *ВБ.* (*Пр.* XII. 447) s. Ма́вка; 2) — си́ня Blaugras, *n.* (Molinia coerulea), *B.*

Мая́к, *m.* Feuerbake, *f.* Leuchtthurm, *m* *Ш.* II. 42; 2) *coll.* Gebüsch, *n.* *Kol.* I. 65.

Ма́яти, (ма́ю, ма́еш, ма́е), *v. n.* чим hin u. her bewegen; крильми́ mit den Flügeln flattern, *ГШ.*; schwingen; sich regen, s. bewegen, s. rühren (vom Laube), *Не.* *Гол.*; — ся по сьвіті kümmerlich wandeln; 2) s. Маї́ти *К.*

Ма́ятник, *m.* Pendel, *m.* *С.* I. 169.

Ма́ячене, *n.* das Phantasieren, Schwärmen, *n.*; 2) Ч. I. 47 Phantom des bösen Geistes. [men, träumen.

Ма́ячити, *v. n.* phantasieren, schwär-

Маячли́вий, *a.* *ВБ.* träumerisch, schwärmerisch.

Маячли́вість, -ости. *ВБ.* маячня́, *Пар.* *f.* Schwärmerei; Einbildung, *f.* Wahn, *m.* [Utopist, *m.*

Ма́ячник, *m.* Schwärmer, Phantast,

Мгла, *f.* Nebel, *m.* s. Имла́, мрака.

Мглйти ся, *Фр.* im Nebel verschwimmen, мрáка мглйть ся.

Ме-ме! *int.* vom Blöken des Schafes.

Мéбель, -бля, *m.* Möbelstück, *n. adj.* мебéльний.

Меблювáти, *v. a.* möbliren.

Мéва хихóтка, *f.* Lachmöve, *f.* Larus ridibundus).

Мéвра, *f.* s. Мéрва, *Левч.*

Меґтїти, *v. n.* s. Миґтїти.

Мéґла, *f.* Holz in Haufen aufgeschichtet, *n. Gr.* 23.

Меґлювáти, *v. a.* дрóва aufschichten, sortieren.

Мéдáль, *f.m.* Medaille, Schaumünze, *f.*

Медвéдик, *m.* s. Мéдвідь; 2) у млинї Triebwerk, *n.* Drilling, *m.*?

Медвéдина, медвéжина, *f.* Bärenfleisch, *n.*

Медвéдиха, медвéдйця, *f.* Bärin, *f.*

Медведівка, *f.* Nbfl. des Бог.

Медведьовáтий, *a.* bärenartig, *Пол.*

Медведчá, медвéжа (-еженя́), -áти, *n.* медведчýк, *m.* Junges einer Bärin, *n.*; 2) Maulwurfsgrille.

Медведюх, медвéдик, *m.* Bärenspinnerraupe, *f.* (Euprepia — eruca).

Медведяр, *m.* Bärenführer, *m. Пар.*

Медвéдний, *a.* vom Bären, Bären-.

Мéдвідь, -éдя, (*aug.* медведйско, -йще), *m.* Bär, *m.* (Ursus); *медвéдї *pl.* Bärenpelz, *n. adj.* медвéдячий.

Медвідник, *m. H.* 23. стáрець медвіднику не товарйш?

Медвідниця, *f.* Art doppelschneidiges Schwert zum ehem. Gebrauch auf Bärenjagden, *Фр.*

Меделя́н, *m.* Bullenbeisser, grosser Hund.

Мéджи, мéджо, *Ог.* 186 s. Мéжи.

Медйана, *f.* Meth, *m.* Methessenz, *f.*

Мéдик, *m.* Hörer der Medicin; Doctor, *m.*

Медитувáти, *v. n.* meditieren, nachdenken.

Медицйна, *f.* Medicin, *f. adj.* медицйньский, медйчний, medicinisch.

Медівка, *f.* Honigthau, *m.* s. Спадь; 2) Honigbrantwein, *m. Гол.* III. 438; 3) *pl.* -кй Art sehr weicher u. süsser Pflaumen.

Медівнйй, *a. Ваг.* s. Медовйй.

Медівнйк, *m.* Honigkuchen, Lebzelten, *m.*; gelbes Labkraut (Galium ochroleucum).

Медівникáр, *m.* Lebzeltenbäcker,

Медівнйця, *f.* Honigbehältnis, *n. Пар.*; 2) Blütenstaub, *m. Ф.*

Медїнкй. *pl.* Art honigsüsser Aepfel.

Медлювáти, s. Меґлювáти.

Медля́к, *m. Піс.* s. Меделя́н.

Меднйй, *a.* honigreich, — рік.

Меднйця, *f.*; Honigdrüse, *f.* Honigbehälter, *m.* (nectarium) *B.*

Меднó кадйло, *n. B.* Melittis melissophyllum.

Медобóри, *pl. N.* der Berge längs des Fl. Збóруч.

Медовйй, *a.* Honig-, honiglich, honigsüss, -reich; — тйждень, Flitterwoche, *f. ГШ.*

Медовйця, *f.* s. Медівка 1).

Медóвчик, *m. Гол.* III. 488 s. Пáсїчник, *Піс.*

Медогýбок, -бка, *m.* Boniglippe, *f.* (labellum) *Вол.*

Медодáйний, *a.* honigspendend, honigend.

Медозбóри, *pl.* Honiglese, *f.*

Медоїда, *m.* Honigesser, *m.*

Медолянйн, *m. H.* 279 s. Меделя́н.

Медонóсний, *a.* honigtragend.

Медоточйвий, *a.* honigströmend, beredt, *Ш.* I. 349.

Мéдский, *a.* aus Medien kommend.

Медýза, *f.* Meduse, *Ш.* II. 176; Art Qualle, Meduse, *f. He.* (*Пр.* XI. 1. 122); Медýзицї, *pl.* Medusae *Пол.*

Медýнка, **медунйця**, (-ýлька, -ýшка), медівка, *f.* rother Bienensaug. (Lamium purpureum); 2) Lungenkraut, *n.* (Pulmonaria offic.); 3) Spiraea ulmaria; 4) Thalictrum angustif.; *дївка-м. süsses Mädchen, (*B.*).

Медýха, *f.* honigsüsse Birne, s.; 2) Медýнка.

Медянйй, (медїннйй, *Kol.* I. 143), медянйшний, *Кв.* 300 *a.* aus Honig, s. Медовйй. 1), 2); 3) Primula offic.

Медянйк, (*d.* -ичóк), *m.* s. Медівнйк

Меж, *praep. Ш.* I. 60 s. Мéжи.

Межá, *f.* (*pl.* мéжі), Rain, Feldrain, *m.* Grenze, *f.*

Межевйй, межовйй, *a.* am Raine. Rain-, Grenz-, Flur-.

Мéжи, *praep.* I) *mit dem Genit. Mi.* IV. 544 *Ог.* 186. II) *mit dem Instrumental. Mi.* IV. 749 auf die Frage wo?: mitten, unter, zwischen: межи бїлих хатóк *M.* [*Ос.* (61) I. 9.], межи звіздáми zwischen den Sternen; межи нáми unter uns, м. ворогáми unter Feinden; III) *mit dem Accus. Mi.* IV.

412 bez. die Gegenstände, zwischen welche, nach deren Mitte e. Bewegung vor sich geht: zwischen, unter: межи гóри zwischen (in) die Berge; межи лю́де піти́ unter die Leute gehen; vgl. Помéжи, пóміж; межé-очи ударити zwischen die Augen schlagen. In der Zusammensetzung: Zwischen-,Mittel-,inner.

Межибедрéнний, a. Пол. s. Межиудóвий. [zwei Furten s. Межиріче.

Межи́брід, -оду, m. Stelle zwischen

Меживлáда, f. Interregnum n. Пар.

Межигірець, -рця, межигірский, a. zwischen Bergen wohnend, liegend.

Межигрá, f. Zwischenspiel, Intermezzo, n. Пар. [ring (beim Insect).

Межигрýде, n. der zweite Brust-

Межигýзе, n. Arschkerbe, f. Пар.

Межидíя, f. Zwischenact, m. Пар.

Межиклíтний, a. zwischenzellig, Под. [Zwischensatz, m.

Межимéтний, a. -е полóжене ГШ.

Межимір, m. Feldmesser, Geometer, m. [Völker-.

Межинáродний, a. international,

Межиплýцний, a. zwischen den Lungen.

Межирéбра, pl. B. Mittelrippen, pl.

Межиріче, n. Gegend zwischen zwei Flüssen, f.

Межисíдка, f. Нс. (Пр. XII. 471) das grobe Mehl, welches man unter die Brodlaibe auf die Backschaufel streut.

Межи́сїтка, f. H. 272 etw. Zwitterhaftes. [innerlich entzweit, in Fehde.

Межисóбний, межиусóбний, a.

Межи́ти, s. Межувáти.

Межиудóвий, a.-а болóнка, Schenkelhaut, f. Пол. [Bürgerkrieg, m.

Межиусóбиця, f. innere Fehde,

Межиусóбник, m. welcher innerliche Unruhen, einen Bürgerkrieg hervorruft u. unterhält. [terregnum, n. Пар.

Межицáрство, n. Zwischenreich, In-

Межичасти́чний, a. Molecular-, Пол. [schenkiefer, m. Пол.

Межичéлюстний, a. -а кість Zwi-

Межíвка, f. межóване, n. Ausmessung, Feldmessung, f.

Межівни́к, мéжник, (Фр.), m. Anrainer, m.; 2) der den Rain verrückt, die Grenze verletzt.

Межови́й, s. Межеви́й.

Межувáти, v. a. das Feld aus-, abmessen, die Raine bestimmen; 2) den Rain verrücken, verschieben.

Мез, миз, s. Мéжи, Ог. 186.

Мезани́на, f. Кн. Mezzanine, f. Halbgeschoss, n.

Мезгá, H. 16. мéзка, K. f.; weiches Fichtenbast; Splint, m. adj. мезгови́й.

Мездрó, n. innere Seite der Haut, des Leders, Aasseite, f. s. Мя́ска.

Мези́нець, P. I. 86, мези́нний, мези́нка, Ст. s. Мізи́нець etc.

Мезковéць, -вця́, m. Splintkäfer, m. (Lyctus) B. [barkeit Пом. III. 99.

Мезлéва, f. † Art Abgabe u. Dienst-

Мéї, gen. fem. pron. = моéї (мóї) Ог. 132.

Меканчáний, s. Миканчáний.

Мéкати, мекетáти, H. мéкнути, мекотíти (-óчу, -óчеш), (B.), v. n. meckern, blöken. [fes.

Мекекé! int. vom Meckern des Scha-

Мекели́ни, мекели́вини, pl. s. Мяки́ни.

Мекéтити, v. n. s. Мики́тити.

Мéкіт, -оту, m. das Meckern, Geblöke, n. [brod, n.

Мелáй, m. Maispolenta, f. Kururutz-

Мелáйник, m. sehr brüchiges Schiefergestein. [Малáнка 1).

Мелáня, (-áнка, -áся, -áшка), f. s.

Мéлений, ptc. gemahlen s. Молóти.

Мельдувáти, v. a. melden.

Мельдýнок, -нку, мельдóване, n. Meldung, f. [de, Mahlgut, n. Пом. I. 165.

Мéливо, n. das zu mahlende Getrei-

Мéлькати, мéлькнути, v. n. winken, blinken Ш. I. 22; vorbeihuschen.

Мéлків, -овá, m. N. e. Berges.

Мелькóм, (-омá), adv. rasch vorüberreilend, schnell vorbeistreichend; obenhin; sehr kurz, geschwind Ко. 99.

Мельнé, s. n. a. Mahlmetze, Mühlgebühr, f. Пар.

Мéльник, (мéлник Ог. 68. 88), m. Müller, Mühler, m.; adj. мельни́цкий Müllers.

Мельни́цтво, n. Müllerhandwerk, n.

Мельни́чити, (менни́-), v. n. in der Mühle mahlen; 2) Müller sein.

Мéльничка, f. Müllerin, f.

Мельничýк, m. des Müllers Sohn, Mühlbursche, f.

Мельоди́йний, a. melodisch.

Мéльон, m. Melone, f.

Мелу́н, *m.* Zungendrescher, *m. Св.*, мелуна́ утну́ти *Н.* 134 aufschneiden, lügen. [Міюс *Пом.* III. 122.
Ме́люс, *АД.* I. 108 verdorb. st. Мі́ус,
Мемози́на, *Ч.* I. 200 s. Малюзи́на.
Ме́нь, меньо́к, *Н.* 240, *m.* s. Мнюх, *Mi.* II. 290.
Мена́ж, *m.* мена́жа, *f.* Menage, *f.*
Менаже́рия, *f.* Menagerie, *f.*
Мена́жка, *f.* Art Menageschüssel aus Blech.
Менажува́ти, *v. a.* menagieren; — ся з чим womit haushälterisch vorgehen.
Менанко́вий, *a.* s. Меканча́ний, *Зап.* II. 402. [Мінджува́ти.
Менджува́ти, *v. n.* *М+Е.* 364 s.
Мендиве́шка, *f.* s. Вош, *В.*
Мене́, *pron. pers. gen.* und *acc.* meiner, mich; мені́ (мині́) *dat.* und *loc.* mir, in mir *Ог.* 129.
Мене́, менни́, мне́, *n* s. Имя́, *Ог.* 56. 80.
Мени́ни, мени́нник, &. s. Имени́ни &.
Менке́т, *m.* Manchette, *f.* [im Nu.
Мент, в один — in einem Moment,
Ме́нта́, *f.* weibl. Pelzkleid mit Besatz.
Ме́нталь, *m.* s. Ме́даль; (*d.* мента́лик).
Ментю́к, (-юх, -у́с), *m.* s. Мнюх.
Менува́ти ся, sich nennen, *Левч.*
Ме́нчел, Ме́нчов, Ме́нчул, *m. N.* e. Berges; Менче́лик, *m. N.* e. полони́на.
Ме́нчий, ме́нший, *a. compar.* zu Мали́й; *d.* ме́ншенький, der kleinste, jüngste; der jüngere unter zwei Kleinen; ме́нче, ме́нше, *adv.* weniger.
Менчі́я, *f.* kleinerer übrigbleibender Theil. [men, *n.* Verminderung, *f. Пар.*
Ме́ншане, *n.* Abnahme, *f.* Abneh-
Менша́ти, менчі́ти, *v. n.* kleiner, weniger werden, abnehmen, vermindert werden. [derheit, Minorität, *f.*
Меншина́, ме́ншість, -ости, *f.* Min-
Менши́ти, *v. a.* kleiner machen, vermindern. [Dünger, *m.*
Ме́рва, *f.* Wirrstroh. *n.* Streu, *f.*; 2)
Мерви́й, s. Мертви́й.
Ме́рвиско, (-ище), *n.* Strohlager, *n.*
Мерви́стий, мервля́стий, *a.* гній Strohdünger, *m.*, -а соло́ма s. Ме́рва.
Ме́рвити, *v. a.* zusammenwirren; 2) düngen. [(v. Kranken).
Ме́рвіти, *v. n.* im Marasmus liegen
Ме́рга, ме́ргало, **мергу́н**, *m.* Grübler, Grübelkopf, Silbenstecher, *m. Пар.* *ГШ.* [sich verdüstern, (*В.*).
Мерга́снути, *v. n.* dunkel werden,
Ме́ре, *adv.* s. Мабу́ть, ма́йже *Wgr.* 126; 2) genau, nett, *Фр.*; 3) als Betheuerungspartikel. [Gitter, *n. Пар.*
Мере́жа, *f.* Fischernetz, *n. Нс.*; 2)
Мере́живо, *n.* feine Stickerei, feines Gewebe, *Cm.* [ausnähen; 2) gittern, *Пар.*
Мере́жити, *v. a.* sticken, Muster
Мережі́вка, *f.* Florfliege, *f.* (Hemerobius); 2) Art Bauchpilz, *Бол.* [Muster.
Мере́жка, *f.* Stickerei, *f.* ausgenähetes
Мере́жник, губя́к-, *m.* Boletophagus reticulatus. [tepora).
Мережни́ця, *f.* Netzkoralle, *f.* (Re-
Мережча́тий, *a.* *Пар.* gewürfelt, Gitter-. [lach, *m.* (Pferd), *Н.* 17.
Ме́рен, (*d.* кінь-мере́нець), *m.* Wal-
Мере́на. *f.* Barbe, *f.* (Barbus fluviatilis). [kauen.
Мере́ндати, (-дзати), *v. a.* wieder-
Мере́ндя, *f.* zubereitete Speise; Proviant, *m.*
Мерені́ти; мерендї́ти. *v. n. impers.* -и́ть es fällt ein Staubregen; der Himmel ist trübe geworden, regnerisches Wetter steht bevor (*В.*).
Мересни́ця, *f.* ме́рест, *m.* Pfrille, *f.* Bitterfisch, *m.* (Phoxinus rivularis.,
Мере́ти, s. Ме́рти. [*Пом.* I. 172.
Мере́чити, s. Ме́кати.
Мерешки́. *pl. N.* e. Berges.
Ме́ржа, *f.* s. Мерзь, ме́рза.
Мержелі́ти, *v. n. impers.* мержели́ть es fällt ein Staubregen, (*В.*).
Мерзь, *Мх.* **мерза́**, *f.* alles Ekelhafte, abscheuliches, unflätiges Zeug; Luder, *n.* ekelhafte Dirne.
Ме́рзавець, -вця, *m.* *Др. с.* 189 der Abscheuliche, Sudler, *m.*
Мерзе́нний, **мерзки́й**, *a.* abscheulich, unflätig.
Мерзе́нність, ме́рзість, -ости, **мерзо́та**. *f.* Abscheulichkeit, *f.* Gräuel; Unflat, *m.*
Мерзи́ти, (мержу́, мерзи́ш), *v. a.* beschimpfen; 2) мерзи́ть кого́сь щось etw. verursacht jmdm Ekel, jmd verabscheut etwas; 3) — ся чим etw. verabscheuen, Ekel vor etw. haben.
Ме́рзїль, *m.* sehr stinkendes Kraut.
Мерзїне́ць, віне́ць — *Гол.* III. 392 s. Мерзе́нний.

Мерзі́ти, (-і́ю, -і́єш), *v. n.* in Unflätherei verfaulen *Ш.* II. 267.

Мéракий, мéрзлий, *H.* 103 *a.* gefroren; мéрзко, *vdv.* eiskalt, frostig.

Мéрзнути,*v.n.*ge-frieren,*Пот.*III.7.

Мерзя́чка, *f.* Beschimpfung, *f.* Schimpf, *m.*

Мéрин, *m.* *Кч.* 115 s. Мéрен.

Мері́нка, *f.* s. Мереснйця.

Меркá́ч. *m.* Widder, *m.* *Пот.* III. 9.

Мéркнути, *v. n.* s. Помéркнути.

Меркоті́ти, *v. n.* schillern, spielen (v. Licht).

Мерль. *f.* linker Nbfl der Вóрскла.

Мерлá́ви, *pl.* *N.* e. Berges.

Мерлéць, *g.* мерця́, s. Мертвéць.

Мéрлий, *a.* todt, ein Todter *adv.* мéрло, *Cm.* [Sterbefall, *m.*

Мерлйни, (*d.* -йнки), *pl.* *H.* 184

Мерлйця, *f.* Leder vom Aas, *n.* *Mi.* II. 304. [ний *Кл.*

Мерля́к,*m.* s.Мертвéць; 2) s.Смéрт-

Мéрства. *f.*§.bunterHaufen,Menge,*f.*

Мертвéнний, *a.* *У.*Todes-, tödtlich.

Мертвéнність, -ости, мертвéчина, *f.* das Todtliegen, Marasmus, *m.*

Мертвéць, *g.* мертвеця́ *Кв.* 136 мерця́, (*Оц.* §. 65) мертвя́к, *Б.* *m.* der Todte, Leichnam, *m.* Leiche, *f.* *adj.* мертвéцкий Todten.

Мертвéшниця ваплю́виця,*f.* Todtenfliege, *f.* (Sarcophaga mortuorum).

Мертвйй, *a.* todt, leblos; -á сьві́чка die Kerze aus dem Fette einer Leiche; -á кі́стка harte Drüsengeschwulst, Schale, *f.* Ueberbein, *n.* (scirrhus); -а кропйва s. Глухá к.; Мéртві Вóди linker Nbfl. des Бог.

Мертвйти, *v. a.* ab-tödten; мертвя́щий, *a.* tödtend, tödlich, todbringend; мертву́ща матéрия,*Ф.*Stickstoff,Azot,*m.*

Мéртвйця, *f.* todte unfruchtbare Bodenschichte, Untergrund, *m.*; 2) verkümmertes Heidekorn.

Мéртвість, -ости, *f.* *K.* Todesleiden, *n.* Todtenstarre, *f.*

Мертві́ти, *v. n.* *TP.* 147 todt liegen.

Мертвороджéний *a.*todtgeboren.

Мéртвяк, *m.* s. Мертвéць; * von Schlitten im Sommer, die unbenützt (todt) liegen. [*Пот.* I. 153.

Мéрти (мру, мреш), *v. n.* sterben,

Мерфéлити, (мерхвé-), *v. a.* verwirren, auseinanderwühlen, -stöbern (cолóму); *v. n. impers.* vom Sprühregen, vom Schneegestöber.

Мерфі́й, *m.* *Wgr.* XV. s. Мéрва.

Мéрха, *f.* *m.* s. Му́рґа; 2) Mähre, Schindmähre, *f.* (*B.*).

Мерхну́ти,*v.n.M.*II.75s.Мéркнути.

Мерцвя́, *f.*,? -цвя́к, *m.* *Гр.* 343. 358 s. Мертвéць. [*n.* (Cavia cobaya)·

Мерчá, -áти, *n.* Meerschweinchen.

Мéрча, мерчá́чка, *f.* (*B.*) s. Мжа.

Мéрчик, *m.* kleine Leiche (*Фр.*).

Мерчі́ти, *v.n.* s. Мжі́ти, *Пот.* III. 9.

Мéрша, *f.* Aas, *n.* *Luts.* 157.Vieh, *n.*

Мершá́виця, *f.* мершá́ник, *m.* Aaskäfer, *m.* (Silpha).

Мершá́нка, *f.* (*B.*) Kuh, *f.* мершá́ник Ochs, *m.* (Schindvieh), *n.* [lich).

Мéршник,*m.coll.*Маржйна(verächt-

Мерщі́й, мерщéнько Ч. VII. 576. *adv.* schnell,*P.*I. 1. schneller,*Пот.*I. 75.

Мéрява, *f.* kalter Regen. [düster.

Мéрявий, *a.* s. Мйрявий; *adv.* -во

Меря́ник, *m.* *Cm.* (*Пр.* II. 125) s. Мертвéць?

Меря́стий, *a.* s. Мервйстий.

Мéсия, *m.* Messias, *m.*

Месть, *f.* Rache, *f.* [kehren.

Мéсти, (мету́, метéш), *v. a.* fegen,

Мéстний, *a.* *Лїр.* 29.rächend; rachgierig, rachsüchtig.

Мéстник, *m.* Rächer, *m.* *Ш.* I. 178. -иця, *f.* Rächerin, *f.* *Пар.*

Мет, *m.H.*148Wurf; Schwung, Schuss, *m.*; в одйн мет, (в одну́ меть *Др.* *c.* 105) in einem Nu, *M.*; мéтом чимóсь кйнути в когó auf jmdn womit mit Wucht schleudern; 2) s. Прймет (*Фр.*).

Мéтá, *f.* Ziel, *n.* однó на мéті мáти das eine Ziel vor Augen haben, den einen Zweck verfolgen.

Метá́вка, *f.* Wurfmaschine, *f.* *Фр.*

Мéталь, *m.* Metall, *n.* *adj.* металевий, metallen.

Металйна, *f.coll.Bax.*die Metalle,*pl.*

Металі́чний, *a.* metallinisch; -чно зелéний metallgrün, *Пол.*

Метальнйцтво, *n.* Metallurgie, *f.* *Пар.* метальнйчий, металюрґі́чний, *a.* metallurgisch. [meln.

Метанйна, *f.* *ГБ.* geschäftiges Tum-

Метáрити ся, *Oc.* (61) VII. 6. sich tummeln.

Метáти (мéчу, мéчеш), *v. a.* werfen, schleudern; — ся zucken; *b*) sich tummeln.
Метéлик, *m. dim.* s. Мотúльок; 2) *pl.* Spergulla arv.; *b*) kleine Broschüren, Flugschriften, *pl.*
Метелúця, *f.* Windhalm, *m.* (Agrostis alba); 2) Art Tanz.
Метéлї, *pl.* wilde Bienen, *B.*
Метéльник, *m.* Wirbelwind, *m.*
Метéльничка, *f.* M. Strassenkehrerin, *f.*
Метéлочки, *pl.* Stinkkresse, (*f.* Lepidium ruderale). [III 149.
Метéльтя, *n.*? s. Мiтéлка, *Гол.*
Метéльщик, *m.* Strassenkehrer, *m. M.*
Метенúця, *f.* s. Мотилúця; — медоïдка, Honigschabe, *f.* (Galleria mellonella), *B.*
Метéць, *m.* s. Митéць, мистéць.
Метикувáти, *v. a.* §. urtheilen, erwägen. [tzig, *Левч.*
Метикувáтий, *a.* scharfsinnig, wi-
Метúти, *v. a.* Müllermassel beheben.
Мéтïль, *f.* Schneegestöber, *n.*
Мéтка, *f.* Gesellschaft, Compagnie, *f. М+Б.* 326; *Oc.* (62) IX. 100 s. Кýпка.
Мéткий, *a.* flink, hurtig; betriebsam, *ВГ.* 137. [und *pl.* s. Сýголовки.
Мéтла, *f.* мéтлище, (-иско), *n.*
Метлúця, *f.* s. Метелúця 1).
Метличúще, *n.* mit метлúця bewachsenes Feld, *B.*
Метлюг, *m.* Windfahne, Ackerschmiele, *f.* (Aspera spica venti). [*f. Пол.*
Мéтний, *a.* Wurf-, -а даль Wurfweite,
Метнúна, *f.* Müllermassel, *f.*
Метнýти ся за чим, *Ш.* II. 89 nach etw. hineilen um es zu holen.
Метóдий, *m.* Methodius.
Методúчний, *a.* methodisch.
Метрúжа, метрýга, *f.* Plackerei, Strapaze, *f.* [schein, *m.*; 2) Metrik, *f.*
Мéтрика, *f.* Matrikel-, Geburts-, Tauf
Метрúкальний, *a.* Matrikel .
Метрúчний, *a.* metrisch. [den.
Метрýжити, *v. a.* strapazieren, ermü
Метýшити ся, *K.* sich tummeln, geschäftig herumlaufen.
Метушнá, *f.* das Jagen, Hasten, *Cm.*
Метчiй, *adv. compar.* schneller, *Левч.* s. Меткúй. [Ч. IV. 147.
Мéтяний, *ptc.* = метéний s. Мéсти
Механiк, *m.* Mechaniker, *m.*
Механiка, *f.* Mechanik, *f.* механiчний, *a.* mechanisch.
Мехéд, Мехéдко, *m.* s. Метóдий.
Мецéна, *m.* Mäcen, *Лiр.*; *меценáт, Gönner, *m.* [nach Art des Maecenas.
Меценáтство, *n. Кн.* Gönnerschaft
Меч, *m.* Schwert, *n.*; *adj.* мечевúй.
Мечанúн, *m.* Pilger von Mekka, *m. Cm.*
Мечаткú, *pl. B.* schwertblättrige Gewächse (Ensatae).
Мечвéдок, -дка, *m.* s. Почовúд.
Меченóс, *m.* Schwertfisch, *m.* (Xiphias gladius). [*Не.* Backofen, *m.*
Мечéт, (-еть), *m. КС.* (83) VII. 504.
Мечéть, *f.* мечéт, *m.* Moschee, *f.*
Мéчик, *m. dim.* s. Меч, Schwertchen, *n.*; 2) Weberkahn, *m.*; 3) schwertförmiges Schwingebrett in der Hanfbreche.
Мéчний, *a.* Schwert-.
Мéчник, *m.* s. Меченóс, *Вол.*
Мечовáл, *m.* Gladiator, *m. Пар.*; *adj.* мечовáльний.
Мечовáтий, *a.* schwertförmig.
Мечтá, *f.* Phantasie, Grille, *f.* Trugbild, Hirngespinst, *n.*
Мечтáтель, *m. K.* Schwärmer, Phantast, *m.*; мечтáтельний, *a.* schwärmerisch.
Мечтáти, *v. a.* schwärmen, phantasieren.
Мéшкальний, *a.* bewohnbar, *Пар.*
Мéшкальнiсть, -ости, *f.* Bewohnbarkeit, *f. Пар.*
Мéшкане, *n.* das Wohnen; 2) —, мешканéнько, *dim.* eheliches Zusammenleben.
Мéшканець, -нця, *m.* Bewohner, Einwohner, *m.*
Мешпергáч, s. Нешпергáч.
Мештéрний, *a. ungr.* s. Мистéрний.
Мéшти, *pl.* leichte Halbschuhe.
Мжа, мжúця, мжúчка, *f.* Sprüh-, Staubregen, *m.* Nasskälte, *f.* düsteres Wetter, (*B.*) *Левч.*
Мжiти, *v. n.* s. Имжáти. [ter, *m.*
Мздовоздаятель, *m.* †*КУ.* Vergel-
Ми, *pl. pron.* wir, (*g.* нас unser); 2) dat. *sgl.* von я: mir (= менї).
Миг, *m.* Wink; Blick, *m.* в одúн — in einem Nu. [cilla alba).
Мúгавка, *f.* Bachstelze, *f.* (Mota-
Мúгáти, мигнýти, *v. n.* und — ся *М.* I. 121. *Не.* plötzlich erscheinen u. verschwinden, schwanken, blinken; flim-

mern, flackern; очима — blinzen.
Мигичка, *f.* *Левч.* s. Мжа.
Мигкати, *v. n.* blinzeln. [*ГШ.*
Мигкий, *a.* flimmernd, schimmernd.
Мигля, мигла, *f.* s. Мегла; 2) steiler Bergabhang. [Flimmern.
Миготіне, *n.* zitterndes Leuchten,
Миготіти, мигтіти, миготати, *v. n.* s. Мигати, flimmern, blinzeln, blinken; schimmern; rasche Bewegung machen.
Миготливий, *a.* flimmernd.
Миготниця, *f.* Wimperorgan, *n.*
Мидикувати, *He.* s. Метикувати.
Мидлянка, *f.* Seifenkraut, *n.* (Saponaria offic.). [ken, *m.* Waschschüssel, *f.*
Мидниця, (*d.* -ичка), *f.* Waschbek-
Миза, *f.* Maul, *n.*
Мизати, мизнути, *v. n.* mit dem Maul rühren, lecken; — ся sich putzen, s. schniegeln; *b*) schmeicheln, schwänzeln, buhlen.
Мизатий, *a. He.* mit grossem Maul.
Мизгир, *m.* Art grosse Spinne (Lycosa ucrainensis v. syngoriensis).
Мизерний, мизерник & s. Мізерний &. [ний &.
Мизиний, мизельний & s. Мізи-
Мизинка, *f.* rechte Pflugsterze. [len.
Мизити, *v. n.* (намизити ся), schmol-
Мизун, *m.* (-унка, Schmeichler, *f.*) Buhler, *m.* (-in, *f.*).
Мийка, *f.* Waschbank, Waschschleuse, *f.* (für Schafe); 2) s. Митка, (*Фр.*).
Мийниця, *f.* Waschbecken, *m.*
Мик! *int.* vom jähen Sturz: schub! flugs!
Микало, *n.* Art Fischangel.
Миканець, -нця, *m. gew. pl.* gehechelte u. glatt gezogene Theile des Gespinstes.
Миканка, *f.* Werg, *n.*
Микан чаний, миканичний, *B. a.* aus Werg, -е полотно grobe Leinwand.
Микати, микнути, *v. a.* raufen, reissen, klauen; hecheln; zausen; — ся *H.* 37 hin u. her schwingen, streifen s. Вештати ся, *Пот.* III. 63.
Микдал, *m.* Mandel, *f.*; микдаловаті, *pl.* Mandelgewächse, (Amygdaleae).
Микита, *m.* Nicetas.
Микитити, *v. n.* schwindeln, verdrehen, Ausflüchte suchen, zweideutig reden u. handeln; foppen.
Микитка, *f.* Art Tanz.

Микола, (-ай, *d.* -олка, -ольцьо), *m.* Nikolaus; *-олу звалити *Кв.* 346? *adj.* Миколин, (-олчин).
Миколайки, (-айчики), *pl.* Mannstreu, *f.* (Eryngium planum), *He.*
Миколайці, *pl.* Nestwurzel, *f.* (Neottia nidus avis).
Микольник, лящ- die um den Tag des heil. Nicolaus laichende Abramis brama.
Микуляти, *v. n. H.* 63 s. Клїпати.
Милай, *m. H.* 146 s. Мелай.
Миланка, s. Маланка.
Милати, *v. a.* winden.
Милевий, *a.* Meilen-; meilenlang; милеве, *s. n. a.* Meilengeld, *n.*
Милий, (*d.* миленький), *a.* lieb, liebenswürdig, angenehm, willkommen; *s. a. m. f.* der (die) Geliebte; по під сам милий Біг просити кого jmdn anflehen, beschwören.
Милине, *n.* милини, *pl.* (миліне *H.* 206) Seifenwasser, *n.*
I. Милити, *v. a.* seifen, einseifen.
II. Милити, *v. a.* irre machen, stören; — ся irren. [*Ш.* I. 209.
Милиця, *f.* Krücke, *f.* hölzernes Bein,
Милість, -ости *f.* Gnade, Güte, Gunst, Barmherzigkeit; Liebe *МШ. Ш.* I. 258, *f.*; Ваша Милость Euer Gnaden.
Милка, *f.* *Пол.* Fehler, *m.*
Милька, *f. dim.* eine kleine Meile.
Мильна, *f. N.* e. Berges.
I. Мильний, (-лн-), *a.* Seifen; -а трава s. Мильник 1); 2) -а свита *Ал.* -е сукно *Кв.* 78 (Art weisses) Tuch, *Пїс.*
II. Мильний, *a.* Irr-, irrig; -а дорога Irrweg, *m.*
Мильник, *m.* Seifenkraut, *n.* wurzel, *f.* (Saponaria offic.); 2) —, миловар, s. Миляр. [як тії — *Левч.*? s. Милощі.
Мильнощі, *pl.* не так жалнощі
Мило, (*d.* мильце), *n.* Seife, *f.*; 2) Schaum, *m. Pa.* I. 193; собаче — kahles Bruchkraut, (Herniaria glabra); каче — Art weicher Stein.
Миловарня, *f.* *Пар.* s. Милярня.
Миловатий, *a.* seifenartig.
Миловидний, *a.* von angenehmem Gesicht, von a. Aeussern, hold, freundlich *C.* I. 94. [reiche Miene.
Миловидність, -ости *f.* holde, lieb-
Миловине, *n.* s. Милине, (*B.*).

Милодáн, *m. Кв.* 216 der Geliebte.

Милодáнка, *f. Ч.* V. 731 liebe Gattin; die Geliebte.

Миловзвýчний, *a.* wohlklingend.

Миловзвýчність, -ости, *f.* Wohlklang, Wohllaut, *m.*

Миловіркий.*a.Піс.*s.Миловúдний.

Милолúций, *a.* von freundlichem Gesicht, von angenehmem Aeussern; hold, niedlich. [*a. Кл.* lieblich redend.

Миломóв, *m. Ру.* миломóвний,

Милосéрдець, -дця, *m. Ст.* der Allbarmherzige. [leid,*n.* Barmherzigkeit,*f.*

Милосéрдие, *n.* das Erbarmen, Mit-

Милосéрдити ся над ким Mitleid mit jmdm fühlen, Erbarmen haben.

Милосéрдний, (éрдий, *IГ.*) *a.* barmherzig, mitleidig. [*Пар.*

Милосéрдник, *m.* Erbarmen, *m.*

Милосéрдувати, *v. n.* mitleidig, mild sein, *К.* [ter, Gönner, *m. С.*

Мúлостивець, -вця, *m.* Wohlthä-

Мúлостúвий, *a.*gütig,gnädig; barmherzig, mild; -а грамотá Gnadenbrief, *m.*

Мúлостиня, (*d.* -инка), *f.* Liebesgabe, *f.* Almosen, *m. Пот.* III. 53.

Мúлощі, *pl. Л.* 129. Liebschaft, Liebelei, *f.* Liebeshändel, *pl.*; 2) Anmuth, *f.* Reize, *pl.*

Мúлуванє, (*d.* -áнечко), *n.* Liebe, Zuneigung, Sympathie; Liebelei, *f.* на — нема сúлуваня die Liebe kennt keinen Zwang; 2) Barmherzigkeit, *f.* Erbarmen, *n. Н.* 95.

Мúлувати, *v. a.* когó *IГ.* sich jmds erbarmen, Mitleid mit jmdm haben; — ся над кимóсь sich jmds erbarmen; *b*) — ся sich lieben u. kosen *Марк.* 16; *c*)— ся чимóсь s.Любувáти ся*Др.с.*199.

Мúля, *f.* Meile, *f.*; 2) Meilenstein, *m. С.* II. 123. [Fische, s. Мулявúця.

Миля́вка. мúлька, *f. coll.* kleine

Миля́к. *m.* Seifenbaum, *m.* (Sapindus saponaria). [-я́рка, *f.* -in, *f.*

Миля́р, *m.* Seifensieder, -händler, *m.*

Миля́рня, *f.* Seifensiederei, *f. Пол.*

Мúмка, *f.* Kuh (Schaf &) bei der eine od. zwei Zitzen verschlossen sind: на однý, дві дíйки; 2) s. Нюнька.

Мúмо, *praep. mit d. Genit.* an etw. vorbei, vorüber; *Мі.* IV. 544; мúмо менé *Ме.* 73 ohne auf mich zu achten, ohne mein Wissen.

Мимовíльний, *a.* unwillkürlich.

Мимоїздом, *adv.* vorbeifahrend, im Vorbeifahren. [sen, übergehen, *МШ.*

Мимолишúти, *v. a.* bei Seite las-

Мимосередóчний, *a.*excentrisch, *Пол.*

Мимохíдень, -дня, *m. К.* мимохíдний, *a.*der Vorbeigehende, beiläufig,*Пар.*

Мимохíть, (-íтне, *МШ. Гол.*; -íтно) *adv.* мимохíтний, *a.* wider Willen, unfreiwillig,unwillkürlich. [schuss,*m.ГШ.*

Мимоцíльний, *a.* — стріл Fehl-

Мúмра, *m. f.* s. Нюнька, нíмра, (*В.*).

Мúмрати, *v. a.* s. Ї́мúрати (*В.*).

Мúмрити, *a. n.* murmeln.

Минь, -минь! *int.*Lockruf der Katzen.

Мúна, *m.* Menas; Минúха, *f.* Weib des Мúна.

Минáти, (-áю, -áєш), *v. a.* s. Минýти; минáємий, *a.* s. Минýщий.

Миндувáти, (*Ф.*) s. Мельдувáти.

Минéя, *f.* Buch, welches den Gottesdienst für jeden Tag eines Heiligen durchs ganze Jahr enthält, nach Monaten [μήν] geordnet.

Минжувáти, s. Мінджувáти, *С.*

Мúно, *n.* s. Имя́, менé.

Минóга річнá, Flusspricke, *f.* Neunauge, *n.* (Petromyzon fluviat.).

Миньóк, *m.* s. Мнюх. [Brot,*Левч.*

Минтýс, *m.* (in d. Bettlerspr.) Stück

Мúнувáти, *v. n. Ос.* (61) V. 15 чогóсь etw. vermeiden, einer Sache loswerden; — ся *Щог.* s. Минýти ся a).

Минýвший, минýлий, *Ст.* vergangen, verflossen, verstrichen.

Минýвшість, минýлість, *Мор. Зг.* -ости, *f.* Vergangenheit, *f.*

Минýти, *v. a.* когó, що (an jmdm, an etw.) vorübergehen, vorbeigehen, etw. meiden, übergehen, hinter sich lassen; не минýла менé кáра bin der Strafe nicht entgangen; 2) *v. n.* vorübergehen, verfliessen, verstreichen: минýло емý 7 літ ihm sind 7 Jahre verflossen; vergehen, aufhören; — ся з ким an einander vorüberkommen, -fahren; ausweichen; *b*) — ся vorbei sein, hin sein, sterben; crepieren.

Минýшка, *f. Н.* 243. *Reimw.* zu грýшка: was schnell vergeht.

Минýщий, *a.* vergänglich, eitel.

I. Мúня, *f.* in d.Kinderspr. s. Корóва,

„Muh“. [tom, *n.*
II. Миня́, -я́ти, *n. C.* Trugbild, Phan-
I. Мир, *m.* Frieden, *m.* як ся ма́єш? ми́ро́м! Бо́гу дя́кувати! gut (im Frieden)! — *Оц.* §. 547. *Ог.* 114.
II. Мир, *m.* Welt, *f.* Volk, *n.* ме́жи мира́ми *Ч.* III. 417 in der Welt, unter den Völkern, u. d. Menschen.
Ми́рати, s. Ї́мирати, (*B.*). [сто́м).
Ми́рґати, ми́рдати, *a. n.* wedeln (хво-
Ми́рене, *n.* s. Поми́рене. [ский.
Мире́цкий, *a. Гол.* III. 57 s. Ми́р-
Мирвїле, *n.* Traubenkraut, *n.* (Chenopodium botrys); 2) blutrother Storchschnabel (Geranium sanguineum); 3) Dracocephalum Ruischianum; s. Біждє́рко, *У.*
Мири́ти, *v. a.* Frieden stiften, aussöhnen; — ся з ким mit jmdm friedlich leben, sich aussöhnen; in Friedensunterhandlungen treten. [Gerede, *n. K.*
Ми́ркане, *n.* das Raunen, Munkeln,
Ми́ркати, ми́ркнути, *v. n. Кв.* 150 по-під віко́ню — bettelnd wimmern, murmeln; munkeln, in den Bart reden.
Ми́рка́ч, *m. K.* Murmler, *m.* [ни́ти?
Миркó́т. *m. Ч.* V. 1087 миркó́тами во-
Мирлу́ґа. *f. Левч.* s. Барлі́ґ, *Ог.* 80.
I. Ми́рний, *a.* friedlich, Friedens-, ruhig, still. [reich.
II. Ми́рний, *a. TP.* 69 Volks-; volk-
Ми́рниця, (*d.* -ичка), *f.* Kästchen od. Büchse zur Aufbewahrung des Ми́ро.
I. Ми́рність, -ости, *f. Kol.* I. 131. *Гол.* III. 116 Friede, *m.* Ruhe, *f.*
II. Ми́рність, -ости, *f. W.* s. Лю́дність, Anzahl der Seelen, *f.*
Ми́ро, *n.* wohlriechende Essenz; das heilige Oel, Chrisam, *n.*
Миро́ване, *n.* das Bestreichen der Stirn mit geweihtem Oel bei dem Gottesdienste всено́чне.
I. Миро́вий. *a.* schiedsrichterlich; мирова́я (грамота) *Кч.* 167 gütlicher Vergleich, Triedenstractat; *s. a. m.* Friedensrichter, *m.*
Миро́вий, *a. He.* Welt-, Volks-.
Мирода́вець, -вця́, *m. Пу.* Myrrhapender, *m.* [haltend, weltregierend.
Мироржа́вний, *a. K.* welter-
Мироде́ржитель, *m. K.* Weltbeherrscher, *m.*
Миро́їд, *m. Bein.* des habsüchtigen миро́вий I. (II.) der das Volk aussaugt.

Миролюбо́вий, миролю́бний, *a.* friedliebend, friedfertig.
Миролюбо́вість, (-лю́бність), -ости, *f.* Friedfertigkeit, *f.*
Миро́н, *m.* Miron.
Мироно́сиця, *f.* Balsamträgerin; *gew. pl.* die Frauen, die den Leichnam Christi salbten.
Мироно́сниця, *f.* Heiligenbild, *n.* (von 4 Jungfrauen auf Stangen getragen).
Миропома́зане, (миромп-), *n.* Firmung, Firmelung, *f.* [Firmling, *n.*
Миропома́занник, *m. ГШ.*
Миропома́зуна́ти, *v. a.* firmeln, das Sacrament der Firmung ertheilen.
Миротво́рець, -рця, *m.* Friedensstifter, *m.* [stiften.
Миротвори́ти, *v. n. ГШ.* Frieden
I. Миротво́рний, *a. Mx.* friedenstiftend. [*Зг.* weltbauend, schaffend.
II. Миротво́рний, (-тво́рчий), *a.*
Миро́то́чець, *m.* мироточи́вий, *a.* Wohlgerüche duftend, wohlriechende Flüssigkeit von sich gebend.
Миро́цин, *m. N.* e. Berges. [den, *pl.?*
Ми́рса, *coll f. Ф. Пр.* I. 32. II. 488 Goldfä-
Ми́рский, *a.* weltlich, Volks-, *IГ.*
Мирствува́ти, *v. n.* mit den Worten „мир всїм!“ segnen u. dabei mit der aufrecht gehobenen Hand ein Kreuz beschreiben.
Мирт, *m.* Myrte, *f.* (Myrtus communis); *adj.* мирто́вий, Myrten-; миртова́ті, *pl.* Myrtengewächse, *pl.* (Myrtaceae); миртоцьвіті, *pl.* Myrtenblumige, *pl.* (Myrtiflorae). [vollführen.
Мирува́ти, *v. a.* das миро́ване
Ми́рха, ми́рхавка, *f.* s. Ме́рха 2); elendes Rind.
Ми́рхати, s. Ме́рвити 1).
Ми́ршавий, (*d.* -аве́нький), *a.* runzelig *C.* I. 66.
Мирща́к, *m.* s. Морща́к. [schwerfällig.
Ми́рявий, *a.* (*B.*). langsam, faul,
Миряни́н, *m.* ein Weltlicher, Laie; 2) Bauer, (*opp.* пан), *P.* I. 63. *C.* I. 40; *adj.* миря́ньский. *K.* weltlich.
Мись, *m.* s. Ме́двідь.
Ми́са, *f.* grosse Schüssel.
Ми́ска, *f.* Schüssel. *f.*; *миски́ пра́вити=парастáс п. weil in Schüsseln Opfer dargebracht werden (*B.*). [-töpfer, *m.*
Мискоро́б, *m.* Schüsselfabrikant,

Мискоробство, *n.* Verfertigung der Schüssel. *f.*

Мисль, (*d.* мислонька), *f.* Gedanke, *m.* Meinung, *f.* Einfall, *m*; Absicht, *f.*; Sinn, *m.* мисли мене занбсять (щось зробити) es bemächtigt sich meiner der Gedanke, ich bin im Begriffe (etw. zu thun); комусь тото на мисли jmd hat das im Sinn, im Gedächtnisse; війти з мисли кому aus dem Sinn kommen; він (тое) мені не по мисли nicht nach meinem Sinn, nicht nach meinem Wunsch.

Мисливець, -вця, (*d.* мисливчик), мисливий, *s. a. m.* Jäger, Jägersmann, Weidmann, *m.*; 2) мисливець *Ос.* (62) X. s. Мислитель.

Мисливенький, *a. М.* II. 80 eigensinnig; hochmüthig (*Щог.* 2. мисливий гомін).

Мисливский, *a. У.* Jagd-. [*n.К.*

Мисливство, *n.* Jagd, *f.*; Weidwerk,

Мислик, *m.* Meissel zum Abschneiden des Blechs, *f.*

Мислитель, *m.* Denker, *m.*

Мислити, *v. n.* denken; erwägen; überlegen; 2) gesonnen sein, meinen, willens sein; о собі много — sich viel dünken; комусь зло мислити *Кн.* gegen jmdn Böses im Sinne haben, vorhaben.

Мислїте, *n. N.* des Buchst. M.; *писати — betrunken umhertaumeln. [voll.

Мисловатиий, *a.* geistreich, geist-

Мисловий, s. Мисливий. [(*n.хв.*4).

Мислотвор, *m.* Gedankenkreis, *m.*

Мислятин, *m. N.* e. Berges.

Мисник, *m.* Schüssel-, Topfbrett, *n.* Fächerschrank fürs Geschirr, *m.*

Мисничка, *f.* Semele, *B.* [chen, *n.*

Мисочка, мисчина, *f. dim.* Schüssel-

Мистерний, (-ецьно, *adv. Вах.*), *a.* kunstvoll, künstlich, meisterhaft.

Мистець, *m.К.*II.96 Meister, Künstler, Virtuos, *m.*

Мистецький, *a. ОП.* meisterhaft.

Мистецтво, *n.* Meisterhaftigkeit, Kunst, Kunstfertigkeit, *f.* [*pl.*(apothecia).

Мисчатка бвощні, *pl.* Sporenlager,

Мисюрка, *f.* Panzerhemd auch den Kopf bedeckend, *n.* Sturmhaube, *f. Кч.*425.

Мися, -яти, *m.* s. Мисочка.

Мисячий, *a. Га.* I. 106 s. Мишачий.

Мит, не тільки через сїни а и в митї *Ос.* (61) IV. 29?

I. **Мить**, *f.* gesäuberter Wald.

II. **Мить**, у одну, *P.* II. 82, в ту —, на — mit einem mal, in einem Augenblick, auf einen A., in einem Nu, allsogleich, *Ст. Ог.* 114.

Митар, **митник**, *m.* Zöllner, Mautner, *m. Пот.* III. 43.

Митарство, *n.* Betrügerei, Prellerei, *f.*; *pl.* listige Umtriebe *Ш.* II. 19.

Мите, *n.* das Waschen. [*С.*I.208.

Митель, (-тїль), *m.* Waschwasser, *n.*

Митець, -тця, *m. Н.* 124 der Kundige, Kenner, Künstler, Meister; Schwarzkünstler, Zauberer, *m. Гл. б.* 35.

Мити, (мию, миєш), *v. a.* waschen; — хату, стїни, помiст & scheuern.

Митикун, *m.* listiger, pfiffiger Mensch, Strolch, *m.* [pen, *m.*

Митка, (*d.* миточка), *f.* Waschlap

Миткалевий, *a. Кч.* 218 von Mitkal od. Calico (Art grobe Mousselin).

Митьма, митьмов, *adv.* s. Митусь; im zickzack *Ог.* 115. (*B.*).

Митництво, *n.* Zollwesen, *n. Пар.*

I. **Митниця**, *f.* Maut, Zollstätte, *f.* Zollhaus, *n. К.*

II. **Митниця**, *f. Гол.* III.243 Waschfrau, die abspült, sauber wäscht; 2) *N.* e. Berges. *m. Пот.* III. 43.

Мито, *n.* Maut, *f.* Zoll, (*pl.* Zölle),

Митовий, *a.* Zoll-; *s. a. m.* Zollaufseher, -einnehmer, *m. Пар.*

Митока, *f. N.* e. Berges. [μίτρα].

Митра, *f.* Bischofsmütze, -krone, *f.*

Митро, Митрик, *m.* s. Митро.

Митрополит, *m.* Metropolit, *m. adj.* митрополичий, митрополїтальний, Metropoliten-, Metropoliten-, Metropolitan-; [μητροπολίτης].

Митрополїя, *f.* Metropole, *f.* Sprengel eines Metropoliten, *m.* Metropolitenwürde, *f.*

Митусь, *vdv.* wechselweise, abwechselnd (bald mit dem gröberen, bald mit dem dünneren Ende gelegt, Holz &) im zickzack.

Митуса, *m.* † ein Mannesname.

Митуте, (-тя), *n. Н.*122 etw. Nichtsnutziges, Schmarn, *n.*

Митю, *adv.* s. Міттю, Мить II.

Мих, *m.* Ч. V. 1134 Art giftige Pilze.

Михайло, Михай, (-ань, -ась), -айлик), *m.* Michael.

Михайлик, *m.* Art Trinkbecher aus Holz *C.* II. 150.

Миць-миць! *int.* s. Минь-минь.

Мицка, *f.* Vliess eines Lammes, *n.* *Gr.* 23.; Lammfellmütze, *f.* *ЛД.*; 1) Rasenstück, *n.* s. Кицка; 3) s. Бázька; (*B.*); 4) Kiebitz, *m.* (чайка), (*B.*).

Мич, міч, s. Меч.

Мичати, s. Мекати.

Мичка, (*d.* мичечка), *f.* das glatt geraufte Bündel Flachs, Hanf & zum Spinnen; Spinnrocken, *m.* *Пом.* III. 63; 2) Haarbüschel oberhalb der ратиця; 3) *Kopfhaare, *pl.* *Ко.* 4; 4) steifes Borstengras (Nardus stricta). [phoides, *B.*

Мичник, гребенистий, Villarsia nym-

Миш, миша, *Ш.* II. 201, *f.* Maus, *f.* (Mus musculus); *Пом.* III. 84; 2) *pl.* миши Feifel, *f.* eine Halsdrüsenkrankheit der Pferde, миши дерти eine Kolikkrankheit dh Reiben u. Kneifen der Haut beheben. [(Myosurus minimus) *B.*

Мишавка, *f.* Mäuseschwänzchen, *n.*

Мишак, *m.* Arsenik, *m.* *Пол.* 2) s. d. folg.

Мишалóвок, — opix, *m.* *Кв.* s. Мишелівка 1). [grau gelblich-braun.

Мишастий, мишачий, *a* mäusefahl,

Мишатина, *f.* Mäusefleisch, *n.*; 2) s. Мишачка.

Мишачий, *a.* Maus-, Mäuse-; — кирпич Mausdreck, *n.* — огóнь (óгник) Johanniswürmchen, *n.* (Lampyris noctiluca).

Мишачка, мишечка, *f.* (*pl.* -кй), Mauskoth, -dreck, *n.* [ten).

Мишвá, *f.* *coll.* die Mäuse (und Rat-

Мишéй, *m.* мишовійка, *f.* Mäusekönig, Zaunkönig, *m.* (Troglodytes parvul.).

Мишелівка, *f.* *gew.* *pl.* Nüsse von dem aufgesammelten Vorrathe einer Waldmaus od. eines Eichhorns entnommen; 2) Waldmaus & selbst, *B.*; 3) s. Мишелóвка.

Мишеня, -яти, *n.* Junges einer Maus.

Миший, мишій, *m.* Borstenhirse, *f.* (Setaria glauca).

Мишин, мишій, *a.* s. Мишачий.

Мишини, *pl.* Hosen aus Schaffell, (haut), *pl.* [шистий, muskelig, muskulös.

Мишиця, *f.* Muskel, *f.* *Пар.* *adj.* ми-

Мишка, *f.* *dim.* s. Миш, Mäuschen, *n.*; 2) Мишéй.

Мишкáр, *m.* s. Вáлах 1).

Мишкувáти, *v. n.* schnüffeln, mausen (*v. a.*); 2) *v. a.* s. Валáшати.

Мишовáтий, *a.* mäuseartig, *Пол.*

Мишóвиче, *n.* Mäusefrass, *m.* z. B. Stroh, Getreide & von Mäusen zerfressen.

Мишолóв, — канюк, *m.* Mäusebussard, *m.* (Buteo lagopus); 2) Thurmfalke, *m.* (Falco tinunculus).

Мишолóвка, *f.* Mäusefalle, *f.* *Cm.*

Мишýк, *m.* s. Мись.

Мищя, *f.* *Пол.* s. Мишиця.

Мищина, мищинка, *f.* s. Мисочка.

Мівкий, (*compar.* мівший), *a.* s. Мілкий, *B.*

Мівний, *a.* *H.* 27 s. Мóвний.

Мід, *g.* мéду, *m.* Honig, *m.*; — питýщий, сичéний Meth, *m.*

Мідь, *f.* Kupfer; Erz, *n.* [Kessel.

Мідень, -дня, *m.* *Ко.* 184 kupferner

Мідéнець, -нця, *m.* Kupfererzkies, *n.* *Вол.* [*f.* Spitzmaus, *f.* (Sorex).

Мідик, *m.* мідиця, (*d.* -ичка),

Мідистий, *a.* s. Мідянистий.

Мідкий, *a* honigsüss; verführerisch, *Ф.*

Мідний, *a.* kupfern, aus Kupfer, aus Erz.

Мідник, мідьник, *ГШ.* *m.* Gelbgiesser, *m.* *Пар.*

Мідництво, *n.* Gelbgiesserei, *f.*

Мідниця, *f.* *Левч.* s. Миднйця.

Міднонóгий, *a.* mit kupfernen (ehernen) Füssen. [*n.*; 2) s. Мідяк.

Мідняк, *m.* Kupferkies, Kupfererz,

Мідовий, *a.* *W.* s. Мідяний. [*Пар.*

Мідокóпня, *f.* Kupferbergwerk, *n.*

Мідорит, *m* Kupferstich, *m.* *Пар.*

Мідоритник, *m.* Kupferstecher, -drucker, *m.* *Пар.*

Мідьосинь, *f.* Kupferlasur, *f.* *Вол.*

Мідýнка, *f.* s. Медýнка, (*B*). [geld, *n.*

Мідяк, *m.* Kupfermünze, *f.* *pl.* Kupfer-

Мідяний, *a.* kupfern, Kupfer-; kupferroth, *Пол.* [farbig; 2) kupferhaltig, *Пар.*

Мідянистий, *a.* kupferig, kupfer-

Мідяниця, *f.* змія — eherne Schlange *Пр.* IX. 218; 2) s. Веретільниця.

Мідянка, *f.* s. Мідик; 2) Kupfergrün, *n.* *Вол.*

Мідянчик, довгонóсик —, kupferfarbiger Rüsselkäfer (Rhynchites cupreus).

Мідяр, *m.* Kupferschmied, *m.*

Мідярня, *f.* Kupferhammer, *m.* *Пар.*

Мідярство, *n.* Kupferschmiedhandwerk, *n.* [s. мéжи-.

Між, міждо, *praep.* s. Мéжи; міждо-

Міжа́, *f.* *К.* s. Межа́.
Міжгі́рє, *n.* *ОП.* Gegend zwischen zwei Bergen, *f.* Thalkessel, *m.*
Міждора́мя, *n.* *К.* Stelle zwischen den Schultern, *f.*
Міжни́й, s. Мо́жний.
Міжни́к, *m.* s. Межівни́к, межни́к.
Міжо́вщик, *m.* *gr.* *Ко.* 236 Feldmesser, *m.*
Міжчи́ньский, *a.* (*В.*) s. Мужчи́ньский.
Мі́здра, *f.* (*В.*) s. Мездро́.
Мізе́ль, s. Мозі́ль.
Мізера́к, *m.* armer Wicht; мізера́чка, eine Arme, Elende *adv.* мізера́цкий elend.
Мізе́рия, *f.* Misere, *f.* Elend, *n.* Erbärmlichkeit, *f.* dürftige Habseligkeit, 2) Gurkensalat, *m.*
Мізе́рка, *f.* la misère im Préferencespiel &.
Мізеро́та, *f.* Kleinlichkeit, *Фр.* Erbärmlichkeit, *f.*
Мізе́рний, *a.* s. Марни́й; miserabel, elend.
Мізе́рник, *m.* *К.* der Elende; verkommenes Jndividuum; Mittelmässsigkeit. *f.* *Т.*
Мізе́рниця, *f.* *Bein.* des weibl. Schamgliedes.
Мізе́рність, -ости, *f.* Elend, *m.* Nichtigkeit, *f.* *К.*
Мізе́рство, *n.* *coll.* elende, dürftige, Leute *Ос.* (61) IV. 158.
Мізеря́ка, *f.* *Кух.* *Ос.* (61) XI. 39. s. Древи́нє.
Мізи́льний, мізи́ний, (-нн-) *a.* jüngste; kleinste; gering, winzig; — па́лець, мізи́нець, мізи́нчик der kleine Finger, das jüngste Söhnchen; мізи́льночка, дочка́ — das jüngste, kleinste Töchterchen; *Пом.* II. 23.
Мізи́ники, *pl.* Afterklauen, *pl.* (*В.*).
Мізинки́, *pl.* Kleinschmetterlinge, (Microlepidoptera).
Мізи́нність, -ости, *f.* *Пол.* Kleinheit, Winzigkeit, *f.*
Мізка́, *f.* s. Мя́зка (im Jnneren des Kürbisses).
Мі́зкати ся, з ким *Ш.* I. 342 schönthun, liebeln; die Cour, den Hof machen.
Мізко́ванє, *n.* Denken, *n.* Betrachtung, Erwägung, *f.* *Кч.* 237.
Мізкува́ти, *v.* *n.* denken, bei sich überlegen.
Мізо́йник, *m.* — ді́до *КУ.* Zwerg, Kobold, *m.*
Мі́зок, s. Мо́зок. *Левч.*
Мізу́нка, *f.* Nbfl. der Сьві́ча.
Мій, моя́, моє́. *pron.* mein, der meinige; mein lieber; мій (чоловік) mein Mann; моя́ (жінка) meine Frau; мо́ї, *pl.* die Meinigen; (мої meine, *pl.*).
Мі́йский, *a.* *Пар.* s. Мі́ский.
Мі́йсце, *n.* *Левч.* s. Мі́сце.
I. Міль, [мѣл-]. *f.* seichte Stelle, Untiefe, *f.* *Ко.* 145.
II. Міль, [моль]. *m.* *f.* мі́льга, *f.* *Н.* 81. *Мі.* 280 Motte, *f.* (Tinea); — пчільна́ Honigschabe, *f.* (Galleria cerella).
Мі́лик, *m.* Milbe, *f.* (Acarus) *Пол.*
Міли́на́, *f.* *ТР.* 77 s. Міль I.
Мі́лїон, *m.* Million; мілїо́нний, *Св.* мілїоно́вий, *num.* der millionste, Millionen-.
Мілі́ти, *v.* *n.* seicht werden.
Мі́лька, *f.* s. Моля́вка.
Мілки́й, *a.* seicht; 2) fein gemahlen, klein gestossen; *adv.* мі́лко.
Мі́лкість, -ости, *f.* Seichtheit; 2) Feinheit, *f.*
Мі́лько, *m.* Emil; Мі́лька *f.* Emilie.
Мілково́дє, *n.* *Не.* seichte Stelle im Wasser.
Мілкоду́ший, *a.* kleinmüthig, engherzig.
Мільни́к, *m.* Bittsteller, *m.* *Пар.*
Мі́ло, *adv.* s. Дрі́бно.
Мі́лоч, *f.* *gr.* *Р.* I. 37 Kleingeld, *n.*
Мі́міка, *f.* Mimik. *f.* *adj.* мімі́чний, mimisch.
I. Мі́на, *f.* Miene, Haltung, *f.* Gesichtsausdruck, *m.* *Гол.* III. 679.
II. Мі́на, *f.* Mine, *f.* s. Підко́п.
Міна́, міньба́, *f.* Tausch, *m.* das Tauschen, Vertauschen; Bezahlung, Preis im Tauschhandel *Ч.* III. 300; das Wechseln; Wechsel, *m.* Verwandlung, Phase, *f.* *Гол.* — місячна.
Мінджува́ти, *v.* *n.* чим *Н.* 207 Tauscherei betreiben, feilschen; мінджу́є сло́вом як ци́ган кіньми.
Міньджу́н, *m.* der Tauschlustige.
Мінера́льний, *a.* Mineral, mineralisch. [*adj.* мінеральоґі́чний.
Мінерально́ґія, *f.* Mineralogie, *f.*;
Міни́вець, -вця, *m.* Spatheisenstein, *m.* *Вол.*
Міни́ти, *v.* *a.* s. Міня́ти; 2) im Tauschhandel zahlen *Ч.* III. 300; 3) кому́сь щось für jmdn etw. bestimmen, voranschlagen; anberaumen; versprechen, geloben; — ся die Farbe wechseln, schillern.
Міні́стер, *m.* Minister, *m.* *adj.* міні́сте́рский, міні́сте́рияльний
Міні́сте́рство, *n.* Ministerium, *n.*

Мінка, *f.* Erwähnung, Bemerkung, *f.*
Міньќа, міняка дати, зробити einen Tausch machen, *Кч.* 401.
Мінливий, *a.* schillernd, *Б.*
Міньма, *f.* s. Міна, міньба; 2) *adv.* im Wechseln, wechselnd: я єму дав тото міньма ich habe mit ihm das eingewechselt, *Ог.* 115. [*m.* (Apatura iris).
Мінник лоснявець, *m.* Schillerfalter,
Міновий, *a.* -а контора Wechselstube, *f.* *Кл.* [*m.* *Ст.*
Мінокоп, *m.* Minengräber, Minirer,
Мінорний акорд, *Не.* Mollaccord (minore), *m.* [Minuten-.
Мінута, *f.* Minute, *f.* *adj.* мінутний,
Мінутник, *m.* Zauberer, *m.*
Міняйло, *m.* Tauschhändler, -krämer, Tauscher, *m.*; 2) Wechsler, *m.* *Ко.* 79.
Міняти, *v. a.* tauschen, ändern, wechseln (гроші на дрібні), щось на щось, за щось gegen etw. — час так на так, *Ш.* I. 332 die Zeit vergeuden.
Мінятурний, *a.* Miniatur-.
Міня̀чка, *f.* хижка- würfelige Schnepfenfliege, *f.* (Empis tessulata).
I. Мір. *m.* s. Мир II. — сонний *У.* Welt der Träume, *f.* [*f.* *К.* (*pl.* мори).
II. Мір, *g.* мору, *m.* Pest, Epidemie,
Міра, [мѣр-]. *f.* Mass, *n.* без міри ohne Mass, masslos; до тої міри bis zu dem Masse, zu dem Grade, bis so weit, брати з кого, від к. міру Mass nehmen (einer Person zu einem Kleide); не стає до міри entspricht nicht dem Mass, hat nicht das volle Mass; ити до міри unter den Massstock als Recrut sich stellen; на мірі стояти in demselben Masse bleiben, weder zu-noch abnehmen, das Gleichgewicht behalten; під міру verhältnismässig; по мірі nach Massgabe, по крайній мірі wenigstens; 2) міра полотна & Art Längenmass.
Міре, *n.* e. *N.* Berges.
Мірене, *n.* das Messen.
Міренник, (-янник), мірець, *Gr.* 23. *Кл.* *m.* s. Помірець; Ausmesser, Schaffner, *m.*
Мірявчий, *a. m. s.* s. d. vorherg.
Мірило, *n.* Mass, *n.* заводити мірила *У.* Messungen anstellen; Masstab, *n.*
Мірительний, *a.* messbar, *Пар.*
Мірити, міряти, (-рю, -ряю; -иш, -яеш), *v. a.* messen; — ся з ким sich mit jmdm messen.
Мірицяf.Metze.*f.*=0·61487Hektol it.
Мірячний, *a.* — член Massglied, *n.*
Мірка, *f.* *dim.* s. Міра; Mässchen; 2) Mahlmetze, *f.* Müllermassel, *n.*; 3) kleine Ackerparcelle.
Міркотно, *adv.* s. Маркотно.
Міркуване, *n.* das Sinnen, Ermessen, *n.* Denkart, *f.*
Міркувати, *v. n.* merken, *Пот.* II. 28. *Ог.* 80. meinen, erwägen, denken (*Оц.* §. 547 *ув.* 3.); по чім — wornach muthmassen, schliessen.
Мірний, *a.* mässig, enthaltsam; 2) mittelmässig; 3) -а мова *Не.* gereimte, gebundene, gemessene Rede. [scheffel, *m.*
Мірниця, *f.* Viertelmass, *n.* Viertel-
Мірність, -ости, *f.* Mässigkeit; 2) Mittelmässigkeit, *f.* [*s a.n.* Messgebühr, *f.*
Міровий, *a.* *Бор.* temporal; 2) -ве,
Мірода̀вчий, *a.* massgebend, *ГШ.*
Мірочка, *f.* Futtermassel, *n.*
Мірочне, *s. n. a.* Messerlohn, *m.* Messgeld, *n.* *Пар.*
Мірочник, (-ошн-), *m.* Müllergesell, welcher von den Mahlgästen die Mahlmetze (od. das Mahlgeld) einnimmt; *adj.* мірошнацкий.
Мірський, s. Морский, Meer-, (*Фр.*).
Міртовина, *f.* Myrtenholz, *n.* *Фр.* s. Мирт etc. [Oberschäfer, (*Фр.*).
Міртук, *m.* 2 Liter; 2) Oberhirt,
I. Мірчак, *m.* s. Мурчак.
II. Мірчак, *m.* Hohlmass, *n.*
Мірчити, *v. n.* die Müllermassel einheben, (*В.*). [ковий.
Мірчук, *m.* s. Мірка 2); *adj.* мірчу-
Міряник, міряти, & s. Мірити; *міряна січка von allzulanggeschnittenem Häcksel. [Koth, *Пс.*
Місиво, *n.* Teig, *m.* *К.*; 2) dickes
Місити, (мішу, місиш), *v. a.* kneten; — ногами mit Füssen treten; — ся по чім (*Фр.*) sich herumtummeln.
Місия, *f.* Mission, *f.* *adj.* місийний, Missions-.
Міска, *f.* s. Мiska; миска.
Міский, *a.* städtisch, Stadt-.
Місниця, *f.* s. Помістниця.
Міст, *g.* мосту, *n.* -моста, *m.* Brücke, *f.*; 2) s. Поміст Fussboden, *m.* *К.* I. 204. *Иг.* 61. *мостом класти ся servil sein.
Мість, *praep.* *У.* s. Замість, місто 3).

Містéць,& s.Мистéць &. [Місточко.
Містéчко, *n. dim.*Plätzchen, *n.*; 2) s.
Містúвий, *a.* gehaltreich, gehaltvoll, *Пар.* [*a.* mystisch.
Містик, *m.* Mystiker, *m.* містúчний,
Містúлище, *n. Пол.* Behälter, *m.*
Містúна, *f.* Plätzchen, *n. ОП.*; 2) Städtchen, *n.* 3) *N.* e. Berges.
Містнúчество, *n.gr.*†Rangstreit,*m.*
Містиско, містище, *n.* містíй, *m.* Mutterkuchen. *m.* Nachgeburt, *f.* (placenta).
Містúти, (міщý, містúш), *v.a.*jmdn, etw. placieren, aufstellen, jmdm einen Platz, eine Stelle geben; einräumen; — ся Platz finden, e. Stelle einnehmen; *b*) enthalten sein.
Містич, *m. Шар.* s. Міщанúн.
Місто, *n.* Stadt, *f.* 2) s. Місц· 1); перенéсти — übersiedeln; 3) statt, anstatt; місто -б *М.*II.95 s.Нáче -б, мóвби.
Містóк, (*d.* містóчок) -тка́, *m.* kleine Brücke. [flecken, *m.*
Містóчко, *n.* Städtchen, *n.* Markt
Містýшити, (-чúти), *v. a.* kneten, stossen, misshandeln.
Містюк, *m.* Städter, *m. Левч.* [*f.1Г.*
Містянé, *s. n. a.* Stadtzoll, *m.* Accise,
Місце, *n.* Stätte, Stelle, *f.* Ort, Platz; Raum, *m.*; Anstellung, *f.* місцями, stellenweise; то мáє місце 10 миль дорóги & es hat was zu bedeuten, ist von ansehnlicherGrösse,Menge;2)s.Містиско.
Місцéвий, *a.* örtlich. Orts, local; 2) hiesig. [Sesshafte, Ortinsasse, *m.*
Місцевúк, *m.* (*Фр.*) der in e. Orte
Місцéвість, -ости, *f.* Ortschaft; Oertlichkeit, *f.* [bewegung, *f.*
Місцезмíнність, -ости, *f.* Fort-
Місцúна, *f.* s. Містúна 1).
Місюрка, *f.* Glasperle, *f. vgl.* Бúсер.
Місяць, (*d.* місячéнько, місячик). *m.* Mond; 2) Monat, *m.*; місяцю Владимúру Ч. I. 92. *adj.* місяців Mondes.
Місяцьовáтий, *a.* mondförmig.
Місяцьослóв, *m.* Kalender, *m.*
Місячка, *f.* monatliche Reinigung, Menstruation, *f.*
Місячний, *a.* mondhell; 2) monatlich, Monats-; *adv.* місячно es ist Mondschein; 2) monatlich.
Місячник, *a.* der Veränderliche, Unstete wie der Mond; 2) der Mondsüchtige; 3) Monatschrift, *f.*; 4) Mondfisch *m.* (Orthragoriscus mola), *Вол.*
Місячниковáті, *pl.* Mondsamen-Gewächse (Menispermeae).
Міт, *m.* Mythus, *m.* Mythe, *f.*
Міть, *f. Зар.* s. Зáмість, зáмет; люде йдýть до цéркви як міть метé strömen in Haufen —.
Мітá, *f.* Merk, Merkmal, Zeichen, *n.*
Мітáвка, *f.* s. Мітóвка.
Мітéльник, s. Мітлúця.
Міти, *v. a.* † s. Мáти I. [beruhigen.
Мітиґувáти, *a a.K.*beschwichtigen,
Мітúти, *v. n.* zielen, *Левч.*
Міткúй, *a.* s. Меткúй; мітко, *adv. Крон.* treffend.
Мітлá, *f.* Besen, *m.*
Мітлáстий, -áтий, *a.* besenförmig, besenförmig; buschig (вус) *К.*
Мітлúця, мітлúчина, *f.* мітлóчиве, *n.*Besenstrauch,*m.* (Spartium scoparium); 2) Windhalm, *m.* (Agrostis) s. Метлюга 3) Windfahne, *f.* (Aira spica venti).
Мітлáр, *m.* Besenbinder, *m.*
Мітниця, *f. Wa.* 20 до дóму — flinke dabei reinliche Frau.
Мітність, -ости. *f. B.* Fertigkeit, *f.*
Мітóвка, (-óлка), *f.* kleiner Besen.
Мітольóґія, *f.* Mythologie, *f. adj.* мітольоґíчний mythologisch; мітúчний, [mythisch
Мітра, *f.* s. Мúтра.
Мітрóга, (-ýга), *f.* t. Метрúжка.
Мíттю,*adv.Не.*geschwind,in einemNu.
Міýс, *m.* s. Міюс.
I. Міх, *m. М.* II. 65 s. Мох. [balg,*m.*
II. Міх, *m.*Sack, Schlauch,*m.*; 2)Blase-
Міхúр, *m.* міхирúна, *f.* s. Міхýр; 2) Tabacksbeutel aus міхýр.
Міховúна, *f.* Sackleinwand, *f. ГШ.* Packtuch, *n.*
Міхóвка, *f.* Sackspinner,*m.* (Psyche).
Міходýй, *m.* Balgentreter, Calcant, *m. Пар.* [*m.* Sackträger, *m.*
Міхонóш, (-óша, -óший.*Kol.* I. 90),
Міхýнка, міхýрка, *f.* Eiterblase, *f.*
Міхýр, (*d.* -орóк), *m.* Blase, Urin-, Schwimmblase, *f.* Schlauch, *m.* [*Пар.*
Міхýрний кáмінь,Blasenstein,*m.*
Міхýрник хохлáтий, Kappenrobbe, *f.* (Cistophora crist.).
Міхурóчниця, *f.* Schlauchfaden, -schimmel, *m.* (Ascophora mucedo), *Вол.*
Міхурчáтий, *a.* blasig, *Пол.*

Міць, *g.* мо́ци, *m.* Kraft, Stärke, Festigkeit, *f.* в мо́ци збі́же жа́ти in der vollen Stärke, in der ersten Reife (в свиду́); вробо́йти щось на міць etw. fest, dauerhaft machen.

Мі́цка, *f.* міцо́к, -цка́, *m.* s. Ми́цка 1); *adj.* міцко́вий, *Ф.* -а дьоблинка aus Lämmerwolle gewebt.

Міцни́й, *a.* fest; kräftig, stark.

Міцни́ти, *v. a.* stärker machen, — си́лу die Kraft steigern.

Міцні́ти, *v. n.* erstarken, *K.*

I. Міч, *g.* мо́чи, *f.* s. Міць *Щог.* 152.

II. Міч, *g.* мо́чи, *f.* s. Моч, Urin, *f.*

Міш-, за́міш *adv.* s. По́міш.

Міша́к, мішу́н, *m.* Mischer, *m.* *Пар.*

Міша́льний, *a.* mischbar, *Пар.*

Міша́льність, -ости, *f.* Mischbarkeit, *f.* *Пар.*

Мі́шане, *n.* das Mischen; 2) das Zusammentreiben der Schafe zum gemeinschaftlichen Hüten um Ostern (oder Pfingsten).

Мі́шанець, -нця, *m.* Mischling; Bastard, Blendling; 2) * Störenfried, *m.* ти —! ти би все грани́цю міша́в!

Мі́шаник, *m.* Bauer, der seine Schafe zusammen mit anderen auf die Senne giebt, (*B.*).

Мішани́на, *f.* Mischung, *f.* Gemisch, Gemenge, Gemengsel, *n*; 2) —, мішани́ця Mischfutter, Mengfutter, *n.*

Мі́шаниско, *n.* Feld, wo Mengfutter angebaut war. [Мі́шане 2).

Мі́шанка, *f.* s. Мішани́на 2) und

Міша́ти, (міша́ю, -а́еш), *v. a.* mischen, mengen; umrühren, umschütteln, umstechen; (кому́ jmdm) hinderlich sein, stören; — ся sich — —; sich einmischen.

Мі́шка, *f.* Mischwerkzeug, *n.* Mischgabel, *f.* (*B.*).

Мішка́не, *n.* *Ч.* V. 93. s. Ме́шкане 2).

Мішкова́тий, *a* beutelig.

Мішкове́, *s. n. a.* Sackgeld, *n.* (Abgabe von jedem Sack Getreide etc.).

Мішко́м, *adv.* *He.* (*Пр.* III. 361) стоя́ти — zögernd, zaudernd?

Мі́шма, *f.* s. Мішани́на 2) *Mi.* II. 234; 2) *adv.* мішма́ untermischt, gemengt s. По́міш.

Мішна́, *f.* Riemengürtel mit Ringeln u. einem Säckel; Zierat, *m.*

Мішно́, *gew. pl.* мішна́ Geschröte, *n.*

Мішо́к, -шка́, (*d.* міше́чок) *m.* Sack; Schlauch; Beutel, *m.*

Міща́, -а́ти. (*d.* -а́тко). *n.* міщу́к, *m.* Säckchen, *n.*; 2) Schlauchfrucht, *f.* (utriculus).

Міщани́н, *m.* Bürger. Städter, *m.*

Міща́нка, (*d.* міща́ночка). *f.* Bürgersfrau, Städterin, *f.* [lich, kleinbürgerlich.

Міща́нський, *a.* Bürgers-, bürger-

Міща́нство. *n.* Bürgerschaft, *f.* Bürgerrecht, *n.* *coll.* die Bürger, *pl.* [*m.*

Міщанчу́к, *m.* *He.* Kleinbürgerssohn,

Міщина́, *m.* s. Мужчина́.

Міщу́к, *m.* Städtler, Spiessbürger, *m.*

Міщу́л, (*d.* міщу́лик), *m.* *Ф.* Sack; Käsesack, *m.* [mündend.

Мію́с, *m.* Fluss ins Asowsche Meer

Мія́зма. *f.* Miasma, *n.* Ansteckungsstoff.

Мла́. *f.* *M.* *Щог.* s. Мгла́; Alles was nicht consistent, was sehr schwach, undauerhaft, mürbe ist: картофлі як мла sind wenig nahrhaft; ни́тка рве ся як — reisst schnell. [dumpf (го́лос).

Мла́вий, *a* flau, matt, schwach;

Мла́вість, -ости, *f.* Flauheit, Mattigkeit, Schwäche, Abgeschmacktheit, *f.*

Мла́да, *f. a.* *Ч.* III. 215. s. Моло́дий.

Младе́нець, *m.* † *Ш.* II. 226 Säugling, *m.* Kind, *n.*

Младени́ця, *f.* *Ч.* IV. 3. Mädchen, *n.*

Мла́ка, млакови́на, *f.* Morast, Moorgrund, *m.* sumpfiger Boden, Flage, *f.*

Млакова́тий, мла́чний, *a.* sumpfig, morastig, moorig.

Мла́сканець, -вця, *m.* — я́рин Rapunzel, Fettmännchen. *n.* (Valerianella v. Fedia olitoria).

Мла́чник, *m.* Thysselium palustre, *B.*

Мле́вінь *f.* s. Мла́ка (*Ф.*). [ritima).

Млези́ця. *f.* Milchkraut, *n.* (Glaux ma-

Млезоі́дь трути́нник, *m.* *B.* Upasbaum, *m.* (Antiaris toxicaria). [вільне́ —.

Мли́во, *n* s. Ме́ливо; 2) Mahlrecht,

Млий, *a.* s. Мла́вий.

I. Млин, *m.* s. Блин. *Ог.* 81.

II. Млин, *m.* млина́ *f.* *C.* II. 116. Mühle, *f.*

Млина́р, млина́рка, & s. Ме́льник, ме́льничка &. [не́ць.

Млине́ць, -нця́, *m.* *P.* I. 136 s. Бли-

Млини́на, *У.* млини́ця, *Гол.* III. 252, *f.* (kleine) Mühle. [Mühle war.

Мли́ниско, (-ище), *n.* Ort wo e.

Млинівка, *f.* Mühlbach, *m.*

Млинкувати, *v. a.* збіже das Getreide auf der Putzmühle reinigen.
Млинний, *a.* -á дорóга zur Mühle führend?
Млиновий, *H.* 302. млиньский, *a.* Mühl-; Млиньский, *s. m. a.* Nbfl. des Черемош.
Млиновиця, *f.* s. Млинівка.
Млинóк, -нка, (*d.* -óчок), *m.* kleine Mühle; — від кáви Kaffemühle; 2) Putzmühle, Kornklapper, Fege, Getreide-Reinigunsmaschine, *f.*
Млистий, *a. T.* s. Мглистий.
Млиця. *f.* Füllen, das zu Anfang des Sommers geworfen wurde. [На-млї óка.
Млї. *pl.* —бють es wetterleuchtet; 2) s.
Млїйка, *f. Марк.* 135 s. Млиця?
Млїйко, *adv. Мх.* s. Млóсно.
Млїлий, *a. Кв.* 319 schwächlich, abgemergelt.
Млїсно, *adv.* s. Млóсно.
Млість, *g.* млóсти, *f.* Uebelkeit; Ohnmacht, Bewusstlosigkeit, *f.* млóсти (млїсти) удáрили на когó, обняли кого *Ч.* III. 425 jmdn wandelte eine Ohnmacht an, (млость *Ко.* 149. *Левч.*).
Млїстовáтий, *a.* leicht ermattend u. schwitzend.
Млїти, *v. n.* matt, schwach, kraftlos, erschöpft werden, schmachten, sich abzehren: гóлоду — am Hungertuche nagen; 2) in Ohnmacht fallen; 3) млїє на слóту ist vor dem Gewitter schwül geworden; 4) gar werden (мясо).
Млóйний, *a.* Uebelkeit erregend, *Пар.*
Млóйність, -ости, *f.* Uebelkeit, Neigung zum Erbrechen, *f.*
Млоїти, *v. a.* schwächen, abmatten; млóїть когó etw. erregt jmdm Uebelkeit, jmdm wird übel, unwohl (*B.*).
Млóсний, млостúвий, *ОП. a. adv.* млóсно, unwohl, übel, unpässlich; млóсно комý jmd ist nahe der Ohnmacht.
Млостúти, *v. a. ОП.* s. Млоїти.
Млява, *Ст.* млявість, -ости, *f.* Schwächlichkeit, Dumpfigkeit, *f.*
Млявий, *a.* s. Млáвий, weichlich; fad.
Млявощі, *pl. Фр.* Fadheiten, *pl.* Anämie, *f.* [Мятник, кожемяка; *H.*285?
Мнець, *m. П. n.* 88. Rohgerber, *m.* s.
Мнимий, *a.* vermeint, angeblich; eingebildet, *ГШ.*
Мнúти, *Ме.* 305, мнїти *Ле. v. n.* meinen, denken, wissen.
Мнишки, *pl.* Käseknödel, *pl. Пс.*
Мнóгий, *a.* vieler, (viele, vieles); *pl.* мнóгі; числó мнóге Mehrzahl, Numerus pluralis, мнóго, *adv.* viel; — людий viele Menschen, viel Leute; мнóго раз vielmal, mehrmals.
Многобáрвний, *a.* vielfarbig, *У.*
Многобáрвність, -ости, *f.* Vielfarbigkeit, *f.* [*m. Пол.*
Многоблóчник, *m.* Flaschenzug,
Многобóже, (-ие), многобóжництво, *Пар. n.* Vielgötterei, *f.* Polytheismus, *m.*
Многобóжник, *m.* Vielgötter der mehrere Götter glaubt, verehrt, Polytheist, *m.*
Многобóчний, многобóчник, s. Многокýтний &, mit vielen Flächen.
Многовáжний, *a.* allzu wichtig; vielgiltig; ernst.
Многовáжність, -ости, *f.* grosse Wichtigkeit, Bedeutung *f.* der ganze Ernst.
Многовúдний, *a.* vielgestaltig, vielförmig. [*m. Пар.*
Многовідець, -дця, *m.* Vielwisser,
Многовлáда, *f.* Vielherrschaft, *f.*
Многовóдний, *a.* wasserreich, *Фр.*
Многоголóвий, *a.* vielköpfig.
Многогрáнний, *a.* vieleckig.
Многогрáнник, многогрáнок, -нка, *B. m.* eckiger Körper, Polyeder, *m.*
Многогрішний, *a.* viel sündigend.
Многодержáвний, *a.* viel, weit herrschend. [fahren.
Многодóсьвідний, *a.* vieler-
Многожéнність, -ости, *f. Пар.* многожéньство, *n.* Vielweiberei, Polygamie, *f.* [gename, *m. ГШ.*
Многозбóрний, *a.* -е имя, Men-
Многозмінний, *a.* vielveränderlich, *Фр.* [giltig; hochwichtig, *T.*
Многознáчний, *v.* vieldeutig, viel-
Многознáчність, -ости, *f.* Viel deutigkeit; 2) hohe Bedeutung.
Многоименний, многоименúтий, *Пар. a.* vielnamig, mehrnamig, der viele Namen hat. [namigkeit, *f. B.*
Многоименність, -ости, *f.* Viel-
Многоїдець, -дця, *m.* Vielfrass, *m.*
Многоклопóтний, *a.* kummervoll, sorgenvoll, *Пол.* [hufer.
Многокопúтний, *a.* vielhufig, Viel-
Многокрáсник, *m.* Polychrom, *n. B.*

Многокро́ть, *f.* das Vielfache.
Многокро́тний, *a.* vielfach; vielmalig, oftmalig.
Многоку́тний, *a.* vieleckig. [*n.*
Многоку́тник, *m.* Vieleck, Polygon,
Многолі́т, = мно́го літ, мно́гих літ (многая лѣта) *Ко.* 119.
Многолі́тє, *n.* langes Leben.
Многолі́тний, *a.* vieljährig, langwierig; hochbejahrt. [числе́нний.
Многолі́чний, *a.* *Зг. Ст.* s. Много-
Многолуче́вий, многолу́чий, *a.* *B.* vielstrahlig.
Многолю́дний, *a.* volkreich.
Многолю́дність, -ости, *f.* многолю́дство, *n.* grosse Volksmenge.
Многоми́лостивий. *a.* (von Gott) sehr gütig, s. gnädig.
Многоми́слий, *a.* *Кл.* sinnig.
Многомо́вний, *a.* gesprächig, redselig, *M.* [gend, mächtig.
Многомо́жний, *a.* *Ну.* vielvermö-
Многому́жність, -ости, *f.* Vielmännerei, Polyandrie, *f.*
Многоні́г, -о́га, *Пар.* многоно́жник, *B.* Vielfuss, *m.* (Julus). [(Myriapoda).
Многоно́жки, *pl.* Tausendfüsser,
Многоовощко́ві, *pl.* Vielfrüchtige, *pl.* (Polycarpicae).
Многоосе́вий, *a.* viel, mehrachsig.
Многоо́стрів, -ова, *m.* Polynesien, *n.* *МШ.*
Многоочи́тий, *a.* *К.* vieläugig.
Многоо́чок, многоо́чник, *m.* Argusfalter, *m.* (Lycaena). [Stämmen bestehend.
Многопле́менний, *a.* aus vielen
Многопло́дний, *a.* *С.* I. 164 sehr fruchtbar, fruchtreich.
Многопова́жний, (-пова́жаний), *a.* hochgeehrt, hochachtbar. [teuern.
Многоприго́дній, *a.* reich an Aben-
Многора́зний, *a.* vielmalig, *Пар.*
Многора́кий, *a.* vielfach, vielfältig.
Многора́кість, -ости, *f.* Vielfältigkeit, *f.* *Пар.*
Многора́менний, *a.* vielarmig.
Многори́бний, *a.* fischreich.
Многорі́чний, *a.* *B.* flussreich.
Многоро́гий, *a.* mit vielen Hörnern.
Многоро́дний, *a.* vielartig, *Пар.*
Многорозли́чний, *a.* s. Многора́кий. [*Пар.*
Многоси́льний, *a.* grossmächtig,
Многоскла́дний, многосло́жний, *a.* vielsilbig. [voll, *B.*
Многосла́вний, *a.* ruhmreich, ruhm-
Многослі́вний, *a.* grossrednerisch, *Макс.*
Многості́н, *m.* *Пар.* Polyeder, *n.*
Многосторо́нний, *a.* vielseitig; mehrseitig. [seitigkeit, *f.*
Многосторо́нність, -ости *f.* Viel-
Многострада́льний, *a.* der viel gelitten hat, Märtyrer, *Ш.* I. 353; -е житє́ voll Leiden. [Märtyrer, *m.* (-in, *f.*).
Многострада́льник, *m.* (-иця *f.*)
Многостру́нний, *a.* vielsaitig, vielbesaitet, *Фр.*
Многота́, *f.* Menge, *f.* Quantum, *n.* Masse, *f.* grosse Anzahl; Vielheit, *f.*
Многотру́дний, *a.* sehr mühsam, mühevoll, *Макс.*
Многотру́дниця, *f.* viel sich abmühende Frau, bes. Hausfrau, *T.*
Многотру́дність, -ости *f.* Schwierigkeit, *f.* das Mühevolle.
Многоу́м, *m.* *Пар.* s. Мудраге́ль. [dig.
Многоу́мний, *a.* *КУ.* sehr verstän-
Многоцьві́тний, *a.* blumenreich.
Многоцифе́рний, *a.* mehrziffrig.
Многоці́нний, *a.* kostbar, wertvoll.
Многоці́нність, -ости, *f.* Kostbarkeit, *f.* grosser Wert.
Многоча́стний, *a.* vieltheilig.
Многоче́сний, *a.* *Ваг.* ehrenvoll, hochgeehrt.
Многочисле́нний, *a* zahlreich.
Многочисле́нність, -ости *f.* grosse Anzahl.
Многочле́н, *m.* Polynom, *n.* *adj.* многочле́нний, aus vielen Gliedern bestehend. [Sprachen enthaltend, polyglott.
Многоязи́чний, *a.* verschiedene
Мно́жене. *n.* das Vermehren, Vermehrung; Multiplication, *f.* [(-е ч.).
Множестве́нне числó, s. Мно́гий,
Множество́, *n.* Menge; Vielheit, *f.*
Множи́ме, *s. a. n.* мно́жень, -жня, множи́мок, -мка, *m.* Multiplicand, *m.*
Множи́тель, мно́жник, *m.* Multiplicator, *m*; Mehrer, Vermehrer, *m.*
Множи́ти, *v. a.* mehren, vermehren, vervielfältigen, multiplicieren; — ся sich vermehren.
Множі́нь, *f.* *МШ.* s. Множество́.
Мно́жність, -ости, *f.* *R.* 18. Ver-

mehrung, *f.* [fluviat).
Мнюх, *m.* Aalruppe, Quappe, *f.* (Lota
I. Мня = мя = мене́ *accus. sgl.* mich *Ог.* 129. 80.
II. Мня, мне, s. Имя́ (имня́), *Ог.* 56.
Мня́к, *m.* verbrauchte Wagenschmiere.
Мнякий, *a. Ш.* II. 77. s. Мягкий.
Мнякиш. мня́куш, мнякини, мнякіть *КС.* (83) VII. 503. & s. Мя́киш &.
Мня́со, мнясоїд. &. Мня́та & s. Мя́со, Мя́та etc. *Ог.* 80.
Мня́ти, мя́ти, (мну, мнеш), *v. a.* kneten, zerdrücken, zer- knittern, zerkneten, bearbeiten; — ся sich zerknittern; *sich winden, Umstände machen, ängstlich, verlegen sein.
Мняткий, *a.* (*Фр*) s. Мягкий.
Мняшку́рка. *f.* flache (innere) Hand; *adj.* мняшку́рний. [(61)IX.76; *Ог.*95.
Мо, *adv.* s. Мо́ж. мо́же, мабу́ть, *Ос.*
Мов, (мов *Пic.* =) мо́вби, *conj.* gleichwie, gleichsam, wie wenn *Ог.* 200. 210.
Мо́ва, *f.* Sprache, Rede, *f.*
Мо́вдь, *f.* s. Смовдь.
Мо́вити, мовля́ти, *v. a.* sprechen, reden, sagen; мовля́в (той) wie es jemand einst wohl sagte, wie wenn, nämlich, wohl, doch wohl, so zusagen *Ог.* 204.
Мо́вка, *f.* Redensart, *f.*
Мовки́ни, *pl.* s. Мяки́ни.
Мовки́ня, *f.* Sprecherin, *f.*
Мовна́, *f.* Welle, Woge, *f.* мовни́ бют die Wellen schlagen an(*B.*); *vgl.* Вовна́ II.
I. Мовни́ця, *f. Бор. Фр.* Rednerbühne, *f.* [Waschstube, *f.*
II. Мо́вниця, *f.* [мы-] Badehaus, *n.*
Мо́вність, -ости, *f.* Redefluss, *m.* Beredsamkeit, *f. ОП.*
Мовня́, *f.* Blitz, *m.* — бе es blitzt, es wetterleuchtet; 2) Lichtschein, *m.*; 3) Wiederhall, *m.* Echo, *n.*
Мовчазли́вець, -вця, *Mi.* II. 312. мовчазли́вий, мовча́зний, *a.* schweigsam, verschwiegen.
Мовча́к, *m* s. Мовчу́н. [samkeit, *f.*
Мовчали́вість, -ости, *f.* Schweig-
Мовча́льник, *m.* schweigsamer, Mönch.
Мовча́н, *m. Шл.* s. Мовчу́н; у мовчана́ гра́ти Art Kinderspiel: Stillschweigen beobachten, *Кн.* [*f.* das Schweigen.
Мовча́нка, (*d.* -а́ночка *f.*) мо́вчане *n.*
Мовча́ти, (мовчу́, мовчи́ш), *v. n.* schweigen (мовчи́ язи́чком); stumm sein; (*ptc.* мовчу́щий, *K.* st. мовча́щий).
Мо́вчки, *adv.* schweigend; im Stillen *Ог.* 114.
Мовчли́вий, *a.* s. Мовчазли́вець.
Мовчо́к, -чка́. *m. Н.* 115. s. Мовчу́н; Muckser, *m.* мо́вчко́м, *Ог.* 114 мовчуко́м *K. adv.* stillschweigend, schweigsam.
Мовчу́н, *m.* der Schweigsame, Verschwiegene, Schweiger, *m. Не.*
Мовчѣньство, *n.* das Schweigen.
Мо́га́. *f. Ос.* (61) VI. 26. 42. як мога́, скі́лько моги́ nach Möglichkeit, nach Vermögen, so viel es möglich ist, so viel man vermag; möglichst stark, schnell &.
Моги́ла, *f.* Erdhügel, Grabhügel; Grab, *m.* Grabmal, Ehrengrabmal, *n.*
Моги́лин, моги́льний, *a.* Grabes-, Gräber-.
Моги́лка. (*d.* -и́лочка), *f.* kleiner Grabhügel; *pl.* могилки́ Gottesacker, Friedhof, *m.*
Моги́льник, *m.* Arbeiter der für Wachposten Erdhügel aufwarf; 2) —, моги́льщик, *Щог.* Todtengräber, *m. Ст.*
Моги́льниця, *f.* s. Барвінок.
Могиля́к, *m.* — гроба́р, *Пол.* Todtengräber, *m.* (Necrophorus vespillo).
Моги́ра, *f.?* s. Моги́ла *Ог.* 70?
Моглиці, *pl. Ч.* VII. 551 II. 336. s. Могилки́.
Мого́л, *m. Ш.* II. 67. *ТР.* s. Монго́л.
Могори́ч, могри́ч, *m.* Kauftrunk, (mercipotus).
Могори́чити, могри́чити, *Крон.* I. 14, *v. a. ІГ.* кого́ jmdm einschenlassen, eine Zeche veranstalten, jmdn bewirten; — ся *Гол.* III.324 einander— —.
Морота́, *f.* Möglichkeit, *f.* Vermögen, *n.* Macht, *f.* ста́ло не в моготу́ *K.* I. 285 war (ist) nicht möglich, war (ist) unerschwinglich.
Могуряни́н, *m.* s. Козьодри́ст.
Могу́чий, *a.* mächtig, stark *Ш.*II.73.
Могу́чість. -ости, *f.* Macht, *f.*
Могчи́, могти́, s. Мочи́, *Ог.* 66.
Мо́да, *f.* Mode, *f.*
Мода́льність,-ости, *f.* Modalität, *f.*
Мо́дель, *m.* мо́дло, *n. K* Model, Vorbild, *n.*
Моделюва́ти, *v. a.* modellieren.
Моде́рний, *a.* modern; модернізува́ти, *v. a.* modernisieren.

Мóдний, *a.* modisch, der Mode angemessen.
Модни́цтво, *m.* Modesucht, *f. Пар.*
Модни́ця, модосьвітка, *f. Ilic.* putzsüchtiges Weib, Modenärrin, *f.*
Модня́р, *m.* Modenarr, *m. Пар.*
Модня́рка, *f.* Modistin, *f.*
Модрáвий, *a.* meergrün, *Пол.*
Модри́на *f.* модринéць, -нця́, *m.* Lärche, Lärchentanne, *f.* (Larix europ.).
Мóе, *Ог.* 92. s. Мóже.
Мож, s. Мóжна.
Мож жір *m.* s. Мовдір, *Ог.* 76. [leicht.
Мóже, *adv.* ist möglich dass —, viel
Можевéльник, *m.* s. Яловéць.
Можíль, *m.* s. Мозíль.
Можли́вий, *a.* möglich, thunlich.
Можли́вість, -ости *f.* Möglichkeit, *f.*
Мóжна, *adv.* es ist möglich, man vermag, man darf, man kann, es ist erlaubt.
Мóжний, *a.* mächtig. [keit, *f.*
Мóжніcть, -ости *f.* Macht; Möglich-
Можнíти, *v. n. Левч.* mächtig, reich werden. [ство, *n. К.* Aristokratie, *f.*
Можноволáда, *f. Пар.* можноволáд-
Можноволáдний, *a. Пар.* aristokratisch; 2) *КУ.* mächtig herrschend.
Можноволáдник, *m.* Aristokrat, *m.*
Мóва. *f.* Nbfl. des Случ. [*Пар.*
Мозáїка, *f.* Mosaik, *f. adj.* мозаїчний, *Мл.* musiv, Mosaik-. [mark, *n.*
Мозгáнь, *f.* хребéтна — Rücken-
Мозговни́к колоváйка, *m.* Drehwurm, *m.* (Coenurus cerebralis).
Мозеловáтий, *Пол.* мозоловáтий, *a.* schwielig. [dorn, *m.*
Мозíль, -оля́, *m.* Schwiele, *f.* Leich-
Мозни́ця, *f.* Gehirnkasten, *m. Пар.*
Мóзок, -зку, *m.* (*pl.* мóзки u. мíзки) Hirn, Gehirn, *n.* *в мізкú лíзе *P.* I. 130 drängt sich auf (im Gedächtnis, in Gedanken). [strengung, *f.* Drangsal, *n.*
Мозóля, *f. Ф.* mühevolle Arbeit, An-
Мозоли́стий, мозолóвий, *Ф.* (-льóвий *P.* II. 174), мозоля́вий (-ля́ний), *a.* schwielig; * mühsam erworben.
Мозолювáти, *v. n.* harte, mühevolle Arbeit verrichten; мозольóвана прáця *Н* 194 harte Ar. die Schwielen auf den Händen erzeugt.
Мой, Partikel zur Hervorhebung bei d. Huzulen: ходи́ мой! а що там мой? so viel als ти! du (mein)! du halt!

Мóйка *f. gr. Под.* s. Ми́йка. [mosaisch.
Мойсéй, *m.* Moses, *adj.* мойсéєвий,
Мокани́чний, *a.* s. Меканчáний.
Мóкбит, *m. N.* e. Berges.
Моквá, *f. B.* Nässe, Nasskälte, *f.*
Моклáвина, мокли́на, *f.* nasser Boden, Moorgrund, Sumpf, *m.*
Мокли́ця, *f.* s. Мокротá, *Пар.*
Мокля́к, *m.* s. Моклáвина; 2) taube, verkümmerte Nuss, (*B.*). *adj.* мокляковáтий, nass, sumpfig. [chares).
Мокля́ха, *f.* Sumpfmilbe, *f.* (Limno-
Мокля́чка, *f.* s. Золотовíль, *B.*
Мокля́чник, *m.* klebrige Salbei, (Salvia glutinosa). [sein, nass, feucht werden.
Мóкнути, *v. n.* der Nässe ausgesetzt
Мокови́на, *f. coll.* s. Макови́нє.
Мокóтя, *f. Ч.* III. 107. *Н.* 179 e. Wort der Kinderspr. ги́ря — von kurz geschorenem Kinde.
Мóкош золотóбка Osmylus chrysops.
Мокóшні, *pl.* Wasserrosen, *pl.* (Nelumbiae, Hydropeltideae), *B.*
Мóкра, *f. s. a.* rechter Nbfl. des Дніпéр.
Мокравéць, -вця́, мокравни́к, мокринéць, -нця́, *m.* Sternmiere, *f.* Hühnerdarm, *m.* (Stellaria).
Мокрáвий, *a.* nässlich, *Пар.*
Мокрави́нець, -нця, *m.* Sumpfschnecke *f.* (Paludina). [ремóш ч.
Мокрéнький. *s. a. m.* Nbfl. des Че-
Мокрéць, -ецю́, *m.* Alles was sehr nass ist: nicht trockenes Holz &.; 2) mehrere Pflanzen: Saatenmiere, *f.* (Alsine segetalis), Mastkraut, *n.* (Sagina procumbens); Galium aparine, Asperugo procumbens.
Мóкрий, *a.* nass, feucht.
Мóкрин, *m. N.* e. полони́на; 2) linker Nbfl. des Чéремош ч.
I. Мокри́на, *f.* Macrina.
II. Мокри́на, *f.* s. Мокрови́на.
Мокри́ця, *f.* Kellerassel, *f.* (Oniscus); Wasserassel (Asellus aquat.) *Вол.*; 2) Steinkriecher, *m.* (Lithobius forfic.); 3) Scolopendra. [umbellatum); 2) *N.* e. Berges.
Мокри́ш, *m.* Spurre, *f.* (Holosteum
Мокрíти, *v. n.* nass werden.
Мокрó, *n.* Nässe, *f.*; 2) *adv.* мокрó nass, feucht.
Мокрови́на, *f. МШ.* s. Моклáвина.
Мокротá, *f.* Nässe, Feuchtigkeit, *f.*
Мокрýха, *f. Bein.* des Brantweins.

Мокрявий, *a. Cm.* s. Мокрáвий.
Мокрáк, *m.* alles Nasse; nasses Holz; Sumpf, *m.*
Мокряни́, *pl.* Sümpfe, Moräste, *pl.*
Мокря́чка, *f.* Milzkraut, *n.* (Chrysosplenium alternifol.). [Мокóтя.
Мокутиря, гиря — *f. H.* 179 s.
Моль, *f. K.* s. Міль II.
Молá, *f. H.* 210 Hausfrau, die zu mahlen (молóти) hat.
Молáня, (-а), *f.* s. Мелáня.
Мольбá, *f. Y.* Gebet, *n.*
Мóлва, *f.* † s. Мóва *Wgr.*179. [Прут.
Молдáва, Молдавúця, *f.* Nbfl. des
Молéбен, *m.* Art Litanei zu der Gottesmutter, s. Параклис; Betfest, *n. ГШ.*
Молéбний, *a.Зг.* flehentlich, flehend, Bitt-; — прáвник Ч. V. 469 Andachts; *adv.* молéбно. [Bittgänger; Pilger, *m.*
Молéльщик, *m.Ko.* 167 *ГШ.* Beter,
Мóлене, (-нє), *n.* das Beten, Flehen, Gebet, *n.* [stieren mit Bitten.
Молестувáти, *v. a.* (*Фр.*) mole-
Молúбіг, -ога, *m.*Lerche,*f.* (Alauda).
Молисти́ти ся, (*B.*)s. Проси́ти ся.
Моли́тва, *f.* Gebet, *n.*; 2) Fluch, *m.* Verwünschung, *f. АД.* I. 180. 187.
Моли́твати, *v. a.* mit einem Gebet weihen: хáту, поліжни́цю; 2) дити́ну — das Hauptsächliche von der Taufhandlung an dem neugeborenenKinde verrichten; *ptc.* моли́тваний, (-вян-) u. молитвéнний.
Молитвéний, *Біл.* молитéбний, *W. a.* zum Gebet geh., andächtig, weihevoll.
Молитвéнник, молитвослóв, (*d.* -óвець), молитóвник, *m.* Gebetbuch, (*d.* -büchlein). *n.* (pelle, *f. ГШ.*
Молитвéнниця, *f.* Bethaus, *n.* Ka-
Молитвéнність, -ости, *f.* Frömmigkeit, Andacht, *f.*
Моли́твиця, *f. dim. Y.* Gebetlein, *n.*
Моли́твувати, *v. n. M+Б.* 257 beten, das Gebet verrichten.
Моли́ти, *v.a.*inständigst bitten,flehen; — ся beten; *b*) s. Проси́ти ся; *c*) *fluchen, *А-Г.* 159; *d*) — на когó jmdn anbeten, +*M.* [turgisch.
Молитóвний *a. Cm.* Gebet-; li-
Молíне, (-я), *n.* s. Мóлене.
Мóлька тáтова, §. Ч.II.492 s. Ступа.
Мóльниця, *f.* ausgespülte Lache, Kothlache, *f.* Loch, *n.* (*B.*).
Мóлнія, *Пол.* мóлня,*Kol.* I.104. 106. *f.* Blitz, *m. Пом.* I. 64. 87, s. Мовня 1).
Мóлóдь, *f. coll.* junge Leute, die Jugend *M.* [sche", *m. vgl.* Милодáн.
Молодáн, *m.* Ч. 15 Geliebter, „Bur-
Мóлодень, -дня́, *m.* Mauerpfeffer, *m.* (Sedum acre).
Молодéць, -дця́, *m.*Jüngling, junger Mensch, *übhpt.* jung *P.* I. 6); Bursche, *m.* *unternehmender, wackerer, kühner Mensch: молодцéм спрáвити ся *Гр. б.* 19 etw. gut u. wacker bestehen, sich wacker halten.
Молодéцкий, молóдський *TP.*147 einem jungen Menschen eigen: *wacker, brav, ritterlich, heldenhaft. der kriegerischen Jugend geh.
Молодéцтво, *n. Марк.* 137 Junggesellenstand, *m.* *Bravheit, *f.*
Молодéчий, (-éчний, *Cв.*) *a.* s. Молодúй 1), jugendlich; молодéцкий.
Моложáва, & s. Моложáва &.
Молодúй, (*d.* -éнький), *a.* jung, Jugend- *s. a. m.* Bräutigam, *m.* -a, *s. a. f.* Braut, *f.*; *pl.* молоді die Jungen *pl.*Brut; 2) Brautleute,*pl.*Brautpaar (молодá пáра); * — хлїб *P.* I. 180 nicht gut ausgearbeitetes Brod aus lockerem Teig; в-мóлоду *adv.* von Jugend auf.
Молóдик, *m.* junger Mensch, junger Bursche, Junggeselle; у молодикáх *P.* I. 74 in jungen Jahren; 2) Bräutigam; 3) Mond im ersten Viertel; Neumond, *m.*
Молодикувáти, *v. n. Шл.* Junggesellenleben führen.
Молоди́ло, *n.Вол.* Sedum telephium; 2) Sempervivum tectorum.
Молоди́на, *f.*(*B.*) Rahm.*m.* Oberes,*n.*
Молоди́нїй, *TP.* 91. молоди́чний, *a.* s. Молодéчий.
Молоди́ти ся, sich noch als Jüngling geberden *H.* 166; sich für jünger ausgeben, *He.*; 2) *impers.* молоди́ть ся es zeigen sich Vorboten des nahenden Ungewitters, es wird düster am Himmel, (vor dem Regen) *Пом.* III. 5—6.
Молоди́ця, (*d.* -и́чка), *f.* junge verheiratete Frau.
Молоди́чити, *v. n.* von Weibern: ehebrechen, Unzucht treiben.
Молоди́чник, *m.* der jungen verheirateten Frauen nachläuft, Weibernarr, *m.*
Мóлодїж, -ежи, *f.* Jugend, junge

Leute; — шкільна́ Schuljugend, *f.*
Мо́лодість, -ости, *f.* Jugend, Jugendzeit, *f.* [*n.*;s.Молоди́ця Ч.III.192.
Моло́дка, *f.* Jungfrau, *f.* Mädchen,
Молодне́ча, *f. coll.* s. Мо́лодї́ж, junges Geschlecht.
Молодни́к, молодня́к, молодови́к, *Лѣвч. m.* Jungvieh, *n.*, junge Bäume, junger Waldstand; junger Trieb, Spross (am Baume) &. [verjüngen.
Молоднї́ти́, *v. n.* jung werden, sich
Молодьо́жа *f.* Ч.III.191? [VII.412.
Молодожо́н, *m.* junger Ehemann Ч.
Молодо́йка, *f.* (*B.*) feine Maisgrütze in der Süssmilch gekocht.
Молодо́щі, *pl. K.* Jugendzeit, Jugend, *f.* Jugendjahre, *pl.*
Молодство́, *n. Біл. Св.* Jugend, *f.* junge Jahre, з молодства́ *Пр.* II. 211 von Jugend auf.
Молоду́ха, (*d* -у́ся, -у́шка) *f. МШ.* junge Braut; *Га.* I. 21. Ч. IV. 301; 2) junge Henne.
Моло́дчи́на, *m. Л.* 24 s. Молоде́ць.
Молодю́к, *m. P.* II. 53 kleines Kind.
Молодя́вий, *a. Зап.* II. 452 jugendlich.
Молодя́к, (*d.* молодячо́к), *m.* Junggeselle, Junker(*B.*);*Gelbschnabel, *f.*(*Ф.*).
Молодя́та, *pl.* die Jungen, das junge Paar (Brautpaar).
Мо́лож, *m.* Plattmuschel, *f.* (Tellina).
Моложа́ва, (-а́вина), *f.* моложа́к, (-авни́к), *m.* Jungwald, junger Waldstand, *m.* [jugendlich. *Д. гр.*
Моложа́вий, *a.* sich jung haltend,
Моло́зиво, (-ево), *n.* erste Milch nach dem Kalben, Biestmilch. *f.*(*B.*)*Пом.*I.163.
Молоко́, *n.* Milch, *f. Пом.* I. 164. 148.
Молоко́вець, -вця, *m.* Milch- Kuhbaum, *m.* (Galactodendron utile).
Молокоси́с, *m.* gefleckte Salamander.
Молосува́ти, *v. a.* s. Полосува́ти misshandeln.
I. Мо́лот, -ту, *m.* Treber, *pl.* d. i. Hülsen vom ausgekochten Malz [моло́ти]; 2) kleine Stücke, Scherben, *pl.*
II. Мо́лот, -та, *m.*(grosser) Hammer, *m.*; 2) (*g.* -ту) Drusch, *m.*; 3) лен — Lein der gedroschen wird (*Фр.*), s. Мо́лотень.
Молотьба́, *f.* das Dreschen, Drusch, *m.* Dreschzeit, *f.*
Мо́лотень, -тня, *m.* Dreschlein, *m.*
Моло́ти, (ме́лю, ме́леш), *v. a.* mahlen *Пом.* 164; 2) wedeln; 3) plappern.
Молоти́ти, *v. a.* dreschen.
Молотї́лка, (-ї́льня), молотня́, (*B.*), *f.* Dreschmaschine, *f.* [*m.* Drescher, *m.*
Молотї́льник, моло́тни́к, *H.* 180,
Молото́к, -тка́, (*d.* молото́чок), *m.* (kleiner) Hammer. [Молотьба́.
Моло́ча, *f. Pa.* I. 373, моло́чене, *n.* s.
Молоча́й, молоча́к пся́рник, *m.* Wolfsmilch, *f.* (Euphorbia cyparissias u. esula); 2) s. Молочі́й.
Молоча́ний, *a. Пар.* milchartig.
Молоча́ник, *m.*(*B.*) s. Моло́чник 2).
Молоча́рня, *f.* Milchgewölbe, *n.*
Молочи́стий, *a.* milchig, *Пол.* milchreich. [chus oleraceus).
Молочі́й, *m.* Gänsedistel, *f.* (Son-
Моло́чка, *f.* s. Молоча́й 1); Euphorbia procera; 2)Lactuca scariola; 3) Nbfl. des Ви́слок, *Гол.* (*Вѣн.* II. 176).
Молочко́, *n.* milchiger Saft; Futterbrei, -saft, *m.* (der Bienen); Milch eines Milchners (Fisch); 2) — пе́се, ко́тяче Wolfsmilch, *f.* (Euphorbia); 3) s. Моло́чка 2); *adj.* молочкова́тий milchig.
Молочли́вий, *a.* Ч. III. 266 reichlich Milch gebend.
Моло́чний, (-о́шний), *a.* Milch-, -а ка́ша Milchgrütze, *f.* Milchbrei, *m.* mit Milch; -ий брат, -а сестра́ *C.* II. 200 Milchbruder, Milchschwester; 2) milchig; 3) milchreich; 4) Моло́чна *s. f. a.* Fl. in den See Моло́чне mündend.
Моло́чник, (-о́шник), *m.* Milchmann, -händler; 2) Milcher, Milchner, (Fisch); 3) Milchtopf, *m.*; 4) Schöllkraut, *n.* (Chelidonium majus).
Моло́чниця, *f.* Milchfrau, *f.* Milchmädchen, *n.*; 2) gute Milch-, Melkkuh.
Молочнобі́лий, *a.* milchweiss.
Молоща́вий, *a.* -е де́рево schwach, brüchig.
Молоща́к, *m.* junger Wald.
Молцика́ти, *v. a.* §. s. Мо́скати.
Мо́лчички, *adv.* s. Мовчки́.
Моля́вка, *f.* s. Мулявиця, муля́вка.
-Моля́нка, *f.* просова́ Hirsezünsler, *m.* (Pyralis silacealis); 2) — мучна́ Asopia farinalis. [*n.* kleine Weile.
Мо́мент, (*d.* моме́нтик), *m.* Moment,
Мо́мич, *f.* Wasserlilie, Seerose, *f.* (Nymphaea); 2) Nbfl.

Момотли́вий, *a.* Гол. III. 732 dhs Zischen lästig.
Мо́мфа, *f.* Affe, *m.* s. Ма́лпа.
Мона́рх, мона́рха, *m.* Monarch, *m.*; *adj.* мона́рший dem Monarchen eigen, geh.
Монархи́ня, *f.* Monarchin, *f.*
Мона́рхия, *f.* Monarchie, *f.* *adj.* монархі́чний monarchisch.
Монасти́р, (*d.* -и́рець), *m.* Kloster, *n.* *adj.* монасти́рский, zum Kloster geh.; klösterlich. [ein Kloster gestanden.
Монасти́рище, (-иско), *n.* Ort wo
Мо́нах, *m.* Mönch, *m.*
Монахи́ня, мо́нашка, *f.* Nonne, Ordenschwester, Klosterfrau, *f.*; 2) Liparis monacha. [Mönche, Mönchs.
Мо́нашеский, мо́наший, *a.* vom
Мо́нашество, *n.* Mönchsstand, *m.* Mönchswesen, -leben, *n.* [leben, M.sein.
Монашествува́ти, *v.n.* als Mönch
Моне́ство, *n.* Ф. s. Мони́сто, на́мисто.
Моне́та, *f.* Münze, *f.* *adj.* моне́тний Münz-. [*adj.* монета́рний Münz-.
Монета́рня, *f.* Münzamt, *n.* Пар.;
Монета́рство, *n.* Münzwesen, *n.*
Моне́тник, *m.* Münzer, *m.* Пар.
Мони́сто, *n.* s. Нами́сто, Ог. 95.
Мо́нька, мо́ня, *f.* моло́ньо, *n.* in d. Kinderspr. s. Молоко́.
Монсі́р, *m.* Art ausgehöhltes hölzernes Geschirr, (Фр.) *vgl.* Мо́сір u. Мусї̈рча́.
Моня́ти, *v. a.* Ос. (62) IV. 107?
Мопс, (*d.* мо́псик), *m.* Mops, *m.*
I. Мо́ра, *f.* Moire, *f.* Art Zeugstoff.
II. Мо́ра, *f.* Alp, *m.* Maare, Trut, *f.* Nachtmännchen, *n.*
Морави́ця, *f.* Todesfleck, Leichenfleck, *m.* s. Су́кровиця; 2) s. Муравиця.
Моралїзува́ти, *v. n.* moralisieren.
Мора́льний, *a.* moralisch; 2) von guten Sitten. [*f.* gute Sitten.
Мора́льність, -ости, *f.* Moralität
Моранде́ль, *m.* s. Мурнде́ль.
Морани́стий, *a.* mit dunklen Streifen.
Мора́нка, *f.* Panopaea, *B.*
Мора́ха, Мора́шка, s. Мура́шка.
Мора́хва, *f.* linker Nbfl. des Днїсте́р.
Мо́рва, *f.* Maulbeerbaum, *m.* (Morus nigra); морвова́ті, *pl.* Maulbeerbaumartige, *pl.* (Moreae).
Морво́вий, *a.* von мо́рва.
Мо́ргавка, *f.* *Н.* 12. *Bein.* des blitzenden Wetterstrahlens.

Морга́ти, мо́ргнути, *v. n.* mit den Augenlidern (-brauen); blinzeln, winken (ву́сом). [Blinzler, *m.* Пар.
Морга́ч, моргу́н, *m.* der blinzet,
Мо́ргла, *f.* *gew. pl.* мо́ргли гра́ють es wetterleuchtet, s. Мо́ргавка.
Моргули́ця, моргу́ля, моргу́ха, *f.* die blinzelt, Kokette, *f.*
Морґ, *m.* Morgen, Joch Acker, *m.* = 0·57546 Hektar; *adj.* морґо́вий.
Морґу́ля, *f.* *Не.Пр.* XII.422 s. Ґу́ля.
Мо́рда, (*d.* мо́рдочка, *aug.* морди́ще, *n.*), *f.* Maul, *n.* Schnauze, *f.* Gefriss, *n.*
Морда́тий, *a.* mit grossem Maul.
Мордва́н, *m.* e. Schimpfname. [mühen.
Мордо́ванє, *n.* das Morden; 2) das Ab-
Мордо́вник, *m.* *N.* e. Berges.
Мордува́ти, *v.a.* morden; 2) abmühen, — ся з ким sich womit zu Tode plagen.
Мордýля, *f.* s. Ґу́ля, морґу́ля.
Морду́н, *m.* Mörder, *m.*; in d. Räthsel: die Katze.
Морду́нка, *f.* Mörderin, *f.* [Mord.
Морду́ньство, *n.* das Morden, der
Мо́ре, *n.* Meer, *n.* See, *m.* übhpt. Wasser Ч V. 552. [schillernd.
Море́вий, (-о́вий), *a.* aus Moire,
Моревла́дець, -дця, моревла́дник, *m.* Meerbeherrscher, *m.* Пар. Фр.
Море́ля, *f.* Art grosse süssliche hellrothe Weichselfrucht.
Морепла́в, *m.* Seefahrer, *m.* Ст.
Морепла́вок, -вка, *m.* Papierboot, *n.* (Argonauta). [„mores“ учи́ти.
Мореси́ти, *v. a.* кого́ jmdn rügen:
Морехо́дець, -дця, *m.* Seefahrer, Schiffer, *m.* [wandelnd; See-, Schiffahrts-.
Морехо́дний, *a.* Ру. meerdurch-
Морехо́дство, *n.* Фр. Schiffahrt, Seefahrt, *f.* [chechus rosmarus).
Морж, *m.* Пол. Wallross, *n.* (Tri-
Моржо́вина, *f.* Wallrossfleisch, *n.*
Мориму́х, *m.* Fliegenschwamm, *m.* (Agaricus muscarius).
Мори́ти, *v. a.* jmdn Hunger leiden lassen (го́лодом); durch Hunger u. andere Entbehrungen quälen.
Морі́г, -о́гу, (*d.* моріжо́к, -жка́), *m.* Rasen, *m.* mit Rasen od. Moos bedeckter Platz. [cupressiforme).
Моріжни́к, *m.* Astmoos, *n.* (Hypnum
Морка́вець, -вця, *m.* Merk, *m.* (Sium latifol.).

Мóрква, мóркoв,(морх-).*f.*Möhre, gelbe Rübe,Mohrrübe,*f.* (Daucus carota); *хáтня мóрква häuslicher, ehelicher Unfrieden, üble Laune der Hausfrau, *Кв.* 78; *vgl.* Скромáдити.
Морквйне, *n.* Blätter von мóрква.
Мóрквиця, мóрковка, *f. dim.* s. Мóрква.
Морквáнка, *f.* Art Pilze. [тáти).
Мóркнути,*v.n.* *У.*s.Вóркнути.(-ко-
Морковйй, *Kol.* I. 144. морковяний, *a.* aus gelber Rübe.
Моровйй, *a.* pestartig, ansteckend.
Моровйця, *f.* *Мак.* Pest, Seuche, *f.* зарáзи — Pesthauch, *m.* *В.*; 2) s. Моравйця 1).
Морóжене, *s. n. a.* Gefrorenes, *n.*
Морóжене, *n.* das Gefrierenlassen.
Морожéнщик, *m.* der Gefrorenes verkauft. [*m.* (Polygonum aviculare).
Морожóк, -жкá, *m.* Vogelknöterich,
Морóз, (*d.* морóзець, -зця́), *m.*Frost; Frostreif, *m.*; 2) Schauer, Fieberfrost, *m.* 3) Herbstzeitlosse, *f.* (Colchicum autumnale) *Вол.* *Пот.* III. 7.
Морóзити, *v. a.* frieren lassen *Ш.* I. 353; *impers.* морóзить мéне es fröstelt mich, überläuft mich kalter Schauer.
Морозний, морозóвий, *Л.* 120. *a.* frostig, eiskalt. [Schneeschimmel, *m.*
Морозовáтий, (морзов-), *a.* кінь
Морозю́к, *m.* Eisvogel, *m.* (Alcedo ispida). [wurm, (Bothriocephalus latus).
Мороїдник, *m.*breitgliedriger Band-
Мóрок, *m.* *Ч.* I. 196. *К.* морóка, *f.* dunkler Nebel; Todesgrauen, *n.*; 2) Plage, Qual, Plackerei; 3) Betäubung, Bethörung, *f.*; 3) Name des Teufels als Bethörers *Ч.* I. 196.
Мороквá, *f.* Moor, *n.* Morast, Pfuhl, *m.*Quebbe,*f.*(*В.*)*Пот.*III.9. [bethörend.
Мороклйвий, *a.* *КУ.* betäubend,
Морокувáти,*v.n.*(*В.*)s. Марикувáти, verdiesslich sein, murren: на когó wider jmdn. [sam, *К.*
Морокувáтий, *a.* schwierig, müh-
Мóрон, *pl.* морóнчики, *m.* Gänseblümchen,*n.*Massliebe,*f.*(Bellis perennis).
Морóчити, *v. a.* plagen, quälen; betrügen, bethören. [plagt etc.
Морóчник, *m.* (-иця, *f.*) der (die)
Морóшка, *f.* Rubus chamaemorus.
Мóрськати, *v. n.* *Пот.* I. 75 s. Мóрснути 1), s. d. folg.
Морськé дéрево, über dem Wege überhangend und daher das Gesicht der Vorbeigehenden schlagend, *Левч.* *С.* I. 98; морськá галу́за.
Мóрский, *a.* zum Meere, zur See geh., Meer-, Meeres, See-, -а рóвень Meeresspiegel, *m.* *Пол.*
Мóрснути, *v. a.* leicht schlagen; 2) dreinhauen, *В.*; 3) rasch hinspringen.
Морсóля, *m.* Block, Klotz, *m.*
Морсá, -я́ти, *n.* (*Фр.*) s. Поросá.
Мортйр, *m.* Mörser, Pöller, *m.* *К.*
Мору́н, *m.* Meer-,Wassergott, *m.* *Пар.*
Морхворйй, *m.* *Bein.* des Hausschweins: „Rübenwühler".
Мóрща, мóрщка *Пол.* морщинá (*d.* -йнка), *f.* Falte, Runzel, *f.*
Морщáк, *m.* Meerschweinchen, *n.* (Cavia cobaya).
Мóрщене, *n.* das Falten, Runzeln.
Морщйне, *n.* die dichten Falten am weibl. Kleide.
Мóрщити, *v. a.* falten; runzeln; *— ся *Р.* II. 133 die Stirne runzeln, sich sträuben. [Weiberhemde.
Мóрщінка, *f.*gefalteter Kragen beim
Моря́к, *m.* Seemann, Matrose, *m.* *Ст.*
Моря́нка сьвітя́ща, leuchtende Seequalle(Pelagia noctiluca). [2)s.Морсóля.
Мосйря, *f.* Dickkopf, -schädel, *m.* §.;
Мóсір, -ору, *m.* (*В.*) Salzfass aus einheitlichem Holz gemacht. [ремонт б.
Мосірний, *s. a. m.* Nbfl. des Че́-
Москáль, *m.* Grossrusse, Moskowite; 2) Soldat, (in d. Ukrajina) *m.* *москаля́ підвéзти кому́ *Кч.* 376. jmdn betrügen; 2) Sardelle, *f.* (Engraulis encrasicholus); 3) Rothwanze, *f.* (Pyrrhocoris apterus); 4) *ungr.* Haferkuchen, *m.*
Москаленя́, (-альченя́), -я́ти, *n.* des Moskowiten & Kind.
Москáлик. (*aug.* москалю́га), *m.* s. Москáль; 2) Kaulbarsch, *m.* (Acerina cernua) *Не.* *Пр.* XI. (1) 121.
Москальня́, *f.* москáльство, *n.* *Не.* Soldatesca, *f.*; 2) Moskowitismus, *m.* Russenthum, *n.*
Москáльщина, *f.* *У.* Art Abgabe.
Мóскати, *v.n.*schlagen;poltern,rügen.
Москвá, *f.* St. Moskau; 2) *coll.* s. Москáль 1).
Москвофіль, *m.* **Anhänger** mosko-

witischer Gesinnung, Sprache &, *m*.
Москвофільство, *n*. Vorliebe für grossruss. Sprache etc.
Москóвка, *f*. Moskowitin, *f*.; 2) Soldatenweib, *n*. s. Москáль 2).
Москóвский, *a*. moskowitisch, grossrussisch; *adv*. по москóвски; — вітрéць Nordwind; — канáрок Gimpel, *m*. (Fringilla pyrrhula).
Москóвство, *n*. Moskowitismus, *m*.
Московщеня́, -я́ти, *n*. Kind e. Soldaten (москáль) *Ш*. I. 365.
Москóвщина, *f*. Russland, *n*. grossrussische Sprache etc.
Москóвщити, *v. a*. moskwitisieren.
Москорóдити, *v. n*. s. Мóскати.
Москýла, *m*. §. s. Ковáль Schmied, *m*.
Мóсьондз etc. s. Мóсяж etc.
Мосóчі, *pl*. Ternstroemiaceae, *B*.
Мóства, *f*. Nbfl. der Ствúга.
Мости́вий, *a*. *K*. I. 51 als Titulatur: „Gnaden", gnädig; 2) wohlehrwürdig, hochgeehrt, *Пар. Левч*.
Мóстик, (-óк), *m*. *C*. II. 125 s. Місток.
Мости́на, *f*. Diele des Fussbodens, *f*. *C*. I. 116 *Ч*. V. 424; 2) der Fussboden, (*B*.); 3) Brückendiele, -balken, *m*.; Brükkenjochträger, *m*. *Пар*.
Мости́ти, *v. a*. міст eine Brücke schlagen, brücken; дорóгу einen Weg pflastern, legen; den Sitz auf dem Wagen herrichten; 2) — ся sich einen Platz suchen *Кч*. 415; Platz einnehmen *ОП*.
Мостівка, *f*. s. Гноївка, *B*. *vgl*. Муст.
Мостови́й, *a*. zur Brücke geh.; 2) мостовá, *s. f. a*. *He*. Pflaster, Steinpflaster, *m*.; 2) мостовé, *s. n. a*. Brückengeld, *n*. Brückenmaut, *f*. [сти́на 3).
Мостови́на, *f*. s. Міст; 2) s. Мо-
Мóсур, *m*. Knorren, *m*.
Мóсяж, *m*. Messing, *n*. *Пол*.
Мося́жний, *a*. messingen, aus Messing.
Мося́жник, *m*. Messingschläger, Gelbgiesser, *m*.
Мот, *m*. *Ко*. 79. *gr*. s. Марнотрáвник.
Мотáлька, *f*. s. Моти́ль.
Мóтання, *n*. мотани́на, *f*. das Haspeln; * Verwirrung, *f*.
Мотáти, (-áю, -áєш), *v. a*. aufwinden, haspeln, weifen; * — собі щось на ніс, на вус etw. sich wohl merken, — ся sich winden, s. wickeln, s. verwirren, *P*. I. 18; *b*) sich hin u. her bewegen, s. hinüberwerfen.
Мотáчка, *f*. *Пу*. Spulle, *f*.
Мóтив, *m*. моти́ва, *f*. *K*. Motiv, *n*. мотивувáти *v. a*. motivieren.
Моти́га, мотя́га, *m*. *Левч*. s. Мот.
Моти́ка, *f*. Hacke, Haue, *f*. Karst, *m*.; *dim*. моти́чка до коси́ (до грабків) hakenförmiges Werkstück bei dem Sensenrechen.
Мотикáти ся, sich abmühen.
Моти́ль, мотíль, (*d*. моти́лик, моти́льок), *m*. Schmetterling, Falter, *m*.; 2) Zeichen der Geometer, *n*.; моти́лики *pl*. Kleinschmetterlinge (Microlepidoptera) *B*.
Моти́лиця, *f*. Wachsmotte, Rangmade, *f*. (Galleria cerella); 2) Leberegel *m*. (Distoma hepaticum); Egelkrankheit, *f*.
Мотилíвка, *f*. Schmetterlingsmücke, *f*. (Psychoda). [blüter (Papilionaceae).
Мотильковáті. *pl*. Schmetterlings-
Мотирбáс, *m*. *He*. Art Kleiderstoff.
Моти́ця, *f* *Кн*. Krücke, *f*. (*Пр*. IX. 849).
Моти́чити, *v. a*. karsten, hacken s. Сáпати.
Мóтлох, *m*. *K*. мóтлош, *f. m*. *K*. Knäuel, *m*. Gerümpel; Gesindel, *n*. Pöbel, *m*.
Мотлóшити, (мотолóш-), *v. a*. derb schlagen, stossen; * vertilgen.
Мотля́ти ся, sich hin u. her bewegen, s. Мотáти ся; sich herumtreiben, herumschlendern.
Мотнýти, *v. n*. чим womit schütteln; — ся sich rühren, rührig, rasch sich wohin begeben.
Мóто, *n*. *ГШ*. s. Мотóк; 2) Elle, *f*.
Мотови́ло, (*d*. -и́льцé), *n*. Haspel, Weife, *f*. [в́язок, -зка, Bindfaden, *m*. Fitze, *f*.
Мотовя́з, *m*. Strick, Strang, *m*. мото-
Мотовя́зе, *n*. *coll* Stricke, Stränge, *pl*.
Мотовя́зити, *v. a*. *ГШ*. fitzen, verwirren.
Мотовя́зник, *m*. Seiler, *m*.
Мóток, *pl*. мітки; (*d*. мóточок, -чка), *m*. Zaspel, Tocke, *f*. Garngebinde, *n*.
Мотóлити, мотолóшити, *v. a*. zusammendrücken, verwirren.
Мотолóка, *f*. Viehseuche, *f*.
Мотóрити, *v. a*. thun, treiben *Ш*. I. 92; künsteln *ОП*. [nett, hübsch.
Мотóрний, *a*. rüstig, wacker, tüchtig;
Мотóрність, -ости, *f*. Rüstigkeit; Nettigkeit, *f*.
Моторóшно, *adv*. комýсь стáло —

jmdm wurde unheimlich, bange.

Мотоўз, *m. gew. pl.* die Aalflösse, Aaalpuppe; Grundschnur, *f.*

Мотошáти, *v. a. ГШ.* hin u. herziehen, herumreissen, zupfen; — ся sich herumzerren.

Мотрóна, Мóтря, *f.* Matrona.

Мотрóшити, *v. n.* s. Порóшити (снїжкóм) +*M.*

Мóтув, *m. Mi.* II. 374 s. Мотовúз.

Мотýвити ся, *Сm.*s.Вовтýвити ся.

Мотýвний, *a.* Seil-, -а мáшина Seilmaschine, *f. Пол.*

Мотýвник, мотувúр, *m.* Seiler, *m.*

Мотувóк, (*P.*I. 18. мотузкá *f.*), -зкá, мотузбóлок, (*d.* мотузóчок), *m.* Schnur, Leine, *f.* Strick, *m.* Fitze, *f.* Bindseil, *n.* Angelschnur, *f.*

Мотувóлити, *v. a.* s. Мотовúзити.

Мотýшний, *a.* s. Похмýрний.

Мотúга, *m. Ко.* 68. Ränkespinner, Rabulist, *m.* s. Мот.

Мох, *g.* мóху u. мху, *m.* Moos, *n.*

Мóхна, *f.* kriechendes Fingerkraut, (Potentilla reptans).

Мохнáвий, мохнáтий, *a.*moosig; flaumig, behaart, rauch.

Мохнáтїсть, -ости, *f.*moosiges Aussehen, das Behaartsein.

Мохнáтїти, *v.n.*sich mit Moos bedekken, Flaum bekommen; 2) *reich werden.

Мохнáток, -тка, *m.* Hainbinse, *f.* (Luzula pilosa).

Мохнáч, *m.* *ein Reicher.

Мохнáчка, *f.*in d.Räthsel: die Maus; 2) Gift-Reizker, *m.* (Agaricus torminosus) *Вол.*

Мохобородий, *a.* milchbärtig, *Пар.*

Моховáтий, *a.* etwas moosig.

Моховáтцї, *B.* мохóвцї, *Фр. pl.* Mooskorallen, Moosthiere, *pl.* (Bryozoa).

Мохóвий, *a.* moosig, bemoost.

Моховúк, *m.* Moosschwamm, *m.* (Boletus subtomentosus).

Моховúця, *f.* Federbuschpolyp, *m.* (Alcyonella reptans).

Моховúще, *n.* Ort wo viel Moos [wächst.

Мохтáлик, *m.* s. Пáсмо, пасемцé.

Мохýнки, *pl.* Physalis alkekengi.

Моц, *f.* s. Міць; моц чогóсь sehr viel von Etwas.

Моцáк, *m.* s. Моцáр; 2) starker [Rauchtabak.

Моцáр, *m. Гр.* s. Силáч.

Моцувáти ся з ким mit jmdm ringen, seine Kraft, messen.

I. Моч, *f.* Kraft, Macht, *f. IГ.*

II. Моч, *f.* Urin, Harn, *m.*

Мочá, *f.* s. Слотá; 2) s. Моч II. (*B.*).

Мóчар, *m.* мочáра, *f.* Sumpf, Moor, Morast, *m.*

Мочáрка, *f.* Bachmücke, *f.* (Tipula) *B.*; 2) — живорóдка Sumpfschnecke, *f.* (Paludina vivipara).

Мочáрний, *Пол. B.* мочаровáтий, *a.* Sumpf-, sumpfig, morastig; — ґрунт Moorgrund, *m.*

Мочú, [мóгу (мóжу), мóжеш], *v. a.* können, vermögen, im Stande sein.

Мочúвий, *a.* nass: -е лїто.

Мочилинíвка, *f.Гол.* III. 378; мочúло, *n.* мóчіль, *m.* Weiher, Lache, Flusstelle wo Hanf zum Rösten gelegt wird, Hanfröste, *f.*

Мочúти, *v.a.*nass machen, anfeuchten; einweichen; — нóги den Fussbad nehmen; — конóплї den Hanf rösten; 2) *v. n.* harnen, pissen.

Мóчка, *f.* Rösten des Hanfes, *n. Под.*

Мочóвий, (-éвий), *a.* urinös, *Пол.*

Мочовúтий, *a.* dauerhaft, s. Моч I.

Мочувáтий, *a.* -а землú morastig.

Мóша, *f.*Grossmutter; 2) Hebamme, *f.*

Мошéна, *f.* s. Мошóнка.

Мошéнник, мошéльник, *Ал.* Spitzbube, Betrüger, Beutelschneider, *m.* (*B.*).

Мóшечка, *f. dim.* s. Мóшка, мýшка, *Ш.* I. 167.

Мóшити, *v. n.* коло сéбе u. — ся viel um sich herumwühlen, trödeln; 2) Hokus Pokus machen, zaubern; wahrsagen; mucken.

Мошíя, *f. rum.* grosse Alm, Meierei, *f.*

Мóшка, *f.*Stechmücke, Stechschnacke *f.*; 2) Wollschweber, *m.* (Bombylius); 3) — тулчáнка Köcherfliege, Frühlingsfliege, *f.* (Phryganea).

Мóшко, *m.*§.Moses.

Мошкорóдити, *v.n.*s. Божкорóдї- [ти, мóшити 2).

Мóшна, *pl.* Hodensack, *m.*

Мошнáч, *m.* Sedum acre.

Мошнýхи, *pl.* Мохýнки.

Мóшня, *f. Мх.* s. Мошóнка.

Мóшок, -шку, *m.*Milchhaar, *n.*leichter Flaum, *Пар.*

Мошóнка, *f.*Beutel, Säckel, *m.* [*Пар.*

Мошóнник, *m.* Beutelschneider, *m.*

Мо́шул, *m. rum.* Grossvater, *m. vgl.* Мо́ша 1). [thier,*n.*(Moschus moschiferus).

Мошусо́вець, -вця, *m.* Moschus-

Мощ, *m.* Most, *m.*

Моща́ниця, *f. N.* e. Berges.

Моще́вий,*a.*mostig. [*f.*Täfelwerk,*n.*

Мо́щене, *n.* — дошкове́ Täfelung,

Мо́щий, *a.Ф.*(*Поез.*(62) 135 schwach?

Мо́щі, *pl.* Kraft, Macht, *f. КУ.*; 2) die irdischen Ueberreste, Reliquien. [ний.

Мощо́ваний.*ptc.*zuМости́ти,мо́ще-

Мра, *f.* s. Ма́ра́ 1).

Мра́їти, *v. n.* s. Мра́чити.

Мрак, *m.* мра́ка, *f.* (*pl.* мра́ки́ *В.*) Nebel, *m.* мра́ка січе́ vom kalten schneidenden Nebelregen, es ist nasskalt;*Dunkelheit,Finsternis,*f.* [Abgrund derTeufel.

Мракобі́сна безо́дня, *К.* finsterer

Мраколю́бець, -бця, *m.* мраколю́бний, *a. Фр.* Liebhaber der Finsternis, Finsterling,Obscurant,*m.*; lichtscheu.

Мракоті́ти, *v. n.* nebelig werden.

Мрамо́р, *m. Пол.* s. Ма́рмур 1); мрамо́рний, *a.* s. Мармуро́вий.

Мрамо́рець очня́к, *m.*Schachbrettfalter, *m.* (Hiparchia Galathea).

Мрамо́рка, *f.* Achateule,*f.* (Hadena).

Мрамо́рник, *m.* Kalkstein, *m.Гн.*29.

Мра́чити, *a. n. impers.* мра́чить на дворі́ es ist Nebel, es nebelt, es nässelt; — ся es wird Nebeldämmerung.

Мра́чний, *a.* nebelig, (день); nebelfeucht; düster; мра́чно ми в очех es ist mir wie Nebel vor den Augen d. i. ich vermag nicht klar zu sehen; мра́чна далечина́ Nebelferne, *f.*

Мра́чність, -ости, *f.* Düsterheit, Dunkelheit, *f.*

Мре́во, *n. Н.* 61 s. Ма́рево, мри́во.

Мре́жи, *pl.* (lemk.) Stickerei, s. Мере́жка.

Мрець, *m.* s. Мертве́ць *Ог.* 94.

Мре́я, *f. Гол.* (*розп. о яз.* 61).?

Мри́во, *n.В.*düsteres,nebeligesWetter, Nasskälte, *f.*

Мриґа́ти, *v. n.* blinzeln, s. Морга́ти.

Мрий, *a.* nebeltrübe, düster; dumpfig; finster; на дворі́ мро (*adv.*) draussen ist düster; со́нце мро́е (*a.*) die Sonne ist umdüstert; * ді́ти мри́ї die Kinder sind abgezehrt, abgemergelt.

Мри́ти, *v. a.* dunkel machen, verdunkeln; 2) *v.n.* träumen: о чім, wovon.

Мрич, *m.*sumpfiger(junger)Wald,(*Ф.*).

Мрі́й, *g.* мрія́, *m.* Nachtgespenst, *n.*; 2) finsterer Mensch, Griesgram, *m.*

Мрі́йний, *a.*dämmernd, schimmernd; -а да́ль d. Ferne *КУ.* [*m* (in,*f.*)*Пар.*

Мрійни́к, *m.* (-и́ця, *f.*) Schwärmer,

Мрі́ти, *v. n.* düster, nebelig werden, vom Fallen des Nebel-, Staubregens; со́нце мріє die Sonne umdüstert sich (*vgl.* Мрий); 2) schimmern, dämmern, grauen, *Ш.* I. 2; wimmeln; 3) leise schlafen, schlummern; мрі́ють ся сни *ОП.* es tauchen Träume auf. [Мрі́ти *Левч.*

Мрі́яти, *v.n. Ст.*s. schwärmen; 2) s.

Мрої́ти, *v. n. impers.* мро́їть es bilden sich kleine leichte Wellen. [ти.

Мру́,мреш.&,*pl.*3 pers.мруть s.Ме́р-

Мружи́ти очи́ма, s. Жму́рити о́чи.

Мру́жки, *pl.* s. Жму́рка.

Мрук, *m.* mürrischer Mensch, Brummbär, Griesgram, *m.*; те́много мру́ка гра́ти *Мх.* Blindekuh spielen.

Мру́кати, *М.* II. 134, мрумру́кати, мрукоті́ти, *v. n.* s. Мурлика́ти, муркоті́ти. [mig.

Мрукли́вий, *a.* mürrisch, griesgrä-

Мрюх, *m.* Anthrenus, *В.*

Мря́, *Ф.* мря́ка, *Левч. f.* s. Мра́ка; 2) *Пар.* s. Мря́виця 2).

Мря́ва, *f. КС.* VIII. 385 s. Ма́рево, мре́во, Zwielicht, Sonnenspiel,*n.*; 2)*Пар.* s. Мря́виця 2).

Мря́виця, *f.* das Düsterwerden, Nebeldämmerung, *f.*; 2) Gewimmel, Gewühl, *n.* Schwarm, *m.*; 3) leiser Schlaf, Schlummer.

Мрякува́тий, *a. С.* düster, finster.

Мряч, мрячня́, *f. В.* dichter Nebel, Dunkel, *m.*

Мсте́ць, *m. К. КУ.* s. Ме́стник.

Мсти́вий, мсти́тельний, *До. a.* s. Ме́стний. [sucht, *f. Пар.*

Мсти́вість,-ости,*f.*Rachgier, Rach-

Мсти́тель, *m.* (-и́телька, мсти́ця, *КУ. f.*) s. Ме́стник. [Rache üben.

Мсти́ти, (мщу, мстиш), *v.a.* rächen,

Му, меш, &, *pl. 3 pers.* муть mit d. *Infinit.* dient zur Bildung des Futurums, *Ог.* 56.

Мугі́р, *m.* gemeiner Bauer, Bengel, *Кч.*75;(*f.*мугі́рка gemeineBäuerin,*Пс.*).

I. Мудь, му́дьо, *m.* gemeiner Kerl, Lümmel, Bauerbengel, *m.*

II. Мудь, му́да попо́ва. *f*. муде́ попо́ве. *n*. Spindelbaum, *m*. (Evonymus europ.).
Муде́рний, муде́рський, *a*. (*Фр.*) kunstvoll; hübsch. [ma hederacea).
Му́дики, *pl*. Gundelrebe, *f*. (Glecho-
Муди́на, *f*. *Gr*. 23. s. Гордови́на II. u. Мудь II.
Му́дька, *f*. Fingerfeige: Nichts.
Мудни́к болоти́ний, Parnassia palustris, *B*.
Му́до, *n*. Hode, *f*. (*B*.). [lümmelhaft.
Мудьова́тий, *a*. dem Мудь I. entspr.,
Мудьофіль. *m*. Bauernfreund, *m*.
Мудо́ха. *f*. Filzlaus, *f*. (Pediculus pubis).
Мудраге́ль, (-е́лик). мудра́к, *ГШ*. му́дрик, *W*. der Altkluge, Spitzfindige, Naseweise, Geisterling, *m*. [s. Му́дрощі.
Мудра́ция, *f*. Kunststück, *n* *Кв*. 300.,
Му́дрець, *m*. der Weise.
Мудри́во, *n*. *Cm*. s. Мудро́.
Му́дрий, *a*. weise, klug; einsichtsvoll, verständig, witzig; 2) sinnig *Gr*. 23 schön, künstlich, *adv*. му́дро.
Му́дрик, му́дрень, *m*. s. Модри́на.
Мудри́ти, мудрува́ти, мудря́чити (-а́ч-), *Левч*. *v*. *a*. klügeln, *C*. II. 178. philosophieren, deuteln *Пар*.
Мудрівни́к, *m*. *МШ*. s. Мудраге́ль.
Му́дрість, -ости, *f*. Weisheit, Klugheit, *f*. [flüchte, *pl*.
Мудрі́шки, *pl*. s. Му́дрощі. Aus-
Мудро́, *n*. *Cm*. *Maг. слов.* Kunst, Erfindung, *f*.
Мудрова́тий, *a*. künstlich, compliciert, schwierig, verfänglich, sonderbar.
Мудрови́на, *f*. *coll*. junge Triebe an Nadelbäumen *Gr*. 23. [prophetisch.
Мудрові́щий, *a*. *Мог*. weissagend,
Мудро́та, *f*. etw. kunstreich Verfertigtes, Kunststück, *n*. *Ф*.
Му́дрощі, *pl*. *Рч*. 108 weises, gescheidtes Verfahren; das Klügeln; Weisheiten, hochgelehrte Meinungen; Spitzfindigkeiten, *pl*. Schwänke, witzige Streiche.
Мудрува́ти, s. Мудри́ти.
Мудру́ля, *f*. Klüglerin, *f*.
Мудря́чий, *a*. *K*. weise denkend, sinnig; klügelnd *Левч*.
Мудя́тник. *m*. männliches Knabenkraut (Orchis mascula).
Муж, *m*. Mann; Ehemann, *m*. (*dim*. му́женько, lieber M.).
Мужа́ти ся, sich ermannen, на щось wozu; mannhaft vorangehen *Пу*.; 2) tapfer kämpfen, ringen, streiten *ГБ*. *Зг*.
Мужва́, *f*. *coll*. *P*. II. 82. *Кч*. 309 Bauernvolk, *n*. -haufen, *m*.
Му́жеский, *a*. männlich; Mannes-.
Му́жескість, -ости, *f*. Mannbar- Mannesreife, *f*. [chem Sinn, starkmüthig.
Му́жесливий, *a*. *Пар*. von männli-
Му́жество, *n*. Mannheit, *f*. *Пар*.; männlicher Sinn; Energie, Tapferkeit, *f*. Muth, *m*.
Му́жий, (-ій), *a*. *Зг*. *T*. Mannes-, männlich; mannbar.
Мужи́к, *m*. Bauer; 2) Ehemann, *m*.
Мужикова́тий, *a*. bäurisch, grob, *Кч*. 250. [*Me*. 322, *a*. des Bauers.
Мужико́вий, мужи́чин, мужни́н
Мужи́цкий *a*. Bauern-. [Bauern, *pl*.
Мужи́цтво, *n*. Bauernstand, *m*.; 2)
Мужи́чка, *f*. Bäuerin, *f*. *Ш*. I. 377.
Мужі́ти, мужні́ти, *Св*. *v*. *n*. zum Manne heranreifen, mannbar, reif, stark werden.
Му́жний, (-ній), *a*. männlich, mannbar, mannhaft, *Пар*.; 2) *fem*. му́жня жінка (жо́на) *Ч*. V. 486. *Me*. 361. *Hc*. verheiratete Frau.
Му́жність, -ости, *f*. Mannbarkeit, Mannhaftigkeit, Tapferkeit, *f*.
Мужоло́жник, *m*. Knabenschänder, *m*. *K*. *Пар*. [derei, *f*. *Пар*.
Мужоложни́цтво. *n*. Knabenschän-
Мужува́ти ся, s. Мужа́ти ся 2).
Мужчина́, *m*. Mann, *m*. Mannsperson, *f*. (мужча́н *Gr*. 23). [Männern geh.
Мужчи́нський, *a*. (*B*.), Männer-, den
Мужчи́р, *m*. *Ko*. 76 s. Мущи́р.
Му́за, *f*. Muse, *f*.
Музе́й, *m*. Museum, *n*. [зика, *f*. Musik, *f*.
Му́зик, *m*. Musiker, Tonkünstler, *m*. му́-
Музи́ка, (*d*. музиче́нько), *m*. Musicus, Musikant, Spielmann, *m*.; 2) *coll*. die Musik (гра́є: spielt), Musik-Kapelle, *f*.
Музика́льний, *a*. musikalisch.
Музи́чка, *f*. Dorcadion holosericum.
Музи́чний. (-и́цький, *Левч*.), *a*. Musik-; музи́чно, *adv*. im Takt der Musik, *Cm*.
Музі́ль. *m*. Knieeschwamm, *m*. (у коня́), *vgl* Мозі́ль. [му́жество.
Му́зкість, -ости. *f*. *Зг*. s. Му́жескість,
Музуві́р, *m*. *IГ*. s. Бузуві́р.
Му́ка. *f*. Marter, Qual, Pein; *pl*. му́ки *B*. Folter, *f*.
Мука́, *f*. Mehl, *n*. (*pl*. му́ки).

Му́кати, му́кнути, s. Мéкати, muhen, brüllen; mucken, mucksen.
Мукачі́вка, *f.* Art Fisolen.
Муки́ця, *f.Нав.*(*Пр.*III.270) s.Мукá.
Мукомéльня, *f.* Getreidemühle, *f.*
Мукосі́й, *m.* der das Mehl siebt, beutelt, *Піс.*
Мукосі́йня, *f.*Beutelkammer, *f.ГШ.*
I. Мул, *m.*Maulthier,*n.* (Equus mulus).
II. Мул, *m.* Schlamm, *m. Ш.* I. 15; 2) —, мули́ско, *n.* Gemüll, Mull, *n.* schlechteste Spreu. [schlammig;
Мулáвий, мули́стий, *Фр. a.*
Мулави́на, *f.* schlammiger Boden.
Мулáк, *m.* головéль — Meeräsche, *f.* (Mugil cephalus).
Му́лити ся, zögern, säumen.
Мули́ця, *f.* Mauleselin, *f. Пар.*
Му́лич, *m.* Miesmuschel ,*f.* (Mytilus).
Му́лявиця, муля́вка, мулі́вка, мулькá, *f. coll.* junge Brut verschiedener grösserer Fische, Fischbrut, *f.*; 2) s. Мересни́ця.
Мулки́й, *a.* s. Глейки́й, мулáвий; 2) *adv.* му́лко, *Пис?* s. Муля́ти.
Муля́нка, *f.* Wasser-Sumpfkraut, *n.* (Limosella aquatica).
Муля́р, (*d.* муля́рчик), *m.* Maurer, *m. adj.* муля́рский Maurer .
Муля́рка, *f.* Weib des муля́р, *n.*; 2) Maurerarbeit, *f.*; 3) чмолá- Mauerbiene, *f.* (Anthophora parietina) [Маля́р.
Муля́рничок, *m. dim. Ч.* III. 146 s.
Муля́рство, *n.* Maurerhandwerk, *n.*
Мулярчу́к, *m.* Maurerlehrling, -geselle, *m.*
Муля́ти, *v. a.* drücken, s. Дави́ти; 2) *v. n.* кому́сь в голові муля́ють нові ідéї: arbeiten, sich rühren, schwärmen; 3) — ся s. Бáбрати ся. [*Н.* 58.
Му́ма,*f.*еги́пецка — vom bösenWeibe
Мумізóване, *n. Пол.* Mumienbereitung, *f.* [tour, *f.*; 2) * Soldat, *m.*
Мунди́р, му́ндур, *m.* Uniform, Mon-
Мундирувáти, *v. a.* uniformiren, montieren.
Мунди́рша, *f.* Weib eines мунди́р: eines verabschiedeten Soldaten. [пся —!
Мунéрия, *f.* §. Naturell, *n.* Anlage, *f.*
Муні́ция. *f.* Munitiontasche, Patron-
Му́нька, *m.* s. Ню́нька. [tasche.
Муньковáтий, му́нявий, *a.* stumpfsinnig, blöde.

Мур-мур! (мурк), *int.* ані — nicht einen Muck!
Мур, *m.* Mauer, *f.*; 2) gemauertes Haus.
Му́ра, *f.* Staub-, Getreidebrand, *m.* (Uredo segetum).
Мурáва, *f.* Rasen, *m.* s. Моріг. [ca).
Муравéль, -вля́.*m.*Ameise,*f.*(Formi-
Муравéльний, *Фр.* мурáвїний, (-вяний), муравли́ний, *B.* Ameisen; -е мáсло Aetalium septicum.
Мурави́на, *f.* s. Мурáва.
Мураві́не, муравли́не, *n.* Ameisenhaufen, -hügel, *m.* [rauhschalige Birne.
Мурáвка, *f.* s. Мурáшка; 2) Art
Муравлю́ха, муравля́к, *m.* Ameisenlöwe, *m.* (Myrmecoleon), *B.*
Муравля́р, *m.* — гривáстий. Ameisenfresser, *m.* (Myrmecophaga jubata), *Пол.*
Муравни́к, *m.* s. Мурáва, *B. BБ.*
Мурáвский шлях, Strasse von der grossen Сїч, bis zum Quellengebiete der Вóрскла u. Дóнець.
Мурáвщик, *m. Под.* s. Муля́р.
Мурáжок, *m.* s. Моріг, моріжóк.
Мурáйка, *f.* s. Мурáшка.
Мурáль, мурáр *Гол.* III. 710. *m.* s. Муля́р, *Mi.* II. 108.
Мурáнь, *f.* Melanopsis, *B.*
Мурандéль.(-ді́ль).*m.*s Муравéль.
Мурани́стий, *a.* s. Мургани́стий.
Му́рати, *v. a.* beschmieren, beschmutzen.
Мурáха комахомóрка, *f.* Ameisenlöwe, *m.* (Myrmecoleon formicarius).
Мурáшка, *f.* Ameise, *f.* (Formica, Myrmica).
Мурашкóвина *f.*Ameisenhaufen,*m.*
Мурашня́, *f.* Ameisengesellschaft, *f.*
Муращóк медвéжий, grosse Waldameise. [Augenbraunen, *pl.*
Мургáй, (моргáй), *m.* in d. Räthsel:
Мургани́стий, *a.* dunkel gestreift, bunt, s. Морани́стий.
Мургáтий, (-áстий), мурґáвий, (-ґáтий), му́ргий, мургу́рий, *K. a.* von unreiner Farbe, schmutzig dunkelbraun, sch. gelb.; schwarzgrau.
Му́рґа, *m.* schmutziger Kerl, Saukopf; 2) schwarzer Ochs, (*B.*). [*m.*s.Му́рґа.
Мурéй, *m. K.* I. 252 Bauerlümmel,
Мурéля, *f.* s. Морéля. [Лóпатень.
Муржилéвий, *a.* свéрлик — s.

Мýрза, *m.* Mursa, tatarischer Fürst.
Мурзáлець, -лця, *m.* Diener, Soldat eines Мýрза.
Мýрий, (*d.* -éнький *P.* I.6.), *a.* schmutziggrau, schwärzlich braun.
Мýрин, *m.* Mohr, Neger, *m.*
Мýринка, *f.* Mohrin, Negerin, *f.*
Мурúнський, *a.* mohrisch, *Пар.*
Мурíвка, *f.* мýрик, *m.* Mauer-, Hausschwalbe, *f.*
Мурíвщик, *m.* *Левч.* s. Мулáр.
Мурíти, *v. n.* roth scheinen *M*+*Б*.142.
Мýркіт, -оту, *m.* das Murren, Schnurren. [brummen. murmeln.
Муркотáти, (-тíти), *v. n.* murren,
Муркотíй, муркотúло, мурмúло, *m.* Brummer, Brummbart, Murrkopf, *m.*
Мурликáти, мурникáти, (мурнúчу, -úчеш) *Кв.* 135, *v. n.* schnurren, brummen.
Мурлó, *n.* §. Gefriss, Maul, *n.* *Левч.*; 2) *Ос.* (61) VIII. 50 Lümmel, *m.*?
Мурлý, *int.* vom Schnurren (Spinnen) des Katers.
Мýрник, *m.* s. Мулáр.
Мýрно-кáмінь, *Гол.* III. 121 на перстéнї — vom Edelstein.
Мурóванець, -нця, *m.* gebaute Strasse, Chausée, *f.*
Мурóваний, *ptc.* gemauert; муровáненький, *a.* *P.* I. 6. e. Spielwort.
Муровáниця, *f.* gemauertes Haus.
Муровúця, *f.* Leichenblässe, *f.* s. Моравúця 1).
Мурувáти, *v. a.* mauern.
Мурýгий, *a* s. Мургáтий, мýргий.
Мурчáк, *m.* Meerschweinchen, *n.* (Cavia cobaya). [*m.* s. Мурандéль, мурáшка,
Мурáньок, мурянджéй, мурáшок.
Мус, *g.* мýсу, *m.* Muss, *n.* unvermeidliche Nothwendigkeit: „— великúй пан, Muss ist eine harte Nuss, ist ein Bretnagel"; через мус gezwungen.
Мусáт, (-áд, *ГШ*), Wetzstahl, *n.*; 2) Feuerstahl, *n.* *Пу.* *ГШ.*; мусáк *Gr.* 23. Dolch, *m.*
Мýсир, *m.* Asch, Aschkrug, *m.*
Мýсить, *adv.* doch wohl, gewiss, sicherlich, ohne Zweifel; es scheint, wohl, fürwahr, *МШ.*
Мусíй, Мусíйко, *m.* Moses.
Мусїївщина, *f.* *K.* Zeitalter u. Gesetzgebung Mosis.
Мусїрчá, -áти, *n.* Mehlnapf, *n.* s. Мóсір.
Мýсїти, (мýшу, мýсиш), *v. n.* müssen; sollen; мýсить так бýти es muss so sein; 2) können *P.* I. 137; *IГ.* 38 не мýсить = не мóже; 3) *Шог.* 104. 108 dringend wollen; 4) *impers.* s. Мýсить.
Мускотá, *f.* grosses Koth.
Мýскул, *m.* Muskel, *f.*; мускýльний, *a.* Muskel-, muskelig.
Мускулúстий, *a.* muskulös.
Мýснути, мýскати, *v. a.* leicht berühren, *Пол.* [ern, *m.* *IГ.* *K.*
Мýсор, мýсур, *m.* Schutt von Mau-
Муст, *m.* Flussschlamm, Bodensatz, *m.* Koth, Mistwasser, *n.*
Мусталúк, *m.* tatarischer Commissär.
Мустúти, *v. a.* mit Koth anfüllen; mit Füssen treten, mischen.
Мустáнка, *f.* Mistwasser, Jauche, *f.*
I. Мусувáти, *v. n.* *Ко.* 61 nachdenken, überlegen §.
II. Мусувáти. *v. n.* mousieren. [Stoff.
Мусулбáс, *m.* baumwollener, rother
Мусýлес, *m.* Brantweinaufguss mit aufgelassenem Honig, *m.*
Мусýлець, -лця, *m.* Molke, *f.*
Мýсю, мýсиш, & s. Мýсїти &.
Мусяндрóвий, *a.* *Ос.* (62) VI. 53?
Мусяжóвий, *a.* *Ш.* II. 25 s. Мосáжний, bronzen.
Мут, *m.* *У.* муть, *f.* *Левч.* das Trübe, Schwall, *m.* schmutzige Feuchtigkeit.
Мутáль, *m.* мутáлька, *f.* s. Мутíль.
Мýтва, *f.* Gewühl, Gewirre, *n.* Wirrwarr, *m.*
Мутéрка, *f.* Schraubenmutter, *f.*
Мутúтель, *m.* Ordnungsstörer, Störenfried, *m.*
Мутúти, (мýчу, мýтиш), *v. a.* trüben; verwirren, stören; мутáща водá *Ч.* I. 44 = горíвка betäubend, Schwindel erregen. [мýтлї, мýтлики.
Мутíль, *m.* *TP.* 69 s. Мотúль; *pl.*
Мýткість, -ости, *f.* *Лє.* (*Лїр.* 35. 41) Beweglichkeit, *f.*? [unlauter.
Мутнúй, *a.* trübe, getrübt, unklar,
Мýтність, -ости, *f.* Trübheit, Unlauterkeit, *f.*
Мутновáтий, *a.* etwas trübe, *Пу.*
Мутнáво, *adv.* flau, langsam.
Мутнáк, *m.* Dintenfisch, *m.* (Sepia).
Мýтра, *f.* s. Мутéрка.

Мутувáти, *v. a. Гр.* s. Мутúти.
Мутушувáти, *v. n.* кимóсь jmdn hin u. her werfen, *Др. с.* 249.
Мýфка, *f.* пульсóва Handmuff, Puls wärmer, *m. Пол.*
Мух, *m. P.* II. 39 s. Мох, *Ог.* 43.
Мýха, *f.* Fliege, (Musca) *gew.* Stubenfliege; *ähnliche Insecten: Biene, *f.*; — ясїньóва spanische Fliege; 2) *мýхами годóваний witzig, pfiffig; мáє своï мýхи (в нóсї) hat seine Launen, Unarten; мýху вóйти *Кн.* sich einen tüchtigen Rausch holen. [des Бyr.
Мýхавець, -вця, *m.* rechter Nbfl.
Мухарúця, (-úчка), *f.* Eintagsfliege, *f.* (Ephemera).
Мухáрка вівсовáтка.*f.B.*Glatt Wiesenhafer, *m.* (Arrhenaterum avenaceum).
Мухвá, *f.* (*Фр.*) s. Мушнá.
Мухолáп, *m.* (Fliegenfänger), Entomolog, *m. Gr.* 23. [(Muscicapa).
Мухолíвка, *f.* Fliegenschnapper, *m.*
Мухомóр, мухотрýт, *m.* Fliegenstein, *m.* Fliegengift, *n. Пол.*; 2) — мухотрýтка, s. Моримýх, *Вол.*; 3) Delphinium elatum.
Мухомóрка червонява, Perlenschwamm, *m.* (Agaricus rubescens).
Мухорúця, *f.*Hautausschlag,*m.* Nesselsucht, *f.*
Мухоáр, *m.* türkischer Kamlot.
Мýхта, мýфта. *f.* Muff, *m.* [Pferd, &.
Муц, *m.* bausbäckiger Junge, feistes
Мýцик, *m.* kleiner Hund, Mops.
Мучáнка, *f.* Gemengsel aus Mehl, Milch u. Schafkäse, *n. vgl.* Мáчанка.
Мучáр, *m.T.* Mehlerzeuger; 2) Mehlhändler, *m.*
Мучéлик, *m.* Nbfl. des Чéремош ч.
Мýчене, *n.* das Martern, Quälen.
Мýченик, (мýчень, *Cm.*), *m.* Märtyrer, *m.* [*T. Пар.*
Мýчеництво, *n.* Märtyrerthum, *n.*
Мýчениця, *f.* Märtyrerin, *f.*
Мýченичний, *a.* -а смерть Märtyrertod, *m. Пар.*
Мучúлище, *n.ГШ.*Folterkammer,*f.*
Мучúна, *f.B.* Stärkemehl, *n.* Stärke,*f.*
Мучúнець, -нця, *m.* Gänsefuss, *m.* (Chenopodium album), *Вол.*
Мучúнити, *v.a.* mit Mehl bestauben.
Мучúстий, *a. Пол.* mehlig.
Мучúтель, *m.* Peiniger, Quäler, Folterer, *m. ГШ.*
Мучúтелька, *f.* Quälerin, *f. Пар.*
Мучúтельний, *a.*Marter-, peinlich.
Мучúтельство, *n.К.* Pein, Marter, Grausamkeit, *f.*
Мýчити, *v. a.* quälen, peinigen, martern; — ся sich quälen, Qual, Pein fühlen, sich Zwang anthun, *Кн.* — ся над чим sich wobei sehr viel Mühe geben, sich martern.
Мучúця, *f.* s. Мукá. [кýчма?
Мýчма, *f. Зап.* II. 452 *Reimw.* zu
Мучнúй, *a.* mehlig, mehlhaltig, mehlreich, *B.*
Мучнúк, *m.* Mehlbehälter, *m. ГШ.*
Мучнúця, *f.* Bärentraube, *f.* (Arctostaphylos uva ursi). [rinalis.
Мучнáк, *m.* комóрець- Asopia fa-
Мýша, *f. Cm.* (*Пр.* III. 372) Zwang, Muss, *m.* s. Мус; Pflicht, *f.*
Мушáрка, *f.* (*B.*) s. Моримýх.
Мушéвий, *a* aus Pelz, *К.* s. Смушéвий. [*Пол.*
Мушелькóвий, *a.* kleinmuschlig.
Мушéнник, *m.* (*B.*). s. Мошéнник.
Мушúй, (-íй), *m.* Setaria verticillata.
Мушúни, *pl.* ledernеHosen (*Всч.* I. 229).
Мушúнний.мýшій.*ГШ.a.*Fliegen.
Мýшка, *f. dim.* s. Мýха; 2) blasenziehender Fliegenpflaster; 3) mouche, Schönheitspflästerchen, *n.*; 4) — пастівнá Timotheusgras, *n.* (Phleum pratense); 5) *pl.* s. Начóси *Ос.* (61) XI. 29 vorderer Bestandtheil einer Art von Haarfrisur, „Sechserl" bei den Ohren.
Мушкáтник.*m.*Muskatnussbaum,*m.* (Myristica moschata). [ний Musketen-.
Мушкéт, *m.*Muskete,*f.*;*adj.* мушкéт-
Мушкéтик, *m. N.* e. полонúна.
Мýшлїн, *m.* Mousselin, *n. adj.* мушлїнóвий. [*f.adj.*мушлéвий.Muschel.
Мýшля, (*d.* мýшелька). *f.* Muschel,
Мушнá, *pl.* s. Мошнá.
Мушнúй, *a.* — ýлій (пень) volkreicher Bienenstock. [cornutum.
Мушнúк, *m.* Mutterkorn, *n.* (Secale
Мушнá, *f. coll.* Fliegen, *pl.*
Мýштра, *f.* Exercieren, *n.*; *adj.* муштéрский vom Exercieren.
Муштрувáти, *v.a.* exercieren; dressieren, drillen. [degeschirr, *n.*
Муштýк, *m.* Mundstück vom Pfer-

Мущ-, s. Мужч-. [II. 28.
Мущи́р, (-ір), m. Mörser, m. Пом.
Мчáлка, m. Ordner bei der Hochzeit, m. Mi.II. 271; f. Eilbotin, f. Ko. 120.
Мчáти, (мчу, мчи́ш), v. a. schnell fortbringen; forttreiben; 2) v. n. u. — ся schnell laufen, eilen, sich stürzen.
Мшанéць, -нця, m. Nbfl. des Дністéр; 2) ло́мінь — Saxifraga muscoides, B.
Мшанни́к, m. s. Омшанни́к.
Мшедь, (им-), f. Flechte, f. (Lichen).
Мши́стий, a. mit Moos bedekt, moosig.
Мши́ти, v. a. mit Moos ausstopfen; — ся wie Moos dicht verwachsen, faserig werden.
Мши́ця, f. s. Вши́ця, Ог. 80. [dius).
Мшичáк m. Blattlausbohrer, m. (Aphi-
Мя, ме, accus. sgl. st. мене́, mich, Ог. 129.
Мя́вка, f. s. Мáвка. [miauen.
Мя́вкати, мя́вкнути, мявчáти, v. n.
Мягки́й, (d. мягéнький), a. weich; weichlich; zart; mürbe; sanft.
Мягкили́не. n. s. Мяки́ни.
Мя́гкість, -ости. f. Weichheit; Weichlichkeit, f. Пар.
Мягковáтий, a. etwas weich.
Мягковáтість, -ости, f. geringe Weichheit.
Мягковоло́сий. a. flaumig, B. [дний.
Мягкоду́шний, a. s. Мягкосéр-
Мягкоплáвчі, pl. Weichflosser, pl. (Malacopteri). [weichmüthig.
Мягкосéрдний, a. weichherzig,
Мягкосéрдність, -ости, f. Weichherzigheit, f. [schalig.
Мягкоскорлу́пний, a. Пол. weich-
Мягкослу́хий. a. fein hörend, weich h. Лс. [Левч.; das Weiche.
Мягкотá, мякотá, f. Weichheit, f.
Мяго́нький, a. dim. s. Мягки́й.
Мягчáстий. a. weich.
Мягчáти, v. n. s. Мя́кнути, мягшáти.
Мягчи́ти, v. a. weich machen, weichen, erweichen. [Мя́ґати.
Мя́ґати, мяґу́дити, (B.), v. a. s.
Мяжни́й, a. saftig.
Мяжни́ці, мя́жні, pl. Cactuspflanzen, pl. (Opuntieae), B.
Мяжші́ти, v. n. s. Мязну́ти.
Мяз, m. B. мязь. f. Ил. Muskel, f.; 2) der körperliche Inhalt, Masse, Dichtigkeit, Dicke, Beleibtheit; Festigkeit (des Holzes), f. ГШ.; 3) Splint, m.
Мязгуни́, pl. Fleischpolypen, pl. (Holosarca). [Мездро́, Ог. §. 27.
Мя́здра, f. Borke, f. (rhytidoma) s.
Мязи́стий, мязки́й, a. dicht, dick, massiv. [heit, f.
Мязи́стість, -ости, f. Dichte, Dicht-
Мязи́ти, v. a. dicht machen, Пар.
Мя́зка, мя́зки́й, s. Мя́ска, мяски́й &.
Мя́зну́ти. v. n. dick werden, Mi. II. 261.
Мя́зок, -зка, m. Mark, Kern, n. das Beste.
Мяки́й. мякéнький, dim. a. s. Мягки́й.
Мяки́нá, f. Balg der Getreidekörner, n. ГШ.; Spreu, f. H. 112; pl. мя́ки́ни, pl. Hülsen von der gestampften Hirse. Ос. (61) IV. 28.
Мяки́ш. m. weich, gar bearbeitetes Feld, (opp. обліг тверди́й); s. Мя́куш.
Мя́кіть, -оту, m. Fleischtheile, (на ногáх &) s. Мя́куш. [cher werden.
Мя́кнути, мякшáти. v. n. weich, wei-
Мякуни́, pl. Weichthiere, pl. (Mollusca).
Мя́куш, m. das Weiche übhpt.; die Weichen bei Thieren; Fleisch der Früchte, fleischiger Theil am Leibe; 2) *wankelmüthiger Mensch; 3) Potentilla anserina.
Мяку́шка, f. das Weiche des Brodes, Brosame, f.
Мя́ло́, n. Mörserkeule, f. Левч.; 2) —, мя́лка, f. ГШ. Hanf- od. Flachsbreche, f. H. 120. [двідь К.?
Мяловáтий, a. rundlich, — мé-
Мя́мкати, v. n. stammeln, vgl. Мáмляти.
Мяни́й. a. s. Мідяний (двін) Kol. I. 188.
Мяси́во, n. мяси́на. f. s. Мя́со.
Мяси́стий, мясни́стий, a. fleischig.
Мяси́ти, v. a. TP. 103 zerfleischen.
Мя́ска, f. von Saft strotzendes Pflanzengewebe: Cambium; Baumsaft, m. Essenz, f.; мя́ски набирáти s. Мясчи́ти ся.
Мяски́й, мяскáвий, a. fleischig, saftig, weich, B.
Мясни́й, a. Fleisch-.
Мясни́ці, pl. Fleischwochen, pl. Faschingszeit, Zeit vor den Fasten: — зи́мні, тéплі, вели́кі Нав. Пр. III. 269.
Мясни́ця, f. Пс. Fleischbank, f.
Мясу́ха, f. Schmeissfliege, f. (Sarcophaga carnaria).
Мя́со, (d. мясцé), n. Fleisch, n.
Мясодéрний, a. B. fleischreissend.
Мясожéрець, -ерця, m. мясожéр-

ний, *a.* fleischfressend.

Мясоїд, *m.* *Др. с.* 5. s. Мясниці.

Мясопуст, *m.* Anfang der Fasten; *adj.* мясопустний (тиждень).

Мясун, *m.* Fleischesser, *m.*

Мясчина, *f.* s. Мяска; мясчиновий сок Cambialsaft, *m.* [(дерево).

Мясчити ся, in den Saft gehen

Мята, мятка, *f.* Minze, Krauseminze *f.* (Mentha); 2) — пesяча, котяча мятка Katzenminze, (Nepeta cataria).

Мятеж, *m.* Aufruhr, Aufstand, *m.* Meuterei, *f.* *ГШ.* *Term.*

Мятежний, *КУ.* мятезький, *Зг.* *a.* aufständisch, rebellisch. [*m.* *ГШ.*

Мятежник, *m.* Aufrührer, Meuterer,

Мяти, (мну, мнеш), *v. a.* s. Мняти.

Мятиця, *f.* Haarbüschel am Schweif beim Rindvieh. [(Malachium aquat.)

Мятінь, *m.* Wasser Weichkraut, *n.*

Мяткий, *a.* weich, *B.*

Мятлиця, *f.* s. Метелиця 1).

Мятний, *a.* -а горівка Brantwein auf Pfefferminze aufgegossen.

Мятник, *m.* Gerber, *m.* s. Мнець.

Мяукати, & s. Мявкати.

Мяцґати, мяцкати, *v. a.* kneten.

Мяцнути, *v. n.* schmeissen.

Мяч, (*d.* мячик), *m.* Ball (zum Spielen), *m.*; у мяча псбивати ся *С.* I. 141 Art Laufspiel; 2) s. Мятник. [tifolia).

Мячка, *f.* Rohrkolben, *m.* (Typha la-

Мяшкурний, *a.* *H.* 150? s. Мняшкурка &.

Н.

Н, fünfzehnter Buchstabe, (Наш); 2) н. пр. = на примір z. B.

I. На, *praep.* auf, an, in; gegen, wider; über, durch; bei; für, zu; nach; I. *mit d. Accusativ* (*Mi.* IV. 413—423) bezeichnet es: *a*) den Gegenstand nach welchem die Bewegung gerichtet ist, die Richtung der Weltgegend, die Erstreckung über einen Raum od. eine gewisse Zeit (Zeitpunct des Eintrittes einer Thätigkeit u. ihre Dauer) und das Mass: ити на гору auf den Berg gehen, — на лови auf die Jagd, — на місто in die Stadt; — на Угорщину, — на Дон. nach Ungarn, nach dem D., an den D., — на хати von Haus zu Haus gehen (betteln, leihen &); сісти на коня zu Pferde steigen, крикнути на кого jmdn anschreien, jmdm laut zurufen; на схід сонця gegen Sonnenaufgang; пан на всю Україну Gebieter über die ganze Ukrajina, на всьо село im ganzen Dorfe, на весь ліс durch den ganzen Wald hin; на Петра am Tage des h. Petrus, на Різдво zu Weinachten; на три дни auf drei Tage, на той час zu der Zeit, zur selben Stunde; на сьогодня für heute, на віки für ewige Zeiten, на рік auf ein Jahr (versch. на-рік w. s.) дід на кулак, борода на сажень ein Greis gross wie die Faust, während sein Bart klafterlang ist *Ог.* 180, на чотири милі *Ш.* I. 284 (fast) vier Meilen weit; числити, жати & на копи per Schock —, *b*) bez. на die feindliche Absicht, den Zweck, die Bestimmung, den Erfolg, den Ausgang einer Handlung, die Veränderung, den Tausch in Etwas, die Theilung eines Ganzen in Theile: ити, стати на ворога gegen den Feind ziehen &, ворогувати на кого gegen jmdn feindselig gesinnt sein, плакати на кого, über jmdn klagen; на мельника вода робить für den Müller arbeitet das Wasser; на панщину гнати zum Frohndienste treiben; на все zu Allem, für, auf Alles; на що я уродив ся? wozu bin ich geboren? ити на гриби auf Schwämme, Sch. sammeln; дати на службу божу eine Messe mittelst einer Gabe bestellen; д. на бідних für die Armen; міх на збіже Sack für Getreide; на знак zum Zeichen; на шкоду zum Schaden, на згубу судити zu Tode verurtheilen, на пожиток zum Nutzen; на забиток zum Abschlachten (*B.*); на який конець? zu welchem Ende? на сон бити кому jmdm oft im Traume erscheinen; на смерть порубати zu Tode —; перевести, переложити на руске ins Russinische übersetzen, щось проміняти на щось, etw. womit umtauschen; на

трбе, in drei Theile, на дрібні кусні in kleine Stücke; на двбе ворожйти doppeldeutig; c) bez. die Beziehung einer Handlung und eines Attributes od. Praedicates; worauf, woran, wozu, wobei — was anbetrifft, anbelangt: лакомити ся, напосїсти ся, ва́жити на щось gelüstern nach etw., erpicht, versessen worauf sein; заслужйти на ка́ру eine Strafe verdienen; на́дїяти ся, положйти ся на Бо́га auf Gott vertrauen; надїю на кого́ кла́сти; присяга́ти на що worauf schwören (на Евангéлие); навйкнути на що woran gewohnt sein; на лйхо вчйти zum Bösen anleiten; налята́ти на нбгу hinken; на жбвнїра пітй ein Soldat werden, на попа́ вчйти ся um Priester zu werden; кривйй на нбгу lahm; лéгкий на робóту, ласка́вий на когó; на слбво невірний *Л.* 39 aufs Wort nicht zuverlässig, das W. nicht haltend; на имя́ Ива́н mit dem Namen —; *d*) bez. die Art und Weise, das Werkzeug, das Mittel: крича́ти на ввесь рот aus vollem Halse schreien; на превелйку сйлу mit schwerer Not; на чужу́ гóлову *Не.* (*Виг.* 12) ganz unnötig, kopflos; на дбгад бурякі́в щоб да́ли капу́сти von einer listigen Anspielung; на щасть-Бóже auf gut Glück, *У.*; на втїкача́ die Flucht ergreifend; на вітер говорйти in den Wind hinein &; на сопі́лку гра́ти auf der Flöte spielen; на мід, не на жовч лю́де мух лбвлят mit Honig, nicht mit Galle fängt man Fliegen. II) *mit d. Local* (u. *Dativ. Ог.* 191) *Mi.* IV. 661—668, bezeichnet 1) den Ort wo, auf od. an dem sich etw. befindet, etw. geschieht, wo etw. hingelegt & wird: на горі auf dem Berge, oben; на місті in der Stadt, на чужині in der Fremde, на Днїпрі auf dem D., an dem D., на конй zu Pferde; на ворóтях am, im Thore *P.* I. 43; на сбнци сушйти, сидїти & an der Sonne (auf dem von der Sonne beschienenem Raume) trocknen &; 2) übertragen auf Personen, Handlungen u. Zustände: на обідї бу́ти у когó zu Mittagsmal bei jmdm sein, на розмбві бу́ти з ким e. Unterredung mit jmdm haben, на меду́ & beim Methgelage, на пересторбзї der Warnung halber; на у́мі, на га́дцї im Sinn, на па́мяти im Gedächtnisse, на пова́зї ма́ти когó *M.* II. 111 jmdn in Ehren halten, на менї ся тбе не пока́же an mir wird sich dies (Uebel) nicht zeigen; на тім ва́ша відповідь dafür seid ihr verantwortlich, на кімбсь собі щось пошука́ти an jmdm etw. eintreiben, sich schadlos halten; жéнить ся на егб дочцї er heirathet seine Tochter; на дївчинї бйти ся, посварйти ся wegen des Mädchens kämpfen &; 3) bez. die Zeit, in der, während der etw. geschieht: на вéснї im Frühjahr, на безрйбої beim Mangel der Fische, на зорі in der Morgendämmerung; на нбчи, трйчи —, (т. на́ ніч) dreimal des Nachts, на тім днй an dem Tage, на днях ходйти in den letzten Tagen der Schwangerschaft sein *КС.* (83) II. 394; на тім ще тйжни noch vorige Woche; 4) bez. die Art u. Weise, wie — und das Mittel, mit dem etw. geschieht: на письмі schriftlich, на борзї (scherzh. на борщй); schnell, на післа́х durch Gesandte, (in Vertretung); на перешкбдї hinderlich; на сопілцї, на гу́слях & гра́ти; 5) bez. die Beziehung eines Attributes od. Prädicates: на лицй білий, хорбший &, зна́ти ся розуміти ся на чім sich auf etw. verstehen. III) *in den Zusammensetzungen* als Praefix hat на- die Bedeutung, die ihm als Praeposition beim Accusativ oder Local zukommt, mit den Bezeichnungen bei Verben, dass eine Handlung *a*) angefangen, *b*) an vielen Gegenständen vollzogen wurde od. bis zu einem gewissen Puncte gediehen ist, *c*) dass das handelnde Subject (bei reflex. Verben) die Handlung bis zur Sättigung ausgeführt hat, *d*) dass das Verbum überhaupt eine perfective Bedeutung hat, *Mi.* IV. 213—217 *Ог.* 116—117 — wozu Beispiele sowie Verbindungen mit Adverbien etc. unten an entsprechenden Stellen zu suchen sind.

II. На, (на ти), на́те, (на́те вам), *partic.* da hast (du), nimm hin, на-ж тобі! bei Ueberraschung, da habt ihr; *Mi.* IV. 156. 799. *Ог.* 171. 199.

Наба́вити, набавля́ти, *v. a.* hinzugeben, -setzen, -fügen, *Левч.*; 2) verursachen, *Пар.*; 3) -ити ся sich zur Ge-

нüge unterhalten, amüsieren.

На́бавка, *f.* Zugabe, *f.* *Лев.*

Наба́гну́ти, (*B*) *v.a.* aussinnen, на всячину — Alles in Gedächtnis zurückrufen; 2) sehnlichst verlangen; (*praet.* наба́г).

Набаду́рати, *v.a.* § auffinden *H.*VI.

Наба́жний, *a.* sehnlich verlangend

На-ба́кир. *adv.* s. Ба́кир. [(*B.*).

Набалда́шник, *m.* *Ко.* 164 Stockknopf, *m.*

Наба́рхати, (-рк-), s. Набреха́ти.

Наба́чити, *v. a.* erblicken; — ся sich satt sehen, viel sehen. [plauschen.

Наба́яти, *v a.*viel vorschwatzen, vor-

Набга́ти, *v. a.* vieles umbiegen; 2) s. Напха́ти.

На́бгом, *adv.* biegend *Ог.* 95.

Набедра́ги, *pl. Н. n.* 89 ein Kleidungsstück?

Набе́дренник, *m.* Theil der Rüstung an den бедра; viereckiges Stück Tuch von Bischöfen u. dgl. beim Hochamt an der Seite getragen. [*Зак.*

На-бе́збаш, *adv.* lose, ohne Aufsicht,

На-бе́зрік, (st. на че́рез рік) *adv.* übers Jahr, im kommenden Jahre.

Набекре́нь, *adv. gr.* s. На-ба́кир.

Набелендї́ти, *У.* s. Наба́яти.

Набера́ти, (-бир-), набра́ти, *v. a.* an, aufnehmen; anwerben, recrutieren, schöpfen (води́, переко́наня); aufladen; viel nehmen; — на штани́ etc. (сукна́ etc.) kaufen; — на борг auf Borg nehmen; 2) *v. n.* an-, aufschwellen, набра́ло sammelte sich viel Eiter; 3) — ся sich vollfüllen; s. ansammeln; bekommen, sich zuziehen, erleiden (га́ньби, страху́ etc.)

Набере́зка кошла́тка, *f.*, Birkenspanner, *m.* (Amphidasis betularia).

Набива́льня, набийня́, *f.* Zeugdruckerei, *f.* *Пол.*

Набива́ти. наби́ти, *v. a.* viel schlagen, ein-schlagen, einrammen, einstampfen; be-, anschlagen: обручі на бо́чку; drucken (Zeuge, Kattun etc.); лю́льку — e. Pfeife stopfen; ціну́ — den Preis erhöhen, aufschlagen; anfüllen; laden (стрільбу́); го́лову кому́ дурни́м jmdm den Kopf mit albernem Zeug anfüllen, — собі чим го́лову sich etw. in den Kopf setzen; viel schlachten; dreschen etc.; 2) — ся viel schlagen; sich aufdringen, eindrängen, — в чим; zudringen.

На́бивки, наби́лки. *pl.* Bestandtheil der кро́сна; Lade, *f.* s. На́біпка.

Наби́вок, -вку, *m.* rührige Nachfrage, Concurrenz; starker Anbot.

На́бив. *m.* на́бивом нічо́ не вді́єш mit Drang, mit Gewalt wirst nichts ausrichten.

Набили́ти, набили́нити, *v. a.* leicht erwähnen, andeuten, *Пар.*

Наби́тий. (*d.* наби́тіський), *a.* ganz voll, vollgestopft; compact *Пар.*

Наби́ток, *m.* s. Набу́ток.

Наби́як, *m.* Ladestock, *m* *Пар.*

На́бінка, *f.* *gew. pl.* Werkstück des Webestuhles zum Dichtschlagen der Leinwand, *n.*

На́біг. *m.* Einfall, Ueberfall, *m.* *C.*II. 155.

Набіга́ти, набі́чи, *v. n.* anlaufen, anschwellen, (гу́ля, чира́к, синя́к); oft kommen; — на що auf etw. im Laufen stossen; — ся sich satt, sich müde laufen.

Набіди́тися. набідува́ти ся. viel Leid ertragen, in Müh' u. Elend viel leiden.

Набіжа́лий, *a.* -а фа́рба angelaufen.

Набі́жний, набі́жливість, *Пар.* s. Набо́жний. набо́жність etc.

Набі́й. -бю, *m.* fest getretener und und gefrorener Schnee, — Schlittenweg, *m.*; 2) Ladung e. Gewehres *f.*; 3) Stollbeule, Balggeschwulst, *f.* (у коні́); 4) Bärenraupe, *f.* (Arctia), s. Підбі́й.

На́-бік, *adv.* abwärts, seitwärts, auf die Seite.

На́біл. *m.* Milchwerk, *n.* Milch, *f.*

Набіли́ти, *v.a.* weiss machen, weissen.

На́бір. -бру, *m.* Ladung, Last, Fracht, *f.* ї́хати з на́бором e. Fracht führen; 2) *pl.* крамові́ *Зг.* gekaufte Tuch- u. Schnittwaaren. [Borg.

На́бірок. -рку, *m.* das Nehmen auf

Наближа́ти(ся) (-жи́ти, -зи́ти ся), sich nähern, herankommen.

Набли́з, *m.* Annäherung, Nähe, *f.* *Cm.*

Наблу́д. *m.* *Ф.* хоть обі́й з наблу́ду doch wenigstens umherirrend, -schweifend, nicht absichtlich (hinschauend).

Наблуди́ти ся ид кому́ nicht grad weg, nicht absichtlich zu jmdm herantreten, *Фр.* [auswerfen.

Наблюва́ти. *v. a.* viel erbrechen,

Наблю́да, *f.* *Mi.* II. 23, наблю́дане, *n.* *Ог.* Aufsicht, *f.* Beachtung.

Наблюда́ти, *v. a.* † *Ог.* beobachten, befolgen. [3) werden; *schmollen.

Набовду́рити ся, wie ein бо́вдур

Набогасті́йка, *f.* Rothkehlchen, *n.* (Sylvia rubecula): не ду́же втіка́є від чоловіка, стоі́ть мов на Бо́га, *B.*

Набоже́нний, *a.* -а ти́ша feierliche Stille. [tesdienst, *m.*

Набоже́ньство, *n.* Andacht, *f.* Got-

Набо́жний, *a.* fromm, andächtig.

Набо́жність, -ости, *f.* Andacht, Frömmigkeit, *f.* [Leinwand, aus Percal.

Набойча́тий, *a.* von gedruckter

Наболі́ти, *v. n.* viel schmerzen *M.* II. 98; 2) schmerzlich, wund werden: наболі́лий, *a.* der viel Schmerz erlitten.

Набо́р, *m.* s. Набір; Recrutierung, *f.* розпусти́ти над ким набо́р *Ш.* I. 342?

Набо́ристий, *a.* *C.* II. 111 eingelegt, besetzt, verziert (mit Silberblech).

Набо́рний, *a.* Fracht-, *Пар.*

Набо́рщик, *m.* Schriftsetzer, Setzer, *m.*

Набо́рщицтво, *n.* das Schriftsetzen, *Под.* [(бра́га) saufen, besoffen werden.

Набра́жити ся, viel Brantwein

Набра́ти, s. Набера́ти.

Набре́да, *m.* s. Набро́день.

Набре́сґнути, s. Набря́скнути, (*B.*); набре́сґле молоко́ einwenig sauer geworden.

Набрені́нє, *n.* Geschwulst, *f.* *B.*

Набрені́ти, *v. n.* s. Брені́ти I.

Набрести́, набри́сти, *v. n.* на щось auf, gegen etw. anstossen, auf etw. von ungefähr kommen; etw. finden.

Набреха́ти, *v. a.* viel vorlügen.

Набреха́ч, *m.* Ohrenbläser, *m.* *Cm.*

Набри́дистий, *a.* на́бридка, *gew.* *f.* launig, rappelköpfig, besessen.

Набриди́ти, *v. a.* *impers.* набриди́ло кого́ jmd wurde besessen, ungeberdig.

Набридну́ти, *v. n.* кому́ ekelig werden. [spritzen.

Набри́зґати, (-бриска́ти), *v. a.* be-

На́бриск, *m.* — води́ das herabspritzende, -sprenkelnde Wasser, *Y.*

На́брідь, -іда, *m.* Fabelname des Bären *P.* II. 1; *vgl.* Набрести́. [сти́й.

Набро́день, -дня, *m.* s. Набри́ди-

Набродйти ся, viel waten.

Наброї́ти, *v. n.* viel Unfug, Unheil machen, anrichten.

Набрости́ти ся, Knospen treiben.

Набрудни́ти, *v. n.* Schmutz machen.

Набру́нити ся, schwellen (von Blütenknospen) *Cm.* [*m.*

Набрю́шник, *m. gr.* Bauchumschlag,

Набря́кнути, (-бряск-), *v. n.* anschwellen, anlaufen, etw. Flüssiges in sich einsaugen, strotzen.

На́бряск, *m.* Geschwulst, *f.* *B.*

Набубні́ти, набубня́віти, *v. n.* anschwellen, aufgedunsen sein, strotzen; набубні́ло его́ *P.* II. 191 blähete ihn auf; *А-Г.* 159.

Набундзьо́рити ся, набундю́чити ся, набурмо́сити ся, s. Начепу́рити ся (*B.*); aufgebracht, unwillig, ungehalten werden, schmollen.

Набу́ти, набува́ти, *v. a.* erwerben, erlangen, an sich bringen, kaufen; 2) s. Наслу́гувати; 3) — ся viel, lange wo verweilen, leben; *b)* — гріха́ sündigen.

Набу́ток, -тку, *m.* *Левч.* das Erworbene, Gewonnene; Erwerb, *m.* Errungenschaft, *f.*; 2) *pl.* das flotte Leben.

Набуха́ти, набухті́ти, *v. n.* *Левч.* s. Набубні́ти; 2) набу́хати ся sich voll, satt fressen.

Набуча́віти, *v. n.* *M.* s. Напучня́віти.

Нав, на́ва, *f.* Sarg, *m.* *Зак.*; 2) Schiff, *n.* Mittelraum (einer Kirche) *Y.*

Нава́га, *f.* Last, *f.* Ballast, *m.* *Піс.* 2) fester Vorsatz *Mi.* II. 46.

Навагува́ти ся, s. Нава́жити ся.

Нава́дити ся, (*Пр.* VI. 577) sich etw. vornehmen, beabsichtigen, s. Вна́дити ся. [verleumdet, hetzt, chicaniert,

Нава́дник, *m.* (-иця, *f.* *M.*) der (die)

Нава́жба, *f.* s. Нава́га 2) *Піс.* *Mi.* II. 215.

Наважде́ниє, *n.* † *P.* I. 77. *C.* I. 201. Anstiftung, Anhetzung, Anreizung, *f.*; teuflische Versuchung.

Нава́жити, *v. a.* abwägen; 2) *v. n.* und — ся sich vornehmen, einen Vorsatz fassen, — на що (кого) auf etw. versessen, erpicht sein.

Нава́жний, *a.* *Зг.* s. Відва́жний.

Нава́жувати, *v. a.* *M.* I. 43 einschärfen, einprägen: кому́ щось.

На́вал, *m.* *He.* нава́льність, -ости, *f.* *Левч.* Drang, Andrang, *m.*

Навали́ти, нава́лювати, навали́ти, *v. a.* aufwerfen, aufschütten, -häufen, -laden; 2) -и́ти кого́ derb schlagen.

Навáльне, *s. a. n.* s. По-навáльне.
Навáльний, *a.* dicht, stark (збіже, травá, покіс).
Навáльниця, *f. Пар.* Platzregen, *m.* Sturmwetter, *n.* [den, belasten.
Навантáжити, *v. a.* schwer aufla-
Наваптйти, *v. a.* — вус mit Wachspomade wichsen *C.* I. 219.
Наварйти, навáрювати, *v. a.* viel kochen; 2) — ся dh Aufquellen beim Kochen an Volumen, an Masse grösser werden (крýпи etc.).
Навбйтки, *pl.* Art Spiel mit Stossen der Ostereiern, *Ч.* IV. 43. [*K.*
Наввйпередки, *adv.* um die Wette,
Наввйпинки, *adv.* stramm, steif *C.* II. 83.
Наввйринки, *adv.* bald untertauchend, bald auf dem Wasser schwimmend; 2) in den Strudel hinab, auf den Grund hin, untergehend, *Ог.* 117. *Ко.* 52.
Наввишкй, *adv. Пс.* s. Заввишкй.
Навгáд(ь), *adv. Ог.* 116. s. Наздóгад.
Навганяти ся, sich müde laufen.
Навгíн, *adv.* s. Наздогíн.
Навдалáти, *v. a.* Настáрчити.
Навдáлї, *adv.* in der Ferne, von weitem, *Cm.* [flössen, (*Фр.*).
Навдáти комý страхý einjagen, ein-
На-вдéри, *P.* I. 174 навдйранцї, *adv.* пішóв — nahm Reissaus; in die Flucht.
Навдивовйжу, *adv. C.* I. 197 zum Erstaunen, staunenswert; merkwürdig.
На-в-дóсьвіта, *adv.* s. Дóсьвіта *IГ.*
Навéдене, *n.* Anführen, *n.*; 2) Induction, *Пол.* Anleitung, *f.*
Навéзене, *n.* Zufuhr, *f.*
Навéзти, *v. a.* s. Навозйти.
Наверéчи, *v. a.* auf- anwerfen, на сéбе umwerfen (e. Kleid); *на когóсь щось jmdm etw. wegwerfen, etw. von jmdm nicht annehmen.
Навертй ся, *impers.* навералóсь, in den Sinn kommen, einfallen, *Зак.*
На-верлé, *adv. Левч.* in entgegengesetzter Richtung, s. Навпакй.
Навéрнене, навéртане, *n.* Bekehrung, *f.* das Bekehren.
Навéрник, *m. Пар.* Bekehrer, *m.*
Навернýти, навертáти, *v. a.* umkehren, umlenken; 2) bekehren; 3) ся zurückkommen, sich bekehren; sich wieder einfinden; sich (unvermuthet) treffen, sich finden; сльóзи у нéго навернýли ся die Thränen kamen ihm in die Augen. [sprechen.
Наверняката, viel unsinniges Zeug
Навéрствувáти, *v. a* кáру на когó, *Кл.* hinlenken, -wälzen. [Eisenbahn, *m.*
Навертáч, *m.* Weichensteller bei der
Навертíти, навéрчувати, *v. a.* an-, einbohren, (дíри).
Навéрхня, *f.* Gehäuse, *n. Пар.*
Навéршене, *n.* das Aufeinanderlegen.
Навершйти, *v. a.* voll, in eine Spitze auflegen, aufschichten, anfüllen.
Нáвершник, *m.* oberer Theil des Butterfasses (маснйчка). [machen.
Навеселйти ся, sich recht lustig
Навéсти, *v. a.* s. Наводйти; навéдене речéне, angeführter Satz, *Пар.*
Навзáводи, *adv.* um die Wette; 2) im Galopp. [der Sterbensstunde, *Шог.* 37.
На-взáході, *adv.* beim Untergang, in
Навздóвж, *adv.* der Länge nach.
Навздогíн, навздогíнцї, *Пс.* (*B.*) s. Наздогíн. [rücklings, rückwärts.
Нáвзнáк, навзнйч, (-ніч, *Не.*), *adv.*
Навзрйд, *adv.* laut schluchzend *Ке.* 121 (заплáкати). [aufwickeln, spulen.
Навивáти, *v. a.* aufwinden, aufrollen,
Нáвидїти, *v. a.* besuchen; 2) * — ся sich gern sehen, sich vertragen (межи собóю einander).
На-виднóцї, *adv.* sichtbar, vor Aller Augen; — бýти e. öffentliche, merkbare Stellung einnehmen.
Навизначний, *a.* bedeutend, hauptsächlich, *Зак.* [Нáвій I.
Навййчик, *m. dim. Me.* 213 s.
Навйк, *m.* Gewohnheit, *f. Кн.*
Навикáти, навйкнути, *v. n.* до чогó wozu, woran sich gewöhnen; навйклий, *a.* angewöhnt, gewohnt, *Пар.* [*n. Пс.*
Навйльня, *f.* — сíна Heubündel,
Навйлок, -лка, *m.* Gabelspitze, *f.*; 2) Heuhäufel, *n.*
Навинýти, *v. a.* s. Навивáти; 2) — ся * unter die Hand, in den Wurf, zur gelegenen Zeit kommen, aufstossen.
На-вйпередки, *adv. Ч.* IV. 39 s. Наввйпередки. [tung, *Пс.*
На-вйруч, *adv.* zu Hilfe, zur Ret-
Навйса, *f.* Sumpfgras, *n.*
Нависáти, навйснути, *v. n.* herabhangen, überhangen.

Нависний, нависноголо́вий, *a.* drohend;zudringlich,frech,dreist,*Kv.*200.280.

На́висний, *a.* willkommen, angenehm, *vgl.* На́видїти ся.

I. На́висть, *f.* Freundlichkeit, Gewogenheit, *f.* (*opp.* нена́висть).

II. На́висть, *f.* † s. На́клеп.

На́вистний, *a.* verhasst, hassenswert, *Зар.* (*Пр.* V. 115).

Нави́ти, s. Навива́ти.

На́вих, *m.* s. Звих *Еф.* 30.

Нави́чка, *f.* Angewohnheit, *f.* *Ган.*

На́виш, *adv.* *H.* 98 s. Навска́ч?

На-віват, — стріля́ти zur Parade Salutschüsse geben.

Навіва́ти, *v. n.* s. Наві́яти.

I. На́від, -оду, [вед-], *m.* Anleitung, Unterweisung, s. При́від; Jnduction, *f.* *Пар.*; 2) Anzeige, Denuntiation, *f.*

II. На́від, -іду, [вѣд-], *m.* Besuch, *m.* *Mi.* II. 35; 2) Heimsuchung, *f.* *B.*

Наві́дане, *n.* Besuch, *m.* *Пу.*

Наві́дати, *v. a.* kennen lernen, erfahren dass etw. wo sei, finden, *Ч.* III. 283; 2) besuchen; heimsuchen; 3) — ся до кого́ sich nach jmdm erkundigen, jmdn besuchen.

На-відва́жне, *adv.* muthig los.

На-ві́двечер,*adv.Зар.*gegen Abend, am Abend; vor dem A. *Ог.* 116.

На-ві́дворіть, (-от), *adv.* umgekehrt, wieder zurück; gegenseitig; s. На-відлїг. [Zeit zu Zeit.

На-ві́дгоди, *adv.* *KУ.* jeweilig, von

Навіди́ти, *v. a.* *Фр.* s. Навісти́ти; — кого́сь удово́ю zur Witwe machen; 2) behexen, *Др. с.* 143; наві́джений, *ptc.* behext, besessen (vom Teufel), toll, verrückt.

На́відка, *f.* Besuch, *m.* *K.* *Cm.*

На-від́лїг, (-їв), *adv.* s. Відлї.

Навідни́й све́рлик, навідни́к, *m.* mittelgrosser Bohrer.

Наві́дувати ся до кого́сь s. Наві́дати ся; 2) *v. a.* heimsuchen, *H.* 2.

Навіже́ньство, *n.* *Левч.* Thorheit, Tollheit, *f.*

На-віжки́, (на вістки́) да́ти кому́ *H.* 76 jmdm zu erkennen, zu wissen geben, bedeuten, die Weisung geben.

На́віз, -озу, *m.* starke Zufuhr, *f.* 2) Dünger, *m.* [stuhl, Kettenbaum, *m.*

I. На́вій, -бю, *m.* Aufzug im Web-

II. На́вій, -бю, *m.* Schneewehe, *f.*

На-віки, (вічні), на вік-віки *Ш.* II. 79 *adv.*ewig,auf immer, jederzeit *C.*II.75.

Навіко́нник, *m.* Fenstergerüst, *n.* -stock, *m.*

Навікува́ти, *v. a.* *Б.* s. Нажи́ти,

Навіну́ти, *v. a.* schicken, senden, *H.* 2; — га́дку den Gedanken anregen, *ОП.*

Наві́рити, *v. a.* бага́то viele Schulden machen; 2) — ся *impers.* überdrüssig, langweilig werden.

Наві́са, *f.* der von den Bäumen & herabhängende Schnee.

Наві́сити, *v. a.* s. Наві́шати.

На́вісний, *a.* *Ко.* 235 -а дї́вка die die man vielen Männern anbinden will.

Навісноголо́вий, *a.* verrückt, toll, (*Пр.* VI. 575).

Навісти́ти, навіща́ти, *v.a.* кого́ jmdn besuchen; heimsuchen; 2) belehren; — ся до кого́ s. Наві́дати ся, *BБ.*

На́віть,*adv.*sogar,ja sogar. [strebe,*f.*

Наві́тренник, *m.* Windlatte, Wind-

На́вічом, *adv.* s. На́зирци. [gen.

Наві́шати, *v. a.* (vieles) auf-, einhän-

Навіща́не, (-ене), *n.BБ.* Belehrung, Lehre, 2) Heimsuchung, *f.*

На-ві-що́? wozu, weshalb?

Наві́яти, *v. n.* anwehen; 2) *v. a.* — бага́то збі́жа worfeln. [*vgl.*На́вський.

Навк, *m.* ein Todter, *Піс.* *Mi.* II. 239.

На́вка, *f.* *Макс.* s. Ма́вка.

На-вка́в, *adv.* äusserlich.

Навкидя́, *adv.* *H.* 234 wurfweise.

На-вкі́рки, *adv.* zum Trotz (на уко́ри). [schräg.

Навкі́с, на-вко́ся, *K.* *adv.* schief,

Навко́лїшки, *adv.* knieend, fussfällig. [*adv.* ringsum, rundum.

Навко́ло, (*d.* -лїненько, -лї́сїнько),

Навкруги́, *pl.* Umweg, *m.*; 2) *adv.* —, навкру́г,навкру́жно, ringsum,kreisförmig, *Ог.* 116. [sten, boxend.

Навкулачки́, *adv.* mit den Fäu-

Навку́чити ся, langweilig werden.

Навле́жачки, *adv.* *H.* 274 liegend.

На-в-лету́, *adv.* im Fluge.

На́вля, *f.* linker Nbfl. der Де́сна.

Навмани́, *Ог.* 117, навманя́, навманякі́, *adv.*aufs Gerathewohl, gradaus, wie es eben kommt, schlechthin, regellos, frei, ungebunden. [Seitenwege.

Навманцї́, *adv.* auf Umwegen, auf

На-вмиру́ще, *adv.* auf sicheren Tod.
Навми́сне, *adv.* absichtlich, zu Fleiss.
На-вмі́р, *adv.* *Левч.* dringend, gar sehr nothwendig. [genblick, augenblicklich.
Навмлї́віч, навмлї́о́ка, *adv.* im Au-
Навнува́ти, *v. n.* *Wgr.* 112 zum Ueberdruss werden, sich langweilen: *impers.* навну́е ся; ermüdet sein *Гол.* III. 553.
Навогчи́ти, *v. a.* etwas anfeuchten.
На́води, *pl.* Anführungszeichen, *pl.*
Наводи́ти, *v. a.* in Menge herbeiführen, -bringen; що на когó über jmdn bringen; 2) eine Richtung geben, richten; *an- leiten, führen (когó на путь, на дóбре zum Guten); — колéса die Felgen auf die Speichen anschlagen um ein Rad herzustellen; 3) anführen, citieren; beweisen, *У.*
Навóджене, *n.* Irrigation, *f.*
Наводни́ти, наводнювáти, *v. n.* unter Wasser setzen, irrigieren.
Навóдні знаки́, *pl.* *B.* s. На́води.
Навоза́йка, *f.* nicht voll geladener Wagen.
Наводу́шний, *a.* luftig, ätherisch.
Навози́ти, навóжувати, *v. a.* in Menge zuführen (zu Wagen); — ся viel, satt fahren; *b*) *з ким viel mit jmdm sich plagen, herumschleppen; 2) düngen.
Навóзний, *a.* vom Dünger, Dung-.
Навóзник, *m.* Mistfreund, *m.* (Philonthus). [Düngen.
Навозóване, навóжуване, *n.* das
Наволїка́ти, наволїчи́, *v. a.* auffädeln, auf eine Schnur ziehen, aufreihen.
На́волок, *m.* *Pa.* I. 371 Art Egge; 2) *Гн.* 36? на́волоком сíяти auf dem ungepflügten Stoppelfelde säen, *Ос.* (61) VI. 34.
На́волока, *f.* s. Волóки.
На́волос, *m.* *Пс.* Perücke, *f.* [*m.*
На́волосник, *m.* *Пс.* Perückmacher,
На́волоч, *f.* Gesindel, *n.* *M+Е.* 280.
Наволочи́, (-окти́), *v. a.* aufziehen, über etw. bringen, schaffen; s. Наволїка́ти.
Наволочи́ти, наволóчувати, *v. a.* viel auf einen Haufen zusammenschleppen, -ziehen; 2) — ся viel eggen; *b*) — ся sich genug in der Welt herumschleppen, treiben. [рéжка).
На́волочка, *f.* Art Stickerei (ме-
Навоня́ти, *v. a.* mit Gestank anfüllen, vollstänkern.
Наворожи́ти, навoрóжувати, *v. a.* vorzaubern, dh Weissagung od. dh Zauberkünste jmdm helfen.
На́ворот, *m.* das Umkehren, Umwenden; Rückfall, *m.* *Пар.*; 2) Periode, *f.* (in d. Arithm.); (дру́гим &) на́воротом abermals, periodisch, (zum zweiten etc. Male) zurückkehrend.
На́воротень, на́воротиш, (на́воротник. *m.* Reinfarn, *n.* (Tanacetum vulg.); 2) Frauenmantel, *m.* (Alchemilla)
На́вороти, *adv.* zurückkehrend, *До.*
Навороти́ти ся, *s. Напосї́сти ся.
На́воротний, *a.* rückfällig; periodisch: деся́тний дроб; *adv.* -но *B.*
Навороча́ти, навoрóчувати, *v. a.* umkehren lassen, umlenken; *він до тóго навoрóчуе er hat es darauf angelegt, *Пар.*
Навóрсити ся, wiederhaarig werden, finster, griesgrämig werden, schmollen. [Wachs überziehen; wichsen, bohnen.
Навоскува́ти, навощи́ти, *v. a.* mit
Навпа́к, *B.* навпаки́, *adv.* wiederum, zurück; 2) im Gegentheil, *B. Cm.*; 3) *praep.* mit d. *Genit.* entgegen, abgewendet навпаки́ сóнця, von der Sonne abgewendet *Ог.* 186. [Ви́воротний.
Навпакóвий, *a.* *Кн.* verkehrt s.
Навпа́чний, *a.* *К.* widerstreitend.
Навперегі́нка, *f.* Concurrenz, *f.* *Др.*
Навперéд, *adv.* vorher *Ог.* 116.
Навпереджа́ти, *v. a.* когó, *Ру.* jmdm eine vorläufige Weisung geben, jmdn vorerst aufmerksam machen.
Навперéйми, *adv.* um die Wette *ВГ.* 147; vorgreifend *Кч.* 397; 2) entgegen *M.* II. 136. [*Ос.* (61) III. 26.
Навперемі́нку, *adv.* abwechselnd
Навпéріч, *adv.* *Щог.* 107 s. Напере́кір. [halb.
Навпі́в, (-пíл, -пíль), *adv.* zur Hälfte,
Навпі́к, на-впи́к, *Пар.* *adv.* s. Напрóтив, не-перéкір, *Зак.* [Пла́зом.
Навпла́з, *adv.* gestreckt, liegend s.
На-в-поки́нь, *adv.* aufs Lebewohl, *Ог.* 119. [hernach.
Навпóслї, *adv.* *Левч.* in der Folge,
Навправéць, навправці́, навпростéць, навпрошки́, навпрямéць, навпрямки́, *adv.* gradaus, gradhin, *Ог.* 117. 179. [en profil.
Навпрéк, *adv.* *Зак.* von der Seite,
На-в-при́бувь, *adv.* (*Фр.*) s. Голóбісь.

На-в-прйсядки, *adv.* niederhokkend, sich niederbückend; — пітй Art Tanzes bei dem man sich gegen den Boden niederlässt u. dann schnell sich aufrichtet.

Навпрóти, *praep.* mit d. *Genit.* gegenüber *C.*II. 142; — тóго im Gegentheil.

Навритйти ся комý jmdm lästig werden.

Наврокувáти, наврóчити, *v. a.* behexen, bezaubern, s. Уречй; *Еф.* 28. *Ме.* 472. [hexend, schädlich, böse.

Наврочлйвий, *a. He.* leicht be-

Наврйд (чи), — *adv.* fraglich ob, sehr unwahrscheinlich; gewiss nicht, *Кв.* 323. 348. [sitzend, hockend.

Навсйдячки, навсідки, *adv. Левч.*

Навскáч, *adv. Н.* 98 im Gallop? хоч на час, та —.

Нáвський велйкдень, *Ч.* III. 14 Donnerstag in d. Osterwoche, die Ostern der Verstorbenen.

Навскіс, навскóси, *adv.К.*s. Навкіс.

Навсклéвь, *adv.* s. Навкіс.

Навскýбки, *adv.* vom Zupfen u. Rupfen bei e. Art Kartenspiel od. Damenspiel *Кв.* 489. [wärts.

Навспакй, *adv. Гол.* zurück, rück-

Навспйнячки, *adv.* итй, auf den Fingerspitzen, auf d. Zehen gehen, *Кв.* 278; rücklings?

Навспрáжкй, *adv.* wirklich, in Wirklichkeit, wahrlich, fürwahr; 2) —, на-вспрáжне, *М.* II. 99 im Ernst, ernst.

Нáвстїж, *Левч.* на-встйж, *Ко.* 139. s. Настежір.

Навстопýжити ся, sich borsten, sich emporsträuben (волóсе).

Навстóячки, *adv.* s. На-стóячки.

На-встріч, *adv.* entgegen *P.* I. 36, — комý брáти ся, *М.* I. 14 jmdm in den Weg kommen, entgegenkommen, begegnen; genüber, vis-à-vis, *Зар.*

На-втéки, (-втіки, *P.* I. 23, -втьóки 26), навтїкачá, *adv.*in die Flucht, fort, fliehend, *Ог.* 179. 116.

Навтїшáти ся кимóсь, an jmdm Freude haben, sich freuen *Ч.* IV. 7.

На-в-трюхй, *adv.* hintrottelnd *КС.* (83) IV. 625.

Навтймити ся, überdrüssig werden, Langeweile machen (комý).

Навтймний, *a. В.* lästig.

Нáвхилки, *adv.* sich rücklings überbeugend.

Навхрéст, *adv.*s. Наóхрест, *Ог.*116.

Навчйти, *v. a.* s. Научáти etc.

Навчйтелька, *f.He.* s. Учйтелька.

На-вчýнку, *adv. Cm.* laut dass man hören könnte. [вширшкй.

Навширшкй, *adv. Левч.* s. За-

Навшпйньки, навшпйнячки, *adv. He.* s. Навспйнячки, *Ог.* 71.

Навючити, *v. a.* bepacken, beladen.

Навйза, *f.* das Anstricken; *aufgebürdete Last.

Навязáти, навйзувати, *v. a.* auf-, anbinden, -knüpfen; in Menge fertig binden, anstricken; *jmdm etw. Lästiges aufbürden; 2) — ся на когó *Др. с.* 394 an jmdn sich zudringlich heften, *vgl.* Причепйти ся до когó. [geld,*n.*

Нáвязка, *f.*† Art Geldstrafe, Schmerz-

Навязлйвий, *IГ.* (-зчйвий), *a.* zudringlich, lästig. [lichkeit, *f. У.*

Навязчивість, -ости. *f.* Zudring-

Нагáба, *f.*(*B.*) s. Нахáба. [verfolgen.

Нагáбати, *v.a.* anfallen, angreifen, *Ф.*

Нагавйцї, нáгавки *pl.*s. Ногавйця.

Нагадáти, нагáдувати, *v. a.* щось комý jmdn woran erinnern; etw. erwähnen, gedenken; — собі щось когóсь sich an etw. an jmdn erinnern, sich jmds entsinnen; — ся sich besinnen, überlegen, sich bedenken. [Andeutung, *f.*

Нáгадка, нáганка *f.Зг.* Erwähnung,

Нагáй, *m.*нагáйка.(*d.*нагáйочка), *f.*Peitsche, Knute, *f.* [цї.nogaische Tataren.

Нагáйва. *f.coll.Др с* 234 die Ногáй-

Нагáйний, *a. Ч.*V.268 s.Нагáльний.

На-галáй, s. Балáй eilfertig, nicht solid. [sen, zuschanzen, (*B.*).

Нагалйти, *v. a.* zureichen, zuwei-

Нагáльний, *a.* heftig, stürmisch, ungestüm; unvermuthet, plötzlich; 2) dringend schnell, keinen Verzug leidend.

Нагáльність, -ости, *f.* Heftigkeit, *f.* Ungestüm, *n.* Dringlichkeit, *f.*

Нагáна, *f. M.* II. 92 Tadel, Vorwurf, *m.* Ausstellung, *f.*

Наганýти собі що *До.* s. Нагадáти.

Наганйти, *v. a.* s. s. Нагнáти.

Нагáрбати, s. Нагрáбити, zusammenraffen.

Нагáрний, *a.*s. Нагáльний 2) *Ог.*70.

Нагатйти, *v.a.* s. Гатйти; 2) s.d.folg.

Нагатляти, s. Гатляти.
Нáгбом, *adv.* s. Нáбгом.
Нагваряти, s. Намовляти; — на когóсь über jmdn schimpfen (*B.*).
На-гéрць, *adv.*s.Навкулачки́,герць.
Нáгиб, *m.* Bug, *m.* Biegung, *f. Пар.*
Нагибáти, *v. a.* antreffen, ertappen, *Пом.* III. 27; 2) beanstanden *Др. с.* 85 s. Гáбати.
Нагибнýти ся, *Гол.* I.238, нагибíти, *v. n.* oftmals am Rande des Verderbens sein, viel leiden.
Нáгий, *a.* nackt, bloss; до нáга роздягнýти когó jmdn nackt ausziehen.
Нагили́ти, *v. a.* ohne Wahl nehmen, *Левч.*; 2) s. Нагали́ти.
Наги́нане, *n.* das Biegen, Beugen, Beugung, *f.*
Нагинáти, *v.a.* beugen, biegen; neigen; *— ся до чóго sich wozu anpassen.
Нáгинка, *f. МШ.* Biegung, Anpassung, *f.*
Наги́нчастий, *a.* beugsam, geschmeidig, *Пар.*
Нáгідки́, *pl.* Ringelblume, *f.* (Calendula offic.).
Нáгін, -ону, *m.* das Antreiben, *Antrieb, *m.*; 2) starker Zutrieb, das Auftreiben, Zusammentreiben. Hetze, *f.*
Нáгінка, *f.* Klopfjagd, Hetzjagd,
Нагíре, *n.* Gebirgsgegend, *f.* Hochland, *n.*
Нагíрний, *a.* Berges-, auf dem Gebirge, *Cm.*
Наглаíти, *v. a. ZP.* s. Нагледíти.
Наглáсник, *m. Ос.* (61) XII. 70 Art Liederbuch mit Noten?
Наглеви́стий, *a.* gebückt; buckelig.
Нагледíти, s. Наглядíти 2).
Нáглий, *a.* plötzlich, dringend.
Нагли́ти, *v.a.До.*antreiben, drängen.
Нáглід, -ода, нáглідок, -дка, *m.* Hühnerauge, *n.* Leichdorn, *m.*
Нáглість, -ости, *f.* Dringlichkeit, *f.*
Нáгліт, -оту, *m.* Andrang, *m. Пар.*
Наглодáти, *v. a.* wund drücken, w. reiben.
Наглоти́ти, *v. a.* anhäufen, *Пар.*
Наглýздувати, *v. a.* auf den Kopf derb schlagen.
Наглýмити ся, s. Глуми́ти ся.
Наглýпати ся, viel stöbern, v. suchen. [нáглядом, *P.*I.172 s. Нáзирци.
Нáгляд, *m.* наглядане, *n.* Aufsicht, *f.*
Наглядáти, *v. a.* auf etw. sehen, schauen, beaufsichtigen *Ш.* II. 60.

Наглядáч, *В.* нагля́дник, *Пар. m.* Aufseher, *m.*
Наглядíти, нагля́нути, *v. a.* erblikken; 2) ausersehen, finden; 3) — ся sich satt sehen.
Нагля́дний, *a.* anschaulich, augenscheinlich, sichtbar, Anschauungs- [*f. Пар.*
Наглядни́цтво, *n.* Aufseherschaft,
Нагля́дниця, *f.* Aufseherin, *f. Пар.*
Нагля́дність, -ости, *f.* Anschauung, Augenscheinlichkeit, *f.*; 2) Sucht Alles zu sehen; Aufmerksamkeit, *f. Зг.*
Нагнáти, наганя́ти, *v. a.* antreiben; zu-zusammentreiben; 2) aus-, fort-, vertreiben; 3) ereilen, einholen, nachholen; наганя́єм бульбáми аби дóбути до нóвого хлíба (*B.*) wir schlagen uns durch, helfen uns durch mit etc.;— комý страхý einjagen; — грóшей, ви́ску eintreiben; — на честь комý jmds Ehre anrühren; 4) — ся Anlauf nehmen; losgehen, zielen; *нáгнаний, *ptc.* verrückt, rappelköpfig.
Нагнíвати ся на когó jmdm zürnen.
Нáгніт, *m.* Druck, *m.* Bedrückung, *f.*
Нагнітáти, *v. a.* drücken.
Нáгніток, -тка, *m.* s. Нáглід.
Нагноíти, *v. a.* mit Koth, Unrath anfüllen; düngen.
Нагнýздати, *v. a.* aufzäumen.
Нагнýти, s. Нагинáти.
Наговíр, -óру, *m.* (üble) Nachrede, Verleumdung, *f. Cm.*
Наговори́ти, *v. a.* vorplaudern; на когó jmdn verleumden, jmdm (Uebles) nachreden; 2) besprechen, bezaubern (dh Zauberworte) *M.* II. 66; 3) — ся sich satt sprechen, schwatzen.
Нагогóшити ся, *M.* III. 82 sich aufblähen, die Federn sträuben (v. Vögeln).
Нагóда, *f.* Gelegenheit, *f. K.*; 2) Ursache, *f. Фр.*
Нагоди́ти, *v. a.* слуг viele Dienstleute dingen, mieten; 2) zufällig herbringen; 3) — ся gelegentlich, zufällig kommen, in den Wurf kommen.
Нагóдний, *a.* gelegentlich, *Пар.*; *adv.* -но, нáгодом.
Нагодувáти, *v. a.* когó, jmdm zu essen geben, die Kost reichen; нагодóваний, der gegessen hat, gesättigt.
Наголи́ти, *v.a.* abrasieren, abschaben.
Наголíнник, *m.* Beinschiene, *f.* (vom

Harnisch). [Ueberzug, nicht überzogen.
I. Нагóльний, *a.* кожýх ohne
II. Нагóльний,*a.* Ч.V.15 s.Нагáльний, негáйний.
I. Нагóло, *adv.* nackt *Ko.* 69; 2) im ganzen und grossen, insgesammt, lauter, allgemein, durchgehends *Ш.* I. 391. *Кв.* 292 *Пом* III. 27.
II. Нагóло, *adv.* s. Нáгло, нáглий.
Нáголов, *adv.* s. Стрімголóв.
Нáголоватень, -тня. *m.* Kornblume, *f.* (Centaurea cyanus).
Нáголоватки, *pl.* Kratzdistel, *f.* (Cirsium arvense); 2) Jurinea cyanoides.
Нáголовач, *m.*Stosshebel der Stampfe; 2) s. Пýголовач. (e. Hutes etc.).
Нáголовок, -вка.*m.* Kopfstück, *m.*
Нáголос, *m.* Accent, *m.* [*adv.*laut.
На-гóлос, на-голоси, на-гóлоски,
Наголоси́ти, *v. a.* viel etw. verlauten lassen; viel wehklagen; 2) —, наголóшувати accentuiren; 3) — ся s. Відзивáти ся.
Нáголосник, *m.B.*Accentzeichen,*n.*
Нагомоні́ти, *v.n.*s.Гомоні́ти; — ся на когó *Др. с.* 111 poltern, schelten.
Нагонасі́нні, *pl.* Nacktsamige (Gymnospermae) *B.*
Нагóни́ти, *v. a. IГ.* s. Нагнáти.
Нагóрбниця, *f.* Hügelkoralle, *f.* (Monticularia).
Нагóрджувати ся, s. Горді́ти.
Нагоріти, *v. n.* anbrennen.
Нагорнýти, нагортáти, *v. a.* hinein-, auf-,anscharren, -kehren, -häufen.
Нагорóда, *f.* Belohnung, Vergeltung, *f.* [*v. a.* belohnen, vergelten.
I. Нагороди́ти, нагорóджувати,
II. Нагороди́ти, *v. a.* viel flechten (einen Zaun); 2) *viel hinterdreinsagen, faseln *P.* I. 187.
Нáгорок, -рка, *m.* Hügel, *m.*
Нагости́ти ся, lange als Gast wo verweilen.
Наготá, *f.* Nacktheit, Blösse, *f.*
Наготі́ти, *v.* nackt, nackend sein,*K.*
Наготóвити, (-овля́ти), наготувáти, *a. a.* zu- bereiten, bereit machen, in Bereitschaft bringen, zurechtlegen.
На-готóві, *adv.* in Bereitschaft, bereit, fertig. [den.
Награ́бити, *v. a.* viel rauben; pfän-
Награвáти, награ́ти, *v.a.* viel spielen *P.* I. 76; — ся sich satt spielen; музи́ка награé гóлос die Musik accompagniert den Gesang,*Крон.* [schmieren.
Награмузля́ти, *v. a.* zusammen-
Нагребáти, нагребсти́, *v. a.* an- aufscharren; -harken.
На-грéць, *adv.К.*I.106 s.На-гéрць.
Нáгризок, -зка, *m.* benagtes Stückchen e. Apfels etc.
Нагри́зти, *v. a.* viel beissen, nagen; 2) * —, und — ся s. Гри́зти *.
Нагрімати, *v. n.* s. Грíмати *
Нагріти, нагрівáти, *v. a.* warm machen, erwärmen, erhitzen, на робóту sich hitzig an die Arbeit machen; *impers.* *Ta.* II. 46 hitzig werden. [digen.
Нагріши́ти, *v.n.* und — ся viel sün-
Нагрóбний, *a.* am Grabe s. Надгрóбний.
Нагрóбник, s. *m. Ог.* s. Надгрóбок.
Нагрóза, *f.* Androhung; Verwarnung, *f.* Verbot, *n.* [androhen.
Нагрози́ти, нагрóжувати, *v. a.*
Нагрýдний, *a.* was auf der Brust getragen wird, Brust-.
Нагрýдник, *m.* Bruststück am Harnisch, *n.*; Brustriemen (der Pferde), *m.*; Brustlatz, *m.* Brustschild des jüdischen Hohepriesters, *n.* [(e. Schiff).
Нагрузи́ти, *v.a.* beladen, befrachten
Нагрушáк, *m.* Birnblattnager, *m.* (Phyllobius pyri) *B.*
Нагрю́кати, нагрю́чити ся, viel poltern, krachen, s. Гýркати. [werden.
Нагря́знути, *v. n.* sumpfig, kothig
Нагря́нути, *v. n.* plötzlich heranstürzen, -kommen. [lieren, vertilgen.
Нагуби́ти, *v. a.* viel verderben, ver-
Нагуді́ти, *v.n.* viel brausen, dröhnen.
Нагýла, *m. f. Mx.* нагýлько, *m.* нагýлистий, нагýльковатий, (*B.*), *a.* händelsüchtiger Hitzkopf, aufbrausend,heftig, jäh; einfältig; Tölpel, *m.*
Нагýлити, *v. a.* zufällig finden, auf etw.stossen (*B.*); s. Наги́лити; 2) — грóшей у людéй zusammenschwindeln.
Нагуля́ти ся, sich satt tanzen, genug spazieren gehen; flott leben. [кати.
Нагýркати,нагуркоті́ти,s.Нагрю́-
Нагучáти на когó auf jmdn schreien, jmdn anherrschen, (*B.*).
Нагосподарувáти, нагаздувáти, *v. n.* als Landwirt viel schaffen.

Над, *praep.* über, auf, darüber, an, gegen, dazu, oberhalb; I) *mit d. Accusat.* (*Mi.* IV. 423—424) bezeichnet над *a*) den Gegenstand gegen welchen e. Bewegung von obenher gerichtet ist, od. worüber etw. sich befindet, steht, ruht etc., in Betreff dessen e. Handlung vor sich geht, (drgl. по-над): над ріку́, над про́пасть прийти́ über einen Fluss, an einen F., an einen Abgrund kommen, над ха́ту ви́летїти über die Hütte auf fliegen, по-над гре́блю стоя́ти, по-над мо́ре, по-над Дуна́й сидї́ти; † над то лист з на́шою печа́тю дае́м in Betreff dessen, darüber erlassen wir den Brief mit unserem Siegel; на́дто überdies, darüber, obendrein; *b*) bez. dasjenige, über das hinausgegangen, d. i. was von etwas anderem übertroffen wird, (dah. häufig bei Comparativen), und dasjenige, wider das, gegen das gehandelt wird: є ро́зум над ро́зум ein Verstand ist vorzüglicher als der andere; нема́ в сьвітї над Бо́га es giebt nichts Gewaltigeres als Gott; над си́лу, über seine Kräfte; незна́йдеш над ме́не вірні́йшу.... treuer als ich bin; дру́гої над те́бе не ма́ю ich habe keine ausser dir, над усї́ mehr, ärger als Alle; † над пра́во свое́ gegen sein Recht; над старину́, над староба́вний звича́й gegen den alten Brauch; *c*) bez. bei Zeitbegriffen: „gegen" над ве́чер gegen Abend. II) *mit d. Instrumental* (*Mi.* IV. 750—752) bez. над *a*) dasjenige über dem etwas ruht, vor sich geht (drgl. по-над): над лї́сом über dem Walde, над ріко́ю am Flusse; по над Бу́гом längs des Ufers des Б., по-над землє́ю über — hin; не шуми́ діб'ро́вонько на-до (на-ді) мно́ю rausche nicht über mir; *b*) bez. над in übertragener Bedeutung dasjenige worüber man gesetzt ist, wodurch man in eine Gemüthsbewegung versetzt wird, worüber man nachdenkt, woran man arbeitet; ferner das Mass über das hinausgegangen wird: над ким панува́ти, стоя́ти (als наста́вник), над всї́ми найста́рший, над ким пла́кати, зми́луватися, сьмія́ти ся, зробив над дї́вчиною зра́ду; над чим, ду́мати worüber nachdenken, над чим сидї́ти, працюва́ти, wobei sitzen, woran arbeiten; III) *in den Zusammensetzungen* hat над als Praefix *a*) die Bedeutung die ihm als Praeposition zukommt; *b*) bez. es wie на den Anfang u. die Deminution der der Handlung; *c*) bedeutet es die energische Vollziehung der Handlung, dah. ein Uebertreffen; *d*) ein Hinzufügen (*Mi.* IV. 217—218. *Ог.* 205) wozu Beispiele unten an entsprechenden Stellen zu suchen sind.

Надава́ти, нада́ти, *v. a.* aufgeben, geben, verleihen; — щось за дочко́ю etw. als Mitgift geben *Др. с.* 373; 2) — ся viel, genug geben, schenken; *b*) sich bieten, gelegen kommen, passen (до чо́гось wozu), gefallen.

Надави́ти, надавля́ти, *v. a.* ausdrücken, auspressen; klemmen, drücken (ein Schuh etc.); etw. anfüllen (mit e. ausgedrücktem Safte).

I. **На́давка**, *f.* s. На́гляд.

II. **На́давка**, *f.* Aufgeld, Agio, *n.*

Нада́льш, *adv. К.* für die Zukunft, künftighin.

На́дане, *n.* das Aufgeben; Verleihung *f.*

На́даний, *a.* на все zu Allem fähig, geschickt, Fertigkeit besitzend, begabt, passend *Ос.* (62) I. 72.

Надаре́мний, *a.* vergeblich, unnütz.

Надаре́мність, -ости, *f.* Vergeblichkeit, *f. Пар.*

Надари́ти, надаря́ти, *v. a.* beschenken; belohnen.

На-да́рмо, *adv.* vergebens, vergeblich, umsonst.

Нада́тель, *m.* Verleiher, *m. Term.*

Нада́ти, s. Надава́ти; хма́ри нада́ли ся die Wolken sammelten sich an.

Надба́вити, надбавля́ти, *v.a.* hinzugeben, -fügen, *Левч.* — ся чого́сь etw. mehr bekommen; — си́ли sich stärker fühlen.

На́дбавка, *f.* Zusatz, *m.* ein Mehr.

На́дбане, *n.* на́дбанка, *B. f.* на́дбанок, -нку, *Пар. m.* Erwerb, Gewinn, Lohn, *m.* das Erworbene.

Надба́ти, *v. a.* erwerben, vorsorgen, verschaffen; на́дбане *s. a. n.* s. На́дбане.

Надбере́же, *n. Ков.* Ufer, *n.* Uferstrich, *m.*; *adj.* надбере́жний.

Надбива́ти, надби́ти, *v. a.* ein wenig an-zer-abschlagen.

Надбільша́ти, *v. a.* grösser machen.

Надбі́чи, (-біга́ти), *v. n.* heran-, herzulaufen.

Надближи́ти ся, s. Наближа́ти ся.

Надбужа́ньский, *a.* am Fl. Буг.

На́дважка, *f.* Einwage, *f.* *Пар.*

Надве́зти, надвози́ти, *v. a.* heranführen (zu Wagen). [(iron.).

Надвели́чество, *n.* Obere Majestät

Надвереди́ти, *v. a.* verletzen, antasten, *K.* [der Thür, an der Schwelle.

На-две́рех, (-іх), *P.* I. 30 an, in

Надвере́чи, *a. a.* s. Надки́нути; 2) — ся чим den Kopf mit e. Tuche bedecken (*Фр.*). [findlich.

Надве́рний, *a.* über einer Thür be-

Надвечори́, *adv.* (над ве́чер) gegen Abend, *He.*

Надви́гати, *v. a.* und — ся genug, viele Lasten tragen; 2) -а́ти, *v. n.* *Макс.* heranbrechen, -stürzen.

Надвиня́н потажо́вий, Weinsteinrahm, *m.* (Cremor tartari).

Надвисати, *v. n.* s. Нависа́ти.

Надвисля́нщина, *f.* Weichselland, *n.* *K.*; *adj.* надвисля́ньский.

На́двишка, *f.* Ueberschus, *m.*

Надві́дний, *a.* *K.* s. Наво́дний. [gehen.

На-дві́р, *adv.* — ви́йти draussen aus-

Надві́рє, *n.* *K.* II. 28 s. Подві́рє.

Надві́рний, *a.* Aussen-, von aussen, auf den Hof ausgehend, Hof-, im Hof; -і две́рі äussere Thür; -а ха́та Hintergebäude, *n.* *He.*; 2) Hof, Schloss-, *Кч.* 12.

Надвірни́к, *m.* Schwein frei im Hof gemästet, (nicht im Koben), *n.* [Wasser-.

Надво́дний, *a.* nahe am Gewässer,

На-дворі́, *adv.* draussen.

Надво́рний, *a.* Hof-, — сові́тник Hofrath, *m.* — уряд Hofamt, *n.* Hofstelle, *f.* *Term.*

Надганя́ти, s. Наді́гна́ти. [gen.

Надгина́ти, *v. a.* etwas biegen, anbie-

Надглото́чний, *a.* oberhalb des Schlundes.

Надглядати, s. Нагляда́ти.

Надгнива́ти, надгни́ти, *v. n.* anfaulen; надгни́лий, *a.* angefault.

Надгоро́да & s. Нагоро́да &.

Надгорта́нник, *m.* Kehldeckel, *m.* (epiglottis).

Надгорта́ти, надгорну́ти, *v. a.* von e. ganzen Haufen etwas wegscharren, -nehmen. [nagen.

Надгриза́ти, надгри́зти, *v. a.* an-

Надгро́бний, *a.* über dem Grabe befindlich; Grab-, Leichen-, (ка́мінь, -е сло́во). [mal, *n.* Grabstein, *m.*

Надгро́бок, -бка, *m.* *Кч.* 100 Grab-

Наддава́ти, надда́ти, *v. a.* noch mehr zugeben, mehr als nöthig, darüber geben; 2) ausliefern, weggeben, *Кв.* 164.

На́ддавка, *f.* Ueberbot, Uebergebot, *n.* *Пар.* [schuss, *m.* das Mehr.

Надда́ток, -тку, *m.* Zugabe, *f.* Ueber-

Надда́шник, *m.* Oberbau über dem flachen Dache, *m.*

Надде́рти, наддира́ти, *v. a.* anreissen.

Надде́яти, *v. a.* s. Надпоча́ти.

На́ддире́ктор, *m.* Oberdirector, *m.*

Наддніпря́нець, -нця, *m.* Bewohner am Дніпро́; *adj.* наддніпря́ньский, наддніпро́вий.

Наддністря́нець, -нця, *m.* Bewohner am Дністе́р; *adj.* наддністря́ньский, наддністро́вий, (-я́нка), *f.*).

Наддоста́ток, -тку, *m.* Ueberfluss, *m.* Uebermass, *n.* *K.* Ueberschuss, *m.* *Пу.*

Наддуна́йский, *a.* an der Donau.

Надду́ристий, *a.* s. Нагу́ла (*B.*).

Надега́ти, надегну́ти, *v. a.* иглу́ — einfädeln (*B.*). [verlässig, sicher.

Наде́жний, *a.* *gr.* *Ko.* 23. *C.* I. 98 zu-

Наде́ржувати, *v. a.* s. Задержа́ти, *E*; anhalten, zurechthalten.

Наде́рти, надира́ти, *v. a.* viel reissen, rupfen, schleissen. [приро́дний.

Над'естестве́нний, *a.* † *K.* s. Над-

Надечи́, *v. a.* куде́лю um den Rokken Flachs etc. wickeln; *ankleiden, s. Надяга́ти, надега́ти. [nen.

Наджига́ти, наджечи́, *v. a.* anbren-

Наджида́ти, *v. a.* er-, zuwarten.

Наджина́ти, наджа́ти, *v. a.* ein wenig Getreide von einem Saatfeld schneiden.

Наджму́рити, *v. a.* о́ко zudrükken, *ОП.*

Наджупа́н, *m.* Obergespan, *m.*

Наджупа́ньство, *n.* Obergespannschaft, *f.*

Наджу́пник, *m.* Salinenverwalter, *m.*

Надзаслу́га, надзаслуже́ни́на, *f.* Ueberverdienst, *m.* *Term.* [sudwerke) *m.*

Надзва́рич, *m.* Obersieder (im Salz-

Надзвича́йний, *a.* ausserordentlich, ungewöhnlich.

Надзвича́йні́сть, -ости, *f.* Ungewöhnlichkeit, etwas Seltenes. [halbgrün.

На́дзелений, (на́дзелень), *a.* noch

Надзира́тель, надзира́ч, надзо́рець, -рця, *Вол.m.* Aufseher, Inspector, *m.*
Надзира́телька. *f.* s. Нагля́дниця.
Надзира́ти, *v. a.* die Aufsicht über etw. haben, etw., jmdn überwachen, beaufsichtigen.
На́дзір, -ору, *m.* надзи́ране, *n.* Aufsicht, — головни́й Oberaufsicht, *f.*
Надзо́ряний, *a.* hoch über den Sternen, *Py.* [ши́боватий.
Надзудзу́ватий, *a.* (*Фр.*). s. Ha-
Надзюндзю́рити ся, sich drollig spreizen, s. zornig aufblähen.
Нади́бати, *v. a.* antreffen, finden.
Надиви́ти ся, sich satt sehen.
Надивува́ти ся, sich satt wundern, не мочи́ — sich nicht genug wundern
На́дий, *adv.* dorthin. [können.
Надима́ти, *v. a.* aufblähen, aufblasen; — ся sich — *Пол.*
Нади́ми, *pl.* (*B.*) Leistenbruch, *m.* (eig. starke Anschwellung).
Нади́мити, *v. a.* voll rauchen.
Нади́ра, *f.* s. На́дра (*Фр.*).
На́дити, *v. a.* ködern, locken; 2) härten (желїзо), stählen, mit Stahl belegen (соки́ру) *Ог.* 205.
На́дих, *m.* Hauch, Odem, *m. К.*
Нади́хати, нади́хувати, *v. n.* viel hauchen; anhauchen; — ся чо́го etw. viel einathmen.
Надібе, *n.* Geräth, *n.* Gerätschaft, *f.*
Надібний, *a. Ле.* nöthig, nothwendig; *К.*(*P.X.*46)? [zubereitetes Bauholz.
На́дібок, -бку, *m.* Zubehör, *n. Cm.*; 2)
Надїва́ти ся, *МШ.* s. На́дїяти ся.
Надігна́ти, *v. a.* zu- heran-, herzutreiben; — ся sich herantreiben, plötzlich ankommen, anstürmen.
Надігну́ти, s. Надгива́ти. [Надїя.
Надїжка, надїїця, *Гол.* III. 405 s.
На́д'їзд, *m.* Anritt, *m.* das Anfahren, Ankommen.
Над'їзди́ти, над'їзджа́ти, над'їхати, *v. n.* anfahren, ankommen, anreiten, angefahren kommen.
Надїйний, надїжний, *a.* Hoffnung, Zuversicht weckend, hoffnungsvoll, *ВБ.*
Надїйність, -ости, *f.* Zuversichtlichkeit, *f.*
Надійти́, s. Надходи́ти.
На́-діл, *adv.* herunter, abwärts, nieder.
На́дїл, на́дїлок, -лку, *m.* zugetheilter Grundbesitz, Antheil, *m.*
Надїла́ти, *v. a.* s. Нароби́ти.
Надїли́ти, надїля́ти, *v.a.* кого́ чим jmdn womit versorgen, versehen; 2) s. Дїли́ти.
На́дїлка, (-дїл-?) *f.* (*Мета* V. 44) Art Grabwerkzeug? Säbelscheide, *f. Зак.*
Надїлля́ти, надля́ти, *v. a.* etw. vom Ganzen weggiessen. [theilung bestimmt.
Надїльний, *a.* -земля́, zur Ver-
Надїнути, надїти, *v. a.* anziehen, kleiden.
Надірва́ти, s. Надрива́ти.
Надісла́ти, s. Надсила́ти.
Над'їсти, над'їда́ти, *v.a.* anfresssen.
Надїя, *f.* Hoffnung, Zuversicht, *f.*; при надїї бу́ти im hoffnungsvollen, im gesegneten Zustande sein.
Надїяне, *n.* das Hoffen.
На́дїяти ся, hoffen; на кого́, на що́ sich auf jmdn, auf etw. verlassen.
На́дька, *f.* = Наде́жда *Eigen.* 'Ελπίς.
Надки́дати, надки́нути, *v. a.* von dem Ganzen einen Theil, ab-, wegwerfen, -nehmen. [wenig spalten, anstechen.
Надколо́ти, надко́лювати, *v. a.* ein
Надкомо́рник, *m.* Oberkammerherr, *m.*
Надкопи́тна кість, Kronbein, *n. B.*
Надкри́ле, *n.* (*gew. pl.* -и́ля, -и́ла), Flügeldecken, Vorderflügel, *pl.* (elytra).
Надкроїти, *v. a.* anschneiden.
Надкуси́ти, надку́шувати, *v. a.* anbeissen. [heranfliegen, -laufen.
Надлетїти, надлїта́ти, *v.a.* herbei-,
Надлїзти, *v.n.* herankriechen, -schleichen. [*n. Пар.*
Надлїсни́цтво, *n.* Oberforstamt,
Надлїсни́чий, *s.a.m.* Oberförster, *m.*
Надло́вчий, *m.* Oberjäger, — вели́кий Oberjägermeister, *m. Пар.*
Надложи́ти, *v. a.* etw. vom Ganzen wegnehmen; -legen; 2) s. Надоложи́ти,
Надлома́ти, *v. a.* anbrechen.
Надлю́дский, *a.* übermenschlich.
На́дмір, *m.* надмірність, -ости, *f.* Uebermass, *n.*; Vermessenheit, *f.*
Надміри́ти, надміря́ти, *v.a.* zu viel, mit einer Zugabe messen.
Надмірний, *a.* übermässig. [ний.
Надмоги́льний, *a.* s. Намоги́ль-
Надмо́рнїй, *a. Cm.* über dem Meere liegend.

Надмо́рский, *a.* am Meere liegend, wohnend. [gebühr, *f.* *Пар.*
Надналє́жність, -ости, *f.* Ueber-
Надневе́сний, *a.* *Ст.* über dem Himmel. [heran-, herbeibringen.
Надне́сти, надноси́ти, *v. a.* her-,
Надниво́вий, *a.* überragend, *Кл.*
Надоби́ти ся, надобля́ти ся, *Т.ВБ.* sich darbieten, до чого́сь anwendbar sein, passen. [Wolken *ВШ.*
Надобла́чний, *a.* hoch über den
Надо́бність, -ости, *f.* *У.* Anmuth, *f.*; Behagen, *n.* [thig.
Надо́бно, *adv.* gefällig, lieb; 2) nö-
На-добра́ніч! gute Nacht!
Надовба́ти, *v. a.* viel meisseln, stochern, klauben.
Надовжи́ти, *v. n.* (*B.*) viel Schulden machen, auf Credit nehmen.
На-до́гад, (навдо́гад), *adv.* aufs Gerathewohl schlechthin. [Надоїда́ти.
Надодїва́ти, надоді́ти, *Тор. v. n.* s.
Надожда́ти кому́, *КС.* IV. (83) 552 s. Підожда́ти на кого́.
Надоїда́ти, надоїсти, надозоли́ти, *С.* II. 59. *v. n.* кому́ jmdm übel, arg zusetzen, sehr lästig werden.
Надої́ти, *v. a.* (viel Milch) melken; 2) säugen. [zeugend, (*Фр.*).
На-до́кладь. *adv.* genau, klar, über-
Надоко́ла, *adv.* ringsum, -herum.
Надокроти́ти, надоку́чити кому́, *a. n.* lästig werden, zur Last fallen.
Надоло́жене, надоложи́ти s. Надолу́жене etc. [Kleides, s. На́дшивка.
На́долок, -лка, *m.* Untertheil eines
Надолу́га, надолу́жене, *n.* Ersatz, *m.* Vergütung; Genugthuung, *f.*
Надолу́жити, *v. a.* zugeben, hinzufügen +*M.*; 2) ersetzen, vergüten, erstatten, genugthun.
Надо́мисл, *m.* *У.* Nachdenken, *n.*
Надо́мір, *adv.* *Мх.* überdies noch mehr.
Надопіку́ючий, *a.* *Т.* obervormundschaftlich.
Надоптá́ти, s. Натоптá́ти.
Надорожи́ти ся, s. Дорожи́ти ся.
Надоро́жний, *a.* auf dem Wege liegend. [den, langweilen, *IГ.*
Надосади́ти, *v. n.* кому́ lästig wer-
Надособний, *a.* *Ст.* besonder, ausserordentlich.
Надоу́мити, (-умля́ти), *v. a.* кого́ jmdn belehren, unterrichten, jmdm klugen Rath geben, *Ш.* I. 372, *ВГ.* 139.
Надо́шник, *m.* s. Нато́шник; 2) Flussschwamm, *m.* (Spongilla fluvialis), *B.*
I. Надпа́сти, надпада́ти, *v. n.* von oben herfallen. [wenig abweiden.
II. Надпа́сти, надпаса́ти, *v. n.* ein
Надпили́ти, надпилува́ти, *v. a.* ansägen; 2) anfeilen. [Ueberschrift, *f.*
На́дпись, *f.* Aufschrift, Inschrift,
Надписа́ти, надпи́сувати, *v. a.* щось e. Aufschrift worauf setzen.
Надпи́ти, надпива́ти, *v. a.* ein wenig wovon trinken.
На́дпізь, *adv.* *Левч.* s. Пізно.
Надпі́льний, *a.* gegen das Feld (g. den Hof) hin.
Надпла́та, *f.* Ueberzahlung, *f.* *ВБ.*
Надплати́ти, надпла́чувати, *v. a.* aufzahlen. [-segeln.
Надпли́сти, *v. n.* heranschwimmen,
Надполови́нити, *v. a.* eine Hälfte vom Ganzen wegnehmen, halb theilen.
Надпору́чник, *m.* Oberlieutenant, *m.*
Надпоча́ти, надпочина́ти, *v. a.* anfangen, anrühren; — хліб das Brodlaib anschneiden.
Надприро́дний, *a.* übernatürlich.
Надпсува́ти, *v. a.* ein wenig verderben; надпсо́ваний, *a.* anbrüchig.
На́дра, *f.* wundgerissene Stelle.
Над-робля́ти, над-роби́ти, *v. a.* etw. hinzu machen, hinzuarbeiten; *чим sich durch etw. zu helfen suchen (мінов &).
Надрива́ти, *v. a.* anreissen, einreissen; — ся sich verheben, sich (*dat.*) Schaden thun. [poda).
На́дрик, *m.* Busenthierchen, *n.* (Col-
Надріго́нчик, *M.* (*Мета* (65) 223) Geck, *m.* Fäntchen, *n.*? [einschneiden.
Надрізати, надрі́зувати, *v. a.* an-,
Надро́, *n.* Schoss, Mutterschoss, *n.* *M.* I. 79. *Ст.*
На-дроби́ти, *v. a.* einbrocken, Brokken streuen: хліба Brot —; 2) kleintheilen; *in Deminutiven sprechen, lallen.
Надрожи́ти, *v. a.* *Н.* 198. *П. n.* 71?
Надро́чити, *v. a.* *С.* I. 163 s. Дро́чити.
Надруба́ти, надру́бувати, *v. a.* anhauen. [ordnet, supraordiniert.
Надря́дний, *a.* *Ил.* *Дгр.* überge-
Надса́д, *m.* *Ко.* 188, надса́да *f.* *Ч.* V. 532 das Verheben, Verhebung, *f.* Scha-

den, *m.* *Кв.* 216; Ueberbürdung, *f.* *Term.* Mühsal, *n.* Plackerei, *f.*

Надсадити, надсаджати, *v. a.* dh schwere Arbeit, dh Ueberanstrengung, schwächen, überanstrengen; jmdm schaden; — ся sich verheben, sich (*dat.*) Schaden thun (dh Heben).

Надсила, *f.* Ueberanstrengung, *f.*; 2) s. Насильність, *Cm.*

Надсилати, *v.a.* zuschicken, -senden.

Надсилити, *v. a.* von einer angereiheten Schnur Korallen etc. etw. wegnehmen u. auf eine andere Schnur anreihen, anfädeln. [(праця) *Фр.*

Надсильний, *a.* über die Kräfte

Надсипати, *v. a.* einen Theil wegschütten.

Надсїдати ся, надсїсти ся, bersten, einen Riss bekommen, s. Надсадити ся.

Надскакувати, *v. n.* коло кого s. Заскакувати 2).

Надслуженини, *pl.* das Hinzudienen ausser der vertragsmässigen Dienstzeit, s. Наслугувати.

Надсоток, -тка, *m.* *Те.* Procent, *n.*

Надстрочний, *a.* was über den Zeilen steht od. geschrieben ist.

Надтесати, надтїсувати, *v. a.* ein wenig behauen. [den.

Надтинати, надтяти, *v.a.* anschnei-

Надтинник, *m.* Alpranken, *m.* (Solanum dulcamara).

Надтиняти, *v. n.* heranschlendern.

Надтихати, *v. n.* vom Wind: ein wenig still werden, sich legen.

Надтичка, *f.* unten angestückeltes Hemd der Weiber, *n.*; *vgl.* Надолок.

Надто, *adv.* überdies, zu viel, zu sehr; im ausserordentlichen Masse *ОП.*; надтоще und noch dazu *Ш.* I. 183; що надто то — was zu viel ist —.

Надторочити, *v. a.* s. Надточити; — собі сьвіта etw. für sich erarbeiten, zu etw. kommen. [stücken; zufügen.

Надточити, надточувати, *v. a.* an-

Надтріснутий, *a.* halb zerbrochen, h. geborsten. [-anziehen-rücken.

Надтягати, надтягнути, *v. n.* he-

Надув, *m.* *Пар.* s. Надуте.

Надувати, *v.a.* aufblasen; an-, zusammenwehen; aufschwellen. [Glasbläser, *m.*

Надувач, *m.* Bläser, *Пар.* — шкла

Надувний, *a.* blähend, *Пар.*

Надудїти, *v. a.* § кого jmdm Unrecht zufügen. [очерет inwendig hohl.

Надудковатий, *a.* *Ч.* II. 471 —

Надуживати, надужити, *v.a.* missbrauchen: чогось. [Missbrauch, *m.*

Надужите, *n.* надужиток, -тьу, *m.*

Надумувати ся, надумати ся, sich lange besinnen, nach langem Besinnen, Ueberlegen sich entschliessen.

Надурити, *v. a.* кого jmdn viel foppen, betrügen.

Надуркати, *v. a.* кого jmdn viel einen Dummkopf schimpfen; 2) *s. Наметати.

Надусити, надушити, *v. a.* viel pressen, würgen.

Надуте, *n.* Blähung, Trommelsucht, *f.*

Надути, *v. a.* s. Надувати; * — ся, надусати ся (*Фр.*) maulen, schmollen; aufgeblassen, stolz sein; надутий, *a.* aufgedunsen; schwülstig, *Пар.*

Надутість, -ости, *f.* Aufgeblasenheit, *f.* Schwulst, *m.* Schwülstigkeit, *f.* *Пар.*

Надушний, *a.* ober den Ohren. [*ОП.*

Надхмарний, *a.* über den Wolken,

Надчалистий, *a.* s. Нагула.

Надчати, s. Надпочати.

Надчисло, *n.* Ueberzahl, *f.* *Пар.*

Надчисловий, *a.* überzählig, supernumerär, *Term.*

Надшибати, *v. a.* s. Надкидати.

Надшивати, *v. a.* annähen.

Надшивка, *f.* s. Надтичка.

Надягати, надягнути, *v. a.* одежу, anziehen, ankleiden; — кужіль s. Надечи.

Надясенева, *s. a. f.* *N.* e. Berges.

Наем, *m.* das Mieten, Vermieten; Dingen; Miete, Vermietung; Verdingung, *f.* Mietgeld, *n.* жити наймом в чужій хатї als Mieter, zur Miete wohnen fürs Mietgeld; ити в найми als Taglöhner Dienst, Arbeit suchen. [kutscher, *m.*

Наемець, *m.* Mietkutscher, Lohn-

Наемний, *a.* Lohn-, Miet-, -ий візник, s. Наемець; -а Служба Божа bestellt (privat).

Наемник, *m.* Mietling, Söldling, *m.* *adj.* наемницкий, К. наемничий, gemietet, Söldlings-.

Нажалувати ся, viel bereuen, bedauern; за чим, за ким den Verlust von etw. beklagen; на кого sich über jmdn beklagen, beschweren.

Нажарити, *v. a.* viel braten; rö-

sten, heizen, heiss machen.
Нажбýхати, *v.n.* viel plötzlich giessen; 2) stark stossen.
Нажáти, нажинáти, *v. a.* (viel) schneiden, (Getreide), ernten.
На-жéбри пітú betteln gehen.
Нажéрти ся, sich vollfressen. [*m.K.*
Нажúва, *f.*Erwerb, Gewinn,Vortheil,
Наживáти, нажúти, *v. a.* erwerben, gewinnen; — ся, наживúти ся *Кн.* sich bereichern; нажúти ся viel, satt leben.
Нажúвний, *a.* einträglich.
Нá-живо, *adv. Ос.* (61) X. 32 um am Leben zu bleiben; fürs Leben *H.* 229.
Нажúлювати, *v. a. Ос.* (61) X. 32 bedrücken?
Нажúчити, *v. a.* viel borgen, leihen.
Нажувáти, нажýти, *v. a.* in Menge kauen.
Нажурúти ся, viel sich kümmern.
На-зáвлеги, *adv.* um die Zeit, wann man sich gewöhnlich zum Schlafen legt (*B.*).
Назáвтра, *adv.* auf, für Morgen; назáвтрю *МШ.*morgen, am folgenden Tage.
Назáд, *adv.* zurück, nach hinten, rückwärts; *mit d. Genit.* — мéне hinter mir.
Назáдводї, *adv.* hinter sich führend.
Назадгýзь, *adv.* rückwärts; rücklings.
Назáдний, *a.* von rückwärts, Rück-.
Назаднúцтво, *n.* Rückschritt, *m.*
Назадóвець, -вця, *m.* Reactionär, Obscurant. *m.* [sammeln.
Назапáсти, *v. a.* Vorrath wovon
На-запóрі, *adv.* unterm Schloss, unterm Verschluss.
Назáр, *m.*Nazarius.
На-за-умíру, *adv. M.* II. 80 über die Massen, masslos, übermässig *Ог.* 116.
Назахвáт, *adv. Ко.* 33 um die Wette, eilig, *Ог.* 116..
Назбивáти, *v. a.* zusammenschlagen, -legen, -raffen, (богáто грóшей); ein-, aufheben.
На-збúтки, *adv.* im Ueberfluss, zu viel, zu sehr; *Гол. Т.*; — комý jmdm zum Trotz, zu Fleiss. [me, *m.*
Нáзва, нáзване, *n.* Benennung, *f.* Name, *m.*
Назвáти, *v. a.* benennen, nennen; нáзваний *ptc.* genannt, sogenannt, -а родúна, vom gleichen Namen, Namenverwandschaft; 2) viel zusammenrufen, einladen.

Нáзвиско, *n. Ле.* Name, *m.* Benennung, *f.*
Нáзвишка, *f.* s. Нáдвишка
Нá-звище, *adv.* über die Gebühr, mehr als nöthig, (*Фр.*). [Andenken.
На-згáд. на-згáдки, *IГ. adv.* zum Andenken.
Наздúв, *adv.* zum Erstaunen, *Ог.* 116.
Наздивúти ся, *Ч.* IV. 176 sich wundern?
Наздóвж, *adv.* s. Навздóвж.
Наздóгад, *adv.* s. Надóгад.
Наздогíн, (-гóн), наздогíнцї, (-цú), *adv.* um die Wette, im Galopp, im Verfolgen *Ог.* 116. 117.
Наздогнáти, *v. a* s. Здогонúти.
На-здонїс, *adv.* tragbar, was noch möglich ist getragen zu werden, (*Фр.*).
Наздоптáти, *v.a.*mit dem Fuss treten.
Наздорóвкати ся, наздраствувáти ся, „zur Genesung, zum Wohl!“ viel zurufen *H.*92. [fallen, sichtbar werden, *Левч.*
Нáздрити ся.(на óчи) in die Augen fallen, sichtbar werden, *Левч.*
Назéмки, *pl.* Schweine, *pl.*
Називáти, s. Назвáти, (назовý, -назвý, назовéш -назвéш &); — ся heissen, sich nennen.
Назúмий, *a.* s. Озúмий.
Нáзимка, *f.* — малá kleiner Winterspanner (Acidalia brumata); — велúка Hibernia defoliaria; 2) —, (*d.* назúмочка) Färse, *f.* s. d. folg.
Нáзимок, -мка, *m.* junges Stück Vieh, das schon einen Winter durchlebt hat, überwintertes Kalb.
Нáзир, *m. K.* s. Нáдзір.
Назирáти, *v. a.* когó nach jmdm nachsehen; jmdn beobachten; hüten, beschützen, *K.* [ken; hinschauen.
Назúрити, назирнýти, *v. a.* erblicken; hinschauen.
Нáзирком, нáзирцем, нáзирци, *adv.* beobachtend, nachsehend, aufmerkend, — за ким итú.
Назúчити, *v. a.* zuweisen, zuschanzen, zukommen lassen, etw. verhelfen *P.* I. 9; 2) s. Нажúчити. [kommen.
Наз'їздúти ся, in Menge angefahren kommen.
Назїля́к, *m.* Phytoecia, *B.*
Нáзїмок, *m.* s. Нáзимок. [gen.
Назлїтáти ся, in Menge herbeifliegen.
Назлóгах, *adv.* auf den Ellbogen gestützt.
На-змеркý, *adv.*s. Змерк, змеркóм.
Назмітáти, назмíтувати, *v. a.* zusammenkehren, -fegen.

Назнáка, *f.* s. Нáказка.

Назнаменувáти, *Зг.* назнаменáти, *Кч.* 148. *v. a.* bezeichnen, anzeigen, bedeuten, andeuten; vorhersagen.

Назнáрошки, назнáрошни, +*М.* *adv.* s. Знáрóшне.

Назнáти, *v. a.* kennen lernen, Bekanntschaft mit jmdm machen *Ш.* I. 219; erfahren, bemerken, auswittern *P.* I. 21.

Назначáти, назначи́ти, назнáчувати, *v. a.* bezeichnen, markieren; bestimmen, festsetzen; день einen Tag —; s. Значи́ти 3). [Woche.

На-знедíлї, *adv.* auf die andere

Назóвня, *f.* Nomenclatur, *f.* *B.*

Назолоти́ти, *v.a.* mit Gold belegen, vergolden.

Нáзолоті, так як — *adv.* *H.* 268 von geheimem starkem Wunsche. [ский.

Назорéй, *m.* Nazaräer, *m. adj.* назорéйНазори́ти, *v. a.* *1Г.* s. Нази́рити.

Назорíти ся, *Ч.* V. 354 genug glänzen: зори́ назорíла ся.

Назря́чий, *a.* s. Зиз, зизовáтий.

Назуби́ти, *v. a.* zähnen (серп).

Назугáд(ь), *adv.* s. Надóгад, навгáд, *Ог.* 116.

Назýспять, *adv.* zurück, rückwärts.

Назýстрiт, (-іч) *adv.* entgegen.

Назустрíтник, *m.* Gegenwohner, *m.*

Назýти, назувáти, *v. a.* чóботи anziehen.

Назя́бнути, *v. n.* viel frieren.

Най-, Praefix zur Bildung des Superlativs von Adjectiven u. Adverbien an den Comparativ, seltener an den Positiv angehängt: am-, sehr, überaus, *Ог.* 104. *Mi.* IV. 213; як най eben da, gerade, just.

Най, *pl.* нáйте, imperativ. Verbalausdruck: lass es, lasset es sein, störe es nicht & (= нехáй &) *Ог.* 142; 2) най dass, weil *Ог.* 212. най би й так (бýло) soll es, mag es auch so sein; най би він пішóв er soll, er möge gehen: най він идé.

Нáйбар, *adv.* *Шй.* I. (2) 21 am wenigsten, zum w. [der grösste.

Найбíльший, *a. superl.* zu Вели́кий

Найвальнíйший, *a.* s. Вáльний, hauptsächlichst. [schlechteste, ärgste.

Найгíрший, *a. superl.* zu Злий der

Нáйда, найдýх, найдýшка, (Mädchen) s. Знáйда. [*Оц.* §. 379.

Нáйдобрíйший, *a.* s. Найлíпший,

Нáйкало, *m.* Mensch, der Alles verschiebt, ein Unschlüssiger, (*Ф.*).

Найкрáйний, s. Нáйкрайнíйший, крáйний, *Kol.* I. 173.

Найлíпший, найлýчший, *superl.* zu Дóбрий, der beste, der allerbeste.

Нáйма, *f.* *Wgr.* 146, нáймане, наймлене, *n.* Miete, *f.* das Dingen, Mietung, *f.*

Наймáтель, наймáч, *m.* Mieter; Arbeitgeber, *m.* *Term.*

Наймáти, найми́ти, *v. a.* mieten, vermieten; dingen; — ся sich verdingen, s. vermieten.

Наймéнший, (-чий), *superl.* zu Мали́й, der kleinste, wenigste; вже наймéнше zum mindesten.

Нáймит, (*d.* -итонько), *m.* Hausknecht, Diener, *m.* *coll.* наймитé, die Knechte, das Gesinde, *adj.* нáймитовий, нáймицкий.

Наймитóк, -ткá, *m.* kleiner Bursche als Knecht, Dienstmännlein, *n.*

Наймитувáти, *v. n.* Knecht, Diener sein, als solcher dienen. [magd *f.*

Нáймичка, *f.* Dienerin, Magd, Haus-

Наймичкувáти, *v. n.* als Hausmagd dienen.

Нáймi, ой, — *adv.* mit nichten, nicht im mindesten, s. Кóби-ййó; а нáймi а нáймi und besonders, *Фр.*

Найпáк, *Кл.* найпáче, *К.* *adv.* vorallererst, insbesondere. [152 *a.* allererst.

Найпéрвий, *М.* найпéрший, *Ш.* II.

Найпереднíйший, *a.* der erste von Allen, der vorzüglichste. [wundervollst.

Найпречудóвний, *a.* *Ш.* II. 13

Найприéмно, *adv.* am liebsten, *Фр.*

Нáйпритрíбний, *a.* sehr nöthig, *Зак.*

Найрáдше, найраднíйше. *adv.* am liebsten, besonders. [Seite, *К.*

Найскось, *adv.* s. Навски́. von der

Нáйство, *n.* *Ч.* I. 95. s. Нáпасть.

На-и́стї, *adv.* wirklich, *Ог.* 117.

Найти́, *v. a.* (нáйдý, нáйдéш) когó, на когó über jmdn kommen, jmdn überraschen, überfallen; найшли́ ві злóги die Wehen kamen über sie; 2) finden, — собí сьвíта sich etw. erarbeiten; — ся sich finden, vorkommen; gefunden werden; найшлá ся дети́на ein uneheliches Kind kam zur Welt.

Найтичáнка, *f.* Kutsche aus der Neutitscheiner Fabrik, *f.*

Найтіє, *n.* † *K.* Herabsteigung, *f.* — Сьвятого Духа Ausgiessung, das Herabkommen des heil. Geistes. [щий *OII.*
Найтимущий. *superl.* zu Тиму-
Найуперше, *adv.Зар.*s. Найперше.
Наївний, *a.* naiv, unbefangen.
Наївність, -ости, *f.* Naivität, Unbe-
Наїдати, s. Наїсти. [fangenheit, *f.*
Наїдок, -дку, *m.* *Ч.* I. 6 Speise, *f.* Gericht, *n.* das Essen, Sattessen.
Наїжити ся, sich borsten, s. emporsträuben. [Streifzug, *m.*
Наїзд, *m.* *Кв.* 315 Einfall, Ueberfall,
Наїзджати, наїздити, *v. a.* кого, на кого auf jmdn losfahren, an- losreiten; jmdn überfallen; *v. n.* *Кв.* 316 angefahren kommen (in Menge), zufahren.
Наїз ний, *a.* zugefahren.
Наїздник, *m.* der Einfälle in fremdes Gebiet macht, Räuber, Freibeuter, Raubritter, *m.* *He.* 2) Riesenschlupfwespe, *f.* (Pimpla); *pl.* Ichneumonidae.
Наїздниця, *f.* *Ко.* 144 die feindlich einfällt.
Наїсти, *v. a.* багато, (*dgl.* напити) viel essen; — ся sich satt essen; 2) s. Гризти.
Наїхати; *v. a.* s. Наїзджати.
Накадити, накаджувати, *v. n.* viel räuchern. [Наказити ся.
I. Наказ, *m.* Art Rinderkrankheit, s.
II. Наказ, *m.* Befehl, *m.* Geheiss, *n.*
Наказаниє, *n.* † Strafe, Ahndung, *f.*
Наказати, наказувати, *v. a.* jmdm einreden, einschärfen; gebieten, befehlen; jmdn belehren, er- mahnen, rügen, ahnden strafen; — кимось до кого *Л.* 158 s. Переказати; 2) s. Наговорити (vom Klatsch) +*M.* [verseucht werden.
Наказити ся, von e. Viehkrankheit:
Наказка, *f.* Anweisung, Assignation, *f.* *Term.*
Наказний гетьман, н. отаман, der amtsführende, fungierende гетьман, *Левч.* Stellvertreter des гетьман im Frieden, *m.*
Наказник, *m.* Anweiser, Assignant, *m.* *Term.*
Накапати, *v. n.* tröpfeln.
Накапник, *m.* Stalagmit, *m.* *Вол.*
Накаповатий, *a.* tropfenartig.
Накара, *f.* *Піс.* *Mi.* II. 49 s. Кара.
Накарати. *v. a.* bestrafen, züchtigen.
Накарбувати, *v. a.* ein-, aufkerben.

Накаркати, *v. n.* *Ш.* II. 42 s. Накракати.
Накарканичити собі, *viel auf seinen Nacken (карк), auf die Schultern aufnehmen.
Накарпас, *m.* *Ко.* 187 Stoss, Schlag, *m.*
Накартати, *v. a.* jmdn rügen, ausschelten. [streichen (карий).
Накарувати, *v. a.* *Піс.* schwarz an-
Накат, *m.* *gr.* Balkendecke *f.*; 2) Pritsche, *f.*
Наквасити, *v. a.* einsäuern.
Наквітник, *m.* Blumentopf, *m.* *Ст.*
Накервавити ся, Blutüberfluss bekommen; 2) s. Кірвати
Накертити, *v. a.* vom Erdaufwerfen des Maulwurfs. [richten, lenken.
Накерувати, *v. a.* кого, ким wohin
Накивати, *v. n.* кому drohend abwinken, einschärfen; androhen; *— п'ятами Fersengeld zahlen, Reisaus nehmen.
Накидальний, *a.* zum Aufwerfen, zum Ueberwerfen.
Накидальник, *m.* (-иця, *f.*) Arbeiter, (-in, *f.*) zum Aufladen der Garben.
Накидати, накинути, *v. a.* auf etw. werfen, aufhäufen; — на кого роботу zwangweisse aufdringen; umwerfen: на себе одежу einen Mantel; — латку flicken, *Левч.* — ся чим etw. um sich werfen, sich womit über werfen; *b*) — ся на кого jmdn anfallen, behelligen.
Накидом, *adv.* mit Gewalt, zwangweise.
Накипати, накипіти, *v. n.* beim Kochen Schaum, steinigen Ueberzug ansetzen; 2) gut im Kochen aufquellen (горох, крупи). [stein, *m.* *Пол.*
Накипник, *m.* Kessel-, Topf-, Pfannen-
Накипчастий, *a.* von Körnern die gut aufquellen u. sich weich kochen lassen, *Ч.* I. 256.
Накиринити, s. Напаскудити.
Накисати, накиснути, *v. n.* von der Säure durchdrungen werden, die Säure einziehen. [тиці) schmücken.
Накитити, *v. a.* mit Quasten (ки-
Накільчити, *v. a.* aufkeimen lassen; — ся s. Кільчити ся.
Накіпчасто, *adv.* *H.* 241 haufenvoll.
Накітча, -ати, *n.* *gew.* *pl.* накітчата trächtige Schafe.
Наклад, -ду, *m.* Aufwand, *m.* Aus-

gabe, *f.*; 2) Verlag, *m.* Auflage, *f.*; — податкóвий, Steuersatz, *Нав.*; 3) *pl.* наклáди Sohlen beim Schuh etc.

Накладáти, наклáдувати, *v. a.* s. Наложúти, (viel) auf-, hinauflegen, aufladen; die Kosten hergeben, auflegen, Aufwand machen (на когó, на що); 2) чóботи neue Sohlen anlegen; 3) s. Надолýжити, *Тор.*; 4) — з ким mit jmdm sich verbinden; im unzüchtigen Verhältnis sein.

Наклáдник, *m.* Verleger, *m.*

Наклáдно, *adv. Ко.* 288 mit Kostenaufwand, mit Nachtheil; mit schwerer Last beladen; beschwerlich, lästig.

Наклáжа, *f.* Ladung, *f. Ков.*

Накланяти ся, recht viel Verbeugungen, Bücklinge machen: комý.

Наклáсти, *v. a.* s. Наклáдати.

Наклеветáти, наклепáти, s. Клеветáти.

Наклеїти, наклéювати, *v. a.* anleimen, ankleben.

Нáклеп, *m. Левч.* Verleumdung, *f.*

Наклепáти, *v. a.* кóсу die Sense dengeln; 2) s. Наклеветáти.

Наклúкати, *v. a.* (in Menge) herbeirufen; heraufbeschwören; наклúкувати ся einander zurufen.

Наклúковане, *n.* Zuruf, *m.*

Нáклін, -óну, *m.* (*Ф.*) Neigung, *f.* Trieb, Zug, *m.* Leidenschaft, *f.*; 2) наклóн *У.* Declination, Motion, Beugung, *f.*

Наклóнене, *n.* Jnclination, *f. Пол.*

Наклонúти, накланяти, *v. a.* neigen, herunterbiegen, beugen; *bewegen, bestimmen; — ся sich niederbiegen, s. bücken, s. senken; *sich wozu hinneigen, s. entschliessen.

Наклóнний, *a.* geneigt; schief, *Пол.*

Наклóнність, -ости, *f.* Neigung, Lust, *f.*

Наклопотáти, *v.a.* jmdm viel Kummer u. Sorgen machen (гóлову комý); — ся sich abhärmen, sich viel bekümmern.

Наклю́нути ся, наклювáти ся, anfangen auszukriechen (von Küchlein); * aufkeimen.

Наклю́чистий, *a.* gebückt.

Накля́сти, накляти, *v.n.* viel fluchen (комý).

Наклячáти ся, viel knien.

Наклячúти, *v. a.* s. Накарбувáти, *Левч. vgl.* Кляк.

Накмітúти, *v. a.* bezeichnen, bestimmen.

Нáковальце, *n.* Ambos, *m.* (am inneren Gehörorgan).

Нáковань, *m.* kleiner Ambos.

Наковáти, накýти, *v. a.* hämmern, schmieden; beschlagen; на скéлї — *Ш.* II. 24 einhauen; 2) vom Kuckucksruf.

Нáковка, *f.* Beschlag, *m.*

Накóжні, *pl. Ч.* IV. 560 Art Stiefel?

Накóй, *conj. Гол.* I. 209 s. Наколú.

Накоїти, *v. n.* s. Наброїти.

Накокоїжити ся, sich spreizen, stolzieren, (*Ф.*).

Наколú, нáколь, *У. conj.* wann, als, sobald nur, wenn.

Наколисáти ся, sich viel schaukeln.

Наколїнок, -нка, *m.* Kniescheibe, *f.* (patella); на-кóлїнках auf den Knien.

Наколóти, накóлювати. *v, a.* anstechen, anpicken, Löcher stechen; 2) viel hauen, spalten, (дрóв); viel schlachten, abstechen (Schweine).

Наколотúти, наколóчувати, *v. a.* einrühren, einmachen, einmischen; *ким jmdn hin u. her treiben, irreführen.

Наколýпати, *v. a.* viel klauben, stochern.

Наконéць, *adv.* endlich, am Ende, zuletzt, schliesslich.

Наконéчний, *a.* am Ende (des Dorfes etc.) wohnend, endlich, *Пар.*

Наконéчник, *m.* Ende, *n.* Spitze, *f.* (des Wurfgeschosses), *Под.* s. Клю́га; 2) Peitschenschnur, *f.* -riemen, *m.*

Наконéчність, -ости, *f.* Endlichkeit, *f. Пар.*

Наконешняк, *m.* Pinselspinner, *m.* (Pygaera).

Накопáти, *v.a.* herausgraben, -scharren, aus der Erde ausklauben; — ся sich müde graben.

Накóпати, *v. a.* viel mit Füssen stossen.

Накопúчити, *v. a.* сїно etc. einen Feimen bilden, häufen.

Накопотúти, *v. a.* Staub aufwirbeln.

Накоптїти, *v. n.* voll rauchen, berussen.

Нáкóренок, (-рінок), -нку, *m.* Wurzeltrieb, Spross, Sprössling; 2) Geschlecht, *n.* Schlag, *m.* Abstammung, *f.*; 3) Erbübel, *n.* (*Ф.*).

Накормúти, *v. a.* sättigen, zu essen geben, füttern, nähren.

Накóрпати, *v. a.* mit Mühe etw. schaffen, herausbringen.

Нáкорсник, *m.* Band für die кóрси bei den Schlitten, *n.*

Накосúти, накóшувати, *v. a.* recht viel mähen.

Накотити, накочувати, *v.a.* heran-, aufwälzen. [me herankommen, -ziehen.
Накочвати. *v.n.* *H.*177 in e.Schwar-
На-кпи, *adv.* zum Spott, zum Besten, сказати щось —, брати кого — s.d. folg.
Накпити ся в кого, viel über jmdn spotten, sich über jmdn recht lustig machen.
Накрадати ся, *ОП.*s.Закрадати ся; 2) накрасти, *v. a.* viel stehlen, zusammenstehlen.
Накракати, *v. n.* viel krächzen.
Накрапайчик, *m. H.* 262 *Bein.* des Regens, s. d. folg. [regnet tropfenweise.
Накрапати, *v.n.*tropfeln; -ає дощ es
Накрасити, накрашувати, *v. a.* färben.
Накраяти, *v. a.* viel schneiden.
Накретити, s. Накертити.
Накрив, *m. Пар.* накривка, (*d.* накривчина, накривочка), *f.* Deckel, *m.*
Накривати, накрити, *v. a.* bedecken, zu-, verdecken; — стіл den Tisch decken; *кого jmdn überrumpeln, fangen; — дівчину dh Verführung zum Tragen der Frauenhaube zwingen, s. Покрити, завити I. [schleier,*n. Wa.*9.
Накривенце, *n. dim.* Hochzeits-
Накривити,*v.a.*krümmen. [zielen.
На-криво, *adv.*цілити *K.*I.317 fehl-
Накринка, *f.* Lilienhähnchen, *n.* (Lema merdigera). [*f.* Dach, *n.*
Накриттє,*n.*dasBedecken;Bedeckung,
Накритка, *f. KC.* (82) II. 427 s. Покритка. [— ся sich satt schreien.
Накричати, *v. n.* viel Lärm machen,
Накришити, *v.a.* ein brocken, klein schneiden (zum Einmachen).
Накришка, *f.* s. Покришка.
Накрутити, накручувати, *v. a.* wohin drehen, lenken; — годинник die Uhr aufziehen; — мотузя viele Seile drehen; * — слова verdrehen, eine andere Wendung geben; — на своє zum eigenen Vortheil wenden; — ся коло кого sich viel um jmdn dienstbar drehen.
Накувати, накути, s. Наковати.
Накуп, *m. Пар.* накупленє, *n.* Ankauf, *m.* Aufkaufen, *n.*
Накупати ся, viel baden.
Накупити, накуповувати, *v. a.* viel einkaufen, aufkaufen.
Накурити, накурювати, *v. a.* mit Rauch anfüllen, durchräuchern; 2) vollstauben, bestäuben; 3) — багато горівки viel Brantwein brennen.
Налагодити, *v. a.* bereit machen, zurecht machen, -legen; bereiten; — ся sich bereit machen, in Bereitschaft sein.
На-лад, *adv.* — чого gemäss, analog dem, *Св.*
Наладити, наладнити, *v. a.* ausbessern, zurechtlegen, fertig machen, f. stellen; — коні fertig anspannen; — (скрипку) stimmen *P.* I. 76. [кати.
Наладкати, *v.n.* viel singen, s. *Ладд-*
Наладувати, наладовувати, *v. a.* aufladen, beladen.
Налазити, *v. n.* (кому) für jmdn zudringlich heranschleichen, ungebeten über jmdn kommen; 2) — ся genug wohin gegangen sein, sich müde gehen.
Налазливий, *a. Не.* zudringlich.
Налазливість, -ости, *f.* Zudringlichkeit, *f.*
Налапати,*v.a.*s.Наловити;2)herumtastend etw. ergreifen, fassen, ertappen.
Налаштувати, *v. a.* ordnen, *H.* II. fertig rüsten. [schelten.
Налаяти, *v. a.* viel jmdn schimpfen,
Налгати, *v. a.* viel vorlügen. [116.
На-легко, на-легці, *adv.* leicht, *Ог.*
Належати, *v. n.* durch Liegen in Gelegen (in Schwaden) vollere Körner bekommen z. B. gemäheter Hafer etc.; 2) — до кого gehören; 3) — und — ся кому gebühren; належить ся комусь щось es gebührt, es kommt jmdm zu; es ziemt, man soll, *b*) sich satt (wund) liegen, lange gelegen haben.
Належитий, *a.* gehörig, nöthig, *Фр.*; *adv.*належито, *Ч.*IV. 478 wie es gebührt.
Належитість, -ости, *f.* Schuldforderung, *f. Фр.*
Належний, *a.* gebührend, gehörig; *У.*; — сюда hieher gehörend; як належно (*adv.*) wie es geziemt.
Належність, -ости, *f.* Gebühr, *f.*
Налепити, *v. a. K.* anbinden.
Налет, *m.* Anflug, *m. ГШ.*; stürmisches Heranfliegen, *Py.*
Налетіти, *v. n.* s. Налітати.
Налетілий, *Пол.*; налетний (*л. с.* 26) *a.* angeflogen; plötzlich, zufällig.
Налиба, *f.* Dach des Schachtenganges, *n.*

Налйбоватий, a. s. Нашйбуватий, *Фр.*

Наливáйко, наливáч, *m.* Einschenker, *m. Пар.*

Наливáти, наллáти, *v. a.* eingiessen, vollgiessen, er-füllen; in Menge giessen; 2) *v. n.* кобйла наливáє das Euter der Stute etc. füllt sich, weil sie schon hochträchtig ist; 3) — ся sich mit Säften ausfüllen; einfliessen, strotzen, zeitig werden (черéшня &) *Ш.* I. 243.

Нáливка, *f.* Art Liqueur, Aufguss auf Beeren.

Налйвний, *a. Зг.* reichlich aufgegossen, im Ueberfluss.

Налйвочки, *pl.* Aufgussthierchen, *pl.* (Infusoria).

Наливчáтий, *a.* voll Saft.

Налйгати, налйгувати, *v. a.* Zaum, Schlinge anlegen, zügeln, koppeln, fesseln.

Налигáч, *m. P.* II. 142 s. Воловíд 1).

Налйжник, *m.* s. Лйжник.

Нализáти ся, viel lecken.

Налйзник, *m.* Art weibl. Kleid.

Налйкати ся, viel verschlucken.

Нáлим, *m.* Quappe, *f.* (Gadus lota); 2) — мóрский Motella tricirrata, Ophidium barbatum.

Налинýти, s. Налїтáти.

Налипáти, налйпнути, *v.n.* sich ankleben.

Налйсити ся на щось *П. п.* 74 worauf erpicht sein, etw. erlisten wollen.

Налйсник, налйстник, *m.* (*В.*) aus Maismehl bereiteter auf e. Krautblatt gebackener Kuchen; 2) Plinse, *f.*

Налйти, *v. a.* s. Наливáти.

Налиходíяти, *v. a.* когó *Зг.* комý jmdm Schaden zufügen, — anrichten.

Нá-лици, (на лицé), *adv.* auf der Vorderseite (на прáвий бік).

Налицювáти ся, *У.* eine Farbe von aussen bekommen. *Gr.* 23.

Налйчман, *m.* Maske, Larve, *f.* (*Ф.*)

Налйчний, *a.* äusser, *Пар.*; налйчно, *adv.* persönlich.

Налйчник, *m.* Thür-, Fenstereinfassung, *f.* -Gerüst, *n.*

Налíво, *adv.* links.

Нáлiг, -огу, налóг, *ГШ. m.* üble Angewohnheit, Sucht, *f.*

Нáлїг, -їгу, *m.* drückende Last.

Налíжна, *a.* (nur *fem.*) trächtig, (льóха).

Налїзáти, налíзти, *v. n.* s. Налазйти.

Налíзне, *s. n. a.* Fundlohn, Finderlohn, *m. Term.*

Налїпйти, налїплáти, *v. a.* auf-, ankleben.

Нáлїсники, *pl.* s. Пряженá, налйсник.

Налїтáти, *v. n.* на когó, на що auf jmdn, auf etw. fliegen, im Fluge stossen; aufliegen, sich ansetzen; — ся viel fliegen, umherlaufen.

Налїчй, *v. n.* sich auflegen; aufliegen.

Налїчйти, s. Лїчйти I. und II.

Наловйти, *v. a.* in Menge fangen.

Налóга, *f.* Auflage, *f.* Anwurf, Anstrich, *m. Зг.* (*св. в.* 67) з глйни; Last, *f.*; 2) Anlage, *f.* „das Zeug wozu"; 3) Angewöhnung, *f.*

Налогóвий, *a.* Gewohnheits-.

Налóже, *n.* s. Лóже 1).

Наложйти, *v. a.* s. Накладáти; — рýки на себе Hand an sich legen, den Selbstmord begehen; *v. n.* (у стовó) головóю den Tod finden, sterben u. starr werden; — ся до чогóсь wozu sich angewöhnen, worin Routine erlangen.

Налóжниця, *f.* (-ліж-), *К.* Concubine, Beischläferin, Maitresse, *f.*; *adj.* налóжничий unehelich.

Налóй, *m. Ч.* III. 402 s. Аналóй.

Налоїти, *v. a.* mit Talg bestreichen.

准ломáти, наломйти, *v. a.* (genug, viel) brechen, umbrechen, knicken; — собí головй на чимóсь sich lange den Kopf über etw. zerbrechen; * — ся до чогóсь sich biegen s. anpassen, s. angewöhnen, etw. anlernen, sich worin einarbeiten, *Кч.* 117.

Налóпати ся, налóпувати ся *Не.* sich voll fressen.

Нáлопом, *adv. С.* II. 265 unversehens, plötzlich.

Налýди, *pl. Зап.* I. 57 s. Пáлуди.

Налýдоватий, *a.* s. Нашйбуватий, дурнйй.

Налýзати, *v.a.* enthülsen; — пшонá Hirse bereiten.

Налупйти ся, zum Abschälen sich halb öffnen.

Налýчйти, *v. a.* auf etw. hinzielen, treffen, на щось worauf treffen, stossen (*Фр.*).

Налýщити, *v.a.* viel klauben, krüllen, schälen.

Налюбувати ся, не мóгу — ich kann nicht genug Freude woran finden, kann mich nicht satt ergötzen.

Налягáти, *a. n.* auf etw. liegen, lasten, drücken; * — на когó in jmdn heftig dringen; — на робóту einem Werke eifrigst obliegen, etw. eifrig betrei-

ben, in der Arbeit ganz aufgehen; 2) — на нóгу an einem Fusse. hinken, einen bösen Fuss haben.

Налáканець, -нця, *n.* налáканий, *a.* der leicht erschrickt, s. Напýда.

Налякáти, *v. a.* schrecken; einschüchtern. [Hand schlagen, klatschen.

Налáскати, *v. n. К.* viel mit flacher

Налящáти, *v.n.* viel schreien, gellen.

Намавлáти, s. Намóвити.

Намáгане, *n.* Bestrebung, Tendenz, Gravitation, *f.*

Намагáти, *v. n.* до чогó wornach streben, trachten, worauf zielen; — ся чогóсь dringend worauf bestehen, etw. dringend begehren.

Намаґнесувáти, намаґнíтити, *Пол. v. a.* magnetisch machen.

Намазáти, намáзувати, *v.a.* bestreichen, einschmieren. [zu wenig.

Нá-малї, *adv.* wenig, in kleiner Menge;

Намалювáти, *v.a.* malen, aufmalen.

Намáмрати, *v. a.* s. Намáцяти.

На-манá, на-манівцї, *adv.* auf Umwege, auf Irrwege. [Wurf kommen.

Наманýти, *v. n.* gelegentlich, in den

Наманáчити ся, in der Einbildung erscheinen (vom Trugbild), *Кн.* [schmutzen.

Намáрати, *v. a.* beschmieren, be-

Нáмаст, *m. B.* Färbung, *f.* Colorit, *n.*

Намастúр, etc. s. Монастúр.

Намастúти, намáщувати, *v. a.* bestreichen; salben.

Намахáти, s. Махáти.

Намáцяти, (-áцати), *v. a.* anfühlen, auftappen, auftasten. [s. Намочúти.

Намачáти, *v. a.* benetzen; bepissen

Намáщене, *n.* das Bestreichen; Salbung, *f. Пар.*

Намащéник, *m. К.* s. Помазáнник.

Намедлúти, *v. a.* s. Набилúти.

Нáмек, *m.* Anspielung, *f. Пар.*

Намекáти, *v. n.* на що worauf anspielen, andeuten.

Намелúна, *f.* s. Омелá, *B.*

Намелю́шка, *f.* s. Омелю́ха.

Намéлистий, *a.* -е збíже viel Mehl liefernd. [Namen nennen, *Лвч.*

Наменúти, *v. a.* benennen, beim

Нáмено, *n.* s. Имá.

Наменýти, *v.a.* erwähnen, anführen, andeuten, erinnern; — ся *M.* II.86 im Begriffe sein, anheben.

Намерзáти, намéрзнути, *v. n.* anfrieren; — ся viel frieren. [sterben.

Намéрти, *v. n.* (— ся) in Menge

Намéсти, намітáти, *v. a.* zusammen kehren, -fegen; 2) viel anwehen.

Нáмет, *m.* Zelt, *n. aug.* наметúще, *n.* Riesenzelt, *n*

Наметáти, *v. a.* viel auf-, anwerfen.

Намéтник, *m.* Verfertiger von Zelten, Zeltmacher, *m. К.*

Наметцé, *n.* наметéць, -тцá, *m. dim.* kleines Zelt; 2) Regenschirm, *m. ОП.*

Намúкати, *v. a.* ausziehen, -rupfen, -raufen, -reissen.

Намúлити, s. Мúлúти I. und II.

Намúлувати ся, sich genug in Liebelei ergehen.

Наминáта, давáти, *Н.* 286: баранá стережýть а козлý — даю́ть?

Наминáти, *v. a.* s. Намнáти.

Намирúти ся, s. Помирúти ся.

Нáмисл, *m.* Ueberlegung, Erwägung, *f.* Bedenken, *n.* час нáмислу Bedenkzeit *f. Пар.*; Reflexion, *f. Пл.*; з нáмислом mit Bedacht.

Намúслити, намислáти, намишлáти, *v. a. M.* II. 79. erdenken; beschliessen; — ся sich besinnen, bedenken, etw. überlegen, erwägen.

Нáмúстина, *f. Ч.* II. 293 Koralle, *f.*; намúстинка, *f. Не.* Glasstück od Steinchen in d. Musivarbeit (Mosaik), *n.*

Нáмисто, (*d.* намúстечко), *n.* Korallenschnur, *f.*

На-мúтусь, *adv.* s. Мúтусь *Ог.* 117.

Намíг, -óгу, *Фр.* s. Намáгане.

Нáміл, -олу, *m.* s. Нáмул.

Намінúти, намíняти, *v. a.* s. Помінúти; 2) kurz erwähnen, andeuten; 3) viel tauschen, ein-wechseln; — ся *Ч.* V. 756 sich verändern. [Andeutung, *f.*

Нáмінка, *f. Пар.* kurze Erwähnung,

Нáмір, *m.* намíрене, *n.* Absicht, *f.* Vorhaben, *n. Пар.* [keit, *f. Пар.*

Намірéнысть, -ости, *f.* Absichtlich-

Намíрити, намірáти, *v. a.* voll abmessen, recht viel aufmessen; 2) die Absicht haben, beabsichtigen, vorhaben, gesonnen sein; — ся на щось worauf zielen; намíрений, *ptc.* abgemessen; *b*) gesonnen, in der Absicht.

Наміркувáти ся, sich bedenken, bei sich überlegen, sich besinnen.

Намісити, намішувати, *v. a.* viel kneten. [Замість.

Hамість, *praep. mit d. Genit.* s.

I. Намістити, [мост-], *v. a.* хату mit Fussboden versehen.

II. Намістати, наміщати, [мѣст-], *v. a.* когó jmdm einen Platz wo verschaffen, jmdn placieren, anstellen.

Намістка, *f.* Schwingkölbchen, *n.* (halteres).

Намістник, (*d.* -ичок), *m.* Statthalter; 2) Decan, *m. Пар. adj.* намістничий.

Намістництво, *n.* Statthalterei, Statthalterschaft *f.*; 2) Decanat, *n.*

Намістниця, *f.* Stellvertreterin, *f. B.*

Наміт, *m. Py.* s. Намет.

Намітити, намічати, *v. a.* bemerken, merken, bezeichnen, notieren, hervorheben, *Кн.*

Намітка, *f.* Ueberwurf, Ueberzug, *m.*; Kopfbedeckung der Frauen *ІГ. Зак.*

Намітувати, s. Наметати.

Намішати, намішувати, *v. a.* vermischen, einmengen. [od. Kuchen.

Намішованик, *m.* Art Zwieback

На-млїока, *adv.* im Augenblick, in einem Nu.

Намлїти ся, (гóлоду) s. Млїти.

Намножити, намнóжувати, *v. a.* sehr vermehren; — ся sich häufen, sich stark vermehren.

Намняти, *v. a.* viel knittern, kneten, quetschen, zerdrücken, abreiben.

Намóва, намовина, *Гол.* III. 28 *Ч.* V. 929 *f.* Ueberredung, *f.*

Намóвити, намовляти. *v. a.* когó überreden, bereden; 2) щось на кóго *А Г.* 167 heraufbeschwören; 3) — ся. н. собі mit sich selbst zurate gehen.

Намогати ся, *ІГ.* sich erbieten.

Намогильний, *a.* Grabes-, auf dem Grabe.

Намогилувати, *v. n.* Hügel, Erdhaufen (могили) aufwerfen, -schütten.

Намóк, -óку, *m. ГШ.* kalter Aufguss.

Намóкнути, *v. n.* Feuchtigkeit u. Nässe einziehen, nass werden; — ся dem Regengusse viel ausgesetzt sein.

Намолити ся когó sehr viel jmdn bitten; — ся sich satt beten.

Намѣлот, *m.* Druschertrag, *m.*

Намолóти, *v. a.* viel mahlen; — язиком viel Unsinn plappern.

Намолотити, намолóчувати, *v. a.* recht viel dreschen. [beim Drusch.

Намолотний, *a.* -е збіже ergiebig

Намоняти ся, *Кух. Ос.* (61) XI. 26 sich abmüden §.

Намóрдник, *m. Пол.* Maulkorb, *m.*

Намордувати, *v. a.* viel morden; — ся sich viel abmühen.

Наморозень, -зня, *m.* schmales Brett bei den Schlitten auf die копиля oben festgeschlagen. [gefrieren lassen.

Наморозити, намóрóжувати, *v. a.*

Намóрщити, *v. a.* runzeln; falten; — ся (н. брóви) die Stirn runzeln.

Намоскалити, *Н.* 59 s. Змоскóвщити ся. [haspeln, wickeln.

Намотати, намóтувати, *v. a.* auf-

Намочи, *v. a.* (намóгу od. намóжу, намóжеm) когó jmdn zu etwas vermögen, (*Фр.*); 2) — ся, *К.* I. 319 etw. durchaus haben wollen, verlangen, dringend begehren, s. Намагати.

Намочити, намóчувати, *v. a.* nass machen, einweichen.

Намул, *m.* намула, *f.* Schlamm, *m.*

Намулина, *f.* aufgeschwemmte Lagerstätte, *f. Вол.*

Намулистий, *a.* schlammig, *B.*

I. Намулити, намулювати, *v. a.* mit Schlamm bedecken.

II. Намуляти, *v. a.* wund reiben *C.* I. 208; viel drücken.

Намулóвище, *n.* Wiese mit angesetzten Schlammschichten, *f.*

Намулянка, *f. coll.* Algen, Wasserfäden, *pl.* (*B.*). [сити ся.

Намурмóсити ся, s. Набурмó-

Намурувати, *v. a.* viel mauern.

Намутити, *v. a.* s. Мутити.

Намучити, *v. a.* viel plagen, quälen; — ся sich recht lange quälen, sich abarbeiten. [weich werden.

Намякати, намякнути, *v. n.* etwas

Намяти, *v. a.* s. Намняти.

Намяшкурити, *v. a.* zwicken, kneifen, bei den Ohren reissen. [in jmdn.

Нанаглити, *v. a.* zwingen, dringen

Нанадити, *v. a.* s. Надити. [pah!

На-на-ж тобі! nun da hast! da sieh!

Нанаймати, *v. a.* s. Наймати, *Ог.* 206.

На-на-рік, st. нарік, im künftigen Jahre *Ог.* 206. [дійки.

Нанацько, *adv. Ко.* 296 s. З-нена-

Нанáшка, *f.* Pathin, *f.*
Нанáшко, *m.* Pathe, Taufpathe, *m.*
Нанéсти, s. Наносúти.
Нанивáти, *v. a.* auf einen Faden, auf eine Schnur aufreihen, auffädeln; einziehen. [beschmutzen.
Нанúкати, *v. a.* etw. dh Nippen
Нá-нич, нанівіч, *Ос.* (61) VIII. 31, на-нїщó, s. В-нівець. [nichten.
Нанúщити, *v. a.* viel verderben, ver-
Нá-ніч, *adv.* auf die Nacht, просúти ся — um Nachtherberge bitten.
Нáнка, *f.* нáнкин, *m.* Nankin, (Art Zeug), *m. adj.* нанкóвий, нанкінóвий.
Наньмáти, *v. a.* нáньми, *pl.* s. Наймати, нáйми etc.
Нáново, *adv.* aufs neue, von neuem.
Нáнос, *m. К.* Ansatz, *m.* Anlage der Schichten, Schichtung, *f.*
Наносúти, нанóшувати, *v. a.* viel herbringen, herbeiholen, -tragen; ansammeln; anhäufen; anschwemmen.
На-нóсї, от сьвято, — +*М* (*Ра.* I. 128) in Sicht, vor der Nase.
Нанóсний, *a. Под.* angeschwemmt.
Нанýкати, *v. n.* unverständlich dh die Nase sprechen, (*В.*). [-wittern.
Нанюхати, *a. a.* anriechen, ausriechen,
Нанúти, *v. a.* s. Наймúти.
Наобóбирáти, *v. a.*, recht viel ab schälen; 2) r. v. wählen.
Наобинякú, *adv. Н.* 110 mit Umschweife, s. Навманú. [oft versprechen.
Наобіцювати, *v. a.* recht viel u.
Наобрізувати, *v. a.* viel abschneiden. [(обротянка) anlegen.
Наобротáти, *v. a.* конá den Zaum
Наобтинáти, *v. a.* recht viel (Aeste etc.) abhauen.
Наоглядáти, *v.a.* себé einander satt sehen;— ся когó recht viel jmdn schauen.
На-óдчебі, на-óдшибі, *adv.* abseits, einsam.
На-óзнак, *adv.* s. Навзнáк.
На-окáз, *adv.* s. На-пóказ.
На-околúчний, (-úшн-), *a.* ringsum wohnend, herum-, umliegend (селó).
На-окóло, *adv.* ringsum, r. herum; rundum.
Наóкриж, *adv.* s. Наóхрест.
Наокрýг, *adv.* ringsum, rundum; in Ringen (*В.*). [Gegentheil.
Наóпак, *adv. Luts.* 121 umgekehrt, im
На-óпуль, *adv. Ч.* VII. 551 s. zur Hälfte, halb (на половúну).
На-óслїп, *adv.* blindlings.
На-осóбі, *adv. Св.* abgesondert, lose.
На-остáнку, *adv.* zuletzt, am Ende.
Наострúти, *v. a.* schärfen; * — ся йти & auf dem Sprunge sein zu gehen etc. (*Фр.*). [dert, abseits.
На-отльóтї, *adv. Ко.* 126 abgeson-
Наóхрест, *adv.* kreuzweise, *Ог.* 116.
Наочкувáти, *v. a.* oculieren.
Наóчний сьвідок, Augenzeuge, *m.*
Наóчники, *pl. Пар.* Brillen, *pl.*
Наóчувати, *v. a. Зг.* vor Augen stellen, veranschaulichen, versinnlichen.
Нáпад, Anfall, Ueberfall, Angriff, *m.*; 2) Art acute Viehkrankheit.
Напáдати, *v. n.* in Menge herabfallen; 2) нападáти, *v. a.* когó, на когó überfallen, anfallen, über jmdn herfallen auf etw. stossen; jmdn angreifen, jmdm zu Leibe gehen, *Н.* 56.
Напáдистий, *a.* aufwallend, *Ог.* 101. -і хвúлї Launen, *pl.* zeitliche Misstimmung.
Нáпадка, *f.* Räuberei, *f.* s. Нáпад; напáдок, -дку, *m. Ко.* 173. *pl.* напáдки, *Кв.* 270 Angriff *m.* Verfolgung, Unterdrückung, *f.*; 2) нáпадка Art Fischnetz (крóшня).
Напáдний, *a.* s. Нáпастний.
Напáдник, *m. Фр.* Angreifer, *m.*
Напакувáти, *v. a.* vollpacken.
Напалúти, напáлювати, *v. n.* viel verbrennen; 2) stark einheizen; * *Ф.* (*Веч.* II. 101) rügen? [auf die Finger.
Напалькú, *pl.* das Klappsen, Klopfen
Напалóчник, *m.* Podocoryna.
Напамятáти (ся), s. Спамятáти.
Нáпар, *m.* напáрене, *n.* Aufguss von heissem Wasser, *m.* das Brühen.
Напáрити, напáрювати, *v. a.* brühen, bähen; wund reiben, w. drücken. [schen.
Напартóлити, *v. a.* zusammenpfu-
Напасáти ся, (-áю, -áєш), s. Напáсти (ся) II. [verunreinigen.
Напаскýдити, (-ýджувати), *v. n.*
Напáсливий, *a. Бор.* händelsüchtig, störisch, zudringlich. [weide, *f.*
Напáсочка, *f. dim. Ч.* III. 180 Hut-
Нáпасть, *f.* Anfall, Ueberfall, *m.* Anfeindung, Behelligung, Unbill, Gewaltthätigkeit, *f.*; 2) Verderben, *n. ІГ.*

I. Напасти, (нападу, -адеш), *v. a.* s. Нападати 2); 2) s. Попасти *Не.* як напало, wie es unter die Hand, in den Wurf kam.

II. Напасти, (напасу, -асеш), *v. a.* satt weiden, füttern; — ся sich satt weiden.

Напастний, (-асний), *a.* s. Напасливий.

Напастник, (-сн-), *m.* der Händelsüchtige, -macher, *m.* Befehder, *m.*

Напастниця, напастунка, (*Фр.*), *f.* Händelmacherin, Befehderin, *f.*

Напаступати, *v. a.* jmdn behelligen, anfeinden; — ся *Б.* mit jmdm Händel suchen, anzubinden trachten, = напасти собі шукати. [(e. Duft).

Напахати ся, viel, genug riechen.

Напевно, *adv.* sicher, gewiss *M.*II.46.

Напелешкати, *v. a.* § aufsammeln.

Напеньга, *f.* Anstrengung, Anspannung, *f.*

Напереберати, *v. a.* (— ся) viell zu viel wählen, mäckeln; 2) sich vie umkleiden.

На-переберá, *adv.* нести etw. wie einen Doppelsack (бесаги) um den Arm (auf die Schulter) umgeworfen tragen(*B.*).

Наперегін, *adv. Пу.* um die Wette.

Напéред, I. *adv.* voran, vorwärts, voraus, an der Spitze, zuerst; 2) künftig; II. *praep.* mit d. *Accus.. Genit., Instrum.* vor, voran s. Перед, поперед *Mi.* IV. 440. 562. 563. 755—757. *Ог.* 205.

Напередки, *adv.Др.* in vornhinein, künftighin.

Напередовець, -вця, *m.* der Voranschreitende, Anführer, Vorkämpfer &, *m.*

На-перекір, (-кори). *adv.* zum Trotz.

На-перелай, *adv. Веч.* I. 229 gradhin, feldüber.

Наперстник великоцьвітий, grossblumiger Fingerhut (Digitalis grandifl.).

Напéрсток, -тка, *m.* Fingerhut; *m.*; 2) Ring die Sense am Sensenstiele festhaltend.

Наперти, наперати, *v. a.* кого, на кого auf, gegen jmdn drängen, jmdm heftig zusetzen, an jmdn dringen; — ся чого etw. mit Zudringlichkeit begehren, verlangen, etw. durchaus haben wollen.

Наперчити, *v. a.* tüchtig pfeffern.

На-першу, *adv.* zuerst, ursprünglich, früher, vorher.

Напечатати, *v. a.* viel siegeln; 2) drucken, den Druck beendigen.

Напечаток, -тку, *m.Не.* Eindruck, *m.*

Напечи, *v. a.* s. Напікати.

Напивати, *v. n.* und — ся viel trinken, zechen, Trinkgelage halten.

Напивити ся, sich aufblähen.

Напилий, напитий, *a.* betrunken, berauscht.

Напилувати, *v.a.* viel feilen, sägen.

Напинало, *m.* Hülltuch, Umhängetuch, *n.*

Напинати, напняти, *v. a.* aufziehen, -spannen, anspannen, anstrengen; 2) auf-, einstecken. [Neigung zum Erbrechen, *f.*

Напинки, *pl.* Geburtswehen, *pl.*; 2)

Напирати, s. Наперти.

Напирскливий, *a.* aufbrausend, auffahrend, fuchtig.

Напис, *m.* напись. *f.* s. Надпис etc.

Написати, *v. a.* auf-schreiben; — ся viel schreiben; 2) — malen.

Напитати, *v. a.* erfragen; * — собі біди sich Unheil holen.

Напити, *v. n.* на вола — trinken auf Rechnung des zu verkaufenden Ochsen; на здоровле — auf Gesundheit trinken, toastieren; — ся чогось trinken; *b*) sich betrinken, s. berauschen.

Напиток, -тку, *m.* s. Напій.

Напихати, s. Напхати.

Напищати, *v.n.* viel piepsen, pfeifen.

На-пів, *adv.* zur Hälfte, halb.

На-півгорі, *adv.* mitten am Berge.

На-півперек(и), *adv.* der Quere nach (*B.*).

Напій, -ою, *m.* Getränk, *n.* Trank, *m.*

Напійка, *f. Cm.* s. Піятика.

Напікати, *v. a.* viel backen, braten; — ся, напечи ся на сонци, коло печи & unter Sonnenhitze, beim Kochofen viel leiden.

Напільний, *a.* auf das Feld (поле) hin ausgehend, -е вікон це(das Fenster in der Wand, bei welcher das Bett (пiл)steht).

Напілювати, *v.a. M.* III 95 s. Напялити. [Schaum anmachen.

Напінити, *v. a.* voll schäumen, mit

Напінка, *f.* Schaumfliege, *f* (Actora).

Напір, -ору, *m.* Andrang, Anprall, Druck; Eindruck, *m.* Wucht, *f.*; 2) Radnabe, *f.* (*B.*).

Напірити, *v. a.* viel Federn aus-

streuen; 2) viel Kleider anziehen.

Há̆пірни́й, *a.* gewaltig, stürmisch, plötzlich, heftig (дощ). [сипка Ч.V.1184.

Напíрник, *m.* Sack für Federn, s. Há-

Напіткáти, *v. a. pol.* begegnen.

Напічня́віти, *v. n.* aufschwellen,

Напíяти, *v.n.* viel krähen. [aufquellen.

Напла́вистий, s. Напли́вистий.

Напла́вити щось кому́сь, jmdm einen Streich spielen, (*Фр.*).

Наплавни́й млин, Schiffmühle, *f.*

Напла́кати, *v. n. P.* I. 138 und — ся genug weinen.

Напла́та, *f.* Eisenstäbchen als Beschlag des поло́з(е), *n.*

Наплати́ти ся, viel zahlen.

Напле́сти, наплїта́ти, *v. a.* in Menge flechten; 2) *viel albernes Zeug schwatzen.

Напле́ча, *pl. ОП.* Epauletten, *pl.*

На́плечки, *pl.* Nacken, *m.* Schulter, *f.*

Напле́чник, *m.* Schulterstück am Harnisch; Rückengurt, *m.*; Humeral, *n.* *ГШ.*; 2) Mycetochares humeralis.

На́плив, *m.* Zufluss, Erguss, *m.* das Zuströmen; — кро́ви Blutandraug, *m.*

Напливáти, напли́сти, *v. n.* zufliessen, zuströmen; — на щось auf etw. im Schiffen, im Schwimmen gerathen, stossen.

Напли́ви́стий, *a.* aufwallend, aufbrausend, toll, *Ог.* 101. [luvial-.

Напли́вний, *a.* angeschwemmt, Al-

На́плинок, -нку, *m.* angeschwemmte Erde. [gebären.

Напло́дити, *v. a.* viel erzeugen,

На́плодок. *m.* s. За́плід.

Наплюва́ти, наплю́ти, *v. n.* hinspeien, spucken, *verachten, drein speien.

Напну́ти, напня́ти, s. Напина́ти.

Напобива́ти ся, s. Побива́ти ся, (viel —). [кува́ти.

Напоблїкува́ти, etc. s. Напублї-

Напова́жити ся, s. Нава́жити ся.

На-пова́л, *adv. Ко.* 188 zu Boden nieder. [geben.

Напова́ти, *v. a.* tränken, zu trinken

На-пове́рсї, *adv.* äusserlich; 2) s. На und пове́рх. [fläche, äusserlich.

Напове́рхний, *a.* auf der Ober-

Напове́рхність, -ости, *f.* Oberfläche, *f.*; 2) Flächeninhalt, *m. Пар.*

Напови́д, *m.* — снів *У.* Traumbild, gesicht, *n.*

Напови́дний, *a.* äusserlich, scheinbar, *Зг.*; 2) *adv.* schön zu sehen, anmuthig, malerisch, *У.* [nerung, *f.*

Наповіда́нє, *n. К.* Mahnung, Erin-

Наповіда́ти ся, наповíсти ся, не мir — konnte nicht genug Worte finden, wusste nicht sich satt zu erzählen.

Наповни́ти, наповня́ти, напо́внювати, *v. a.* anfüllen, voll füllen, erfüllen.

На-по́ворiт, на-поворíтмя, *adv. К.* zurück, rückwärts. [tze, vorwärts *Ог.*116.

Наповпере́д, *adv.* voran an der Spi-

Наповпереди́ти, наповпережа́ти, *v. a.* кого́ jmdm vorangehen, vorlaufen, (*В.*). [Нагибну́ти ся.

Напогиба́ти ся, *Гол.* I. 238 *Gr.* 57s.

Напогото́вi, *adv. Ш.* I. 377 s. Наготóвi.

Напожича́ти, *v. a.* s. Нажи́чити.

Напо́зiрний, *a. СМ.* scheinbar, angenommen.

Напоїти, *v. a.* s. Напова́ти.

На-по́каз, *adv.* zum Ansehen, Probe-.

Напока́зувати, *v. a.* viel zeigen.

На-покво́л кому́. jmdm zum Gespott.

На-по́ки, *adv. Ф.* so lange, auf wie lange. [dringend fordern, heischen.

Наполега́ти, *v. a. М.* II. 20 dringen,

Напо́льний, *a.* — ге́тьман Stellvertreter des гетьма́н im Felde.

Наполони́ти, *v. a.* in Menge gefangen nehmen.

Наполо́ти, *v. a.* in Menge jäten.

Наполо́шити, *v. a.* jmdn aufscheuchen, schrecken.

Наполяга́ти, *v. n.* schwer aufliegen, lasten, на кого́сь, *Не.*; 2) *v. a.* eindringlich sprechen, einschärfen *М.*II. 176,

На-по́мацки, *adv.* tastend, tappend, mit den Händen umherfahrend (im Finsteren). [mahnung; Warnung, *f.*

Напо́мин, *m. К.* напоми́нанє, *n.* Er-

Напомина́ти, *v. a.* ermahnen; erinnern.

Напопе́рек, (-ки́), *adv.* quer hin, quer.

Напопереміну, *adv.* abwechselnd, *Пол.* [по́прик würzen.

Напоприти, *v. a. Гол.* III. 530 mit

Напо́рати, *v. a.* erwerben, anschaffen, *Кв.* [пірний.

Напо́ристий, *a.* zudringlich, s. На-

Напоро́ха, *f.* gefallener Staub, Kehricht.

Напоро́шити, напоро́шувати, *v. a.* bestäuben, viel Staub machen.

Напо́рпати, *v. a.* auf-, ausscharren.

Напорти́ти, *v. a.* s. Напсува́ти.

Напоряди́ти ся, sich ankleiden.

На-поря́дках, *adv.* nach der Reihe; durchgehends; allerorts.

На-по́слї, на-по́слї́док, *У.* на-послї́дку, *adv.* zuletzt, am Ende; endlich.

Напо́стити ся, viel, lange fasten.

На-по-то́му, на-по-тім, *adv.* auf späterhin, in der Zukunft.

Напоумля́ти, напоу́мити, *v. a.* belehren, berathen, *M.* I. 53. [Hast, eilfertig.

Напо́хапци, (-цї), *adv.* in der Eile, mit

На-по́хватї, *adv.* schnell unter der Hand, bei der Hand, gleich.

На-по́чінки, *adv.* sich anheftend, sich anschliessend *Ог.* 117.

Напра́ва, на́правка, *f.* Ausbesserung; Herstellung, *f.*; 2) Anzeige, Denuntiation, Anstiftung, Aufhetzung, *f.* на кого́.

На́правець, -вця, *Пол.* на́правок, -вку, *m.* s. На́прямок; 2) *adv.* *У.* s. Навправе́ць; —, на-пра́во rechts.

Напра́вити, направля́ти, *v. a.* ausbessern, zurecht machen, wieder herstellen; 2) mit d. *Infinit.* кого́ bereden, dahin bringen; 3) — на ко́го jmdn anzeigen, denuncieren; — на кого́ вину́ die Schuld auf jmdn wälzen; 4) — ся viel Gottesdienst verrichten.

Напра́жити, *v. a.* viel rösten, schmorren, braten, einbrennen.

На́пра́сний, *a.* gewaltsam, heftig, gewalthätig, plötzlich, jäh.

Напра́снина, *f.* *Ко.* 173 unverdiente Beleidigung, Gewaltthat, *f.*

Напра́сниця, *f.* wer (was) plötzlich kommt, heftig u. zudringlich ist, *Н.* 78 s. На́пасть.

Напра́ти (ся), viel Wäsche waschen.

На-пра́х, *adv.* ganz, völlig (eig. zum Staub). [*f.*

Напраціо́ване, *n.* Arbeitsleistung,

Напрацюва́ти ся, sich müde, s. satt arbeiten. [andermal.

Напредки́, *adv.* in Zukunft, ein

Напресто́льний, *a.* was auf den Altar gelegt wird. [schärfen, gebieten.

Напрети́ти, *v. n.* *МШ.* кому́ ein-

На-при́клад, на-примір, *adv.* zum Beispiel.

Напри́крити ся, (-кря́ти ся), lästig werden, zuwider sein, zur Last fallen, кому́. [zen *schmollen.

Напри́ндити ся, *Мор.* sich sprei-

Напри́сїдки, *adv.* s. На-в-при́сядки, *Ог.* 117.

Напрідь *adv.* s. На-пе́ред, на-пе́редї.

Напрова́дити, (-а́джувати), *v. a.* s. Наводи́ти. [sten Erstaunen.

На-проди́во, *adv.* *Не.* zum höch-

На-прола́й, *adv.* *КУ.* s. Напере́ла́й.

На-пропа́ле, *adv.* zum Verlieren, auf Verlust; 2) zum Sterben, sterblich *M.* II. 136 (закоха́ти ся).

Напророкува́ти, напроро́чити, *С.* I. 143, *v. a.* prophezeien, vorhersagen.

Напроси́ти, напро́хувати, (-о́мувати), *v. a.* viel einladen (го́стей бага́то); — ся lange, viel bitten; *b*) з чим selbst bitten, dringend etw. anbieten.

Напросте́ць, напростки́, *adv.* s. Навправе́ць, schnurstracks, feldüber.

Напростува́ти, *v. a.* gerade machen, g. stellen.

На-про́тивъ, *adv.* u. *praep.* s. Про́тив, entgegen, gegenüber; hingegen, im Gegentheil. [gegenüberständig, *B.*

Напротивли́стий, *a.* den Blättern

Напроти́вний, *a.* entgegengesetzt, gegenüberliegend, contrastierend, *Фр.*

Напроти́вність, -ости, *f.* Contrast, Gegensatz, *m.*

На-прошки́, *adv.* s. Напросте́ць.

Напрща́ти ся, viel verzeihen.

На-прощки́, *adv.* *На.* aufrecht.

Напру́га, *f.* Anspannung, Anstrengung, *f.*

Напруга́ти, напружа́ти, напружи́ти, (-у́жувати), *v. a.* anspannen, anstrengen, straff anziehen; — ся sich ——.

Напру́го, (-у́гом), *adv.* *Фр.* gewaltsam, plötzlich.

Напруди́ти, *v. a.* stark ziehen, spannen; starke Strömung verursachen; 2) anschwellen, auftreiben (мерця́); — ся *Н.* 243 sich aufblähen, s. spreizen, s. ausdehnen, *Ст.*

Напрути́ти, *v. a.* *Н.* 273 etw. steif aufrichten (прут); напруче́ний, *ptc.* gespannt, aufgezogen: стру́на.

Напряга́ти, *v. a.* anspannen, anstrengen: си́ли. [*v. a.* s. Напра́жити.

Напрягти́, *P.* I. 195 *Не.* напрячи́,

Напря́женність, -ости, *f.* *Пол.* Spannkraft, *f.* [*adv.* s. Навправе́ць.
На-прямики́, *Ч.*II.541, на́-прямки́,
Напря́мити, напрямува́ти, *v. a.* *М+Б.* 125 jmdn lenken, weisen, jmdm eine Richtung geben; до ко́го щось *Т.* an jmdn etw. richten, kehren; — ся sich richten, eine Richtung (wohin) einschlagen *+М.* [denz, *f.*
На́прямок, -мку, *m.* Richtung; Ten-
На-прямоту́, *adv.* *К.* gradaus, offen, unbefangen. [spinnen (in Menge)
Напря́сти, напряда́ти, *v. a.* fertig
Напря́тати, *v. a.* viel irgend wo hinstecken, aufsammeln.
Напрячи́, s. Напряга́ти, напрягти́.
Напсьо́чити, *v. a.* jmdn arg wie einen Hund beschimpfen. [verderben.
Напсува́ти, напсу́ти, *v. a.* viel
Напублї́кува́ти, напублі́чити, *v. a.* кого́ jmdm öffentlich eine Schmach anthun.
Напува́ти, s. Напова́ти.
Напу́гати, (-у́жати), *v. a.* s. Напу́дити, *Левч.* [schrickt.
Напу́да, *m. f.* der (die) leicht er-
Напу́дити, *v. a.* erschrecken; — ся sich e., s. entsetzen. [pudern.
Напу́дрити, *ОП.* напудрува́ти, *v.a.*
Напу́жити ся, sich aufblähen, *Кв.* 218; anschwellen, *Ст.*
Напу́вати ся, sich voll fressen (пу́зо).
Напуска́ти, напусти́ти, *v. a.* herein-, einlassen; anlassen, ätzen; 2) niederlassen, -senken (бро́ви *Л.* 41); 3) — ся на кого́ über jmdn herfallen, sich in Vorwürfen, Schmähreden über jmdn ergehen.
Напу́скний, *a.* *Кн.* *gr.* äusserlich.
На́пуст, *m.* на́пусть, *f.* ungestümer Angriff; — напусти́ти, *ІГ.* viel Geschrei wegen etw. machen; 2) Ungemach, *n.* Verheerung, *f.* *Ос.* (61) VI. 170.
Напу́тати, *v. a.* viel fesseln, zusammenkoppeln.
Напути́ти, *Кч.* 29 *С.*I. 121. напу́чувати, *v. a.* jmdn unterweisen, -richten, anleiten, belehren; überreden, verleiten; jmdm e. Weisung geben, zureden.
Напу́тниця, *f.* *Мак.* Wegweiserin, Gefährtin, *f.*
Напуха́ти, напу́хнути, *v.a.* an-, aufschwellen; *adj.* напу́хлий angeschwollen.
Напухти́ти, *v. a.* voll stopfen; *viel schlagen *Ст.* [вати ся.
Напуце́нькати ся, *Н.* 240 s. Напу́-
Напучня́віти, s. Напічня́віти.
Напу́шити, *v. a.* *ГШ.* aufblähen; — ся sich aufdunsen, *Пот.* III. 86.
Напха́ти, *v.a.* einstopfen, voll stopfen, einpolstern; 2) — ся sich voll eindrängen.
На́пхом, наби́ти, voll, dicht stopfen.
Напяли́ти, *v. a.* ausdehnen, ausspannen, anstemmen, spreizen; aufblähen.
На-пя́но, *adv.* mit Rausch.
Напя́сти, напя́ти, s. Напина́ти.
Напя́тість, -ости, *f.* *Пол.* Spannung, *f.*
Нара́да, *f.* нара́джене, *n.* Berathung, Berathschlagung, *f.*
Нара́дити, нара́джувати, *v.a.* щось кому́ anrathen; — ся sich berathen, berathschlagen.
Нара́дувати ся, sich sehr freuen.
Нара́дя, (е), *n.* *Ч.*II. 523 s. Ору́дина.
Наража́ти, наразити, *v. a.* кого́сь на щось jmdn der Gefahr aussetzen, blosstellen; — ся sich der Gefahr aussetzen, sich preisgeben; — ся кому́ jmdm zu nahe treten, unbequem werden, jmdn beleidigen.
На-ра́з, *adv.* auf einmal, на-разї in diesem Augenblicke, на-разу́ anfangs, gleich zu Anfang, *Ог.* 117.
Нара́їти, нара́яти, *v. a.* anrathen, zuweisen, zuschanzen.
Нара́квицї, *pl.* aus Wollengarn od. Pelz gemachte Manchetten.
Нара́льник, *m.* die Schar (der eiserne Schuh) des ра́ло.
Нара́менник, *m.* Achselband, *n.*
Нараста́ти, *v. n.* worauf, wachsen, anwachsen; in Menge wachsen.
Нарахува́ти, *v. a.* aufzählen, genug rechnen.
На́рва, *f.* obere Einfassung der Krippe; 2) eiterige Geschwulst, Abscess, *m.*
Нарва́ти, *v. a.* viel reissen, pflükken; вітер нарве́ дощу́ der Wind wird den Regen nach sich bringen; *v. n.* schwären, Eiter ziehen. [pogon nardus).
Нард, *m.* *К.* s. Благоди́ш (Andro-
Нарeґува́ти, (-риґ-), *v. a.* *Р.* II. 21 aufzeichnen; drucken *А-Г.* 157.
Нарeґулюва́ти, *v. a.* regulieren.
Нарeка́не, & s. Нарі́кане &.
Наре́мний, *a.* *У.* *КУ.* leidenschaft-

lich, feurig, ungestüm.
Нарeчи́, *v. a.* nennen, heissen, ernennen, bestimmen, bezeichnen; *ptc.* наречéний,*Ме.*171 verlobt, нарéчéна.*f.s.a.* *Кч.* 103 Braut, *f.* (нарекóваний *М.* II. 115 ernannt, bestimmt).
На́ри, *pl.Кн.* Pritsche zum Schlafen, *f.*
На́рибець, -бцю, на́рибок, -бку, *m.* Fischbrut, *f.* [Ochsen spannen.
Нарива́ти,*v.a.* s. Нарва́ти; — бики́
Нари́льник, *m.* s. Нари́тник.
Нарипи́ти ся, (-піти ся), viel weinen, weinend erbitten, inständig worauf dringen *Н.* 21 lästig werden, *Зак.* s. Рипіти. [(in d. Miner. *Вол.*) *m.*
На́рис, *m.* Grundriss, Entwurf; Strich
Нарисува́ти, *v. a. Л.* 160 aufzeichnen. [graben; — ся sich satt — —.
Нари́ти, *v. a.* viel aufwühlen, auf-
Нари́тник, *m. Н.* 22 Nasenriemen, *m.* Nasenband, (am Kappzaum), *n.*
Нарихтува́ти, *v. a.* her-richten.
На-рівні́, *adv.* gleich; — з землéю der Erde gleich, auf ebener Erde; на рівни ма́ти що (когó) gleichachten, *Пар.*
Нарівячок, -чка, *m.*? *Ме.* 222.
На́рід, -оду, *m.* Volk, *n.* Nation, Völkerschaft *f.* такóго нарóду so viel Volk, so zahlreich der Menschen, viel Leute.
Наріже, *n.* Ecke, *f.* [Ecke.
Наріжний, *a. Біл. К.* Eck-, an der
На́ріжник, *m.* на́ріжниця, *f.* Strobündel zum Dachdecken von der Ecke; 2) Giebel-, Seitensparren, *m.*
Нарізати, нарізувати, *v. a.* ein-, anschneiden, einkerben, viel schneiden; **v. n.*; vom Instrument: schneidend scharf tönen; 2) *— ся на когó auf jmdn stossen; *b*) § sich besaufen.
На́різка, *f.* на́різ, -ізу, *m.* Einschnitt, *m.* Incision, *f.*
На́різно, *adv.* geschieden, einzeln, einzelnweise. [gen Jahre.
На́-рік, *adv.* aufs Jahr, im künfti-
Нарікане, *n.* Klage, Ausstellung, *f.* Vorwurf, *m.* Murren, *n.*
Наріка́ти, *v. n.* klagen, на щось, на когóсь über jmdn; 2) s. Наречи́ *ІГ.*
Нарікля шовкóва, *Мл.* s. Рікля.
Нарісити, s. Рісити.
На́ріст, -осту, *m.* Auswuchs, *m.*
Нарічие, *n.* Mundart, *f.* Dialect, *m.*; 2) Adverbium, *n.adj.* нарічéвий mundartlich, dialectisch; 2) adverbiell.
Нарічóвість, -ости, *f. Гол. гр.* 82 dialectische Eigenthümlichkeit.
Наробити, нароблáти, *v. a.* viel machen, anrichten, verursachen; — ся sich müde arbeiten.
Нарова́, *f. К.* II. 65. під нарову́ піти́ кому́ jmdm gefallen; 2) s. На́рови, *pl.*
На́-ровень, *adv.* parallel, gleichlaufend, in gleicher Linie, auf gleicher Stufe, (*Фр.*).
На́рови, на́ровки, *pl. Ч.* IV. 401 Freiheiten, Annehmlichkeiten; Unarten, üble Angewohnheiten,*pl.*s.Нóров. [159.
Нарови́стий, *a.* störrig,launig,*А-Г.*
Нарови́ти, *v. n. Ч.* III. 77 nachgebend den günstigen Augenblick abwarten, sich bereit machen, vorhaben; 2) die Laune spielen lassen, Grillen fangen *С.*I.171. [*m.*s.На́рід,(*d.*Völklein,-chen).
Нарóд, (*d.* нарóдець -дця, на́родок),
Нарóджене, *n.* Geburt, *f.* starker Anwuchs. [gen; — ся geboren werden.
Нарóдити, *v. a.* viel gebären, erzeu-
Нарóдний, *a.* Volks-, national.
Нарóдник, *m.*Schüler derVolksschule,*m.* [Volksthümlichkeit,*f.*Volksthum,*n.*
Нарóдність, -ости, *f.* Nationalität,
Народóвець, вця, *m.* der Nationale, Nationalgesinnte, Patriot, *m.*
Народóвий, *a.* Volks-, *ІГ.*
Народовідане, *n.* Völkerkunde, Ethnographie, *f. Пу.* [fresser, *m.*
Народожéрець, -рця, *m.* Volks-
Народолю́бний, *a.*народолю́бець, -бця, *m.* volksfreundlich, patriotisch, Volksfreund, *m.*
Народопи́сь, *f.* Ethnographie; *adj.* народопи́сний, ethnographisch.
Народопра́вець, -вця, *m.* Republikaner, *m. adj.* народопра́вний, republikanisch, *Под.* [*f. Под.*
Народопра́вство, *n.* Republik,
Народоприхи́льний, *a. Мор.* volksfreundlich. [des Volkes, *m.*
Народоу́читель, *m. Ле.* Lehrer
На-рóду́, *adv. Р.* I. 81 bei der Geburt, von der G. an, fürs Leben, im L. — написано praedistinirt.
Нарождéнець, -нця, *m.* der Neugeborene, das n. Kind *М.* II. 48. III. 13.
На́рожень, -жня, *m.* Schlittenständer, *m.* s. Копи́ле.

Нарóжний, нарожня́к, & s. Наріжний, наріжни́к &. [mässig.
На-рóзмір, *adv. Зар.* verhältnis-
На-рóзтвір, (-роствір), *Ф.* на розтвóрі брáми *M.*), на рóзтїж, *adv.* s. На-стижір.
На-розтя́г, *adv.* langdehnend.
Нарозу́мити, *v. a.* когó jmdm verständigen Rath ertheilen, jmdn erleuchten, auf guten Weg führen; — ся verständig werden.
Нарóк, *m. У.* Anspruch, *m.* нарóком, *adv.* absichtlich, mit Vorsatz; *b*) bequem *R.* 101. [(v. Soldaten).
Нарокувáти, *v. n.* auf-, einrücken
Нар.они́ти, *v. a.* fallen lassen, *Kol.* I. 292
Нáрост, *m.* Nachwuchs, Anwuchs, *m. Top*; 2) *pl.* нáрости angewachsene, angelaufene Zinsen, Interessen *Term.*
Нáрость, *f.* нáростень, *m.* Auswuchs, Aufsatz, Zapfen, *m.* Beule, *f.*
Нарости́, *v.n.* s. Нарастáти. [nips).
Нáростник, *m.* Gallwespe, *f.* (Cy-
Нáросток, -тка, *m.* Schwiele, *f.* Hühnerauge, *n.*; 2) Suffix, *n. Пар.*
Нарóха, *f.* s. Норá.
Нарочи́то, *adv. ГБ.* s. Нарóком.
Нáрóчний, (-óшний), *a.* besonders od. eigens bestellt, express, besonder, vorsätzlich, absichtlich, geflissentlich; *adv.* -не, -но; *Пар.*
Нáрский, *a. Гр.* von Narwa.
Нáруб, *m.* Hau, Anschnitt, *m.*
Нарубáти, нару́бувати, *v.a.* anhauen; 2) fertig (viel) fällen, hacken (дров).
На-ру́би, *adv.* s. Ви́воріт, на —, на лївий біх.
Нару́га, (*d.* наружéнька), *f.* наругáне, *n. IГ.*, наругáтельство, *n. Кв.* 434 Spott, Hohn, Schimpf, *m.* Schmach Verhöhnung, *f.*
Наругáти ся, нару́гувати ся кому́, над ким, з когó über jmdn spotten, jmdn verhöhnen, beschimpfen.
Нару́жу, *adv. gr. Под.* nach aussen.
Нарукáвник, *m.* Aermling, Ueberärmel, *m. ГШ.* [roth, rosig.
Нарумя́ний, *a.* -е лицé *Л.* 161
Нарумяни́ти, *v. a.* roth schminken, *Пар.*
Нáруч, *adv.* борбá — Handgemenge, *n. Шар.*; 2) gerade recht, zur rechten Zeit, *Левч.* се менї — das kommt mir gelegen (на ру́ку).
Нару́че, (-ча, *g.* -áти), *n.* Armvoll, *m. pl.* в нару́чах, *Мл.* in den Armen, auf den Händen.
Нáручка, *f.* ein Schustergeräth.
Нáру́чний, *a.* günstig, gelegen, gelegen kommend, passend, (-а хви́ля passender Augenblick); *adv.* нáручно, bequem, gelegen, handlich.
Нару́шене, *n.* Verletzung, *f.*
Нару́шити, нару́шувати, *v. a.* berühren, stören; verletzen, versehren.
Нáрцис, *m.* Narcissus poëticus.
Наря́да, *f. Гн.* 15 Verbesserung, Melioration, *f.* (dh Dünger &).
Наря́джене, *n.* Ladung, *f. Пол.*
Наряди́ти, наряджáти, *v. a.* anziehen, ankleiden, ausstatten, schmücken, putzen; 2) aufbahren; 3) laden, *Пол.* 4) — цїну́ кому́ den Preis festsetzen, -stellen *Me.* 98; bestimmen, commandieren.
Нáрядка, *f.* Geräth, *n.* [det, *IГ.*
Наря́дний, *a.* stattlich, schön geklei-
Наря́дочка, *f. dim.* дочкá — schön, reichlich ausgestattete Tochter.
Наря́дчик, *m.* Aufseher über die Arbeiter; 2) Unternehmer, *m.* [*acc.pl.* uns.
Нас, vom *pron.* ми *gen. pl.*: unser; 2)
Насáд, *m.* Theil des Wagengestelles auf der Vorderachse; 2) s. Саднó (у коня́: нáсад); 3) Grund, *m.* Basis, *f. B.*
Насáда, *f.* Wurzel (des Schnabels), *f. Пол.* *n.* (stylopodium) *B.*
Нáсадень, -дня, *m.* Stempelpolster,
Насади́тель, *Пу.* насáдник, *Ф. m.* Pflanzer, Verbreiter, Stifter, *m.*
Насади́ти, насáджувати, насаджáти, *v. a.* an-, ein-, aufsetzen, an-, auf stecken; anmachen; pflanzen, setzen, leere Stellen einer Pflanzung noch einmal bepflanzen, bestecken; aufsetzen (ку́рку на я́йцї).
Насадóвий, *a.* -а кістка Stielknochen, *m.* (den Unterkiefer bei Vögeln u. Reptilien mit d. Schädel verb.).
Насáляне, *n. Пол.* s. Насóлюване.
На-сам, сам-на-сам, *adv.* allein, selbst.
Насарáт, *m.* Nbfl. des Прут.
Насвари́ти, *v. n.* на когó jmdn rügen, jmdm einen Verweis geben; 2) — ся viel hadern.

Нáсварка, *f.* *B.* Rüge, *f.* Verweis, *m.*
Насвистáти, *v. a.* viel pfeifen, trällern. [leuchten.
Насьвітúти, насьвíчувати, *v.n.* viel
На-сьвітї, *adv.* *Ф.* fürwahr, allerdings. [*m. Пар.*
Насьвíчник, *m.* Leuchter, Blaker,
Населúти, насéлювати, *v. a.* ansiedeln, mit Einwohnern besetzen, colonisieren. [sein.
Насéрдити ся, viel zürnen, böse
Насéрдний, *a.* des Herzens, inner; -а болячка Magenbrennen, *n.*
Насéрдник, *m.* Pfefferminze, *f.* (Mentha piperita).
Насéрдниця, *f.* Krankheit, Schmerz in der Herzgegend; 2) Magenkrampf, *m.*
На-сéред, *adv.* (*praep.*) — чогó mitten von etwas, m. in — s. Céред.
Насидїти, *v. a.* s. Засидїти ersitzen; — ся viel sitzen, sich satt sitzen.
Насúла, *f.* Gewaltsamkeit, *f.* Zwang, *m.*; 2) Anstrengung, *f.*; на-сúлу *adv.* mit Gewalt; mit grosser Anstrengung, kaum.
Насилáти, *v. a.* s. Наслáти.
Насилúти, насилáти, *v. a.* an-, auffädeln, anheften; aufreihen, aufziehen.
Нáсилка, *f.* s. Нáсланє *Кв.* 206.
Насúлком, *adv.* mit Gewalt, zwangsweise. [thätig; *adv.* насúльно.
Насúльний, *a.* gewaltsam, gewalt-
Насúльник, *Макс.* насúлувач, *Пар.* *m.* Gewaltthäter, -thuer, Schänder; Widersacher, *m.* [der плаксúвицї.
Насúльницї, *pl.* *Nebenbestimmung*
Насúльність, -ости, *f.* *У.* насúльство, *n.* *K.* насúлуванє, *n.* Gewalt, Gewaltsamkeit, Gewaltthat; Nothzucht, Uebermacht, *f.* Zwang, *m.*
Насúлувати, *v. a.* jmdm Gewalt anthun, nothzüchtigen, schänden.
Насинúти, насинáти, *v. a.* bläuen; blau schlagen.
Нáсип, *m.* нáсипище, *n.* aufgeschüttete Erde, Erdhaufen, *m.*; нáсипом, *adv.* viel aufgeschüttet, in Fülle und Hülle.
Насипáти, насúпувати, *v. a.* aufschütten, aufstreuen, hineinschütten; -giessen.
Нáсипка, *f.* Einschüttung, *f.* Inlet, Indelt, *n.* (sackförmiges Behältnis für die Federn eines Kissens od. Bettstücks).
Насúпчастий, *a.* dessen viel in ein Gefäss geschüttet werden kann, dessen viel — — eingeht; *adv.* voll, reichlich geschüttet *Ч.* I. 256.
Нáсит, *m.* *Под. T.* насúченє, *n.* Sättigung; Befriedigung, *f.*
Наситúти, насищáти, *v.a.* sättigen.
На-сих-місць, *adv.* *Mx.* auf der Stelle, allsogleich.
Насївáти, *v. a.* besäen, bestreuen; nachsäen: die Lücken im Saatfelde des Wintergetreides mit Sommergetreide; 2) viel durchsieben. [*n.* Ueberfrucht, *f.*
Нáсївка, *f.* Saatgut zum Nachsäen,
Нáсїд, *m.* Ansatz; Anflug, *m.*; нáсїдом, *adv.* *K.* mit Zudringlichkeit, mit Zwang.
Насїдáти, *v. n.* s. Насíсти. [*Пол.*
Нáсїдка, *f.* Bruthenne, Brutgans &, *f.*
Насíка, *f.* feingeschnittene Wolle.
Насíканець, -нця, *m.* mit Kies eingefasster Stock. [(Staub &).
Насíлий, *a.* was sich angesetzt hat
Насíнє, *n.* Samen, *m.* Sämerei, *f.* Saatgut, *n.* [Samen-, samenerzeugend.
Насíнний, *a.* zur Saat bestimmt,
Насíнник, (-íльник), *d*) насíнночок, *m.* Samenfrucht, *f.* Samenbaum, *m.*; 2) Zuchtstock, Mutterstock, *m.*
Насїньонóсний, *a.* fruchttragend.
Насíпати, *v. a.* s. Сíпати.
Насíрчити, *v. a.* anschwefeln.
Насíсти, *v. n.* sich ansetzen; etw. besetzen: гýсениці капýсту; 2) sich in den Hinterhalt setzen *P.* I. 30; — und — ся на когóсь in jmdn dringen, jmdm nachstellen, *C.* II. 138; *b*) s. Нaпосíсти ся.
Нáсїч, *f.* *У.* Verwundung, *f.*
Насїчú, *v. a.* ein-schneiden; an-, einhauen; viel einhacken, damascieren, beschlagen.
Нáсїчка, *f.* *Ко.* 155 eingehauenes Zeichen; Beschlag, Beleg mit kleinen Nägeln, *m.*; Damascierung, *f.*
Нáсїчні, *pl.* schnittkammerige Wurzelfüsser (Entomostegia).
Насíяти, *v. a.* s. Насївати.
Наскакáти ся, recht viel herumspringen; 2) наскáкувати, наскóчити, *v. a.* an jmdn heran-, hinzuspringen, anrennen, herfallen *Кч.* 176.
Наскидáти, *v. a.* viel zusammenwerfen, -schiessen, beitragen.
Нáський, *a.* einer von den Unsri-

gen, heimisch, vaterländisch, hierzulande, inländisch *Га.* II. 26. *Мог.*

Наскипа́ти, *v. a.* spalten, spleissen.

Наскірниця, *f.* Oberhaut, *f.* Epithel, *n.* [ger Mensch *vgl.* Наска́кувати.

На́скіцька, *m.* zudringlicher, hefti-

Наскладáти, *v. a.* zusammenlegen, -sparen (грошей); s. Складáти.

Наскликáти, *v. a.* zusammenrufen.

Наскобли́ти, *v. a.* viel abschaben.

Наско́к, *m.* Ansprung, *m.* *Ко.* 184.

Наскорбíти, *v. n.* sich mit Gram u. Kummer erfüllen. [geschwind.

На-ско́ру-ру́ч, *adv.* *Ал.* in Eil,

Наско́чити, s. Наскакáти 2).

Наско́чка, *f.* silberner & Beschlag, ausgelegte Verzierung; Fournier, *n.* *Левч.*

Наскупи́ти, *v. a.* erkargen, *Пар.*

Наскупо́вувати, *v. a.* viel auf-, zusammenkaufen. [jmdn langweilen.

Наску́чити, *v. n.* кому́, (*impers.*)

На́слане, *n.* Zauberei, durch welche man über jmdn eine Plage sendet; Zuschicken in Menge, *n.*

Наслáти, *v. a.* zuschicken, zusenden; (von Gott: verhängen); на когó über jmdn senden.

Насли́нити, *v. a.* viel auf-, hinspeisen, mit Speichel benetzen; —, насли́о́нити, (*Фр.*) viel Speichel beim Spinnen verbrauchen, dah. sehr fein spinnen.

Наслíде, *n.* *К.* Erbe, Erbgut, *n.* Erbtheil, *m.* Erbschaft, *f.*

Наслїди́ти, наслíдувати, *v. a.* erben, beerben; 2) nachahmen.

Наслíдний, *a.* (rechtmässig) nachfolgend, folgend, 2) Erb-, *Term.*; 3) erfolgreich; *adv.* наслíдно folglich.

Наслíдник, *m.* Nachfolger, Erbe, *m.* *adj.* наслíдницкий erblich im subjectiven Sinne, *Term.* [bin, *f.*

Наслíдниця, *f.* Nachfolgerin, Er-

Наслíдність, -ости, *f.* Folgerichtigkeit, Consequenz, *f.*

Наслїдовáч, *Фр.* наслїдувáтель, *Бор.* *m.* Nachahmer, *m.*

На́слїдок, -дку, *m.* Folge, Wirkung; Consequenz, *f.* *Тор.* *К.*; 2) Andenken nach jmdm, *n.*

Наслїдстве́нний, *a.* *ОБ.* erblich.

Наслїдстве́нність, -ости, *f.* Thronfolge, *f.* [*B.* Erbfolge, *f.* *Term.*

Наслíдство, *n.* Folge, Nachfolge,

Наслíдуване, *n.* Nachahmung, *f.* *Пар.*; 2) das Erben. [(zum Ersatz), dienen.

Наслу́гувати, *v. n.* über die Frist

Наслужи́ти ся, viel, genug dienen.

Наслу́хати ся, viel hören, sich satt hören.

Наслу́ховач, *m.* *Пар.* Horcher, *m.*

Наслу́хувати, *v. n.* horchen, lauschen. [brennen.

Насмали́ти, *v. a.* ansengen, an-

Насмáркати, *v. n.* berotzen. [ren.

Насмарувáти, *v. a.* auf-, beschmie-

Насмердíти, *v. n.* vollstänkern, чимо́сь.

Насьмівáти ся, насьміхáти ся, насьміхну́ти ся. насьмішко́вувати ся з когó jmdn verlachen, höhnen, verspotten, Scherz, Spass-, Spott womit treiben, sich worüber lustig machen.

Насьміли́ти ся, *М.* II. 121. *Ст.* sich erkühnen, wagen

На́сьміх, *m.* насьміхáне, насмíване. *n.* Spott, Hohn, *m.* Gelächter, *m.*

Насьміши́ти, *v. a.* zum Lachen jmdn bringen, lustig machen, ergötzen, erfreuen, *Кч.* 117. [nie, *f.* *Кн.*

На́сьмішка, *f.* s. На́сьміх; 2) Iro-

Насьмішкувáтий, *Не.* насьмíшли́вий, *Фр.* *a.* spöttisch, höhnend, mit Hohn.

Насьмішкувáтість, *Не.* насьмíшли́вість, -ости, *f* Spott, *m.* Spottsucht, Spötterei, *f.* [Skeptiker, Satyriker, *m.* *Б.*

Насьмíшник. *m.* Spötter, Lacher, *Не.*;

Насьміи́ти ся. viel lachen; 2) з когóсь, на щось *Ш.* II. 3. s. Насьмівáти ся.

Насмоктáти ся, sich satt saugen; *sich besaufen. [bepichen, betheeren.

Насмоли́ти, насмо́лювати, *v. a.*

Насмотрíти ся, sich satt sehen.

Насмро́ ити, s. Насмердíти.

Насно́ва, *f.* Grundaufzug am Webstuhl, *m.* [träumen.

Насновидити ся, viel Sonderbares

Наснувáти, *v. a.* das Garn am Webstuhl aufziehen; weifen, aufwickeln, spinnen.

Насоли́ти, *v. a.* einsalzen, einpökeln.

Насолíти, *a. n.* salzig werden.

Насо́лювание, насо́лене, *n.* das Einsalzen, Einpökeln.

Насо́хнути, насихáти, *v. n.* antrocknen; *adj.* насо́хлий angetrocknet,

Háспа, *f.* Sandbank; Schuttablagerung, *f.*
Насиáдки, *pl. Ст.* s. Спадщинá.
Наспáк, *adv. Luts.* 121 s. Навспáк.
Наспáти ся, sich satt schlafen.
На-спів, *Ф.* на-спіл, *adv.* mit-zusammen,inGemeinschaft,zu gleichen Theilen.
Наспівáти ся, sich satt singen.
Наспíльний, *a.* s. Спíльний.
Наспíти, *v. n.* zur rechten Zeit ankommen, anlangen. [men (viel Holz &).
Насплавляти, *v.a.ГШ.*aufschwem-
Насповівáти, *v. a.* zuwehen.
Наспорити, (-рáти), *v. a.* erwerben, Vorrath schaffen; zulangen, liefern, in Fülle geben, darreichen, *B.*
На-спрáвдї, *adv. Ст.* wirklich.
На-спрóдаж, *adv.* zum Verkauf.
Насрáти, *v. a.* scheissen.
Háсьріт, -іту, *m.* Werkstück worauf glühendes Eisen durchschnitten wird.
Насcáти ся, sich voll saugen.
Насть, *f.* Merkmal, *n.*
Настáв, *m. Ф.* (*кол.* 12) Obrigkeit, *f.* Amt, *n.*? 2) нáстав, Unterweisung, Anleitung,*f.* [stellung (на чиéсь житé &),*f.*
Настáване, *n.* s. Нáстане; 2) Nach-
Наставáти, *v.n.*entstehen, erstehen, aufkommen; ankommen, eintreten: настаé місяць es kommt der Neumond; настáла дорожня die Theuerung trat ein; 2) — на когó jmdn drängen, antreiben, — на чиéсь житé dem Leben jmds nachstellen, jmdn zu verderben suchen; — на щось worauf bestehen, halten.
Наставительний, *a.К* s. Настáвний 2).
Настáвити, наставляти, настáвлювати, *v. a.* щось комý etw. jmdm entgegenhalten, -strecken; auf etw. richten, ansetzen (горнéць до огню́); stellen, zurechtstellen, -legen (пáстку на миши); — чóботи die Stiefel über die Leisten schlagen; — когó чим (паном & *P.* I. 59) jmdn als Herrn & aufstellen, wozu machen; voll stellen, besetzen; 2) anweisen, anleiten, anführen, belehren, *He.*; 3) — ся sich darbieten, sich richten, neigen; — на щó auf etw. absehen, sehnlich wonach trachten.
Háставка, *f.* Aufsatz, Ansatz, *m.* angesetztes Stück, Schicht, *f. Др. ГШ.*
Настáвний, *a.* vorstehend, vorgesetzt, Ober-; 2) belehrend, lehrreich, *Ст.*
Настáвник, *m.* der Vorgesetzte, Vorsteher, Aufseher, Leiter, Führer, Lehrer, *m.*
Наставництво, *n.* Aufseherschaft, *f.*
Настáвниця, *f. К.* Aufseherin, Leiterin, Lehrerin, Führerin, *f.*
Настáвничий, *a.* zum настáвник geh; 2) *К.* s. Настáвний 2).
Наставничити, *v. n.* комý jmds Vorgesetzter, Aufseher sein, *Кл.* [len.
Насталити, настáлювати, *v.a.*stäh-
Настáлюване, *n.* das Stählen; 2) der gestählte Theil der Axt, *M.*
Háстане, *n.*das Werden,Aufkommen, Erscheinen, *n.* Genesis, *f.* — сьвíта Erschaffung der Welt, *f.*
Настанівка, *f.* s. Нáдтичка.
Настановити, настановляти, *v. a.* voll stellen, setzen; 2) когó чим — aufstellen, ernennen.
Настáрчити, & s. Настáчити.
Настáс, *m.* Anastasius.
Настáся, Нáстя, Нáстка, Настýня (-ýся), *f.* Anastasia.
Настáти, *v. n.* s. Наставáти.
Настáчити, (-áти), настатчáти, *v. a.* liefern (nach Bedarf), verschaffen, zukommen lassen; 2) *v. n.* ausreichen.
На-стéж, на-стежí, *M.* на-стежíнь, на-стежір, *adv.* sperrweit, angelweit, weit offen, weit-, breitaufgerissen.
Настелити, настéлювати, *v. a.* belegen, bedecken, überdecken; bestreuen (солóми), ausbreiten.
На-степку, *adv.* Ч. III. 187 auf dem offenen степ, unter freiem Himmel.
Настигáти, настигнýти, *v.n.* rechtzeitig, noch zur rechten Zeit ankommen. anlangen, thun; aufkommen; reif werden; 2) *v. a.* s. Наздогнáти.
Настиґáтор, *m.* Instigator, Aufreizer, Antreiber, *m.* [s. На-стéж.
На-стижір, на-стїж, *Кч.* 222, *adv.*
Настилуване, *n.* Art glatte Leinenstickerei. [sticken.
Настилувати, *v. a.* glatt und voll
Настинути, (-игн-), *v. n.* allmälig frieren, kalt werden (*Фр.*).
Настирити ся комýсь, *He.* jmdm überdrüssig, langweilig, unerträglich, werden.
Настичи, *v. n.* s. Настигáти.
Настíбати, *v. a.* s. Стíбати.

Настійка, *f.* s. Настóйка.

Настійливий. *a.* standhaft, beharrlich, energisch. [Stroh.

Настілка, *f.* Art Dachdecken mit

На-стілько, *adv.* so viel, in dem Masse; на-стілечко, *dim.* nur so kleinwinzig.

Настільник, *m.*Tischdecke, *f.* Tischtuch, *n.*; 2)Hochzeitkuchen, *m.* *R.* 125.

I. Нáстка, *f.* s. Настáся.

II. Нáстка, (гáстка), *f.* Stück Leder od. Holz zum Feststemmen, (-schlagen) des Leistens, *n.*

Настобóрчити, (-бýрчити), настовбýрчити, *v. a.* steif, straff ansetzen, aufstellen, aufrichten, sträuben, nach oben spreizen. [чити, *Левч.*

Настовпýжити ся, s. Насторó-

Настóйка, настоïванка, *f.* Aufguss, Art gewürzter Brantwein,Gewürzliqueur.

Настойчúвий, *a.Зг.*s.Настíйливий.

Насто́лочити, *v. a.* s. Наздоптáти.

Насторожáти, (-úти), *v. a.* bereit aufstellen, zurichten, bereit halten; — нóги die Füsse zum raschen Lauf richten, spannen *P.* I. 16; 2) — ся scharf achthaben u. wachen, aufpassen *M.* III.55.

Насторóнський, *a.* *Ф.* s. Сторóньский.

Насторóчити, (-óрчити),насторóшити, *v. a.* vorstrecken, vorrecken, ausspreizen; — ýха die Ohren spitzen; — ся*Не.*sich aufrichten,die Spitze kehren.

На-стóрц, на-стóрч, *adv.* aufgerichtet, mit der Spitze nach oben umgestürzt.

Настóювати, *v. a.* — горíвку aufgiessen auf Gewürz, infundieren, würzen, *vgl.* Настóйка; 2) s. Настóяти.

Настóя, *f.* Instanz, *f.* ток настóй Instanzenzug, *m.* *Term.*

Настóяний, *a.* *Ко.* 92 aufgegossen; -і чобóти geleistete Stiefeln, на еднó правúло — über einen Leisten geschlagen, von einerlei Art.

Настóяти, *v. n.* на що worauf bestehen, dringen, s. Наставáти 2); — ся viel stehen, sich müde stehen.

Настоящий, *a.* eigentlich,echt, *Пар.*

Настоящина, *f.К.* s. Теперішність.

Настрáмкати, *v. a.* viel hineinstecken.

Настрáшити, *v.a.* schrecken, jmdm Schrecken einjagen; — ся erschrecken, sich entsetzen.

Нáстремок, нáстромок, *ГШ.* -мка, нáстрім, *m.* — сíна Fuder Heu, *n.* kleine Fuhre nur leicht aufgeladen.

Настрéнчити, *v. a.* *Не.* s. Настрóчити 1). [gewisse Menge scheren.

Настригáти, настрúчи, *v. a.* eine

Настрикнýти, *v. a.* aufspiessen, aufsetzen, *Не.* [Stimmung, *f.*

Нáстрій, -бю, *m.* настрóєнє, *n.*

На-стрімголóв, *adv.* s. Стрімголóв.

Настрілити, *v. a.* *когó на щось bereden; настрілáти viel zusammenschiessen.

Настрільник, *m.* *Ст.* Geschoss, *n.* Nagel, *m.* Spitze des Geschosses, *f.*

Настрітúти, *v. a.* (*В.*) s. Нарáïти.

Настроïти, настрóювати, *v. a.* in Menge bauen; 2) stimmen (e. Instrument); 3) jmdn anhetzen, abrichten, vorbereiten. [вúло) *В.*

Настрóми, *pl.* Stiefelholz, *n.* (пра-

Настромúти, настрóмлювати, *v.a.* aufstecken, auf-, ansetzen.

Настрóчити, *v. a.* на когó gegen jmdn richten, anhetzen, aufwiegeln; 2) s.Нарáïти; 3) Zeilen setzen (vom Schreiben); 4) — ся *R.* 106 sich bereit machen zum Haschen, Springen &, s. Наважити ся, насторóчити. [hobeln.

Настругáти, *v.a.* viel zuschneiden,

Настудúти, *v. a.* kalt machen, abkühlen, erkälten.

Нáступ, *m.*Aufeinanderfolge, Reihenfolge, Ordnung, *f.* *B.*; 2) das Anrücken Angriff, *m.* *ГШ.* нáступом, *adv.* angriffsweise. *Пар.*

Наступáти, наступúти, настýпувати, *v. n.* auf etw. mit Füssen treten; 2) на кóго auf, gegen jmdn anrücken, losgehen, auf jmdn dringen; anbrechen; — на чиюсь честь jmds Ehre anrühren, на чиéсь житé dem Leben jmds nachstellen; 3) по кім, по чім nachfolgen, folgen, erfolgen. [*Пар.*

Наступлúвий, *a.*offensiv,Angriffs-

Настýпний, *a.* nachfolgend, kommend, *Гуш.*; 2) angreifend, — бій Angriffskrieg, *m.* *Пар.*

Настýпник, наступóвець, -вця, *ОП.* *m.* Folger, Nachfolger, *m.*

Наст**ў**пниця, *f.* Nachfolgerin, *f.*

Наст**ў**пність, -ости, *f.* *ЛД.* Folge, Consequenz, *f.*

Наст**ў**пство, *n.* Reihenfolge, Succession, Nachfolge, *f.* *Пар.* [paeolum majus).

Наст**ў**рция, *f.* spanische Kresse, (Tro-

Настуч**á**ти, наст**ў**кати ся, viel poltern, pochen.

Н**á**стя, *f.* s. Настáся.

Н**á**стяг, *m.* das Schnüren; sóплети на — Schnürdraht, *m.* [Sammeln.

Наст**я**гане, *n.* das Zusammenziehen,

Настяг**á**ти, *v. a.* zusammenziehen, -schleppen, sammeln; 2) schnüren.

Насук**á**ти, насўкувати, *v. a.* s. Сукáти, fert'g zwirnen.

Насул**и**ти, *v. a.* s. Наобіцяти.

Нас**ў**нути, насув**á**ти, *v. a.* schieben, stossen; — капелюх на óчи den Hut auf die Augen drücken; — ся in Menge sich aufschütten, rutschen; heranziehen, -brechen; *nahe kommen, einfallen: насувáє ся гáдка etc.

Насуп**и**ти, насупляти, *v. a.* чолó, брóви und — ся die Stirn runzeln, die Braunen niederschlagen, sauer, finster, mürrisch aussehen; schmollen; sich trüben, sich wölken (vom Wetter, Himmel).

На-с**ў**проти(в), *praep.* mit dem *Genit.* gegen, s. Прóти(в); gegenüber; — чогó говорити in Anbetracht worauf sprechen, dem gegenüber —. [вляти ся

Насупротивл**я**ти ся, s. Супроти-

На-с**ў**хо, *adv.* trocken; *ohne was zu trinken.

Насуш**и**ти, насўшувати, *v. a.* viel trocknen; * — собі гóлову s. Сушити.

Нас**ў**щний, *a.* zum Dasein, zum Leben nothwendig, gehörig; alltäglich, *Зг.*

Нас**ў**щник, (-сўшн-), *m.* Alltagspeise, alltägliche Nahrung; Stück Brot; *das Fortkommen, *Ст.*

Насуят**и**ти ся, s. Суятити ся.

На-так-д**ó**вго, *adv.* auf solange.

Натакм**и**ти, *v. a.* *У.* s. Натокмити.

Нат**á**ль, *m.* Anatol.

Нат**á**лка, Натáля, *f.* Natalia.

Натантир**и**ти, *v.* *КС.* (82) V. 354 s. Наброїти.

Натасув**á**ти, *v. a.* einstopfen, -legen.

Нат**á**чка, *f.* *Зак.* s. Нáтикт. [gehen.

Нат**á**яти, *v. n.* viel schmelzen, zer-

Натвор**и**ти, *v. a.* viel schaffen, zubereiten, verursachen.

Н**á**те, s. На II. *Łoз. gr.* 128.

Нат**é**вкати ся, натéмляґати ся, s. Нажéрти ся.

На-теп**é**рь, *adv.* für jetzt, vorderhand.

Натеремк**ó**тїти, s. Теремкотїти.

Натерп**і**ти ся, viel leiden, ausstehen, erdulden. [намняти.

Натерп**ў**жити, *v. a.* § s. Натéрти,

Нат**é**рти, натер**á**ти, (-ирáти), *v. a.* einreiben, zerreiben.

Натес**á**ти, натїсувати, *v. a.* viel zuhauen, zuschneiden.

Натеч**й**, *v. n.* s. Натїкáти.

Н**á**ти, *v. a.* s. Знáти *Oг.* 91; 2) s. На II.

Натик**á**н, *m.* *Кух. Ос.* (61) XI. 27.?

Нат**и**к**á**ти, *v. a.* s. Наткнўти.

Н**á**тикт, *m.* *gew. pl.* *Гол.* Wink, *m.* Hinweisung, Spur, *f.* Anzeichen, *n.*

Нат**и**на, *f.* натиня, *n. coll.* Blätter einer Staude, des Gemüses; 2) Zauberkraut, *n.*; 3) s. Лободá.

Натин**á**ти, *v. a.* s. Натяти.

Натин**и**на, *f.* vorjährige Wolle im Frühjahr geschoren.

Нат**и**р**á**ч, *m.* Reiber, *m.*

Нат**и**рхати, натирхувати. (-тéрх-), *v. a.* aufladen, laden, bepacken.

Н**á**тис, нáтиск, *m.* Druck, Drang, Anprall; Nachdruck, *m.*

Натиск**á**ти, натиснўти, *v. a.* aufdrücken, hineindrücken, einpressen; на когó auf jmdn dringen, jmdn urgieren.

Нат**и**сливий, *a.* gewaltsam, gewaltthätig.

Натих**á**ти, *v. a.* *Ст.* den Gedanken eingeben, einhauchen, s. Натхнўти.

Н**á**тичка, *f.* s. Нáдтичка, нáдшивка.

Натїк**á**ти, *v. n.* hineinfliessen, -regnen.

На-т**і**лько, s. На-стíлько. [schatten.

Натїн**и**ти, *v. a.* schattieren; be-

Н**á**тїнка, *f.* Schattierung, *f.*

Н**á**тїнок, -нка, *m.* Schattenriss, *m.*

Н**á**тїс, -есу, (-їсу), *m.* Einschnitt, Anschnit, *m.*

Нат**ї**сувати, s. Натесáти.

Н**á**тїчка, *f.* Riemen in die остpóки eingezogen, *m.* [genugsam ergötzen.

Нат**ї**шити ся, sich satt freuen, sich

Натк**á**ти, *v. a.* fertig weben.

Наткн**ў**ти, *v. a.* ein- stecken; aufspiesssen (*praeter.* натóк); 2) *v. n.* und

— ся на когó, на що auf jmdn, worauf stossen, über jmdn stürzen; *anspielen, hindeuten, erwähnen.

Нáтовк, *m.* Quetschwunde, *f.*

Нáтовп, *m.* Gedränge, *n* Schwarm, *m.* dichtes Drängen; — слів Wortschwall, *m.* *Пар.* [gen.

Натовпúти ся, sich zusammendrän-

Натовстúти, *v. a.* *Фр.* mit Fett beschmieren.

Натовчú, натовкáти, *v. a.* klein stossen, zerstossen; viel stampfen; zerschlagen, zerbrechen; *комý щось в гóлову einbleuen, einprägen.

Натóка, *f. coll.* Nüsse von den Mäusen & für den Winter zusammengetragen.

Натокмúти, *v. a.* s. Намістúти; * — собі сьвіта s. Доробúти ся чогóсь; 2) begreifen, verstehen.

Натолóче, *n.* zertretener wüster Platz.

Натолочúти, *v. a.* viel zertreten, zerstampfen; viel feststampfen.

Натомúти, *v. a.* ermüden; — ся genug müde werden.

Натóмість, *adv.* *Не.* statt, anstatt.

Натомíстник, *m.* *ОП.* s. Намíстник.

Натопúти, натóплювати, *v. a.* eine gewisse Menge schmelzen; 2) einheizen; 3) ersäufen. [Chrysomela populi)

Натополя́к, *m.* Pappelnblattkäfer, *m.*

Натóптувáти, натóпкувати *Н.* 141. *v. a.* vollstopfen, -stampfen, pfropfen; *натóптуваний, *a.* untersetzt, gedrungen.

Наторóчити, *v. a.* s. Тορóчити.

На-тот дýх, *adv.* s. На-дýх, *Ог.* 116.

На то теж, *adv.* und dazu noch, überdies *Ш.* I. 226; eben, just, gerade II. 237.

Наточúти, натóчувати, *v. a.* anzapfen: genug zapfen; 2) viel drechseln; schleifen, wetzen.

Натóшник, *m.* Pfefferminze, *f.* (Mentha piperita). [wand, *Gr.* 24. *vgl.* Нáтря.

Нáтрá. *f.* das befransete Ende der Lein-

Натрáва. *f.* Giftbissen, *m.* [wehr, *f.* *Піс.*

Натрáвка, *f.* Pfanne am Schiessge-

Натрáфити, (-áпити), *v. a.* antreffen, auf etw. stossen.

Нáтрій. *m.* Natrium, *n.* [anschütteln.

Натрíпати, *v. a.* recht viel klopfen,

Натрíскати ся, §. sich satt anfressen.

Натроїти, *v. a.* viel vergiften.

Нáтруд, *m.* Eiter, *n.* Geschwulst, *f.*

Натрудúти, *v. a.* *Сm.* ermüden; — ся sich viel Mühe geben: коло чогó, над чим.

Натрудовáтіти, *v. n.* aufgetrieben, aufgedunsen werden; 2) räudig werden (*B.*). [Sargtuch, *n.* Sargdecke, *f.*

Натрýмник, (-ýнник, -ýвник), *m.*

Натрусúти, натрýшувати, s. Натрястú. [Wischer, *m.*

Нáтруска, *f.* *Кв.* 182 Rüge, *f.* Tadel,

Натрýта, *f.* Zwang, Stoss, Schub, *m.*: в натрýти, не зо свóї вóлї.

Натрýтство, *n.* *T.* Zudringlichkeit, Impertinenz, *f.* [aufdringen.

Натрýчувати ся комý jmdm sich

Натрую́дити (натрою́-), *v. a.* комýсь щось bösen Rath geben; hetzen.

Нáтря, *f.* Partie Gespinstes auf dem Webstuhle, *f.*

Натрястú, натрясáти, *v. a.* schütteln, ab-, herunterschütteln; rütteln; 2) auf-, bestreuen.

Натýга, *f.* *Гл.* б. 38 Anstrengung, Spannung, Ueberspannung; Mühewaltung, *f.* *Фр.*

Нáтугом, на-тузí, *adv.* gespannt, in Spannung, gefasst: бýти, тримáти ся на-тузí.

Натýжити ся, (натужжúти ся *Н.* 269) sich anstrengen, *Фр.*; *v. a.* натýжувати, anstrengen, *Фр.*; 2) — ся s. Тужúти.

Натýжний, *a.* angestrengt.

Натумáнити, *v. a.* у когó щось erschwindeln. [nesart, *f.* Gemüth, *n.*

Натýра, *f.* Natur, *f.* Naturell, *n.* Sin-

Натурáльний, *a.* -áльність, *f.* & s. Прирóдний.

Натýрити ся, störrig, launig werden.

Натýркати, *v. n.* plappern, klappern.

Натýрщик, *m.* натýрщиця, *f.* der (die) als Modell zum Abzeichnen dient, *K.*

Нáтха, *f.* das vom bösen Thiere, vom Zauberer Angehauchte (ein Getränk &); 2) Asthma, *n.* Athembeschwerde, *f.*

Нáтхнене, *n.* *K.* Eingebung, Begeisterung, *f.* [geben *Ш.* II. 237.

Натхнýти, *v. a.* einhauchen, ein-

Нá-тще, — сéрце, на тощакá, *adv.* nüchtern, ohne gegessen od. getrunken zu haben, eig. auf leeren Magen, *Ог.* 116.

Натю́! *int.* komm her! Lockruf des Hundes. [кáти.

Натюкнýти, *v. a.* *Кв.* 127 s. Натя-

Натягáвка, (-гáнка, -гáчка), *f.* Gummi elasticum.

Натягáти, натягнýти, *v.a.*anziehen, spannen, aufziehen (стрýну), straff spannen; — рýку, нóгу einrenken; 2) *когó за що jmdm etw. anhaben, jmdn rügen, zur Rede stellen; 3) — ся sich recken; *sich zieren, spröde thun.

Натягáч, *m.* Reck-, Sperrholz der Schuster, *n.*; 2) *Bein.* des Wolfes; 3) Paris quadrifolia; 4) Silene noctiflora; 5) —, нáтяж Ranunculus lingua.

Нáтяк, *m. gew. pl.* натякú Ч. II. 561. *Н.* 110 s. Нáтикт.

Натякáти, натякнýти, *v. n.* на що, про що auf etw. anspielen, worüber leise Anspielung, Erwähnung machen, über etw. ein Wort fallen lassen.

Натя́ти, *v. a.* an-, ein-, umhauen; 2) in Menge schneiden, fällen.

Наувíрити ся, langweilig werden, zuwider sein, s. Навíрити (ся).

На-удáчу,*adv.Гр.*aufs Gerathewohl.

Наудúти, *v. a. Wgr.* 149 angeln.

На-ýзбіч, *adv. К.* von der Seite, an der Grenze.

На-узкрáй, *adv. К.* am Rande.

Наýка, (*d.* наýчка), *f.* Lehre, *f.* Unterricht, *m.* Wissenschaft, *f.* в наýку zur Warnung.

Науковий, *a.* wissenschaftlich.

Наукóвість, -ости, *f.* Wissenschaftlichkeit, *f. ВБ.*

Наýм, *m.* Nahum.

На-умíр, *adv. Mi.* II. 135 zu Tode, vernichtend; 2) s. На-вмíр.

Наумовля́ти, *v. a. Ф.* bereden.

На-упáд, *adv. Кн.*? s. На-вмíр.

Наýськати, *v. a.* §. s. Наустúти.

Нáуст, *m.К.* наýщене, *n. Ру.* Anreizung, Anstiftung, Aufhetzung, *f.*

Наустúтель,*m.*Anstifter, Antreiber, Aufhetzer, *m.* [ben, anstiften, aufhetzen.

Наустúти, наущáти. *v. a.* antrei-

Наýтка, *f.*Leistenleder beim Schuh,*n.*

Научáти, научúти, *v. a.* lehren, belehren, unterrichten; тóє менé вже научúло ich bin schon gewitzigt; 2) — ся erlernen, gelernt haben.

Наýчний, *a. ОП.* s. Наукóвий.

Наýшник, *m.* наýшниця, *f. Ко.* 126 Ohrenbläser, *m.* -in, *f.*

Нафарбувáти, *v. a.* färben.

Нáфта, *f.* Naphtha, *n., adj.* нафтяний, нафтóвий. [Erdwachs).

Нафтíвка, *f.* Naphthakerze, *f.* (aus

Нафтя́р, *m.* Naphthahändler, -exploiteur, *m.*

Нахáба *f.К.*нахáбство,*n.Т.*s.Нáпасть.

Нахапáти, *v. a.* viel erhaschen, -schnappen, rauben, stehlen. [sauber.

Нахарапýтний, *a.* schmutzig, un-

Нахáркати, *v. a.* bespucken.

Нахвáбрити, вус, *КС.* (83) VII. 501 schwärzen, wichsen.

Нáхвалка, *f.* s. Пóхвалка, Drohung mit Prahlerei, Grossthuerei, *f. Б.*

Нахваля́ти ся, prahlen, grossthun, *P.*I. 202; laut u. entschieden ansagen *M.* II.116,androhen; 2) sich berathen *P.*I.29.

Нахватáти, *v. a.* s. Нахапáти; нахапáти; нахватúти ся *M.* II. 151 in die Hände, unter die H. kommen. [tel,*m.*

Нáхвостень, -тня, *m.К.* Damensat-

Нáхил, *m.* нахúльність, -ости, *f.* Hinneigung, Neigung, Tendenz, Richtung, *f.* Zug, *m. Не. Гак.*

Нахилúти, нахиля́ти, *v. a.* hin-neigen, beugen; — ся sich hinneigen.

Нáхилки, (-илці), в нáхилку,*Левч. adv.*sich hin überbeugend, s.überbeugend.

Нахúльний, *a.* geneigt.

Нахúльцем, *adv.*s.Нáхилки; 2) aus Gewohnheit,ausNeigung *Ос.*(61)XII.102.

Нахитáти, s. Хитáти.

Нáхід, -оду, *m.* Einwanderung, *f.* Einfall, *m. Св.*; 2) Fund, *m. Зг.* 3) —, нахíдок -дку, *m.* z. B. — в чобíт das Tragen, Benutzung auf eine gewisse Zeit.

Нáхідка, *f.* das Betreten, Begegnung, *f. М.*; 2) Fund, *m.* Erfindung, *f. Бор.*; як — wie gefunden; 3) s. Нáхід(ок) 3).

Нахлептáти ся, нахлестáти ся, sich satt schlürfen.

Нахлúпати ся, einschlucken, einziehen: — вітру; 2) s. Хлúпати.

Нáхлипка, *f.* Ventil, *n.*

Нахлíбник, *m.* Kostgänger, *m.*; *adj.* нахлíбницький (звичáй *М.+Б.* 122).

Нахлíбниця, *f.* Kostgängerin, *f.* горíвка — невóлї *Ос.* (61) XII. 101, Genossin, *f.*

Нахмалювáти, *v. a.* s. Нагатля́ти.

Нахмáрити, *v. a. Кч.* 238 Wolken sammeln,W. aufziehen; — чим W.bilden.

Нахмýрити, *v. a.* чолó und — ся

die Stirne runzeln, ein finsteres Gesicht machen, sich umwölken. [düster.

Нахму́рний, *a. Ко.* 430 umwölkt,

Нахова́ти, *v. a.* recht viel aufbewahren, verwahren, verbergen.

Нахоѳста́ти, *v. a.* коня́ dem Pferde das Gebiss anlegen, es zäumen; 2) нахо́встати, *v. a.* derb schlagen.

Нахо́вста, *n.* das Gebiss im Zügel.

Находи́ти, *v. n.* s. Найти́ u. — ся; herankommen *Кв.* 381; — ся sich müde gehen, viel gehen, коло кого́ viel jmdn pflegen, sich um jmdn viel Mühe gehen.

Нахо́дище, *n. Пол.* Fundort, *m.*

На́ходка, *f. Н.* 115. 117. s. На́хідка 2).

Нахо́жий, *a.* aus der Fremde herankommend, auswärtig; zu Besuch kommend, *М.*

Нахо́пити, нахопля́ти, *v. a.* hastig auf sich etw. nehmen, raffen; 2) — ся на кого́ *С.* I. 54 auf jmdn herfallen, dringen, stossen; *b*) s. Ви́хопити ся; день нахопля́є ся *М.* I. 100 der Tag bricht an.

Нахоро́шити ся, *Б.* (*Пр.* VI. 587) zornig, leidenschaftlich werden.

Нахорува́ти ся, viel kränkeln, lange krank sein. [sam, dreist, plötzlich.

На́хра́пом, *adv. Левч.* heftig, gewalt-

Нахурува́ти ся, seine Fuhre beladen, sich befrachten, *Пс.*

На́хух, *m. Пар.* наху́хане, *n.* Anhauch, *m.* das Anhauchen, Anhauchung, *f.*

Наху́хати, *v. a.* anhauchen, voll hauchen. [ritzen, *Пол.*

Нацара́пати, *v. a.* zerkratzen, an-

На́цийона́льність, -ости, *f.* Nationalität, *f.*; *adj.* нацийона́льний, national; s. На́родний &.

На́ция, *f.* Nation, *f.* [seihen, voll zapfen.

Нацї́ди́ти, нацї́джувати, *v. a.* viel

Нацї́ли́ти, нацїля́ти, *v. a.* стрілу́ на що *Фр.* das Geschoss worauf richten, mit dem G. zielen; — ся на кого́ auf jmdn zielen, abzielen, anlegen, aufs Korn nehmen; zu treffen suchen, *Не. П.* I. 142, s. Нава́жити ся на щось. [küssen.

Нацї́лу́ ати ся, sich recht satt

Нацькува́ти, *v. a.* §. s. Наусти́ти.

Нацупи́ти, *v. a.* §. s. Натягну́ти *ВГ.* 138.

Нач? = на́що, wozu? *Ог.* 214.

Нача́л, *m. М.* нача́ло, *К.* нача́льство, *n.* Obrigkeit, Behörde, Oberherrschaft, Regierung; *coll.* die Oberen, Vorgesetzten, Beamten, *pl.*

Нача́льний, *a.* — вожд Oberbefehlshaber, *m. Мог.* нача́льницкий, *К. Фр.* нача́льний, *a.* oberbehördlich, Magistrats-, eines Oberhauptes, e. Anführers (dem geziemend), Vorsteher-.

Нача́льник, *m.* der Vorgesetzte, Obere, Vorsteher, Vorstand; Befehlshaber, Anführer, *m.* [berin, *f.*

Нача́льниця, *f.* Vorsteherin; 2) Urhe-

Нача́льствува́ти, *v. n.* die Oberherrschaft führen, den Oberbefehl haben.

На-ча́с, на-часо́чок, *adv.* auf kurze Zeit.

Нача́те, *n. Зг.* Anfang, *m.*

Нача́ти, *v. a.* s. Начина́ти; *ptc.* нача́тий angefangen.

Нача́ток, -тку, *m.* Anfang, *m.*; 2) das Vorhaben, Unternehmen, *Шл.*

Начахо́лити, *v. a.* s. Нарубати (хворосту́) *В.* [lyciflorae).

Нача́шні, *pl.* Kelchblütige, *pl.* (Ca-

Начвани́ти ся, übermässig sich selbst loben, prahlen. [Нена́че, *Ог* 210.

На́че, *coll.* gleichsam, gleichwie, wie, s.

На-чеку́, *adv.* auf der Wacht. *Зак.*

Начепи́ти, начепля́ти, *v. a.* ansetzen, -heften, -haken; aufstecken; 2) — ся * на кого́сь jmdn mit scharfen Worten mitnehmen. [blähen; *zornig werden.

Начепу́рити ся, sich drollig auf-

Начерви́ти, *v. n.* s. Черви́ти. [(*В.*)

Начеремши́ти, *v. n.* in Fülle geben

Начере́ник, *m.* Säulenglöckchen, *n.* (Epistylis).

На́черк, *Не.* на́черт, *m.* Zeichnung, *f.* das Zeichnen; Abriss, Grundriss, Entwurf, *m.* Construction, Aufnahme einer Zeichnung, *f.*

Начерка́ти, *С.* I. 163. начерта́ти, (-ти́ти), *v. a.* ver-, aufzeichnen, den Grundriss, den Entwurf machen; darstellen, reissen, entwerfen *Др. с.* 94. construieren.

Наче́рпати, наче́рти, (-черу́, -чере́ш), *v. a.* voll schöpfen, anfüllen.

Наче́рти, (-чру́, -чре́ш), *v. a.* die Rinde abschälen, entrinden.

Начеса́ти, начі́сувати, *v. a.* aufkämmen; 2) hecheln. [(ся) 3).

Начида́ти ся, (*Фр.*) s. Нащади́ти

Начимса́ти, начимха́ти, s. Нами́кати (*В.*).

Начинатель, *m.* *У.* Urheber, Initiator, *m.* [inchoativ.
Начинательний, *a.* *Гол. гр.* 132
Начинати, *v. a.* anfangen, beginnen.
Начине, *n.* Gefäss, Geschirr, *n.*; 2) *coll.* Werkzeuge, Instrumente, das Geräth eines Handwerkers, Webers &.
Начинити, начиняти, *v. a.* s. Наробити *Кч.* 199; 2) кого дурнем zum Narren machen, foppen; 3) anfüllen, füllen (mit dem Füllsel); 4) mit dem Bastsiebe viel Getreide dh Kreiseln reinigen.
Начинка, *f.* Füllsel, Füllsen, *n.*; 2) gefettete Maispolenta.
Начипити, (-чіп-), s. Начепити.
Начислити, начисляти, *v. a.* aufzählen, rechnen.
Начисніти ся, s. Набідити ся.
Начитаність, -ости, *f.* Belesenheit, *f.* *Пар.*
Начитати, *v. a.* aus-herauslesen, *Ш.* I. 59; — ся viel lesen; начитаний, *a.* belesen.
Начівка, *f.* s. Натичка. [лок.
Начілок, -лка, *m.* *Пар.* s. Причо-
Начолко, *n.* Stirnblatt, *n.* Stirnriemen, *m.* *Пар.*
Начорнити, *v. a.* schwärzen.
На-чорта! zum Teufel! = до чорта.
Начоси, *pl.* Scheitelhaare, *pl.*
I. Начувати, *v. n.* s. Ночувати.
II. Начувати, *v. a.* und — ся horchen, lauschen, wachen, Acht haben.
На-чудо, *adv.* начудний, *a.* *Ч.* V. 775 zum Erstaunen, wunderbar.
Начудувати ся, sehr staunen, viel bewundern: над чим, sich wundern.
Начхати, *v. a.* spucken *Ш.* II. 261.
Наш, наша, наше, *pron.* unser, der (die, das) unsrige; 2) *N.* des Buchst. H.
Нашатир, *m.* *gr.* Salmiak, *m.*
На-швидку, *adv.* in der Eil, unverzüglich, *Ш.* II. 221. [ches Zureden.
Нашепт. *m.* das Zuflüstern, heimli-
Нашептати, нашептувати, *v. a.* zu-einflüstern, zulispeln, eingeben *Ш.* I. 57 (vom Monde als Gedankenfreunde); besprechen, dh Worte bezaubern.
Нашибати, нашибнути, *v. a.* кого jmdn befallen. [Fallsucht, Epilepsie, *f.*
Нашибка, *f.* hinfallende Krankheit,
Нашибоватий, *a.* launig, mit Schrullen, *Фр.* rappelköpfig.

Нашиванка, *f.* Art Muster der Leinenstickerei. [annähen; viel nähen.
Нашивати, нашити, *v. a.* auf,
Нашивка, *f.* angenähetes Stück Leinwand (an der Schulter des Hemdes).
Нашийний, *a.* Hals-.
Нашийник, нашильник, (-шей-, -шель-), *m.* Halskette, Deichselkette, *f.* Deichselriemen, *m.*; 2) * der auf dem Nacken sitzt, Zwingherr, Aufseher, *m.*
Нашийок, -йка, *m.* Halsbinde, *f.* *Пар.*
Нашина, *f.* das Heimische, unser Heimatliches, *МШ.*; Inland, *n.* *adj.* нашиньский, s. Наський.
Нашкодити, *v. n.* кому jmdm Schaden bringen; Sch. anrichten, Unfug treiben.
Нашлець, -елця, *m.* Ankömmling, *m.* *Пар.* [Ohren spitzen *Ш.* I. 49.
Нашорошити, *v. a.* — уха die
Нашпилити, нашпилювати, *v. a.* (auf eine Stecknadel) aufstecken, -spiessen.
Нашпіґувати, *v. a.* mit scharfen Spitzen, Nadeln & besetzen, spicken, spiessen, stechen, *Кч.* 241 vollspicken.
Наштукотворити, *v. n.* *Пр.* V. 411 böse Streiche spielen.
Наштукувати, *v. a.* anstückeln.
Нашукати ся кого (чого) viel, recht lange suchen. [2) viel brausen.
Нашуміти, *v. n.* viel schäumen;
Нашурубурити, *v. n.* viel Unfug treiben, böse Streiche spielen.
Нащад, *Зар.* (*pl.*) нащадок, -дку, *m.* нащада, *f.* Anfang, Ursprung, *m.* Abstammung, *f.*; 2) das Erübrigte, Ersparniss, *f.* Ueberrest, Vorrath, *m.* Hab' und Gut, *К.* до нащаду, до нащади, von Grund aus, gänzlich; з-нащада сьвіта von Uranfang der Welt.
Нащадити, *v. a.* хлопця жінці einen Knaben dem Weibe erzeugen; 2) viel sparen, ersparen, zusammenlegen; 3) — ся seinen Anfang nehmen, aufkommen; zur Welt kommen wollen; на сьвіт — aufkeimen (*Фр.*).
Нащадний, *a.* von der Nachkommenschaft, erblich, *Пис.*
Нащека, нащока, *f.* Werkstück beim Jochdeichsel, s. Протика; Riegel beim четвернь, *m.*
Нащепити, (-щіп-), нащеплювати, *v. a.* деревину mit einem Edelreis bepfropfen, veredeln; детину, (детині

вісну) ein-impfen.

Нащипа́ти, v. a. ab-pflücken; 2) kneipen; 3) spalten (щінки́).

На́щит, до на́щиту, Т. s. На́щад.

На-що́, wozu; 2) на що — —, да і те (то), на що вже, на́що — — оджеж і wie sehr (es) auch, wie wohl auch, wie wohl — — so doch, dennoch — Гр. Бор.; ohnegleichen.

Нащу́рити, v. a. ýши s. Напоро́шити; — ся на щось einer Sache auflauern.

Наю́дити, v. a. § s. Наусти́ти.

Наю́рити ся, zornig, aufgebracht, böse werden, schmollen.

На-я́ві, adv. Ф. in Wirklichkeit.

Наяло́зити, v. a. aufschmieren, Unrath anhäufen. [купи́ти, Зак.

Наямли́ти, v. a. Мак. I. 20 s. На-

Ная́рювати, v. a. на скри́пці „козака́" passende Töne aufsuchen u. componieren Ос.(61) XII.101. vgl. s. Нара́їти.

Не, Partikel. der Negation: nicht; in Zusammensetzungen: un-; ohne, miss- -los; Mi. II. 353—358; IV. 170—195; Ог. 208—216; den Begriff verstärkend Mi. II. 354. Wgr. IX.; 2) = нема́ ist nicht da Фр.

Не-аби́як, adv. Мор. nicht schlechtwegs, nicht gemein. [adv. s. Неваба́вки.

Неба́вком, не́бавції, фр. неба́вом, Мх.

Небага́то, (-а́цьо), (d. небага́течко, adv. nicht viel. [chig, wortkarg.

Небалакли́вий, a. nicht gesprä-

Неба́чний, & s. Необа́чний &.

Не-без-дїо́, adv. nicht umsonst.

Не-бе́з-май, непобе́змай, adv. leider!

Небезпе́ча, f. Св. небезпече́ньство, n. ГШ. Gefahr, f.

Небезпе́чний, a. gefährlich.

Небезпе́чність, -ости, f. Gefährlichkeit, f. [ungegründet.

Небезпідста́вний, a. ВБ. nicht

Небезси́лий, a. nicht ganz schwach.

Не-без-то́го, adv. — що wohl auch, es ist wohl anzunehmen, dass —

Небеса, pl. s. Не́бо. [a. himmelblau.

Небесноси́нїй, В. небе́ський (В.).

Небе́сний, a. Himmel-, himmlisch.

Небили́ско, n. N. e. Berges.

Небили́ця, (-бел-), f. Unding, n. Fabel, Mär, Anekdote, f.

Небили́чити, v. n. fabeln, faseln, albernes, eitles Zeug sprechen.

Небили́чний, a. (adv. небели́чно ТР. 5) märchenhaft, fabelhaft, mythisch.

Не́бить, f. Unannehmlichkeit, f.

Не́бі, conj. s. Ні́би. [бір ІГ.

Не́біж, -ожа, m. Neffe, m.; 2) s. Не́-

Небі́жка, (d. небі́жечка), небі́жчиця, (-о́жчиця М.) die Verstorbene, Gottselige.

Небі́жчик, (d. небі́жчичок), m. der Verstorbene, der Selige Mi. II. 356.

Не́бій, -оя, m. der Furchtlose Ч.I.270.

Небі́йсь, не́бісь, ІГ. adv. ist nicht zu befürchten, wohl, vielleicht.

Не́бір, m. небірка f.(В.) s. Небо́г, небо́га. небора́к. [greifend; vgl. Не-ємки́й.

Небі́рчий, a. Н. 235 nicht gut zu-

Небі́се, n. Ф. coll. s. Не́бо, небеса́.

Небі́шка, небі́щик, s. Небі́жка &.

Не́бо, n. (pl. небеса́), Himmel, m.

Небови́д, m. Ф. s. Небоскло́н.

Небови́сь, f.? Б. (Пр. VI. 526) pl. Wolken, pl.?

Небо́г, небожи́ско, (-и́ще), m. s. Небора́к, (vocat. небо́же, небо́ре mein Lieber! Оц. § 88).

Небо́га, небожи́ця, Ф. f. eine Arme, ein armes Ding, hilfloses Wesen; моя́ & небо́га meine & Geliebte, Liebe.

Небо́гий, a. arm.

Небогобо́ящий, a. gottlos.

Небожа́, -а́ти, небожа́тко, n. ein armes Kind, armes Geschöpf; мої -а́тка meine Lieben.

Небозві́д, -о́ду. m. Himmelsgewölbe, n. wölbung, f. У. Фр.; adj. небозві́дний Фр. am H.

Небора́к, (-а́ка, Р. I. 63), небораки́сько, (-и́ще), m. armer Mensch, a. Teufel, a. Schlucker, a. Wicht, ein Hilfloser.

Небоскло́н, m. небоскло́не, n. У. Himmelsgewölbe, zelt, n.; 2) Gesichtskreis, Horizont, m. [боскло́н.

Небоспа́д, Б. небосхи́л, Піс. m. s. Не-

Небося́глий, a. У. bis zum Himmel reichend. [furchtlos.

Небо́язкий, Др. небо́язний, Ру. a.

Небува́лець, -льця, m. der sich nicht in der Welt herumgesehen, ВБ.

Небува́лів, -ова, m. „Nirgendheim", n. Utopie, f. [was nicht wirklich war.

Небува́лість, -ости, f. Мак. II. 59

Небува́льщина, f. noch nicht Dagewesenes, Ungeheuerlichkeit, f. Фр.

Небулий, *a. Cm.* nicht daseiend; nicht leben könnend. [senheit, *f.*

Небутність, -ости, *f. Кн.* Abwe-

Невада, *f. Пс.* Unschädlichkeit, *f.*

Неважити, *v. a. Ч.* V. 141 s. Зневажати, misshandeln. [bedeutend.

Неважний, *a.* ungiltig, nichtig; un-

Неважність, -ости, *f.* Ungiltigkeit, Nichtigkeit, *f.*

Неваловшний, неваловчний, неваяушний, *a.* (*B.*) untauglich.

Неварка, *f.* ungekochte Molke.

Не-варта, не-варто, *adv.* nicht wert, wertlos: нїчо —. [*m.* Wertlosigkeit, *f.*

Невартість, -ости, *f. Св.* Unwert,

Невартувати, *v.n.* nicht wert sein.

Невбачливий, *a.* -е око kurzsichtig, schwach, *T.* [Невмолимий.

Невблагомий, *a. Ос.* (61) II. 237 s.

Неввважливий, *M.* неввважний, *K. a.* unachtsam, zerstreut; etw. nicht beachtend, ausserachtlassend. на щось.

Неввважливість, -ости, *f.* Mangel an Aufmerksamkeit, *m.* Unachtsamkeit, *f. Не.*

Невгавати, *v. n. Ме.* 85 nicht aufhören, ohne Unterlass etw. thun: ніжки невгавають tanzen — —; *adj.* (*ptc.*). невгаваючий, невгавучий, (-ущий), *M.* II. 166.; *K.* невгавний, *Кл. a.* ununterbrochen, unablässig, unaussetzlich, unaufhörlich, stet, eifrig.

Невгадно, *adv.* ungewiss, unsicher.

Невгамовний, *ОП.* невгамущий, *a.* unaufhaltbar, unablässig, rückhaltlos.

Невгарен, *a. Ос.* (61) VIII. 20 s. Незугарний.

Невгасимий, невгасущий, *a.* unlöschbar, nicht erlöschend, unauslöschlich.

Невгода, *f. Ваг.* Entbehrung, Noth *f.*

Невгодити, невгаджати, *v. a.* кому jmdn nicht befriedigen, s. Годити; — чиїйсь волі nicht willfahren.

Невгодний, невгожий, *a.* schwer (nicht) zufrieden zu stellen; nicht befriedigend; *adv.* невгоже nicht hübsch, schlecht; невгодно unangenehm; 2) untauglich, unbrauchbar.

Невгомонний, невгомонливий, *Ру. a.* unaufhaltsam, unwiderruflich *Ко.* 60; 2) unablässig, unverdrossen, unermüdet; unruhig. *C.*

Невдалий, *a.* s. Невдатний.

Невдалиця, невдалюга, невдаха, (*d.* -ашечка). *f. m.* eine missrathene, unglückliche (*II.*) Person; der Untaugliche, Ungefüge, Taugenichts, *m.*

Невдатний, *a.* невдатник, *m. Ч.* V. 1173 невдачний *TP.* 97 misslungen, missrathen; untauglich.

Невдача, *f. Н.* 37. +*M.* das Misslingen, Missrathen, Fehlschlagen.

Невдержимий, *Фр.* невдержний, *a.* unaufhaltbar, unaufhaltsam.

Не-вдивовижу, *adv. Не.* nicht zum Erstaunen, nicht staunenswert.

Невдогода, *f. У.* невдогоде, *n.* Missbehagen, *n.* Unzufriedenheit, *f.*

Невдяка, *Гн.* 21. невдячність, -ости, *f.* Undank, *m.* Undankbarkeit, *f.*

Невдячний, невдячливий, *Cm. Кн. a.* undankbar. [Undankbare.

Невдячник, *m. Гол.* I. 348. 374. der

Невдячниця, *f. Ч.* V. 229 die Undankbare, Schnöde.

Невежа, *m. Др. с.* 214 s. Невіжа.

Невеличкий, *a. dim.* kleinwinzig.

Невелїти, *v.a.* verbieten *Mi.* IV. 173.

Невеселий, *a.* missvergnügt.

Невечерний, *Ш.* II. 71. невечоріючий, *Пу. a.* ohne Abend, ohne Untergang, immer hell, nachtlos.

Не-вже-ж? не-вжлиж? *Др. с.* 115 ob doch nicht? doch wohl? wie? sollte es sein? wäre es möglich?

Невживчивий, *a. Кн.* der sich nicht einleben kann, unverträglich, schroff.

Невжиточність, -ости, *f. K.* Unbrauchbarkeit, *f.* [nach, bald *M.* II. 121.

Не в-забарі, *adv.* nicht lange her-

Не-в-замітку, *adv. Др. с.* 210 unbekannt.

Не-в-за-у-міру, *adv. M.* III. 39 unverhältnismässig viel, u. gross, zahlreich; übermässig. [stand, *m.*

Невзгода, *f. K* Empörung, *f.* Auf-

Невзгодина, *f. gew. pl.* злії — Fehden, *pl.* unselige Zeiten, Ungemach, *n.*

Невзначай, *adv.* unversehens, plötzlich. [n. fehlen, n. ausgehen.

Невибувати, *v. n.* nicht mangeln,

Невивідний, *a.* nichts herauszubringen, nicht enden wollend, ohne Ende, fort-, immerwährend, unausgesetzt, stet.

Невигода, *f.* Unbequemlichkeit, *f.*

Невигідний, *a.* невигідник, *m.*

unbequem, ungelegen, unpassend.

Нéвид, *m.*Hades, *m.* Unterwelt, *f. Ру.*

Нéвидáль, невидáльщина, *n.* eine (nie gesehene) Seltenheit, Wunderding, *n.*

Невидáльце, *n.* etwas noch nie gesehenes, höchst seltenes (u. dah. kostbares) ein neues Spielwerk, Naschwerk für Kinder; eitle Vorspiegelung, alles Enttäuschende, Unding, *n.*

Невидáти, *v. a.* nicht zu sehen; *iron.* невидáв я тебé ich achte gar nicht auf dein Gebahren, das möchte noch fehlen, warum nicht gar!; *ptc.* невúданий, невидáлий noch nie gesehen, seltsam, wunderlich.

Невúдержимий, *a.* unausstehlich.

Невúдержимість, -ости, *f.* Unausstehlichkeit, *f. Пар.*

Невúдержка, *f. P.* I. 118 etw. aus zuhalten; ist nicht zum Aushalten.

Невúдимий, невúдний, *a.* unsichtbar; dunkel, finster, (хáта, ніч); 2) невúдний (*Фр.*) unansehnlich; *adv.* невúдимо nicht ersichtlich, unvorgesehen *АД.* I. невúдно, невúдко ся ist nicht hell, ist dunkel *Ог.* 171. [barkeit, *f. Пар.*

Невúдимість, -ости, *f.* Unsicht-

Невидúмка, *f.* шáпка — Kappe welche jmdn unsichtbar machen kann, Tarnkappe, *f.*

Невиднíти, *v. n.* dunkel werden.

Невидющий, *a.* der nicht sieht, blind; 2) unsichtbar. [lend, ohne Ausgang, *Cm.*

Невикрýтний, *a.* nicht enden wol-

Невилáзний, *a.* woraus man sich nicht herausbringen, nicht herausgelangen kann, grundlos, bodenlos (болóто); 2) der nicht fortgehen, herauskriechen will.

Невилїчúмий, *a.* unheilbar, incurabel, *Нав.* [barkeit, *f.*

Невилїчúмість, -ости, *f.* Unheil-

Невимóвний, *a.* unaussprechlich, unsäglich; 2) *adv.* най то бýде невимóвно ohne jmdm etw. vorzuhalten, vorzurücken, vorzuwerfen, *Н.* 3.

Невúмушени, *a.* ungezwungen.

Невúмушеність, -ости, *f.* Ungezwungenheit, *f. Пар.*

Невúнний, невинувáтий, (-овáт), невинóвний, *Кв.* 385. *a.* unschuldig, schuldlos; unbefangen.

Невинничáти, *v. n. Ко.* 200 sich unschuldig stellen, einen Unschuldigen vorgeben, scheinheilig sein.

Невúнність, -ости, *f.* Unschuld, Schuldlosigkeit, *f.*

Невиносúмий, невúносний, *Вах. a.* unerträglich, unaustehlich.

Невиносúмість, -ости, *f.* Unerträglichkeit, Unausstehlichkeit, *f.* [*В.*

Невинуждéнний, *a.* ungezwungen,

Невипарлúвий, *a. Пол.* unverdampfbar.

Невипúсаний, *a. М.* unbeschreiblich, nicht zu beschreiben, schwer zu malen.

Невиплáтний, *a.* довг unbezahlbar.

Невúповнене, *n.* Nichterfüllung, *f.*

Невипрáнець, -нця, *m. У.* ein Ungewaschener, Sudler. [führbar.

Невúпровадний, *a. Пар.* unaus-

Невирáзний, *a.* undeutlich, *ГШ.*

Невúречений, *a. В.* unaussprechlich. [niert, ungeübt.

Невúроблений, *a.* nicht routi-

Невúробленість, -ости, *f Зг.* Unfertigkeit, *f.* Mangel an Ausführung, *m.*

Невúрозумілий, *a.* rücksichtslos nachsichtslos. [*ВБ'*

Невисловний, *a.* unaussprechlich,

Невитерпúмий, *Фр.* невúтерпний, *Cm. a.* unerträglich, unausstehlich.

Невúтка, капуста — *f.* Blätterkohl, *m.*

Невитрáвний, *a.* unauslöschlich, unvergänglich, *Cm.* [ernd.

Невитревáлий, *a.* nicht ausdau-

Невитревáлість, -ости, *f.* Mangel an Ausdauer, *m.* [schöpflich.

Невúчерп, до невúчерпу, *К.* uner-

Невіглáс, *Кв.* 445. *КУ.* невíголос, *m.* der Unwissende, Unkundige, Dumme, Thor, Idiot. *m*

Невіголóсий, *a. К.* lautlos, sprachlos; 2) unwissend, unkundig, barbarisch.

Нéвід, -оду, *m.* Grossgarn, Kurrengarn, *n.* grosses Fischnetz.

Невíда, *f. П. n.* 97 s. Невíдомість.

Невідберúмий, *a.* uneinbringlich.

Невідберúмість, -ости, *f.* Uneinbringlichkeit, *f. Term.*

Невідвернúмий, *Пар.* невідворóтний, *a.* unabwendbar, unwiderruflich, unausbleiblich, unausweichlich. [*У.*

Невідгадáемий, *a.* unenträthselt,

Невідді́льний, *a.s.* Невідлýчний.

Невідклйчний, *a.* unwiderruflich.
Невідклóнний, *a. ОП.* s. Невідвернúмий.
Невідлýчний, *a.* unzertrennlich.
Невідлýчність, -ости, *f.* Unzertrennlichkeit, *f.*
Невідмінний, & s. Незмінний &.
Невідмітний. *a.* unverwerflich, *Пар.*
Невідмóвний, *a. T.* unwiderlegbar.
Невідомий, *a.* unbekannt, невідомо es ist u., man weiss nicht.
Невідомість, -ости *f.* das Unwissen, Nichtwissen, Unkenntnis, Unwissenheit, *f. M.* II. 162. [lich.
Невідрáдний, *a.* trostlos, sehr miss-
Невідразúмий, *a. КУ.* unabwendbar, unaufhaltsam.
Невідстýпний, *a.* unzertrennlich.
Не-від-тóго, він — er wird es gern nehmen, thun, sehen &.
Невідхідно, *adv.* nicht weggehend, sich nirgends entfernend, *M.*
Невідходом, *adv.* ununterbrochen.
Невіжа *f.* Unkenntnis, Unkunde, *f. Пар.*
Невіжий, *a.* unkundig, *Зг.* [ний etc.
Невільнúй, невільник, &s. Невóль-
Невіра, *f.* Unglaube, Untreue, *f.*; 2) —, невіронька s. Невірний 1).
Невірливий, *a.* misstrauisch.
Невірний, (*d.* невірнéнький, невірнúченько), *a.* ungläubig, heidnisch; untreu, treulos, unsicher, unzuverlässig, wortbrüchig; unwahr, unrichtig; невірне жúти keine Treu u. Glauben halten; невірно в рóті, *He.* übel, fad.
Невірник, *m.* der Ungläubige (*Фр.*); невірниця, *Гол.* I. 262 невірничка *Фр*, Untreue, Treulose; die Ungläubige.
Невірність, -ости, *f.* Untreue, Treulosigkeit; Unwahrheit, Unnatürlichkeit, *f. Кн.* [Misstrauen, *n.*
Невірство, *n. Тор.* Unglaube, *m.*
Невірчúво *adv. Зап.* s. Недовірчúво.
Невісник, *m. Bein.* des шýрин, (Gatte der невістка?) *Ч.* IV. 346. [*Кв.*
Невіста, *f.* Weib, *n.* Frau, *f. У.* Braut, *f.*
Не-вість що, *Кух.* не вúсь що, *Гр.* не вíть що = не знáти що, *iron.* Gott weiss was.
Невістéн, -тнá, -тнé, *a.* unkundig; я — що ich weiss nicht davon dass —.
Невістúтель-дружúтель, *m. Пу.* der zur Frau macht.

Невістка, невістиця, невíхна, *Me.* 49 (*d.* невісточка), *f.* Schwiegertochter, Ehefrau des Sohnes; Schwägerin, *f. adj.* невістчин, невістóчий.
Невістний, *a. КУ.* bewusstlos, unbewusst. [*m. Ф.*
Невістовбійство, *n.* Frauenmord,
Невістýлки, невістки, *pl.* weisse Wucherblume, (Chrysanthemum leucanthemum); 2) Aster chinensis.
Невістюх, *m. pol. К.* weibischer Mensch, Memme, *f.*
Невклюжий *a.* s. Незрýчний, *Левч.*
Нéвкрітний, *a.* (*Ф.*) unruhig, „ohne Sitzfleisch;" ausgelassen, händelsüchtig.
Не-влад, *adv.* nicht genehm, ungelegen. [mässig.
Невласновóльний, *a.* unfrei, bot-
Невласновóльність, -ости, *f.* Unfreiheit, Botmässigkeit, *f. Фр.* [bar.
Невловúмий, *a. К.* unfangbar, unfass-
Невлюбúмий, *a.* unbeliebt, unliebsam, *M.*
Невлюдник, *m.* s. Відлюдок.
Невмивáка, невмúванець, -нця, *m.* der Ungewaschene, schutziger Mensch.
Невмирáка, -лúцар. *m.* unsterblicher, „entrückter" Held *Ос.* (62) I. 19.
Невмирýчий, невмірýщий, *a.* nie sterbend. [*M.* I. 88.
Невмúсне, *adv.* nicht absichtlich
Невмівки, *adv. Ф.* (*РХ.* 175) s. Неприйчком?
Невмілий, *a.* unwissend, unkundig, чогóсь *К.* ungelehrig, ungebildet, unverständig, *H.* 117. *He.*
Невмілість, -ости, *f.* невміне, *n. H.* 117 das Unwissen, Unwissenheit, Unkenntnis, *f.*
Невмірний, *a.* s. Надмірний.
Невмістúмий, *a. Пу.* unerfasst.
Невмістний, *a.* unstatthaft, unschicklich, *Гол.*
Невмолúмий, *a.* unerbittlich, *IГ.*
Невмóсний, *a. Ос.* (61) IV. 35 unfolgsam, unbändig. [ertragen.
Не-в-мóч комý jmd kann nicht mehr
Не-в-обáв, *adv.* s. Неóбавки.
Неводнúчий, *s. a. m.* Verfertiger von нéводи (Fischernetzen), *m.* [Невóльник.
Невóлець, невілець, -лця, *m. ОП.* s.
Невóлити, *v. a.* zwingen, nöthigen, quälen, plagen, jmdm Zwang anthun,

Leid verursachen; — ся sich in Unfreiheit abhärmen, sich abmühen.

Невóльний, *a.* unfrei, botmässig, abhängig, unterthan; невóльно ist nicht erlaubt, nicht frei.

Невóльник, *m.* Sclave, Knecht, Kriegsgefangener, *m.* невóльників дорóга Milchstrasse, *f. К.* (*Хата.* 187).

Невóльниця, *f.* Sclavin, Gefangene, *f.*

Невóльничий, *a.* sclavisch, knechtisch, dienstbar, servil, Sclaven-.

Невольнúчество, *n. У.* Sclaverei, *f.* Servilismus, *m.*

Невóля, невóлиця, *f.* Unfreiheit, Sclaverei, Knechtschaft, Leibeigenschaft, Gefangenschaft, Gefangennehmung, *f.* Zwang, *m.* що менí за — wer kann mich zwingen etw. zu thun. [Schaf.

Невóра, *f.* anderthalbjähriges weibl.

Невóрог, *m. W.* gar nicht feind; 2) неворóзї, *pl. Гол.* II. 129 = ворогú? Verstärkung des Begriffes *Mi.* II. 354.

Нéворотъ. *f.* Ort aus dem man nicht mehr zurückkehren kann, Abgrund, *m.* идú в нéвороти (*pl.*) sollst nicht mehr zurückkehren!

Нéворотом, (ходúти), herumirren; auf verkehrte, verderbliche Weise, durcheinander. [воротний.

Невóртний, *a. Р.* I. 24 s. Невó-

Невоскресúмий, *a.* nicht mehr zur Auferstehung zu bringen *ВБ.*

Не-впадáє, = не випадáє, *Н.* 19. es ziemt nicht.

Невпинúмий, *a.* unaufhaltbar, *M.*

Невпíрий, *a.* unbefiedert; *arm *Н.* 145.

Невповáга, *f.* Rücksichtslosigkeit, *f. М+Б.* 162.

Невповáжний, *a.* verachtet, *Ру.*

Невповáти, *v. n.* на щось worauf nicht bauen, n. vertrauen, sich nicht verlassen. [losigkeit, *f. Ч.* II. 252.

Невпóкій, -óю, *m.* Unruhe, Ruhe-

Невпокíйний, *a.* unruhig, ruhelos, unstet, stürmisch.

Невпросúмий, *a.* unerbittlich.

Невразлúвий, *Ст.* неврáзний, *Кл. a.* unverwundbar.

Неврóд. *m.* s. Неурóжай, (*В.*).

Неврóда, *f.* (*Фр.*) s. Неврóд; 2) Mangel an Schönheit, das Missrathen, *Зг.*

Неврочлúвий, *a.* gegen Hexerei geschützt.

Невсинýщий, *a.* unverdrossen, unermüdlich.

Невситúмий, *a.* unersättlich, *M.*

Не-в-сподóбу комý jmdm nicht gefallend, *Св.*

Невстигнýти, s. Не und Вcтигнýти: не встигнú го посварúти, зарав покидáє kaum dass man ihn rügt, allsogleich verlässt er den Dienst.

Невстúд, *m. Пар.* невстúдність, -ости, *f. Кл.* Unverschämtheit, Schamlosigkeit, Frechheit, *f.* [*Гол.* III. 521.

Невстидлúвий, *a.* unverschämt,

Невтáйний. *a.* nicht zu verheimlichen. [*Infinit.* die Geduld verlieren.

Не-в-терпíж комý стáло mit d.

Невтíшно, *adv. Ос.* (61) V. 21 untröstlich, trostlos.

Невтомлéний, (*adv.* -éнно), невтомлúвий, *M.* невтóмний, *ВБ. a.* unermüdlich, unverwüstlich. [*ІГ.*

Невторóпний, *a.* unverständlich,

Невýдничок, (-вíдн-), *m. dim. Ч.* III. 300 Fischer, *m.*

Не-в-чáс, *adv.* nicht zu rechten Zeit; 2) nach einiger Zeit, ein wenig hernach.

Невянущий, (невядý-), невяльний, *ІГ. a.* nicht welkend, unverwelklich.

Нéга, *m. f.* Zärtling, Weichling, *m.* s. Нíжний 2), нéха.

Негадáнно, *adv. Кн.* unvermuthet.

Нéгáдка, нéгáдки комý, собí fällt gar nicht ein, kümmert nicht, ist ganz gleichgiltig, gleichmüthig *M.* II. 33.

Негáйний, *a. К.* II. 251 nicht zeitraubend, leicht von statten gehend; 2) unverzüglich *К.ч.* 389; *adv.* -но ohne zu säumen.

Негáмірний, *a.* ohne Lärm.

Нéгаре, *adv.* — менí житé собí відобрáти ich bin nahe daran mir das Leben zu nehmen (*Ф.*) s. Негóре.

Негасúмий, *a.* unlöschbar, *Ш.* II. 218.

Нéгидь, (-úда), *f. Ос.* (61) VII. etw. Abstossendes, Garstiges.

Нéгин, *m.* s. Кукíль, *Пс.*

Нéгід, *m. Mi.* II. 356. s. Негóда.

Нéгідь. *f. coll. M.* II. 43 Taugenichtse, *pl.* Canaille, *f.*; 2) Nichtswürdigkeit, Verworfenheit, *f.*

Негíда, *Ч.* V. 338. негíдник, *m.* негíдниця, *f.* der (die) Nichtswürdige, Ruchlose.

Неґі́дний, *a.* unwürdig, nichtswürdig, ruchlos, verworfen.

Неґі́дність, -ости, *f.* Nichtswürdigkeit, Verworfenheit, *f.*

Неґі́нний, *a.* unerlaubt, verboten.

Не-ґі́я чого́ ist nicht nöthig. [perig.

Негла́дкий, *a.* nicht glatt, rauh, hol-

Негла́дкість, -ости, *f.* Rauheit, Rauhigkeit, *f.* [2) fast, beinahe *Wgr.* 126.

Не́гли, *adv.*† kaum s. Ле́дви *Кв.* 188;

Неглумли́вий, *a.* nicht spottend; anständig.

Не́глуп, *m. МШ.* dummer Kerl, erzdumm, (не- verstärkt den Begriff глуп *Mi.* II. 354). [verweslich.

Негнию́чий, *a.* nicht faulend, un-

Негнївли́вий, *a.* nicht zum Zorne geneigt, nicht leicht auffahrend *Кч.* 122.

Неговірки́й, неговорли́вий, *a.* nicht gesprächig, wortkarg.

Него́да, *f.* Ungewitter, *n. vgl.* Непого́да *Ш.* I. 224; Widrigkeit, *f.*

Него́ден, *a.* s. Не- und Го́ден.

Негоди́вий, *a. pol. Зг.* böse.

Негоди́ть ся, *impers.* es ziemt nicht.

Не-го́дї то́го ще — nicht genug dessen, noch — *Mx.* [keit, *f.*

Него́дність, -ости, *f. До.* Niedrig-

Негодя́й, *m.* Taugenichts, *m.*

Него́жий, *a.* untauglich, nichtsnutzig, gar schlecht; *adv.* него́же unangemessen, unschön.

Не́голоп, *m. Wgr.* IX. s. Не́глуп.

Не́голос, *m.* Misston, *Пар.* [46)?

Него́ндель, -для, *m. С. Ос.* (61) IX.

Не́гора кому́ щось роби́ти, unbequem, ungelegen.

Него́ре, *adv.* gleichgiltig.

Негости́нний, *a.* ungastlich, unwirtlich; -нї во́ди *TP.* 167 das Schwarze Meer (Πόντος Ἄξεινος).

Негости́нність, -ости, *f.* Ungastlichkeit, Unwirtlichkeit, *f.*

Негра́мотний, *a.* der weder lesen noch schreiben kann.

Негре́чний, *a.* unartig, unhöflich.

Негре́чність, -ости, *f.* Unartigkeit, Unhöflichkeit, *f.* [unschuldig, keusch.

Негрі́шний, *a. Ш.* I. 224 unsündlich,

Не-ґу́рт (то), *adv. Не.* nicht eben oft, nicht viel.

Не́ґер, -ґра, *m.* Neger, Mohr, *m. Ш.* II. 59; **неґретя́нка**, *f.* Negerin, *f. Не.*

Неґлї́жний, *a.* Neglige-. [genichts, *m.*

Не́ґляс, *m.* (*Фр.*) Ungethüm, *n.* Tau-

Неґосподά́рний, *a.* unwirtschaftlich, unräthlich. [wirtschaft, *f.*

Неґосподά́рність, -ости, *f.* Un-

Неґрацийо́вний, *a.* nicht graziös, unschön, *Не.*

Неґува́ти, *v.a.* negieren; 2) *КС.* (82) I. 225 gering schätzen, verwerfen.

Неда́вно, *adv.* unlängst, vor kurzem.

Неда́вність, -ости, *f.* Neuheit (eines Ereignisses), *f.*

Не-да́й-сьвіта чва́ра, *f.* unheilschweres Gewitter, eig. ein Gewitter, welches das Tageslicht raubt *Ог.* 119.

Недале́кий, недале́нний. *Левч. a.* unweit, unfern, nicht weit, nahe; *adv.* недале́ко, (*d.* -а́лечко, -а́лїчко).

Недале́кість, -ости, *f.* Nähe, geringe Entfernung, *f.*

Недба́лий, недба́йливи́й, *Не.* недба́йний, *a.* nachlässig, fahrlässig, sorglos.

Недба́лиця, недба́йниця, недба́льниця, недба́йла, *m. f.* ein nachlässiger, fahrlässiger, unachtsamer Mensch.

Недба́лість, недба́йливість, -ости, *f.* Nachlässigkeit, Fahrläsigkeit, Unachtsamkeit, *f.* [*P.* I. 196. *Ог.* 98.

Недба́ха, *f.* ein fahrlässiges Weib

Недви́гий, *a. Ш.* II. 260 fem. -а се́рцем unbeweglich, schwerfällig, träge; недви́га *P.* I. 120 *N.* des Hundes (in d. Fabel).

Недвижи́мий, недви́жний, *a.* unbeweglich, unerschüttert, ohne sich zu rühren, fest, fix; -і до́бра Immobilien, *pl.*

Недви́жність, -ости, *f.* Unbeweglichkeit, *f.*

Не́дзька! *int.* Lockruf für Schafe.

Неди́вний, *a. Зг.* unansehnlich, geringfügig, mittelmässig; неди́вно би бу́ло wäre nicht zu verwundern.

Недивни́ця, недиво́та, s. Дивни́ця &.

Недї́йка, *f.* Kuh, die nicht gemolken wird.

Недї́йний, *a.* unthätig.

Недї́йність, -ости, *f.* Unthätigkeit, Schwäche, *f. Пар. В.*

Недійшлї́сть, -ости. *f. Не.* das Nichtzeitgemässe, d. Vorzeitige, Unvollkommenheit, Unreife; 2) Nichtverwirklichung, *f.*

Недїле́жний, *Зар.* недїли́мий *Term. a.* untheilbar; individuell.

Неділиця, *f.* Atom, *m. Ог.*
Недільний, неділешний, *a.* Sonntags-,sonntägig. [tag feiern,müssig sitzen.
Неділювати, *v. n. R.* 90 den Sonn-
Неділя, (*d.* -дїлька, -дїленька, -дїлечка), *f.* Sonntag, *m. Ч.* III. 12: — збірна, збір erster S., — средокрéстна, vierter S., — похвáльна fünfter S., — цьвітна, вéрбна sechster S. Palmsonntag: in den grossen Fasten; — великóдна Ostersonntag, 2) Woche, *f.* [*Пар.*
Недобáчний, *a.* s. Недоглядний 2)
Недобитий, *a.* nicht ganz geschlagen; kaum am Leben, völlig abgequält *Ш.* II. 91.
Недобиток, -тка, *m.* Krüppel, *m.* kümmerliches Ueberbleibsel, *n. Ш.* I.327.
Недобінець, -нця, *m. Bein.* des карабін(ець), *Зап.* II. 572.
I. Недобір, -бру, *m.* Rest, Rückstand, *m.* Deficit, *n.*; 2) geringe Auswahl; 3) місяць — *Ч.* V. 129 Mond im Viertel, *m.*
II. Недобір, *m. Bein.* des лїс, бір *Ч.* III. 419? *vgl.* Медобóри. [*pl. m.*
Недовáра, *f. Зг. pl.* Fehler, Mängel,
Недовáрець, -нця, *B.* недовáрок, -рка, *m.* der Schule zu früh entlaufen, Gelbschnabel; etw. Unfertiges, Unreifes.
Недовáрка, *f.* Schlacke, *f.*; 2) *s. Недовáренець, *У.*
Недовéрший, *a Гол.* III. 472 unvollkommen, verstümmelt, krüppelhaft.
Недовидїти, недовиджувати, *v. a.* jmdn nicht bemerken; 2) *v. n.* schlecht sehen, schwache Augen haben.
Недовідóмий, *a.* unbekannt, unbegreiflich, unverständlich, unerforschlich, namenlos, *К.* [zufrieden, missvergnügt.
Недовільний, *a. М.* III. 103 un-
Недовір, *m. Др.* недовіра *Не.* недовірéнність, *У.* недовірливість, *Ру.* недовірчивість, -ости, *f.* недовірство, *n. М.* III. 29. Misstrauen, *n.* Ungläubigkeit, *f.* Skepticismus, Zweifel, Argwohn, *m.*; 2) недóвір, *m. Ст.* der stolze Ungläubige.
Недовіркуватий, недовірливий, недовірчивий, *a.* misstrauisch, argwöhnisch, verdächtigend, ungläubig.
Недовірок, -рка, *m.* der Ungläubige, Renegat; Ketzer, *m.* [denken, *n.*
Недовіруване, *n. У.* Zweifel, *m.* Be-
Недовірувати, недовіряти, *v. n.* nicht ganz vertrauen, glauben, misstrauen, argwöhnen. [am Gewich
Недовісок, -ску, *m.* das Fehlende
Недовóдний, *a.* untauglich, unfähig ?
Недовóльний, *v.* s. Недовільний.
Недовóльність, -ости, *f.* Unzufriedenheit, *f.* Missbehagen, *n.*
Не-до-вподóби, *adv.* nich gefallend, nicht lieb, хтось комý.
Недовчéний, *a. Ш.* II.55. s. Недоýк.
Недогáдливий, *a.* der nicht leicht etw begreifen kann, nicht selbst worauf kommt, einfältig.
Недóгарок, -рка, *m.* s. Огарóк. [gen.
Недогідний, *a.* unbequem, ungele-
Недогідність, -ости, *f.* Unbequemlichkeit, *f. До.* [brantwein, *m.*
Недогін, -óну, *m.* Fusel, Fusel-
Недóгляд, *m.* Mangel an Aufsicht, *m.* nachlässige Aufsicht; Versehen, *n.*
Недоглядний, *a.* unabsehbar, *У.*; 2) unsichtbar; unergründlich. [barkeit, *f.*
Недоглядність, -ости, *f.* Unabseh-
Недогóда, *f.* Unzufriedenheit, *f.* Missbehagen, Leidwesen, *n.*
Недогóдний, *a.* nicht fähig zu befriedigen, unzulänglich, ungenügend.
Недóгризок, *m.* s. Недóїдок.
Недодéржане, *m.* Nichteinhaltung, *f.*
Недодýма, *f.* Gedankenlosigkeit; Unwissenheit, *f.*
Недóзимки, *pl.* Ausgang des Winters und Anfang des Frühlings, *m.*
Недóзір, -ору, *m.* s. Недóгляд.
Недознáмий, *a.* unwissend, *ОП.*
Недознáлість, -ости, *f.* Unwissenheit, *f.* Mangel an Kenntnis, *m. ОП.*
Недозримий, *a.* unabsehbar; 2) unwahrnehmbar, *Пу.*
Недозрілий, & s. Незрілий etc.
Недозýбий, *a.* zahnarm, mit unvollständigem Gebiss, *Пол.*
Недоймітка, *f. Зак.* s. Недостáток.
Недоимка, *f. gew. pl.* rückständige Steuern, Rückstand, *m.*
Недоїдáти, недоїсти, *v. a.* nicht zu Ende essen; *v. n.* am Essen beeinträchtigt werden. [bleibsel eines Essens, *pl.*
Недóїдок, *m. gew. pl.* недóїдки Ueber-
Недокáзний, *a.* unerweislich, *Term.*
Недоквáс, *m.* Oxydul, *n. Пар.* [(*Фр.*).
Недокиваний, *a.* s. Недотикий,
Недокиптіти ся, s. Недопитáти ся.
Недокірливий, *a. Не.* ohne Vorwurf.

Недóклад, *m.* Ausfall, Abgang, *m.* Deficit, *n.*; 2) недоклáд *B.s.* Недоклáдність.

Недоклáдний, *a.* ungenau, unbestimmt, *ГШ.* [nauigkeit, *f.*

Недоклáдність, -ости, *f.* Unge-

Недóкурки, *pl.* unverrauchte Ueberreste in d. Tabakspfeife, *Фр.* [дóїдок.

Недóкусок, -ска, *m.Mi.*II.260 s. Не-

Недокýчливий, *a.* nicht zu sehr lästig.

Недóлад, *m.* недолáдність, -ости, *f. K.* gestörte Ordnung, Unordnung, *f.* Mangel an Harmonie, *m.* Schlechtigkeit, *f.*

Недолáдний, *a.* nicht ordentlich, schlecht.

Недóламок, -мка, *m.* s. Недóломок.

Недолéжаний, *a.* -е курчá *Ш.* II. 236 unzeitig ausgekrochenes Hühnchen.

Недóлець, -лця, *m.* ein Unglücklicher, *Cm.* [sigkeitsmass, *m.*

Недóливки, *pl.* Abbruch beim Flüs-

Недолúмок, -мка, *m.K.* I. 206. 319. kleine Streitaxt. [lust. *m. IГ.*

Недолíк, *m.* Deficit, *n.* Mangel, Ver-

Недолíку, *adv. Мор.* ungefähr.

Недолíток, -тка, *m.* nicht volljährig, minderjährig, unmündig; недолíтний, *a.* unerwachsen, unerzogen, *Пар.*

Недолóмок, -мка, *m.* das Halbzerbrochene, Verstümmelte, Bruchstück, Stümmel, *n.* Krüppel, Zwitter, etw. Halbes, Zwitterhaftes; *pl.*Trümmer, *pl.H.* 16.

Недолýга, *Me.* 26 недолýжність, -ости. *Ил.Пол.f.* Gebrechlichkeit, Schwäche, Mangelhaftigkeit, *f.*

Недолýгий. *a.Др.c.*118 schwächlich, gebrechlich, unbeholfen; blöde *Wgr.* 50.

Недолюблáти, *v. a. M.* II. 79 nicht gerne haben.

Недолюд, недолюдок, -дка, *m.* ohne Menschenwürde, entmenscht, Unmensch, *m. Ш.* I. 110. II. 120. 10 etc.; 2) Halbmensch, Wildfang, *m. Mi.* II. 398.

Недóля, *f.* Ungemach, Missgeschick, Leiden, *n.*

Недоляшок, -шка, *m.* (-яшка, *f.*) polnisch gesinnterRussine, (-in, *f.*). [keln.

Недомагáти, *v. n.* krank sein, krän-

Недóмисл, (-йсел, *K.*), *m.* Missverstand, Irrthum, Fehltritt, *m. He.* Unwissenheit, *f.* Schwachsinn, *m.* Kurzsichtigkeit, *f.* [unergründet.

Недомислúмий, *a.* unerforscht,

Недомíвний, *a.* schlechte Aussprache habend. [Fehlende am Mass.

Недомíр, недомíрок, -рка, *m.* das

Недомíрити, (-яти), *v. n.* falsch messen, im Messen betriegen.

Недомóва, *f.* abgerissene Rede.

Недомóвний, (-óвлий, *Ч.* V. 497) *a.* unverständlich, abgerissen, undeutlich: -а річ. [nicht bis an den Tod gepeinigt.

Недомýчений, *a. Ш.* II. 116 noch

Недóнїмок, -мка, *m.* einHalbdeutscher, *Ф.*

Недоносúти, (-óшувати), *v. a.* ein Kind nicht austragen, unzeitig niederkommen.

Недонóсок, -ска, *m.* недонóшена детúна, unzeitige Geburt, Frühgeburt, *f.* unzeitiges, nicht ausgetragenes Kind.

Недóорок, -рка, *m.* nicht umgepflügte Stelle eines Ackers. [backen.

Недопéчений, *a.* nicht gut ausge-

Недóпивки, *pl.* недóпиток, -тку, *m.* Ueberbleibsel vom Getränk, *n.*

Недопильнувáти, *v. a.* verabsäumen. [trunken.

Недопúтий, *a.* nicht ganz ausge-

Недопíйло, *n.* Zaubertrank, *m. C.*I.5.

Недоплáвчі, *pl.* s. Голочерéвки.

Недоплáта, (*d.* -áтка), *f.* nicht volle Bezahlung, Rückstand einer Schuld, *m.*

Недоплатúти, недоплáчувати, *v. n.* nicht voll bezahlen, im Rückstand einer Zahlung sein.

Недóплід, -оду, *m.*s. Недóрід 2). *Пар.*

Недóпрядок, -дку, *m.* Ueberbleibsel vom Gespinst, *n.* [*Term.*

Недопустúмий, *a.* unzulässig,

Недопустúмість, -ости, *f.* Unzulässigkeit, Unstatthaftigkeit, *f.*

Недопущенє, *n.* Nichtzulassung, *f.*

Недорáдосен. *a.Me.*s. Неодрáдосен.

Недорáся, *f. Reimw.* zu Парáся, *vgl.* Недорíс.

Недóрід, -оду, *m.* Misswachs, *m. M.* II. 81; 2) Fehlgeburt, Missgeburt, *f.* Abortus, *m. K.*

Недорíдний, *a.* missgewachsen, missrathen; — рік unfruchtbares Jahr +*M.*

Недорíка, *m.* unmündig; geistesschwach *Ш.* II. 70.

Недорíс, -óса, *m.* minderjähriges Kind.

Недóріч. *f.* Absurdität, *f. Пар.* [surd.

Недорічúвий, *a. T.* ungereimt, ab-

Недорíчний, *a. Зг.* unfähig.
Недорóдити, *v. n.* abortieren.
Недорóдок, -дка, *m.* s. Недóрід 2).
Недóрозум, *m. K.* s. Нерóзум.
Недорóслий, *a.* unmündig, jung *Ш.* II. 15.
Недóросток, -тка, *m.* etw. noch nicht Aufgewachsenes, Unreifes, Unmündiges; Zwerg, Cretin, *m K.*
Недорýбок, -бка, *m.* noch nicht ganz hingemetzelt, schwerverwundet.
Недóсьвід, *m.* Unerfahrenheit; Unkenntnis, Unwissenheit, *f.*
Недосьвíджений, *Фр.* недосьвíдчений, *a.* unerfahren. [*Пар.*
Недосьвíдний, *a.* unerforschlich,
Недосьвідóмий,*a.* nicht verständ lich, *K.* [erfahrenheit, *f.*
Недосьвідчéність. -ости, *f.* Un-
Недóсьвіт, *m.Ш.* I. 363 ein verliebter Nachtschwärmer (im Gärtlein des Mädchens die Blumen zertretend).
Недосúдок, -дка, *m.* unzeitig ausgekrochenes Hühnchen.
Недосúпане, *n K.* schlaflose Nächte.
Недосипля́ти, недіспáти *v.a.* нóчи — sich nicht vollen Schlaf gönnen, sich an Ruhe verkürzen.
Недóсїв, *m.* Lücke beim Säen aus Versehen, *f*, s. 'Óбмил.
Недосіль, (-л, *Кн.*) -óлу, *m.* Mangel an gehöriger Salzung *H.* 243; ungesalzene Speise; — на столї пересіль на хребтї Sparsamkeit (im Salzen, im Gewürz &) in der Küche erlaubt stattliche Kleidung zu tragen.
Недослїдúмий, недослїдний, *a.* unergründet, unerforschlich unmerklich, *Фр.*
Недослїдність, -ости, *f.* Unergründlichkeit, Unerforschlichkeit, *f.*
Недосьмівáти, *v n.* s. Несьмíти.
Недосóл. s. Недосіль.
Не-до-сóли *adv.Ко.* 13 nicht an der Zeit, nichtsdestoweniger §. [s. Неставáти.
Недоставáти. *v.n.* fehlen, mangeln,
Недостáтний, недостатóчний, *a.* unzureichend, unzulänglich, ungenügend, mangelhaft; unbemittelt.
Недостáтність, -ости. *f.* Unzulänglichkeit, Mangelhaftigkeit, *f.*
Недостáток, -тку, *m.* недостáча, *f.* Mangel, *m.* Noth, Dürftigkeit; Mangelhaftigkeit, *f.*; Gebrechen, *n.* Fehler, *m. He.*

Недостúглий, *a.* unreif, *K.* [*Фр.*
Недостижúмий, *a.* unerreichbar,
Недостижúмість, -ости, *f.* Unerreichbarkeit, *f. У.*
Недостóйний, *a.* unwürdig.
Недостóйність, -ости. *f.* Unwürdigkeit, *f.* [schickt sich nicht, ist nich fein.
Не-до-стóту, *adv.* ziemt nicht,
Недóступ, *m.* Art volksthümlicher Tanz. [113, nicht herablassend.
Недостýпний, *a.* unzugänglich, *Кч.*
Недостýпність, -ости, *f.* Unzugänglichkeit, *f.*
Недосáглий. *Пар.* недосяжливий, *Ру.* недосяжний, *K. Кл. a.* unerreichbar, unerreicht. [Unerreichbarkeit, *f.*
Недосáглість. (-сáгність. *Св.*) *f.*
Недотéпа *m. f.* недотéпний. *a.* indolenter, unfähiger, ungelehriger, schwachsinniger Mensch, Taugenichts.
Недотéпність, -ости. *f.* Indolenz, Unfähigkeit, *f.*
Недотúка. *m f. Ш.* II. 44 недотúкий, *a. Фр.* Rührmichnichtau, nicht zu berühren, schmerzlich, reizbar, empfindlich, unantastbar, kricklich.
Недóтички. *pl.* Fransen zum Annähen an die Hochzeithandtücher dienend, *pl.*
Недотїкáти, *v. n.* nicht auslangen, nicht ausreichen, mangeln, fehlen, *Гол.*
Недотóрканий. *a.* (дя́дько), *He.* недотóркливий, *М* II. 98. (-тúркливий, -тúркливець, -вця, *Пар.*) недотрóжний, *a.* s. Недотúка.
Недóуздок, -дка, *m.* Halfter, *f.*
Недоýк. недоýчка, *m.* недоучéний, *a.* Halbgelehrter, Halbwisser, *m.*
Недоýм. *Ш.* II. 101 недоýмок, -мка, *K. m.* unverständig, leichtsinnig; Thor, Ignorant; недоýмковатий *H.* 282. *a.* unsinnig. [fen können; anstehen, zweifeln.
Недоумівáти *v a.*† *He.* nicht begrei-
Недохід, -оду, *pl.* недохóди Abfälle in der Wirtschaft. (*Фр*); 2) s. Недогíн. *Пол.*
Недохóдний. *a. T.* — шлях nie zum Ziele führend.
Недохóдячи когó, чогó nicht weit von —; 2) *adv.* aber leider!
Недóхристь *m. ІГ.* Halbchrist, *m.* der Ungläubige.
Недочéкане, *n.* —, тобé! & щобú — du & sollst (wirst) das nie erleben!

Недочéпа, *m. f. Б.* s. Недотéпа.
Недочлéнцї, *pl.* Ungleichzehige, *pl.* (Heteromera).
Недочувáти, недочýти, *v. a.* nicht gut (ganz) hören; schwachhörig sein.
Недочýтний, *a.* kaum hörbar, leise,
Недóшибок, -бка, *m. Кл.* nicht ganz todt herabgeworfen.
Нéдруг, *m. Кч.* 12. Feind, *m.*
Недрýжний, (-їй), *a. M.* III. 79 unfreundlich, feindlich.
Недýга, *f.* schwere Krankheit; 2) Typhuskrankheit, *f.* в недýзї лежáти, schwerkrank darnieder liegen.
Недýгувати, *v.n.* schwer krank liegen; 2) kränkeln.
Недýжий, недýжний, *a.* krank.
Недýжість, недýжність, -ости, *f.* Krankheit, Krankhaftigkeit, *Cm.* Schwäche, *f.* [дýжницкий, *Term.*
Недýжник, *m.* Invalide, *m. adj.* не-
Недýмок, -мка, *m.* Недоýм, Idiot, *m.*
Недýмство, *n.* Gedankenlosigkeit, *f.* Idiotismus. *m.*
Недýра, *f. Ф.* (*Пов.* 64). ?
Не-é, s. Немá.
Неєдéн, s. Неодúн.
Неéдниця, неéдність, -ости, *Св. f.* Uneinigkeit, Ungleichheit, Streit, Zwist, *m.*
Нéжар, нéжер, *Др. с.* 241, *f.* über den Winter bleibendes Gras auf den Wiesen; altes, ungeniessbares Gras.
Нéжат, нéжет, нéжит, *m.* Katarh, Schnupfen, *m. adj.* нежетóвий katarrhalisch.
Нежáхливий, *a.* furchtlos.
Неждáно *adv.* unerwartet, unverhofft.
Неживúй, *a.* leblos, ohne Leben, todt.
Нéжид, *m. Н.* 239 s. Ненáжир.
Нежúтє, *n. Ш.*I. 219 kümmerliches, qualvolles Leben; нежитé, *Зар.* Tod, *m.*
Нéжідь, *m. Ко.* 354 Begierde Lüsternheit, *f. Mi.*II. 354.*vgl.* Жадá, нéжид.
Нежичлúвий, *a.* ungünstig, missgünstig, nicht geneigt.
Нежóваний, *ptc.* nicht gekaut.
Нежурблúвий, *M.* I. 38 нежурлúвий, *a.* sorgenfrei, sorglos.
Не-жýр-дївка, *f. М+Б.* 113 sorgenfreies, lustiges Mädchen.
Нежýрнúця, *f. Bein.* der горíвка: Sorgenverscheucherin. *f.*
Нéзва, *f.* s. Нéмва.

Незáбавки, незабáвно, *Н.* 125. (-áвом), незабáром, *adv.* unverweilt, sogleich.
Незабáгливий, *a.* anspruchslos.
Незабáгливість, -ости, *f.* Anspruchlosigkeit, *f. Пар.* [mend.
Незабарлúвий, *a. Л.* 10. nicht säu-
Незаберéжка, *f.* Unvorsichtigkeit, *f.*
Нпзаборóнно, *adv.* rückhaltlos, frei.
Незáбудь, *f.* на — zum Andenken, *Ог.* 119; 2) —, незабýдька, (-бýдка), *f.* Vergissmeinnicht, *n.* (Myosotis).
Незабýтний, *a.* unvergesslich.
Незабýтність, -ости, *f.* Unvergesslichkeit, *f.* [net.
Незавáжений, *a. К.* leicht bewaff-
Незаввáжливо, *adv. M.*III. 68 unmerklich.
Незавúдний, *a.* nicht beneidenswert, nicht zu beneiden; ohne Neid.
Независúмий, *a.* unabhängig.
Независúмість, -ости, *f.* Unabhängigkeit, *f.*
Незавірене, *n.* s. Недовíр.
Незагáняний, *a.* *-а худóба vom zuchtlosen Gesindel &.
Незагíйний, *Cm.* незагоїмий, *Кл.* unheilbar, heillos; trostlos. [sühnt, *Фр.*
Незаглáдний, *a.* — грix unge-
Незадавнúмий, *a.* unverjährbar, *Term.* [задáвнений), *Мог.*
Незадавнїлий, *a.* unverjährt (не-
Незадавнїлість, -ости. *f.* Unverjährtheit, *f.* [sigkeit, *f. T.*
Незажýреність, -ости, *f.* Sorglo-
Незáздрий, *a.* nicht neidisch, *Mi.* II. 356.
Незазнáний, *a. К.* verkannt.
Незазóрний, *a.* makellos, untadelhaft, tadellos, *У.* [sigkeit, *f.*
Незазóрність, -ости, *f.* Makello-
Незаклáдний, *a.* -а робóта, ungemessene Arbeitsleistung, *Term.*
Незакóнний, *a.* ungesetzlich, gesetzwidrig, unrechtmässig.
Незакóнність, -ости, *f.* Ungesetzlichkeit, Gesetzwidrigkeit, *f.*
Незамáйник, *m.* Teufelszwirn, *m.* (Lycium barbarum). [*Пар.*
Незамінúмий, *a.* unersetzlich, *Мор.*
Незамінúмість, -ости, *f.* Unersetzlichkeit, *f.* [ний.
Незамíрний, *a. Term.* s. Незаклáд-

Незáмітний, *a.* unmerklich, unvermerkt. [lichkeit, *f.*
Незáмітність, -ости, *f.* Unmerk-
Незамýтний, *a.* ungetrübt.
Незанятий, *a. ptc.* unbeschäftigt; — е місце unbesetzt.
Незаплáканий, *a.* nicht weinend, nicht verweint *Ш.* II. 176.
Незаплáтний. *a.* nicht käuflich, nicht genug zu belohnen, *К.*
Незаплáчене, *n.* Nichtzahlung, *f.*
Незарáдний, *a.* rathlos, unbehilflich.
Незарáдність, -ости, *f.* Rathlosigkeit, Unbehilflichkeit, *f.*
Незарáзний, *a.* der keiner ansteckenden Krankheit unterliegt.
Незарíбний, *a.* arbeitsunfähig, erwerbsunfähig (v. Krüppel). [den.
Незаслїпимий, *a.* nicht zu verblen-
Незасóбний, *a.* arm, dürftig.
Незасóбність, -ости, *f.* Dürftigkeit, *f.*; — грошéва Geldarmut, *f.* Geldmangel, *m.*
Незаслужéний, *a.* unverdient.
Незастýпний, *a. Ст.* unersetzlich.
Незатурбóваний, *a. Фр.* s. Не und Зажýрений.
Незáхідний, *a.* unzugänglich, *Це.*; 2) —, незаходимий, nicht untergehend — сóнце *ІГ.*; *Ш.* II.217; unvergänglich.
Незбагнéний, *a.* unfassbar.
Незбáчити, *v. a.* чогóсь nicht merken, nicht achten; 2) — ся sich nicht fassen, *Мор.*
Незбíжний, *a. Фр.* s. Неизбíжний.
Незбíльш, *adv.* nicht viel mehr.
Незбóжний, *a. Зак.* s. Безбóжний.
Не-з-болóга, *adv.* s. Не-з-добрá.
Незбóрений, *Кл.* незборимий, *Фр. a.* unüberwindlich. [unerfüllt, *Ру.*
Незбýтний, *a.* nicht verwirklicht,
Незвáга, *f.* Missachten, *n.*; 2) s. Необáчність.
Незважáти, *v.a.* nicht be achten, на когó, на що auf jmdn etc.; etw. nicht beobachten, nicht berücksichtigen; *v. a.* когó nicht ehren, *vgl.* Зневажáти.
Незвáжений жаль, *Ст.* nicht zu erleichtern, s. Нерозвáжений.
Незвáляти, *v. a.* nicht erlauben.
Незвиклий, *a Др. с.* 63 з кимóсь ungewohnt an jmdn. [siegbar, *К.*
Незвитяжний, *a.* unbesiegt, unbe-
Незвичай, *m. К.* незвичка, *f.* s. Незвичáйність, Ungewohnheit, *f.*
Незвичáйний, *a.* ungewohnt, ungewöhnlich; 2) ungesittet, unartig.
Незвичáйність, -ости, *f.* Ungewöhnlichkeit, Sonderbarkeit, Seltsamkeit, *f. Не.*; 2) Verstoss gegen gute Sitte, *m.* Unsitte, Ungeziemtheit, Unartigkeit, *f. К.*
Незвірити, *v. n.* чомýсь etw. nicht glauben wollen, woran zweifeln.
Незвíсний, (-íстний), *a.* unbekannt; 2) unkundig, der nicht berichtet ist, *Ст.*
Незвíстність, -ости, *f.* das Unbekanntsein; 2) Ungewissheit, *f.*
Незворóтний, *a.* ohne Rückkehr, nicht rückgängig, *Зг.*
Незвязлий, *a* ohne Zusammenhang, abgerissen; wenig fest, *Пол.*
Незгáрний, *a.* garstig, *Фр.*; s. Незугáрний *М.* II. 94.
Незгасимий, *a.* s. Неугасимий.
Нéзгідь, *Фр.* незгíдливість, ости, *f.* s. Незгóда 1). [незгíдливий s.d.folg.
Незгíдний, *a.* untauglich, *К*; 2) —,
Незгíдник, *m.* (иця, *f. ŽP.* I. 90) der (die) Unverträgliche, Zänkische.
Незгíрший, *a Ш.* II. 170 s. Несогíрший.
Незгóда, *f.* Uneinigkeit, Zwietracht, Unverträglichkeit, *f.*; 2) Ungemach, Unglück, *n.* Uebelstand, *m. Гол.* III. 207; Gefahr, *n. А-Г.* 167. *vgl.* Незгóдина u. негóда. [entschlossen.
Незгодлив, *a. У.* unentschieden, un-
Незгóдно, *adv.* ungünstig.
Незгóжий, *a.* s. Негóжий.
Незглубимий, *a.* unergründlich, *Фр.*
Незглубимість, -ости, *f.* Unergründlichkeit, *f.* [nichts, *m.*
Нéздаль, нездалюга, *m. f.* Tauge-
Нездáлий, *a.* unnütz, unbrauchbar, untauglich; verdorben, schlecht.
Нез; вижс(éн)ний, *a. М.* II.199 unbeweglich, regungslos; unerschütterlich, *Пар.*
Нездерливий, *a.* unzerreissbar.
Нездивувáти, *v. n.* s. Здивувáти 2); nicht für übel nehmen, *Кв.* 145.
Нездíбний, *a.* untauglich, unfähig, unbrauchbar.
Нездíбність, -ости, *f.* Untauglichkeit, Unfähigkeit, Nichtsnutzigkeit, *f.*
Нездїливий, нездїльний, *a.* nicht dienstfertig, ungefällig.

Нездобний, *a.* schlimm, arg; arglistig (*Фр.*).

Нездобра. *adv.* nicht wegen Wohlergehen, nicht aus Uebermuth.

Нездобрега, *m. f.* s. Ледащо.

Нездогадливий, *a.* & s. Недогадливий etc. [(до нічого).

Нездоречи, *adv.* *Ч.*IV. 529 zu nichts,

Нездоровий, *a.* ungesund; unwohl, unpässlich.

Нездуга, *f. Пар.* Altersschwäche, *f.*

Нездужалий, *ОП.* нездужий *Пар.* (-ужний *Ст.*) *a.* schwach, schwächlich, siech, altersschwach.

Нездужати, *v. n.* schwach sein; kränkeln, krank sein; nicht vermögen wegen Schwäche.

Нездякувати ся кому jmdm nicht genug danken können, *K.* [disch, *Св.*

Неземний, *a.* nicht irdisch, überir-

Незичливість, ости, *f.* Missgunst, *f.* s. Жичливий etc.

Нез'їдаємий, *a Пу.* nicht verzehrbar.

Незлагода, *f.* s. Нелагода.

Незлїчений, *АД.* I. 301, незлїчимий, незлїчний, *Не. Ст. a.* unzählig, zahllos, s. Несчисленний etc.

Незлобивий, (-блив-), *IГ.* незлобний, *a.* unschuldig, harmlos, gutherzig, bieder, gerecht, ehrlich *Кч.* 311.

Незлобие. *n.* † *K.* Unschuld, Sanftmuth, Rechtschaffenheit, *f.* [absetzbar.

Незложимий, незложний, *a.* un-

Незложимість, -ости, *f.* Unabsetzbarkeit, *f.* (судії). *Term.*

Незломимий, (*Ст.* -е слово), незломний, *Фр. a.* unverbrüchlich, ungebrochen, fest; unbeugsam.

Незломність, -ости. *f.* Unverbrüchlichkeit, Unbeugsamkeit, *f.*

Незлучимий, *a.* unvereinbar.

Незлучимість, -ости. *f.* Unvereinbarkeit, *f. Пар.* [grenzt.

Незмежаний, *a. КУ.* I. 150 unbe-

Незмисль, *K.* незмислень, *Ос.* (62) I. 72, *m.* незмислений, *a. Кч.* 196 unvernünftig, unverständig, unreif, unvermögend zu denken, blöde.

Незмінимий, *ВБ.* незмінний, незміняемий, *a.* unabänderlich, unveränderlich.

Незмінність, незмінимість, *Пар.* -ости, *f.* Unveränderlichkeit, Unabänderlichkeit, *f.* [messlich.

Незмірений, незмірний, *a.* uner-

Незміренність, незмірність, *СМ.* -ости, *f. У.* Unermesslichkeit, *f.*

Незміркований, *a.* unergründet, unerforschlich.

Незмога, *f.* — кому jmd vermag nicht, ist nicht mehr im Stande, *ГБ.*

Незможність, -ости, *f.* Unvermögen, *n.* Unmöglichkeit, *f.*

Незмучений, *a. Гол.* ungetrübt.

Незмучно, *adv. Св* unermüdlich, unverdrossen.

Незнав, незнать, *adverb.* Ausdr. — чи, man kann nicht wissen, ob —; glaubt man zu wissen ob nicht etwa(— чи не..), wer weiss, vielleicht wohl, *Ог.* 204.

Незнавидїти, *v. a.*s. Зненавидїти.

Незнаємець, -мця, *m. Гол. Кн.* незнаємий, незнакомий, *a.* unbekannt, fremd. [знане, несьвідомість.

Незнаємість, -ости, *f. Term.* s. Не-

Незнайко, *m.* derUnwissende; der vorgeblich nichts versteht, nichts weiss *H.* 111.

Незнакомість, -ости, *f.* s. Незнаність. [знаний, *a.* unbekannt.

Незнамий, *Мор. Ос.* (61) V. 28, не-

Незнане, незнате, *n.* Unkunde, Unkenntniss, Ignoranz, *f.* [heit, *f.*

Незнаність, -ости, *f. T.* Unbekannt-

Незнарошний, *a.* unabsichtlich, unvorsätzlich, *Пар.* [allerliebster Schatz!

Не-знати-що, ти моє — du mein

Незначний, незначучий, *Фр. a.* unbedeutend, unansehnlich. [lichkeit, *f. Пар.*

Незначність, -ости, *f.* Unansehn-

Незневірений *a.* nicht vom Zweifel angenagt, *Щог.*

Незнищимий, незнївощимий, *a. Фр.* unzerstörbar, unvertilgbar, unauslöschlich.

Незносимий, *У.* незносний *АД.* II. 142. *КС.* VIII. 281. *a.* unerträglich, unausstehlich. [gen könnend, (*Фр.*).

Незносливий, *a.* nicht viel ertra-

Незнужден, *a. У.* unermüdet.

Незоглядний, *a.* unabsehbar, *Гол.*

Незотлїне. *n. K.* s. Н тлїне.

Незрада. слуга незрада. *m. Ст.* nicht verrätherischer, treuer Diener.

Незрадниця, жінка, — *f. Ст.* die nicht verräth, die treu bleibt. [від разу).

Не-зразу, *adv. Кн.* nicht alsogleich (не

Незри́мий, a. Ш. I. 313 unsichtbar; 2) nicht anzuschauen, У.

Незрі́лий, a. unreif. [heit, f.

Незрі́лість, -ости.f. Unreife, Unreif-

Незрозумі́лий, незрозумі́тельний, Гол. a. unverständlich.

Незрозумі́лість, -ости, f. Unverständlichkeit, f.

Незро́слий, a. nicht verwachsen.

Незру́чний, a. ungeschickt, unbehilflich; 2) dessen Hand beim Verkauf kein Glück bringt. [lichkeit, f.

Незру́чність, -ости.f. Ungeschick-

Незруше́ність, -ости, f. ВБ. Unantastbarkeit, Unversehrtheit, f.

Незруши́мий, a. unerschütterlich.

Незруши́мість, -ости, f. Unerschütterlichkeit, f. [Ш. I. 350.

Незря́чий, a. nicht sehend, blind,

Незуга́дний,? Л. 5. незуга́рний, a. unangenehm, widerlich.

Незуми́сний, a. К. unwillkürlich.

Незумі́лий, a. Фр. s. Незрозумі́лий.

Незупи́нно, adv. ununterbrochen, Cm.

Незхи́бний, Не. s. Несхи́бний &.

Ней, partic. s. Най. [unentwegt, Фр.

Неизбі́жний, a. s. Немину́чий;

Неизвя́лий, a. Пар. unverwelklich.

Неиз'ї́лий, a. unverzehrt, Пар.

Неизло́мний, a. unzerbrechlich.

Неизло́мність, -ости.f. Unzerbrechlichkeit, f. Пар.

Неизпові́мий, Пол. неисповіди́мий, Тор. неизрече́ний, Ш. II. 232. a. unaussprechlich. [erklärlich.

Неизслї́ди́мий, a. unerforscht; un-

Неимові́рний, a. unwahrscheinlich, unglaublich.

Неимові́рність, -ости, f. Unwahrscheinlichkeit, Unglaublichkeit, f.

Неиму́щий, a. arm, dürftig, ІГ.

Неистність, -ости, f. Пар. неистно́ване, n. Нав. das Nichtsein, Nichtexistieren; das Fehlen. [сходи́мий.

Неисходи́мий, a. Ш. II. 58 s. Не-

Неїзжа́лий, a. nicht eingeritten, n. eingefahren. [geh.; nicht-officiell.

Неказе́нний, a. nicht der Krone

Не́квар, m. breiige, schlecht gekochte Speise.

Неки́вальний, a. Зг. unantastbar.

Неки́нений, a. unberührt.

Некі́льки, adv. К. ein gewisser Theil.

Не́кіс, -осу, m. ungemäheter Strich Grases; ungemähete Wiese.

Некла́н, m. каба́н- Р. II. 2. Bein. des wilden Ebers (in d. Fabel).

Некле́йда, m. неклейдова́тий, a. (Ф.) Tölpel, der nichts auf sich hält.

Некле́йка, m. s. Леле́ка.

Не́клен, m. Acer tataricum; 2) Acer camp. Пот. III. 116.

Некле́сний, a. Н. 211? s. Недба́лий.

Неклопотли́вий, a. sorgenfrei.

Неклю́жий, a. Кл. plump.

Неключи́мий, a. Кч. 265 untauglich, unvernünftig.

Не-к-мі́сту, adv. Кн. nicht am gehörigen Ort, unnöthig. [Не.

Некни́жний, a. nicht geschrieben,

Неко́нче, adv. nicht nothwendig, nicht gerade, eben nicht.

Неко́ристний, a. schädlich, beeinträchtigend, nachtheilig.

Неко́тн(ий), a. -а вівця́, Cm. Schaf das noch nicht gelammt hat.

Некре́чний, & s. Неґре́чний.

Не́крут, некру́тчина, & s. Ре́крут &.

Некруши́мий, a. unzerbrechlich.

Некукі́бниця, f. Ме. 305 на́шому добру́ — die nicht für unser Hab u. Gut sorgt, nichts dazu beiträgt, missgönnend ist, vgl. Кукі́бити.

Неку́пний, a. ungekauft Фр.

Некче́мний, a. s. Нїкче́мний.

Нела́бший, a. nicht gut.

Нела́года, f. Ме. 471 Uneinigkeit, Zwietracht, f. Zwist, m. [n. Ла́гідний.

Нела́годний, a. ungeordnet, s. Не.

Нела́йливий, a. nicht schmähend, friedfertig, ruhig. [мли́вий.

Нелапши́вий, a. Пар. s. Неперей-

Нела́ска, f. Term. s. Неми́лість.

Нела́цно, adv. s. Нена́ручно.

I. Не́льга, f. Га. II. 55. nasskaltes Schneewetter.

II. Не́льга, Ос. (61) X. 126, нельзя́ gr. adv. man kann nicht, m. darf n.

Нелегкоу́мен, a. М. III. 74 nicht flatterhaft, nicht leichtsinnig, gesetzt.

Не́лень, Мета. (63) 19. не́лин, ду́бе нели́не Ч. I. 132? [fängt, jagt.

Нелі́вний, a. Н. 27 der nicht gut

Нелї́па, f. ungezogenes, garstiges Weib, Sudlerin, f. (m. -er, m.).

Нелї́пка, f. junge Kuh schon im

zweiten Jahre trächtig, (Ф).

Нелітка, *f.* s. 'Ялівка. [*Term.*

Нелітний, *a.* unmündig, minderjährig,

Нелітність, -ости, *f.* Unmündigkeit, *f.* *Term.*

Нелітoк, -тка, червонюх — ungeflügelte Rothwanze, (Pyrrhocoris apterus).

Нелови, *pl.* Hegezeit, Schonzeit, *f* *Пар.*

Нельоґіка, *f.* Mangel an Logik, *m.*

Неложний, *a.* wahr, wahrhaftig, treu, aufrichtig *Ш.* I. 342.

Нелукавий, *a.* *Ш.* I. 340 ohne Trug, aufrichtig, offenherzig.

Нéлупка, *f.* Kartoffel, gekocht ohne Abschälung der Hülse, *f.*

Нéлюб, *m.* нелюбий, *a.* (*d.* нелюбчик, *aug.* нелюбище), der nicht liebe Mann; unlieb; was missfällt.

Нелюбе, *n.* Unbeliebtheit, *f.* *M.*

Нелюбов, нéлюб, *f.* *He.* Mangel an Liebe, *m.* Unfreundlichkeit, Feindschaft, *f.* Hass, *m.* Missbehagen, *n.*; Ungunst, Ungnade, *f.* *Cm.*

Нелюбовний, *a.* *K.* lieblos.

Нелюбощі, *pl.* *Кух.* Mangel der Liebe, der Zuneigung, *m.* [thüm, Ungeheuer, *n.*

Нéлюд, *m.* *Фр.* Unmensch, *m.* Unge-

Нелюдимий, *a.* *Py.* s. Нелюдний 1).

Нелюдимка, шапка — *f.* Ч. II. 95. s. Невидимка. [Egoist, *m.* *Мак.*

Нелюдько, *m.* schnöder Geizhals,

Нелюдний, *a.* nicht volkreich, volkarm, *Левч.* nicht besucht, einsam, *M.* III. 39; 2) s. Нелюдяний *M*+*Б*.

Нелюдский, *a.* ungewöhnlich, sonderbar *Ш.* I. 339 (билиця); 2) s. Нелюдяний.

Нелюдскість, **нелюдяність**, -ости, *f.* Unmenschlichkeit, Bosheit, grobes, inhumanes Verfahren.

Нелюдяний, *a.* unmenschlich, menschenhassend, ungesellig, nicht leutselig, inhuman.

Нема, (немає; (*d.* немаєчки *Левч.*) *impers.* ist nicht da, es giebt nicht, man hat nicht; — комусь jmd hat nicht; — мя в собі, в голові & ich bin unwohl, habe Kopfschmerzen.

Немаловажний, *a.* nicht unwichtig, nicht unbedeutend. [Fehlen, Mangel, *m.*

Немане, *n.* *He.* das Nichtsein, das

Неметкий, *a.* *Зак.* unbeholfen.

Нéмва, *f.* *coll.* Ungeziefer, *n.*

Нéмил, немилий, *a.* s. Нéлюб &; немило nicht lieb, nicht freundlich.

Немилість, -ости, *f.* *МШ.* *Term.* Ungnade, *f.*

Немилостивий, немилосердний, *a.* unbarmherzig, gefühllos, grausam.

Неминайло, *m.* *Ф.* der nicht ausweicht; 2) der nicht vergeht.

Неминучий, (-уемо, *adv.* *K.*); unvermeidlich, unvergänglich. [lichkeit, *f.*

Неминучість, -ости, *f.* Unvermeid-

Немирець, -рця, *m.* Strahlbäumchen, *n.* (Acineta).

Немирний, *a.* unfriedlich, uneinig.

Немирно булоби würde sich nicht schicken, s. Мир II.; мирний II.

Немілка, *f.* *H.* 110.? -лку човпсти.

Неміраний, (-ряний), *a.* ungemessen, unermesslich, sehr weit.

Немісячний, *a.* mondlos.

Нéміч, нéміць, -очи, нéмічність, -ости, *Щог.* *f.* Unvermögen, *n.* Schwäche, Alterschwäche; Krankheit, *f.*

Нéмічний, *a.* schwach, siech, kraftlos.

Немія, *f.* linker Nbfl. des Дністéр.

Нéмний, *a.* *H.* 214 ungeschickt, plump; 2) *adv.* нéмно *МШ.* unfassbar, unbegreiflich, undeutlich, (не+имно?).

Немного, (*d.* немніжечко), *adv.* nicht viel, wenig, ein wenig, nur eine kurze Zeit.

Немов, *adv.* fast möchte man sagen, gleichsam; 2) *Кч.* 178 vielleicht.

Немова, *m.* *f.* немовливий, немовний, *Пар.* *a.* nicht gesprächig, wortkarg, einsilbig, schweigsam. [sehens, plötzlich?

Немовільне, *adv.* (*P.Дн.* 14) unver-

Немовір, *m.* немовірний, *a.* der Ungläubige (*Фр.*).

Немовля, -ати, *n.* (noch nicht sprechendes) Kind, Säugling, *m.* [мов.

Немовляв, s. Мовляв(той), *vgl.* Не-

Немовлящий, *Ш.* I. 238 (-ячий, *Левч.*), *a.* nicht reden könnend, noch nicht sprechend (детина); sprachlos, stumm; 2) unvernünftig, *Левч.*

Немога, *f.* *W.* ein Siecher, Krüppel; 2) s. Нéміч, *Пар.*

Немогнути, *v. n.* *Зг.* s. Знемагати

Немогота, *f.* Kraftlosigkeit, *f.* Unvermögen, *n.*

Неможь, неможна, *adv.* man kann nicht, man vermag nicht, ist nicht möglich; man darf nicht.

Неможли́вий, *a.* unmöglich.
Неможли́вість, -ости, *f.* Unmöglichkeit, *f.*
Немо́жний, немо́щний, немо́щен, *Ш.* I. 177. 242. не́мощий, *a.* s. Не́мічний.
Немо́ла, *f.* (*B.*) s. Наму́ла. [kunft.
Немохі́дний, *a.* unbekannter Ab-
Немочи́, (немо́гу, немо́жеш), *v. a.* krank sein.
Немо́щник, *m.*(*л. с.* 32) der Kranke.
Немру́щий, *n. Cm.*s. Невмиру́чий.
Не-му, не-ме́ш, & 3 *pl.* не-муть mit d. *Infinit.* ich werde nicht etc. s. Му, меш etc.
Нему́дрий, *a.* nicht weise; 2) nicht sonderlich,gering, mittelmässig,*Ш.*I.180.
Ненави́дець, -дця, *K.* ненави́дник, *m.* Hasser, Feind, *m.* [scheuen.
Нена́видіти, *v. a.* hassen, verab-
Нена́видний, *K.* нена́вистний, *a.* verhasst; unausstehlich,unerträglich,(*B.*).
Нена́висливий, *a.* gehässig, feindlich.
Нена́висть, *f.* Hass; Widerwille,*m.*
Нена́вистник, *n.* s. Ненави́дець; 2)Garten-Rittesporn,(DelphiniumAjacis).
Нена́глий, *a.* nicht plötzlich, *He.*
Ненагля́дний, *a.* an dem man sich nicht satt sehen kann, sehr anziehend, ungemein schön, *K. У.*
Ненаді́йний, *a.* unzuverlässig,*Пар.*
Ненаді́йність, -ости, *f.* Unzuverlässigkeit,*f.* [Zuversicht,*m.*(*n.хв.*41).
Ненаді́я, *f.*Mangel an Hoffnung,M.an
Ненаже́ра,нена́їда,*m.f.*нена́їдок, -дка, нена́їсник, *m.* Nimmersatt, Vielfrass, *m.*
Ненаже́рливий, ненаже́рний, (-жир-), нена́їдливий, *Фр.* нена́їсний, *a.* unersättlich, gefrässig, ungesättigt, *Cm.*
Нена́жир,*m.H.*239.нена́їдність, *Фр.* (-їсність), -ости, *f.* Vielfrässigkeit, Unersättlichkeit, *f.*
Нена́ручний, *a.* unhandlich, ungelegen, unbequem, ungeeignet.
Нена́ручність, *f.* Unhandlichkeit, Unbequemlichkeit, *f.*
Ненаруше́ність, -ости, *f. T. Term.* Unantastbarkeit, Intactheit, Unversehrtheit, *f.* [unverletzlich, unantastbar.
Ненаруши́мий, *a.* unverletzbar,
Ненаруши́мість, -ости, *f.* Unverletzbarkeit, Unverletzlichkeit, *f.*
Нена́сит, *m.* нена́ситність, -ости, *f.* Unersättlichkeit, *f.* unersättlicher Hunger;Blutdurst, *m. Mi.* II. 357.
Нена́ситець, Ненасите́нець, -нця, *m.* Ненасите́цький поріг, einer von den ammeisten brausenden Wasserfällen des Дніпро́; 2) -итець, s. Богоро́стка.
Нена́ситний, ненасити́мий, *a.* unersättlich, Nimmersatt, *m.*
Нена́ський, *a. Гол.* fremd, ausländisch, eig. nicht unser, *Mi.* II. 356.
Ненаслї́дова́льний, *a. Пар.* unnachahmlich. [ablässig, stettig.
Ненаста́нний, *a.* unaufhörlich, un-
Ненасу́щний, *a. Гуш. TP.* 73 nicht alltäglich.
Нена́тлий, *a.* нена́тля, *m f. Cm.* s. Нена́ситний; 2) -а́тля, *f. Cm. Ш.* II. 159. *C.* I. 181 Unersättlichkeit, Gier, *f.*
Не-на́-тще, *adv.* (*Oc.*) XII. 28 nicht umsonst, nicht ohne guten Grund; 2) s. He und на-тще. [heit,Unwissenheit,*f. T.*
Ненауче́ність, -ости, *f.*Ungelehrt-
Ненахле́па, *m. f.* s. Ненаже́ра.
Ненача́тий, *a..ptc.He.*s.Непоча́тий.
Нена́шский, *a. Гол.* s. Нена́ський.
Нена́що, *m.* s. Ні́на́що.
Неневістн(ий), *a.* † -а невіста, Frau die keinem Manne vermält war, *Пу.*
Не́ньо, *m.* Vater, *m.* Väterchen, *n.*
Нену́ж, *adv. Oc.* (62) I. 60 nicht weniger; 2) *H.* 141 s. Ніж, *Зак.*
Не́ня, (не́не), ненька, не́нечка, *f.* Mutter, *f.* Mütterchen, *n.* [bald.
Нео́бавки, нео́бавці, *Фр.* unverweilt,
Нео́бачки, *adv.* unversehens.
Необа́чний, *a.* необа́ка, *m. f. Зг.* unachtsam, unklug, leichtfertig, sorglos.
Необа́чність, -ости, *f.* Unachtsamkeit, Unklugheit, *f.*
Необді́льний, *a.* nicht genügend zu vertheilen, unzulänglich, spärlich, wenig.
Нео́бзир, *adv. K.* ohne sich umzuschauen. [unübersehbar, unabsehbar.
Необзо́рий, *Кл.* необізри́мий, *Фр. a.*
Необича́йний, *a.* unsittlich.
Необича́йність, -ости, *f.* Unsittlichkeit, *f.* Sittenlosigkeit, *f.*
Необійми́мий, *Фр.* необійня́тий, *ВБ. a.* unumfassbar; unbesetzt.
Необма́нний, *a. Кл.* untrüglich.

Необмежи́мий, *У.* необмеже́ний, *a.* unbegrenzt. [legt, leichtfertig.
Необмірко́вано, *adv. Не.* unüber-
Необовязко́вий,*a.*unobligat,*Term.*
Необогляни́мий, *a. МШ.* s. Необзбрий.
Необори́мий, необорний.*M.*II.125. *Щог. a.* unüberwindlich, unbesiegbar, unwiderstehlich.
Необори́мість, -ости, *f.* Unüberwindlichkeit,Unbesiegbarkeit,*f.* [trostlos.
Необра́дливий, *a. M.* untröstlich,
Необхі́дний, *Cm.* необходи́мий, *a.* unumgänglich.unentbehrlich, unvermeidlich. [gänglichkeit,Unentbehrlichkeit,*f.*
Необходи́мість, -ости, *f.* Unum-
Необчисле́нний, *a.* unberechenbar, *Пар.*
Нео́глядки, *adv.*ohne umzuschauen.
Нео́глядком, *adv.Ко.* 138 ohne sich zu versehen. [Необа́чний, *Зг. Фр.*
Неогля́дний, *a.*s. Необзорий; 2) s.
Необмеже́ний, *a.* unbegrenzt; unumschränkt. [umschränktheit,*f Пар.*
Неограниче́ність, -ости, *f.* Un-
Неодбі́рний, *a. Не.* nicht abnehmbar, unzertrennlich, untrennbar.
Неодвіча́льний, *a.* unverantwortlich, *Пар.* [verantworlichkeit, *f.*
Неодвіча́льність, -ости, *f.* Un-
Неодворо́тний, *a.* unablenkbar, unabwendbar, unvermeidlich. [kratin,*f.*
Неодемокра́тка, *f. Кн.* Neudemo-
Неоди́н, неоде́н, *pron.* nicht einer, mancher, wohl mancher, viel.
Неодло́жний,*a.Под.*s. Необхідний.
Неодмі́нно, *adv. M.*II. 182. unabänderlich, unwiderruflich, unvermeidlich.
Неодмо́вно, *adv. Левч.* ohne Widerrede, ohne Entschuldigung.
Неодна́кий, неодна́ковий, *a.* nicht gleichartig, verschieden; *adv.* неодна́ко (-а́ково) кому́ es ist jmdm nicht einerlei, nicht gleichgiltig. [heit, *f. Кн.*
Неодна́ковість, -ости, *f.*Ungleich-
Неоднаста́йний, *a.* ungleichförmig, nicht einheitlich.
Неоднаста́йність, -ости, *f.* Ungleichförmigkeit, *f. Пар.*
Неодо́вго, *Тор.* неодо́вгї, *Вах. adv.* über kurz und lang, in Bälde.
Неодоли́мий, *a.* s. Необори́мий.
Неодра́досен, *a.Ме.* 71. untröstlich, trostlos. [bildet.
Неоду́ко́ваний, *a.Ш.*I. 254 unge-
Неодхили́мий, *a. Ру.* s. Неодворо́тний. [kleidet.
Неодя́гний, *a. Кч.* 223 schlecht ge-
Неозо́рний, *a. М+Б.* 80 mit dem Blicke nicht umfassbar, grenzenlos, s. Необзорий. [unbehauen.
Неоки́мшаний, *a. У.* ungeschliffen,
Неокра́яний, *a. Ш.* II. 10 nicht beschnitten, ungetheilt; unbegrenzt, *Не.* (*n.* 155). [niptera). *Пол.*
Неокри́лені, *pl.* Flöhe, *pl.* (Apha-
Неокристя́нений, *a. У.* nicht nach Christenart eingeweiht. [че́ний.
Неомежо́ваний,*a.Не.*s.Необмежи-
Нео́мінки, *adv.* s. Нео́нїмки.
Неомі́рний, *a. Cm.* unermesslich.
Нео́нїмки, *adv.* s. З-нена́дїйки.
Неопа́трений, etc. s. Неогля́дний 2), etc. [umgebraten, ganz (roh).
Неопе́чений, *a.*-е ля́хо *Н.*41? nicht
Неопі́рений,*a.*unbefiedert. [111.
Неопла́каний, *a.* unbeweint,*Ш.*II.
Неоплати́мий, *У.* неопла́тний, *a.* unbezahlbar, unbezahlt; unerschwinglich; *unschätzbar. [nicht weit, n. fern.
Неопода́ль,*Левч.* неопода́леки, *adv.*
Неопродоли́мий, *a.Пол.*s. Неодоли́мий.
Неорґані́чний, *a.* unorganisch.
Неору́жний, *a.* unbewaffnet, wehrlos, *Кч.* 9. [rung, Unwissenheit, *f.*
Неосьві́та, *f. Б.* Mangel an Aufklä-
Неосьві́тний, *a.* ungebildet, *Cm.*; 2) *Кл.* finster. [kert, öde.
Неосе́ляний, *a. M.* II. 159 unbevöl-
Неосї́лий, *a.* nicht ansässig, unansässig, *Пар.* [unstreitig.
Неоспори́мий, *a.* unbestreitbar,
Неостї́йний, *a.* unstatthaft, unhaltbar.
Неостї́йність, -ости, *f.* Unstatthaftigkeit, *f. Term.*Unhaltbarkeit, *f. Пар.*
Неосторо́жний, *a.* unvorsichtig, unbehutsam. [sichtigkeit, *f.*
Неосторо́жність, -ости,*f.* Unvor-
Неосудимий,*a.*unverdammlich,*Пар.*
Неосущи́мий, *a.* nicht zu verwirklichen,nicht actuell. [wirklichung,*f.ВБ.*
Неосущи́мість, -ости, *f.*Nichtver-
Неосхну́тий, *ч. Пар.* nicht trocken geworden.

Неосяжний, *a. Ст.* unfassbar, unerreichbar, unermesslich. [чальний.
Неотвітимий, *a. У.* s. Неодві-
Неотéса, *m. f.* ungeschlachter, grober Kerl, ungeschliffen, *Гр.* V. 349.
Неофіт, *m.* (неофітка, *f.*) Neophyt, der (die) Neugetaufte, Neubekehrte.
Неохайний,(-хáрний,-хáмраний). *a.* unsauber, unrein, ekelhaft; 2) *T.* unachtsam, unzurechnungsfähig.
Неохайність, -ости, *f.* Unsauberkeit, Unreinlichkeit, *f.* [derwillig,ungern.
Неохітний, *Ог.* неохóтний, *a.* wi-
Неохолонувший, *a.* nicht erkaltet *Ш.* II. 166.
Неохóта, *f.* Widerwille, *m.*
Неохрястанець, -нця, *m.* der nicht zugeknöpft, nicht ordentlich angezogen ist. [unschätzbar.
Неоціне́ний, неоці́нний, *K. a.*
Неошáтно, *adv.* in schlechter, lumpiger Kleidung. [Необáчний &.
Неошетелéнний, *a.*&(-ість, *f.*)§ s.
Неошкýльний, *a.Пс.*unschädlich, harmlos, §. [погрішимість.
Неошибність, -ости, *f. Мог.* s. Не-
Неощáдність, -ости, *f. Нав.* Mangel an Sparsamkeit, *m.* [betasten.
Неощýпний, *a.* unfassbar, nicht zu
Непáмять, *f.* Vergessenheit, *f.*
Непамятливий, *Пар.* непамятýщий, непáмяткий, *Левч. a.* uneingedenk, vergesslich. [pflichtig.
Непанщáнний, *a.* nicht frohn-
Непаристий, непарнистий, *Фр.* непáрний, *a.*ungerade(числó); unpaarig.
Непéвний, (нéпев, *indecl. m. f. n.*; не-пéвен, *М.* II. 128), *a.* ungewiss, unsicher; unheimlich, gefährlich, böse, tückisch, hämisch, *Ш.* I. 158. 180; zweideutig, räthselhaft, wunderlich, dämonisch, *Ш.* I. 335. [heit,Unsicherheit,*f.*
Непéвність, -ости, *f.* Ungewiss-
Неперéбраний, *a.* unerschöpflich.
Неперебýтний, *a.М.*II.147 schwer —, nicht zu verleben, zu bestehen, zu überdauern. [стрáвний.
Неперевари́мий, *a. Под.* s. Не-
Неперевисшимість,-ости, *f.*Unübertrefflichkeit, *f.* [undurchdringlich, *У.*
Непереврúмий, *a.* undurchsichtig,
Неперéймливий, *a. Пар.* ungelehrig, unempfänglich.

Непереймливість, -ости, *f.* Unempfänglichkeit, Ungelehrigkeit, *f. Пар.*
Непереку́пний, *a.*unbestechlich, *T.*
Неперéливки, *pl.* то — das ist kein Spass.
Неперéлїчний, *a.*unzählig, zahllos.
Непеpемóжний, *a.Не.*unüberwindlich, unwiderstehlich.
Неперенóсний, *a.Не.* unerträglich.
Неперепла́каний, *a. T.* nicht genug beweint.
Непереро́бний, *a.* -а робóта *Др. с.* 170 eine Arbeit, mit der man nie fertig wird, die nicht fertig sein will.
Неперéставком, *Фр.* неперестáнно, *adv.* unaufhörlich, anhaltend, beständig.
Непереступний, *a. T.* nicht zu überschreiten, unübersteiglich; 2) -но, *adv. ГШ.* ohne auszulassen, o. zu übergehen, ununterbrochen. [lich.
Непересяглий, *a. Б* unübersteig-
Неперехвáльно, *adv. Пол.* ohne übertriebene Prahlerei.
Непереходи́мий, неперехі́дний, *a.* unwegsam, *Пар.*; 2) неперехóдний, intransitiv, unübergehend. [bestritten.
Неперéчний, *a.* unbestreitbar, un-
Неписьмéнний, *a.*s.Неграмотний.
Неписьмéнність, -ости, *f.* Unwissenheit, *f. Не.* [I. 204. nüchtern.
Непитýщий, *a.* nicht trinkend, *C.*
Непідвлáдність, -ости, *f. K.* Unabhängigkeit, *f.*
Непідгля́дність, -ости, *f.* Sorglosigkeit, Harmlosigkeit, Unverdächtigkeit, *f.* [*ОП.* nicht bestochen.
Непідкýпний, *a.*unbestechlich; *adv.*
Непідкýпність, -ости, *f.* Unbestechlichkeit, *f.*
Непідлóжний, *a.* nicht unterschoben, unverfälscht, authentisch, echt.
Непідлóжність, -ости, *f.* Unverfälschtheit, Authenticität, Echtheit, *f. Пар.*
Непідоврúмість, -ости, *f.* Unverdächtigkeit, *f. Term.*
Не-під-плечé нам щось, nicht unserer Kraft entsprechend, *KУ.* [störrig.
Непідхи́льний, *a.* ungehorsam,
Непідхи́льність, -ости, *f. KУ.* Ungehorsam, *m.* Unfolgsamkeit, Störrigkeit, *f.* [widrig.
Непідхóжий, *a.* unpassend; zweck-

Héпiт, (-от), *m. rum.* Neffe; 2) Enkel, *m.* [nepos], *Ф. vgl.* Héти.

Неплáтний, *a. V.* vergeblich, erfolglos; 2) unbesoldet, *Пар.* [bar.

Неплíдни́й,неплóдний, *a.*unfrucht-

Неплóдність, -ости, *f.* Unfruchtbarkeit, *f.*

Непóбит, *m. K.* Abwesenheit, *f.*

Непобіди́мий, непобідний, *Пар. a.* unbesiegbar, unüberwindlich.

Непобіди́місткь.непобідність,*Пар.* -ости, *f.* Unbesiegbarkeit, Unüberwindlichkeit, *f.* [*a.* s. Неборúмий.

Непобори́мий, непобóрний, *Ст.*

Неповáга, *f. Ко.* 308, *He.* Verachtung, *f.* Mangel an Achtung, Rüchsichtslosigkeit, *f.* [bändigkeit, *f. Пар.*

Неповдéржаність, -ости, *f.* Un

Неповéртайло, *m. He.* s. Неповорóтливий. [setzlich,unwiederbringlich.

Неповéртний, *a.* -а стрáта, uner-

Неповздержи́мий, *КУ.* неповдéржаний, *Пар. a.* unaufhaltbar, unaufgehalten, unaufhaltsam, unbändig.

Невови́нен, -и́нна, -и́нно, *a.* er, sie, es soll nicht, darf nicht.

Непови́нний, *a. Ш.*I.358,непови́нність, *f. K.* s. Неви́нен &. [sam, stützig.

Неповірни́й, *a.* unlenksam, unbeug-

Непóвний, *a.* nicht voll, unvollständig, nicht complet, lückenhaft.

Непóвність, -ости, *f.* Unvollständigkeit, Lückenhaftigkeit, *f.*

Неповорóтливий, (-óткий, -óтний), *a.* ungelenk, unlenksam; unbeholfen, träge, schwerfällig, plump, vierschrötig; hartnäckig (*Ф.*). [derkehrend.

Неповорóтний, *a. ВБ.* nicht wie-

Неповорóтність,-ости, *f.*Schwerfälligkeit, Unbehilflichkeit, *f.*

Неповорухли́вість, -ости, *f.* Unbeweglichkeit, Unbeholfenheit, *f. ВБ.*

Неповорýшно, *adv.* unbeweglich, regungslos. [schämen brauchen.

Неповстидáти ся, sich nicht zu

Непогáсний, *a. Зг.* nicht leicht auszulöschen.

Не-погди́, s. Не-стíй.

Непогóда, (нéпóгодь, -ідь, *Біл.*), *f.* schlechtes Wetter, Unwetter, *n.*

Непогоди́мий,*a.*unversöhnlich,*ВБ.*

Непогодли́вий,*a.* -а порá schlechtes, ungünstiges, regnichtes Wetter.

Непогóжий, *a.* s. Негóжий.

Непогріши́мий, *a.* unfehlbar.

Непогріши́мість, -ости, *f.* Unfehlbarkeit, *f.*

Непóдавно, *adv.* unlängst.

Неподáлеки, (-áлеку,-áлець,-áлецї), *adv.* nicht weit, unweit.

Неподви́жний, *a. Фр. Пол.* unbeweglich, fix. [weglichkeit, *f.*

Неподви́жність, -ости, *f.* Unbe-

Неподíбний, *a.* unähnlich. [keit, *f.*

Неподíбність, -ости, *f.* Unähnlich-

Неподíльний, *a.* untheilbar; *-а рукá ungetheilte Hand, стоя́ти за що рукóю -ою, zur ungetheilten H. haften (in solidum), *Term.* [barkeit, *f.*

Неподíльність, -ости, *f.* Untheil-

Неподíяти, *v. a. Ч.* I. 32 s. Не und порáдити.

Неподóба, *f.* комý mit d. *Infinit.* es ziemt nicht, es schickt sich nicht für jmdn.

Неподóбистий, *a.* unförmlich.

Неподóбний, *a.* unähnlich, unwahrscheinlich, seltsam, sonderbar, unmöglich, ungewöhnlich (-а річ *До.*); ungeziemend, unselig *C.* I. 3; garstig, zotig.

Неподоли́мий, *a.* s. Неодоли́мий.

Не-по-дя́чі, *adv.*(*B.*) s. Не-до-вподóби.

Непозбýдний, *a.* unveräusserlich.

Непозбýдність, -ости, *f.* Unveräusserlichkeit, *f. Пар.*

Непозвíл, -óлу, *m.* Verbot, *n.* (*Фр.*).

Непози́бкий, *a.* nicht wankend, fest, standhaft, unerschütterlich, unbeweglich, *Mi.* II. 356. *M.* II. 145.

Непознáчний, *a. Пар.* unmerklich, allmählich.

Непоимáти ся, *ptc.* непоимáвши ся, ohne sich zu schämen, ohne sich Scrupeln zu machen, (*B.*) *vgl.* Внимáти ся.

Непокáзний, *a.* unansehnlich.

Непóкір, -ору, *m.* непокóра, *f.* — до Бóга Verstocktheit gegen Gott, *f.*

Непокíрливий, непокíрний, *a.*ungehorsam, unfolgsam, widerspenstig.

Непокíрливість, *Кн.* непокíрність, *Ко.* 299, -ости, *f.* Ungehorsam, *m.* Unfolgsamkeit, Widerspenstigkeit, *f.*

Непокли́каний, *a.* unberufen.

Непокóєне, *n.* Beunruhigung, *f.*

Непокоїти, *v. a.* beunruhigen.

Непокри́тий, *ptc.* unbedeckt, un-

verhüllt; -а коса́, Kopfhaare ohne Haube (von e. verführten Mädchen) *Ш.* I. 90.
Непол́итий, *ptc.* unbegossen, unbewässert, *Ш.* I. 350.
Неполїчи́мий,*a.*unzählig. [tert,frei.
Неполо́ханий,*a.*nicht eingeschüch-
Нєпол́учний, *a.* ungünstig.
Непоми́льний,непоми́лешний,*M.* II. 155, *a.* unfehlbar, untrüglich; unzweideutig, sicher, fest, accurat.
Непоми́льність, -ости, *f. Тор. Св.* Unfehlbarkeit, *f.*
Непомірко́ваний,*a.*unbegreiflich, unergründlich; 2) masslos, rücksichtslos,
Непомі́рний, *a.* übermässig gross, hoch; -а ціна́ nicht billig.
Непомня́щий, *a.* der das Gedächtnis verloren hat, geistesschwach.
Непонятли́вий, *a.* ungelehrig.
Непоня́тливість, -ости,*f.* Ungelehrigkeit,*f.**Фр.* [fassbar,unverständlich.
Непоня́тний, *a.* unbegreiflich; un-
Непоня́тність,-ости, *f.* Unbegreiflichkeit, *f.*
Непопра́вний, *a.* unverbesserlich.
Непопра́вність, -ости, *f.* Unverbesserlichkeit, *f.* [holfen.
Непора́дний, *a.* unberathen, unbe-
Непора́дність, -ости, *f.* Rathlosigkeit, Unbehilflichkeit, *f.*
Непорато́ваний, *a. M.* verlassen, verwahrlost, hilflos.
Непоро́да, *f.* s. Невро́д.
Непорозумі́не, *n.* Missverständnis, *n.*Missverstand,*m.* [stehen,missverstehen.
Непорозумі́ти, *v. a.* nicht gut ver-
Непорозу́мний, *a.* begriffsstützig; unbeholfen. [barkeit, *f.*
Непо́рок, -ока, *m. Mi.* II. 356 Ehr-
Непоро́ки,*pl.M.*II.111 schlechterRuf.
Непоро́чний, *a.* makellos, keusch, unbefleckt. [sigkeit, Keuschheit, *f.*
Непоро́чність, -ости, *f.* Makello-
Непорухо́мий, *M.* II. 205, непору́шний, *a.* unbeweglich, regungslos.
Непоруши́мий, *a.* unverrückbar; 2) unvermeidlich.
Непоря́дний, *a.* unordentlich.
Непоря́дність, -ости, *f. K.* Unordentlichkeit, Unpünctlichkeit, *f.*
Непоря́док, -дку, непо́ряд, *K. m.* Unordnung, Verwirrung, *f.*
Непосидю́щий, непосидли́вий, (-и́вець, *m.*) непоси́дний *Пар. a.* der an einem Platze nicht lange sitzen bleibt, unruhig; vielgeschäftig.
Непосидю́щість, -ости, *f. Бор.* Vielgeschäftigkeit, *f.*
Непо́слух,*m.*непослу́шність,-ости, *f.* Ungehorsam, *m.* Unfolgsamkeit, *f.*
Непослу́шний, *a.* ungehorsam, unfolgsam; 2) nicht botmässig, *K.*
Непоста́вний, *a.* unförmlich.
Непоста́вність, -ости, *f.* Unförmlichkeit, *f. Пар.* [schlich,unergründlich.
Непостижи́мий, *a. Пу.* unerfor-
Непостижи́мість, -ости, *f.* Unergründlichkeit, *f.* [Nichtfasten.
Непості́не, *Не.* непо́щене, *n.* das
Непосту́пний, *a.* keinen Schritt weichend; 2) nicht rasch fortschreitend die Arbeit auf d. Erntefelde).
Непотайни́й, *a. Не.* nicht heimlich, rückhaltlos. [sichtslosigkeit, *f.*
Непотерплі́не, *n.*Ungeduld, Rück-
Нопоти́р, s. Нетопи́р.
Непотїши́мий, *До.* непоті́шний, *Пvр. a.* trostlos, untröstlich; -шний, unerfreulich. [schickt, einfältig, plump.
Непоторо́чий, *a. M.* II. 196 unge-
Не-потре́ба, s. Не-тре́ба.
Непо́тріб, *m.* Taugenichts, *m.*
Непотрі́бний, *a.* unnöthig, unnütz; liederlich, nichtsnutzig, faul, nichtswürdig; 2) nicht bedürfend, n. dürftig.
Непотрі́бство, *n.* Nichtsnutzigkeit, Niederträchtigkeit, Lumperei, *Ko.* 399; Laster, *n.* Unfug, *m. Ф.*; Faulheit, Faulenzerei, *f. Кн.*
Непохи́бний, & s.Непоми́льний &.
Непохи́лий, *a. Cm.* unbeugsam, hartnäckig. [nicht wankend.
Непохи́тний, *a.* unerschütterlich,
Непохи́тність, -ости, *f.* Unerschütterlichkeit, Festigkeit, *f.*
Непохі́чно, (-хо́чно), *adv.* ist keine Lust, man will nicht gern.
Непохо́чувати, *v. n.* nicht gern wollen, ungern etw. thun.
Непоча́тий, непочи́наний, *ptc.* unangefangen; unberührt, unversehrt.
Непоче́сний, *a.* unansehnlich; unschön, unangenehm; 2) gemein, unsittlich.
Непочи́тане, непошано́ване, *n.* Nichtachtung, Missachtung, *f.* [schädigt.
Непошкодо́ваний.*ptc.Зг.*nicht be-

Непошти́вий, *a. Cm.* s. Нече́сний, anstössig, *Cm.*

Непоща́да, *f.К.*непощадїне, (-а́дже-не), *n.* Schonungslosigkeit, Härte, Strenge, *f.* [sichtslos, *ВБ.*

Непоща́дний, *a.*schonungslos,rück-

Непра́вда, *f.* Unwahrheit, Lüge, *f.* unbilliges Benehmen, u. Verfahren, Unrecht, *m.* Schlechtigkeit, *f.*; — твоя́ *Ч.* V. 204 auf deiner Seite ist Lüge, du lügst.

Неправди́вий, *a.* unwahr, trügerisch, unehrlich, s. Непра́вий, *Ш.* I. 299; unecht, falsch.

Неправди́вість, -ости, *f. К.* Unwahrheit, Unechtheit; Mangelhaftigkeit, *f.* Fehler, *m.*

Непра́вдно, *adv. Зар.* falsch.

Неправдува́ти, *v. n. Н.* 25 ungerecht leben; — ме́жи собо́ю Unrecht und Betrug gegen einander ausüben.

Непра́весний, *a.* unrechtmässig, unehelich, *Пар.*

Непра́весник, *m.* (-иця, *f.*), unrechtmässiger Erbe, unehelicher Sohn, -e Erbin, -e Tochter.

Непра́вий, *a.* unrecht, unrechtlich; непра́вого ло́жа (син, дочка́) illigitim, unehelich; *adv.* непра́во, *К.* widerrechtlich, ungerecht. [unrichtig.

Непра́вильний, *a.* unregelmässig,

Непра́вильність, -ости, *f.* Unregelmässigkeit, Unrichtigkeit, Anomalie, *f.*

Непра́вний, *a.* unrechtmässig, ungesetzlich, gesetzwidrig.

Непра́вність,-ости, *f.*Unrechtmässigkeit, Ungesetzlichkeit, Gesetzwidrigkeit, *f.* [rechtgläubigkeit, *f.*

Неправові́рність, -ости, *f.* Un-

Неправота́, *f.* Untugend, *f. Пар.*

Не́пранка, *f.* ungewaschenes Hemd.

Непре-, s. Непере-; Непрезри́мий, *a. ЛД.* s. Необзо́рий.

Непремі́нно, *adv.* unfehlbar, ganz gewiss, durchaus. [ли́мий.

Непреоборимий, *a. К.* s. Неодо-

Неприближу́щий, *a.* unnahbar, schroff, *Ф.*

Неприо́браний, (-а́тий *Ме.* 53) *a.* nicht aufgeräumt; 2) nicht geschmückt.

Неприви́чка, *f.* Ungewohnheit, *f.*

Неприви́чний, *a.* ungewohnt.

Непривíтний, *a.* unfreundlich.

Непривíтниця, *f.Ме.* 305 die Unfreundliche, Missgünstige (ма́чоха & *ОП.*).

Непривíтність,-ости.*f.*Unfreundlichkeit, *f.*

Неприrі́дний, *Пол.* (-о́дний *Не.*), неприго́жий, *a.* unbrauchbar, unnütz, unbequem, unzweckmässig; unanständig, ungeziemend. [zweckmässigkeit, *f.*

Неприго́жість, -ости, *f. В.* Un-

Неприє́мний, *a.* unangenehm, unlieblich; (*adv.* -мко, *В.*).

Неприє́мність, -ости, *f.* Unannehmlichkeit, Unlieblichkeit, *f.*

Непризна́чний, *a.* unbedeutend.

Неприка́зувати, *v. a.* in d. Rdrt. най ся не прика́зує (най ся пріч ка́же) soll ungesagt bleiben, und wenn schon das böse Wort (böse Sache) in der Rede ausgesprochen wurde so möge es nicht Schaden bringen.

Неприка́яний, *a. К.* I. 291 ohne Busse, nicht entsühnt, am Seelenheil verzweifelnd; ein verstockter, grosser Sünder, *Cm.* [ком.

Неприкла́дком, *adv.* s. Непри́ч-

Непришчний, *a.* unzukömmlich; unanständig.

Неприли́чність, -ости, *f.* Unzukömmlichkeit, *Term.* Unanständigkeit, Unschicklichkeit, *f.* [*Пар.*) *a.* unversöhnlich.

Непримири́мий, (-мирли́вий,

Непримири́мість, -ости, *f.* Unversöhnlichkeit, *f.* [verdächtig.

Непримі́тний, *a.* unmerklich, un-

Наприму́сний, *a. К.* ungezwungen, willig.

Неприналє́жність, -ости, *f.* — су́да Incompetenz des Gerichtes, *f. Term.*

Неприпи́нний, *a.* ohne Hindernis, unbehindert. [bar, seltsam, *Б.*

Неприпі́тий, *a.* -е ба́жане sonder-

Неприро́дний, *a.* unnatürlich.

Неприро́дність, -ости, *f.Нав.* Unnatürlichkeit, *f.* [nicht als solche geboren.

Неприрожде́нний, *a.* -а відьма

Неприи́стівно, *adv.* s.d.folg. [*Пар.*

Непристо́йний, *a.* unschicklich,

Непристо́йність, -ости, *f.* Unschicklichkeit, *f.* [teiisch.

Непристоро́нно, *adv. М.* unpar-

Непристу́пний, *a.* unzugänglich.

Непристу́пність. -ости, *f.* Unzugänglichkeit, *f.* [*a.* abwesend.

Непрису́тний, непритомний,

Неприсутність, непритомність, -ости, *f.* Abwesenheit, *f.*

Непритóрéний, *a. Кух.* nicht gerieben, n. geschult, ungeschliffen, nicht abgefeimt, schlicht; 2) unverbesserlich, ausgelassen, unbändig; 3) ungeheuer.

Непритóрний, *a.* ohne Theilnahme, o. Berührung, indifferent.

Неприторóнний, *a.* sehr gross; 2) herzlich lieb, (*Фр.*) [dersacher, *m. Св.*

Неприхúльник, *m.* Gegner, Wi-

Непричáстний, *a.* в чім nicht theilhaftig, keinen Antheil habend.

Не-при-чім, *adv.* fern soll etwas bleiben, (*B.*).

Непри́чком, непри́щіп, *adv.* s. Немóв, beispielweise, ohne hämische Anspielung, Vergleichung. [keit, *f.*

Непри́язнь. *f.* Feindschaft, Feindlich-

Непри́язний, *a. Ш.* I. 154 unlieb, unfreundlich; feindlich.

Неприятель, (-елька, *f.*), *m.* Feind, Gegner, *m.* (-in, *f.*) *adj.* неприятельский, feindlich, feind, des Feindes.

Неприя́тний, & s. Неприéмний &.

Непробуди́мий, *Ш.* II. 244, непробýдний, *a.* nicht aufzuwecken, nicht zum Erwachen zu bringen, unerwecklich, geistestodt. [ungesäumt.

Непрóволочно, *adv.* unverzüglich,

Непроворня́ка, *m. f. H.* 128. непровóрний, *a.* unbehend, ungeschickt.

Непрогля́дний, *a.* unübersehbar; 2) undurchdringlich +*M.*

Непрогорни́мий, *a. МШ.* -а тьма undurchdringlich. [veräusserlich.

Непродáжний, (-дáйний), *a.* un-

Непрозóрий, *a.* dunkel, finster, *Cm.*

Непрозóристий, *a.* undurchsichtig, *Ил.* [vorsichtig, *Term.* nicht umsichtig.

Непрозóрний, (-зорли́вий) *v.* un-

Непрозóрність, -ости, *f.* Unvorsichtigkeit, *f.* Mangel an Umsicht, *m.*

Непрозрíнний, *a. Мог.* s. Непрогля́дний 2). [проходи́мий.

Непролáзний, *a.* -а дорóга s. Не-

Непромакáльний, *a. Пол.* wasserdicht.

Непромíжно, *adv. Cm.* unmöglich.

Непроникáвий, *B.* непроникли́вий *Пол. a.* undurchdringlich.

Непроникли́вість, -ости, *f.* Undurchdringlichkeit, *f. Пол.*

Непропýскний, *a.* nicht durchlassend. [brochen.

Непрори́вний, *a. Кл. T.* ununter-

Непрóсвіток, -тку, *m. T.* Finsterniss, Unwissenheit, *f.*

Непросипéнний, *a.* — пяни́ця *Кв.* 408 ein Saufer ohne Unterlass, ohne eine Weile durchzuschlafen.

Непросипýший, *a.* -а ніч langdauernde, ewige Nacht, die man nicht verschlafen kann. [det.

Непрослїди́мий, *a. Фр.* unergrün-

Непрости́мий, *a.* unverzeihlich.

Непростовíльн(ий), *a.* -а (*f.*) schwanger.

Непротóрений, *a. H.* 216 s. Неприторóнний 1); -енно, *adv.* sehr viel, ohne zu erschöpfen, o. zu verschwenden.

Непроходимий, непрохíдний, *a.* undurchdringlich, unwegsam. [rect.

Непря́мий, *a.* mittelbar, *Term.* indi-

Непря́ха, *f. P.* I. 176 träge Spinnerin.

Нéпутити, *v. a. Мак.* auf Irrwege führen.

Непýтний, *Левч.* непутя́щий, *a.* s. Непотрібний, *M.* II. 84. *Mi.* II. 356.

Непýтство, *n. Cm.* s. Безпýте 2).

Непýтствовати, *v. n.* liederlich leben, lumpen, *Cm.* [meinen, wähnen.

Нещевáти, *v. n.* † *K.* dafür halten,

Нерáдити ся, *M.* III. 36 nachlässig, unachtsam sein.

Нерáдо, *adv.* nicht gern, nur ungern.

Нерáдостен, *a. Ч.* V. 242 trostlos, untröstlich, freudeleer, unerfreulich, *Л.* 132.

Не-рáзом, *adv. H.* II. nicht auf einmal.

Нераніщ, *adv. compar. K.* = нерáньше.

Нерви́стий, *a.* nervig, *Пар.*

Нервíвка, *f.* Nervenfieber, *n.*

Нервóвий, (*Не.* нéрвий, *Пр.* XII. 147, нервóзний), *a.* Nerven-; 2) nervös, reizbar.

Нереґуля́рний, *a. Не.* unregelmässig.

Нерéзний, *m. a. s.* Nbfl. des Прут.

Нерéсниця, нéрез, нéресть, *f.* s. Нерíсниця; 2) нéресть, *coll. b*) Laich, *n.* Frösche, *pl. Пом.* I. 172. [*n.* 283.

Нéрет, *m. H.* 196 Art Fischreuse, Netz,

Неретúвий, *a.* folgsam, sanft, harmlos.

Нерíвний, ungleich, uneben, ungebahnt. [Unebenheit, *f.*

Нерíвність, -ости, *f.* Ungleichheit,

Нерівнобедрéнний, *a.* ungleichschenklig, *Пол.* [wertig.
Нерівновáртостний,*a.*ungleich-
Нерівноволóсий, *a.* mit ungleichen Haaren. [flügler, *pl.* (Heteroptera).
Нерівнокрúльці, *pl.* Ungleich-
Нерівнá, *m. f.* nicht ebenbürtig.
Нéріг, -ога, *m.* Art antediluvianisches Thier. [geschwärmt hat.
Нерíйник, *m.* Bienenstock, der nicht
Нерíсниця, нерíстка, нерíнка, *f.* s. Мерéсниця.
Нéрість, -ости, *f.* Mineral, *n. Term.*
Нерічúвий, *a.* -і устá nicht beredt, *Пол.* [*a.* unentschlossen, unschlüssig.
Нерішúмий, (-úвий,-úльний,*Зар.*)
Нерішúмість, (-úвість), -ости, *f.* Unentschlossenheit, *f.*
Нерóб, *У.* нерóба, нерóбиско, *m.* нероблáщий, *a.* Taugenichts, arbeitsscheu.
Неробáк, *m. М.* s. Неборáк. [same.
Неробíтниця, *f.* die nicht Arbeit-
Нерóбство, *n. ВБ.* Liederlichkeit, Verkommenheit, *f.*
Неродю́чий, *a.* unfruchtbar.
Нерозбíр, -ору, *m.* Unachtsamkeit, *f.*
Нерозвáга, *f.Пар.*s.Нерозсýдність.
Нерозвáжений, нерозвáжний, *a.* ohne zu lindern,untröstlich,(сльóзи,тугá, сум), *Ст.* [вáжний,& s.Необáчний &.
Нерозвáжець, -жця, *m. Т.* нероз-
Нерозгáдливий, *a. В.* unachtsam, unbedächtig. [unbegreiflich.
Нерозгáдний, *a. Ст.* unerklärlich,
Нерозглáдність, -ости, *f. Т.* Unachtsamkeit, Kurzsichtigkeit, Unzurechnungsfähigkeit, *f.*
Нероздїлúмий, (-дїльний), нероздїлúмість, (-дїльність), *Term.* s. Неподїльний, &, нерозлýчний &.
Нерозквíчаний, *a. С.* I. 199 von unerschlossener Blüte. [unentschieden.
Нерозлýчен, *a. У.* unentschlossen,
Нерозлýчний, *a.* unzertrennlich, unzertrennbar. [trennlichkeit, *f.*
Нерозлýчність, -ости, *f.* Unzer-
Нерозміжóваний, *a.* ungetheilt *Ш.* I. 137. [35 immer ungewechselt.
Нерозмíнний, *a.* — рубéль *Др. с.*
Нерозмíрний, *a.* unverhältnismässig. [hältnis, *n.* Unverhältnismässigkeit, *f.*
Нерозмíрність, -ости, *f.* Missver-
Нерозполóжене, *n.* Ungeneigtheit, Verstimmung, *f.* [sam; unzählig, *Под.*
Нерозпýтний, *a.* pfadlos, unweg-
Нерозрúвний, *a.* unlösbar, unauflöslich. [löslichkeit, *f. Пар.*
Нерозрúвність, -ости, *f.* Unauf-
Нерозрішúмий, *a. Мог.* s. Нерозрúвний. [unvergänglich.
Нерозрушúмий, *a.* unzerstörbar,
Нерозрушúмість,-ости, *f.*Unzerstörbarkeit, *f.*
Нерозсудлúвий, *К.* нерозсýдний, *a.* unbedachtsam, unklug, unverständig; ungereimt.
Нерозсýдливість, (-ýдність), -ости, *f.* Unklugheit, Unüberlegtheit, *f.* Unverstand, *m.*
Нерозтóпний.*v.*unschmelzbar,*Пол.*
Нерóзум, *m.* Unverstand, *m.* s. Нерóстроп. [вий; sinnlos.
Нерозýмний, *a.* s. Нерозсýдли-
Нерозпорáдність, -ости, *f.* Mangel an guter Anordnung, *m.*
Нерóстроп, *m. У.* Unbesonnenheit, *f.* Unbedacht, *m.* Thorheit, *f.*
Нéрти, (нру, нреш, нре), *v. n.* s. Нирнýти. [(Scyllaea).
Нéртиця, *f.* Seemoosschnecke, *f.*
Не-рукá комýсь, *Кн.* nicht geziemend, ziemt nicht.
Нерукотвóрний,*a.*nicht von Menschenhänden gemacht, *Ш.* I. 197.
Нéрунє, *n.* s. Курмáче; schmutzige Wäsche (*Фр.*).
Нерýся, *f.* linker Nbfl. der Дéсна.
Нерухлúвий,*Фр.*нерухóмий,*Пар.* нерушúмий, нерýшний, *Щог. a.* unweglich, bewegungslos, regungslos, starr.
Нéруш, *m.* Art Pflanze.
Нéряд, *m. Левч.* s. Непорáдок.
Нерядúвий, *У.* нерядúй, *a.* nachlässig, fahrlässig, unachtsam; nicht wirtschaftlich. [ресть 2)?
Нéрязд, *m. Гол.* II. 276 s. Нé-
Не-сáме — то, *adv.* nicht eben, nicht allzu sehr.
Несамовúтий, *a.* besessen; eig. unselbständig, *Мі.* II. 195; 2) unbewusst (*adv.*) *Левч.* [самхіть *adv.*unwillkürlich.
Несамовíльно, *ОП.*несамохіть,не-
Несьвíдомець, -мця, *m.В.*несьвідомий, несьвідýщий, *Фр. a.* der Unwissende, unerfahren, unkundig, — чогó.
Несьвíдомість, -ости, *f.*Unkennt-

niss, Unwissenheit, *f.*
Несвій, *a.* s. Свій.
Несьвітний, несьвітовий, несьвіцкий, *Кч.* 379 *a.* nicht von dieser Welt, übernatürlich, unnatürlich, ungewöhnlich, unqualificierbar, übermässig.
Несьвітщина, *f.* geistlicher Stand,
Несвбрний, *a.Зг.* unbändig. [*ВБ.*
Несець, -сця, *m.* Träger, *m.*
Несила, *f.* Kraftlosigkeit, Indolenz, Ohnmacht, *f.* — mit d. *Infinit.* nicht vermögend, ausser Kraft. [se Kraft.
Несиленна сила eine überaus gros-
Несильний, *a.* schwach.
Не-сильно, *Н.* 96 несилувано, *adv.* ohne Zwang, ungezwungen.
Неситий, *a.* unersättlich, *Ш.* I. 348.
Неситість, -ости, *f.* неситство, *n.* *Левч.* s. Ненасит, Habgier, Habsucht, *f.*
Несказанний, *a.* *Кч.* 282; -анно, *adv.* *Ш.* I. 69 unaussprechlich, unnennbar, ungemein, überaus. [Неначе.
Не-сказати, *adv.Не.* (*г. к.* 266) s.
Несквапність, -ости, *f.* *Ог.* Saumseligkeit, Trägheit, *f.*
Несквбрний, *a.* unbefleckt, rein.
Нескинутий, *ptc.* — оком unabsehbar, noch nicht mit Augen bemessen.
Нескінчаємий, *Ос.* (61) IX. 176, (-анний *Кн.*) нескінчимий, *a.* nicht enden wollend, endlos, unendlich.
Нескінченість, -ости, *СМ.* *f.* s. Безконечність.
Нескладний, *a.* ungefüge, ungeschickt, plump; unpassend, ungereimt, unharmonisch. [schicktheit, Ungereimtheit, *f.*
Нескладність, -ости, *f.* Unge-
Несклбнний, *a.* unbiegsam, *ГШ.*
Несколебимий, (-ли-), *a.МШ.* *Зг.* unerschütterlich. [rotten.
Нескоренимий, *a.* schwer auszu-
Нескоро, *adv.* nicht bald.
Нескоротимий, *a.* *Кн.* der sich nicht abkürzen lässt (Bruch).
Нескреба, *m. f.* нескребений, *a.* ungeschlacht, ungeschliffen, roh, unrein.
Нескусьний, unschmackhaft, unappetitlich. [haftigkeit, *f.* *Пар.*
Нескусність, -ости, *f.* Unschmack-
Нескусно, *adv.* nicht gewandt, *Пол.*
Неслава, *f.* Ruhmlosigkeit; Schmach, *f.* *ruchlose That, *Kol.* II. 3.
Неславити, неславляти, *v. a.* кого schmähen, verleumden, in schlechten Ruf bringen.
Неслиханий, *a.* unerhört; seltsam.
Неслухняний, -яність. *f.* *К.*& s. Непослушний etc. [recht.
Неслушний, *a.* ungebührlich, unge-
Неслушність, -ости, *f.* Ungebühr, Ungerechtigkeit, *f.* *Term.*
Неслюбний, *a.* unehelich, *Term.*
Несмак, *m.* Missbehagen, *n.*
Несмертний, *a.* s. Безсмертний.
Несмислений, *a.* †*К.* unvernünftig.
Несьмілий, несьмі́ливий, *a.* schüchtern. [ternheit, *f.*
Несьмілість, -ости, *f.* Schüch-
Несьміти, *v. n.* nicht wagen; befangen, schüchtern sein. [leidlich.
Несогірший, *a.* nicht gar schlecht,
Несогласка, *f.* *М.* II. 131 Uneinigkeit, Misshelligkeit, *f.*
Несозвучний, *a.* dissonierend, *Пол.*
Несозвучність, -ости, *f.* Dissonanz, *f.* [Aufrührer, *m.* der Unzufriedene.
Несопокійник, *m.* Friedenstörer,
Несопокійниці, *pl.* *Bein.* der плаксивиці.
Несосьвітний, (-тенний), *a.* nicht in aller Welt zu finden, unerhört, wunderbar; 2) unzählig, zahllos *Га.* II. 55.
Неспалимий, *a.* *М.* III. 127 unverbrennlich, nicht verbrennend, *Пу.*
Неспалимість, -ости, *f.* Unverbrennlichkeit, *f.* *Пар.*
Неспасенний, *a.* nicht erlöst, ohne Erlösung, verdammt; 2) ewiges Verderben bringend: гріх.
Неспертий, *a.* *Пар.* unwiderlegbar.
Неспинимий, *a.* *Ру.* unaufhaltsam.
Неспільчивий, *a.* nicht mittheilend, selbstsüchtig.
Неспірний, *a.* nicht leicht damit fortzukommen, zeitraubend; *adv.*-но, mühsam.
Неспішний, *a.* nicht eilig, gemach.
Несплавний, *a.* unschiffbar, *Term.*
Несплавність, -ости, *f.* Unschiffbarkeit, *f.* [nicht leicht.
Не-сплоха, *adv.* *Не.* nicht alsobald;
Несплячка, *f.* *gew. pl.* -чки, Schlaflosigkeit, *f.* (b. Kindern).
Несповіджений, *Зг.* несповістний, *Вах.* (несповіто, *adv.* *Ф.Пр.* III. 127) *a.* unaussprechlich, unsäglich. [*Пол.*
Несповназубий, *a.* mit Zahnlücken,

Неспо́вний, *a. Пар.* unvollständig, nicht voll, nicht ganz, *adv.* **неспо́вна** два кірцї nicht volle 2 Scheffel; — ро́зуму nicht bei (allen) gesunden Sinnen, aberwitzig, wahnwitzig; *Оц.* § 169.

Несповни́мий, *a.* unerfüllbar, *Фр.*

Неспо́вність, -ости, *f.* Unvollständigkeit, *f. Пар.*

Неспога́даний, *a.Зак.*unerklärlich.

Несподїванка, несподїваня, *f.* Ueberraschung, *f.*

Несподїйний, *К.* несподїваний, *a.* unverhofft, unvermuthet.

Несподо́бане, *n.* das Missfallen, *Ил.*

Неспожи́лий, *a. Зг.* nicht abgelebt, lebensfrisch. [gleichlich.

Неспорівнаний, *a. Пар.* unver-

Неспо́рний, *a. Ко.* 122 anstandslos-willig. [dorben, unverfälscht.

Неспорче́ний, *ptc. Зг.* nicht ver-

Неспо́сіб, -обу́, *m. Гол.* Unmöglichkeit, *f.* [unfähig; *adv.* s. Нена́ручний.

Неспосі́бний.(-собі-), *a.*untauglich,

Неспосі́бність, -ости, *f.* Untauglichkeit, Unfähigkeit, *f.* [sern.

Несправи́мий, *a. С.* nicht zu bes-

Неспра́вка, *f. Ч.* V. 618?

Неспра́вний, *a.* ungefüge; unordentlich, nicht solid, schadhaft +*М.*

Неспра́вність, -ости, *f. IГ.* Ungeschicklichkeit; Unordnung, Mangelhaftigkeit, *f.* [überwindlich, *Kst.*

Неспри́мий, *a.* unabwendbar, un-

Неспромі́жний, *a.* unbemittelt, unvermögend, insolvent.

Неспромо́га, неспромо́жність, -ости, *f.* Unvermögen, *n.* Indolenz; Unfähigkeit zu zahlen, Insolvenz, *Левч.*

Неспро́ста, *adv. Не.* nicht schlechtwegs, n. ohne weiteres, n. ohne besonderen Grund.

Неспя́чий, *a.* nicht gern schlafend.

Неспя́чка, s. Несплячка.

Нестава́ти, неста́ти, *v. n.* s. Не u. Става́ти; нестає́ чо́гось кому́ es gebricht jmdm an etwas, es fehlt, mangelt; ще чого́ неста́ло! da fehlte noch das! кого́сь -ло, jmd hörte auf zu sein.

Неста́лий, *a.*unbeständig, wechselnd.

Неста́лість, -ости, *f. В.* Unbeständigkeit, *f.* Wankelmuth, *m.*

Неста́лок, -лка, *m.* Wechselthierchen, *n.* (Amoeba).

Нестанови́тий, *a. Ф.* s. Неста-то́чний. [ziemt nicht.

Не-ста́ть, *adv. IГ.* steht nicht an,

Нестате́чний, (-о́чний), *a.* unbeständig, veränderlich; haltlos, unsolid, leichtfertig; 2) arm *Pa.* I. 375.

Нестате́чність, (-о́чність), -ости *f.* Unbeständigkeit, Leichtfertigkeit, Unmässigkeit, Haltlosigkeit, *f. К.*

Неста́ток, -тку, *m.* s. Не-оста́ток, *Н.* 33. *Фр.*; *pl.* неста́тки на щось Mangel an etw. *М.* II. 144; Dürftigkeit, Unmöglichkeit, *f.*; 2) erschöpfter Boden, *Фр.*; 3) Unbestand, Mangel an Ernst u. Festigkeit, *m. Н.* 225; 4) unbeständiger, wankelmüthiger Mensch. [ста́ток.

Неста́ча, *f. Под.* s. Недоста́ча, недо-

Не́ствір, -ора, *m.* Ungethüm, Ungeheuer, *n. Пар.*

Нестеле́па, *m. f.* s. Гаме́ла.

Нестеме́нний, *a.Н.*230 wahr, echt, unzweifelhaft (*adv. М.*+*Е.* 16); *adv.* **несте́мно**, *d.* нестемнїсїнько accurat, just, eben; nicht verdunkelt, *Кн.Пр.*X.376.

Нестерпи́мий, *Ил.* несте́рпний, *Ст.* нестерпу́чий, *С.* II. 228 unausstehlich, unerträglich. [bitterung.

Нестерпу́ча, *f.С.*unerträgliche Ver-

Не́сти, (несу́, несе́ш), *v. a.* s. Носи́ти; заноси́ти 2) *Кн.* несе́ пусти́нею man fühlt dass man in der Wüste ist; 2) — я́йцї Eier legen; 3) — ся getragen werden, ziehen; несе́ ся чу́тка es geht, läuft das Gericht; *b*) — ся (Eier) legen.

Нести́глий, *a.* unreif.

Нестигну́ти, *v.n.* s. Невстигну́ти; *impers.* нести́гло́, нуж — kaum dass man sich erholte, da — *Мх.*

Нести́дник, *m.* Bergsternblume, *f.* (Aster amellus).

Не-стій, *adv.* (*В.*) s. Як-стій.

Нестї́пний, *a.Зг.*s. Нездї́бний, geistesschwach, indolent.

Несторівка, *f.* Nbfl. des Се́рет.

Несторо́жкий, *a.* unbehutsam, unwachsam.

Несторо́ньно, *adv.Кн.*unparteiisch.

Несто́тно, *adv.Ст.* ganz so wie —, beinahe, s. Досто́ту.

Нестре́пений, *a. Ос.* (61) IV. 31?

Нестрі́йний, *a.* unregelmässig, unförmlich; unharmonisch. [aus, *Ст.*

Нестрі́мно, *adv.* übermässig, über-

Нестя́м, *m.* нестя́млене, *n.* *Пу.* das Vergessen, Unwissenheit, *f.* Bethörung, *f.* Taumel, *m.*

Нестя́мний, *a.* +*M.* masslos.

Несхи́бно, *adv.* ohne Bedenken, ohne Zweifel.

Несхи́льчивий, *a.* *M.* II. 84 unbeugsam, unnachgiebig, unerbittlich, unnachsichtig. [lie, Abnormität, *f.*

Несхі́дність, -ости, *f.* *ВБ.* Anoma-

Несходи́мий, *a.* *Ч.* III. 271 nicht zum Durchgehen, unermesslich; 2) nicht abzutragen, sehr dauerhaft (v. Kleid).

Несхо́жий, *a.* — на се́бе sich selbst unähnlich, ganz verändert, +*M.*

Несуві́рний, *a.* unruhig, unbändig.

Несуменна су́ма, (*Фр.*) unermessliche Zahl, Unsummen, (*pl.*). [unstreitig.

Несупере́чно, *adv.* ohne Zweifel,

Несуставча́тий, *a.* ungegliedert.

Несу́ций, *a.* s. Нездіб́ний.

Несу́чка, *f.* Henne die gut Eier legt, gute Legehenne. [sentlich.

Несу́щний, *a.* *Ил.* zufällig, unwe-

Несча́зник, *m.* s. Базни́к, (*vgl.* Сча́зник).

Несчисле́нний, *a.* unzählig, zahllos.

Несю́чка, *f.* s. Несу́чка.

Не́твар, не́твір, -ру, *m.* s. Не́ствір.

Нетве́рдий, *a.* nicht hart, zart; schwach, *Ш.* II. 33. [heit, *f.* *ВБ.*

Нетвере́зість, -ости, *f.* Trunken-

Нетемеші́ти, *v. a.* s. Нетя́мити 1).

Нете́пи, *pl.* schlechter Hanf der sich nicht brechen lässt. [lerant.

Нетерпи́мий, *a.* unduldsam, into-

Нетерпи́мість, (-пілість), -ости, *f.* Unduldsamkeit, Intoleranz, *f.*

Нетерпли́вий, (-пел-), нетерпя́чий, (-пу́чий), *a.* ungeduldig; unduldsam; nicht aushaltend.

Нетерпли́вість, (-пел-), -ости, нетерпля́ча, *Н.* 107 нетерпля́чка *Л.* 19, *f.* Ungeduld, *f.* — бере́ кого́ jmd wird ungeduldig.

Не́теч, нете́ча, нете́чина, *f.* nicht fliessendes, stehendes Wasser; Sumpf, *m.*

Нетеча́нка, *f.* s. Найтича́нка.

Не́ти, *Пар.* (*Пр.* III. 17); не́тий, *Мі.* II. 63, *m.* † Sohn des Bruders od. der Schwester, Neffe, *m.*

Не́тик, *m.* — слабино́га, Rührmichnichtan, Springkraut, *n.* (Impatiens noli tangere). [rig, blasirt (не втирка́ти ся) §.

Нети́тірний, *a.* (*Фр.*) nicht neugie-

Нетифо́р, *m.* s. Никифо́р.

Неті́лько, (-ки), *adv.* nicht nur.

Неті́па, неті́панка, *Ч.* V. 1137, нетіпа́ха, *f.* ungezogene, tölpische Dirne, Sudlerin, Schlumpe, Trulle, *f.*

Нетле́нний, *a.* der Immerhungrige, s. Не́тля; 2) —, нетлі́нний, unverweslich, *К.*

Нетлі́не, *n.* *К.* Unverweslichkeit, *f.*

Не́тля, *f.* nimmersattes, immerhungriges Wesen, (*Ф.*); s. Нева́тлий; 2) Motte, *f.*; kleiner Schmetterling; Lithocolletis, *В.*

Нето́, *conj.* — (denn) anders, geschieht das nicht —; не то (що) не — але (ай) nicht nur nicht; nicht nur das, dass nicht; не то що, а не то geschweige denn, dass —. *Ог.* 209.

Нетопи́р, *m.* *В.* s. Лили́к.

Нетото́жний, *a.* nicht identisch, *Кл.*

Нетото́жність, -ости, *f.* *Ил.* Nichtidentität, *f.*

Нето́я, *f.* Art Pflanze.

Не-тра, не-тре́ба, *adv.* ist nicht nöthig, ist entbehrlich, man braucht nicht.

Нетре́ба, *f.* *N.* e. Berges.

Нетре́бство, *n.* *Ст.* s. Непотрі́бство.

Не́труд, *m.* s. Неро́ба.

Нетру́жений, *a.* nicht arbeitsam; 2) mühelos erworben. [*f.* Abgrund, *m.*

Не́тря, (-а), *f.* Waldesschlucht, -kluft,

Нету́нтавий, *a.* §. nichtsnutzig.

Не тут бу́ло, *Гр.* das gelang nicht.

Нетя́га, нетя́жище, нетя́женька, *m. f.* obdachloser, armer, vielgeprüfter, unglücklicher Mensch, s. Бурла́к; *adj.* нетя́зький, — ку́рінь *КС.* IV. 505 der нетя́ги (*pl.*). [schwer, leicht.

Нетя́жний, *Св.* нетяжки́й, *a.* nicht

Нетя́к, *m.* s. Не́ти.

Не́тям, *m.* нетя́ма, *К.* не́тямка *МШ.* *f.* besinnungsloser Zustand, Unwissenheit, Vergessenheit, *МШ.* *f.*

Нетя́мити, *v. a.* sich nicht an etw. erinnern; 2) nicht gedenken.

Нетя́мливий, *a.* *Ваг.* unbedächtig; ohne Rückhalt. [wusstlos.

Нетя́мний, *a*, — в ди́ву *Фр.* be-

Неува́га, *f.* s. Неува́жність, Versehen, *n.* Неу- s. Нев-.

Неува́жене, *n.* *В.* Geringschätzung,

Verachtung, *f*. [achtsam, rücksichtslos.
Неува́жний, *a*. unaufmerksam, un-
Неува́жність, -ости, *f*. Unaufmerksamkeit, Unachtsamkeit, Rücksichtslosigkeit, *f*. [щий.
Неувяда́емий, *a*.† *МШ*. s. Невяну-
Неугарю́чий, *a*. nicht verbrennbar, *Top*.
Неуда́ча, неуда́лий, & s. Невда́ча &.
Неужи́тний, *a*. unnütz, unbrauchbar, *B*. [bringender Strich Landes, öder Boden.
Неужи́ток, -тка, *m*. keinen Nutzen
Неу́к. *m*. неу́кий, *a*. *R*. 41 ein Unwissender, Ungelehrter; ungeschult, nicht abgerichtet, unerfahren. [bar.
Неуклони́мий, *a*. *Ков*. unabwend-
Неулови́мий, *a*. *Фр*. nicht zu fangen, n. z. ergreifen, n. z. erhaschen.
Неумі́лий, *У*. неумі́тний, *Левч*. *a*. s. Невмі́лий.
Неумі́рний, *a*. *B*. unregelmässig.
Неу́мний, *a*. unvernünftig, dumm.
Неумо́вний, *a*. stumm.
Не-упо́вні, *adv*. s. Неспо́вний.
Неупра́вка, *f*. *Под*. (*ж*. *з*. 197) Unordnung, *f*.; Misslingen, *n*. [te, *f*.
Неуро́жай, *m*. Misswachs, *m*. Missern-
Неуси́пний, *a*. *У*. *Фр*. s. Невсипу́щий. [unablässig.
Неуста́нний, *a*. *Не*. unaufhörlich,
Неусту́пність, -ости, *f*. *B*. Unnachgiebigkeit, *f*. [giebig.
Неуступчи́вий, *a*. *Пар*. unnach-
Неуті́шний, *a*. *Ш*. I. 387 s. Невті́шно.
Неутомле́ний, *Ш*. II. 59. неутомли́вий, *Ле*. (-ми́мий), неутруди́мий, *У*. s. Невтомле́ний.
Неутра́льний, *a*. neutral.
Неутрі́йний, *a*. nicht giftig, (*B*.).
Неу́чий, *a*. *Ст*. s. Не́ук.
Не́форощ, *m*. *Шл*. s. Не́хворощ.
Не́фта, *f*. *Ко*. 76 s. На́фта.
Не́ха, *m*. *f*. s. Неро́ба.
Неха́й, *conj*. es sei darum, es mag sein, lass (ihn, sie, es &); нехай що — gesetzt dass — angenommen dass —, s. Неха́ти.
Не́хар, *m*. неха́ра, *m*. *f*. Sudler, *m*. *Gr*. 24; 2) —, неха́ринець (*B*.) Wolf; не́хар, *f*. *coll*. Raubthiere, *pl*. bes. Wölfe.
Неха́рний, неха́рник, *m*. (-ниця, *f*.) нехарапу́тний, *a*. unrein, unsauber, unflätig, unordentlich; Sudler, *n*. (Sudelweib, *n*. feile, unflätige Dirne).
Неха́рність, -ости, *f*. неха́рство, *n*. Schmutz, *m*.; Unordnung, *f*.
Неха́ти, *v*. *a*. mit d. *Infinit*. etw. nicht thun wollen, etw. unterlassen, sich von etw. enthalten.
Нехва́ла, *f*. *Зг*. s. Несла́ва.
Нехвали́т, *m*. *Кв*. 430 Invalide, *m*.
Нехва́льний, *a*. nicht lobenswert, n. belobt, *K*.
Не́хворощ, *m*. Feldbeifuss, römischer Wermut, (Artemisia campestris). *Пом*. III. 116. [wankend, fest.
Нехибки́й, нехи́тний, *a*. *Біл*. nicht
Нехи́блений, *a*. nicht verfehlt, unfehlbar, *K*.; nicht falsch, aufrichtig, *Кн*.
Нехи́бний, *a*. fehlerfrei, correct, genau.
Нехи́бнути, *v*. *n*. gewiss nicht ausbleiben; *impers*. ohne allen Anstand.
Нехі́рий, *a*. (*Ф*.) missgelaunt.
Не́хіть, -оти, *f*. Antipathie, Abneigung, *Пар*.; 2) —, нехі́тьма, *adv*. s. Не́хотя.
Нехла́нний, *a*. gefrässig; 2) grausam.
Нехлю́їти, *v*. *a*. *Ф*. besudeln.
Нехлю́я, *m*. *f*. нехлю́йний, *a*. нехлю́йниця. *f*. s. Неха́рний; нехлю́йство, *n*. s. Неха́рність.
Нехоро́шкуватий, *a*. unschön.
Не́хотя, нехотячи́, не́хоч, *adv*. (eig. *ptc*. zu нехоті́ти) ohne zu wollen, unwillkürlich; хоч не́хоч magst wollen oder nicht.
Не́хрест, *m*. не́христ, *m*. Unchrist, Ungläubiger, Heide; Iude *m*. (der Ungetaufte).
Нехтоли́ця, *f*. s. Ні́хтони́ця.
Нехтува́не, *n*. *Біл*. Geringschätzung, Ignorierung, *f*.
Нехтува́ти, *v*. *a*. nicht beachten, nicht anerkennen; 2) zu nichte machen, verderben, misshandeln.
Нецеремо́нність, -ости, *f*. *Не*. Grobheit, *f*. Cynismus, *m*.
Не́цки, (*d*. не́цята), *pl*. Mulde, *f*.
Нецно́та, *f*. *П*. *п*. 65 Untugend, Verworfenheit *f*. [bischen.
Неця́т, *adv*. gar nichts, nicht ein
Нечае́вець, -вця, *m*. Kampfgenosse des полко́вник Неча́й, *m*.
Неча́йний, неча́емий, неча́яний, *У*. *a*. unerwartet, unverhofft; 2) hoffnungslos, desperat; (-а́янно, *adv*. *M*. III. 118).
Неча́р, *m*. (*pl*.) s. Янича́р, *КС*. VIII. 267.

Нечасовий, *a.* unzeitig, früh, *Ф.*
Нечемник, *m.* *Ф.* Taugenichts, *m.*
Нечепура, *Cm.* (-уруха), *f.* s. Нетіпа, нечепурний, *a.* Не u. чепурний.
Нечесані паннички, *pl.* Gretel im Busch, *f.* (Nigella damascena).
Нечесть, нечестивість,-ости, *f.* нечестиє, *n.* *К.* Ehrlosigkeit, Niederträchtigkeit; Ruchlosigkeit, Gottlosigkeit, *f.* 2) нечесть, Schande, Schmach, *f.*
Нечестивець, -вця, *m.* нечестивий, *a.* der Ehrlose, Nichtswürdige; ruchlos, gottlos.
Нечестний, *a.* s. Не- u. чесний.
Нечетний, *a.* *Пар.* s. Нечиткий.
Нечетність, -ости, *f.* Unleserlichkeit, *f.* [umsonst, weshalb wohl.
Не-чим (то), *conj.* weswegen nicht
Нечисть, *f.* alles Unreine, *Еф.* 36. *coll.* unreineGeschöpfe, Canaille, *TP.* 29.
Нечистий, *a.* unrein, unsauber, unlauter; 2) unheimlich, nicht geheuer, *s. a. m.* der böse Geist, Teufel, *m.*
Нечистість,-ости, нечистота *f.* Unreinigkeit, Unsauberkeit; Unkeuschheit, *f.*
Нечиткий, (-тельний), *a.Term.* unleserlich, unlesbar.
Нечіпай-віле, *n.* s. Перестунень.
Нечоловічий, *a.К* übermenschlich.
Нечувалий, *Cm.* нечуваний, *a.* unerhört. [wusstlos, sinnlos.
Нечувственний, *a.* gefühllos, be-
Нечувственність, -ости, *f.* нечувство, *n* *Пу.* Gefühllosigkeit, *f.*
Нечуй, *m.Ф.Поез.*(67)39.? purer Geist; нечуя-ангіль, 130 Genius, *m.*?
Нечуй-вітер, *m.* Ruhrkraut, *n.* (Gnaphalium); 2) Habichtskraut, (Hieracium pilosella).
Нечумазний, *a.* *К.* I. 308 nicht hübsch; ungeschickt, plump.
Нечупайда, *f.* нечупарний, *a.* & Нечепура &.
Нечуть. *adv.Py.* kaum hörbar, leicht.
Нечутий, *a.Ш.*II.225 s.Нечувалий.
Нечутливий, *a.* *Cm.* unempfindlich.
Нечутний, *a.* *gew. adv.* нечутно, ist nichts zu hören,man hört nichts neues.
Нешаноба, *f.* *Под.* s. Непочитане.
Нешановливий, *a.* до когось *К.* für jmdn keineAchtung habend. [Bohrer.
Нешивальний, *a.* — сверлик Art
Нешище, *aug. n.* s. Неха.

Нешпергач, *m.* s. Лилик.
Нешпетний, *a.* *pol.* nicht garstig.
Нешпір, *m.* s. Сумрак; 2) *pl.* нешпори, *pl.* Vesper, *f.*
Нешта, нечта, *f.* *Ф.* Dirne, Hure, Metze, *f.*; 2) s. Нечесть 2).
Нещадимий, *a.* *Н.* 32 keiner Schonung wert, nichtsnutzig, verworfen, verwerflich, *M.* [sichtslos.
Нещадний, *a.* schonungslos, rück-
Нещасливець, -вця, *m.* нещасливий, *a.* нещастник *МШ.* (-иця, *f.*) нещастний, (-сний), *a.* unglücklich; unselig, unglückselig.
Нещасливість.*Н.*198нещастність, *В.*-ости, *f.* Unglück, Elend, *n.* Calamität, *f.*
Нещасте, *n.* Unglück, *n.* Unglückseligkeit, *f.* [Несчисленний.
Нещетний, *a.* *ЛД.* *КС.* IV. 491 s.
Нещирість, -ости, *f.* Mangel an Aufrichtigkeit, *m.* Missgunst, Unlauterkeit, Falschheit, *f.*
Не-що, *conj.* не-щоби geschweige denn, desto mehr, *МШ.*; не що давно ще — nicht eben gar lange her, als — *Кн.*
Не щот, *adv.* *Кв.* 43 nicht viel.
Неявний, *a.*nicht sichtbar,n.offenbar, n. klar *Зг.*
Не-як, *adv.* nicht anders,ohne weiters.
Неяково, *adv.* s. Ніяково.
Неялий, *a.* ungeziemend, unrecht, nicht schicklich; unzüchtig; ungeschickt.
Неясить, *f.* † *К.* Kropfgans, *f.* (Pelecanus). [kel.
Неясний, *a.* undeutlich, unklar, dun-
Неясність, -ости, *f.* Undeutlichkeit, Unklarheit, Dunkelheit, *f.*
Ни, *conj.* *Оц.* §. 257. *Гол. гр.* 217 s. Ні I. und Не.
Нив, *m.* Ч. 1. 10. s. Нів.
Нива, *f.* *coll.* ниве, *n.* нивя *pl.* *IГ.* Acker, *m.* Ackerfeld, *n.* Flur, *f.* Gefilde, *n.* *adj.* нивяний.
Нивина, *f.* Heu vom Ackerfelde, *n.*
Нивомирка, *f.*-колосівка Getreide-Laubkäfer, *m.* (Anisoplia fruticola) *B.*
Нивоштожити, *v.a.*s.Ничтожити.
Нивянка, *f.* Sherardia arvensis.
Нигда, нигди, *adv.* s.Ніколи.
Ниджа, *m. f.* s. Недолугий.
Нидіти, *v. n.* schwinden, vergehen, abnehmen, verkümmern. [Низкий.
Ниже, *adv. compar.* (*B.*) = нязш s.

Ни́жний, (-їй), *a.* unter, Nieder-.
Ни́жник, *m.* Untermann; Bube (im Kartenspiel) *m.* *Ч.* III. 45. *ГШ.*
Ни́жня, *f.coll.* die Unterbeamten (*pl.*), Dienstmannschaft, *f.* (Gendarmerie etc.).
Низ, *m.* der untere Theil, das Untere; das der Mündung e. Flusses nähere, unterwärts liegende Land, *vgl.* Поділе, низина́; Souterrain, *n.* ни́зом, *adv.* unterwärts, niederwärts; на низ *P.* I. 8; до низу́ *Кч.* 5. в низ 179 nach unten hinab, bis hinunter, herunter, niederwärts.
Низь, *f.* (*Фр.*) Tiefland, *n.*; jene Richtung in der das Wasser hinabläuft.
Ни́занка, *f.* s. Ни́зка.
Низа́ти, (ни́жу, ни́жеш), *v. a.* aufreihen, -fädeln, -ziehen; *хо́лод мене́ ни́же *Щог.* 16 es durchzieht mich ein Frösteln; 2) — ся *M.* II. 113 sich durchschlingen, sich schlängeln.
Ни́зень, низина́, *f.* Niederung, *f.* niedrig gelegener Ort; Thal, *n.*
Низи́ти, (нижу́, низи́ш), *v.a.* niedriger stellen, jmdn herabsetzen.
Низiйти́, *v. n.* herabgehen, -kommen, -gelangen, -steigen *Ш.* I. 237.
Ни́зка, *f.* etwas Aufgefädeltes, Angereihtes; — на́миста Korallenschnur, -kette; — цибу́лї Kranz etc.
Низки́й, (-зьк- (*d.* низе́нький, -о́нький), *a.* niedrig; *niederträchtig, gemein.
Ни́зкiсть, -ости, *f.* Niedrigkeit; *Niederträchtigkeit, Gemeinheit, *f.*
Низкодíл, о́лу, *m.* *Мак.* низови́на́ *Левч.* низота́, *ВБ.* *f.* s. Ни́зень.
Низькоро́слий, *a.* niedrigwachsend.
Низовий, *a.* am низ, (низь), liegend, am niederen Laufe e. Flusses, in der Niederung. [Tasche, *f.* Loch, *n.*
Ни́зьок, -зька, *m.* Höhle, Nische, Grube;
Низпосла́ти, *v. a.* † hinsenden; 2) spenden, *Ш.* II. 238. [gestürzt.
Низринове́нний, *a.* *K.* † herab-
Ник, *int.* (*adv.*) zu ни́кати 1).
Ника́дий, нику́да, s. Нїку́да.
Ни́кати, *v. n.* schnopern, schniebend riechen, *P.* I. 11 herumflunkern, gucken; 2) sich niederducken.
Никiцько, *adv.* *Иг.* 84 nicht im mindesten, gar nichts. [*Гол.*
Никла́ва, *f.* linker Nbfl. des Днїсте́р,
Ни́клий, *a.* schwach, zart, *Зг.*
Никлю́шка, *f.* Microgaster, *B.*

Ни́кнути, *v. n.* schwinden.
Никола́й, (-о́ла, *d.* -о́льцьо, -олу́ньо, -о́лка), *m.* Nikolaus, Niklas, *adj.* Нико́лин, (-о́льчин). [поле, *B.*
Никола́єць, -а́йця, *m.* s. Покити́-
Никола́йки, *pl.* St.- Niklasgeschenke für Kinder, *pl.*
Нико́ли, *adv.* s. Нїко́ли.
Нико́льщина, *f.* Gastgelage am Tage des heil. Nikolaus (9. Mai a. St.), *n.*
Ни-ку́с, *adv.* nicht ein bischen, gar nicht. [„Unaussprechlichen" selbst.
Нильзя́, по саме́ — *Ко.* 51 bis zum
Ниме́, *Ф.* (*Пов.* 50) wird nicht (mit d. *Infinit.*), s. Има́ти.
Нимохíд, -о́да, *m.* Nachtwandler, *m.*?
'ни́ний, *a.* *МШ.* (*Пс.* III.) s. d. folg.
Ни́нї, ни́нїка, (-каль, -калї), ни́нька, (-ки), ни́ночки, *adv.* heute; jetzt.
Ни́нїв, *m.* *N.* e. Berges.
Ни́нїшний, *a.* heutig; jetzig; von heute.
Ни́нїшнiсть, -ости, *f.* *КУ.* heutige Zeit, Jetztzeit, Gegenwart, *f.*
Ни́няти, *v.n.* in d. Kinderspr. s. Спа́ти.
Ни́па, *f.* *rum.* *У.* dichte Schar.
Ни́павий, *a.* naschhaftig. [keit, *f.*
Ни́павiсть, -ости, *f.* Naschhaftig-
Ни́пати, *v. n.* nippen, tasten; s. Ґни́пати. [(Podiceps), *m.*
Ни́ре́ць, -рця, *m.* Taucher; Steissfuss
Ни́рище, *n.* Höhle, *f.*
Ни́рка, *f.* Niere, *f.*; 2) s. Ну́рок, иро́ну́рець; *adj.* нирковий Nieren-.
Нирковатий, *a.* nierenförmig.
Нирну́ти, ниря́ти, *v.n.* untertauchen.
Нирце́м, ни́рцї, *adv.* untertauchend, geduckt, *Ог.* 114. [сти́ти у кого́.
Нирюва́ти, *v. n.* у кого́ §. s. Го-
Ни́та, *f.* *TP.* 33. 346 das sich ablösende Streifchen an der Schneide; 2) die Schneide selbst.
I. Ни́ти, (ни́ю, ни́еш), *v. n.* dumpfen Schmerz fühlen, in Gram sich abhärmen, sich ängstigen. [stücke beim Webstuhl.
II. Ни́ти, *pl.* zwei hölzerne Werk-
Ни́тицї, *pl.* Fadenalgen, *pl.* (Confervae). [*f.* Faden, Zwirn, *m.pl.* Garn, *n.*
Ни́тка, ни́тчина, *Cm.* (*d.* ни́точка,
Нитковатий, *a.* fädlich, fadenförmig.
Нитконлу́т, *m.* scherzh. *Bein.* des Webers: Fadenverwickler, Zwirnverdreher, *H.* 246. [annotinum.
Нито́та, *f.* пя́дич — Lycopodium

Нитува́ти, *v. a.* s. Нютува́ти.
Нитча́к, *m.* Fadenwurm, *m.* (Mermis) *B.*
Нитча́тий, *a.* fadenförmig.
Ни́тяльниці, *pl.* Garnaufzug, *m.*
Ни́тяний, *a.* zwirnen, Zwirn-.
Ниць, *adv.* mit dem Gesichte zur Erde, nach unten.
Ница́к, *m.* ein Niederträchtiger, *K.*
Ницело́з, *m.* kriechende Weide (Salix repens).
Ни́ций, *a.* niedrig wachsend: -а лоза́ *Еф.* 21.30; gesenkt, demüthig, *Кч.* 263. 267; 2) niederträchtig, *K.*; ни́ця coбáка *Н.* 61 heimtückischer Hund. [heimlich.
Ни́цьки, *adv.* gebeugt, geduckt;
Ни́цько! *int.* Lockruf für Lämmer.
Ни́ця, *f. dim. Н.* 295 s. Ни́тка.
Нич, *pron. n.* nichts, s. Нічо́.
Ни́чгід, -ода, *m.* ein Nichtsnutziger.
Ниче́льниці, ничени́ці, (*d.* и́чки), *pl.* Zettel, *m.* Kette (zu e. Gewebe), *f.* *Аль.* 407; (*sgl.* и́ця, *f.* *Гол.* III. 439).
Ниче́мний, *a.* s. Нікче́мний.
Ничипір, -о́ра, *m.* Nicephorus.
Ни́чка, *f.* Göttin als Nachtspinnerin; 2) — неприміткa, Acker-Kleinling, *m.* (Centunculus minimus).
Ничо́гий, *a.* *Ч.* VII. 551 = ні-доч́ого, nichtsnutzig.
Ничо́й = ничо́го = ничо́ s. Нічо́.
Ничома́н, *m.* Habenichts, *m.* *Пар.*
Ничто́жити, *v. a.* s. Ніве́чити, ни́щити. [stöbern, wühlen.
Нишпо́рити, *v. a.* *А-Г.* schnüffeln,
Нищета́, нищота́, *f.* Dürftigkeit, Armut, *f.* [arm, dürftig; Bettler, *m.*
Ни́щий, нищу́к, (-ун), *m.* *Зак. а.*
Нищи́тель, *m.* Vernichter, Vertilger, Zerstörer, *m.* [heerend, *Пол.*
Нищи́тельний, *a.* verwüstend, ver-
Ни́щити, *v. a.* vernichten, vertilgen; zerstören.
Нищі́ти, *v. n.* s. Ни́дїти.
Ния́к, нияки́й, & s. Нія́к &.
I. Ні, *conj.* nein; ні-же-ні gar nicht, nicht im mindesten; ні — ні, (а́ні — а́ні) weder — noch, *Ч.* V. 458; не... а́ні... ні́же weder — noch — noch, nicht einmal *Ш.* II. 68; ні-для-чо́го *С.* I. 211, ні-за-для-чо́го *Me.* 365 ні за́ що, ні про́ що, ні з то́го ні з сьо́го ohne einen Grund, um nichts, *Левч.* ні сі́ло ні па́ло, ні дай ні піди́, *Зар.* ganz unverhofft; ні са́к-ні та́к weder so; noch so, nicht gut, so leidig, so elend; ні за се́ ні за то́, — сесе́ ні за тото́ für nichts und wieder nichts; хто-ні wer nur, wer nur immer.
II. Ні = мня = ме́не, *Accus. sgl. pron.* mich *Ог.* 129. [unversehens.
Ніо́є́зда, *adv.* *Га.* II.55. unvermuthet,
Ні́би, ні́би то, *conj.* wie wenn, als ob, gleichsam, gleich als, *Ог.* 210.
Нів, *g.* но́ва, Neumond, *m.* (häufiger нови́й мі́сяць).
Ні́ве́чити, *v. a.* zu nichte machen, vernichten, vereiteln; 2) thätlich misshandeln. [derben.
Нівечі́ти, *v. n.* *Т.* verkommen, ver-
Нівже́, *Щог.* s. Невже́. [was; Nichts.
Нівіть-що, *С.* I. 18 man weiss nicht
Ні́ворот, *m.* -отом ити́, *Фр.* in Zerstörung, in Verfall kommen; 2) irren, durcheinander gehen.
Нїга́, *f.* *Ч.* IV. 299 Weichlichkeit, Verzärtelung, *f.* *Пом.* III. 109 das Kosen.
Нїгде́, (ніде́), *adv.* nirgends; нїгде́-нічо́ gar nichts; нїгде́ ді́ти ся *Ог.* 118 nothwendig, unvermeidlich; н. пра́вди ді́ти mann kann die Wahrheit nicht verbergen.
Нїги́ч, *m.* Nichts, *n.* *Ст.* (*Пр.* VII.414).
Ні́готь, *m.* s. Но́готь, *B.*
Ні-гу́! *int.* zum Antrieb der Pferde.
Ні́гди, *adv. pol.* s. Нїко́ли.
Нїди́ха, *f.* *N.* e. Berges.
Ні-до-ко́го = до нїко́го *Ш.* II.257.
Ні́дриця, *f.* s. Соро́миця.
Нїдро́, *n.* *Зг.* s. На́дро́. [ця.
Нїдрови́й, *a.* -é кори́тце s. Ложни́-
Ніж, *g.* ножа́, *m.* Messer, *n.*
Нїж, *conj.* (bei *Comparat.*) als, wie, denn.
Нїжа́ден, -дна, -дне, *pron.* kein, gar kein.
Ні́же, *conj.* s. Ні I. [keit, *f.*
Нїже́не, *n.* *M.* Liebkosung, Zärtlich-
Нїжи́ти, *v. a.* кого́ liebkosen, zärtlich für jmdn sein, verzärteln, verweichlichen; 2) — ся зо зло́сти *Ф.* vor Grimm vergehen.
Ні́жка, ні́женька, (-ечка), *f. dim.* Füsschen, *n.* Fuss, *m.* s. Нога́.
·Ніжкува́ти, *v. n.* von Schafen: zusammenkommen u. mit Füssen stampfen.
Ніжна́, *f.* Messerscheide, Säbelscheide, *f.* (*Ласт.* 246).
Ніжни́й, *a.* Fuss-.
Нї́жни́й, *a.* fein, zart, zärtlich, mit

Zartgefühl; 2) verzärtelt, verzogen *Кв.*131.

Ні́жність, -ости, *f.* Zartheit; Zärtlichkeit, *f.*

Ніжча́та. *pl.n* s. Ніжка.

Ні́за, *m.f.* Weichling, Zärtling, der Arbeitscheue.

Ні-за́що, ні-зац, s. Ні I.

Ні́здра, *f.* Rückseite des Leders, s. Мя́здра, ме́здро.

Ні́здри, ні́здра, *pl.* Nüstern, Nasenlöcher, *pl.* bes. des Pferdes).

Нізка, *f. Ф.* (*Пов.*21) Ring in einer Kette,? s. Ни́зка.

Нізя́, s. Нільга, нельзя́.

Ніковатий, *a.* s. *m. N.* e. Berges.

Ні́ко́ли, *adv.* nie, niemals, niemehr; мені́ — ich habe keine Zeit; 2) zur unrechten Zeit.

Ні́колити ся, *impers.* -ить ся кому́ jmd hat keine Zeit, *Левч.*

Ніко́льство, *n. К.* (*Хата.* 179) Mangel an Zeit, keine Zeit.

Ніко́льщина, *f. Ч.* III. 184 s. Никольщина.

Ніко́трий, *a.* s. Ніжа́ден.

Нікто́, s. Ніхто́.

Ні́ку́ди, (-да), *adv.* nirgends, n. wohin; — кче́мний s. Нікче́ма.

Ніку́с, ніку́щик, s. Нику́с.

Нікче́ма, *m. f. Ст.* нікче́мник, нікче́мен, *М.* II. 151 нікче́мний, *a.* Taugenichts; nichtig, geringfügig, bedeutungslos; 2) nichtswürdig, niederträchtig.

Нікче́мнити, (-ни́чити), *Кн. v. a.* entwürdigen, erniedrigen, niederträchtig machen, verderben.

Нікче́мниця, *f. К. Б.* Geringfügigkeit, Kleinigkeit, Albernheit, *f.*

Нільга́, *adv. К.* unmöglich *Ог.* 117.

Нільове́ць, -вця́, *m.* Nilpferd, *n.* (Hippotamus amphib.).

Нім, *adv.* ehe, bevor; bis.

Німа́к, німа́н, *Левч. m.* ein Stummer.

Німе́нщина, *f.* Land am Flusse Njemen, *К.*

Ні́мець, -мця, *m.* ein Deutscher.

Німе́цкий, *a.* deutsch.

Німе́ччина, *f.* Deutschland, *n.*

Німи́й, *a.* stumm; -а́ хоро́ба nicht erkannt.

Німина́, *f.* Thier, *n.* (eig. stummes Wesen).

Німи́ця, *f.* — чо́рна Bilsenkraut, *n.* (Hyoscyamus niger).

Німі́ти, *v. n.* stumm werden, verstummen.

Ні́мка, німки́ня, (*d.* ні́мочка), *f.* eine Deutsche.

Ні́мно, *adv.* — ро́бить ся кому́сь jmd wird befangen, beklommen, verstimmt.

Німова́тий, німе́нький, *a.* etwas stumm, halbstumm; stammelnd.

Німота́, *f.* Stummheit, *f.*

Німоті́ти, *У.* німува́ти, *К. v.n.* s. Німі́ти

Ні́мра, *m. f.* ні́мравий, німрово́кий, *a.* undeutlich, unverständlich sprechend; 2) nicht offen in die Augen schauend, mit gesenktem Blick.

Ні́мрати, *v. n.* undeutlich, unverständlich sprechen, nuscheln.

Німча́, -а́ти, *n.* kleines, noch nicht sprechendes Kind.

Німча́й, *Н.* 21. німчу́ра, *m. aug.* (*d.* ні́мчик,) німчи́н s. Ні́мець.

Ні́мчити, s. Зні́мчити.

Ніна́що, ні́нац, *m. n.* Taugenichts, *m.*; 2) ні-на що бу́ло купи́ти *Кн.* = = не бу́ло за що.

Ні-о́дний, ні-оде́н, *a.* nicht ein einziger.

Ні-о-чі́м, *Св.* = о нічі́м.

Ні-по-чо́му = по-нічо́му für Nichts, um den Spottpreis.

Ніпро́, *m.* s. Дніпро́, *Левч.*

Ні́прох, *m.* (*Фр.*) etwas Schäbiges, Miserables.

Ніра́в, ніраве́нник, ніравчу́к, *m.* Teufel, *m.*

Нірка, *f.* Nörz, *m.* kleine Fischotter.

Ніс, *g.* но́са, *m.* Nase, *f.*

Нісені́тний, *a. Т.* albern, nichtig, eitel, *Ф.*

Нісені́тниця, *f.* Albernheit, albernes, fades Zeug, Schnurpfeiferei, *f.* Unsinn, *m.*

Ніскільки, *adv. Ч.*III. 76 gar nichts.

Ністр, *m.* s. Дністе́р, &.; ністро́ве Uferstrich des Дністе́р; ністровя́не, *pl.* Bewohner des Dniesterufers (s. Побе́режці), *pl.*

Нісчи́мний, *a. Н.* 241. *Ог.* 102 [нисъ-чим-ьн], ungewürzt, pur, ohne Fleisch, Speck etc. gekocht.

Ніт, *adv.* ist nicht da, ist nicht mehr da *Оц.* § 223; nein (*В.*).

Ніти́ти, *v. a.* s. Обніти́ти; 2) ся sich ducken, lauern, *К.*; *b*) -ить ся сніг thaut auf.

Ні́тка, *f.* Nachtfalter, *m.* (Phalaena); Motte, *f.*, s. Не́тля.

Ні́ткати, *v.n.* „nein“ sagen, läugnen, abschlagen.

Ні́тник, *m.* Helianthemum vulg.

Ні́хоть, *m.* s. Но́готь.

Ніхто́, *g.* ніко́го, *pron.* niemand.

Ніхтони́ця, *f.* ein niederträchtiges, unwürdiges Weib.
Нїц, s. Нїчо́, нич. [tiefe N.
Ніцька́ ніч, *H.* 149. *M.* ganze Nacht;
Нїцува́ти, *v. a. H.* 1 zu nichte machen, vereiteln.
Ніч, *g.* но́чи, *f.* Nacht, *f.* — ночува́ти die N. zubringen; пусти́ти на ніч übernachten lassen, beherbergen.
Нічви́д, нічви́док, -дка, *m.* Fledermaus, *f.*; 2) Nachtschwalbe *f.* (Caprimulgus europ.). [*Оц.* § 164.
Нїчий, -я́я, -я́е, *pron.* niemandes,
Нїчичи́рк, *adv.* keinen Mucks, mäuschenstill.
Ні́чка, *f. dim.* s. Ніч; 2) weiblicher Poltergeist, Nachtgeist, Nachtmahr, *f. Пе.* (*Пр.* IX. 500); 3) s. Нічвид 1).
Нічкува́ти, *v. n.* s. Ночува́ти.
Нїчла́ва, *f.* Nbfl. des Днїсте́р.
Нічлі́г, (-нїг), *m.* Nachtlager, *n. Ог.* 70.
Нічлїжани́н, *m* der Uebernachtende; der mit Pferden auf d. Hutweide übernachtet.
Нічни́й, нічняни́й, *Ст. а.* Nacht-, nächtlich; *adv.* нічно *Ме.* 429 Nachts.
Нічни́к, *m.* Nachtwächter, (*Ф.*), *m.*; 2) *pl.* Nachtfalter, *pl.*
Ні́чни́ця, *f.* Eule, *f.* (Strix) *Ф. Поез.* (67) 20; 2) *pl.* Eulen, Nachtfalter, (Noctuae); 3) zusammengesetzte Angel für die Nacht ausgelegt, (*B.*). [sehend.
Нічнови́дний, *a. Мог.* in der Nacht
Нїчо́, нїчо́го, (*d.* нїчогі́сько, -і́сенько), *pron. n.* nichts; менї нїчо́го я нїчо́го *P.* II. 21 mir ist nichts (übles vorgefallen); thut nichts, schad't nichts *P.* I. 14; нїчо́го дї́ля um nichts, umsonst, vergeblich; *Оц.* § 160.; 2) so ziemlich, geht wohl an, annehmbar, genug gut, hübsch &: она́ собі́ нїчо́, *Ог.* 118.
Нїчо́гий, *a. Ч.* II. 409 nichtsnutzig, = нї до чо́го.
Нїчогі́ч, *adv.* gar nichts.
Нїчто́жний, *a.* eitel, vergeblich.
Нїщи́мниця, (нїсчи́м-), *f.* s. Нїсенїтниця (*л. с.* 36).
Нї́що́, s. Нїчо́, sehr wenig; нї́що менї тото́ роби́ти es ist für mich eine Kleinigkeit, — *b*) habe keinen triftigen Grund dies zu thun. [mit nichten.
Нїя́к, *adv.* auf keine Weise, gar nicht,
Нїя́кий, *a.* kein; 2) nichtsnutzig, nicht zu brauchen, яки́йсь — verkommen, schlecht; 3) яко́сь нїя́ко, нїя́ково кому́ ist für jmdn unthunlich, ungeziemend, schickt sich nicht.
Нїя́ковий, *a.* kein; 2) nicht deutlich, n. erkenntlich.
Нїя́кось, *adv. C.* II. 130 s. Нена́че, einiger-, gewissermassen, eigens. [pfen.
Нїя́чити, *v. a.* кого́ jmdn arg schim-
Нна́ти, = не зна́ти, (*Фр.*) es ist unbekannt, *Ог.* 94.
I. Но! *int.* nun! auf! wohlan!
II. Но, *conj.* aber, allein; sondern; doch; но пре́цї! doch einmal! *Оц.* § 257. 3. *Ог.* 209; 2) s. Инó, що-но (що й но́) kaum dass, eben, gerade. [Нови́к.
Нова́к, *m. Ч.* I. 10 Neumond, *m.*; 2) s.
Но́ватинь, *f.* Auswuchs auf e. alten Eichenbaume, *m.* [новота́р, *m.* Neuerer, *m.*
Нова́тор, *Ог.* нови́тель, *Term.*
Нови́зна, *f. B.* новато́рство, *n.* Neuerung, *f.*
Нови́й, *a.* neu; — мі́сяць Neumond, *m.*
Нови́к, *d.* но́вичо́к, -чка, *m.* Noviz(e), Novitius; Neuling, *m.*
Новина́, (*d.* нови́нка), *f.* das Neue, Neuigkeit, *f.*; 2) neu umgepflügtes, zum ersten Male bestelltes Grundstück, Neubruch, *m.*; neue Ansiedlung; 3) neuer Aufzug der Leinwand, neue L.; 4) *pl.* новинки́ Zeitungen, *pl.*
Новинка́р, *m.* Neuigkeitskrämer, *m.*
Новиня́, -я́ти, новиня́тко, -тка, *n.* das Neugeborene, das Kleine, *Ст.*
Нови́ця, *f.* Novize, *f. Ч.* III. 392?
Нові́нний, *a.* -е по́ле s. Новина́ 2).
Нові́сенький, (-е́сенький) *a.* ganz neu, neubacken, *Пом.* III. 108.
Но́вість, -ости, *f.* Neuheit; Neuerung, *f. Term.*
Нові́тний, *a.* neu, jetzig, modern.
Новобра́нець, -нця, (-бра́нчик), *m.* новобра́ний, *a.* der Neuerwählte, Neuausgehobene, Recrut, *m.*
Новобра́нка, *f.* neu Aufgenommene, Novize, *f.*
Новові́рець, -рця, *m.* der Neubekehrte, Neugetaufte, Neophyt, *m. Зг. К.*
Новові́рство, *n.* neuer Glaube.
Новодра́нка, *f. H.* 219 s. Дра́нка.
Новоже́не, *n. Ч.* I. 68?
Новоже́нець, -нця, *m. gew. pl.* -е́нцї die Neuvermählten.

Новозавітний, новозаконний, *a.* neutestamentlich. [neugezimmert.
Новозрублений, *ptc.* neugehaut,
Новолїтний,*a.*Neujahrs-. [*m.Пар.*
Новолїтник, *m.* Neujahrsgratulant,
Новолїтувати, Ч. III. 2. новолїтствувати *Пар. v. n.* zum Neujahr wünschen, gratulieren. [-geld,*n.Пар.*
Новолїтщина,*f.*Neujahrsgeschenk,
Новомодний,*a.*neumodisch. [ren.
Новонароджений, *ptc.* neugebo-
Новонастане, *n Пу.* Neuerstehung, Wiedererschaffung; neue Verfassung, *К.*
Новообрядний, *a.* neuen Ritus.
Новоприбувший, *a.* neu angekommen, *Фр.* [Säen gepflügter Acker.
Новоріля, *f.* im Frühjahr vor dem
Новорожденець, Ч. IV. 8, (-роженець,*Вах.*), -нця, *m.* der Neugeborene.
Новорочний, (-річ-), *a.* Neujahrs-.
Новорочник, *m.* Almanach, *m.*
Новосад, *m.* neue Pflanzung.
Новосьвітний, *a.* der neuen Welt, der Neuzeit, der Jetztzeit angehörig, modern, *Зап.*
Новоселиця, *С.* II. 101 новосе́лівка, новосїлка, *f.* новосїле, *n.* neue Ansiedlung, neues Haus, neue Wohnung, neuer Haushalt.
Новосївець, -вця, *m. N.* e. Berges.
Новосїлянець, -нця, *m.* der Neuangesiedelte.
Новослїдиця, (-дниця, *В.*), *f.* frische Spur auf frisch gefallenem Schnee.
Новотар, *m. Term.* s. Новатор.
Новотвір, -твору,*m.* новотворство, *n. Пол.* Neubildung, *f.*
Новохрещенець, -нця, *m. Ш.* II. 175 der Neugetaufte, Neophyt, *m.*
Нога, *f.* Fuss, *m.* Bein, *n.* *на ногах auf den Beinen, in Bereitschaft; на одній нозї flugs, schnell; нога за ногов Schritt, vor Schritt, langsam; до гори ногами verkehrt durcheinander; витяти до ноги mit Stumpf u. Stiel aushauen; в ноги пустити ся Reisaus nehmen; упасти кому в ноги, до ніг, zu den Füssen fallen; збити кого з ніг jmdn zum Fallen bringen, поставити кого на ноги jmdm auf die Beine helfen, jmdn in bessere Umstände versetzen; задерти ноги crepieren, sterben §.
Ногавицї, *pl.* Unterhosen, *pl.* (*sgl.* ногавиця eine Hose); ногавки, *pl.* Oberhosen, *pl.* [4-ter Th. der куна.
Ногать, *f.*† 20-ster Theil der гривна,
Ногітка, *f.* Ringelblume Todtenblume, *f.* (Calendula offic.).
Ноготь, *g.* нігтя, *pl.* нігтї, *m.* Nagel (am Finger, an d. Zehe), *m.*
Ноготки, *pl.* s. Нагідки.
Ногочелюсти, *pl.* Kieferfüsse, *pl.*
Ногтик, *m.* s. Кострик.
Ное, *g.* Ноя, *m.* Noah, *adj.* Ноевий.
Ноевина, *f.* Versteinerung, *f.* Petrefact, *n. vgl.* das vor.
Ножака *m.aug.*s.Ніж grosses Messer.
Ножаний, *a.* Fuss-, mit Füssen beweglich, s. Ніжний.
Ножар, *m.*Messerschmied,*m.B.* [500.
Ножен, *g.*ножна,*m.* Scheide,*f.KC.*IV.
Ножене, *n.coll.*Fussglieder, Zehen,*pl.*
Ноженька, *f. dim.* s. Нога, ніжка.
Ножик, (-ичок), *m. dim.* kleines Messer.
Ножицї, ножницї, *pl.* Schere, *f.*
Ножище, *n. aug* s. Нога; 2) s. Ніж.
Ножівник, *m.* Messerscheide, *f. B.*; 2) s. Ножар, *Пар.*
Ножкове пущене *Марк.*153 Fleischwochen, wann гижки, дреглї, (kalte Füsse) gegessen werden. denn!
Но-ж-но — но-ж! nun denn! auf
Нозґравий, *a.*s. Носатий 2); смаркатий. [zwischen zwei Bächen.
Нозґриця, *f.* dreieckiges Feldstück
Ноздровий, *a.* s. Носовий.
Ноздрюватий, *a. Под.* porös.
Ной,ная,ное *pron.demon.*s.'Оний,нон.
Ноївка, корабиця. Noahs Arche (Arca Noae). [fen, *Шог.*
Нокнути на кого: но! но! zuru-
Но-ле! *int.* s. Ну-же!
Номадний, *a.* nomadisch.
Нон, нона, ноно, *pron.*jener, s. 'Онон *Ог.* 57. *Иг.* 8. *Kst.*
Нонашок, etc. s. Нанашко.
Нора, *f.* unterirdische Höhle, Erdloch, *n.*; 2) Quelle, *f.*
Норвежин, *m.* Norwege, *m. Cm.*
Норець, -рця, *m.* Ч. II. 17 s. Нур, нурець. [cementaria).
Норик, *m.* Minirspinne, *f.* (Cteniza
Наристий, *a.* quellenreich, *Пар.*
Нориця, *f.* Feldmaus, *f.* (Hypudaeus (arvalis), *Пол.*; 2) Eingeweidewurm, *m.*

Helminthes). [Нόров.
Норівки, норівоньки, *pl. dim.* s.
Норіти, *v. n.* quellen, sprudeln, hervorrieseln.
Нόров, *m. gew. pl.* нόрови, норовя́, *n.* Ч. V. 644 Sitte, Unsitte, Art, Unart, Angewohnheit; *pl.* Launen, Mucken; по нόрову *Ко.* 235 nach Belieben.
Норови́й, *Зг.* (*Пр.* II. 236. 248) норовстве́нний, *a.* sittlich, moralisch.
Норови́стий, норовли́вий.*a.*eigensinnig, launig, unnachgiebig, störrig, schroff *M.* 76. [keit, *f.*
Норови́стість, -ости, *f.* Störrig-
Норови́ти, *v. n.* trachten, besorgt sein, *Др. с.* 243; 2) sich auslassen, sich launig gebahren, sich viel herausnehmen, *Кч.* 132. [Sittlichkeit; Moral, *f.*
Норовстве́нність, -ости, *f.* *Тор.*
Нороцови́й, *К.* I. 203, s. норцови́й, *Ме.* 378, *a.* -е́ пи́во Märzbier, *n.*
Носа́к, *m.* Lichthütchen, *n.* (zum Auslöschen der Lichter), *Зап.* I. 44.
Носа́р, носа́рик, *m.* Kaulbarsch, *m.* (Acerina rossica).
Носати́зна, *f.* Rotzkrankheit, *f.*
Носа́тий, *a.* grossnäsig; 2) rotzkrank (v. Pferd). [langer Schneppe.
Носа́тка, *f.* *Ко.* 111 Art Gefäss mit
Носа́ч, *m.* s. Носа́тий 1).
Нόсик, (*d.* -ичок), *m. dim.* s. Ніс; Näschen; 2) Schnäblein, *n.* *Кв.* 17.; 3) Vorsprung an d.Theekanne, Schneppe, *f.*; 4) das schmälere Ende des Eies; 3) *pl.* комарόві нόсики Rittersporn, *m.* (Delphinium consolida). [(*B.*) *pl.* s. Нόші.
Носи́ли, (-и́лки. *Ко.* 221), носиле́нки,
Носи́льник, *m.* *Пол.* *B.* Träger, *m.*
Носи́р, *m.* s.Носа́р.
Носи́тельність, -ости, *f.* *Ков.* Gehalt, *m.* Tragfähigkeit, *f.*
Носи́ти, (нόшу, нόсиш), *v. a.* tragen; — имя́ den Namen führen, tragen; — ся з га́дкоо etwas im Sinne führen; s. Нéсти 1), 3 a).
Носі́льник, *m.* Garbenträger, (zum Setzen in Kasten &). *m.* (-иця, *f.* -in, *f.*).
Нόска, *f.* Schleppe, *f.* *Ст.*? [zen, *pl.*
Носки́, *pl.* *Ос.* (61) VI. 39 Schuhspit-
Нόски-плόски, *int. Fabelw.* vom Schnattern der flachschnabeligen Enten, *P.* I. 49.
Носно-заві́йкόвий, ноздри́чний, *a.* -і кόсти Nasenmuschelbeine, *pl.* (concha inferior).
Носови́й, *a.* Nasen-, Nasal-.
Носогри́з, *m.* Art Vogel.
Носόк, -ска́, *pl.* ніски́ *КС.* (83) VII. 501 s. Носки́, Fusspitzen, *pl.*
Носорі́г, -όга, носорога́ч, *B.* носорόжець, -жця, *m.* Nashorn, *n.* (Rhinoceros); 2) *Др. с.* 95 -рόжець e. fabelh. Vogel.
Носорόгий жук, носорόжок, -жка, *m.* Nashornkäfer, *m.* (Oryctes nasicornis), *Пол.* [Noten, *pl.*
Нόта, *f.* Note; Musiknote; *pl.* нόти
Нота́ция, *f.* Bemerkung, *f.* *Не.*; 2) Angedenken, *n.* *Ос.* (62) VIII. 28. [Schaf, *n.*
Нόтинка, *f.* Lamm vom einjährigen
Нотува́ти, *v. a.* notieren.
Нόчви, *pl.* s. Нόчови.
Ночви́д, ночови́д, *m.* s. Нічви́д.
Ночелі́з, *m.* Schreitwanze, *f.* (Reduvius).
Нόчини, *pl.* *Пс.* Abenddämmerung, *f.*
Ночівле, *n.* ночівок, -вку, *m.* *Ст.* ночлі́г, (ношл-). s. Нічлі́г.
Ночівля́, *f.* Nachtherberge, *f.*
Ночлі́жник, *Н.* 252 ночляже́ник, *m.* s. Нічлі́жани́н.
Нόчник, *m.* Mond, *m.* Ч. I. 9.
Нόчниця, *f.* s. Нічниця 1).
Нόчови, (*d.* нόчовки), *pl.* Schwinge, Futterschwinge, *f.*; 2) s. Нéцки; 3) Waschtrog, *m.* *Зак.*
Ночува́ти, *v. n.* übernachten.
Нόша, *f.* Tracht, *f.* Kleider, *pl.* *Гол.*; 2) Bürde, Last, *f.*
Нόши, нόші, ноша́та, ноші́, *pl.* Traggestell, -geflecht, *n.* -korb, *m.* Trage, Tragbahre, *f.* [2) *pl.* s. Нόши.
Ноша́к, *m.* Träger, Handlanger, *m.*;
Нόщиця, *f.* s. Нічниця.
Ну, *conj.* nun, also; ну́-же, ну́-но, *P.* I. 78. *Мх.* nu! nun wohl, wohlan, auf denn! ну ще де то про щό *Кн.* nun wohl noch wovon; ну, ну́тетко ци пішόв він у місто? wer weiss, ob, vielleicht, (*Фр.*).
Нуд, *m.* нуда́, нудьга́, *f.* Langeweile, Verstimmung, *f.* Ueberdruss, *m.* Missbehagen, *n.*; Qual, *f.* нудьга́ чіпа́є ся, збира́є когό — — überkommt, überfällt.
Нудь, нудя́чка, *f.* Uebelkeit, Ueblichkeit, *f.*

Нудьга́ти, *v.a.* quälen, peinigen, *Зар.*
Нуджува́ти, *v. n.* *У.* in Elend u. Noth leben.
Ну́дити, (ну́джу, ну́диш), *v. a.* langweilen, belästigen; zwingen; 2) Uebelkeiten erregen; *v. n.* — сьвітом, собо́ю sich selbst plagen, seine langen Tage schleppen. [erregend.
Нудки́й, *a.* süsslich, Uebelkeiten
Ну́дкість, -ости, *f.* Süsslichkeit, Uebelkeit, *f.* [*Ев.* 31. *a.* langweilig.
Нудли́вий, *Ст.* нудни́й, нудяни́й,
Ну́дниця, *f.* die langweilt.
Нудо́та, *f.* *Кн.* s. Нуд.
Ну́жа, ну́жда, *f.* Elend, *n.* Noth, *f.*; 2) Bedürfnis, *n.*; 2) ну́жа Läusesuchtslaus, *f.* (Pediculus tabescentium); übhpt. Ungeziefer, Läuse.
Нужда́ти, *v.a.* quälen, peinigen; misshandeln; — ся, нуждува́ти, *v. n.* *МШ.* und — ся *Ф.* sich abhärmen, s. abmühen, s. plagen, Noth u. Elend leiden; — ся на чім wegen etw. einander kränken.
Нужде́нний, *a.* elend, jämmerlich, erbärmlich; *adv.* -е́нно elendiglich.
Нужде́нність, -ости, нуждо́та, *Пар.* *f.* s. Ну́жда 1), Jämmerlichkeit, *f.*
Нужди́ти, *v. a.* *Мак.* zwingen.
Ну́жданий, *У.* ну́жний, *К.* *a.* nothwendig, nöthig; kümmerlich.
Ну́жкати, *v.a.* antreiben; — ся ким, s. Послу́гувати ся. [grube, *f.*
Ну́жник, *m.* *Кн.* Abort, *m.* Senk-
Нузда́ти, *v.a.* *С.* II. 22 — коня́ Zaum anlegen, Gebiss einlegen.
Ну́зде́чка, *f.* s. Узде́чка.
Ну́кати, *v. n.* на кого́! ну! ну́же zurufen, aufmuntern, antreiben.
Ну́ля, *f.* Null, *f.*
Ну́м! нумо! *int.* wohlan, heda! frisch zu! ну́мте (*pl.*) *Р.* I. 6.
Ну́мер, *m.* Numer, *f.* [ferung, *f.* *К.*
Нумера́ция, *f.* Numerierung, Bezif-
Нумерува́ти, *v. a.* numerieren.
Ну́навка, ну́нка, *f.* Art kleine Trompete aus dem Riedgras &. [temtrionalis).
Нур, *m.* Seetaucher, *m.* (Colymbus sep-
Нуре́ць, -рця́, *m.* Lappentaucher, Steissfuss, *m.* (Podiceps cristatus).
Ну́рити, *v.a.* niedersenken; в землю́ — wühlen, *В.*; — ся schmollen.
Нури́ця, ну́рка, *f.* Nörz, *m.* (Mustela lutreola).
Ну́рок, -рка, *m.* Taucher, *m.*; да́ти, піти́ ну́рка untertauchen; *adj.* нуркови́й дзвін Taucherglocke, *f.*
Нурт, *m.* *М.* Welle, Woge, Flut, *f.*
Ну́рці, *adv.* s. Нирце́м.
Ну́та, *f.* Musiknote, *f.* Weise, Arie, *f.* на ну́ту nach —.
Ну́тер, -тра, *m.* Pferd mit verkümmerten Hoden, *n.* Einhode, *m.*
Нутки́й, *a.* s. Нудки́й.
Ну́триця, *f.* s. Гли́ста.
Нутро́, *n.* das Innere, Inhalt, *m.*
Нутря́ний, *a.* *Б.* s. Вну́тренний.
Ну́шторити ся, sich unruhig einen Platz suchen, (*Фр.*).
Ню́гати, ню́гати, *v. a.* § jmdn kleinlich quälen, aus Rache sticheln, *Га.* II. 55
Ню́нка, *f.* Igelkolbe, *f.* (Sparganium).
Ню́нька, *m. f.* weichlicher Mensch; Memme, *f.* Taugenichts, *m.*
Ню́ряти, *v. n.* grübeln, keifen. (*В.*).
Нюсьо́! *int.* Lockruf, für Schweine.
Нюстрі́ти ся, s. Ну́шторити ся.
Нют, *m.* Niete, *f.*
Нютува́ти, *v. a.* nieten, vernieten.
Нюх, *m.* Geruchsinn, Geruch, *m.*; 2) — таба́ки Prise Tabaks, *f.* [Schnupfen.
Ню́хане, *n.* das Riechen; 2) das
Нюха́р, нюха́ч, *m.* Tabakschnupfer, Schnupfer, *m.* [2) Tabak schnupfen.
Ню́хати, нюхну́ти, *v. a.* anriechen;
Нюхті́ти, *v.n.* *Гуш.* schnoppern, wittern, schnüffeln.
Нюхто́м, нюхце́м, *adv.* witternd.
Нюхцюва́ти, нюхті́ти, ню́ша́ти *Н.* 268, *v. n.* s. Нюхті́ти. [Katze.
Няв-няв! *int.* vom Miauen der
Ня́вкати, ня́вкнути, нявча́ти, *v. n.* miauen, winseln, wimmern, greinen *Ф.*
Ня́га, *f.* Wasserfrosch, *m.* [ха́й, на́й.
Няга́й, *adv. ungr.* *Гол.* III. 262 s. He-
Няга́ти, *v.a.* *Гол.* III. 711 s. Неха́ти.
Ня́й, ня́йте! s. Неха́й, неха́йте.
Ня́нин, *a.* der ня́ня. [ня́нчин.
Ня́нька, *f.* Kinderwärterin, *f.* *adj.*
Ня́ньо, (*d* ня́нечко, ня́ньонько), *m.* s. Не́ньо.
Ня́нчене, *n.* Wartung, *f.* (e. Kindes).
Ня́ньчити, *v. a.* kleine Kinder warten, pflegen; — ся з ким jmdn wie e. kleines Kind warten, hätscheln; — ся з своїм се́рцем das Herz beruhigen, warten.
Ня́нчити, *v. n.* winseln, wimmern.

Нáня, *f.* s. Héня; 2) s. Нáнька.

Нáти,(йму́,имéш), *v.a.*fassen,rühren; віри нáти (понáти) *P.* II. 18 Glauben fassen, Ueberzeugung gewinnen; — кому́ jmdm glauben; — ся чогóсь *M.* an etw. sich machen, zugreifen, etw. aufnehmen; гóре мені̂ нáло ся bitteres Los wurde mir zutheil, *b*) — ся s. Брáти ся, *c*) *Зак.* [nehmung; Arreststrafe, *f.*

Нáтство, *n.* † *Wgr.* III. Gefangen-

О.

О, sechzehnter Buchstabe, (Онъ).

I. О! *int.* o! ach! 2) *deiktisch:* da, hier, s. 'Одека &, авó.

II. О, *praep.* (verkürzt aus об) um, an; von, über, wegen; bei, nahe; I) *mit d. Accusat.* (*Mi.* 425—430) bezeichnet 1) den Ort: плечé о плечé Schulter an Schulter, обру́ку итú з ким, *Кн.* Arm in Arm, о стї́ну́ an die Wand, об зéмлю an (um) die Erde: спéрти ся, удáрити, упáсти, &); 2) bez. die Zeit: о той час, о сю пору́ um diese Zeit, о півнiч *Ф.* um Mitternacht; 3) bez. das Mass: о вóлос um ein Haar, о єдéн сáжень дóвший, о два рóки молóдший, ó-маль (о мáло) um ein weniges, fast, о мнóго um vieles; 4) bez. dasjenige um dessentwillen, aus dessen Veranlassung eine Handlung unternommen wird, ferner bez. den Gegenstand geistiger Thätigkeit: спирáти ся о що (о когó) worum, worüber, weswegen streiten, бúти ся, борóти ся о що um etw. kämpfen, стою́, дбáю о що es ist mir woran gelegen, о що хóдить? worum geht es, w. handelt es sich? прóсьба, стáране, пúтане о що &; тáжко о хлїб ist schwer ums Brot. II) *mit d. Local* (u. *Dativ. Ог.* 191) *Mi.* 668—676, bez. о (об) 1) die Zeit um die, in der eine Handlung vor sich geht: о півночи, о трéтїй годúнї, о Пéтрі, об Микóлї um den Tag des heil. Petrus &, *Ог.* 195; 2) bez. dasjenige worauf sich die Thätigkeit bezieht, hinsichtlich dessen etw. ausgesagt wird, ferner den Grund einer Affection des Gemüthes: говорúти, ду́мати, знáти, згáдувати, забувáти, благáти *Ш.* II. 109, плáкати, журúти ся & о кім, о чім: мисль, ду́мка, кáзка, слух (слих), суд, журбá, стáране & о кім, о чім von, über, an, für jmdm, jmdn, — etwas, worauf, woran &; 3) bez. das Mittel u. die begleitenden Umstände: о своїй сúлї aus eigener Kraft, сам о сóбі für sich, einzeln, selbständig, о хлї́бі і водї́ bei Wasser u. Brot, о гóлодї і хóлодї unter Entbehrungen; 4) bez. dasjenige womit etw. versehen ist: о єднім óку einäugig, о шестú ногáх &. III) *in Zusammensetzungen* als Praefix bedeutet о-, об-, обі-, обо-, um, ringsum, ringsherum, rund herum, umher, herum; be-, ab-, herab-, weg-, er-, ver-; bei Verben drückt es die Perfectivität der Handlung, bei Adjectiven hat es meist eine beschränkende Bedeutung, *Mi.* II. 406. IV. 218—223, wozu Beispiele unten an entspr. Stellen zu suchen sind.

Оáза, оáзис, *Ш.* I. 291, *f.* Oase, *f.*

Об, *praep.* s. O II. Das Fehlende unter Об- s. unter О. [beide, *Оц.* § 156.

'Обá, *m.n.* óбі, *f.*(обадвá,обідві).*num.*

Обáбити ся, weibisch werden, Memme w. *ІГ.*

'Обабок, -óка, *m.* Boletus scaber.

Обабу́рити, (обамó-), *v. a.* s. Обамбу́рити.

Обáва, *f. К.* Furcht, Besorgnis, *f.*

Обавлáти ся, säumen, zu lange wo verweilen.

Обáгра, *f.* Sanguinolaria.

Обагрúти, (-грá-), *v. a.* in Purpur, roth färben; mit Blut beflecken.

Обагрáнець, -нця, *Иг.* 9. обагрáнок, -нка, *m. Гол.* III. 431 Bretzel, *m.* (von beiden Seiten geröstet).

Обадáти, *v. a.* beschauen, (*Фр.*).

Обáнити,*v.a.*baden lassen,*Зап.*I.298.

Оба-пóли, *praep.* mit d. *Genit.* auf beiden Ufern, *К.*

Обáполок, *m. Левч.* s. Опілок; *pl.* обáполки *Ч.* II. 395 die beiden Hälften e. zerspaltenen Stammes.

Обаранúти, *v. a. Ос.* (62) IX. 66?

Обаратáти, *v. a.* derb schlagen.

Обáрати ся, s. Забáрити ся sich verspäten.
Обáрвити, *v. a.* befärben, *Ст.*
Обáрінок, обáрінець, *m.* s. Обагрянець. [ти zum Abschälen.
'Обарки, *adv.* на — бýльбу зварú-
Обарúти, *v. a.* kochen, sieden lassen, *vgl.* Обварúти, обагрúти.
Обáхморити, *v. a.* § etw. bekommen, kriegen (*Фр*); 2) — ся sich von allen Seiten spähend umschauen.
Обачáти, *v.a.* wahrnehmen, schauen; — ся в собі *АД.* II. 139 auf sich selbst Acht geben, sich selbst betrachten, überwachen.
Обáчити, *v. a.* erblicken; 2) — ся на когó s. Зглянути ся на к.; *b*) s. Вúбачити (комý); *c*) — ся sich erholen, von e. Krankheit genesen.
Обачіне, *n.* Rücksicht, Aufmerksamkeit, *f.* — мáти на когó für jmdn.
Обáчливий, *Ст.* обáчний, *a.* achtsam, umsichtig, vorsichtig, klug.
Обáчність, обачлúвість, -ости, *f.* Achtsamkeit, Umsichtigkeit, Vorsicht, Sorgfalt, *f.*
Обаяти, *v. a. Зак.* s. Обворожúти.
Оббамбýрити, *v. a.* derb, blau
Оббератú, s. Обібрáти. [schlagen.
Оббиваáти, оббúти, *v. a.* herum-beschlagen; abschlagen; abprügeln; оббиваáти порóги комý *Не.* mit Zudringlichkeit jmds Haus zu oft betreten.
Оббитє, *n.* Beschlag, *m.* Ausschlagen mit Tapeten, *n.* Tapezierung, *f.*
Оббігати, оббíчи, *v.a.* um etw. herumlaufen; umlaufen und dadh ausweichen, *M.*
Оббідúти, *v. a.* unglücklich machen.
Оббілуваáти, *v.a. P.* II. 106 abhäuten.
Оббóркати, *v. a.* крúла, *Не.* stutzen.
'Оббув, *m.* s. 'Обвід, óбід (des Rades).
Оббýти ся, sich einleben, s. angewöhnen.
Оббýхати ся, sich vollfressen.
Обважнíти, *v. n.* schwerer, schwerfällig werden, *IГ. Кн.*
Обвáжувати, *v. a.* überlasten, überbürden; 2) beim Abwägen jmdn betrügen, *Кв.* 269.
Обвáл, *m.* Einsturz, *m. Под.*; eingestürzter, eingefallener Felsen, *M.* II. 159.
Обвáлище, *n.* — дерéв gestürzte Baumstämme, *Фр.*

Обвапнúти, *v.г.* kalken, tünchen, *Пол.*
Обварúти, обвáрювати, *v. a.* etw. aufkochen, brühen, aufsieden lassen.
Обварýцкати, *v. a.* beschmutzen.
Обвéзти, s. Обвозúти.
'Обвертка, *f.* Umschlag, *m.* Emballage. *f. adj.* обвертóчний, Pack-, *Под.*
Обвеснуваáти ся, обвеснúти ся, (*B.*) die Frühlingsarbeiten zu Ende bringen. [führen, betrügen, *M*+*Б.* 228.
Обвéсти, *v. a.* s. Обводúти; 2) ver-
Обветшілість, -ости, *f. Пол.* veralteter Zustand.
Обвиваáти, обвинýти, *v. a.* umwinden, umwickeln; — ся sich winden, s. schlingen.
Обвúднïти, *v.n.* Tag werden, hell w.
Обвúкнути, *v. n. Др. с.* 62 sich gewöhnen.
Обвúна, *f. Пар.* обвúнене, обвинóване, *Не. n.* Beschuldigung, Anklage, *f.*
Обвинúтель, *Luts.* 157 обвинáч, *Пар. m.* Beschuldiger, Ankläger; (úтелька, *f.* -in *f.*).
Обвинúти, (-яти), обвинуваáтити, *v. a.* an-, beschuldigen, anklagen. [*Пар.*
'Обвинка, *f.* Bandage, *f.* Verband, *m.*
Обвúнний, *a.* Anklage-.
Обвúслий, обвислуваáтий, *Под. a.* hängend, herabhangend, schlaff.
Обвúти, s. Обвиваáти.
'Обвід, -оду, *m. Не.* Umriss, *m.* Peripherie; Contour, *f.*
'Обвідка, *f.* Ring, *m.* Einfassung, *f.* — коло очúй Augenrad, *n. Пол.*
Обвідмити ся, sich mit відьми abgeben *Кв.* 219.
'Обвінки, *pl.* das Worfeln des Getreides: бóрзї óбжинки а ще пильнúйші —.
Обвінчáти, *v. a.* trauen, ehelich verbinden *Кв.* 282; 2) bekränzen.
Обвір, -óру, *m. Оц.* §. 65. das Umpflügen.
Обвістúти, обвіщáти, *v. a.* öffentlich bekannt machen, ankündigen. [ка.
'Обвістка, *f.* обвíщене, *n.* s. Опóвістка.
Обвітріти, *v. n. ОП.* verwittern; обвíтряний, *ptc. M.* II. 148 vom Winde u. Unwetter gepeitscht, verwettert.
Обвіяти, *v. a.* um-, anwehen; 2) worfeln. [sen, *Ог.* 77; 2) Herumführen, *n.*
Обвóджуване, *n.* das Einschlies-
Обводúстий, *a.* bogen-, kreisförmig.
Обводúти, обвóджувати, *v. a.* um-,

herumführen; womit umgeben; umzeich. nen, umstreichen. [quallen (Craspidota).
Обводівки, *pl.* gesäumte Scheiben-
Обводюва́нє, (-джуванє), *n.* das Einschliessen *Ог.* 77.
Обвози́ти, обво́жувати, *v. a.* herum, -umführen (zu Wagen, zu Pferde &) umfahren. [sprechen.
Обворожи́ти, *v. a.* bezaubern, be-
Обвору́шити, *v. a.* erschüttern, *M.*
Обвоскува́ти, *v.a.* mit Wachs überziehen. [binden.
Обвяза́ти, обвя́зувати, *v. a.* um-
Обга́ва, *f.* s. Бгал.
Обга́дати, s. Обду́мати.
Обгади́ти, *v.a.* besudeln, beschmieren.
Обга́нка, *f.* Achsenring der Lünse, *m.*
Обга́нянка, *f.* das endliche Eggen um den Acker umher.
Обганя́ти, s. Обігна́ти.
Обгін, -о́ну, о́бгінок, -нку, *m.* tägliche Bestreitung der Bedürfnisse, laufende Ausgaben.
Обглядати, s. Оглядати. [den.
Обголі́ти, *v.n.* nackt, bettelarm wer-
Обговори́ти, *v. a.* besprechen.
Обгоріти, *v. n.* ringsum verbrennen *adj.* обгорі́лий, verbrannt.
Обгоро́да, *f.* Umzäunung, *f.* s. Огоро́жа; das umzäunte Feld nahe beim Dorfe; 2) Gehöft, *n.*
Обгороди́ти, обгоро́джувати, *v.a.* umzäunen, umfrieden; місяць обгороди́в ся der Mond hat um sich e. wolkigen Ring (den Hof).
Обгорта́ти, обгорну́ти, *a. a.* umfassen, ergreifen, s. Огорну́ти; — бараб́олї behäufeln; — ся sich umkleiden,
'Обгортка, *f.* Ueberzug, Ueberwurf. *m.* Oberkleid, *n.*
Обгрива́ти, s. Обігра́ти. [benagen.
Обгриза́ти, обгри́зти, *v. a.* ringsum
Обґо́вдати, *v. a.* ganz abscheren, abnagen.
Обдава́ти, обда́ти, *v. a.* rings umgeben, umfassen, *C.* II. 143; обда́ти теля́ das Kalb zur Kuh lassen, dass diese besser Milch gebe; моро́зом обдає́ кого́ jmdn überfällt ein Schauer.
Обда́ни́ти, *v. a.* besteuern.
Обдари́ти, обдарува́ти, обда́рювати *Кв.* 392, *v. a.* beschenken, mit Gaben versehen.

Обдема́ти, *v.a.*§. abputzen. [fen.
Обде́ргати, *v.a.* rings umzausen, -rau-
Обдери́-лупій, *m.* schnöder Schinder, Exploiteur, *m.* [dend.
Обде́рливий, *a.* habsüchtig, schin-
Обде́рти, обдера́ти, *v. a.* überall, ringsum abreissen, zerreissen; plündern, schinden; — ся sich zerkratzen; *b)* sich abreissen (in Kleidern).
Обдертюх, (-ту́с), *m.* s. Обідранець.
Обдиви́ти ся, nachschauen, -sehen; sich umschauen, s. umsehen.
Обдира́йло, *m.* s. Деру́н.
Обди́рство, *n.* Schinderei, Beraubung, Plünderung, *f.*
Обдїли́ти, (-я́ти), *v. a.* betheiligen.
Обдї́льний, *a.* beim Theilen ausreichend, genügend. [abpicken.
Обдзьо́бати, *v. a.* mit dem Schnabel
Обдовжи́ти, *v. a.* mit Schulden belasten. [hen; 2) wegblasen.
Обдува́ти, обду́ти, *v. a.* aufblä-
Обду́маність, -ости, *f.* Ueberlegtheit, Ueberlegung, Besonnenheit, *f.* Vorbedacht, *m.*
Обду́мати, обду́мувати, *v. a.* über-, nachdenken; in Bedacht ziehen; überlegen; — ся sich anders berathen.
Обдури́ти, s. Одури́ти.
Обду́рщиця, *f.* Betrügerin, *f.* *Не.*
'Обдурю, *adv.* *Ос.*(61)VI.36 mit Trug.
Обевропе́їти, *v. a.* *Мор.* europäisieren. [tödten; an Gesundheit schädigen.
Обезві́чити, *v. a.* das Leben rauben,
Обезглуздї́ти, *v. a.* verrückt, närrisch werden. [köpfen, *C.*
Обезголови́ти, *v. a.* enthaupten,
Обездо́лений, *a.* unglücklich, *Щоз.* 137. [das Land, den Boden rauben.
Обезземе́лювати, *v.a.* кого́ jmdm
Обеззуби́ти, *v. a.* кого́ jmdm die Zähne ausbrechen; обеззубі́ти, *v. n.* die Zähne verlieren, zahnlos werden.
Обезневиня́ти, *v. a.* *T.* als unschuldig vertheidigen, verwahren.
Обезобрази́ти, (-ажа́ти), *v.a.ГШ.* entstellen, verunstalten.
Обезоружи́ти, *v.a.ГШ.* entwaffnen.
Обезпамя́тїти, *v. n.* das Gedächtnis verlieren, bewusstlos werden.
Обезпе́ка, *f.* обезпеченє, *n.* Sicherstellung, Versicherung, Sicherheit, *f.* Schutz, *m.*

Обезпечáти, обезпéчити, *v. a.* sicher stellen, versichern. [tend werden.
Обезпýтити ся, schwach, unbedeu-
Обезсебúти, *v. a.* когó jmdm die Besinnung rauben, jmdn lähmen; — ся wahnsinnig; werden, ausser sich vor Zorn gerathen, *Ф.*
Обезсилúти, (-яти, -úлювати), *v.a.* entkräften, ermüden, schwächen.
Обезсилї́ти, *v. n.* Kräfte verlieren, kraftlos, schwach werden, *К.*
Обезслáвити, *v. a.* entehren, beschimpfen, *Ш.* I. 353. [machen, *Б.*
Обезсмертúти, *v. a.* unsterblich
Обезýмити, *v. a.* die Besinnung rauben, bethören; обезумíти, *v. n.* den Verstand verlieren. [Обезслáвити.
Обезчестúти, (-ствúти, *У.*), *v. a.* s.
Обезчувствíти, *v.n.Др.с.* 186 gefühllos, besinnungslos werden.
Обектúвний, *a.* objectiv.
Обéм, *m.* Umfang; Bereich, *ГШ.*; Rauminhalt, *m. Пол.*
Обемúстий, обéмний, *Пол. a.* umfassend, umfangreich; geräumig; stark, voluminös (Band, том)
Обемúстість, обéмність, -ости, *f.* Umfang, Fassungsraum, *m.* Stärke, *f.*
Обемомíр, *m.* Volumeter, *m. Пол.*
Обéрво, *n. gew. pl.* обéрва *Иг.* 4. s. Бровá, брóви, *pl. Mi.* II. 406.
Оберегáти, оберечú, *v. a.* behüten, beschützen, schirmen; — ся sich hüten.
Оберéже, *n.* Mundrand, *m. В.* (колоýсте).
Оберéжений, *a.* um-, berandet, *В.*
Оберéжка, *f.* Verhütung, Vorsichtsmassregel, *f.*
Оберéжний, *a.* vorsichtig, behutsam; — лист*К.*Schutzbrief, Geleitbrief, *m.*
Обрéжник, *m.*Schirm, Parapluie, *m.В.*
Оберéжність, -ости, *f.* Vorsicht, Vorsichtigkeit, Behutsamkeit, *f.*
Оберéмок, -мка, оберемéнок, *m.* wie viel man mit beiden Armen erfassen kann: сї́на & so viel Heu &, ein Armvoll; оберéмком, *adv.* mit den Armen: носúти &.
Оберестúти ся, sich umwerfen, umhüllen; 2) sich womit erwürgen (удавúти ся) (*Фр.*). [fes, *Gr.* 24.
Обéрка, *f.* Zeichen am Ohre e. Scha-
Обернýти, обертáти, *v. a.* umkehren, umwenden, um-drehen, umlenken; verwandeln; — грóші на що verwenden; — бикá castrieren; *v. n.* und — ся: менї́ обернýло (ся) на 23. рік habe das 23. Lebensjahr angefangen; — ся з ким mit jmdm verkehren.
Обертáк, *m.* Dreher, Art Rundtanz.
Обертáльний, *a.* drehbar, *Пол.*
Обéртане, *n.* das Umkehren, Umdrehen, Umwenden; з кимóсь Verkehr, *m. К.*; 2) Verwandlung *Не.* (*Пр.* IX. 776); das Reducieren (in d. Arithm.) *Кн.* [griff, *m.*
Обертáс, *m.* Dreherei, *f.* Kniff, Kunst-
Обертáтель, *m.* Wechsler, *m. Пол.*
Обéртень, (-ель, -тюх), *m.* Drehholz im Wagen s. Насáд 1); 2) Art Pilze, nach der Sonne sich wendend.
Обертéние, *n. Ч.* III. 7 verdorb. st. Обрітéние w. s.
Обертї́й, *m.* s. Вáлах 1).
Обжалóване, *n.* Verklagung, *f.*
Обжáлувáти, *v. a.* verklagen; 2) — ся klagen, sich beklagen, *Ке.* 156.
Обжáги, s. Обжинáти.
Обжегáти, обжечú, обжигáти, *v. a.* an-, verbrennen.
Обжéрти ся, обжирáти ся sich voll fressen, sich überfressen; *— ся з ким sich gegen jmdn mit Zähnen wehren, arg hadern.
Обживúти ся, *Кн.* обжúти ся, länger leben u. dadh sich besser einrichten, sich einleben, s. angewöhnen.
Ожидáти, s. Ожидáти.
Обжинáти, *v. a.* ringsum schneiden (mit d. Sichel); — ся die Ernte vollenden, beenden.
'Обжинки, *pl.* Erntefest, Schnitterfest *n.* Beendigung der Ernte, *f. adj.* обжинкóвий.
Обжúрний, обжирлúвий, *a.* gefrässig, *ГШ.* [*f.* Gefrässigkeit, *f. ГШ.*
Обжúрність, обжирлúвість, -ости,
Обжілка, *f.* s. Бджілка, пчолá, *Ог.*54.
Обжóра, *m.f.* Vielfrass, *m.* der (die) Gefrässige. [telied, u. s. Обжинкóвий, *Зак.*
Обжнúва, (-úвка, -úвонка), *f.* Ern-
Обзаведéнция, *f.* Haushalt, *m. Ос.* (62) VIII. 31.
Обзерúти. (-яти), *v. a.* an-, betasten.
Обзивáти ся, auf einen Ruf antworten, e. Zeichen von sich geben; wiederhallen.

'Обзир, *m.* Gesichtskreis, *m.*
Обзирáти, *v. a.* beschauen, besichtigen; — ся sich umschauen.
'Обзір, -óру, *m.* Umschau, Rundschau, Uebersicht *f.*; Rückblick, *m.* *Ил.*; 2) —, *gew. pl.* обзóри Assentierung, *f.*
Обзірни́к, *m.* Beschauer, *m.* *У.*
Обзначи́ти, s. Означи́ти. [waschen.
Обзоли́ти, *v. a.* in Lauge (золá) aus-
Обзóрець, *m. gew. pl.* обзірці, Beschauer, Kundschafter, *m.* bes. von свати́ на обзóринах.
Обзóрини, *pl.* Umschau, Besichtigung, Beschauung, *f.* s. 'Обзір 1).
Обзорóвий, *a.* кáрта, -ова, Beschauzettel, *m.* *Term.*
Обзя́нути, *v. a.* anhauchen, (*B.*) *Mi.* IV. 223; 2) ver-, abbrühen.
Оби́, *conj.* s. Щоби́, коби́, би, аби́, *Ог.* 212. *Гол.* III. 504.
Обивáтель, *m.* *Кв.* 277 Bürger; Landmann; Gutsbesitzer, *m.* *adj.* обивáтельский, Bürger-, bürgerlich; des Gutsherrn.
Обивáтельство, *n.* *Св.* Civität, Bürgergemeinschaft, *f.* *coll.* s. Обивáтель *pl.*
'Оби́вка, *f.* *Не.* s. Оббиті́.
Оби́да, *f.* Beleidigung, Kränkung, Unbill, *f.* Unrecht, *n.* [двоє *num.* s. 'Оба.
Обидвá, *m. n.* оби́дві (-дьві), *f.* оби-
Обидводі́ннє, *n.* *Не.* (*Пр.* XI. 2. 14.) Doppelthätigkeit, Reciprocität, *f.* [Tage.
Оби́день, *adv.* *Ос.* (62) II. 58? in einem
Обиджáти, (-ижá-), оби́ди́ти, *v. a.* beleidigen, kränken, jmdm Unrecht thun.
Оби́дливий, *ВБ.* оби́дний, *КУ.* *a.* beleidigend, kränkend, verletzend.
Оби́дниця, *f.* Beleidigerin, *f.* *КУ.*
Оби́дчик, *m.* Beleidiger, *m.* der Unrecht thut, *К.* *ГШ.* [geschlagen wird.
Оби́й-бокá, *f. m.* trägesVieh, das viel
Оби́йник, *m.* Teufel, *m.*
Оби́клість, -ости, *f.* † *Левч.* s. Зви́чай.
Оби́лє, *n.* *ГШ.* оби́льність, -ости, *f.* *Ил.* Fülle, *f.* Ueberfluss, *m.*
Оби́льний, *a.* s. Би́вний.
Обименувáти, *v. a.* benennen.
Обинéний, *a.* mit Reif (инéй) überzogen, bereift, *B.*
Обинувáти ся, обину́ти ся, *K.* Ausflüchte suchen, Umschweife im Reden machen.
Обиня́ки, *pl.* Umschweife, *pl.* *Кн.*
Обиня́ти, *v. a.* *M.* s. Обня́ти.
Обирáльник, *m.* Schabeisen der Gerber, *m.*
Обирáти, s. Обібрáти.
Обирви́, *pl. gen.* оби́рв s. Обéрво.
Обиськáти, *v. a.* durchsuchen.
Обитáция, *f.* Wohnsitz, *m.*
Оби́тель, *f.* † Wohnung, *f.* Haus; Kloster, *n.*; *adj.* оби́тельний град (гóрод) *К.* Wohnungen habend, bewohnt. [тріти.
Обитріти, *v. n.* *К.* (*Хата.* 184) s. Обі-
Обихі́дка, *f.* *P.* II. 25 Hausgeräth, *n.* Einrichtung, *f.* die häuslichen Bedürfnisse; Regie, *n.* *Кух.*
Обихóдини, *pl.* Umgang, Verkehr, *m.*; 2) Fest, *n.* Feiern des Festes.
Оби́чай, *m.* das allgemein Giltige; Brauch, *m.* Sitte, *f.*
Обичáйка, *f.* Siebreif, Siebbogen, *m.*
Обичáйний, *a.* gewöhnlich *Ос.* (61) VII. *M.* III. 124. s. Звичáйний; 2) sittsam, sittlich.
Обичáйність, -ости, *f.* Sitten, *pl.* *Гол.* Moral, Moralität, Sittlichkeit, Sittsamkeit, *f.* *Зг.*
Обичáя, *f.* s. Обичáйка.
Оби́чний *a.* *H.* 183, *corr.* s. Обáчний?
'Обі, *num. f.* s. 'Оба, *Гол. гр.* 114.
Обібрáти, *v. a.* ausziehen, enthülsen, wegstreifen, abschaben, abschälen, wegnehmen; кого з чогó berauben, ausplündern; 2) aus-, er-wählen, -lesen, erkiesen, sich aussuchen; — ся до чогó sich wozu an-, erbieten, за що auftreten als...; *b*) в що an sich etw. ringsum ziehen, nehmen, sich beschmutzen; 3) *v. n.* eiterig anschwellen. [*f.* *Пар.*
'Обіг, -ігу, *m.* Umlauf, *m.* Circulation,
Обíганець, -нця, *m.* Laib Brot womit bei d. Hochzeit herumgelaufen wird, *R.* 93, *n.*
Обігати, обічи, s. Оббігати.
Обігнáти, (обжену́, обженéш), *v. a.* ringsum weg-, ab-, vertreiben; 2) * etw. bestreiten *vgl.* Огі́н; wobei sparen.
Обігрáти, *v. a.* jmdm im Spiele abgewinnen. [wärmen.
Обігріти, *v. a.* von allen Seiten er-
'Обід, *g.* óбода, *m.* s. 'Обвід; Umfang (des Rades), *m.* Radfelge, *f.*; 2) *dim.* обідéць, -дця́, *m.* Ring, *m.* s. Пéрстінь, *Мор.*
Обі́д, *g.* обі́ду, *m.* (*d.* обі́дець, -дця), Malzeit, Mal, Mittagsmal, eig. aber Mor-

genessen, da ruthen. Bauern den обід *gew.* um 8 Uhr früh einnehmen.

Обідальник, *m.* Mittagsmalesser, *m.*

Обїдало, *m. P.* II. 83 in d. Fabel: Vielfrass, *m.* [essen.

Обідане, *n.* das Frühessen, Morgen-

Обідати, *v. n.* das Morgenessen, die Malzeit einnehmen, zu Mittag essen.

Обїдати, s. Обїсти.

Обіде, *n.* Radfelge, *f.* Reif, *m.*; 2) replum (in d. Botan. *B.*).

Обідити, *v. a.* jmdn bestehlen, (u. dadh) ins Elend stürzen *Га.* II. 55.

'Обїдка, *f.gew. pl.* обїдки, Ueberreste von Speisen, Ueberbleibsel, *pl.*s.'Огризок.

Обідний, *a.* zum Morgenessen, zur Malzeit geh., um die Zeit des Mittagsmal, -а година Mittagsmalstunde, *f.*

Обідниця, *f.* Art Gottesdienst anstatt des Hochamtes gehalten.

Обіднїти, *v. a.* verarmen, arm werden; обіднений, *a.* verarmt, s. Збіднїлий.

Обідно, *adv.* на кого für jmdn beschwerlich, lästig.

Обідранець, -нця, *m.* Haderlump, lumpiger, schäbiger Kerl.

Обідрати, s. Обдерти.

Обідри-лице, *m.n.* jmd, dessen man sich in der Gesellschaft schämen muss, *vgl.* Лице. [gel, *m. IГ.*

Обідце, *n. dim.* s. 'Ободо, обід; Rin-

Обідчик, *m. C.* II. 174 s. Обидчик.

Обіжати, *v. a.* s. Обиджати; — ся *M.* II. 92 sich beleidigt fühlen, ungehalten sein.

'Обіз, -озу, *m.* s. Обоз, *Term. Пар.*

Обізвати, *v. a.* когось ким benennen, nennen; 2) — ся s. Обзивати ся.

'Обїзд, *m.* обїздка, *f.* Umweg, *m. P. ч.* 257 їхати на — einen Umweg machen, *IГ.* Rundfahrt, Recognoscierung, Patrouille, *f.* das Bereisen.

Обїзджати, обїздити, *v. a.* umfahren, bereiten, umreiten, bereisen.

Обізнавати, обізнати, *v. a.* kennen lernen, wissen, erforschen, auskundschaften; — ся з ким einander kennen lernen, bekannt werden; sich auskennen; обізнаний, *a.* bewandert, kundig.

Обізначати ся, merken lassen, Zeichen geben, *C.* II. 130. [нути ся.

Обізріти ся, *Гол.* III. 240 s. Оглянути ся.

Обізяна, *f. Ие. gr.* Affe, *m.*

'Обійм, *m.T.* s. 'Обем; *pl.* обійми, *M.* II. 178 Umarmung, *f.*

Обіймане, *n.* обіймання, *f. Гол.* III. 419 das Umarmen, Umarmung, *f.*

Обіймати, обіймити, обійняти, *v.a.*s. Обнимати. [Mantel, *m.*(in d. Geom.).

Обіймиця, *f.* Umfang (e. Rades);

Обіймище, *n. P.* II. 106 Weite der Armumfassung, *f.*; 2) s. Оберемок, *K.*; 3) *pl.* -щі und -ща Umarmungen, *Ие.*

Обійний, *a.* beiderlei, *Пар.*

Обійсте, *n.* Behausung sammt Wirtschaftsgebäuden, *f.* Wirtschaftshof, *m.*; 2) Umgegend, *f.*

Обійти, *v. a.* s. Обходити; 2) — обманом hintergehen; 3) *v. n.* zu Ende sein; 4) — ся sich irren; обійшло ся щось кому es kostete jmdn etw. *Др.с.*18.

Обійщик, *m.* Tapezierer, *m.*

'О-бік, *praep.* mit d. *Genit.* an der Seite, zur Seite, neben.

Обікласти, s. Обкладати.

Обікрасти, обкрадати, *v. a.* bestehlen, ausrauben.

Обімлїти, *v.n.*s. Зімлїти. [umlegen.

Обімшити, *v. a.* mit Moos (Heu &)

Обініж, *adv.* an beiden Füssen, *Кл.*

Обірванець, -нця, *m.*s. Обідранець.

Обірвати, s. Обривати.

Обірник, *m.* Dünger, Mist, *m.*

'Обірок, -рка, *m. Левч. gew. pl.* обірки s. Переберки. [mit beiden Händen.

Обіруч, обіручки, *M.* II. 112, *adv.*

Обіручний, *a.* für beide Hände zugerichtet, — ніж = вісняк.

Обірчина, *f. dim.* s. Обора.

Обісїти, *v.n.* wie der Teufel unausstehlich, widerlich, ekelig werden, *Ш.* II. 51.

Обіслати, s. Обсилати.

Обїсний, *a.* gefrässig. [übersaugen.

Обіссати, *v. a.* besaugen; — ся sich

Обіставати, *v. a.* (*Фр.*) s. Обступити.

Обїсти, *v. a.* ringsum benagen, etw. aufessen; кого jmdm Schaden machen dh das Essen; — ся sich überessen *Mi.* IV. 221, sich tüchtig anessen. [хати.

Обісхнути, *v.n.* s. Обсохнути, обсихати.

Обісцяти, *v. a.* bepissen.

Обіт, *m.* обітовання, *n.* † Gelübde, Gelöbniss, *n.* Verheissung, Gelobung, *f. Пар.*

Обітне, *n.* Opfer, *n.*

Обітниця, *f. K.* Versprechung, Verheissung, *f.* Gelübde, *n. Пар.*

Обітний, *a.* gelobend, verheissend; 2) gelobt, Gelübde-.

Обітнити, *v. a.* s. Обтинати.

Обітріти, *v.n.* *К.* I. 40. s. Обутріти, *Пом.* II. 20—21. [повітре *М+Б.* 61. 70.

Обітря, (-я), обвітря, *n.* s. Повітє,

Обітувати, *v. a.* geloben, verheissen, *ГШ.*

Обіхати, *v. a.* s. Обїзджати. [&.

Обіхідка, обіходини, & s. Обихідка

Обіходливий, *a.* gesellig, leutselig, з кимось freundlich verkehrend, umgehend. [Kreise umgehend.

Обіходом, *adv.* *К.* umringend, im

Обіцянка, обіщанка, *Ос.* (61) VII. 35 *f.* Versprechen, *n.* Versprechung, *f.*

Обіцяти, обіщати. *v. a.* versprechen, geloben; — ся zusagen, sein Wort geben, versprechen (mit d. *Infinit.*) *Ш.* I. 19.

'Обіч, *gen.* óбочи, *f.* Seite, *f.* Seitenabhang; на, при обочи abseits; *adv.* обіч zur Seite, an der Seite s. Пóбіч; abseits, fern; fremd, *К.*

Обічний, *a.* *Св.* an der Seite stehend, nebenstehend, s. Побічний, *Зар.*

Обкадити, обкаджувати, *v.a.* ringsum beräuchern.

Обкапати, *v a.* beträufeln. [stickerei.

Обкидан *m.* Art Bordüre in d. Leinen-

Обкидати, обкинути, *v. a.* rund herum einen Aufwurf (von Erde &) machen, bewerfen. [Ausgaben, s. Обгін.

'Обкидок, -дку, *m.* kleine laufende

Обкипіти, *v. n.* beim Sieden, Kochen sich ansetzen; gerinnen (кров). [werden.

Обкиснути, *v. n.* nass, durchnässt

Обкитити, *v. a.* umlegen, umgeben, zieren, *Баг.* (mit китиці). [Heuernte, *f.*

Обкіски, *pl.* Zeit der Mahd, der

Обкіт, -óту, *m.* Zeit des Lämmerwurfes, des Lammens. [Besatz, *m.*

Обклад, *m.* *В.* обклада, *f.* Umschlag;

Обкладати, *v. a.* rund herum belegen, besetzen, einfassen, s. Обложити; — киями prügeln. [обкладний.

'Обкладки, *pl.* Diphtheritis, *f.*; *adj.*

Обклинути, *v. a.* fest umfassen.

Обколок, -лка, *m.* *Вол.* s. 'Окружок.

Обколоти, обколювати, *v. a.* umspalten, ringsum abspleissen.

Обколотати, *v a* s (Околотувати), обмолотити.

Обкопати, обкопувати, *v. a.* ringsherum graben; mit einem Graben umgeben.

Обкорити, *v. a.* abrinden.

Обкосити, обкошувати, *v.a.* herummähen; — ся mit dem Mähen fertig werden. [umherziehen.

Обкочелати, *v. a.* umzingeln, rings

Обкрапати, s. Обкапати; *ptc.* обкрапаний *Ст.* beträufelt.

Обкружити, *v. a.* bezirken, *Пар.*

Обкрутити, обкрутнути *Др.с.* 204. обкручувати, *v. a.* umdrehen, umwinden, umschlingen, umwickeln. [räuchern.

Обкурити, (-урювати), *v.a.* an-, be-

Обкурнути, *v. a.* § s. Обкрутити.

Обкусати, (-ити), обкушувати, *v.a.* ringsum abbeissen.

Обкутати, обкутувати, *v. a.* umwickeln, vermummen.

'Облав, *m.* облава, *f.* Treibjagd, Klapperjagd in der das Wild eingetrieben od. eingeschlossen wird; облавою, *adv.* in zerstreuten Haufen, haufenweise. *Пом.* I. 199.

'Облавка, *f.* *gew.* *pl.* *АД.* I. 218 Ringe (Rinken, Henkel) an den Seiten des Schiffes zum Anfassen u. Schleppen, *pl.*

Облагодити, *v. a.* einrichten; — ся seine Verhältnisse ordnen.

Облагодіяти, *v. a.* когó jmdm Wohlthaten erweisen, jmdn beglücken, mit Wohlthaten überhäufen, *Св.* *Не.*

Облагородити, (-днити, -роджувати), *v. a.* veredeln, *Не.*

Облагороднене, *n.* Veredelung, *f.*

'Облад, *m.* облада, *f.* gute Einrichtung, Verwaltung, Ordnung, guter Stand; — дати чому etw. gut ausführen worin Rath schaffen. [Regierer, *m.* *До.К.*

Обладар, обладатель, *m.* Beherrscher,

Обладати, *Wgr.* 112. обладувати *М.* I. 137. *Др. с.* 249 *v. n.* чимось etw. beherrschen, verwalten, in seiner Macht haben, besitzen, über etw. verfügen, walten; — царством die Regierung verwalten, leiten.

Обладити, *v. a.* s. Облагодити.

Обладувати, обладовувати, *v. a.* beladen, belasten, befrachten.

Облаз, *m.* Bergabhang der abrutscht, Rutsche, *f.*; leidlicher Weg um steile Felswände (*dim.* облазок, -очок).

Облáзити, облїзти, (облáжу, облáзиш), *v. a.* umherkriechen, herumschleichen; 2) *v. n.* kahl werden, sich abtrennen, s. abziehen, ausgehen (волóсе, скíра &); *b*) verbleichen, Farbe verlieren (im Waschen).

'Облак, *m. gew. pl.* óблаки, (weisse, heitere) Wolke; Gewölk, *n.* [wölk, *n. Ф.*

'Облакомóре, *n.* Wolkenmeer, Ge-

'Обламок, *m.* s. 'Обломок, *Гол.*

'Обланцї, *pl.* Zimmereinrichtung, *f.*

Облáпати, облáпити, *v. a.* mit den Tatzen umfassen; betasten.

'Облапки, *adv. Левч.* im Finsteren herum tappend. [zähmen.

Обласкáвити, *v. a.* zahm machen,

Обласкáвлене, *n.* Zähmug, *f. Пол.*

'Область, *f.* Gebiet, *n.* Kreis, District, *m.* Provinz, *f.* — рíчнá Fluss-, Stromgebiet, *n.*; *adj.* óбластний, zur óбласть geh., provinziell. [machen, *Ф.*

Областúти ся з ким Liebschaften

Облáчка, *f.* Wolkenwollschweber, *m.* (Bombylius nubilus). [säule, *f. Пар.*

'Облачний, *a.* — стовп Wolken-

Облáчниця, *f.* wolkige Wiesenmücke (Limnobia nubeculosa).

Облáчок, *m. dim.* s. 'Облок. [schmähen.

Облáяти, *v. a.* ausschelten, vollends

Облéйда, *m. f.* schamloses Klatschmaul.

Облекáти. s. Облечú I. [tern.

Облекшúти, облегчúти, *v. a.* erleich-

Облéпа, *f.* das Angeleimte.

'Облеск, *m.* Beleuchtung, *f. Ф.*

Облéсливий, облéстний, (-éсн-), *a.* schmeichlerisch, gleissnerisch, mit Kriecherei u. Lobhudelei; schmeichelhaft.

Облéсливість, облéсність, -ости, *f.* облéсте, *n. Ст.* Schmeichelei, Schmeichelsucht, *f.* das Einschmeicheln, Lobhudelei, *f.* [*f.* -in, *f.*).

Облéсник, *m.* Schmeichler, *m.* (-иця,

Облестúти, *v. a. Мх.* überlisten.

'Облет, *m.* erster Ausflug der Bienen im Frühjahr, Reinigungsausflug, *m.*

Облетїти, s. Облїтáти.

I. Облечú, *v. a.* einkleiden; investieren; — ся sich kleiden.

II. Облечú, *v. n.* s. Облягáти. [*f.* (*B*).

Облúва, *f.* Eiskruste auf Baumästen,

Обливáльник, *m.* Bursche der begiesst am облúваний понедїлок.

Облúване, *n.* Begiessung, Bespülung, *f.*

Облúванець, -нця, *m.* der bei der Taufe mit Wasser begossen, nicht eingetaucht wurde.

Обливáти, облúти, *v. a.* begiessen; bespülen; *ptc.* облúваний понедїлок Ostermontag, an dem man einander mit Wasser zum Scherz begiesst.

'Облив, *m.* s. 'Облав.

Облизáти, облúзувати, *v. a.* belecken; — ся sich —; *b*) von d. Flüssigkeit, die übergossen aus e. Topf in e. anderen, auf der Aussenwand überfliesst.

'Облизень, -зня, *m.* nichts mehr als Leckerei (kein wirkliches Sattessen), *óблизня піймáти mit Nichts, mit leeren Händen, erfolglos u. dazu beschämt weggehen. [*B.* s. Biблий.

'Облий, *a.* walzenförmig; drehrund,

'Облик, *m. K.* óблич, *f.* (*Фр.*) облúче, *n. Не.* Antlitz, Gesicht; 2) Bildniss, Portrait, *n.* Gesichtszüge, *pl.* [kleben.

Облúпнути, облипáти, *v. n.* sich an-

Облиснýти, *v. a.* er-, beleuchten, umscheinen.

'Облиця, *f.* Leuciscus rutilus. [I.348.

Обличúтель, *m.* Ueberführer, *m. Ш.*

Обличúти, (-áти), *v. a.* когó в чім jmdn eines Dinges überführen, überweisen.

'Обличчки, *pl.* Backenbart, *m.*

Облúчнїй, *a.* прекрáсно- mit wunderschönem Gesicht, *Кл.*

Облишáти, (-úти), *v. a.* verlassen, im Stiche lassen, verwahrlosen, zurücklassen; — ся zurückbleiben.

Облївúти, *v. a.* leichter machen, nachlassen, schwach zusammenbinden.

Облíвки, *pl.* Walzenscheiden, *pl.* (Salpacea).

Облíг, -óга, (*d.* облíжок), *m.* Brachfeld, *n.* облогóм лежáти brach liegen, unbenutzt sein.

Облїзти, *v. n.* s. Облазúти; *adj.* облїзлий ausgefallen, ausgegangen; abgeschelfert.

Облíн, -óну, *m.* Jalousie, *f.* Vorhang, *m.*

Облїнúти ся, träge werden, *Кн.*

Облїпúти, облїплювати, *v. a.* rund herum bekleben, leimen; *sich in Menge auf etw. setzen; як облїпúв wie angeleimt d. i. in dichter Menge, sehr reichlich angesetzt (Früchte etc.).

Облі́плене, *n.* Beklebung, Leimung, *f.*
Облі́ски, *pl. N.* e. Berges.
Облїтáти, облетíти, *v. a.* um etw. herumfliegen, umherfliegen; — ся, об-лі́тувати ся den Ausflug im Frühjahr halten (пчóли); sich im Fluge zurechtfinden u. heimisch werden; 2) *v. n.* abfallen, sich ablösen (гли́на &); *verfallen, sich abnützen. [s. Обчисли́ти &.
'**Облїч**, *f.* Rechnung, *f. У.*; Облї́чи́ти, &
Облі́чувати, *v. a. Кв.* 269 in der Rechnung jmdn betrügen. [beute, *f.*
Облов, *m. gew. pl.* s. 'Óблав; Jagd-
Облóга, *f.* обложéне, *n. К.* Belagerung, *f.* das Belagern; Berennung, *f.*
Облóги, *pl.* Fensterrahmen, *pl.* (*B.*).
Облогувáти, *v. a.* brach liegen.
Обложéнець, -нця, *m. К.* der Belagerte.
Обложи́ти, *v. a.* s. 'Обкладáти; beschweren, belasten (mit Abgaben); обло́жений язи́к belegte Zunge; — ся sich umgeben; verlegt sein.
Облóжний, *a.* bettlägerig; langwierig, anhaltend; 2) zum Brachfeld geh; -е сі́но vom облі́г.
Обловóнька, *f. dim. Га.* II. 25. ?
'**Облок**, *m.* Fenster, *n.* s. 'Оболок.
Облокоти́ти ся, sich mit Ellenbogen stützen, *Кн.*
Облóма, *f.* — гори́ Bergsturz, *m. Т.*
Обломáти, облóмлювати, *v. a.* rund herum abbrechen; — ся einstürzen, einreissen. [Brocken, Ueberrest, *m.*
Облóмок, -мка, *m.* Bruchstück, *n.*
Облочковáтий, *a.* wolkig, *Пол.*
'**Облуд**, *m.* s. Блуд, óблудом ходи́ти = блýдом х.; 2) *N.* des Teufels als des Verführers *Ч.* I. 191.
Облýда. *f.* Heuchelei, Gleisnerei, *f. ГШ.*
Облýдний, *a.* heuchlerisch, gleisnerisch, falsch. [*m.* (-иця, *f.* -in, *f.*).
Облýдник, *m.* Heuchler, Gleisner,
'**Облук**, *m.* oberer Bestandtheil des ярмó.
Облуковáтий, *a.* oval, *Ф.*
Облупити, *v. a.* abschälen, -hülsen, -schinden-, decken.
Облýче, *n.* Widerrist, *m. B.* [125.
'**Облучко**, *n.* s. 'Я́бло(ч)ко, *Kol.* II.
Облюбéнниця, *f. Левч.* Geliebte, *f.*
Облюби́ти, *v. a. Гол.* III. 413 s. Полюби́ти; — ся sich verlieben.
Облювýнок, -нку, *m.* Ablösung, *f.* §.
Облягáти, *v. a.* belagern, umlagern, berennen; 2) *v. n. Др. с.* 11 ringsum sich lagern; sich darnieder legen, krank liegen.
'**Обляги**, *pl. К.* das Darniederliegen im tiefen Schlaf.
Обля́жник, *m. Пар.* Belagerer, *m.*
Обля́к, *m.* Walzenbock, *m.* (Saperda).
Облямувáти, *v. a.* ringsherum besetzen, beschlagen.
Обля́пати, *v. a.* betupfen, beflecken.
Обля́ти, s. Обливáти.
Облячи́, облягти́, *v. n.* s. Облягáти, 2); sich lagern s. Ви́лячи (збі́же etc.).
Обля́шити, *v. a. Кч.* 217 polonisieren.
Обмазáти, (-áзувати), *v. a.* anstreichen, anfärben; schmieren; bewerfen (mit Lehm &); — ся sich womit beschmieren; обмази́ти ся mit Wagenschmiere sich b.
Обмазýрити ся, sich beschmieren.
'**Обмáль**, *adv.* — чогóсь s. 'Омаль.
'**Обман**, *m.* обмáна, **обманли́вість**, -ости, *МШ. f.* Betrug, *m.* Betrügerei, *f.* Täuschung; List, *f.*
Обмани́тель, *m.* Betrüger, *m.*
Обмани́ти, (-ýти), обмáнювати, *v. a.* betrügen, hintergehen, täuschen.
'**Обман-край**, *m. Ф.* fabelhaftes, Wunderland.
Обманли́вий, обмáнний, *Зг.* обманчи́вий, *a.* trügerisch, verführend, beirrend.
Обмáрати, *v. a.* beschmutzen, beschmieren.
Обмари́ти, *v. a.* s. Обмани́ти.
Обмасти́ти, обмáщувати, *v. ч.* beschmieren.
'**Обмастка**, *f.* s. Примастка.
Обмáхувати ся від чóго, von sich etw. wegwedeln, abfegen, forttreiben; 2) *обмахнýти ся sich irren, fehlgreifen.
Обмáцяти, обмáцувати, *v. a.* befühlen, betasten.
Обмачáти, s. Обмочи́ти.
Обмежáти, обмежи́ти, обмéжувати, *v. a.* um-, begrenzen, beschränken.
Обмéжене, (-óване), *n. Не.* обмежéність, -ости, *f. Пол.* Begrenzung, Umgrenzung, Beschränkung, *f.*
Обмерести́ти ся мали́м, durch weniges sich losmachen, loswerden.
Обмерзáти, обмéрзнути, *v. n.* rund herum frieren.

Óбмертвіти, *v. n.* *M.* II. 109 ohnmächtig, bewusstlos werden, ersterben, erstarren.

Óбмéсти, s. Обмітáти. [schen.

Óбмивáти, обми́ти, *v. a.* abwa-

'Óбмил, (*d.* óбмилок), *m.* óбмилка, *f.* Irrthum, *m.* Versehen, *n.* Fehler, *m.*; 2) bes. eine beim Säen übergangene Stelle des Ackers: Lücke, Blösse, *f.*

Óбмили́ти, s. Омили́ти.

Óбми́лний, *a.* trügerisch, irrig.

'Óбмин, *m.* Ausweichung, *f.* — зробúти в прáвдою s. Обмину́ти ся в п. 2) s. 'Óбмил 2).

I. Óбминáти, *v. a.* zerknittern, eindrücken; — прóсо stampfen s. Мня́ти.

II. Óбминáти, (-у́ти), обминувáти *Ч.* III. 173 *v. a.* когó, щó an jmdm etc. vorbeigehen, jmdn meiden, stehen lassen; *v. n.* umgehen, ausweichen.

Óбминóвище, *n.* — лю́дске wer, was von Allen gemieden wird.

Óбминякáми казáти, ausweichend, mit Umschweife sagen, s. Обиня́ки.

Óбмирáти, обмéрти, *v. n.* in den Scheintod, in Lethargie verfallen; absterben, in Ohnmacht fallen. [gung, *f.*

Óбми́слене, *n.* Berechnung, Erwä-

Óбми́слити, обмишля́ти, *v. a.* erwägen; когóсь чим jmdn womit bedenken, versehen; Vorsorge, Vorkehrungen treffen.

Óбмисну́ти ся, §. s. Омили́ти ся.

Óбмівни́й *a.* verleumderisch, klatschliebend, (*Фр.*). [(-in) Klatschmaul, *n.*

Óбмівни́к, *m.* (-и́ця, *f.*) Verleumder,

Óбмíжка, *f.* *ГБ.* óбміжок, -жка, *m.* *Левч.* s. Межá; су́головки; Stück freien Ackers bei dem Feldrain; Grenzlinie, *f.* *K.*

'Óбміль, -іли, *f.* seichte Stelle, Untiefe; на óбміль сі́сти *ГБ.* stranden.

Óбмілі́ти, *v. n.* seichter werden *C.* II. 120.

'Óбмін, *m.* обмíна, *f.* обмíнянє, *n.* *Ф.* Tausch, *m.* das Umtauschen, Wechseln; 2) Verkehr, *m.* *T.*; *adj.* обмíнний, *Фр.* обмінóчний, *Вах.* Tausch-.

Óбміни́ти, обмíнювати, обміня́ти, *v. a.* um-, ab-, wechseln, umtauschen; neu aufstellen; — хлі́б *Ш.* I. 146 entgegennehmen.

Óбмíнчик, *m.* s. Міня́йло 2).

Óбмíрити, (-я́ти), *v. a.* bemessen, ermessen; 2) когó im Mass jmdn betrügen, *Кв.* 269. [bedenken, erwägen.

Óбміркувáти ся, *M.* II. 112 bei sich

Óбмітáти, *v. a.* rundum abfegen, abkehren.

Óбмóва, *f*, Verleumdung, *f.* Klatsch, *m.*

Óбмóвити, обмовля́ти, *v. a.* verleumden, bereden; in den Klatsch ziehen.

Óбмó ний, *a.* s. Обмівни́й.

Óбмóвність, -ости, *f.* Sucht zu Verleumden, Klatschsucht, *f.*

Óбмóкнути, *v. n.* durch u. durch nass werden; *adj.* обмóклий.

Óбмолóти, обмéлювати, *v. a.* theilweise mahlen; — ся vom Mahlen glatt werden, sich abmahlen (v. Mühlsteinen).

Óбмолоти́ти, обмолóчувати, *v. a.* ab-, ausdreschen. [*f.* Taumel, *m.*

'Óбморік, -оку, *m.* *Фр.* Betäubung,

Óбмоскáлити ся, sich moskowitisieren, *Мор.*

Óбмотáти, обмóтувати, *v. a.* umwickeln, umwinden, um-, zuschnüren, umgarnen. [ken, benetzen; 2) bepissen.

Óбмочи́ти, *v. a.* eintauchen, eintun-

Óбмошéнничувати, *v. a.* *Под.* betrügen, übervortheilen. [verbauern, *K.*

Óбмужи́чити ся, Bauer werden,

Óбмурувáти, *v. a.* ummauern.

Óбмучи́ти, *v. a.* mit Mehl bestreuen bestäuben.

Óбнадéжити, (-éжувати), *v. a.* когó *K.* *gr.* jmdm Hoffnung machen, etw. zusichern. [*m.* *Др.* Hoffnung, erweckend.

Óбнадéжливий, *a.* обнадéжчик,

'Óбнаж, *f.* s. 'Óбніж.

Óбнажáти, (-и́ти, -увати), *v. a.* entblössen, entkleiden, ausziehen, nackt lassen. [*m.* (Fidonia defoliaria) *B.*

Óбнáжець, -жця, *m.* Blatträuber,

Óбнародови́ти, (-вля́ти), *v. a.* öffentlich bekannt machen, publicieren, *Пар.* [terweisen, Gesittung geben.

Óбнату́рити, *v. a.* *Pa.* I. 242 un-

Óбнéсти, *v. a.* herumtragen; — ти́ном & umgeben, umzäunen, umfrieden *Кв.* 199; 2) forttragen, berauben; *jmdn beleumunden, üble Nachrede von jmdm, verbreiten, *Cm.*; 2) — ся sich abtragen, abreissen, abnützen.

Óбнехáйкати, (-хáяти), *v. n.* §. nicht rühren, d. i. sparen, weglegen.

Óбнижáти, (-и́ти), *v. a.* erniedri-

gen, niedriger machen, herabsetzen; ermässigen (ціну). [setzung, *f.*

Обнижене, *n.* Erniedrigung, Herab-

Обнижник, *m.* Erniedrigungszeichen, *n.*

Обнизати, обнизувати, *v. a.* rings reihenweise umgeben, umhängen, besetzen. [armen; *n.*; Umarmung, *f.*

Обнимане, *n.* das Umfassen, Umar-

Обнимати, *v.a.* umfassen, umgreifen; enthalten; umgarnen, umarmen. [werden.

Обнищати, *v. n.* verarmen, arm

Обнищене, *n.* Verarmung, *f.*

'Обніж, *f.* обніже, *n.* Fussgestell, *n.* Leiste die Füsse e. Tisches unten verbindend; 2) Gebirgsfuss, *m.*; 3) —, обніжка, *f.* Blütenstaub, Blumenmehl von den Bienen an ihren Füssen (Schenkeln) fortgetragen, „das Höschen".

Обнїжити, *v. a.* leer machen, abpflücken, — яблінку etc.

'Обніжок, -жка, *m.* (tiefergelegenes) Ackerende, *Н.* 198. *Ос.* (61) X. 27; 2) Fusspfad, *m.* [мане &.

Обнїмане, обнїмати, & s. Обни-

Обнова, (*d.* обновка), *f.* Erneuerung, *f.*; 2) jede neue Sache, neues Kleid &, Angebinde, Festgeschenk, *n.* Bescherung, *f.* (neuer) Besatz (am Kragen). *m.*

Обновитель, обновник, *Пар. m.* Erneuerer, Wiederhersteller, *m.*

Обновити, обновляти, *v.a.* erneuern, wiederherstellen, neumachen.

Обновлене, *n.* s. Обнова 1), Wiederherstellung, *f.*

Обнога, *f.* Gebirgszweig, -fuss, *m.* *Вах.*; 2) *Крон.* 54 s. Обніжок (обніг?).

Обножити ся, § sich angewöhnen, anhängen. [нести.

Обносити, обношувати, *v. a.* s. Об-

Обночувати, *v.n.* s. Переночувати.

Обнуждати, *v. a.* arg mitnehmen, misshandeln.

Обнюхати, (-увати), *v.a.* beriechen.

Обняти, s. Обнимати.

Обобічний, *a.* beiderseitig, *Пар.*

Обовязати, обовязувати, *v. a.* verpflichten, verbindlich machen. [*Term.*

Обовязковий, *a.* Pflicht-, obligat,

Обовязок, -зка, *m.* обовязане, *n.* Pflicht, Verpflichtung, Obliegenheit, Verbindlichkeit, *f.* [reichern.

Обогатити, обогащати, *v. a.* be-

'Обод, (обід, *d.* ободок), *m.* ободо, *n.* Radfelge, *f.* Reif, Ring, *m.*; ободом *adv.* bogenförmig. [thigung, *f.* *ГШ.*

Ободрене, *n.* Ermunterung, Ermu-

Ободрити, (-яти), *v. a.* ermuntern, ermuthigen.

Обоє, *gen.* обоїх, *num.* beide *Гол.гр.* 114.

Обожане, *n.* Anbetung, Vergötterung, *f.* [beter, *m.* (-in, *f.*).

Обожатель, *m.* (-ателька, *f.*) An-

Обожати, *v. a.* anbeten, vergöttern.

Обождати, *v. a.* s. Обжидати.

Обожеволїти, *v.n.* s. Збожеволїти.

Обоз, (*d.* обозець), *m.* Lager im Kriege; Fuhrwesen, *n.*; 2) zusammengezogene Wagen auf e. Jahrmarkt *Кв.* 331 *Мі.* II. 407. обозом стояти im Lager liegen.

Обозиско, обозовиско, (-ище), *n.* *ГШ.* Ort wo ein обоз stand, Lagerplatz, *m.*

Обознак, *m.* genaue Merkung.

Обозначити, *v.a.* bezeichnen, genau merken, *Св.*

Обозний, *a.* zum Lager geh; Gepäck-; *s. a. m.* Wagenmeister im Kriegswesen, Lagercommandant, *m.*

Обойко, *num. dim.* s. Обоє *М.* II. 9 zwei zusammen, ein Pärchen.

Обойчик, *m.* Schlüsselbein, *n.*; 2) Halsbinde, *f.* (der kathol. Priester).

Обоїско, *n.* s. Обійсте.

Оболечи, *v.a.* s. Облекати, облечи I.

Оболога, (облога), *f.* *МШ.* Gewölbe, *n.* s. Звід.

'Оболок, (*d.* оболочк, *У.*) *pl.* оболоки, *m.* s. 'Облак; 2) Fenster, *n.* *Гол.* III. 389; 3) Umriss, Zug, *m.* Contour, *f.*; оболоком, *adv.* massen-, scharenweise.

'Оболонь, оболоня, *f.* оболоне, *n.* s. Болоне; breiter Strich Feldes, *Ог.* 55.

Оболона, *f* Fensterscheibe aus durchscheinender Haut; Glasscheibe, *f.*; 2) *pl.* оболони, оболоники, Fensterrahmen, *pl.* (*В.*).

Оболоничі, *pl.* Steg über Sümpfe, *m.*

Оболонка, *f.* s. Болонка; 2) s. Полонка, *Кн.*

Оболонник, *m.* s. Болонкар.

Оболочина, *f.* s. Пошевка, Zieche, *f.*

Оболочники, *pl.* Hautpilze, *pl.* (Hymenomycetes).

Оболочня, *f.* Sporen-Fruchtlager, *n.* Fruchtschicht, *f.* (hymenium).

Обопільнии, *a.* beiderseitig, ge-

genseitig, wechselseitig, *ГШ.*; *adv.* -но beiderseits *M.* II. 79. [tigkeit,*f.Пар.*
Обопільність, -ости, *f.* Gegensei-
Обора, *f.* Hürde für das Vieh; *f.* Viehstall, *m.*; 2) Vieh, *n.* Viehstand, *m.*
Оборáти, обóрювати, *v. a.* rings umpflügen.
Обóри, *pl. Me.* 383 Schubänder od. Riemchen die Bastschuhe zuzubinden, — повúти *Ч.* V. 1108; Löcher in den постóли zum Festschnüren, *pl.* [war.
Обóриско, (-ище), *n.* Ort wo обóра
Обóріг,-óга,обóрів,(*d.*-óжок,-енько, *aug.* -ожúще), *m.* Schober, Feim, Fehm, *m.*(Heu- &). *Ое.*55. [*f.He.*(*Пр.*III.155).
Обóрка, *f.* Besatz, *m.* Franse, Spitze,
'Обороженъ, -жня, *m.* оборóжина, *f.* Pfahl vom обóріг, *m.* [stand.
Оборóжиско,*n.*Stelle wo ein обóріг
Оборóна, *f.* оборóнене, *n.* Vertheidigung, Beschützuug, Gegenwehr, *f.* Schutz, Schirm, *m.*
Оборонúтель, оборóнник, *IГ. Cm.* оборóнця, *M. m.* Vertheidiger, Beschützer, *m.*
Оборонúтелька, оборóниця, *He. Пар. f.* Beschützerin, Vertheidigerin, *f.*
Оборонúти, (-нáти), *v. a.* vertheidigen, beschützen, beschirmen; — ся від кого gegen jmdn sich vertheidigen, s. wehren.
Оборóнний, *a.* Schutz-, schützend, defensiv, Vertheidigungs-, *Пар.*; 2) bewaffnet, *K.*
'Обóрот, -оту, *m.* Wendung, (*f. Дер.* 125); 2) Rückseite, *f.* на — umgekehrt; 3) —, óбороть, *f. T.* Umsatz, Umlauf, Betrieb, *m.*
Оборотáти,*v.a.*шпонó & s.Опихáти.
Оборóтливий, *a.* gewandt, rührig, betriebsam.
Оборóтливість, оборóтність, -ости, *f.* Gewandtheit, Betriebsamkeit, Rührigkeit, *f.*
Оборóтний, *a.* s. Оборóтливий; 2) zum óборот 3) geh.; — капітáл Betriebs-, Geschäftscapital, *n. Под.*
Оборóчене, *n.* Verwandlung, *f. Пол.*
Обóрóчка, *f.* Schnürchen, *n.* (*vgl.* 'Обро́ть) *C.* I. 170? дівчина вібрáла губкú на сборóчку zog die Lippen zusammen.
Оборýдувати, s. Зорýдувати.
Обосоніж,*adv.*s.Босоніж. [пільний.
Обосторóнний, *a. Пар. B.* s. Обо-
Обострúти, *v. a.* verschärfen.
'Обоч, обóча, *f.* Seitenabhang e. Hügels, *m.*; 2) Umweg, *m.*; 3) s. Обійсте́.
'Обочень, -чня, *m.* von der Seite kommender Wind, *Mi.* II. 406.
Обочкú. *pl. N.* e. Berges. [II. 11.
Обоюдний, *a.* † zweischneidig *Ш.*
Обоюду, *adv.* † von beiden Seiten *Ш.* II. 272. [гати (*Фр.*).
Обпáрити, s. Опáрити; 2) s. Обі-
Обпáтрити, обпатрóшити, *v. a.* s. Патрóшити. [Trunkbold, Saufer, *m.*
Обпивáло, *m. P.* II. 84 in d. Fabel:
Обпивáти ся, обпúти ся, sich volltrinken.
Обпúсувати, *He.* s. Описáти.
Обпíрити ся, sich mit Federn, mit Flaum bedecken.
Обпóї, *pl.*Vorderkniegalle,*f.* (у конá).
Обполя́чити ся, sich polonisieren, *Мор.* [anschwellen.
Обпухáти, обпýхнути, *v. n.* rings
Обраблáти, s. Обробúти.
Обрáда, *Зап.* (*Bep.* I. 29) (*d.* обрáдонька *Ke.* 368), *f.* guter Rath, Trost, *m. vgl.* Відрáда; 2) Berathung, Berathschlagung, *f.*
Обрадíти, *v.n. M.* II. 97 froh werden.
Обрадовáнна, *f. A-I.* 154 Erfreuung, *f.* Liebesgeschenk, *n.* Dank, *m.*
Обрáдувати, *v. a.* erfreuen; — ся sich freuen.
'Обрав, *m.* Bild, Bildniss; Gemälde; Heiligenbild, *n.* на — бóжий nach dem Ebenbilde Gottes; Gestalt, *f.*
Обрáва, *f. ЛД.* Beleidigung, *f.*
Образéць, -зцá, *m.* s. Образóк; 2) Muster,*n.Пар.* [gen,jmdsEhre verletzen.
Образúти, ображáти, *v.a.*beleidi-
Образкáр, *m.* Verkäufer kleiner Bilder, *m.*
Образкú, *pl.* Calla palustris.
Образкувáти, *v. a.* mit Bildern versehen, illustrieren.
Образлúвий, *a.* beleidigend, verletzend, anzüglich; 2) empfindlich; *adv.* -во beleidigt, entrüstet.
Образлúвість, -ости, *f.*Anzüglichkeit; 2) Empfindlichkeit, *f.*
'Обрáвний, образóвий, *a.* Bilder-; bildlich, plastisch; metaphorisch.

Образни́к, *m.* angemachtes Brett worauf Heiligenbilder gestellt werden.
Образоббо́рець, -рця, *m.* Bilderstürmer, -feind, *m.* [rei, *f.* -streit, *m.* *ГШ.*
Образоббо́рство, *n.* Bilderstürme-
Образо́ване, *n.* образо́ваність, -ости, *f.* *ГШ.* Bildung, geistige Ausbildung, Erziehung, *f.*
Образова́тель, *m.* Bildner, *m.* *ГШ.*
Образови́тий, *a.* *ГШ.* bilderreich.
Обра́зо́к, -зка́, (-о́чок), *m.* kleines Bild, Bildchen, *n.*
Образува́ти, *v. a.* bilden, ausbilden, Bildung geben; gestalten, *Пар.* — ся sich bilden.
Образуми́ти ся, zur Besinnung kommen; 2) *v. a.* образу́млювати, belehren, *Кн.* [giltig, musterhaft.
Образце́вий, *a.* Muster-, muster-
Обрамува́ти, *v. a.* umrahmen.
Обрандува́ти ся, sich kleiden, §.
Обра́не, *n.* Wahl, *f.* *С.* II. 148. [kleid).
Обра́ні, *pl.* schwarze Hosen (als Fest-
'Обранка, *f.* farbiges Tuch zum Ausstatten der gewöhnlichen Kleidung (гу́ня &), Besatz, *m.*
Обраста́ти, s. Обрости́.
Обра́ти, *v. a.* erwählen, *ІГ.*
Обрахува́ти, (-о́вувати), *v. a.* berechnen; überlegen *К.* [Berechnung, *f.*
Обраху́нок, -нку, *m.* Rechnung,
Обрека́ти, s. Обречи́, *К.* на щось wozu verurtheilen, verdammen.
Обреме́нене, *n.* Ueberbürdung, Belastung, *f.* *Тор.*
Обремени́ти, (-я́ти), *v. a.* belasten, überbürden, überladen; beschweren, belästigen. [los kleiden *Га.* II. 55.
Обрендува́ти ся, sich geschmack-
Обре́пкати ся, *Н.* 240. обре́пшити ся sich satt fressen. [werden.
Обре́скнути, *v. n.* aufgedunsen
Обреха́ти, *v. a.* belügen, verleumden.
Обре́хи, *pl.* Lügen, Verleumdungen, *pl.* *Ст.*
Обречи́, *v. a.* *К.* II. 288 geloben, angeloben, weihen; bestimmen mittels einer Aussage, weisen. [Jähe, *f.* *Ш.* II. 99.
'Обрив, *m.* steiler Abfall e. Berges;
Обрива́ти, *v. a.* abreissen, abpflükken; — ся einfallen, ein-reissen, herunter-, durchfallen, durchbrechen (*v. n.*).
'Обривок, -вка, (*d.*-и́вочок *Н.* 260), *m.* abgerissenes Stück von e. Stricke, e. Bande &; Kukurutzkolben dessen Hüllblätter abgerissen sind; 2) *pl.* о́бривки, Nebeneinkünfte, Sporteln, *pl.*
'Обрид, *m.* *КУ.* обри́джене, *n.* *Фр.* обридли́вість, обри́дність, -ости, *f.* обри́дство, *n.* Ekel, Abscheu, *m.* Abscheulichkeit, Ekelhaftigkeit, *f.*
Обри́дити, *v. a.* verunstalten, garstig, widerlich machen; 2) *v. n.* —, обрида́ти, обри́днути, widerlich, ekelig, abscheulich werden.
Обри́дний, *a.* обри́дник, *m.* *Гол.* I. 262, обри́дливий, *a.* обри́дливець, -вця, *m.* abscheulich, ekelhaft, ekelig. [gen.
Обри́зґати, *v.a.* bespritzen, bespren-
Обрикоти́ти ся, *Н.* 273 § sich krank stellen.
Обри́н, *m. pl.* 'Обри, Avar, *Mi.* II. 131.
Обри́пати ся, s. Обре́пкати ся.
'Обрис, *m.* Abriss, Entwurf, *m.* Contour, *f.* *С.* [entwerfen, umzeichnen.
Обрисува́ти, *v. a.* einen Abriss
Обри́твати, обри́ти, *v. a.* rasieren.
Обриху́нок, -нку, *m.* Abrichtung, *f.* § (milit).
Обрівна́ти, (-нувати), *v. a.* gleichmachen, -schneiden, abstutzen.
'Обрідний, *a.* etwas dünn, nicht dicht, schütt, licht.
Обріз, -ізу, *m.* Schnitt, *m.* золоти́й — Goldschnitt (e. Buches) *ГШ.*
Обрізане, *n.* das Beschneiden, Beschneidung, *f.* [tener, *Пар.*
Обрізанець, -нця, *m.* ein Beschnit-
Обрізати, обрізувати, *v.a.* beschneiden, abschneiden.
'Обрізок, -зка, *m.* abgeschnittenes Stück, Schnitzel, Schnittling, *m.* [*Зак. Левч.*
'Обрій, *m.* Horizont, Gesichtskreis, *m.*
Обрік, -о́ку, *m.* beschiedener Theil von Speise zum täglichen Unterhalte, tägliche Kost u. Nahrung; das Futter der Pferde bes. Hafer mit Häcksel: *обрік му виграє es sticht ihn der Hafer; 2) Sold, *m.* Besoldung, *f.*; 3) † Abgabe e. Bauers, Erbzins, Geldzins, *m.* Steuer, *f.*
Обріка́ти, *v. a.* s. Обречи́.
Обрікувати, *v. a.* кого́ jmdn rügen, jmdm Vorwürfe machen.
'Обрінок, -нку, *m.* kleine Flussinsel von рінь umgeben.
Обріс, Обріско, *m.* Ambrosius.

Обрістники, *pl.* Flechten, *pl.* (Lichenes.
Обріхтйти, *v. a.* § s. Обезпечйти.
Обрбба, *f.* Einfassung, *f.* Beschlag (einer Pfeife &), *m.*
Обробйти, (-блйти), *v. a.* bearbeiten, urbar machen; ausarbeiten; 2) mit e. Einfassung etc. versehen; — ся die Feldarbeiten vollenden.
Обрббка, *f.* обрбблюване, *n.* *Гол.* Bearbeitung, Pflege, *f.*
Обрббок, *gen.* обрібку, *m.* Vollendung, der Feldarbeiten; Ernte, *f.* [bett kommen.
Обродйнити ся, *Не.* ins Wochen
Обрбдйти, *v. n.* viel Früchte bringen, reichen Ertrag geben; 2) — ся gebären, mit e. Kinde niederkommen, *Не.*
Обрбк, *m.* s. Обрік; *adj.* обрококвий zum обрік geh., ihn geniessend.
Обрбмок, *m.* s. Облбмок *Н.* 239.
'Обрость, *f.* das Bewachsene.
Обрбстень лякмусбвий, Lackmusflechte, *f.* (Rocella tinct.). [bewachsen.
Обростй, *v. n.* umwachsen, ringsum
'Обрбть, обрбтька, оброткнка, *f.* Halfter, *f.* Halfterband, *n.* s. Уздєчка.
Оброчівка, *f.* *N.* e. Berges.
Обрўб, *m.* hölzerne Einfassung, s. Обрўбина 1).
Обрубати, обрўбувати, *v. a.* rings umhauen, -hacken; 2) — ся sich verhauen, einen Verhau aufführen.
Обрўбий, *a.* -а бéсїда *М+Б.* 184?
Обрўбина, *f.* Einfassung, *f.* (des Steines in d. Handmühle, e. Brunnens etc), Zimmerung, *f.* (auch *pl.*); 2) *coll.* Unterlagen (Balken) beim обопіг, *pl.*
Обрубйти, обрўблювати, *v. a.* umsäumen, einfassen. [Holz.
'Обрубок, -бка, *m.* abgehauenes Stück
Обругати, *v. a.* beschimpfen, verhöhnen. [Tischtuch, *n.* *adj.* обрусбвий.
Обрўс, (*d.* -сбк, *m.* обрусча, -ати, *n.*)
Обрусйти, *v. a.* russificieren.
'Обруч, *adv.* unter die Hände, *К.*
Обрўч, (*d.* обрўчик), *m.* обрўче, *n. coll.* Reif, Bandreif; Ring, *m.* Band, *n.*
Обручакй, *pl.* Ringelwürmer, *pl.*
Обручйти, *a. a.* s. Заручати 2).
Обрўчка, (*d.* обручйнка). *f.* Reifring, Trauring, *f.*; 2) kleiner Reif, Band, *n.*
Обручковатий, *a.* ringförmig.
Обручкувати, *v. a.* mit Querstreifen versehen; 2) ringeln; обручкбваний, *ptc.* geringelt.
Обрўчник, *m.* der Verlobte; обрўчниця, *f.* die Verlobte; 2) -иця Ringelspinner, *m.* (Gastropacha neustria); 3) *pl.* Ring-Blätterschwämme *Вол.*
Обрушати, обрўшити, *v. a.* dh Hin- u. Herbewegen losmachen, lose machen, woran rütteln, rühren, umstürzen, umstossen, einreissen; 2) * jmdn aufbringen, in Harnisch bringen, entrüsten; — ся s. *v. a.* *b*) * aufgebracht werden, sich entrüsten.
'Обряд. -ду, бблядок, -дку, *m.* Ritus, *m.* Ceremonie, *f.* Ceremoniel, *n. n.* Sitte u. Brauch, kirchlicher Gebrauch; 2) Regierung, *f.*
Обрядйти, *М.* schmücken, garnieren; anlegen *Pa.* I. 374; — конй schirren *КС.* (83) 506.
Обрядкувати, *v. n.* s. Рядйти.
Обрйдний, *a.* rituell, die Ceremonien betreffend, *К.*
Обрйдність, -ости, *f.* s. 'Обряд 1). *ОБ.*
Обрядбвець, -вця, обрядолюбець, -бця, *Т. m.* Kenner u. Freund des echt griechischen Rituale, Ritualist, *m.*
Обрядбвщина, *f.* Ritualismus, *m.*
Обрйжувати ся, sich ankleiden, den Staat anlegen, *КС.* (83) VII. 501.
Обрямувати, *Не.* s. Обрамувати.
Обрятувати, *v. a.* s. Поратувати.
Обсада, *f.* *ГШ.* *Пар.* s. Облбга.
Обсадження, *n.* Besetzung; Bepflanzung, *f.*
Обсадйти, обсаджувати, *v. a.* besetzen; ringsum bepflanzen; Обсад-, s. Осад-.
Обсадний, *a.* Belagerungs-.
Обсадник, *m.* *Пар.* s. Облйжник.
Обсаднйти ся, zu Pferde aufsitzen, aufgeritten sein. [*f.* *Пар.*
Обсаднйцтво, *n.* Belagerungskunst,
Обсапати, *v. a.* ringsum behacken mit der сапа. [sen *Пг.* 77.
Обсачити, *v. a.* umgeben, einschlies-
Обсьвідчити ся, sich bekannt machen, s. zurechtfinden, bekannt werden *М.* II. 92. [Licht versorgen.
Обсьвітйти, *v. a.* *Ос.* (61) III. 26 mit
Обселéпити ся, sich tüchtig ansaufen. [lonisieren.
Обселйти, (-ати), *v. a.* ansiedeln, co-

'Обсельці, *pl.* Kanten e. Brettes, *pl.*
Обсилáти, обісла́ти, *v. a.* zu mehreren der Reihe nach herumschicken; — ся *Кч.* 16 einander mit Geschenken beschicken.
Обси́пáти, обси́пувати, *v.a.* beschütten, bestreuen, überhäufen; einfassen; — ся sich verschütten, ausfallen (зе́рно з коло́ся). [um trocken werden.
Обсихáти, обсо́хнути, *v. n.* um und
'Обсїв, о́бсївок, -вку, *m.* Besäung; Saat, Fechsung, *f.*
Обсївáти, обсї́яти, *v. a.* besäen; — ся mit den Saatarbeiten fertig werden.
Обсїдáти, обсї́сти, *v. a.* кого́ sich rings um jmdn setzen, in Menge etw. besetzen; (von den Mädchen am дївúч-вечер). [обсїчи́ behauen.
Обсїкáти, *v. a.* behacken, s. Сáпати,
Обсї́пати, *v.a.* ringsum reissen, zerren.
Обскáржувати, *v. a. M.* anklagen.
Обско́чити, *v. a.* jmdn von allen Seiten umspringen, umringen.
Обску́бати, *v. a.* berupfen.
Обскурáнт, *m. Кн.* Obscurant, Finsterling, *m.* [Ruf bringen.
Обслáвити, *v. a.* jmdn in schlechten
Обслї́джене, *n.* Untersuchung, *f. Hе.*
Обслу́га, *f.* Bedienung, *f.* [dienen.
Обслу́гувати, обслужи́ти, *v. a.* be-
Обсьміши́ти, *v.a.* lächerlich machen.
Обсмоктáти, *v. a.* s. Обіссáти.
Обсму́шити, *v. a.* kurz scheren.
Обсновáк, *m.* Zellenspinne, *f.* (Segestria). [wickeln.
Обснувáти, *v. a.* umspinnen, um-
Обсоро́мити, *v.a.* beschämen, *Кв.* 91.
Обсо́хнути, s. Обсихáти.
Обставá. *Hе. М*+*Б.* 70. обстáвина, обстано́ва *Тор.* обстанови́на, *Б.* обстано́вка, (-нівка), *f.* Umstand, *m.* Bewandtnis, Verhältnis, *n.* Lage, Situation. *f.* Sachverhalt, *m.* Bild, *n.* Erscheinung, *f.*; 2) Bühne, Scene, *f. C.* II. 201; 3) обстáвина s. Загáта 2).
Обставáти, *v. n.* при чім auf etw. bestehen, bei etw. beharren; 2) за ки́м sich jmds annehmen, für jmdn schützend auftreten.
Обстáвити, (-вля́ти), *v.a.* herumstellen, -setzen; —, обстанови́ти *Кн.* meublieren; 2) — ся sich mit etw. umstellen.
Обсталювáти, *v. a.* bestellen.
Обстáнути, *v.a.* umstehen, umgeben.
Обстарáти ся о що für etw. sorgen um es zu verschaffen.
Обстáти, *v. a. Ф.* s. Обступи́ти; 2) *v. n.* на що sich zu etw. verpflichten (*Фр.*); *b*) sein Auskommen finden; *c*) u. — ся bleiben.
Обстели́ти, обсте́лювати, *v. a.* bedecken, ringsum unterbreiten.
Обстїй, обсцїй, *m.* ältliche von den Freiern ausseracht gelassene Jungfrau, *vgl.* Обісця́ти §. [Обставáти 2).
Обсто́ювати за кого́, *v. n. Ст.* s.
Обсто́я, *f.* обстоятельство, *Пол.* s. Обстáва 1). [stehen bleiben.
Обсто́яти ся, das Feld behaupten,
Обстри́чи, s. Остригáти.
Обстри́бпати, *v. a.* (dh Abnutzung) abreissen, ablumpen, *Hе.* [schneiden.
Обстругáти, *v. a.* behobeln, be-
Обступáти, (-и́ти), *v. a.* umgeben, umzingeln, umringen, einschliessen, belagern.
'Обстяжка, *f. Пар.* Florband, *n.*
Обсувáти, обсу́нути, *v. a.* abschieben, abrutschen, -schälen, -ziehen; — ся sich ablösen, abgleiten, abrutschen.
Обсу́да, *f.* s. Обмо́ва, wegwerfendes Urtheil.
Обсуди́ти, s. Осуди́ти.
Обсу́дливий, *a.* s. Обмі́вний.
Обсукáти, *v. a.* о́вочі з де́рева abnehmen, reissen.
Обсуши́ти, *v. a.* trocknen; — ся seine nassen Kleider trocknen.
Обсчитáти, *v. a.* bei der Rechnung betrügen, zum Nachtheil jmdm rechnen.
'Обсяг, *m.* Umfang, Bereich; 2) Inhalt, *m. МШ.* [chen, umfassen.
Обсягáти, *v. n.* ringsum aus-rei-
Обся́глість, -ости, *f.* s. Обійсте́.
Обсяжни́й, *a.* umfangreich.
Обтавáти, обтáяти, *v. n.* ringsum aufthauen, schmelzen, *Гр.*
Обталáпати ся, sich bespritzen, nass u. schmutzig werden.
Обталкáти, s. Опихáти.
Обтáрити ся, обтáрювати ся, sich in Schmutz wälzen, (*B.*).
Обтене́тити, *v. a.* mit e. Netz umstricken, umgarnen. [schälen.
Обтере́бити, *v. a.* enthülsen, ab-
Обте́рлений, *a.* abgeschabt, abge-

schunden, *Кн.* [gen rings umgeben.
Обтерни́ти, *v. a.* mit Dornenzwei-
Обтерпі́ти ся, *ГБ.* viel gelitten haben. [schen, abreiben.
Обте́рти, обтира́ти, *v. a.* abwi-
Обтеса́ти, обті́сувати, *v.a.* behauen.
Обти́кати, обти́чити, *v. a.* umstecken, bestecken; bestopfen; 2) umkränzen; — ся um sich rings stecken, sich umheften, s. umgeben etc.
Обтина́ти, *v. a.* beschneiden, abschneiden, behauen, stutzen. [gachile).
Обтина́ч, *m.* Blattschneider, *m.* (Me-
Обтини́ти, обтини́чити, *v. a.* umzäunen.
Обти́ркати, *v. a.* сьвічку & putzen.
Обтови́й, обто́м, & s. Оптови́й &.
Обточи́ти, *v. a.* abdrechseln; 2) s. Оточи́ти umzingeln; *обто́чений воробе́ць etc. *B.* rund am Leib, fett.
Обтреха́ти, (-трях-), *v.n.* s. Підтреха́ти.
Обтро́щити, *v. a.* ringsum zerbrechen, zerschlagen; 2)*wegstehlen *C.*I.145.
Обтужи́ти, *v. a.* кого́ s. Тужи́ти за ли́м (по ким) *Ч.* V. 268 (analog dem опла́кати u. damit verb.).
Обту́кувати, *v.a.* *Др.с.*202 belagern.
Об-тще, *C.* I. 49.? [ziehen.
Обтяґа́ти, обтягну́ти, *v. a.* über-
Обтяжи́ти, (-а́ти), *v. a.* beschweren, belasten. [schwerlich, lästig drückend.
Обтяжли́вий, обтя́жний, *a.* be-
Обтякну́ти, *v.a.* *Ф.*(*Пр.* III.133) umfassen.
Обтя́ти, s. Обтина́ти.
'Обу́в, обу́ва, *f.* обу́ве, *n.* *K.* Fussbekleidung, Beschuhung, *f.*
Обу́ване, *n.* das Stiefel-, Schuhanziehen, Beschuhung, *f.* [посто́ли.
Обу́ванка, *f.* ledernes Riemchen zu
Обува́ти, обу́ти, *v. a.* und — ся Stiefel etc. anziehen. [*f.*(Calceolaria).
Обуве́ць, -вця́, *m.* Pantoffelblume,
Обу́да, *f.* *Py.* обу́джене, *n.* Erwekkung, *f.*
Обуди́ти, s. Збуди́ти II.
Обудова́ти ся, Bauten im eigenen Gehöft ausführen, *Шл.* [Kummer, *m.*
Обу́за, *f.Кн.* Last, Bürde, Beschwerde,
Обузда́ти, *v. a.* *K.* den Zaum anlegen, im Zaume halten, bändigen.
Обу́рити, *v. a.* umwerfen, -stürzen; vom Sturme: umher treiben, -werfen; bestürmen; *empören, entrüsten *ГШ.*
Обу́ти ся, s. Обува́ти (ся).
Обу́ток, -тку, *m.* s. 'Обу́в.
Обутрі́ти, *v. n.* со́нце, aufgehen (v. der Sonne); anbrechen (v. dem Tage) *Пот.* 20—21.
Обу́х, (*d* обу́шок).*m.* Axthelm, Rücken einer Axt *m.* *під обу́хом unter schwerem Druck.
Обуча́ти, (-и́ти), *v. a.* lehren, unterweisen, unterrichten; — ся lernen *Ш.* I. 264. [bezeichnen, markieren.
Обушкува́ти, *v. a.* mit dem обу́х
Обу́шниця, *f.* Hemmeisen, *n.* (*Фр.*).
Обуя́ти, *v. a.* *Cm.* jmdn überkommen, aufregen.
Обха́морити, обха́мрати, обха́мити, обханю́чити, *P.* II. 55, обха́рити, обха́яти, *v. a.* reinigen, säubern, putzen.
Обха́ркати, *v. a.* bespucken.
Обха́рчити ся, Mangel an Essvorrath leiden, *Кн.*
Обхва́т, *m.* *C.* eine Partie Bäume die auf einmal gefällt werden; eine Armweite (gross), Armvoll, *n.*
Обхвати́ти, обхва́чувати, *v. a.* umfassen, umgreifen, umspannen; anhalten.
Обхисти́ти, *v. a.* umfrieden.
Обхі́д, -о́ду, *m.* Umgang, *m.* das Umgehen; Gang, Umzug, *m.* Procession, *f.*; das Begehen, Feiern, Begängnis, (e. Festes), *n.*; 2) Arbeit im Haushalt, *f.*; 3) täglicher Bedarf im Leben, Regie, *n.*
Обхі́дний, *a.* *Б.* (*Пр.* VI. 15) umgänglich, anstellig, praktisch; 2) *adv.* обхі́дно mit viel Umweg, Umstand verbunden, (*B.*). [(-in, *f.*).
Обхі́дник, *m.* (-иця, *f.*) Diener, *m.*
Обхідча́стий, *a.* -а ха́та, *C.* I. 26 ein Haus, welches aus Mangel an Geräth u. Zubehör im Inneren wie auch nach Aussen genug freien Raum zum Durch- u. Umgang bietet.
Обхі́дчина, *f.* s. Обхі́д 3).
Обхо́джене, обході́не, *Пе.* *n.* s. 'Обхід 1); обхо́дини 3).
Обхо́дини, *pl.* s. 'Обхід, *T.*; 2) Cerimoniel, Ritual, *n.* Gebräuche, *pl.* *K.*; 3) Verfahren, *n.* Behandlung, *f.* *ОП.*
Обходи́ти, *v. a.* umgehen, um etw. herumgehen, jmdn meiden; etw. begehen (поля́ &); umgeben, umringen; e. Fei-

erlichkeit begehen, — день, сьвя́то & — feiern; 2) *angehen, interessieren; 3) — ся в ким mit jmdm umgehen, jmdn behandeln; — ся в чим sich womit behelfen, womit vorlieb nehmen; — ся без чого́ etw. entbehren können, nicht nöthig haben, s. Обійти́.

Обхо́дчик, *m.* Nachtwächter, *m.*

Обхо́пити, *v. a.* schnell umfassen, ergreifen. [geräth.

Обца́лик, *m. gew. pl.* Art Schuster-

Обцаркува́ти, *v. a. Ф.* s. Обгороди́ти. [Absatz beim Stiefel &, *m.*

'Обцас, *m.* обцаси́на *f.* (*d.* -а́сик),

Обцьві́т, -іту, *m.* das Abblühen.

Обце́ньки, (-е́ньки), *pl.* Zange, Hufzange, *f. Пом.* II. 28.

Обцирклюва́ти, *v. a.* mit dem Zirkel umschreiben, einen Kreis ziehen.

Обцї́лува́ти, *v.a.* mit Küssen überschütten. [werden; *adj.* обча́длий.

Обчаді́ти, *v.n.* von Rauch geschwärzt

Обчану́ти, *v. n. impers.* -у́ло (коло го́рла) geschwollene Halsdrüsen verursachen, e. Beklemmung machen. [bern.

Обчарува́ти, *v. a.* (ringsum) bezau-

Обчве́ркнути, *v.n.* rings abbrennen.

Обчепи́рити, § обчепи́ти, *v. a.* anheften.

Обчеркну́ти, (-ка́ти), обчерти́ти, *v. a.* eine Linie, einen Umriss, Contour um etw. ziehen, umzeichnen, umschreiben.

Обче́рсти, обче́рти, *v. a.* abschälen.

Обчеса́ти, *v.a.* rund herum kämmen.

'Обческий, *a.* s. Грома́дский, вбірний.

Обче́ство́, *n. С.* II. 102 Gemeinde, *f.*

Обчехоли́ти, *v. a.* s. Обчімхати.

Обчикрі́вати, *a. a. Гл. б.* 47. s. Обрі́зати, zustutzen.

Обчира́ти, s. Обчерсти́. [nen.

Обчисли́ти, обчисля́ти, *v.a.* berech-

Обчи́стити, обчи́щувати, *v. a.* überall rein machen, säubern; v. Bäumen, schneiteln.

Обчита́ти ся чого́, viel wovon lesen.

Обчі́кувати, *v. a. Гол.* III. 709 s. Очі́кувати [schneiden (Zweige v. Baume).

Обчі́мхати, *v. a.* glatt behauen, be-

Обчу́ти, *v.a. Гол.* III. 700. s. Почу́ти.

Обшанува́ти, *v. a.* zu ehren wissen, *Kol.* I. 19.

'Обшар, *m.* обша́ра, *f.* (*Фр.*) Gebiet, *n.* Strecke, Länderstrecke, *f. f.* — двірський Grossgrundbesitz, *m.*

Обша́рити, *v. a.* überall herumstänkern, -suchen. [zausen.

Обша́рпати, *v. a.* ringsum reissen,

Обшива́ти, обши́ти, *v.a.* umnähen; кого́ jmdm alle Kleider fertig nähen.

'Обшивка, о́бшийка, *f.* Besatz, *m.* Verbrämung, *f.* Saum, *m.*; 2) Kragen, *m.*

Обшивня́, *f.* Art Boot, *Ос.* (61) I. 230.

Обшивча́сті, (-у́ставки), *a. pl.* Art Leinenstickerei *Kol.* I. 48.

'Обшир, *f.* s. 'Обшар, weite Strecke.

Обши́рний, *a.* geräumig, weit, umfangreich, ausgedehnt, ausführlich; *adv.* -и́рно, обши́ро *Ст.*

Обши́рність, -ости, *f.* Weite, Geräumigkeit, Ausführlichkeit, *f.*

Обшіно́вувати, s. Обшанува́ти.

Обшкли́ти, *v. a.* glasuren; 2) verglasen.

Обшкро́бати, *v. a.* abschaben.

Обшма́таний, *a.* lumpig, zerlumpt, *Е.*

Обшмо́ргати, *v. a.* abschinden, abschälen, abrinden.

Обшнипо́рити, *x. a. С.* II. 59 herumschnoppern, -wühlen, -suchen. [ти.

Обшпа́рити, *v.a. Др.с.* 385. s. Опари-

Обшпили́ти, *v. a.* mit Stecknadeln etc. bestecken. [umgeben.

Обштахе́тити, *v. a.* mit Staketen

Обшу́ка, *f.* Hausdurchsuchung, *f.*

I. Обшука́ти, обшу́кувати, *v. a.* durchsuchen, -spüren, revidieren, *P.* I. 207.

II. Обшука́ти, *v.a. Н.* 20 s. Ошука́ти.

Обшулї́ти, *v.a.* abschlagen, s. Шу́лий.

Обшу́стати, обшу́страти, *v. a.* abschaben, -klauben, enthülsen, ummahlen; abreiben.

Общелю́бний, *a.* das Gemeinwohl eifrig anstrebend, patriotisch, *Мог.*

Обще́не, *n. К.* о́бщність, -ости, *f.* Gemeinschaft, *f.*; 2) Verkehr, *m.*

Общество́, *n.* s. Това́риство.

Обществува́ти, *v.n. Не.* (*Пр.* VIII. 907) beim Festmale speisen.

'Общий, *a. Кч.* 360 gemeinsam, gemeinschaftlich.

Община́, *f.* gemeinschaftliches Gut, Gemeingut, *n.*; 2) Gemeinde, *f. adj.* общи́нний. [pen, -rupfen.

Общи́пати, (-и́пувати), *v.a.* abknei-

Общитáти, s. Обрахувáти.
Общóт, *m.* s. Обрахýнок, *Pa.* I. 382.
Общýбрати, *v. a.* zermudeln, zusammenknicken, den Schopf (чýпер) abreissen, (*B.*).
Общýпати,(-ýпувати),*v.a.*betasten; * — ся viel um sich nesteln um hübsch gekleidet zu sein.
'Обяв, *m.* Bezeugung, Kundgebung, *f.*
Обя́ва, *f.* s. 'Обяв, *Пу.* —, обя́влене, *n.* Kundmachung, *f.* *Др.*
Обявúти, обявля́ти, обя́влювати, *v. a.* anzeigen, erklären, bekannt machen, kund thun, zuwissen thun; — ся sich aussprechen, s. erklären; sich offenbaren. [terjochen, unterdrücken.
Обярмúти, обярмувáти, *v.a.* *Не.*un-
Обярувáти ся, s. Обвеснувáти ся.
Обя́снене, *n.* Erklärung, Erläuterung, Beleuchtung, *f.*
Обяснúтель, *m.* Erklärer, *m.*
Обяснúти, обясня́ти, *v. a.* erklären, erläutern, beleuchten.
Обя́ти, *v. a.* s. Обня́ти; — ся за ким sich jmds annehmen.
Ов-, s. Вів-. [Gleichgiltigkeit.
Ов! овва! *int.* des Erstaunens; 2)der
'Овад, *m.* Insect, *n.*; 2) s. 'Овод.
Овадожéрний, *a.*insectenfressend.
Овалáшити, *v. a.* §. entwenden, stehlen.
Овáльний, *a.*oval, eirund. [rund,*n.*
Овáльність, -ости, *f.* das Ovale, Ei-
Овдїй,Одїйко,Овдїєць,*Пic.m.*Abdiàs.
Овдовíти, *v.n.* verwitwen; *adj.* овдовілий verwitwet.
Овдóвлене, *n.* *T.* Verwitwung, *f.*
Оведя́н, *m.* Primula elatior.
'Овершки, *pl.* *Левч.*s. Верх, вершóк.
Овéс, *gen.* вівсá, (*d.* овесéць, вівсик), *m.* Hafer, Haber, *m.* (Avena).
Овéсь, *Кл.* s. Весь II.
Овéрко, *n.* Abercius.
Овечá, -áти, *n.* Schäflein, Schaf, *n.*
Овéчий, *a.* Schaf-, von Schafen.
'Овечка, *f.* s. Овечá; 2) овéчка, Assel, *f.* (Oniscus asellus).
Овéчник, *m.*s.Вівчúнець. [*Вах.КУ.*
'Овид, *m.* Gesichtskreis, Horizont, *m.*
Овúдовий, *a.* des Ovidius; -а горá, -е óзеро nahe beim Städtchen Кýти, (*Witw.* 94).
'Овúй, óвá, óвé, (овáя, овóе), † *pron.* jener, -e, -es, *Гол. гр.* 117. 125. *Оц.* §. 155.
'Овин, *m.* *Н.* 301 Riege, Korndarre, *f.*
Овисáти, овúснути, *v. n.* niederherabhangen; *adj.* овúслий.
Овúти, s. Обвивáти. [віяти 1).
Овівáти, овінýти, *v. a.* *МШ.* s. Об-
'Овін, *pron.* = Він, óний, *Зг.* *Гол.* I. 90. *Ог.* 55. [Diadema.
Овінéць, -нцá, *m.* Art Seeigel:
Овіршописáти, *v. a.* † *Зак.*in Versen beschreiben.
Овíще, *n.* junge Saat.
Овíя, *f.* *Зар.* Athmosphäre, *f.* Anbauch, *m.* [zum Webstuhl geh.
Овія́дла, *pl.* Art Spulen u. Weifen
Овíяти, s. Овівáти.
Овксéн, *m.* Auxentius. [schen, *К.*
Овладáти чимóсь, etw. beherr-
Овлажáти, *v. a.* *Гуш.* befeuchten.
Овлічú, *Ч.* IV. 71, оволочú, *v. a.* bedecken; verhüllen.
'Овод, *m.* кіньский Pferde-Magenfliege, *f.* (Gastrus equi); 2) — бúчий Dasselfliege, (Hypoderma bovis).
'Оволока, *f.* Hülle, *f.* *В.* [Obstes.
'Овоц, *m.* aromatischer Geruch des
'Овоч, *m.* Frucht, *f.*; 2) Obst, *n.*; *adj.* овочéвий Obst-. [*Пол.*
Овочожéрний, *a.* früchtefressend,
'Овощ, *f.* *coll.*Früchte, *pl.*; 2) óвоща, *f.* *Кв.* 194 Gartenfrüchte, *pl.* Gemüse, *n.*
'Овощний, *a.* *Не.* fruchtbar, reich an Früchten.
Оврáм, *m.* Abraham.
'Оврах, óврашок, -шка, *m.* Zieselmaus, Erdziesel, *f.* (Mus citellus).
'Оврашкóвий, *a.* zu óврах geh.; 2) — ві хвостú Triticum cristatum.
Овсинá, *f.* в овсинý шúти mit weiter (schüter) Nacht nähen (lang wie e. Haferkorn) *Н.* 217.
'Овсї, *adv.* *Ч.* IV. 686. *ІГ.* s. Зóвсїм.
Овсїй, *m.* Eusebius.
Овся́ниця, *f.* Вівся́ниця.
Овся́нка, *f.* s. Стоколóса.
Овчáрик, *m.* kleine Bekassine (Scolopax gallinula). [pelz, *n.*
Овчúна, *f.* *Сб.* I. 305 Schaffell, Schaf-
Овшéм, óвшім, *adv.* ще й — just, eben, desto mehr etc. s. 'Овсї.
'Овший, *a.* *Зак.* ander, besonder.
'Огар, *m.* s. Вугрáк.
Огáрина, *f.* міднá Kupferasche, *f*

Kupferhammerschlag, *m*.

'Огарок, -рка, *m*. ein Endchen Licht, kleines Ueberbleibsel von verbranntem Lichte od. Span, Lichtstumpf, *m*.

Огвáра, *f*. s. Окáра.

Огварчйвий, *a*. s. Обмівний.

Огварйти, *v. a*. s. Обмовлйти.

'Огеж, *m*. s. 'Ожег, óжево.

Огéнь, *m*. s. Огóнь.

Огéнник, *m*. Feuerschürer, Heizer, *m*.

Огйда, огйдливість, огйдність, -ости, *f*. огйдство *n*. *Фр*. Abscheu, Ekel, Schmutz, Greuel, *m*. Abscheulichkeit, Schande, *f*.

Огйдїти, *P*. I. 132. огйднути, *IГ*, *M*. *v. n*. widerlich, zuwider, ekelig, unerträglich werden.

Огйдлий, *IГ*. огйдний, *a*. огйдник, *m*. огйдниця, *f*. abscheulich, widerlich, ekelig; ekelhafter Mensch, -es Weib.

Огинáти ся, *P*.I.137 zögern, säumen.

Огіднáти, *v. a*. würdig machen; 2) umstimmen, besänftigen.

Огíдний, *a*. ordentlich, solid, gescheidt, fleissig; nett. *Gr*. 24. (-ик, *m*. -йця, *f*. (*Фр*.)).

'Огій, *m*. Aggaeus.

'Огірóк, óгирок, -рка, (*d*. огірóчок), *m*. Gurke, *f*. (Cucumis sativus), *adj*. огіркóвий, 2) *pl*. огірóчки Art гаївка *Kol*. I. 154. 170—171.

Огірóчник, *m*. огірóчна травá, Borrago offic., 2) Spiraea ulmaria; 3) Trifolium arv. [2) s. Оголóни (*B*.).

Оглáбле, *n*. оглáблї, *pl*. s. Оголóбля;

'Оглав, *m*. Kopfzeug, *n*. Kopftheil des Pferdegeschirrs, *Mi*. II. 406. s. Уздéчка; 2) —, оглавлéне, *n*. *W*. Inhalt, *m*. Inhaltsverzeichnis, *n*. [ches)machen.

Оглавлйти, *v. a*. einen Inhalt (e. Bu-

Оглáда, *f*. *Пав*. оглáджене, *n*. äussere Bildung, Glätte, Politur, *f*.

Оглáдити, *v. a*. glatt, eben machen, glätten; — ся glatter werden.

'Оглас, *m*. *K*. s. 'Оголоска.

Огласйти, оглашáти, *v. a*. s. Оголосйти; когó benennen, betiteln; когó чим öffentlich wählen, ausrufen *Кч*. 107; — ся sich bekannt machen, öffentlich auftreten.

Оглашéнний, *ptc*. † Katechumen; aufgeboten, angekündigt; 2) preisgestellt, auf den Pranger gestellt *C*. I. 172; verrückt *Кв*. 84.

Оглéн, *a*. *W*. s. Оглйдний.

Оглóбля, *f*. s. Оголóбля; *adj*. оглобéльний (кінь) an die Femerstange angespannt *Ko*. 18.

Оглодáти, *v. a*. ringsum benagen.

Оглóни, *pl*. Geschwulst des Zahnfleisches bei Pferden, *f*. Zahnstein, *m*. (*Ф*.); 2) Hunger-Ungeschmack, *m*. (*Фр*.) — вігнáти — — beheben. [werden

Оглумíти, *v. n*. rasend, verrückt

Оглýпати, *v.a*. berücken; — бéсїду das Gespräch auf etwas Anderes trügerisch lenken. [werden.

Оглупíти, *v. n*. dumm, verdutzt

'Оглух, *m*. *H*. 122 s. 'Олух.

Оглýхнути, *v. n*. taub werden.

Оглушáти, (-йти), *v. a*. taub machen, betäuben.

'Огляд, (*d*. óглядок), *m*. Umschau, Rundschau, Besichtigung, Revue (*Кв*.186) *f*. без оглйду *Кн*. ohne sich umzuschauen; 2) Umsicht, Rücksicht, Berücksichtigung, Aufmerksamkeit, Obacht, Vorsicht, *f*.

'Оглидь, *f*. Ungeheuer, *n*.

Оглядáти, оглядїти, оглйнути, *v. a*. besehen, besichtigen, um-, beschauen, betrachten, schauen; — ся, оглйдувати ся, *K*. sich umschauen; за кимóсь nach jmdm rückwärts sehen, -schauen, *jmdn vermissen; на когóсь (на щось) auf jmdn (etw.) sehen, Rücksicht nehmen; -їти ся sich orientieren.

Оглйди, *Гол*. III. 711 оглйдини, *pl*. Schau, bes. Brautschau, *f*.

'Оглядка, *f*. s. 'Огляд 2).

'Оглйдний, *a*. umsichtig; *adv*. -но haushälterisch; оглйдне, *s. n. a*. Gebühr für richterlichen Beschau u. Bescheinigung, *f*. [ти, s. Оглядáти.

Оглянýти ся, *R*. 121. оглйну-

Огнáти ся, *TP*.153 s. Обігнáти ся 1).

Огнéвий, -а стóрожа Feuerwehr, *f*. 2) *He*. *M*. II. 69 s. Огнéнний, огнйстий.

Огнежéрлий, *Cm*. огнедишýчий, *Пар*. *a*. feierspeiend.

Огнéнний, *a*. Feuer-, feuerig, glühend, sengend, Flammen-.

Огнепалймий, *a*. *Ш*. II. 217 mit Feuer sengend, brennend.

Огнепáльний, *a*. *He*. durch's Feuer.

Огнетревáлий, *a*. feuerfest, feuerbeständig, *Пол*. [des обоpir.

Огнйвина, *f*. *gew*. *pl*. Dachbalken

Огниво, *n.* Ring, Glied einer Kette; Band, *n.* rahmenähnlicher Querbalken zum Einfügen &; ити в огнива im zickzack gehen. [48 Art Leinenstickerei.

Огнивчасті, *a.pl.*(-уставки). *Kol.*I.

'Огний, *a.* Ч. I. 133 s. Огняний.

'Огник, *m.* Brandblasen am Gesicht bei kleinen Kindern, *pl.*; 2) Lichtnelke, *f.*(Lychnis viscaria)*Вол.*; 3)kleinesFeuer.

Огнистий, *a.* *TP.* s. Огненний; * — злодій Erzdieb, (що би і в огню вхопив). [rochroa).

Огниця, *f.* Cardinalkäfer, *m.* (Py-

'Огничок, -чка, *m.* s. Кочатничка (Anagallis arv.). [eigenen Herd besitzt.

Огнищанин, *m.* † freier Mensch der

'Огнище, *n.* *Др.* *c.* 344. Feuerherd, Herd, *n.*; 2) Brennpunkt, Focus, *m.*

Огнївати ся, s. Загнівати ся, *Cm.*, zornig werden. [errothen Haarflechten.

Огнькосий, *a.* *КУ.* I. 28 mit feu-

Огноя, *f.* *m.* fauler Müssiggänger.

Огнянець, -нця, *m.* *Гол.* I. 210 Feuerteufel, *m.* [ний.

Огняний, огнявий, *Левч.a.*s. Огнен-

Огняник, *m.* rothköpfiger Würger, (Lanius ruficeps). [dreisten Auftretens.

Ого! *int.* der Ueberraschung u. des

Оговорити, *v. a.* кого в чім *Не.* jmdn wegen etw. verleumden, anklagen; 2) — ся *К.* sich verwehren, s. erläutern.

Оговтати, *v. a.* dressieren, zurichgewöhnen, zähmen; — ся sich — — lassen, sich abschleifen, s. einleben, s. beruhigen, heimisch werden.

Оголити, *v. a.* rasieren.

Оголіти, *v. n.M.* I. 117 s. Обголіти.

Оголобля, *f.* *gew. pl.* Femerstange, Stange einer Gabeldeichsel, *f.*; 2) *pl.* Schlittendeichsel für Ochsen, *f.*

Оголомшити, s. Заголомшити

Оголони, *pl.* s. Оглони.

Оголосити, оголошувати, *v.a.* verlautbaren, verkünden, kundmachen, bekannt machen, veröffentlichen, publicieren, ankündigen, s. Огласити.

'Оголоска, *f.* оголошене, *n.* Ankündigung, Kundmachung, Publication, Affiche, *f.* [Unrath etc.

Огомзати, *v. a.* beschmutzen mit

Огонь, *g.* огню, (*d.* огоньок), *m.* *m.* Feuer, *n.*; 2) Feuerbrunst, *f.*

Огор, *m.* ? s. Баштан.

Огоріти, *v.n.* (von der Sonne) verbrannt werden.

Огорнути, огортати, s. Обгорнути, *jmdn befallen, sich jmds bemächtigen. [огородний Garten- *Н.*21.

Огород, *m.* s. Город Garten, *m. adj.*

Огородина, *Не.* огороднина, *ГШ.f.* s. Городина.

Огородити, s. Обгородити.

Огородник, *m.* Gärtner, *m.*; 2) † Frohnbauer nur 3 Joch Feld besitzend; *adj.* огородничий. [dienst versehen.

Огородникувати, *v. n.* Gärtner-

Огородництво, *n.*Gärtnerei,*f.*Gartenwesen, *n.*

Огородничка, *f.* Gärtnerin, *f.* *ГШ.*

Огорожа, *f.* Flechtwerk, *n.* Hürde, *f.* Zaun, *m.* *С.* I. 89.

Огортати, s.Обгортати, огорнути.

'Огортка, *f.* s. 'Обгортка.

Огорчати, (-ити), *v. a.* *Пр.* II. 203. *У.* verbittern, bekümmern, jmdm Verdruss bereiten, jmdn beleidigen.

Ограбити, *v. a.* ausplündern.

'Ограбки, *pl.* s. 'Огрібки.

Ограда, *f.* *Ме.* 238 Befestigung, Verschanzung, Mauer um ein Kloster od. eine Kirche, Vormauer, Umzäunung, *f.IГ.*

Оградити, *v. a.* s. Обгородити *Ос.* (61) III. 25. [Gebäudes, *f.*

Ограждение, *n.* Weihung e. neuen

Ограмотити ся, sich hinter einer Wust von Actenstücken schnöde halten, *Зг.*

Огранити, *v. a.* *Пол.* eckig schleifen, facettieren; einfassen (v. Edelsteinen).

Ограниченість, -ости, *f.* Beschränktheit, Eingeschränktheit, *f.*

Ограничити, (ати), *v. a.* be-, umgrenzen; be-, einschränken.

Огр082ашка, *f.* Fieber, *n.* *В.*

'Огридний, *a.* s. Огрядний.

'Огриз, огризок, -зка, *m.* *gew. pl.* das Nachgebliebene vom Benagen, Ueberbleibsel, benagtes Stück.

Огриза, *f.* s. Гризота.

Огризати. огрязти. s. Обгризати; — ся, огризнути ся beissende, grobe Antwort geben, gereizt entgegnen, mit Wortwechsel sich wehren, з ким.

Огриця, *f.* пасконога bandfüssiges Grünauge (Chlorops taeniopus).

Огрібати, *v. a.* *Гол.* II. 118 um-,

beharken; — ся веслом *Ч.* V. 163 von beiden Seiten mit dem Ruder arbeiten.

Огрібач, *m.* s. 'Ожег.

'Огріби, огрібки, *pl.* das Abgeharkte, Abgerechte vom Heufeimen, &; Werg, *n. Ф.*

'Огрібка, *f.* s. 'Орябка, орябок.

Огрівання, *n.* das Erwärmen, Heizen, Erhitzen. [heizen, erhitzen.

Огрівати, огріти, *v. a.* erwärmen;

Огрімкий, *a.* (*Фр.*) gewaltig gross, ungeheuer.

'Огріх, *m.* s. 'Обмил, валім.

Огрішити, *v. a.* душу, *Cm.* mit Sünde beladen, beflecken, — ся *Пр.* II. 247 sich versündigen.

Огрова, *f. Ф.* s. Погрова.

Огрома, *f.* gewaltige Grösse, grosse Ausdehnung, g. Menge.

Огрубіти, огрубнути, *v.n. Кн.* grob, roh werden, in Rohheit verfallen.

Огруде, *n.* Brustkorb, *m.* (thorax).

Огрудини, огрудники, *pl. К.* weibliche Brüste.

Огряда. *f. Щог.* Schönheit, *f.*

'Огрядка, *f.* Astarte vel Crassina, *В.*

'Огрядний, (*d.* -ненький), *a.* stark, dick gewachsen; wohlbeleibt, corpulent; 2) ordentlich, staatlich, *Шл.* wohlgestaltet *Кч.* 104.

Огрядність, -ости, *f.* hoher, starker Wuchs, *Не.* Wohlbeleibthett, *f.*

Огрязнути, *v. n.* garstig werden, an Schönheit verlieren, s. Змарніти. [ти.

Огряничити, *Кч.* 199 s. Огряничи-

'Огуд, *m. Н.* 296 s. Огудина.

Огуда, *f.* Tadel, *m.*

Огудий, *a.* tadelhaft, schlecht, *Н.* 33.

Огудина, *f. Н.* 294. *Ч.* III. 185 Stengel der Kürbisgewächse; Stengelblätter, *pl.*

Огудити, *v. a.* tadeln, verlästern; rügen, *Ш.* I. 119. [Lästerer, *m.*

Огудник, *m.* (-иця. *f.*) *К.* Tadler,

'Огузка, *f. Гол.* III. 358 etw. in der Mühle?

Огул, огульник, & s. Вогул &.

Огуле, *n. coll.* s. Вуголь, угле.

Огулити, *v. a. Н.* 18 prellen, betrügen; — ся sich verrechnen, Verlust erleiden, §. *Н.* 88 — себе.

Огульний, *a. Не. pol.* s. Загальний.

Огулом, *adv. К. pol.* s. Загал, загалом, *Пот.* III. 27.

Огурити ся, § hartnäckig, eigensinnig sein, sich widersetzen, *Пот.* III. 28.

Огурне, *s. n. a.* † Geldstrafe für Nichtleistung der Frohne, *f.*

Огурний, *a.* täppisch, gleichgiltig, blasirt; eigensinnig. [ler, *m.*

'Огер, -ера, *m.* Zuchthengst, Beschä-

Огіниця, *f.* dünne Hirsegrütze mit Zwiebel eingemacht, (*Фр.*).

Од, *praep.* s. Від II. (От) Од- in Zusammensetzungen s. Від-. Das Fehlende unter Од- s. unter Від-, От-.

'Ода, *f.* Ode, *f.* [als Pächter, Farmer, *m.*

Одайник, *m.* Bewohner einer одая

Одайничка, *f.* Weib eines одайник, *n.* Pächterin etc. *f.*

'Одаль, *Ру.* одалік, оддаля, *Лзеч.* *adv.* weit, fern, in der Ferne, abseit.

Одалець, *adv.* nicht weit, genug nahe.

Одаліска, *f.* Odaliske (Frau im Harem des Sultans) *f.*

Одарити, одаряти, *v. a.* beschenken, begaben, ausstatten, *Пол.*

Одарка, Одаря, *f.* Daria (Δαρεία); *adj.* Одарчин der O.

Одая, *f.* Weidetrift im (bessarabischen) степ; Farme; Stepe, *f. Гол. ГШ.*

Одбавити ся, *М. Ос.* (62) I. 100.?

Одбатувати, *v. a. Cm.* abschneiden, abhacken, abbrechen, wegtheilen.

Одблагодарити, *gr. v. a.* кого *Р.* I. 11 s. Відвдячити (ся).

Одбой, *m.* s. Відбій; das Zurückschlagen, Loswerden; одбою не мати від кого jmds gar nicht los werden können, *Пр* VI.545. [промислї Schutz-.

Одборонний, *a.* -і товариства в

Одбоярити, *v. a. Ос.* (61) X. 28 *tüchtig abprügeln. [pern, *М.*

Одбубоніти, *v. a.* ableiern, abplap-

Одбувати, одбути, *v.a.* s. Відбути; кого *Кч.* 108. 183 entlassen, abfertigen.

Одбузувати, *v. a.* abprügeln.

Одбуток, *m.* одбуча, *f. М+Б.* 387 s. Відбуток. [Відвадити; 2) losbinden.

Одваджувати, одвадити, *v. a.* s.

Одважити житє, *Кч.* 173 das Leben wagen.

Одвал, *m.* Sturz, *m.* (*Фр.*).

Одвилевати ся, *Ко.* 331 Ausflüchte machen, ausweichen. [dern, *У.*

Одвитати, *v. a.* den Gruss erwie-

Одвихнути ся, sich weg-, abwenden, auf die Seite weggehen.

Одви́чити, *v. a.* abgewöhnen.
Одвіда́ч, *m.* Besucher, *m. M.* III. 145. *Mi.* II. 230.
Одвідини, *pl. Ч.* II. 545. *ГБ.* s. Відвідини; 2) Heimsuchung, *f. К.* [(Atta) *B.*
Одвідниця, *f.* Visiten-Ameise, *f.*
Одвіре, *n.* s. 'Очіп, одвірок.
Одвірник, *m. К.* s. Две́рник.
Одвірок, *У.* одве́рок, -рка, *m.* Thürpfosten, -stock, -rahmen, *m. pl.* Thürgestell, -gerüst, *n.*
Одвісти́ти, *v. a.* Kunde, Antwort zurückbringen, s. Одвіти́ти, *M.*
Одві́т, -іту, *m.* (одвіто́чка, *f. dim. Oc.* (61) II. 7) Antwort; Verantwortung, Rechenschaft, *f.* бу́ти у одвіті verantwortlich sein.
Одвіти́ти, одвітувати, одвіча́ти, *v. a.* antworten; *С.* I. 12; — за все *КС.* (83) VII. 505 für Alles gut stehen, bürgen, Alles ersetzen; verantworten.
Одвітний, *a.* — кут correspondierender Winkel; 2) homolog.
Одвітси, одвіттіля, *adv.* von dorther.
Одвіча́льний, *a.* verantwortlich.
Одвіча́льність, -ости, *f.* Verantwortlichkeit, *f.*
Одво́д, *m.* Abwehr, *f.* — зробити sich eines Vorwandes bedienen, *ІГ.*
Одво́дниця, *f.* Pulsader, Schlagader, Arterie, *f. Пол.* [gen *Ш.* I. 145.
Одвола́ти, *v. a.* zur Genesung bringen
Одволо́га, *f.* Labung, Linderung, *f.* süsser Trost *Л.* 113.
Одволо́жити, *v. a.* benetzen, erfrischen, laben, erleichtern, erfreuen, trösten, *Л.* 113. *Ст.* [antworten.
Одво́ркувати, *v. n. Кн.* girrend
'Одворот, *m. Н.* 81 s. Відверть.
Одвоюва́ти, *v. a.* zurückerobern; 2) — ся sich vertheidigen, s. losringen.
Одвя́знути, *v. n.* sich losmachen, abstehen. [gen *Кв.* 270.
Одговорити ся, versagen, abschla-
Одгонити, *v. n.* чим wonach riechen, *Ст.*; 2) — ся s. Відбива́ти ся 4 *c*) vom Nachgeschmack.
Одгра́нь, *f.* Abgrenzung, *f. Б.*
'Одгрук, *m.* Wiederhall des грук, *m. M.*
Одгуди́ти, *v. a.* abwendig machen.
'Одгулень, -ульня, *m.* Bastard von e. zahmen Stute und wildem Hengst, *m.*
Одſе́цьſувати ся, § sich entschlagen, s. losmachen *Шл.*
Одда́вній, *a. Пу.* alt, herkömmlich.
Оддалі, оддалі́к, оддаля́, *С. adv.* von weitem, von fern; s. 'Одаль.
Оддалі́ти, *v. n.* in die Ferne weichen, in Entfernung kommen, *M.*
Одда́льній, *a.* s. Відда́лений.
Одда́ння́, (-é), *n. Ч.* III. 5 mysteriöse Feierlichkeit gegen das дання́ (дане́), 2) am 27. Jänner.
Одда́ра, *f. Ст.* одда́рок, -рка, *m.* *Марк.* 126 Gegengeschenk, *n.* да́ти в-ру als gegenseitiges Geschenk.
Оддари́ти, *v. a.* покло́ном entgegen grüssen; — ся Gegengeschenke reichen (bei d. Hochzeit). [abliefert.
Одда́тчик, *m.* der abgiebt, absendet,
Одда́ха, *m. f. Н.* 208 der die Schuld abträgt.
Одда́ча, *f.* s. Відда́ча, відда́жа; Abgabe, *f.*, на одда́чі донька́ *Ч.* IV. 63 heiratsfähig, mannbar. [Ermüden sehen.
Оддиви́ти ся, sich satt, s. bis zum
Оддира́ти, *v. a.* s. Віддира́ти; *reissend schnell tanzen *Ш.* I. 61 (мете́лиці etc). [len, sich ausschnauben.
Одди́хати(ся) *Кч.* 351 Athem ho-
Оддуба́сити, *v. a.* хукте́лями *С.* I. 239 abprügeln. [loch, *n. С.*
Одду́шина, *f.* Luftfang, *m.* Luft-
Оддя́кувати, *v. a. С.* Dank sagen; 2) entgegen grüssen.
Оддя́чка, *f. ІГ.* s. Відвдя́ка.
Одебелі́ти, *v. n.* erstarren, *Фр.* s. Остовніти.
Оде́жа, (*d.* одежи́на), *f.* Kleid, Gewand, *n. coll.* Kleidungsstücke, *pl.* Anzug, *m.*; 2) * Deckmantel, *m. Пс.* (*Пр.* III. 340).
'Одека, о́дельки, о́дики, *adv.* da dort, da hier, *Ог.* 160.
Одеколо́н, *m. Нс.* Eau de Cologne.
Одемократизува́ти ся, demokratisch gesinnt werden, *Кн.*
Оде́н, s. Оди́н.
Оде́нок, -нка, *m.* s. Копя́к.
Оде́ньок, *m. pl.* оде́ньки, *Oc.* (61) X. 54 s. До́сьвіт, до́сьвітки (*pl.*).
Оденути, *v. a. К.* s. Одягну́ти.
Одерга́ти, одергну́ти, *v. a.* erquicken.
Оде́ржати, оде́ржувати, *v. a.* bekommen. [holen.
Оде́рзнути, *v. n.* genesen, sich er-
Одерни́ти, *v. a.* mit Rasen belegen.

Одéрниця, *f.* Spinifex, *B.* [darbieten.
Оджáлувати, *v.a.M.* II. 164 opfern,
Оджартóвувати ся, *M.* II. 185 mit Scherz u. Witz sich wehren, davonkommen.
Одживíти, *v.n. M.* II. 73 s. Віджúти.
Оджимáти, *v.a.P.* II. 151 s. Вижимáти. [Geklingel, *m.*
'Одзвінки, *pl. M.* Wiederhall vom
Óдзвóлити, *v. a. P.* I. 120 s. Вúзволити.
'Одзвук, *m. У.* Anklang, *m.*
Одзначáти ся, *K.* s. Відзначáти(ся).
Одúн, однá, однó, *num.* eins; ein, eine, ein; ein gewisser; 2) s. Однáкий; одúн у одúн *P.* II. 109. однá в однý *C.* der (die) Eine wie der (die) Andere; одúн — дрýгий der Eine — der Andere; одúн-одинцéм, *Cm.* allein, mutterseelenallein, einsam; s. Єдéн. *Ог.* 157.
Одúна, *f.* -самотúна, *Ш.* I. 363 в одúнї-самотúнї ganz einsam und allein.
Одинáк, одинéць, -нцá, (*d.* одинáчок, *IГ.* одинчик, *C.* I. 59), *m.* s. Єдинáк; 2) wilder Eber *Пом.* II. 3.; 3) по одúнцю, *K.* одинцями, *adv.* einzeln, getrennt.
Одинáйцять, *num.* eilf, (elf).
Одинáйцятий, *num.* der eilfte, (elfte).
Одинáкість. *Под* одинáковість *Кн.* -ости, *f.* Gleichheit, gleiche Bedeutung.
Одинáчка, (*d.* одинúчка, *Кн.* одинúченька, *Л.*), *f.* s. Єдинáчка, єдúний.
Одинúцтво, *У.* одинóчество, *Пр.* II. 335 das einsame, verwaiste Leben, Einsamkeit, *f.*
Одинúця, *f.* die Einzige (Tochter) s. Одинáчка, *Ч.* V. 590.; 2) Einheit, *f. K.* einzelnes Individuum; Einser, *m.*
Одинóкий, *Ш.* I. 239 одинóчий II. 80 (*fem.*) einzig, allein, einsam; 2) einzeln, *Гол. adv.* одинóко einzelnstehend, isolirt.
Одинота, *f.* одинóтне житé *Кн.* das Alleinleben, Allein stehen: жúти -óю (von e. Weibe).
Одинóчити, *v. a. Зг.* s. Єдинúти.
Одиськáти, *v.a.* auffinden, aufsuchen.
'Одїв, *m.Св.* óдїж, -ежи, *f.* s. Одéжа.
Одївáти, s. Одíти.
Одївка, *f.* Schleier, *m.* (indusium), *B.*
Одїжнúй, *a. K.* I. 162 wohl angekleidet, in gutem Anzug; mit Kleidung gut versehen.
Од'їзд, etc. s. Від'їзд, etc.
Одїлúти, *v.a.* s. Обдїлúти. [s. Одéжа.
Одїнь, *f.Ф.* óдїнок, -нку, *m.B.* одїнє *n.*
Одірвú-головá, *m.* s. Шúбеник, *Левч.*
Одíти, одíяти, *v. a.* be- ankleiden.
Одíтний, *a.Гол.* III. 299 s. Одїжнúй.
Одїя *f.Ч.* I. 177, одїя́ло, (*d.* одїяльце), *n.* s. Одéжа.
Одкáз, *m.* Antwort, *f. M.* I. 133 — держáти sich verantworten, Rede stehen; 2) s. Відкáз, *C.* II. 23.
Одкáсник, *m.* Asperugo gallioides; 2) Carlina vulg.
Одкаснýти ся, від когóсь sich von jmdm absondern, jeden Verkehr mit jmdm unterlassen, *He.*
Одкатáти, *v. a.* wegschneiden.
Одкидáне, *n. Ч.* VI. Verstossung, Ehescheidung, *f.* [s. Відкидáти.
Одкúнути, *v. a. He.* s. Покúнути;
'Одклад, *m. H.* 215. *Кн.* Aufschub, *m.* Verschiebung, *f.*
Одклíнщини, *pl.* Gegenbesuch, u. Gegenbewirtung, *Ч.* IV. 580 (bei d. Hochzeit). [von wannen.
Одкóли, *adv. M.* (відколú) seitdem,
Одкополúти, *v. a. Кн.* — гýбу s. Копúлити.
Одкочувáти, *v. a.* weit abseits das Nomadenlager aufschlagen, *K.*
Одкóша дáти комý, *He.* jmdm abschlagen, Widerstand leisten.
Одкрадáти ся, sich wegstehlen, *Ф.*
Одкрасувáти ся, s. Відкрасувáти ся; abblühen u. vollere Aehren bekommen.
Одкрúле, *n. Cm.* Flügel, *m.* Flanke, *f.*
Одкритé, *n. K.* Offenbarung, *f.* s. Відкритé. [Postpferden; *vgl.* 92.
Одкрúтий лист, *C.* I. 91 Pass zu
'Одкуп, *m.* s. Відкуп; 2) Pacht, Verpachtung, *f. C.* II. 104.
Одлúга, *f. Др. с.* 388 s. Відлúга.
Одлигáти, одлигнýти, *v. n.* s. Відлóгнути; sich loslösen, schwinden *Кч.* 33; 3) *sich erholen *IГ.* [*Cm.*
Одлинýти, *v. n.* zaudernd abstehen,
Одлїка, *f. Под.* Differenz, *f.* Unterschied, *m.* [tion, *f. K.*
'Одлїч, *f.* das Subtrahieren, Subtrak-
Одлїчúти, s. Відлїчúти; subtra-

hieren, abziehen, *K.* [hend, *m. K.*

Одлі́чуеме, (чи́сло́), *n.* Subtra-

Одлу́зати, *v.a.Ос.*(61)IX.48 верстóв в-кілька zurücklegen.

Одлу́чний, *a.* abtrünnig; — дух Dämon der Verbannung, *Ст.*

Одляга́ти, одлячи́, *v. n.* sich trennen, abfallen, los werden; *одлягло́ на душі́ es wurde leichter ums Herz.

'Одмін, -іну, *m.* (*d.* одмі́нойка, *f.*) Gegenstand zum Austausch als Lösegeld, *m. Гол.* I.50; *АД.*I.100 Lösegeld, *n.*

Одмі́на, *f.* s. Відмі́на; Variante, abweichende Lesart *H.* 76.

Одміни́ти, *v. n.* und – ся *M.* II. 152 sich verändern; *v. a.* s. Відміни́ти; кому́ щось jmdm im Tausch weggeben *IГ.*

Одміннокомірóчні, *pl.* wechselkammerige Wurzelfüsser (Ennallostegia).

Одмі́нок, -нка, *m. Ч.* I. 194 s. Відмі́на 3), 4), відмінча́, *А-Г.* 158.

Одмі́чане, *n. B.* Unterscheidung, *f.*

Одміча́ти, одміти́ти, *v. a.* be-, anzeichnen, merken, *Сб.* I. 354. unterscheiden; — ся sich abheben, abstechen, *C.* II. 131. [мі́шне.

Одмі́шне, *adv. M.* III. 137 s. Пере-

Одмóва, *f.* s. Відмóва; Antwort, *f. Кн. Ст.*; *d.* одмóвка, *K.* Widerspruch, *m.*

Одмоли́ти, одмóлювати, *v. a.* abbitten, -beten *C.* I. 106. [verjüngen.

Одмолоди́ти, *v. a.* jung machen,

Одна́кий, одна́кiв, *ГБ.* одна́ковий, *a.* einerlei, gleich, ein und derselbe, der nämliche, gleichartig; одна́ково, *adv. d.* однаковíсенько, ganz gleich, g. gleichviel, gleichgiltig *Ш.* II. 111.

Одна́ковість, -ости, *f.* s. Одина́кість, Gleichheit, Uebereinstimmung, Conformität, Gleichartigkeit, *f. He.*

Одна́кож, одна́че, *Гол. гр.* 30 *Кн. adv.* gleichviel, auf einerlei Weise, so oder so; 2) *conj.* doch, jedoch, dennoch.

'Однааль, *adv.* s. 'Оттамаль.

'Одникаль, *adv.* = Знивідки, von nirgendher. [erheben, etwas aufwachsen.

Одника́ти, *v.n.*— від землі́ sich ab-,

Одни́пати, *v. n.* s. Змарні́ти, (*B.*).

Одні́кувати ся, sich weigern, s. sträuben.

Одно-, s. Єдно-, едино-.

Однобá́рвний, *a.* einfarbig, *Пол.* gleichfärbig, *ГШ.*

Однобóже, *n. Ил.* Monotheismus, *m.*

Однобóжник, *m.* Verehrer eines Gottes, Monotheist, *m.*

Однобóкий, *a.* einseitig; parteisch *Ф.*; -а риба Art von Plattfischen *Ч.* I. I. 67; *adv.* однобóко auf eine Seite mehr, (зав'я́зана ху́стка &).

Однобóрство, *n.* Einzelkampf, *m.* Duell, *n. Кч.* 169. *T.*

Однобóчний, *a. H.* einseitig.

Одновеслóвий, *a.* einruderig.

Одновíрець, -рця, *m.* одновíрка, *f. ГШ.* одновíрний, *a.* eines u. desselben Glaubensbekenntnisses, Glaubensgenoss, *m.* (-in, *f.*). [schaft, *f. ГШ.*

Одновíрство, *n.*Glaubensgenossen-

Одноврéменник, *m. Под.* s. Сучáсник. [Schnurrbarts.

Односу́сий, *a.* mit einer Hälfte des

Одноголі́тець, -тця, *m.* s. Однолі́тець (*Фр.*).

Одноголóвий, *a.* einköpfig.

Одногóлосний, *a.* einstimmig, einhellig; (*adv.* одноглáсно (-е) *Ш.* I. 286).

Одноголóсність, -ости, *f.* Einstimmigkeit, Einhelligkeit, *f. ГШ.*

Однодвóрець, -рця, *m.* Einhöfer, *m.* Landmann auf Krongütern.

Одноде́нний, одноднéвний, (-днéвий), *a.* eintägig, ephemer.

Одноде́нниця, *Пол.*одноднéвниця, *B.f.* Eintagsfliege, *f.* (Ephemera). [*ГШ.*

Однодóмець, -мця, *m.*Einhäusler, *m.*

Одноду́мець, -мця, *m. B.* одноду́мний, *a. He.* einer Gesinnung, Gesinnungsgenosse, gleichgesinnt.

Одноду́мство, *n.*s.Одноду́шність.

Одноду́шний, *a.* einmüthig, einhellig. [thigkeit, Einhelligkeit, *f.*

Одноду́шність, -ости, *f.* Einmü-

Одноз́бочи́стий, одноз́ви́слий, *a.* einhängig, *Пар.* [nomyaria).

Однозвóрчі, *pl.*Einmuskel, *pl.* (Mo-

Однозву́к, *m. ГШ.* Gleichlaut, *m.*

Однозву́чний, *a.* gleichlautend.

Одноз́гідно, *adv.* einstimmig, übereinstimmend, *Фр.*

Однозéрниця, *f.* — пшени́ця das Einkorn, (Triticum monococcum) *B.*

Однозна́чний, *a.* gleichbedeutend; synonym.

Однозна́чність, -ости, *f. Св.* eine

u. dieselbe Bedeutung, Aequivalent, *n.*

Однозубець, -бця, *m.* однозубий, *a.* Einzahn, einzähnig.

Однозубиця. *f.* Monodonta.

Одноименний, *a* einnamig, gleichnamig.

Однокашник, *m.* der zusammen aus einem Topfe „каша" isst, „Schlafkamerad", contubernalis.

Однокімнатний, *a.* mit einem Zimmer

Однокінний, *a.* mit einem Pferde bespannt, einspännig; однокінка, (-кінка). *f.* Einspänner, *m.*

Однокісний, *a.* -а сїножать, einhauige Wiese. *ГШ.*

Однокопитний, (-питий), *a.* Einhufer, *m.* einhufig.

Однокорінний, *a.* *Гол.* eine u. dieselbe Wurzel habend.

Однократний, *a.* einmalig, *ГШ.*

Однокрилий. *a.* einflügelig.

Однолистний, (листий), *a.* einblätterig.

Однолитий, *a.* einheitlich.

Однолитість, -ости, *f.* Einheit. *f. ОБ.*

Однолїтець, -тця, одноліток, -тка, *m.* ein Jahr alt, einjähriger Trieb an Pflzen, Jahrestrieb, Jahrring (bei Bäumen); ein Jahr altes Bübchen, *Ч.* V. 252.; 2) gleich alt, gleichen Alters, Altersgenosse, *m.* *Ш.* II. 117. [II. 82.

Однолїтка, *f.* Altersgenossin, *f.* *M.*

Однолїтний, *a.* einjährig; 2) von gleichem Alter.

Одноманїтний, *a.* desselben Gehaltes, homogen, *H.* VI.; 2) einförmig, monoton, *Cm.*

Одномастний, *a.* einer u. derselben Farbe *M+Б.* 62.

Одномастність, -ости, *f.* Einfärbigkeit, *f.*

Одномістний, *a.* einsitzig (Wagen etc.).

Одномязові, *pl.* Einmuskeler, *pl.* (Monomya).

Одноніжці. *pl.* einreihfächerige Wurzelfüsser (Stichostegia).

Одноногий, *m.* einfüssig.

Однообразний, *a.* einförmig, gleichförmig, *Пар.*

Однообразність, -ости, *f.* Einförmigkeit, Gleichförmigkeit, *f.*

Однокий, *a.* einäugig.

Одноосьовий, *a.* einachsig, *Вол.*

Одноочка, *f.* одноочник, *m.* Einauge, *n.* (Polyphemus).

Однопальцї. *pl.* einfingerige Handschuhe, Daumenhandschuhe, Fäustlinge, *pl.*

Однопальчастий, *a.* mit einem Finger; -а рукавиця Fäustling, *m.* [*B.*

Однопенний, *a.* einhäusig (monoicus)

Однопідошвий, *a.* einsohlig, *Пар.*

Однопірний, *a.* im Gleichgewicht.

Однопластний, *a.* einschichtig, *ГШ.*

Одноплеменний, *a.* von einem u. demselben Volksstammme.

Одноплеменність, -ости, *f.* nationale Zusammengehörigkeit, Stammesverwandtschaft, *f.*

Однопнёвий, *a.* einstämmig.

Одноврестольний, *a.* auf einem u. demselben Throne.

Однопрозябцевий, *a.* einsamenlappig, -і ростини Spitzkeimer, mit einem einzigen Keimlappen, (Monocotyledoneae) *B.*

Одноразний, *a.* *Ч.* II. 243 -і пісни?

Однорог, *m.* однорогий, *a.* Einhorn, *m.*; einhörnig.

Одноробдець, -дця, *m.* der Stammesverwandte, *Гол.*

Однородний, *a.* gleichartig, homogen.

Однородність, -ости, *f.* Gleichartigkeit, homogene Zusammengehörigkeit, Gemeinschaft, *f.* *T.*

Однорожок, -жка, *m.* Oryctes nasicornis.

Однорочний, *a.* einjährig; однорочник, *m.* Einjährigfreiwilliger, *m.*

Однорукий, *a.* mit einer Hand.

Односелець, односелянець, -нця, односельчанин, *He.* *m.* aus einem u. demselben Dorfe, Mitwohner; Landsmann, *m.*

Односердий, *a.* (*adv.* односердне *Ш.* II. 32) einmüthig, solidarisch, *T.*

Односкладовий, *Дгр.* односложний, *a.* einsilbig, monosyllab.

Однословний, *a.* однослов, *H.* 135. *m.* worthaltend, dessen Grundsatz ist: ein Wort — ein Mann, Worthalter, *m.*

Однословний, *a.* *ГШ.* mit einem Worte ausgedrückt.

Однослойний, *a.* *ГШ.* einschichtig.

Одноолуживець, -вця, *m.* Amtsgenosse, *m*

Односмуговий, *a.* mit einer Strieme, *B.*

Односпальний, *a.* einschläferig, einmännisch, *Пар.*

Одностайний, (-стальний, -стійний), *a.* einheitlich, solid, ganz, einförmig, gleichförmig; 2) s. Рівномірний, *Пол.*; 3) s. Односердий.

Одностáйність, -ости, *f.* Einförmigkeit, Gleichförmigkeit, Solidität, einheitlicher Zustand; 2) Einmüthigkeit, Solidarität, *f. К.* [Fenster,Thür) *ГШ.*
Одностворчатий, *a.*einflügelig(v.
Одностебле́ць, -єця, *m.* одностéблиця, *f. Ч.* V. 1108 (капýстиця —) Pflze mit einem Halm, einhalmig; одностебли́чка, *Bein.* der яра пшени́чка, *Kol.* I. 99; -иця, *Гн.* 15 Art Pflze.
Односторóнний, *a.*einseitig, *parteiisch; -а вóлоть einseitswendig, *B.*
Односторóнність, -ости, *f.* Einseitigkeit, Parteilichkeit, *f.* [monisch.
Одностройний, *a.*in Ordnung,har-
Одностройність, -ости, *f.* Harmonie, *f.*
Однострýнка, *f.* Monochord, *m.*
Односýм, *m.* Kamerad, Genoss (bei den пластуни́), *m.* (wörtl. der mit einem anderen denselben Quersack gebraucht).
Односýмство, *n.* Kameradschaft, Brüderlichkeit der односýми, *f.*
Односці́вний, *a.* s. Одноці́льний.
Однотíнний, *a.* einschattig, *Пар.*
Однотóнний, *a.* eintönig, *Фр.*
Одноýхий, одноýшний, *a.* einöhrig; einhenkelig, *ГШ.* [tig, *B.*; einfarbig.
Одноцьвíтний, (-тий), *a.* einblü-
Одноциферний, *a.* einziffrig.
Одноці́льний, (-лий), *a.* einheitlich, solid, homogen, *ВБ. Фр.* [ність 1).
Одноці́лість, -ости, *f.*s.Одностáй-
Одночáсно, *adv. Не.* nur für eine Zeit, einmal (*с. у. н.* 416).
Одночасóвий, *a.* der einen u. derselben Zeit, gleichzeitig, mitlebend, *Кн.*
Одночерéпний, *a.* einschalig.
Одночлéнний, *a.* eingliederig.
Одношéрстний, *a.* von gleichem Haar, gleichfarbig vom Haar.
Одóбрене, *n.* das Gutheissen, Genehmigung, Billigung, *f.*
Одобри́ти, одобря́ти, *v. a.* gutheissen, genehmigen, billigen. [вдови́н &.
Одове́ць, одови́чин, & s. Вдове́ць,
Одогрівáти, s. Відогрівáти.
Одовóлити, *v.a.Др. с.* 51. befreien, erlösen.
Одоíти, *v. a.* säugen, *Ш.* II. 256.
Одóлї, *adv.* s. 'Онодї, óногда.
Одолíне, *n.*Uebermacht,*f.*Sieg, *m.Кл.*
Одолíти, одолївáти, *v. a.* überwinden, besiegen; *v. n.* überhandnehmen.
Одоля́н, *m.* Baldrian, *m.* (Valeriana offic.); одоляновáті Baldrian-Gewächse (Valerianeae). [[áldomas] s. Могори́ч.
Одомáш, *m.* Kauftrunk, *m.* Zeche, *f.*
Одорóбайло, *Не.* одорóбло, *ОП. n.* s. Дорóбайло.
Одосóбити ся, s. Відособля́ти ся.
Одпáсти́, *v. a.* ласки чиєї *М.* II. 123 jmds Gunst verlieren.
Одпéрти ся, s. Відречи́ ся.
'Одплодок, -дка, *m. Зг.* s. Відрóдок.
Одповідни́й, *a.* лист, *Кн.* Antwortschreiben, *n.*
Одповідя, (-є), *n.*Vergeltung,Revanche, *f.* Entgelt, *m.*; 2) Vertheidigung, *f.К.*
Одповісти́ти, одповіщáти, *v. a. М.* I. 17 erzählen, melden.
Одповíт, *m.* Verantwortung, *f. ІГ.*
Одпоминáти, *v.a.* jmds Gedächtnis feiern, *Кв.* 68.
Одпóра, *f. Пу.* Widerstand, *m.*
Одпочи́лий, *a.* der ausgeruht hat, *Б.*
Одпочи́н, *m. Ч.*V.577 s.Відпочивáне.
Одпрáвди, *adv.*ja, es ist wahr, wirklich. [Anwendung, *f.* Zweck, *m.*
Одпрáвлене, *n. Пол.* Verrichtung,
'Одпуск, *m.* Entlassung, *f. Шл.*
Одпусти́тель, *m.* гріхáм — *Р.* I. 178 der Sünden ablässt, Ablassprediger, *m.*
Одпусти́ти, *v. a.* nachlassen, *М.*
Одр, *m.* † одр-недýг *Ш.* II. 252 Krankenbett, *n.* [freulich.
Одрáдосен, *a. Ме.* 71 tröstlich, er-
Одрáдость, -ости, *f. К.* Freude, *f.* Trost, *m.* [retten.
Одратувáти, *v. a. М.* III. 142 er-
'Одривка, *f.* без -ки, ohne Unterlass, unausgesetzt, *ІГ.*
Одривчáсто, *adv.Не.* (*Пр.*XII. 745) mit abgebrochenen Worten; grell, schrill.
Одригнýти ся, aufstossen (von Magengasen); * zum Durchbruch kommen.
'Одрижка, *f.* das Aufstossen, s.d. vor.
Одри́на, *Щог.* одри́ня, *Mi.* II. 145, *f.* Bett, *n.* [werfen.
Одринýти, *v.a.Шл.* verstossen, ver-
'Одрíбки, *pl.* Kleinigkeiten, *pl.*
Одрíзне, *adv.* abseits, abgesondert.
Одрізня́ти, *Кч.* 123 s. Відріжни́ти.
'Одрік, -іку, *m. Ру.* Antwort, Entgegnung, *f.*; 2) Absage, Abdication, *f. Кн.*

Одробити ся, *М.* II. 36 die aufgegebene Arbeit vollenden. [*vgl.*Відробок.
Одробітчанин, *m.* der abarbeitet,
Одроде, одріде, *n.* Abart, Sippschaft, *f.*; 2) Abkömmling, Sprössling, *m. К.*
Одродіне, *n.* s. Відродженe.
'Одросток, -тка, *m. Ч.* IV. 120. *Н.* 138 s. Відросток, відрость.
'Одруб, *m.* сказати одним одрубом mit einem Worte, kurzweg sagen.
Одружити, *v. a.* zu Freunden machen; — ся з ким jmds Freund werden *Ш.* I. 199; 2) Ehebündnis stiften; ся Ehe schliessen, sich vermählen.
Одрухати ся, s. Роздрухати ся.
Одрюкований.*ptc.*abgeprügelt,*Шл.*
Одрядити,*v.a.Не.*s. Відправити,abfertigen. [*Ш.* II. 253.
Одряхнути, *v. n.* schwach werden,
Одсадити, *v.a.* — коня wund reiten.
'Одсьвіт, *m.* Abglanz, *m.* Reflexbild, *n. Не. Біл.*
Одсьвітити, одсьвічувати, *v.a.* zurückstrahlen lassen, abspiegeln; — ся abglänzen, zurückstrahlen, *Не.*
Одсердити ся, *Ч.* V. 581 vom Zorne ablassen; den Z. aufgeben.
Одсиджувати ся, *К.* bei der Belagerung sich vertheidigen. [Getreide,*С.*
Одсипне, *s. n. a.* Art Abgabe in
'Одсіч, *f.* s. Відсіч; Gegenwehr, *f.* — зробити, давати sich zur Gegenwehr setzen, Widerstand leisten, *Кч.* 358; 2) * — — Rede stehen, entgegnen кому *Кч.* 50; 3) на — s. Навперейми, *Левч.* [Abbild, *n.* Abdruck, *m. Ст.*
'Одслід, *m.* Spur, *f.* Zeichen, *n. В.*;
Одскалина, *f.* Seite, Abhang e. Felsens. [*ent-,vergelten,erwiedern.*Н.*268.
Одскородити,*v.a.*s.Скородити; 2)
'Одскочки, *pl.* in der Leinenstickerei: Abschluss der Borte, *m.*
Одсопти ся, (відсапнути), sich ausschnauben, Athem holen. [sung, *f.*
Одставка, *f. gr.* Abschied, *m.* Entlas-
Одставний, *a.* verabschiedet.
'Одстор ві *adv.*від чогось abseits *М*+*Б.*
Одсторонити, *v. a. С.* II. 187 auf die Seite schieben, beseitigen, forträumen.
Одстоювати, одстояти. *v.a.*когось, щось aufrecht erhalten, unterstützen, retten, vertheidigen, *Не.*
Одсудити, *v. a.* s. Присудити.

Одтанувати, *v. n.* s. Відтавати.
'Одтис, одтиск, одтисок, -ска, *m.Не.* Abdruck, *m.* Abbild, *n.* [ance, *f.T.*
Одтінюване, *n.* Schattierung, Nü-
Одтобурчити, *v.a.P.* II. 112.s. Настобурчити.
Одтопірити, (-пір-), *v. a. gr.* auseinanderbreiten; zottig machen.
Одтрусити, *v. a. М.* III. 135 auf die Seite schütteln.
Одтуповати ся, *М.* III. 81 den Schall der Fusstritte wiedergeben.
Одтягач, *m.* Abzieher *m.* [*Зак.*
Одубіти, *v. n.* starr werden, sterben,
'Одуд, *m.* s. Вудвуд.
Одужати, одужчати, *v. n.* genesen, gesund werden; kräftiger werden.
Одукалий, *a.* beleibt, (*Фр.*).
Одумати ся, sich fassen, s. bedenken, s. besinnen, s. entsinnen, überlegen, überdenken *Р.* I. 6, sich entscheiden 42.
'Одур, *m. Ков.* Betäubung, Verdummung, *f.* Taumel, *m.*; 2) betäubendes Getränk, Narcoticum, *n.*
Одурити, одурювати. *v. a.* betäuben, bethören, hintergehen, überlisten, zum Narren machen, zum Besten haben.
Одуріти, *v. n.* betäubt, bethört, verrückt werden, Narr werden, den Verstand verlieren.
Одурманити, *v. a.* betäuben, *К.*
Одути ся, sich aufblasen; місяць в хмарахъ одув ся bekam den Wolkenring. [*a.* aufgeblasen, aufgedunsen.
Одутлий. *Ш.* I. 277, одутловатий,
Одуховнити, *Не.* одухотворити, *v. a.* vergeistigen, geistig durchdringen lassen, g. heben, begeistern.
Одушевити, одушевляти, *v. a.* beleben, beseelen, *Ог.* begeistern, *Зг.* — ся sich — —.
Одушевлене, *n.* Begeisterung, *f.*
Одхаяти, *v. a. К.* I. 116 zu Kräften, zur Besinnung wiederbringen.
Одхитнути ся, sich abwenden, an die Seite abtreten.
Одхідний, *a.* Abgangs- *Ч.* II. 428; -а пісня Abschiedslied, *n.* IV. 396.
Одхідник, *m.* Abort, *m. К.*
Одхлинути, *v. n.* s. Відхлянути.
Одхлостувати, *v a.*züchtigen, abprügeln, *ІГ.*
Одходяти одхожати, *v. n.* genug,

bis zur Ermüdung gehen, den Gang vollenden *Ме.* 293 s. Відходи́ти; 2) *v. a.* dh Pflegen u. Warten einen Kranken zur Genesung bringen *Кч.* 207.

Одхо́дник, *m.* Afteröffnung, *f.*

Одхо́же місце, Abort, Abtritt, *m.* Closet, *n. Под.* [fe an sich vertilgen.

Одхрести́ти ся, *С.* I. 105 die Tau

Одчай, *m.* Verzweiflung, *f.* Entsetzen, *n. Cm.* [jmdm trennen, *Кв.* 321.

Одчали́ти, *v. n.* від кого́ sich von

Одчахну́ти ся, sich losreissen, -trennen.

Одча́яний, *a. КУ.* verzweifelnd.

Одчеса́ти, *v. a.* го́лову abschlagen, *С.*

Одчисля́ти, *v. a.* abrechnen, subtrahieren. [-sammeln.

Одчи́тувати, *v. a.* herauslesen,

Одшатну́ти ся, *Др. с.* 141 s. Одхитну́ти ся. [weichen, -schaudern.

Одшахну́ти ся, *М.* III. 93 zurück-

Одше́льник, *m. Кч.* 137 Anachoret, Einsiedler, *m.*

'Одшиб, *m. К.* II. 60 на о́дшибі abseits entfernt, abgesondert, in einer Entfernung.

'Одщеп, *m.* одще́пність, -ости, *f.* Abtrünnigkeit, Lostrennung, *f. Кн.*

Одщи́тувати ся, Rechnung ablegen, Bericht erstatten. [*М. КУ.* s. Оде́жа.

'Одяг, *m.* о́дяга, *f. Левч.* одяга́ло, *n.*

Одяга́ти, одягну́ти, *v. a.* ankleiden, bekleiden. [ний.

Одягни́й, *a. Н.* 218. *Кч.* 260. s. Одїж-

Ож, о́же, *conj.* = же, що dass; 2) da, weil *Ог.* 211. [ungeschlachter Kerl.

Ожди́ґа́н, *m.* Schlägel, *m.* Keule, *f.* *e.

Ожди́ґа́ти, *v. a.* stossen, derb schlagen.

'Ожег, *m.* о́жево, *n.* s. 'Ожіг.

Ожеле́дь, ожеле́да, *f.* Glatteis, *n. Ш.* II. 258; 2) Regen mit Schneegraupen, *m.*

Оже́нене, оженї́ня, (*d.* -ї́нячко), *n.* Ehe, Heirat, *f.* на -ню Ч. III. 401 heiratsfähig. [sich v., heiraten.

Ожени́ти, *v. a.* verheiraten; — ся

Оженова́та, *s. a. f. N.* e. Berges.

Ожере́бити ся, fohlen. [I. 139.

Ожере́д, *m.* s. Сти́рта, обо́ріг, *Пот.*

Ожере́ле, *n. Макс.* Halskette, *f.* -band, *n.* -schnur, *f.*

Ожесточа́ти, (-я́ти), *v. a.* — се́рце *К.* hart, verstockt machen, verhärten.

Ожеча́ти, *v. n. Wgr.* 112 erstarren, gerinnen.

Ожечи́, *v. a.* s. Ожига́ти.

Ожива́ти, *v. n.* aufleben, zum Leben aufwachen. [lebendig machen.

Оживи́ти, (-вля́ти), *v. a.* beleben,

Ожива́ра, *f.* plumpes grosses Weib.

Ожига́ти, *v. a.* umbrennen. [punkt, *m.*

Ожи́гло, *n. Це.* (*Пр.* II. 451) Brenn-

Ожи́дання, *n.* ожи́данка, *f. Фр.* Erwartung, *f.* [che gewärtig sein.

Ожида́ти, *v. a.* erwarten, einer Sa-

Ожидови́ти, *v. a.* zum Juden machen.

Ожидові́ти, *v. a.* zum Juden werden, jüdisch handeln.

Ожи́на, *f.* Kräuterich, Blätterwerk, *n.* (*В.*); 2) Acker-Brombeere, *f.* (Rubus caesius). [(Murex brandaris).

Ожи́нець, -нця, *m.* Brandhorn, *n.*

Ожи́ти, *v. n.* s. Ожива́ти.

'Ожівно, *n.* Stiel der Ofenkrücke, *m.*

'Ожіг, -ега, о́жог, о́жуг, *m.* Ofenkrücke, -gabel, *f.* Schürstock, *m.*

'Ожогом, *adv.* s. Про́жогом.

Ожолу́док, *m.* s. Жолу́док. [erstarren.

Ожо́піти, ожі́пнути, *v. n.* hockend

'Ожужка, ожо́вка, *f.* s. Уже́вка.

Озада́чене, *n. КУ.* Verwunderung, *f.* das Betroffensein.

Озада́чити, (-а́чувати), *v. a. КУ.* befremden, verwundern, überraschen.

Оза́мчити, *v. a. К.* mit e. festen Schloss (Burg) versehen. [vespertina.

'Озар, *m.* піскоми́р — Psammobia

Озари́ти, (-я́ти), *v. a. Зг.* er-, beleuchten, bescheinen.

Озбро́йний, *a.* bewaffnet, *Cm.*

Озва́р, *m.* s. Узва́р, *Не.*

Озва́ти ся, s. Обізва́ти ся.

Озве́нна, *f.* s. Відголос, *Пол.*

Озві́рчити ся, zum bösartigen Thier werden, *Зак.*

'Озвук, *m.* Resonanz, *f. Пол.* [da hier.

'Озьде, о́зде, о́зьдека, о́зьдечки, *adv.*

Оздо́ба, *f.* Gestalt, *f.* Habitus, *m.*; 2) —, *Ш.* II. 236, оздо́бина, *f.* Zierat, Schmuck, *m.* Schmucksache, *f.* [schmücken.

Оздоби́ти, (-бля́ти), *v. a.* zieren,

Оздойми́ти ся, sich heben.

Оздоро́вити, *v. a.* s. Уздоро́вити.

Оздорові́ти, *v. n.* genesen, gesund werden, *М.*

'Оздух, *m. К.* (в о́здухах) s. Во́здух.

Озéм, *adv. Лгр.* 133. zu Boden nieder.
Озéмле, *n. Зг.* Boden, *m.*; Estrich, *n.*
Озéмок, *m. Кл.* s. Відзéмок.
Озерéд, *m. Др. с.* 3. s. Ожерéд.
Озери́стий, *a.* wo viele Seen sind.
Озери́ще, (-и́ско), *n.* Stelle wo vormals ein See war.
'Озерний, *a. Под.* See-, auf den Seen.
'Озеро, *(d.* озерцé), *n.* See, Landsee —; Weiher, *m.* [ри́ще.
Озеря́вина, *f. Ос.* (61) VI.35 s. Озе-
Озивáти, *v. a.* s. Називáти, *Ч.* V. 897; — ся s. Обізвáти ся; *b)* — чимóсь, *К.* auftreten als —. [ter-, winterlich.
Ози́мий, озими́нний, *Зак. a.* Win-
Ози́минá, *f.* Wintergetreide, *n.*
Озимку́ля, *f.* корóва die im Winter nicht kalbt u. daher wenig Milch giebt.
Ози́мовий, *a. АД.* I. 81 s. Ози́мий.
'Озимок, -мка, *m.* junges Rind.
Озимувáти, *v. n. Зак.* s. Зимувáти.
Озирáємна, *f. Ч.* I. 122 Wachtthurm, *m.* Warte, *f.* [sicht, *f. К.*
Ози́ране, *n.* das Rückschauen, Rück-
Озирáти, *v. a.* s. Обзирáти.
Озиркáти ся, herumblicken; 2) lächeln *Wgr.* 120. [Nbfl. des Чéремош 6.
Озірни́й, *s. a. m. N.* e. Berges; 2)
Озія, *f. Ос.* (62) IV. 106. Gemeinde, *f.*
'Озлість, *f.* s. Злість, *Ал.*
Озлоби́ти, озлобля́ти, *v. a.* kränken, erbittern; — ся böse werden.
'Озьмін, *m.* s. Узьмінь. [Взя́ти.
'Озьму, óзьмеш, & = вóзьму & s.
'Ознак, *m.* ознáка, *f.* Anzeichen, Merkmal, *n.* Eindruck, Ausdruck, *m. Не.*; Notiz, Angabe, *f. К.*
Означáти, (-и́ти), *v. a.* an-, bezeichnen, merken; bedeuten. [tung, *f.*
Ознáчене, *n.* Bezeichnung, Bedeu-
Ознáчний, *a.* bedeutsam, significant.
Озни́ця, *f.* Dachloch für den Rauch, *n.*; 2) s. Возни́ця.
Ознобúти, *v. a.* s. Відморози́ти; — ся sich erkälten, frieren *Гол.* II. 36
Ознóже, *n.* s. Яма, вибóїна.
'Озов, *gen.* óзву, *m. Ос.* (61) IX. 42 Rücksprache, Replik, *f.* Widerruf, *m.*
Озолоти́ти, *v. a.* vergolden; mit Gold beschenken. [len, *Пу*
Озори́ти, *v. a.* beleuchten, umstrah-
Озу́бчик, *m.* Zahnwalze, *f.* (Prorodon),
Озу́ти, *v. a.* s. Взувáти.

'Озюм, *m.* Art Frucht, Gewürz.
Озя́бнути, *v. n.* frieren; озя́блий, *a.* frierend, erkältet.
Ой! *int.* ach! o weh! ei! ой не так wohl nicht so, eben gar nicht so.
Ойойóй! *int.* der Verwunderung u. des Schmerzes.
'Окав, *m.* s. Дóказ. [lich, stattlich.
Окавáлий, окáзний, *Зг. a.* ansehn-
Оказáти, окáзувати, *v. a.* zeigen, bezeigen, erweisen; — ся sich zeigen, erscheinen. [*f.* *Gelegenheits-Festessen, *n.*
Окáзия. *f.* Gelegenheit, Veranlassung,
Окáймити, *v. a. Ос.* (61) VII. mit e. кáйма versehen. [letzen.
Окалíчити, *v. a.* verwunden, ver-
Окалїчíти, *v. n* Krüppel werden.
Окамени́зна, *f.* Versteinerungsmasse, *f.* [werden, versteinern.
Окаменíти, (-мнíти), *v. n.* zu Stein
Окаміни́ти, *v. a.* in Steine verwandeln, *КУ.* [sen, glotzenden Augen.
Окáнь, *m Не.* (*Пр.* XII. 607) mit gros-
Окáня, *f.* Argusschnecke, *f.* (Cypraea Argus).
'Окап, *m.* Dachtraufe, *f.* Gesims über dem Fenster, *n.*; *pl.* окáпи Tropfsalz, *n.*
Окáпник, *m.* Sinter, *m.* — кремінний Kalksinter, *m.*
'Окапок, -пка, *m.* Kleinigkeit, *f.* (*Фр.*).
Окáр, *m.* окáра, *f.* etw. Ungeheueres, grosser Eber etc.
Окáра, *f.* Vorwurf, *m.* Rüge, *f.*
Окарикату́рити, *v. a. Не.* caricieren, zur Caricatur verzerren. [вáти.
Окарувáти, *v. a. Ме.* 241 s. Очару-
Окáтий, *a.* s. Окáнь.
Окáтка. *f.* Augenfliege, *f.* (Panops) *В.*
Окая́нний, *a.* окая́нник, *m.* окая́нниця, *m. f. Ко.* 69. (*d.* окая́нчик), der Unglückliche, Elende; 2) Bösewicht, der Ruchlose. [Jammer, *m.*
Окая́ньство, *n.* Unglück, *n.* Plage, *f.*
Оквáпний, *a.* s. Поквáпний.
Оквíчений. *a.* mit Blumen bedeckt.
Океáн, *m.* Ocean, *m. adj.* океáнський, *К.* des Ocean.
Океáнка, *f.* Pteroceras oceani.
Окéкнути ся, übrigbleiben; окéкло ся (= отеклó ся) ist noch als Ueberschuss geblieben (*В.*).
Окéнце, *n. dim. Др.с.*147 s. Вікóнце.
Океóн, *m.* Lunette, *f. Gr.* 24.

Окидáти, окйнути, *v. a.* — óком den Blick in die Runde schweifen lassen, ringsumblicken,— когó scharf auf jmdn den Blick werfen.
'Окиди, *pl.* Ausschlag, *m.* (als: Flechte, Grind, Mitesser &). [Oxyd. *n.*
'Окис, óкисок, -ска, *m.* *Пол.* *ГШ.*
Окйслене, *Под.* окйснене, *Пол.* *n.* Oxydation, *f.*
Окисляти, *v. a.* *Под.* oxydieren lassen; *v n.* und — ся *Пол.* oxydieren, sich —.
Окитйти, *v. a.* s. Обкитйти.
'Окіл, (óків), *gen.* окóлу, *m.* s. Обóра, обійсте́, кошáра. *Gr.* 24; 2) Kreis, Bezirk, *m.* Umgegend, *f.* Vorstadt, *f.* *Me.* 437. *Гр.*
Окíльність, -ости, *f.* *Пар.* s. Обстáва 1).
Окільня́, *f.* Kreis, Halbkreis, *m.* Runde, *f.* итй на окільню́ in die Runde gehen.
Окільце́, *n.* Ringel, *m.* *Ч.* IV. 231.
Окíнчене, *n.* Endung, *f.* *ГШ.*
Окінчйти, s. Скінчйти.
Окíп, *gen.* окóпу, *m.* Schanzgraben mit einem Walle, Erdwall, *m.* Verschanzung, *f.*
Окíпний, *a.* *B.* -а ростйна die behackt, um od. aufgegraben wird.
Окіпнíти, *v. n.* mit Reif bedeckt werden u. dabei erstarren; 2)*stutzig werden.
'Окість, *g.* óкости. *f.* óкісток, -тка, *m.* Knochen mit anliegendem Fleisch, Röhrknochen; Wirbel im Rückgrat, *m.* *Левч.*
'Окіт, *gen.* óкоту, *m.* Ueberfluss, *m.*
Окíтний, *a.* reichlich.
'Оклад, *m.* *Пр.* II. 269 Beschlag, *m.* Steuerschätzung, *f.*; 2) Einfassung, *f.*
Оклáдина, *f.* Bestandtheil des Gebäudes, *m.*; 2) Einbandeckel, Umschlag e. Buches, Schale e. Messergriffes etc.
Окладйнець, -нця, *m.* *B.* óкладка, *f.* *Пол.* Messerscheide, *f.* (Solen).
Оклáдник, *m.* Honigklee, *m.* (Melilothus offic.).
Оклеветáти, *v.* verleumden.
Оклеве́тник, *m.* *Ф.* s. Клеве́тник.
Оклеїти, *v. n.* umkleben, zuleimen.
Окле́панець, -нця, óклепок, -пка, *m.* ringsum abgedroschene Garben Roggens etc.
Оклепáти, *v. a.* ringsum (oberflächlich) abdreschen; 2) *ся s. Учепйти ся, *Gr.* 24.
'Оклецок, -цка, *m.* s. Клец.
Оклеяти, *v. n.* *Wgr.* 112. s. Окріяти.
'Оклик, *m.* Zuruf; Anruf, *m.*
Окликáти, окликнýти, *v. a.* jmdm zurufen, jmdn anrufen; — вíйско, *K.* das Heer laut u. öffentlich fragen lassen, befragen; — ся den Ruf wiedergeben, sich zurufen, *ВШ.* [rühmt.
Оклйчен, *a.* *АД.* I. 177 berüchtigt, be-
Оклйчник, *m.* *Кч.* 268. *КУ.* Ausrufer, Herold, *m.* [Aspius lucidus).
Оклíй, *m.* оклíя, *f.* Uklei, Laube, *f.*
Оклíк, *adv.* *Ф.* (*Поез.* (62) 85. 86) schier, stracks, fürbass?; ohne Sattel *ZP.*
'Оклýнок, -нка, *m.* s. Клýнок.
Окнáстий, *a.* mit zahlreichen Fenstern, *Ос.* (61) II. 234.
'Око, *n.* (*pl.* óчи), Auge, *n.* в óчи in die Augen, ins Gesicht, поза óчи hinter dem Rücken; пітй в сьвіт поза óчи ohne umzuschauen, blindhin in die Welt hinein; з очйй зійтй комý sich aus den Augen jmds fortmachen; з очйй стáло ся vom bösen Blick; на óко, в óчи vor den Augen, in die A. nur, zum Schein; від óка nach dem Augenmass; мáти óко на когó auf jmdn achten, Rücksicht haben; 2) Masche (im Netz &), *f.* *pl.* óка; 3) bodenlose Tiefe; 4) Einheit, Einer, *m.*: двáйцять (й) óко 21, сто и óко 101; *ГШ.*; 5) türk. Gewicht von ca. 3 Pfund; 6) Lottonummer, *f.*
Окóва, *f.* Beschlag, *m.* Einfassung, *f.*
Окóваний, *ptc.* s. Окувáти.
Оковáтий, *a.* Augen-, *B.*
Оковзнýти ся, *Ос.* (61) X 35 s. Похóвзнути ся, *sich ändern, umschlagen.
Окóви, *pl.* Fesseln, Ketten, Bande, *pl.*
Окóвий, *a.* *Ф.* -а фля́шка ein óко 5) Getränk fassend.
Оковйта, (*d.* оковйтка), *f.* Spiritus, Weingeist, *Пол.* sehr starker Brantwein [Aqua vitae].
Оковйтий, *a.* Spiritus-, *K.* I, 63; -а горíвка, *Ф.* s. Оковйта, -е зеле́не винó *C.* IV. 515. [russinieren, *Кч.* 217.
Окозáчити, *v. a.* kosakisch machen,
'Окол, *M+Б.* 200 das Aeussere, Habitus, *m.* (*opp.* нóров das Innere, das Naturell). [chen.
Околе́сити, *v. n.* einen Halbkreis ma-
Околесйця, *f.* Umweg, *m.* -цю городйти mit Umschweifen reden, *Гр.*
Окóлик, околйнець, -нця, *m.* Kranzthierchen, *a.* (Peridinium), *B.*
Околйстий, *a.* *Иг.* 87. weit rings-

um umfassend, umfangreich; *adv.* -те, (-то), rundherum.

Окóлиця, *f.* Umgegend, Gegend, Umgebung *f.*; 2) Gesichtskreis, Horizont, *m. M.* I. 13; Umfang, Bezirk, Bereich, *m.* Peripherie, *f.*; 3) —, окóличка Verbrämung, *f.* Gebräme an e. Pelzmütze, *n.*

Околи́чний, (-и́шній), *a.* in, aus der Umgegend, umliegend; 2) äusserlich, von aussen *Левч.* [*m.* Verhältnis, *n.*

Околи́чность, *f. К pol.* Umstand,

Околі́т, -óта, *m.* Strohbund, Langstroh, *n. pl.* Bundstroh, *n.* [tzen.

Околї́ти, *v. n. А-Г.* 159 bersten, pla-

Околї́тки, *pl.* Art Stickerei.

Окóлїя, *Н.* 275. *Mi.* II. 71, Окóля, *f.* s. Окóлиця 1).

Окóльниця, *f.* s. Затýла.

Окольни́чий, *s. a. m.* Kreisbeamter, *m.*

Окóло, *praep.* mit d. *Genit.* um, herum, umher; an, ungefähr, fast, beinahe; nicht weit, in der Nähe von —.

'Около, *adv.* überall, allerwärts.

Окольóн, *m.* Borte, *f.* s. Окóлиця 3); *Gr.* 24.

Околóтиця, *f. К.* II. 42 околóток, -тка, *m gr. Me* s. Окóлиця 1); Vorort, *m.*

Околотувáти, *v. a.* s. Окленáти 1); околóти machen.

Окóмон, окóном, *m.* Oekonom, Wirtschaftsbeamte, *m. adj.* окомóньський, окомóнів.

Окóмонок, *m.* s. Кóминок 2).

Окомóнка, *f.* Weib des окóмон; окомонівна, *f.* Tochter des o., окомончýк, *m.* Sohn des o.

Окóна, *f. Др. с.* 177. *Не.* s. Ікóна.

Оконéчний, *a.* End-, vom Ende, lezt; endlich, ausgemacht, vollendet, *Фр.*

Оконя́ти, *v. a. Me.* 417 zu Pferde einholen. [compromittieren, *He*

Оконфýзити, *v. a.* confus machen,

Окопáти, окóпувати, *v. a.* umgraben; — ся einen Graben um sich ziehen, einen Erdwall aufwerfen, sich verschanzen.

Окóписко, (-ище), *n.* jüdischer Friedhof.

Окóпистий, *a.* voll, mit Ueberschuss.

Окоптї́ти, *v. n.* beräuchern, berussen.

Окóрене, *n.* Ueberrindung, *f. Вол.*

Окóренок, -нка, *m. Н.* 138. Wurzelsprosse, -reis, *m.* [*Кч.* 10.

Окóрм, *m.* Nahrung, *f.* Proviant, *m.*

Окóрні, *pl.* Rindenkorallen, *pl.* (Corticifcera). [Theil des Besens.

'Окорок, -рка, *m.* — мітли́ der obere

Окорóтний, *a Зар.* (*Веч.* I. 315) grausam, qualvoll. [mässigen.

Окорочáти ся, sich bändigen, s.

Окоря́ки, *pl.* Art Polypen: Epithecia,

'Окос, *m.* Art Vogel. [*Пол.*

Окóса, *adv.* s. З-укóса.

Окóста, *f* Schinken, *m.* [*Под.*

Окостенївáти, *v. n.* verknöchern,

Окостувáтий, *a. Н.* 273. knöcherig.

Окоти́ти, окóчувати, *v. a.* umgeben, umringen, *С.*; 2) — ся Junge werfen (von Schafen etc).

Окóшити ся, ein Lager (кіш) bauen u. es beziehen *КС.* IV. 590; sich lagern, s. ansetzen; *über etw. kommen, *С.* I. 3.

Окпи́ло, *m.* scherzh. *N.* e. Betrügers.

Окпи́ти, *v. a.* betrügen, *Kol.* I. 27.

Окрáвина, *f. Зг.* óкравок, -вка, Abschneidsel, Abschnitzel, *n.* [Крáйка.

'Окрáька, óкрайка, *Kol.* I. 37. *f.* s.

Окрадáти, окрáсти, *v. a.* s. Обікрáсти.

'Окравць, -айця, (*d.* óкрайчик), *m.* — хлї́ба Brotschnitt, *m.* -krumme, *f.* Schnitt, *m.* (*d* s. Цілýшка).

'Окрай, *m.* часý Zeitabschnitt, -raum, *m.* -periode, *f.*

Окрайкóвий, *a.* vom Rande, End-, Grenz-, -óві люде Grenzbewohner, *pl.*

'Окрáйний, *a.* Rand-.

'Окрайок, -айка, *m.* Rand, *m.* Segment, *n. Гол.* Uferstrich, *m.*; 2) s. Опілок.

Окраї́на, *f.* lichter, grasiger Waldraum.

'Окрапок, *m.* слимáк — gefleckte Schnirkelschnecke.

Окрáса, *f.* Verzierung, Verschönerung; Zierde, *f.* Zierat, Schmuck, *m.*

Окраси́ти, окрашáти, *v. a.* ausschmücken, zieren; * — ся sich unschuldig u. einen Anderen schuldig machen wollen, *Gr.* 24.

Окрáяти, *v. a.* zu-, beschneiden.

Окремезнї́ти, *v. n. Др. с.* 187 sich rüstiger fühlen.

Окрéмий, окрéмний, окремі́шний, *a.* abgesondert, besonder, abgeschieden, separat; vereinzelt, einsam, *adv.* окрéмо, (-ішно), besonders etc.

Окрéмність, окремі́шність, -ости, *f.* Besonderheit, Abgeschiedenheit, Verschlossenheit, *f.*

'Окрест, *adv.* s. На-óкрест.
Окрéстний, *a.* s. Околи́чний, *Ил.*
Окрéстність,-ости *f.*s.Окóлиця 1).
Окрéщувати, *v. a.* bekreuzigen, mit dem heil.Kreuze segnen,*Кв.* (s.Охр-).
Окри́ва, *f.* Hülle, Decke, *f. B.*
Окривáти, *v. a.* verhüllen, bedecken.
Окри́вдити, *v. a.* *Др. с.* 171 schädigen, s. Укри́вдити.
Окри́віти, *v. n.* lahm werden.
Окри́да, *f.* Heuschrecke, *f.* (Acridium) *Кн.* [Lärm, *m.*
'Окрик, *m. К.* Geschrei, *n.* Zuruf,
Окри́кнути, *a. a.* когó *До.* jmdn anschreien; anrufen. [bus).
'Окриль, *f.* Flügelschnecke, *f.* (Strom-
Окрилáтїти, *v. n.* Flügel, Schwingen bekommen.
Окри́ле, *n.* *Ст.* кри́ла й окри́ля? 2) Landzunge, Erdzunge, *f. Вах.*
Окри́ли́ти, (-я́ти), *v. a.* beflügeln, beschwingen, *Пар.*
Окри́льний,*a.*-а кість Flügelbein,*n.*
Окрисловáтий, *a.* dick, corpulent.
Окри́ти, *v. a.* s. Окривáти.
Окри́ш, *m. Wgr.* 39 der letzte Rest; з óкришем von Grund aus, gänzlich, mit Stumpf u. Stiel.
'Окришок, -шка, *m.* мéчик — Siegwurz, *f.* Allermannsharnisch, *m.* (Gladiolus imbricatus). [вáвити.
Окрівáвити, (окров-), *v.a.*s.Обкер-
Окрівля, *f.* Dachbedeckung, *f.*
'Окрім, óкрімки, *adv.* s. Крóмі; на -ки, s. Окрéмий (*adv.*).
I. Окріп,*m.*s.Кріп. [heisses Wasser.
II. Окріп, -óпу,*m.*siedendes, siedend-
III. Окріп, -пу, *m. К.* окріпа, *f.* Befestigung, Verschanzung; Schanze, *f.*
Окріпи́ти, *v. a.* s. Укріпи́ти.
Окріпíти, окріпнути, *Кн. v. n.* stärker werden, erstarken, sich erholen; hart werden. [len, *ГШ.*
Окрія́ти, *v. n.* genesen, sich erho-
Окрóв, *m.* окрóва, *f.* Hüllblätter, *pl.* Hülle, *f.* (involucrum); s. Оцьвітина; окрóвець, -вця. *m. dim.* Hüllchen, *n.* (involucellum) *B.* [& s. Окрéмий &.
Окрóмний, *a. Не.* окромíшки, *adv.*
Окрóмочка, *f. dim.* *Ст.* Rand, *m.*
'Окромя, *praep.* s. Крóмі, óкрім, *С.*
Окропи́ти, окропля́ти, *v.a.*besprengen, benetzen.
Окрóплене, *n.* Besprengung, *f.*
Окроти́ти,*v. a.* begrenzen, beschränken; beruhigen; — ся sich beruhigen, sich ruhig (крíтко) setzen, r. werden.
Окрýг, *m.* Bezirk, Bereich, Sprengel, District *m.*; 2) Kreis, Umkreis; *m.* Peripherie, *f.* Umfang, *m.*
Окрýга, *f.* Umgegend, *f.* *Макс.*; 2) s. Окрýг 1) *Под.* Strecke, *f.*; 3) s. Хоругóв, *Gr.* 24. [um, im Kreise herum.
Округи́, *М.* II. 92. окрýг, *adv.* rings-
Округлáвий, *a.* rundlich, *Пол.*
Округлáвість, -ости. *f.* Rundlichkeit, *f.* [глий 1); круглотá &.
Окрýглий, окрýглість, & s. Крý-
'Окружень, -жня, *m.* Sertularia.
Окрýжене, *n.* Umgebung, *f.* [*n. B.*
Окружéчк, -чка. *m.dim.* Döldchen,
Окружи́на, *f.* *Мог.* Schnörkel, *m.*?
Окружи́ти, (-áти), *v. a.* umkreisen, einschliessen, umzingeln, umgeben.
Окружкóві, *pl.* Doldenträger, pflanzen, Schirmpflanzen (Umbelliferae, Umbellatae). [traube, *f.*
Окружкогрóзно, *n. B.* Dolden-
Окружля́ти, s. Кружáти 1).
Окрýжний, *a.* Kreis-, Bezirk-; 2) ringsumgebend, im Kreise; -е письмó, окрýжник, *m.* Rundschreiben, Circular, *n.* [gend, *f.* Bezirk, Bereich, *m.*
Окрýжність, -ости, *f.* *Фр.* Umge-
'Окружок, -жка, *m.* Dolde, *f.* (umbella) *B.* [(Umbellularia) *B.*
Окружóчня, *f.* Doldenkoralle, *f.*
'Окрутень, -тня, *m.* Walzenspirale, *f.* (Spirillum).
Окрути́ти, s. Óбкрути́ти.
Окрýтний, окрутéнний, *a.* ungeheuer,sehr gross; 2)grausam, *T.* [drehen.
Окрутнýти ся. *Ч.* IV. 604 sich um-
Окрýха, *f.* Brocken, *m.*
'Окручок, -чка, *m.* Glockenthierchen, *n.* (Vorticella). [Arme, *pl.*
Окрýше, *n. coll.* Ostergaben für
'Окрушки, *pl.* Brocken, *pl.*
Окрýщини, *pl.* Zeche gezahlt von dem, der zum ersten Male e. neues Kleid angezogen hat, *f.*
Оксами́т, *m.* s. Аксáміт; 2) Aquilegia vulg; 3) — коштóвий Thalictrum strictum. [Аксамітний.
Оксамитóвий, *Левч.* -и́тний, *a.* s.
Оксáна, *f.* Axinia, Xenia. (*d.* Оксá-

ночка). [begleiten *Кв.* 181. 344.
Окселентувáти, *v. n.* im Gesang
Оксíя *f.* Accentus acutus (ὀξεῖα).
Октоúх, *m.* Kirchenbuch mit achtstimmigen Gesängen.
Окýблити ся, s. Окукóбити ся.
Окувáти, *v. a.* beschlagen (mit Eisen etc.); einschmieden, in Ketten schliessen, legen, schlagen, fesseln.
Окýклене, *n.* Verpuppung, *f.*
Окýклити ся, sich verpuppen.
Окукóбити ся, sich ein Nest bauen, sich einnisten, s. wirtschaftlich einrichten.
Окульбáчити, *v. a.* satteln.
Окуляри, *pl.* Augengläser, Brillen, *pl.*
Окуля́рник, *m.* Brillenschlange, *f.* (Naja tripudians).
Окуля́сом, *adv. Ал.* im Kreise herum (zu „вихиля́сом" geh.).
'Окунь, *m.* Barsch, Flussbarsch, *m.* (Perca fluviatilis); *óкунїв ловúти s. Куня́ти; óкунем ставáти stützig u. störrig sich zeigen, sich dagegen stemmen; *adj.* окунéвий.
Окунáти ся, окуниваáти ся, *gr. К.* untertauchen, ein-, untergetaucht werden.
I. 'Окуп, *m. N.* e. Berges.
II. 'Окуп, *m.* Lösegeld, *n.* [loskaufen.
Окупúти, окупля́ти, *v. a.* erkaufen,
Окýплене, *n.* das Erkaufen, Loskaufung, *f. До.*
'Окур, *m.* Beräucherung, Anräucherung, *f.*; 2) Rauchwerk, -mittel, *n.*
Окурúти, окýрювати, *v. a.* beräuchern.
Окýти, *v. a.* s. Окувáти.
'Окутнї, *pl. a.* Maskirtblumige, *pl.* (Personatae) *B.* [skirt, *B.*
Окутовáтий, *a. B.* verlarvt, ma-
Окучá, *f.* Art Schilfrohr.
Окýчик, *m.* Ч. III. 454?
Окчемнíти, *v. n.* s. Зnїкчемнíти.
Олáде, *n.* олáдка, *f.* óладок, -дка, *m. Н.* 152 Art Buttergebackenes.
Оландáр, *m.* s. Орендáр.
Олáч, *m.* олачúстий, *a.* Vieh mit weissen Seiten. ['Ольжин.
'Ольга, (*d.* 'Ольдзя), *f.* Olga; *adj.*
Олгáти, *v. a.* belügen, *Зг.*; *v. n.* s. Лгáти. [wohlan, *Ог.* 160. 4 *Гол.* III. 414.
'Оле, *int* nun, nun doch, nun denn,
Олеáндер, -дра, *m.* Oleander, *m.* Lorbeerrose, *f.* (Nerium oleander).
Олеґíнíти, *v. n.* mannbar werden (леґінь).
Оледенíти, *v. n. Мак.* s. Зледенíти.
Олéдиця, *f.* s. 'Ожеледь.
Олéкса, Олексíй, *m.* Alexius; Олéксиха, *f.* des Олéкса Weib; Олéксишин der Олéксиха Sohn etc.
Олексáндер, -дра, (-дро), *m.* Alexander; Олексáндра, *f.* Alexandra.
Олексїóка, *f. N.* e. Berges *Gr.* 6.
Олелькó, *m.* s. Олеськó.
'Олень, -еня, *m.* Hirsch, *m.* (Cervus).
Олéна, (*d.* Олéнка, Олéночка), *f.* Helene.
Оленéвий, олéнїй, *a.* Hirsch-, zum Hirschen geh., -ва водá ähnl. der Вóвкова водá [Hirschhaut, *f.*
Оленúна, *f.* Hirschfleisch, *n.*; 2)
Оленúця, *f.* Hirschkuh, *f.* (Cervus elaphus fem.) *Cm.*; 2) s Лосýня, *Вол.* Hirschschwamm, *m.* (Hydnum imbricatum).
Олéнка, *f.* Art Goldkäfer *Oc.* (61) VI. 19 u. Dungkäfer, *B.*; 2) Nbfl. des Днїстéр.
Оленовáте, *n. a. s. N.* e. Berges.
'Олéнок, -нка, *m.* Hirschkäfer, *m.* (Lucanus cervus) *Пол.*; 2) s. Оленя́, *ГШ.*
Оленя́, -я́ти, (-я́тко), оленю́ть, *n. Ог.* 100 Hirschkalb, *n.* Junge des Hirsches, junger Hirsch.
Олеськó, Олéшко, *m.* s. Олексáндер.
Олéся, *f.* s. Олексáндра; 2) s. 'Ольга, *Левч.* 3) s. Олéна, *Пíс.*
Олефíрко. *m.* s. Орефíрко.
Олешúна, *f.* олéшник, *m.* s. Вíльха,
Олжá, *f. К.* s. Лож. [вільшúна.
'Оли, *conj.* bis.
Олúва, *f.* Olivenöl, Baumöl, *n.*
Олúвка, *f. К.* Olive, Oelfrucht, *f.*
Оливкóвий, *a.* vom Oelbaum; 2) olivenfarbig, *Кн.* [ven-; 2) ölig, *Пол.*
Олúвний, *a.* vom Oelbaum, Oel-, Oli-
Олúвник, *m. B.* олúвина, *f. К.* Oelbaum, Olivenbaum, *m.* (Olea europ.); 2) Art Pilze in Brantwein eingeweicht als Arzenei *Gr.* 24.
Олúво, *n.* Oel, *n. Ш.* I. 279 — потрáтити Mühe u. Kraft vergeblich aufwenden, oleum perdere; 2) *К.* s. 'Олово &.
Оливовáтї, *pl.* Oelbaumartige, *pl.* (Oleaceae).
Олинýти, *v. a.* s. Облетíти.
'Олипок, -пка, *m.* Collosphaera. [*f.*
Олицетвóрене, *n.* Personificierung,

Олицетворитель, *m.* Personificator, Verkörperer, Schöpfer, *m. Кн.*
Олицетворити, (-яти), *v. a.* personificieren, verkörpern, verpersönlichen.
Олівко, *n. Пар.* s. Оловець.
Олівник, *m.* Bleigiesser, *m. Пар.*
Олівня, *f.* Bleihütte, Bleigiesserei, *f.*
Олій, -їю, *m.* олійка, *f. Кв.*289. Oel, *n.*
Олійний, *a.* ölig, Oel-.
Олійник, *m.* s. Оліярник; 2) Goldamsel, *f.* (Oriolus galbula).
Олійниця, олійня, *f.* Oelmühle, Oelschlägerei, Oelpresse, *f.*
Олійничка, *f.* s. Оліярничка.
Олїйородний, *a.* ölbildelnd, *Пол.*
'Олїнь, -еня, *m.* s. 'Олень.
Олїнець, -нця, *m.* s. 'Оленок 1).
Олїнити, *v. a.* träge machen.
Олїня, *pl. n. coll.* Hirschengethier, *n.*
Олїти, *v. a.* s. Волїти.
Олїтки, *pl.* Excremente, *pl.*
Олїя, *f. Кв.* 290 s. Олїй.
Олїяний, *a.* zum Aufbewahren des Oeles dienend.
Олїяно, сьвята вода — dunkles Wort in d. Formel der Hebamme *Ч.* IV. 15.
Олїярник, *m.* Oelschläger; Oelhändler, *m.* (-ичка, *f.* -in *f.*).
Олїярня, *f.* s. Олїйниця.
Олїярчик, *m.* s. Олїйник 2).
'Ольмик, *m.* Dianthus deltoides.
'Ольни, *conj.* s. 'Оли. [(Plumbagineae).
Оловатцї, *pl.* Bleiwurzgewächse, *pl.*
Оловець, -вця, *m.* оловце, *n. ГШ.* Bleistift, *m.* Bleifeder, *f.*
Оловинець, -нця, *m.* — білий Weissbleierz, kohlensaueres Bleioxyd.
Оловистий, *a.* bleihaltig, *Пар.*
Оловляник, *m.* Knüttel mit e. Bleikugel, Fäustling, *m.*
Оловниця, *f.* Bleiloth, *n.* Bleiwurf, *m.*
'Олово, *n.* Blei, *n.* (plumbum). *Пот.* I. 96.
Оловяний, *a.* bleiern, aus, von Blei.
Олондар, s. Орендар.
'Олтар, *m.* s. Вівтар.
Олтарник, *m.* Altardiener, *m.* [ra).
Олубня, *f.* Krustenkoralle, *f.* (Cellepo-
'Олух, *m.* Tölpel, Lümmel, Dummkopf *m. К.* [mnoa).
'Олущ, *m.* Schuppenkoralle, *f.* (Pry-
Ольшанка, *f.* s. Здерка.
Олютити, *v. a. Фр.* s. Розлютити.
Оляндра, *f.* s. Халяндра.

'Омаль, омалї, *adv.* wenig, zu wenig, spärlich, karg; *dim.* омалёненько *M.* III. 135 sehr wenig, sehr selten.
Омалїти, *v. n.* kleiner werden, *ЛД.* -їло чогось wurde weniger, *Фр.*
Омама, *f. Зак.* s. Омана, обмана.
Омамити, *v. a. Кч.* 268 *pol.* bethören.
Оман, *m. W.* täuschender Wiederhall, Echo, *n.*; 2) оман справедний, wahrer Alant (Inula helenium); 3) schwarzes Wollkraut (Verbascum nigrum).
Омана, *f.* s. 'Ооман etc.
Оманець, -нця, *m.* (*B.*) Schleichweg, *m. gew. pl.* на оманцї, оманцями *Гол.* III. 79 übers Feld, blindhin, frei auf dem Holzweg. [rauschend.
Омануклий, *a. Cm.* verführerisch, be-
Оманьчик, *m. Га.* II. 28. Betrüger, *m.*
'Омар, *m.* Hummer, *m.* (Homarus).
Омаста, омасть, *f.* Fett zu Speisen, *n.*
Омастити, омащувати, *v. a.* befetten.
Омастник, *m.* Caryocar nuciferum et butyrosum.
'Омах, *m.* Maiskolben mit Körnern; 2) *песїй —: якого песього омаха там пiдемо? in welches Teufels Namen —? (*Фр.*).
Омахнути, *v. a.* ringsum schwingen; — ся fehlen, (sich) irren, s. vergehen.
'Омацком, *adv.* (im Finsteren) tappend.
Омачка, *f.* s. Мачка II. баґа.
Омвон, *m.* Trauerbühne, *f. Cm. vgl.* Амвона. [даний Oenanthe phellandrium.
'Омег, *m.* Conium maculatum; 2) — во-
Омеґа, *f.* Alpenrose, *f.* (Rhododendron ferrug.) *B.*; 2) Rhodiola rosea.
Омежувати, *v. a. Не.* begrenzen, bestimmen, definieren, determinieren.
Омела, *f.* Mistel, *f.* (Viscum album); 2) — дубова Loranthus europ.); 3) s. Ометиця. [zu geben (von d. Kuh &).
Омелькавіти, *v. n.* aufhören Milch
Омелюх, Misteldrossel, Schnarre, *f.* (Turdus viscivorus). [lianus).
Омелян, Омелько, *m.* Emil, Aemi-
Омелянка, *f.* омелюк, *m.* Seidenschwanz, *m.* (Bombycilla garrula).
Оменшати, (-яти), *v. a* kleiner machen, verringern, *Kol.* II. 246.
Омерзити, *v. a.* verunreinigen *Ш.* II 139; 2) — ся hässlich, abscheulich werden. [thun, irren.
'Омерснути ся, einen falschen Griff

Омертви́мість, -ости, *f.* — тіла *Под.* Lähmung, Starre, *f.* (Rose, *f.* feu St-Antoine).

Омертви́ти, *v. a.* abtödten.

Омертві́ти, *v.n.* besinnungslos, todt werden, erstarren.

Оме́т, *m. Wgr.* Hof, *m.* s. Обійсте́; гумно́; 2) —, оме́та *Mi.* II. 27. † Saum des Kleides, *m. Ш.* II. 270.

Оме́тиця, *f.* Staubmehl, Flugmehl, *n.* Kehrstaub, *m.*; Auskehricht, *n. K.*

Оме́тчик, *m.* Tubulipora fimbria.

Омешка́ти ся, Schuhe anziehen.

Оми́в, *m.* оми́зина, **оми́зливість**, -ости, *f.* das Schönthun; Liebelei, Koketterie, *f.*

Омиза́ти, оми́зувати, *v. a.* belecken; — ся schmeicheln, schönthun, liebeln, buhlen. [schmeichlerisch; kokettierend.

Оми́зливий, *a.* schönthuend,

Оми́зниця, *f.* Kokette; Buhlerin, *f.*

Оми́ла, *f.* Loranthus europ. *Пic.*

Омили́ти, s. Обмили́ти; 'Оми́лка, s. 'Обми́лка.

Оми́лка, *f.* оми́лок, -лка, *m.* Taumellolch, *m.* (Lollium temul.) *B.* [tig.

Оми́льний, *a.* fehlerhaft, irrig, unrich-

Оми́льність, -ости, *f.* Irrthum, *m.* Unrichtigkeit, *f.*

Омина́ти, оминути, *v. a.* jmdm ausweichen, jmdn umgehen, meiden; — ся einander ausweichen. [мира́ти.

Омира́ти, (омір-), *v. n. M.* s. Об-

Оми́сьне, *adv.* s. Уми́сне, *Лe.*

'Омич, *f.* s. Мо́мич 1) *Вол.*

Омівка, *f.* s. Обмо́ва.

Омі́ла, *f.* s. Оме́ла. [schied, *m.*

'Омінка, *f.* Ausnahme, *f.*; 2) Unter-

Омлїва́ти, s. Умлїва́ти.

Омплі́ти, *v. n* s. Во́мпити, о́мпити.

Омо́ва, *f.* Discussion, Besprechung, *f.*; 2) s. Обмо́ва. [sen, *B.*

Омоло́ти, *v. a.* s. Обмоло́ти, enthül-

'Омок, *m.* **омо́ка**, *f.* Pfannenstein, Dornstein, Leckstein, *m.* (v. Salz).

'Оморок, -оку, *m. П.н.* 90 Düsterheit, Finsternis, *f.* Dunkel, *n.* *о́мороки залля́ти (собі) sich betrinken, sich benebeln.

Омофо́р, *m.* längliche Schulterbedeckung (zu d. heiligen Gewändern des Bischofs geh.) *Ш.* I. 350. [ὠμοφόριον]. [(*B.*).

Омохті́ти, *v. n.* mit Moos bewachsen,

Омоше́ний, *a.* flaumhaarig, *B.*

Омп, *gen.* о́мпу, *m. Ф.* Zweifel; Verdruss, *m.* Leid, *n.*

'Омпити, *v. n.* zweifeln, (*B.*).

'Омпно, *adv.* — кому́ es verdriesst jmdn, ist unlieb.

Омра́за, *f. Ф.* (*Фр.*) abscheuliches, widerliches Wesen, Auswurf, *m.* Abscheulichkeit, *f.*; 2) s. Обра́за, *Ог.* 80.

Омрази́ти, *v. a.* s. Образи́ти.

Омра́вно, *adv.* s. Бри́тно.

'Омрак, *m. Зак.* s. Мра́ка, о́морок.

Омрачи́ти, *v. a.* finster machen, verdunkeln; — ся in Finsternis verfallen.

'Омроком сьвіт иде́ es wird finster u. grauenhaft. [*Ш.* II. 241.

Ому́рати, *v.a.* beschmieren, besudeln,

'Омут, *m.* Strudel, *m. Фр.*

Омшани́к, *m.* Gebäude zum Ueberwintern der Bienenstöcke, mit Moos ausgefüttert, *n.* [mit Moos bewachsen.

Омша́р, *m.* омша́рина. *f. Левч.* Stelle

Омши́ти, *v. a.* mit Moos bedecken, ausfüttern, etc.; омше́ний. *ptc.* moosbedeckt, *Зг.* (*B.*).

Омя́снути ся, s. Ошибну́ти ся,

Он, *adv.* da, dort, sieh! он де! sieh wo! nun wo! о́нде, он там dorten; он-то́т, он-та́, он-то́ dieser & dort; 2) eben; не он (онь) дба́лий nicht eben eifrig *У.*; 3) *N.* des Buchstabens O.

Онь, *adv.* s. 'Ониж II.

Она́, *pron. f.* sie, s. Він. [den *M.* II. 89.

Онавіснїти, *v.n.* unausstehlich wer-

'Онагди, s. 'Оногди.

Она́гр, *m.* (-а, *f. K.*) wilder Esel, Waldesel, *m. Ко.* 156.

Она́джити, s. Она́чити.

Она́к, *m. Ме.* 400 s. Юна́к.

Она́кий, она́кший, *a.* ein anderer; jener, і така́ і она́ка diese und jene *M.*; *adv.* одна́ко nicht so wie es sein soll, ist schlecht (*B.*). [s. Анахте́ма etc.

Онахи́ма, онахи́мский, etc. *Левч.*

Она́чити, *v. a.* anders machen, ändern, (заона́чити herstellen, verbessern), als e. Aushilfswort gebr; * — ся beschämt, verlegen werden.

Онда́ва, *f.* Nbfl. des Буг.

Онда́тра, *f.* s. Піжма́к, *Пол.*

'Ондека, онде́лька, *adv.* s. Он, 1) о́нде.

Оне́, оне́е, *pron. n.* dies da, s. Оно́ II.; о́не s. 'Оте. [*Мх.*

Онемочи́, *v. n.* ohnmächtig werden,

Онемощіти, *v. n.* erschöpft, schwach (schwächer) werden. [beflecken, *Ф.*
Онечйстити, *v. a.* verunreinigen,
I. 'Ониж, *m. B.* s. Ганиж.
II. 'Ониж, *adv.* erst, s. Аж, (*B.*).
'Оний, *pron. Кч.* 271 jener.
'Оник, *m.Кн.* Benennung der Null (0).
'Оним, *m.* Leid, Bedauern, *n. Gr.* 24.
Онимати ся, *Ф.* verlegen sein, zögern, zaudern, s. Внимати ся.
Онймливий, *a.* schüchtern, zurückgezogen, zu bescheiden, (*Ф.*). [lich.
Онймно, *adv.* befangen, genant, genier-
Онйська, *f.* Anysia. [simus.
Онисько, Онисим, Онишко, *m.* One-
Онікусь, *adv.* s. 'Оногди.
Онїмйти, *v. a.* stumm machen.
Онїміти, *v. n.* verstummen.
Оніфро, Оніхро, *m.* s. Онуфрий.
I. Оно, *adv. TP.* 55 s. Инó, лишé.
II. Оно, *pron. n.* es, s. Він; онó (то), прáвду сказáвши.... hinsichtlich dessen, allerdings..., nun wohl darin....
Оновйти, *Ш.* I. 365; онóвлéне, *Ш.* II. 100 s. Обновйти etc.
Оногдáшний, *a.* von vorgestern.
'Оногди, (-да). *adv.* neulich, vor Kurzem, unlängst, vorgestern. [fen, *m.*
Онóльчик, *m.* Edelreis zum Pfrop-
Онóн, (онóна), ононó *pron.* jener, *Ог.* 57.
Онóприй, Онуфрий, *m.* Onuphrius.
Онук, онука &, s. Внук &; (онучá, -áти, *n. Ш.* II. 67 s. Внучá etc).
Онуфрéйка, *f.* грéчка — um den heil. Онуфрий gesäet.
Онуча, *f.* (онутя, *pl*) Fusslappen, Fetzen, Haderlumpen, *m.*
Онучкáр, *m.* Lumpenhändler, (mittels Tausch), *m. adj.* онучкáрский.
Опавутйти, *v. a.* mit Spinngewebe bedecken; опаутинéний *B.* spinnwebigwollig. [Опáсти.
Опáвши, *ptc.* gesetzt den Fall, s.
'Опад, *m.* das Angreifen, Angriff; Fall, *m.* Mal, *n.* Anfall, *m.* на óпади zu wiederholten Malen, *Зг.* на два, три & óпади, двóма & óпадами zweimal, dreimal &, beim so vielten Anfall, Angriff; 2) — воздушний athmosphärischer Niederschlag.
'Опадь, *f.* tiefer Schnee, *Gr*, 24.
Опадáти, *v. n.* herunter-, herabfallen, -sinken; abfallen, abnehmen, sich vermindern.
Опадóнько, *m. Ф.* s. Пáдонько.
Опáдчина, *f. coll.* Abfälle, *pl.*
Опазолйти ся, sich mit Lauge (зола), bebrühen, (*B.*). [óпак.
'Опак, *adv.* dawider, zum Trotz: на
Опáка, *m. f.* neidischer Nimmersatt.
Опакóване, *n.* Verpackung, *f.*
Опакувáти, *v. a.* verpacken, einballieren; bepacken.
'Опал, *m. M.* II. 201, опáла, *f.* *Feuer, *n.* Hitze, *f.* Eifer, *m.* Leidenschaft, Aufregung, *f.* *з óпалу in der Hitze; 2) óпал, *m.* Brennmaterial, *n.* Heizung, *f.*
Опалáта, *f.* пустйти ся на всї -ти *Др. с.* 151 sich auf u. davon machen, Reisaus nehmen.
Опалáти, *v. a.* ausstauben, den Staub od. die Spreu herausschwingen, Graupen etc. reinigen, wannen. [Нéцки.
Опалáчка, опáлка. *f.* Schwinge, *f.* s.
Опалéнець, -нця, *m.* flotter Bursche, Windbeutel, *m.* [ger Hitzkopf, Heissporn.
Опалéнник, *m.* Störenfried, unruhi-
Опáлини, *pl.* Abfälle beim Wannen.
Опáлистий, *a.* hitzig, heftig, sich ereifernd, sanguinisch, ungestüm, *Зап.*
Опáлість, -ости, *f.* Aufwallung, *f.* Feuer, *n.* s. 'Опал 1) *Фр.*
Опальцйни, *pl.* s. Опельсйни.
Опальчкувáти, *v. a.* s. Оклепáти (снопй). [zen; s. Обпалйти.
Опáлювати, опалйти, *v. a.* хáту hei-
Опáлянок, -нка, *m.* s. Палянйця.
Опамйтане, *n.* Wiedererlangung des Bewusstseins, *f.* Rückhalt, *m.*
Опамятáти, *v. a.* zur Besinnung wieder rufen; — ся in sich kommen, in sich gehen, sich eines Besseren besinnen.
Опанáс, *m.* Athanasius.
Опанувáти, *v. a.* als Herr in Besitz nehmen, sich bemächtigen, s. bemeistern, beherrschen *Ш.* I. 351.
Опанцирувáти, *v. a.* bepanzern.
Опанцирóчок, -чка, *m.* Panzermonade, *f.* (Cryptomonas). [Wollenrock.
Опанчá, (*d.* опанчйна), *f.* männlicher
Опанюк, *m.* Spitzname kleiner Kinder.
'Опар, *m.* siedendes Wasser; 2) wunde Stelle vom Verbrühen; 3) nasser, niegefrierender Boden, sog. warme Stelle; 4) halb aufgethaueter Schnee, *Левч.*; 5) Dunst, *m. E.*; 6) *gew. pl.* óпари rother

Hautausschlag, eitrig gewordene Lippen; 7) * Wahn, *m.* s. 'Опал 1).
Опарантáти, *v. a.* когó in jmdn hineinfahren (vom Teufel), an jmdn sich heften, jmdn umgarnen.
Опарантю́к, *m.* Teufel, *m.*
Опáрити, *v. a.* ver-, abbrühen; — ся sich verbrennen.
Опарканúти, *v. a.* mit Brettern, mit einem Planken umzäunen.
Опарни́к, *m.* Art Pflanze.
'Опас, *m.* Gefahr; Besorgnis, *f. К.*; 2) Schutzwache, *f. Ф.* (*Поез.* (68) 125); 3) Geleitschein, *m.*
Опасáти ся, fürchten, befürchten Bedenken tragen; когóсь — sich vor jmdm fürchten. [glatt; stark, *Левч.Кч.*90.
Опáсистий, *a.* wohlbeleibt, feist,
'Опаска, *f.* Furcht, Gefahr, *f.* Bedenken, *n. Pa.*I.393. [besudeln; beschimpfen.
Опаску́дити, *v. a.* verunreinigen,
Опáсливий, *a.* gefährlich, mit Besorgnis; *adv.* -во bange, bekümmert.
'Опасний, опасóвий, *a.* gemästet, fett, Mast-.
Опáсти, *v. n.* s. Опадáти. [ти ся.
Опáсувати ся, *M.* II. 34 s. Опасá-
Опатéрний, опатéрність, & *pol.* s. Обáчний etc. [umwehen.
Опахну́ти, *v. n. M.* I. 149 duftend
'Опач, *f.* Felsen-Venusmuschel, *f.* (Venerupis). [ruder, *n.C.* II. 125, s. Стéрна.
Опáчи́на, *f.* grosses Ruder, Steuer-
'Опаш, на —, на óпашки, *adv.* frei ein Kleid über die Schultern geworfen tragend, ohne die Aermel anzuziehen.
Опевня́ти ся, sich versichern, s. vergewissern.
Опекáльник, *Mi.* II. 250, опеку́нський, & s. Опíка, опíкун &. [deln, *n.*
Опелі́нок, -нка, *m. Ф.* Kind in Win-
Опельси́на, *f. Н.* 136 Apfelsine, *f.*
Опени́ти ся, zum Stehen, zur Ruhe kommen, anlangen, Halt machen.
Опéнька, *f.* опéньок, -нька, *m.* s. Підпенька. [тáти.
Опéнтати, *v.a.pol.Кч.* 58 s. Опаран-
Опéр, *m.* Wirbelborste, *f.* (Clinopodium vulg.).
Опереди́ти, *v. a. Св.* Ви́передити.
Оперезáти, оперíзувати, *v. a.* umgürten, einschliessen, umbinden; * — ся дети́нов schwanger werden.
Оперéтка, *f.* Operette, *f.*
Опери́ти ся, Federn bekommen, flügge werden *Ш.* I. 237; опéрений, *a.* befiedert, *Ш.* II. 236. [laena) *B.*
Опери́ця, *f.* Nachtfalter, *m.* (Pha-
Оперíзка, *f.* Verband, *n.* Bandage, *f.* -ку зроби́ти, B. anlegen; 2) Gelbband, *n.* (Triphaena).
Оперíщити, *v. a.* abprügeln.
'Оперний, *a.* Opern-, *He.* [na, *B.*
Опéрстьник сиза́к, Berteroa inca-
Опéрти, *v. a.* s. Опирáти.
Опéцькуватий, *a.* dickbäuchig, plump, *С.* I. 60. [2) s. d. vor.
Опéцок, -цка, *m.*s. При́пічок, (*Фр.*);
Опечи́, опікáти, *v.a.* ringsum-, verbrennen, braten, — ся sich verbrennen.
Опи́лий, *a.* dem Trunke ergeben, *Ф.*
Опилї́сáти ся, s. Впелéсити ся.
Опиля́к. *m.* Staubspanner, *m.* (Fidonia).
Опинáти, *v. a.* umhängen, vorhängen; 2) — ся sich sträuben, s. weigern, *He.*
Опиня́жити ся, *Кн.*s. Опізни́ти ся.
'Опинка, *f.* Umhängetuch, Vor- u. Hintertuch als weibl. Kleidung s. 'Обгортка; 2) Hindernis, *n.* [Опинáти ся.
Опиня́ти ся, *He.* zögern, säumen s.
Опи́р, (*aug.* -и́ще). *m.* Todtengespenst, *n.* Blutsauger, *m.* s. Упи́р; 2) Trauerkäfer, *m.* (Blaps obtusa) *B.*
Опи́рáло, *n.* Lehne, Stütze, *f. Вах.*
Опирáти, *v. a.* stützen, stemmen, anlehnen; — ся sich —.
Опири́ця, *f.* weibl. Todtengespenst, 2) *d.* опири́чка, *f.* Nachtfalter, *m.* (Eule, Noctua). [Schilderung, *f.*
'Опис, *m.* опи́сане, *n.* Beschreibung,
Описóвий, *a.* beschreibend, schildernd, darstellend.
Опи́сувати, описáти, *v. a.* beschreiben, schildern; 3) umschreiben.
Опи́ти ся, s. Обпи́ти ся.
'Опитний, *a. КУ.* erfahren.
Опи́тувати ся з ким, Ч. II. 444 s. Витáти ся. [pfe, enthülsen (прóсо &).
Опихáти, *v. a.* stampfen in e. Stam-
'Опишки, *pl.* Federschafte nach dem Schleissen zurückbleibend. [вни́ця.
Опиюс, опвя́ка, *m. Кч.* 154 s. Пия́к,
Опівдéнний, *a.* Mittags-, s. Полуднéвий.
'О-пів-дня, *adv.* um Mittagszeit.
Опівкóла, *adv.* im Halbkreis, *Cm.*

Опівнішний, (-ічний), *a.* um Mitternacht, mitternächtlich. [2) s. 'Опуд.
'Опід, *g.* óподу, *m.* Rumpf, *m.* (*B.*);
Опізнилець, -лця, *m.* Spätling, Finsterling, Obscurant, *m.* *Кл.*
Опізнити, (-яти ся). sich verspäten.
Опій, -ію, *m.* Opium, *m.* [*f.* *V.*
Опійство, *n.* Trunkenheit, Sauferei,
Опіка, *f.* Vormundschaft, *f.*; 2) Schutz, *m.* Obhut, *f.*
Опікувати ся ким, (чим) jmdn bevormunden, jmds Vormund sein, jmdn beschützen, in Obhut nehmen. [Gönner, *m.*
Опікун, *m.* Vormund; Beschützer,
Опікунка, *f.* Vormünderin, Beschützerin, Gönnerin, *f.* [vormundschaftlich.
Опікуньский, *a.* Vormundschafts-,
Опікуньство, *n.* Vormundschaft, *f.*
Опіле, *n.* Strich Landes in Galizien zwischen dem Поділе und Підгіре, *Пр.* I. 191.
Опілка, (*d.* опільчина), *f.* Vortuch, *n.*
Опілки, *pl.* Feilspäne, *pl.* Feilicht, *n.*
Опілок, -лка, *m.* Schwarte, *f.* Schwartenbrett, *n.* [Опіле.
Опілянин, опілюх, *m.* Bewohner von
Опін, *m.* s. Упін, припін. [Стрий.
I. 'Опір, -опа, *m.* rechter Nbfl. des
II. 'Опір, -óру, *m.* Widerstand, *m.* *Пол.*
'Опірка, *f.* Stütze, (Stab, Stock & als Stütze), *f.*
Опіхати, s. Опихати. [decken.
Опіхуряти, *v. a.* mit Blasen be-
Опішіти, *v. n.* *Кв.* 315 Zugthiere verlieren u. dadh nur auf eigene Hände u. Füsse angewiesen sein; 2) saumselig werden, (*B.*).
Опішний, *a.* träge, saumselig, (*B.*).
Оплáв, в — *adv.* zerstreut, in hellen Haufen. [(Clio).
'Оплавка, *f.* Walfischschnecke, *f.*
Оплáкати, оплáкувати, *v. a.* beweinen; оплáканий, *a.* beklagenswert, kläglich, jämmerlich, *M.*
Оплáта, оплáтина, *Ст.* (*dim.* оплáтка), *f.* Zahlung, Leistung, Abgabe, Gebühr, *f.* — шкільнá Schulgeld, Didactrum, *n.* Zoll, *m.* *Ст.*
Оплатити, оплáчувати, *v. a.* bezahlen; — ся zahlen müssen, не — nicht genug zahlen können; не оплатить ся lohnt sich nicht.
Оплáток, -тка, *m.* Oblate, *f.*

Оплáчуване, *n.* Bezahlung, Erstattung, *f.*
Оплéна, *f.* *Ч.* VII. 402 oberer Ansatz (пóдушка) an den Achsen des Wagens, s. Оплін. [нути *b*); (опливáти).
Опленути, *v. n.* *Мак.* ? s. Опли-
Оплескáти, оплі́скувати, *v. a.* glatt, flach schlagen, streichen; klatschen.
'Оплески, *pl.* Beifallsklatschen, *n.*
'Оплет, *m.* *P.* I. 210 оплéта, *f.* s. Оплíт 2).
Оплéтини, *pl.* s. Вúплїтка (*pl.*).
Оплéче, *n.* s. Оплі́че.
Опливáти, оплинути, *v. a.* umfliessen; umschwimmen; 2) *v. n.* в чім Ueberfluss an etw. haben: в достáтках im Ueberflusse leben; *b*) оплúнути genesen, sich von e. Krankheit erholen, *Левч.*
Оплін, -éну, *m.* s. Оплéна; 2) Kissen auf e. Sofa etc., *m.* *Піс.*
'Оплїт, *g.* оплéта u. оплóта, *m.* umfriedeter, umflochtener Platz (für Heufeimen &); 2) Umfriedung, Umzäunung, *f.* Zaun, *m.* *Гол.* I. 176.
Оплїтáти, оплéсти, *v. a.* umflechten; 2) *hastig etw. thun, gierig fressen etc. [*Гол.* III. 394 Hemd der Braut).
Оплі́че, *n.* Frauenhemd, *n.*; (оплочá *n.*
Опломáти, *v. n.* *gr.* nachlässig, schlechter werden, *IГ.*
Оплýтати, *v. a.* um-, verwickeln, umstricken; — ся sich —, s. hinaufranken, s. festschlingen.
Оплýцниця, *f.* Lungenfell, Brustfell, *n.* (pleura). [ben, s. Побивáти ся.
Опобивáти ся, *К.* II. 67. dulden, dar-
Опóвесні, *adv.* *Ос.* (61) VI. 18 zur Frühlingszeit. [keln, umspinnen.
Оповивáти, оповúти, *v. n.* umwic-
'Оповідь, -іди, *f.* Kundmachung, *f.*
Оповідáти, оповідувати, оповісти, *v. a.* erzählen; ся (кому) sich melden.
Оповідач, оповідець, -дця, *Е. m.* Erzähler, *m.* [lung, *f.*
Оповідка, *f.* оповідане, *n.* Erzäh-
Оповістити, оповіщáти, *v. a.* verkünden, ankündigen.
Опóвістка, *f.* Kundmachung, *f.* Bericht, *m.* Erörterung, *f.*
Оповсть, шизець, *m.* Filzkraut, *n.* (Filago germanica).
Опоганити, *v. a.* garstig machen, entstellen, verunreinigen, besudeln, —

ся *Ш*.I.230. [lich, unerträglich werden.
Опоганїти, *v. n.* hässlich, wider-
Оподáлець, *adv.*s. Одалїк, одалекú.
Опоетизувáти, *v. a.* poetisch verklären, *К.* [влáти.
Опоживлáти, *v. a. Левч.* s. Ожи-
Опоздúти, *v. a. Ф.* (*Пр.* III. 268) verabsäumen; — ся s. Опізнúти ся.
Опозицúйний, *a.* oppositionell.
Опозóрити, *v. a.* mit Schmach bedecken, beschimpfen, *Кн.* [Wacke, *f.*
Опóка, *f.* Felsen, bes. Kreidefelsen, *m.*
Опоковáтий, *a.* steinig, felsig.
Опóла, *f.* Behälter des Sporenschlauches, *m.* (perithecium), *В.* [нúни).
Опóлеток, -тка, *m.* s. Пóлець (соло-
Опóлистий, *a.* breit, weit, geräumig, gespreizt, s. Опáсистий; *М.* II. 198; 2) Дуплáвий *Др. с.* 304?
Опóлок, -лка, *m.* Bauchleder, *n.*
Ополокáти, ополїкувати, *v. a.* bespülen; місяць ополїкує ся wenn es vor dem Neumond regnet.
Ополóник, *m. Левч.* s. Пýголовач.
Ополóнка, *f. Р.* II. 8. s. Полóнка.
Опóлонок, -нка, *m. N.* e. Berges.
Опóлуднї, *adv.* um, gegen Mittag, *Кн. ГБ.*
Ополчéнє, *n. Макс.* Rüstung, Wehr, *f.*
Ополчúти, *v. a.* zum Kriege rüsten, bewaffnen, *К.* [weilt; 2) s. Опілянúн.
Ополю́х, *m.* der im Felde viel ver-
Опомагáти ся, s. Домагáти ся.
'Опонь, *f.* Mantelschnecke, *f.* (Amphipeplea). [Elendes; Todesgott, *m.*
Опóна, *f.* Hülle, *f.*; 2) etw. Böses,
Опóра, *f.* Stütze, Lehne, *f. Ф.*; Halt, Rückhalt, *m. Нав.* [l., sich ausleeren, *Пс.*
Опорожнúти, *v a.* leeren; — ся sich
Опорóсити ся, von der Sau: Junge werfen, ferkeln.
Опоряджáти, (-дúти), *v.a.* ordnen; walten, Befehle ertheilen.
Опосьвітúти, *v. a. Ст.* veröffentlichen, ans Tageslicht bringen.
Опоселúти, *v. a.* ansiedeln, *С.* II.19.
Опослїдний, *a.* s. Послїдний, *Зак.*
Опóслїдок, *adv. Левч.* zuletzt.
Опостúти, *v. n.* комý s. Остогúдїти.
Опостїн, *adv. Левч.* s. Пóруч.
Опохмелúти ся, nach dem Rausche etw. Erholendes (Starkes) geniessen *С.*
Опочивáльня, *f.* Ruhe-, Schlafzimmer, *n. С.*
Опочивáти, опочúти, *v. n.* ausruhen, sich zur Ruhe begeben, Ruhe geniessen, rasten. [*m.* s. Спочúнок.
Опочúвок, -вку, опочúнок, -нку,
Опочúстий, *a.* s. Опоковáтий.
Опрáва, *f.* Einfassung, *f.* Beschlag, *m.* Armatur, *f.* Vorlegestück, *n.* (люльки etc.); 2) Einband, *m.* (книжки); 3) Rechtfertigung, *f. К.*
Оправдáти, оправджувати, *v. a.* rechtfertigen; — ся sich r.; *b*) з ким mit jmdm rechten, übereinkommen, einen Vertrag abthun.
Опрáвити, оправлáти, *v. a.* einfassen, beschlagen; einbinden; 2) recht machen; umbringen; — ся чимóсь *К.* sich wodurch rechtfertigen; *b*) — ся wieder auf die Beine kommen, besser aussehen, sich mästen.
'Опрáвка, *f.* s. Нáправка.
Опрáвний, *Фр.* опрáвлений, *a.* eingefasst, eingebunden.
Опрáвчастий, *a.* leicht zu mästen.
Опрáні кульбáки, *pl. К.* I. 32 st. Опрáвні к. s. Опрáвний, *Пом.* II. 19.
'Опрашки, *adv.* s. Прошкú, на —.
Опредїлúти, *v. a. Др. с.* 114 bestimmen. [gen verscheiden *Ш.* II. 131.
Опригнýти ся, in letzten Zuckun-
О-пригóдї, *adv.* zur rechten Zeit, gelegen, *Зак.* [ти ся.
Оприкрити ся, *Левч.* s. Сприкри-
Оприскливий, *a.* aufbrausend, hitzig, jähzornig. [(der Czaren), *m.*
Опрúчник, *m.* † Trabant, Häscher
Опрúшок, -шка, *m.* Räuber, Freibeuter, *m.*
Опрúщина, *f.* Zeit der Опрúшки, *f.*
Опрúщити, *v.a.* mit Brandblasen bedecken.
Опрісно́к, *m. Ш.* II. 228 ungesäuertes Brod; сьвято -óку, Osterfest, *n. У.*
'Опріч, *praep.* mit d. *Genit.* s. Крóмі, *Оц.* § 238. [ausgesucht.
Опрічний, *a. Ко.* 158 auserlesen,
Опроваджáти.(-áджувати), опроводúти, *v. a.* herumführen, geleiten; опровáдити сьвáта das Fest (Weihnachten, Ostern) feiern, begehen.
Опровергáти, (-гнýти), *v.a.* *umstossen, widerlegen, *К.*
Опровéржене, *n.* Widerlegung, *f.*

'Опровід, -оду, m.pl. опроводи (*Фр.*) Geleitung, Führung, Anleitung, Begleitung, *f.* Geleit, *n.* Ceremonie bei d. Bestattung, *Gr.* 24.

Опрóг, *m. P.* I. 165 s. Опрýг, пруг.

Опрокидáти, опрокúнути, *v. a.* s. Опровергáти.

Опрокúдник, *m.* Widerleger, *m.*

Опроклятїти, *v. n.* verflucht werden, комý. [umgeben, umstrahlt.

Опромінний, *a. Св.* mit Strahlen

Опрославлене, *n.* gewaltsame Bekehrung zum griech. orient. Bekenntnisse, *T.*

Опростáти, *v. a.* ebnen, gerade machen; — ся *M+Б.*356 s. Вúпростати ся.

Опростúти, *v. a.* jmdn (beim Abschied) segnen, (*Ч.* IV. 7 -áти) — ся sich versöhnen, im guten scheiden, *Cm.*

Опротúвіти, *v. n.* комý widerlich werden, jmdn anwidern, überdrüssig vorkommen, *He.*

Опрóче, *adv.* übrigens, sonst, *Ог.*; 2) desto mehr, besonders, *Wgr.* 129.

Опрóчий, *a.* s. Прóчий. [*H.*223.

Опрошкувáти, *v.a.*s. Простувáти.

Опрощáти, *v. a.* s. Опростúти.

Опрóщене, *n.* Abschied, Abschiedssegen, Segen, *m.*; 2) Pardon, *m.* Schonung, gnädige Behandlung, *K.*

Опрýг, *m.* — вечірний Abendsonne, abendliche Stellung der Sonne, *He.* (*Пр.* VII. 296).

Опрягa, *f. K.?* [garnen, *Cm.*

Опрягнýти, *v. a.* umringen, um-

Опрягтú ся, sich ausrecken, s. spannen, *Пом.* III. 112.

'Опряд, *m.* Gespinst, *n.*; Cocon, *m. B.*

'Опрят, óпряток, -тку, *m.* das Aufräumen; Ordnung, Reinlichkeit, *f.*

Опрятати, s. Попрятати.

'Опрятка, *pl.* beim Aufräumen aufgehobene Ueberbleibsel. [ständig.

'Опрятний, *a.* ordentlich, nett, an-

'Опрятність, -ости, *f.* Ordnung, Nettigkeit, *f.*

Оптéка, оптéчний &, *ОП.*s. Аптúка &.

Оптúчний, *a.* optisch. [wird.

Оптовий, *a.* was im Grossen verkauft

'Оптом, *adv. Pa.* I. 373 im Grossen.

'Опуд, опýдало, *m.* etwas Vermummtes, Larve, Puppe, Popanz, *f.* Schrecken, *m. KУ.*

'Опудь, *f.* der (die)leicht erschrickt.

Опýка, *f.* Ball, Spielball, *m.*; 2) s. Опóка, *Б.* (*Пр.* VI. 589).

Опýкий, опýклий, *a.* convex, gewölbt, bauchig, kugelförmig *C.* I. 40.

Опускáти, опустúти, *v. a.* verlassen; 2) auslassen, versäumen; 3) niedersenken, sinken, fallen lassen.

'Опуст, *m.* Nachlass (im Preise), *m.* 2) Verfall, *m.* Verwahrloseung, *f. Фр.*; 3) Schleuse, *f.* [lust, *m.*(*Фр.*); 2)s. Гáйка.

Опýста, *f.* Vernachlässigung *f.*; Ver-

Опустїлий, *a.* verödet, *МШ. IГ.*

Опустїлість, -ости, *f.* Leere, Verödung, *f.* [verwüsten, veröden.

Опустошáти, (-ити), *v.a.*verheeren,

Опустóшене, *n.* Verheerung, Verwüstung, Verödung, *f.*

Опýтати, опýтувати, *v. a.* fesseln, binden, umstricken, umgarnen.

'Опух, *m.* опýхлина. *f.* Geschwulst, *f.*

Опýхлий, *a.* angeschwollen, aufgedunsen. [len.

Опýхнути, опухáти, *v. n.* anschwel-

'Опуцьки, *pl.* Heckenborstendolde, *f.* (Torilis anthriscus).

Опушець, -шця, опýшник, *m.* Haarkrone, Federkrone, *f.* (pappus), *B.*

Опушúти, *v. a.* verbrämen; 2) — ся Federn bekommen. [(*pl. Гол.*I.103).

'Опушка, *f.* Gebräme, *n.* Rand, *m.*

'Опущ. *adv. compar.* zu пýсто schlimmer, ärger *Кв.* 519.

Опхáти, *v.a. R.*15 s. Бгáти (коровáй).

Опчúна, *f. N.* e. Berges.

Опянúти, опянúти, *v. a.* berauschen, trunken machen, *Под.*

Опянїти, *v. n.* einen Rausch bekommen, trunken werden, *Др с.* 288. [205.

Опясти, опяти. *v.a.*s. Опинáти, *Оц* §.

Опять, *adv.* wieder, wiederum.

Опятий, *a.* stramm angezogen, eng anliegend, *Ф.*

Ор, (орь), *m. Luts.* 29 ? s. ? Вор.

Орáва, *f.* Schar, *f.* Haufen, *m. Фр.*; 2) *Klang, *m. Фр.*

Орандáр, *m.* etc. s. Орендáр etc.

'Оране, *n.* óранка, *f. He. K.* das Pflügen, Pflugarbeit, *f.*

Оранúна, оранúця, óранка. *f.* Pflugland, gepflügtes Feld, Acker, *m.*

'Оранник, орáльник, орáтель, *m.* s. Орáч.

О р а́ т и, (óрю, óреш, óре), *v. a.* pflügen, ackern; 2) * plärren.
О р а́ т и к, *m. N.* e. Berges.
О р а́ ц к и й, *a.* des Ackermannes.
О р а́ ч, *m.* Pflüger, Ackermann, *m.*
О р б а́, *f.* s. 'Оране.
О р ґ а́ н, *m.* Organ; Werkzeug, *n.*; 2) *pl.* орґа́ни, Orgel, *f.*; *d.* орґа́нки червóні Orgelkoralle, *f.* (Tubipora musica).
О р ґ а н ї з а́ ц и я, *f.* Organisation, *f.* -аці́йний, *a.*Organisations-, -анїзувáти, *v. a.* organisieren; орґа́нїзм, *m.* Organismus, *m.*
О р ґ а н і́ с т и й, *s. a. m.* орґані́ста, *m.* Organist, Orgelspieler, *m. H.* 238.
О р ґ а н і́ ч н и й, *a.* organisch.
О р ґ а́ н н и й, *a.* Orgel-. [(68) 159.
'О р ґ е л, *m. corr.* = óрдер, *Ф.* (*Поез.*
О р ґ и́ н і я, *f. He.* s. Ґеорґі́ня.
'О р ґ і я, *f.* Orgie, *f.* nächtliche Schwelgerei, *Ш.* II. 170. [III. 230. (*mag*).
О р д, о р д ї в, *m.* Fass, *n. Гол.* I. 90
'О р д а, *f.* Horde, *f.* (Tataren u. Türken); e. grosse Schar *Ш.* II. 144.
О р д а́ н (ь), *m.* s. Іорда́н etc.
О р д а н а́ с, *m.* Barnabas. [Ordens-.
'О р д е р, *m.* Orden, *m.*; ордерóвий, *a.*
О р д и́ н е ц ь, -нця, (*d.* -и́нчик), *m. АД.* II. 135. 137. zur 'Орда geh.
О р д и́ щ е, *n.Cm.*Standort der 'Орда,*m.*
О р е́ л, *g.* орла́ u. вірла́, *m.* Adler, Aar, *m.* (Aquila); 2) linker Nbfl. des Днїпрó.
О р е́ л я, *f. Кн.* Schaukel, *f.*
О р е н д а́ р, etc. s. Аренда́р etc.
О р е о́ л, *m.gr.He.* Aureole, *f* Nimbus,*m.*
О р е ф і р к о. *m.* Porphyrius.
О р е́ ч и т и, *v.a. К.* — дїло eine Sache nach ihrem Rechtstitel bestimmen.
О р ж и́ ц я, *f.* Nbfl. des Днїпрó.
О р и ґ а́ т и, *v. a.* s. Ождиґа́ти.
О р и ґ і н а́ л ь н и й, *a.* originell.
О р и ґ і н а́ л ь н і с т ь, -ости, *f.* Originalität, *f.*
О р и́ н а, О р и́ с я, О р и́ ш к а, *f.* Irene.
О р и́ н е, *n.* s. Вóре.
'О р і в, *m.* s. Рів, *Wgr.* VII. [Ору́жие.
'О р і ж, *f. Ф.* оріже, *n. Зап.* I. 300 s.
О р і́ х, *m.* Nuss, *f.* (волóский — Walnuss; лї́скóвий — Haselnuss); *adj.* орі́ховий; *pl.* оріхи болóгні, — водяні, — чортові Wassernuss, (Trapa natans).
О р і х і в к а, *f.* Nussmuschel, *f.* (Nucula); — перели́стка N. margaritacea.

О р і х о в а́ т і, *pl.* Walnussbäume, *pl.* (Juglandeae). *B.*
О р і́ х о в е, *s.n.a.* Abgabe von Nüssen,*f.*
О р і ш а к о в а́ т і, *pl.* Stinkbaumartige, *pl.* (Sterculiaceae), *B.*
О р і́ ш и н а, *f.*Hasenklee,weisser (kriechender) Klee (Trifolium arvense, T. repens). [шинка.
О р і ш и́ н к а, *f.* — медівка s. Вopі-
О р і ш к о в а́ т і, *pl.* Nüsschentragende, *pl.* (Nuculiferae).
О р і́ ш н и к, *m.* Haselnussgebüsch, *n. C.* I. 89; 2) Nusshäher, *m.* (Corvus caryotactes); 3) Nussbohrer, *m.* (Balaninus).
О р і́ ш н и ц я, *f.*Haselmaus,*f.* (Myoxus muscardinus).
О р і́ ш о к, -шка, *m. dim.* s. Opі́х; 2) Zaunkönig, *m.* (Troglodytes parvulus).
О р і ш о́ ч н и к, *m.* Nusschötchen, *n.* (nucamentum). [zen, Spelt, *m.*
'О р к і ш, óркіс, -ішу, *m.* Dinkelwei-
О р л а́ н, *m.* Seeadler, *m.* (Haliaëtos).
О р л е а н о́ в е ц ь, -вця, *m.*Ruku-Orleanbaum, *m.* (Bixa orellana). [Ри́бниця.
О р л е́ ц ь, -ецá, *m.* linker Nbfl. der
'О р л и к, *m. dim.* s. Оре́л; 2) Nbfl. des Буґ; 3) *pl.* óрлики Aquilegia vulg.
О р л и́ н а, *f.* s. Вóре, вори́на.
О р л и́ н и й, óрлїй, *Ш.* II. 30, орлóвий, о́ р л я ч и й, *a.* des Adlers, Adler-; óрле óко s. Волóве óчко (*B.*).
О р л и́ ц я, *f.* Adlerweibchen, *n.*
'О р л и ч о к, -чка, *m. dim.* s. Оре́л.
'О р л ї в, -ова, *s. a. m. N.* e. Berges.
О р л ь о́ н и й, *a.* mit dem Reichswappen (Ader) versehen, geaicht, gestempelt,*Зак.*
О р л я́, -я́ти, орля́тко, *m.* Junge e. Adlers, *n.* [aquilina).
О р л я́ к, *m.* Adler-Saumfarn, *m.* (Pteris
О р л я́ н к а, *f.* alte poln. Münze, *Зак.*
'О р н а т, *m.* s. Фелóн.
'О р н и й, *a.* Acker-; zum Pflügen bestimmt, ackerbar; 2) *s. n. a. N.* e. Berges.
О р о б и́ н а́, *f.* s. Рябина́.
О р о́ в а, *f. N.* e. Berges.
О р о в и́ ч и й, *a.* — сир *Ч.* V. 346?
О р о́ ж о к, -жка, *m.* Hornthierchen, *n.* (Ceratidium). [мі́ти.
О р о з у м і́ т и, *v. a. Кв.* 226 s. Порозу-
О р о́ н и й, *a. Гол.* III. 7 gelb, gelbraun.
О р о с и́ т и, орошáти, *v. a.* bethauen, befeuchten, benetzen, bewässern.
О р о́ х, *m. Др. с.* 363 s. Горóх.

'Орсак, орсук, *m. АД.* I. 88. (*mag.*) Land, Reich, *n.*; 2) Chaussée, *f.* (*B.*).
Ортографічний, *a.* orthographisch.
Ортуть, *f.* s. Ртуть.
Оруда, *f.* оруде, (*Фр.*) *n.* орудениця, *f.* Angelegenheit, Sache, Begebenheit, *f.* Fall, *m.* Anliegen, *n.*; 2) Arbeit, Handlung, *ОП.* Beschäftigung, *f.* Geschäft, *n.* Benutzung, *f.* Gebrauch, *m.* Regie, *n. ОП.*
Орудина, (*d.* -инка), *f.* Werkzeug, Geräth, *n.*
Орудія, *f. P.* I. 53. s. Оружие. [schäft, *n.*
Орудка, *f.* s. Оруда, Anliegen, Ge-
Орудник, *m.* Geschäftsleiter, Leiter, *m.* Organ, *n. ВБ*; Vermittler, *m.* Mittel, Werkzeug, *n. Не.* (*Пр.* IV. 127).
Орудоване, *Ваг.* орудовництво, *Пар. n.* s. Оруда 2).
Орудок, -дка, *m. Ст.* s. Орудина.
Орудувати, *v. n.* чим etw. handhaben, verwalten, etw. als Mittel gebrauchen; — грошей у кого trachten zu leihen.
Оружейня, *f.* Gewehrfabrik, *f. Под.*
Оружие, оруже, (*d.*-енько), *n.* оружина, *f.* Waffe, Wehr, *f.* bes. Gewehr, *n.*
Оружити оружем, *Ф.* Waffe führen.
Оружний, *a.* Waffen-, bewaffnet, un-
Орханці, *Ч.* IV. 109? [ter Waffen.
'Орця стати, Widerstand leisten, die Stirne bieten; — поставити das Boot gegen den Wind kehren.
'Орчик, *m.* Ortscheit, Wageholz, *n. adj.* орчиковий кінь s. Пристяжний к. *Левч. Пом.* II. 2.
Орябина, *f.* s. Рябина.
'Орябка, *f.* орябок, *m.* Haselhuhn, *n.* (Tetrao bonasia).
Оряба, *f.* Nbfl. des 'Онір. [grasse, (*B.*).
Орядивина, *f.* fetter Boden, terre
Ось, ос, *adv.* da, dahier; ось — ось eben — eben, bald — bald; ось-гледь — !
Оса, *f.* Wespe, *f.* [sieh da!
'Осад, *m.* Absatz, Bodensatz, *m.* Hefe; Schlacke, *f. Пол.*; 2) осад, *M.* Stockwerk, *n.*
Осада, *f.* Ansiedelung, Niederlassung, Colonie, *f.*; 2) Belagerung, *f.* [ceptaculum).
'Осадень, -дня, *m.* Blütenboden, *m.* (re-
Осадити, осаджувати, осаджати, *v. a.* besetzen, einfassen; ansiedeln; кого на троні — auf den Thron setzen, к. в темниці — einkerkern; слободу — e. Colonie anlegen, einen Ort colonisieren; 2) belagern, umsetzen, umzingeln; 3) *aus dem Felde schlagen, beschwichtigen, *Кч.* 51; 4) осаджувати ся sich niederschlagen, *Пол.* [tersetzt.
Осадкуватий, *a.* gedrungen, un-
Осадний, *a.* abgesetzt, abgelagert; 2) zu осада geh. s. d. folg.
Осадник, *m.* Ansiedler, Colonist, † Zinsbauer, *m.*; (-иця, -in. *f.*).
Осаднити, *v. a.* коня wundreiten (s. Садно); — ся: садно bekommen.
Осадництво, *n.* Coloniewesen, *n.* Ansiedelung, *f. Це.*
Осадовий, *a.* Flötz.
Осадчий, *s. a. m.* осадця, *m.* Anleger einer осада, Coloniestifter, -Begründer, Ansiedler, *m.*
Осажалий, *a.* sesshaft.
Осажалище, *n.* Hauptsitz, *m.* [men.
Осаміти, осамітніти, *v. n.* vereinsa-
Осана! *Ч.* VII. 576 s. Осина.
Осатаніти, *v. n.* teuflisch, sehr böse werden.
Осаул, осаулець, -льця, *m.* Unterhetman bei den Kosaken: Generaladjutant als Vorsteher der polizeilichen Ordnung u. der Heerescassa im Felde; *adj.* осаульский; осауленко, *m.* Sohn des осаул; осаулиха, *f.* Weib des осаул.
Осафат, *m.* s. Ясафат.
Освинути, освити, *Га.* I. 59. II. 56. *v. n.* (mit dem anbrechenden Tage) erwachen, aufstehen, wo auftreten u. sein, wo erscheinen, *У. Пом.* II. 21.
Осьвідомити, (-мляти), *v. a.* щось кому jmdm etw. benachrichtigen; — ся о кім sich nach jmdm erkundigen, *Фр.*
Осьвідчити ся, *Кн.* (*Пр.* VIII. 713) erfahren. [*ОП.*
Осьвіжити, (-ати), *v. a.* erfrischen,
Освійчити ся, *К.* s. Освоїти ся.
Осьвінути, *v. n. P.* II. 62 beleuchten, hell machen; як Бог осьвіне wann Gott den Tag anbrechen lässt; hell werden, sich aufheitern, *Левч.*
Освірня, *f.* s. Осмірня.
Осьвіт, *m. К. Біл.* осьвіта, *f.* осьвітний, etc. s. Просьвіта etc.
Осьвітитель, *m.* Lichtträger, Aufklärer, *m. Т.*
Осьвітити, осьвічати, осьвічувати, *v. a.* be-, erleuchten; illuminieren; s. Просьвітити.

Осьвітлене, (-ляне), осьвічене, *n.* Beleuchtung, *f.* [*T.*
Осьвічний, *a.* aufklärend, belehrend,
Освіяти, *v. n. У.* (*Оч. Мат.* 103) verwahrlost werden, verschmachten.
Освободжене, *n.* Befreiung, Erlösung, Rettung, *f.* [ter, *m.*
Освободитель, *m.* Befreier, Ret-
Освободити. освободжати, *v. a.* befreien, frei machen, erlösen; retten.
Освоєне, *n.* Zähmung, *f.*
Освоїти, освоювати, *v. a.* zähmen, zahm machen; — ся з чим womit befreundet, vertraut werden.
Освялий, *a. У.* verschmachtend.
Осьвятити, осьвящати, (-чати). *v. a.* weihen, einweihen. [weihung, *f.*
Осьвячене, (-щене), *n.* Weihe, Ein-
Осевий, *a.* Achsen-.
Осевка, оселка, *f.* Stück Butter in Form e. Wetzsteines, Butterwecken, *m.* (*Фр.*).
Оседок, -дка, *m.* Besitzthum, *n.* *Gr.*24.
Осей, *pron.* s. Отсей.
Осел, *g.* осла, *m.* Esel, *m.*
Оселе, *n. Кн.* оселок, -лка, *m.* s. Оселя.
Оселедець, -дця, *m.* langer Haarzopf hinter dem Ohre von Kosaken ehem. getragen, s. Селедець. *Кв.*77. [оселедець trägt.
Оселедько, *m.* der den Haarbüschel
Оселити, оселяти, *v. a.* ansiedeln; — ся sich a., einen Wohnsitz aufschlagen.
Осельня, *f. Ос.* (61) XII. 66 s. Гусільниця. [Behausung, *f.* Gehöft, *n.*
Осели, *f.* Wohnsitz, *m.* Wohnstätte,
Оселянин, *m.* Ansiedler; Insass, *m.*
'Осень, *f.* на осени *adv.* der Sonne zugekehrt.
Осенавець, s. Осинавець.
Осениця, *f.* s. 'Осїнь.
Осенник, *m.* s. Зимовик 2).
Осенувати, *v. a.* товар das Vieh auf der Herbstweide (auf abgemäheten Wiesenschlägen) halten, weiden lassen; 2) *v. n.* den Herbst wo zubringen.
Осердак, *m.* Art Weste der лемки.
Осерде, *n.* Herzbeutel, *m.* [werden, *Ф.*
Осердити ся, zornig, ungehalten
Осередище, *n.* Mittelpunkt, Schwerpunkt, *m.* *Пол.*
Осередковий, осередочний, осередній, *a.* der mittlere, den Mittelpunkt bildend, central.
Осередня, *f.* Mittel, Medium. *n.* *Пол.*
Осередовати ся, sich concentrieren, den Mittelpunkt haben, *B.*
Осередок, -дка, *m.* Mittelpunkt, *m.* Centrum, *n.* das Innere, Mark, *n.*; 2) Inhalt, *m.* *Др.* (einer Schrift).
Осет, осетїй, *m.* Stacheldistel, *f.* (Carduus acanthoides).
Осетка, русалка —, *f.* осетняк, *m.* Nesselfalter, *m.* (Vanessa cardui).
Осетр, *m.* Stör, *m.* s. Виз. *adj.* осетровий, *Пол.*
Осетрина, *f.* s. Визина. [*Ив.*84.
Осеяньска гора, ein fabelhafter Berg
'Оси, (воси), *pl.* s. Вісь.
Осика, *f.* Espe, Zitterpappel, *f.* (Populus tremula); *adj.* осиковий, espen, aus Espe.
Осилене, *n.* Ueberwältigung; Machterlangung, *f.*
Осильнювати, *v. n.* stärker werden.
Осилувати, *Кв.* 397. осилити, *v. a.* überwältigen, überwinden.
'Осин, *a.* Wespen-, der Wespe.
Осина, *f.* *Н.* 99 s. Осика, осичина; 2) осина, пек —! (кому)! *int.* ein Fluchwort; hol dich der Teufel!
Осинавець, -вця, *m.* Teufel, *m.*
Осиновий, *a.* s. Осиковий.
Осип, *m.* s. Іосиф.
'Осип, *m.* Getreideabgabe, *f.* Schüttgetreide, Malter, *n.* [terfallen.
Осипати ся, (nutzlos) ab-, herun-
Осипець, -пця, *m.* Seepocke, *f.* (Coronula) *B.*
'Осипка, *f.* schlechteres Mehl; 2) leichter Hautausschlag, Masern &; 3) Anwurf, *m.* (an der Mauer), *ГШ.*
Осиплий, *a.* heiser.
Осипник, *m.* Walker, *m.* (Melolontha fullo); 2) Art Sumpfpflanze, *f.*
Осирковатий, *a.* s. Посирий, ein wenig roh. [Waise machen, verwaisen.
Осиротити, осирочувати, *v. a.* zur
Осиротїти, *v. n.* verwaisen, zur Waise werden; осиротїлий, *a.* verwaist.
'Осить, як....*adv.* schon lange her, als....
Оситняг, *m.* Binsengras, *n.* (Juncus).
Осичина, *f.* осичняк, *m.* *Кн.* Espenhain, *m.* -gehölz, *n.*; 2) s. Осина 2).
Осичиняк, *m.* Espenbock, *m.* (Saperda populnea).
Осияти, *v. a.* er-, beleuchten; осиянний, *ptc.* *К.* beleuchtet, glänzend;

2)*v.n.* sich zeigen, erscheinen, aufkommen.
Осі́бний, *a.* besonder, abgesondert, separat; *adv.* осі́бне u. -бно.
Осі́бність, -ости, *f.* Besonderheit, Einzelheit, *f.* das Besondere, das Einzelne, *Ил.*
Осїгди, *adv.* *Ф.* s. Всї́гди, за́всїгди.
Осїда́ти, *v. n.* sich niederlassen, s. wo ansiedeln, s. wohin setzen; — ся sich setzen (auf dem Boden e. Gefässes), sich senken (v. Gebäude etc.).
Осїдла́ти, *v. a.* satteln.
Осї́длий, осї́лий, осї́дний, *Пол. a.* ansässig, mit festem Wohnsitz, Stand-.
Осї́длище, *n.* Bauplatz wo e. Hütte aufgeführt wird, (*Фр.*).
'Осїк, *m.* *N.* e. Berges.
Осїкну́ти, *v. a.* niederhauen.
Осїко́вець, -вця, *m.* *N.* e. Berges.
Осї́лість, -ости *f.* Ansiedelung, Wohnstätte *f.* Zuständigkeitsort, *n.*
'Осїнь, *g.* осени, *f.* Herbst, *m.*
Осї́нка, *f.* Augentrost, *m.* (Euphrasia offic.); 2) Art Pilz.
Осї́нний, *a.* Herbst-, herbstlich.
Осї́нщина, *f.* Getreideabgabe im Herbst entrichtet, *f.* *Зак.*
Осїня́ти, осїни́ти, *v. a.* beschatten; 2) beschirmen, den Segen ertheilen, segnen *Ш.* I. 258.
Осї́сти, s. Осїда́ти.
Осїтня́г, *m.* *С.* I. 111 s. Оситня́г.
'Осїч альоесо́ва, *f* aloëblättrige Wasserschere (Stratiotes aloides), *B.*.
Осія́тельство, *n.* *Кв.* 281 s. Сія́тельство.
'Осказка, *f.* Wink, Wegweiser, Zeiger, *m.* *Б. Пр.* (VI. 73).
Оска́лина, *f.* *Cm.* grinsende Fratze, Grimasse, *f.*
Оскали́ти, *v. a.* — зу́би die Zähne fletschen, grinsen.
Оска́лок, -лка, *m.* *Wgr.* 28 Scheitel Holz, *n.* (für ска́лки, скипки́ bestimmt).
'Оскарб, о́скард, *m.* Spitzhammer, *m.* (für Mühlsteine etc.), Haue, *f.*
Осквернити, (-я́ти), *v. a.* verunreinigen, beflecken; entweihen.
'Оскип, *m.* оски́пище, *n.* Rechenstiel, *m.*; 2) s. Ра́тище.
Оскиря́ти ся, *M.* I. 49 grinsen, grinsend lachen, hämisch l.
'Оскілками дивити ся на кого́, *Ко.* 73 boshaft blicken.
'Осклеп, *m.* Cocon, *m.* *B.*
'Осклепка, *f.* Deckklappe, *f.* *B.*
Осколова́тий, *a.* -е зи́мно durchdringende Kälte.

Оско́ма, оско́мина, (-инка), *f.* Stumpfwerden der Zähne von Säuren, *n.*; 2) Appetit, *m.*
Оскоми́стий, *a.* die Zähne stumpf machend.
Оско́мити ся, sich die Zähne stumpf machen.
Оско́рба, *f.* Schaden, Verlust, *m.* Einbusse, *f.* Unrecht, Unbill, *f.* (*B.*).
Оскорби́ти, (-бля́ти), *v. a.* schädigen; beleidigen, kränken.
Оско́рблене, *n.* Kränkung, Beleidigung, *f.*
'Оско́рбний, *a.* karg, spärlich.
Оско́рбність, -ости, *f.* Kargheit, Spärlichkeit, *f.*
'Оскорд, *m.* *Ч.* VI. s. 'Оскарб.
Оскоро́ма, *f.* *ЛД.* s. Скоро́ма.
Оскоро́мити ся, s. Поскоро́мити ся.
Оско́чити, *v. n.* s. Вско́чити.
Оскрі́бувати, *v. a.* *К.* s. Обшкро́бувати.
Оскрома́дити, *v. a.* *Не.* s. Обшкро́бати.
Оску́бати, s. Обску́бати; оску́блий = обску́баний.
Оску́пний, оску́пність & s. Оско́рбний &.
'Ослаб, на о́слабі *Ч.* VII. 416 leicht herabhängend.
Ослаба́ти, ослабі́ти, осла́бнути, *v. n.* schwächer werden, loser werden *АД.* I. 90, nachlassen, erschlaffen.
Ослаби́ти, (-бля́ти), *v. a.* schwächen, entkräften; nachlassen, schlaff machen.
Ослабі́лість, -ости, *f.* *У.* Schwäche, Ermattung, *f.*
Осла́блене, *n.* Schwächung; Ermattung, *f.*
Осла́ва, *f.* s. Сла́ва; Triumph, Prunk, *m.* *Пар.*; 2) linker Nbfl. des Сян.
Осла́вити, (-вля́ти), *v a.* in schlechten Ruf bringen, verschreien, berühmt, berüchtigt machen; — ся sich — —.
Ослави́ця, *f.* Nbfl. der Осла́ва.
Осла́вів верх, *N.* e. Berges.
Осла́вка, *f.* Nbfl. des Прут.
'Ославок, -вка, *m.* Cleodora, (*B.*).
Осла́ти, *v. a.* *Cm.* bedecken, verhüllen.
Осли́знути, *v. n.* schlüpfrig, glitschig nass werden; *adj.* осли́злий.
Осли́нити, *v. a.* mit Speichel benetzen.
Осли́ця, *f.* Eselin, Eselstute, *f.*
'Ослїд, *m.* Kreis, *m.* *Б.*
Ослїди́ти, *v. a.* *Ч.* IV. 633 ausspüren.
'Ослїй, *a.* s. Осля́чий.
Ослі́н, -о́ну, *m.* *Kol.* I. 255 Bank, Stuhl, gewöhnl. mit Teppichen bedeckt (осло-ни́ти); Lehnbank, *f.*
'Ослїп, *adv.* blindlings.

Осліпи́тельний, *a.СМ.* blendend.
Осліпи́ти, (-пля́ти), *v. a.* blind machen, blenden.
Осліплене, *n. Пар.* s. Засліплене.
Осліпнути, *v. n.* erblinden, verblinden, blind werden.
Ослобони́ти, s. Освободи́ти.
Ослому́л, *m.* Maulesel, *m.* (Equus hinnus).
Осло́нець, -нця, осло́нонько, *m. dim.* s. Ослін.
Ослу́га, *f.* Ч. II. 646 s. Услу́га.
Ослу́тнути, *v. n.* gelähmt werden (an e. Köpertheil).
Ослу́хати ся кого́сь, *Кв.* 377 jmdm [nicht gehorchen.
Ослу́шний, *a.* ungehorsam, *Кл.*
Осля́, -я́ти, ослятко, *n.* Eselsfüllen, *n.* Eselin, *f.*
Ослю́к, *m.* s. Ослому́л, *Пол.*
Ослю́р, *m.* Eseltreiber, *m. Пар.*
Ослю́чий, *a.* Esels-, vom Esel.
Осьма́к, *m. К.* I. 52 Münze von 8 poln. Gulden, *f.*; 2) Schüler d. 8. Classe.
Осмали́ти, осма́лювати, *v. a.* ringsum sengen, ver- anbrennen.
Осману́ти ся, s. Ошману́ти ся.
Осмарува́ти, *v.a.* be-, anschmieren.
Осьмери́к, *m.* осьмери́ця *f.* s. Вісмери́к 2), *Пар.*
Осьмери́на, *f.* der 8te Theil.
Осме́ркнути ся, und *v. n.* düster werden, sich verfinstern.
Осьмерни́к, *m.* Seepolyp, *m.* (Octopus); 2) s. Осьмогра́н.
'Осмеро, *num.* acht.
'Осьмий, о́смий, *num.* der achte; в-о́сьме, у-во́сьме achtens, zum achten Male. Осьми- s. Осьмо-.
Осми́кати, *v.a.* herunterreissen, -ziehen, abzupfen.
Осмику́тник, *m.* Achteck, *n.*
Осьмилі́ток, -тка, *m.* achtjähriger Knabe; осьмилітка, *f.* achtjähriges Mädchen.
Осми́на, *f.* ein Achtel ($\frac{1}{8}$); eine halbe чверть = $\frac{2\cdot0992}{2}$ Hektol.
Осьмира́менний, *a.* achtarmig, achteckig, achtstrahlig.
Осми́чи, *adv.* achtmal, *ГШ.*
'Осмичок, -чка, *m.* Züngelchen, *n.* (Lingulina).
Осьмілити, *v.a.* ermuthigen; — ся, sich erkühnen, s. erdreisten, wagen.
Осьмілі́ти, *v. n.* Muth fassen, *Py.*
Осмірня́, *f.* achtseitiger Körper, acht eckige Kuppel etc.
'Осьміх, *m. Не.* Lächeln, *n.* s. 'Усьміх &.
Осьміши́ти, *v. a.* s. Обсьміши́ти.
Осьмія́ти, *v. a.* ver-, auslachen, dem Gelächter preisgeben, verspotten.
Осьмни́к *m. К.* Abgabeneinnehmer, *m.*
Осьмобо́кий, *a.* achtseitig.
Осьмогла́сний, *a.* achtstimmig.
Осьмогоди́нний, *a.* achtstündig.
Осьмогра́н, *m.* Achteck, *n.* осьмогра́нний, *a.* achteckig.
Осьмоді́льний, *a.* achttheilig.
Осьмодне́вий, *a.* achttägig.
Осьмокі́нний, *a.* achtspännig.
Осьмоку́тний, *a.* achteckig.
Осмоли́ти, осмо́лювати, *v. a.* bepichen, betheeren.
Осьмоно́гий, *a.* achtfüssig.
Осьмора́кий, *a.* achterlei, *Пар. ГШ.*
Осьмори́чний, achtfach, achtfältig.
Осьморі́чний, *a.* achtjährig.
Осьмості́н, *m.* Achtflach, Octaëder, *n.* осьмості́нний, *a.* s. Осьмобо́кий.
Осьмостру́нний, *a.* achtsaitig.
Осмотри́ти, осмотря́ти, *v. a.* besehen, besichtigen, untersuchen.
Осмо́трування, осмо́трене, *m.* Beschauung, *f.* Beschau, *m.*
Осьмоуго́льник, *m. Вол.* s. Осьмогра́н.
Осьмоча́стний, *a.* achttheilig, achtfältig.
Осмугли́ти, *v. a. Кн.* bräunen.
Осмутні́ти, *v. n.* traurig werden, sich betrüben.
Осму́ха, (*d.* осьму́ся, -у́шка), *f.* s. Осми́на; 2) — звича́йна, Seepolyp, *m.* (Octopus vulg.).
Осму́шити, s. Обсму́шити.
Осні́вка, осні́вниця, *Ко.* 135. *f.* Werkzeug zum Aufzug des Garns, *n.*
Осні́ді́ти, *v. n.* angelaufen, beschlagen werden, *Пол.*
'Осні́док, -дка, *m.*? s. Сніть.
Осно́ва, *f.* Aufzug, Zettel, *m.* Kette, *f.* Schergarn, *n.* (bei d. Webern) *Ш.* II. 113; 2) Grund, Grundstein, *m.* Basis, *f.* Base, *f.* (chem. *Пол.*); 3) Inhalt e. Werkes, *m.*
Осно́вання, *n.* Gründung, Errichtung, Stiftung, *f.*
Основа́тель. *m* (-а́телька. *f.*) Gründer, Stifter, *m.* (-in, *f.*).
Основа́ти, *v. a.* gründen, errichten, stiften; 2) s. Обснува́ти.
Осно́вина, *f.* Grundzug, Grundsatz, *m.*

Основиця, *f.* Ч.IV. 521 s. Основа 1).
Оснбвка, оснбвниця, Ч.VII.409, *f.* s. Оснівка.
Оснбвний, *a.* Grund-; gründlich; -е дієслово *ГШ.* Verbum substantivum.
Оснбвник, *m.* Grundkörper, *m.* (in d. Geom.).
Оснбвниця, *f.* Hinterhauptbein, Grundbein, *n.* (os occipitale, os basilare); 2) s. Оснбвка.
Оснбвність, -ости, *f.* Gründlichkeit, *f.*
Осбба, *f.* Person, *f.*
Осббе, *adv.* s. Осібно, *P.* I. 105.
Особений, (-енний), *a. P.* I. 113 s. Особливий 1).
Особенність, -ости, *f.* Abgesondertheit, *f.* на -ости мешкати, abgesondert, separat wohnen.
Особина, *f.* Individuum, *n. B.*
Особистий, *a.* besonders, ausserordentlich *M.*III.122; він — чоловік tüchtig an Wuchs, imposante Persönlichkeit.
Особитель, *m.* Isolator, *m. Пол.*
Особливий, (-истий, осббний), *a.* Ч. III. 82 abgesondert, getrennt, abseits, allein stehend, besonder, eigen *C.* I. 26; 2) hauptsächlich; *adv.* -во (-ве) besonders, namentlich, extra *IГ.*
Осббники, *pl.* einfache Gitterthierchen, (Solitaria) *B.*
Осббність, -ости, *f.* Selbständigkeit; 2) Eigenthümlichkeit, Individualität, *f. He.* s. Осібність; 3) Selbstsucht, *f.* Egoismus, *m. Ce.*
Особнякбм, *adv. K.* abgesondert, vereinsamt, allein, vereinzelt.
Осббовий, *a.* persönlich, *He.* [1), 2).
Осббость, -ости, *f. He.* s. Осббність
Осббше, *adv. Pa.* I. 374 abgesondert.
Осбвий, *a.* s. Осиковий. [*Фр.*
Осовілий, *a.* -і бчи düster glotzend
Осбвня, *f.* gegen die Sonne, gegen Mittag gekehrte Seite e. Berges, (*Фр.*).
'Осой, *m. N.* e. Berges. [apivorus).
Осоїд, *m.* Wespenbussard, *m.* (Pernis
Осбка, *f.* — різійка, scharfes Riedgras, Segge, *f.* (Carex acuta).
Осокбр, *m. H.* 269. осокорина, *f.* s. Сокорина.
Осокотити, *v. a.* s. Охоронити.
Осолбда, *f.* Versüssung; Süssigkeit, *f.* süsser Trost. [versüssen.
Осолодити, осолбджувати, *v. a.*

Осбн, *m. Ce.* s. Сон.
Осбне, *n.* осонна, *f.* gegen die Sonne gekehrte Seite, Sonnenseite, sonnige Lage.
Осорбмити, *v. a.* mit Schmach bedecken; 2) beschämen.
Осорýга, *f.* Ueberdruss, Ekel, *m. M.*
Осорýжити, *v. a.* когб jmdn anwidern; 2) jmdm Schmach anthun.
Осорýжний, *a.* widerlich, zuwider, *C.* II. 201.
Осбт, *m.* Circaea lutetiana; 2) Cirsium arv.; 3) Sonchus arv.
Осотій, *m. B.* s. Осет, *Вол.*
Осбчина, *f.* s. Осбка.
Осбчник, *m.* Waldhüter verpflichtet zum Dienst bei d. Jagd, *m.*
Оспалий, *a.* schläfrig, träge, *IГ.*
Оспалість, -ости, *f.* Schläfrigkeit, *f.*
Оспівати, *v. a.* besingen.
'Оспіх, *m.* s. Пбспіх.
Осповатий, *a.* pockennarbig.
Оспбрування, *n.Пар.* s. Заперечення.
Оспбрювати, оспоряти. оспорити, *ГШ. Пар.* s. Заперечати 1).
Оспрбоі, *adv.* s. Байдýже.
'Осруб, *m.* s. Зруб 2). [fang, *m.*
Ост, *m.gew.pl.* бсти, Spiess zum Fisch-
Ость, *f.* Gräte, *f.*; 2) Granne, Achel, *f.*
Оставати, *v. n.* und — ся bleiben, verbleiben, zurückbleiben.
Оставити, оставляти, *v. a.* lassen, aufgeben; anheimgeben, *ГШ.* — ся *Мак.* inne halten, im Reden schüchtern stocken.
'Осталь, *f.* zurückgebliebenes Wasser in Vertiefungen.
Останець, -нця, *m.* s. Останок, *pl.* останці *K.* die Uebriggebliebenen.
Останівка, *f. Ог. Ко.* 81. останбвок, -вку, *m. Фр.* Unterbrechung, *f.* Unterlass, Einhalt, Aufenthalt, *m.* Pause, *f.*
Останкбвий, *a.* der letzte (relativ).
Останний, *a.* letzt; в останне, *adv.* zum letzten Male; s. Остатний.
Остановити, (-вляти), *v. a.* an-, aufhalten, hemmen, unterbrechen.
Останок, -нку, *m.* Ueberrest, Rest, *m.* Ende, *n.* das Uebriggebliebene; Rückstand, *m. Пол.*; на — zum Beschlusse, zu guter Letzt.
Остап, Остапко, *m.* Eustathius.
Остаріти, *v. n.* alt werden. [stieren.
Остати, *v. n.*, — ся s. Оставати, re-
Остатний, *a.* der letzte (absolut)

allerletzt, elend. [verenden, crepieren!
Остатня́к, m. бодай ти — був! sollst
Оста́ток, -тку, m. s. Оста́нок.
Остацюва́ти, v. a. s. Отаксува́ти Ч. II. 386.
Оста́ча, f. К. Rest, m. [Оста́п.
Оста́шко, Оста́ш, Оста́фій, m. s.
'Осте, n.coll.осте́я.f.s.Ость 2), остя́к.
Осте́бний, a. -і драби́ни Leiter mit Brettern od. Bast ausgelegt, (В.), pl.
Остебнува́ти, v.a. ringsum steppen.
Осте́клий, a. Ф. wüthend.
'Остеп, m.Ваг.137. Einöde, Wildnis, f.
Остербну́ти, Ст. осте́рбати, v. n. erstarken, sich erholen.
Осте́рва, f. s. Остро́ва.
Остерега́тель, m. Warner, Mahner, m. Wache, f.; ва́ран — Warneidechse, f. (Varanus niloticus).
Остерега́ти, (-pir-), остере́чи́, v. a. warnen, mahnen; — ся sich hüten, sich in Acht nehmen.
Остере́жене, n. s. Осторо́га.
Осте́рія, f. Einkehrhaus, n. ГШ.
Остива́ти, v. n. impers. ости́ло es ward überdrüssig, es ekelt. [lau werden.
Остига́ти, ости́гнути, v.n. kalt, kühl,
Остиди́ти, v.a. beschämen; beschimpfen; verleumden. [Левч.
I. Ости́лий, a. verhasst, widerlich,
II. Ости́лий, (ости́глий), a. erkaltet, Ш. I. 199.
Ости́на, f. s. Ость. [ten, Пол.
Ости́нене, (ости́гнене) n. das Erkal-
'Остир, m. Zaunpfahl, m.
Ости́рва, f. s. Осте́рва; dünn gespaltenes Holz zum Zaunflechten.
Ости́стий, a. mit starken Grannen versehen; grätig, voller Gräten.
Ости́ще, n. Stachel, m. Spitze, f.
'Остїбка, f. ОП. Halsbinde, Cravatte, f.
Остїга́ти ся, s. Отяга́ти ся.
Остї́й, m. Пар. s. Остя́к.
Остї́к, m. s. Востї́к. [rietales).
Остї́нні, pl. Wandfrüchtige, pl. (Pa-
'Остїнок, -нка, m. У. Wand, Seite eines Berges; Wandung, f.
Остобі́сїти, v. n. ekelig, unerträglich, überdrüssig wie hundert Teufel werden, Ог. 110.
Остовбенї́ти, (-пенї́ти), КС. (82) IV. 186, остовпі́ти, v. n. unbeweglich (wie стовп) steif, bestürzt werden.

Остоги́дїти, v. n. ekelhaft, widerlich, abscheulich, langweilig werden; adj. остоги́длий.
Осто́к, m. Wgr. XVI. s. Восто́к.
Осто́лош, m. s. Столя́р (В.).
Осторо́бити ся, scheu werden, scheu auseinander sprengen, (В.).
Осторо́га, f. Warnung, Mahnung; Weisung, Vorschrift, f. Grundsatz, m.; 2) Vorsicht, f. Rückhalt, m. ВБ.
Осторо́жний, a. vorsichtig, behutsam. [Behutsamkeit, f.
Осторо́жність, -ости, f. Vorsicht,
Остороні́ти, v.n. Ф. ausser Fassung kommen, betroffen werden, Пом. III.112.
Осто́чний, a. s. Восто́чний.
Осточортї́ти, v. n. s. Остобі́сїти.
Осто́я, f. Stillstand, m. Stagnation, f. У.; 2) Halt, Haltpunkt, m. Зг.; 3) Belagerung, f.
Осто́яти, v. a. ВБ. щось für etw. fest stehen, Stand halten (zum Schutze); 2) — ся при чім wobei bleiben, beharren, sich behaupten; b) — ся (вода́ &) sich klar stehen, sich abklären.
'Остра, f. N. e. Berges.
Остра́мити, v. a. Кч. 137. Не. s. Осоро́мити 1).
'Острах, m. Кч. 384. о́стра́шка, f. P. II. 200 Furcht, f. Schrecken, m. Bangemachen, n. Drohung; Bangigkeit, f.
Остра́хувати, Б. острахну́ти, v.a.s. Стра́шити, — ся s. Настра́шити ся.
'Остре, s. n. a. N. e. Berges.
'Остривни́й, a. — ка́мінь Wetz-, Schleifstein, (В.).
Остригати, остри́чи, v.a. bescheren, beschneiden, verschneiden (Haare &).
Остри́жник, m. Bestandtheil des Dachgerüstes (-stuhles), m.
'Острий, a. scharf, spitzig; 2) strenge.
Остри́ти, v. a. schärfen, scharf machen, wetzen, schleifen.
Острицева́та кість, остри́чка, f. Pyramidenbein, n. В. [procumbens).
Остри́ця, f. Scharfkraut, n. Asperugo
I. 'Острів, -ова, m. острі́вка, f. s. Остро́ва. [ниця.
II. 'Острів, -ова, m. Nbfl. der Лім-
Острівяни́ця, pl. Heukasten mit о́стрів I.
Острі́жка, f. Gartenrittersporn, m. (Delphinium Ajacis u. consolida).

Остріжниця, *f.* Querholz in остро-жи́на 2), *n.* [tel, *m.* Spitze, *f.*
Острінь, -іни, *f.* Schärfe, *f.*; 2) Schei-
'Острість, -ости, *f.* s. Острота́ 1).
Остріти, *v. n.* *ГШ.* scharf werden, sich schärfen.
Острішок, -шка, острішник, *m.* Dach, *n.* Bedeckung eines Zaunes, *f.*; 2) -ник, *У.* s. Підда́ше.
'Остро́в, (*d.* острове́ць, -вця́, остро-во́к, -вка́), *m.* Insel, *f.* Holm, *m.*
Остро́ва, острови́на, *f.* spitzer Pfahl, s. Stange zum Festhalten der Heu- u. Getreidekasten; 2) Hopfenstange, *f.*
Острове́рхий, *a.* oben spitzig zu-laufend, mit spitzem Giebeldach.
Островидний, *a.* s. Острозо́рий.
Острови́дність, -ости, *f.* Scharf-sichtigkeit, *f.* *Пар.* [ein остро́в war.
Остро́вище, *n.* *Др. с.* 218 Ort wo
Остро́вки, *pl.* Löcher in den по-сто́ли für воло́ки (*B.*).
Островляни́н, (-вяни́н), *m.* Insel-bewohner, Insulaner, *m.*
Остро́вний, *a.* Insel-, *Вах.* [*n.*
Островбвна *f.* Borstenvieh, Schwein,
Остро́г, *m.* † mit Pallisaden befestig-ter Ort; 2) ArtZuchthaus; 3) *N.* e. Berges.
I. Остро́га, *f.* Sporn, *m.* Spore, *f.*
II. Остро́га, *f.* (*Фр.*) Осторо́га 2), бу́ти на -зї vorsichtig sein.
Острогова́тий, *a.* sporenförmig.
Остро́гбвий, *a.* -а жи́ла, остро-гівка, *f.* Sporader, *f.* *B.* [dracunculus).
Острого́н, *m.* Dragon, *n.* (Artemisia
Остоє́мний, *a.* *Ваг.* — я́струб mit scharfen Krallen packend.
Острожений, *a.* *Ч.* III. 407 mit Pallisaden befestigt.
Острожи́на, *f.* Stecken, *m.* Stange, *f.*; 2) Hürde, Umfriedung, *f.*
Остро́жний, etc. s. Осторо́жний.
Остро́жник, *m.* Zuchthäusler, Sträf-ling, *m.* [Рись. *КУ.*
Острозір, рись —, *m.* Luchs, *m.* s.
Острозо́рий, *a.* -і о́чи scharfblic-kend, scharfsichtig. [spitzigen Zähnen.
Острозуба́тий, *a.* mit scharfen,
Остро́ки, *pl.* s. Остро́вки; 2) Fetzen von ledernen Schuhen; 3) übhpt. krause Fasern, Fetzen, Zotten (strzępy), (*Фр.*).
Острокінча́стий, *a.* spitz, zuge-spitzt, scharfspitzig.

Острокрайча́тий, *a.* *Пол.* mit scharfem Rande.
Острокра́їй, *a.* scharfschneidig.
Острокру́г, *m.* *СМ.* Kegel, *m.*
Остроку́тний, *a.* spitzwinklig.
Остроно́сий, *a.* spitznäsig; остро-но́сик, *m.* Mugil chelo.
Остропаху́чий, *a.* stark riechend.
Остросучечкова́тий, *a.* *Пол.* mit spitzigen Höckern.
[1]Острота́, *f.* Schärfe, *f.*; 2) Genauigkeit, Präcision, Akribie, *f.* *Гол.* Scharfsinn, *m.*
Остроу́мний. & s. Бистроу́мний &.
'Остру́б, *m.* s. 'Осру́б, зру́б.
Остру́жка, *f.* s. Остріжка.
'Остружок, *m.* *gew. pl.* о́стружки *Ч.* I.52, остру́жини, Späne, Hobelspäne, *pl.*
Острупіти, *v. n.* schorfig werden.
Острягну́ти, *v. n.* *ВБ.* s. Застряг-ну́ти. [(Ilex parag.).).
Остря́к, *m.* Paraguai-Theestrauch, *m.*
Остря́нка, *f.* Cenchrus, *m.*
Осту́гва, *f.* *Ф.*(*Р.Х.*)143. 170 Band, *n.*
Остудені́ти, *v. n.* erkalten.
Осту́джене, *n.* Erkältung, *f.*
Осту́ди, *pl.* Leberflecken, *pl.*
I. Остуди́ти, остуджа́ти, *v. a.* kalt ma-chen, erkälten; *ptc.* осту́жений, *Кв.* 9. *Кч.* 362 starrend vor kalter Angst, betroffen.
II. Остуди́ти, *v. a.* s. Остиди́ти.
Осту́дник, *m.* Hauhechel, *f.* (Ono-nis spinosa); 2) kahles Bruchkraut, (Her-niaria glabra).
'Оступ, *m.* *ГБ.* s. 'Остеп. [Обступа́ти.
Оступа́ти. *Ме.* 408, оступи́ти, *v. a.* s.
Оступа́чити, *v. a.* *М.* zum Staunen bringen, bannen. [rückweichen, -treten.
Оступи́ти ся перед чимо́сь, zu-
'Оступом, *adv.* in Haufen zahlreich versammelt u. jmdn umgehend, (*Фр.*).
Остю́к, *m.* s. Остя́к; 2) Limulus moluccanus. [begrannt, stachelig, struppig.
Остюкова́тий, *a.* grannenförmig,
Остя́к, *m.* Granne, Achel, *f.*
Остя́нка паперичка, Pfriemengras, *n.* (Stipa pennata), *B.*
Осува́ти ся, sich niedersenken, nie-derrutschen; *verfallen, verkommen, *Е.* einfallen.
Осу́га, *f.* von e. Flüssigkeit ange-setzte obere Schicht; 2) Augenbutter, *f.*; 3) Art Schimmel: Eurotium, *Вол.* [serung, *f.*
'Осуд, *m.* *ГШ.* *К.* Urtheil, *n.* Aeus-

Осу́да, *f.* Nachrede, *f.* üblerRuf, Leumund, *m.* в осу́ду пуска́ти dem — — aussetzen; abfälliges Urtheil; Schmach, *f.* * ein böses, berüchtigtes Weib, *Gr.* 24.
Осуди́ти, осу́джувати, *v. a.* über jmdn (etw.) urtheilen, seine Meinung abgeben; 2) abfällig, ungünstig urtheilen, verurtheilen, verdammen, verwerfen; 3) — Бо́га Gott lästern, Gott Vorwürfe machen, *Ш.* I. 216.
Осу́дливий, *a.* richtend, verdammend, *M.*; 2) verleumderisch.
Осу́дник, *m. K.* Verurtheiler, Richter; Tadler, Verleumder, Ohrenbläser, *m.*
Осудо́вище, *n. Oc.* (61) VI. 24. üble Nachrede, Kritik, *f.*
'Осудок, -дка, *m.* s. 'Осуд.
Осу́дчик, *m. Левч.* s. Осу́дник.
Осуети́ти ся, *K.* eitel werden, sich bethören. [chen, *n.* (Carchesium).
'Осужень, -жня, *m.* Glockenbäum-
Осу́жка, *f.* süsser Rahm, Oberes, *vgl.* Осу́га.
Осумнїва́ющий, *a. У.* zur Verzweiflung führend, hoffnungraubend; s. Усумнївати ся.
Осумнї́ти, *v. n.* traurig werden; — кому́ jmdm tr. vorkommen.
Осу́нути ся, s. Осува́ти ся.
'Осух, (*d.* осу́шечок), *m.* Zwieback *gew.* aus Hafermehl, Flammenkuchen, Vorback, *m.* hartes, trockenes Brodstück.
Осуша́ти, (-и́ти), *v. a.* trocknen.
Осу́щене. *n.* осущи́мість, -ости, *f.* *BE.* Verwirklichung, *f.*
Осу́щити, *Пар.* осуществи́ти, *v. a.* verwirklichen, realisieren.
Осхну́ти, *v. n. K.* s. Обсо́хнути.
Осюди́, осюдо́ю, *P.*I. 208 *adv.* hieher.
'Ося. *f. Левч.* s. Вісь.
Ося́га, *f. Mi.* II. 39 s. 'Обсяг.
Осяга́ти, осягну́ти, осягти́, *v. a.* erreichen, erlangen; sich bemächtigen, einnehmen *Кч.* 225. [umleuchtet.
Ося́йний, *a. K.* glänzend, prunkvoll,
Ося́кнути, *v. n. TP.* 99 durchtränkt werden.
Осятри́на, *f.* s. Осе́трина. [mernd.
Ося́ющий, *a. M.* glänzend, schim-
От-, s. Од-, від-.
От, *adv.* da, nun, also; от-от bald, bald schon, fast schon da *P.* I. 3. beinahe, fast; от уйде́ leidlich kann es noch angehen; от що! ja so ist leider!
Ота́ббрити ся, отаббрювати ся, sich lagern, ein Lager aufschlagen.
Ота́, отая, *fem pron.* s. Той. [*n.*
Ота́ва, ота́виця. *f.*Grummet,Nachgras,
Отага́с, *m.* Личма́н I. 1).
Отае́нниця, *f.* Hehlerin, *f.*
Ота́й, *adv.* geheim.
Ота́к, *adv.* s. Отта́к.
Отаки́й, *a.* so gross, s. Оттаки́й.
Отаксо́ване, *n.* Taxierung, Schätzung, *f.*
Отаксува́ти, *v.a.*taxieren, schätzen.
Ота́м, ота́мечки, *adv.* dorten, dorthin.
Отама́н, *m.* Hetman, Ataman, oberster Befehlshaber der Kosaken (bes. der Запоро́жцї); 2) Anführer einer Gesellschaft der чумаки́. einer Räuberbande, *m.*; *adj.* отама́ньский.
Отама́нати, *v. n.* отама́н sein.
Отама́ниха. *f.* Gattin des отама́н; отаманівна, *f.* Tochter des отама́н.
Отама́нне, *n. coll.* die Atamanen, *pl. Кч.* 27. [eines отама́н.
Отама́нство. *n.* Würde, *f.* Amt, u.
Ота́ра, (*d.* ота́рка), *f.* Herde, *f.*
Ота́рщик, *m* Schafhirt, *m. C.* II. 137.
'От-би, *adv.* führwahr, beinahe *P.* I. 2. möchte gewiss, wohl.
'Отбо, *conj.* denn, *Wgr.* 130. [ток.
Отбу́ча, *f.Pa.*I.373 s. О бу́ча.відбу́-
Отве́рджене, *n. K.* Befestigung, Stärkung, *f.* [ken.
Отверди́ти, *v. a. K.* befestigen, stär-
Отвердї́ти, *v. n. Зар.*erhärten, erstarken.
Отвере́зене,*n.*das Nüchternmachen.
Отверези́ти, (-ежа́ти), *v. a.* nüchtern machen, von geistigen Getränken enthaltsam machen.
Отве́рзти ся, † *Ш.*I.351 sich öffnen.
Отве́ртий, *ptc.* offen, eröffnet.
Отвира́тель, *m. Пу.* der öffnet.
Отвира́ти, отвори́ти, *v. a.* aufmachen, aufthun, öffnen; eröffnen.
'Отвір, -бру, *m.* Oeffnung *f.* [ло́га &.
Отволо́га, отволо́жити, & s. Одво-
Отво́рене. *m.* Oeffnung, Eröffnung, *f.*
Отвори́стий, *a.* porös, mit Oeffnungen, *B.*
Отгва́рка, *f.* Widerrede, *f.* [ти ся.
Отгожа́ти ся, *M.*II. 174. s. Відгоди́-
Отгро́м, *m. H.* 260 * Antwort, *f.*

'Отдакаль, *adv.* s. 'Откальси.
Отдатчик, *m.* der Recruten transportiert; 2) Aufseher in e.Kronmagazin,*m.*
Отдихане, *n.* Ч.V.365 das Ausruhen.
Оте́,*neutr.pron.*s.Отой. [da bist du!
'Оте, -оне,*adv.*hie und da,(*Фр.*)отес е!
Оте́й, -ея, *m.* Stammältester, *m.*
Отекнути ся, im Wege zurückbleiben, *Gr.*24. [schmettern,s.Тевкнути.
'Отелити, *v. a.* (*Фр.*). zu Boden
Отелити ся, kalben. [blindung, *f.*
Оте́мнене, *n.* Verdunkelung; 2) Er-
Отемнити, (-яти), *v. a.* verdunkeln.
Отемніти, *v.n.* blind werden, erblinden; отемнілий, *a.* erblindet, blind.
Оте́ньский, *a.* s. Оте́цький.
Отепе́р, *adv.* s. Оттепе́р.
'Отепи, *pl.* Abfälle vom Hanfgespinst, *pl.* s. Терміте́.
Отерезойти ся, s.Витверезити ся.
Отерлити, *v. a.* худобу Nachtlager für e. Viehherde aufschlagen.
Оте́рпнути, *v.n.*starr, steif werden.
'Отерок, -рка, *m. gew. pl.* s. Окле́панець.
Оте́рти etc. s. Обте́рти.
Оте́са, *f. H.* 238?
Отесати, s. Обтесати.
Отетеріти, *v.n. ГБ. М+Б.* betäubt, besinnungslos werden, vor Schauder erstarren,*Зак.* [(alsTitel derGeistlichen),*m.*
Оте́ць, *gen.* вітця, *m.* Vater; 2) Pater
Оте́цький, *a.* der Vaters, väterlich; — син, дочка deren Vater noch lebt und ansehnlich ist, s. Вітцівский.
Оте́ческий, *a.* Vater- *Мог.* [на.
Отечество́, *n.gr.Ш.* II.12 s. Вітчи-
Оте́чина, оте́щина, *К.* (*Пр.* II. 172) s. Вітчина, батьківщина.
Оте́чник, *m.* Buch der Lebensgeschichte der Kirchenväter, *n.*
'Отже, *adv.* also, nun,so nun; folglich.
Отир-, s. Отер-, обтер-.
Отискати, *v. a.* ausfindig machen, aussuchen, *ВГ.* 143. [*Cm.*
Отихати, *v. n.* sich stillen,sich legen
Отік, *m.* Eiter vom Geschwür, *n.*
Отікати, отечи, *v. n.* fliessen, laufen (v. Lichtern).
Отїкати ся, s. Отекнути ся.
Отїляти, *v. a.* verkörpern, *He.*
Отїнити, (-яти), *v. a.* beschatten.
Отїпальниця.*f.*Arbeiterin,die Hanf etc.bricht. [chen des Hanfes od.Flachses.
Отїпанка, *f.* отїпане, *n.* das Bre-
Отїпати, *v. a.* Hanf od. Flachs brechen; * — (собов) viel schaffen u. arbeiten, (*Фр.*); unruhig hin u. her laufen.
'Отїсок, -ска, *m.* Stück Eisen.
'Отк-, s. Одк, відк-.
'Откаль? *adv.* von woher? s. Відки.
'Откальси, *adv.* von irgend woher.
Откатати, *a. a. He.* abrollen.
Откріяти, s. Окріяти.
Отлас, *m.* & s. 'Атлас, *Левч.*
Отлучний, *a. У.* s. Відлучений.
Отляк, *m.*schlechterTopf;(*vgl.*Тлїти).
Отмиця, *f. (serb.) Кч.* 158 das geraubte Mädchen.
Отмичар, *m. (serb.) Кч.* 127 Mädchenräuber, *m.*; отмичарство, *n. Кч.* 128 Mädchenraub, *m.*
Отмінець, -нця, *m. Гол.* III. 727 Teufel, *m.*; *adj.* отміньский III. 728 teuflisch
Отмще́ние, *n.*† Rache, *f.Ш.*II. 272.
'Ото, отож, *adv.* s. От, отже, also, so nun, so, nähmlich; da; отож бак! da fehlte noch gar, *Левч.*
Отой, *pron.* s. Оттой. [fremden,*B.*
Отороπити, *v.a.* stutzig machen, be-
Оточа, — окоча, *adv.*dann — wann
Оточина, *f.* Gekröse, *n.* [*Ог.* 95.
Оточити, оточувати, *v. a.* umgeben, umzingeln *С.* I. 206.
Отощати, *v. n.* dh Mangel an Nahrung (dh Fasten) schwach, matt werden, abmagern. [Відправа etc.
Отправа. *f. Под.* Function, *f.* s.
Отпразнувати, *v. a. Р.* I. 200 s. Відпразникувати.
Отрава,*f.*s.Отрова (*Фр.*). [wöhnen.
Отравити ся, sich an e. Speise ge-
Отрадость, *f. АД.* I. 91 s. Відрада.
Отрамувати, *v. a.* дерево auf alle vier Seiten behauen. [ти ся.
Отратити ся, Ч. V. 382 s. Страти-
Отремите, *n. coll.* kleine Splitern,*pl.*
Отречений, *a. He.* verworfen.
'Отрибка, *f. Ко.* 118?
Отримати, *v.a.* erhalten, bekommen.
'Отріб, -ібу, *m.* Eingeweide, *n.* (*B.*).
Отрій, -бю, *m. Ф.* s.Отрута; 2) Vergiftung, *f.*
Отрійниця, *f. Ф.* s. Отруйниця.
Отріт, *m. N.* e. Berges.

Отрбба, отрібка, *f. Піс.* Durchfall, *m.* Diarrhöe, *f.*
Отрбва, *f.* (*B.*). s. Отрўта.
Отрбвниця, (пéся вйшня) *f.* Tollkirsche, *f.* (Atropa belladona).
Отрбвне, *n.* Vergiftung, *f.*
Отроїти, s. Отруїти. [II. 246.
Отрбк, *m.* † Diener, Knappe, *m. Ш.*
Отрбка, *f.* Futtersack, *m.*
'Отруби, *pl.* Kleie, *f.*; 2) — пйлині Sägespäne, *pl.* (*B.*).
Отрўйник, *m.* Giftmischer, *m.*
Отрўйниця, *f.* Giftmischerin, *f. M.*
Отруїти, *v. a.* vergiften.
'Отрунки, *pl.* Trümmer, *pl.* Schutt, *m.*
'Отрут, *m.* Sternschnuppe, -schneuze, *f.* (*B.*).
Отрўта, отрўя, *f.* Gift, *n.*
Отрўтний, *a.* giftig, *Ф. Cm.*
Отрўхнути, *v. n.* abgespannt, müde niedergeschlagen, bestürzt werden; 2) vermodern; отрўхлий, *a. Oc.* (62) VIII. 44.
Отрўшувати, *v. a.* s. Обтрясáти; — ся s. Стрясти ся.
'Отсаль, *adv.* von dorten, s. Звідси.
Отсéй, отся, отсé, (отсéй б etc. *Ие.*), *pron.* dieser da.
Оттáк, оттáкечки, *adv.* so, auf diese Weise; — оттáк пак ja warum nicht gar! *Кв.* 358. *Не.*
Оттакйй, *a.* so gross; 2) so beschaffen; оттакої! da haben's wir, nun gar, da ist mir erst, das gefällt mir (mit Unbehagen).
Оттакéлезний, *К.* I. 162; (-елéцький, *Не.*) so gross, (steigernd) so grossmächtig.
'Отталь, бттáмаль, (-ле), *adv. Гол.* III. 416 von dorther = відтамти.
Оттепéр, (-éрка, -éчки etc.) *adv.* eben jetzt. [Froste befreit.
Оттéплий, *a. M.* aufgethaut, vom
Оттїне, *n. Пол.* Abglanz, Schimmer, *m. vgl.* Відтїнок. [da hast nun erst!
Оттб! *int.* beim unwilligen Bedauern:
Оттодїшний. *a. Др. с.* 83 dermalig, ehemalig, aus jener Zeit.
Оттбй, оттá, оттé, *pron.* dieser, dieser da; оттої вчинйти (*Ф.*) das und das thun (mit e. Geberde, die man nachahmt).
Отторбсати, *v. a.* abschütteln.
Отўга, *f.* Spannung, *f. vgl.* Тугá.
Отудá, (-дй), *adv.* dahier, dahin.

Отужйти, *v. a.* in Wehmut betrauern.
Отулйти, (-яти), *v. a.* sanft ein-, umhüllen. [verdummen.
Отумáнити, *v. a.* bethören, betäuben;
Отўпно, *adv.* unheimlich, etwas bange.
Отусюдй, *adv.* s. Відусюда *M.* III. 25.
Отўха, *f.* Ermuthigung, Aufmunterung, *f.* -ху давáти ermuthigen, (*Фр.*).
Отхідний, *a.* s. Відхбдний zur Abfahrt, zum Scheiden, zum Abzug geh.; отхбдная *s. a. f. gr.* Gebet welches über e. Sterbenden gesprochen wird.
Отцéвский, *a. K.* s. Вітцївский.
Отчáй, *m.* Verzweiflung, *f.* пустйти на отчáй бóжий, *Н.* 83, п. на — душі 286 abenteuerlich, mit Resignation auftreten, Alles wagen, s. Очайдўшити.
Отчáяний, *a.* verzweifelt; verzagt; verwahrlost.
Отчéвич, *m.* Erbe, *m.*
Отченáш, *m.* Vaterunser, *n.*
Отчйзна, *f. АД.* II. 48 s. Бáтьківщина; 2) s. Вітчинá, *f. Кч.* 12; *adj.* отчйзний, des Vaterlandes *Кч.* 15.
'Отчий, *a.* väterlich, des Vaters.
'Отчик, *m. dim.* s. Отéць, Väterchen, *n.*
'Отчич, *m.* † an der Scholle gebunden, glebae adscriptus.
Отчбт, *m.* Rechnung, *f.* — віддáти R. ablegen, *Ке.* 61.
От'ютант, *m.* §. Adjutant, *m. Кух.*
Отягáти ся, sich weigern, zaudern, zögern.
Отягочáти, отяжáти, *v. a. Пу.* beschweren, erschweren, belasten; *ptc.* отягчéний *К.* beladen, belastet.
Отяжіти, (-áти), *v. n.* schwer werden, schwerfällig werden, *Фр. M.* I. 43.
Отямити ся, s. Опамятáти ся.
Отямнéнько, *adv. M.* III. 35 schön aufmerksam, vorsichtig, bedächtig.
Отян, *m.* отяна. *f.* Fernrohr, *n.* s. Океóн.
Офáнко, *m. Ч.* V. 92 Theophanus?
'Офат, etc. s. 'Охват etc.
Офéня, *m. Не.* (*Пр.* IV. 169) moskowitischer Hausirer [Жéртва.
Офіра, *f.* Opfer, *n.* Opfergabe, *f.* s.
Офірка, *f. dim.* dünnes Wachskerzchen für das Seelenheil der Verstorbenen dargebracht.
Офірник, *m. ТР.* 147 Opferer, *m.*
Офірбвщина, *f. Ф.* (*Ласт.* 58) Wünsche der Taufpathen dem Kinde

dargebracht. [bringen.
Офірувати, *v.a.* opfern, als Opfer dar-
Офіцер, *m.* Officier, *m. adj.* офіцерский, Officiers-.
Офіцéрство, *n.* Officierstelle, *f.*
Офіци́на, (-и́нка). *f. gew. pl.* Neben-, Hintergebände, *n.* Officin, *f.*
Офіция, *f.* Amt, *n.* Behörde, *f.* из офіциї *К.* ex officio, ämtlich. [beamte, *m.*
Офіциялі́сть, *m.* Officialist, Privat-
Офіция́льний, *a.* officiel, ämtlich.
Ох! *int.* ach! o weh! (des Schmerzens, Unwillens u. Staunens).
Оxáб, *m.* unbrauchbarer (nasser etc.) Bodenstrich; Morast, Tümpel, *m.* [Weib.
Оxáба, *f.* * verworfenes, liederliches
Оxáбиско, *n.* s. Охáб.
Оxáбити, охáблити, *v.a.* s. Заохáбити, verderben; — ся чогóсь einer Sache vergessen, etw. verlieren; sich entfremden, s. enthalten; *b*) в дóма zu Hause bleiben; охаблéний, *ptc.* unbrauchbar; gemieden, vermaledeit, (*B.*); garstig *Gr.* 24. [nutziger Mensch.
Охаблéнник, *m.* liederlicher, nichts-
Охáблище, *n.* Schindanger, *m.* *Ф.*
Охáбник, *m.* Bohrassel, *f.* (Limnoria).
Охáйливий, **охáйний**, *a.* sauber, reinlich, nett, zierlich.
Охáйливість, охáйність, -ости, *f.* Sauberkeit, Reinlichkeit, *f.*
Охаменýти ся, *М.* s. Схаменýти ся.
Охандýжити, *v.a.* §. *P.* II. 170 zum Narren machen, mit Schande bedecken.
'Охане, *n.* das Aechzen, Stöhnen, Seufzen. [Схаменýти ся.
Охаңýти ся, *Ч.* IV. 556. *Мак.* s.
'Охапка, *f.* *Ч.* I. 244?
'Охапки, *pl.* s. Охлáпи.
Охáрливий, *a.* *Кл.* s. Охáйливий.
'Охати, *v.a.* ächzen, stöhnen, seufzen.
Охáяти, *Ме.* 229. охаю́чувати *Н.* 282 *v. a.* reinigen, säubern; schmücken, zieren; — ся sich od. sein Haus — —.
Охв-, s. Оф-. [*ОП.* Lobpreisung, *f.*
Охвáла, *f.* s. Хвáла *Гол.* III. 91.
Охваля́ти, (-и́ти), *v.a.* *ОП.* lobpreisen.
'Охвар, *m.* & охвáрство & s. Чарівни́к, & s. Окáра (*B.*).
'Охват, *m.* Flussgallen, *m.* Rehe, *f.* (Art Pferdekrankheit).
Охвати́ти, *v.a.* s. Обхóпити; — коня́ e. Pferd rehe machen; — ся den óхват bekommen, verfangen werden.
'Охватний, *a.* unmässig, rücksichtslos.
Охвісте, *n.* Schweifenansatz, *m.*
Охвітний, *a.* s. Охітний, *ОП.* охвітнійше *compar.* *Ос.* (61) IV. 35. 36. besser, lieber, sicherer.
Охвóта, *f.* s. Охóта (*B.*); 2) * *Ко.* 84 Art weibl. Oberkleid: юпка.
Охи́ба, *f.* *Зак.* s. Хи́ба, Fehler, *m.*
Охибúти, *v.a.* verlassen, unterlassen, *Аљ.* 424. [kommen, grimmig werden *М.*
Охижі́ти, *v. n.* wilden Ausdruck be-
Охи́за, *f.* s. Слотá, *Зак.* *Пот.* III. 97.
Охи́тва, *f.* Art Vogel *КС.* (83) VII. 509.
'Охіть, -іти, *f.* *Ф.* s. Охóта.
Охітний, *a.* *Не.* s. Охóтний, охóчий.
Охіч, *a.* *Ф.* s. Охóчий. [*Ог.* 109
'Охкати, óхнути, *v. n.* s. 'Охати
'Охлáп, óхлапок, -пка, *m.* *gew. pl.* Abfälle, Küchenabfälle vom Fleisch &.
'Охлепом, **óхляп**, *Ш.* II. 23. *adv.* ohne Sattel (ї́хати). [betrügen.
Охля́мити, *v. a.* jmdn beschumeln,
'Охляпка. *f.* Fleck, Schmierfleck, *m.* *Зг.*
Охля́ти, охля́нути, охля́сти, охля́бсти, *v.n.* müde, abgespannt, lässig werden.
Охмайри́н, *m.* *Гол.* I. 211 s. ? Розмайри́н. [ken.
Охмáрити, *v. a.* mit Wolken bedec-
'Охмати ся до чогóсь, Lust wozu haben, zeigen.
'Охми, *pl.* *Ф.* Seufzer, *pl.*
Охмолостáти, *v. a.* *Мх.* abprügeln.
Охмурніти, *v. n.* düster, finster werden, sich umdüstern *М.* II. 53. III. 46.
Оховстáти, *v. a.* s. Наховстáти.
Охолóда, *f.* Kühlung, Kühle; Erfrischung, Labung, *f.* [kühlung, *f.*
Охолóджене, *n.* das Abkühlen, Ab-
Охолоди́ти, охолóджувати, *v. a.* abkühlen; erfrischen, laben.
Охолодні́ти, **охолонýти**, (*praet.* охолóв, -ла, -ла), *v. n.* sich abkühlen, kühl, kälter werden, *Ог.* 92.
Охолóнене, *n.* das Erkalten, *Пол.*
Охорóна, *f.* охорóнене, *n.* Schirm, Schutz, *m.* Bewahrung, *f.*
Охорони́тель, (охрани́тель), *m.* (-и́телька, *f.*) Beschützer, Beschirmer, *m.* (-in, *f.*). [schützen, bewahren.
Охорони́ти, (-я́ти), *v. a.* schirmen,
Охорóнний, *a.* Schutz, Schirm-, Wehr-, *Term.*

Охоро́нність, -ости, *f.* Schutzverhältnis, *n. Term.*

Охо́та, (*d.* охо́тка), *f.* Lust, Neigung, zu etw. до чого́сь; 2) Frohsinn, *m.* Fröhlichkeit; Belustigung, Tanzunterhaltung, *f.* Gastgelage, *n.* напи́ти ся під охо́ту sich ein mässiges Räuschchen holen; 3) Jagd, *f.*; *Jagdhunde, *pl. P.*I. 123.

Охоти́ти ся, Lust zeigen, (до чого́) gern wollen; 2) охотува́ти ся чим woran sich ergötzen, собі чим an etw. Freude haben, (*Фр.*); sich anfeuern (співанка́ми); *b)* ся zechen. [schaftlich.

Охотли́вий, *a.* gern wollend, leiden-

Охотли́вість, -ости, *f.* reger Trieb, Leidenschaftlichkeit, *f.*

Охо́тний, *a.* willig, geneigt, bereitwillig; freiwillig, volontär.

Охо́тність, -ости, *f.* s. Охо́та 1).

Охо́тник, *m.* ein Freiwilliger; Liebhaber; *C.* II. 111; 2) —, охотни́чий, *s. a. m.* Jäger, *m. Ш.* I. 380; *adj.* охотни́цкий. (-и́чий).

Охотю́шка, *m.* s. Охо́чий 2).

Охохо́, *int.* zum Ausdruck des Weinens.

Охочекомо́нник.(-ий), *m.* freiwilliger Cavallerist (im Kosakenheere), *m. Зак.*

Охо́чий, охо́цький, *Cm. a.* freiwillig, frei, *Кч.* 65; 2) s. Охо́тний.

Охра́на, *f. К.* s. Охоро́на.

'Охрести, *pl. M. Oc.* (62) I. 87.?

Охрести́ти, *v. a.* taufen.

Охре́щене, *n.* Taufe, *f.*

Охри́пнути, охрипа́ти, *v. n.* heiser werden; *adj.* охри́плий heiser.

'Охрист, *m.* s. Хрест, крест.

Охри́стий, *a.* ockergelb, *Пол.* [*C.*

Охристи́ти ся, s. Перехрести́ти ся,

Охрі́м, *m.* Ephraim, Ephremus.

Охроми́ти, *v. a.* lahm machen; охромі́ти, *v. n.* lahm werden.

Охряни́ти, s. Охорони́ти (охран-).

Охря́ти, *v. n.* s. Охля́ти *ВГ.* 136.

'Охтем, *m.* Stossseufzer, *m.* das Weinen; на вічний — щось прода́ти &) für ewig. [lich, elend.

Охтеме́нний, охтьо́вий, *a.* jämmer-

Охті́ти, *v. n.* s. 'Охати, klagen.

Оху́днути, *v. n. H.* 110. mager werden, abmagern.

Оху́ла, *f.* Tadel, Vorwurf, *m.*

'Охух, *m. H.* 122 s. 'Оглух.

Оцапле́на голова́, *КС.* (82) I. 28 vetrackter Kopf? [sich ziehen, *Cm.*

Оцари́ти ся, die Czarengewalt an

'Оцванок, -нка, *m. IГ.* s. Кле́ц &.

Оцьві́тина, *f. B.* Blütendecke, *f.* Perigon, *n.* (perigonium). [decken, *Ha.*

Оцьвіти́ти ся, sich mit Blüten be-

Оце́й, оця́, оце́, *pron.* s. Отсе́й &; 2) оце́, (отсе́) nun, da.

'Оцек, *adv.* = бось-як, wahrscheinlich, *Ог.* 118. [Hufeisen.

'Оцель, -еля, *m.* der Stollen auf dem

'Оцет, *gen.* о́цту, віцту, *m.* Essig, *m. adj.* оцето́вий, *Пар.* оцто́вий *Пол.*

Оце́тник, *m.* Essigbereiter, *m.*

'Оціїв, *m.* Füllhorn, *n.* (Cornularia).

Оціджа́лка, *f.* Durchschlag, *m.* Sieb, *n.* zum Durchseihen. [filtrieren.

Оціди́ти, оціджа́ти, *v. a.* durchseihen,

Оціли́ти ся, sich trennen, wegtreten; 2) sich verstellen, simulieren. [*Вол.*

'Оцілок, -лка, *m.* Spatheisenstein, *m.*

Оці́нене, *n.* о́цінка. *f.* Schätzung, Wertstellung, Würdigung; крити́чна -ка, kritische Untersuchung, Prüfung, Recension, *f.*

Оціни́тель, *m.* Schätzer, Taxator, *m.*

Оціни́ти, (-я́ти), оці́нювати, *v. a.* schätzen, taxieren, anschlagen; würdigen.

Оці́нний, *a.* schätzbar, kostbar, köstlich; дороги́й-оці́нний *M.* III. 23.

Оціно́чний, *a.* Schätzungs-, -a ва́ртість Schätzungswert, *m.* [kaufen.

Оцінува́ти, *v. a.* taxieren und ver

'Оціп, *m.* Sublimat, *n. B.*

Оціпені́не, *n.* das Erstarren, *Пол.*

Оціпені́ти, *v. n.* erstarren.

Оціпи́ти, *v. a.* in Ketten schlagen, *Cm.*

Оціря́ти ся, *Ф.* kokettieren, lächeln.

Оці́цький, *a. Кл.* so klein, so gar wenig, klein winzig. [*Пол.*

Оцтано́ва кислота́. Essigsäure, *f.*

'Оцу́пок, -пка, *m. Лвч.* s. Цуру́палок; 2) *s. Нестеле́па *H.* 273.

Оцюди́, *adv. Кух.* s. От-сюди́.

'Оцяпок, -пка, *m.* abgebrannter Stummel v. einer ски́пка. [*Пар. У.*

Очайду́ша, *m.* Abenteuerer, *m.*

Очайду́шити, *v. n.* verzweifeln, alle Abenteuer wagen, *Пар.* [teuerlich.

Очайду́шний, *a.* verzweifelt, aben-

Очайду́шність, -ости, *f.* Verzweiflung, Abenteuerlichkeit, *f.* (meln.

Очалува́ти, *v. a.* betrügen, beschu-

Очáнка, *f.* Euphrasia offic.
'Очап,*m.*Bandholz in der Wand bei den Thürpfosten, *n.* [verbinden mittels óчап.
Очапи́ти, *v.a.*Thürpfosten mit Ecken
Очарóване, *n.* Bezauberung, *f.* Zauber, *m.* Entzücken, *n.* [zücken.
Очаруваáти, *v. a.* s. Чаруваáти, ent-
Очáстий, *a.* augenförmig, *Пар.*
Очеви́деуь, -дця, (очи-,*Пар.*) очеви́дник, *К.* очеви́дячний сьвíдок, *Гол.* *m.* Augenzeuge, *m.* [ви́дно.
Очеви́дки, очеви́дячки, *adv.*s.Оче-
Очеви́дний, очеви́сний, очеви́стий, *a.* augenscheinlich, sichtlich, augenfällig, *adv.* очеви́дно etc.
Очеви́дність, очеви́дячність,очеви́сність, (-и́стість) *Бор.* -ости, *f.* Augenscheinlichkeit, *f.*
'Оченько, очейá, (*gew. pl.* оченя́та), оченя́точко, *n. dim.* Aeuglein, *n.*
Очéньпати, *v.n. M.* genesen, zu sich kommen §.
Очéпа, *f.* Haken zum Anhalten des Flosses beim Stossen aufs Land, *m.* (*B.*).
Очепи́ти ся s. Чепи́ти ся.
Очерви́віти, *v. n.* voll Würmer, wurmstichig werden; 2) *ekelig, widerlich werden. [den.
Очерéвити, *v. a.* ри́бу — auswei-
Очерéдь, *f.* s. Чéрга.
Очерéмха, *f. Me.* 132 s. Черéмха.
Очерéт, *m.* Schilfrohr, Schilf, *n.* Binse, *f.*; 2) mit Schilfrohr bewachsene Stelle.
Очерéтина, *f.* s. Очерéт 1), Teichrohr, *n.*
Очерéтниця, очеретя́нка, *f.* Teichrohrsänger, *m.* (Sylvia arundinacea).
Очерéтяний, *a.* zum очерéт geh., Schilf-.
Очеретя́ник, *m.* Rohrteufel, *m.*
'Очерк, *m.* Umriss, Entwurf, *m. У.*; 2) Definition, logische Erklärung, *f. Ил.*
Очеркáти, очеркну́ти, *v. a.* umzeichnen, ringsbeschreiben, einen Umriss geben, entwerfen; 2) definieren, *Ил.*
Очерни́ти, *v. a.* schwarz machen, anschwärzen. [den.
Очерствíти, *v.n.*frisch,munter wer-
'Очерт, *m.* s. 'Очерк 1), Contour, *f.*; Schilderung, Beschreibung, *f. К.* очертóм *adv.* in einem Kreise.
Очертáти, *v. a.* s. Очеркáти 1), beschreiben, schildern.
Очертéць, -рця, *m.* Dinobryon sertularia. [natum verticillatum.
Очертíй, когу́тик, — *m.* Polygo-
Очéртник, *m.* Diazoma, *n.* [Umrisse.
Очертóво, *adv.* im Kreise, quirlig; im
Очéрчити, *v. a.* mit einer Linie umziehen; bezeichnen, märken. [abschaben.
Очесáти, *v. a. H.* 28 die Schuppen
Очести́ти, *v. a. Зг.* beehren, als ehrlich, ehrenhaft darstellen.
'Очи, *pl. gen.* очи́й, Augen *pl.* s. 'Око.
Очиви́дïшки, очиви́дячи, *adv.*& s. Очеви́дки etc.
Очивíтний, *a.* s. Очеви́дний.
Очикну́ти ся, *Me.* 341 erwachen, aufwachen.
Очини́ти, (-я́ти), *v.a.* s. Відчини́ти.
'Очисть, *f. Фр.* s. Очи́щ·не.
Очисти́тельний, *a.* Reinigungs-, reinigend.
Очи́стити, очищáти, очи́щувати, *v. a.* reinigen, säubern; — ся sich —, sich rein machen, s. rechtfertigen.
Очи́тане, *n.* очи́таність, -ости, *f.* Belesenheit, *f.* [таний belesen.
'Очитáти ся, viel lesen; *ptc.* очи́-
'Очиток, -тка, *m.*Fetthenne, *f.* (Sedum acre).
Очи́ці, *pl.* s. 'Очи, Aeuglein, *pl.*
Очи́щене, *n.*Reinigung,Säuberung,*f.*
Очíкувати, *v. a.* erwarten. [же).
Очілкувáти, *v.a.*s. Оклепáти (збі-
'Очіпок,-пка,*m.*Haube;Schlafhaube,*f.*
Очки́, *pl. gr. Пол.* s. Окуля́ри.
'Очко, *n. dim.* s. 'Око, Aeuglein, *n.*; 2) Edelstein in e. Ring, *m.*; 3) Auge, *n.* Masche, *f.*; 4) Flugloch im Bienenstock, *n.*; 5) — (зелéне) Euglena viridis.
Очкóваний, *a.* mit kleinen Augen (Steinchen) versehen, (ocellatus).
Очковáтий, *a.* maschig, netzförmig geadert. [stöcken, s. 'Очко 4).
Очковé, *s. n. a.* Abgabe von Bienen-
Очкувáти, *v. a.* oculieren, äugeln.
Очку́р, *m.* Band der Unterhosen, *n.*
Очкурня́, *f.* Falz in den Unterhosen wo der очку́р hineingeschlungen wird, *m.* штани́ до -ні zum Zusammenziehen, -schnüren Ч. VII. 416. [blendeter, *m.*
Очмáна, *m. f. П.* 56 Blinder, Ver-
Очмані́ти, *v. n.* betäubt werden· *Щог.* 146.
'Очна, *f.*Gegenstellung, Confrontation,

f. до очни йти sich zur — stellen.
'Очний, *a.* Augen-.
Очниця, *f.* Ocular, *n. Пол.*
Очнути ся, *У.* erwachen; zur Besinnung kommen, sich erholen, sich fassen.
Очняк, *m.* Randaugenfalter, *m.* (Hiparchia). [lich,ekelig,langweilig werden.
Очортіти, *v.n.* wie ein Teufel wider-
Очувати ся, *Ч.* IV. 6 sich rühren, s. Очути ся,?
Очувствовати ся, *P.*II. 91 wieder zu sich kommen, sich erholen, zur Besinnung kommen,in sich gehen. [machen.
Очудити, *v. a.* jmdn zum Sonderling
Очужіти,*v.n.*entfremdet werden;*adj.* очужілий. [ся *Зак.*s.Очувствовати ся?
Очуманіти, *v.n. Др.с.* 351 очуматн
Очуняти, очунювати, *v. n.* zu sich kommen, genesen, aufkommen, *Пом.* III. 35. [Очуняти.
Очути ся, (*В.*) очутіти, *v. n. M.* s.
Очутити ся, s. Очути ся, (*В.*); 2) auf einmal sich wo zeigen, plötzlich erscheinen; було ся очутило das Gerücht (чутка) hat sich verbreitet.
Ошадіти, *v. n.* mit Reif (иней) sich bedecken. [tung, *f.*
Ошановане, *n. P.* II. 203 Hochach-
Ошанцувати, *v. a.* umschanzen.
Ошарпнути, *v. a.* verletzen.
Ошатно, *adv. H.* 200 reich gekleidet.
Ошахраїти, ошахрувати, *v. a.* betrügen. [Art Pflze: швар?
'Ошвар, *m.* Schwarte, *f.* s. Опілок: 2)
Ошейник, *m.* Halskragen, *m. Гол.* III. 427.
Ошибати, ошибнути, *v. a.* schlagen, über jmdn kommen: лиха година когось; 2) — ся sich irren, s. versehen, fehlen.
'Ошибка, *f.* Fehler, *m.* Versehen, *n.* Irrthum, *m.*
Ошибний,*a.*fehlerhaft,*f.* [*f.Гн.*17.
Ошибність,-ости.*f.*Fehlerhaftigkeit,
'Ошивка, *f.* s. Пошевка.
Ошийок,-ийка, *m.* Fleischstück vom Hals, *n.*; 2) Halsband, *n. Cm.*; 3) Schlag auf den Nacken, *m.*
'Ошкалок, *m.* s. 'Оскалок.
Ошкапити ся, §. s. Оженити ся.
Ошкарник, *m.* Eschara.
'Ошкрабки, *pl.* s. Пошкробок.
Ошкурити ся, § s. Оженити ся.
Ошманути ся, s. Ошукати (ся).
Ошмульгати, ошмуляти, *v. a.* abschinden, -quetschen, wund abreiben.
Ошоломити, ошоломоніти, *v. a.* betäuben, mit Wahn erfüllen.
Ошпалерувати, *v. a.* tapetieren.
Ошпарити, *v. a. M.* I. 108 abbrühen.
Ошуйбіч, *adv.* links, *Левч.*
Ошука, *m. f.* Betrüger, *m.*; 2) —, ошуканьство, *n.* Betrügerei, *f.* Betrug, *m.*
Ошуканець, -нця, *m.* Betrüger, Schwindler, *m.* [hintergehen.
Ошукати, ошукувати,*v.a.*betrügen,
'Ошуком, *adv.H.*191 mitList,trugvoll.
'Ошум, в ошумом, *adv. Мог.* gänzlich s. З-окришем.
'Ошур, *m.* Küchenfetzen, *m.* [*f.*
Ощада.*f.*Schonung; Oekonomisierung,
Ощадити, ощаджати, *v. a.* schonen; sparen.
Ощадний, *a.*sparsam, haushälterisch.
Ощадність, -ости, *f.* Sparsamkeit, *f.*
'Ощадок, -дку, *m.* Ersparnis, *n.* Zehrpfennig, *m.*; 2) Rest, *m.* Ueberbleibsel, *n.*; 3) s. Ощадність; 4) Schonung, Gnade, *f. K.*; ощадком, *adv.* haushälterisch; spärlich. [bescheren: чимось.
Ощедряти.*v.a.*reichlich beschenken,
Ощемити, *v.a.* schmerzlich drücken, klemmen. (v. Hunden, Wölfen).
Ощенити ся, *Др.с.*69 Junge werfen
Ощепина, *f.*s. Плятва (im Gebäude).
'Ощерт, *m.* Laserkraut, *n.* (Laserpitium); — верходуб L. latifolium.
Ощетити, *v. a.* verlieren.
Ощикувати, *v. a.* (морков &) die Blätter abkneipen. [ланиця.
'Ощипок, -пка, *m.* Kuchen, *m.* s. Па-
Ощипувати, s. Общипати.
Ощитець, -тця, *m.* Helmkraut, *n.* (Scutellaria galericulata).
Ощитниця, *f.* — воскова Wachspalme, *f.* (Corypha cerifera).
'Ощиток, -тка, *m.*Hauslauch, *m.*(Sempervivum tectorum) *Вол.* [Motte, *f.*
Ощиця, *f.*s. Нетля. Nachtfalter, *m.* bes.
'Ощіп,-епу, *m.K.*(*Й.*94) Spiess, Speer,
'Ощіпка, *f.*s. Щіпка, скипка. [*m.*
Ощіпля, -яти, *n.* s. 'Ощипок. [lig.
Ощурбаний,*a.B.*abgerissen; hinfäl-
'Ощуп, *m.* das Anfühlen, *Пол.* s. Дотик.
Оюн, *m. H.* 62. s. Вюн.

КОНЕЦЬ ПЕРВОГО ТОМУ.

ПОМІЧЕНЇ ПОХИБКИ ПЕЧАТНЇ В I. ТОМІ:

Стор.	Шпальта	Стрічка	Замість:	Мае бути:
1	2	1 в дол.	*v. a.*	*v. n.*
2	1	22 „	„ані“	„агй“
3	1	16 з гори	Academie,	Akademie,
„	„	5 в дол.	Акурат,	Акурáт,
5	1	13 „	Апостóльский,	Апóстóльский,
6	1	24 „	Künstler,	Künstler.
„	2	12 з гори	Аршéник,	Аршéнйк,
8	1	7 в дол.	Baumwollenstande,	Baumwollenstaude,
„	2	30 „	faullenzen.	faulenzen.
„	„	8 „	Zitterolge,	Zitteralge,
9	1	2 з гори	Fischerziehhacken,	Fischerziehhaken,
„	„	17 „	Hacken	Haken
10	1	21 в дол.	Märchenzähler,	Märchenerzähler
11	2	5 „	Schmaushalten,	Schmaus halten,
12	1	20 з гори	*v. a.*	*v. n.*
„	„	23 „	Wasterlilie,	Wasserlilie,
„	2	15 в дол.	Querbäuder	Querbänder
14	1	26 „	Бархóтний,	Бархáтний,
„	1	5 „	Basssaiten	Bassaiten
15	1	21 з гори	*n.*	u.
„	2	16 в дол.	Blöcken	Blöken
16	1	7 з гори	*v. a.*	*v. n.*
„	„	8 „	*v. a.*	*v. n.*
19	1	17 „	weisselloser	weiselloser
„	2	6 в дол.	ohne eines Fingers.	ohne einen Finger.
23	1	18 „	empfindunglos.	empfindungslos.
„	2	11 з гори	*v. a.* blöcken,	*v. n.* blöken,
„	„	27 „	*n.*	*m.*
24	1	8 „	Fusssteig; Fusssteg,	Fussteig; Fussteg,
„	2	24 в дол.	Березóвий,˛	Берéзóвий,
25	1	18 „	*v. a.*	*v. n.*
26	1	8 з гори	Pferdelausfliege,	Pferdelausfliege,
27	1	23 „	prügeln;	prügeln;
„	2	13 в дол.	*m.*	*f.*
„	„	9 „	*n.*	*m.*
„	„	8 „	додáти: Biber, *m.*	
29	1	17 „	біле́сенький,	біле́сенький,
„	2	11 з гори	Weisssein.	Weissein.
31	1	5 „	Perlen:	Perlen-:

Стор.	Шпальта	Стрічка	Замість:	Мае бути:
31	1	19 в гори	teuflisches	teuflisches
"	2	23 "	Buccogewächte,	Buccogewächse,
32	1	14 "	сьвїт	сьвіт
"	2	2 "	himelblau,	himmelblau,
"	"	7 в дол.	blöcken,	blöken,
"	"	2 "	ближнїйший,	ближнїйший,
33	2	21 "	блїдноликий,	блїдноліцний,
34	2	27 "	Ephenartige,	Epheuartige,
36	1	27 "	Gottesmuter,	Gottesmutter,
38	1	4 в гори	zur	zum
"	1	12 "	Schiesssoharte,	Schiessscharte,
"	2	16 "	*v. a.*	*v. n.*
"	2	24 "	Gegräge.	Gepräge.
39	1	17 в дол.	sumpfiig,	sumpfig,
"	"	12 "	*n.*	*m.*
41	2	21 в гори	weissseitige	weisseitige
43	2	6 "	Frühlingssaffrau,	Frühlingssaffran,
44	2	13 "	Бримїти,	Бримїти,
"	"	24 в дол.	wo-raus,	wor aus,
45	2	10 в гори	Krapppflanzen,	Krappflanzen,
46	1	4 в дол.	Дóсьвїт.	Дóсьвіт.
"	2	23 в гори	*m.*	*f.*
49	1	5 "	додáти: бýкша, *f.*	
"	1	11 в дол.	stumpfendende,	stumpf endende
50	2	26 "	Буркотóвий,	Буркутóвий,
52	1	18 в гори	*n.*	*m.*
"	1	9 в дол.	Fleisch-	Fleisch-,
53	2	15 "	пúтима	пúтома
54	1	16 в гори	wo-rauf	wor auf
58	1	11 в дол.	hi neinwickeln.	hın-einwickeln.
"	2	29 "	Beobachtungsinn,	Beobachtungssinn,
61	1	12 "	*n.*	*a.*
"	2	10 "	Вéпер,	Вепéр,
63	1	20 в гори	Töp-ferscheibe,	Tö-pferscheibe,
"	2	16 в дол.	Weinachten	Weihnachten
65	1	18 в гори	*m.*	*pl.*
"	2	3 "	nicht voll	recht voll.
68	1	24 в дол.	Bot; mässigkeit	Botmässigkeit
70	1	5 в гори	he-raus-	her-aus-
"	2	17 "	urbanun).	urbanum).
71	2	14 "	*v. a.*	*v. n.*
"	"	18 "	He-rausgucken,	Her-ausgucken,
73	2	8 в дол.	he-rausnehmen.	her-ausnehmen.
75	2	22 "	"	"
76	1	18 "	Kunstück	Kunststück
77	1	6 в гори	he-rauswälzen,	her-auswälzen,
"	1	24 "	entdec-ken,	entde cken,
"	2	15 "	he-raus-	her-aus-
"	2	19 "	"	"
78	1	26 в дол.	"	"
"	"	11 "	"	"
81	"	6 "	"	"

Стор.	Шпальта	Стрічка		Замість:	Має бути:
82	2	13	в дол.	Frügeburt,	Frühgeburt,
85	1	23	„	ви́росту,	ви́рости,
„	2	14	„	*v. v.*	*v. a.*
87	2	13	„	Високоперепо-до́бний,	Високопреподо́бний,
89	1	6	„	he-rausschieben	her-ausschieben
„	2	14	в гори	Bewillkomnung,	Bewillkommnung,
„	2	21	в дол.	Витвóрнісь,	Ви́твóрність,
90	1	5	в гори	дода́ти; *v. n.*	
„	2	19	в дол.	*v. a.*	*v. n.*
93	1	4	в гори	*m.*	*n.*
94	1	26	„	Ви́аснити,	Ви́яснити,
95	2	4	„	he-rauslügen.	her-auslügen.
98	2	8	„	den	das
100	2	20	„	*v.*	*v. a.*
104	1	7	„	Schatirung,	Schattirung,
„	2	22	„	lostecken,	losstecken,
105	2	14	„	*v. n.*	*v. a.*
106	1	9	„	Вікода́ввий,	Вікода́вний,
„	1	19	в дол.	Freisas,	Freisass,
„	1	7	„	Er-	Erlenholz, *n.*
108	2	8	„	*n.*	*m.*
109	1	15	„	bindeng,	bindend,
110	1	14	в гори	nahhängen;	nachhängen;
111	2	25	в дол.	*v. n.*	*v. a.*
115	1	7	в гори	Krystalltierchen,	Krystallthierchen,
„	„	15	„	*n.*	*m.*
„	„	24	„	Wassermmnn,	Wassermann,
„	2	6	„	gehen.	gehörig.
116	1	29	в дол.	ausstosen.	ausstossen.
„	2	15	„	*m.*	*n.*
„	„	6	„	ungehalten.	ungehalten werden.
119	2	23	в гори	grünzeug	Grünzeug
121	1	25	„	Zwergkauz,	Zwergkauz, *m.*
123	1	4	„	*m.*	*n.*
„	2	25	„	Wurzelschlagen,	Wurzel schlagen,
„	2	7	в дол.	*v. n.*	*v. a.*
124	1	8	„	Schattelgurt	Sattelgurt
130	2	2	в гори	hi-neinziehen;	hin-einziehen;
„	„	4	„	wo-rin	wor-in
132	2	9	„	*v. n.*	*v. a.*
135	2	21	„	*n.*	*m.*
136	2	3	„	*v. a.*	*v. n.*
137	1	27	„	гаравъ,	гаразд,
„	2	4	„	plumpes;	Plumpes;
138	1	8	в дол.	Löschhacken,	Löschhaken,
„	2	23	в гори	*v. a.*	*v. n.*
139	2	18	в дол.	*n.*	*m.*
140	1	16	в гори	*n.*	*a.*
143	1	13	в дол.	Bodenschlam,	Bodenschlamm,
146	1	13	„	Гнївливі́сть,	Гнївли́вість,
151	1	7	„	*n.*	*m.*

Стор.	Шпальта	Стрічка		Замість:	Має бути:
151	2	7	в гори	*n.*	*f.*
154	1	15	„	der	des
160	2	22	в дол.	Громадність,	Грома́дність,
162	2	13	в гори	*n.*	*m.*
163	1	15	в дол.	*n.*	*m.*
166	1	10	в гори	*v. a.*	*v. n.*
„	2	23	„	*n.*	*m.*
„	2	11	в дол.	*n.*	*m.*
168	1	10	в гори	*n.*	*m.*
169	2	20	в дол.	Ende,	Ente.
170	2	18	в гори	ґудв.	ґудва
173	2	16	„	Thürhüther,	Thürhüter,
174	2	21	в дол.	zusammengewa-chsen,	zusammengewach sen
175	1	16	„	Hal-	Haltern.
177	2	19	„	Har-triegel.	Hart-riegel.
„	2	15	„	Polygomun	Polygonum
179	1	9	в гори	Десятник,	Деся́тник,
180	1	16	„	Двінка,	Двінка,
183	2	2	в дол.	*m.*	*n.*
184	1	13	в гори	kleiner	kleine
186	1	6	„	*gew.*	*gen.*
„	1	15	„	u.	*n.*
193	2	12	„	*n*	*f.*
195	2	21	в дол.	Waffenrok,	Waffenrock,
198	2	21	в гори	*m.*	*n.*
203	2	26	„	*v. a.*	*v. n.*
204	1	14	в дол.	Дрáта,	Дрáти,
207	1	25	в гори	ve-reinigen,	ver-einigen,
„	2	12	„	mordern,	modern,
208	1	21	„	Geberlohe	Gerberlohe
213	1	8	в дол.	*m.*	*n.*
215	1	2	в гори	Еийскопский,	Епи́скопский,
216	1	19	в дол.	Froschgequack,	Froschgequak,
218	2	17	в гори	*n.*	*m.*
„	2	19	в дол.	Жóўхнати,	Жóўхнути,
219	2	27	„	*n.*	*m.*
221	1	14	в гори	*v. a.*	*v. n.*
„	1	19	в дол.	vita	vitae
„	2	14	в гори	*n.*	*f.*
222	2	17	в дол.	u.	*m.*
223	2	1	в гори	*n.*	*m.*
225	2	11	в дол.	*n.*	*m.*
226	1	13	в гори	Loswerfen	Los werfen
229	1	26	„	*m.*	*n.*
„	2	15	„	Забáрвлене,	Забáрвлене,
230	2	16	„	*v. v.*	*v. a.*
231	1	9	в дол.	*W.*	*N.*
234	2	19	в гори	*n.*	*m.*
235	1	23	„	*v. v.*	*v. a.*
236	2	12	в дол.	Ra-dzirkels.	Rad-zirkels.
237	1	5	в дол.	enspinnen,	entspinnen,
238	1	23	„	*v. n.*	*v. a.*

Стор.	Шпальта	Стрічка		Замість:	Мае бути:
241	1	23	в гори	*n.*	*m.*
„	2	4	„	*v. a.*	*v. n.*
243	2	21	в дол.	*n.*	*m.*
245	1	3	в гори	*v. v.*	*v. a.*
247	2	5	„	*m.*	*n.*
„	2	25	„	*v. v.*	*v. a.*
„	2	18	в дол.	*v. n.*	*v. a.*
248	1	19	„	Häckchen,	Häkchen,
„	1	17	„	Закарючити,	Закарлючити,
„	1	13	„	*v. v.*	*v. a.*
250	1	16	„	*n.*	*m.*
351	1	12	в гори	star	starr
„	1	24	в дол.	Закоханиие,	Закохання,
„	2	20	в гори	Hrümmen,	Krümmen,
„	2	7	в дол.	Lei-beigenschaft,	Leib-eigenschaft,
252	1	4	в гори	*v. n.*	*v. a.*
253	2	15	в дол.	*m.*	*n.*
255	2	12	„	Schne-,	Schnee-,
258	2	6	в гори	*m.*	*n.*
259	1	10	в дол.	enstellen,	entstellen,
266	1	13	в гори	*v. n.*	*v. a.*
„	1	4	в дол.	*v. n.*	*v. a.*
268	1	21	в гори	За́родити,	Заро́ди́ти,
„	1	28	„	жите́	жите́
268	2	3	в дол.	*n.*	*m.*
270	2	28	„	verennen.	verrennen.
274	2	16	в гори	Labkrant,	Labkraut,
275	1	3	„	*n.*	*m.*
„	1	18	„	*v. n.*	*v. a.*
„	2	3	„	Hinterhof,	Hinterhof, *m.*
276	1	7	в дол.	-ўку,	-бку,
277	2	16	в гори	*v. n.*	*v. a.*
278	1	25	„	*m.*	*n.*
282	2	4	„	einimp-fen;	einim-pfen;
287	2	20	в дол.	Ueberschus,	Ueberschuss,
288	2	9	„	Зьвідча́тий,	Зьвіздча́тий,
289	1	5	„	Збіробо́й,	Звіробо́й,
„	1	4	„	Har-theu,	Hart-heu,
291	1	13	„	Verbindun,	Verbindung,
294	2	16	в гори	Reiter angriff,	Reiterangriff,
298	1	2	в дол.	Landsmännnin,	Landsmännin,
302	2	20	„	Unglück-stag,	Unglücks-tag,
306	2	14	„	We-chselgeld,	Wech selgeld,
308	2	11	в гори	u.	*n.*
310	1	13	„	todes müde.	todesmüde.
„	2	24	„	he-rabfallen,	her-abfallen,
311	2	4	в дол.	Зббраз,	З'ббраз,
312	1	13	в гори	bemerhen,	bemerken,
„	1	27	„	ein müthig	einmüthig
315	2	10	„	*v. n.*	*v. a.*
317	1	11	„	hinaufspringen,	herabspringen.
„	2	20	в дол.	Zahnschwäbler,	Zahnschnäbler,

Стор.	Шпальта	Стрічка		Замість:	Має бути:
320	2	5	в гори	Har-theu,	Hart-heu,
321	2	15	„	И'ѕїзджати,	Иа'їзджа́ти,
322	2	8	„	*m.*	*n.*
324	2	17	в дол.	„an weh!“	„au weh!“
327	1	10	в гори	fah-ben,	fah-ren,
„	1	11	„	rehandeln,	behandeln,
329	2	4	„	Ofen, Ofenloch, *m.*;	Ofen, *m.*; Ofenloch, *n.*
332	1	10	в дол.	u.	*n.*
„	1	4	„	u.	*n.*
„	2	10	в гори	*n.*	*m.*
336	1	12	„	*in.*	*m.*
337	1	26	„	wesen,	-wesen,
339	2	11	„	sauer; Sauerteig, *m.*	sauer; -е тісто Sauerteig, *m.*
346	1	20	„	Кино,	Кіно,
348	1	5	„	*v. n.*	*v. a.*
„	1	25	в дол.	sptizblättriger	spitzblättriger
349	2	5	в гори	pfuschern,	pfuschen.
352	1	10	„	Grosshüfner,	Grosshöfner,
„	1	16	„	*Гол.* III.	*Гол.* II.
355	2	12	„	*m.*	*n.*
356	1	10	„	Bockäfer,	Bockkäfer,
357	2	4	в дол.	*n.*	*m.*
359	2	9	в гори	eines Festmales.	einem Festmal.
368	2	7	„	Halbdeckkäfor,	Halbdeckkäfer,
„	2	24	„	kurzbeimig,	kurzbeinig.
369	1	4	„	der	die
372	1	17	в дол.	Котору́бка,	Котюру́бка,
373	1	21	„	*n.*	*m.*
„	2	19	„	Kasakenlagers	Kosakenlagers
374	1	7	в гори	кошу́нний,	кощу́нний,
375	1	21	„	Krämmerwaare,	Krämerwaare,
376	2	27	в дол.	schönheitsooll,	schönheitsvoll.
„	2	9	„	Donaufers.	Donauufers.
380	1	19	в гори	s. Клирос.	Chor, *m.* (wo die Kirchensänger stehen).
„	1	20	„	s. Клирошанин;	Sänger, *m.* (in d. Kirche); 2) Chorschüler, *m.*; 3) Chor Herr, Domherr, *m.*
385	1	21	в дол.	*n.*	*m.*
389	1	10	в гори	Gevatterstehen,	Gevatter stehen,
391	1	1	„	*m.*	*n.*
392	1	14	в дол.	raubiger	traubiger
„	2	28	„	ländlsches	ländliches
395	1	21	„	Sanfmuth,	Sanftmuth,
396	2	17	в гори	naschaft,	naschhaft,
398	1	20	в дол.	Лататина,	Латанина,
„	1	16	„	Латанина,	Лататина,
401	1	19	„	Medallion,	Medaillon,
404	1	18	в гори	Klebnelnelke,	Klebnelke,
„	1	23	„	*n.*	*m.*
406	1	15	„	verkündend.	verkünden.

Стор.	Шпальта	Стрічка	Замість:	Має бути:
407	2	13 в гори	в. Ли́ства,	в. Ли́штва.
408	1	14 в дол.	лїку́.	лїк.
410	1	24 в гори	litographich.	litographisch.
413	2	9 „	*n.*	*f.*
414	2	9 „	Ллоя́льність,	Льоя́льність,
„	2	14 „	*n.*	*m.*
415	2	18 „	*v. a.*	*v. n.*
430	2	16 „	Ма́точний,	Ма́точний,
431	2	18 в дол.	*v. n.*	*v. a.*
437	2	15 в гори	meileniang;	meilenlang;
438	1	19 „	Erbarmen,	Erbarmer,
439	1	10 в дол.	Triedenstractat,	Friedenstractat,
440	1	22 „	Мислова́тиний,	Мислова́тий,
442	1	28 „	*m.*	*n.*
447	2	11 „	Множестве́нне,	Множестве́нне
448	2	17 в гори	*m.*	*n.*
451	2	1 в дол.	2) Nbfl.	—
452	2	2 в гори	(-brauen); blinzeln,	(-brauen) blinzeln;
„	2	14 „	Manl,	Maul.
„	2	25 „	*m.*	*f.*
453	1	24 „	Herbstzeitlosse,	Herbstzeitlose,
455	1	3 „	Aaalpuppe,	Aalpuppe,
„	2	6 „	Sumpf, Moor,	Sumpf, *m.* Moor, *n.*
459	2	8 „	grosses	grosser
464	1	20 „	Art Kleidungsstück?	Pumphosen, *pl. Mi.* II. 406.
472	1	11 в дол.	wo-rüber	wor-über
„	1	2 „	„	„
473	1	25 в гори	Наво́дний.	Надво́дний.
478	1	5 „	навна́рошни,	навна́рошне,
479	1	21 „	Riesenschlupfwes-pe,	Riesenschlupfwe-spe,
481	1	27 „	*n.*	*m.*
482	2	5 „	aufliegen,	anfliegen,
488	2	20 в дол.	Напрща́ти ся,	Напроща́ти ся,
490	1	22 „	Strobündel,	Strohbündel
493	1	19 „	viel,	viel
499	1	7 „	Нацї́луа́ти ся,	Нацї́лува́ти ся,
503	1	7 „	Неви́мушени,	Неви́мушений,
507	2	20 „	Недовна́мий,	Недовна́лий,
510	2	9 в гори	Нпвабо́ро́нно,	Незабо́ро́нно,
521	1	13 в дол.	*v.*	*a.*
526	1	2 „	*n.*	*m.*
528	2	16 „	Ирюва́ти,	Нирюва́ти,
533	1	10 „	га́дкоо	га́дкою
538	2	20 „	Ожида́ти,	Обжида́ти,
„	2	8 „	п.	*n.*
542	1	17 в гори	Zähmug,	Zähmung,
544	2	9 „	Обмо́нний,	Обмо́вний,
546	1	8 „	Schubänder,	Schuhbänder,
551	2	2 „	Läuderstrecke,	Länderstrecke,
552	2	14 в дол.	Nacht	Naht
554	1	22 „	zurich-	zurichten,
557	1	9 „	Allein stehen:	Alleinstehen:

Стор.	Шпальта	Стрічка		Замість:	Мае бути:
558	2	5	в гори	parteisch	parteiisch,
562	1	2	„	vol-lenden,	voll-enden,
564	1	17	в дол.	Einbandeckel,	Einbanddeckel,
566	2	18	в гори	Окружéчк,	Окружéчок,
570	2	3	в дол.	niegefrierender	nie gefrierender
575	2	18	„	(Ader)	(Adler)
578	1	20	в гори	*n.*	*m.*
582	1	19	в дол.	*n.*	*m.*
586	1	13	„	*v. a.*	*v. n.*
587	1	10	„	Stossseufzer,	Stosseufzer.

